Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
- ΒΕΡΟΙΑΣ
+600
Αριθ. εισ 5066/102
1953
Εξ αγοράς Δωρεά
Χατζημιχάλογλου
GR.VER.00497

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

vii | xi | 98

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὰ δημιουργήματα τῆς πέριξ ἡμῶν φύσεως παρέσχον τὸ κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν πάσχοντα ἄνθρωπον τὰ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἄλγους αὐτοῦ μέσα. Τὰ πρῶτα ἰάματα ἦσαν ἀκατέργαστα προϊόντα τὰ πλεῖστα μὲν ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, εὐάριθμα δὲ ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν ζώων καὶ τῶν ὀρυκτῶν· ταῦτα διεδέχθησαν προϊόντα ἐπεξειργασμένα ἤτοι σκευασίαι, δι' ὧν ἐπετεύχθη ἡ ἐπὶ τὸ ἁρμοδιώτερον τῶν φυσικῶν προϊόντων προπαρασκευή, δοθείσης αὐτοῖς καταλλήλου μορφῆς πρὸς ἐσωτερικήν τε καὶ ἐξωτερικὴν χρῆσιν.

Τὰς σκευασίας τὰς συγκροτουμένας ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐκ πολυσυνθέτων μιγμάτων ἀγνώστου καὶ δυσπροδιορίστου συστάσεως, διεδέχθησαν τὰ χημικὰ σκευάσματα τὰ ἐκ χημικῶν ἑνώσεων συνιστάμενα, τὰ ἔχοντα γνωστὴν καὶ ὡρισμένην σύστασιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐνέργειαν. Καὶ ἡ μὲν ἀναλυτικὴ ἔρευνα ἐν τῇ χημείᾳ ἀπεμόνωσε καὶ ἐχορήγησε τῇ θεραπευτικῇ ὡς χημικὰς ἑνώσεις τὰ δραστικὰ συστατικὰ τῶν ἀκατεργάστων φυσικῶν φαρμάκων, ἡ δὲ συνθετικὴ παρέσχε καὶ καθ' ἑκάστην παρέχει πληθὺν σκευαστῶν προϊόντων κεκτημένων θαυμασίας φυσιολογικὰς καὶ ἰαματικὰς ἐνεργείας.

Ἀλλ' ἡ νέα τάσις τῆς θεραπευτικῆς ἡ διὰ τῆς ὀρροθεραπείας καὶ ὀργανοθεραπείας ἐπιδιώκουσα τὴν ἴασιν φθοροποιῶν νόσων καὶ ἀλγούντων ὀργάνων τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀνέῳξε νέαν ὁδὸν ἐμπλουτισμοῦ τῶν νέων φαρμάκων καὶ πρὸς τοῖς πολυαρίθμοις χημικοῖς σκευάσμασιν ἀναγράφονται νῦν οὐχὶ ὀλίγα ὀρροθεραπευτικὰ καὶ ὀργανοθεραπευτικὰ ἰάματα, ἴσως δὲ δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν, ὡς ὑπεκατεστάθησαν βαθμηδὸν τὰ ἀκατέργαστα φυσικὰ φάρμακα καὶ αἱ σκευασίαι τούτων διὰ τῶν χημικῶν σκευασμάτων, οὕτω θέλουσιν ὑποκατασταθῇ δι' ὀλίγων προϊόντων τῆς ὀρροθεραπείας καὶ ὀργανοθεραπείας τὰ σχετικῶς πολυάριθμα πρὸς θεραπευτικοὺς σκοποὺς ἐνδεικνύμενα νῦν χημικὰ προϊόντα.

Ὁ XIX αἰὼν καὶ δὴ αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ δεκαετηρίδες εἶνε αἱ μᾶλλον ἐμπλουτίσασαι τὸν θησαυρὸν τῶν νέων φαρμάκων, καὶ δύναταί τις ἀσφαλῶς εἰπεῖν, ὅτι δὲν παρέρχεται ἡμέρα ἄνευ νέων ἀνακαλύψεων ἐπὶ τούτων. Τὰ πλεῖστα δὲ ἐξ αὐτῶν δὲν εἶνε προϊόντα ἀναλυτικῶν ἐρευνῶν, ἀλλὰ συνθετικῶν ἰδίᾳ προερχόμενα ἐκ παραγώγων τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων τοῦ πολυτίμου τούτου τῆς σημερινῆς χημικῆς βιομηχανίας ὑλικοῦ· ἐκ τῆς πίσσης ταύτης οὐ μόνον παρεσκευάσθη χιλιὰς τεχνητῶν χρωστικῶν οὐσιῶν ἀμιλλωμένων κατὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν λαμπρότητα πρὸς τὰ χρώματα τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωϊκοῦ βασιλείου, ἀλλὰ καὶ πλῆθος νέων χημικῶν προϊόντων, τινῶν τῶν ὁποίων ἡ φυσιολογικὴ καὶ ἰαματικὴ ἐνέργεια συμβαδίζει, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπερακοντίζει τὴν τῶν ἐκ προϊόντων τοῦ φυτικοῦ βασιλείου ἀπομονωθεισῶν δραστικῶν οὐσιῶν.

Ἐκ τῶν σκευαστῶν νέων φαρμάκων τινὰ ἦσαν ἡμερόβια ἐν ταῖς θεραπευτικαῖς αὐτῶν χρήσεσι, πολλὰ ὅμως παρέμειναν ἐν τῇ θεραπευτικῇ καὶ ὑποκαθιστῶσι νῦν ἐπιτυχῶς φυσικὰ φάρμακα πολυχρονίου δράσεως καὶ πείρας. Ἡ παρα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σκευὴ αὐτῶν τὸ πρῶτον ἐγένετο ἀποκλειστικῶς ἐν τοῖς χημείοις κατόπιν δὲ ἤρξατο καὶ ἡ βιομηχανικὴ αὐτῶν παρασκευὴ ἐν τοῖς χημικοῖς ἐργοστασίοις· ἡ δὲ ἀνακάλυψις τούτων δὲν εἶνε, ὡς θεωρεῖται παρὰ πολλῶν τυχαία, ἀλλ' εἶνε ἀποτέλεσμα μακρᾶς ἐσκεμμένης πειραματικῆς μελέτης ἐνισχυομένης ἐκ τοῦ ἐπιβεβαιωθέντος ἤδη πολλαχῶς γεγονότος, καθ' ὃ σχεδὸν ἐξηκριβώθη, ὅτι ὑφίσταται στενὴ σχέσις μεταξὺ τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν φαρμάκων καὶ τῆς φυσιολογικῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οὕτως ὥστε ἡ σχέσις αὕτη ἐπιτρέπει ἐνίοτε καὶ ἄνευ κλινικῶν παρατηρήσεων τὸν καθορισμὸν τῆς ἐνεργείας νέου τινὸς σκευάσματος διὰ τῆς ἁπλῆς ἐπισκοπήσεως τῆς χημικῆς συστάσεως καὶ ἰδίᾳ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διατίθενται τὰ ἄτομα τῶν συγκροτούντων τὸ σκεύασμα στοιχείων ἐν τῷ μορίῳ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν.

Αἱ πολλαχόθεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπευθυνόμεναί μοι αἰτήσεις πληροφοριῶν περὶ τῶν νέων θεραπευτικῶν σκευασμάτων παρά τε ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν παρεκίνησάν με εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ παρόντος βοηθήματος «περὶ νέων φαρμάκων». Κατὰ τὴν σύνταξιν τούτου εἶχον ὑπ' ὄψει τὰ ἐν τῇ «Φαρμακευτικῇ Ἐπιθεωρήσει» (1893 - 1894) ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθέντα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνόψεως τῶν κ. Heger καὶ Kronfeld, ἀλλὰ ταῦτα ἐπεξειργάσθησαν καὶ ἐπεξετάθησαν ἐμπλουτισθέντα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρομοίας ὕλης βιβλίων τῶν γερμανῶν συγγραφέων κ. κ. Fischer, Loebisch, Flückiger, Biechele, Thoms, Schmaltz, Schweissinger, Merck, Boettger Mindes καὶ τῶν γάλλων συγγραφέων κ. κ. Bardet, Crinon, Boquillon, Limousin, Dujardin, Beaumetz, Gilbert, Yvon, Gillet, Gautier καὶ Renault.

Ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ μεγίστην βοήθειαν παρέσχον μοι καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πολλαὶ ἀρχικαὶ μονογραφίαι περὶ τῶν νέων φαρμάκων, ὡς καί τινα εἰδικὰ περιοδικὰ συγγράμματα περὶ τούτων· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐπεξετάθη καὶ ἐνεπλουτίσθη τὸ ἀρχικὸν ὑλικόν, ὥστε ὁ μὲν ὄγκος αὐτοῦ σχεδὸν ἐτετραπλασιάσθη, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν νέων φαρμάκων ὑπερεδιπλασιάσθη. Πολλὴν τὴν δυσκολίαν ἀπήντησα ἐν τῇ περιγραφῇ ἐνίων σκευασμάτων, καθ' ὅσον εὗρον οὐσιώδεις διαφορὰς φυσικῶν καὶ χημικῶν ἰδιοτήτων, διαφορὰς δόσεων καὶ διαφορὰς ἐνδείξεων μεταξὺ τῶν γάλλων καὶ γερμανῶν συγγραφέων, τοῦθ' ὅπερ μὲ ἠνάγκασε νὰ προστρέξω εἰς τὰς ἀρχικὰς ἐργασίας, ἔστιν δ' ὅτε καὶ εἰς ἐκτέλεσιν πειραμάτων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν πραγματικῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ἰδιοτήτων.

Τὸ βιβλίον συγκροτεῖται ἐκ 450 σελίδων περιέχει τὰ πολυάριθμα νέα καὶ νεώτατα φάρμακα περιεκτικῶς μέν, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ὅσον οἷόν τε πληρέστερον ἀναγεγραμμένα κατὰ προέλευσιν, χημικὴν σύστασιν, παρασκευήν, ἰδιότητας, ἐνέργειαν, χρήσεις καὶ δόσεις καὶ περιλαμβάνει τὰ μέχρι τοῦ μέσου τοῦ ἔτους 1897 ἀνακαλυφθέντα νέα φάρμακα ἀριθμούμενα εἰς 1750 (μετὰ 3000 συνωνύμων), ἐξ ὧν 1200 χημικά, 350 φυτικὰ καὶ 100 ζωϊκὰ καὶ ἐκ τούτων 300 περίπου εἶνε ἀντισηπτικὰ καὶ ἀπολυμαντικά, 300 ἀντιπυρετικά, ἀντινευραλγικὰ καὶ ἀντιρρευματικά, 90 ἀντιφθισικὰ 70 ἀντισυφιλιδικά, 60 διουρητικά, 50 ἀναισθητικά, 50 ὑπνωτικά, 30 αἱμοστατικὰ καὶ 50 ὀρροθεραπείας καὶ ὀργανοθεραπείας σκευάσματα. Ἵνα δὲ πληρέστερον καὶ ὠφελιμώτερον καταστῇ τὸ βιβλίον κατ' ἔτος ἢ διετίαν θὰ ἐκδίδωνται συμπληρώματα τούτου περιλαμβάνοντα πᾶν ὅ,τι νέον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῶν νέων φαρμάκων ἀνακαλύπτεται, παρατηρεῖται ἢ ἐξακριβοῦται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χρήσεως τοῦ βιβλίου ἐταξινομήθησαν τὰ φάρμακα ἐν τῷ κειμένῳ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τοῦ λατινικοῦ αὐτῶν ὀνόματος, τὰ δὲ συνώνυμα αὐτῶν ἐτάχθησαν ἐπίσης ἀλφαβητικῶς ἐν τῷ ἐπισυνημμένῳ πίνακι τῶν περιεχομένων. Πρὸς δέ, ἐν τέλει προσετέθησαν ἑπτὰ πίνακες, ἐξ ὧν ὁ I εἶνε πίναξ τῶν μεγίστων δόσεων τῶν δραστικῶν φαρμάκων δι' ἄνθρωπον ἐνήλικα, συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γερμανικῆς φαρμακοποιΐας (τρίτης ἐκδόσεως) τῆς αὐστριακῆς (ἑβδόμης ἐκδόσεως) τῆς οὐγγρικῆς (δευτέρας ἐκδόσεως) καὶ τῆς ἑλβετικῆς· ὁ II εἶνε πίναξ μεγίστων δόσεων ἐνίων φαρμάκων διὰ παιδία· ὁ III εἶνε πίναξ χρησιμεύων πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς μεγίστης δόσεως δι' ἀνήλικας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μεγίστων δόσεων δι' ἐνήλικας. Ὁ IV καὶ ὁ V εἶνε πίνακες μετατροπῆς τῶν ἑλληνικῶν φαρμακευτικῶν σταθμῶν εἰς γαλλικὰ καὶ τἀνάπαλιν, καθ' ὅσον ἐν τῷ βιβλίῳ παρεδέχθημεν τὸ γενικῶς νῦν ἐν ταῖς φαρμακοποιΐαις τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν παραδεδεγμένον γαλλικὸν σύστημα σταθμῶν. Ὁ VI εἶνε πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν ἑλληνικῶν τε καὶ ἀλλογλώσσων ὀνομάτων καὶ συνωνύμων τῶν περιεχομένων φαρμάκων, ἐν τῷ ὁποίῳ περὶ τὰ 200 φάρμακα τὰ σχετικῶς γενικωτέρας χρήσεως, ἐν οἷς καὶ τὰ ἀναγραφέντα ἤδη ἔν τισι φαρμακοποιΐαις ἐξετυπώθησαν πρὸς διάκρισιν διὰ μελανῶν στοιχείων, ὁ δὲ VII καὶ τελευταῖος εἶνε πίναξ τῶν θεραπευτικῶν ἐνδείξεων τῶν νέων φαρμάκων κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν συντεταγμένος πρὸς εὐκολίαν τῶν κ. κ. ἰατρῶν.

Τελευτῶν ὀφείλω καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσω πολλὰς χάριτας τῷ φίλῳ ἰατροσυνέδρῳ κ. Βασιλείῳ Πατρικίῳ διὰ τὴν συνδρομήν, ἣν μοὶ παρέσχε κατὰ τὴν μεταγλώττισιν πολλῶν ἰατρικῶν ὅρων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημοσιεύων δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο, οὗτινος ἡ συγγραφὴ καὶ δυσχερὴς καὶ πολύμοχθος ἦν, ἔχω δι' ἐλπίδος, ὅτι ἔσεται ὠφέλιμον τοῖς κ. κ. ἰατροῖς καὶ φαρμακοποιοῖς, θέλω δὲ θεωρήσει ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἐὰν ἴδω τὴν ἐλπίδα μου ταύτην πραγματοποιουμένην.

Ἔγραφεν ἐν Ἀθήναις μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ ἔτους 1897.

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

ABRASTOL = Asaprol = Calcium Betanaphtol-a-monosulfonat = Ἀβραστόλη ἢ Ἀσαπρόλη = $\frac{HO\,C_{10}\,H_6\,SO_3}{HO\,C_{10}\,H_6\,SO_3}>Ca+3H_2O$. Ἐπροτάθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892 ὑπὸ τοῦ Stackler καὶ Dubief ὡς φάρμακον καὶ εἶνε ἀσβεστίου ἅλας τοῦ β-ναφθολο-α-μονοθειοξέος. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου ἐν ὑδατούχῳ διαλύματι τοῦ β-ναφθολο-α-μονοθειοξέος καὶ συμπυκνώσεως τοῦ διαλύματος. Κόνις λευκὴ ἐπ' ἐλάχιστον ἐρυθρωπή, ἄοσμος, γεύσεως κατ' ἀρχὰς πικρᾶς εἶτα γλυκείας, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ ἐν οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Διαλύματα αὐτῆς ἐν ὕδατι χρώννυνται διὰ σταγόνων ὑπερχλωριούχου σιδήρου κυανᾶ. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1—4 γρμ. χορηγούμενον ἐντὸς ἐναζύμων κατὰ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, τῆς γρίππης, τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων· ἔτι δὲ ἐδόθη καὶ εἰς γαργαρίσματα (5 %) κατὰ τῆς μιασματικῆς φαρυγγίτιδος καὶ ἀμυγδαλίτιδος. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύμμιξις τῆς ἀβραστόλης μετὰ διαλυτῶν θειϊκῶν ἁλάτων, ἢ δισανθρακικοῦ νατρίου ἢ καὶ ἰωδιούχου καλίου, διότι ἐπιφέρουσι ταῦτα τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ σκευάσματος. Ἡ ἀσαπρόλη ὑπὸ τὸ ὄνομα Abrastol ἀνεγράφη καὶ ὡς μέσον συντηρήσεως ἐδωδίμων καὶ ποτῶν· 10 γρ. ἐκ ταύτης ἐν ἐλατηρίῳ οἴνου προστεθέντα παρακωλύουσι πᾶσαν ἀλλοίωσιν τούτου. 1

ABRINUM = Ἀβρίνη. Ἐξάγεται ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Abrus precatorius. Οὐσία καστανοκιτρίνη διαλυτὴ ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη εἰς διαλύματα 1:500,000 κατὰ τῆς πανώδους κερατίτιδος. 2

ABRUS PRECATORIUS. = Jequirity, Regilsse sauvage de la Jamaique. Τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἀντιλλῶν καὶ τῶν Ἰνδιῶν = Semina Jequirity ἔχοντα μέγεθος μικροῦ πίσου ἀνεγράφησαν εἰς ψυχρὸν ἔγχυμα (3—5 : 1000) κατὰ τῶν κοκκιάσεων τῶν ὀφθαλμῶν. 3

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

4 **ABSINTHINUM = Absinthe'inum = Ἀψινθίνη** = C_{40} H_{56} $O_8 + H_2O$. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ Artemisia Absinthium. Κρυσταλλία ἄχρα ἢ κίτρινα, γεύσεως πικρᾶς, ἀδιάλυτα ἐν ψυχρῷ ὕδατι, δυσδιάλυτα ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ αἰθέρι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ διεγερτικὸν τῶν πεπτικῶν λειτουργιῶν εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. χορηγουμένη ἐν σφαιρίοις δὶς τῆς ἡμέρας 1/4 ὥρας πρὸ ἑκάστου φαγητοῦ πρὸς ἀνορεξίας μετὰ δυσκοιλιότητος ἐπιμόνου.

5 **ABSTRACTA = Ἀποχυλίσματα.** Μερφὴ ξηρῶν ἐκχυλισμάτων ἀναγραφομένη ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ φαρμακοποιίᾳ. Πρὸς παρασκευὴν αὐτῶν κατεργάζονται τὰ φυτικὰ φάρμακα μετὰ οἰνοπνεύματος καὶ τὰ κατεργάσματα μίγνυνται κατόπιν μετὰ γαλακτοσακχάρου, ἐξατμίζεται τὸ οἰνόπνευμα εἰς θερμοκρασίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 50°, εἶτα δὲ τῷ ὑπολείμματι τῆς ἐξατμίσεως προστίθεται ποσὸν γαλακτοσακχάρου ἐπαρκές, ἵνα τὸ ξηραινόμενον προϊὸν συνίσταται κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου ἐκ γαλακτοσακχάρου.

6 **ACACIA ANTHELMINTHIKA = Moussena, Busenna, Basena, Besena.** Ὁ φλοιὸς = Cortex Acac. anthelm. s. Musenae τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Ἀβυσσινίας ἐκριζοῦται ὡς ἄριστον ἀνθελμινθικὸν καὶ ἰδίᾳ ταινιοκτόνον. Περιέχει τὴν Moussenin καὶ χορηγεῖται τὴν πρωΐαν εἴτε εἰς κένεν 40—60 γρμ. ἐντὸς γάλακτος ἢ μέλιτος, εἴτε εἰς ἔγχυμα ἐκ 10 γρμ. σκευαζόμενον. Συνήθως μετὰ 24ωρον ἐπέρχεται τὸ ἀποτέλεσμα.

7 **ACALYPHA INDICA.** Φυτὸν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ φύλλα Folia Acalypha Indic. ἀνεγράφησαν ὡς ταχύ, ἀσφαλὲς καὶ ἀβλαβὲς ἐμετικόν, ἰδίᾳ ἐπὶ βρογχιτίδων τῶν παίδων, προτιμώμενα τῆς ῥίζης τεῦ παλυγάλου. Χορηγεῖται ἡ κένις τῶν φύλλων εἰς δόσιν 1—6 γρμ. ἐν μίγματι μετὰ 30 γρμ. σιροπίου.

8 **ACANTHEA VIRILIS = Moyrapuama, Muirapuama, Mourapuama.** Φυτὸν τῆς Δυτικῆς Ἀμερικῆς καὶ Βραζιλίας. Τὰ κλωνία, τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα κατεργάζονται καὶ παρέχουσι **ὑγρὸν ἐκχύλισμα** = Extractum Muyrae puamae fluidum, ὅπερ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 10—20 σταγόνων πρὸ ἑκάστου φαγητοῦ, ὡς διεγερτικὸν τῆς ὀρέξεως καὶ ὡς ἀφροδισιακόν. Ἐδόθη ἐπιτυχῶς τὸ ἐκχύλισμα κατὰ νευρασθενειῶν, τῆς κινητικῆς ἀταξίας καὶ τῶν ἐπιμόνων νευραλγιῶν. Κατά τινας ἡ ῥίζα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Muira-puama προέρχεται ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς Βρασιλίας Lirio-sma ovata.

ACANTHOSPERMUM XANTHOIDES = Picao da praia. Φυτὸν τῆς Βρασιλίας οὗτινος ἡ πόα = Herba Acanthosp. xanthoid. ἀνεγράφη κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν καὶ ὡς φάρμακον διουρητικὸν κατὰ τῆς βλεννορροίας. Παρέχεται ἡ πόα εἰς ἔγχυμα ἐκ δόσεως 0,20 γρμ. : 15 γρμ. ὕδατος τρὶς τῆς ἡμέρας χορηγουμένης. 9

ACETALUM = Diaethylacetalum = Ὀξάλη = CH_3 — $CH < \begin{matrix} O.C_2H_5 \\ O\ C_2H_5 \end{matrix}$. Παράγεται διὰ συνενώσεως τῆς ὀξαλδεΰδης καὶ τοῦ αἰθυλικοῦ πνεύματος μετ' ἀπελάσεως ὕδατος. Ὑγρὸν ἄχρουν, ὀσμῆς αἰθεριώδους, γλυκείας γεύσεως, Ε. Β. 0,821, ζέον εἰς 104°—106° Ε. διαλυτὸν εἰς 28μ. ὕδατος καὶ λίαν εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι. Χρήσιμον ὡς ναρκωτικὸν εἰς δόσιν 3—5 γρμ. κατὰ τοῦ βηχὸς καὶ τῆς δυσπνοίας καὶ ὡς ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 5—10 γρμ. Χορηγεῖται τὸ φάρμακον εἰς γαλάκτωμα (5—10 γρμ. μετὰ 15 γρμ. ἀραβικοῦ κόμμεως καὶ 25 γρμ. ὕδατος χρυσορρήλων). 10

ACETAMIDOANTIPYRINUM = Ὀξαμιδοαντιπυρίνη. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν ἀντιπυρίνην, μετατροπῆς τῆς παραγομένης νιτροαντιπυρίνης διὰ ψευδαργύρου καὶ ὀξικοῦ ὀξέος εἰς τὴν ἀμιδοαντιπυρίνην, ἥτις τέλος θερμαινομένη μετὰ μίγματος ὀξικοῦ νατρίου καὶ ἀνυδρίτου τοῦ ὀξικοῦ ὀξέος παρέχει τὴν ὀξαμιδοαντιπυρίνην. Συνίσταται ἐκ κρυστάλλων διαλυτῶν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, δυσδιαλύτων ἐν αἰθέρι καὶ βενζόλῃ καὶ τηκομένων εἰς 197° ἑκ. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 0,5 γρμ. 11

ACETAMINOLUM = Ὀξαμινόλη = $C_6H_3(O\,CH_3)\,C_3H_5\,CO_2\,C_6H_4\,NH.CO.CH_3$. Συνίσταται ἐκ τῆς παρα-ὀξαμιδοβενζοϋλευγενόλης. Ἄχροα κρυσταλλικὰ λέπια τηκόμενα εἰς 160° δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἐδόθη τὸ σκεύασμα ἐσωτερικῶς ὡς φάρμακον κατὰ τῆς φυματιώσεως. 12

ACETANILIDUM = Antifebrinum, Phenylacetamide = Ὀξανιλίδη, Ἀντιπυρετίνη, Ἀντιφεβρίνη, Ἀπυρετίνη = $C_6H_5\,NH(CH_3\,CO)$. Εἰσήχθη ἐν τῇ θεραπευτικῇ τὸ 1887. Παράγεται διὰ παρατεταμένης θερμάνσεως ἀνιλίνης καθαρᾶς (ἀμιγοῦς τολουϊδίνης) μετὰ πυκνοῦ ὀξικοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος ἐξ ὕδατος. Κόνις ἢ λέπια ἄχροα ἢ λευκά, κρυσταλ- 13

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λικὰ ἄσσμα, ἐπ' ἐλάχιστον τὴν γεῦσιν καυστικά, λιπώδους ἁφῆς. Εἶνε ὑποδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (194 μ.) διαλυτὴ ἐν ζέοντι (18 μ.), εὐδιάλυτος ἐν αἰνοπνεύματι (3,5 μ.) αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Τήκεται εἰς 114°, βράζει εἰς 295°. Ἐνεργεῖ ὡς ἀντιπυρετικόν· 0,25 γρμ. ἀντιπυρετίνης = 1 γρμ. ἀντιπυρίνης. Παρέχεται καὶ κατὰ τῶν ῥευματισμῶν ἀντὶ τοῦ σαλικυλικοῦ ὀξέος καὶ μετ' ἀγαριτίνης κατὰ τῶν μετὰ ἰδρώτων πυρετῶν τῶν φθισικῶν. Ὡς ἀντινευραλγικὸν καὶ παυσώδυνον ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,5 γρμ. ἡ μεγίστη ἡμερησία 2 γρμ. Ἡ ὀξανιλίδη μιγνυομένη μετ' ἀντιπυρίνης παρέχει γλοιώδη οὐσίαν, μετὰ βρωμιούχων καὶ ἰωδιούχων ἁλάτων παράγει ἀδιαλύτους ἑνώσεις ἐν ὕδατι (διαλυτὰς ἐν αἰνοπνεύματι), ὅθεν ὡς ἀσύμβατος θεωρητέα ἡ ἀντιπυρετίνη πρὸς τὴν ἀντιπυρίνην καὶ τὰ βρωμιοῦχα καὶ ἰωδιοῦχα ἅλατα.

14 **ACETOLUM = Ὀξόλη.** Διακριτέον τῆς Acetalum συνιστᾶται κατὰ τῶν κεφαλαλγιῶν εἰς ἐντριβὰς καὶ σκευάζεται διὰ μίξεως 15 γρμ. ὀξικοῦ αἰθέρος 5 γρμ. μενθόλης καὶ 150 γρμ. αἰνοπνεύματος ὡς καὶ τινων σταγόνων εὐόσμων αἰθερίων ἐλαίων.

15 **ACETONO-RESORCINUM = Ὀξονο-ῥεζορκίνη.** Σκευάζεται δι' ἀναμίξεως 50 γρμ. ῥεζορκίνης μετὰ 100 γρμ. ὀξόνης καὶ προσθήκης τῷ θερμαινομένῳ μίγματι μικρὸν κατὰ μικρὸν 50 γρμ. πυκνοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος. Τὸ παραγόμενον κατ' ἀρχὰς ἐλαιῶδες προϊὸν καθαίρεται καὶ κρυσταλλοῦται. Μικροὶ διαυγεῖς πρισματικοὶ κρύσταλλοι, ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, αἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, εὐδιάλυτοι ἐν καυστικοῖς ἀλκαλίοις. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν.

16 **ACETONUM = Dimethylketonum, Propylketon = Ὀξόνη = CH_3-CO-CH_3.** Παράγεται διὰ τῆς ξηρᾶς ἀποστάξεως ὀξικῶν ἁλάτων. Ὑγρὸν ἄχρουν, εὐθέτερον, εὐκίνητον, ὀσμῆς αἰθεριώδους, ζέον εἰς 56°-58°. Ε. Β. 0,800-0,810, διαλυτὸν ἐν ὕδατι, αἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη κατὰ ῥευματισμῶν καὶ νευρώσεων εἰς δόσιν 5—15 σταγόνων ἐν ὕδατι ἢ 10—15 γρμ. ἐν 150 γρμ. ἐγχύματος νάρδου διδομένου κατὰ κοχλιάρια τῆς τραπέζης.

17 **ACETO-ORTHO-TOLUIDUM = Orthotolylacetamid = Ὀξορθοτολουϊδίη = $C_6H_4(CH_3)NH$, $CO\,CH_3$.** Παράγεται διὰ παρατεταμένης θερμάνσεως τῆς ὀρθοτολουϊδίνης μετὰ ὀξικοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος ἐξ ὕδατος. Ἄχροαι βελο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νοειδεῖς κρύσταλλοι διαλυτοὶ ἐν θερμῷ ὕδατι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Τήκεται εἰς 107° Κ. βράζει εἰς 296°. Διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Barbarini ἀπεδείχθη ἰσχυρὸν ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν φάρμακον.

ACETOPARATOLUIDUM = Paratolylacetamid = Ὀξοπαρατολουΐδη. Σκευάζεται διὰ παρατεταμένης θερμάνσεως τῆς παρατολουϊδίνης μετὰ ὀξικοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος ἐξ ὕδατος. Ἄχρωα κρυστάλλια τηκόμενα εἰς 149°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 1—2 γρμ. 18

ACIDUM AGARICINICUM = Acidum laricinicum, Agaricinum (κακῶς) = Acide agaricique = Ἀγαρινικὸν ὀξύ. $=C_{11}H_{17}(OH)<\begin{matrix}COOH\\COOH\end{matrix}+H_2O$. Τὸ εὐστιῶδες συστατικὸν τοῦ μύκητος Polyporus officinalis. Ὁ λειοτριβηθεὶς μύκης κατεργάζεται μετ' οἰνοπνεύματος, δι' οὗ ἀποχωρίζονται ρητινώδεις οὐσίαι ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται τὸ ἀγαρινικὸν ὀξὺ διὰ κατεργασίας μετὰ θερμοῦ οἰνοπνεύματος 60 %. Κρυσταλλοῦται εἰς λευκὰς μεταξοστιλπνους βελόνας ἢ φυλλίδια, τηκόμενα εἰς 138°—140° δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτὰ ἐν θερμῷ ὕδατι, διαλυτὰ εἰς 130 μ. ψυχροῦ οἰνοπνεύματος καὶ 10 μ. ζέοντος· δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Παρέχεται κατὰ τῶν ἀφθόνων νυκτερινῶν ἱδρώτων τῶν φθισικῶν εἰς δόσιν 0,005—0,01 γρμ. ἐνεργεῖ δὲ μετὰ πάροδον 5—6 ὡρῶν. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,1 γρμ. Διακριτέον καλῶς τὸ ἀγαρινικὸν ὀξὺ ἀπὸ τῆς amanitine τῆς ἐπικαλουμένης καὶ Agaricine, ἥτις εἶνε τὸ δηλητηριῶδες συστατικὸν τοῦ μύκητος Agaricus muscarius. 19

ACIDUM-ALPHA-OXYNAPHTOICUM=Acidum carbonaphtolicum, Acidum naphtolcarbonicum = α-Ὀξυναφθοϊκὸν ὀξύ.$=C_{10}H_6$ OH COOH. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος ἐπὶ τὸ α-ναφθολικὸν νάτριον ἐν θερμότητι 120°—140° καὶ ὑπὸ πίεσιν. Τὸ προϊὸν ἐξ ἁλατος νατρίου συνιστάμενον διασπᾶται διὰ τινος τῶν ἀνοργάνων ὀξέων. Λευκὰ ἢ κιτρινόλευκα βελονοειδῆ κρυστάλλια, ὧν ἡ κόνις πταρμὸν προκαλεῖ, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:30000), μᾶλλον διαλυτὰ ἐν ὕδατι ἐνέχοντι ἐν διαλύσει βισανθρακικὰ ἀλκάλια ἢ βόρακα, διαλυτὰ ἐντὸς παχέων καὶ αἰθερίων ἐλαίων, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι (1:10) καὶ βενζίνῃ. Τήκεται εἰς 186° Ε. ἀποσυντιθέμενον. 20

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἶνε ἰσχυρὸν ἀντισηπτικὸν φάρμακον καὶ κατεσκευάσθησαν ἐκ τούτου ἀντισηπτικὰ εἴδη. Πρὸς κατάρρους τῆς ῥινὸς παρέχεται ἡ κόνις ὡς ὑποναντήριον, φέρεται δὲ τότε ὑπὸ τὸ ὄνομα Sternutament. Εἰς ἀλοιφὴν 10 % ἀνεγράφη κατὰ τῆς ψώρας.

21 **ACIDUM ANISICUM = Ἀνισικὸν ὀξύ** $= C_6H_4 < \begin{matrix} O\ CH_3. \\ CO.\ OH \end{matrix}$

Σκευάζεται δι' ὀξειδώσεως τῆς ἀνισαλδεΰδης ἢ τῆς ἀνεθόλης διὰ νιτρικοῦ ἢ χρωμικοῦ ὀξέος. Ἐκ θερμοῦ μὲν ὕδατος κρυσταλλοῦται τὸ ἀνισικὸν ὀξὺ εἰς ἀχρόους, ἀόσμους καὶ ἀγεύστους πρισματικοὺς κρυστάλλους, ἐξ οἰνοπνεύματος δὲ εἰς ῥομβικὰ πρίσματα δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:2500), διαλυτὰ ἐν ὕδατι θερμῷ, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Τήκεται εἰς 184° Ε. βράζει εἰς 275°—280° καὶ κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς ὡς κόνις ἐπιπάσεως ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, ἐσωτερικῶς ὡς ἀντιπυρετικὸν χορηγούμενον εἰς τὰς δόσεις τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος.

22 **ACIDUM ASEPTINICUM = Aseptícum = Ἀσηπτινικὸν ὀξύ.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται διάλυμα (1,5 %) τοῦ ὑπεροξειδίου τοῦ ὑδρογόνου, εἰς ὃ κατὰ λίτρον προστίθενται 3 γρμ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος ἢ κρεσόλης καὶ 5 γρμ. βορικοῦ ὀξέος. Ὑγρὸν ἄχρουν ἀναγραφὲν ὡς ἀντισηπτικόν, ἀρτικάκοσμον καὶ αἱμοστατικὸν εἰς διαλύματα 10—50 %. Πρὸς ἀπολύμανσιν πληγῶν, χειρῶν καὶ ἐργαλείων χρησιμεύουσι διαλύματα 5 %. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα φέρονται καὶ διαλύματα 2 μ. βορικοῦ ὀξέος, 1 μ. στυπτηρίας καὶ 18 μ. ὕδατος ἢ 3 μ. βορικοῦ ὀξέος, 0,25 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ σταγόνων τινῶν ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος εἰς 100 μ. ὕδατος. Διακριτέον τὸ ἀσηπτινικὸν ὀξὺ τῆς ἀσηπτόλης, τῆς ἀσηπτίνης καὶ τῆς ἀντισηπτίνης.

23 **ACIDUM BENZOICUM = Flores benzoes = Βενζοϊκὸν ὀξύ** $= C_6H_5.COOH$. Τὸ χρήσιμον ἐν τῇ θεραπευτικῇ εἶνε τὸ δι' ἐξαχνώσεως τῆς βενζόης, Acidum benzoicum ex resina. Λευκὰ βραδέως κιτρινίζοντα κρυσταλλικὰ φυλλίδια ἢ βελονοειδῆ μεταξόστιλπνα κρυστάλλια, διαλυτὰ εἰς 370 μ. ψυχροῦ ὕδατος, εὐδιάλυτα ἐν ζέοντι ὕδατι, οἰνοπνεύματι, χλωροφορμίῳ καὶ αἰθέρι, τηκόμενα εἰς 120°—121° βράζοντα εἰς 249° — 250° ἐξαχνούμενα δὲ εἰς 145°. Ἀνεγράφη ὡς ἀποχρεμπτικὸν εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. καὶ κατὰ τῆς κυστίτιδος εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1—6 γρμ. ἐν γλισχράσματι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ACIDUM BENZOYLAMIDOPHENYLACETICUM = Βενζοϋλαμιδοφαινυλοξικὸν ὀξύ. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 1,5 μ. ἀμιδοφαινυλοξικοῦ ὀξέος ἐντὸς 5 μ. διαλύματος καυστικοῦ νάτρου (25 %) θερμάνσεως τοῦ διαλύματος εἰς 50° καὶ μίξεως τούτου μετὰ 1,6 μ. χλωριούχου βενζοϋλίου· τὸ προκῦπτον διάλυμα ἐξουδετεροῦται δι' ἀραιοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ τὸ καταπίπτον κρυσταλλικὸν ἵζημα διὰ νέας κρυσταλλώσεως παρέχει βελόνας λευκὰς τηκομένας εἰς 175°,5°. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα ὡς ἀντισηπτικὸν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. 24

ACIDUM BORICUM SOLUBILE = Εὐδιάλυτον βορικὸν ὀξύ. Σκευάζεται διὰ κατεργασίας τοῦ βορικοῦ ὀξέος μετὰ 68 % τοῦ βάρους αὐτοῦ πυκνῆς γλυκερίνης. Τὸ μίγμα κατεργάζεται εἰς 46° λαμβάνεται δὲ ὑπὸ μορφὴν πηκτώδη εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι. 25

ACIDUM BORO-BENZOICUM = Βορο-βενζοϊκὸν ὀξύ. Κρυσταλλικὰ λέπια ἄχρωα ὀσμὴν ἔχοντα τὴν τῆς βενζόης, γεῦσιν ἐπ' ἐλάχιστον δριμεῖαν, δυσδιάλυτα ἐν ψυχρῷ ὕδατι, εὐδιάλυτα ἐν ζέοντι ὕδατι καὶ εἰνοπνεύματι. Τὸ σκεύασμα κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας καὶ ἀνεγράφη πρὸς ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν χρῆσιν. 26

ACIDUM BOROPHENYLICUM = phenyloboricum, Acide phenol-borique, Acide phenyloborique = Βοροφαινικὸν ὀξὺ = $C_6 H_5 B(H O)_2$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως ἐξυγλωριούχου φωσφόρου ἐπὶ μίγματος βορικοῦ ὀξέος καὶ φαινόλης. Κόνις λευκὴ ἔχουσα εὐάρεστον ὀσμὴν ὑπενθυμίζουσαν τὴν τῆς πόας τοῦ σαμψύχου (μαζουράνας), γεῦσιν ἀρωματικήν, εἶνε δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι ζέοντι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς ἐπιδέσεις χειρουργικάς, εἰς διαλύματα 1 % καὶ ὡς ἀντιπυρετικόν, ἀλλ' ἡ ἐσωτερικὴ χρῆσις ἔπαυσεν ἕνεκεν ἐπιβλαβῶν δευτερευουσῶν δράσεων τοῦ σκευάσματος. 27

ACIDUM BOROSALICYLICUM = Βοροϊτεϋλικὸν ὀξύ. Παράγεται δι' ἀναμίξεως διαλύματος 1 μ. βορικοῦ ὀξέος ἐντὸς 5 μ. θερμοῦ ὕδατος μετὰ διαλύματος 2 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος ἐντὸς 10 μ. οἰνοπνεύματος καὶ ἐξατμίσεως τοῦ μίγματος. Σκεύασμα ἀντισηπτικόν. 28

ACIDUM BURSINICUM = Βουρσινικὸν ὀξύ. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὑδατώδους κατεργάσματος τοῦ φυτοῦ Capsella Bursa pastoris διὰ καθιζήσεως τούτου διὰ βασικοῦ ὀξικοῦ μολύβδου καὶ 29

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀμμωνίας, ἐκπλύτεως τοῦ ἱζήματος, ἀποσυνθέσεως αὐτοῦ δι' ὑδροθείου καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διηθήματος. Συνίσταται ἐκ κιτρίνων λίαν ὑγροσκοπικῶν μαζῶν, στυπτικῆς γεύσεως. Χρήσιμον ὡς φάρμακον αἱμοστατικόν, εἰς δόσιν 0.03—0.15 γρμ.

30 **ACIDUM CAINCICUM = Καϊγκικὸν ὀξύ.** Ἐκ τῆς ῥιζης Καίγκης τῶν φυτῶν τοῦ εἴδους Chiococca· εἰς μικρὰς δόσεις ἀνεγράφη ὡς καθαρτικὸν εἰς μεγάλας $^1/_2$ — 1 γρμ. ὡς ἐμετικόν.

31 **ACIDUM CAMPHORICUM = Καμφορικὸν ὀξὺ = $C_8 H_{14} (COOH)_2$.** Παράγεται διὰ κατεργασίας καφουρᾶς μετὰ θερμοῦ νιτρικοῦ ὀξέος (E. B. 1,37). Λευκαὶ βελόναι κατ' ἀρχὰς ὀξύνου γεύσεως εἶτα δὲ πικρᾶς, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ (140 μ.), εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι ζέοντι (8 μ.), ἐν λιπαροῖς ἐλαίοις διαλυταὶ μέχρι 2 %, εὐδιάλυτοι ἐν αἰθέρι (1,3) καὶ αἰθέρι (1,8). Τήκεται εἰς 178°—180° Ε. Ἀσθενὲς στυπτικὸν καὶ ἥπιον ἀντισηπτικὸν φάρμακον· χρήσιμον εἰς διαλύματα 2—6 % ἐπὶ φλεγμάτων βλεννογόνων ὑμένων καὶ χρονίων καταῤῥων. Ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ ὀξειῶν καταῤῥοῶν. Ἐδόθη ἐπίσης τὸ φάρμακον ἐσωτερικῶς ἀνὰ 1—1,5 γρμ. καθ' ἑσπέραν ἐν καψακίοις μετ' ἀποτελέσματος κατὰ τῶν νυκτερινῶν ἱδρώτων ἰδίᾳ τῶν φθισικῶν· εἰς διάλυμα 2 % πρὸς πλύσιν τῆς κύστεως, ἐπὶ κυστιτίδων μετὰ ἀμμωνιακῶν ζυμώσεων. Διαλύματα ἐνέχοντα $^1/_2$—1 % καφουρικοῦ ὀξέος, ἀνεγράφησαν εἰς γαργαρισμοὺς κατὰ τῆς στηθάγχης καὶ τῆς καταῤῥοϊκῆς φαρυγγίτιδος.

32 **ACIDUM CARBOLICUM = Phenolum, Monoxybenzolum, Acide phenique, Acidum phenylicum = Φαινικὸν ὀξὺ = $C_6 H_5 OH$.** Προϊὸν ἀποσταξέως τῆς λιθανθρακοπίσσης περιεχόμενον ἰδίᾳ ἐν τῷ ζέοντι μεταξὺ τῶν 160° — 200° ἐλαίῳ. Ἄχροοι κρύσταλλοι ἢ κρυσταλλικαὶ μάζαι τηκόμεναι εἰς 40° — 42° καὶ παρέχουσαι λίαν φωτοθλαστικὸν ὑγρὸν ζέον εἰς 178°—182°. Τὸ φαινικὸν ὀξὺ διαλύεται εἰς 15 μ. ὕδατος, εἶνε εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ, γλυκερίνῃ, θειούχῳ ἄνθρακι καὶ διαλύματι καυστικῶν ἀλκαλίων. Ἀναγράφεται ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν εἰς διαλύματα 2—3 %. Πρὸς εἰσπνοὰς ἐπὶ γαγγραίνης τῶν πνευμόνων εἰς διαλύματα 1—2 %, κατὰ τοῦ κοκκύτου βηχὸς $^1/_2$ — 1 % καὶ κατὰ τῆς φθίσεως $^1/_8$ — $^1/_4$ %.

33 **ACIDUM CARBOLICUM CAMPHORATUM = Φαινικὸν ὀξὺ καφουροῦχον.** Συνίσταται ἐξ ἑνὸς μέρους φαινικοῦ ὀξέος καὶ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Θέρμου

τριῶν μερῶν καφεσρᾶς. Μάζα ὁμοφυὴς διαφανής· πρόσφατος εἶνε ἄχρους· μετά τινα χρόνον γίνεται ὑπέρυθρος, ἔχει ὀσμὴν τῆς καφεσρᾶς καὶ Ε. Β. 0,99. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν.

ACIDUM CARBOLICUM JODATUM=**Φαινικὸν ὀξὺ ἰωδιοῦχον.** 34
Ἐντὸς φιάλης εἰσάγονται 20 μ. κόνεως ἰωδίου 76 μ. ταχέντος φαινικοῦ ὀξέος καὶ 4 μ. γλυκερίνης καὶ ἀναταράσσονται μέχρις οὗ ἅπαν τὸ ἰώδιον διαλυθῇ. Τὸ σκεύασμα φυλάσσεται ἐν τόπῳ σκοτεινῷ ἐντὸς μικρῶν φιαλῶν δι' ὑελίνων πωμάτων κλειομένων.

ACIDUM CARBOLICUM LIQUEFACTUM = **Acide phénique liquéfié** = **Ῥευστὸν φαινικὸν ὀξύ.** Σκευάζεται διὰ τήξεως ἐπὶ ἀτμολούτρου 100 μ. κρυσταλλικοῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ συμμίξεως τοῦ τήγματος μετὰ 15 μ. ὕδατος. Χρήσιμον πρὸς ταχεῖαν παρασκευὴν ἀραιῶν διαλυμάτων φαινικοῦ ὀξέος, ἐν οἷς ὅμως ἀπαραίτητος θεωρεῖται ἡ προσθήκη οἰνοπνεύματος ἢ γλυκερίνης, διότι ἄλλως ἀποχωρίζεται ἐκ τούτων τὸ φαινικὸν ὀξύ. 35

ACIDUM CATHARTINICUM MED.=**Καθαρτινικὸν ὀξὺ ἰατρικόν.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν φύλλων τῆς σέννης, ὅπου εὑρηται μετ' ἀσβέστου καὶ μαγνησίας ἡνωμένον. Συνίσταται ἐκ καστανοχρόων ἢ μελανῶν λεπίων ὑγροσκοπικῶν, εὐδιαλύτων ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, ἀδιαλύτων ἐν ἀκράτῳ οἰνοπνεύματι, ἐν αἰθέρι καὶ ὕδατι καὶ ἄτινα εἶνε ἀγευστα κατ' ἀρχάς, εἶτα δὲ ἔξυνα καὶ στυπτικά. Φάρμακον καθαρτικόν· ἡ δόσις δι' ἐνήλικας 0,10 — 0,15 γρμ. διὰ παιδία τὸ ἥμισυ. 36

ACIDUM CHINOPICRICUM = **Κινοπικρικὸν ὀξύ.** Μίγμα πικρικῆς κινίνης καὶ κιγχονίνης, παραγόμενον διὰ καθιζήσεως ἀφεψήματος φλοιῶν κίνας διὰ πικρικοῦ ὀξέος καὶ ξηράνσεως τοῦ παραγομένου ἱζήματος. Ἐπροτάθη ὡς φάρμακον ληξιπύρετον. 37

ACIDUM CHRYSOPHANICUM = **Rheinum, Lapathin, Rumicinum, Dioxymethylantrachinon, Acide rhubarbarique, Rhubarbarine, Parietinum** = **Χρυσοφανικὸν ὀξὺ** = $C_{14}H_8(CH_3)(OH)_2.O_2$. Εὑρηται ἐν τῷ φυτῷ Parmelia parietina καὶ ἐν τῇ ῥίζῃ τοῦ ῥήου. Ἐξάγεται ἐκ τῆς τελευταίας δι' ἐκχυλίσεως αὐτῆς μετὰ βενζόλης. Χρυσοκίτρινα βελονοειδῆ κρυστάλλια ἐν ὕδατι ἀδιάλυτα, ἐν οἰνοπνεύματι δυσδιάλυτα, ἐν αἰθέρι, βενζόλῃ καὶ χλωροφορμίῳ διαλυτά, τηκόμενα εἰς 162° ἑ. διὰ καυστικῶν ἀλκαλίων χρώννυνται βαθέως ἐρυθρά. Ἀνεγράφη τὸ χρυσοφανι- 38

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κεν οξὺ εἰς δόσιν 0,5—1,5 γρμ. μετὰ 10 γρμ. λίπους ἢ 1 γρμ. ἐν 9 γρμ. χλωροφορμίῳ, κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ ξηροῦ ἐκζέματος, τῆς πιτυριάσεως τοῦ τριχωκείρα ἕρπητος καὶ μάλιστα τῆς ψωριάσεως. Πολλοὶ τῶν ἰατρῶν γράφοντες Acidum chrysophanicum medicinale ὑπονοοῦσι τὴν ὁμοίως ἐνεργοῦσαν **χρυσαροβίνην**, ἥτις ὅμως ἐτάκις ἐνδείκνυται δέον ν' ἀναγράφηται διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ὀνόματος.

39 **ACIDUM CINNAMYLICUM = Κινναμωμικὸν ὀξύ = C_6H_5 CH. CH. COOH.** Εὑρίσκεται ἐν τῷ στύρακι, τῷ περουβιανῷ καὶ τολουταίῳ βαλσάμῳ, ἐξάγεται ἐκ τοῦ στύρακος, σκευάζεται δὲ καὶ συνθετικῶς. Φυλλίδια λευκὰ ὑποκίτρινα στιλπνὰ δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:1500), εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι ζέοντι, διαλυτὰ ἐν αἰθανεύματι (1:4,5) χλωροφορμίῳ (1:17) καὶ θειοῦχῳ ἄνθρακι (1:110), τηκόμενα εἰς 133° καὶ βράζοντα εἰς 300° ἑ. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χρονίας φυματιώσεως τῶν πνευμόνων ὑπὸ τὴν μορφὴν γαλακτώματος Emulsio acid. cinnamyl. παρασκευαζομένου ἐκ 5 γρμ. κινναμωμικοῦ ὀξέος, 10 γρμ. ἐλαίου τῶν ἀμυγδάλων, ἐνὸς κρόκου ὠοῦ καὶ ποσοῦ διαλύματος χλωριοῦχου νατρίου (0,07 %) μέχρις οὗ ληφθῇ γαλάκτωμα 140 γρμ. Παρηγγέλθη εἰς ἐνδορλεβίους ἐνέσεις εἰς τῆς ἑβδομάδος εἰς δόσιν 0,1 — 1 κυβ. ἑκατ. τοῦ γαλακτώματος καθιστημένου ἀλκαλικοῦ ὀλίγον τι πρὸ τῆς χρήσεως τῇ προσθήκῃ σταγόνος διαλύματος καυστικοῦ καλέως (25 %).

40 **ACIDUM COPAIVICUM = Κοπαϊκὸν ὀξύ.** Εἶνε τὸ ἐνεργὸν συστατικὸν τοῦ κοπαίου βαλσάμου ἀναγραφὲν ἀντ' ἐκείνου ἐξ οὗ παράγεται δι' ἀναταράξεως μετὰ καυστικῆς ἀμμωνίας καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ κατεργάσματος. Ἄχροοι καὶ ἄοσμοι κρύσταλλοι, γεύσεως πικρᾶς, ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτοι ἐν αἰθέρι, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι.

41 **ACIDUM CROTONYLICUM=Crotonol = Κροτωνυλικὸν ὀξύ.** Εἶνε τὸ ἐνεργὸν συστατικὸν τοῦ ἐλαίου τοῦ κρότωνος (Croton tiglium). Ὑγρὸν καστανέρυθρον, ἐλαιῶδες καὶ μὴ πτητικόν, γεύσεως καὶ ὀσμῆς δηκτικῆς· ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος τριβόμενον τὸ ὀξὺ τοῦτο προκαλεῖ ἐξάνθημα, διὸ καὶ ἀνεγράφη ὡς ἐπισπαστικόν· ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,01 γρμ. ἐν καταποτίοις διὰ κεράτινης, ὡς δραστικὸν καθάρσιον ἀλλὰ κατεδείχθη ἡ χρῆσις του ἐπικίνδυνος.

42 **ACIDUM CUBEBICUM=Μυρτιδανικὸν ὀξύ.=$C_{15}H_{14}O_7$.** Ἐκ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ μυρτιδάνου (piper cubeba), ἐξαγόμενον, εἰς ὃ εὑρηται μετὰ αἰθερίου ἐλαίου καὶ τῆς ἀδιαφόρου μυρτιδανίνης (cubebin). Οὐσία λευκὴ κηρώδης, ἥτις προσλαμβάνει ἐν τῷ ἀέρι σκοτεινοτέραν χροιάν, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Φάρμακον κατὰ τῆς βλεννορροίας, παρεχόμενον εἰς δόσιν 0,3—0,75 γρμ. πλειονάκις τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια. Μεγίστη δόσις 1 γρμ. pro dosi, 5 γρμ. pro die.

ACIDUM DIJODOSALICYLICUM = Διιωδοσαλικυλικὸν ὀξύ. 43
$=C_6H_2J_2(OH)COOH$ Σκευάζεται διὰ τῆς ἐπιδράσεως 1 μ. ἰωδίου καὶ $^1/_8$ ἰωδικοῦ ὀξέος ἐπὶ οἰνοπνευματοῦχον διάλυμα 1 μ. σαλικυλικοῦ ὀξέος. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ ὕδατι (1500 μ.), μᾶλλον διαλυτὴ ἐν θερμῷ (660 μ.), εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἡ γεῦσις τῆς κόνεως εἶνε γλυκάζουσα σὺχὶ ὁριμεῖα, τὸ δὲ σημεῖον τῆς τήξεως αὐτῆς 220°—230° ε. Χορηγεῖται κατὰ τῆς βλεννορροϊκῆς ἀρθρίτιδος καὶ τῶν ῥευματισμῶν ἀντὶ τοῦ σαλικυλικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη καὶ ὡς παυσίπονον καὶ ἀντιπυρετικόν, παρεχόμενον εἰς δόσιν 1—3 γρμ. δι' ἡμέρας.

ACIDUM DIPHENETIDINOCITRICUM = Διφαινετιδινοκιτρικὸν ὀξύ.=$C_3H_5O.(CONH.C_6H_4.O.C_2H_5)_3.COOH$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τῆς παραμιδοφαινετόλης μετὰ κιτρικοῦ ὀξέος. Κόνις λευκή, ὀξύνου ἀντιδράσεως, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, μᾶλλον διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 177° ε. Ἀνεγράφη ὡς παυσίπονον καὶ ἀντιπυρετικόν. 44

ACIDUM DITHIOCHLORSALICYLICUM.=Διθειοχλωροσαλικυλικὸν ὀξύ. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ σκευάζεται ἐὰν μίγμα ἐξ 27,16 μ. σαλικυλικοῦ ὀξέος καὶ 55 μ. χλωριούχου θείου ὑπὸ διηνεκῆ ἀνατάραξιν θερμανθῇ εἰς 120° περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ἀντιδράσεως ἀνυψωθῇ ἡ θερμοκρασία μέχρι τῶν 140°. Ἡ οὕτω ληφθεῖσα μάζα μετὰ μικροῦ ποσοῦ καυστικοῦ νάτρου μιγνυομένη, διαλύεται ἐν ὕδατι, εἶτα δὲ καταπίπτει τὸ ὀξὺ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἱζήματος, ὅπερ ξηραινόμενον ἀποτελεῖ κιτρινέρυθρον κόνιν. 45

ACIDUM EMBELICUM=Ἐμβελικὸν ὀξύ. $=C_9H_{14}O_3$. Ἐξάγεται ἐκ τῶν ῥαγῶν τοῦ φυτοῦ Embelia ribes. Κρύσταλλοι ἐρυθροκίτρινοι, ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυτοὶ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, τηκόμενοι εἰς 140°. Χορηγεῖται ὡς δραστήριον ταινιοκτόνον, ἰδίᾳ τὰ μετ' ἀμμωνίου καὶ καλίου ἅλατα 46

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὐτοῦ ἐντὸς μέλιτος ἢ σιροπίου. Δόσις διὰ παιδία 0,18 γρμ. δι' ἐνήλικας 0,36.

47 **ACIDUM FILICICUM = A. Filicinicum, Filicinum = Ἀρρενοπτεριδικὸν ὀξύ.** $=C_{14}H_{18}O_5$. Χωρίζεται ἐκ τοῦ δι' αἰθέρος ἐκχυλίσματος τῆς ἀρρενοπτέριδος καὶ καθαίρεται δι' ἀνακρυσταλλώσεων ἐξ αἰθέρος. Κόνις ἐκ μικρῶν κιτρίνων κρυσταλλικῶν λεπίων συνισταμένη καὶ εἰς 180° τηκομένη, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι καὶ ἐν αἰθέρι. Ἐνεργεῖ ἀποτελεσματικῶς ὡς ταινιοκτόνον εἰς δόσιν 0,12 γρμ. Ἐπὶ χρήσεως τοῦ σκευάσματος τούτου ἀπαγορευτέα ἡ παροχὴ ἐλαιώδους καθαρκτικοῦ.

48 **ACIDUM FRANGULINICUM = Φραγγουλινικὸν ὀξύ.** $=C_{17}H_8O_4+1^1/_2H^2O$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως θερμοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν φραγγουλίνην, ἥτις εἶνε τὸ γλυκωματογόνον τοῦ φυτοῦ Rhamnus frangula. Βελονοειδεῖς κρύσταλλοι ἐρυθροὶ τηκόμενοι εἰς 252°—254°, ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ζέοντι, διαλυτοὶ ἐν οἰνοπνεύματι, ἐνεργεῖ ὡς καθαρτικόν. Ἀκάθαρτον φραγγουλινικὸν ὀξὺ φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Avorninum.

49 **ACIDUM GALLICUM = Γαλλικὸν ὀξύ.** $=C_6H_2(OH)_3COOH$. Παράγεται διὰ βρασμοῦ τῆς ταννίνης μετὰ ἀραιῶν ὀξέων ἢ ἀλκαλίων. Κρύσταλλοι ἄχροοι ἢ ὑποκίτρινοι, μεταξόστιλπνοι, βελονοειδεῖς ἄοσμοι, ἀσθενῶς ὀξύνου γεύσεως, τηκόμενοι εἰς 230°, διαλυτοὶ εἰς 125 μ. ψυχροῦ καὶ 3 μ. ζέοντος ὕδατος, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτοι ἐν αἰθέρι, ἀλλοιούμενοι ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἀνεγράφη ὡς στυπτικὸν ἐπὶ ἐσωτερικῶν αἱμορραγιῶν εἰς δόσιν 0,05—0,3 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

50 **ACIDUM GLYCERINOBORICUM = Γλυκερινοβορικὸν ὀξύ.** Μικροὶ ἄχροοι λεπιδοειδεῖς κρύσταλλοι διαλυτοὶ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν.

51 **ACIDUM GLYCERINOPHOSPHORICUM = Γλυκερινοφωσφορικὸν ὀξύ.** $=H_3PO_4C_3H_5(OH)_2+H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως 1 μ. φωσφορικοῦ ὀξέος (περιέχοντος 60 % ἀνυδρίτου τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέος) μετὰ $1^1/_2$ μ. γλυκερίνης (28°) καὶ θερμάνσεως τοῦ μίγματος. Εἰς 120° τὸ μίγμα γίνεται σιροπιῶδες καὶ καστανόχρουν, ὅταν δὲ ἀναπτυχθῇ ἡ ὀσμὴ τῆς ἀκρολεΐνης ἀπομακρύνεται τὸ μῖγμα τοῦ πυρὸς καὶ ἀφίεται πρὸς ψύξιν. Ἐλαιῶδες ὑγρόν, κιτρινόφαιον, ἄοσμον, ὀξύνου γεύσεως, διαλυτὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Τὰ ἅλατα τοῦ ὀξέος τούτου ἀνεγράφησαν ἐπὶ ῥαχίτιδος πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν φωσφορούχων ἐνώσεων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ὡς τονωτικὰ ἐπὶ χλωρώσεων καὶ ἀναιμιῶν ὡς καὶ κατὰ νευρικῶν ἐξασθενήσεων. Παρέχονται ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,1 — 0,3 τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις. Ἐκ τῶν ἁλάτων τὸ τοῦ ἀσβεστίου=Calcium glycerinophosphoricum εἶνε κόνις κρυσταλλικὴ λευκή, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ζέοντι· τὸ τοῦ ἀμμωνίου=Ammonium glycerinophosphoricum φέρεται εἰς διαλύματα 50% τὸ τοῦ σιδήρου=Ferrum glycerinophosphoricum συνίσταται ἐκ κιτρίνων λεπιδίων, διαλυτῶν ἐν ὕδατι καὶ ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, τὸ τοῦ καλίου=Kalium glycerinophosphoricum φέρεται εἰς διαλύματα 50% τὸ τοῦ νατρίου=Natrium glycerinophosphoricum φέρεται ἐπίσης εἰς διαλύματα 50%· τὰ δύο τελευταῖα προτιμῶνται εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις χορηγούμενα εἰς διαλύματα 5%, ἅτινα φέρονται ἀπεστειρωμένα ἕτοιμα ἐν ὑαλίνοις φιαλιδίοις.

ACIDUM GUAJACOLOCARBONICUM = Acide Galacolcarboxylique = Ἱεροξυλανθρακικὸν ὀξύ. = $C_6H_3(OH).(OCH_3)COOH+2H_2O$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος ἐπὶ τὸ ἱεροξυλοῦχον νάτριον, διαλύσεως τοῦ προϊόντος ἐν ὕδατι καὶ καθιζήσεως τοῦ ὀξέος δι' ὀξυνίσεως τοῦ διαλύματος. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ ὄσμος πικρᾶς γεύσεως καὶ ὀξύνου ἀντιδράσεως, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτὴ ἐν ζέοντι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ διαλύμασι διανθρακικοῦ νατρίου, τήκεται εἰς 148° ἑ. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιρευματικόν. Διακριτέον τὸ σκεύασμα τοῦ guajacolum carbonicum. 52

ACIDUM GYMNEMICUM. = **Γυμνεμικὸν ὀξύ.** = $C_{33}H_{58}O_{19}$ Ἐξάγεται ἐκ τῶν φύλλων Gymnema Sylvestris. Πρασινέλευκος κόνις, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἐμετικὸν εἰς δόσιν 0,3—0,4 γρμ. κατὰ τῶν παραγεύσεων τῶν διαβητικῶν, ὡς προκαλοῦν δὲ παροδικὴν ἀγευσίαν διὰ γλυκείας καὶ πικρᾶς οὐσίας, ἐδόθη εἰς διάλυμα (½ %) ἐν ὕδατι οἰνοπνευματούχῳ πρὸς ἔκπλυσιν τοῦ στόματος πρὸ τῆς λήψεως πικρῶν φαρμάκων. 53

ACIDUM GYNOCARDICUM Ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐλαίου τῆς Gynocardia odorata (Chaulmoogra) καὶ εἶνε κόνις κιτρίνη τηκο- 54

Δημοσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μένη ἐν 29°, διαλυτὴ ἐν αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη κατὰ χειραδικῶν, συριγγιδικῶν καὶ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς λέπρας εἰς δόσιν 0,05—0,20 γρμ. ἐν αἰνοπνευματούχῳ διαλύματι ἢ ἐν καψακίοις. Ἡμερησία δόσις εἶνε 1—2 γρμ.

55 **ACIDUM HYDROBROMICUM = Acidum bromhydricum = Ὑδροβρωμικὸν ὀξύ** = HBr. Διάλυμα τοῦ ἀερώδους ὑδροβρωμίου ἐν ὕδατι· ἄχρουν ὑγρὸν E. B. 1,208 καὶ περιεκτικότητος 25 %. Παρέχεται ἐξωτερικῶς ὡς καυτήριον, ἐσωτερικῶς ἀντὶ τῶν βρωμιούχων ἁλάτων κατὰ τῶν νευρικῶν παλμῶν, τῶν περιοδικῶν κεφαλαλγιῶν, τοῦ ὑστερισμοῦ καὶ τῆς ἐπιληψίας. Ἡ ἡμερησία δόσις εἶνε 1,2—3,5 γρμ. ἐκ διαλύματος 3 %, ἢ 10 σταγόνες ἐκ διαλύματος (25 %) χορηγούμεναι τέταρτον ὥρας πρὸ ἑκάστου φαγητοῦ.

56 **ACIDUM HYDROFLUORICUM = Acidum fluorhydricum = Ὑδροφθορικὸν ὀξύ** = FlH. Εἰς ἀραίωσιν (1:15000) εἰσπνέεται τὸ ὑδροφθορικὸν ὀξὺ ἄνευ βλάβης· εἶνε δραστήριον ἀντισηπτικὸν κατὰ τῆς διφθεριτιδος καὶ πρὸς πλῦσιν σηπομένων πληγῶν εἰς διαλύματα 1—15 ἐντὸς τριῶν λίτρων ὕδατος χορηγούμενον. Φυλάσσεται ἐν φιάλαις ἐκ γουττοπέρκας. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς ἐναρχομένης φυματιώσεως τῶν πνευμόνων. Οἱ ἀσθενεῖς παραμένουσιν ἐπὶ ὥραν καθ' ἑκάστην ἐντὸς δωματίου χωρητικότητος ἓξ κυβικῶν μέτρων καὶ ἐνέχοντος ἀέρα διελθόντα διὰ μίγματος 150 μ. ὑδροφθορικοῦ ὀξέος καὶ 300 μ. ὕδατος. Διαμονὴ καὶ ἐπὶ πλειοτέρας ὥρας παρατεινομένη ἐντὸς χώρου πλυρωθέντος διὰ τοιούτων ἀτμῶν δὲν εἶνε ἐπιβλαβὴς κατὰ τοὺς πειραματισαντας.

57 **ACIDUM HYPEROSMICUM = Perosmicum, Superosmicum, Osmicum, Osminicum = Ὀσμικὸν ὀξύ** = OsO_4. Σκευάζεται εἴτε διὰ θερμάνσεως λεπτοτάτης κόνεως ὀσμίου ἐν τῷ ἀέρι (εἰς 400°) καὶ συλλογῆς τοῦ προϊόντος ἐντὸς ψυχομένων ὑποδοχέων, εἴτε διὰ διαλύσεως τοῦ ὀσμίου ἐν βασιλικῷ ὕδατι καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος. Κίτρινα ἢ τεφροπράσινα διαφανῆ στιλπνὰ βελονοειδῆ κρυστάλλια λίαν ὑγροσκοπικά, γεῦσιν ἔχοντα δριμεῖαν καὶ καυστικήν, λίαν δυτάρεστον ὀσμήν, ὑπενθυμίζουσαν τὴν τοῦ χλωρίου καὶ ἰωδίου ἐν συνδυασμῷ. Τὸ ὀξὺ εἶνε λίαν πτητικὸν καὶ δι' αὐτῆς τῆς θερμότητος τῆς χειρὸς ἐξαχνούμενον, βράζει εἰς 100°, διαλύεται ἐν ὕδατι, ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἀλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λαισῦται, μελανεῖ τὸ δέρμα, οἱ δὲ ἀτμοὶ του εἶνε δηλητήριοι καὶ ἐνεργοῦσι σφόδρα ἐρεθιστικῶς ἐπὶ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἀντὶ τῆς οὐχὶ ἀκινδύνου ἑκάστοτε ζυγίσεως τοῦ σκευάσματος συνιστᾶται ἡ προμήθεια αὐτοῦ ἐν μικροῖς φιαλιδίοις $^1/_4$, $^1/_2$, ἢ 1 γρμ., ἅτινα ἐντὸς τοῦ ἐριζομένου ποσοῦ τοῦ ὕδατος ἀνοιγόμενα παρέχουσιν ἀπ' εὐθείας τὰ ἐν χρήσει διαλύματα. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδερείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,005—0,010 γρμ. κατὰ περιφερικῶν νευραλγιῶν καὶ τῆς ῥευματικῆς ἰσχιάδος καὶ εἰς παρεγχυματώδεις ἐνέσεις κατὰ τῆς βρογχοκήλης καὶ κατὰ κακοήθων λεμφαδενωμάτων. Αἱ ἐνέσεις τελοῦνται ἐκ διαλύματος 1 % προσφάτως ἐν ὕδατι γλυκερινούχῳ (40 %) σκευαζομένου καὶ ἐν μελανῷ δοχείῳ μετὰ δελίνου πώματος φυλασσομένου. Παρέχεται τὸ σκεύασμα καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ τῆς ἐπιληψίας εἰς δόσιν 0,001 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

ACIDUM IODICUM. = Ἰωδικὸν ὀξύ. = HJO_3. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ἐπὶ τὸ ἰωδικὸν βάρυον. Κόνις ἢ λευκὰ κρυστάλλια διαλυτὰ ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου δι' ἐξωτερικὴν χρῆσιν εἰς ἀλοιφὰς ἢ διαλύματα 5—10 % καὶ κατὰ παθήσεων τοῦ λάρυγγος ἐν μίγματι μετὰ βορικοῦ ὀξέος. Τὸ τοῦ νατρίου ἅλας αὐτοῦ ἐν μίγματι μετὰ ὀκταπλασίου βορικοῦ ὀξέος ἀνεγράφη ὡς κόνις ἐπιπάσεως πρὸς θεραπείαν πληγῶν καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ νευρικῶν πόνων, αἱμορραγιῶν τοῦ στομάχου καὶ τοῦ βρογχικοῦ ἄσθματος (ἴδε καὶ Natrium Iodicum). 58

ACIDUM IODOSOBENZOICUM. = Ἰωδοσοβενζοϊκὸν ὀξύ. = C_6H_4, OJ COOH. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως τοῦ ὀρθοϊωδοσοβενζοϊκοῦ ὀξέος ἐν καπνίζοντι νιτρικῷ ὀξεῖ. Τὸ διάλυμα βράζεται μετὰ δὲ τὴν ψῦξιν αὐτοῦ ἐγχεῖται ἐν ὕδατι καὶ τὸ ἀποχωριζόμενον ὀξὺ κρυσταλλεύμενον ἐξ ὑδατούχου διαλύματος παρέχει κρυστάλλια τηκόμενα εἰς 209° Ἐπροτάθη τὸ σκεύασμα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου. 59

ACIDUM LACTICUM = Γαλακτικὸν ὀξύ. = CH_3 — CH (OH). CO. OH. Προϊὸν τῆς γαλακτικῆς ζυμώσεως τοῦ σακχάρου ἐπερχομένης διὰ τῶν βακτηρίων Bacillus acidi lactici. Ὑγρὸν ἄχρουν ἢ ὑποκίτρινον διαυγὲς σιροπιῶδες E. B 1,21—1,22 ὀξύνου γεύσεως, ἄοσμον, μιγνύμενον ἐν πάσῃ ἀναλογίᾳ μεθ' ὕδατος, οἰνοπνεύματος καὶ αἰθέρος. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 15—20 60

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σταγόνων κατὰ δυσπεψιῶν καὶ κατὰ τῆς πρασίνης βακτηριογενοῦς διαρροίας τῶν βρεφῶν εἰς διαλύματα 2 % ἀρωματιζόμενα δι' ὕδατος μέντης, ἐξ ὧν παρέχεται μικρὸν κοχλιάριον τέταρτον ὥρας μεθ' ἕκαστον θηλασμόν. Διαλύματα 5 % εἰς δόσιν 100 γρμ. δι' ἡμέρας, συνιστῶνται ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῆς χολέρας. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφησαν διαλύματα εἰς ἐπίχρισιν (20—80 %), κατὰ τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος, κατὰ ἐπιθηλιωμάτων, νεοπλασμάτων τοῦ λάρυγγος, τοῦ φάρυγγος, τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ στομίου τῆς μήτρας.

61 **ACIDUM MALICUM = Μηλικὸν ὀξύ.** = COOH—CHOH—CH_2—COOH. Ἄχροοι στιλπνοὶ βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, διαρρέοντες ἐν ὑγρῷ ἀέρι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτοι ἐν αἰθέρι, τηκόμενοι εἰς 100°. Ἀνεγράφη εἰς τροχίσκους κατὰ παθήσεων καταρρεϊκῶν τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.

62 **ACIDUM MONOCHLORACETICUM = Acidum chloroaceticum = Μονοχλωροξικὸν ὀξύ.** = CH_2Cl — COOH. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωρίου ἐπὶ τὸν ἀνυδρίτην τοῦ ὀξικοῦ ὀξέος. Ἄχροοι, διαρρέοντες ἐν τῷ ἀέρι, ῥομβικοὶ κρύσταλλοι, τηκόμενοι εἰς 62° καὶ παρέχοντες ὑγρὸν ζέον εἰς 185°—187° Ε., διαλυτοὶ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς καυτήριον ἀντὶ τοῦ τριχλωροξικοῦ ὀξέος.

63 **ACIDUM ORTHOAMIDOSALICYLICUM. = Ὀρθοαμιδοϊτεϋλικὸν ὀξύ.** Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τοῦ ὀρθονιτροϊτεϋλικοῦ ὀξέος διὰ κασσιτέρου καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος τερβέλευκος πρασινίζουσα καὶ σχεδὸν ἄοσμος κόνις, γεύσεως γλυκαζούσης, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Παρέχεται αὐτό τε καὶ τὸ ἅλας **Natrium orthoamidosalicylicum = νάτριον ὀρθοαμιδοϊτεϋλικὸν** ἀντὶ τοῦ ϊτευλικοῦ νατρίου κατὰ τῶν ὑποξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων εἰς δόσιν 0,25 — 0,5 γρμ. πελλάκις τῆς ἡμέρας.

64 **ACIDUM ORTHOXYPHENYLOSULFONICUM=Acidum Sozolicum, Aseptol, Acide orthoxyphenylsulphureux, Acide sulphenique, Sulfocarbol, Acidum orthoxyphenylsulfurosum. = Σωζολικὸν ὀξὺ ἢ ἀσηπτόλη.** = $C_6H_4<^{OH}_{SO_3H}$. Φέρεται εἰς διάλυμα Ε. Β 1,155 περιέχον 33 ⅓ % ἐκ τοῦ ὀξέος. Παράγεται διὰ μίξεως ἐν ταπεινῇ θερμοκρασίᾳ ἴσων μερῶν φαινικοῦ ὀξέος καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος. Τὸ μίγμα ἀφίεται ἐπί τινας ἡμέρας ἐν ἠρεμίᾳ· εἶτα χεῖται ἐντὸς ὕδατος καὶ τὸ ὑγρὸν κορέννυται δι' ἀνθρακικοῦ βαρύου. Τὸ ἐν διαλύσει παραμένον σωζολικὸν βάρυον, ἀποσυντίθεται διὰ θειϊκοῦ ὀξέος μὴ προστιθεμένου ἐν πλεονασμῷ, ὅπότε θειϊκὸν βάρυον καθιζάνει καὶ τὸ σωζολικὸν ὀξὺ παραμένει ἐν διαλύσει. Εἶνε πυροπιῶδες ὑγρὸν βοδόχρουν, ὁσμῆς φαινικοῦ ὀξέος, γεύσεως ὀξύνου, διαλυτὸν ἐν ὕδατι, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ γλυκερίνῃ, ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός. Θεωρεῖται ὡς ἀντισηπτικὸν ἰσχυρότερον τοῦ φαινικοῦ καὶ ἰτεύλικοῦ ὀξέος, ἐπενεργεῖ καὶ ἐν διαλύματι 1:1000. Ἐσωτερικῶς ἐδόθη ὡς ἀντιζυμωτικὸν πρὸς κατάρρους τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων εἰς δόσιν 0,5—3 γρμ. ἐν ὀξυπότοις. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη εἰς ὑδατοῦχα διαλύματα (1—10 %) ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τοῦ φαινικοῦ ὀξέος. Τὰ ἐν γλυκερίνῃ, ἐλαίῳ καὶ οἰνοπνεύματι διαλύματα ἐβεβιχθησαν ἀδρανῆ. Θεωρεῖται ἐπιτήδειον πρὸς ἀσηψίαν τόπων, ὅπου φόβος ἀναπόσεως τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, οἷον ἐπὶ δικτυθερίτιδος, ἐπὶ ὀφθαλμιῶν, λαπαρατομιῶν κ.τ.λ. εἰς διαλύματα ἐν ὕδατι 1:150.

ACIDUM PARACRESOTINICUM=Acidum Cresotinicum=Παρακρεσοτινικὸν ὀξύ = $C_6 H_3 . CO_2 H . OH . CH_3$. Ἕνωσις δμέλαγος τοῦ ἰτεύλικοῦ ὀξέος παραγομένη διὰ θερμάνσεως τοῦ παρακρεσολσύχου νατρίου μετὰ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος. Ἄχροοι βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, ὀξύνου ἀντιδράσεως, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τηκόμενοι εἰς 151°. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν, ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντιρευματικὸν εἰς δόσιν 5—8 γρμ. Τὸ ἀκάθαρτον σκεύασμα ἐν διαλύμασιν 20 γρμ. ἐντὸς 10 λιτρων ὕδατος χρησιμεύει πρὸς ἀπολυμαντικὴν πλύσιν ζώων. Τὸ μετὰ τοῦ νατρίου ἅλας Natrium paracresotinicum s. cresotinicum = $C_6 H_3 (OH) (CH_3) CO_2 Na$, εἶνε κόνις κρυσταλλική, ἄοσμος, διαλυτὴ ἐν 24 μ. ὕδατος, γεύσεως πικρᾶς· θεωρεῖται ὡς ἀντιπυρετικὸν φάρμακον, ἰδίᾳ εἰς παιδία παρεχόμενον, ἡ θερμοκρασία δύναται νὰ κατέλθῃ ἐντὸς 2—4 ὡρῶν κατὰ 0,5—1°,5 ἑ. Ἐνδείκνυται ἀντὶ τοῦ ἰτεύλικοῦ νατρίου κατὰ τῆς ρευματικῆς πολυαρθρίτιδος, κατὰ τοῦ τύφου, τῆς πνευμονίας κτλ. Ἡ ἐφάπαξ δόσις διὰ παιδία 2—4 ἐτῶν εἶνε 0,1—0,25 γρμ. ἡ ἡμερησία 0,5—1 γρμ., διὰ παιδία 5—10 ἐτῶν pro dosi 0,25—1 γρμ. pro die 2,5—3,5 γρμ. καὶ διὰ παιδία 11—16 ἐτῶν pro dosi 1—1 ½ γρμ. καὶ pro die 3,5—4,5 γρμ. 65

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

66 **ACIDUM PHENYLOACETICUM = Acidum Alphatoluicum=Φαινυλοξικὸν ὀξύ** = $C_6H_5CH_2COOH$. Σκευάζεται διὰ βρασμοῦ τοῦ κυανιούχου βενζυλίου μετὰ καυστικοῦ κάλεως. Λευκὰ στιλπνὰ λέπια, διαλυτὰ ἐν θερμῷ ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκόμενα εἰς 76°,5 ἑ. καὶ ἐξαερούμενα εἰς 262°. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς φυματιώσεως ἐν πυκνῷ οἰνοπνευματούχῳ διαλύματι 1:6· παρέχεται τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνὰ 10 σταγόνας ἐκ τοῦ οἰνοπνευματούχου διαλύματος ἐντὸς 30 γρμ. ὕδατος· ἡ δόσις δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρις 20 σταγόνων. Οἱ πειραματίσαντες βεβαιοῦσιν ἐκ τοῦ σκευάσματος ἐπελθοῦσαν ἐλάττωσιν τῆς ἀποχρεμψίας, αὔξησιν τῆς ὀρέξεως καὶ βελτίωσιν τῆς πέψεως τῶν φθιστικῶν. Κατὰ τοῦ τύφου ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—6 γρμ.

67 **ACIDUM PHENYLOPROPIONICUM = Acidum homotoluicum, Acidum hydrocinnamicum A. hydrocinnamylicum = Φαινυλοπροπιονικὸν ὀξύ** = $C_6H_5CH_2CH_2COOH$. Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τοῦ κινναμωμικοῦ ὀξέος μετὰ ἀμαλγάματος νατρίου. Λευκαὶ λεπταὶ βελόναι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν θερμῷ ὕδατι, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἐν αἰθέρι, τήκονται εἰς 47,5° ἑ. καὶ βράζουσιν εἰς 280°, κέκτηνται ὀσμὴν βαλσαμώδη καὶ γεῦσιν ἀρωματικήν. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς φθίσεως καὶ παρέχεται εἰς δόσιν 10—20 σταγόνων ἐν οἰνοπνευματούχῳ διαλύματι (1:6) τρὶς τῆς ἡμέρας.

68 **ACIDUM PHENYLO - SALICYLICUM = Φαινυλοϊτεϊλικὸν ὀξύ** = $C_6H_3OHC_6H_5COOH$. Λευκὴ κόνις δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ γλυκερίνῃ. Ἀντισηπτικὸν εἴδικὸν τῶν πληγῶν, χρήσιμον ὡς κόνις ἐπιπάσεως. Τὸ μετὰ νατρίου ἅλας αὐτοῦ **Natrium phenylosalicylicum = νάτριον φαινυλοϊτεϊλικόν**, ἐφάνη ἧττον ὀθληρὸν τοῦ ἰτεϊλικοῦ νατρίου, ἀναγραφὲν ἀντὶ τούτου.

69 **ACIDUM PICRINICUM = A. Picronitricum, A. Picricum, A. Carbazoticum, A. Trinitrophenylicum, Trinitrophenol = Πικρικὸν ὀξύ** = $C_6H_2(NO_2)_3OH$. Σκευάζεται διὰ νιτρώσεως τῆς φαινόλης. Κρυσταλλικὰ φυλλίδια κίτρινα, στιλπνά, ἄοσμα, λίαν πικρά, τηκόμενα εἰς 122°,5 δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ (86 μ.), εὐδιάλυτα ἐν θερμῷ ὕδατι, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη τὸ πικρικὸν ὀξὺ ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 0,02—0,10 γρμ. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη τὸ πικρικὸν ὀξὺ ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ πρὸς ἐμποτισμὸν ἀντισηπτικῶν εἰδῶν. Διαλύματα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(5 — 10 : 1000) πικρικοῦ ὀξέος ἀνεγράφησαν κατὰ τῶν ἐγκαυμάτων.

ACIDUM SALICYLACETICUM = Ἰτεϋλοξικὸν ὀξύ. Παράγεται διὰ θερμάνσεως εἰς 120° μίγματος 169 μ. ξηροῦ ἰτεϋλικοῦ νατρίου, 100 μ. διαλύματος καυστικοῦ νάτρου (40 %) καὶ 130 — 140 μ. μονοχλωριοξικοῦ νατρίου καὶ ἀποσυνθέσεως τοῦ προκύπτοντος ἅλατος δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος. Τὸ πρεῖν λαμβάνεται καθαρὸν δι' ἀνακρυσταλλώσεων ἐκ ζέοντος ὕδατος καὶ ἔχει σημεῖον τήξεως 188° κρυσταλλούμενον εἰς στιλπνὰ λέπια δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι ζέοντι καὶ αἰνεπνεύματι. Τὸ ἰτεϋλοξικὸν ὀξὺ ἐπροτάθη ὡς ἀντισηπτικόν. 70

ACIDUM SALICYLICUM = Ἰτεϋλικὸν ὀξύ. = $C_6H_4OH.COOH$. Σκευάζεται δι' ἐπιθράσεως εἰς 180°—250° τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἐπὶ τὸ φαινολοῦχον νάτριον καὶ ἀποσυνθέσεως τοῦ παραγομένου ἅλατος διά τινος τῶν ἀνοργάνων ὀξέων. Ἐλαφροὶ λευκοὶ βελονοειδεῖς κρύσταλλοι ἢ λευκὴ κρυσταλλικὴ ἄσμος κόνις, γεύσεως ὀξύνου γλυκαζούσης καὶ ὀριμείας. Τήκεται εἰς 157°, διαλύεται εἰς 500 μ. ψυχροῦ ὕδατος, 15μ. ζέοντος, εὐδιάλυτον ἐν αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Διακρίνουσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ τρία εἴδη τὸ Acidum salicylicum praecipitatum, ὅπερ εἶνε τὸ σχετικῶς ἀκάθαρτον εἶδος, τὸ Acidum salicylicum recrystallisatum, ὅπερ εἶνε τὸ ἐν τῇ θεραπευτικῇ χρησιμεῦον καὶ τὸ Acidum salicylicum dialysatum, ὅπερ εἶνε τὸ μᾶλλον καθαρὸν εἶδος τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς διαλύματα 3 : 1000, ἀλοιφὰς 1 : 15 καὶ ὡς κόνις ἐπιπάσεως καὶ εἰς ἀντισηπτικὰ εἴδη ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, ὡς καὶ εἰς ἀραιὰ διαλύματα καὶ διάφορα μίγματα κατὰ παθήσεων τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων καὶ τοῦ δέρματος (κατὰ τῶν τύλων ἐνδείκνυται διάλυμα 1 : 10). Ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν, τῆς ἡμικρανίας καὶ ὡς ἀντιπυρετικόν. Ἡ ἡμερησία δόσις πρὸς ἐπίτευξιν ἀντιπυρετικῶν ἀποτελεσμάτων εἶνε 3 — 4 γρμ. κατὰ μικρὰς δόσεις ἀνὰ 20—30 λεπτὰ τῆς ὥρας χορηγουμένας, ἐπὶ κατάρρων δὲ τοῦ στομάχου καὶ κυστίτιδος ἡ ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,05—1 γρμ. πλεονάκις τῆς ἡμέρας. Δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν προτιμᾶται νῦν τὸ ἰτεϋλικὸν νάτριον, ἀλλ' ἐπὶ κατάρρων τοῦ στομάχου καὶ πλευρίτιδος ἀναγράφεται τὸ ὀξύ. 71

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

72 **ACIDUM SCLEROTINICUM=A. Scleroticum.=Σκληροτινικὸν ὀξύ.** $= C_{12}H_{19}NO_3$. Ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως καὶ εἶνε κόνις καστανόχρους ἄγευστος, ἄοσμος, ἀσθενῶς ὄξυνος, ὑγροσκοπική, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι· παρέχεται ἀντὶ τοῦ ἐκχυλίσματος τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως εἰς δόσιν 0,04—0,05 γρμ. εἰς ἐνέσεις. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς ἐπιληψίας εἰς δόσιν ἡμερησίαν μέχρι 0,3 γρμ. Ἄριστον διαλυτικὸν μέσον τοῦ σκευάσματος εἶνε ὕδωρ ἐνέχον 1 : 1000 θυμόλης.

73 **ACIDUM SUCCINICUM.** $=$ **Ἠλεκτρικὸν ὀξύ.** $= C_2H_4(COOH)_2$. Σκευάζεται διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως τοῦ ἠλέκτρου καὶ καθάρσεως τοῦ ἀποστάγματος. Κρυστάλλια ὑποκίτρινα, τὴν ὀσμὴν τοῦ ἠλέκτρου ἔχοντα, διαλυτὰ εἰς 28 μ. ὕδατος ψυχροῦ, εἰς 2,2 μ. ζέοντος ὕδατος, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1 γρμ. κατὰ τῆς φθίσεως τῶν πνευμόνων καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὰς πρώτας περιόδους αὐτῆς.

74 **ACIDUM SULFOCARBOLICUM CRUDUM** $=$ **Θειοφαινικὸν ὀξύ.** Παράγεται ἐὰν 10 λίτρα ἀγοραίου φαινικοῦ ὀξέος τεθῶσιν ἐν δοχείῳ χωρητικότητος 30 λίτρων ἐντὸς ὕδατος ψυχροῦ ἐμβαπτιζομένῳ· εἶτα προστίθεται τῷ φαινικῷ ὀξεῖ κατὰ μικρὰ ποσὰ λιγραΐου θειϊκὸν ὀξὺ ἐν ὅλῳ $5\frac{1}{2}$ λίτρα ὑπὸ διηνεκῆ ἀνατάραξιν τοῦ μίγματος· μετὰ ταῦτα ἀφίεται τὸ μίγμα ἐπὶ 2—3 ἡμέρας ἐν ἠρεμίᾳ· χρήσιμον ὡς ἀπολυμαντικόν. Τὸ ἐν καθαρᾷ καταστάσει σκεύασμα εἶνε τὸ Acidum orthoxyphenylosulphonicum.

75 **ACIDUM SULPHANILICUM** $=$ **Acide amidophenylsulfureux** $=$ **Θειανιλικὸν ὀξὺ** $= C_6H_4 < \begin{matrix} NH_2 \\ SO_3H \end{matrix}$. Σκευάζεται διὰ κατεργασίας 1 μ. ἀνιλίνης μετὰ 2 μ. καπνίζοντος θειϊκοῦ ὀξέος εἰς 180°—190° Ξ. Ῥομβικὰ κρυστάλλια, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:182) μᾶλλον διαλυτὰ ἐν ὕδατι θερμῷ. Ἀνεγράφη ὡς ἐξαίρετον φάρμακον κατὰ τῶν ὀξειῶν καταρροϊκῶν παθήσεων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, κατὰ τοῦ ὀξέος ἰωδισμοῦ καὶ τῆς ὀξείας κορύζης. Παρέχεται ἐν συνδυασμῷ μετὰ ἀνθρακικοῦ νατρίου, 10 μ. τοῦ ὀξέος μίγνυνται μετὰ 8,5 γρμ. διανθρακικοῦ νατρίου καὶ 200 γρμ. ὕδατος. Ἐκ τοῦ διαλύματος τούτου παρέχονται ἡμερησίως 40—80 γρμ. ἁπαξ ἢ δὶς λαμβανόμενα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ACIDUM THIOLINICUM = Thiolin = Θειολινικὸν ὀξύ. 76
Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως εἰς 230° 6 μ. λινελαίου μετὰ 1 μ. ἀνθέων τοῦ Θείου, μίξεως τοῦ προϊόντος μετὰ διπλασίου ποσοῦ πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος (E.B. 1,840) καὶ θερμάνσεως τοῦ μίγματος ἐπὶ ἀτμολούτρου μέχρις ἐντελοῦς καταπαύσεως τῆς ἐκλύσεως διοξειδίου τοῦ Θείου. Τὸ ὑπόλειμμα ἐκπλύνεται διὰ πολλοῦ ὕδατος καὶ ἐν ἠπίᾳ θερμότητι ξηραίνεται. Μάζα εὔθρυπτος, βαθυπρασίνη, ὀσμῆς τῆς τῶν σπερμάτων τοῦ σινήπεως, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰνσπνεύματι, περιέχει 14,2 % θείου. Ἀναγράφεται αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ νατρίου ἅλας Natrium thiolinicum, ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῆς ἰχθυόλης καὶ τῆς θειόλης:

ACIDUM THYMICUM = A. Thymolicum, Thymolum, Thymiankampher = Θυμικὸν ὀξύ, Θυμόλη, Θυμοκαφοῦρὰ = 77
$C_{10}H_{14}O = C_6H_7.C_6H_3 < \begin{matrix} CH_3 \\ OH. \end{matrix}$ Ἐξάγεται ἐκ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου τοῦ φυτοῦ Ptychotis Ajowan καὶ Monarda punctata. Δύναται νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ Θύμου (Thymus serpyllum) δι' ἀναταράξεως τούτου μετὰ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου, καθιζήσεως δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ἀνακρυσταλλώσεως ἐκ πυκνοῦ ὀξικοῦ ὀξέος. Κρύσταλλοι ἐξαγωνικοὶ διαυγεῖς, ἀρωματικῆς γεύσεως καὶ ὀσμῆς, τηκόμενοι εἰς 50°—51° καὶ ἐξαερούμενοι εἰς 228°—230°. Διαλύονται εἰς 1100 μ. ὕδατος, 2 μ. κονίας καυστικοῦ νάτρου, εἰς ἴσον βάρος οἰνοπνεύματος, αἰθέρος καὶ χλωροφορμίου· ἔτι δὲ εἰς 100 γρμ. γλυκερίνης, καθὼς καὶ ἐν αἰθερίοις καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις· εὐδιατήρητα διαλύματα θυμόλης σκευάζονται διὰ διαλύσεως ἑνὸς γρμ. θυμόλης, ἑνὸς γρμ. τρυγικοῦ ὀξέος καὶ ἑνὸς γρμ. καυστικοῦ νάτρου ἐν ἐλίγῳ θερμῷ ὕδατι, εἶτα δὲ ἀραιώσεως τοῦ διαλύματος δι' ὕδατος ἀπεσταγμένου μέχρι δύο λίτρων. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν χρήσιμον εἰς διατήρησιν ἀνατομικῶν παρασκευασμάτων, εἰς πλῦσιν πληγῶν καὶ ἕδρας ἰχωρωδῶν καὶ σηπεδονωδῶν ἑλκῶν χρησιμεύει διάλυμα 1:1000, εἰς ἐπιχρίσματα κατὰ ἐγκαυμάτων χρησιμεύουσι διαλύματα ἐν λινελαίῳ (1 %), εἰς ἐπιδερμικὰς νόσους ἀλοιφαὶ 1—5 %, εἰς εἰσπνοὰς διάλυμα 0,5:1000 κατὰ νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, εἰς πλύσεις καὶ γαργαρισμοὺς διάλυμα 1:1000. Ἀνεγράφη καὶ εἰς κλύσματα τοῦ κόλπου καὶ τῆς μήτρας τῶν λευκωϊδῶν, ἐνεργούμενα διὰ διαλύματος 1:1000. Παρέχεται καὶ ἐσωτερικῶς ἡ θυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέλη εἰς δόσιν, 0,05—0,2 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ μέχρι 2 γρμ. κατὰ τοῦ τύφου, σηπεδωνωδῶν ἐντερικῶν κατάρρων καὶ κατὰ ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων· ἀνεγράφη καὶ εἰς δόσιν $^1/_2$ — 2 γρμ. δι' ἡμέρας ὡς ἀνθελμινθικὸν κατὰ τῶν ἀσκαρίδων. Τινὲς συνιστῶσι τὸ θυμικὸν νάτριον ἀντὶ τῆς θυμέλης.

78 **ACIDUM TRICHLORO-ACETICUM.**=**Acide acetique trichloré**=**Τριχλωροξικὸν ὀξύ.**= CCl_3 COOH. Σκευάζεται δι' ὀξειδώσεως τῆς χλωράλης διὰ καπνίζοντος νιτρικοῦ ὀξέος· πρὸς τοῦτο μίγνυται ἡ χλωράλη μετὰ τριπλασίου καπνίζοντος νιτρικοῦ ὀξέος καὶ τὸ μῖγμα ἐκτίθεται ἐπὶ τριήμερον εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, εἶτα ἀποστάζεται καὶ συλλέγεται τὸ εἰς 155° ἀπόσταγμα. Ῥομβοεδρικοὶ κρύσταλλοι, ἄχροοι, διαφανεῖς διαῤῥέοντες ἐν τῷ ἀέρι, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, γεύσεως καυστικῆς, τηκόμενοι εἰς 55° καὶ ἐξαερούμενοι εἰς 195°· χρήσιμον ὡς τοπικὸν καυτήριον κατὰ παθήσεων τῆς ῥινός, τῶν ὤτων καὶ τοῦ φάρυγγος, πολυπόδων, ὑπερτροφίας ἀδένων, γλώσσης κλπ. Εἰς διαλύματα 1 % ἀνεγράφη ὡς στυπτικόν, εἰς διαλύματα 0,5 — 10 % ἐνδείκνυται κατὰ τῆς ὀζαίνης εἰς ἐπιχρίσεις τῆς πασχούσης βλεννομεμβράνης. Συνιστᾶται ἐπίσης καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐπάλειψις ἀκροχορδόνων, κονδυλωμάτων, τύλων, θηλωμάτων, ἀγγειωμάτων καὶ διαφόρων μὴ λίαν ἀνεπτυγμένων νεοπλασμάτων.

79 **ACOKANTHERIN.** Γλυκωματογόνον ἐνεχόμενον ἐντὸς τοῦ φυτοῦ Aconkanthera Schimperi. Κρύσταλλοι ἄχροοι δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, διαλυτοὶ ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, τηκόμενοι εἰς 186°. Ἐνεργεῖ ὡς ἡ στροφαντίνη.

80 **ACTOL = Argentum lacticum, Lactate d'argent.**=**Ἀκτόλη ἢ γαλακτικὸς ἄργυρος.** = $C_3H_5O_3Ag.+H_2O$. Ἡ ἀκτόλη εἶνε γαλακτικὸς ἄργυρος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι (1:15) καὶ ἀνεγράφη εἰς γαργαρίσματα καὶ διακλύσματα ἐκ διαλύματος (1:50), ἐξ οὗ μικρὸν κοχλιάριον χεῖται ἐν ποτηρίῳ ὕδατος· ἔτι δὲ ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,01 γρμ. καὶ ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν πληγῶν πρὸς ἐμποτισμὸν ἀντισηπτικῶν εἰδῶν. Δέον τὰ διαλύματα νὰ σκευάζωνται ἀείποτε πρόσφατα ὡς εὐαλλοίωτα καὶ νὰ τίθενται ἐν μελαναῖς φιάλαις.

81 **ADANSONIA DIGITATA.** = **Baoba.** Μέγιστον τῆς Ἀφρικῆς δένδρον, οὗτινος οἱ καρποὶ χρήσιμοι ὡς τρόφιμον τῶν ἰθαγενῶν καὶ ὡς φάρμακον κατὰ τῆς δυσεντερίας. Ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Cortex Adanson. digit. ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς ἔγχυμα ἐκ 30 γρμ. καθ' ἑκάστην.

ADANSONINUM. = **Ἀδανσονίνη.** = $C_{44}H_{86}O_{23}$. Οὐσία πικρὰ ἐξαγομένη ἐκ τοῦ φυτοῦ Adansonia digitata. Ἡ ἀδανσονίνη εἶνε κρυσταλλική, διαλύεται ἐν αἰθέρι καὶ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῶν δηλητηριάσεων διὰ σκευασμάτων τοῦ στροφάνθου. 82

ADEPS LANAE. = **Lanaïnum.** = **Λαναΐνη, λίπος ἐρίων.** Κεκαθαρμένον λίπος ἐρίων συνιστάμενον ἐκ τῶν λιπαρῶν αἰθέρων τῆς χολοστερίνης καὶ τῆς ἰσοχολοστερίνης, τουτέστιν ἐκ τῶν αὐτῶν συστατικῶν, ἐξ ὧν καὶ ἡ λανολίνη, ἥτις ὅμως εἶνε καθαρώτερον προϊὸν καὶ ἧττον εὐαλλοίωτον τῆς λαναΐνης. Κιτρίνη διαφανής, μαλακὴ οὐδετέρα οὐσία, τηκομένη εἰς 36° (ἡ λανολίνη εἰς 41°,3) διαλυτὴ ἐν βενζίνῃ, χλωροφορμίῳ καὶ αἰθέρι, δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι. Χρήσιμος ἡ λαναΐνη εἰς παρασκευὴν ἀλοιφῶν, παχυμύρων, σαπώνων βαλσάμων κλπ. Εἶδος τοῦ προϊόντος τούτου φέρεται καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Agnin καὶ Agnolin. 83

ADHAESOL = **Adesol.** Ἀντισηπτικὸν βερνίκιον, συνιστάμενον ἐκ 850 γρμ. κοπαλίου ῥητίνης, 30 γρμ. βενζόης, 30 γρμ. τολουταϊκοῦ βαλσάμου, 20 γρμ. θυμελαίου, 3 γρμ. ναφθόλης καὶ 1000 γρμ. αἰθέρος. Ὑγρὸν διαυγὲς ἠλεκτρόχρουν εὐαρέστου ὀσμῆς. Τὸ σκεύασμα προϋτάθη πρὸς χειρουργικοὺς καὶ δερματικοὺς σκοποὺς ἀντὶ τῆς στερεσόλης (Steresol). 84

ADHATODA VASICA = **Justicia, Adhatova, Vasaka, Adulsa.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν Folia Adhatod. vasic. κέκτηνται ἀποχρεμπτικὴν καὶ ἀντισπασμωδικὴν ἐνέργειαν καὶ ἀνεγράφη ἡ κόνις αὐτῶν εἰς δόσιν 0,25 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας ἢ τὸ βάμμα αὐτῶν (1:5) 2—4 γρμ. δι' ἡμέρας, κατὰ τῆς φθίσεως, τοῦ βηχός, χρονίας βρογχίτιδος, ἄσθματος καὶ ἄλλων νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. 85

ADIPATUM. Συνίσταται ἐκ 35 μ. λανολίνης, 53 μ. βαζελίνης, 7 μ. παραφίνης καὶ 5 μ. ὕδατος. Χρήσιμον εἰς παρασκευὴν ἀλοιφῶν. 86

ADONIS AESTIVALIS = **A. Citrinus, A. Maculatus.** Ἡ πόα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Εὐρώπης Herba Adon. aestiv. ἀνεγράφη ὡς διουρητικὸν ἐπὶ καρδιακῶν παθήσεων εἰς δόσιν 4—8 γρμ. δι' ἡμέρας, εἴτε εἰς κόνιν, εἴτε εἰς ἔγχυμα. Προσέτι συνι- 87

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

στᾶται τὸ βάμμα τῆς πόας εἰς δόσιν 10 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας πρὸς ἀπίσχνανσιν κατὰ τῆς πολυσαρκίας.

88 **ADONIS VERNALIS.** Ἡ πόα Herba Adonis vern. τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Εὐρώπης ἀναγράφεται ἀντὶ τῆς Δακτυλίτιδος, ἧς πλεονεκτεῖ ὡς μὴ ἔχουσα ἀθροιστικὴν ἐνέργειαν ὡς ἐκείνη. Παρέχεται εἰς ἔγχυμα ἐκ 3 — 5 γρμ. εἰς 200 γρμ. ὕδατος δι' ἡμέρας.

89 **ADONIDINUM = Ἀδωνιδῖνη.** Εἶνε τὸ ἐνεργὸν συστατικὸν τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Adonis vernalis. Κιτρινωπὴ ἄοσμος καὶ λίαν πικρὰ κρυσταλλικὴ κόνις, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ. Αἱ χημικαὶ ἰδιότητες τῆς ἀδωνιδίνης τάσσουσιν αὐτὴν μεταξὺ τῶν γλυκωματογόνων. Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ ἰατροῦ Oliveri εἶνε ἄριστον τονωτικὸν φάρμακον τῆς καρδίας καὶ ἀσθενὲς διουρητικόν· μετ' ἐπιτυχίας παρέχεται κατὰ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν καρδιακῶν βαλβίδων, διότι καταπαύει τοὺς περικαρδίους πόνους, τὴν δύσπνοιαν καὶ τοὺς παλμούς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ φάρμακον τοῦτο εἶνε λίαν δραστήριον, δὲν πρέπει νὰ παρέχηται εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ ἀνωτέραν τῶν 0,005 γρμ., διότι ἄλλως ἐπέρχονται ἔμετοι, νευρικαὶ ταραχαὶ καὶ βάρος ἐν τῷ στομάχῳ. Δίδεται τὸ γλυκωματογόνον ἢ κάλλιον τὸ δεψικὸν αὐτοῦ ἅλας Adonidinum tannicum, ἥτις εἶνε κιτρινόφαιος κόνις, ὀλίγον ἐν ὕδατι διαλυτή, εὐδιάλυτος δ' ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι, εἰς δόσιν 0,001—0,005 γρμ. τετράκις τῆς ἡμέρας.

90 **AEGLE MARMELOS.** Οἱ καρποὶ τοῦ ἐν Ἰνδίαις φυομένου τούτου φυτοῦ φέρονται ὡς Fructus Belae. Περιέχουσι μέγα ποσὸν ταννίνης καὶ δρῶσιν διὰ τοῦτο στυπτικῶς· ἐν τῇ Ἀγγλικῇ φαρμακοποιίᾳ ἀναγράφεται τὸ τῶν καρπῶν ἐκχύλισμα Extractum Belae fluidum χορηγούμενον κατὰ τῆς διαρροίας καὶ δυσεντερίας εἰς δόσιν ἐφάπαξ 1—3,5 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 3,5—10 γρμ.

91 **AEMALBUMINUM. = Αἱμολευκωματίνη.** Σκεύασμα θρεπτικὸν περιέχον τὰ ἅλατα καὶ τὰς λευκωματώδεις οὐσίας τοῦ αἵματος ἐξαιρέσει τῆς ἰνικῆς. Κόνις λευκή, ὑποξύνου γεύσεως, διαλυτὴ ἐν ζέοντι ὕδατι καὶ ἐν ἁραιῷ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χλωρώσεως εἰς δόσιν 1 γρμ. τρὶς ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας.

92 **AESCORCINUM. = Αἰσκορκίνη.** Παράγωγον τῆς αἰσκυλετίνης τοῦ προϊόντος τούτου τῆς διασπάσεως τῆς αἰσκυλίνης τῆς περιεχομένης ἐν τῷ φλοιῷ τῆς ἱπποκαστανέας. Χρησιμεύει ὡς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέτον διαγνωστικὸν ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ καὶ ἀναγράφεται εἰς διάλυμα 0,2 : 2,0 κατὰ σταγόνα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σταζόμενον.

AESCULINUM=Αἰσκουλίνη = $C_{15}H_{16}O_9+1\frac{1}{2}H_2O$. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ Aesculus hippocastanum. Οὐσία πικρά, ἄοσμος, λευκὴ εἰς λεπτὰς βελόνας κρυσταλλουμένη καὶ ἐν ὕδατι δυσδιάλυτος, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι (1 : 90), ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Τὸ ἐν ὕδατι διάλυμα αὐτῆς δεικνύει καὶ εἰς ἀραίωσιν 1:1,000,000 φθορισμὸν τοῦ φωτός, εἰς ὃν ὀφείλει καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς ὀνόματα Polychrom καὶ Bicolorin. Συνιστᾶται κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. 93

AETHER AETHYLO-METHYLICUS. = **Αἰθὴρ αἰθυλο-μεθυλικός.** = $CH_3.O.C_2H_5$. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ἰωδιούχου αἰθυλίου ἐπὶ τὸ μεθυλικοῦχον νάτριον. Ὑγρὸν ἄχρουν ἰσταμένης ὀσμῆς, βράζει εἰς 11° έ. καὶ εἶνε λίαν εὐφλεκτον. Ἀνεγράφη ὡς ἀναισθητικὸν ἀντὶ τοῦ χλωροφορμίου. 94

AETHER AMYLONITROSUS. = **Amylium nitrosum, Nitrite d'amyle.** = **Ether amylnitreux.** = **Νιτρώδης ἀμύλιον** = $C_5H_{11}.O.NO$. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως νιτρώδους ὀξέος ἐπὶ τὸ κανονικὸν ἀμυλικὸν πνεῦμα εἰς 70°—80° έ. Διαυγὲς κίτρινον πτητικὸν ὑγρόν, ὀσμῆς εὐαρέστου ὡς ἀπὸ καρπῶν, γεύσεως δηκτικῆς ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός, σχεδὸν ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι Ε. Β. 0,87—0,88. Σημεῖον ζέσεως 97°—99°. Ἀναφλεγόμενον καίεται μετὰ κιτρίνης φωτοβολούσης καὶ αἰθαλιζούσης φλογὸς ἄνευ ὑπολείμματος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς νευρικῆς στηθάγχης, ἀγγειοσπαστικῆς ἡμικρανίας καὶ κατὰ νευραλγιῶν ἐξ ἀναιμίας τῶν ἀγγείων τῆς κεφαλῆς προερχομένων, ἔτι δὲ παρηγγέλθη κατὰ τῆς ἐπιληψίας, τῆς ἐπαπειλουμένης παραλύσεως τῆς καρδίας, δυσπνοίας, ἄσθματος, συγκοπῶν, τετάνου, ἐκλαμψίας, κατὰ τῶν δηλητηριάσεων διὰ ὄπιου, στρυχνίνης, χλωροφορμίου καὶ κοκκαΐνης, κατὰ τῶν ἐκ μολύβδου καὶ δυσμηνορροίας κωλικῶν καὶ τέλος καὶ κατ' αὐτῆς τῆς ἐν θαλάσσῃ ναυτίας. Χορηγεῖται εἰς εἰσπνοὰς 2—5 σταγόνων σταζομένων ἐπὶ πορώδους χάρτου ἢ βάμβακος ἢ ῥινομάκτρου. Σημειωτέον ὅτι τὸ φάρμακον προκαλεῖ συμφόρησιν τοῦ προσώπου καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, διὸ καὶ ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἀντενδείκνυται εἰς τοὺς ἀποπληκτικούς. Ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ νιτρώδους ἀμυλίου εὐαποσυνθέτου καὶ ἐπικινδύνου σκευάσματος, ἐπροτάθη ἡ χρῆσις τοῦ **τριτογενοῦς νιτρώδους ἀμυλίου** $(CH_3)_3C_2H_5.C.$ 95

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ONO=Nitrite d'amyle tertiaire s. Amylnitrit tertiäres, s. Amylium nitrosum tertium, ὅπερ σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ νιτρώδους ὀξέος ἐπὶ τὸ τριτογενὲς ἀμυλικὸν πνεῦμα (Amylenum hydratum).

96 **AETHER ANAESTHETICUS ARAN = A. Wigger = Ἀναισθητικὸς αἰθὴρ τοῦ Aran ἢ τοῦ Wigger.** Εἶνε μίγμα χλωριούχων αἰθέρων μετὰ χλωριούχου αἰθυλιδενίου. Παράγεται διὰ διοχετεύσεως χλωρίου ἐντὸς χλωριούχου αἰθυλιδενίου, μέχρις οὗ τὸ E. B. τούτου γείνῃ 1,60. Ὑγρὸν ἄχρουν διαυγές, πτητικόν, ἐσμῆς αἰθεριώδους, ἀντιδράσεως οὐδετέρας, ζέον εἰς 110° — 140°, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ λιπαρεῖς ἐλαίοις E. B. 1,55—1,60. Ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἀποσυντίθεται καὶ χρησιμεύει ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ἀναισθητικόν.

97 **AETHER ANAESTHETICUS KOENIG.** Συνίσταται ἐκ μίγματος 20 μερῶν κατ' ὄγκον αἰθέρος ἀπολύτου καὶ 80 μερῶν ῥιγολένης ἢ πετρελαϊκοῦ αἰθέρος. Χρήσιμον ὡς τοπικὸν ἀναισθητικόν.

98 **AETHER BENZOYLAMIDOPHENYLACETICOPHENYLICUS.** Σκευάζεται διὰ συντήξεως τοῦ βενζοϋλαμιδοξικοῦ ὀξέος μετὰ φαινέλης, μίξεως τοῦ τήγματος μετὰ ὀξυχλωριούχου φωσφόρου καὶ θερμάνσεως τοῦ μίγματος εἰς 140° εἶτα δὲ διὰ διαλύσεως τοῦ προϊόντος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ καθιζήσεως τούτου δι' ὕδατος. Ἀνεγράφη ὡς ἀπολυμαντικὸν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος.

99 **AETHER BROMATUS = Aether hydrobromicus, Bromure d'Ethyle, Ether ethylbromhydrique, Ether bromhydrique, Monobromaethanum, Aethylum bromatum = Αἰθὴρ βρωμιοῦχος ἢ βρωμιοῦχον αἰθύλιον = $C_2 H_5 Br$.** Τὸ βρωμιοῦχον αἰθύλιον παράγεται δι' ἀποστάξεως μίγματος οἰνοπνεύματος, θειϊκοῦ ὀξέος καὶ βρωμιούχου καλίου. Ἄχρουν διαυγές, πτητικόν, εὐκίνητον, λιαν φωτοθλαστικὸν ὑγρόν, εὐαρέστου ὀσμῆς αἰθεριώδους, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ μιγνύμενον μετὰ 1 % οἰνοπνεύματος καθίσταται ὑσταλλοίωτον. Μέχρι τοῦ 0° ψυχόμενον δὲν πήγνυται, θερμαινόμενον βράζει εἰς 38° — 40° ἑ. Τὸ εἰδικὸν αὐτοῦ βάρος εἶνε 1,455—1,457, φυλάσσεται δὲ ὡς ἀποσυντιθέμενον ὑπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος ἐντὸς μικρῶν μελανῶν καὶ καλῶς κεκλεισμένων φιαλιδίων. Τὸ βρωμιοῦχον αἰθύλιον ἐν τῇ προσωπίδι τῆς εἰσπνοῆς ἐξατμίζεται ταχέως καὶ καταλείπει λεπτοὺς κρυστάλλους. Ἀπορρίπτεται τῆς ἰατρικῆς χρήσεως πᾶν βρωμιοῦχον αἰ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑλιον βραδέως ἐξατμιζόμενον, ἔχον κίτρινον ἢ φαιὸν χρῶμα καὶ ὀσμὴν δυσάρεστον. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς κατὰ καρδιαλγιῶν εἰς δόσιν 5—10 σταγόνων, ἔτι δὲ εἰς εἰσπνοὰς κατὰ τῆς ἡμικρανίας καὶ τῆς ὑστεροεπιληψίας καὶ ὡς ἀναισθητικὸν τοπικὸν εἰς ψεκασμοὺς κατὰ νευραλγιῶν καὶ ἰσχιάδων. Τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα πειράματα ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ βρωμιούχου αἰθυλίου ἐβεβαίωσαν τὰς ἀναισθητικὰς αὐτοῦ ἰδιότητας πρὸς βραχυχρονίους ἐγχειρίσεις. Τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἐκ τοῦ φαρμάκου τούτου πρὸς ἐντελῆ νάρκωσιν σπανίως ὑπερέβη τὰ 10—15 γρμ. Ἡ ἔναρξις τῆς ναρκώσεως ἄρχεται συνήθως ἐντὸς ἡμίσεως λεπτοῦ, εἰς τὰ παιδία δὲ διὰ χορηγήσεως 8 γρμ. ἐκ τούτου ἐντὸς 1/4 τοῦ λεπτοῦ. Κατὰ τὸν Gilles παρέσχεν ἐν τῇ ὀδοντοϊατρικῇ χρησιμοποιηθὲν ἄριστα ἀποτελέσματα. Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου τούτου ἐπῆλθον καὶ δυσάρεστα ἀποτελέσματα ὀφειλόμενα εἰς τὸ ἀκάθαρτον καὶ νοθευμένον τοῦ φαρμάκου ἢ εἰς τὴν κατὰ λάθος ἀντὶ τούτου παροχὴν τοῦ ἐνηλητηριώδους βρωμιούχου αἰθυλενίου Aethylenum bromatum.

AETHER CANTHARIDINI = Αἰθὴρ κανθαριδῖνης. Παράγεται διὰ διαλύσεως 2 μ. κανθαριδίνης καὶ 2 μ. ἐκχυλίσματος καννάβεως ἐντὸς 996 μ. αἰθέρος. Χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Collodium cantharidatum. 100

AETHER CARBOLICUS = Φαινικοῦχος αἰθήρ. Εἶνε μίγμα 25 μ. αἰθέρος ἀνύδρου καὶ 0,25 μ. φαινικοῦ ὀξέος κρυσταλλικοῦ. Χρήσιμος πρὸς βραχυχρονίας τοπικὰς ἀναισθησίας ἰδίᾳ τῆς ἐπιδερμίδος. 101

AETHER CHLORATUS = Aethylum chloratum, Monochloraethan, Chlorethyle, Chlorure d'ethyle, Aether ethylchlorhydrique, Chelen, Kelen, = Αἰθύλιον χλωριοῦχον ἢ χλωριοῦχος αἰθήρ = $C_2 H_5 Cl$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως ξηροῦ ἀερίου ὑδροχλωρίου ἐπὶ ψυχόμενον ἀπόλυτον οἰνόπνευμα, ἢ διὰ θερμάνσεως (εἰς 150°) ὑπὸ πίεσιν 40 ἀτμοσφαιρῶν μίγματος πυκνοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ οἰνοπνεύματος. Κατὰ τὴν συνήθη θερμοκρασίαν εἶνε ἀερῶδες εὐκόλως διὰ ψύξεως ῥευστοποιούμενον καὶ παρέχον ἄχρουν εὐκίνητον ὑγρόν, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, ὀσμῆς αἰθεριώδους, γεύσεως γλυκείας καυστικῆς, ζέον εἰς 12°,5 Ε. Β. 0,921· φυλακτέον ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ πυρός. Ἀνεγράφη ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν καὶ φέρεται ἐντὸς σωλήνων (Chlorethyl Bengé, Kelène Monnet ἢ Aethylum chlora- 102

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tum Merck) κλειομένων διὰ μεταλλικοῦ εἰδικοῦ πώματος, ἐξ ὧν διὰ τῆς θερμότητος τῆς χειρὸς ἐπέρχεται ἐκροὴ κατὰ λεπτὴν ἀκτῖνα καὶ ῥαντισμὸς τοῦ πρὸς ἀναισθησίαν μέρους. Συνήθως 10 γρμ. ἀρκοῦσι εἰς πρόκλησιν τοπικῆς ἀναισθησίας.

103 **AETHER IODATUS.** = **Aethylum iodatum, Iodethyle, Aether hydrojodicus, Aether aethylhydrojodicus, Monojodaethanum, Iodure d'Ethyle, Ether Iodhydrique, Monojodethan.**=**Ἰωδιοῦχος αἰθήρ ἢ ἰωδιοῦχον αἰθύλιον.** Σκευάζεται δι' εἰσαγωγῆς 10 μ. ἰωδίου ἐν ψυχομένῳ μίγματι 1 μ. φωσφόρου ἀμόρφου καὶ 5 μ. οἰνοπνεύματος ἀπολύτου. Μετὰ 24/ωρον κατεργασίαν ἀποστάζεται ἐπὶ ἀτμολούτρου ὁ αἰθήρ· τὸ ἀπόσταγμα πλύνεται διὰ διαλύματος σόδας, ἀφυδατοῦται διὰ χλωριούχου ἀσβεστίου καὶ διὰ νέας ἀποστάξεως ἀποκαθαίρεται. Ἄχρουν διαυγὲς ὑγρὸν ἀποσκοτεινούμενον ἐν τῷ ἀέρι ὑπὸ τοῦ φωτός, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ὀσμῆς αἰθεριώδους, βράζον εἰς 71°—72° Ε.Β. 1,97 φυλάσσεται ἐν σκοτειναῖς μικραῖς φιάλαις προπεφυλαγμένον ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,3 — 0,5 γρμ. ὡς ἀντισφυλιδικὸν καὶ εἰς εἰσπνοὰς κατὰ 5 — 10 σταγόνας πολλάκις τῆς ἡμέρας κατὰ παροξυσμῶν τοῦ ἄσθματος, τῆς καρδιακῆς ἢ λαρυγγικῆς δυσπνοίας, τῆς πνευμονίας, τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων καὶ καταρραϊκῶν παθήσεων τῶν βρόγχων καὶ τοῦ λαιμοῦ.

104 **AETHER MENTHACETICUS.**=**Μινθοξικὸς αἰθήρ.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως μίγματος ἐκ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ ὀξικοῦ νατρίου ἐπὶ τὴν μινθόλην (menthol). Ὑγρὸν ἀναγραφὲν εἰς ἐνταιβὰς ἀντὶ τῆς μινθόλης ὡς παυσίπονον κατὰ κεφαλαλγιῶν.

105 **AETHER MENTHOLI CHLOROFORMIATUS.** Μίγμα 1 μ. μινθόλης 15 μ. αἰθέρος καὶ 10 μ. χλωροφορμίου. Ἀνεγράφη ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν διὰ βραχυχρονίους ἐγχειρίσεις.

106 **AETHER SULFURICUS PRO NARCOSI.** Εἶνε αἰθὴρ ἐντελῶς ἄνυδρος, αὐδέτερος καὶ χημικῶς καθαρός, ᾧ προστίθενται 2 % ἀπολύτου οἰνοπνεύματος. Ἔχει Ε.Β. 0,722 χρήσιμος διὰ ναρκώσεις.

107 **AETHER PHENYLOANISICUS.** = **Αἰθὴρ φαινυλοανισικός.** Ἕνωσις ἀνάλογος τῆς σαλόλης ἀναγραφεῖσα κατὰ ῥευματισμῶν.

108 **AETHER VALERIANICUS**=**Aether aethylo-valerianicus**=**Ναρδικὸς αἰθήρ.** $=C_5H_9O_2C_2H_5$. Σκευάζεται δι' ἀποστάξεως 10μ. ναρδικοῦ νατρίου, 10 μ. πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ 5 μ. οἰνοπνεύματος (96°). Ἄχρουν ὑγρὸν εὐκίνητον, ὀσμὴν μήλων ἔχον, εὐ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γλεκτον, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὲν ἐν αἰθοπνεύματι. Σημεῖον ζέσεως 131°, Ε. Β. 0,866. Ἐνδείκνυται κατὰ τοῦ νευρικοῦ ἀσθματος καὶ παρέχεται ἀνὰ δύο σταγόνας ἐντὸς καψακίων πηκτῆς.

AETHOXYANTIFEBRINUM = Phenacetinum, Acetophenetidinum, Acet-p-phenetidin, p-Oxyaethylacetanilidum, Paracetphenethydine, Phenidine, Phenetidinum, Phenin = Φενακετίνη, φαινοξίνη, φαινυλοξυλίνη, φαινοξυλίνη = $C_6H_4 < \begin{matrix} O\,C_2H_5 \\ NH(CH_3CO) \end{matrix}$. 109

Παράγεται διὰ νιτρώσεως τῆς φαινόλης, αἰθυλώσεως τῆς προκυπτούσης καὶ καθαρισθείσης παρανιτροφαινόλης καὶ ἀναγωγῆς τῆς παραγομένης νιτροαιθυλοφαινόλης, ἤτοι τῆς νιτροφενετόλης. Διὰ κατεργασίας τοῦ ἐκ τῆς ἀναγωγῆς προϊόντος ἤτοι τῆς ἀμιδοφενετόλης ἢ τῆς π-φενετιδίνης μετὰ πυκνοῦ ὀξικοῦ ὀξέος παράγεται ἡ π-ὀξαμιδοφενετόλη ἤτοι ἡ φενακετίνη. Κρυσταλλικὰ λέπια στιλπνὰ ἢ κόνις λευκὴ κρυσταλλική, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, διαλυτὴ ἐν 16 μ. ψυχροῦ οἰνοπνεύματος καὶ 2 μ. ζέοντος, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, μᾶλλον διαλυτὴ ἐν ὕδατι θερμῷ (1 μ. φενακετίνης εἰς 15° ἀπαιτεῖ 1500 μ. πρὸς διάλυσιν, εἰς 100° ἀπαιτεῖ 70 μ.) εἰς 135° τήκεται. Ἡ φενακετίνη ἐνεργεῖ ὡς ἡ antifebrinum, εἶνε ὅμως ἧττον ἐρεθιστηριώδης ἐκείνης καὶ παραγγέλλεται ὡς ἀντιπυρετικόν, παυσίπονον καὶ ἀντινευραλγικόν. Ἐδόθη δὲ κατὰ νευραλγιῶν, τῆς ἡμικρανίας καὶ τῶν ἐκ τῆς αἰθοπνευματοποσίας κεφαλαλγιῶν, τῶν πνευμονιῶν, τῆς γρίππης, τοῦ δαγγείου πυρετοῦ, τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων, τῆς ἰσχιάδος, τῶν ὀσφυαλγιῶν, τοῦ τύφου, τοῦ κοκκύτου (0,02—0,2 γρμ.), τοῦ ἐρυσιπέλατος, τῆς ἰλαρᾶς καὶ τῶν ὀξέων ἐν γένει ἐξανθημάτων. Ἔτι δὲ κατὰ τῶν ἐκ μητριτίδων καὶ τῆς κινητικῆς ἀταξίας πόνων καὶ τῶν νευριτίδων ὡς καὶ κατὰ τῆς συγχνουρίας. Ἡ ἀντιπυρετικὴ ἐφ' ἅπαξ δόσις εἶνε 0,5—0,7 γρμ. ἡ ἀντινευραλγικὴ 1 γρμ. καὶ ἡ παυσίπονος 0,1—0,4 γρμ. Ἡ μεγίστη ἡμερησία 2 γρμ.

AETHOXYCOFFEINUM = Ethoxycaffeine = Αἰθοξυκαφεΐνη = $C_8H_9N_4O_2(OC_2H_5)$. 110

Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως οἰνοπνευματούχου διαλύματος καυστικοῦ κάλεως ἐπὶ τὴν μονεθρωμιοῦχον καφεΐνην. Μικραὶ λευκαὶ κρυσταλλικαὶ βελέναι, διαλυταὶ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι τηκόμεναι εἰς 138°—139°. Ἐνεργεῖ ὡς ἀντινευραλγικὸν καὶ ναρκωτικὸν φάρμακον ἐπὶ προσωπαλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γιῶν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,25—0,5 γρμ. καὶ ἐπὶ ἡμικρανιῶν εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,25 γρμ. ἐν μίγματι μετὰ κιτρικῆς καφεΐνης 0,05 γρμ. ἢ ἰτεΰλικοῦ νατρίου 0,25 γρμ.

111 **AETHYLENDIAMINTRICRESOLUM.** Μίγμα 10 μ. αἰθυλενοδιαμινης 10 μ. τρικρεσόλης καὶ 500 μ. ὕδατος. Ὑγρὸν διαυγὲς ἄχρουν, ἐν τῷ ἀέρι ταχέως κιτρινίζον, ἀλκαλικῆς ἀντιδράσεως, ἐν ὕδατι διαλυτὸν 1:1,8. Μετάλλινα ἐργαλεῖα ὑπὸ τῶν ἀραιῶν διαλυμάτων τοῦ σκευάσματος δὲν προσβάλλονται. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν θεωρούμενον ἀνώτερον τῆς κρεσόλης καὶ τῆς φαινόλης ἔτι δὲ παρηγγέλθη καὶ κατὰ παθήσεων τοῦ δέρματος.

112 **ALTHYLENUM BROMATUM = Bromaethylenum = Bromure d'ethylène=Βρωμιοῦχον αἰθυλένιον.** = $C_2H_3Br_3$. Σκευάζεται διὰ διεχετεύσεως ἀερώδους αἰθυλενίου ἐν ψυχομένῳ βρωμίῳ μέχρις ἀπορρώσεως τούτου. Ὑγρὸν ἄχρουν ὀσμῆς χλωροφορμίου, γεύσεως καυστικῆς E. B. 2,16 ζέον εἰς 131° καὶ πηγνύμενον εἰς 0°, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν αἰνοπνεύματι καὶ ἐν λιπαροῖς ἐλαίοις· ἀλλοιοῦται ὑπὸ τοῦ φωτός. Παρέχεται ἀντὶ τοῦ βρωμιούχου καλίου κατὰ τῆς ἐπιληψίας εἰς δόσιν 0.1 — 0,3 γρμ. ἐντὸς ἐλαιώδους γαλακτώματος ἢ ἐντὸς καψακίων πηκτῆς μετὰ ἀμυγδαλελαίου δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Μεγαλήτεραι δόσεις εἶνε δηλητηριώδεις. Διακριτέον καλῶς κατὰ τὴν ἀναγραφὴν τὸ βρωμιοῦχον αἰθυλένιον τοῦ βρωμιούχου αἰθυλίου (Aether bromatus).

113 **AETHYLENUM CHLORATUM = Elaylum chloratum, Liquor hollandicus, Bichlorure d'éthylène, Dusch liquid. = Χλωριοῦχον αἰθυλένιον.** = $C_2H_4Cl_2$. Σκευάζεται διὰ τῆς συνενώσεως ἴσων ὄγκων χλωρίου καὶ αἰθυλενίου. Ἄχρουν διαυγὲς ὑγρόν, ὀσμῆς χλωροφορμίου, ζέον εἰς 85° — 86°, γεύσεως γλυκαζούσης, E. B. 1.25 (15°), δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἀνεγράφη ὡς τοπικὸν παυσίπονον εἰς ἐντριβὰς κατὰ ῥευματαλγιῶν καὶ νευραλγιῶν· ἐγένετο τούτῳ χρῆσις καὶ ὡς ἀναισθητικοῦ εἰς εἰσπνοὰς ἀντὶ τοῦ χλωροφορμίου, ἐπέρχεται δὲ βίωρος συνεχὴς νάρκωσις ἐκ μίγματος 10 μ. χλωριούχου αἰθυλενίου καὶ 90 μ. αἰνοπνεύματος.

114 **AETHYLIDENUM CHLORATUM = Aether anaestheticus, Dichloraethanum, Chloridenum =Χλωριοῦχον αἰθυλιδένιον=** $CH_3.CH\,Cl_2$. Σκευάζεται ἐκ χλωριούχου αἰθυλίου καὶ χλωρίου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἢ ἐκ παραλδεΰδης καὶ πενταχλωριούχου φωσφόρου. Ὑγρόν, διαυγές, ἄχρουν, ὀσμὴν ἔχον τὴν τοῦ χλωροφορμίου, E. B. 1,18 (15°), ζέον εἰς 58°—59°, ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός, γεύσεως γλυκαζούσης, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν αἰθέρι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀναισθητικὸν διὰ μικρὰς ἐγχειρήσεις τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπιφέρει βραχυχρόνιον καὶ ἤρεμον νάρκωσιν.

AETHYLPHENACETINUM = Αἰθυλοφαιναστετίνη = $C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_5 \\ N(C_2H_5)CH_3CO \end{matrix}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ἰωδιούχου αἰθυλίου ἐπὶ τὸ φαιναστετοῦχον νάτριον τὸ παραγόμενον τῇ προσθήκῃ μεταλλικοῦ νατρίου ἐν διαλύματι φαιναστετίνης ἐντὸς ξυλόλης. Ἡ αἰθυλοφαιναστετίνη εἶνε ἐλαιώδες ὑγρόν, ζέον εἰς 330°—335°, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι· ἐπροτάθη ὡς ὑπνωτικόν. 115

AETHYLUM FORMICICUM = Μυρμηκικὸν αἰθύλιον = $CHO_2C_2H_5$. Ὑγρὸν τὴν ὀσμὴν τῶν πυρήνων τῶν ῥοδακίνων ἔχον, E. B. 0,937, ζέον εἰς 54°,4, διαλυτὸν ἐν 10 μ. ὕδατος. Ἀνεγράφη εἰς εἰσπνοὰς μετὰ πολλοῦ ἀέρος μεμιγμένον, κατὰ παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ ἰδίᾳ κατάρρων τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ λάρυγγος. 116

AFRAL = Ἀφράλη. Σκεύασμα συνιστάμενον ἐκ φυλλαρίων ὑγροσκοπικῶν κρυστάλλων, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι ψυχρῷ (14:1000), εὐδιαλύτων ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ ἐν οἰνοπνεύματι. Συνιστᾶται ὡς μέσον πρὸς συντήρησιν τοῦ ζύθου καὶ τοῦ οἴνου. 10 γρμ. ἐκ τούτου ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 5 γρμ. ἰτεΰλικοῦ ὀξέος. Τὸ σκεύασμα εἶνε ἀόλαβὲς καὶ τὰ ἐνέχοντα τοῦτο ποτὰ δὲν ἀλλοιοῦνται κατὰ γεῖσιν οὐδὲ κατὰ χροιάν. 117

AGATHINUM=Salicylaldehyd, Methylphenylhydrazinum, Salicylmethylphenylhydrazon, Salicylate de methylphenylhydrazine = Ἀγαθίνη. = $C_6H_4OHCH = N.N.(CH_3)C_6H_5$. Παράγεται διὰ συμπυκνώσεως τῆς ἰτεΰλικῆς ἀλδεΰδης μετὰ τῆς ἀσυμμέτρου μεθυλοφενυλυδραζίνης. Λευκὰ στιλπνὰ φυλλίδια ἐπ' ἐλάχιστον πρὸς τὸ πράσινον ἀποκλίνοντα, ἄοσμα ἄγευστα, διαλυτὰ ἐν αἰθέρι καὶ θερμῷ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, τηκόμενα εἰς 74°. Ἐνδείκνυται ὡς παυσίπονον, ἰδίᾳ κατὰ ῥευματαλγιῶν, νευραλγιῶν καὶ ἰσχιάδος. Δόσις 0,1—0,5 γρμ. παρεχομένη δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, ἐπὶ ῥευματικῶν παθήσεων· ἡ ἴασις ἐπῆλθε μετὰ θερα- 118

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πειαν 3 — 4 ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐλήφθησαν ἐν συνόλῳ 4 — 6 γρμ. ἀγαθίνης. Ἀναγραπτέα ἡ ἀγαθίνη μετὰ πολλῆς προσοχῆς, διότι παρετηρήθησαν καὶ δευτερεύουσαι ἐπιβλαβεῖς ἐνέργειαι αὐτῆς. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη ἡ ἀγαθίνη εἰς ἐντρίβας κατὰ ῥευματαλγιῶν καὶ νευραλγιῶν ἐκ μίγματος 3 μ. ἀγαθίνης 25 μ. οἰνοπνεύματος, 30 μ. ἐλαίου τοῦ κίκεως καὶ 5 μ. χλωροφορμίου, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἀλοιφὰς ἐν λανολίνῃ κατὰ τῆς ψωριάσεως (5 : 30).

110 **AGAVE AMERICANA** = **Maguey.** Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ κεντρώᾳ Ἀμερικῇ φυομένου φυτοῦ τούτου εἶνε ἄχρους σιροπιώδης καὶ ὑπόξυνος, ἐνδείκνυται δὲ κατὰ τῆς λύσσης. Κατεργάσματα τοῦ φυτοῦ εἶνε ἐντομοκτόνα. Ἐν τῇ Μεξικανικῇ φαρμακοποιίᾳ ἀναγέγραπται Vinum Agaves.

120 **AGOPYRINUM** = **Ἀγοπυρίνη.** Νέον ἀντιπυρετικὸν εἰδικὸν φάρμακον ἴδιᾳ κατὰ τῆς γρίππης εἰς τροχίσκους παρεχόμενον. Συνίσταται ἐξ ἰτείνης 0,25 γρμ. χλωριούχου ἀμμωνίου 0,025 γρμ. καὶ θεικῆς κινχονίνης 0,025 γρμ.

121 **AIODINUM.** Κόνις ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος, περιέχουσα τὰ ἐνεργὰ ἰωδοῦχα συστατικὰ τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος ἐν τῇ φυτικῇ αὐτῶν μορφῇ καὶ ἀμιγῆ προϊόντων ἀποσυνθέσεως καὶ ἐπιπροσθέτων οὐσιῶν· 1 γρμ. τοῦ σκευάσματος ἀντιστοιχεῖ πρὸς 10 γρμ. προσφάτου ἀδένος.

122 **AIROLUM** = **Oxyiodogallate basique de bismuth** = **Ἀϊρόλη** = $C_6H_2(OH)_3COOBi(OH)_2$. J. Ἕνωσις βασικοῦ ὀξυϊωδιούχου γαλλικοῦ βισμουθίου. Ἐπροτάθη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ δηλητηριώδους καὶ δυσόσμου ἰωδιοφορμίου. Σκευάζεται διὰ κατεργασίας ἐπὶ ἀτμολούτρου μίγματος γαλλικοῦ ὀξέος καὶ ὀξυϊωδούχου βισμουθίου προσφάτως κατακρημνισθέντος. Κόνις τερπρασίνη, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀλλοιουμένη ἐν ὑγρῷ ἀέρι, ἀναλλοίωτος ἐν τῷ φωτί, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, διαλυτὴ ἐν ὀξέσι καὶ διαλύμασι καυστικῶν ἀλκαλίων. Διὰ μακρᾶς κατεργασίας ἐν ὕδατι ψυχρῷ ἀποσυντίθεται μεταπίπτουσα εἰς βασικὴν ἐρυθρὰν ἕνωσιν· ἡ ἀποσύνθεσις αὕτη ἐπέρχεται ταχύτερον δι' ὕδατος θερμοῦ. Τὸ σκεύασμα μεθ' ὕδατος καὶ γλυκερίνης παρέχει γαλάκτωμα· μίγνυται δὲ μετὰ βαζελίνης, λανολίνης καὶ βουτύρου τοῦ κακάου. Γαλάκτωμα ἐκ 15 μ. γλυκερίνης, 5 μ. ὕδατος καὶ 2 μ. ἀϊρόλης, ἀνεγράφη εἰς κλύσματα κατὰ τῆς ἐξείας βλεννορροϊκῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εὐρηθρίτιδος. Ἡ ἀϊρόλη ἐπιπάσσεται κατὰ τῶν μαλακῶν καὶ σκληρῶν ἑλκῶν, χορηγεῖται εἰς ἀλοιφὰς μετὰ βασελίνης ἢ κολλοδίου κατὰ δερματικῶν νόσων (5 — 10%). Ἐσωτερικῶς δὲ ἐδόθη κατὰ χρονίων διαρροιῶν καὶ μάλιστα τῶν ῥιζικῶν εἰς δόσιν 0,4—0,8 γρμ.

AILANTHUS GLANDULOSA. Δένδρον τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Σινικῆς καὶ τῆς Ἰαπωνίας· ἐκ τοῦ φλοιοῦ ἐξάγεται ῥητίνη χρήσιμος εἰς κατασκευὴν βερνικίων. Τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τῶν φύλλων ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—2 γρμ. δι' ἡμέρας, ὡς καθαρτικὸν καὶ δραστήριον ἀνθελμινθικόν, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς ἐπιληψίας. Καὶ ὁ Cortex Ailanth. excels. ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν ὡς καὶ κατὰ τῆς δυσεντερίας καὶ τοῦ ἄσθματος. 123

AJACOLUM = Ἀγιακόλη. Συνίσταται ἐκ τοῦ πυροκατεχινομεθυλαιθέρος καὶ εἶνε ἡ ἀντίστοιχος αἰθυλιοῦχος ἕνωσις πρὸς τὴν ἱεροξυλόλην, ἥτις εἶνε ἡ μεθυλιοῦχος ἕνωσις, ἤτοι ὁ πυροκατεχινομεθυλαιθήρ. Ἡ αὐτὴ ἕνωσις φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Guaethol. Ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τοῦ σκευάσματος, ὅπου καὶ ὅπως ἡ τῆς ἱεροξυλόλης. 124

ALANGINUM = Ἀλαγγίνη. Ἀλκαλοειδὲς τοῦ φυτοῦ Alangium Lamarckii. Ἄμορφος οὐσία, πικρᾶς γεύσεως, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ ὀξικῷ αἰθέρι, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ὁ ἑλαϊὸς τοῦ φυτοῦ ἀνεγράφη ὡς ἐμετικὸν ἀντὶ τῆς Ἰπεκακουάνης παρεχόμενος εἰς δόσιν 3 γρμ., κατὰ μικρὰ δὲ ποσὰ ὡς ἀντιπυρετικόν. Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ ἀνεγράφη κατὰ τῆς λέπρας, δερματικῶν τινων παθήσεων καὶ τῆς συφιλίδος. 125

ALANTOLUM = Ἀλαντόλη = $C_{10}H_{16}O$. Ἀρωματικὸν κίτρινον ἐλαιῶδες ὑγρόν, βράζον εἰς 200° παραγόμενον δι' ἀποστάξεως τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Inula Helenium. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ εἰς εἰσπνοὰς μετὰ θερμανθέντος ἀέρος κατὰ τῆς φυματιώσεως. 126

ALAPURINUM = Ἀλαπουρίνη. Εἶνε κεκαθαρμένον λίπος ἐξ ἐρίων = Adeps lanae purissimum ἢ συντόμως ἐκ τῶν ἀρχικῶν συλλαβῶν ἐπικληθὲν A-la-pur-in. Σκεύασμα ἐντελῶς ἄοσμον, ἀνοικτοῦ χρώματος, τηκόμενον εἰς 46°, διαλύεται ἐπ' ἐλάχιστον ἐν οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτον ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. 127

ALETRINUM = Ἀλετρίνη. Οὐσία πικρὰ ἐξαγομένη ἐκ τοῦ φυτοῦ Aletris farinosa καὶ παρεχομένη ὡς τονωτικόν, στομα- 128

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χικὸν καὶ κατὰ τῶν χρονίων ῥευματισμῶν. Ἡ δόσις εἶνε 0,03 — 0,15 γρμ. Μεγαλειτεραι δόσεις ἐπενεργοῦσι καθαρτικῶς, ἐμετικῶς, ἔστι δ' ὅτε καὶ ναρκωτικῶς.

129 **ALETRIS FARINOSA.** Ἡ κόνις τοῦ ῥιζώματος Radix Aletris farinosa τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἀνεγράφη κατὰ χρονίων ῥευματισμῶν καὶ διαφόρων μητρικῶν παθήσεων· Ἡ κόνις παρέχεται εἰς δόσιν 0,6 γρμ., τὸ δὲ ἐκ ταύτης βοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ.

130 **ALEURONAT.** Συνίσταται κυρίως ἐκ φυτοκόλλης καὶ εἶνε κόνις κιτρίνη, σχεδὸν ἄοσμος καὶ ἄγευστος. Ἀνεγράφη πρὸς χρῆσιν τῶν διαβητικῶν ἀντὶ τοῦ σιταλεύρου.

131 **ALLAMANDA CATHARTICA.** Ἀνεγράφη τὸ ἐκχύλισμα τοῦ φλοιοῦ τοῦ καυλοῦ τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς ὡς ὑδραγωγὸν εἰς δόσιν 0,06 — 0,12 γρμ. ὁ ὁποῖος κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος τῆς ἐκ χρονίας δηλητηριάσεως διὰ μολύβδου καὶ τὸ ἔγχυμα τῶν φύλλων, ὡς καθαρτικὸν (10:1000).

132 **ALLIGATORINUM.** Εἶνε κεκαθαρμένον λίπος τοῦ Alligator mississipiensis, μεμιγμένον μετὰ βαρβακελαίου. Φέρεται ἐξ Ἀμερικῆς καὶ χρησιμεύει ἀντὶ τῆς λανολίνης πρὸς κατασκευὴν ἀλοιφῶν.

133 **ALLYLIUM SULPHURATUM = Θειοῦχον ἀλλύλιον = $(C_3H_5)_2S$.** Εὑρηται ἐν τῷ σκορόδῳ καὶ τῷ κρομμύῳ, τεχνητῶς δὲ σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἰωδιούχου ἀλλυλίου μετὰ θειούχου καλίου. Ὑγρόν, ἀχρουν, ἰσχυρὰν ὀσμὴν σκορόδου ἔχον, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ζέον δὲ εἰς 140° Ε. Πειράματα ἐγένοντο κατὰ τῆς χολέρας δι' αὐτοῦ ἐν Βουδαπέστῃ, κατ' ἀρχὰς μὲν δι' ἐκχυλίσματος κρομμύων, ὅπερ ἐνέχει ὡς συστατικὸν τὸ θειοῦχον ἀλλύλιον, κατόπιν δὲ καὶ δι' αὐτοῦ τούτου τοῦ θειούχου ἀλλυλίου, ἅτινα ἀμφότερα ἀπεδείχθησαν ὡς ἄριστα βακτηριδιοκτόνα τῆς χολέρας. Ἐπὶ 57 χολεροβλήτων ἐγένοντο τὰ πειράματα· ἰάθησαν δὲ ἐκ τούτων 40. Τὸ φάρμακον ἀναγράφεται ὡς ἑξῆς. Λάβε· θειούχου ἀλλυλίου 0,25, γλισχράσματος ἀραβικοῦ κόμμεως 30,0, ὕδατος ἀπεσταγμένου 100,0, ἐλαίου μινθης τῆς πιπερώδους 0,10, σιροπίου κοινοῦ 20,0. Ἐκ τοῦ γαλακτώματος τούτου παρέχεται ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἓν κοχλιάριον τῆς τραπέζης πλῆρες. Προσέτι συνιστῶνται κλύσματα χλιαρὰ ἐξ ὑδατούχων διαλυμάτων τοῦ φαρμάκου (1:1000), ἅτινα ἐπαναλαμβάνονται τρὶς τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡμέρας. Τὸ θειοῦχον ἀλλύλιον ἀνεγράφη ἐν μίγματι μετ' ἐλαίου ἀπεστειρωμένου (0,5 %) εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων καὶ κατὰ τοῦ φυματώδους λύκου (Lupus).

ALLYLIUM TRIBROMATUM=Tridromure d'Allyle. Tribromhydrin = **Τριβρωμυδρίνη ἢ τριβρωμιοῦχον ἀλλύλιον** = $C_3H_5Br_3$. Σκευάζεται ἐκ βρωμιούχου ἀλλυλίου καὶ βρωμίου· εἶνε ὄξρουν ἢ ὑποκίτρινον ὑγρόν, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, ὀσμῆς αἰθεριώδους, E. B. 2,407. Τὸ σημεῖον τῆς ζέσεως αὐτοῦ εἶνε 219°. Κατὰ τὸν ἰατρὸν Fleury ἐπιτυγχάνονται ἄριστα ἀποτελέσματα διὰ τῆς ἐντερικῆς χρήσεως ἢ δι' ὑποδορείων ἐνέσεων τοῦ φαρμάκου τούτου κατὰ συμπτωμάτων ὑστερικῶν, στηθάγχης, ἄσθματος καὶ κοκκύτειος. Δίδεται τὸ φάρμακον κατὰ 5 σταγόνας ἐντὸς σφαιριδίων ἓξ πηκτῆς δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Πρὸς ὑποδορείους ἐνέσεις χρησιμοποιεῖται διάλυμα σκευαζόμενον δι' ἀναμίξεως 2—3 σταγόνων τοῦ φαρμάκου τούτου μεθ' ἑνὸς κυβικοῦ ἑκατοστομέτρου αἰθέρος. 134

ALOINUM = **Ἀλοΐνη** = $C_{16}H_{18}O_7$. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ ξηρανθέντος ὀποῦ εἰδῶν ἁλόης ἰδίᾳ τῶν Barbados-Aloe. Ἡ ἁλόη διαλύεται ἐν θερμῷ ὕδατι, τὸ διάλυμα μίγνυται μετὰ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ ἀποχωρίζεται ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἡ ἐπιπλέουσα ρητινώδης στιβάς, εἶτα τὸ ὑγρὸν ἐξατμίζεται, ἀποχρωματίζεται καὶ κρυσταλλοῦται. Μικροὶ ὠχροκίτρινοι βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, γεύσεως πικρᾶς, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ, χλωροφορμίῳ καὶ αἰθέρι, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 147°. Ἡ ἀλοΐνη εἶνε ἰσχυρὸν καθαρτικόν, ἐνεμένη ὑποδορείως εἰς διάλυμα (4 %). Ἀνεγράφη καὶ εἰς καταπότια εἰς δόσιν 0,12—0,25 γρμ. ἐπιτυχῶς κατεδείχθη καὶ ἡ χρῆσις κλυσμάτων καὶ ὑποθεμάτων ἐξ ἀλοΐνης ὡς καθαρτικῶν. 135

ALPHA-GUAJAKOLUM. Εἶνε κρυσταλλικὴ ἱεροξυλόλη συνθετικῶς σκευασθεῖσα καὶ ὑπὸ Γαλλικοῦ τινος ἐργοστασίου οὕτως ὀνομασθεῖσα πρὸς διάκρισιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἱεροξυλόλης (ἴδε Guajacolum). 136

ALPHOL=Alpha-napthol salolum, Salicylate de naphtol - alpha, Ether salicylique du naphtol-a=**Ἀλφόλη**=$C_6H_4{<}^{OH}_{COOC_{10}H_7}$. Εἶνε ὁ ἰτεϋλικὸς αἰθὴρ τῆς ἄλφα-ναφθόλης ἰσομερὴς ἕνωσις πρὸς τὴν βητόλην (Betol), ἥτις εἶνε ὁ ἰτεϋλικὸς αἰθὴρ τῆς βητα-ναφθόλης. Ἡ ἀλφόλη σκευάζεται διὰ θερμάνσεως (εἰς 120°— 137

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

130°) μίγματος ἐξ ἰτευλικοῦ νατρίου, α-ναφθολικοῦ νατρίου καὶ ὀξυχλωριούχου φωσφόρου. Τὸ προϊὸν τῆς ἐπιδράσεως πλύνεται δι' ὕδατος καὶ κρυσταλλοῦται ἐξ οἰνοπνεύματος. Κόνις λευκή, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, τηκομένη εἰς 83°. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὁμοιάζει πρὸς τὴν σαλόλην καὶ διασπᾶται ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι εἰς τὰ συστατικά του, ἤτοι τὸ ἰτεύλικὸν ὀξὺ καὶ τὴν α-ναφθόλην. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ. κατὰ τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἀρθρων, κατὰ τῶν βλεννορροϊκῶν κυστιτίδων καὶ ὡς ἀντισηπτικὸν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος.

138 **ALSTONINUM = Chlorogenin = Ἀλστονίνη** = $C_{21}H_{20}N_2O_4+3\frac{1}{2}H_2O$. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ Alstonia constricta. Λευκά, στιλπνὰ κρυστάλλια, διαλυτὰ ἐν αἰθέρι, οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, δυσδιάλυτα ἐν ψυχρῷ ὕδατι, μᾶλλον διαλυτὰ ἐν θερμῷ. Ἀναγράφεται ὡς φάρμακον ἀντιπεριοδικὸν ἀντισηπτικὸν καὶ διεγερτικὸν παρεχόμενον ἰδίᾳ κατὰ τυφοειδῶν πυρετῶν. Τὸ ἐνέχον τὴν ἀλστονίνην βάμμα τοῦ φυτοῦ χορηγεῖται εἰς δόσιν 2—8 γρμ. δι' ἡμέρας.

139 **ALUMINIUM = Ἀργίλλιον.** Ἀνεγράφη ἡ κόνις τοῦ μετάλλου ἀργιλλίου εἰς δόσιν 0,05 — 0,10 γρμ. κατὰ τῆς φυματιώσεως.

140 **ALUMINIUM ACETICO-TARTARICUM = Alsol = Ὀξικοτρυγικὸν ἀργίλλιον.** Τὸ ἅλας παράγεται διὰ διαλύσεως 5 μ. βασικοῦ ὀξικοῦ ἀργιλλίου καὶ 2 μ. τρυγικοῦ ὀξέος ἐν ὕδατι καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος, μέχρις οὗ ληφθῇ ξηρὸν ὑπόλειμμα. Ἅλας, ἄχρουν, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, γεύσεως ὑποξύνου καὶ στυπτικῆς, ὀσμῆς τῆς τοῦ ὀξικοῦ ὀξέος. Τὴν ἐν τῇ θεραπευτικῇ χρῆσιν ὀφείλει τὸ ἅλας τοῦτο εἰς τὰς καυστικὰς καὶ ἀπολυμαντικὰς ἰδιότητας, ἃς κέκτηται. Κατὰ τὸν ἰατρὸν Holstes εἰδικὴν ἐνέργειαν κέκτηται τὸ φάρμακον ἐπὶ νόσων τῆς ῥινός, ἰδίᾳ δὲ καταστρέφει πολύποδας τῆς ῥινός, οἵτινες ἐπιπασσόμενοι διὰ κόνεως τοῦ ἅλατος τούτου, προσαναμιχθέντος μετὰ κόνεως βορικοῦ ὀξέος, ταχέως φθίνουσι καὶ ἀποπίπτουσι. Κατὰ τὸν ἰατρὸν Michaelis διάλυμα περιέχον 25 % τοῦ ἅλατος τούτου ἀραιούμενον μετὰ πολλοῦ ὕδατος (ἐν κοχλιάριον μετὰ $\frac{1}{2}$ λίτρου ὕδατος) ἐχρησιμοποιήθη μετ' ἐπιτυχίας ἀναρροφώμενον διὰ τῆς ῥινός, πρὸς ῥινοφαρυγγίτιδας. Τὸ αὐτὸ ἅλας ἐχρησιμοποιήθη ἐπιτυχῶς καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατὰ τῶν χειμέτλων, ἐπαλειφομένων διὰ διαλύματος (50 %).

ALUMINIUM BORICOTANNICUM = Borotannate d'Aluminium, Cutolum—Βορικοδεψικὸν ἀργίλλιον ἢ κυτόλη. Ἡ οὐσία αὕτη εἶνε φαιοκιτρίνη καὶ ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, καθίσταται διαλυτὴ τῇ προσθήκῃ τρυγικοῦ ὀξέος, ὅτε καὶ φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Cutolum solubile = Aluminium boricotannicotartaricum. Ἡ κυτόλη περιέχει 76 % ταννίνης, 12,23 % ὀξειδίου τοῦ ἀργιλλίου καὶ 10,71 % βορικοῦ ὀξέος· ἀνεγράφη ὡς στυπτικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν φάρμακον, ὡς κόνις ἐπιπάσεως εἰς ἁλοιφὰς (10—20 %) κατὰ τοῦ ἐρυσιπέλατος ὑγρῶν ἐκζεμάτων, ἐγκαυμάτων καὶ αἱμορροΐδων· ἡ διαλυτὴ μορφὴ αὐτῆς παρηγγέλθη ἐν διαλύμασι κατὰ τῆς βλεννορροΐας. 141

ALUMINIUM BORICOTARTARICUM = Boralum, Boro-tartrate d'Aluminium=Βοράλη ἢ βορικοτρυγικὸν ἀργίλλιον. Ἡ βοράλη εἶνε λευκὴ κρυσταλλική, διαλύεται ἐν ὕδατι καὶ ἀνεγράφη ὡς στυπτικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν σκεύασμα τοῦ ἀργιλλίου εἰς κόνιν ἢ διαλύματα (5—10 %) ἢ ἁλοιφὰς (10 %), κατὰ φλογιστικῶν παθήσεων καὶ ἐκζεμάτων τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὠτων, φαρυγγιτίδων καὶ λαρυγγιτίδων. 142

ALUMINIUM BOROFORMICICUM = Boroformiate d'Aluminium = Βορομυρμηκικὸν ἀργίλλιον. Λέπια στιλπνά, διαλυτὰ ἐν ὕδατι. Περιέχει 33 ½ % ὀξειδίου τοῦ ἀργιλλίου, 14,9 % μυρμηκικοῦ ὀξέος, 19,68 % βορικοῦ ὀξέος καὶ 31,92 % ὕδατος. Συνιστᾶται ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικὸν καὶ στυπτικὸν φάρμακον. 143

ALUMINIUM GALLICUM BASICUM = Gallate d'Aluminium, Gallalum = Γαλλάλη. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος ἅλατος τινὸς τοῦ ἀργιλλίου μετὰ διαλύματος γαλλικοῦ νατρίου. Ἄμορφος κασπανόχρους κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀναγραφεῖσα ὡς φάρμακον ἀντισηπτικὸν καὶ στυπτικὸν κατὰ παθήσεων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, χορηγουμένη εἰς κόνιν ἢ ἐν ἀλκαλικοῖς γλυκερινούχοις διαλύμασιν. 144

ALUMINIUM GALLICUM AMMONIATUM = Gallalum solubile = Διαλυτὴ γαλλάλη. Διπλοῦν ἅλας τοῦ ἀργιλλίου καὶ τοῦ ἀμμωνίου μετὰ γαλλικοῦ ὀξέος, φέρεται εἰς λέπια στιλπνά, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι. Τὸ σκεύασμα ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ στυπτικὸν κατὰ παθήσεων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος. 145

ALUMINIUM-KALIUM SALICYLICUM = Alkasal = Ἰτεϋλι- 146

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κὸν ἀργιλλιοκάλιον ἢ ἀλκαδάλη. Σκευάζεται διὰ τῆς ἐν θερμῷ ἐπιδράσεως ὀξικοῦ καλίου ἐπὶ τὸ ἰτεϋλικὸν ἀργίλλιον. Περιέχει μέγα ποσὸν ὀξειδίου τοῦ ἀργιλλίου, εἶνε ἐν θερμῷ ὕδατι διαλυτόν, συνιστᾶται ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ στυπτικόν.

147 **ALUMINIUM-KALIUM SULPHOPHENOLICUM = Phenosulphate double d'aluminium et de potassium = Θειοφαινολικὸν ἀργιλλιο-κάλιον** = $Al_2 K_2 (C_6 H_4 OH SO_3)_6$. Ἄχρωα κρυστάλλια ἐν ὕδατι διαλυτά. Κατὰ τὸν ἰατρὸν Tarozzi διαλύματα τοῦ ἅλατος τούτου 5—20 % εἶνε ἀντισηπτικὰ καὶ στυπτικὰ διὰ κάκοσμα καὶ καρκινωματώδη ἕλκη ὡς καὶ διὰ τὰς μετὰ συριγγωδῶν πόρων παθήσεις τῶν ὀστῶν. Παρέχονται δὲ καὶ κατὰ τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος εἰς διαλύσματα.

148 **ALUMINIUM OLEINICUM = Ἐλαϊκὸν ἀργίλλιον.** Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος στυπτηρίας μετὰ διαλύματος ἐλαιοσάπωνος. Ἡ καταπίπτουσα γλοιώδης μάζα συναναπριβεται μετὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ διαλύεται ἐν αἰθέρι, παρέχουσα σκεύασμα ἀναλόγου χρήσεως τῆς τραυματικινγῆς.

149 **ALUMINIUM SALICYLICUM = Salicylate d'Aluminium. Saluminum insolubile = Ἰτεϋλικὸν ἀργίλλιον ἢ σαλουμίνη.** Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος ἅλατος ἀργιλλίου μετὰ διαλύματος ἰτεϋλικοῦ νατρίου. Κόνις κρυσταλλικὴ ὑπέρυθρος, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς στυπτικὸν εἰς ἐμφυσήσεις κατὰ παθήσεων τῆς ῥινὸς (ὀζαίνης) καὶ τοῦ λάρυγγος.

150 **ALUMINIUM SALICYLICUM AMMONIATUM = Salicylate d'Aluminium ammoniacal, Saluminium solubile.** Ἅλας διπλοῦν τοῦ ἀργιλλίου καὶ τοῦ ἀμμωνίου μετὰ τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Σκευάζεται διὰ κατεργασίας τοῦ ἰτεϋλικοῦ ἀργιλλίου ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ. Κόνις κιτρινόλευκος. Διαλυτὴ εἰς 9 μ. ὕδατος καὶ ἐν γλυκερίνῃ, τὰ διαλύματα αὐτῆς κέκτηνται στυπτικὰς ἰδιότητας καὶ ἀνεγράφησαν κατὰ χρονίων καταρροϊκῶν παθήσεων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ φάρυγγος.

151 **ALUMINIUM TANNICUM = Tannate d'Aluminium, Tannalum = Δεψικὸν ἀργίλλιον ἢ ταννάλη** = $Al_2 (OH)_4 (C_{14} H_9 O_9)_2 + 10 H_2O$. Ἅλας βασικὸν τοῦ ἀργιλλίου μετὰ τοῦ δεψικοῦ ὀξέος δυσδιάλυτον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀμμωνίᾳ. Σκευάζεται διὰ καθιζήσεως ἀλκαλικοῦ διαλύματος ἅλατος ἀργιλλίου ὑπὸ διαλύματος ταννίνης· κόνις τεφρά, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς κένωσιν ἢ ἐν μίγματι μετὰ γλυκερίνης εἰς ἐπιπάσεις ἢ ἐπιχρίσεις ὡς στυπτικὸν κατὰ χρονίων ῥινικῶν κατάρρων, ῥινιτίδων, φαρυγγιτίδων καὶ καταρροϊκῶν λαρυγγιτίδων.

ALUMINIUM TANNICOTARTARICUM = Tannotartarte d'Aluminium, Tannalum soluble = Δεψικοτρυγικὸν ἀργίλλιον ἢ διαλυτὴ ταννάλη = $Al_2(C_4H_6O_6)_2(C_{14}H_9O_9)_2 + 6H_2O$. 152
Σκευάζεται διὰ κατεργασίας τῆς ταννάλης ἐν διαλύματι τρυγικοῦ ὄξεος. Φαιοκιτρίνη κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς ἰσχυρὸν στυπτικόν, ὅπου καὶ ἡ ταννάλη κατὰ παθήσεων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος χορηγούμενον εἰς κένωσιν ἢ εἰς ψεκασμούς (30:70 — 100 ὕδατος), εἰς ἐπιχρίσεις (20 ταννάλης διαλυτῆς, 30 ὕδατος καὶ 50 γλυκερίνης) καὶ εἰς γαργαρίσματα (5:500). Ἡ διαλυτὴ ταννάλη φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς μικροὺς πεπιεσμένους τροχίσκους βάρους 1 γρμ. βραδέως διαλυομένους ἐν θερμῷ ὕδατι.

ALUMNOLUM = Naphtolsulphonate d'Aluminium Sulphonaphtolate d'Aluminium, Aluminate de disulfonate de b-naphtol = Ἀλουμνόλη. ἀργιλλόλη. Συνίσταται ἐξ ἅλατος τοῦ ἀργιλλίου τοῦ βήτα-ναφθελεσθειονικοῦ ὄξέος = $C_{10}H_5(OH).(SO_3H)_2$. 153
Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος τοῦ ἅλατος τοῦ βαρύου τοῦ βήτα-ναφθελεσθειονικοῦ ὄξέος μετὰ διαλύματος θειϊκοῦ ἀργιλλίου. Λευκὴ κόνις ἐρυθριζουσα, γεύσεως στυπτικῆς, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς κατὰ παθήσεων τοῦ δέρματος καὶ ὡς ἀντιβλεννορροϊκόν, στυπτικὸν καὶ ἀντισηπτικόν. Ὡς κένωσις ἐπιπάσεως (10—30 %) μετὰ τάλκου ἢ ἀμύλου κατὰ ἐκδορῶν, παρατριμμάτων, ἐγκαυμάτων καὶ ὑγροῦ ἐκζέματος, αὐτούσιον δὲ κατὰ μαλακῶν ἑλκῶν, εἰς διαλύματα ὑδατοῦχα ($^1/_2$ — 2 %) δι' ἐγχύσεις πρὸς βλεννορροίας, λευκορροίας ὡς καὶ εἰς διακλύσεις πρὸς θεραπείαν πυορροουσῶν κυστίδων καὶ πλύσιν τραυμάτων καὶ ὑγρῶν ἐκζεμάτων, εἰς διαλύματα 10—20 % πρὸς καυτηρίασιν συριγγίων καὶ ἀποστημάτων καὶ εἰς διαλύματα ἢ ἀλοιφὰς 3—6 % πρὸς θεραπείαν ἀτόνων καὶ χρονίων ἑλκῶν, ἰδίως τῶν κιρσωδῶν τῆς κνήμης, εἰς διαλύματα οἰνοπνευματοῦχα 2 $^1/_2$ % κατὰ ἐκζεμάτων καὶ τῆς ψωριάσεως τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ προσώπου, εἰς ἀλοιφὰς (5—20 %) μετὰ λανολίνης καὶ βασελίνης καὶ εἰς ἐπιχρίσματα (10—50 %) μετὰ γλυκερίνης καὶ γλισχράσματος ῥίζης ὄρχεως κατὰ χρονίων δερματικῶν παθήσεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

154 **ALVELOZ (Lait d').** Ὀπὸς τοῦ φυτοῦ Euphorbia heterodoxa φερόμενος εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἐπροτάθη ὡς καυτήριον καρκινωδῶν ἑλκῶν καὶ νεοπλασμάτων.

155 **AMIDO-ANTIPYRINUM = Ἀμιδο-αντιπυρίνη.** Σκεύασμα τῆς ἀντιπυρίνης παραγόμενον δι' ἀναγωγῆς τῆς νιτροαντιπυρίνης διὰ ψευδαργύρου καὶ ὀξικοῦ ὀξέος, κρυσταλλούμενον εἰς ὡραίους κιτρίνους κρυστάλλους, τηκομένους εἰς 109°. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικόν.

156 **AMINOL = Ἀμινόλη.** Σκεύασμα ὑγρὸν ἐξ Ἀγγλίας προερχόμενον ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀπολυμαντικὸν χρήσιμεῦον· φέρονται δύο εἴδη τούτου· τὸ μὲν χρήσιμον πρὸς ἀπολυμάνσεις, τὸ δ' ἕτερον πρὸς γαργαρισμούς, ψεκασμοὺς καὶ πλύσεις πληγῶν. Ἀμφότερα εἰσὶν ἀλκαλικὰ ὑγρά, ἔχουσι τὴν ὀσμὴν τῆς τριμεθυλαμίνης, ἣν καὶ ἐνέχουσιν ἐν διαλύσει (3 %).

157 **AMMONIUM BENZOICUM = Βενζοϊκὸν ἀμμώνιον = $C_6H_5 - COO(NH_4)$.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 7 μ. βενζοϊκοῦ ὀξέος ἐντὸς 10 μ. καυστικῆς ἀμμωνίας καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ διαλύματος. Λευκὰ κρυστάλλια, γεύσεως δριμείας, ὀσμῆς τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος, διαλυτὰ εἰς 5 μ. ὕδατος ψυχροῦ, 1,2 μ. ζέοντος καὶ εἰς 28 μ. οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη ὡς ἐφιδρωτικὸν καὶ καταπραϋντικὸν κατὰ παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, κοκκύτιδος, χρονίων βρογχιτίδων χορηγούμενον εἰς δόσιν 0,2 — 1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

158 **AMMONIUM BORICUM = Βορικὸν ἀμμώνιον.** Ἀνεγράφη τὸ ἅλας ὡς διαλυτικὸν τῶν ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος λίθων εἰς δόσιν 0,75 τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τῆς νεφροκολικῆς εἰς δόσιν 1 γρμ. ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ὥραν, μέχρις οὗ ἐπέλθῃ ἐλευθέρα ἡ οὖρησις.

159 **AMMONIUM CAMPHORICUM = Καφουρικὸν ἀμμώνιον.** Παράγεται δι' ἐξουδετερώσεως τοῦ καφουρικοῦ ὀξέος διὰ τῆς ἀμμωνίας, ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος καὶ κρυσταλλώσεως. Κρύσταλλοι ὑγροσκοπικοί, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι. Παρέχεται ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ὡς πραϋντικὸν εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ.

160 **AMMONIUM EMBELLICUM=Embelate d'ammoniaque='Εμβελλικὸν ἀμμώνιον = $C_9H_{13}O_2NH_4$.** Σκευάζεται διὰ καρεσμοῦ τοῦ ἐμβελλικοῦ ὀξέος διὰ καυστικῆς ἀμμωνίας. Κόνις κρυσταλλικὴ ἐρυθρά, ἄγευστος, διαλυτὴ ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, ἀναγραφεῖσα ὡς ἄριστον ἑλμινθοκτόνον καὶ ταινιοκτόνον φάρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μακεν δι' ἐνήλικας εἰς δόσιν 0,36 γρμ. δι' ἀνήλικας εἰς δόσιν 0,18 γρμ. ἐν μέλιτι χορηγούμενον. Τὴν λῆψιν τοῦ φαρμάκου ἐπακολουθεῖ μετὰ ὥραν παροχὴ ἐλαίου τοῦ κίκεως.

AMMONIUM FLUOROSILICICUM = Ἀμμώνιον φθοριοπυριτικόν. Ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τοῦ φθοριοπυριτικοῦ νατρίου χρησιμοποιούμενον ἰδίᾳ ἐν γυναικολογικαῖς κλινικαῖς. 161

AMMONIUM GLYCERINO - PHOSPHORICUM = $C_3 H_7 O_3 PO (ONH_4)_2$. Φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν διαλύμασι 50 % ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς, ὅπου καὶ ὅπως τὰ λοιπὰ γλυκερινοφωσφορικὰ ἅλατα (ἴδε καὶ Acidum glycerinophosphoricum). 162

AMMONIUM PERSULFURICUM = Ὑπερθειϊκὸν ἀμμώνιον. = $(NH_4)_2 S_2 O_8$. Ἄχροοι μικροὶ κρύσταλλοι ἐν ὕδατι παρέχοντες ὑδατίνην διάλυμα. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα εἰς διαλύματα 0,5—2 % ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν τροφίμων. Ἔτι δὲ ἀνεγράφησαν ἀραιὰ διαλύματα ἐκ τούτου πρὸς διακλυσμοὺς τοῦ στόματος ἀντὶ τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου. 163

AMMONIUM PICRINICUM = A. picricum A. picronitricum, Picrate d'ammoniaque = Πικρικὸν ἀμμώνιον. Σκευάζεται διὰ κορεσμοῦ διαλύματος πικρικοῦ ὀξέος διὰ καυστικῆς ἀμμωνίας. Βελονοειδῆ κρυστάλλια, κίτρινα, λίαν πικρά, διαλυτὰ ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπεριοδικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν εἰς δόσιν 0,01—0,10 γρμ. τετράκις ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας. Ἐδόθη καὶ κατὰ τοῦ κοκκύτου. Τὸ σκεύασμα χειριστέον μετὰ προσοχῆς ὡς ἐκρηκτικόν. 164

AMMONIUM SALICYLICUM = Ἰτεϋλικὸν ἀμμώνιον = $C_6H_4 (OH) COONH_4 + H_2O$. Σκευάζεται διὰ κορεσμοῦ διαλύματος ἀνθρακικοῦ ἀμμωνίου δι' ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις ἢ βελονοειδῆ κρυστάλλια, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς φάρμακον ἀποχρεμπτικόν, δραστικώτερον τῆς ῥίζης τοῦ πολυγάλου, χορηγούμενον εἰς ἣν δόσιν καὶ τὸ ἰτεϋλικὸν νάτριον. 165

AMMONIUM SUCCINICUM = Ἠλεκτρικὸν ἀμμώνιον = $C_4H_4O_4(NH_4)_2$. Ἄχροοι κρύσταλλοι διαλυτοὶ ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν μετὰ σπασμῶν ὠδίνων τοῦ τοκετοῦ καὶ τῶν σπαστικῶν συστολῶν τοῦ στομίου τῆς μήτρας. Χορηγεῖται εἰς διάλυμα 1 : 140 γρμ. ὕδατος, ἐξ οὗ κατὰ τέταρτον ὥρας λαμβάνεται κοχλιάριον τραπέζης μέχρι καταπαύσεως τῶν σπασμῶν. 166

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

167 **AMMONIUM VALERIANICUM = Valerianate d'ammoniaque = Ναρδικὸν ἀμμώνιον** = $C_4H_9—CO.ONH_4$. Σκευάζεται διὰ κορεσμοῦ πυκνοῦ ἐν ὕδατι διαλύματος τοῦ ναρδικοῦ ὀξέος δι' ἀεριώδους ἀμμωνίας. Κρυσταλλικὰ λέπια ἄχρωα ἢ λευκὰ ὑγροσκοπικά, γεύσεως γλυκαζούσης, ὀσμῆς τῆς νάρδου, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισπασμωδικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν εἰς δόσιν 0,05 — 0,50 γρμ. ἐν ποτήματιν ἢ καταποτίοις, κατὰ τῆς ἐπιληψίας, νευραλγιῶν καὶ ὑστερισμῶν.

168 **AMMONOL.** Συνίσταται ἐξ ἀμμωνιοφαινυλοξαμιδης (**Ammoniumphenylacetamid**). Ἀνεγράφη ὡς παυσίπονον καὶ ἀντιπυρετικὸν φάρμακον πρὸς καταπράϋνσιν ὠδύνων καὶ καταβίβασιν τῆς θερμοκρασίας πυρεσσόντων. Τὸ σκεύασμα ἐν ἐνεργεῖ ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τὴν λειτουργίαν τῆς καρδίας καὶ παρέχεται εἰς δόσιν 0,3—1 γρμ.

169 **AMYGDOPHENIN = Aethylamygdophenine = Ἀμυγδοφαινίνη** $= C_6H_4 < \begin{matrix} O\,COO.C_2H_5 \\ NH.CO.CHOH.C_6H_5 \end{matrix}$. Παράγωγον τῆς παραμιδοφαινέλης καὶ τοῦ ἀμυγδαλικοῦ ὀξέος συνιστάμενον ἐκ πεφραλεύκου ἀγεύστου κρυσταλλικῆς κόνεως, δυσδιαλύτου ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιρευματικὸν παρεχόμενον εἰς δόσιν 1 γρμ. πλεοναχις τῆς ἡμέρας μέχρι τῶν 6 γρμ.

170 **AMYLENUM HYDRATUM = Dimethylaethylcarbinolum, Hydrate d'amylène, Alcool amylique tertiaire, Alcool pseudoamylique = Ἔνυδρον ἀμυλένιον ἢ διμεθυλαιθυλανθρακινόλη** = $(CH_3)_2 > C.OH$. C_2H_5. Παράγεται διὰ μίξεως 300 κυβ. ὑφεκ. ἀμυλενίου μετὰ 600 κυβ. ὑφεκ. θειϊκοῦ ὀξέος δι' ἰσοπλασίου ὕδατος ἀραιωθέντος καὶ ἀποσυνθέσεως τοῦ παραγομένου ἀμυλενοθειϊκοῦ ὀξέος δι' ἀποστάξεως αὐτοῦ μετὰ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου. Ἄχρουν ὑγρόν, λίαν ὑγροσκοπικόν, Ε. Β. 0,815—0,827 (15°) ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός, ὀσμῆς τῆς μενθόλης, γεύσεως καυστικῆς, βράζον εἰς 99°—103°, διαλύεται ἐν ἐνταπλασίῳ ὕδατι παρέχον διαυγὲς διάλυμα εὐαρέστου καφουρώδους γεύσεως, διαλύεται ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ, γλυκερίνῃ καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις. Ἐχρησιμοποιήθη ὡς ὑπνωτικὸν ἴδιᾳ ἐπὶ φρενικῶν παθήσεων κατὰ τῆς τρομώδους παραφροσύνης καὶ τῆς μανίας, πολλαὶ δὲ παρατηρήσεις ἐβεβαίωσαν τὰς ἀξιολόγους αὐτοῦ ἰδιότητας. Πλεονεκτεῖ τῆς χλω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ράλης, διότι κατὰ τὴν ἐνέργειάν του ἐλάχιστον ἢ καὶ οὐδόλως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς ἐνεργείας τῆς καρδίας. Ὁ ὕπνος ἐπέρχεται ἐντὸς ἡμισείας ὥρας καὶ διαρκεῖ 7—9 ὥρας· τὴν ἑπομένην πρωΐαν οἱ πάσχοντες ἔχουσι τὸ σῶμα ἐλαφρὸν ὡς οἱ καλῶς δι' ὕπνου ἀναπαυθέντες. Ἡ συνήθης ἡμερησία δόσις εἶνε 2 — 4 γρμ. κατὰ ποσὰ 0,3 — 0,4 γρμ. χορηγουμένη, σὺχ ἧττον δύνανται καὶ 6—8 γρμ. νὰ δοθῶσιν ἐν περιπτώσει μεγάλου ἐρεθισμοῦ μετὰ βεβαίου ἀποτελέσματος καὶ ἄνευ ἐπιβλαβοῦς τινος συνεπείας. Τὸ φάρμακον ἀποχωρίζεται εὐκόλως ἐκ μιγμάτων ὑδατούχων, ὅθεν χορηγεῖται ἐντὸς ζύθου ἢ ἐντὸς καψακίων πηκτῆς, ἐπιφέρει ὅμως ἀποτελέσματα καὶ διὰ κλύσματος ἐν τῷ ὀργανισμῷ εἰσαγόμενον. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς ἐπιληψίας καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῆς σαντονίνης, πικροτοξίνης καὶ στρυχνίνης.

AMYLIUM IODATUM = Jadamyl, Iodure d'amyle, Ether amyliodhydrique = Ἰωδιοῦχον ἀμύλιον = $C_5H_{11}J$. Ὑγρὸν ἄχρουν, ὀσμῆς αἰθεριώδους, ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός, Ε. Β. 1,46 ζέον εἰς 156° Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα εἰς εἰσπνοὰς κατὰ 6—10 σταγόνας πρὸς συγκοπὰς καὶ σπαστικὰς καὶ ἀναιμικὰς ἡμικρανίας, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἐπαυξάνον τὰς καρδιακὰς κινήσεις· ἐδόθη αὐτούσιον ἢ καὶ ἐν μίγματι μετὰ $^1/_5$ τοῦ βάρους του χλωροφορμίου κατὰ καρδιακῶν δυσπνοιῶν. 171

AMYLOCARBOL. Ὑγρὸν ἀντισηπτικὸν συγκείμενον ἐξ 9 μ. φαινικοῦ ἐξέος, 150 μ. σάπωνος, 100 μ. ἀμυλικοῦ πνεύματος καὶ 1 λίτρου ὕδατος. 172

AMYLIUM VALERIANICUM = Valerianate d'amyle, Ether amyl valerianique = Ναρδικὸν ἀμύλιον = $C_4H_9COO(C_5H_{11})$. Ὑγρὸν ὑποκίτρινον διαυγές, τὴν ὀσμὴν ὁπωρῶν ἔχον, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, βράζον εἰς 190° εἶνε διαλυτικὸν τῆς χολεστερίνης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισπασμωδικὸν καὶ πραϋντικὸν κατὰ ὑστερισμοῦ, ἡμικρανιῶν, νεφριτίδων καὶ τῶν ἐκ χολολίθων κωλικῶν τοῦ ἥπατος παρεχόμενον ἐν μίγματι μετ' αἰθέρος ἐντὸς καψακίων πηκτῆς, εἰς δόσιν 0,10-0,30 γρμ. ἀνὰ πᾶσαν ἡμίσειαν ὥραν ἐπαναλαμβανομένην μέχρις οὗ παρέλθῃ ἡ προσβολή. Διάλυμα τοῦ ναρδικοῦ ἀμυλίου ἐν οἰνοπνεύματι 1:8 φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς μηλικὸς αἰθὴρ χρήσιμος πρὸς ἀρωματισμὸν εἰδῶν καχεκτοπλαστικῆς. 173

AMYLOFORM = Ἀμυλοφόρμιον. Ἕνωσις τῆς μυρμηκαλδεΰδης μετ' ἀμύλου. Λευκὴ ἄοσμος μὴ ὀληγτήριος καὶ εἰς 174

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἅπαντα τὰ συνήθη διαλυτικὰ ἀδιάλυτος κόνις. Ἐξαίρετον ἄσμεν μὴ ἐρεθιστικὸν ἀντισηπτικὸν καὶ ἀρτικάκοσμον φάρμακον δυνάμενον ἐντελῶς νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἰωδοφόρμιον. Διὰ τῶν ἐκκρίσεων τῶν πληγῶν διασπᾶται καὶ παρέχει μυρμηκαλδεΰδην, ἥτις ἀπεδείχθη κατὰ τὸν Welter εἰς ἀραίωσιν 1:10,000 καὶ κατὰ τὸν Rosenberg εἰς ἀραίωσιν 1:100,000 ὡς βακτηριοκτόνον. Διὰ τοῦ ἀμυλοφορμίου παρεσκευάσθη καὶ ἀντισηπτικὴ γάζα (10 %) ἐπιδεκτικὴ ἀποστειρώσεως (180°), ἐξαίρετος διὰ τὸ μὴ ὀλιγηριώδες αὐτῆς πρὸς πλήρωσιν κοιλοτήτων τοῦ σώματος. Ἀνάλογον σκεύασμα τοῦ ἀμυλοφορμίου παραγόμενον δὲ ἐκ δεξτρίνης εἶνε τὸ Dextroform.

175 **AMYLUM JODATUM INSOLUBILE = Jodamylum, Amidon iodé Ἰωδιοῦχον ἄμυλον.** Σκευάζεται διὰ τριβῆς 2 μ. ἀμύλου μετὰ 1 μ. βάμματος ἰωδίου καὶ πολυώρου ξηράνσεως τοῦ προϊόντος. Κόνις μελανοκυανῆ, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ὑγροσκοπική, γεύσεως γλυκαζούσης, ὀσμῆς τοῦ ἰωδίου, ἀλλοιουμένη ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς μὲν κατὰ σηπεδωνωδῶν διαρροιῶν, εἰς δόσιν 0,15—0,50 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐν μίγματι μετὰ ἐλαιοσακχάρου μίνθης τῆς πιπερώδους. Ἐξωτερικῶς δὲ ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ μετὰ λανολίνης (3:30) εἰς ἐντριβὰς ἀντὶ τῶν ἐπιχρίσεων διὰ βάμματος ἰωδίου. Παρεσκευάσθη ἐκ τοῦ σκευάσματος καὶ ἀντισηπτικὴ γάζα, δι' ἐμποτισμοῦ γάζας ἐν μίγματι 1 μ. ἰωδιούχου ἀμύλου καὶ 4 μ. οἰνοπνεύματος. Μῖγμα 5 μ. ἰωδιούχου ἀμύλου, 5 μ. λανολίνης καὶ ἑνὸς ὠοῦ ἀνεγράφη κατὰ τῆς συφιλιδικῆς ψωριάσεως καὶ κατὰ τῶν χειμέτλων.

176 **ANACARDIUM OCCIDENTALE = Caju, Cajucro, Ecorce antidiabetique, Acajou à pomme.** Ἀνεγράφη ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ Cortex Anacardii εἰς ἔμβρεγμα (24:250) κατὰ μικρὰ ποτήρια τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ ἀπείου διαβήτου. Ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ (Fructus s. Nuces anacardii) ἐχορηγήθη εἰς ἐπιθέματα κατὰ δερμοπαθειῶν, ἐκζεμάτων καὶ ψωριάσεων· τὸ ἐκ τῶν περικαρπίων ἔλαιον (Cardolum vesicans, s. pruriens) ὡς ἐπισπαστικὸν καὶ εἰς ἐπιχρίσεις κατὰ τῆς λέπρας.

177 **ANALGENUM = Benzanalgenun, Benzalgen, Labordin = Ἀναλγένη, Ἀναλγητίνη** $= C_9H_8N < \begin{matrix} OC_2H_3. \\ NH. \ COC_2H_3. \end{matrix}$ Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ὀξυκινολίνης, καυστικοῦ κάλεως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ βρωμιούχου αἰθυλίου ἐν εἰνσπνευματούχῳ διαλύματι, νιτρώσεως τοῦ προϊόντος, ἀναγωγῆς τῆς νιτροενώσεως καὶ κατεργασίας τῆς προκυπτούσης ἀμιδοενώσεως μετὰ χλωριούχου βενζοϋλίου. Κόνις λευκὴ ἢ ἄχροα κρύσταλλοι, ἄγευστοι καὶ ἄοσμοι, τηκόμενοι εἰς 208°, σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυτοὶ ἐν θερμῷ εἰνσπνεύματι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ. Ἀναγράφεται ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ παυσίπονον κατὰ τῶν διαφόρων νευραλγιῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν τοῦ τριδύμου, κεφαλαλγιῶν, ἡμικρανίας καὶ κατὰ τῶν μυϊκῶν καὶ ἀξέων ρευματισμῶν. Ἡ ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,5, ἡ δὲ ἡμερησία 3—5 γρμ. Παρέχεται δὲ εἰς κόνιν ἢ ἐν εἰνσπνευματούχῳ διαλύματι 10:70 καὶ 200 ὕδατος ἐξ οὗ ἕκαστον κοχλιάριον περιέχει 0,5 γρμ. ἀναλγήνης.

ANASPALIN. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται ἐξ Ἀγγλίας εἶδος τι αὐχὶ καθαρᾶς λανολίνης ἢ μίγμα ταύτης μετὰ βασελίνης χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν ἀλειφῶν. Παρόμοια προϊόντα εἶνε καὶ τὰ φερόμενα ὑπὸ τὰ ὀνόματα Laniol, Lanesine καὶ Lanichol. 178

ANCHIETEA SALUTARIS. Τὸ βραζιλιανὸν τοῦτο φυτὸν ἀνεγράφη κατὰ τῆς συφιλίδος, τοῦ ἕρπητος καὶ τοῦ κοκκύτου ὑπὸ τὴν μορφὴν σιροπίου 30 μ. ἐνέχοντος ἐν διαλύσει 4 μ. ἐκ τοῦ βάμματος τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ. Ἡ κόνις τῆς ῥίζης παρέχεται εἰς δόσιν 0,35 — 0,75 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, τὸ δὲ ἀφέψημα σκευάζεται ἐκ 30 μ. ῥίζης καὶ 500 ὕδατος. 179

ANDA ASSU = Coco purgatif, Grains de johanesia. Οὕτω καλοῦνται τὰ ἐνέχοντα καθαρτικὸν ἔλαιον σπέρματα Semina Andae τῶν ἐν Βραζιλίᾳ φυομένων εἰδῶν Anda (Johanesia). Ἀνεγράφησαν 2—3 σπέρματα ἐν γαλακτώματι ὡς καθαρτικὰ ἐπὶ ἡπατικῶν παθήσεων ἰδίως ἐντέρου καὶ ὕδρωπος ἔτι δὲ καὶ κατὰ δυσμηνορροιῶν. 180

ANDIRA ANTHELMINTIKA. Τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν τροπικῶν χωρῶν Semina Andirae ἀνεγράφησαν εἰς κόνιν ὡς ἑλμινθοκτόνα. 181

ANDIRA INERMIS = Geoffræa, Angelin. Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν τροπικῶν χωρῶν Cortex Geoffroyae surinamensis s. Jamaicensis ἀνεγράφη εἰς κόνιν καὶ εἰς δόσιν 1—1 1/2 γρμ., ὡς ἑλμινθοκτόνον, εἰς δόσιν δὲ 1 1/2 — 2 γρμ. ὡς καθαρτικόν. 182

ANDROGRAPHIS PANICULATA = Justicia paniculata, Kreat, 183

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Kariyat. Ἀνεγράφη ἡ πόα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν εἰς ἔγχυμα (15:300) χρησιμευμένη ἀνὰ 15—40 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ὡς τονωτικὸν καὶ στομαχικὸν φάρμακον πρὸς ἐπιρρωσιν ὀργανισμῶν γενικῶς ἐξησθενημένων ἢ ἐν πυρετικῶν νόσων ἀναρρωννυόντων.

184 **ANEMONE PULSATILLA** = **Passe-fleur, Fleur de Pâques.** Ἀνεγράφη τὸ βάμμα τῆς προσφάτου ῥιζης (1:1) ἐν σιροπίῳ (5:95) ἐπὶ καταρροϊκῶν πυρετῶν κατὰ 2—4 κοχλιάρια δι' ἡμέρας.

185 **ANEMONINUM** = **Ἀνεμωνίνη** = $C_{18}H_{12}O_6$. Εἶνε τὸ ἐνεργὸν συστατικὸν τοῦ φυτοῦ Anemone pulsatilla ἀποτελεῖται ἐξ ἀχρόων κρυσταλλικῶν βελονῶν, αἵτινες τήκονται εἰς 150° διαλύονται ἐν θερμῷ ἐνόπνευμα τι, ἀδιάλυτοι δὲ παραμένουσιν ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι. Ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις αὐτῆς ὡς ἀντικαταρροϊκοῦ καὶ παυντικοῦ πρὸς κοκκύτας, βρογχίτιδας καὶ ἄσθματα ἔτι δὲ καὶ ὡς ἐμμηναγωγὸν πρὸς δυσμηνορροίας καὶ ἀμηνορροίας. Ἡ ἡμερησία δόσις τῆς ἀνεμωνίνης εἶνε 0,01 — 0,03 γρμ. λαμβανομένη κατὰ 2 δόσεις εἰς κόνεις. Μεγαλείτεραι ἡμερήσιαι δόσεις τοῦ 0,1 γρμ. δέον νὰ ἀποφεύγωνται.

186 **ANESTHYLE** = **Anaesthyl Benqué** Μίγμα 1 μ. χλωριούχου μεθυλίου καὶ 5 μ. χλωριούχου αἰθυλίου. Ἀνεγράφη ὡς τοπικὸν ἀναισθητικόν.

187 **ANETHOLUM** = **Ἀνηθόλη** = $C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_3 \\ C_3H_5 \end{matrix}$. Εἶνε ἡ ἀνισοκαφουρὰ τῶν αἰθερίων ἐλαίων τῶν φυτῶν Fœniculum officin. Pimpinella anisum, Illicium anisatum καὶ Artemisia Dracunculus. Εἶνε στεατοπτένη κρυσταλλουμένη εἰς κρυστάλλια λευκὰ στιλπνὰ γεύσεως γλυκείας, ὀσμῆς τῆς τοῦ ἀνίσου, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι. E. B. 0,985 (25°). Τήκεται εἰς 21°—22° καὶ βράζει εἰς 232°. Παρέχεται ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἐν λιπαροῖς ἐλαίοις διαλελυμένον ἐξωτερικῶς ὡς παρασιτοκτόνον.

188 **ANHALONIUM LEWIINI**. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Μεξικοῦ, οὗτινος τὸ Extract. Anhalonii Lewiini fluidum ἀνεγράφη ὡς ναρκωτικὸν ἐπὶ δυσπνοιῶν τοῦ πνευμονοθώρακος καὶ τῆς στηθάγχης.

189 **ANILINUM** = **Amidobenzolum, Phenylaminum** = **Ἀνιλίνη** = $C_6H_5NH_2$. Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τῆς νιτροβενζόλης. Ἀ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χρουν διὰ χρόνου τῇ ἐπιδράσει τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ φωτὸς κίτρινον, εἶτα ἐρυθρὸν καὶ τέλος καστανόχρουν γενόμενον ἐλαιῶδες ὑγρόν, γεύσεως καυστικῆς καὶ ὀσμῆς δυσαρέστου, διαλυτὸν εἰς 35 μ. ὕδατος, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ε.Β. 1,02 βράζον εἰς 184°. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἐπιληψίας καὶ χορείας εἰς δόσιν 0,15—0,40 γρμ. δι' ἡμέρας.

ANILINUM CAMPHORICUM = Καφουρικὴ ἀνιλίνη = $C_{10}H_{16}O_4(C_6H_5NH_2)_2$. Παράγεται διὰ διαλύσεως 100 μ. κόνεως καφευρικοῦ ὀξέος ἐντὸς 93 μ. καθαρᾶς ἀνιλίνης. Μικροὶ λευκοὶ πρὸς τὸ ἐρυθρὸν ἀποκλίνοντες κρύσταλλοι, διαλυτοὶ εἰς 30 μ. ὕδατος, εἰς 10 μ. γλυκερίνης, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀναγράφεται ὡς ἀντισπασμωδικὸν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις, διαλελυμένη ἐν γλυκερίνῃ 1:10, ἐσωτερικῶς δὲ παρέχεται τὸ πυκνὸν ἐν οἰνοπνεύματι διάλυμα ταύτης ἐντὸς καψακίων πηκτῆς. 190

ANILINUM SULFURICUM = Θειϊκὴ ἀνιλίνη = $C_6H_7N.H_2SO_4$. Σκευάζεται διὰ μίξεως τῆς ἀνιλίνης μετὰ θειϊκοῦ ὀξέος. Ἄμορφος λευκὴ ἢ ὑπέρυθρος κόνις, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἐπιληψίας, τῆς χορείας καὶ νευρικῶν παθήσεων ὡς καὶ κατὰ τοῦ καρκίνου· ἐνεργεῖ δὲ ὡς παυσίπονον καὶ ἀρσικάκοσμον. Ἡ ἐφ' ἅπαξ δόσις 0,05 γρμ. ἡ ἡμερησία 0,1—0,8 γρμ. Μεγαλείτεραι δόσεις χρωνύουσι τὰ χείλη καὶ τοὺς ὄνυχας διὰ κυανῆς χροιᾶς, ἕνεκα τούτου δέον νὰ παρέχηται τὸ φάρμακον μετὰ προσοχῆς. 191

ANNESLEA FEBRIFUGA. Τὸ ἐκχύλισμα τοῦ φυτοῦ τούτου Extractum Calayay χρησιμοποιεῖται μετ' ἐπιτυχίας ἐν Τογκίνῳ καὶ Μαδαγασκάρῃ κατὰ τῆς Malaria. Ἐδόθη δὲ καὶ ἐν Παρισίοις εἰς στρατιώτας προσβληθέντας ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου. Παρέχεται τὸ ἐκχύλισμα ὑπὸ τὴν μορφὴν σιροπίου εἰς δόσιν 15 γρμ. λαμβανομένην ἐντὸς 8 ὡρῶν, ἤτοι κατὰ δίωρον ἀνὰ 2 γρμ. 192

ANNIDALINUM = Ἀννιδαλίνη. Κατὰ τοὺς πλείστους ἡ ἀννιδαλίνη εἶνε αὐτὴ ἡ ἀριστόλη (Aristol), ἥτις τὸ κατ' ἀρχὰς ἐκαλεῖτο ἀννιδαλίνη, κατά τινας εἶνε προϊὸν ἑνώσεως τριῶν ἀτόμων ἰωδίου μετὰ δύο μορίων θυμόλης, ἤτοι εἶνε **τριϊωδοῦχος διϊθυμόλη** καὶ κατ' ἄλλους εἶνε ἡ ἀννιδαλίνη **ἰωδοφαινόλη** (Jodphenol, Dijodphenoliod = $C_6H_3J_2OJ$). Σκευάζεται ἡ ἰωδοφαινόλη διὰ μίξεως διαλύματος ἰωδίου ἐν 193

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἰωδιούχῳ καλίῳ μετὰ ἀλκαλικοῦ θερμοῦ (50°—60°) διαλύματος φαινόλης. Ἐρυθροειδὴς κόνις ἄοσμος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 157°. Ἀνεγράφη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πλῃγῶν.

194 **ANONA MURIKATA = Corossolier, Sapadille.** Ἀνεγράφησαν ἀποξράσματα τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν τροπικῶν χωρῶν κατὰ τῶν ἐγγμάτων τῶν ἐντέρων, ὁ φλοιὸς ὡς στυπτικὸν κατὰ τῆς δυσεντερίας, τὰ φύλλα ὡς ἀντισπασμωδικὰ καὶ ἀνθελμινθικά, οἱ καρποὶ ὡς ἀντισκορβευτικοὶ καὶ τὰ σπέρματα ὡς ἐμετικά.

195 **ANTHRAROBINUM = Leuko-Alizarin, Dioxyanthranol = Ἀνθραροβίνη = $C_6H_4<\begin{matrix}C(OH)\\CH\end{matrix}>C_6H_2(OH)_2$.** Παράγεται ἐκ τῆς ἀλιζαρίνης δι' ἀναγωγῆς αὐτῆς μετὰ κόνεως ψευδαργύρου καὶ ἀμμωνίας. Κόνις κιτρινέλευκος ἄοσμος καὶ ἄγευστος δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν 10 μ. οἰνοπνεύματος ψυχροῦ καὶ 5 μ. οἰνοπνεύματος ζέοντος, διαλυτὴ καὶ ἐν θερμῇ γλυκερίνῃ. Ἐνεργεῖ ὡς ἡ χρυσαροβίνη ἧς εἶνε ἧττον δραστικὴ καὶ ἀβλαβής. Παραγγέλλεται ἀντὶ τῆς χρυσαροβίνης καὶ τοῦ πυρογαλλικοῦ ὀξέος ἐπὶ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ κατὰ ψωριάσεων, ἐρπήτων, πιτυριάσεων, ἐρυθημάτων καὶ ἐκζεμάτων καὶ δίδεται εἰς ἀλοιφὰς (1—2:10) ἢ διαλύματα ἐν γλυκερίνῃ (10—30 %) ἢ ἐν κολλοδίῳ (1:10) ἢ ἐν οἰνοπνεύματι (1—2:10).

196 **ANTHURIUM OXYCARPUM.** Τὰ πρόσφατα φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου εἶνε ἄοσμα ξηραινόμενα ὅμως ἐν σκιᾷ ἀποκτῶσιν ὀσμὴν τῆς βανίλλης καὶ τοῦ μόσχου. Ἀνεγράφησαν ὡς φάρμακα ἀφροδισιακά.

197 **ANTI-BACILLARE.** Φάρμακον κατὰ τῆς φθίσεως παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἐν Παλέρμῳ ἰατροῦ Carofolo· συνίσταται ἐκ μίγματος σωτικρέατος, τελουτατικοῦ βαλσάμου, γλυκερίνης, κωδεΐνης καὶ ἀρσενικώδους νατρίου.

198 **ANTIBACTERICON.** Ἀνεγράφη ὡς θεραπευτικὸν καὶ προφυλακτικὸν μέσον κατὰ διαφόρων βακτηριογενῶν νόσων καὶ συνίσταται ἐκ διαλύματος ὄζοντος ἐν ὕδατι. Σκεύασμα λίαν εὐαλλοίωτον.

199 **ANTIBACTERIN.** Συνίσταται ἐξ 0,25 Acid. boric. 4,5 Liq. ferri sesquichlor. καὶ Spir. aether. chlorati ad 100. Ὑγρὸν διαυγὲς ὑποκίτρινον, εὐαρέστου ὀσμῆς, καυστικῆς γλυκείας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γεύσεως. Ἀνεγράφη εἰς εἰσπνοὰς κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων.

ANTICANCRIN = Ἀντικαρκίνη. Ὀρρὸς ἐκ προβάτων ἐξαγόμενος καὶ μικρόβια ἐρυσιπέλατος περιέχων. Προυτάθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Emmerich καὶ Scholl κατὰ καρκινωματωδῶν παθήσεων. 200

ANTICHIMETLINUM. = Ἀντιχειμετλῖναι. Φάρμακα κατὰ τῶν χειμέτλων. N° 1. Tinct. benzoes, glycerin. ἀα 5 gr. Lanolin. 30 gr. — N° 2. Tannin. 2 gr. Tinct. Benzoes 2 gr. Spiritus 5 gr. Collodium 20 gr.—N° 3. Tinct. Arnicæ 30 gr. Glycerin. 30 gr. Aqua 180 gr. — N° 4. Bals. peruvian. 5 gr. Mixt. oleoso-balsam. 30 gr. Spir. coloniens. 30 gr. — N° 5. Alumen 2 gr. Borax 2 gr. Aq. rosar. 150 gr. Tinct. Benzoes 5 gr. — N° 6. Ichtyol. Lanolin ἀα 10 gr. — N° 7. Camphora 3 gr. Lanolin. Vaselin. ἀα 10 gr. Acid hydrochloric. pur. 2 gr. — N° 8. Tinct. jodi. Tinct. gallarum ἀα 10 gr. — N° 9. Tinct. digitalis 6 gr. Thymol. ½ gr. Alcohol. dil. 80 gr. Glycerin. 180 gr. καὶ N° 10. Acid. carbolic. 2 gr. Ung. Plumbi 40 gr. Lanolini 40 gr. Ol. Olivar. 20 gr. Ol. Lavandulae gtt XXV. 201

ANTICHLORIN. Μῖγμα ἐκ σταφυλοσακχάρου, βασικοῦ μυρμηκικοῦ βισμουθίου καὶ διανθρακικοῦ νατρίου, ἀναγραφὲν ὡς φάρμακον κατὰ τῆς χλωριάσεως. 202

ANTIDIABETIN. Εἶνε μῖγμα σακχαρίνης καὶ μαννιτοσακχάρου, ὅπερ εἶνε δυσδιάλυτον ἐν ψυχρῷ ὕδατι, διαλυτὸν ἐν θερμῷ καὶ ἀνεγράφη ὡς γλυκαντικὴ οὐσία πρὸς χρῆσιν τῶν διαβητικῶν. 203

ANTIDIPHTERINUM = Ἀντιδιφθερίνη. Μῖγμα 91 μ. χλωρικοῦ καλίου καὶ 4 μ. στερεοῦ ὑπερχλωρικοῦχου σιδήρου. Κένις κιτρίνη, ἀναγραφεῖσα κατὰ τῆς διφθερίτιδος. 204

ANTIDIPHTERINUM KLEBS = Ἀντιδιφθερίνη τοῦ Klebs. Σκεύασμα ἀντιδιφθερικὲν σκευαζόμενον ἐκ καλλιεργείας τῶν βακτηριδίων τῆς διφθερίτιδος, ὅπερ κέκτηται τὴν ἰδιότητα νὰ φονεύῃ τὸ βακτήριον τῆς διφθερίτιδος οὐ μόνον ἐντὸς τοῦ δοκιμαστικοῦ σωλῆνος ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐντὸς 24—48 ὡρῶν ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος καταπίπτει καὶ αἱ σχηματιζόμεναι μεμβράναι ἐκπίπτουσιν εὐκόλως ἄνευ δευτεροπαθῶν φαινομένων. Ἡ ἀντιδιφθερίνη εἶνε ὑγρὸν καστανόχρουν διαυγές, ὅπερ ἐκτὸς τῆς ἀντιδιφθερίνης ἐνέχει 205

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

0,2 % ὀρθοκρεσόλην καὶ 2 % γλυκερινην. Παρέχεται εἰς δύο πυκνότητας, αἵτινες ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὴν διπλασίαν καὶ τετραπλασίαν ἀραίωσιν τοῦ ἀρχικοῦ ὑγροῦ τῆς καλλιεργείας. Τὸ πυκνότερον διάλυμα τῆς ἀντιδιφθερινης χρησιμεύει πρὸς ἐπιχρίσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ λαιμοῦ διὰ καταλλήλου χρωστῆρος. Ἡ ἐπίχρισις τελεῖται δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον μεγάλαι μεμβράναι σχηματίζονται καὶ δὲν διαρκεῖ ἐπέκεινα τῶν δύω ἡμερῶν· τὴν τριτην ἡμέραν ἐπέρχεται σπουδαία βελτίωσις, ἀρκεῖ δὲ ἐπίχρισις ἅπαξ τῆς ἡμέρας. Διὰ τὰς ἀπαιτουμενας ἐν ὅλῳ 4—7 ἐπιχρίσεις δὲν καταναλισκεται ἐκ τοῦ σκευάσματος ποσὸν ἀνώτερον τῶν 5—10 κ. ἑ. Ἐὰν τὸ νόσημα ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναπνευστικοῦ σωλῆνος, δέον καὶ ἐκεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ δι' ἀντιδιφθερινης θεραπεία δι' ἐνέσεων ἐξ ½ κ. ἑ. τοῦ ὑραιοῦ διαλύματος ἢ καὶ δι' ἐνσταξεων αὐτοῦ δὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἐπαναλαμβανομένων.

206 **ANTIDIPHTERITICON Dr. BORS.** Συνίσταται ἐξ 25 μ. Olei ruscí, 15 μ. Ol. fagi, 450 μ. Spirit. vini, 5 μ. Kalii carbonic. καὶ 25 μ. Kalii sulphurati.

207 **ANTI-DISPEPTICUM.** Σκεύασμα κατὰ τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυτίας ἀναγραφέν, συνιστάμενον ἐκ διπλοῦ τινος τρυγικοῦ ἅλατος μεμιγμένου μετὰ δισανθρακικοῦ νατρίου, μαγνησίας, ἀμμωνιακοῦ ἅλατος καὶ κινίνης.

208 **ANTIDYSENTERICUM Dr. SCHWARZ.** Συνίσταται ἐκ πελλετιερίνης 0,1 γρμ. μυροβαλάνων ἰνδικῶν 7,5 γρμ. ἐκχυλίσματος ῥοιᾶς 1,5 γρμ. ἐκχυλίσματος ῥάδων 1,5 ἀραβικοῦ κόμμεως 0,75 γρμ. Ἐκ τούτων κατασκευάζονται 36 καταπότια, ἕκαστον βάρους 0,9 γρμ. χορηγούμενα κατὰ τῆς δυσεντερίας, ἀξειῶν καὶ χρονίων διαρροιῶν εἰς δόσιν 3 καταποτίων δι' ἑνήλικας τρὶς τῆς ἡμέρας, δι' ἀνήλικας δὲ ¼—⅔ τοῦ καταποτίου εἰς κόνιν μεταποιουμένου.

209 **ANTIFUNGINUM.** Διαλυτὴ μορφὴ τοῦ βορικοῦ μαγνησίου. Λευκὴ κόνις, γλυκείας γεύσεως, διαλυτὴ εἰς 4 μ. ὕδατος ζέοντος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐπὶ τύφων καὶ διφθερίτιδος. Παρέχεται εἰς διάλυμα (15 %) κατὰ σταγόνας 20 πολλάκις τῆς ἡμέρας.

210 **ANTIHEMIKRANINUM = Antimigraine = Ἀντιημικρανίνη.** Σκεύασμα ἐκ μίγματος 2 γρμ. καφεΐνης, 1 γρμ. ἀντιπυρινης καὶ 2 γρ. σακχάρου. Παρέχεται εἰς ζῃρία 1,30-1,50 γρ ὧν λαμβάνεται ἓν καὶ μετὰ ὥραν ἕτερον πρὸς καταπράϋνσιν τῆς ἡμικρανίας.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ANTIKAMIN = Anticamine, Phenatol, Antikamnia. Ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικόν, ἐπαινούμενον κατὰ ἡμικρανιῶν, νευραλγιῶν καὶ ῥευματικῶν παθήσεων καὶ συνιστάμενον ἐξ 20 % διανθρακικοῦ νατρίου, 70 % ἀντιπυρετίνης καὶ 10 % καφεΐνης. Χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,2—0,6 γρμ. μέχρι 3 ½ γρμ. δι' ἡμέρας· εὔχρηστον ἐν Ἀμερικῇ. 211

ANTIKOL. Προϊὸν Ἀμερικανικὸν συνιστάμενον ἐκ μίγματος 75 μ. ἀντιπυρετίνης 17,5 μ. διανθρακικοῦ νατρίου καὶ 7,5 μ. κόνεως τρυγικοῦ ὀξέος. Παρέχεται ὡς ἀντινευραλγικὸν εἰς δόσιν 0,3—0,6 γρμ. 212

ANTINAUSEA. Μῖγμα τι ἐνέχον καὶ κοκαΐνην· εὔχρηστον ἐν τοῖς ἀτμοπλοΐαις τῶν ὑπερωκεανείων γραμμῶν κατὰ τῆς ναυτίας τῶν ταξειδιωτῶν· χορηγεῖται ὑπὸ τὴν μορφὴν τροχίσκων. 213

ANTINERVINUM = Salicylbromanilide, Salbromalide = Ἀντινευρίνη. Ἐπροτάθη ὡς ἰτεϋλοβρωμανιλίδη, ἀλλ' ἀπεδείχθη συνισταμένη ἐκ μίγματος 50 μ. ἀντιπυρετίνης 25 μ. βρωμιούχου ἀμμωνίου καὶ 25 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Κόνις λευκὴ ὑποξύνου γεύσεως, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι ζέοντι, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντινευραλγικόν, ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντιρευματικὸν εἰς δόσιν 0,2—0,6 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. 214

ANTINONNIN. Συνίσταται ἐκ μίγματος ὀρθοδινιτροκρεσολούχου καλίου, σάπωνος καὶ γλυκερίνης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν. 215

ANTINOSINUM = Natrium nosophenicum = Ἀντινοσίνη 216

$= (C_6 H_2 J_2 ONa)_2 C < \begin{matrix} C_6 H_4 . CO. \\ O— \end{matrix}$ Συνίσταται ἐκ τοῦ ἅλατος τοῦ νατρίου τῆς τετραϊωδιούχου φαινολοφθαλεΐνης (Nosophen) καὶ εἶνε πρασινοκυανῆ ἄμορφος κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, παρέχουσα τοιοῦτο κυανῆν χροιάν, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς κόνις ἐπιπάσεως πληγῶν καὶ ἑλκῶν, εἰς ἀραιὰ δὲ διαλύματα (0,1—0,5 %) πρὸς πλῦσιν τῆς κύστεως ἐπὶ κυστιτίδων. Πυκνὰ διαλύματα ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς ἔκπλυσιν πληγῶν, λίαν δὲ ἀραιὰ (1 — 2:1000) καὶ πρὸς πλῦσιν τοῦ στομάχου. Διάλυμα 2—3 % ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων ἑλκωδῶν τοῦ στόματος καὶ τοῦ φάρυγγος, διάλυμα δὲ 1—2 % εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροΐας.

ANTIPYONIN = Natrium polyboricum, Polyborate de soude 217

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

= **Ἀντιπυονίνη.** Κόνις λευκή, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, συνισταμένη δὲ ἐκ πολυβορικοῦ νατρίου, σκευαζομένου διὰ συντήξεως ἴσων μερῶν βόρακος καὶ βορικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη ἡ κόνις εἰς ἐμφυσήσεις, ὡς ἐξαίρετον καὶ μὴ ἀκίνδυνον ἀντισηπτικὸν κατὰ ὀφθαλμικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς κερατίτιδος καὶ ἐπιπεφυκίτιδος.

218 **ANTIPYRINUM = Analgesinum, Anodynin, Oxydimethylchinizin, Dimethyloxychinizin, Parodyn, Phenazon, Phenyldimethylpyrazolon, Phenylon, Methozin, Pyrazolin, Paradine = Ἀντιπυρίνη, ἀπυρίνη** = $C_{11}H_{12}N_2O$ ἤτοι $C_3H(C_6H_5)\cdot(CH_3)_2N_2O$. Ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Knorr καὶ εἶνε φαινυλοδιμεθυλιοῦχος πυραζολόνη. Παράγεται δι' ἐνώσεως τῆς φαινυλυδραζίνης μετὰ ὀξυλιοξικοῦ αἰθυλαιθέρος καὶ θερμάνσεως τοῦ προϊόντος τῆς ἐνώσεως τούτων μετὰ μεθυλικοῦ πνεύματος καὶ ἰωδιούχου μεθυλίου, ὅτε παράγεται ἡ φαινυλοδιμεθυλιοῦχος πυραζολόνη, ἤτοι ἡ ἀντιπυρίνη. Μικροὶ ἄχροοι κρύσταλλοι σχεδὸν ἄοσμοι, ὑπέπικρον γεῦσιν ἔχοντες, τηκόμενοι εἰς 113° διαλυτοὶ εἰς ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ 1 μ. ὕδατος ψυχροῦ, περίπου εἰς 1 μ. οἰνοπνεύματος, 1 μ. χλωροφορμίου καὶ 50 μ. αἰθέρος. Ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ ἀντιπυρίνης μετὰ καλομέλανος ὡς ἐπικινδύνως. Ἡ ἀντιπυρινὴ ἀνεγράφη, ὡς παυσίπονον κατὰ κεφαλαλγιῶν, ἡμικρανιῶν, νευραλγιῶν, (1—2 γρμ. δι' ἡμέρας) ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ τῶν ὑστεροπόνων τῆς μήτρας, ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῶν διαφόρων πυρετικῶν νόσων· 4—6 γρμ. καταβιβάζουσι τὴν θερμοκρασίαν ἐντὸς 3—4 ὡρῶν κατὰ $1\frac{1}{2}$ — 3°· ἔτι δὲ ἐδόθη κατὰ τοῦ ἄνευ λευκωματουρίας διαβήτου, τῆς πολυουρίας, τῆς νυκτερινῆς ἐνουρήσεως, τῆς ἀκρατείας τῶν οὔρων, τῆς χορείας, τοῦ κοκκύτου, τοῦ Laryngismus stridulus καὶ Angina ὡς καὶ τῆς παιδικῆς διαρροίας. Ἐδόθη καὶ ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ μικροβιακῶν νόσων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐρυσιπέλατος. Ἐσωτερικῶς χορηγεῖται εἰς δόσιν $\frac{1}{2}$ — 2 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,2—0,8 γρμ. διὰ φθισικοὺς δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Εἰς παιδία χορηγεῖται ἡ ἀντιπυρίνη μετὰ προσοχῆς τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς δόσιν τόσων δεκατοστογράμμων, ὅσα ἔτη ἔχει τὸ παιδίον (ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 0,5), εἰς παιδία δὲ μικρότερα τοῦ ἔτους παρέχεται δὶς τῆς ἡμέρας ποσὸν ἑκατοστογράμμων ἀντίστοιχον πρὸς τοὺς μῆνας τῆς ἡλικίας τοῦ παιδίου. Ἐξωτερικῶς δὲ ὡς αἱμοστατικὸν κατ' ἐπι-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στάξεων καὶ αἱμορραγιῶν τῆς κύστεως παρηγγέλθη ἡ ἀντιπυρίνη εἰς κένιν ἢ διαλύματα (5—10 %). Εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (0,5:1) ἐφάνη τρὶς δραστικωτέρα τῆς διὰ τοῦ στόματος λήψεως· διὰ κλυσμάτων (1—2 γρμ. : 150—200 γρμ. ὕδατος) ἀπορροφᾶται καλλιστα.

ANTIPYRINOCHININUM VALERIANICUM = Valerianate d'antipyrine et de quinine. Chininantipyrinum valerianicum = Ναρδικὴ ἀντιπυρινοκινίνη. Σκευάζεται διὰ κρυσταλλώσεως μίγματος ὑδατούχου διαλύματος 10 γρμ. ἀντιπυρίνης μετὰ οἰνοπνευματούχου διαλύματος 10 γρμ. ναρδικῆς κινίνης. Κρύσταλλοι πρισματικοί, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ὀσμῆς καὶ γεύσεως τῆς ναρδικῆς κινίνης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντινευραλγικὸν καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῶν νευραλγιῶν τῆς κεφαλῆς, χορηγούμενον εἰς ἃς δόσεις καὶ ἡ ναρδικὴ κινίνη. 219

ANTIPYRINSALOL = Ἀντιπυρινοσαλόλη. Παράγεται διὰ συντήξεως ἴσων μερῶν ἀντιπυρίνης καὶ σαλόλης. Ὑγρὸν διαυγὲς ὑπόφαιον, διὰ ψύξεως στερεοποιούμενον. Ἀνεγράφη ὡς ἄριστον ἀντισηπτικὸν καὶ αἱμοστατικὸν φάρμακον ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας ἐφαρμοζόμενον διὰ βάμβακος. 220

ANTIPYRINUM SALICYLOACETICUM = Ἀντιπυρίνη ἰτευλοξική. Ἅλας τοῦ ἰτεύλοξικοῦ ὀξέος καὶ τῆς ἀντιπυρίνης, σκευαζόμενον διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν ἀντιπυρίνην, τήκεται εἰς 145°. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς σαλικυπυρίνης, ἧς θεωρεῖται δραστικωτέρα. 221

ANTIPYRINUM VALERIANICUM = Valerianate d'antipyrine = Ναρδικὴ ἀντιπυρίνη. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ἀντιπυρίνης ἐν ἀραιῷ διαλύματι ναρδικοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ διαλύματος. Λευκοὶ κυβικοὶ κρύσταλλοι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι, ὀσμῆς τῆς νάρδου, γεύσεως αὐχὶ δυσαρέστου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ παυσίπονον ἰδίᾳ κατὰ νευραλγιῶν καὶ ἡμικρανιῶν νευροπαθῶν. 222

ANTIRHEUMATINUM=Antirheumaticum=Ἀντιρρευματίνη. Ἕνωσις ἐξ ἰτεύλικοῦ νατρίου καὶ κυανοῦ τοῦ μεθυλενίου, κρυσταλλουμένη εἰς πρίσματα βαθείας κυανῆς χροιᾶς. Ἡ ἀντιρρευματίνη διαλύεται ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἔχει γεῦσιν ὑπενθυμίζουσαν τὴν τοῦ ἰτεύλικοῦ ὀξέος. Ἀναγράφεται εἰς δόσιν 0,06—0,10 γρμ. ἐν καταποτίοις ἀνὰ πᾶν δίωρον ἢ τριωρον. Τὰ οὖρα χρώννυνται δι' αὐτῆς κατ' ἀρχὰς κυανᾶ εἶτα πράσινα. 223

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

224 **ANTIRHEUMATICUM LINDHORST = Ἀντιρρευματικὸν τοῦ Lindhorst** Nº I. Κατὰ χρονίων ῥευματισμῶν τῶν ἄκρων παρεχόμενον περιέχει, Phenocolli puri 1,3, Phenocolli salicyl. 0,5, Phenocolli acet. 0,2 aq. dest. carb. 600,0. Τὸ ἀντιρρευματικὸν τοῦ Lindhorst Nº II. τὸ κατ' ἐξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄκρων χρησιμεῦον περιέχει Phenocolli puri 2,6, Phenocolli salicyl. 1,0. Phenocolli acet. 0,4 aq. dest. carb. 600,0. Τὸ **ἀντιαρθριτικὸν** Antiarthriticum τοῦ Lindhorst περιέχει Piperazini puri 1,0. Phenocolli puri 2,0, Lithii carb. 0,1 aq. dest. carb. 600,0.

225 **ANTISEPSINUM = Asepsinum, Bromanilid, Parabromacetanilid, Antifebrinum bromatum, Bromacetanilidum, Bromphenylacetamidum = Ἀντισηψίνη** = $C_6H_4Br\,NH.\,COCH_3$. Εἶνε βρωμιοῦχον παράγωγον τῆς ἀντιπυρετίνης (ὀξανιλίδης) καὶ θεωρεῖται ὡς παραμονοβρωμιοῦχος ὀξανιλίδη. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως 16 μ. βρωμίου ἐπὶ 13,5 μ. ὀξανιλίδης διαλυθείσης ἐν ὀξικῷ ὀξεῖ καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος ἐξ οἰνοπνεύματος. Ἄχρωα πρίσματα, τηκόμενα εἰς 165°—166°, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ μὴ αἱμορραγουσῶν πληγῶν καὶ ὡς παυσίπονον κατὰ τῶν αἱμορροϊδικῶν πόνων· παρηγγέλθη εἰς δόσιν 0,02—0,05 γρμ. μέχρι 0,25 γρμ. δι' ἡμέρας.

226 **ANTISEPTINUM = Zincum borothymolicojodatum = Ἀντισηπτίνη.** Ἕνωσις ἰωδιούχου ψευδαργύρου καὶ βορικοθυμολικοῦ ψευδαργύρου. Κατά τινας εἶνε ἁπλοῦν μῖγμα θειϊκοῦ ψευδαργύρου (85 μ.), βορικοῦ ὀξέος (10 μ.), ἰωδιούχου ψευδαργύρου (2,5 μ.) καὶ θυμόλης (2,5 μ.). Κόνις λευκή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ὀσμῆς εὐαρέστου, δὲν εἶνε ὀληθηριώδης καὶ κέκτηται ἰσχυρὰς ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας. Ἀναγράφεται εἰς ἀλοιφὴν μετὰ βασελίνης ἢ λανολίνης 1:10 ἐν μίγματι μετὰ τάλκου 1:5 ὡς κόνις ἀντισηπτικὴ τῶν πληγῶν καὶ εἰς διαλύματα 1—2 %.

227 **ANTISEPTOLUM = Cinchoninum iodosulphuricum, Iodosulphate de Cinchonine = Ἀντισηπτόλη.** Εἶνε ἰωδιοθειϊκὴ κιγχονίνη καὶ παράγεται διὰ διαλύσεως 25 γρμ. θειϊκῆς κιγχονίνης ἐντὸς 2 λίτρων ὕδατος καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ διαλύματος ἐνέχοντος 10 γρμ. ἰωδίου καὶ 10 γρμ. ἰωδιούχου καλίου ἐν ἑνὶ λίτρῳ ὕδατος. Τὸ καταπίπτον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ίζημα είνε ερυθρεκαστανόχρουν, άοσμον, άδιάλυτον εν ύδατι, διαλυτόν εν οινοπνεύματι και χλωροφορμίω· περιέχει 50 % ιωδίου και επρατάθη ως αντισηπτικόν εις αντικατάστασιν του ιωδοφορμίου εις κόνιν ή άλοιφάς (10 %).

228 **ANTISPASMINUM = Narcéinnatrium-Natrium salicylicum = Αντισπασμίνη** = $C_{23}H_{28}NO_9Na + 3\,C_6H_4(OH)COONa$. Συνίσταται εξ ενός μορίου νατριοναρκείνης και τριών μορίων σαλικυλικού νατρίου. Σκευάζεται διά διαλύσεως ναρκείνης (ποσού αντιστοίχου προς εν μέριον νατριοναρκείνης) εν διαλύματι καυστικού νάτρου, μίξεως του διαλύματος μετά σαλικυλικού νατρίου (ποσού τριών μορίων) και εξατμίσεως. Κόνις λευκή, ελίγον υγροσκοπική, ευδιάλυτος εν ύδατι, κέκτηται αντίδρασιν ασθενώς αλκαλικήν και περιέχει 50 % καθαράς ναρκείνης. Κατά τον καθηγητήν Demme ή αντισπασμίνη είνε ναρκωτικόν, υπνωτικόν, αντισπασμωδικόν και πραϋντικόν των νεύρων. Δόσις δι' ενήλικας 0,01—0,1 γρμ. σπανίως δε και 0,2 γρμ. Η αντισπασμίνη ανεγράφη και κατά των σπασμωδών βηχών, της σπασμώδους λαρυγγίτιδος και της κοκκύτιδος, εις δόσιν 0,01 — 0,015 γρμ. διά παιδία μικρότερα του έτους τρις ή τετράκις της ημέρας, εις δόσιν 0,02 γρμ. διά παιδία μέχρι τριών ετών και εις δόσιν 0,04 γρμ. διά μεγαλείτερα παιδία.

229 **ANTITHERMINUM = Phenylhydrazine lévulinique = Αντιθερμίνη** = $C_6H_5NH\text{-}N{=}C{<}\begin{matrix}CH_3\\CH_2{-}CH_2{-}COOH\end{matrix}$. Παράγεται διά μίξεως 108 μ. φαινυλυδραζίνης διαλελυμένης εν οξικώ οξεί μετά 116 μερών οξυλιοπροπιονικού οξέος (Laevulinsäure). Το καταπίπτον λευκόν ίζημα διηθείται και κρυσταλλούται εκ ζέοντος ύδατος. Άχροοι στιλπνοί κρύσταλλοι, τριζόντες μεταξύ των δόντων, γεύσιν δ' έχοντες ασθενώς καυστικήν, λίαν δυσδιάλυτοι εν ύδατι ψυχρώ, ευδιάλυτοι εν ψυχρώ οινοπνεύματι, ευδιάλυτοι εν ζέοντι ύδατι και οινοπνεύματι, τηκόμενοι δε εις 108°. Ανεγράφη ως αντιπυρετικόν κατά της φθίσεως των πνευμόνων και της νεφρίτιδος εις δόσιν 0,2 γρμ. δις της ημέρας.

230 **ANTIVENIN=Antivenenum. Serrum antivenimeux.** Σκεύασμα παραγόμενον κατ' ανάλογον τρόπον του αντιδιφθερικού ορρού εξ ορρού αίματος ζώων εμβολιασθέντων δι' ιού όφεων δηλητηριωδών. Φέρεται ουχί εν υγρά καταστάσει, αλλ' εν στερεά και συνιστώνται ενέσεις εκ τούτου κατά των δηγμάτων ιοβόλων όφεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

231 **ANTROPHORE.** Μακρὰ ἰατρικὰ κηρία χρησιμεύοντα ἐν τῇ θεραπείᾳ νόσων τῶν οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων. Τὰ μετὰ ταννίνης περιέχουσι 5—10 %, τὰ μετὰ θειϊκῆς θαλλίνης 2—5 %, τὰ μετὰ θειϊκοῦ ψευδαργύρου ½ % καὶ τὰ μετὰ ῥεζορκίνης 5—10 %· τὰ μετὰ ἀλουμνόλης 2—5 %, τὰ μετὰ νιτρικοῦ ἀργύρου ½ %, τὰ μετὰ χλωριούχου ψευδαργύρου 1 %, τὰ μετ' ὄχνης ὑδραργύρου 0,1 %, καὶ τὰ μετὰ θειϊκοῦ χαλκοῦ 0,3 — 1 %.

232 **ANYTOLE.** Ἀπολυμαντικὰ μέσα συνιστάμενα ἐξ ὑδρογονανθράκων, φαινολῶν καὶ αἰθερίων ἐλαίων, εὐδιάλυτα δὲ ἕνεκα τῆς περιεχομένης ἐν αὐτοῖς **ἀνυτίνης** (anytin), ἑνώσεως σκευαζομένης δι' ἐπιδράσεως θειϊκοῦ ὀξέος ἐπὶ τὰ ὀρυκτὰ ἔλαια καὶ τοὺς ὑδρογονάνθρακας.

233 **APIOLUM ALBUM CRYSTALLISATUM = Ἀπιόλη ἡ πετροσελινοκαφουρᾶ = $C_{12}H_{14}O_4$.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Apium Petroselinum καὶ συνίσταται ἐκ τῆς στεατοπτένης τοῦ αἰθερίου ἐλαίου τούτων. Σκευάζεται διὰ κατεργασίας τῶν σπερμάτων ἐν οἰνοπνεύματι, συμπυκνώσεως τοῦ διαλύματος καὶ κατεργασίας τοῦ ἐκχυλίσματος μετὰ αἰθέρος, ὅστις ἐξατμιζόμενος καταλείπει τὴν ἀπιόλην ἀνακρυσταλλουμένην ἐξ αἰθέρος. Λευκαὶ μακραὶ βελόναι, ὀσμῆς πετροσελίνου (μαϊδανοῦ) τηκόμεναι εἰς 32°, σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπεριοδικὸν κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δι' ἡμέρας, κατὰ τῆς δυσμηνορροίας καὶ ἀμηνορροίας ὡς ἐμμηναγωγὸν εἰς δόσιν 0,15—0,25 γρμ. Δόσεις ἐκ 2—4 γρμ. ἐπιφέρουσι νάρκωσιν καὶ ἔχουσιν ἐπιβλαβεῖς συνεπείας.

234 **APIOLUM FLUIDUM GALLICUM = Apiolinum.** Διακριτέον τὸ σκεύασμα τοῦτο τοῦ προηγουμένου, διότι εἶνε προϊὸν παραγόμενον διὰ σαπωνοποιήσεως καὶ ἀποστάξεως τοῦ ἐκ τῶν σπόρων τοῦ πετροσελίνου ἐξαγομένου ἀκαθάρτου αἰθερίου ἐλαίου (Apiolum viride). Ὑγρὸν οὐδέτερον, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι, E.B. 1,135, ζέον εἰς 280°—300°. Φέρεται ἐν καψακίοις πηκτῆς, ὧν ἕκαστον ἐνέχει 0,2 γρμ. ἀπιολίνης καὶ ἅτινα χορηγοῦνται ὡς ἐμμηναγωγὰ 2 — 3 δι' ἡμέρας κατὰ τὸ φαγητὸν δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐμμήνου ῥοῆς.

235 **APOCODEINUM = Ἀποκωδεΐνη = $C_{18}H_{19}NO_3$.** Σκευάζεται ἐκ τῆς κωδεΐνης, καθ' ὃν τρόπον ἡ ἀπομορφίνη ἐκ τῆς μορφίνης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνεγράφη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἀπομορφίνης, ἰδίᾳ δὲ τὸ ὑδροχλωρικὸν αὐτῆς ἅλας Apocodeinum hydrochloricum $C_{18}H_{19}NO_3HCl$, ὅπερ συνίσταται ἐξ ἀμόρφου κιτρινοτέφρου κόνεως, εὐδιαλύτου ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Χορηγεῖται δὲ εἰς δόσιν 0,01 — 0,05 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, ὡς βραστήριον ἀποχρεμπτικόν, πραϋντικὸν καὶ διαφορητικὸν φάρμακον. Παρέχεται καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις.

APOCYNUM CANNABINUM = Chanvre du Canada. Ἀνεγράφη ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ὡς διουρητικὸν καὶ διαφορητικὸν κατὰ καρδιακῶν νόσων, τοῦ ὕδρωπος καὶ ἀνωμαλιῶν τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων. Τὸ ἀφέψημα τῆς ῥίζης 2—3:100 χορηγεῖται κατὰ ποτήρια οἴνου τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. Ἡ κόνις εἰς δόσιν 0,03—0,06 γρμ. Τὸ βάμμα εἰς δόσιν 10—15 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ καρδιακῶν παθήσεων κεκτημένον τὴν ἐνέργειαν τοῦ στροφάνθου καὶ τῆς δακτυλίτιδος. Ἐπίσης ἐδόθη τὸ Extractum Apocyni Cannabini fluidum, ὡς τονωτικὸν τῆς καρδίας εἰς δόσιν 5—25 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας. 236

APOLYSINUM = Ἀπολυσίνη $= C_6H_4 <$ **O.** C_2H_3 / **NH. COCH$_3$.** 237

C $<$ OH. / CH_2COOH. / COOH. Νέον ἀντιπυρετικόν, παυσίπονον καὶ ἀντινευραλγικὸν φάρμακον· συνίσταται ἐξ ἑνώσεως ἀναλόγου πρὸς τὴν φαινασετίνην καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν κιτροφαίνην (Citrophen) καὶ συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς μορίου κιτρικοῦ ὀξέος καὶ ἑνὸς μορίου φενετιδίνης. Κόνις κρυσταλλικὴ λευκοκιτρίνη, γεύσεως ὑποξύνου, ἀσθενοῦς ὀσμῆς· διαλυτὴ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:50) εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι θερμῷ (1:25). Διαλύεται ἐν οἰνοπνεύματι καὶ γλυκερίνῃ τήκεται εἰς 72°. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὁμοιάζει πολὺ τῇ φαινασετίνῃ ἐνεργοῦσα ταχύτερον ταύτης, ὡς εὐδιάλυτος. Εἰς δόσιν 1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας παρεχομένη καταβιβάζει τὴν θερμοκρασίαν κατὰ 2° — 2° ½. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ὑμενογόνου πνευμονίας, τῆς κυνάγχης (τῶν ἀντιαδικῶν κρυπτῶν), τῆς ὀστρακιᾶς, τοῦ ἐπιλοχείου πυρετοῦ, τῆς γρίππης, τῆς ἡμικρανίας, τῆς ἰνιακῆς νευραλγίας καὶ ἐν γένει πρὸς τὰς νευραλγίας τοῦ τριδύμου νεύρου· παρηγγέλθη δὲ καὶ κατὰ τῆς ἰσχιάδος εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις. Ἡ ἀπολυσίνη παρέχεται σὺχ! νήστεως τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στομάχου εἰς δόσιν 0,5—1,0 γρμ. μέχρι 4 γρμ. δι' ἡμέρας. Ἐδόθη τὸ σκεύασμα καὶ κατὰ τῆς ὑπερπυρεξίας καὶ τῆς ἐμπυρέτου καταρροϊκῆς γαστρίτιδος τῶν παίδων εἰς δόσιν 0,3—1 γρμ. δι' ἡμέρας εἰς κόνιν ἢ καὶ εἰς ὑποθέματα ἐν διπλασίᾳ δόσει.

238 **APOMORPHINUM HYDROCLORICUM = Chlorydrate d'apomorphine = Ὑδροχλωρικὴ ἀπομορφίνη** = $C_{17}H_{17}NO_2HCl$. Παράγεται διὰ τριώρου θερμάνσεως τῆς μορφίνης μετὰ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (25 %) ἐν κλειστῷ σωλῆνι καὶ ἐν θερμ. 140°—150°. Λευκὰ ἢ τεφρόλευκα, ἄοσμα κρυστάλλια, διαλυτὰ ἐν ὕδατι (1:40) καὶ οἰνοπνεύματι (1:25), σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ· ἐν ὑγρῷ ἀέρι τῇ ἐπενεργείᾳ τοῦ φωτὸς χρώννυνται οἱ κρυσταλλοι πρασινοι. Ἀνεγράφη ὡς ἀποχρεμπτικὸν εἰς δόσιν 0,003 — 0,005 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,0003—0,0005 γρμ. διὰ παιδία, ὡς ἐμετικὸν δὲ εἰς ὑποδερείους ἐνέσεις 0,005 — 0,010 γρμ. δι' ἐνήλικας. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις δι' ὑποδερείους ἐνέσεις δι' ἐνήλικας εἶνε 0,01 γρμ. ἡ μεγίστη ἡμερησια 0,05 γρμ. Ἡ δι' ὑποδέρειον ἔνεσιν ἐμετικὴ δόσις διὰ παιδία τριῶν μηνῶν εἶνε 0,0005—0,0008, 3 μηνῶν—1 ἔτους 0,0008—0,0015, 1—5 ἐτῶν 0,0015—0,003, 5 — 10 ἐτῶν 0,003 — 0,005 καὶ 10 — 15 ἐτῶν 0,005—0,01 γρμ.

239 **APON = Teinture de piment, Tinctura capsici.** Εἶνε βάμμα (1:10) σκευαζόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ Capsicum annuum ἢ frutescens ἢ fastigiatum καὶ ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 3—10 σταγόνων κατὰ δυσπεψιῶν καὶ 10 — 20 σταγόνων κατα τῶν αἱμορροΐδων. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἐντριβὰς ὡς ἐπισπαστικὸν κατὰ τοῦ ρευματισμοῦ τῶν ἄρθρων καὶ τῆς ποδάγρας.

240 **AQUA KREOSOTI CARBONISATA.** Σκευάζεται διὰ μίξεως 1—2 γρμ. σωτικρέατος, 50—100 γρμ. κονιάκ, 300 γρμ. σιροπίου ἁπλοῦ, 30—40 σταγόνων βάμματος μίνθης τῆς πιπερώδους καὶ 2,000 γρμ. ὕδατος Seltz.

241 **AQUA TUMENOLI.** Περιέχει 2 — 5 % τυμενόλης καὶ ἀνεγράφη εἰς ἐπιθέματα κατὰ ἐκζεμάτων.

242 **AQUOZON = Agnozon.** Εἶνε ἀρατὸν διάλυμα ὑποφωσφορωδῶν ἁλάτων ἐνέχον 2,5 % ὄζοντος.

243 **ARABINOCHLORALOSE καὶ XYLOCHLORALOSE = Arabinochloralum καὶ Xylochloralum = Ἀραβινοχλωράλωμα καὶ ξυλοχλωράλωμα.** Σκευάσματα παραγόμενα διὰ κατεργασιας τῆς ἀραβινόλης καὶ τοῦ ξυλώματος (Xylose) μετὰ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χλωράλης. Ἀμφότερα προϋτάθησαν ὡς ὑπνωτικὰ φάρμακα.

ARARIBA = Sickingia rubra. Ὁ φλοιὸς τοῦ ἐν Βραζιλίᾳ φυ- 244
μένου ταύτου φυτοῦ Cortex Araribae rubrae, ἀνεγράφη εἰς
ἀφέψημα κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, (30 γρμ. φλοιοῦ εἰς
1000 γρμ. ὕδατος), ὅπερ χορηγεῖται κατὰ ποτήρια ἐν 24 ὥρας.
Ὡς ἀντιπυρετικὸν ἀνεγράφη καὶ τὸ Extractum Araribae
fluidum.

ARAROBA = Poudre de Goa, Goa, Poudre de Bahia, Goa- 245
Powder. Οὐσία εὐθραυστος, κιτρινόφαιος, ἐκ τῶν κοιλοτήτων
τοῦ ξυλώδους μέρους τοῦ φυτοῦ τῆς Βρασιλίας καὶ τῶν Ἀνατο-
λικῶν Ἰνδιῶν Andira araroba s. Angelim amargosa ἐξαγο-
μένη. Ἐκ τῆς οὐσίας ταύτης διὰ καθάρσεως παραγεται ἡ Ara-
roba depurata, κρυσταλλικὴ ἐλαφρὰ χρυσοκιτρίνη, ἄοσμος καὶ
ἄγευστος κόνις, ἥτις συνίσταται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐκ
καθαρᾶς χρυσαροβίνης καὶ ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως ἐκείνη (ἴδε
Chrysarobinum).

ARBUTINUM=Vaccininum=Ἀρκτοκομαρίνη $=(C_{12}H_{16}O_7)_2$ 246
$+H_2O$. Γλυκωματογένον ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ Arctosta-
phylos offic. s. Arbutus Uva Ursi, οὗτινος εἶνε τὸ ἐνεργὸν
συστατικόν. Μακραὶ μεταξύστιλπναι ἄχροαι βελόναι, γεύσεως
πικρᾶς, διαλυταὶ εἰς 8 μ. ψυχροῦ καὶ 1 μ. ζέοντος ὕδατος, εἰς
16 μ. οἰνοπνεύματος, σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη
ὡς διουρητικὸν κατὰ νόσων τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως ἰδίᾳ
δὲ χρονίων κυστιτίδων καὶ αἱμορροϊκῶν κατάρρων τῆς κύστεως
εἰς δόσιν 0,20—80 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

ARCTOSTAPHYLOS GLAUCA = Manzanita. Τὰ φύλλα τοῦ ἐν 247
Καλλιφορνίᾳ φυομένου τούτου φυτοῦ, ἀνεγράφησαν ὡς τονωτικὰ
καὶ διουρητικὰ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ διαβήτου, μηνορραγιῶν καὶ κα-
τάρρων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων· παρέχεται τὸ ῥοῶδες ἐκ-
χύλισμα τῶν φύλλων εἰς δόσιν 1—4 γρμ.

ARECA CATECHU. Φύεται ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις καὶ 248
παρέχει καρπὸν Nux Arecae, Noix d'Arec, οὗτινος τὸ ῥοῶδες
ἐκχύλισμα εἶνε τατνιοκτόνον ἀναγραφέμενον εἰς δόσιν 5—6 γρμ.

ARECOLINUM HYDROBROMICUM = Ὑδροβρωμικὴ Ἀρεκο- 249
λίνη.$=C_8H_{13}NO_2HBr$. Εἶνε τὸ ὑδροβρωμικὸν ἅλας τῆς ἀρε-
κολίνης ἀλκαλοειδοῦς ἐξαγομένου ἐκ τοῦ φυτοῦ Areca Catechu.
Κρυστάλλια λευκά, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, τηκόμενα εἰς 167°-168°.
Ἀνεγράφη πρὸς ἔξωσιν παρασίτων ἐκ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κτηνῶν εἰς δόσιν 0,002 — 0,006 γρμ. καὶ εἰς ἵππους ἀντὶ τῆς πιλοκαρπίνης εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. Ἐγένετο χρῆσις αὐτῆς καὶ ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ ἀντὶ τῆς φυσοστιγμίνης εἰς διαλύματα (1 : 40) κατὰ σταγόνα σταζόμενα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.

250 **ARENARIA RUBRA=Sabline rouge.** Ἡ πόα τοῦ φυτοῦ τούτου χρήσιμος ἀντὶ τείου ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ Μάλτᾳ, ἀνεγράφη ὡς διουρητικὸν κατὰ χρονίων καὶ ἕξεων παθήσεων τῆς κύστεως, λιθιάσεων, ψαμμιάσεων, νεφρικῶν κωλικῶν, χοιράδων, χρονίας βρογχίτιδος καὶ δυσπεψίας. Χορηγεῖται τὸ ἀφέψημα (40 : 250) ἀνὰ ὥραν κατὰ δύο κοχλιάρια τραπέζης. Παρηγγέλθη καὶ τὸ δι' ὕδατος ἐκχύλισμα, extractum arenariæ εἰς δόσιν ἡμερησίαν 1—2 γρμ. ἐν καταποτίοις.

251 **ARGEMONE MEXICANA=Chardon benit des Antilles=Pavot epineux.** Ἡ πόα ἀνεγράφη ὡς διαφορητική, ὁ γαλακτώδης ὀπὸς τοῦ φυτοῦ ἐσωτερικῶς κατὰ τῆς συφιλίδος, βλεννορροίας καὶ λέπρας, ἐξωτερικῶς κατὰ πυορροουσῶν πληγῶν. Τὸ ἐκχύλισμα τοῦ φυτοῦ ἀνεγράφη ὡς πραϋντικὸν καὶ ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 0,01—0,10 γρμ. Τὰ σπέρματα εἶνε καθαρτικὰ φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα Daruri καὶ ἐνέχουσιν ἔλαιον λαμβανόμενον δι' ἐκθλίψεως, ὅπερ ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ κικεως.

252 **ARGENTAMINUM='Αργυραμίνη.** Εἶνε διάλυμα αἰθυλενοδιαμίνης καὶ φωσφορικοῦ ἀργύρου περιέχον 10 % αἰθυλενοδιαμίνης καὶ ποσὸν φωσφορικοῦ ἀργύρου ἀντιστοιχοῦν πρὸς διάλυμα νιτρικοῦ ἀργύρου 10 %. Γιγὸν ἄχρουν ἀλκαλικὸν ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτὸς καὶ ὅπερ κέκτηται τὴν ἰδιότητα νὰ διαλύῃ τὰς ἑνώσεις τὰς παραγομένας ἐκ τοῦ ἀργύρου μετὰ τοῦ χλωριούχου νατρίου καὶ τῶν λευκωματωδῶν οὐσιῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν διεισδύει βαθύτερον καὶ ἐπιτυγχάνεται δι' αὐτοῦ ἡ ἀντισηψία ἐντελέστερον. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιβλεννορροϊκὸν εἰς διαλύματα 1:5000 — 1 : 1000 διὰ τὴν Urethra anterior καὶ 1 : 1000—1 : 500 διὰ τὴν Urethra posterior. Τὸ εἰς τὸ ἐμπόριον διάλυμα περιέχει 10 % ἀργυραμίνης, ἑπομένως πρὸς παρασκευὴν διαλυμάτων 1 : 1000 μίγνυνται 10 γρμ. ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ἐμπορίου μετὰ 1000 γρμ. ὕδατος. Παρηγγέλθη καὶ εἰς διαλύματα (3—5 : 100) κατὰ ὀφθαλμικῶν παθήσεων ἀντὶ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου.

253 **ARGENTOL=Quinaseptolate d'argent='Αργεντόλη** = C_9H_6 NOH. Ag. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τῆς ὀξυκινολίνης ἐπὶ τὸν ἄργυρον. Κόνις δυσδιάλυτος μὴ ἐρεθιστικὴ καὶ μὴ ὀληητη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ριώδης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν, ὅπου καὶ ἡ Actol (lactate d'argent) καὶ ἡ Itrol (citrate d'argent) ὡς κόνις ἐπιπάσεως ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου, μετὰ βασελίνης ἢ λανολίνης ὡς ἀλοιφὴ (1 : 50—100) κατὰ τοῦ Lues καὶ ὡς γαλάκτωμα γλισχραματῶδες (1 : 1000—3000) δι' ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας.

ARGENTUM FLUORATUM=Φθοριοῦχος ἄργυρος = AgFl. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ὀξειδίου τοῦ ἀργύρου ἐντὸς διαλύματος ὑδροφθορίου· κιτρινόφαιος, στιλπνή, λίαν ὑγροσκοπικὴ μάζα, διαλυομένη ἐν ὕδατι, ἀλλὰ παρέχουσα θελὰ διαλύματα· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν. 254

ARGENTUM IODICUM=Iodate d'Argent=Ἰωδικὸς ἄργυρος. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος ἰωδικοῦ νατρίου μετὰ διαλύματος θετικοῦ ἀργύρου. Κόνις λευκή, δυσδιάλυτος ἐν ζέοντι ὕδατι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,005—0,010 γρμ. ὡς στυπτικὸν τῶν ἐντέρων ἐπὶ ὀξειῶν διαρροιῶν, χρονίων ἐντεριτίδων καὶ αἱμορραγιῶν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. 255

ARGENTUM KALIUM CYANATUM = Kalium argentocyanatum =AgCN. KCN. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως προσφάτου χλωριούχου ἀργύρου ἐν διαλύματι κυανιούχου καλίου καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ διαλύματος. Λευκοὶ κρύσταλλοι, ἐν ὕδατι διαλυτοί. Ἀνεγράφη ὡς ἐξαίρετον ἀντισηπτικόν· 1 μ. ἐκ τούτου ἐντὸς 50,000 μ. ἐρροῦ αἵματος παρακωλύει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σπόρων τοῦ βακτηριδίου τοῦ ἄνθρακος. 256

ARGONIN = Caseinate d'Argent. Argentum-Casein = Ἀργονίνη. Ἕνωσις τοῦ ἀργύρου μετὰ τυρινούχου νατρίου· σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος τοῦ τυρινούχου νατρίου μετὰ διαλύματος νιτρικοῦ ἀργύρου καὶ καθιζήσεως τῆς παραγομένης ἑνώσεως δι' εἰνοπνεύματος. Κόνις λευκή, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι θερμῷ, ἀλλοιουμένη ὑπὸ τοῦ φωτός, πρσταθεῖσα ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ βακτηριοκτόνον, ἐστερημένη δὲ καυστικῶν ἰδιοτήτων. Ἀνεγράφησαν εἰς ἐνέσεις διαλύματα 1—2 % κατὰ βλεννορροιῶν τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ὀξείας βλεννορρεικῆς οὐρηθρίτιδος. Τὰ διαλύματα τοῦ φαρμακου εἶνε εὐαλλοίωτα ταχέως ὑπὸ τοῦ φωτὸς προσβαλλόμενα· 15 γρμ. ἐκ τοῦ φαρμάκου περιέχουσι τὸ ποσὸν τοῦ ἀργύρου τὸ περιεχόμενον ἐντὸς 1 γρμ. νιτρικοῦ ἀργύρου. Ἡ ἀργονίνη ἀνεγράφη ἐν διαλύμασι καὶ ἐπὶ παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν. 257

ARISTOLOCHIA CYMBIFERA = Ieipo, Milhombre. Ἡ ῥίζα 258

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φέρεται ἐκ Βραζιλίας ὑπὸ τὸ ὄνομα Milhomeno καὶ ἀνεγράφη εἰς ἀφέψημα (3:100) ὡς πραϋντικὸν ἐπὶ κωλικῶν καὶ ὡς ἐμμηναγωγόν, ἔτι δὲ εἰς πλύσεις κατὰ δηγμάτων ὄφεων καὶ δύνηρῶν δερματικῶν παθήσεων, οἷον τὴν κνήφην καὶ τὰ ξηρὰ ἐκζέματα.

259 **ARISTOLUM = Dithymol bijodé, Jodothymol, Thymolol = Ἀριστόλη.** (C_6H_3. CH_3. $C_3H_7OJ)_2$ Εἶνε διιωδιοῦχος διθυμόλη (Dithymoldijodid) καὶ ἀρχικῶς ἐφέρετο εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα Aunidalinum (ἴδε καὶ τὰ περὶ ταύτης). Σκευάζεται διὰ τῆς ἐν ψυχρῷ μίξεως διαλύματος 5 μ. θυμόλης 1.2 μ. καυστικοῦ νάτρου ἐν 10 μ. ὕδατος, μετὰ διαλύματος 6 μ. ἰωδίου, 9 μ. ἰωδιούχου καλίου ἐν 10 μ. ὕδατος. Κόνις ἐρυθροκιτρίνη, ἄοσμος, ἄγευστος, ἀλλοιουμένη ὑπὸ τοῦ φωτός, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, διαλυτὴ ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, διαλυτὴ καὶ ἐν βασελίνῃ. Περιέχει 45,80 % ἰωδίου. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου ὡς ἐπουλωτικὸν κιρσωδῶν ἑλκῶν τῆς κνήμης, ἑλκῶν συφιλιδικῶν, ἐξηλκωμένων ἐπιθηλιωμάτων, χοιραδικῶν καὶ φυματικῶν ἐξελκώσεων καὶ βουβώνων. Ἐπίσης παρήγγελθη ἐπὶ διαφόρων παθήσεων τῶν ῥινικῶν κοιλοτήτων, τοῦ στομίου τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας καὶ τοῦ ἀπευθυσμένου, ἔτι δὲ ἐπὶ ἐγκαυμάτων καὶ δερματικῶν παθήσεων (ἐκζεμάτων, ψωριάσεως καὶ τοῦ Lupus). Χορηγεῖται εἰς κόνιν πρὸς ἐπιπασιν αὐτούσιον ἢ ἐν μίγματι (1 : 10) μετ' ἀμύλου ἢ γαλακτοσακχάρου ἢ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου ἢ ἰωδόλης· εἰς διαλύματα ἐν ψυχρῷ σκευαζόμενα καὶ ἐν μελαναῖς φιάλαις ἐντιθέμενα ἐν αἰθέρι ἢ κολλαδίῳ ἢ ἐλαίῳ τῶν ἐλαιῶν (1 : 10)· εἰς ἀλοιφὰς 5—10 % μετὰ λανολίνης ἢ Ceratum Cetacei, σὺχὶ δὲ βασελίνης ἢ γλυκερινούχων μιγμάτων, ἔτι δὲ εἰς ῥαβδία καὶ εἰς ὑποθέματα. Ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη κατὰ τῆς γαγγραίνης τῶν πνευμόνων εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0.3—0.6 γρμ.

260 **ASBOLINUM=AZBOLINUM='Ασβολίνη.** Ὑγρὸν ἐκ πευκίνης αἰθάλης σκευαζόμενον, ἀναγραφὲν ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ τῶν χοιράδων καὶ τῆς φθίσεως. Εἶνε κίτρινον σιροπιῶδες καὶ περιέχει πυροκατεχίνην καὶ παράγωγα ταύτης.

261 **ASCLEPIAS CURASSAVICA.** Τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ν. Ἀμερικῆς ἀνεγράφησαν ὡς αἱμοστατικὰ καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας.

262 **ASCLEPIAS INCARNATA.** Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς ἀναγρα-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρέν κατὰ τοῦ ἄσθματος, ῥευματικῶν, καταρρεικῶν καὶ συφιλιδικῶν παθήσεων, ὡς ἐξαίρετον διουρητικόν, ὡς καὶ κατὰ τῶν ἑλμίνθων. Τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα παρέχεται εἰς δόσιν 10—40 σταγόνων, τὸ δὲ βάμμα (1 : 10) εἰς δόσιν 0.25—2 γρμ.

ASCLEPIAS TUBEROSA. Φυτὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οὗτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη ὡς διαφορητικόν, ἀποχρεμπτικὸν καὶ καθαρτικόν. Τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα ἐδόθη κατὰ ἐξέων ῥευματισμῶν, πνευμονίας καὶ βρογχίτιδος. Χορηγεῖται ἡ κόνις τῆς ῥίζης εἰς δόσιν 1—4 γρμ. τὸ ἀφέψημα 30 : 500 κατὰ κυαλιάριον καὶ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 2—3 γρμ. 263

ASEPTINUM = Ἀσηπτίνη. Συνίσταται ἐκ βορικοῦ ὀξέος διαλελυμένου ἐν οἰνοπνεύματι. Χρήσιμον πρὸς διατήρησιν κρέατος, ζύθου καὶ γάλακτος. 264

ASEPTOLIN EDSON. Συνίσταται ἐκ διαλύματος φαινικοῦ ὀξέος (3 %) ἐνέχοντος φαινολικῆς πιλοκαρπίνης (0.02 %) καὶ ἀνεγράφη ἐν Ἀμερικῇ εἰς ὑποβοηθήσεις ἐνέσεις κατὰ τῆς φθίσεως καὶ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. 265

ASIMINA TRILOBA = Anona trilova, Corossol trilobé. Φυτὸν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ σπέρματα εἶνε ἀντιψωριακὰ καὶ παρέχουσι ῥοῶδες ἐκχύλισμα χρήσιμον ὡς διουρητικόν, τὰ δὲ φύλλα ἐξωτερικῶς χρήσιμα πρὸς θεραπείαν πληγῶν. 266

ASPARAGINUM = Asparamidum, Althein = Ἀσπαραγίνη. $C_3H_3(NH_2)<\begin{matrix}CONH_2\\COOH\end{matrix}+H_2O$. Εὑρηται ἐν τοῖς φυτοῖς Asparagus offic. Convallaria majalis, Glycyrrhiza glabra καὶ Althaea officinalis, ἐξάγεται δὲ ἐκ τῆς ῥίζης τῆς ἀλθαίας δι' ἀφεψήσεως αὐτῆς μεθ' ὕδατος, συμπυκνώσεως τῶν ἀφεψημάτων καὶ ἀνακρυσταλλώσεως τῆς καταπιπτούσης ἀσπαραγίνης διὰ ζέοντος ὕδατος καὶ ἀποχρωματισμοῦ αὐτῆς διὰ ζωικοῦ ἄνθρακος. Ἄχροοι ῥομβικοὶ σκληροὶ κρύσταλλοι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν θερμῷ, σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς διουρητικὸν καὶ διεγερτικὸν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων εἰς δόσιν 0.05—0.10 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Τελευταῖον ἡμφισβητήθη ἡ διουρητικὴ ἐνέργεια τῆς ἀσπαραγίνης. 267

ASPIDIUM ATHAMANTICUM. Ἡ ῥίζα τοῦ Ἀμερικανικοῦ τούτου φυτοῦ (Panna, Uncomoco), ἀνεγράφη ὡς ταινιοκτόνον παρεχομένη εἰς κένιν 5—10 γρμ. Κάλλιον ἐνεργεῖ τὸ αἰθεριοῦχον ταύτης ἐκχύλισμα. 268

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

269 **ASPIDOSPERMA QUEBRACHO = Quebracho.** Φύεται ἐν Χιλῇ καὶ Ἀργεντινῇ, χρήσιμος παρὰ τοῖς ἐντοπίοις ὁ φλοιὸς Cortex Quebracho, ὡς ἀντιπυρετικὸς καὶ ἀντιπεριοδικός. Ἀνεγράφη ὁ φλοιὸς κατὰ δυσπνοιῶν ἀσθματικῶν ἢ ἐμφυσηματικῶν καὶ κατὰ τοῦ νευρικοῦ καὶ βρογχικοῦ ἄσθματος. Χορηγεῖται τὸ βάμμα αὐτοῦ (1:10) εἰς δόσιν 2 — 3 μικρῶν κοχλιαρίων δι' ἡμέρας.

270 **ASPIDOSPERMINUM = Aspidospermium** = $C_{22}H_{30}N_2O_2$. Ἀλκαλοειδὲς ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ Aspidosperma Quebracho. Ἄχροα πρισματικὰ κρυστάλλια, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν 48 μ. οἰνοπνεύματος καὶ 106 μ. αἰθέρος, τηκόμενα εἰς 205° — 206°. Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ ἄσθματος, τοῦ ἐμφυσήματος εἰς δόσιν 0,001—0,002 γρμ. Ἄλατα αὐτῆς εἶνε ἡ **θειϊκὴ ἀσπιδοσπερμίνη** (Sulphate d'aspidospermine) καὶ ἡ **ὑδροχλωρικὴ** (Chlorydrate d'aspidospermine). Ἥτις ἀνεγράφη καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐκ διαλύματος (0,5:10 γρμ.). Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Aspidospermine Commerciale, μῖγμα τι τῶν ἀλκαλοειδῶν τοῦ Quebracho ἀναγραφέμενον ἐν Γαλλίᾳ ἀντὶ τοῦ φλοιοῦ.

271 **ASTERACANTHA LONGIFOLIA = Hygrophila spinosa.** Φυτὸν τῆς Κεϋλάνης, οὗτινος ἡ ῥίζα Radix asteracanthae εἰς ἀφέψημα 60:600 γρμ. ἀνεγράφη ὡς διουρητικὸν κατὰ τοῦ ὕδρωπος καὶ τῆς ψαμμιάσεως.

272 **ATHEROSPERMA MOSCHATUM = Sassafras australien.** Ὁ φλοιὸς τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ φυομένου τούτου φυτοῦ περιέχει τὸ ἀλκαλοειδὲς Atherospermin. Ἀνεγράφη ὡς διουρητικὸν κατὰ τοῦ ὕδρωπος καὶ ψαμμιάσεων, ὡς διαφορητικὸν καὶ παυντικὸν κατὰ τοῦ ἄσθματος καὶ τῆς βρογχίτιδος, ὡς καὶ πρὸς πρόκλησιν ἱδρώτων. Παρέχεται τὸ βάμμα (1:10) εἰς δόσιν 30—60 σταγόνων. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ αἰθέριον ἔλαιον, ὡς καταπαυντικὸν εἰς δόσιν 1 — 3 σταγόνων ἀνὰ πᾶσαν ἕκτην ἢ ἑβδόην ὥραν.

273 **ATROPINUM IODICUM = Iodate d'Atropine = Ἰωδικὴ ἀτροπίνη** = $C_{17}H_{23}NO_3HJO_3$. Ἄχροαι κρυσταλλικαὶ βελόναι διαλυταὶ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Τὰ διαλύματα τῆς ἰωδικῆς ἀτροπίνης εἶνε δυσαλλοίωτα καὶ διατηροῦνται καὶ ἄνευ προσθήκης ἀντισηπτικοῦ τινος. Ἀνεγράφη τὸ ἅλας εἰς διαλύματα $^1/_8$ — $1\ ^1/_2$ % ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ κατὰ σταγόνας ἐπι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σταζόμενα καὶ προκαλοῦντα τὴν μυδρίασιν ταχύτερον τῶν λοιπῶν ἁλάτων τῆς ἀτροπίνης.

ATROPINUM OLEINICUM=Oleate d'Atropine='Ελαϊκὴ ἀτροπίνη. 274 Παράγεται διὰ διαλύσεως 1 μ. ἀτροπίνης ἐντὸς 30 μ. ἐλαϊκοῦ ὀξέος καὶ προσθήκης τῷ προκύπτοντι διαλύματι 50 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν. Εἶνε ἰσοδύναμον κατὰ τὴν δρᾶσιν πρὸς τὸ ἐκχύλισμα τῆς εὐθαλείας καὶ προτιμᾶται τούτου πρὸς κατασκευὴν ὑποθεμάτων ἐκ βουτύρου κακάου, ἅτινα κέκτηνται τὴν αὐτὴν πάντοτε ἐνέργειαν.

ATROPINUM SALICYLICUM = Salicylate d'Atropine = 'Ιτεϋλικὴ ἀτροπίνη 275 $=C_{17}H_{23}NO_3C_7H_6O_3$. Παράγεται διὰ διαλύσεως 2,3 γρμ. ἀτροπίνης ἐν ὀλίγῳ θερμῷ οἰνοπνεύματι καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ 1.08 γρμ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Ἅλας ἄμορφον κίτρινον βραδέως διαλυόμενον ἐν ὕδατι ψυχρῷ, ταχέως ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ ἐν οἰνοπνεύματι. Εὐδιατήρητον ἅλας τῆς ἀτροπίνης ἀναγραφὲν ἐπὶ ὀφθαλμικῶν παθήσεων εἰς ἐνσταλάξεις ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐκ διαλύματος 0.010 — 0.025 γρμ. ἐν 5 γρμ. ὕδατος.

ATROPINUM STEATICUM=A. stearinicum, Stearate d'atropine= 276 **Στεατικὴ ἀτροπίνη**$=C_{17}H_{23}NO_3C_{17}H_{38}COOH$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος στεατικοῦ νατρίου μετὰ διαλύματος ἅλατός τινος τῆς ἀτροπίνης. Κρυστάλλια βελονοειδῆ λεπτά, στιλπνὰ καὶ λευκά, περιέχοντα 50,43% ἀτροπίνης. Διάλυμα ἐξ 0,1 γρμ. τοῦ ἅλατος ἐντὸς 100 μ. θερμοῦ ἀμυγδαλελαίου παρέχει ἄριστον σκεύασμα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐλαίου τῆς εὐθαλείας καὶ τοῦ δοσκυάμου.

ATROPINUM VALERIANICUM = Valerianate d'Atropine=Ναρδικὴ ἀτροπίνη 277 $= C_{17}H_{23}NO_3C_5H_{10}O_2+{}^1/_2H_2O$. Παράγεται διὰ μίξεως διαλύματος ἀτροπίνης ἐν αἰθέρι μετὰ ναρδικοῦ ὀξέος. Λευκὰ κρυστάλλια, τὴν ὀσμὴν τῆς νάρδου ἔχοντα, ὑγροσκοπικά, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι. 'Ανεγράφη κατὰ νευρικῶν παθήσεων ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0.001—0.003 γρμ. δι' ἡμέρας.

AURUM BROMATUM=Bromure d'or=Βρωμιοῦχος χρυσός. 278 Ὁ **μονοβρωμιοῦχος χρυσός** Aurum monobromatum καὶ ὁ **τριβρωμιοῦχος** Aurum tribromatum, κατὰ τὰς ἐρεύνας τοῦ ἰατροῦ Goubert, στηριζομένας ἐπὶ δεκαετοῦς πείρας, φαίνονται ὡς ἄριστα φάρμακα κατὰ τῆς ἐπιληψίας· ἡ ἐνεργοῦσα ἡμερησία

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δόσις εἶνε ἐπὶ παιδῶν μὲν 3—6 χιλιοστόγραμμα, ἐπὶ προκεχωρημένων δὲ τὴν ἡλικίαν 8 — 10 χιλιοστόγραμμα. Τὰ αὐτὰ παρέχουσιν ἀποτελέσματα κατὰ τῆς ἡμικρανίας, ληφθέντα εἰς δόσιν 3 χιλιοστογράμμων εἰς τῆς ἡμέρας μιαν ὥραν πρὸ τοῦ φαγητοῦ.

279 **AURUM CYANATUM = Cyanure d'or = Κυανιοῦχος χρυσός.** Ὁ **μονοκυανιοῦχος** Aurum monocyanatum Au Cy, ὅστις εἶνε κόνις κιτρίνη κρυσταλλική, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ ὁ **τρικυανιοῦχος** Aurum tricyanatum $AuCy_3+3H_2O$, ὅστις συνίσταται ἐκ μεγάλων ἀχρόων τραπεζοειδῶν κρυστάλλων, διαλυτῶν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀνεγράφησαν κατὰ τῆς φυματώσεως τῶν πνευμόνων εἰς δόσιν 0,004 — 0,016 γρμ. παρεχομένην πολλάκις τῆς ἡμέρας.

280 **AURUM-KALIUM BROMATUM = Βρωμιοῦχον χρυσοκάλιον.** $= KAuBr_4+2H_2O$. Κρυστάλλια πορφυρέρυθρα, διαλυτὰ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη τὸ ἄλας κατὰ τῆς ἐπιληψίας, ὅπως καὶ ὁ τριέρωμιοῦχος χρυσός, οὗτινος καὶ προτιμᾶται διὰ τὸ μὴ εὐαλλοίωτον.

281 **AZADIRACHTA = Azedarach, Lilas des Indes.** Ὁ φλοιὸς Cortex Azedarach s. Margosae ἢ Ecorce de Margosa τοῦ φυτοῦ τῶν Ἰνδιῶν καὶ τροπικῶν χωρῶν Melia Azadirachta, περιέχει τὴν πικρὰν οὐσίαν Margosin, ἥτις κέκτηται σκωληκτόνους ἰδιότητας. Ἀνεγράφη πρὸς ἔξωσιν τῶν ἀσκαρίδων εἰς ἀφέψημα σκευαζόμενον ἐξ 60 γρμ. τοῦ προσφάτου φλοιοῦ καὶ 1000 γρμ. ὕδατος καὶ λαμβανόμενον κατὰ κοχλιάρια ἐν συνδυασμῷ μετὰ καθαρτικοῦ. Ἐπίσης ἀνεγράφη τὸ βάμμα τοῦ φλοιοῦ εἰς δόσιν 2—6 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν καὶ κατὰ τῆς γενικῆς ἐξασθενήσεως τῶν ἀναρρωννυόντων ἐκ πυρετικῶν νόσων.

282 **BALSAMITA = Tanacetum Balsamitae.** Τὰ φύλλα Folia Balsamitae ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα ὡς ἀντισπασμωδικὸν κατὰ τῆς ἐπιληψίας καὶ τῶν ὑστερισμῶν.

283 **BALSAMUM CAPARRAPI = Kaparrapibalsam.** Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς Κολομβίας Laurus Giganteus. Εἶνε ῥοωδέστερον τοῦ τελευταίκοῦ βαλσάμου καὶ ἀνεγράφη κατὰ χρονίων καταρρων.

284 **BALSAMUM AURICULARE.** Συνίσταται ἐκ 3 μ. καφουρᾶς 60 μ. ἐλαίου τῶν γλυκέων ἀμυγδάλων καὶ 10 μ. πνεύματος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀνισοσχου ἀμμωνίας. Ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τῶν ὠτων.

BALSAMUM GURJUN = B. Dipterocarpi, Capivi, Gardjan balsam, Baume de Gurjun, Wood-oil. Βάλσαμον προερχόμενον ἐκ φυτῶν τοῦ γένους Dipterocarpus φυομένων ἐν τῇ νοτίῳ Ἀσίᾳ. Πυκνόρρευστον E. B. 0,947—1,000, ὀσμῆς καὶ γεύσεως τῆς τοῦ κοπαίου βαλσάμου. Ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κοπαίου βαλσάμου παρεχόμενον εἰς δόσιν 2—4 γρμ. βις ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐν γαλακτώματι. 285

BAPTISIA TINCTORIA = Sophora tinctoria, Indigo sauvage. Φυτὸν τῆς βορείου Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα χρήσιμος ὡς ἀντισηπτικόν, καθαρτικὸν καὶ ἐμετικόν. Ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τῆς ῥίζης = Extractum Baptis. tinct. fluid. εἰς δόσιν 5 — 15 σταγόνων κατὰ τῶν ῥευματισμῶν, τῶν διαλειπόντων καὶ σηπτικῶν πυρετῶν, τῆς πνευμονίας, τῆς δυσεντερίας, τῆς σκαρλατίνας καὶ τοῦ τύφου. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη τὸ ἀφέψημα τῆς ῥίζης (30 : 600) πρὸς πλύσεις γαγγραινωδῶν, χειραβικῶν καὶ συφιλιδικῶν ἑλκῶν, καὶ εἰς ἐγχύσεις κατὰ τῆς λευκορροίας καὶ παθήσεων τῶν ὠτων. 286

BAPTISINUM=Βαπτισίνη. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ Baptisia tinctoria. Ἐκχυλισματικὴ ῥητινώδης οὐσία καστανέχρους, ἥτις ἀνεγράφη κατὰ τοῦ τύφου καὶ ὡς χολαγωγὸν καὶ καθαρτικὸν ἐπὶ ἡπατικῶν νοσημάτων εἰς δόσιν 0,03—0,1 γρμ. 287

BARYUM CHLORATUM = Χλωριοῦχον βάριον = $BaCl_2$. $2H_2O$. Ἄχροαι ῥομβικαὶ κρύσταλλοι διαλυτοὶ ἐν 2,5 μ. ψυχροῦ ὕδατος καὶ 1,5 ζέοντος ὕδατος, ἐν οἰνοπνεύματι σχεδὸν ἀδιάλυτον. Διαλύματα περιέχοντα 1 % ἐκ τοῦ ἅλατος τούτου ἀνεγράφησαν εἰς ἡμέρησιαν δόσιν 5 — 10 γρμ. κατὰ καρδιακῶν παθήσεων. Εἰς δόσιν 3—10 γρμ. ἐδόθη τὸ ἅλας μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῶν κωλικῶν τῶν ἵππων, ἀλλ' οὐχὶ τῶν βοῶν καὶ προβάτων. 288

BARYUM IODATUM = Ἰωδιοῦχον βάριον = BaJ_2+7H_2O. Ῥομβικοὶ κρύσταλλοι ὑγροσκοπικοί, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιχειραβικὸν εἰς δόσιν 0,10 γρμ. 289

BARYUM SULFURATUM=Θειοῦχον βάριον = BaS. Μάζα σμαράγδου ἐρυθρόλευκος ἢ τεφρόλευκος ὅτ' ὕδατος ἀποσυντιθεμένη. Ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀμερικῇ ἀνεγράφη τὸ ἅλας τοῦτο τοῦ βαρύου εἰς δόσιν 0,03 κατὰ τῆς συφιλιδικῆς καὶ χειραβικῆς δυσκρασίας. 290

BEBEERINUM = Bebirinum, Bibirinum, Buxin, Pelosin = 291

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βεβηρίνη= $C_{19}H_{21}NO_3+1\frac{1}{2}H_2O$. Περιέχεται ἐν τοῖς φυτοῖς Nectandra Rodiaci, Schomburgk, Buxus sempervirens. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φλοιοῦ Cortex Nectandrae διὰ κατεργασίας τούτου μεθ' ὕδατος ἐνεχόντος θειϊκὸν ὀξύ, μίξεως τοῦ κατεργάσματος μετ' ἀσβεστίου γάλακτος, διηθήσεως τοῦ μίγματος καὶ καθιζήσεως τοῦ διηθήματος δι' ἀμμωνίας. Ἐκ τοῦ παραγομένου ἰζήματος διὰ κατεργασίας ἐν οἰνοπνεύματι λαμβάνεται ἡ βεβηρίνη καθαιρομένη δι' ἀνακρυσταλλώσεων. Κόνις λευκή, γεύσεως πικρᾶς, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Παρέχεται ὡς τονωτικὸν καὶ ληξιπύρετον φάρμακον ἀντὶ τῆς κινίνης εἰς δόσιν 0,05 — 0,10 γρμ. δὶς ἢ τρὶς ἢ καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρέχονται καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς ἡ **ὑδροχλωρική** καὶ ἡ **θειϊκὴ βεβηρίνη.** Bebeerinum hydrochloricum καὶ sulphuricum.

292 **BENZACETINUM= Acide acetamidosalicylique, Acidum phenacetincarbonicum** $C_6H_3\begin{cases}OC_2H_3\\COOH\\NH(COCH_3)\end{cases}$ Ἀντινευραλγικὸν φάρμακον, συνιστάμενον ἐξ ἀχρόων βελονῶν, διαλυτῶν ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι, τηκομένων εἰς 205°. Ἡ ἐφ' ἅπαξ δόσις 0,5—1 γρμ. ἡ ἡμερησία 3 γρμ. Μῖγμα 10 γρμ. βενζασετίνης, 1 γρμ. καφεΐνης, 0,5 γρμ. κιτρικοῦ ὀξέος εἰς δέκα ξηρὰ ὑποδιαιρούμενον καὶ ἀνὰ 1—2 δι' ἡμέρας χορηγούμενον παρέχει ἄριστα ἀποτελέσματα κατὰ τῆς κεφαλαλγίας, τῆς νευραλγίας καὶ τῆς ἡμικρανίας. Τὴν ἐνέργειαν τῆς βενζασετίνης κέκτηται καὶ ἡ λιθιεύχος ἕνωσις ταύτης.

293 **BENZALDEHYDCYANHYDRINUM = Ὑδροκυανικὴ βενζαλδεΰδη** = $C_6H_5COH.HCN$. Ἕνωσις τῆς βενζαλδεΰδης καὶ τοῦ ὑδροκυανικοῦ ὀξέος, σκευαζομένη διὰ παρατεταμένης θερμάνσεως τῶν αὐτῶν τούτων. Ἐλαιῶδες ὑγρὸν κίτρινον, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, πηγνύμενον εἰς + 10° μὴ πτητικόν, διασπώμενον δὲ ἐν 170° εἰς βενζαλδεΰδην, καὶ ὑδροκυανικὸν ὀξύ. Τὸ σκεύασμα ἐπροτάθη πρὸς ταχεῖαν παρασκευὴν τοῦ ὕδατος τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων.

294 **BENZANILIDUM=Benzoylanilidum, Benzoylanilinum=Βενζανιλίδη.**=$C_6H_5NHC_6H_5CO$. Ἕνωσις ἀνάλογος τῇ ἀντιπυρετίνῃ, παράγεται διὰ βρασμοῦ μίγματος ἀνυδρίτου τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος καὶ ἀνιλίνης. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὕδατι, διαλυτὴ εἰς 38 μ. ψυχροῦ καὶ 7 μ. θερμοῦ οἰνοπνεύματος, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι, τήκεται εἰς 163°. Διὰ τοῦ φαρμάκου τούτου ἐτέλεσεν ὁ ἰατρὸς Calm ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένῃ ἐν Στρασβούργῳ κλινικῇ τῶν παίδων, πειράματα κατὰ πνευμονιῶν, μηνιγγιτίδων, βρογχιτίδων κτλ. εὗρε δὲ τοῦτο λίαν δραστήριον καὶ εὔληπτον ἀντιπυρετικὸν φάρμακον. Διὰ παιδία ἀρκεῖ δόσις ἐφ' ἅπαξ 0,1—0,2 γρμ. (1—3 ἐτῶν ἡλικίας) 0,2 — 0,4 γρμ. (4—8 ἐτῶν) καὶ 0,6 γρμ. (διὰ μεγαλείτερα) δι' ἐνήλικας δὲ 0.6 —1 γρμ. Μετὰ παρατεταμένην χρῆσιν ἐξοικειοῦται ὁ ὀργανισμός, ἐνδείκνυνται δὲ τότε μεγαλείτεραι δόσεις. Ἡ μεγίστη ἡμερησία δόσις εἶνε 3,2 γρμ.

BENZOLUM=Βενζόλη=C_6H_6. Εὑρηται ἐν τῇ λιθανθρακοπίσσῃ καὶ ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐλαφρῶν ἐλαίων ταύτης διὰ κλασματικῆς ἀποστάξεως. Ὑγρὸν, Ε.Β. 0,880—0,890, πηγνύμενον εἰς 0°, ζέον εἰς 80°—82°, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς εἰσπνοὰς κατὰ τῆς γρίππης καὶ τοῦ κοκκύτου, ἐσωτερικῶς δὲ κατὰ τῆς τριχινώσεως καὶ τῶν στεμαχικῶν ζυμώσεων εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. μέχρι 5 γρμ. δι' ἡμέρας ἐντὸς καψακίων. Ἐξωτερικῶς ἐδόθη εἰς ἀλοιφὰς (2—3 : 4—5), κατὰ τῆς ψώρας καὶ ἄλλων παρασιτικῶν παθήσεων τοῦ δέρματος. Παρηγγέλθη ἡ βενζόλη καὶ εἰς κλύσματα (2—4 : 200) κατὰ τῶν ὀξυούρων. 295

BENZONAPHTOLUM=Benzoylbetanaptolum, b-Naphtolum benzoïcum, Benzoate de naphtol-b, Naphtylbenzoat = Βενζοναφθόλη.=C_6H_5. CO.O($C_{10}H_7$). Εἰδικὸν ἀντισηπτικὸν φάρμακον τῶν ἐντέρων, παραγόμενον διὰ τῆς ἐν θερμῷ ἐπιδράσεως τοῦ χλωριούχου βενζοϋλίου ἐπὶ τὴν βηταναφθόλην ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι, ὅτε πρακύπτει ἡ βενζοϊκὴ βηταναφθόλη, ἤτοι ἡ βενζοναφθόλη ἡ ἐξ οἰνοπνεύματος ἀνακρυσταλλευμένη. Κρυσταλλοῦται εἰς μακρὰς βελόνας, ἀγεύστους καὶ ἀόσμους, σχεδὸν ἀδιαλύτους ἐν ὕδατι (1 : 10000), δυσδιαλύτους ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, εὐδιαλύτους ἐν χλωροφορμίῳ (29 : 100), τηκομένας εἰς 110°. Ἡ βενζοναφθόλη ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων ἐπὶ παθήσεων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλῆνος καὶ ἰδίᾳ χρονίων κατάρρων καὶ αἱμορραγιῶν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος ὡς καὶ τῆς θερινῆς διαρροίας τῶν παίδων ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ νόσων πυρετικῶν καὶ ἰδίᾳ μιασματικῶν. Παρέχεται κατὰ μικρὰς καὶ συχνὰς δόσεις 0,25 — 0,5 γρμ., ὧν τὸ σύνολον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 296

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλος

ἡμέρας δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ ἐπὶ ἐνηλίκων μὲν 3—5 γρμ. ἐπὶ ἀνηλίκων δὲ 1—1 $^1/_2$ γρμ. Εἰς παιδία μέχρις 6 μηνῶν χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,2 — 0,5 γρμ. μέχρις ἑνὸς ἔτους εἰς 0,6—0,8 γρμ. μέχρι τριῶν ἐτῶν εἰς 1 γρμ. καὶ μέχρις 7 ἐτῶν εἰς 1 $^1/_2$ γρμ. Παρέχεται δὲ εἰς κόνιν ἐν μίγματι μετὰ σακχάρου καὶ φυτικοῦ ἀνθρακος ἢ ἐντὸς ἐναζύμων ἢ ἐν καψακίοις πηκτῆς, ἢ καὶ ἐν βλεννώδει τινὶ ποτῷ· ψευκτέα ἡ χρῆσις τῆς βενζοναφθόλης ἐν ὑποψίᾳ νεφριτικῶν νόσων.

297 **BENZOPARACRESOLUM = Benzoylparacresolum. Cresolum benzoicum, Parakresolum benzoicum=Βενζοπαρακρεσόλη=** $C_6H_3CO_2.C_6H_3CH_3$. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως τῆς παρακρεσόλης ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι ἐπὶ τὸ χλωριοῦχον βενζοῦλιον· συνίσταται ἐξ ἀχρόων κρυστάλλων, ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, εὐδιαλύτων ἐν αἰθέρι, ἐν χλωροφορμίῳ καὶ ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι. Ἡ ἕνωσις αὕτη τήκεται εἰς 70° — 71° ἑ. καὶ κέκτηται ἰσχυρὰς ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας.

298 **BENZOPHENONEIDE=Apyonin.** Εἶνε συνθετικὴ χρωστικὴ οὐσία ἐκ τῶν τῆς λιθανθρακοπίσσης· κόνις κιτρίνη κρυσταλλικὴ, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι. Τὰ ἐν ὕδατι διαλύματα (1 %) ἀνεγράφησαν ἀντὶ τῶν ἐκ Pyoctaninum aureum, ὡς ἀντισηπτικὰ ἐπὶ ὀφθαλμικῶν παθήσεων.

299 **BENZOSOLUM = Benzoylguajacolum. Guajacolum benzoicum Benzoate de Gaïacol, Guajacolbenzoat, Benzoylgaïacol, Gaïacol benzoïque=Βενζοσόλη** $C_6H_4<\begin{matrix}OCH_3\\C_6H_5CO_2\end{matrix}$. Εἶνε ὁ βενζοϊκὸς αἰθὴρ τῆς ἱεροξυλόλης καὶ παράγεται, ἐὰν ἀκάθαρτος ἱεροξυλόλη μετατραπῇ εἰς τὸ τοῦ καλίου ἅλας αὐτῆς, ὅπερ εἶτα δι' ἀνακρυσταλλώσεως ἐξ οἰνοπνεύματος καθαίρεται, κατόπιν δὲ ἐπὶ ἀτμολούτρου θερμαίνεται μετὰ χλωριοῦχου βενζοῦλιου, οὕτω προκύπτει ἡ βενζοσόλη, ἥτις μετὰ ταῦτα καθαίρεται ἀνακρυσταλλουμένη ἐξ οἰνοπνεύματος καὶ περιέχει 54 % ἱεροξυλόλης. Συνίσταται ἐξ ἀχρόων μικρῶν κρυστάλλων, ἀόσμων καὶ ἀγεύστων, σχεδὸν ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, εὐδιαλύτων ἐν χλωροφορμίῳ, αἰθέρι καὶ θερμῷ οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 56°. Ἀνεγράφη ἡ βενζοσόλη, εἰς δόσιν 0,25 — 0,80 τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς φθίσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς τῶν ἐντέρων, ἀντὶ τῆς ἱεροξυλόλης, ὡς στερουμένη τῆς καυστικότητος καὶ τῆς δυσαρέστου ὀσμῆς ἐκείνης. Παρέχεται καὶ ὡς ἀντισηπτικὸν τοῦ γαστρεν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

περικοῦ πωλῆσις εἰς κόνιν μετὰ ἐλαιοσακχάρου μίνθης εἰς δόσιν 2—4 γρμ. δι' ἡμέρας. Ἡ βενζοσόλη ἀνεγράφη καὶ κατὰ τοῦ σακχαρώδους διαβήτου. Τὰ πειράματα ἐγένοντο ἐπὶ 8 διαβητικῶν, οἵτινες ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην 3—5 γρμ. βενζοσόλης. Τὸ ποσὸν τῶν οὔρων ἠλαττώθη τὸ εἰδ. βαρ. ἐσμινκρύνθη, τὸ ποσὸν τοῦ σακχάρου σπευδαίως περιωρίσθη καὶ τὸ σῶμα τῶν ἀσθενῶν ἐπηυξήθη.

300 **BENZOYLECGONINUM = Βενζοϋλεκγονίνη = $C_9H_{14}NO_3$. $C_7H_8O+4H_2O$.** Δευτερεῦον προϊὸν λαμβανόμενον κατὰ τὴν παρασκευὴν τῆς κοκαΐνης· κρυσταλλοῦται εἰς πρίσματα τηκόμενα εἰς 90°—92°, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτα ἐν αἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Κέκτηται τὴν ἐνέργειαν τῆς καφεΐνης.

301 **BENZOYL-EUGENOLUM = Benzeugenolum, Eugenolum benzoicum, Eugenolbenzoat, Benzoate d'eugenol = Βενζοϋλευγενόλη.** Εἶνε ὁ βενζοϊκὸς αἰθὴρ τῆς εὐγενόλης τοῦ κυριώδους τούτου συστατικοῦ τοῦ ἐλαίου τῶν καρυοφύλλων. Βελόναι ἄχροοι καὶ ἄοσμοι, ἀσθενοῦς πικρᾶς γεύσεως, τηκόμεναι εἰς 70°,5 δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, ἐν χλωροφορμίῳ καὶ ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη τὸ φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῆς πνευμονικῆς φυματιώσεως ἐν διαλύματιν (10 : 100 ἐλαίου τῶν ἐλαίων) δι' ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἐν καψακίοις ἢ ἐν ποτήματιν εἰς δόσιν 0,25—0,80 τρὶς τῆς ἡμέρας.

302 **BERBERINUM = Jamaikin = Βερβερίνη = $C_{20}H_{17}NO_4+6H_2O$.** Ἀλκαλοειδὲς ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ φυτοῦ τῆς βερβερίδος. Κόνις κρυσταλλική, κιτρίνη, λίαν πικρά, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 500), μᾶλλον διαλυτὴ ἐν ὕδατι ζέοντι καὶ ἐν οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι, μετὰ τῶν ὀξέων παρέχει εὐκρυστάλλωτα ἅλατα, ἐξ ὧν ἡ **φωσφορικὴ βερβερίνη** Berberinum phosphoricum, εἶνε κόνις κιτρίνη εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἕλειου μιάνσεως, τῶν διαταραχῶν τῆς πέψεως καὶ τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων γυναικῶν εἰς δόσιν 0,05—0,15 γρμ.

303 **BERBERINUM SULFURICUM = Θειϊκὴ βερβερίνη.** Κρυστάλλια κίτρινα, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ στομαχικὸν κατὰ παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων καὶ κατὰ τῆς ἕλειου μιάνσεως εἰς δόσιν 0,05—0,10

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γρμ. δι' ἐνήλικας, δι' ἀνήλικας δὲ 0,003—0,03 γρμ. πλεονάκις τῆς ἡμέρας.

304 **BERBERIS AQUIFOLIUM** = **Mahonia aquifolium.** Φυτὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη κατὰ τῆς συφιλίδος, τῶν χειράδων, τῆς ψωριάσεως καὶ ἄλλων δερματικῶν παθήσεων· τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τῆς ῥίζης παρέχεται εἰς δόσιν $^1/_2$—2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

305 **BETOLUM** = **Naphtalolum, Naphtasalolum., b-Naphtolsalolum, Salinaphtolum, Salylnaphtolum, Salicylate de Naphtolbeta** = **Βητόλη ἢ ναφθαλόλη ἢ ναφθασαλόλη ἢ σαλιναφθόλη** = $C_6H_4<^{OH}_{CO.O(C_{10}H_7)}$. Εἶνε ὁ ἰτεϋλικὸς αἰθὴρ τῆς βηταναφθόλης, παράγεται δι' ἐπιδράσεως ὀξυχλωριούχου φωσφόρου ἐπὶ μίγματος ἰτεϋλικοῦ καὶ βηταναφθολικοῦ νατρίου ἐν θερμ. 120° — 130°. Κόνις λευκὴ ἐκ στιλπνῶν κρυσταλλίων συνισταμένη, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, τηκομένη εἰς 95°, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν θερμῷ καὶ ψυχρῷ ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀδιάλυτος ἐν γλυκερίνῃ. Κατὰ τὰς θεραπευτικὰς ἐνεργείας ὁμοιάζει τὴν σαλόλην, συνιστᾶται ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων (ὑποδεέστερον τῆς βενζοναφθόλης) καὶ κατὰ βλεννορροϊκῶν κυστιτίδων καὶ ἐξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων· παρέχεται εἰς δόσιν 0,3—0,5 τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. Φευκτέα ἡ χρῆσις τῆς βητόλης ἐπὶ ὑποψίας νεφριτικῶν νόσων. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφησαν ῥαδδία ἐξ 1 μ. βητόλης καὶ 4 μ. βουτύρου τοῦ κακάου κατὰ τῆς βλεννορροίας.

306 **BETULA ALBA.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα ὡς διουρητικὰ καὶ χορηγεῦνται εἰς δόσιν ἡμερησίαν 25—35 γρμ. ἐν 200 γρμ. ὕδατος.

307 **BICHLORALANTIPYRINUM** = **Διχλωραλαντιπυρίνη** = $C_{11}H_{12}N_2O+2CCl_3CH(OH)_2$. Σκευάζεται διὰ συναναπτρίβης 94 μ. ἀντιπυρίνης μετὰ 165,5 μ. ἐνύδρου χλωράλης, διαλύσεως τοῦ προϊόντος τῆς μίξεως ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ διαλύματος. Κρυστάλλια διαλυτὰ ἐν ὕδατι, κεκτημένα τὰς ἰδιότητας τῆς μονοχλωραντιπυρίνης (Hypnal).

308 **BISCUITS MEDICAMENTEUX.** Φαρμακευτικὴ μορφὴ εὔληπτος, σκευαζομένη διὰ ῥαντίσεως ἢ ἐμποτισμοῦ μικρῶν βισκίων ἐκ διπυρίτου διὰ διαλυμάτων φαρμάκων. Ἀδιάλυτοι φαρμακευτικαὶ κόνεις μίγνυνται μετὰ μικροῦ ποσοῦ κόνεως κολοφωνίου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπιπάσσονται ἐπὶ τῶν ἑλκῶν, εἶτα ῥαντίζονται δι' εἰνοπνεύματος καὶ προσεπιπάσσονται διὰ κένεως σακχάρου.

BISMAL=Methylendigallate de bismuth=Βισμάλη=$4C_{15}H_{12}O_{10}+3Bi(OH)_3$. Συνίσταται ἐξ ἅλατος βισμουθίου τοῦ μεθυλενογαλλικοῦ ὀξέος καὶ σκευάζεται διὰ κατεργασίας τοῦ προσφάτως παρασκευασθέντος ὑδροξειδίου τοῦ βισμουθίου ἐν μεθυλενοδιγαλλικῷ ὑγρῷ, ὅπερ εἶνε προϊὸν συμπυκνώσεως τοῦ γαλλικοῦ ὀξέος καὶ τῆς μυρμηκαλδεΰδης. Κόνις τεφροκυανή, διαλυτὴ ἐν ἀλκαλίοις μετὰ κιτρινερύθρου χροιᾶς. Ἡ βισμάλη ἀνεγράφη ὡς ἐξαίρετον στυπτικὸν κατὰ δυσθεραπεύτων διαρροιῶν καὶ τῶν ὀξειῶν καὶ χρονίων καταρρῶν τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ στομάχου, χορηγουμένη εἰς δόσιν ἑφ' ἅπαξ 0,1—0,5 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας· ἐξωτερικῶς παρηγγέλθη ὡς κόνις ἐπιπάσεως πρὸς ἐπουλωσιν δυσιάτων ἑλκῶν καὶ πληγῶν. 309

BISMUTHOL=Βισμουθόλη. Συνίσταται ἐκ φωσφορικῶν καὶ ἰτεϋλικῶν ἑνώσεων τοῦ βισμουθίου καὶ νατρίου (Bismuth-Natrium-salicylat) καὶ ἀνεγράφη ὡς φάρμακον ἀντισηπτικόν, ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντιζυμωτικόν. Εἶνε ἄοσμος, εὐαρέστου γεύσεως καὶ δὲν ἐπιφέρει βλαβερὰς συνεπείας. Δίδεται ὡς κόνις ἐπιπάσεως ἐν μίγματι μετὰ τάλκου (1 : 2 ἢ 1 : 5), εἰς ἀλοιφὰς μετὰ βασελίνης (10-20 %) καὶ ἐν διαλύμασιν (1-4 %). Ἐνδείκνυται κατὰ πυορροουσῶν πληγῶν, ἐγκαυμάτων, ἑλκῶν σιφυλιδικῶν καὶ φυματωδῶν, ψωριάσεως, ἐκζέματος. Κατὰ τῆς βλεννορροίας δίδεται διάλυμα 1 %. 310

BISMUTHUM ALRUMINATUM = Λευκωματοῦχον βισμούθιον. Ἐλαφρὰ λευκὴ ἢ τεφρὰ κόνις, ἐνέχουσα 9 % βισμουθίου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. 311

BISMUTHUM BENZOICUM = Benzoate de bismuth=Βενζοϊκὸν βισμούθιον = $Bi(C_6H_5.CO.O)_3+Bi(OH)_3$. Παράγεται διὰ μίξεως διαλύματος 20 μ. κρυσταλλικοῦ νιτρικοῦ βισμουθίου ἐν 30 μ. γλυκερίνης καὶ 70 μ. ὕδατος μετὰ διαλύματος 20 μ. βενζοϊκοῦ νατρίου ἐν 1000 μ. ὕδατος. Χεῖται τὸ διάλυμα τοῦ βισμουθίου ἐν τῷ διαλύματι τοῦ βενζοϊκοῦ ἅλατος, οὐχὶ δὲ τἀνάπαλιν. Κόνις λευκὴ ἐλαφρὰ ἄμορφος, ἄγευστος, ἐν ὕδατι σχεδὸν ἀδιάλυτος· ἐσωτερικῶς παρέχεται εἰς δόσιν 0,25—0,50 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ἰτεϋλικοῦ βισμουθίου, ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων κατὰ στυπτικῶν καταρρων τοῦ γαστρεν- 312

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τερικοῦ σωλῆνος, ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιπάσσεται ὡς ἀντισηπτικὸν ἐπὶ πληγῶν καὶ ἑλκῶν.

313 **BISMUTHUM BETANAPHTOLICUM=Orphol, Naphtol-Wismuth, Naphtolate de Bismuth = Βηταναφθολικὸν βισμούθιον.=** $(C_{10}H_7O)_3Bi+3H_2O$. Παράγεται διὰ μίξεως διαλύματος νιτρικοῦ βισμουθίου μετὰ ἀλκαλικοῦ διαλύματος βηταναφθόλης. Συνίσταται ἐξ οὐδετέρας ὀσμῆς καὶ καστανοχρόου κόνεως, ἀδιαλύτου ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι, ἀποσυντιθεμένης δ' ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι εἰς τὰ συστατικὰ αὐτῆς· περιέχει 23 % βηταναφθόλης καὶ 71,6 % βισμουθίου. Τὸ σκεύασμα συνιστᾶται κατὰ τῶν διαρροιῶν τῶν παιδῶν, τῶν ῥιζικῶν καὶ τῶν τυφιώντων, ὡς ἀραιτικὸν ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων, παρεχόμενον δι' ἀνήλικας εἰς δόσιν 0,25—0,5 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ δι' ἐνήλικας τὸ διπλάσιον. Ἐπροτάθη εἰς ἡμερησίας δόσεις 1 — 2 γρμ. καὶ κατ' αὐτῆς τῆς χολέρας.

314 **BISMUTH-CERIUM SALICYLICUM = Wismuth-Ceriumsalicylat.** Κόνις ἐρυθρόλευκος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ ἕλκωδῶν παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων παρεχομένη εἰς δόσιν ἑνὸς δεκατοστογράμμου.

315 **BISMUTHUM CHRYSOPHANICUM = Dermol = Χρυσοφανικὸν βισμούθιον ἢ Δερμόλη** = $Bi\,(C_{15}H_9O_4)_3$. Bi_2O_3. Τὸ σκεύασμα συνίσταται ἐκ μίγματος ἴσων μερῶν χρυσαροβίνης καὶ ὑδροξειδίου τοῦ βισμουθίου, ἅτινα δι' αἰνοπνεύματος ἀποχωρίζονται, τῆς μὲν χρυσαροβίνης διαλυομένης ἐν τῷ αἰνοπνεύματι, τοῦ δὲ ὑδροξειδίου τοῦ βισμουθίου παραμένοντος ἀδιαλύτου ἐν αὐτῷ. Ἄμορφος κιτρινοφαιὰ κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, περιέχει 44 % βισμουθίου. Ἀνεγράφη κατὰ δερματικῶν παθήσεων, ἰδίᾳ δὲ τῆς ψωριάσεως, τῆς πιτυριάσεως καὶ τοῦ ἕρπητος.

316 **BISMUTHUM CRESOLICUM = B. metacresolicum. Metakresolbismuth= Κρεσολικὸν βισμούθιον** = $(C_6H_4\,(CH_3)\,O)_3\,Bi + 3\,Bi_2O_3$. Κόνις τεφρόλευκος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἄοσμος καὶ ἄγευστος. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικόν, ἀντιζυμωτικὸν καὶ ἐν μέρει ἀντιπυρετικὸν κατὰ γαστροεντερικῶν καταῤῥων εἰς δόσιν 1—2 γρμ. δι' ἡμέρας· ἐξωτερικῶς ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου.

317 **BISMUTHUM GALLICUM BASICUM=Gallate basique de Bismuth, Wismuthsubgallat, Bismuthum subgallicum, Dermatolum=Γαλ-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γαλλικὸν βισμούθιον βασικὸν ἢ δερματόλη = $C_6H_2(OH)_3CO_2Bi(OH)_2$. Κατά τινας τὸ γαλλικὸν βισμούθιον καὶ ἡ δερματόλη εἶνε δύο διάφορα σκευάσματα διαφέροντα κατὰ φυσικὰς ἰδιότητας καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ περιεχομένου βισμουθίου, ὑπὸ τῶν πλείστων ὅμως φαρμακολόγων δὲν γίνεται διάκρισις τῶν δύο τούτων οὐσιῶν. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 15 μ. κρυσταλλικοῦ νιτρικοῦ βισμουθίου (διαλυθέντος ἐν 30 μ. ὀξικῷ ὀξεῖ καὶ ἀραιωθέντος δι' ὕδατος 250 γρμ.) μετὰ θερμοῦ διαλύματος 5 μ. γαλλικοῦ ὀξέος ἐν 250 μ. ὕδατος. Ἡ δερματόλη εἶνε ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, κόνις κιτρίνη ἐμοιάζουσα τῷ ἰωδοφορμίῳ, ἀλλ' ἐντελῶς ἄοσμος καὶ ἄγευστος· ἐσωτερικῶς ἐδόθη ἐπὶ ἑλκῶν τοῦ στομάχου καὶ ἐπὶ διαρροιῶν τῶν φθισικῶν καὶ τῶν τυφιώντων εἰς δόσιν 0,25—0,5 γρμ. τετράκις τῆς ἡμέρας· ἐπὶ βαρειῶν περιπτώσεων, ἐδόθη ἑκτάκις τῆς ἡμέρας δόσις 0,35 γρμ. Κατὰ δύσπνοιῶν διαρροιῶν προσμίγνυται τῇ δερματόλῃ 0,05—0,1 γρμ. κόνεως ὄπιου. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη ἀμιγὴς εἰς κόνιν ἢ ἐν μίγματι μετὰ τάλκου καὶ ἀμύλου (2 : 7 : 1) ἢ εἰς ἀλοιφὰς 10 — 20 % ὡς ἄριστον ἀκίνδυνον στυπτικόν, στεγνωτικὸν καὶ ἐπουλωτικόν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀντισηπτικόν, κατὰ ἀποστημάτων ἢ τραυμάτων ἢ ἑλκῶν, ἄφθονον ῥύσιν ἐχόντων, κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ ὑγρῶν ἐκζεμάτων. Παρηγγέλθη ἡ δερματόλη καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς ἐνέσεις (2—5 γρμ. ἐν 100 μ. γλισχράσματος) ὡς καὶ κατὰ παθήσεων καταρροϊκῶν τοῦ κόλπου καὶ τῆς μήτρας ἐμφυσώμενον εἰς κόνιν ἢ ἐν γλισχράσματι ἐνιέμενον.

BISMUTHUM IODOGALLICUM = **Iodogallate de bismuth**=**Ἰωγαλλικὸν βισμούθιον.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 30,4 ὑπονιτρικοῦ βισμουθίου ἐντὸς 100 γρμ. νιτρικοῦ ὀξέος, 500 γρμ. θερμοῦ ὕδατος καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ 46,6 γρμ. ἰωδιούχου καλίου καὶ 18,8 γρμ. γαλλικοῦ ὀξέος προδιαλυθέντων ἐντὸς 300 γρμ. ὕδατος. Τὸ ἵζημα πλύνεται διὰ ψυχροῦ ἀραιοῦ διαλύματος γαλλικοῦ ὀξέος καὶ ξηραίνεται. Κόνις λεπτὴ τεφροπράσινη, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, αἰθέρι καὶ οἰνοπνεύματι· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου κεκτημένον ἀνάλογον ἐνέργειαν πρὸς τὴν αἰρόλλην καὶ δερματόλην. 318

BISMUTHUM LORETINICUM=**Bismuth loretiné**=**Λορητινικὸν βισμούθιον.** Ἕνωσις βισμουθιοῦχος τῆς λορητίνης, ἥτις εἶνε ἰωδοῦχον παράγωγον τῆς ὀξυκινολίνης. Κέκτηται στυπτικὴν 319

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ἀντισηπτικὴν ἐνέργειαν καὶ ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς ὡς ἐπουλωτικὸν τραυμάτων καὶ ἑλκῶν εἰς κόνιν ἐπιπασσόμενον, παρηγγέλθη καὶ κατὰ τῶν ὑγρῶν δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ ἐκζεμάτων καὶ κατὰ τῆς ψωριάσεως, εἴτε εἰς κόνιν, εἴτε εἰς ἀλοιφὴν (10 %) ἐν λανολίνῃ. Ἐμφυσήσεις τῆς κόνεως τοῦ σκευάσματος ἀμιγοῦς ἢ μετὰ καλομέλανος ἐγένοντο ἐπιτυχῶς πρὸς θεραπείαν ὀφθαλμικῶν παθήσεων. Ἐσωτερικῶς ἐδόθη κατὰ διαρρειῶν τῶν φθισικῶν εἰς δόσιν 0,5 γρμ. ἅπαξ δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

320 **BISMUTHUM OXYJODATUM = B. subjodatum, Oxyiodure de bismuth, Sousiodure de bismuth = Βισμούθιον ὀξυϊωδοῦχον**=$BiOJ$. Σκευάζεται ἐὰν διαλύμα 95,4 γρμ. κρυσταλλικοῦ νιτρικοῦ βισμουθίου ἐν 150 κυβ. ἑκατ. πυκνοῦ ὀξικοῦ ὀξέος μιχθῇ μετὰ διαλύματος 32,2 γρμ. ἰωδιούχου καλίου καὶ 54,4 ὀξικοῦ νατρίου ἐν 3 λίτραις ὕδατος. Κόνις κεραμόχρους, βαρεῖα, ἄγευστος, τὴν ὀσμὴν τοῦ ἰωδίου ἔχουσα, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι καὶ ἐνέχουσα 67 % βισμουθίου. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς εἰς κόνιν ἢ εἰς ἀλοιφὴν (1 : 8) ὡς ἐπουλωτικὸν τραυμάτων καὶ ἑλκῶν, ἐσωτερικῶς δὲ κατὰ τυφοειδῶν πυρετῶν καὶ ἑλκῶν τοῦ στομάχου εἰς δόσιν 0,1—0,3 γρμ. τῆς ἡμέρας. Ἀνεγράφη καὶ εἰς ἐνέσεις (1 : 100) κατὰ τῆς βλεννορροίας.

321 **BISMUTHUM PEPTONATUM SICCUM=Πεπτονικὸν βισμούθιον.** Περιέχει 3,5 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου· ἀνεγράφη εἰς δόσιν 5 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ δυσπεψιῶν καὶ γαστραλγιῶν.

322 **BISMUTHUM PHENYLICUM = B. phenolicum B. carbolicum, Phenolbismuth, Phenol bismuthique, Phenate de bismuth=Φαινικὸν βισμούθιον.** Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος νιτρικοῦ βισμουθίου μετὰ ἀλκαλικοῦ διαλύματος φαινόλης καὶ ἐκπλύσεως τοῦ ἱζήματος δὲ ἀφθόνου ὕδατος. Κόνις τεφρόλευκος, σχεδὸν ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι. Ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων εἰς δόσιν 1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, ἐξωτερικῶς ὡς κόνις ἐπιπάσεως ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν.

323 **BISMUTHUM PHENYLICUM BASICUM=Βασικὸν φαινικὸν βισμούθιον** = $(C_6H_5O)_3BiOH + Bi_2O_3$. Κόνις ἰώδης σχεδὸν ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος περιέχει 72,6 % βισμουθίου καὶ 22 % φαινόλης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλῆνος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς δόσιν 2—5 γρμ. δι' ἡμέρας. Παρηγγέλθησαν καὶ κλύσματα ἐνέχοντα 2 γρμ. ἐκ τοῦ σκευάσματος ἐν γλισχράσματι ῥίζης ὄρχεως κατὰ τῆς ἐξείας πρωκτίτιδος.

BISMUTHUM PHOSPHORICUM SOLUBILE = Phosphate de bismuth soluble=Διαλυτὸν φωσφορικὸν βισμούθιον. 324 Λευκὴ κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι παρέχουσα διάλυμα οὐδέτερον, γεύσεως ὑποπίκρου, ὅπερ ζεόμενον θολοῦται. Πυκνὰ διαλύματα τοῦ ἅλατος μετά τινας ὥρας θολοῦνται, ἐνῷ ἀραιὰ 1-2 % παραμένουσιν ἐπὶ μακρὸν διαυγῆ. Τὸ ἅλας περιέχει 20 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου. Ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας εἰς δόσιν 0,2—0,5 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς παιδικῆς χολέρας καὶ χορηγεῖται ἐν μίγματι 1—2 γρμ. : 90 μ. ὕδατος καὶ 10 μ. τοῦ διὰ κωδιῶν σιροπίου κατὰ μικρὸν κοχλιάριον ἀνὰ πᾶσαν ½—1 ὥραν. Τὸ ἅλας ἐδόθη κατὰ τῆς ὀξείας διαρροίας τῶν ἐνηλίκων, τῆς διαρροίας τῶν τυφικῶν καὶ τῶν φυματιώντων παρεχόμενον εἰς δόσιν 3 — 4 γρμ. : 200 γρμ. ὕδατος καὶ 20 γρμ. τοῦ διὰ κωδιῶν σιροπίου κατὰ πᾶσαν ὥραν μέγα κοχλιάριον.

BISMUTHUM PYROGALLICUM = Helcosol, Pyrogallolwismuth, Pyrogallate de Bismuth, Wismutpyrogallat = Πυρογαλλικὸν βισμούθιον. 325 $[C_6H_3(OH)_2O]_2Bi.OH$. Ἄμορφος, ἄοσμος, καὶ ἄγευστος κιτρινη κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικὸν τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλῆνος καὶ ἐξωτερικῶς κατὰ δερματικῶν παθήσεων εἰς κόνιν ἢ ἀλοιφάς.

BISMUTHUM RESORCINICUM=Ρεσορκινικὸν βισμούθιον= 326 $[(C_6H_4O_2)_3Bi_2]_2O+Bi_2O_3$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος νιτρικοῦ βισμουθίου μετὰ ἀλκαλικοῦ διαλύματος ρεσορκίνης· κόνις κιτρινόφαιος ἐνέχουσα 40 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ ἑξέων καὶ χρονίων κατάρρων τοῦ στομάχου.

BISMUTHUM SALICYLICUM = Salicylate de bismuth='Ιτεϋλικὸν βισμούθιον. 327 Διακρίνουσι τὸ **ὄξυνον ἰτεϋλικὸν βισμούθιον**=$Bi(C_7H_5O_3)_3Bi(OH)_3+3H_2O$ τὸ ἐνέχον 50 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου καὶ τὸ **βασικὸν ἰτεϋλικὸν βισμούθιον =Bismuthum salicylicum basicum s. Bismuthum subsalicylicum** $=Bi(C_7H_5O_3)_3.Bi_2O_3$ τὸ ἐνέχον 62-63 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου καὶ ὅπερ εἶνε κόνις λευκὴ ἄμορφος, ἄοσμος καὶ ἄγευστος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι σχεδὸν ἀδιάλυτος. Ἀνεγράφη τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βατικὴν ὕλας ὡς ἀντισηπτικὴν καὶ στεγνωτικὴν κατὰ τῆς βλεννορροίας, τῶν χρονίων καταρρων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, τῆς σηπεδενώδους δυσπεψίας, τῆς γαστραλγίας, κατὰ τῶν καρκινωμάτων καὶ τοῦ ἀνευρύσματος τοῦ στομάχου καὶ τῶν διαφόρων διαρροιῶν τῶν παίδων, τῶν φθισικῶν καὶ τῶν τυφικῶν. Ἡ ἐφ' ἅπαξ δόσις εἶνε 0,5 — 1 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,25 γρμ. διὰ παιδία, δύναται ὅμως αὕτη πλεονάκις τῆς ἡμέρας νὰ δοθῇ μέχρις 2 — 4 γρμ. Ἐξωτερικῶς παρηγγέλθη ὡς ἐπουλωτικὸν συφιλιδικῶν καὶ φυματικῶν ἑλκῶν, ἐπιπασσόμενον εἰς κόνιν ἅπαξ τῆς ἡμέρας.

328 **BISMUTHUM SUBNITRICUM NATRIO CITRICO PRAECIPITATUM.** Ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως τὸ βασικὸν νιτρικὸν βισμοῦθιον, θεωρεῖται δὲ δραστικώτερον ἐκείνου, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὴν λεπτότητα τῆς κόνεως τοῦ σκευάσματος.

329 **BISMUTHUM SULFOPHENYLICUM = Θειοφαινικὸν βισμούθιον.** Κόνις ὑπέρυθρος διαλυτὴ ἐν ὕδατι, κεκτημένη ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας.

330 **BISMUTHUM SULFUROSUM = Sulfite de Bismuth = Θειώδες βισμούθιον** $= Bi_2(SO_3)_3$. Σκευάζεται δι' ἀποσυνθέσεως νιτρικοῦ βισμουθίου διὰ θειώδους νατρίου. Κόνις λευκή, διαλυτὴ μόνον ἐν ὄξει μετ' ἐκλύσεως θειώδους ὀξέος. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5 γρμ. ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιζυμωτικὸν φάρμακον κατὰ παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων· ἐδόθη καὶ κατὰ τῶν ἑλμινθων.

331 **BISMUTHUM TRIBROMPHENYLICUM = Xeroform, B. Tribromophenolicum, Tribromphenolbismuth, Tribromophenol de bismuth, Tribromophenate de bismuth = Τριβρωμοφαινολικὸν βισμούθιον** $= (C_6H_2Br_3O)_3BiOH + Bi_2O_3$. Παράγεται διὰ μίξεως διαλύματος οἰνοπνευματούχου τριβρωμοφαινόλης μετὰ διαλύματος ὀξύνου νιτρικοῦ βισμουθίου καὶ εἶνε κιτρίνη σύνθετος κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἄνευ ὀσμῆς καὶ γεύσεως σχεδὸν μὴ δηλητηριώδης καὶ περιέχουσα 57 — 61 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου. Ἀνεγράφη ὡς ἄριστον ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων κατὰ τῆς χολερίνης καὶ τῆς ἀσιατικῆς χολέρας καὶ ἡ ἡμερησία δόσις δι' ἐνήλικας εἶνε 5—7 γρμ. αἱ δὲ ἑκάστοτε δόσεις οὐχὶ ἀνώτεραι τοῦ ἡμίσεως γραμμαρίου. Τὸ φάρμακον τοῦτο κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιδημίᾳ τῆς χολέρας ἐν Ἀμβούργῳ ἀπεδείχθη ἄριστον καταστρεπτικὸν μέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σον τῶν βακτηρίων τῆς χολέρας καὶ ἐφάνη ἀνώτερον πάντων τῶν μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν προταθέντων σκευασμάτων. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη ὡς κόνις ἐπιπάσεως, οὐχὶ δὲ εἰς ἀλοιφὰς ἀντὶ τοῦ Iodoformium ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν· κατεσκευάσθη δὲ ἐκ τούτου καὶ γάζα 10—20 % (Xeroform gaze). Παρηγγέλθη καὶ ἐν γαλακτώμασιν 10—20 % εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας.

BISMUTHUM VALERIANICUM = Wismuthvalerianat, Valerianate de Bismuth = Ναρδικὸν βισμούθιον = $2(BiO.C_5H_9O_2) + BiO.OH$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 32 μ. νιτρικοῦ βισμουθίου ἐν ὀλίγῳ ὕδατι μετὰ διαλύματος 11 μ. ἀνθρακικοῦ νατρίου, 9 μ. ναρδικοῦ ὀξέος ἐν 30 μ. ὕδατος. Κόνις λευκή, τὴν ὀσμὴν τῆς ναρδου ἔχουσα, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰνσπνεύματι, περιέχει 79 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,03—0,20 γρμ. εἰς ἡ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ νευρικῶν παθήσεων τοῦ στομάχου, ἐπὶ καρδιαλγιῶν, τῆς χορείας καὶ ἡμικρανιῶν. 332

BLATTA ORIENTALIS=Periplaneta orientalis. Τὰ ξηρανθέντα καὶ κονιοποιηθέντα ἔντομα ἀνεγράφησαν ὡς διουρητικὰ κατὰ τοῦ ὕδρωπος, τῆς πλευρίτιδος καὶ τῆς νόσου Morbus Brightii. Παρέχονται εἰς δόσιν ἡ κόνις 0,1 — 0,5 γρμ. εἰς ἡ τρὶς τῆς ἡμέρας, ἡ τὸ ἔγχυμα 5—10 : 150 τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνὰ κοχλιάριον μέγα, ἡ τὸ βάμμα (1 : 6) κατὰ 10 — 20 σταγόνας δι' ἡμέρας. Ἐπροτάθησαν καὶ κατὰ τῆς λύσσης. 333

BOCAGEA DALZELII. Φυτὸν τῶν δασῶν τῆς Concan καὶ Travancore, οὗτινος τὰ φύλλα=Folia Bocagea ἀνεγράφησαν εἰς ἀφέψημα ἢ ἔγχυμα κατὰ τῶν ὀξέων καὶ χρονίων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων. 334

BOERHAVIA DIFFUSA. Φυτὸν τῆς Κεϋλάνης ἀναγραφὲν εἰς ἔγχυμα (6 : 60) ὡς διουρητικὸν καθαρτικὸν καὶ στομαχικὸν κατὰ τοῦ ἡπατος, τοῦ ὕδρωπος καὶ νεφριτικῶν παθήσεων, ἔτι δὲ ὡς ἀποχρεμπτικὸν κατὰ τοῦ ἄσθματος. 335

BOLDO FRAGRANS = Pneumus boldus, B. Chilensis. Φυτὸν τῆς Χιλῆς, οὗτινος τὰ φύλλα=Folia Boldo καὶ ὁ φλοιὸς=Cortex Boldo, ἀνεγράφησαν ὡς τονωτικά, διεγερτικὰ καὶ διουρητικὰ κατὰ παθήσεων τοῦ ἥπατος καὶ χολολιθιάσεως, ἔτι δὲ κατὰ τῆς βλεννορροίας, καταρροϊκῶν παθήσεων τῆς κύστεως καὶ φλεγμονῶν τοῦ προστάτου. Χορηγοῦνται εἰς ἔγχυμα 10:1000 κατὰ κυαθίσκους, εἰς βάμμα (1 : 5) κατὰ 10—20 σταγόνας τρὶς 336

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς ἡμέρας καὶ εἰς ῥεῦδες ἐκχύλισμα κατὰ 1 — 5 σταγόνας. Μεγαλείτεραι δόσεις ἐνεργοῦσιν ἐμετικῶς καὶ καθαρτικῶς.

337 **BOLDOL=Βολδόλη.** Πρώτην ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ σκευαζόμενον διὰ ἀποστάξεως τοῦ ἐλαίου τοῦ φυτοῦ Boldo fragrans. Ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τοῦ ἥπατος παρέχεται δὲ καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς δόσιν 5 — 10 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας· παρέσχεν ἀποτελέσματα ἀνώτερα τοῦ κοπαίου βαλσάμου καὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ σαντάλου.

338 **BOMBAX MALABARICUM.** Δένδρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ τῶν τροπικῶν χωρῶν, οὗτινος ἡ ῥίζα καὶ τὸ κόμμι. Mocharas s. Malabargummi, ἀνεγράφησαν ὡς στυπτικὰ κατὰ διαρροιῶν δυσεντεριῶν καὶ μηνορραγιῶν εἰς δόσιν 2—3 γρμ.

339 **BONDUC=Grains de Bonduc.** Εἶνε τὰ σπέρματα τῶν ἐν τροπικαῖς χώραις φυτῶν Caesalpinia Bonduc καὶ Guillandina Bonducella. Ἀνεγράφη ἡ κόνις τῶν σπερμάτων ἐν μίγματι μετ' ἐλαίου τοῦ κικεως κατὰ τῆς ὑδροκήλης. Ἐπίσης δόσεις ἡμερήσιαι 1— 3 γρμ. ἐκ τῆς κόνεως, ἀμιγοῦς ἢ ἐν μίγματι μετὰ μέλανος πεπέρεως, ἢ ἐκ 30 σταγόνων τοῦ βάμματος (1 : 3), παρηγγέλθησαν κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν.

340 **BONDUCIN=Guillandinin = Βονδουκίνη.** Ρητινώδης πικρὰ οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τῶν σπερμάτων Bonduc. Κόνις λευκή, γεύσεως πικρᾶς, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1 — 0,2 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν.

341 **BORO-BORAX=Natrium tetraboricum.** Σκευάζεται δι' ἐξατμίσεως ἴσων μερῶν βόρακος, βορικοῦ ὀξέος καὶ ὕδατος· εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι ψυχρῷ 16 : 100, ἐν ὕδατι χλιαρῷ 30 : 100 καὶ ἐν ὕδατι ζέοντι 70 : 100. Ἀνεγράφη ἐπὶ νοσημάτων τῶν ὤτων ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν διαλύματι (16 %).

342 **BORO-GLYCERIN-LANOLIN = Lanolinum Boroglycerinatum.** Σκευάζεται ἐκ 10 μ. βορικοῦ ὀξέος, 40 μ. γλυκερίνης καὶ 25 μ. ὕδατος. Τῷ διαλύματι τούτῳ προστίθενται κατόπιν μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ μίγνυνται διὰ τριβῆς ἐν ἰγδίῳ 200 μ. λανολίνης καὶ 60 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν ἢ ἐλαίου τῶν γλυκέων ἀμυγδάλων. Ἀνεγράφη κατὰ ῥαγάδων τῶν χειρῶν.

343 **BOROGLYCERINUM=Glycerinum boricum=Βορογλυκερίνη.** Παράγεται διὰ θερμάνσεως 92 μ. γλυκερίνης μετὰ 62 μ. βορικοῦ ὀξέος. Μάζα διαφανής, εὔθραυστος, διαλυτὴ ἐν 12 μ. ὕδα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τος καὶ 2 μ. οἰνοπνεύματος. Χρησιμεύει ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν πληγῶν.

BOROL=Βορόλη. $SO_2<^{(BO)}_{OK\ \text{ἢ}\ Na}$. Τεμάχια ὑελώδη, ἄχρωα εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι (1:5) καὶ ἄοσμα. Εἶνε τρὶς ἀντισηπτικώτερον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ μὴ ἐρεθιστικόν. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς κατὰ ὀξειῶν σηψαιμιῶν, ἐρυσιπελάτων, φλεγμονῶν καὶ ὀξειῶν βρογχίτιδων. Χορηγεῖται τὸ σκεύασμα ἐν διαλύματι 20 % εἰς παιδία ἀνὰ 10 — 20 σταγόνας, εἰς ἐνήλικας ἀνὰ 30—50 σταγόνας πεντάκις ἢ ἑξάκις τῆς ἡμέρας. Δὲν παρέχεται μετὰ γάλακτος, διότι ἐπιφέρει τὴν πῆξιν τούτου. Ἐξωτερικῶς παρηγγέλθη εἰς διαλύματα 1—2 % κατὰ τῆς διαθερίτιδος, τῆς βλεννορροίας καὶ τῆς ὀζαίνης. 344

BOROSAL=Βοροσάλη. Σκεύασμα ἐπαινούμενον κατὰ τῶν ἰδρωτων τῶν ποδῶν, συνίσταται ἐξ ἑνώσεων τοῦ ἀργιλλίου, τοῦ καλίου, τοῦ νατρίου, μετὰ τοῦ βορικοῦ, θειϊκοῦ καὶ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, διαλελυμένων ἐν γλυκερίνῃ. Παράγεται διὰ μίξεως διαλύματος στυπτηρίας ἐν γλυκερίνῃ μετὰ διαλύματος βόρακος καὶ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος ἐν ὕδατι. Τὸ σκεύασμα μίγνυται μεθ' ὕδατος ἀνὰ πᾶσαν ἀναλογίαν. 345

BOUSSINGAULTIA BASELLOIDES. Φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα εἰς ἀφέψημα 90:500 κατὰ 2 — 3 κυαθίσκους δι' ἡμέρας χορηγεῖται ὡς στυπτικὸν ἰδίᾳ ἐπὶ μητρικῶν αἱμορραγιῶν μετὰ τοκετόν. 346

BRASSICON. Συνίσταται ἐκ μίγματος 2 γρμ. ἐλαίου τοῦ ἠδυόσμου, 6 γρμ. καφεΐνης, 4 γρμ. αἰθέρος, 12 γρμ. οἰνοπνεύματος, καὶ 6 γρμ. αἰθεριούχου ἐλαίου τοῦ σινήπεως. Ἀνεγράφη κατὰ κεφαλαλγιῶν. 347

BROMALINUM=Βρωμαλίνη= $(CH_3)_6N_4C_3H_3Br$. Πρότερον ἀνεγράφετο τὸ παράγωγον τοῦτο τῆς φορμόλης ὡς Bromaethylformin. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ βρωμιούχου αἰθυλίου ἐπὶ τὸ οἰνοπνευματοῦχον διάλυμα τῆς φορμίνης, ἤτις εἶνε ἑξαμεθυλενοτετραμίνη $(CH_2)_6N_4$ παραγομένη δι' ἐπιδράσεως τῆς μυρμηκαλδεΰδης (Formol) ἐπὶ τὴν ἀμμωνίαν. Συνίσταται ἐξ ἀχρόων φυλλιδίων ἢ ἐκ λευκῆς κρυσταλλικῆς κόνεως, εὐδιαλύτου ἐν ὕδατι, τηκομένης εἰς 200° καὶ ἐνεχούσης 32,13 % βρωμίου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—2 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 2—8 γρμ. δι' ἐνήλικας, ὡς καταπραϋντικὸν ἰδίᾳ δὲ 348

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δι' ἐπιληπτικοὺς καὶ ἐπὶ νευρικῶν διεγέρσεων καὶ νευρασθενειῶν, ἐνεργεῖ ἀσθενέστερον τοῦ βρωμιούχου καλίου καὶ βρωμιούχου νατρίου, ἀλλ' ἄνευ τῶν δευτερευουσῶν δράσεων αὐτῶν.

349 **BROMALUM HYDRATUM = Hydras Bromali. Aldehyde tribromée = Ἔννυδρος βρωμάλη** = $CBr_3.CHO.H_2O$. Παράγεται διὰ μίξεως 1μ. οἰνοπνεύματος μετὰ 3—4 μ. βρωμίου, θερμάνσεως τοῦ μίγματος μέχρι 140° καὶ ἀφέσεως αὐτοῦ πρὸς κρυστάλλωσιν. Κρύσταλλοι ἄχροοι, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκόμενοι εἰς 53°,5. Παρέχεται κατὰ τῆς χορείας καὶ ἐπιληψίας, ὡς καταπραϋντικὸν καὶ ἀντισπασμωδικὸν εἰς δόσιν 0,1—1 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

350 **BROMAMIDUM = Tribromanilinum = Βρωμαμίδη** = $C_6H_2Br_3NH_2HBr$. Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τῆς νιτροτριβρωμοβενζόλης καὶ συνενώσεως τοῦ προϊόντος μετὰ ὑδροβρωμίου. Κρυσταλλοῦται εἰς ἀχρόους βελόνας, τήκεται εἰς 117°, εἶνε ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν 16 μ. οἰνοπνεύματος θερμοῦ, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι ψυχρῷ, διαλυτὴ ἐν αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, περιέχει 70 % βρωμίου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ παυσίπονον κατὰ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, τῶν χρονίων καὶ ὀξέων ῥευματισμῶν καὶ κατὰ τῶν διαφόρων νευραλγιῶν. Παρέχεται εἰς δόσιν 0,6 — 1 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,06 — 0,25 διὰ παιδία. Κατὰ τῆς ὀδοντολγίας παρέχεται πρωΐαν καὶ ἑσπέρας εἰς δόσιν 0,5 γρμ.

351 **BROMELIA ANANAS = Ananassa, Ananas sativa.** Ὁ ὀπὸς τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπροτάθη ὡς ἐξαίρετον ἀποχρεμπτικόν, παρεχόμενος εἰς δόσιν 8—10 μικρῶν κοχλιαρίων δι' ἡμέρας.

352 **BROMIDIA BATTLE.** Συνίσταται ἐκ μίγματος βρωμιούχου καλίου, ἐνύδρου χλωράλης, ἐκχυλίσματος ἰνδικῆς καννάβεως καὶ ὑοσκυάμου. Συνιστᾶται ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ ὡς ὑπνωτικὸν φάρμακον, αἱ δ' ἐνδεικνύμεναι ἀναλογίαι εἶνε, 25 μ. σιροπίου ἐνύδρου χλωράλης, 1 μ. βρωμιούχου καλίου, 0,01 γρμ. ἐκχυλίσματος ἰνδικῆς καννάβεως, καὶ 0,01 γρμ. ἐκχυλίσματος ὑοσκυάμου καὶ οἰνοπνεύματος ἀραιοῦ (45 %) ὅσον ἀρκεῖ, μέχρις οὗ ληφθῇ μῖγμα 30 μ., ὅπερ χορηγεῖται κατὰ κοχλιάρια τῆς τραπέζης.

353 **BROMOCARBOL.** Μῖγμα φαινικοῦ ὀξέος, βορικοῦ ὀξέος, θυμό-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λης, χλωράλης, ἀναλγησίνης καὶ βρωμιούχων ἁλάτων. Ὑγρὸν στροπιῶδες, κίτρινον, γεύσεως εὐαρέστου, διαλυτὸν ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ γλυκερίνῃ. Ἀνεγράφη ὡς καυτήριον ἰδίᾳ ἐν τῇ γυναικολογίᾳ καὶ χειρουργικῇ. Χορηγεῖται ἐν ὑδατούχοις διαλύμασι 2—10% εἰς ἐνέσεις, γαργαρίσματα, διακλύσματα καὶ ἐπιθέματα.

BROMOFORMIUM = Formylum tribromatum, Tribromethanum, Forméne tribromé = Βρωμοφόρμιον = $CHBr_3$. Σκευάζεται δι' ἐπιβράσεως τοῦ βρωμίου ἐπὶ τὸ μεθυλικὸν πνεῦμα ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι. Ἄχρουν πυκνὸν ὑγρὸν Ε. Β. 2,833, σημείου ζέσεως 148°—152°, σημείου πήξεως +7°, ὀσμῆς ὑπενθυμιζούσης τὴν τοῦ χλωροφορμίου, γεύσεως γλυκαζούσης, ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἀλλοιούμενον, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ὕδατι θερμῷ, ἐν ὕδατι ψυχρῷ δυσδιάλυτον (5—6 σταγόνες διαλύονται ἐν 160 κ. ἑ. ὕδατος). Τὸ μετὰ 1% οἰνοπνεύματος μιχθὲν βρωμοφόρμιον, καθίσταται δυσαλλοίωτον καὶ εἶνε ἁρμόδιον πρὸς θεραπευτικοὺς σκοπούς. Ἀνεγράφη τὸ βρωμοφόρμιον, ὡς πραϋντικὸν πρὸς κατεύνασιν παροξυσμῶν φρενοβλαβῶν εἰς δόσιν 15 σταγόνων, ἐπαυξανομένην ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν κατὰ 5 σταγόνας μέχρι τῶν 30—40 σταγόνων· ἡ διάρκεια τῆς λήψεως τοῦ φαρμάκου ἔστω δεκατετραήμερος. Ἐπίσης ἐδόθη τὸ βρωμοφόρμιον ἐν σακχαρούχῳ ἀρωματικῷ ὕδατι κατὰ τῆς κοκκύτιδος διὰ παιδία 3—4 ἑβδομάδων, εἰς δόσιν 1 σταγόνος τρὶς τῆς ἡμέρας, διὰ παιδία μέχρις ἕτους εἰς ἡμερησίαν δόσιν 4—6 σταγόνων, 1—2 ἐτῶν, 9 σταγόνων, 2—3 ἐτῶν, 12 σταγόνων, 3—4 ἐτῶν, 15 σταγόνων καὶ 4—7 ἐτῶν, 20 σταγόνων. Τὸ βρωμοφόρμιον ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 15—30 σταγόνων καὶ κατὰ χρονίων βρογχιτίδων, βρογχοπνευμονιῶν, πνευμονιῶν καὶ τοῦ μετ' ἄσθματος ἐμφυσήματος. 354

BROMOLUM = Phenolum tribromatum, Phenol tribromé, Tribromophenolum = Βρωμόλη = $C_6H_2Br_3OH$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 5 μ. βρωμίου ἐν 150 μ. ὕδατος μετὰ διαλύματος 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος ἐν 60 μ. ὕδατος· τὸ ἴζημα ἀνακρυσταλλοῦται ἐξ οἰνοπνεύματος. Κόνις κιτρίνη κρυσταλλικὴ ἢ ἄχροα κρυστάλλια, τηκόμενα εἰς 92°, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ, γλυκερίνῃ, αἰθερίοις καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις. Ἡ βρωμόλη ἀλλοιοῦται ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς κατὰ τῆς χολερίνης καὶ τῆς θερι- 355

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νῆς διαρροίας τῶν παιδίων, τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ κατὰ τοῦ ἀποστήματος τῶν πνευμόνων εἰς δόσιν 0,005-0,015 γρμ. Ἐξωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς κόνιν μετὰ τάλκου ἢ εἰς διαλύματα ἐν γλυκερίνῃ ἢ ἐν ἐλαίῳ 1:25 ἢ ἀλοιφὰς 1:10 διὰ γαγγραινώδη τραύματα ἢ ἕλκη, ὡς καὶ κατὰ τῆς διφθερίτιδος, εἰς ἐπιχρίσεις ἐκ διαλύματος ἐν γλυκερίνῃ (1:75).

356 **BROMOPHENOLUM = Phenolum monobromatum, Monobromphenol, Orthobromphenol = Βρωμοφαινόλη** = C_6H_4BrOH. Ὑγρὸν χροιᾶς ἰώδους, ὀσμῆς ἰσχυρᾶς, διαλυτὸν ἐν ὕδατι (1—2%), οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἀλκαλίοις, βράζει εἰς 194°—195°. Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ ἐρυσιπέλατος καὶ παρέχεται εἰς ἀλοιφὴν σκευαζομένην ἐκ 0,3 — 0,6 γρμ. βρωμοφαινόλης καὶ 3 γρμ. βασελίνης. Διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης ἐπιτρίβονται δὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ λεπτὸν ὥρας τὰ πάσχοντα μέρη. Τινὲς τῶν συγγραφέων ἀναγράφουσιν ὡς Bromophenol τὴν Bromol, ἵνα πρὸς ἀποφυγὴν λαθῶν, δέον ὁσάκις ζητεῖται ἡ Bromophenolum τοὐτέστιν ἡ Monobromophenolum νὰ γράφηται αὕτη Phenolum monobromatum πρὸς διάκρισιν τῆς Bromol, ἥτις εἶνε Phenolum tribromatum.

357 **BROMOPHTARIN.** Μίγμα ὀξειδίου τοῦ σιδήρου ἢ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου καὶ ἀσβέστου μετὰ κρητίδος, γύψου, ἄμμου καὶ θειϊκοῦ νατρίου κεχρωσμένον διὰ κιτρίνης χρωστικῆς οὐσίας. Ἀνεγράφη ὡς ἀρσικακόσμον καὶ ἀπολυμαντικὸν ἐν ταῖς τέχναις.

358 **BROMOPYRINUM = Monobromantipyrin = Βρωμοπυρίνη** = $C_{11}H_{11}BrN_2O$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως βρωμίου ἐπὶ τὴν ἀντιπυρίνην. Κρυστάλλια λευκά, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, δυσδιάλυτα ἐν θερμῷ, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, τηκόμενα εἰς 114°. Ἀνεγράφη ὡς ἀντινευραλγικόν. Κατά τινας ἡ βρωμοπυρίνη εἶνε μῖγμα ἀντιπυρίνης, καφεΐνης καὶ βρωμιούχου νατρίου.

359 **BROMOSINUM.** Ἕνωσις λευκωματοῦχος τῶν ἐνεργῶν συστατικῶν τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος περιέχουσα 10 % βρωμίου. Φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς κόνις, ἥτις συνιστᾶται ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν σκευασμάτων τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος.

360 **BRYONIA DIOICA = Vigne blanche, Vigne du diable, Navet du diable.** Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Εὐρώπης κέκτηται καθαρτικὰς καὶ διουρητικὰς ἰδιότητας. Ἀνεγράφη τὸ βάμμα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς ῥίζης (1:10) εἰς δόσιν 5—10 σταγόνων κατὰ τῆς πλευρίτιδος, τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 2—3 γρμ. ὡς αἱμοστατικὸν ἐπὶ αἱμοπτύσεων, αἱματωμάτων ὀπισθεμητρίων καὶ μητρικῶν αἱμορραγιῶν μετὰ τοκετόν.

BRYONINUM = Brionicin = Βρυωνίνη = $C_{48}H_{80}O_{19}$. Ἐξάγεται ἐκ τῶν φυτῶν τοῦ εἴδους Bryonia· κιτρίνη, ἄμορφος, πικρὰ κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς καθαρτικὸν καὶ διουρητικὸν εἰς δόσιν 0,001 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ ὕδρωπος, τῶν συμφορήσεων τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐξιδρωμάτων. 361

BUCCO = Buchu. Ἐκ τοῦ εἴδους τῶν φυτῶν Barosma τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, οὗτινος τὰ φύλλα Folia Bucco εἰς ἔγχυμα 5—15:150, ἀνεγράφησαν ὡς διουρητικὰ ἐπὶ καταρροϊκῶν παθήσεων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων. Τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα παρηγγέλθη εἰς δόσιν 2 — 4 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας. 362

BUTEA FRONDOSA. Φυτὸν τῆς τροπικῆς Ἀσίας, οὗτινος τὰ σπέρματα ἀνεγράφησαν ὡς εὐστόμαχα καὶ ἀνθελμινθικά, χορηγούμενα μετὰ μέλιτος, τὰ φύλλα καὶ ἄνθη ὡς στυπτικά, τονωτικὰ καὶ ἀφροδισιακὰ καὶ τὸ κόμμι=Butengummi κατὰ τῶν δυσεντερικῶν εἰς δόσιν 1—1 ½ γρμ. μετὰ προηγουμένην λῆψιν καθαρσίου. 363

BUTYL-CHLORALUM HYDRATUM = Crotonchloralum hydratum, Chloralum butyli hydratum, Aldéhyde butylique trichloré, Crotonchloral = Ἔννυδρος βουτυλοχλωράλη = $C_3H_4Cl_3$ —$COH+H_2O$. Παράγεται διὰ διοχετεύσεως χλωρίου ἐντὸς βουτυλαλδεΰδης, ἀναταράξεως τοῦ προϊόντος μετὰ πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος, ἀποστάξεως καὶ κρυσταλλώσεως τῆς παραγομένης ἑνώσεως τῇ προσθήκῃ (10 %) ὕδατος. Μικρὰ μεταξόστιλπνα, λευκὰ κρυσταλλικὰ λέπια, ἰδιαζούσης γλυκείας ὀσμῆς, γεύσεως ὀριμείας πικρᾶς, διαλυτὰ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:30), εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ λίαν διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἥττον διαλυτὰ ἐν χλωροφορμίῳ, τηκόμενα εἰς 78°. Ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 4 — 6 γρμ. καὶ ὡς ἀναισθητικὸν φάρμακον· εἰδικῶς δ' ἐχρησιμοποιήθη ὡς πραϋντικὸν ἐπὶ προσωπαλγιῶν εἰς δόσιν 0,2—0,4 γρμ. παρεχόμενον ἀνὰ δίωρον. Συνήθως ἀναγράφονται 2—3—5 γρμ. ἐκ τοῦ φαρμάκου τούτου διαλελυμένα ἐντὸς 10 γρμ. οἰνοπνεύματος, 20 γρμ. γλυ- 364

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κερίνης καὶ 120 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου. Λαμβάνονται δ' ἐκ τοῦ διαλύματος τούτου 2—3 κοχλιάρια μεγάλα ἐφ' ἅπαξ. Παρηγγέλθη καὶ κατὰ τῶν ὀδονταλγιῶν τῶν ἐγκύων καὶ τῶν πόνων τῆς νωτιαίας ῥιζίτιδος.

365 **BUTYLHYPNALUM=Βουτυλυπνάλη.** Ἕνωσις βουτυλοχλωράλης καὶ ἀντιπυρίνης, ἀνάλογος πρὸς τὴν ὑπνάλην, ἥτις εἶνε ἕνωσις χλωράλης καὶ ἀντιπυρίνης. Ἄχροοι κρύσταλλοι, τὴν ὀσμὴν τῆς βουτυλοχλωράλης ἔχοντες, γεῦσιν δὲ πικρὰν καὶ ἀηδῆ, τήκονται εἰς 70°, διαλύονται εἰς 30 μ. ὕδατος ψυχροῦ, εἶνε δὲ λίαν εὐδιάλυτοι ἐν αἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ· ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν καὶ ἀναισθητικόν.

366 **BUTYROMEL=Βουτυρόμελι.** Μῖγμα 2 μ. νωποῦ βουτύρου καὶ 1 μ. μέλιτος προταθὲν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐλαίου τοῦ ἥπατος τοῦ ἰνίτσου.

367 **BYROLIN = Borlanolin.** Συνίσταται ἐκ μίγματος γλυκερίνης, λανολίνης καὶ βορικοῦ ὀξέος καὶ ἀνεγράφη ὡς ἀπαλυντικὸν τῆς ἐπιδερμιδος.

368 **CACTINUM=Κακτίνη.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Cactus grandiflora ἐξαγόμενον καὶ ἀναγραφὲν ὡς φάρμακον κατὰ καρδιακῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἀνεπαρκείας τῆς μητροειδοῦς. Παρέχεται εἰς ὑποδερμίσεις ἑνέσεις εἰς δόσιν 0,001-0,005 γρμ.

369 **CACTUS GRANDIFLORA = Cereus grandiflorus.** Ὁ ὀπὸς τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἀντιλλῶν καὶ Μεξικοῦ ἐν συνδυασμῷ μετ' ἀλκαλοίων ἀνεγράφη ἐπιτυχῶς ὡς τονωτικὸν τῆς καρδίας ἐπὶ καρδιοπαθειῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν καρδιακῶν παλμῶν καὶ τῆς κυνάγχης τοῦ στήθους. Ἐδόθη καὶ τὸ βάμμα τοῦ φυτοῦ (1 : 7) κατὰ 10 — 20 σταγόνας δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, ὡς καὶ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα αὐτοῦ κατὰ 5 — 10 σταγόνας τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, ἀγνὸν ἢ καὶ ἐν μίγματι μετὰ τοῦ βάμματος τῶν ἐμετικῶν καρύων.

370 **CACUR.** Εἶνε οἱ κίτρινοι καρποὶ τοῦ φυτοῦ Cucumis myriocarpus. Περιέχουσι τὴν **μυριοκαρπίνην** καὶ ἀνεγράφησαν ὡς ἐμετικὸν καὶ καθαρτικόν.

371 **CADMIUM SALICYLICUM =Salicylate de cadmium=Ἰτεϋλικὸν κάδμιον=** $Cd(C_6H_4OH.COO)_2+3H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ὑδροξειδίου τοῦ καδμίου ἐν διαλύματι ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Τὸ ἅλας συνίσταται ἐξ ἀχρόων κρυσταλλίων, διαλυτῶν ἐν 24 μ. ζέοντος ὕδατος καὶ 70 μ. ὕδατος ψυχροῦ, διαλυτῶν ὡσαύτως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ γλυκερίνῃ, ἀδιαλύτων ἐν χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη κατὰ πυωδῶν φλεγμονῶν τῶν ὀφθαλμῶν ἐν διαλύμασι 1 %, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας καὶ τοῦ κατάρρου τοῦ βλεννοῦμένος τοῦ κολεοῦ.

372 **CADMIUM SULPHURICUM = Θειϊκὸν κάδμιον** = $CdSO_4 + 8H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως τοῦ ὀξειδίου τοῦ καδμίου ἐν θειϊκῷ ὀξεῖ. Κρύσταλλοι ἄχροοι, ἄοσμοι, γεύσεως μεταλλικῆς δριμείας, διαλυτοὶ ἐν 2 μ. ὕδατος, ἀδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι. Τὸ ἅλας τοῦτο ἀναγράφεται ἐπὶ ὀφθαλμικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς πυορροϊκῆς ἐπιπεφυκίτιδος, τῆς χρονίας ἐπιπεφυκίτιδος καὶ τῶν σκιερατήτων τοῦ κεραταιειδοῦς ἀναγραφόμενον εἰς κολλύρια 0,1—0,2 % ἢ εἰς ἀλοιφὰς (0,1 : 10—15). Ἔτι δὲ ἐδόθη καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς ἔνεσιν 0,05—0,06 γρμ. ἐν 30 γρμ. ὕδατος.

373 **CAESIUM BITARTARICUM = Τρυγικὸν καίσιον** = $Cs_2C_4H_4O_6$. Κρύσταλλοι ἄχροοι, πρισματικοί, φωτολαστικοί, ἐν ὕδατι διαλυτοί· ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως τὸ βρωμιοῦχον καίσιον.

374 **CAESIUM BROMATUM = Βρωμιοῦχον καίσιον** = CsBr. Κόνις λευκὴ κρυσταλλική, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,18—0,30 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ νευρικῶν παλμῶν τῆς καρδίας.

375 **CAESIUM AMMONIUM BROMATUM = Bromure d'ammonium et de caesium = Βρωμιοῦχον ἀμμωνιοκαίσιον** = $CsBr + 3NH_4Br$. Κόνις λευκή, κρυσταλλική, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνάλογος ἕνωσις εἶνε καὶ ἡ ἑπομένη: **Rubidium ammonium bromatum, Bromure d'ammonium et de rubidium = Βρωμιοῦχον ἀμμωνιορουβίδιον** = $RbBr + 3NH_4Br$. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, γεύσεως μὲν ἐν ἀρχῇ στυπτικῆς, εἶτα δὲ ἁλατούχου. Ἡ ἐν τῇ θεραπευτικῇ χρησιμοποίησις τῶν προηγουμένων ἑνώσεων τοῦ καισίου καὶ ρουβιδίου ἐπῆλθε κατόπιν τῆς παρατηρήσεως τοῦ Laufenauer, καθ' ἣν ὑφίσταται ἀξιοπερίεργός τις σχέσις τοῦ ἀτομικοῦ βάρους καὶ τοῦ ἠλεκτροθετικοῦ τῶν μετάλλων τῶν βρωμιούχων ἑνώσεων πρὸς τὴν ἀντεπιληπτικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν, ἥτις ἐνισχύεται, ὅσον τὸ ἀτομικὸν βάρος καὶ τὸ ἠλεκτροθετικὸν τοῦ μετάλλου τῆς βρωμιούχου ἑνώσεως εἶνε ἀνώτερον. Ἕνεκα τούτου αἱ ἑνώσεις τοῦ ρουβιδίου καὶ καισίου ὡς περιέχουσαι μέταλλα τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας ἔχοντα, ἐνεργοῦσι κατὰ τῆς ἐπιληψίας δραστηριώτερον τῶν βρωμιούχων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

άλάτων τοῦ καλίου καὶ νατρίου· τοῦτο ἀπέδειξε διὰ πειραμάτων ἐν τῇ κλινικῇ αὐτοῦ ὁ Laufenauer, ἐχρησιμοποίησε δὲ τὸ βρωμιοῦχον ρουβίδιον, ὅπερ ὅμως ὡς δυσπόριστον ἀντικατέστησε ταχέως διὰ τοῦ διπλοῦ ἅλατος τοῦ βρωμιούχου ρουβιδίου καὶ ἀμμωνίου. Ἐκ τῶν γενομένων πειραμάτων διὰ τοῦ ἅλατος τούτου καθ' ὅλων τῶν κλινικῶν μορφῶν τῆς ἐπιληψίας, ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐνέργεια τούτου ἀνταποκρίνεται γενικῶς πρὸς τὴν τοῦ βρωμιούχου καλίου, ἀλλὰ κατὰ τὸ τρίτον τῶν περιπτώσεων ἡ ἀντεπιληπτικὴ ἐνέργεια τοῦ ἅλατος τοῦ ρουβιδίου ἐφάνη ἀναμφισβητήτως ἀνωτέρα τῆς τοῦ βρωμιούχου καλίου. Ἡ ἡμερησία δόσις τοῦ διπλοῦ ἅλατος τοῦ ρουβιδίου καὶ ἀμμωνίου παραλλάσσει ἀπὸ 4—6 γρμ. Δόσεις 3—5 γρμ. ληφθεῖσαι κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐπέφερον εὐχάριστα ἀποτελέσματα, ἐνεργοῦντος τοῦ φαρμάκου ὡς πραϋντικοῦ καὶ ὑπνοφόρου. Κάλλιστον παρασκεύασμα πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἰαματικοὺς σκοποὺς εἶνε καὶ τὸ ἐν τῷ ἐμπορίῳ **Caesium rubidium - ammonium bromatum**, ὅπερ συνίσταται ἐκ βρωμιούχου καισίου καὶ ρουβιδίου ἡνωμένων μετὰ βρωμιούχου ἀμμωνίου.

376 **CALCIUM BISULFUROSUM LIQUIDUM = Bisulphite de Chaux = Ὑγρὸν διθειώδες ἀσβέστιον.** Σκευάζεται διὰ διηθήσεως διοξειδίου τοῦ θείου ἐντὸς ἀσβεστίου γάλακτος. Ἄγρευον ἢ ὑποκίτρινον ὑγρόν, ἔχον τὴν ὀσμὴν τοῦ θειώδους ὀξέος. Ἀντισηπτικὸν εὐωνον, σκευαζόμενον εὐκόλως, εὔχρηστον, ἐυσαλλοίωτον, μὴ δηλητήριον διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ δηλητηριωδέστατον διὰ τὰ παθογόνα μικρόβια. Ἡ χαρακτηριστικὴ αὐτοῦ ὀσμὴ ἀποκλείει πᾶσαν ἐκ λάθους χρῆσιν. Μετὰ τετραπλασίου ἢ ὀκταπλασίου ὕδατος ἀραιωθὲν χρησιμεύει εἰς γαργαρίσματα κατὰ καταρρεϊκῶν παθήσεων τοῦ λαιμοῦ. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀραιώσει ἀνεγράφη κατὰ ἑλκεμάτων, ἐγκαυμάτων, τοῦ κατάρρου τοῦ βλεννογόνου τοῦ κόλεος καὶ τῆς ἐνδομητρίτιδος ὡς καὶ κατ' αὐτῆς τῆς διφθερίτιδος. Προφυλακτέα τὰ μετάλλινα σκεύη ἐκ τῆς ἐπιδράσεως ταύτου.

377 **CALCIUM BORICUM = Borate de chaux = Βορικὸν ἀσβέστιον** = $Ca\ B_4\ O_7$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος χλωριούχου ἀσβεστίου μετὰ διαλύματος βόρακος. Κόνις λευκὴ ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀναγραφεῖσα εἰς ἀλοιφὴν (5:5 γλυκερίνης: 20 λανολίνης), καθ' ὑγρῶν ἑλκεμάτων, ἐγκαυμάτων καὶ κακόσμων ἑδρώτων. Ἐδόθη καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ τῆς διαρροίας τῶν παίδων εἰς δόσιν 0,3—0,4 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CALCIUM BOROGLYCERINATUM = Ἀσβέστιον βορογλυκερινοῦχον. Σκευάζεται ἐξ 7,4 μ. ὑδροξειδίου τοῦ ἀσβεστίου, 24,8 μ. βορικοῦ ὀξέος καὶ 76 μ. γλυκερίνης. Τὸ μῖγμα ἀναταρασσόμενον θερμαίνεται μέχρις οὗ μέρος τῆς μαζης ἐξαγόμενον ταχέως πήγνυται. Ἡ ἕνωσις αὕτη κέκτηται ἀντίδρασιν ὄξινον, διαλύεται ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι καὶ ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν. 378

CALCIUM CARBID = Carbide de calcium = Ἀνθρακοῦχον ἀσβέστιον = CaC_2. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐν ἠλεκτρικῇ καμίνῳ ὀξειδίου τοῦ ἀσβεστίου μετ' ἄνθρακος. Μάζα μελανέτερος, ὅτ' ὕδατος ἐκλύουσα ὀξυλαίνιον, ὅπερ ἐχρησιμοποιήθη ὡς ὕλη φωτιστική. Ἀνεγράφη ὡς καυτήριον κατὰ τῶν καρκινωματωδῶν νεοπλασμάτων τοῦ κολεοῦ καὶ τοῦ λαιμοῦ τῆς μήτρας. 379

CALCIUM CARBOLICUM = Carbolkalk = Φαινικοῦχον ἀσβέστιον. Σκευάζεται διὰ τριβῆς 8 μ. ἀγοραίου φαινικοῦ ὀξέος, μετὰ 10 μ. γύψου καὶ 80 μ. κόνεως ἐσβεσμένης ἀσβέστου. Χρήσιμον ὡς ἀπολυμαντικὸν γενικῆς χρήσεως, φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἴδός τι φαινικοῦχου ἀσβεστίου κεχρωσμένου, ὑπὸ τὸ ὄνομα Carbolpulver. 380

CALCIUM CHLORATUM PURUM CRYST. = Κεκαθαρμένον κρυσταλλικὸν χλωριοῦχον ἀσβέστιον = $CaCl_2 + 6\ H_2O$. Μεγάλοι ἄχροοι κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ κνησμοῦ πρὸς τὴν κνήφην καὶ τὴν κνιδωτίνην, χορηγούμενον κατ' ἀρχὰς εἰς δόσιν 1,2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, εἶτα εἰς δόσιν 1,8 μέχρι τῶν 2,4 γρμ. Ὡς διορθωτικὸν τῆς γεύσεως τοῦ διαλύματος, συνιστᾶται τὸ βάμμα τῶν φλοιῶν τῶν χρυσομήλων καὶ τὸ χλωροφορμιοῦχον ὕδωρ. 381

CALCIUM CRESYLICUM = Cresolkalk, Cresylkalk = Κρεσολοῦχον ἀσβέστιον. Σκευάζεται διὰ μίξεως 5 μ. ἀσβεστίου γάλακτος (1 μ. ἀσβέστου : 4 μ. ὕδατος), μετὰ 5 μ. ἀγοραίας κρεσόλης. Σιροπιώδες ὑγρόν, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι. Ἀπολυμαντικὸν βέθρων, αὐλῶν, νεροχυτῶν καὶ ἀποπάτων. 382

CALCIUM FERRO-PHOSPHOLACTICUM SOLUBILE = Διαλυτὸν διπηρο-φωσφογαλακτικὸν ἀσβέστιον. Εἶνε διπλοῦν ἅλας ὑπὸ τὴν μορφὴν σιροπίου μετ' ἐκχυλίσματος βύννης παρεχόμενον μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῆς χοιραδικῆς δυσκρασίας τῶν παιδων. Ἀναγράφεται εἰς δόσιν 0,2—0,5 γρμ. πλεονάκις τῆς ἡμέρας ἐν διαλύματι παρεχόμενον. 383

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

384 **CALCIUM FERROPHOSPHORICUM SOLUTUM.** Σκευάζεται ἐκ 10 μ. ὀξύνου φωσφορικοῦ ἀσβεστίου κρυσταλλικοῦ, 1 μ. ὀξύνου φωσφορικοῦ σιδήρου, 40 μ. φωσφορικοῦ ὀξέος ὑγροῦ (20° B.) 200 γρμ. σιροπίου ἁπλοῦ, 200 γρμ. ὕδατος κίτρων καὶ 400 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χοιραδικῆς δυσκρασίας.

385 **CALCIUM GLYCERINOPHOSPHORICUM=Glycerinophosphate de Chaux, Phosphoglycerate de chaux=Γλυκερινοφωσφορικὸν ἀσβέστιον**=$CaC_3H_7PO_6+2H_2O$. Λευκὴ κόνις, διαλυτὴ ἐν ψυχρῷ ὕδατι (6 : 100), δυσδιάλυτος ἐν θερμῷ, ἕνεκα δὲ τούτου θολοῦνται θερμαινόμενα τὰ ἐν ψυχρῷ διαλύματα. Ἀνεγράφη πρὸς ἐπαύξησιν τῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ φωσφορικῶν ἑνώσεων, ὡς καὶ κατὰ νευραλγιῶν, τῆς ἰσχιάδος, τῆς προσωπαλγίας, τῆς χλωρίάσεως, λευκωματουρίας, φωσφατουρίας, νόσου τοῦ Basedow, ὀσφυαλγίας καὶ νευρασθενείας εἰς δόσιν ἑφάπαξ 0,1—0,3 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ ἡμερησίαν $^1/_2$-2 γρμ. (ἴδε καὶ Acidum glycerinophosphoricum). Τὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα Neurosinum ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τῶν νευρασθενειῶν ἐνδεικνύμενα σκευάσματα, ἐνέχουσιν ὡς κυριωδεστάτην τὸ γλυκερινοφωσφορικὸν ἀσβέστιον.

386 **CALCIUM GUMMO - PHOSPHORICUM=Κομμι - φωσφορικὸν ἀσβέστιον** Πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ διαλύονται 300 γρμ. κόμμεως τῆς Σενεγάλης ἐντὸς 600 γρμ. ὕδατος. Τῷ διαλύματι προστίθενται κατόπιν 24 γρ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, εἶτα δὲ τὸ μῖγμα εἰσάγεται ἐντὸς διαπιδυτῆρος καὶ ἀφίεται πρὸς διαπίδυσιν. Τὸ ἐπὶ τῆς μεμβράνης παραμένον ἀραβινικὸν ἐξὺ μίγνυται κατόπιν μετὰ ὑγροῦ καὶ προσφάτως παρασκευασθέντος φωσφορικοῦ ἀσβεστίου, προκύπτοντος ἐκ τῆς μίξεως 66 μ. κρυσταλλικοῦ φωσφορικοῦ νατρίου μετὰ 40,5 μ. χλωριούχου ἀσβεστίου. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη κατὰ τῆς ῥαχίτιδος τῶν παίδων.

387 **CALCIUM HIPPURICUM=Hippurate de chaux=Ἱππουρικὸν ἀσβέστιον** = $(C_9H_8.CO.NH.CH_2—COO)_2Ca$. Παράγεται διὰ θερμάνσεως διαλύματος ἱππουρικοῦ ὀξέος μετ' ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου. Κόνις λευκὴ διαλυτὴ ἐν 18 μ. ὕδατος ψυχροῦ καὶ 6 μ. ὕδατος ζέοντος. Ἀναγράφεται εἰς δόσιν 0,25—1 γρμ. ἐπὶ πληθώρας οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ σώματι, κατὰ τοῦ διαβήτου, λιθιάσεως τῆς κύστεως, χοιραδικῶν δυσκρασιῶν καὶ ὡς χολαγωγὸν κατὰ τῆς κιρρώσεως καὶ τῆς λιθιάσεως τοῦ ἥπατος.

388 **CALCIUM IODICUM=Ἰωδικὸν ἀσβέστιον**=$Ca(JO_3)_2+6H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος χλωριούχου ἀσβεστίου μετὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διαλύματος ἰωδικοῦ νατρίου. Κρυστάλλια στιλπνὰ δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι (1 : 400), ἀδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐξωτερικῶς ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ χρονίων κυστιτίδων μετὰ δυσόσμων οὔρων.

CALCIUM LACTICUM = Γαλακτικὸν ἀσβέστιον = 389
$\left[C_3H_4\begin{matrix}OH\\COO\end{matrix}\right]_2 Ca + 5H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου ἐν γαλακτικῷ ὀξεῖ. Κόνις λευκὴ κοκκώδης διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ ζέοντι οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν χειράδων καὶ τῆς ῥαχίτιδος εἰς δόσιν 0,2—0,5 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

CALCIUM LACTOPHOSPHORICUM = C. phospholacticum = Γαλακτοφωσφορικὸν ἀσβέστιον. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἑνὸς μέρους φωσφορικοῦ ἀσβεστίου μετὰ 25 μ. ὕδατος καὶ προσθήκης τῷ μίγματι γαλακτικοῦ ὀξέος μέχρις ἐντελοῦς διαλύσεως τοῦ φωσφορικοῦ ἀσβεστίου. Συνήθως 19 μ. γαλακτικοῦ ὀξέος ἀρκοῦσι διὰ 17 μ. φωσφορικοῦ ἀσβεστίου. Τὸ ὑγρὸν διηθεῖται καὶ ἐξατμίζεται μέχρι πυροπιώδους συστάσεως. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ῥαχίτιδος τῶν παίδων εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1—2 γρμ. Τὸ σιρόπιον **Sirupus Calcii phospho-lactici** σκευάζεται ἐὰν 2,5 μ. ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου διαλυθῶσιν ἐν θερμῷ μίγματι 6 μ. γαλακτικοῦ ὀξέος καὶ 20 μ. ὕδατος. Τῷ διαλύματι προστίθενται 5,5 φωσφορικοῦ ὀξέος καὶ τὸ μίγμα διηθούμενον, μίγνυται μετὰ 200 μ. λευκοῦ σιροπίου. Δι' ἐκπλύσεως τοῦ ἠθμοῦ δι' ὕδατος καὶ μίξεως τῶν ὑδάτων τῆς ἐκπλύσεως μετὰ τοῦ σιροπίου, τὸ βάρος τοῦ σιροπίου φθάνει εἰς 250 μ. Τὸ σκευασθὲν σιρόπιον εἶνε ἄχρουν καὶ περιέχει 5 % φωσφορογαλακτικὸν ἀσβέστιον. 390

CALCIUM PERMANGANICUM = Permanganate de chaux = Ὑπερμαγγανικὸν ἀσβέστιον = $Ca(MnO_4)_2$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος ὑπερμαγγανικοῦ βαρύου μετὰ διαλύματος θειϊκοῦ ἀσβεστίου, ἐξατμίσεως τοῦ διηθήματος καὶ κρυσταλλώσεως. Κρύσταλλοι ὄρθιοι τῷ ὑπερμαγγανικῷ καλίῳ, ὑγροσκοπικοί, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι. Κέκτηται τὰ ἄλλας βακτηριοκτόνους καὶ ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας, ἑκατοντάκις δραστικωτέρας τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου. Συνιστᾶται τὸ σκεύασμα ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικὸν οὐχὶ καυστικόν, εἰς διαλύματα 0,2—0,4 ‰, ἔτι δὲ ὡς κατάλληλον πρὸς κάθαρσιν ποσίμων ὑδάτων. Διαλύματα ὑπερμαγγανικοῦ ἀσβεστίου φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα Monol, ἐξ οὗ 10 391

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἢ 20 κυβ. ἑκ. ἐνέχουσι 0,020 ἢ 0,040 γρ. ἐκ τοῦ ἅλατος καὶ μιγνύμενα μεθ' ἑνὸς λίτρου ὕδατος, παρέχουσι ἀντισηπτικὰ διαλύματα (0,2—0,4 ‰).

392 **CALCIUM PHENOLOSULPHURICUM = C. sulphophenylicum C. sulphocarbolicum. Sulphophenylate de chaux = Φαινυλοθειϊκὸν ἀσβέστιον** $=(C_6H_5SO_3)_2Ca+H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως τοῦ ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου ἐντὸς διαλύματος τοῦ φαινυλοθειϊκοῦ ὀξέος. Κόνις λευκή, σχεδὸν ἄοσμος, δηκτικῆς καὶ πικρᾶς γεύσεως, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν, ἀπολυμαντικὸν καὶ στυπτικὸν φάρμακον ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς· πρὸς ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἐπὶ σηπτικῶν καὶ τυφικῶν διαρροιῶν καὶ μεθ' ὕδατος ἀσβεστίου κατὰ τῶν διαρροιῶν τῶν παιδῶν, παρέχεται διάλυμα 4 % κατὰ κοχλιάριον μέγα ἀνὰ ἐνήλικας καὶ μικρὸν ἀνὰ ἐνήλικας ἀνὰ δίωρον. Ἐξωτερικῶς παρηγγέλθη πρὸς ταχεῖαν ἐπούλωσιν ἑλκῶν καὶ τραυμάτων ἐπὶ μακρὸν πυρροεόντων.

393 **CALCIUM SACCHARATUM = Calcaria saccharata. Saccharate de chaux, Sucrate de chaux = Σακχαρικὸν ἀσβέστιον.** Τὸ σακχαρικὸν ἀσβέστιον σκευάζεται δι' ἐξατμίσεως μέχρι ξηροῦ, ὑγροῦ παραγομένου δι' ἀναταράξεως διαλύματος σακχάρου μετὰ καυστικῆς ἀσβέστου καὶ διηθήσεως τοῦ μίγματος. Κόνις λευκή, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἥτις ἀνεγράφη κατὰ τῶν διὰ φαινικοῦ καὶ ἁλατικοῦ ὀξέος δηλητηριάσεων ὡς καὶ κατὰ τῆς ῥαχίτιδος καὶ τῆς χρονίας διαρροίας. Χορηγεῖται ἡ κόνις εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,1—0,3 διὰ παιδία. Ἐν Γαλλίᾳ ἀντὶ τοῦ Aqua Calcis κατὰ τῆς ῥαχίτιδος καὶ τῆς χρονίας διαρροίας ἀναγράφεται τὸ Sirop de Chaux, ὅπερ σκευάζεται ἐξ 1 μ. Calcar. Ustae, 10 μ. Aquae destillatae 100 μ. Syrup. simpl. Τὸ μίγμα διηθεῖται καὶ τῷ διηθήματι προστίθενται 400 μ. Syrup. simpl. Παρέχεται τὸ σιρόπιον τῆς ἀσβέστου εἰς δόσιν μεγάλου κοχλιαρίου πολλάκις τῆς ἡμέρας. Ὑγρὸν παραγόμενον διὰ μίξεως 5 μ. ἐνύδρου ἀσβέστου μετὰ 10 μ. σακχάρου καὶ 100 μ. ὕδατος καὶ μετὰ 24/ωρον διηθήσεως τοῦ μίγματος, ἀναγράφεται ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ, ὡς τοπικὸν φάρμακον κατὰ τῶν ἐγκαυμάτων.

394 **CALCIUM SALICYLICUM = Ἰτεϋλικὸν ἀσβέστιον =** $\left[C_6H_4<\begin{matrix}OH\\COO\end{matrix}\right]_2Ca+2H_2O$. Σκευάζεται ἐὰν 200 γρμ. ἰτεϋλικοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νατρίου διαλυθῶσιν ἐντὸς 5,000 γρμ. ἀπεσταγμένου ὕδατος καὶ τὸ διάλυμα διηθηθῇ, εἶτα δὲ μιχθῇ μετὰ 10 γρμ. διαλύματος καυστικοῦ νάτρου (E. B. 1,16). Ἐν τῷ ὑγρῷ τούτῳ ἐπιχεῖται κατόπιν διάλυμα λαμβανόμενον ἐξ 100 γρμ. ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου (ἀμιγοῦς σιδήρου) προδιαλυθέντος μέχρις ἐξουδετερώσεως ἐντὸς ἀραιοῦ ὑδρικοῦ ὀξέος, εἶτα δὲ τοῦ συνόλου μιχθέντος μετὰ 2000 γρμ. ὕδατος. Διὰ τῆς μίξεως τῶν δύω τούτων διαλυμάτων παράγεται ζύγμα ἐξ ἰτεϋλικοῦ ἀσβεστίου, ὅπερ συλλέγεται ἐπὶ ἠθμοῦ, πλύνεται καὶ ξηραίνεται ἐν θερμοκρ. οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 35°. Κόνις λευκή, ἄοσμος, ἄγευστος, διαλυτὴ ἐν 2000 μ. ὕδατος ψυχροῦ, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι κεκορεσμένῳ δι' ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς διαρροίας καὶ τῆς γαστροεντερίτιδος τῶν παίδων εἰς δόσιν 0,5—1,5 γρμ. ἐνίοτε παρέχεται καὶ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ ἰτεϋλικοῦ βισμουθίου.

CALCIUM SANTONICUM = Ἀθροτονικὸν ἀσβέστιον = $Ca(C_{15}H_{18}O_4)_2 + H_2O$. Λευκὴ ἄοσμος καὶ ἄγευστος κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ χλωροφορμίῳ, παρέχεται εἰς δόσιν 0,05 γρμ. ἐν προχύσεσι κατὰ τῶν ἑλμίνθων. 395

CALCIUM SULPHURATUM = Θειοῦχον ἀσβέστιον = CaS. Κόνις τεφρακιτρίνη ἢ τεφρέρυθρος, ἄοσμος, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῆς γρίππης εἰς δόσιν 0,05 γρμ. καὶ θεωρεῖται ὡς δραστικώτερον τῆς κινίνης, χορηγούμενον καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς νόσου εἰς δόσιν 0,3 γρμ. Παρηγγέλθη καὶ κατὰ τοῦ σακχαρώδους διαβήτου εἰς δόσιν 0,15—0,20 γρμ. τετράκις ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας. 396

CALCIUM SULFUROSUM = Θειώδες ἀσβέστιον = $CaSO_3 + 2\,H_2O$. Κόνις κιτρινωπή, κοκκώδης, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι (1:800). Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,0075 — 0,03 γρμ. κατὰ φλογώσεων τῶν ἀμυγδαλῶν. Χρήσιμον τὸ ἅλας καὶ πρὸς διατήρησιν τοῦ οἴνου καὶ ζύθου. 397

CALOTROPIS = Asclepias gigantea. Mudar, Madar, Akandar, Akra. Mercure végétal. Φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῶν Μολούκων νήσων, οὗτινος ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἐλεφαντιάσεως καὶ τῆς συφιλίδος, εἰς δόσιν 0,2—3 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας. 398

CALYCANTHUS GLAUCUS. Τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ τούτου περιέχουσι τὸ ἀλκαλοειδὲς Calycanthin καὶ ἀνεγράφησαν κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. 399

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

400 **CAMPHOIDE.** Ὑγρὸν εὔχρηστον ἐν Ἀμερικῇ, σκευαζόμενον ἐξ 1 μ. δινιτροκυτταρίνης (βαμβακοπυριτιδος κολλοδίου), 20 μ. καφουρᾶς καὶ 20 μ. οἰνοπνεύματος ἀπολύτου· ὑγρὸν ἄχρουν πυκνόρρευστον. Ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κολλοδίου καὶ ὡς ἔκδοχον τοῦ ἰωδοφορμίου, τῆς ἰχθυόλης, τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ τῆς χρυσαροδίνης κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

401 **CAMPHORA CARBOLICA = Camphora phenylica, Phenyl camphré, Phenolcampher, Camphora carbolisata, Carbolate de camphre, Camphre phenique = Καφουρὰ φαινικοῦχος.** Παράγεται κατά τινας μὲν διὰ μίξεως ἴσων μερῶν καφουρᾶς καὶ φαινικοῦ ὀξέος, κατ' ἄλλους διὰ μίξεως 2 μ. καφουρᾶς μετὰ 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος. Τὸ προϊὸν εἶνε λεπτόρρευστον, διαυγές, ἐλαιῶδες, κιτρινέρυθρον ὑγρόν, ὀσμῆς ἰσχυρᾶς καφουρώδους, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι, χλωροφορμίῳ, φυτικοῖς ἐλαίοις καὶ βασελίνῃ, διαλύει δὲ τοῦτο τὸ ἰτεϋλικὸν ὀξύ, τὴν κοκκαίνην καὶ τὸ ἰωδοφόρμιον, σύτινος καλύπτει ἐν μέρει καὶ τὴν ὀσμήν. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀναισθητικὸν καὶ εἰς ἐπιχρίσεις ἐν μίγματι μετ' ἰσοπλασίου ἐλαίου κατὰ διφθεριτικῶν ψευδομεμβρανῶν, μαλακῶν ἑλκῶν, πυηθέντων βουβώνων, δοθιήνων καὶ κατὰ τοῦ κνησμοῦ τοῦ ἕρπητος.

402 **CAMPHORA MONOBROMATA = Camphora bromata, Bromure de Camphre, Monobromcampher, Camphre monobromé = Βρωμιοῦχος καφουρὰ = $C_{10}H_{15}BrO$.** Παράγεται δι' ἐπιδράσεως 3,2 μ. βρωμίου ἐπὶ 3 μ. κόνεως καφουρᾶς, θερμάνσεως τοῦ προϊόντος ἐπὶ ἀτμολούτρου, πλύσεως διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ κρυσταλλώσεως δι' οἰνοπνεύματος. Ἄχροα κρυσταλλικὰ φυλλίδια ἢ λεπία, ὀσμῆς ἀσθενῶς καφουρούχου, τηκόμενα εἰς 75°—76°, ἐν τῷ ὕδατι σχεδὸν ἀδιάλυτα, ἐν γλυκερίνῃ δυσδιάλυτα, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Παρέχεται ὡς πραϋντικόν, ἀντισπασμωδικὸν καὶ ὑπνωτικὸν κατὰ ἀϋπνιῶν, νευρικῶν παλμῶν, τῆς ὑστερικῆς ἐπιληψίας, τῆς ἡμικρανίας, τῆς νυμφομανίας, τῶν ὑστεριςμῶν, τοῦ ἄσθματος, τῆς παραφροσύνης τῶν οἰνοποτῶν, τῆς δυσπνοίας καὶ κατὰ κυστιτίδων. Ἐσωτερικῶς λαμβάνεται εἰς δόσιν 0,1 — 0,2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας· κατὰ νευραλγιῶν παρηγγέλθη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,2—0,8 γρμ. ἐδόθη καὶ κατὰ τῆς χορείας εἰς δόσιν 0,05 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας· εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,1 διαλελυμένον ἐν ἐλαίῳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CAMPHORA NAPTHOLICA = Betanaphtolum camphoratum, Naphtolcampher, Naphtol camphré=Ναφθολοῦχος καφουρά. Παράγεται διὰ θερμάνσεως μέχρις ἐντελοῦς τήξεως, κόνεως 1 μ. βηταναφθόλης καὶ 2 μ. καφουρᾶς. Ὑγρὸν πυκνόρρευστον, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν αἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἐλαίοις. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φυματιώσεως τοῦ στόματος, τῆς διφθερίτιδος, τῆς κορύζης καὶ τῶν δεθιήνων, ἐνεργουμένων ἐπιχρίσεων διὰ τοῦ σκευάσματος ἐν συνδυασμῷ μετὰ διαλυμάτων (2 %) κοκκαΐνης. Τὸ φάρμακον διαλελυμένον εἰς 2—4 μ. αἰνοπνεύματος παρηγγέλθη καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ τῆς φυματώδους ἀδενίτιδος. 403

CAMPHORA SALICYLICA = Camphre salicylé = Καφουρὰ ἰτεϋλική. Σκευάζεται διὰ μίξεως ἴσων μερῶν κόνεως καφουρᾶς καὶ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος μετά τινων σταγόνων αἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη εἰς ἀλοιφὴν μετὰ βασελίνης κατὰ συφιλιδικῶν, φαγεδαινικῶν καὶ ἀτόνων ἑλκῶν. 404

CAMPHORA SALOLICA=Σαλολοῦχος καφουρά. Παράγεται διὰ θερμάνσεως μέχρι τήξεως μίγματος 3 μ. σαλόλης καὶ 2 μ. καφουρᾶς, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ κατὰ δερματικῶν παθήσεων. 405

CANCHALAGUA=Erythræa chilensis. Ἀνεγράφησαν τὰ ψυχρὰ ἐμβρέγματα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Χιλῆς, εἰς δόσιν 100 — 200 γρμ. χορηγούμενα ἐπὶ νήστεως στομάχου κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, ἔτι δὲ ὡς τονωτικὰ καὶ καθαρτικὰ τοῦ αἵματος καὶ ὡς διουρητικά. 406

CANCROINUM = Καρκινοΐνη. Σκεύασμα ἐνέχον προϊόντα τοῦ καρκίνου· ἀνεγράφη κατὰ τοῦ καρκίνου. Ὑπὸ τὸ ὄνομα Cancroïne, ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ σκεύασμα συνιστάμενον ἐξ ὑδαρεῦς διαλύματος νευρίνης (50 %) μετὰ μικρῶν ποσῶν φαινικοῦ καὶ κιτρικοῦ ὀξέος. 407

CANNABINONUM=Κανναβινόνη. Οὐσία ῥητινώδης ἐκ τοῦ φυτοῦ Cannabis indica ἐξαγομένη, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ, λιπαροῖς καὶ αἰθερίοις ἐλαίοις. Ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν φάρμακον εἰς δόσιν 0,03—0,1 γρμ. 408

CANNABINUM PURUM. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου ἐπὶ τῆς δεψικῆς κανναβίνης, ἐξ ἧς λαμβάνεται 409

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ καθαρὰ κανναβίνη ὡς καστανέγχρους κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰθέρι, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀσφαλὲς ὑπνωτικὸν φάρμακον εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. παρεχόμενον μετὰ κόνεως περρυγμένου καφὲ ἢ κακάου.

410 **CANNABINUM TANNICUM=Δεψικὴ κανναβίνη.** Ἕνωσις τῆς ρητινώδους ἐν τῇ ἰνδικῇ καννάβει περιεχομένης κανναβίνης μετὰ δεψικοῦ ὀξέος. Κόνις κιτρινωπὴ ἢ καστανότεφρος, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀσμῆς δυσαρέστου, γεύσεως πικρᾶς. Θεωρεῖται ὡς ἀκίνδυνον καὶ ἀσφαλὲς ὑπνωτικόν, ἰδίᾳ ἐπὶ ἑλαφρῶν περιπτώσεων τῆς ἀϋπνίας παρεχόμενον εἰς δόσιν 0,25 — 0,5 πρὸ τοῦ ὕπνου. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ λαμβανομένη δόσις εἶνε 1 γρμ. ἡ ἡμερησία δὲ 2 γρμ.

411 **CANTHARIDINUM=Κανθαριδῖνη=$C_{10}H_{12}O_4$.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν κανθαρίδων ἄχροα κρυστάλλια, τηκόμενα εἰς 210°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ ἐλαίῳ τῶν ἐλαιῶν. Ἀνεγράφησαν διαλύματα ἐκ ταύτης εἰς πρόκλησιν ἐπισπαστικοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ δέρματος. Προσέτι ἐγένετο χρῆσις τῆς κανθαριδίνης εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ εἰς δόσιν $^1/_{10}$ — $^2/_{10}$ τοῦ χιλιοστογράμμου καὶ ἐν χλωροφορμιούχῳ διαλύματι δὶς ἢ τρὶς τῆς ἑβδομάδος κατὰ τῆς χρονίας φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ κατὰ τοῦ Lupus καὶ τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος. Ἀνεγράφη ἡ κανθαριδίνη ἐπ' ἐσχάτων καὶ εἰς καταπότια· 0,002 γρμ. ἐκ ταύτης μετὰ λευκοῦ βώλου μεταπρέπονται εἰς 30 καταπότια, χορηγούμενα ἀνὰ ἓν καθ' ἑκάστην ἐπὶ νήστεως στομάχου κατὰ τῆς φυματιώσεως καὶ τῶν χοιράδων (ἴδε καὶ Kalium cantharidinicum καὶ Cocainum cantharidatum).

412 **CAPRAOL=Copraol.** Φυτικὸν λίπος ἐκ τοῦ φοινικελαίου σκευαζόμενον, τήκεται εἰς 30°, πήγνυται δὲ εἰς 28° καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν παρασκευὴν ὑποθεμάτων καὶ κηρίων ἀντὶ τοῦ βουτύρου τοῦ κακάου, οὗτινος πλεονεκτεῖ διότι δύναται ν' ἀπορροφήσῃ μέχρι 50 % διαλύματα φαρμάκων, ἂν δὲ ἀναμιχθῇ μετὰ 18 % ἀνύδρου λανολίνης ἀπορροφᾷ τότε μεγαλείτερα ποσὰ ὑγρῶν.

413 **CAPSELLA BURSA PASTORIS=Bursa pastoris, Bourse à pasteur.** Φυτὸν τῆς Εὐρώπης, οὗτινος τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα = Extractum Bursae pastoris fluidum, ἀνεγράφη εἰς δόσιν 10—30 γρμ. δι' ἡμέρας, ὡς αἱμοστατικὸν ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῶν πνευμόνων, τῶν νεφρῶν καὶ τῆς μήτρας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CARAPA GUYANENSIS = Noix de Crab, C. touloucana. Φυτὸν 414
τῆς Βραζιλίας, οὗτινος ὁ φλοιὸς καὶ ἡ ῥίζα περιέχουσι τὸ ἀλ-
καλοειδὲς Carapin. Τὰ ἀποβράσματα τοῦ φλοιοῦ καὶ τῆς ῥί-
ζης ἀνεγράφησαν κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν καὶ ὡς
ἑλμινθοκτόνα.

CARDINUM=Kardinum=Καρδῖνη. Εἶνε τὸ ἐκχύλισμα τοῦ 415
κρέατος τῆς καρδίας βοῶν, ὅπερ κατὰ τὸν ἰατρὸν Hammond
(1893) ἀναγράφεται ὡς κράτιστον τονωτικὸν τῆς καρδίας. Πρὸς
παρασκευὴν τῆς καρδίνης λαμβάνονται 1000 γρμ. προσφάτως
τμηθέντος κρέατος βοείων καρδιῶν, προσπλυθέντος ἐπιμελῶς ἐν
κεκορεσμένῳ διαλύματι βορικοῦ ὀξέος, καὶ ῥίγνυνται ταῦτα μετὰ
1200 γρμ. γλυκερίνης, 1000 γρμ. κεκορεσμένου διαλύματος βο-
ρικοῦ ὀξέος (15,50 %) καὶ 800 γρ. οἰνοπνεύματος· τὸ μῖγμα
εἰσάγεται ἐντὸς δεχείου καλῶς διὰ πώματος κλειομένου καὶ
φυλάσσεται ἐπὶ 8 — 12 μῆνας ἀναταρασσόμενον καθ' ἑκάστην
ἡμέραν. Μετὰ τὴν παλύμηνον ταύτην κατεργασίαν διηθεῖται τὸ
μῖγμα καὶ ἐκπιέζεται τὸ στερεὸν τούτου μέρος. Τὸ διάλυμα τῆς
καρδίνης εἶνε διαυγές, ὑποκίτρινον, ὑγρόν, E. B. 1,7 καὶ
διατηρεῖται ἀναλλοίωτον ἐν τόπῳ δροσερῷ· παρέχεται εἰς
δόσιν 4 γρμ. εἰσαγόμενον ἐν τῷ ὀργανισμῷ δι' ὑποδορείων ἐνέ-
σεων, αἵτινες κατὰ τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πειραματήσαντος ἰατροῦ
προκαλοῦσι τόνωσιν τῆς καρδίας, ἐνδεικνυομένην ἐπὶ πολλῶν
καρδιακῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀσυστολίας.

CARDUUS MARIANUS=Chardon-Marie. Τὸ βάμμα τῶν φύλ- 416
λων τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Εὐρώπης ἀνεγράφη κατὰ ἡπατικῶν
παθήσεων, αἱμορραγιῶν καὶ δυσεντερίας, εἰς δόσιν 10 — 40
σταγόνων.

CARICA PAPAYA=Papajo, Arbre a melon. Φυτὸν τῶν Ἀντιλ- 417
λῶν, οὗτινος ὁ ὀπὸς ἀνεγράφη ὡς ἀνθελμινθικὸν εἰς δόσιν με-
γάλου κοχλιαρίου ἐν μίγματι μετὰ 1 — 2 κοχλιαρίων μέλι-
τος καὶ ὕδατος.

CARNAUBA = Copernicia, Corypha cerifera, Arruda. Ἡ 418
ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Βραζιλίας ἀνεγράφη εἰς ἀφέψημα
(30 : 500), ἐξ οὗ χορηγοῦνται 30 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ τῆς
δευτερογενοῦς συφιλίδος, συφιλιδικῶν ἑλκῶν καὶ ἐξοιδημάτων,
ὡς καὶ κατὰ ῥευματικῶν παθήσεων.

CARNIFERRINUM=Κρεατοσιδηρῖνη. Ἕνωσις τοῦ σιδήρου 419
μετὰ τοῦ φωσφορικρεατινικοῦ ὀξέος τῶν μυῶν, σκευάζεται ἐκ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ ἐκχυλίσματος τοῦ κρέατος καὶ περιέχει 30 % σιδήρου. Ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν κατὰ τῆς χλωριάσεως, ἀναιμίας, νευρασθενείας, εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,2—0,5 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,1—0,3 γρμ. διὰ τὰ παιδία.

420 **CAROBA.** Εἶνε τὰ ξηρὰ φύλλα τοῦ ἐν Βραζιλίᾳ καὶ Κολομβίᾳ φυτοῦ Jacaranda procera φέρονται ὡς Folia Caroba· ἀνεγράφη τὸ ἐκ τούτων ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1—4 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ τῆς συφιλίδος, τῆς βλεννορροίας, τῶν χρονίων νευραλγιῶν, τῶν ἀρθραλγιῶν, κατὰ τοῦ κηρίου καὶ τῆς ψωριάσεως.

421 **CAROBINUM=Καροβίνη.** Οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τῶν φύλλων τοῦ Jacaranda procera καὶ κρυσταλλουμένη εἰς βελόνας ἀόσμους, ὑποπίκρους, δυσδιαλύτους ἐν ψυχρῷ ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιαλύτους ἐν αἰθέρι, διαλυτοὺς ἐν ζέοντι ὕδατι καὶ θερμῷ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς φάρμακον τονωτικόν, διαφορητικὸν καὶ διουρητικόν.

422 **CARPAINUM=Καρπαΐνη=$C_{14}H_{25}NO_4$.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Carica papaya ἐξαγόμενον. Κρυσταλλικόν, λίαν πικρόν, τηκόμενον εἰς 115°, παρέχον μετὰ τῶν ὀξέων εὐκρυστάλλωτα ἅλατα, ἐξ ὧν ἡ **ὑδροχλωρικὴ καρπαΐνη** Carpainum hydrochloricum, εἶνε τὸ συνηθέστερον πρὸς θεραπευτικοὺς σκοποὺς χρησιμεῦον καὶ συνίσταται ἐκ κρυσταλλικῆς κόνεως, εὐδιαλύτου ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ἡ καρπαΐνη ἀντὶ τῆς δακτυλίτιδος, ὡς φάρμακον ἐπιβραδύνον τὴν κίνησιν τῆς καρδίας καὶ παρέχεται εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,006 — 0,01 γρμ. ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν ἐπαναλαμβανομένης τῆς ἐνέσεως.

423 **CARUM AJOWAN.** Φυτὸν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἀναγραφὲν κατὰ διαρροιῶν, κωλικῶν καὶ δυσπεψιῶν, ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἐντριβὰς κατὰ ῥευματισμῶν· περιέχει ἔλαιον ἐνέχον ὡς 40—50 % θυμόλης.

424 **CARVACROLUM JODATUM=Jodcarvacrol=Ἰωδιοῦχος καρβακρόλη=$C_{18}H_{19}OJ$.** Σκευάζεται διὰ μίξεως ἀραιοῦ διαλύματος καρβακρόλης (1,5 μ.) ἐν καυστικῷ νάτρῳ (1,6 μ.) μετὰ ἰωδίου (10,16 μ.) καὶ ἰωδιούχου καλίου (10,16 μ.). Ἡ ἰωδιοῦχος ἕνωσις καθιζάνει ὡς κιτρινέφαιον ἵζημα, ὅπερ ἐκπλύνεται δι' ὕδατος καὶ ξηραίνεται. Κόνις κιτρινέφαιος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, διαλυτὴ ἐν αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ κοινῷ ἐλαίῳ, τήκεται εἰς 90°. Ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ τῆς ἀριστόλης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CASCARA AMARGA = Picramnia andidesma, Ecorce de Honduras. Φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ, οὗτινος τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα ἀνεγράφη εἰς δόσιν 40—50 σταγόνων κατὰ τῆς δευτερογενοῦς συφιλίδος καὶ δερματικῶν παθήσεων. 425

CASCARA SAGRADA. Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ Rhamnus Purshiana s. Ecorce sacrée τοῦ φυομένου ἐν Καλλιφορνίᾳ περιέχει τὴν κασκαρίνην καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἥπιον καθαρτικὸν κατὰ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος εἰς κόνιν καὶ εἰς δόσιν 0,25 γρμ. ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ ῥοώδους ἐκχυλίσματος χορηγουμένου εἰς δόσιν 20—30 σταγόνων πρωΐαν καὶ ἑσπέραν. Δόσις 4—5 γρμ. ἐκ τοῦ ἐκχυλίσματος ἐνεργεῖ ὡς καθαρτικόν. Εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα Cascara sagrada δὲν ὑπονοοῦσιν ἐνίοτε τὸν φλοιὸν ἀλλὰ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τούτου = Extractum Cascarae Sagradae fluidum. 426

CASCARINUM = **Κασκαρίνη** = $C_{12}H_{10}O_5$. Ὁ Leprince ἀπεμόνωσεν ἐκ τῶν ῥιζῶν τοῦ Rhamnus Purshiana (Cascara sagrada) τὴν κασκαρίνην. Πρὸς ἐξαγωγὴν αὐτῆς κατεργάζονται αἱ ἀδρομερῶς τετριμμέναι ξηραὶ ῥίζαι μετὰ ζέοντος διαλύματος ἀνθρακικοῦ νατρίου, ἐξευβετεροῦται κατόπιν τὸ ὑγρὸν διὰ θειϊκοῦ ὀξέος, καὶ διηθεῖται ἀπὸ τοῦ ἀφθόνως σχηματισθέντος ἰζήματος. Τὸ διήθημα ἐξατμίζεται, τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐξατμίσεως ταύτης παραχθὲν ἴζημα διαλύεται ἐν ζέοντι ὕδατι ἐνέχοντι μικρὰν ποσότητα ἀλκάλεως καὶ κατακρημνίζεται πάλιν διὰ θειϊκοῦ ὀξέος. Τὸ οὕτω προκῦψαν ἀσθενῶς ὄξινον ὑγρόν, ἐξατμίζεται καὶ τὸ ἀπομεῖναν ὑπόλειμμα ξηραίνεται εἰς θερμοκρασίαν 50° καὶ παραλαμβάνεται δι' ὀξόνης. Τὸ ἐν ὀξόνῃ ἀσθενῶς κεχρωσμένον διάλυμα μίγνυται μετὰ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ μετὰ παρέλευσιν ὡρῶν τινων χεῖται ἐντὸς ἀφθόνου θερμοῦ ὕδατος, ὅπότε, μετὰ παρέλευσιν 24 ὡρῶν, σχηματίζεται πρασινόφαιον ἴζημα, ὅπερ διηθεῖται καὶ ὑποβάλλεται εἰς δευτέραν ἀποκάθαρσιν διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου. Μετὰ ἐπανειλημμένας τοιαύτας εὐθέως ἀποκαθάρσεις λαμβάνεται ἡ κασκαρίνη εἰς πορτοκαλοκιτρίνους πρισματικοὺς βελονοειδεῖς κρυστάλλους. Ἡ κασκαρίνη εἶνε ἐρυθρόφαιος ὄσμος καὶ ἄγευστος, διαλύεται ἐν ἀλκαλίοις δι' ἐρυθρᾶς χροιᾶς· εἶνε ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτος ἐν χλωροφορμίῳ. Εἰς θερμοκρασίαν 200° μελανοῦται καὶ εἰς 300° τήκεται. Ἡ κασκαρίνη ἀνεγράφη, ὅπως καὶ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τῆς Cascara sagrada, ὡς ἥπιον κα- 427

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαρτικόν, καὶ χορηγεῖται ἐν καταποτίοις (0,1 γρμ.), ἐξ ὧν χορηγοῦνται 2—3 πρὸ τοῦ ὕπνου ἢ ἐπὶ παθήσεων τοῦ στομάχου ἀμέσως μετὰ τὸ φαγητόν.

428 **CASEINUM SACCHARATUM = Saccharure de caseine = Σακχαρικὴ τυρίνη.** Σκευάζεται ἐκ τυρίνης βοείου γάλακτος τῇ προσθήκῃ ὀξικοῦ ὀξέος ἀποχωρισθείσης, εἶτα δὲ μετὰ σακχάρου καὶ διττανθρακικοῦ νατρίου μιχθείσης ἐν τῇ ἀναλογίᾳ 100 μ. ξηρᾶς τυρίνης 8 μ. διττανθρ. νατρίου καὶ 900 μ. σακχάρου. Ἡ ξηρανθεῖσα καὶ κονιοποιηθεῖσα μᾶζα χρησιμεύει ἐν τῇ φαρμακευτικῇ πρὸς παρασκευὴν γαλακτωμάτων ἐξ ἐλαίων, ῥητινῶν καὶ βαλσάμων.

429 **CASSIA ALATA.** Φυτὸν τῶν τροπικῶν χωρῶν ἀναγραφὲν κατὰ αἰφιλιδικῶν ἕλκῶν ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐπιθεμάτων. Ἐντριβαὶ διὰ τῶν φύλλων συνιστῶνται κατὰ τοῦ Herpes tonsurans.

430 **CASSIA OCCIDENTALIS = Fedegosa, Café nègre.** Φυτὸν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ φύλλα ἀνεγράφησαν ὡς ἀντιπυρετικὰ καὶ ἀντιπεριοδικά, ἡ ῥίζα ὡς τονωτικὴ καὶ διουρητικὴ καὶ τὰ σπέρματα εἰς ἔγχυμα ἢ ἑμέρεγμα (15 : 250) ὡς ἀντιπυρετικά.

431 **CATHA EDULIS = Kat.** Φυτὸν τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, οὗτινος τὰ φύλλα εἰς ἔγχυμα (5 — 15 γρμ. : 300) ἢ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 3 γρμ. ἀνεγράφησαν ὡς ποδαγρικὰ καὶ ἐλαφρὰ ναρκωτικά.

432 **CATHAROL.** Διάλυμα ὑπεροξειδίου τοῦ ὑδρογόνου 3 % χρήσιμον ὡς ἀντισηπτικὸν πρὸς πλύσιν τῶν πληγῶν, τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων.

433 **CATRAMIN = Κατραμίνη.** Εἶνε τὸ αἰθέριον ἔλαιον τοῦ φυτοῦ Abies canadensis balsamica· ἀνεγράφη κατὰ χρονίων παθήσεων τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος καὶ τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων ἀντὶ τοῦ τερεβινθελαίου.

434 **CAULOPHYLLUM THALICTROIDES.** Τὸ ῥίζωμα τοῦ φυομένου ἐν τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ φυτοῦ τούτου, περιέχει τὴν **καυλοφυλλίνην**, Caulophyllin καὶ ἀνεγράφη ὡς φάρμακον διουρητικόν, ἀντισπασμωδικόν, ἐμμηναγωγὸν καὶ κατὰ τῶν ἑλμίνθων. Τὸ βάμμα εἰς δόσιν 7 — 15 γρμ., τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1,50—3 γρμ.

435 **CAYAPONIA GLOBULOSA.** Φυτὸν τῆς Βραζιλίας, οὗτινος οἱ καρποὶ ἀνεγράφησαν ὡς καθαρτικοὶ καὶ μετασυγκριτικοὶ ἐπὶ χρονίων δερμοπαθειῶν, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἐμμηναγωγοί. Περιέχουσι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ γλυκωματοειδὲς Cayaponin, ὅπερ εἰς δόσιν 0,006 γρμ. εἶνε ἰσχυρὸν καθαρτικόν.

CELLOIDIN=Κυτταροϊδίνη. Εἶνε προϊὸν συμπυκνώσεως τοῦ κολλοδίου, διαλυτὸν ἐν μίγματι αἰνοπνεύματος καὶ αἰθέρος. Ἀνεγράφη διάλυμα 1 μ. ταύτης ἐντὸς 4 μ. αἰνοπνεύματος καὶ 4 μ. αἰθέρος ἀντὶ τοῦ κολλοδίου. 436

CELLULOID=Κυτταροειδές. Μῖγμα πυροξυλίνης καὶ καφουρᾶς. Λεπτὰ πηκτώδη διαφανῆ ξέσματα, εὐδιάλυτα ἐν ὀξόνῃ. Διάλυμα 1 μ. κυτταροειδοῦς ἐντὸς 3 μ. ὀξόνης, ἀνεγράφη πρὸς στερεοποίησιν χειρουργικῶν ἐπιδέσμων. 437

CEPACABALLO=Capaballo. Εἶνε τὰ φύλλα καὶ κλωνία τοῦ φυτοῦ τῆς Χιλῆς Acaena Splendens καὶ ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα κατὰ νότων τοῦ ἥπατος, ὡς διευρητικὰ καὶ ὡς ἐμμηναγωγά. 438

CERA AMYLATA. Μῖγμα ἴσων μερῶν ἐντελῶς ξηροῦ κηροῦ μελίσσων καὶ καλῶς ξηρανθέντος ἀμύλου ῥιζῆς. Χρήσιμον ὡς ἔκδοχον εἰς κατασκευὴν καταποτίων ἐκ σωτηκρέατος, ἱεροξυλόλης, μενθόλης κ. τ. τ. 439

CERA JODOLI=Κηρὸς ἰωδόλης. Χρήσιμος πρὸς πλήρωσιν τερηδονισμένων ὀδόντων καὶ σκευαζόμενος ἐκ 16 μ. παραφίνης, 16 μ. σπέρματος τοῦ κήτους, 24 μ. κηροῦ καὶ 8 μ. ἰωδόλης. 440

CERATUM CAMPHORAE COMPOSITUM. Συνίστανται ἐκ 40 μ. κηροῦ λευκοῦ, ἐξ 140 μ. σπέρματος τοῦ κήτους, 80 μ. ἐλαίου τοῦ κίκεως, 30 μ. κόνεως καφουρᾶς, 3 μ. βενζοϊκοῦ ὀξέος, 0,5 μ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 0,3 μ. ἐλαίου τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων. 441

CERBERA THEVETIA = Noix de serpent, Bagage à collier, Ahouï des Antilles. Φυτὸν τῆς Ν. Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἀντιλλῶν· τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τοῦ φλοιοῦ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,01—0,25 γρμ. ὡς ἀντιπεριοδικὸν κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν. 442

CEREBRINUM PAUL. Σκεύασμα διὰ γλυκερίνης ἐκ τῆς τεφρᾶς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου παραγόμενον καὶ ἀναγραφὲν κατὰ γενικῶν ἀναιμιῶν, νευρασθενειῶν καὶ παθήσεων τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος. 443

CEREBRUM EXSICCATUM PULV. = Cerebrum siccatum, Cerveau desseché. Παράγεται ἐκ τῆς τεφρᾶς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου μόσχων καὶ ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2—4 γρμ. ὑπὸ Ἀγγλων καὶ Ἀμερικανῶν ἰατρῶν κατὰ τῆς νευρασθενείας. Δι' ὑποδορείους ἐνέσεις χρησιμοποιεῖται τὸ ὑγρὸν Liquor cerebri 444

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sterilisatus=Liqueur cérébrale sterilisé=Extrait du cerveau frais. Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ πωλευμένη Cerebrinin ἢ Cerebrin alpha εἶνε σκεύασμα παρομοίας συστάσεως καὶ ἀναλόγου παρασκευῆς, παρασχὸν εὐάρεστα ἀποτελέσματα κατὰ τῆς χορείας καὶ νευρασθενείας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τῆς φρενοπαθείας, ὡς ἀνεγράφη. Μορφὴ εὔχρηστος τοῦ σκευάσματος εἶνε τὰ Cerebrintabloids, ὧν ἕκαστον ἐνέχει 0,3 γρμ.

445 **CERIUM OXALICUM = Oxalate de cerium = Ὀξαλικὸν δημήτριον** = $Ce_2C_3O_4 + 3\ H_2O$. Σκεύάζεται διὰ καθιζήσεως ἅλατός τινος τοῦ δημητρίου δι' ὀξαλικοῦ ἀμμωνίου. Κόνις λευκὴ κοκκώδης, ἄοσμος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ παρέχεται εἰς δόσιν 0,05—0,3 δι' ἡμέρας κατὰ τῆς χρονίας διαρροίας τῶν νευρικῶν, τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων καὶ τῶν ἐξ ὑστερισμοῦ καὶ τῆς νωτιαίας φθίσεως, ὡς καὶ κατὰ τῆς καρδιαλγίας, τῆς ἐπιληψίας καὶ τῆς ἐν θαλάσσῃ ναυτίας. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τοῦ βηχὸς τῶν φθισικῶν εἰς δόσιν 0,3—0,6 γρμ.

446 **CERIUM SALICYLICUM = Salicylate de cerium = Ἰτεϋλικὸν δημήτριον.** Κόνις ῥοδόχρους, ἐυδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων καὶ τῶν ὑστερικῶν εἰς δόσιν 0,05—0,10 γρμ. δι' ἡμέρας.

447 **CERIUM VALERIANICUM = Valerianate de cerium = Ναρδικὸν δημήτριον** = $Ce_3\ (C_5H_9O_2)_3$. Κόνις κιτρινόλευκος, κρυσταλλική, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως τὸ Cerium oxalicum.

448 **CETRARIN = Acide cetrarique = Κετραρίνη** = $C_{18}H_{16}O_8$. Ἡ κετραρίνη ἢ τὸ κετραρικὸν ὀξὺ εἶνε πικρὰ οὐσία ἐκ τοῦ λειχῆνος Cetraria Islandica ἐξαγομένη, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ λευκῶν πλακῶν, πικρᾶς γεύσεως, εὐδιαλύτων ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι, δυσδιαλύτων ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι καὶ σχεδὸν ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ἡ κετραρίνη καὶ τὸ τοῦ νατρίου ἅλας αὐτῆς =Natrium cetraricum εἰς δόσιν 0,06—0,2 γρμ. ὡς στομαχικὸν ἐπὶ ἀτονιῶν τοῦ στομάχου καὶ ἐπὶ χρονίας δυσκοιλιότητος καὶ ἀνορεξίας τῶν χλωροαναιμικῶν.

449 **CHAMAELIRIUM LUTEUM.** Φυτὸν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οὗτινος τὸ ῥίζωμα εἰς ἔγχυμα ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ ἀνθελμινθικόν, ἔτι δὲ παρηγγέλθη ἡ κόνις τοῦ ῥιζώματος εἰς δόσιν 0,5 γρμ. ὡς ἐμμηναγωγόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CHARRAS = Churrus. Κιτρινοπρασίνη ρητίνη ἐκ τῶν θηλέων ἀνθέων τοῦ φυτοῦ Cannabis indica· φέρεται εἰς σφαῖρας καὶ ἀναγράφεται ὡς ναρκωτικόν. 450

CHARTA FUMALIS. Κατασκευάζεται δι' ἐπιχρίσεως φύλλων χάρτου διὰ μίγματος 50 γρμ. τολυταϊκοῦ βαλσάμου, 50 γρμ. βενζόης, 10 γρμ. στύρακος, 200 γρμ. οἰνοπνεύματος, 10 γρμ. περουβιανοῦ βαλσάμου, 5 γρμ. ἐλαίου τῶν καρυοφύλλων 5 γρμ. πετρελαίου, 1 γρμ. ἐλαίου τοῦ τιφύου, 1 γρμ. ἐλαίου κασσίας, 2 γρμ. βάμματος μόσχου, καὶ 2 γρμ. βάμματος ἀμβρας. Τὰ διὰ τοῦ μίγματος τούτου δὶς ἢ τρὶς ἐπιχρισθέντα καὶ ξηρανθέντα τεμάχια χάρτου, θερμαινόμενα ὑπεράνω λάμπας ἢ θερμάστρας, ἀναβιβάζουσιν ἀτμὸν καθιστῶντα εὔοσμον τὸν ἀέρα κοιτώνων ἀσθενῶν. 451

CHARTA JAPONICA = Usego - Papier, Papier d' Usego. Συνίσταται ἐκ τῶν ἴνῶν τοῦ Ἰαπωνικοῦ φυτοῦ Wikstroemia canescens. Εἶνε εἶδος χάρτου ἐλαφροῦ, μαλακοῦ, εὐλυγίστου καὶ ἐπροτάθη ἀντὶ τῶν ἐναζύμων καὶ τῶν ἐκ πηκτῆς καψακίων πρὸς ἔνθεσιν φαρμάκων παρεχομένων ὑπὸ τὴν μορφὴν κόνεων. Ἡ μάζα τοῦ χάρτου ἐν τῷ στομάχῳ διασπᾶται ταχέως καὶ τὸ ἐν αὐτῷ φάρμακον ἀπορροφᾶται. 452

CHELIDONINUM = Χελιδονίνη = $C_{20}H_{19}NO_5+H_2O$. Εἶνε τὸ μὴ ἁλκαλοειδὲς ἀλκαλοειδὲς τοῦ φυτοῦ Chelidonium majus. Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, γεύσεως πικρᾶς, τήκεται ἐν 135°—136°. Κέκτηται τὴν ναρκωτικὴν ἐνέργειαν τῆς μορφίνης, ὁμοιάζει δὲ καὶ πρὸς τὴν κοκκαΐνην προκαλοῦσα τοπικὰς ἀναισθησίας. Ἀνεγράφησαν τὰ ἅλατα αὐτῆς ἡ Chelidoninum sulphuricum καὶ ἡ Chelidoninum tannicum καὶ ἡ Chelidoninum phosphoricum εἰς δόσιν 0,05—0,2 γρμ. ὡς παυσίπονον φάρμακον ἐπὶ καρκινωμάτων τοῦ στομάχου καὶ ἐντεραλγιῶν. 453

CHIMAPHILA UMBELLATA. Φυτὸν τῆς Ῥωσσίας καὶ Β. Ἀμερικῆς. Ἀνεγράφη ἡ πόα εἰς ἔγχυμα (10 : 1000) εἰς δόσιν $^1/_2$ λίτρου δι' ἡμέρας, καὶ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1 — 4 γρμ. δι' ἡμέρας, ὡς διουρητικὸν ἐπὶ ὑδρωπος, δυσπνοίας καὶ αἱμοπτύσεως ἐκ καρδιακῶν παθήσεων καὶ ἐπὶ νόσων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ τῆς λιθιάσεως. 454

CHINAPHTOL = Chininum b-naphtolsulfonicum, Sulfonaphto- 455

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

late de Quinine=**Κινιδρόλη** = $C_{20}H_{21}N_2O_2(C_{10}H_6OHSO_3H)_2$. Ἕνωσις τῆς κινίνης καὶ ναφθόλης, ἥτοι ἄλας τῆς κινίνης τοῦ β-ναφθόλη-α-μονοθειοξέος. Κόνις κιτρίνη, κρυσταλλική, γεύσεως πικρᾶς, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτὴ ἐπ' ἐλάχιστον ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ ἐν αἰνσπνεύματι, τήκεται εἰς 185° — 186°, περιέχει 49 % κινίνης. Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, τῆς φυματιώσεως τῶν ἐντέρων, τῆς δυσεντερίας καὶ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων. Χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2 — 3 γρμ.

456 **CHINETUM = Quinetum.** Μῖγμα τῶν ἀλκαλοειδῶν τῆς κίνας μετὰ ῥητίνης καὶ ἀνοργάνων οὐσιῶν. Κόνις κιτρινέλευκος, ἐνέχουσα 15—20 % κινίνης, 35 % κιγχονιδίνης, 21 % κιγχονίνης καὶ 31 % ἀμόρφων ἀλκαλοειδῶν. Ἀναγράφεται ἰδίᾳ ἐν Ὁλλανδίᾳ καὶ Ἰνδίαις ἀντὶ τῆς κινίνης.

457 **CHININ-HYDROCHINONUM HYDROCHLORICUM = Ὑδροχλωρικὴ κινινυδροκινόνη** = $(C_{20}H_{24}N_2O_2HCl)C_6H_6O_2+2H_2O$. Ἀντιπυρετικὸν φάρμακον κρυσταλλούμενον εἰς βελόνας καὶ περιέχον 74,7 % κινίνης. Παρομοίαν ἐνέργειαν κέκτηται καὶ τὸ **θειικὸν ἅλας τῆς κινινυδροκινόνης** Chininhydrochinonum sulphuricum, ὅπερ κρυσταλλοῦται ἐπίσης εἰς βελόνας καὶ περιέχει 77,3 % κινίνης.

458 **CHININUM AETHYLOSULPHURICUM=Ch. sulphovinicum, Chininsulfovinat = Αἰθυλοθειικὴ κινίνη** = $C_{20}H_{24}N_2O_2(C_2H_5)HSO_4$. Παράγεται διὰ μίξεως διαλυμάτων θειικῆς κινίνης καὶ αἰθυλοθειϊκοῦ βαρύου. Ἅλας λευκὸν ὑγροσκοπικόν, ἐνέχει 71 % κινίνης, ἀνεγράφη δι' ὑποδορείους ἐνέσεις (0,2—0,5 γρμ.).

459 **CHININUM ALBUMINATUM = Albuminate de quinine = Λευκωματοῦχος κινίνη.** Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος ὑδροχλωρικῆς κινίνης, μετ' ἀλκαλικοῦ διαλύματος λευκώματος· λευκὰ ἢ ὑποκίτρινα λέπια, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη δι' εὐαισθήτους τὸν στόμαχον ἀσθενεῖς.

460 **CHININUM BIMURIATICUM CARBAMIDATUM=Ch. amidatobichloratum, Ch. ureatohydrochloricum, Ch. hydrochloricum carbamidatum.** $=(C_{20}H_{24}N_2O_2).HCl+CO(NH_2)_2HCl+5H_2O$. Περιέχει 70 % κινίνης καὶ λαμβάνεται διὰ κρυσταλλώσεως διαλύματος 20 μ. ὑδροχλωρικῆς κινίνης ἐντὸς 12 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, εἰς ὃ προσετέθησαν κατόπιν 13 μ. οὐρίας. Λευκοὶ πρισματικοὶ κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν ἰσοβαρεῖ ποσῷ ὕδατος, ἐνέχει 70 % κινίνης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χρήσιμον τὸ ἅλας εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,1 — 0,6 γρμ. ἐν διαλύματι 50 %.

CHININUM BORICUM. Κιτρίνη κόνις, κρυσταλλική, μᾶλλον ἐν ὕδατι διαλυτὴ τῆς θειϊκῆς κινίνης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν φάρμακον εἰς δόσιν 0,5 — 1,0 γρμ. παρέχεται ἰδίᾳ κατὰ τῶν ἕξεων καὶ χρονίων καταρρων τοῦ στομάχου καὶ κατὰ τῆς φυματιώσεως. 461

CHININUM CARBONICUM = Ἀνθρακικὴ κινίνη = $C_{20}H_{24}N_2O_2+H_2CO_3+H_2O$. Κρυσταλλικαὶ λευκαὶ βελόναι, γεύσεως σύχι πολὺ πικρᾶς, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι. Ἐν Γαλλίᾳ συχνάκις νῦν ἀναγράφεται τὸ ἅλας τοῦτο τῆς κινίνης. 462

CHININUM CHLORYDROPHOSPHORICUM = Chininum muriaticophosphoricum, Chlorydrophosphate de quinine = Ὑδροχλωρικοφωσφορικὴ κινίνη = $C_{21}H_{24}N_2O_2.HCl.3PO_4H_3.+3H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 35 γρμ. ὑδροχλωρικῆς κινίνης ἐν ἡπίως θερμανθέντι μίγματι 70 γρμ. φωσφορικοῦ ὀξέος (E.B. 1,154) καὶ 9 γρμ. ἁραιοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος. Κρυστάλλια διαφανῆ, γεύσεως πικρᾶς ὑποξύνου, διαλυτὰ ἐν διπλασίῳ ποσῷ ὕδατος καὶ ἐνέχοντα 8,79 % ὕδατος, 6,01 % ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, 32,04 % φωσφορικοῦ ὀξέος καὶ 50 % κινίνης. Ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῶν νευρικῶν κεφαλαλγιῶν καὶ τῆς ἐλείου μιάνσεως. 463

CHININUM CHLORHYDROSULPHURICUM = Ch. Hydrochlorosulphuricum, Chlorhydrosulphate de quinine, Sulfochlorydrate de quinine = Ὑδροχλωρικοθειϊκὴ κινίνη = $(C_{20}H_{24}N_2O_2)_2HCl.H_2SO_4+3H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 30 μ. θειϊκῆς κινίνης ἐντὸς 24,9 κ. ἑ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (E. B. 1,050) καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος μέχρι κρυσταλλώσεως. Ἅλας εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι (1 : 1,6) καὶ ἑπομένως προτιμώτερον τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἢ θειϊκοῦ ἅλατος τῆς κινίνης δι' ὑποδορείους ἐνέσεις. Τὸ ποσὸν τῆς ἐν τῷ ἅλατι κινίνης εἶνε 74,2 %. Ἀνεγράφη ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, χορηγούμενον εἰς ἃς δόσεις καὶ ἡ θειϊκὴ κινίνη. 464

CHININUM DIHYDROCHLORICUM = Ch. bimuriaticum = Διϋδροχλωρικὴ κινίνη = $C_{20}H_{24}N_2O_2.2HCl$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 5 γρμ. ὑδροχλωρικῆς κινίνης ἐντὸς 5 κ. ἑ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (E. B. 1,045). Λευκοὶ βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι καὶ αἰσθητῶς ἀναπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (2,5 : 10) ἐπὶ παιδίων ἐκ κοκκύτιδος πασχόντων καὶ μὴ 465

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ανεχομένων κατ' ἄλλον τρόπον τὴν χρῆσιν τῆς κινίνης. Τελοῦνται δὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ εἰκοσαήμερον, ἐνέσεις διυδροχλωρικῆς κινίνης ἐν ποσοῦ δεκατογράμμων ἀντιστοίχου πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τοῦ πάσχοντος παιδίου.

466 **CHININUM-FERRUM-PERCHLORATUM = Ch. ferri-chloratum.** Παράγεται διὰ διαλύσεως καθαρᾶς κινίνης ἐν διαλύματι ὑπερχλωριούχου σιδήρου. Ἕνωσις ἄμορφος, ὑγροσκοπική, γεύσεως πικρᾶς, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἐξωτερικῶς χρησιμεύει ὡς αἱμοστατικὸν καὶ στυπτικόν· ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη τὸ ὑδατοδυον διάλυμα (10%) εἰς δόσιν 10 σταγόνων ἀνὰ δίωρον πρὸς μητρορραγίας καὶ πνευμονικὰς αἱμορραγίας. Παρηγγέλθη καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (2%) ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας.

467 **CHININUM CLYCERINOPHOSPHORICUM = Γλυκερινοφωσφορικὴ κινίνη** $= C_3H_5O_3.PO_3(C_{20}H_{24}N_2O_2)_3$. Βελονοειδῆ κρυστάλλια ἄχρωα, εὐδιάλυτα ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ ἐν οἰνοπνεύματι, περιέχουσι 68% κινίνης. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1—0,3 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς ἕλειου μιάνσεως, νευραλγιῶν καὶ ἀναρρώσεως ἐκ βαρειῶν ἐμπυρέτων νόσων.

468 **CHININUM GLYCYRRHIZINICUM.** Κόνις φαιά, περιέχουσα 25% κινίνης, τῆς ὁποίας ἡ πικρὰ γεῦσις καλύπτεται διὰ τοῦ γλυκυρριζινικοῦ ὄξέος.

469 **CHININUM HYDROFLUORICOSILICICUM.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ῥοφρικούχου πυριτίου ἐπὶ τὸ οἰνοπνευματοῦχον διάλυμα τῆς κινίνης. Κρυστάλλια εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἀδιάλυτα ἐν αἰθέρι· ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντισηπτικόν.

470 **CHININUM IODICUM = Ἰωδικὴ κινίνη** $= C_{20}H_{24}N_2O_2HJO_3$. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, ἐν ὕδατι δυσδιάλυτος, ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. ὡς τονωτικὸν τῶν νεύρων καὶ κατὰ νευραλγιῶν. Δι' ὑποδορείους ἐνέσεις προτιμᾶται ἡ **διϊωδικὴ κινίνη** $=$ Chininum bijodicum $= C_{20}H_{24}N_2O_2(HJO_3)_2$ κόνις λευκὴ εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι.

471 **CHININUM IODOHYDROJODICUM = Ἰωδοϋδροϊωδικὴ κινίνη** $= C_{20}H_{24}N_2O_2J.HJ$. Καστανόχρους κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν ἐπιμόνων διαλειπόντων πυρετῶν καὶ κατὰ τῶν δευτερογενῶν καὶ τριτογενῶν συμπτωμάτων τῆς συφιλίδος χορηγούμενον εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2,5 γρμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CHININUM LACTICUM=Lactate de quinine=Γαλακτική κινίνη = $C_{20}H_{24}N_2O_2C_3H_6O_3$. Πρισματικὰ κρυστάλλια, διαλυτὰ ἐν ὕδατι (1 : 3) καὶ ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ὡς ἀντιπυρετικὸν ἀνεγράφη εἰς ὑποδερείους ἐνέσεις ἐν διαλύμασιν 1 : 4. Διάλυμα 1 % ἐν ὕδατι παρηγγέλθη κατὰ τῆς βλεννορροίας. 472

CHININUM OLEINICUM = Ἐλαϊκὴ κινίνη. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 324 μ. καθαρᾶς κινίνης ἐντὸς πυκνοῦ οἰνοπνευματούχου διαλύματος 282 μ. ἐλαϊκοῦ ὀξέος. Ἡ διάλυσις ἐνισχύεται διὰ θερμάνσεως τὸ δὲ διάλυμα διηθεῖται, τὸ οἰνόπνευμα τούτου ἐξατμίζεται καὶ τὸ ὑπόλειμμα τῆς ἐξατμίσεως μεθ' ὕδατος μιγνύμενον καὶ ἐκ νέου ἐξατμιζόμενον καταλείπει τερροκιτρίνην μᾶζαν διαλυτὴν ἐν οἰνοπνεύματι, ἥτις εἶνε ἡ ἐλαϊκὴ κινίνη περιέχουσα 54 % κινίνης. Τὸ ἅλας τοῦτο τῆς κινίνης προτιμᾶται διότι ἐντριβὰς καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν ἐμπλάστρων καὶ ὑποθεμάτων, ἔτι δὲ καὶ ἀλοιφῶν κατὰ νοσημάτων τοῦ δέρματος (ἀλωπεκίας) εἰς ἀλοιφὰς 2 : 30 βασελίνης ἢ 1 : 15 λίπους καὶ 1:15 πετρελαίου. 473

CHININUM PHTALICUM = Phtalate de quinine = Φθαλικὴ κινίνη. Κόνις κρυσταλλικὴ ἐνέχουσα 50—52 % κινίνης, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι. 474

CHININUM SACCHARINICUM = Σακχαρινικὴ κινίνη. Συνίσταται ἐκ σακχαρίνης τοῦ Fahlberg 36 μ. καὶ κινίνης 64 μ. Κόνις λευκή, ἀσθενῆ πικρὰν γεῦσιν ἔχουσα, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι. 475

CHININUM SALICYLICUM = Salicylate de quinine = Ἰτεϋλικὴ κινίνη = $C_{20}H_{24}N_2O_2.C_7H_6O_3+H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως οἰνοπνευματούχου διαλύματος προσφάτως σκευασθείσης κινίνης μετὰ οἰνοπνευματούχου διαλύματος ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, περιέχει 69,2 % κινίνης. Λευκὰ λεπτὰ βελονοειδῆ κρυστάλλια, γεύσεως πικρᾶς, διαλυτὰ ἐν ὕδατι (1:230), εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι (1:20), δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν κατὰ τοῦ τύφου, τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ τῆς διαρροίας. Παρηγγέλθη καὶ κατὰ τῆς ἰσχιαλγίας εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δι' ἡμέρας. 476

CHINIUM = Quinium, Quinine de Labaraque. Μῖγμα 3 μ. κινίνης καὶ 1 μ. κιγχονίνης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 1—1,5 γρμ. καὶ ὡς τονωτικὸν εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. 477

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

478 **CHINOFORM.** Σκευάζεται διὰ κατεργασίας ἐν ὑδροχλωρικῷ ὀξεῖ τοῦ ἰζήματος τοῦ παραγομένου ἐκ μυρμηκαλδεΰδης καὶ ἀποβρασματος φλοιῶν κινας. Σκεύασμα ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἐνεργείας πρὸς τὸ ταννοφόρμιον.

479 **CHINOIDINUM BORICUM = Borate de quinoïdine (Chininum amorphum boricum) = Βορικὴ κινοϊδίνη.** Ἕνωσις τοῦ βορικοῦ ὀξέος καὶ τῆς κινοϊδίνης. Κόνις κιτρίνη, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 3), περιέχει 54 % κινοϊδίνης. Ἐπροτάθη ἀντὶ τῆς κινίνης ὡς εὐωνοτέρα ταύτης καὶ παρέχεται εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δύνανται δὲ ἐκ ταύτης δι' ἡμέρας νὰ ληφθῶσι 3—4 γρμ.

480 **CHINOIDINUM CITRICUM = Κιτρικὴ κινοϊδίνη.** Εὔθραυστος, καστανόχρους, ὑγροσκοπικὴ μάζα, διαλυτὴ ἐν 2 μ. θερμοῦ ὕδατος, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἐν γλυκερίνῃ. Παρέχεται ὅπως ἡ βορικὴ κινοϊδίνη.

481 **CHINOJODINUM = Κινοϊωδίνη = C_9H_7NJCl.** Προϊὸν ἑνώσεως τῆς κινολίνης καὶ τοῦ χλωριούχου ἰωδίου. Κόνις κιτρίνη κρυσταλλικὴ, ὁμοιάζουσα τῷ ἰωδοφορμίῳ καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς κινολίνης ἔχουσα, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἐνεργεῖ ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν μίγματι μετὰ τάλκου ἢ βασελίνης.

482 **CHINOLINUM = Leucoleinum, Quinoleine, Quinoline = Κινολίνη.** $= C_9H_7N$. Παράγεται διὰ θερμάνσεως μίγματος ἀνιλίνης, νιτροβενζόλης καὶ γλυκερίνης μετὰ θειϊκοῦ ὀξέος. Ἄχρουν ἢ κίτρινον, ἐλαιῶδες ὑγρόν, ὀσμὴν ἔχον ἰδίαν ἀρωματικὴν καὶ γεῦσιν πικράν, λίαν φωτοβλαστικόν, ὑπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος ἀποσκοτεινούμενον τὴν χροιάν, ζέον εἰς 235°—237°, Ε.Β 1,09 —1,10, εἶνε σχεδὸν ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν πρὸς κατασκευὴν διαλυσμάτων τοῦ στόματος, ἐπιχρισμάτων (1—5 : 100) καὶ γαργαρισμάτων (1 : 500) κατὰ τῆς διφθερίτιδος.

483 **CHINOLINUM BENZYL - RHODANATUM.** Κόνις κιτρίνη, τηκομένη εἰς 93°, ὀσμῆς ὀυσαρέστου, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἐν θερμῇ γλυκερίνῃ. Ἀνεγράφη ὡς βακτηριοκτόνον.

484 **CHINOLINUM RHODANATUM** $= C_9H_7N<\begin{matrix}H\\SCN\end{matrix}$. Λευκοὶ κρύσταλλοι, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ (3 ½ %), εὐδιάλυτοι ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὕδατι θερμῷ, τηκόμενοι εἰς 140°. Διαλύματα ἐκ τοῦ σκευάσματος τούτου 1 % ἀνεγράφησαν εἰς ἐγχύσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας, θεωρεῖται δὲ τὸ σκεύασμα ὡς βακτηριοκτόνον ἐφάμιλλον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἐντελῶς δὲ ἀβλαβές.

CHINOLINUM SALICYLICUM = **Ἰτεϋλικὴ κινολίνη** = $C_9H_7N.C_7H_6O_3$. Κόνις κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν 80 μ. ὕδατος, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ γλυκερίνῃ. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. 485

CHINOLINUM TARTARICUM = **Τρυγικὴ κινολίνη** = $3(C_9H_7N).4(C_4H_6O_6)$. Ἄχρια βελονοειδῆ κρυστάλλια διαλυτὰ ἐν 70—80 μ. ὕδατος ψυχροῦ, μᾶλλον διαλυτὰ ἐν ὕδατι ζέοντι, διαλυτὰ ἐν 150 μ. οἰνοπνεύματος, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν ἐπὶ ζυμωτικῶν νόσων, εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς παρηγγέλθη ὡς κόνις ἐπιπάσεως πληγῶν καὶ ἑλκῶν καὶ εἰς ἐγχύσεις (1 : 500) κατὰ τῆς βλεννορροίας. 486

CHINOSOLUM = **Quinosol, Oxychinolinalaun** = **Κινοσόλη.** $=C_9H_6NO.SO_3K+H_2O$. Κρυσταλλικὴ κιτρίνη κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ὀσμῆς τῆς τοῦ κρόκου, γεύσεως ἀρωματικῆς. Ἕνωσις τῆς κινολίνης λίαν ἀντισηπτική, διαλύματα αὐτῆς 1 : 20—40,000 εἶνε βακτηριοκτόνα. Σκευάζεται ἐξ 25 μ. πυροθειϊκοῦ καλίου, 29 μ. ὀξυκινολίνης καὶ 120 μ. οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη ἡ χρῆσις διαλυμάτων τοῦ σκευάσματος 1 — 2 : 1000 κατὰ παθήσεων τῶν ὠτῶν καὶ τῶν ὀδόντων, πρὸς ἀντισηψίαν μαιευτικὴν καὶ θεραπείαν πυορροούντων τραυμάτων. Κατεσκευάσθη καὶ Coton quinosolé (10 %), Gaze quinosolé (10 %)· ἐδόθη δὲ ἡ κινοσόλη καὶ εἰς ἀλοιφὴν (1 : 50). Ἕνωσις τῆς κινοσόλης ὑδραργυροῦχος ὑπὸ τὸ ὄνομα Hydrargyroseptol$=C_9H_6NO.SO_3Hg+2NaCl$ ἀνεγράφη ὡς Antilueticum. 487

CHIONANTHUS VIRGINICA = **Arbre de neige.** Ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς N. Ἀμερικῆς τοῦ κηπευομένου καὶ ἐν Εὐρώπῃ, παρέχει ῥοῶδες ἐκχύλισμα, ἀναγραφὲν κατὰ τοῦ ἰκτέρου καὶ τῶν ἡπατικῶν συμφορήσεων καὶ ὡς διουρητικὸν καὶ χολαγωγὸν εἰς δόσιν 2 — 4 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, ἔτι δὲ ἐδόθη τὸ ἐκχύλισμα καὶ κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. 488

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

489 **CHLORAETHERIN = Χλωραιθερίνη.** Συνίσταται ἐκ μίγματος 2 μ. χλωροφορμίου καὶ 1 μ. ὕδατος κολωνίας, καὶ χρησιμεύει ὡς ἀναισθητικόν.

490 **CHLORALACETOPHENONOXIME.** Κρυστάλλια, ἄχροα, πρισματικά, τηκόμενα εἰς 81°, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισπαμωδικὸν κατὰ τῆς ἐπιληψίας, ἐκλαμψίας καὶ τοῦ τετάνου.

491 **CHLORALAMID = Chloralum formamidatum, Chloralformamid = Χλωραλαμίδη = $CCl_3.CH<^{OH}_{NHCHO}$.** Προϊὸν ἑνώσεως 147 μ. ἀνύδρου χλωράλης καὶ 45 μ. μυρμηκαμίδης (formamid). Ἄχροα ἢ λευκά, ἄοσμα κρυστάλλια, διαλυτὰ εἰς 20 μ. ὕδατος ψυχροῦ, 1 ½ μ. οἰνοπνεύματος (96%), γεῦσιν ἔχουσιν ὑπόπικρον καὶ τήκονται εἰς 114°—115°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—4 γρμ. ὡς ὑπνωτικὸν ἐπὶ ἀγρυπνιῶν ἐκ νευρασθενειῶν, ῥιζέως, καρδιακῶν νόσων, παθήσεων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ ἐν γένει ἀϋπνιῶν μὴ συνδεομένων ὑπὸ πόνων ἰσχυρῶν. Ἡ χλωραλαμίδη χορηγεῖται ἐν διαλύματι, δέον ὅμως νὰ διαλύηται ἐν τῷ ὕδατι ἄνευ θερμάνσεως, διότι ἡ οὐσία αὕτη ἀποσυντίθεται ἐν θερμότητι ἐπέκεινα τῶν 60°. Κατά τινας τῶν συγγραφέων ὑπὸ τὸ ὄνομα Chloralamid φέρεται τὸ σκεύασμα Chloralammonium, οὐχὶ δὲ τὸ Chloralum formamidatum, ἄλλα οἱ κατασκευασταὶ τῆς Chloralamid, οἱ χορηγοῦντες ταύτην εἰς τὸ ἐμπόριον παρασκευάζουσι τὴν Chloralum formamidatum ὡς Chloralamid.

492 **CHLORALAMMONIUM = Chloralammoniak, Alkohol trichloroamidoethylique = Χλωραλαμμωνία = $CCl_3—CH<^{OH,}_{NH_2}$.** Σκευάζεται διὰ διοχετεύσεως ἀερώδους ἀμμωνίας ἐντὸς διαλύματος ἀνύδρου χλωράλης ἐν χλωροφορμίῳ. Ἄχροα βελονοειδῆ κρυστάλλια, τὴν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν τῆς χλωράλης ἔχοντα, ὀλίγον ἐν ψυχρῷ ὕδατι διαλυτά, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκεται εἰς 82°—84°. Ὁ Nesbitt εὗρεν ὅτι τὸ φάρμακον τοῦτο, εἰς δόσεις 1—2 γρμ., παρεχόμενον ἐνεργεῖ ὡς ὑπνωτικὸν καὶ παυσίπονον πλεονεκτεῖ δὲ τῆς χλωράλης, διότι ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν κέντρων πολὺ ἀσθενέστερον ἐκείνης.

493 **CHLORALCYANHYDRATUM = Cyanhydrate de Choral, Chlo-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ralcyanhydrin, Chloralum cyanhydratum = Ὑδροκυανικὴ χλωράλη = $CCl_3CH < \frac{OH}{CN}$. Ἕνωσις τῆς χλωράλης καὶ τοῦ ὑδροκυανικοῦ ἐξέος. Σκευάζεται διὰ θερμάντεως ἐπὶ ὀκτάωρον, μίγματος 40 μ. πυκνοῦ διαλύματος ὑδροκυανικοῦ ἐξέος (45 %) καὶ 60 μ. ἐνύδρου χλωραλης. Κρυσταλλοῦται εἰς ἄχροα πρίσματα ἢ ῥομβικὰς τραπέζας καὶ εἶνε εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἐν αἰνεσπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκεται εἰς 64° καὶ ζέει εἰς 215°—220°. Ἐκ τῆς ἑνώσεως ταύτης 6,46 γρμ. ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 1 γρμ. ἀνύδρου ὑδροκυανικοῦ ἐξέος. Διάλυμα δὲ ταύτης ἐν ἀναλογίᾳ 1 : 166, ἢ 0,646 γρμ. : 100 γρμ. ὕδατος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν σκευασίαν Aqua amygdalarum amararum.

CHLORALIMIDUM = Χλωραλιμίδη = $CCl_3 - CH = NH$. 494 Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τῆς χλωραλαμμωνίας εἰς 100°. Βελόναι μακραί, ἄχρωοι, ἄοσμοι, ἄγευστοι, αἱτινες τήκονται εἰς 106° καὶ εἶνε δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυταὶ ἐν αἰνεσπνεύματι καὶ αἰθέρι· ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν καὶ ἀναισθητικὸν εἰς δόσιν 0,25—1,5 γρμ. Διακριτέον τῆς Chloralamidum.

CHLORALINUM=Chlorolinum=Χλωραλίνη. Ὑγρὸν σκεύασμα κεκτημένον ἀντισηπτικὰς καὶ ἀπολυμαντικὰς ἰδιότητας, συνίσταται κατὰ τὸ πλεῖστον (20 %) ἐκ μονοχλωροφαινολῶν καὶ τριχλωροφαινολῶν καὶ ἀνεγράφη πρὸς ἀπολύμανσιν ἀποπάτων, ἀσπρορρούχων, ἐμεσμάτων, περιττωμάτων καὶ πτυσμάτων τῶν φθισικῶν. Εἶνε ὑγρὸν καστανόχρουν, στρεπτῶδες, ὀσμῆς ἀρωματικῆς, διαλυτὸν ἐν αἰνεσπνεύματι, αἰθέρι, γλυκερίνῃ καὶ βαζελίνῃ, μετὰ τοῦ ὕδατος παρέχει γαλάκτωμα. Ἐκ τοῦ σκευάσματος 1—2 κοχλιάρια ἀρκοῦσι πρὸς ἀπολύμανσιν λεκανῶν ἀποπάτων καὶ 10-12 κοχλιάρια ἐπαρκοῦσι πρὸς ἀπολύμανσιν βόθρων. Ἐν τῇ χειρουργικῇ καὶ γυναικολογίᾳ ἀναγράφονται διαλύματα τῆς χλωρολίνης 2 — 3 %. Τὸ σκεύασμα παρέχει καὶ σάπωνα ἀπολυμαντικὸν πρὸς καθαρισμὸν τῶν χειρῶν χειρουργῶν καὶ μαιῶν χρησιμεύοντα. Ἡ χλωρολίνη ἀνεγράφη καὶ εἰς γαργαρίσματα ½-1 %, ἡ δὲ δυσάρεστος τῶν διαλυμάτων ὀσμὴ περιορίζεται τῇ προσθήκῃ 2—3 % αἰνεσπνεύματος. Διαλύματα ἐν γλυκερίνῃ 10—20 % κατὰ φυματωδῶν ἕγκων παρηγγέλθησαν, διαλύματα δὲ 5 % ἐν ὕδατι πρὸς εἰσπνοάς. Τὸ σκεύασμα χρησιμοποιεῖται καὶ ἐν τῇ κτηνιατρικῇ ὡς προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῆς μεταδόσεως μιασματικῶν νοσημάτων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

496 **CHLORALMENTHOLUM.** Σκευάζεται διὰ συντήξεως ἐν θερμοκρασίᾳ οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 36° ἐπὶ ἀτμολεύτρου, ἴσων μερῶν ἐνύδρου χλωράλης καὶ μινθόλης. Ἄχρουν ἐλαιῶδες ὑγρόν, ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν ἀναγραφόμενον κατὰ νευραλγιῶν τοῦ προσώπου, ὀδοντολγιῶν, ἡμικρανιῶν κ.τ.τ.

497 **CHLORALOSE=Anhydroglycochloral, Glycochloral = Χλωράλωσα** = $CCl_3COH+C_6H_{10}O_6$. Παρεσκευάσθη ὑπὸ τῶν κ. Henriot καὶ Richet διὰ τῆς ἑνώσεως ἀνύδρου χλωράλης μετὰ γλυκώματος καὶ παράγεται διὰ θερμάνσεως ἐπὶ ὥραν καὶ ἐν 100° μίγματος ἴσων μερῶν ἀνύδρου χλωράλης καὶ ξηροῦ σταφυλοσακχάρου. Εἶνε οὐσία κρυσταλλική, γεύσεως πικρᾶς, τηκομένη εἰς 184° — 186°, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ θερμῷ ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 170). Ἐνδείκνυται ὡς ὑπνωτικὸν φάρμακον δραστικώτερον τῆς χλωράλης καὶ παρέχεται ἐνήλιξιν εἰς δόσιν 0,1—0,3 γρμ. ἄτινα προκαλοῦσιν ὕπνον ἥρεμον ὕπνον. Τὸ χλωράλωμα κατὰ πειράματα ἀναμοιγνωθέντα ἐν τῇ ἑταιρίᾳ τῶν Παριζίων παρεχόμενον εἰς δόσιν 0,5—0,75 γρμ. προκαλεῖ φαινόμενα δηλητηριάσεως καὶ ἰδίᾳ τρόμον τοῦ σώματος καὶ δύσπνοιαν. Ἕνεκα τούτου δέον τὸ χλωράλωμα νὰ παρέχηται μετὰ μεγίστης προσοχῆς, διότι δὲν ἐνεργεῖ ὡς ἁπλοῦν ὑπνωτικόν, ἀλλὰ ἐνεργεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

498 **CHLORALUM CAMPHORATUM = Χλωράλη καφουροῦχος.** Παράγεται διὰ τριβῆς ἴσων μερῶν ἐνύδρου χλωράλης καὶ καφουρᾶς, μέχρις οὗ τὸ μῖγμα γείνῃ ἐντελῶς ῥευστόν. Χρήσιμον κατὰ ὀδονταλγιῶν.

499 **CHLORALO-PHENOLUM=Phenolum chloralatum.** Ὑγρὸν λαμβανόμενον διὰ τριβῆς ἴσων μερῶν ἐνύδρου χλωράλης καὶ φαινόλης χρήσιμον κατὰ ὀδονταλγιῶν.

500 **CHLORALURETHANUM = Uralium, Uraline, Ural=Χλωραλουρεθάνη** = $CCl_3.CH<^{OH}_{NH\ CO.OC_2H_5}$ Σκευάζεται διὰ διαλύσεως τῆς οὐρεθάνης ἐν ἀνύδρῳ χλωράλῃ. Κρύσταλλοι λευκοί, σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυτοὶ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἐν αἰθέρι, ἀποσυντιθέμενοι διὰ ζέοντος ὕδατος, τήκονται ἐν 100°-105° καὶ ἐν μέρει ἀποσυντίθενται. Κατὰ τὸν Hubner καὶ Sticker κέκτηται τὸ φάρμακον τοῦτο ὑπνωτικὰς ἰδιότητας. Ὁ Poppi ἔφερεν εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς ὑπνωτικὸν φάρμακον τὸ «Uralium»,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅπερ εἶνε αὐτὴ αὐτὴ ἡ χλωραλουρεθάνη. Ἡ δόσις εἶνε 1½—3 γρμ. Διάλυμα χλωραλουρεθάνης ἐν οἰνοπνεύματι περιέχον καὶ χλωράλλην φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν φιαλιδίοις ὑπὸ τὸ ὄνομα «Somnal» καὶ χορηγεῖται εἰς δόσιν 1—2 γρμ.

CHLORANODYNE=Chlorodyne, Choleradyne. Φάρμακον εὔχρηστον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ συνιστάμενον κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν Φαρμακοποιίαν ἐξ ὑδροχλωρικῆς μορφίνης 0,45 γρμ. ἐλαίου τῆς μένθης 16 σταγόνων, αἰθέρος 25 γρμ. θηριακῆς 100 γρμ. χλωροφορμίου 100 γρμ. οἰνοπνεύματος (90 %) 100 γρμ. σιροπίου ἁπλοῦ 449 γρμ. ἐκχυλίσματος γλυκυρρίζης 62 γρμ. καὶ ὑδροκυανικοῦ ὀξέος (1/10) 30 σταγόνων. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς ὡς ἀντισπασμωδικὸν καὶ παυντικὸν κατὰ τῆς ὀξείας γαστροεντερίτιδος, τῶν ὀξειῶν διαρροιῶν καὶ κατ' αὐτῆς τῆς χολέρας εἰς δόσιν 0,25—1 γρμ. δι' ἡμέρας, ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἐντριβὰς (4—5 γρμ.) ὡς παυσίπονον. 501

CHLORINIUM. Μέσον ἀπολυμαντικὸν ἐξ Ἀμερικῆς προερχόμενον καὶ συνιστάμενον ἐκ μιᾶς κόνεως καὶ ἑνὸς ὑγροῦ. Ἡ κόνις συγκρατεῖται ἐκ πυριλουσίτου καὶ μαγειρικοῦ ἅλατος, τὸ δὲ ὑγρὸν ἐκ θειικοῦ ὀξέος καὶ ἐπομένως ἡ δρᾶσις τοῦ σκευάσματος στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἐκλύσεως χλωρίου. 502

CHLOROBROME. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 6 μ. βρωμιούχου καλίου καὶ 6 μ. χλωραλαμίδης ἐντὸς 58 μ. ὕδατος. Συνιστᾶται ἡ χρῆσις τοῦ σκευάσματος ἀνὰ 1-2 κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ κατὰ τῆς ἐν θαλάσσῃ ναυτίας· ἀπεδείχθη τὸ φάρμακον λίαν παυντικόν. 503

CHLOROFORMIUM BENZOATUM = Χλωροφόρμιον βενζοϊκόν. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 11,65 γρμ. βενζοϊκοῦ ὀξέος ἐντὸς 360 γρμ. χλωροφορμίου. Συνιστᾶται ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικὸν κατὰ δυσόσμων ἑλκῶν. 504

CHLOROFORMIUM MEDICINALE PICTET. Σκευάζεται διὰ κρυσταλλώσεως τοῦ χλωροφορμίου καὶ εἶνε ἀμιγὲς τῶν συνήθων ἐπιβλαβῶν προσμιγμάτων τοῦ ἀγοραίου. Πρόσφατον εἶνε ἐντελῶς καθαρόν, διατηρούμενον ἐπὶ μακρὸν ἀλλοιοῦται ἐν μέρει, δι' ὃ καὶ συνιστᾶται ἡ προσθήκη μικροῦ ποσοῦ οἰνοπνεύματος πρὸς παρακώλυσιν τῆς ἐπερχομένης διὰ χρόνου ἀλλοιώσεως τούτου. 505

CHLOROL. Ὑγρὸν ἀπολυμαντικὸν ἐν Γαλλίᾳ πωλούμενον καὶ συνιστάμενον ἐξ 1 μ. ἀχνης ὑδραργύρου, 1 μ. μαγειρικοῦ ἅλατος, 1 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, 3 μ. θειικοῦ χαλκοῦ καὶ 1000 μ. ὕδατος ἀπεσταγμένου. Διὰ τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ ἐπιδιώκεται 506

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ ταχεῖα πρόκλησις ἐμέτου, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκ λάθους τὸ ὑγρὸν ληφθῇ ἐσωτερικῶς.

507 **CHLOROPHENOLUM = Phenolum monochloratum, Monochlorphenol = Χλωροφαινόλη** = $C_6H_4<^{OH}_{Cl.}$ Διακρίνουσι τρεῖς ἰσομερεῖς μονοχλωροφαινόλας, τὴν ὀρθο- τὴν μετα- καὶ τὴν παραχλωροφαινόλην· ἐκ τούτων ἡ δραστικωτέρα καὶ ἐν τῇ θεραπευτικῇ συνήθως χρησιμεύουσα εἶνε ἡ **παραχλωροφαινόλη** = Parachlorophenolum, ἥτις εἶνε κρυσταλλική, δυσδιάλυτος (1,3%) ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκεται εἰς 40° καὶ ζέει εἰς 217°. Ἀνεγράφη ὡς φάρμακον τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἐπὶ φυματιώσεως καὶ χρονίων βρογχιτίδων· συνήθως στάζονται ἐπὶ βάμβακος καὶ εἰσπνέονται οἱ ἀτμοὶ 16 — 30 σταγόνων διαλύματος 7 μ. χλωροφαινόλης ἐν 3 μ. μίγματος οἰνοπνεύματος, εὐγενόλης καὶ μενθόλης. Παρηγγέλθη τὸ σκεύασμα καὶ κατὰ τοῦ ἐρυσιπέλατος εἰς ἀλοιφὴν (0,3—0,5 γρμ. : 30 γρμ. βασελίνης) δι' ἧς ἐπαλείφονται ἐπὶ λεπτὸν ὥρας δὶς τῆς ἡμέρας τὰ προσβεβλημένα μέρη. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος εἰς ἐπιχρίσεις διάλυμα ἐν γλυκερίνῃ ἐνέχον 10 % ἐκ τοῦ σκευάσματος. Ἡ χλωροφαινόλη παρηγγέλθη εἰς διαλύματα 1 — 2 % ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν πληγῶν, κατὰ παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ εἰς ἐνέσεις. Ἐν τῇ ὀδοντοιατρικῇ χρησιμεύει ἡ χλωροφαινόλη ὡς ἄριστον κατὰ τῆς τερηδόνος φάρμακον.

508 **CHLORSALOLUM = Chlorosalol = Χλωροσαλόλη** = $C_6H_4<^{OH}_{CO—O—C_6H_4Cl.}$ Συνίσταται ἐκ τοῦ σαλικυλικοῦ χλωροφαινυλαιθέρος, ὑπάρχουσι δὲ δύο ἰσομερεῖς χλωροσαλόλαι ἡ **ὀρθοχλωροσαλόλη** Orthochlorsalol καὶ ἡ **παραχλωροσαλόλη** Parachlorsalol. Ἀμφότεραι εἶνε λευκαὶ κρυσταλλικαί, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, κέκτηνται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας. Ἡ ὀρθοένωσις ἔχει ὀσμὴν ὑπενθυμίζουσαν τὴν τῆς σαλόλης καὶ τήκεται εἰς 53°, ἡ δὲ παρα-ἕνωσις εἶνε ἄοσμος καὶ τήκεται εἰς 70°. Πρὸς ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2—4 γρμ. ἡ παραένωσις ἀντὶ τῆς σαλόλης, πρὸς κατάρρους τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ προστάτου καὶ πρὸς διαρροίας ἐμπυρέτους, πρὸς ἐξωτερικὴν δὲ χρῆσιν ἐν τῇ χειρουργικῇ ἡ ὀρθοένωσις πρὸς ἐπίπαστιν πληγῶν καὶ ἑλκῶν.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CHLORYL=Coryl. Εἶνε ἀναισθητικὸν φάρμακον καὶ συνίσταται ἐκ μίγματος τοῦ χλωριούχου μεθυλίου καὶ χλωριούχου αἰθυλίου. Προτιμᾶται ἡ χλωρύλη τοῦ χλωριούχου μεθυλίου, ὡς ἧττον πτητική ἐκείνου, εἰδικῶς δὲ ἐφαρμόζεται ἐν τῇ ὀδοντοϊατρικῇ καὶ ἐν γένει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν μικρῶν ἐγχειρίσεων. 509

CHROATOL = Χροατόλη. Ἕνωσις τῆς τερπίνης καὶ τοῦ ἰωδίου ἀναγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Fournier κατὰ δερματικῶν παθήσεων. Κατ' ἀρχὰς ἐφέρετο εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὴν μορφὴν πρασινοκιτρίνων κρυσταλλίων, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, διαλυτῶν ἐν αἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ γλυκερίνῃ. Νῦν φέρεται ἡ κεκαθαρμένη ἔνυδρος ἕνωσις τῆς ἰωδούχου τερπίνης ὑπὸ τὸ ὄνομα Chroatol, ὡς ὑγρὸν πρασινόφαιον, ἐλαιῶδες, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ κολλοδίῳ. Μίγμα 1 μ. χροατόλης καὶ 2 μ. κολλοδίου παρηγγέλθη εἰς ἐπιχρίσεις κατὰ τῆς ψωριάσεως. 510

CHRYSAROBINUM = Ararobine = Χρυσαροβίνη = $C_{30}H_{26}O_7$ Ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο ἐσφαλμένως ὡς χρυσοφανικὸν ἐξύ, ὅπερ παράγεται ἐκ ταύτης δι' ἐξειδώσεως ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι. Ἐξάγεται ἐκ τῆς Araroba Cruda (Bahia ἢ Goa Pulver) οὐσίας εὑρισκομένης ἐν ταῖς κοιλότησι τοῦ ξυλώδους μέρους τοῦ φυτοῦ Andira Araroba καὶ συνισταμένης κατὰ 80 % ἐκ χρυσαροβίνης, διὰ κατεργασίας αὐτῆς ἐν θερμῇ βενζόλῃ καὶ ἐξατμίσεως τοῦ κατεργάσματος. Κιτρίνη κρυσταλλικὴ κόνις, τήκεται εἰς 170°, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι, διαλυτὴ ἐν βενζόλῃ καὶ χλωροφορμίῳ. Παρέχεται εἰς χρίσματα ἡ ἀλοιφὰς (1 : 10) κατὰ ψωριάσεως, ποικιλοχρόου πιτυριάσεως, τριχοκείρα ἕρπητος, λειχῆνος καὶ ἐκζέματος. Κατὰ τῶν αὐτῶν συνιστᾶται καὶ μίγμα ἐκ 10 μ. χρυσαροβίνης καὶ ἰτευλικοῦ ὀξέος, 15 μ. αἰθέρος καὶ 100 μ. ἐλαστικοῦ κολλοδίου. Κατὰ τῶν αἱμορροϊδίων ἐνεγράφη ἡ χρυσαροβίνη εἰς ἀλοιφὴν μετὰ βασελίνης (1 : 30). Κατὰ τὴν χρῆσιν τῆς χρυσαροβίνης προσεκτέον τοὺς ὀφθαλμούς. 511

CHRYSOIDIN = Χρυσοϊδίνη = $C_6H_5 - N = N - C_6H_3$ $(NH_2)_2$ HCl. Ἐρυθροφαία κόνις, κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ παρέχουσα καστανέρυθρα διαλύματα. Εἶνε ἀζωτοχρωστικὴ οὐσία καὶ ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις αὐτῆς πρὸς ἀπολύμανσιν μεγάλων ποσοτήτων ὕδατος καὶ ὡς ἀπολυμαντικοῦ τοῦ στόματος, τοῦ οἰσοφάγου καὶ τοῦ στομάχου, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. 512

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

513 **CHRYSOTOXININ = Χρυσοτοξίνη.** Ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐρυσιπελάδους σηκάλεως καὶ παράγει μετὰ τοῦ νατρίου ἕνωσιν δυσαλλειώτον καὶ εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι, ἀναγραφεῖσαν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας.

514 **CIMUCIFUGA RACEMOSA = Actée à grappes, Actea racemosa.** Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὸ βάμμα τοῦ ῥιζώματος ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἑφάπαξ 4 σταγόνων ἀνὰ δίωρον καὶ ἡμερησίαν 40 — 50 σταγόνων ὡς ἀντισπασμωδικόν, ἀντιασθματικὸν καὶ ἀντινευραλγικόν, κατὰ τῆς χορείας, τῆς ἐπιληψίας, νευραλγιῶν καὶ δυσμηνορροιῶν, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν· ἀνεγράφη καὶ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1 — 3 γρμ. Ἐν Ἀμερικῇ φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Cimicifugin, οὐσία ῥητινώδης καθιζάνουσα διὰ μίξεως τοῦ αἰνοπνευματούχου βάμματος τοῦ ῥιζώματος μεθ' ὕδατος· ἀναγράφεται δὲ αὕτη ὅπου καὶ τὸ ῥίζωμα εἰς δόσιν 0,05—0,10 γρμ.

515 **CINCHONIDINUM SALICYLICUM = Ἰσαλικυλικὴ κιγχονιδίνη = $C_{19}H_{22}N_2O.C_7H_6O_3$.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως κιγχονιδίνης ἐντὸς διαλύματος ἰσαλικυλικοῦ ὀξέος. Βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιρευματικὸν εἰς δόσιν 0,15—0,25 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας· ἡ μεγίστη ἡμερησία δόσις 1,20 γρμ.

516 **CINERARIA MARITIMA = Senecio Maritimus.** Ὁ ἀπὸς τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ τούτου ἀνεγράφη κατὰ τοῦ καταρράκτου τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐπιτάξεις δύο σταγόνων τοῦ ἀποῦ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐνισχύουσι τὴν ὅρασιν ἐπὶ ἐλαφρῶν τυφλώσεων.

517 **CINNAMOLUM = Κινναμόλη.** Εἶνε κεκαθαρμένον κινναμωμέλαιον καὶ ἀπεδείχθη ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικὸν φάρμακον. Μῖγμα 75 μ. ῥητινόλης (Retinol), 25 μ. ἀπεστειρωμένου κηροῦ καὶ 1 μ. κινναμόλης ἐπὶ πληγῶν ἐφαρμοζόμενον παρέσχεν καλλίτερα ἀποτελέσματα τῶν τοῦ ἰωδοφορμίου.

518 **CINNAMYLEUGENOL = Eugenolum cinnamylicum, Cinnamate d' eugenol = Κινναμυλευγενόλη = $C_6H_3(C_3H_5)(OCH_3)O.CO.C_2H_2.C_6H_5$.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τῆς εὐγενόλης ἐπὶ τὸ χλωριοῦχον κινναμύλιον ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι. Βελόναι, ἄχροοι, ἄοσμοι καὶ ἄγευστοι, τηκόμεναι εἰς 90° — 91°, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυταὶ ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, χλωροφορμίῳ καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς πνευμονικῆς φθίσεως ἀντὶ τῆς ἱεροξυλόλης.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CITROPHEN = Κιτροφαίνη = $C_3H_4OH\left(\begin{matrix}CONH\\OC_2H_5\end{matrix}>C_6H_4\right)_3+3H_2O$. Ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν φάρμακον συνιστάμενον ἐκ προϊόντος συμπυκνώσεως ἑνὸς μορίου κιτρικοῦ ὀξέος καὶ τριῶν μορίων παραφαινετιδίνης. Κόνις ἄχρους, κρυσταλλικὴ τηκομένη εἰς 181°, διαλυτὴ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 40) καὶ ἐν ὕδατι θερμῷ (1 : 50). Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ. κατὰ τυφοειδῶν πυρετῶν, ὧν ταπεινοῖ τὴν θερμοκρασίαν κατὰ 2°—3°. Ἐδόθη κατὰ ἡμικρανιῶν καὶ νευραλγιῶν εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,2—0,3 διὰ παιδία· ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τοῦ τύφου ἐδόθη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 3—6 γρμ. Ἡ κιτροφαίνη διαφέρει τῆς ἀπολυσίνης (Apolysin), καθόσον ἡ μὲν κιτροφαίνη συγκρατεῖται ἐκ 3 μ. παραφαινετιδίνης καὶ 1 μ. κιτρικοῦ ὀξέος, ἐνῷ ἡ ἀπολυσίνη συνίσταται ἐξ 1 μ. παραφαινετιδίνης καὶ 1 μ. κιτρικοῦ ὀξέος. 519

COBALTUM NITRICUM OXYDULATUM = Νιτρικὸν ὑποξείδιον τοῦ κοβαλτίου = $Co\,(NO_3)_2 + 6H_2O$. Ἐρυθρὰ κρυσταλλία, ὑγροσκοπικά, τηκόμενα εἰς 100°, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῶν ἐηλητηριάσεων δι' ὑδροκυανικοῦ ὀξέος, ἔχει δὲ τὴν ἰδιότητα νὰ δεσμεύῃ τὸ δηλητήριον οὐ μόνον ἐν τῷ στομάχῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ αἵματι καὶ νὰ σχηματίζῃ μετ' αὐτοῦ ἑνώσεις ἀβλαβεῖς. Διαλύματα ἐκ τούτου ½—1 % εἶνε ἀβλαβῆ διὰ τὸν ὀργανισμὸν καὶ δύνανται 20—30 κ. ἑ. ἐκ τούτων νὰ ἐγχυθῶσιν ὑποδορείως, ταὐτοχρόνως δὲ νὰ παρέχωνται ἐσωτερικῶς τὰ αὐτὰ κατὰ ποτήρια. 520

COCAETHYLIN = Κοκαιθυλίνη = $C_{18}H_{23}NO_4$. Εἶνε ὁ αἰθυλαιθὴρ τῆς βενζοϋλεκγονίνης καὶ σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τῆς βενζοϋλεκγονίνης ἐπὶ τὸ ἰωδοῦχον αἰθύλιον. Πρισματικὰ κρυστάλλια, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκόμενα εἰς 108° — 109°. Ἐνεργεῖ ὅπως ἡ κοκαΐνη, ἀλλ' ἠπιώτερον ταύτης, ὅθεν ἀνεγράφη εἰς νευροπαθῆ ἄτομα. 521

COCAINUM = Κοκαΐνη = $C_{17}H_{21}NO_4$. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Erythroxylon coca ἐξαγόμενον· λευκοὶ πρισματικοὶ κρύσταλλοι, γεύσεως πικρᾶς, ὀσμῆς χαρακτηριστικῆς, τηκόμενοι εἰς 98°, εὐδιάλυτοι ἐν αἰθέρι, οἰνοπνεύματι, βασελίνῃ καὶ ἐλαίοις, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι (1 : 700). Ἀναγράφεται ὡς ἀναισθητικὸν φάρμακον, πρὸς πρόκλησιν τοπικῆς 522

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀναισθησίας πρὸ μικρῶν ἐγχειρίσεων, εἰς ἐπιχρίσεις ἢ ἐπιτρίψεις ἢ ἐνταλάξεις ἢ ψεκασμοὺς ἐν διαλύματι 2—5 %, ἢ ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 20 — 25 σταγόνων ἐκ διαλύματος 2 %. Παρηγγέλθη καὶ ἐσωτερικῶς εἰς ἡμερησίαν δόσιν $^1/_2$ — 1 $^1/_2$ τοῦ ἑκατοστογραμμου, ὡς παυσίπονον καὶ ἀντισπασμωδικόν, ἐπὶ γαστραλγιῶν, καρδιαλγιῶν, τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων, τῆς ἐν θαλάσσῃ ναυτίας, κατὰ τῆς κοκκύτιδος, κατὰ τῶν διὰ στρυχνίνης δηλητηριάσεων καὶ κατὰ τῆς μορφινομανίας, ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ εἶνε μακρά, διότι ἐπέρχεται χρονία δηλητηρίασις (κοκαϊνισμός).

523 **COCAINUM BORACICUM = C. Boricum = Βορικὴ κοκαΐνη.** Δι' ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ κολλύρια ἐπαινεῖται.

524 **COCAINUM CANTHARIDATUM = C. Cantharidinicum, Cantharidate de cocaine = Κανθαριδικὴ κοκαΐνη.** Σκευάζεται διὰ μίξεως 2 μ. ὑδροχλωρικῆς κοκαϊνης, 1 μ. κανθαριδίνης καὶ 2 μ. καυστικοῦ νάτρου· κόνις ἄμορφος λευκή, ἄοσμος, γεύσεως ἀρμυρίας πεπερώδους, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτος ἐν θερμῷ, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ βενζίνῃ. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς ἡμερησίαν δόσιν $^1/_{10}$—$^1/_2$ τοῦ χιλιοστογράμμου διαλελυμένη ἐν ὕδατι χλωροφορμιούχῳ κατὰ τῆς φυματιώσεως τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν πνευμόνων.

525 **COCAINUM HYDROCHLORICUM = Ὑδροχλωρικὴ κοκαΐνη = $C_{17}H_{21}NO_4HCl$.** Ἄχροοι καὶ ἄοσμοι βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι, παρέχουσι διαλύματα εὐαλλοίωτα, ὅθεν ἀείποτε ταῦτα δέον νὰ ὦσι προσφάτως σκευασμένα. Ἀναγράφεται ὅπου καὶ ὅπως ἡ κοκαΐνη, ἧς προτιμᾶται ὡς εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι. Συνηθες ἀναισθητικὸν τῶν ὀφθαλμιατρῶν καὶ τῶν ὀδοντιατρῶν ἐν διαλύματι 2 %. Ἕνεκα τούτου καὶ συχναὶ αἱ δι' αὐτῆς δηλητηριάσεις, καθ' ὧν συνιστῶνται εἰσπνοαὶ ὀλίγων σταγόνων νιτρώδους ἀμυλίου.

526 **COCAINUM LACTICUM = Lactate de cocaine = Γαλακτικὴ κοκαΐνη = $C_{17}H_{21}NO_4C_3H_6O_3$.** Μᾶζα λευκὴ μελιτώδους συστάσεως, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι. Τὸ σκεύασμα ἐν ξηρᾷ καταστάσει δὲν παρασκευάσθη εἰσέτι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φυματιώδους κυστίτιδος πρὸς καταπράϋνσιν τῆς εὐαισθησίας τῆς προερχομένης ἐκ τῆς διὰ γαλακτικοῦ ὀξέος θεραπείας τῆς νόσου· γίνεται χρῆσις τοῦ φαρμάκου ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἑβδομάδος ἐνσταζομένου ἐν τῇ κύστει μετὰ τὴν κένωσιν ταύτης ἐνὸς γραμμα-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρίου ἐκ τοῦ ἑπομένου διαλύματος· γαλακτικῆς κοκαΐνης 1 μ. γαλακτικοῦ ὀξέος 5 μ. ὕδατος 5 μ. Παρηγγέλθη ἡ γαλακτική κοκαΐνη καὶ πρὸς τοπικὴν θεραπείαν τῆς φυματιώδους λαρυγγίτιδος.

COCAINUM NITRICUM = Κοκαΐνη νιτρική = $C_{17}H_{21}NO_4$ HNO_3. Κρυστάλλια ἄχροα τραπεζοειδῆ, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη τὸ νιτρικὸν τοῦτο τῆς κοκαΐνης ἅλας ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου κατὰ παθήσεων τῶν οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων, ὅταν ἐπιδιώκεται ἡ μετρίασις τῶν ἐκ τῆς καυτηριάσεως διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου πόνων. Χορηγεῖται εἰς διάλυμα ἐξ 1 γρμ. νιτρικοῦ ἀργύρου, 1 γρμ. νιτρικῆς κοκαΐνης καὶ 50 γρμ. ὕδατος. Ἡ νιτρικὴ κοκκαΐνη ἀνεγράφη καὶ ἐπὶ ὀφθαλμικῶν νοσημάτων. 527

COCAINUM OLEINICUM = Ἐλαϊκὴ κοκαΐνη. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 5 ἢ 10 ἢ 50 γρμ. κοκαΐνης ἐντὸς 25 γρμ. ἐλαϊκοῦ ὀξέος καὶ 70 γρμ. ἐλαίου τῶν ἀμυγδάλων. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς ὡς παυσίπονον. 528

COCAINUM PHENOLICUM=C. Phenylicum, C. Carbolicum, Phenylcocainum, Cocainphenylat, Phenate de cocaine=Φαινολικὴ κοκαΐνη. Μῖγμα κοκαΐνης καὶ φαινικοῦ ὀξέος παραγόμενον διὰ θερμάνσεως 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 2 μ. κοκαΐνης. Μᾶζα μελιτώδης, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι κεκραμένῳ μετ' ἰσοπλασίου ὕδατος. Ἐπροτάθη δι' ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,01 — 0,03 γρμ. πρὸς ἐπίτευξιν τοπικῆς ἀναισθησίας ἐν τῇ ὀδοντοϊατρικῇ. Ἐχρησιμοποιήθη τὸ φάρμακον ὡς κόνις ἔρρινες, ἐν μίγματι μετ' ἀντιπυρετίνης (5 : 95), πρὸς κατάρρους τῆς ῥινὸς συνοδευομένους ὑπὸ δυσκρισίας. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ μίγματος δόσις 0,1 γρμ. λη-φθεῖσα ἐσωτερικῶς ἐπὶ στομαχικῶν κατάρρων παρέσχεν εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα. Ἐπὶ γαστραλγιῶν τοῦ στομάχου ἡ ἀνωτέρω δόσις παρέχεται ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν. Δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν τὸ φάρμακον τίθεται ἐντὸς σφαιριδίων ἐκ πηκτῆς, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἄμεσος ἐπαφὴ τούτου μετὰ τῶν ὑμένων τοῦ στόματος. Διάλυμα ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι τῆς φαινολικῆς κοκαΐνης (1:10) ἐχρησιμοποιήθη ὡς κολλύριον πρὸς ἐπιπεφυκίτιδας. Διάλυμα (10 %) ἐπαλειφόμενον διὰ χρωστῆρος ἐθεράπευσε καταρροϊκὰς κυνάγχας καὶ λαρυγγικοὺς καὶ φαρυγγικοὺς κατάρρους, πρὸς οὓς 529

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅμως ἡ κόνις ἐκ μίγματος φαινελικῆς κοκαΐνης καὶ ἀντιπυρετίνης (5:95) προσφυσιωμένη διὰ καλαμίσκου ταχύτερον τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιφέρει. Τὸ ἐν ἀραιῷ εἰνοπνεύματι διάλυμα (4:100) ἐχρησιμοποιήθη ἐπαλειφόμενον καὶ προστριβόμενον κατὰ παντὸς τοπικῶν πόνων. Τὸ κατ' ἀρχὰς προταθὲν σκεύασμα ὑπὸ τὸ ὄνομα Cocainum phenylicum ὑπὸ τοῦ Viau, συνίστατο ἐξ ὑδροχλωρικῆς κοκαΐνης καὶ φαινικοῦ ὀξέος· τὸ ὑπὸ τοῦ Merck σκεύασμα συνίσταται ἐκ 3 μ. κοκαΐνης καὶ 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος, τὸ δὲ σκεύασμα τοῦ Poinsot σκευάζεται ἐξ 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος, 2 μ. κοκαΐνης, 40 μ. ἐλαίου τῆς βασελίνης, καὶ 20 μ. ἐλαίου τῆς ἀραχίδνης. Τὸ τελευταῖον σκεύασμα φέρεται εἰς σωλῆνας ἐνέχοντας 1 γρμ. ἵπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,04 γρμ. τοῦ σκευάσματος τοῦ Merk.

530 **COCAINUM SALICYLICUM = Ἰτεϊλικὴ κοκαΐνη** = $C_{17}H_{21}NO_4C_7H_6O_3$. Μικρὰ χιονόλευκα, ὑγροσκοπικὰ κρυστάλλια, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, εἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ τοῦ σπασμωδικοῦ ἄσθματος.

531 **COCAINUM SACHARINATUM = Σακχαρινικὴ κοκαΐνη.** Ἕνωσις σακχαρίνης καὶ κοκαΐνης συνισταμένη ἐκ στιλπνῶν κιτρίνων ὑγροσκοπικῶν κρυσταλλικῶν λεπίων, γεύσεως γλυκείας. Παρέχεται ὅπου καὶ ἡ ὑδροχλωρικὴ κοκαΐνη· διαλύματα αὐτῆς 5 % ἀντιστοιχοῦσι πρὸς διαλύματα τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἅλατος τῆς κοκαΐνης 4 %.

532 **COCAINUM STEATICUM = Στεατικὴ κοκαΐνη** = $C_{17}H_{21}NO_4C_{17}H_{35}COOH$. Σκευάζεται ἐκ διαλυμάτων 2,84 γρμ. στεατικοῦ νατρίου καὶ 3,03 γρμ. ὑδροχλωρικῆς κοκαΐνης· κρυσταλλικαὶ βελόναι περιέχουσαι 51,63 % κοκαΐνης. Χρήσιμος ἡ ἕνωσις πρὸς παρασκευὴν ἐλαίων (0,5:50 ἀμυγδαλελαίου), ἀλοιφῶν (0,5:50 βασελίνης) καὶ ὑπεθεμάτων (0,02 : 2,25 βουτύρου τοῦ κακάου).

533 **COCAPYRIN.** Μῖγμα 2 γρμ. ἀντιπυρίνης, καὶ 0,02 γρμ. κοκαΐνης. Τὸ σκεύασμα φέρεται ὑπὸ τὴν μορφὴν τροχίσκων, ὧν ἕκαστος περιέχει 0,20 γρμ. ἀντιπυρίνης καὶ 0,002 γρμ. κοκαΐνης· 3—4 τροχίσκοι παρέχονται δι' ἡμέρας κατὰ πόνων τοῦ λαιμοῦ καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς φαρυγγίτιδος καὶ ἀμυγδαλίτιδος.

534 **COCILLANA.** Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ τῆς Βολιβίας Sycocarpus Rusbyi ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ ἰδίᾳ τῶν χρονίων καὶ ἐξέων κατάρρων τῶν βρόγχων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὡς καὶ κατὰ τῆς δυσεντερίας. Ἡ δρᾶσις αὐτοῦ κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις φαίνεται ἀνωτέρα τῆς ἀπομορφίνης καὶ πρωτιμωτέρα τῆς ἰπεκακουάνης. Χορηγεῖται τὸ βάμμα ἢ τὸ ῥοῦβες ἐκχύλισμα τοῦ φλοιοῦ εἰς δόσιν 1—2 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

CODEINUM HYDROCHLORICUM = Ὑδροχλωρικὴ κωδεΐνη 535
$= C_{18}H_{18}(CH_3)NO_3HCl + 2H_2O$. Βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, γεύσεως πικρᾶς, διαλυτοὶ ἐν 20 μ. ὕδατος ψυχροῦ καὶ ἐν ἴσοβαρεῖ ποσῷ ὕδατος ζέοντος. Ἀνεγράφη ὡς πραϋντικὸν τοῦ βηχὸς τῶν φθιτικῶν καὶ κατὰ τῆς πολυδιψίας τῶν διαβητικῶν, ἔτι δὲ καὶ ὡς παυσίπονον ἐπὶ μητρικῶν παθήσεων· χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,02—0,10 γρμ.

CODEINUM IODICUM = Ἰωδικὴ κωδεΐνη $= C_{18}H_{21}NO_3(HJO_3)_2$. 536
Λευκαὶ βελόναι, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀπεσυντιθέμεναι διὰ χρόνου μετ' ἀπελάσεως ἰωδίου. Ἀνεγράφη τὰ ἄλας ὡς ἀντινευραλγικὸν καὶ παυσίπονον, εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (0,3 : 10)· ἐδόθη ἐσωτερικῶς καὶ κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ βηχὸς τῶν παίδων εἰς δόσιν ἑνὸς ἑκατοστογράμμου δι' ἕκαστον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ πάσχοντος παιδίου.

CODEINUM PHOSPHORICUM = Phosphate de codeine = Φωσφορικὴ κωδεΐνη 537
$= C_{18}H_{21}NO_3H_3PO_4 + 2H_2O$. Κρύσταλλοι λευκοί, γεύσεως πικρᾶς, δυσδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι, διαλυτοὶ ἐν 4 μ. ὕδατος, δι' ὃ καὶ καταλληλοι εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις. Ὁ Dornblüth παρέσχε τὴν φωσφορικὴν κωδεΐνην δι' ἐνέσεων εἰς δόσιν 0,02—0,05 γρμ. πρὸς κατάπαυσιν διεγέρσεων φρενοβλαβῶν, ἀναφέρει δὲ ὅτι ἐνεργεῖ μὲν αὕτη ἀσθενέστερον τῆς ὑοσκίνης, ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῆς ἐνδείκνυται, ὅπου ἀνάγκη παρίσταται ἀλλαγῆς τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων ἢ ὅταν διὰ τῆς ὑοσκίνης ἐπῆλθον παραισθήσεις. Τὸ πρὸς ἐνέσεις χρησιμεῦον διάλυμα παρασκευάζεται ἐξ 1 γρμ. φωσφορικῆς κωδεΐνης, 20 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου καὶ 0,02 γρμ. φαινικοῦ ὀξέος. Παρέχεται καὶ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ μορφινισμοῦ καὶ ὡς ναρκωτικὸν καὶ καταπραυντικὸν ἐπὶ χρονίων παθήσεων τῶν ὀργάνων τῆς ἀναπνοῆς, τῆς πέψεως, τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ὡς καὶ ἐπὶ κοκκύτιδος καὶ τοῦ ἁπλοῦ διαβήτου, εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,02 — 0,05 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 0,4 γρμ. Εἰς παιδία δόσις 0,01 γρμ. ἐπέφερεν ἐπικίνδυνον νάρκωσιν. Εἰς παιδία μικρὰ χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,0002 γρμ. μέχρι τοῦ 4 ἔτους 0,01 γρμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέχρι τοῦ 6 ἔτους 0,02 γρμ. μέχρι τοῦ 8 ἔτους 0,04 γρμ. καὶ μέχρι τοῦ 12 ἔτους 0,1 γρμ.

538 **COFFEINUM = Caffeinum, Theïnum, Guaranïnum, Trimethylxanthïnum = Καφεΐνη** = $C_8H_{10}N_4O_2+H_2O$. Εὑρίσκεται ἐν τῷ καφὲ (2,2 %), τῷ τείῳ (1—4 %), τῇ γουαρανῇ (4—5 %) καὶ τῷ καρύῳ κόλας (1—3 %) καὶ ἐξάγεται συνήθως ἐκ τοῦ τείου. Λευκοὶ βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, ἐξαχνούμενοι εἰς 180°, τηκόμενοι εἰς 230°,5· διαλυτοὶ εἰς 75,80 μ. ψυχροῦ ὕδατος, εὐδιάλυτοι ἐν ζέοντι ὕδατι (1 : 2), ἐν 50 μ. οἰνοπνεύματος (90 %), 9 χλωροφορμίου, δυσδιάλυτοι ἐν αἰθέρι, λίαν διαλυτοὶ ἐν ἀραιοῖς διαλύμασι βενζοϊκοῦ ἢ ἰτεϋλικοῦ νατρίου. Ἀνεγράφη ὡς ἀναληπτικόν, διουρητικὸν καὶ κατὰ τῆς ἡμικρανίας εἰς δόσιν 0,05—0,25 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας. Χορηγεῖται καὶ ὡς τονωτικὸν καὶ κανονίζον τὴν λειτουργίαν τῆς καρδίας εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐκ διαλύματος 4 μ. καφεΐνης, 3 μ. ἰτεϋλικοῦ νατρίου καὶ 10 μ. ὕδατος· ἑκάστη σύριγξ ἐνέχει 0,4 καφεΐνης. Παρέχεται καὶ κατὰ τῆς ἐκ μιασματικῶν νόσων ἐπαπειλουμένης καταπτώσεως τῶν δυνάμεων καὶ κατὰ τῶν ναρκωτικῶν δηλητηρίων ὡς διεγερτικόν. Ἡ καφεΐνη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῶν μετὰ τσικετὸν αἱμορραγιῶν. Ἡ μεγίστη ἐφ' ἅπαξ δόσις τῆς καφεΐνης εἶνε 0,5 γρμ., ἡ δὲ μεγίστη ἡμερησία 1,5 γρμ.

539 **COFFEINI SALES COMP. = Ἅλατα διπλᾶ καφεΐνης.** Τὰ ἅλατα ταῦτα ἐπροτάθησαν ἀντὶ τῆς δακτυλίτιδος κατὰ πνευμονικῶν παθήσεων καὶ ὡς διουρητικὰ ἐπὶ ὕδρωπος. Χορηγοῦνται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,8—2 γρμ. Ἡ μεγίστη αὐτῶν ἐφ' ἅπαξ δόσις εἶνε 1 γρμ., ἡ μεγίστη δὲ ἡμερησία 3 γρμ. Τοιαῦτα ἅλατα εἶνε τὰ ἑπόμενα: Coffeïno-ammoniocitricum (54 % καφεΐνης), Coffeïno-natrium benzoïcum (45,8 % καφεΐνης) ἄμορφος, λευκὴ κόνις ἄοσμος, γεύσεως πικρᾶς, διαλυτὴ ἐν 2 μ. ὕδατος καὶ 40 μ. οἰνοπνεύματος, Coffeïno-natrium bromatum (52 % καφεΐνης), Coffeïno-natrium cinnamylicum (62,5 % καφεΐνης), Coffeïno-natrium citricum (52,2 % καφεΐνης), Coffeïno-natrium salicylicum (62,5 % καφεΐνης), κόνις λευκή, ἄοσμος, γεύσεως πικρᾶς, διαλυτὴ ἐν 2 μ. ὕδατος καὶ 20 μ. οἰνοπνεύματος. Ἐκ τούτων τὰ σχετικῶς εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι Coffeïno-natrium benzoïcum, Coffeïnonatrium salicylicum καὶ Coffeïno-natrium cinnamylicum προτιμῶνται διὰ τὰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐν διαλύμασιν (1 : 5).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

COFFEINUM BORO-CITRICUM = Βορικοκιτρική καφεΐνη. Κόνις λευκή, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ· συνεγοῖ τὴν ἐνέργειαν τῆς καφεΐνης μετὰ τῆς ἀντισηπτικῆς τοῦ βορικοῦ ὀξέος. 540

COFFEINUM CARBOLICUM = C. Phenolicum, C. phenylicum = Φαινολική καφεΐνη. Σκευάζεται διὰ μίξεως φαινικοῦ ὀξέος μετὰ καφεΐνης. Κρυσταλλικὴ ἕνωσις, λευκὴ ὑπέρυθρος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις. 541

COFFEINUM - CHLORALUM = Coffein - chloral = Chloral - caffeinum, Coffeine - chloral. Ἕνωσις μοριακὴ τῆς καφεΐνης καὶ τῆς χλωράλης· ἀποτελεῖται ἐξ ἀχρόων στιλπνῶν φυλλοειδῶν κρυστάλλων ἢ κρυσταλλικῆς μάζης, εὐδιαλύτου ἐν ὕδατι· παραγγέλλεται εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ὡς πραϋντικὸν καὶ παυσίπονον κατὰ τῶν ἀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,4—0,8 γρμ. ὡς καὶ κατὰ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος εἰς δόσιν 0,2—0,4 γρμ., ἥτις δύναται καὶ ἐν ἀνάγκῃ μετὰ παρέλευσιν δύω ὡρῶν νὰ ἐπαναληφθῇ. 542

COFFEINUM CITRICUM = Κιτρική καφεΐνη. Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρεται συνήθως ὡς κιτρικὴ καφεΐνη μῖγμα 1 ἢ 2 μ. καφεΐνης καὶ 1 μ. κιτρικοῦ ὀξέος, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἡμικρανίας διάλυμα 4 μ. ἐκ ταύτης ἐν 120 μ. σιροπίου ἁπλοῦ παρεχόμενον ἀνὰ ἓν ἢ δύο κοχλιάρια τῆς τραπέζης πρὸ τῆς προσβολῆς τῆς νόσου. 543

COFFEINUM CITRICUM EFFERVESCENS. Συνίσταται ἐκ 2 μ. καφεΐνης, 2 μ. κιτρικοῦ ὀξέος, 60 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου, 14 μ. τρυγικοῦ ὀξέος καὶ 62 μ. κόνεως σακχάρου. Τὸ μῖγμα διαβρέχεται δι' οἰνοπνεύματος καὶ μαζοποιεῖται, εἶτα δὲ ξηραίνεται καὶ κοκκοποιεῖται. 544

COFFEINUM HYDROBROMICUM = Ὑδροβρωμική καφεΐνη $= C_8H_{10}N_4O_2BrH + 2H_2O$. Ἄχρους κρυστάλλια, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, ἀναγραφέντα εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ὡς διουρητικόν. 545

COFFEINUM PHTALICUM = Φθαλική καφεΐνη $= C_8H_{10}N_4O_2.C_8H_6O_4 + H_2O$. Κόνις κρυσταλλικὴ λευκή, διαλυτὴ ἐν 5 μ. ὕδατος καὶ ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι· ὡς εὐδιάλυτος ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις. 546

COFFEINUM TRIJODATUM = Τριδιωδιοῦχος καφεΐνη $= C_8H_{10}N_4O_2HJ.J_2 + 1\,1/_2H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως οἰνοπνευματούχου διαλύματος καφεΐνης μετὰ διαλύματος ὑδροϊωδικοῦ 547

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξέσεως καὶ ἐκθέσεως τοῦ μίγματος ἐν τῷ ἡλιακῷ φωτί, ὅτε ἀποχωρίζεται μετὰ πάροδον δύο ἡμερῶν τὸ σκεύασμα, εἰς μακροὺς πρισματικοὺς πρασίνους κρυστάλλους διαλυσμένους ἐν οἰνοπνεύματι. Τὸ σκεύασμα ἀποσυντίθεται ταχέως ἐν τῷ στομάχῳ, ἐπροτάθη δὲ ὡς ἰωδιοῦχον ἅλας, ἀναγραφὲν εἰς δόσιν 0,12—0,24 γρμ. Εὔχρηστον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ.

548 **COFFEINUM PHOSPHORICUM = Φωσφορικὴ καφεΐνη.** Κόνις λευκή, κρυσταλλική, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις.

549 **COFFEINUM VALERIANICUM = Ναρδικὴ καφεΐνη.** Κόνις κρυσταλλινή, τὴν ὀσμὴν τῆς νάρδου ἔχουσα. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν νευρικῶν ἐμέτων τῶν ὑστερικῶν καὶ κατὰ τῆς κοκκύτιδος τῶν παίδων εἰς δόσιν 0,08—0,10 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

550 **COLCHICEINUM = Κολχικεΐνη.** Πρὸ τῆς διασπάσεως τῆς κολχικίνης κρυσταλλοῦται εἰς βελονοειδῆ κρυστάλλια, εἶνε ὀλίγον διαλυτὴ ἐν ψυχρῷ ὕδατι, διαλυτὴ ἐν ὕδατι ζέοντι, οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ μᾶλλον ὀληθηριώδης τῆς κολχικίνης. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,001 — 0,002 γρμ. εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ τῶν ἐξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων.

551 **COLCHICINUM = Κολχικίνη** $= C_{22}H_{25}NO_6$. Ἀλκαλοειδὲς τοῦ φυτοῦ Colchicum autumnale. Πρὸς θεραπευτικοὺς σκοποὺς ἀναγραπτέα ἡ **κρυσταλλικὴ** = Colchicine crystallisée, ἥτις εἶνε σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ γλυκερίνῃ καὶ παρέχεται εἰς σφαιρία καὶ εἰς δόσιν 0,004 τὴν πρώτην ἡμέραν, 0,003 τὴν δευτέραν, 0,002 τὴν τρίτην καὶ 0,001 γρμ. τὴν τετάρτην ἡμέραν κατὰ τῆς ἀρθριτίδος, τῶν χρονίων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων, τῆς ἰσχιάδος καὶ τῶν γλαυκωμάτων τῶν ὀφθαλμῶν· μετὰ παρέλευσιν ὀκταημέρου ἐπαναλαμβάνεται ἡ δόσις κατὰ τὰ αὐτὰ ποσά.

552 **COLLASINUM = Kollasine = Collosin.** Σκεύασμα ἀνάλογον τοῦ κολλοδίου καὶ τῆς τραυματικίνης, ὧν πλεονεκτεῖ πρὸς ἐπίχρισιν τοῦ δέρματος. Συνίσταται ἐκ διαλύματος νιτροκυτταρίνης καὶ καφουρᾶς ἐν ὀξόνῃ.

553 **COLLEMPLASTRA.** Ἔμπλαστρα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως ἰδίᾳ ἐν Ἀμερικῇ χρησιμεύοντα κατὰ δερματικῶν παθήσεων. Ἀπό τινος γίνεται χρῆσις τῶν ἐμπλάστρων τούτων καὶ ἐν Αὐστρίᾳ· πλεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νεκτοῦσι ὡς προσκολλώμενα ἐντελῶς καὶ ἀποκολλώμενα εὐκόλως καὶ ὡς δυνάμενα εὐχερῶς διαφόρους φαρμακευτικὰς οὐσίας νὰ περιλάβωσιν.

COLLINSONIA CANADENSIS. Φυτὸν τῆς βορείου Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1 — 4 γρμ. δι' ἡμέρας ἀνεγράφη κατὰ τῆς βλεννορροίας, τοῦ ὕδρωπος, τῆς λευκορροίας, τῆς κυστίτιδος καὶ τῶν λίθων τῆς κύστεως. 554

COLLODIUM CADINUM. Σκευάζεται ἐκ 10 μ. Ol. Juniperi empyreum. καὶ 20 μ. κολλοδίου. Ἀνεγράφη ἐπιτυχῶς κατὰ τῆς ψωριάσεως. 555

COLLODIUM CANTHARIDATUM = Κανθαριδοῦχον κολλόδιον. Εἶνε μῖγμα 96 γρμ. collodium 4 γρμ. oleum rapae καὶ 0,15 γρμ. cantharidinum. Χρήσιμον εἰς ἐπιχρίσεις ἀντὶ τῶν ἐκ κανθαρίδων ἐμπλάστρων. 556

COLLODIUM CARBOLISATUM = Collodium odondalgicum = Φαινικοῦχον ἢ ὀδοντολγικὸν κολλόδιον. Σύγκειται ἐξ 1 μ. acid. carbol. καὶ 19 μ. collodium elasticum. 557

COLLODIUM CHRYSAROBINATUM. Συνίσταται ἐκ 2 μ. χρυσαροβίνης καὶ 15 μ. κολλοδίου. 558

COLLODIUM IODOFORMATUM. Διάλυμα 1 μ. ἰωδοφορμίου ἐντὸς 9 μ. collodium elasticum. 559

COLLODIUM SALICYLATUM = Collodion salicylé, Coriçide. Μῖγμα 10 μ. acid. salicylic. 1 μ. extract. cannabis ind. 90 μ. collodium elastic. καὶ 2 μ. acid. acetic. glac. Δεδοκιμασμένον κατὰ τῶν τύλων φάρμακον. 560

COLLODIUM STYPTICUM=Στυπτικὸν κολλόδιον. Σκευάζεται ἐξ 1 μ. ὑπερχλωριούχου σιδήρου καὶ 9 μ. κολλοδίου. Ἀνεγράφη ὡς αἱμοστατικόν. 561

COLOCYNTHIDINUM (Citrullinum) καὶ COLOCYNTHINUM = Κολοκυνθιδίνη καὶ κολοκυνθίνη. Ἀμφότερα ἐξάγονται ἐκ τῶν κολοκυνθίδων καὶ συνίστανται ἐκ μικροσκοπικῶν λευκῶν κρυστάλλων. Ἀνεγράφησαν ὡς καθαρτικά, ἡ μὲν κολοκυνθίνη εἰς δόσιν 0,1—0,4 γρμ., ὑποδορείως δὲ ἐν ὕδατι διαλελυμένη εἰς δόσιν 0,01 — 0,03 γρμ. ἡ δὲ κολοκυνθιδίνη εἰς δόσιν 0,005—0,01 γρμ. Ἀμφότερα ἐπιφέρουσι τὸ καθαρτικὸν ἀποτέλεσμα ἀναγραφόμενα καὶ ἐν κλύσμασιν ἢ καὶ ἐν ὑποθέμασιν. 562

COLUMBINUM = Κολομβίνη = $C_{21}H_{22}O_7$. Ἐξάγεται ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ κολόμβου δι' ἐκχυλίσεως μετὰ οἰνοπνεύματος καὶ 563

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατεργασίας τοῦ ὑπολείμματος τῆς ἀποστάξεως μετὰ χλωροφορμίου· μετὰ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ χλωροφορμίου, διαλύεται τὸ ἀλκαλοειδὲς ἐν αἰθερίῳ πνεύματι καὶ ἀποχρωματίζεται διὰ ζωϊκοῦ ἄνθρακος, εἶτα δὲ ἀνακρυσταλλοῦται ἐξ ἀπολύτου αἰθερίου πνεύματος. Οὐσία κρυσταλλική, πικροτάτης γεύσεως, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, γλυκερίνῃ καὶ ἀραιῷ αἰθερίῳ πνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν ἀπολύτῳ αἰθερίῳ πνεύματι, χλωροφορμίῳ, βενζίνῃ καὶ τερεβινθελαίῳ, τήκεται εἰς 182°. Ἀνεγράφη ὡς πικρὸν καὶ στομαχικὸν ἀντὶ τῆς ῥίζης τοῦ κολόμβου εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,04 γρμ.

564 **COMBRETUM RAIMBAULTI.** Φυτὸν τῆς Α. Ἀφρικῆς καὶ Βραζιλίας, οὗτινος τὰ φύλλα εἰς ἀφέψημα (16:1000) ἀνεγράφησαν κατὰ τοῦ χολώδους αἱματουρικοῦ πυρετοῦ εἰς δόσιν 200—250 γρμ. ἐκ τοῦ ἀφεψήματος κατὰ δεκάλεπτον χορηγουμένην μέχρις 1—1 ½ λίτρου δι' ἡμέρας.

565 **COMPOUND LIQUID-RICHARDSON.** Εἶνε νεκορεσμένον διάλυμα χλωριούχου μεθυλίου ἐν χλωροφορμίῳ καὶ ἐπροτάθη ἀντὶ τοῦ καθαροῦ χλωροφορμίου πρὸς ναρκώσεις.

566 **CONCHININUM TANNICUM = Chinidinum tannicum = Δεψικὴ κογχινίνη.** Κιτρινόλευκος κόνις, σχεδὸν ἄγευστος, ἀνεγράφη κατὰ τῆς δυσπεψίας, διαρροίας, νεφρίτιδος καὶ λευκωματουρίας εἰς δόσιν 0,1—0,8 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ ἐνηλίκων καὶ εἰς δόσιν 0,1—0,4 γρμ. ἐπὶ ἀνηλίκων.

567 **CONDURANGO.** Εἶνε ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ Gonolobus Condurango Triana τοῦ φυομένου ἐν Ecuador καὶ Peru καὶ φέρεται εἰς μακρὰ σωληνοειδῆ τεμάχια. Ἀνεγράφη ὡς εἰδικὸν φάρμακον κατὰ τοῦ καρκίνου τοῦ στομάχου καὶ ὡς πικρὸν καὶ τονωτικὸν ἐπὶ ἀτόνων δυσπεψιῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων γαστραλγιῶν. Χορηγεῖται εἰς κόνιν 2—4 γρμ. δι' ἡμέρας, εἰς βάμμα (1:5) 10—20 γρμ. καὶ εἰς ροφήσεις ἐκχύλισμα 20—50 σταγόνας μετὰ τὸ φαγητὸν καὶ εἰς οἶνον = Vinum Condurango (1:10) εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2—3 μεγάλων κοχλιαρίων. Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρεται σκευασία τις ὑπὸ τὸ ὄνομα Elixir Condurango pepton. ἐνδεικνυμένη κατὰ τῆς χολερίνης, τῶν δυσπεψιῶν καὶ τῆς νευρασθενείας.

568 **CONESSINUM = Kovedδίνη = $C_{12}H_{20}N$.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Holarrhena Africana. Κρυσταλλικαὶ βελόναι μαλακαί, τηκόμεναι εἰς 121°,5 δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν αἰθερίῳ πνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη κατὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς δυσεντερίας καὶ τῶν διαρροιῶν· χορηγοῦνται τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ εἰς δόσιν 0,10 — 0,30 γρμ. δι' ἡμέρας καὶ τὸ βάμμα (1:5) εἰς δόσιν 1—4 γρμ.

CONIINUM = Cicutinum, Coniclnum = Κωνεΐνη = $C_8H_{17}N$. 569 Ἀλκαλοειδὲς τοῦ φυτοῦ Conium maculatum. Ὑγρὸν ἄχρουν ἢ κίτρινον, ἐλαιῶδες, δυσαρέστου ὀσμῆς, ζέον εἰς 165° — 170° καὶ E. B. 0,850—0,860, διαλυτὸν εἰς 100 μ. ὕδατος, εὐδιάλυτον ἐν αἰνοπνεύματι, αἰθέρι, λιπαροῖς καὶ αἰθερίοις ἐλαίοις. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισπασμωδικὸν εἰς δόσιν 0,0005—0,001 γρμ. ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἡμέρας, ἐξωτερικῶς ἐδόθη κατὰ ὀφθαλμικῶν παθήσεων εἰς κελλύρια (1—3 σταγόνας ἐν 25 γρμ. ὕδατος) καὶ εἰς ἀλοιφὰς καὶ χρίσματα κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς κνήφης.

CONIINUM BROMATUM = Coniinum hydrobromicum = Ὑδροβρωμικὴ κωνεΐνη = $C_8H_{17}N.HBr$. 570 Κρυσταλλικὰ ἄχροα, διαφανῆ στιλπνὰ ῥομβικὰ ἢ κόνις κρυσταλλικὴ λευκή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ τραυματικοῦ τετάνου, τῶν νευρώσεων, τῶν σπασμωδικῶν προσβολῶν τῶν χρονίων βρογχίτιδων καὶ τοῦ καρδιακοῦ ἄσθματος, ὡς καὶ κατὰ τῆς χορείας καὶ τῆς ἐπιληψίας. Χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,001 — 0,002 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

CONTRAJERVA. Εἶνε ἡ ῥίζα ἐκ τῶν φυτῶν τῆς Βραζιλίας τῶν 571 Dorstenia Contrajerva καὶ Psoralea pentaphylla. Ἡ κόνις τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2 γρμ. ἢ τὸ ἔγχυμα (4:50) ὡς τονωτικὸν ἐπὶ παθήσεων τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ ἐπὶ τυφοειδῶν καὶ κακοήθων πυρετῶν.

CONVALLAMARINUM = Κονβαλλαμαρίνη = $C_{32}H_{44}O_{12}$. 572 Γλυκωματογόνον ἐκ τοῦ φυτοῦ Convallaria majalis· λευκὴ ἄμορφος κόνις, ὑποπίκρου γεύσεως, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι, δυστιάλυτος ἐν χλωροφορμίῳ καὶ αἰθέρι· ἐνεργεῖ ὅπως ἡ δακτυλιτίνη καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,03 γρμ. βαθμηδὸν αὐξανομένην μέχρι 0,10 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ νευρικῶν παλμῶν, ἀορτικῶν ἀνεπαρκειῶν καὶ ἀνευρυσμῶν τῆς καρδίας.

CONVALLARIA MAJALIS = Muguet. Τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ τούτου = Flores Convallariae χρησιμεύουσιν ἰδίᾳ ἐν Ρωσσίᾳ ὡς διουρητικὰ κατὰ τοῦ ὕδρωπος καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν ῥοφήσεως ἐκχυλίσματος, κατὰ καρδιακῶν παθήσεων, τῆς δυσπνοίας, τῶν παλμῶν, τῆς ὑπερτροφίας, τῆς περικαρδίτιδος, εἰς ἡμερησίαν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δόσιν 0,5 — 2 γρμ. ἀντὶ τῆς δακτυλιτιδος. Παρηγγέλθη καὶ τὸ βάμμα εἰς δόσιν 10 σταγόνων πολλάκις τῆς ἡμέρας.

574 **CONVALLARINUM = Κομβαλλαρίνη** = $C_{34}H_{58}O_{11}$. Γλυκωματογόνον τοῦ φυτοῦ Convallaria majalis διάφορον τῆς κομβαλλαραρίνης, κρυσταλλούμενον εἰς κρυστάλλια εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι· εἶνε καθαρτικόν.

575 **CONVOLVULINUM = Κομβολβουλίνη** = $C_{31}H_{50}O_{16}$. Μᾶζα κρυσταλλώδης, ὄσμος καὶ ἄγευστος, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι, ἀποτελεῖ τὸ δραστικὸν συστατικὸν τῆς ῥίζης ἰαλάππης καὶ ἐνεργεῖ καθαρκτικῶς εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ.

576 **COPTIS ANEMONAEFOLIA**. Φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας, οὗτινος ἡ ῥίζα (Ohren) ἀνεγράφη ὡς πικρὸν τονωτικὸν καὶ κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

577 **CORNUS FLORIDA**. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ στομαχικὸν εἰς δόσιν 1 — 3 γρμ.

578 **CORNUTINUM CITRICUM = Citrate de cornutine = Κιτρικὴ κορνουτίνη**. Μελανέρασις ἐν ὕδατι εὐδιάλυτος κόνις ἄλας κιτρικὸν τῆς κορνουτίνης, ἀλκαλοειδοῦς ἐξαγομένου ἐκ τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα εἰς δόσιν 0,005-0,01 γρμ. πρὸς πρόκλησιν συστολῶν τῆς μήτρας· εἰς δόσιν δὲ 0,002 —0,008 γρμ. ἐγένοντο καὶ ὑποδόρειοι ἐνέσεις κατὰ αἱμορραγιῶν μετὰ τὸν τοκετὸν ἢ λοχειων αἱμορραγικῶν ἐπὶ πολὺ ἐξακολουθούντων ὡς καὶ ἐπὶ ἐμμηνορραγιῶν. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη καὶ κατὰ αἱμορραγιῶν τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ κατὰ τῆς σπερματορροίας, ἰδίᾳ τῆς παραλυτικῆς χορηγηθὲν εἰς δόσιν ἡμερησίαν 0,003—0,006 γρμ. ἐπὶ 8—14 ἡμέρας.

579 **CORNUTINUM ERGOTICUM**. Σκεύασμα ἐκ τοῦ Extr. secal. cornut. παραγόμενον. Ἀναγράφεται κατὰ τῶν μετὰ τὸν τοκετὸν αἱμορραγιῶν εἰς δόσιν 2 γρμ. χορηγούμενον ἀνὰ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας, ὁπότε ἐπέρχεται συνήθως τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα ἐντὸς 30—40 λεπτῶν.

580 **CORONILLA SCORPIOIDES**. Φυτὸν τῆς Εὐρώπης, οὗτινος τὸ βάμμα τῆς πόας ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—4 γρμ. καὶ τὸ ἐκχύλισμα αὐτῆς εἰς δόσιν 0,4 — 1 γρμ. δι' ἡμέρας, ὡς τονωτικὸν τῆς καρδίας ἐπὶ καρδιοπαθειῶν. Τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν κέκτηται καὶ τὸ ἐν τῷ φυτῷ ὑπάρχον γλυκωματογόνον ἡ **κορονιλλίνη** = Coronilli

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

COSAPRIN = Κοσαπρίνη = $C_6H_4 < \begin{matrix} NH(COCH_3) \\ SO_3Na \end{matrix}$. Ἕνωσις 581
ὀξυλιεσῦχος τοῦ θειοανιλικοῦ νατρίου. Κρυσταλλικὴ οὐσία, λίαν εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι· κέκτηται ἀντιπυρετικὴν ἐνέργειαν.

COTARNINUM HYDROCHLORICUM = Stypticinum, Chlorydrate de cotarnine = Ὑδροχλωρικὴ κοταρνίνη = $C_{12}H_{13}NO_4.HCl$. Εἶνε τὸ ὑδροχλωρικὸν ἅλας τῆς κοταρνίνης, ἀλκαλοειδοῦς παραγομένου δι' ὀξειδώσεως τῆς ναρκωτίνης. Κόνις κρυσταλλικὴ κιτρίνη, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. ἐκ διαλύματος (10 %) κατὰ μητρορραγίαν. Ἐδόθη καὶ ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,005—0,05 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, 4 — 5 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἐμμήνων, ἐπὶ ἀφθόνων ἐμμηνορροιῶν. 582

COTO = Coto-Coto, China coto, Coto verum. Εἶνε ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ τῆς Βολιβίας Drimys Winteri καὶ ἀνεγράφη κατὰ τῆς ὀξείας καὶ χρονίας διαρροίας. Χορηγεῖται ἡ κόνις τοῦ φλοιοῦ εἰς δόσιν 0,5 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, τὸ βάμμα (1 : 9) εἰς δόσιν 10—20 σταγόνων, δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1—10 σταγόνας, τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. 583

COTOINUM = Kotoin = Κοτοΐνη = $C_{33}H_{18}O_6$. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φλοιοῦ Coto. Κρυσταλλοῦται εἰς κίτρινα πρίσματα, τηκόμενα εἰς 130°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη πρὸς δυσεντερίας, διαρροίας ἐκ τύφου, κακόσμους χρονίας διαρροίας καὶ κατὰ τῆς διαρροίας τῶν παίδων καὶ τῶν φθισικῶν. Εἰς ἀνήλικας παρέχεται κατὰ 0,05—0,15 γρμ., εἰς ἐνήλικας δὲ 0,15—0,30 γρμ. Ἀνεγράφη ἡ κοτοΐνη καὶ κατὰ τῶν νυκτερινῶν ἱδρώτων τῶν φθισικῶν καὶ ὡς διεγερτικὸν τῶν ὀργάνων τῆς πέψεως. 584

CREOLINUM = Analgin, Kreolin = Κρεωλίνη. Ἡ τοῦ Pearson **ἀγγλικὴ** κρεωλίνη συνίσταται ἐξ ὑδρογονανθράκων τῆς λιθανθρακοπίσσης, κρεσολῶν καὶ ῥητινοσαπώνων, ἡ δὲ **γερμανικὴ** κρεωλίνη τοῦ Artmann συνίσταται ἐξ ὑδρογονανθράκων τῆς λιθανθρακοπίσσης καὶ θειοξέων τῶν κρεσολῶν. Τὸ ἀντισηπτικὸν τοῦτο καὶ ἀντιπαρασιτικὸν φάρμακον συνίσταται ἐκ καστανοχρόου πισσώδους ὑγροῦ, ἔχοντος τὴν σύστασιν σιροπίου, ὀσμὴν πισσώδη καὶ γεῦσιν ἀρωματικήν. Ε. Β. 1,080 — 1,085. Διαλύεται ἐν αἰθέρι καὶ ἐν ἀπολύτῳ οἰνοπνεύματι κατὰ 585

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πᾶσαν ἀναλγησίαν, ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι (1:7) καὶ ἐν χλωροφορμίῳ εἶνε εὐδιάλυτον. Κατὰ σταγόνας μιχθὲν μεθ' ὕδατος παράγει ἐν αὐτῷ κατ' ἀρχὰς λευκὰς νεφέλας, κατόπιν δὲ παρέχει ὁμοειδὲς πρασινοκίτρινον γαλάκτωμα. Μεθ' ὕδατος ὀξυνισθέντος παρέχει καστανόχρουν γαλάκτωμα, ὅπερ χωρίζεται ταχέως εἰς δύο στιβάδας. Ἐκ μιᾶς σταγόνος κρεωλίνης θεραπεύονται ὁμοειδῶς 250—300 γρμ. ὕδατος καθιστάμενα ἀβιαφανῆ. Ἕνεκα τοῦ μὴ δηλητηριώδους τῆς κρεωλίνης συνιστᾶται αὕτη ὡς ἀντισηπτικὸν παρεχόμενον εἰς διαλύματα (2 %) ἐν ὕδατι καὶ ἀνεγράφη εἰς πλύσεις ἑλκῶν καὶ τραυμάτων (2—4 %), εἰς ἐνδομητρίους διακλύσεις (1—2 %) ἐπὶ πυρετῶν ἐπιλοχίων καὶ εἰς πλύσεις τῆς κύστεως ἐπὶ ἐμπυητικῶν κυστιτίδων (½ %). Ἐσωτερικῶς παρηγγέλθη εἰς δόσιν 0,2—0,5—1 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ χρονίων γαστροεντερικῶν σηπτικῶν καταρρων καὶ κατὰ τῶν παρασίτων τῶν ἐντέρων. Παρηγγέλθη ἡ κρεωλίνη καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς ἐνέσεις (0,1:150) κατὰ τῆς εὐρηθρίτιδος εἰς κηρία, κατὰ χρονίων ἐκζεμάτων εἰς διάλυμα οἰνοπνευματοῦχον (1½ %), κατὰ τῆς ψώρας εἰς ἀλοιφὴν (1:20), κατὰ τῆς ὀζαίνης εἰς πλύσεις ἐκ διαλυμάτων (1—2:5000), κατὰ τῆς ἀφθώδους στοματίτιδος εἰς ἐπιχρίσεις (1—2 %), κατὰ τῆς πελτώδους ἀμυγδαλίτιδος εἰς γαργαρίσματα (1 %) καὶ κατὰ τῶν ἐξογκωμένων τραχωμάτων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς μολυσματικῆς κερατιτίδος εἰς ψεκασμοὺς ἐκ διαλύματος (½ %) καὶ τέλος ὡς φθειροκτόνον εἰς διαλύματα (2 %).

586 **CREOLINUM ARTEFACTUM.** Εὐωνος σκευαστὴ κρεωλίνη, παράγεται διὰ μίξεως ἴσων μερῶν ἀγοραίου φαινικοῦ ὀξέος (45—50 %) καὶ καλιούχου σάπωνος. Τῷ διὰ θερμάνσεως ρευστοποιηθέντι σάπωνι μιγνυται τὸ φαινικὸν ὀξὺ καὶ τὸ μῖγμα διηθεῖται διὰ βαμβακίνου ἠθμοῦ. Τὸ μεθ' ὕδατος γαλάκτωμα τῆς κρεωλίνης ταύτης εἶνε τεφρὸν καὶ χρησιμεύει ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀγνῆς κρεωλίνης ἐν τῇ κτηνιατρικῇ.

587 **CREOSAL = Kreosale, Tannate de creosote, Tanosal=Κρεοσάλη.** Σκεύασμα ἐξ 60 μ. σωσικρέατος καὶ 40 μ. ταννίνης, σκευαζόμενον δι' ἐπιδράσεως τοῦ ὀξυχλωριούχου φωσφόρου ἐπὶ μίγματος ταννίνης καὶ σωσικρέατος. Κόνις καστανόχρους, ὑγροσκοπική, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ γλυκερίνῃ, ἀδιάτος ἐν αἰθέρι, γεύσεως γλυκαζούσης, ὀσμῆς ἀσθενοῦς τῆς τοῦ σωσικρέατος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φθίσεως καὶ τῶν χρονίων

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βρογχίτιδων, εἰς δόσιν 1—3 γρμ. δι' ἡμέρας· εἰς παιδία παρέχεται ½ γρμ. εἰς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

CRESALOLUM = Kresalolum, Salicylate de Cresol, Cresolum salicylicum = Κρεσαλόλη ἢ ἰτεϋλικὴ κρεσόλη = 588
$C_6H_4<\begin{matrix}OH\\COO.C_6H_4CH_3\end{matrix}$. Ἕνωσις τῆς κρεσέλης μετὰ τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, σκευαζομένη δι' ἐπιδράσεως πενταχλωριούχου φωσφόρου ἐπὶ μίγματος ἰτεϋλικοῦ καὶ κρεσυλικοῦ νατρίου. Διακρίνουσι τὴν **ὀρθοκρεσαλόλην** τηκομένην εἰς 35°, τὴν **μετακρεσαλόλην** εἰς 73°—74° καὶ τὴν **παρακρεσαλόλην** τηκομένην εἰς 39°. Αἱ ἐν τῇ θεραπευτικῇ χρήσιμοι εἶνε ἡ μετα- καὶ ἡ παρα-ἕνωσις, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ ὀρθοένωσις. Κρυσταλλικαὶ κόνεις, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυταὶ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, σχεδὸν ἄγευστοι καὶ ἄοσμοι· ἐν τῷ ζωϊκῷ ὀργανισμῷ μεταπίπτουσιν εἰς τὰ συστατικὰ αὐτῶν καὶ κέκτηνται ὁμοίας ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας πρὸς τὴν σαλόλην. Παρέχονται εἰς δόσιν 0,5—4 γρμ. δι' ἡμέρας, ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων καὶ κατὰ τῶν ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων, ἀνεγράφησαν καὶ εἰς κόνιν ἐπιπάσεως τραυμάτων καὶ ἑλκῶν. Κατεσκευάσθη καὶ ἀντισηπτικὴ γάζα κρεσαλολοῦχος.

CRESYL-JEYES = Kresyl. Ἀντισηπτικὸν θεωρούμενον ὑπό 589
τινων ὡς εἶδος κρεωλίνης. Εἶνε πολυσυνθέτου συστάσεως ὑγρὸν περιέχει σωσίκρεας, βαρέα ἔλαια τῆς λιθανθρακοπίσσης, κρεσόλην (50 %) καὶ ναφθαλίνην (20 %). Τὸ σκεύασμα Cresyl-Jeyes soluble εἶνε ἐν ὕδατι διαλυτὸν καὶ ἀνεγράφη εἰς διαλύματα 5—10 ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ ἀντισηπτικόν.

CRYPTOPINUM = Κρυπτοπίνη = $C_{13}H_{23}NO_5+2H_2O$. Ἀλ- 590
καλοειδὲς ἐν τῷ ὀπίῳ ἐνεχόμενον. Τὸ ὑδροχλωρικὸν αὐτοῦ ἅλας Cryptopinum hydrochloricum περιέχει 71,8 % κρυπτοπίνης καὶ εἶνε δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι. Κρυσταλλοῦται εἰς πρίσματα ἐκ θερμῶν οἰνοπνευματούχων διαλυμάτων. Κέκτηται ναρκωτικὰς ἰδιότητας.

CRYSTALLIN = Cristalline. Εἶναι διάλυμα βαμβακοπυρίτιδος 591
5 μ. ἐν μεθυλικῷ πνεύματι 20 μ. καὶ ὀξικῷ ἀμυλίῳ 75 μ. καὶ συνιστᾶται κατὰ ἐπιδερμικῶν παθήσεων ἀντὶ τοῦ κολλοδίου. Διαλύονται ἐν αὐτῷ τὸ πυρογαλλικὸν ὀξύ, ἡ χρυσαρσβίνη, τὸ ἰτεϋλικὸν ὀξύ, ἡ ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου κ. τ. τ., μετὰ ποσοῦ δέ τινος ἐλαίου τεύτλου παρέχει τὴν Crystallinum elasticum.

CUMARINUM = Coumarine, Tonkacampher = Κουμαρίνη = 592

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$C_6H_4<\begin{matrix}O—CO\\CH=CH\end{matrix}$. Ἀρωματικὴ οὐσία ἐξαγομένη ἰδία ἐκ τῶν κυάμων Fève de Tonka, οἵτινες ἐνέχουσιν 1,5 % ἐκ ταύτης. Σκευάζεται καὶ συνθετικῶς διὰ βρασμοῦ τῆς ἰτεϋλαλδεΰδης μετὰ ὀξικοῦ νατρίου καὶ ἀνυδρίτου τοῦ ὀξικοῦ ὀξέος. Λεπτὰ ἄχροα στιλπνά, γεύσεως πικρᾶς, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, τηκόμενα εἰς 67°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 400), διαλυτὰ ἐν ὕδατι θερμῷ (1 : 50), εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἡ κουμαρίνη ἐπροτάθη πρὸς κάλυψιν τῆς ὀσμῆς τοῦ ἰωδοφορμίου· 1 μ. ἐκ ταύτης ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ τὴν ὀσμὴν 30 μ. ἰωδοφορμίου.

593 **CUPRUM ARSENICOSUM = Ἀρσενικώδης χαλκὸς** = AsO_3HCu. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος ἀρσενικώδους νατρίου μετὰ διαλύματος θειϊκοῦ χαλκοῦ. Κιτρινοπρασίνη ἐν ὕδατι σχεδὸν ἀδιάλυτος κόνις. Ἀνεγράφη κατὰ ὀξέων ἐντερικῶν νοσημάτων καὶ κατ' αὐτῆς τῆς ἀσιατικῆς χολέρας εἰς δόσεις ἐλαχίστας. Ἡ ἡμερησία δόσις εἶνε 0,006 γρμ. διαλελυμένη ἐντὸς 120—180 γρμ. ὕδατος, ἐξ οὗ ἀνὰ δεκάλεπτον κατ' ἀρχάς, εἶτα δὲ ἀνὰ ἡμίσειαν ὥραν λαμβάνεται μικρὸν κοχλιάριον.

594 **CUPRUM PHOSPHORICUM = Phosphate de cuivre = Φωσφορικὸς χαλκὸς** = $Cu_3(PO_4)_2+3H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος φωσφορικοῦ νατρίου μετὰ διαλύματος θειϊκοῦ ἢ ὀξικοῦ χαλκοῦ· κρυσταλλικὴ κόνις κυανοπρασίνη. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χλωρώσεως καὶ κατὰ τῆς φυματιώσεως εἰς ὑποδοσείους ἐνέσεις ἐκ μίγματος 5 μ. φωσφορικοῦ νατρίου 30 μ. ὕδατος καὶ 30 μ. γλυκερίνης μετὰ 1 μ. ὀξικοῦ χαλκοῦ, 20 μ. γλυκερίνης καὶ 20 μ. ὕδατος. Ἐδόθη καὶ ἐσωτερικῶς εἰς καταπότια, ὧν ἕκαστον περιέχει 0,01 γρμ. ὀξικοῦ χαλκοῦ καὶ 0,05 γρμ. κρυσταλλικοῦ φωσφορικοῦ νατρίου. Τὸ μίγμα τῶν καταποτίων τούτων ἀναγράφεται ὑπὸ τῶν γάλλων ἰατρῶν ὡς Acetophosphate de cuivre.

595 **CUPRUM RESINATUM = Ῥητινοῦχος χαλκός.** Σκεύασμα ἀναγραφὲν κατὰ συριττίων· παρασκευάζεται διὰ βρασμοῦ διαλύματος ἑνὸς μέρους θειϊκοῦ χαλκοῦ ἐντὸς εἴκοσι μερῶν ὕδατος, μετὰ δύο μερῶν κολοφωνίου, μέχρις οὗ τὸ διηνεκῶς διὰ ράβδου ἀναταρασσόμενον ζέον μίγμα παράσχῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ῥητίνην κεχρωσμένην διὰ πρασινης χροιᾶς· μᾶζα εὔθραυστος, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι. Μετὰ πέντε μερῶν κοινοῦ σά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πωνος καὶ πέντε μερῶν ἀμυλικοῦ πνεύματος, μίγνυνται τρία μέρη ἐκ τοῦ ῥητινούχου χαλκοῦ καὶ παράγουσι μῖγμα εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι παρέχον τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν συριγγίων ἀναγραφόμενα διαλύματα.

CURARE = Urari, Woorara, Wurali. Συμπεπυκνωμένος ὀπὸς διαφόρων τῆς Ν. Ἀμερικῆς στρυχνοειδῶν φυτῶν (Strychnos toxifera, S. triplinervia S. Castelneana), χρησιμεύων ἐν Ἰνδίαις ὡς δηλητήριον τῶν βελῶν. Μᾶζα μελανοφαία ἐν ὕδατι, αἰθέρι καὶ ἀπολύτῳ οἰνοπνεύματι ἐν μέρει διαλυτή, ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι σχεδὸν ἐντελῶς διαλυτή. Ἀνεγράφη κατὰ σπασμῶν τῆς ἀληθοῦς ἐπιληψίας, τῆς χορείας, τῆς ὑδροφοβίας καὶ τοῦ τετάνου παρεχόμενον εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ εἰς δόσιν 0,001—0,005 γρμ. 596

CURARINUM = Κουραρίνη. Τὸ δηλητηριῶδες ἀλκαλοειδὲς τοῦ Curare, οὐτινος εἰκοσάκις εἶνε δραστικώτερον. Κιτρίνη ἄμορφος οὐσία, γεύσεως πικροτάτης, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ εἰς δόσιν 0,0005 γρμ. κατὰ τῆς ἐπιληψίας. 597

CYPRIPEDIN. Οὐσία ῥητινώδης ἐκ τῶν φυτῶν Cypripedium parviflorum καὶ C. pubescens ἐξαγομένη. Ἀνεγράφη κατὰ νευρικῶν νοσημάτων καὶ τῆς ἐπιληψίας εἰς δόσιν 0,05 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας. 598

CYTISINUM = Κυτισίνη = $C_{11}H_{14}N_2O$. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Cytisus Laburnum Τὸ νιτρικὸν αὐτῆς ἅλας=Cytisinum nitricum, κρυσταλλοῦται εἰς πρισματα ἄχρωα ἢ λέπια, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν ἀπολύτῳ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ἡ ἐνέργεια τῆς κυτισίνης κεῖται ἐν τῷ διαμέσῳ τῆς ἐνεργείας τῆς στρυχνίνης καὶ κουραρίνης. Δόσις 0,016 γρμ. εἶνε θανατηφόρος διὰ κύνας. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις τὸ νιτρικὸν ἅλας εἰς δόσιν 0,003—0,005 γρμ. κατὰ τῆς παραλυτικῆς ἡμικρανίας. 599

DADIGOGO = Phrynium Baumetzii. Ἀνεγράφη ὡς δραστήριον ταινιοκτόνον τὸ κατέργασμα τοῦ προσφάτου ριζώματος εἰς δόσιν 300—400 γρμ. 600

DAMIANA = Turnera aphrodisiaca. Φυτὸν τῆς Κεντρώας Ἀμερικῆς, οὐτινος ἡ πόα ἐδόθη εἰς δόσιν 60—120 γρμ. εἰς ἔγχυμα (10:1000) ὡς τονωτικὸν τῆς καρδίας, ἀφροδισιακὸν καὶ διου- 601

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρητικόν· τὸ ῥοῶδες αὐτῆς ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 2 — 4 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ τὸ βάμμα (1:5) εἰς ἡμερησίαν δόσιν 3-10 γρμ.

602 **DANAIS FRAGRANS = Liane boeuf.** Φυτὸν τῆς Μαδαγασκάρης, περιέχον τὸ γλυκωματογόνον Danaïn. Ὁ πρόσφατος ὀπὸς τοῦ φυτοῦ ἀνεγράφη ὡς ἐπουλωτικὸν τῶν πληγῶν καὶ ἡ ῥίζα ὡς τονωτικὸν καὶ ἀντιπεριοδικόν, χορηγουμένη εἰς δόσιν 60 γρμ. εἰς ἀφέψημα (10:1000).

603 **DELPHININUM = Δελφινίνη = $C_{41}H_{49}NO_7$.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Delphinium staphisagria. Μικροὶ ῥομβικοὶ κρύσταλλοι, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυτοὶ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη κατὰ νευραλγιῶν, προσωπαλγιῶν, ὀξέων καὶ χρονίων ῥευματισμῶν, νόσων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ χορηγεῖται ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν ἡμερησίαν 0,01 — 0,04 γρμ. ἐξωτερικῶς εἰς ἐντριβὰς εἰς δόσιν 0,2 — 1 γρμ. ἐντὸς 10 γρμ. λίπους, ἢ εἰς διάλυμα ἐν οἰνοπνεύματι (1:10—20) ἢ ἐν ἐλαίῳ (1—3:30).

604 **DERMATIN = Δερματίνη.** Μῖγμα 5 ¹/₃—7 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, 7 — 15 μ. ἀμύλου, 25—50 μ. τάλκου, 30 — 60 μ. πυριτικοῦ ὀξέος καὶ 3—9 μ. καολίνου.

605 **DESINFECTINUM.** Ἀπολυμαντικὸν σκεύασμα παραγόμενον ἐξ ὑπολειμμάτων (Masut) τῆς ἀποστάξεως τῶν πετρελαίων· 100 μ. ἐκ τούτων μίγνυνται μετὰ 20 μ. θειϊκοῦ ὀξέος, τὸ δὲ ἐκ τῆς μίξεως προκύπτον ὑγρόν, μελανόν, ὀπαλίζον, πυκνόρρευστον καὶ ἀδιαφανές, μίγνυται μετὰ 100 μ. διαλύματος καυστικοῦ νάτρου 10%. Ὑγρὸν καστανόχρουν, ὅπερ διαλύεται ἐν τετραπλασίῳ ὕδατι καὶ παρέχεται πρὸς ἀπολύμανσιν.

606 **DESINFECTOL = Ἀπολυμαντόλη.** Ὑγρὸν ἐλαιῶδες, μελανόφαιον, ὀσμῆς τῆς κρεολίνης, E. B. 1,086 καὶ ἀντιδράσεως ἀλκαλικῆς· μεθ' ὕδατος παρέχει θολὰ γαλακτώδη διαλύματα. Ἐνέχει ῥητινοῦχους σάπωνας καὶ νατριούχους ἑνώσεις φαινολῶν, κρεσολῶν καὶ ὑδρογονανθράκων. Χρήσιμος ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν τῇ χειρουργικῇ εἰς γαλακτωμα (¹/₂ — 1%) καὶ ὡς ἀπολυμαντικὸν ἐκκρίσεων κ.λ.π. εἰς γαλακτωμα (5—10%).

607 **DIABETINUM = Lévulose. Fructose = Διαβητίνη = $C_6H_{12}O_6$.** Ἡ διαβητίνη εἶνε καθαρὸν ὀπωροσάκχαρον, ὅπερ κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις ἐπὶ διαβητικῶν δὲν ἐπιφέρει εἰς τὸν ὀργανισμὸν τούτων τὰς δυσαρέστους συνεπείας, ἃς προκαλοῦσι τὰ ἄλλα εἴδη τοῦ σακχάρου καὶ ἰδία τὸ σταφυλοσάκχαρον, ἐπο-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μένως δύναται αὐτη ἀκινδύνως νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς γλυκαντικὸν μέσον τῆς διαίτης τῶν διαβητικῶν. Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρεται ἐν στερεᾷ καὶ ὑγρᾷ μορφῇ.

DIACETANILIDUM = Διοξανιλίδη. $=C_6H_5N(C_2H_3O)_2$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τῆς ἀντιπυρετίνης μετὰ κρυσταλλικοῦ ὀξικοῦ ὀξέος εἰς 200° — 250° καὶ κατεργασίας τοῦ προϊόντος ἐν πετρελαϊκῷ αἰθέρι, ἐν τῷ ὁποίῳ παραμένει ἀδιάλυτος ἡ μὴ ἀλλοιωθεῖσα ἀντιπυρετίνη. Μετὰ τὴν ψύξιν τοῦ διαλύματος, κρυσταλλοῦται ἡ διοξανιλίδη. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς ἀντιπυρετίνης ἐνεργεῖσα ἰσχυρότερον καὶ διαρκέστερον ταύτης. 608

DIAPHTHERINUM = Oxcyhinaseptolum, Oxyquinaseptol = Διαφθερίνη $=HO.C_9H_6N.HSO_3.C_6H_4.OH.C_9H_6N.OH$. Ἕνωσις ἑνὸς μορίου ὀρθοφαινολοθειοξέος καὶ δύο μορίων ὀρθοξυκινολίνης. Κρύσταλλοι κιτρινοι, διαφανεῖς ἑξαγωνικοί, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι καὶ ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, τηκόμενοι εἰς 85°. Διαλύματα αὐτῆς ἐνέχοντα $^1/_2$—2 % χρησιμεύουσιν ἐν τῇ ἀντισηπτικῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν καὶ κατὰ τῆς ὀζαίνης. Κατὰ ἐγκαυμάτων παρέχουσιν ἄριστα ἀποτελέσματα ἐπιθέματα διαβραχέντα ἐν ἀραιοῖς διαλύμασι διαφθερίνης. Σημειωτέον ὅτι ὁσάκις οἱ ὄνυχες τῶν χειρουργῶν ἔχουσι ἐμποτισθῇ δι' ἄχνης ὑδραργύρου διὰ τῆς διαφθερίνης χρώννυνται κίτρινοι, τὰ δὲ μὴ ἐπινικελιωμένα ἐργαλεῖα τῶν χειρουργῶν δι' αὐτῆς μελανοῦνται. Ἀνεγράφη ἡ διαφθερίνη καὶ κατὰ παθήσεων τῶν ὀδόντων, ἐδόθη δὲ καὶ ἔσω τὸ σκεύασμα εἰς δόσιν 0,5 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ τῶν ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων τῶν παιδῶν. 609

DIAPHTOL = Chinaseptol, Quinaseptol, Acide orthoquinoline-metasulfonique = Διαφθόλη $= C_9H_5N<^{OH}_{SO_3H}$. Εἶνε ἕνωσις ἔχουσα σχέσιν πρὸς τὴν κινολίνην, οἵαν ἡ ἀσπτόλη πρὸς τὴν βενζόλην. Κιτρινόλευκοι κρύσταλλοι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ ὕδατι, διαλυτοὶ ἐν 25 μ. ζέοντος ὕδατος, τήκονται εἰς 295°. Τὰ διαλύματα τῆς διαφθόλης δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου γίνονται πράσινα. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἰδίᾳ τῶν οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων. 610

DIASTASE = Maltine. Σκευάζεται ἐκ τῆς ἐν βλαστήσει κριθῆς διὰ κατεργασίας αὐτῆς ἐν ὕδατι καὶ καθιζήσεως τοῦ κατεργάσματος δι' οἰνοπνεύματος. Ἄμορφος, τεφρόλευκος οὐσία, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς 611

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δόσιν 0,1 — 0,5 γρμ. δι' ἡμέρας, ὡς οὐσία διευκολύνουσα τὴν πέψιν καὶ τὴν σακχαροποίησιν τῶν ἀμυλωδῶν οὐσιῶν.

612 **DIDYMIN. = Διδυμίνη.** Ὀργανοθεραπευτικὸν σκεύασμα ἐκ τῶν ὄρχεων ταύρων παραγόμενον. Ἀνεγράφη, ὡς ἀφροδισιακόν, κατὰ τοῦ ὑστερισμοῦ καὶ τῆς ὑστεροεπιληψίας, χορηγούμενον εἰς δισκίδια (Tabloids), ὧν ἕκαστον ἐνέχει 0,3 γρμ.

613 **DIGITALIN. = Δακτυλιδίνη.** Ἐν τῷ ἐμπορίῳ φέρονται κυρίως τρία εἴδη δακτυλιδίνης ἡ **γερμανικὴ** ἡ **γαλλικὴ** καὶ ἡ **δακτυλιδίνη** τοῦ **Kiliani** (Digitalinum verum) 1) Ἡ **γερμανικὴ** εἶνε κόνις ὑποκιτρίνη, ἄοσμος, γεύσεως λίαν πικρᾶς, ἄμορφος εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν, κρυσταλλικὴ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, ἐν ὕδατι ἀτελῶς διαλυομένη, ἐν οἰνοπνεύματι ἐντελῶς, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, ἀδιάλυτος ἐν τῷ πετρελαϊκῷ αἰθέρι. Θεωρεῖται ὡς μίγμα τῶν τῆς δακτυλίτιδος ἀλκαλοειδῶν Digitalin, Digitalein καὶ Digitonin. 2) Ἡ **γαλλικὴ**, φέρεται εἰς δύο εἴδη τὴν Digitalinum Nativelle καὶ τὴν Digitalinum Homolle. Ἡ τοῦ Nativelle συγκροτεῖται ἐκ λεπτῶν ἀχρόων ἢ ἐπ' ἐλάχιστον κεχρωσμένων βελονοειδῶν κρυσταλλίων, ἀόσμων, γεύσεως λίαν πικρᾶς, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι, ἀδιαλύτων ἐν αἰθέρι, εὐδιαλύτων ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ· ἡ Digitalinum Nativelle συγκροτεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς Digitoninum. Ἡ δὲ Digitalinum Homolle συνίσταται ἐκ λεπίων ὑποκιτρίνων ἢ ἀχρόων, γεύσεως πικρᾶς, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, εὐδιαλύτων ἐν οἰνοπνεύματι (90 %) καὶ εἶνε μίγμα ἐκ τῆς Digitalin, τῆς Digitoxin καὶ τῆς Digitogenin (προϊόντος διασπάσεως τῆς Digitonin). 3) Ἡ **Digitalinum verum s. Kiliani** εἶνε ἄμορφος λευκὴ κόνις, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 1000), διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι 50 % (1 : 100), εὐδιάλυτος ἐν ἀπολύτῳ οἰνοπνεύματι ἢ ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι (80 %—90 %), τήκεται εἰς 217°. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς δακτυλιδίνης θεωρεῖται ὡς τὸ σχετικῶς καθαρώτερον εἶδος καὶ ἐπομένως ἁρμοδιώτερον πρὸς τὴν θεραπευτικὴν χρῆσιν. Τὰ διάφορα εἴδη τῆς δακτυλιδίνης ἀνεγράφησαν, ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῆς δακτυλιτίδος καὶ ἡ μὲν γερμανικὴ εἰς δόσιν ἡμερησίαν $^1/_4$—1 $^1/_2$ τοῦ χιλιοστογράμμου, ἡ δὲ γαλλικὴ εἰς δόσιν $^1/_4$—1 χιλιοστόγραμμον καὶ ἡ Digitalinum Kiliani εἰς δόσιν $^1/_4$ χιλιοστογράμμου ἀνὰ δίωρον ἢ τρίωρον· ἐχορηγήθη δὲ ἡ τελευταία καὶ μέχρι τῆς δόσεως 0,008—0,016 γρμ. δι' ἡμέρας.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

DIGITOXINUM CRYSTALLISATUM MERCK = Κρυσταλλική δακτυλιδοτοξίνη. Κόνις λευκὴ κρυσταλλική, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι. Κατὰ τὰ γενόμενα ἐπ' ἐσχάτων πειράματα φαίνεται ἡ Digitoxinum τὸ ἀσφαλέστερον, τὸ ταχύτερον καὶ δραστηριώτερον ἐκ τῶν διαφόρων σκευασμάτων καὶ τῶν ἀποχωριισθέντων συστατικῶν τῆς δακτυλίτιδος, αἱ ἐκ τούτου δὲ γαστρικαὶ διαταραχαὶ εἶνε σπάνιαι ἢ καὶ ὅλως μηδαμιναί. Ἀνεγράφη ἡ Digitoxinum, ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῆς δακτυλίτιδος εἰς τροχίσκους, ὧν ἕκαστος περιέχει 1/4 τοῦ χιλιοστογράμμου καὶ ἐκ τῶν ὁποίων παρέχονται 2—4 δι' ἡμέρας, δύναται ὅμως ἐν ἀνάγκῃ καὶ κατὰ τριῶρον νὰ λαμβάνηται εἰς τῶν τροχίσκων. Ἡ Digitoxinum ἀνεγράφη καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐκ διαλύματος αὐτῆς 0,01 γρμ. οἰνοπνεύματος ἀπολύτου 5 γρμ. καὶ ὕδατος ἀπεσταγμένου 15 γρμ. Ἔτι δὲ ἀνεγράφη καὶ εἰς κλύσματα ἐκ διαλύματος 2 τροχίσκων (1/4 χιλιοστογρ.) ἐντὸς 100 κ. ἑ. χλιαροῦ ὕδατος καὶ 15 σταγόνων οἰνοπνεύματος. 614

DIHYDRORESORCIN = Διυδροῤῥεσορκίνη. Σκευάζεται ἐὰν ἐντὸς ζέοντος ὕδατος διαλύματος ῥεσορκίνης προστεθῇ ἀμάλγαμα νατρίου (2 %) καὶ διοχετευθῇ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος. Ἡ μὴ ἀλλοιωθεῖσα ῥεσορκίνη ἀφαιρεῖται δι' αἰθέρος, εἶτα δὲ τὸ ὑγρὸν ἐξουνιζεται καὶ ἡ ἀποχωριζομένη διυδροῤῥεσορκίνη ἀφαιρεῖται δι' αἰθέρος, ὅστις ἀποσταζόμενος καταλείπει ταύτην ὑπὸ τὴν μορφὴν σιροπίου. Τὸ σκεύασμα ἀποτελεῖται ἐκ στιλπνῶν πρισμάτων, τηκομένων εἰς 104°—106°, εὐδιαλύτων ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ χλωριοφορμίῳ, δυσδιαλύτων ἐν αἰθέρι καὶ θειούχῳ ἄνθρακι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν, ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, τῶν ἑλκῶν καὶ ἐγκαυμάτων καὶ χορηγεῖται εἰς κόνιν ἐπιπάσεως ἢ εἰς ἀλοιφάς. 615

DIJODOCARBAZOL. Ἀντισηπτικὸν σκευαζόμενον διὰ μίξεως θερμοῦ διαλύματος διφενυλιμίδης (carbazol) μετὰ ἰωδίου καὶ ἐξειδίου τοῦ ὑδραργύρου. Λέπια κίτρινα, ἐντελῶς ἄοσμα, ἐν ὕδατι ἀδιάλυτα, εὐδιάλυτα ἐν βενζόλῃ, αἰθέρι, θερμῷ οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, τηκόμενα εἰς 184°. Ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἰωδιοφορμίου ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικόν. 616

DIJOD-BETA-NAPHTOLUM = Naphtol-aristolum, Iodnaphtolum, b-Naphtolum bijodatum = Διδιωδιοῦχος - βήτα - ναφθόλη. Σκευάζεται διὰ μίξεως ὑδατούχου διαλύματος 24 γρμ. ἰωδίου καὶ 27 γρμ. ἰωδιούχου καλίου μετὰ διαλύματος 110 γρμ. βήτα- 617

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ναφθόλης καὶ 40 γρμ. καυστικοῦ νάτρου. Τὸ μίγμα ἀναταράσσεται κατόπιν μετὰ διαλύματος ὑποχλωριώδους νατρίου, ὅτε ἐναποτίθενται πρασινοκίτρινοι κρύσταλλοι, οἵτινες συλλέγονται, ἐκπλύνονται καὶ ἐν τῷ σκότει ξηραίνονται. Οἱ κρύσταλλοι εἶνε ἄοσμοι καὶ ἄγευστοι, ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτοι ἐν αἰθέρι καὶ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτοι δ' ἐν χλωροφορμίῳ. Ἀνέγραφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τῆς ἀριστόλης, ὡς ἐπουλωτικὸν ἑλκῶν καὶ τραυμάτων.

618 **DIJODOFORMIUM = Tetrajodaethylen. Ethylène periodé, Tetraiodure d'ethyléne = Διϊωδοχόρμιον.** Συνίσταται ἐκ τετραϊωδιούχου αἰθυλενίου (C_2J_4) καὶ προέρχεται δι' ἀπελάσεως δύο μορίων ὑδραϊωδίου ἐκ δύο μορίων ἰωδοφορμίου ὡς $2CHJ_3 - 2HJ = C_2J_4$. Τὸ νέον τοῦτο σκεύασμα παράγεται τῇ ἐπιδράσει ἰωδίου ἐπὶ δισιωδιούχου ἐξυλενίου (C_2J_2). Πρὸς τοῦτο μίγνυται διάλυμα δισιωδιούχου ἐξυλενίου ἐν θειούχῳ ἄνθρακι μετὰ διαλύματος ἰωδίου ἐν θειούχῳ ἄνθρακι καὶ ἐξατμίζεται τὸ μίγμα, εἰ δυνατόν, ἐν ἀποκλεισμῷ τοῦ ἀέρος. Ὡς ὑπόλειμμα παραμένει τὸ διϊωδοφόρμιον, ὅπερ ἐκ θερμῆς τολουόλης ἀνακρυσταλλούμενον ἀποτελεῖται ἐκ κιτρίνων πρισματικῶν βελονῶν, εἰς 192° τηκομένων καὶ σχεδὸν ἀόσμων, ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, δυσδιαλύτων ἐν οἰνοπνεύματι (1 : 500) καὶ αἰθέρι, διαλυτῶν ἐν χλωροφορμίῳ, θειούχῳ ἄνθρακι καὶ τολουόλῃ. Ὑπὸ τοῦ φωτὸς τὸ σκεύασμα μελανοῦται καὶ ἡ ὀσμή αὐτοῦ ἐνισχύεται· ἕνεκα τούτου δέον νὰ φυλάσσηται τὸ διϊωδοφόρμιον ἀπὸ τοῦ φωτός. Τὸ σκεύασμα πραϋτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου χορηγούμενον ὡς κόνις ἐπιπάσεως ἢ εἰς ἀλοιφὰς ἢ καὶ εἰς διαλύματα ἐν χλωροφορμίῳ (5—10 %). Περιέχει μεταξὺ τῶν γνωστῶν ἀντισηπτικῶν τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα τοῦ ἰωδίου (95,5 %), πρόσον δ' αὐτοῦ εἶνε ἡ ὀσμία.

619 **DIJODSALOL = Διϊωδοσαλόλη = $C_6H_3J_2 < \begin{matrix} OH \\ CO_2C_6H_5 \end{matrix}$.** Παράγεται διὰ συμπυκνώσεως τοῦ δισιωδοϊτεύλικοῦ ὀξέος καὶ τῆς φαινόλης· κόνις κρυσταλλική, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, τήκεται εἰς 133°. Ἐνδείκνυται κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

620 **DIJODOTHIORESORCINUM = Διϊωδοθειορεσορκίνη = $C_6H_2J_2 < \begin{matrix} SH \\ SH \end{matrix}$.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως ἰωδίου ἐν οἰνοπνευ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματούχῳ διαλύματι ἐπὶ τὴν θειορεσορκίνην. Καστανέχρους ἄμορφος κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι· ἐπροτάθη ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τῆς ἀριστόλης.

621 **DIMETHYLACETALUM = Διμεθυλοξάλη** $= CH_3\text{-}CH\begin{matrix}OCH_3\\OCH_3\end{matrix}$ Σκευάζεται διὰ συνενώσεως τῆς ὀξυλαλδεΰδης καὶ τοῦ μεθυλικοῦ πνεύματος μετ' ἀπελάσεως ὕδατος. Ὑγρὸν ἄχρουν, εὐαρέστου ὀσμῆς, βράζον εἰς 64°, E. B. 0,867, διαλυτὸν ἐν ὕδατι. Μῖγμα 2 μ. διμεθυλοξάλης καὶ 1 μ. χλωροφορμίου, συνιστᾶται ὡς ἀναισθητικὸν ἐν τῇ χειρουργικῇ.

622 **DIMETHYLBENZOLUM = Xylolum = Διμεθυλοβενζόλη ἢ ξυλόλη** $= C_6H_4(CH_3)_2$. Προϊὸν τῆς κλασματικῆς ἀποστάξεως τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων, περιέχον τὴν ὀρθο-παρα-καὶ μεταξυλόλην. Ὑγρὸν ἄχρουν, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ὀσμῆς ἀρωματικῆς, γεύσεως καυστικῆς. Παρέχεται ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῆς εὐλογίας καὶ τοῦ ἐρυσιπέλατος. Ἡ ἡμερησία δόσις 2—3 γρμ.

623 **DIOSCOREA VILLOSA.** Φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη κατὰ τῶν κωλικῶν τῆς χολῆς καὶ τῶν ῥευματισμῶν. Χορηγεῖται τὸ ἀφέψημα (10 : 500) καὶ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1—4 γρμ.

624 **DIURNALTABLETTEN καὶ PILULLAE.** Εἶνε τροχίσκοι καὶ καταπότια ἐνέχοντα τὸ δωδέκατον τῆς μεγίστης ἡμερησίας δόσεως δραστικῶν φαρμάκων. Προέρχονται ἐξ Ἀμερικῆς καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς παροχῆς καὶ κλασμάτων τοῦ δωδεκάτου τῆς ἡμερησίας δόσεως φέρουσι ταῦτα χωρίσματα, ἐπιτρέποντα τὴν εἰς 2 ἢ εἰς 4 μ. ὑποδιαίρεσιν αὐτῶν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ δοθῇ καὶ τὸ $^1/_{24}$ ἢ καὶ τὸ $^1/_{48}$ τῆς μεγίστης ἡμερησίας δόσεως τοῦ φαρμάκου.

625 **DIURETINUM = Theobrominum natrio-salicylicum, Dimethylxanthinum natrio-salicylicum, Theobromino-Natrium cum Natrio-salicylico, Salicylate de soude et de theobromine = Διουρετίνη.** $= C_7H_7N_4O_2Na.C_6H_4OH.CO_2Na$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 180 γρμ. θεοβρωμίνης ἐν διαλύματι καυστικοῦ νάτρου (40 γρμ. : 200 γρμ.), μίξεως τοῦ προκύπτοντος διαλύματος μετὰ διαλύματος 160 γρμ. ἰτεϋλικοῦ νατρίου καὶ ἐξατμίσεως. Λευκὴ κόνις, διαλυομένη ἐντὸς τοῦ ἡμίσεως τοῦ βάρους αὐτῆς ὕδατος καὶ φυλασσομένη ὡς εὐαποσύνθετος ἐν τῷ ἀέρι ἐν καλῶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κλεισμένοις φιαλιδίοις. Ἄριστον διουρητικὸν φάρμακον, μὴ ἐρεθιστικῶς ἐνεργοῦν ἐπὶ καρδιακῶν καὶ νεφριτικῶν παθήσεων, καρδιακοῦ ἄσθματος, παθήσεων τῆς ἀορτῆς, χρονίων νεφριτίδων, ὑδρώπων, τῆς στηθάγχης καὶ καρδιακῆς δυσπνοίας. Παρέχεται συνήθως εἰς δόσιν 2—6 γρμ. δι' ἡμέρας, διαλυομένη ἐντὸς ὕδατος μινθης τῆς πιπερώδους· δέον νὰ μὴ παρέχηται αὐτὴ μετὰ δισανθρακικῶν, φωσφορικῶν καὶ βορικῶν ἁλάτων. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις 1 γρμ. ἡ μεγίστη ἡμερησία δόσις 8 γρμ. εἰς παιδία 2—5 ἐτῶν παρέχεται εἰς δόσιν 0,5—1,5 γρμ. 5—10 ἐτῶν 1,5—3 γρμ. δι' ἡμέρας.

626 **DJAMBOE** = Τὰ φύλλα Folia Djamboe τοῦ φυτοῦ τῶν τροπικῶν χωρῶν **Psidium pyriferum** ἀνεγράφησαν ὡς ἀντιδιαρροϊκὸν καὶ στεμαχικὸν φάρμακον καὶ παρέχονται εἰς ἔγχυμα 5:100, ἐξ οὗ κατὰ ὥραν ἢ δίωρον λαμβάνεται ἓν μικρὸν ἢ μέγα κοχλιάριον. Ἐδόθη καὶ ἡ κόνις τῶν φύλλων εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. ἀνὰ ὥραν ἢ δίωρον καὶ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 20 σταγόνων ἀνὰ δίωρον. Ἀνεγράφη τὸ φάρμακον κατὰ τῆς παιδικῆς χολέρας, τῆς ἡμεδαπῆς χολέρας, δυσπεψιῶν, χρονίων καταρρων τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ διαρροιῶν.

627 **DROSERA ROTUNDIFOLIA** = **Rossolis.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου ἀνεγράφησαν ὡς ἀντισπασμωδικὰ κατὰ τοῦ ἄσθματος, τῶν βρογχιτίδων, τοῦ κοκκύτου καὶ τοῦ βηχὸς τῶν φθισικῶν· χορηγεῖται τὸ βάμμα τῶν φύλλων εἰς δόσιν 5 — 20 σταγόνων δι' ἡμέρας.

628 **DRUMINUM** = **Δρουμίνη.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Euphorbia Drummondii. Τὸ ὑδροχλωρικὸν τῆς δρουμίνης ἅλας εἶνε διαλυτὸν ἐν ὕδατι καὶ χλωροφορμίῳ, ἀδιάλυτον ἐν αἰθέρι καὶ ἀναγράφεται ὡς ἀναισθητικὸν ὅπου καὶ ἡ κοκαΐνη. Διαλύματα τοῦ ἅλατος (4 %) προκαλοῦσι τοπικὴν ἀναισθησίαν, ἥτις ἐπέρχεται καὶ διὰ τριβῆς ἀλοιφῆς συνισταμένης ἐξ 0,6 γρμ. ὑδροχλωρικῆς δρουμίνης καὶ 2 γρμ. σπέρματος τοῦ κήτους. Εἰς ὑποδερείους ἐνέσεις παρέσχεν ἡ δρουμίνη ἄριστα ἀποτελέσματα κατὰ πεπαλαιωμένων ἰσχιάδων.

629 **DUBOISIA MYOPOROIDES.** Φυτὸν τῆς Αὐστραλίας, οὗτινος τὸ ἐκ τῶν φύλλων ἐκχύλισμα ἀνεγράφη εἰς κολλύρια κατὰ ὀφθαλμικῶν παθήσεων καὶ ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,5 γρμ. ὡς καταπραϋντικὸν κατὰ τοῦ τενεσμοῦ ἐκ φλογώσεως τῆς κύστεως.

630 **DUBOISINUM HYDROBROMICUM καὶ D. SULFURICUM** = **Ὑδρο-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑδροβρωμική καὶ θειϊκὴ δυβοϊδίνη = $C_{17}H_{21}NO_4HBr$ καὶ $(C_{17}H_{21}NO_4)_2H_2SO_4$. Ἄλατα κρυσταλλικὰ εὐδιάλυτα τῆς δυβοϊσίνης, ἀλκαλοειδοῦς ἐξαγομένου ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Duboisia myoporoides. Ἀνεγράφησαν ὡς παυντικὰ καὶ ὑπνωτικὰ ἐπὶ φρενοπαθειῶν καὶ νευρικῶν διεγέρσεων, χορηγούμενα ἐσωτερικῶς, ὡς παυντικὰ μὲν εἰς δόσιν $^1/_2$ — 1 χιλιοστογράμμου, ὡς ὑπνωτικὰ δὲ εἰς δόσιν 1—2 χιλιοστογράμ. Παρηγγέλθησαν καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ὀι' ἄνδρας μὲν εἰς δόσιν 0,0012—0,0022 γρμ. διὰ δὲ γυναῖκας 0,0008—0,0012 γρμ. Ἐξεδόθησαν καὶ εἰς καλλύρια (0,05 : 10) ἐνεργοῦντα μυδριατικῶς.

DULCINUM = **Sucrolum, Phenetolurée, Paraphénétolcarbamide, Valzinum** = **Γλυκίνη, σακχαρόλη, παραφενετολουρία** = $C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_5 \\ NH\text{-}CO\text{-}NH_2 \end{matrix}$. Σκευάζεται διὰ τῆς ἐν θερμῷ ἐπιδράσεως τοῦ κυανικοῦ καλίου ἐπὶ τὴν ὑδροχλωρικὴν παραμιδοφενετόλην καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος δι' οἰνοπνεύματος. Ἀποτελεῖται ἐκ μικρῶν βελονοειδῶν, ἀχρόων διαφανῶν κρυστάλλων, τηκομένων εἰς 173°—174° καὶ ἐν ὕδατι δυσδιαλύτων· 1 μ. γλυκίνης ἀπαιτεῖ πρὸς διάλυσιν 150 μ. ζέοντος ὕδατος καὶ 800 μ. ψυχροῦ ὕδατος, 1 μ. γλυκίνης διαλύεται εἰς 25 μ. οἰνοπνεύματος (90 %) ἢ 80 μ. οἰνοπνεύματος (45 %), 1 μέρος γλυκίνης ἀπαιτεῖ πρὸς διάλυσιν 480 μ. γλυκερίνης. Τὰ ἐν ὕδατι διαλύματα τῆς γλυκίνης διατηροῦνται ἐπὶ μακρὸν ἀναλλοίωτα· ἐπίσης ἀναλλοίωτα παραμένουσι μίγματα γλυκίνης, ἀμύλου καὶ διαλυμάτων σακχάρου. Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ἡ δόσις, καθ' ἣν παρέχεται ἡ γλυκίνη πρὸς γλύκανσιν (0,3—1 γρμ. δι' ἡμέρας), εἶνε ἐντελῶς ἀβλαβής, μεγαλειτέραι ὅμως δόσεις προκαλοῦσι γενικὴν διάχυσιν τῶν χολοχρωστικῶν οὐσιῶν ἐν ταῖς διαφόροις ὀργάνοις καὶ ἱστοῖς. Διὰ τῆς γλυκίνης καθίσταται γλυκεῖα ἡ γεῦσις τῶν ἁλάτων τῆς κινίνης, κιγχονίνης καὶ κογχινίνης. Ἔτι δὲ γλυκαίνεται καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ ἰχθύος, (100 μ. ἐκ τούτου μίγνυνται μετὰ 4 μ. διαλύματος οἰνοπνευματούχου γλυκίνης 4 %)· Ὁ κατασκευαστὴς τῆς γλυκίνης Riedel ἀναγράφει τὴν γλυκίνην ὡς 200—250κις γλυκυτέραν τοῦ κοινοῦ σακχάρου καὶ παρέχει σήμερον εἰς τὸ ἐμπόριον τροχίσκους βάρους 0,25 γρμ. ἐνέχοντας 0,025 γλυκίνης. Ἕκαστος τροχίσκος ἀντιστοιχεῖ πρὸς 5 γρμ. σακχάρου καὶ ἀναγράφονται οὗτοι πρὸς χρῆσιν τῶν διαβητικῶν. 631

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

632 **ELATERIUM ALBUM (Anglicum).** Ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὀποῦ τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ Ecbalium s. Momordica Elaterium. Εὔχρηστον ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς δραστικὸν καθάρσιον χορηγούμενον εἰς κόνιν 0,003—0,02 γρμ.

633 **ELATERINUM = Ἐλατερίνη = $C_{30}H_{48}O_5$.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ Ecbalium elaterium. Κρυσταλλοῦται εἰς ἑξαγωνικὰ τραπέζια, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ ἐν αἰθέρι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι θερμῷ, ἄοσμα, ἄχροα, τηκόμενα εἰς 200°. Δραστικὸν καθαρτικὸν εἰς δόσιν 0,001—0,006 γρμ. δι' ἡμέρας.

634 **ELIXIR PAREGORIQUE = Παρηγορικὸν ἐλιξίριον.** Ὑπάρχουσι πλείονα εἴδη τούτου, τὰ μᾶλλον εὔχρηστα εἶνε τὰ ἑπόμενα 1) Elixir paregorique Dr. Paul, ὅπερ σκευάζεται ἐξ 60 γρμ. βάμματος τοῦ ἐκχυλίσματος τοῦ ὀπίου, 2 γρμ. βενζοϊκοῦ ὀξέος, 5 γρμ. βάμματος κινναμώμου, 40 γρμ. οἴνου Μαδέρας καὶ 25 σταγόνων αἰθερίου ἐλαίου τοῦ ἀνίσου. Ἓν γρμ. ἢ 20 σταγόνες ἐκ τούτου ἐνέχουσι 0,05 γρμ. ἐκχυλίσματος τοῦ ὀπίου. 2) Elixir paregorique d'Edimbourg, ὅπερ ἐπικαλεῖται καὶ Teinture d'opium anisée ammoniacale καὶ σκευάζεται ἐξ 8 γρμ. ὀπίου, 12 γρμ. κρόκου, 12 γρμ. βενζοϊκοῦ ὀξέος, 2 γρμ. αἰθερίου ἐλαίου τοῦ ἀνίσου, 150 γρμ. ὑγρᾶς ἀμμωνίας καὶ 350 γρμ. οἰνοπνεύματος (86 %). Ἓξ γρμ. ἐκ τοῦ ἐλιξίριου τούτου ἐνέχουσι 0,05 γρμ. ἐκχυλίσματος ὀπίου. 3) Elixir paregorique de Dublin, ὅπερ ἐπικαλεῖται καὶ Teinture d'opium camphré καὶ σκευάζεται ἐκ 3 γρμ. ἐκχυλίσματος ὀπίου, 3 γρμ. βενζοϊκοῦ ὀξέος, 3 γρμ. αἰθερίου ἐλαίου τοῦ ἀνίσου, 2 γρμ. καφουρᾶς καὶ 650 γρμ. οἰνοπνεύματος (60 %). Δέκα γρμ. ἐκ τούτου ἐνέχουσι 0,05 γρμ. ἐκχυλίσματος τοῦ ὀπίου καὶ 4) Elixir paregorique de New-york, ὅπερ σκευάζεται ἐκ 3,88 γρμ. ὀπίου, 3,88 γρμ. βενζοϊκοῦ ὀξέος, 2,58 γρμ. καφουρᾶς, 3 γρμ. αἰθερίου ἐλαίου τοῦ ἀνίσου, 2 γρμ. κρόκου καὶ 945 οἰνοπνεύματος (60 %). Εἴκοσι καὶ πέντε γρμ. ἐκ τούτου ἐνέχουσι 0,05 γρμ. ἐκχυλίσματος ὀπίου. Ὁσάκις ἀναγράφεται τὸ παρηγορικὸν ἐλιξίριον, δέον νὰ παρατίθηται καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ.

635 **ELIXIR SECALIS CORNUTI FERRATUM.** Σκευάζεται ἐξ 1 γρμ. ἐκχυλίσματος ἐρυσιβώδους σηκάλεως, 10 γρμ. ἐναμμωνίου κιτρικοῦ σιδήρου, 100 γρμ. γλυκερίνης, 300 γρμ. οἰνοπνεύματος (90 %), 30 γρμ. πνεύματος συνθέτου τῆς μελίσσης καὶ ποσοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σιροπίου κεινοῦ, μέχρις οὗ τὸ σύνολον γείνῃ 1000 γρμ. Ἀνεγράφη ἐπὶ κατάρρων τῆς μήτρας καὶ γενικῶν ἐξαντλήσεων· ἐν κοχλιαρίῳ μέγα ἓν τοῦ ἐλιξιρίου περιέχει 0,2 γρμ. ἐργοτίνης.

EMBELIA RIBES. Οἱ καρποὶ τοῦ φυτοῦ τούτου (Vaiva rang) ἐν Ἰνδίαις χρησιμεύουσιν ὡς ταινιοκτόνα, συνήθως παρέχεται μετὰ γάλακτος ἐν μικρὸν κοχλιάριον ἐκ τῆς κόνεως τῶν καρπῶν δὶς τῆς ἡμέρας εἰς παιδία καὶ ἓν μέγα κοχλιάριον εἰς ἐνήλικας. Πρὸ τῆς λήψεως τοῦ φαρμάκου χορηγεῖται καθάρσιον. 636

EMEITINUM = Ἐμεῖτίνη. Συστατικὸν τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Cucumis melo, ἥτις δι' ὕδατος ἐκχυλιζομένη, δίδει ἐκχύλισμα, ὅπερ κατεργαζόμενον δι' αἰνοπνεύματος καὶ καθιζανόμενον δι' ὀξικοῦ μολύβδου παρέχει τὴν ἐμεῖτίνην, ἥτις ἀνεγράφη ὡς ἐμετικὸν εἰς δόσιν 0,09 γρ. 637

EMETINUM HYDROCHLORICUM CRYST. καὶ CEPHAELINUM CRYST. Τὰ δύο ταῦτα διάφορα ἀλκαλοειδῆ τῆς ῥίζης τῆς ἱππεκακουάνης κέκτηνται, οὐ μόνον διαφόρους χημικὰς ἀλλὰ καὶ φαρμακολογικὰς ἰδιότητας· τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι δέον ἡ κεφαλείνη νὰ προτιμᾶται τῆς ἐμετίνης ὡς ἐμετικόν, καθ' ὅσον δρᾷ καὶ εἰς δόσιν 5—10 χιλιοστογράμμων, ἡ χρῆσις ὅμως αὐτῆς ὡς ἀντιδότου κατὰ δηλητηριάσεων δὲν συνιστᾶται ὡς ἐπερχομένης τῆς ἐνεργείας βραδέως. Ἡ παρεχὴ εἰς δόσιν 0,001—0,002 γρμ. τῆς ἥττον ἐμετικῆς ἐμετίνης ἐνδείκνυται, ὅπου ἀπαιτεῖται ἀπόχρεμψις ἄνευ ἐμέτου ἐπὶ τῶν μετὰ πυρετοῦ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. 638

EMOL. Εἶνε εἶδος στεατολίθου (τάλκου), ὅπερ μιγνύμενον μεθ' ὕδατος παρέχει λάσπην λίαν μαλακτικὴν κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ τῶν τύλων. 639

EMULSIO CREOSOTI = Γαλάκτωμα σωσικρεάτος. 10 γρμ. σακχαρικῆς τυρίνης διαλύονται ἐν ἴσῳ ποσῷ ὕδατος καὶ 10 γρμ. σωσικρεάτος ἐντὸς ἴσου ποσοῦ αἰνοπνεύματος. Τὰ δύο διαλύματα μίγνυνται καὶ προστίθεται τῷ μίγματι μικρὸν κατὰ μικρὸν ὕδωρ, μέχρις οὗ τὸ σύνολον ἀποτελέσῃ 1000 γρμ. 640

EMULSIO IODOFORMII = Γαλάκτωμα ἰωδοφορμίου. Σκευάζεται ἐκ 10 μ. ἰωδοφορμίου καὶ 100 μ. γλυκερίνης, ἢ 10 μ. ἰωδοφορμίου, 50 μ. γλυκερίνης καὶ 50 μ. ὕδατος ἀπεσταγμένου· χρήσιμον τῇ χειρουργικῇ. Ὅσάκις ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τοῦ γαλακτώματος τοῦ ἰωδοφορμίου δι' ὑποδορείους ἐνέσεις, σκευάζεται ταῦτο διὰ διαλύσεως τοῦ ἰωδοφορμίου ἐντὸς ἀπο- 641

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στειρωθέντος ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν, ὅτε καὶ καλεῖται Emulsio iodoformi cum oleo sterilisato.

642 **EMULSIO OLEI JECORIS ASELLI = Γαλάκτωμα ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου.** Σκευάζεται ἐκ 4 χιλιογρ. ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου, 4 χιλιογρ. προσφάτου γάλακτος, 90 γρμ. ἀραβικοῦ κόμμεως, 4 χιλιογρ. καθαρᾶς γλυκερίνης, 100 γρμ. παγκρεατίνης τοῦ Merck, 120 γρμ. ὑποφωσφορώδους νατρίου, 120 γρμ. ὑποφωσφορώδους ἀσβεστίου καὶ 12 γρμ. ἐλαίου τοῦ κίτρου. Κατ' ἀρχὰς διαλύεται τὸ ἀραβικὸν κόμμι καὶ ἡ παγκρεατίνη ἐντὸς τοῦ γάλακτος, τῷ διαλύματι τούτων προστίθεται τὸ διάλυμα τῶν ὑποφωσφορωδῶν ἁλάτων ἐν τῇ γλυκερίνῃ, διὰ τοῦ ληφθέντος δὲ μίγματος γαλακτοποιεῖται μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου, κατόπιν δὲ ἀρωματίζεται τὸ γαλάκτωμα διὰ τοῦ ἐλαίου τοῦ κίτρου.

643 **ENTADA SCANDENS.** Ἐν Ἰνδίαις τὰ σπέρματα τοῦ φλοιοῦ τούτου χρησιμεύουσι ὡς ἀντιπυρετικά, τὸ δὲ ἀπόδρασμα τῆς ῥίζης κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

644 **ENTEROKRESOL = Ἐντεροκρεσόλη.** Μῖγμα ἐνέχον τὰ μεταξὺ τῶν 185°—205° ἀποσταζόμενα προϊόντα τῆς λιθανθρακοπίσσης (κρεσόλας), ἔλαιον τῶν ἐλαιῶν ἢ τοῦ κικεὼς καὶ σάπωνα. Ἡ ἐντεροκρεσόλη ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν τυφιώντων εἰς καψάκια πηκτῆς (0,1 γρμ.), χορηγούμενα ἀνὰ 4 τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ δὶς τῆς νυκτός.

645 **ENTEROL.** Ὑγρὸν ἄχρουν ἢ καστανέχρουν, E.B. 1,036, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι (1 : 100), ὀσμὴν καὶ γεῦσιν ἔχον τὴν τῆς κρεσόλης. Συνίσταται ἐκ μίγματος τῶν τριῶν κρεσολῶν καὶ ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τῶν ἐντέρων, τῆς ἡμεδαπῆς χολέρας, τῆς χολερίνης τῶν παίδων καὶ νόσων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων· εἶνε καυστικὸν καὶ παρέχεται εἰς διάλυμα 0,02%, ἐξ οὗ χορηγοῦνται 1—5 γρμ. δι' ἡμέρας· ἕνεκα τοῦ κακόσμου τὸ σκεύασμα παρέχεται καὶ εἰς καταπότια ἢ εἰς καψάκια, εἰς δόσιν 0,1—0,25 γρμ., συνιστᾶται δὲ ἡ παροχὴ πρὸ αὐτοῦ καὶ τινος καθαρτικοῦ.

646 **EPHEDRA TRIFURCA.** Τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Β. Ἀμερικῆς, ἀνεγράφη εἰς δόσιν 10 γρμ. κατὰ τῆς βλεννορροίας καὶ τῆς συφιλίδος.

647 **EPHEDRA VULGARIS = Herbe de Kouzmitch.** Ἡ ῥίζα μετὰ τῶν καυλῶν τοῦ φυτοῦ τούτου, ἀναγράφεται ἰδίᾳ ἐν Ρωσσίᾳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατά τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ τῶν μυϊκῶν ρευματισμῶν. Ἡ ῥίζα καὶ οἱ καυλοὶ χορηγοῦνται εἰς ἀφέψημα 4 : 200, ἐξ οὗ παρέχεται κατὰ δίωρον μέγα κοχλιάριον.

EPHEDRINUM = Ἐφεδρίνη. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ 648
Ephedra vulgaris ἡ **ὑδροχλωρικὴ ἐφεδρίνη** = Ephedrinum hydrochloricum = $C_{10}H_{15}NO.HCl$ κρυσταλλοῦται εἰς βελόνας ἀχρόους, εὐδιαλύτους ἐν ὕδατι καὶ εἶνε τὸ εὔχρηστον ἅλας. Ἀνεγράφη ὡς μυδριατικὸν εἰς διαλύματα (10 %).

EPIDERMINUM = Ἐπιδερμίνη. Σκευάζεται ἐκ 15 γρμ. 649
κηροῦ λευκοῦ τακέντος ἐν στιφρᾷ κάψῃ καὶ κατέπιν μιχθέντος ἐν θερμῷ ὑγιεῖ μετὰ 15 γρμ. κόνεως κόμμεως· τῷ μίγματι προστίθεται μετὰ ταῦτα ξέον μίγμα 15 μ. ὕδατος καὶ 15 μ. γλυκερίνης καὶ ἀναταράσσεται τὸ σύνολον μέχρις ἐντελοῦς ψύξεως. Μᾶζα ἡμίρρευστος, γαλακτώδης, ἐν τῷ ἀέρι συμπαγεστέρα καθισταμένη. Ἡ ἐπιδερμίνη καθαρὰ ἢ καὶ φάρμακα (ρεσορκίνην, χρυσαροβίνην, ὀξειδιον ψευδαργύρου, ἰωδιοφόρμιον, τουμενόλην κτλ.) ἐνέχουσα, χρησιμεύει πρὸς ἐπάλειψιν τοῦ δέρματος ἐπὶ δερματικῶν παθήσεων, σχηματιζουσα ἐπ' αὐτοῦ ἐλαστικὴν λεπτοτάτην στιβάδα.

ERGOTININUM TANRET = Ἐργοτινίνη Tanret = 650
$C_{35}H_{40}N_4O_6$. Οὐσία ἐξαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Tanret ἐκ τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως καὶ θεωρουμένη ὑπ' αὐτοῦ ὡς τὸ δραστικὸν συστατικὸν αὐτῆς. Κρυσταλλοῦται εἰς ἄχρους πρίσματα, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυόμενα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ παρέχοντα διαλύματα ὑπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος ἀλλοιούμενα. Ἀνεγράφη ὡς αἱματοστατικὸν ἡ ἐργοτινίνη ἐπὶ αἱμοπτύσεων, ἐπιστάξεων καὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας, χορηγουμένη ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν ἡμερησίαν 1—1½ τοῦ χιλιοστογράμμου καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐκ διαλύματος (0,1 %). Κατὰ τὸν Kobert πειραματισαντα δι' ἐργοτινίνης Tanret κατεδείχθη ἡ οὐσία αὕτη ἀδρανής.

ERGOTINUM DIALYSATUM. Εἶνε ἐκχύλισμα τῆς ἐρυσιβώδους 651
σηκάλεως, παραγόμενον δι' ἐξατμίσεως διαπιεζυθέντων κατεργασμάτων αὐτῆς· ἀναγράφεται ὅπου καὶ ἡ ἐρυσιβώδης σήκαλις, χορηγουμένη εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐν καταποτίοις ἢ ἐν διαλύμασιν ἢ καὶ δι' ὑποδορείων ἐνέσεων.

ERGOTINUM GALLICUM. Εἶνε σκεύασμα κατὰ πνευμονικῶν αἱ- 652
μοπτύσεων χορηγούμενον καὶ σκευαζόμενον ἐξ Acid. gallic. καὶ Extr. secal. cornut aā 1,0 Aq. destil. καὶ Syrup. aā 25,0.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

653 **ERIGERON PHILADELPHICUM καὶ E. CANADENSE.** Τὸ αἰθέριον ἔλαιον Essence d'Erigeron τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Ἀμερικῆς εἶνε κιτρινον, ἔχει E. B. 0,846, ξέει εἰς 176° καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 5—10 σταγόνων κατὰ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας.

654 **ERIODICTYON GLUTINOSUM.** Τὰ φύλλα τοῦ ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις φυομένου τούτου φυτοῦ, ὑπὸ τὴν μορφὴν ῥοφήσεως ἐκχυλίσματος εἰς ἡμερησίαν δόσιν 4—15 γρμ. ἀνεγράφησαν κατὰ τῆς λαρυγγίτιδος, βρογχίτιδος, πλευροπνευμονίας, χρονίου βηχὸς καὶ καταῤῥων τῆς κύστεως καὶ τῆς ῥινός. Τὸ σιρόπιον τῶν φύλλων παρηγγέλθη καὶ ὡς διερθωτικὸν τῆς γεύσεως τῆς κινίνης καὶ ἐν γένει οὐσιῶν πικρᾶς καὶ δυσαρέστου γεύσεως. Ἓν μικρὸν κοχλιάριον σιροπίου καλύπτει σχεδὸν ἐντελῶς τὴν πικρὰν γεῦσιν 0,1 γρμ. θειϊκῆς κινίνης.

655 **ERODIUM CICUTARIUM.** Φυτόν, οὐτινος ἡ πόα ἀνεγράφη ὡς αἱμοστατικὸν ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐγχυμάτων κατὰ μητρορραγιῶν, ἐνδεικνύμενον εἰς περιστάσεις, ἐν αἷς ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τῆς ἐργοτίνης. Δευτερεύουσαν ἐπιβλαβῆ ἐνέργειαν καὶ ἐκ μεγαλειτέρων δόσεων οἱ πειραματίσαντες δὲν παρετήρησαν. Παρέχεται τὸ ἔγχυμα (1:12) ἢ ἀφέψημα (15:180) κατὰ μέγα κοχλιάριον ἀνὰ δίωρον. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρηγγέλθη καὶ τὸ Extractum Erodii Cicutarii aquosum spissum ἐν διαλύμασι (2 — 4:180) ἀποσταγματος ἡδυσμου χορηγουμένου κατὰ μέγα κοχλιάριον ἀνα δίωρον.

656 **ERYNGIUM AQUATICUM = Chardon etoilé.** Φυτὸν τῆς Κεντρ. Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἀντιλλῶν, οὐτινος ἡ ῥίζα εἰς ἀφέψημα (30:1000) ἢ εἰς βάμμα (1:5) εἰς δόσιν 1 — 5 γρμ. ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικόν, ἐμμηναγωγὸν καὶ διουρητικὸν κατὰ τῶν ὑδρώπων.

657 **ERYTHRINA CORALLODENDRON.** Δένδρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ Βραζιλίας, οὐτινος ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον εἰς ἀφέψημα ἢ βάμμα ἢ ῥοφῶδες ἐκχύλισμα ἀνεγράφησαν ὡς πραϋντικὰ ἐπὶ νευρικῶν διεγέρσεων καὶ ὡς ὑπνωτικὸν φάρμακον. Εὔχρηστον τὸ ῥοφῶδες ἐκχύλισμα χορηγούμενον εἰς δόσιν 0,50 γρμ.

658 **ERYTHRINUM = Ἐρυθρίνη.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Erythrina corallodendron. Μᾶζα σπογγώδης, λευκή, λιπώδης, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, ἰδίᾳ δὲ ἐν οἰνοπνεύματι. Προσμειάζει κατὰ τὴν δρᾶσιν τὸ κουράριον, ἀνεγράφη δὲ καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῶν διὰ στρυχνίνης δηλητηριάσεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ERYTHROXYLON COCA. Φυτὸν τῆς Περουβίας καὶ Βολιβίας, οὗτινος τὰ φύλλα ἀνεγράφησαν κατὰ γαστραλγιῶν εἰς ἔγχυμα εἰς δόσιν 4—8 γρμ. δι' ἡμέρας ἢ εἰς βάμματα τὰ 20—40 σταγόνας. 659

ERYTHROLUM TETRANITRICUM = Τετρανιτρικὴ ἐρυθρόλη = $CH_2.O.NO_2(CH.O.NO_2)_2.CH_2.O.NO_2$. Πρὸ τῆς νιτρώσεως τοῦ τετρατομικοῦ πενύματος ἐρυθρίτου $C_4H_{10}O_4$. Κρυσταλλικὰ φυλλίδια, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι, τήκονται εἰς 61°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 4 κ. ἐ. ἐκ διαλύματος ἐν οἰνοπνεύματι (1:60) ἀνὰ τετράωρον ἢ ἑξάωρον, ἀντὶ τῆς νιτρογλυκερίνης καὶ τοῦ νιτρώδους ἀμυλίου ἐπὶ καρδιακῶν παθήσεων, τοῦ ἄσθματος, τῆς στηθάγχης καὶ χρονίων φλεγμονῶν τῶν νεφρῶν. Τὸ σκεύασμα εἶνε ἐπικίνδυνον ὡς ἐκρηκτικὸν καὶ διὰ τοῦτο συνιστᾶται ἡ παροχὴ τῶν ἐκ τούτου τροχίσκων, ὧν ἕκαστος ἐνέχει 0,03 γρμ. καὶ δύνανται 1 — 2 νὰ χορηγῶνται ἀνὰ 4—6 ὥρας. 660

ERYTHROPHLOEINUM HYDROCHLORICUM = Ὑδροχλωρικὴ ἐρυθροπλοΐνη. Ἄλας τοῦ ἐν τῷ φυτῷ Erytrophloeum guineense ὑπάρχοντος ἀλκαλοειδοῦς· κοκκία ὑποκίτρινα κρυσταλλικά, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη εἰς διαλύματα 0,05—0,15% εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ εἰς ἐνσταλάξεις ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν ἀντὶ τῆς κοκαΐνης. Παρηγγέλθη καὶ εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,0001 — 0,0002 γρμ. ἀντὶ τῆς δακτυλίτιδος κατὰ καρδιακῶν παθήσεων καὶ τῆς δυσπνοίας. 661

ESCHSCHOLTZIA CALIFORNICA. Ἀνεγράφη τὸ δι' οἰνοπνεύματος ἐκχύλισμα τῆς πόας τοῦ φυτοῦ εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2 ½—10 γρμ. ὡς παυσίπονον καὶ ὑπνωτικὸν ἀκίνδυνον. 662

ESERIDINUM = Ἐζεριδίνη = $C_{15}H_{23}N_3O_3$. Τὸ ἀλκαλοειδὲς ἡ ἐζεριδίνη συνυπάρχει μετὰ τῆς φυσοστιγμίνης (ἐζερίνης) ἐν τοῖς κυάμοις τοῦ Calabar. Διακρίνεται τῆς φυσοστιγμίνης διότι εἶνε δυστηκτοτέρα καὶ μᾶλλον δυσδιάλυτος ἐκείνης ἐν τῷ αἰθέρι. Ἄχροα τετραεδρικὰ κρυστάλλια, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτα ἐν χλωροφορμίῳ, δυσδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Κατὰ τὸν ἰατρὸν Schweder ἡ ἐζεριδίνη δὲν εἶνε ἀπηλλαγμένη τῶν δηλητηριωδῶν ἰδιοτήτων τῆς ἐζερίνης, ἀλλ' εἶνε ἑξάκις ἀσθενεστέρα ἐκείνης. Ἀνεγράφησαν ἡ ἐζεριδίνη καὶ τὸ τρυγικὸν αὐτῆς ἅλας Eseridinum tartaricum εἰς δόσιν 0,1 γρμ. ὡς καθαρτικὸν ἐν τῇ κτηνιατρικῇ καὶ κατὰ τῶν κω- 663

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λικῶν τῶν ἵππων. Δι' ὑποδορείους ἐνέσεις παρηγγέλθησαν εἰς δόσιν 0,01—0,03 γρμ.

664 **ESERIN-PILOCARPINUM = Ἐζερινο-πιλοκαρπίνη.** Κατὰ τὰ πειράματα τῶν Ellenberger καὶ Bass μίγμα ἐκ πιλοκαρπίνης καὶ ἐζερίνης παρέσχεν ἄριστα ἀποτελέσματα κατὰ τῶν κωλικῶν τῶν ἵππων. Τὸ μίγμα τοῦτο εἶνε λευκὴ κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, παρέχεται δὲ δι' ἐνέσεων, ὧν ἑκάστη περιέχει 0,4 γρμ. ἐντὸς 5 κυβ. ἑκ. ὕδατος. Διὰ νέα ζῶα λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω δόσεως.

665 **ESERINUM SALICYLICUM = Physostigminum salicylicum, Salicylate d'Eserine = Ἰτεϋλικὴ ἐζερίνη ἢ φυσοστιγμίνη** $= C_{15}H_{21}N_3O_2 . C_7H_6O_3$. Σκευάζεται διὰ μίξεως αἰθερικοῦ διαλύματος 2 μ. ἐζερίνης μετὰ αἰθερικοῦ διαλύματος 1 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Ἄχροοι ἢ ὑποκίτρινοι κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν 150 μ. ὕδατος καὶ 12 μ. οἰνοπνεύματος· τὰ διαλύματα ταχέως χρώνυνται ἐρυθρά. Τὸ ἰτεϋλικὸν ἅλας τῆς ἐζερίνης εἶνε τὸ σχετικῶς μονιμώτερον αὐτῆς ἅλας, ἀλλὰ δέον νὰ προφυλάσσηται τοῦ φωτός. Χρήσιμον ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ πρὸς καταστολὴν τῆς ἀτροπινικῆς καὶ παθολογικῆς μυδριάσεως (ἐπὶ μυδριάσεων, γλαυκώματος, πρεσβυωπίας, καταρράκτου καὶ τῆς ὀφθαλμικῆς νευραλγίας), κατὰ σταγόνας σταζόμενον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐκ διαλύματος 0,02—0,05 γρμ. : 10 γρμ. ἢ καὶ εἰς ἀλοιφάς. Ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,0005 — 0,001 γρμ. κατὰ τοῦ τετάνου, τῆς ἐπιληψίας, τῆς χορείας καὶ πόνων σπαστρωδικῶν καὶ ἀτονίας τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος· συνιστᾶται καὶ ὡς ἀντίδοτον τῆς ἀτροπίνης καὶ τῆς στρυχνίνης. Ἡ μεγίστη ἐφ' ἅπαξ δόσις εἶνε 0,001 γρμ. ἡ μεγίστη ἡμερησία 0,003 γρμ. Ἐνίεται ἐπὶ τρισμοῦ καὶ τετάνου ὑποδορείως εἰς δόσιν 0,000025—0,00005 γρμ.

666 **ESERINUM SULPHURICUM = Physostigminum sulphuricum = Θειϊκὴ ἐζερίνη ἢ φυσοστιγμίνη** $= C_{15}H_{21}N_3O_2 . H_2SO_4 + 7H_2O$. Κρυσταλλικὴ μᾶζα λευκή, ὑγροσκοπική, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Χρήσιμον ἐν τῇ κτηνιατρικῇ κατὰ τῶν κωλικῶν τῶν ἵππων καὶ βοῶν εἰς δόσιν 0,1 γρμ. δι' ἑκάστην ὑποδόρειον ἔνεσιν.

667 **ESSENTIA ANTIPHTISICA.** Συνίσταται ἐκ διαλύματος ἅλατος μαγειρικοῦ (1 : 7) ἐνέχοντος ἴχνη ἰωδίου. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ESSENTIA TAMARINDORUM = Essence de tamarin, Tamarinden-Essenz. Σκευάζεται, ἐὰν 330 γρμ. πολτοῦ κεκαθαρμένου ξυρσενικῶν καὶ 50 γρμ. φύλλων σέννης Ἀλεξανδριανῆς ἐκχυλισθείσης δι' οἰνοπνεύματος, μιχθῶσι μετὰ 2000 γρμ. ζέοντος ὕδατος καὶ ἀφεθῶσι ἐπὶ 12 ὥρας ἐν ἠρεμίᾳ. Κατόπιν διηθεῖται τὸ μῖγμα καὶ τὸ ὑπόλειμμα ἐκπιέζεται, τὸ δὲ διήθημα βράζεται καὶ ἐκ νέου διηθεῖται, τὸ δὲ νέον διήθημα ἐξατμίζεται ἐπὶ ἀτμολούτρου, μέχρις οὗ παράσχῃ ὑπόλειμμα βάρους 700 γρμ. Ἐκ τοῦ ὑπολείμματος τούτου 525 γρμ. κορεννύονται διὰ 90 γρμ. περίπου ὑγροῦ καυστικοῦ νάτρου (15 %), εἶτα δὲ μίγνυνται μετὰ 100 γρμ. οἰνοπνεύματος, 100 γρμ. ἁπλοῦ σιροπίου, 5 γρμ. βάμματος βανίλλης καὶ μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ὑπολείμματος τοῦ διηθήματος τῶν 175 γρμ. Τὸ ὅλον μῖγμα ἀφίεται ἐπὶ 6—8 ἡμέρας πρὸς καθίζησιν καὶ κατόπιν διηθεῖται. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη ὡς ἥπιον καθαρτικόν· δι' ἐνήλικας ἀρκεῖ τὸ ποσὸν ἑνὸς ποτηρίου ἡδυπότου, διὰ παιδία κοχλιάριον γλυκοῦ ἢ καὶ δεῖπνου, λαμβανόμενα ἀφ' ἑσπέρας πρὸ τοῦ ὕπνου. Τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται ἄνευ πόνων, τὸ δὲ φάρμακον λαμβάνεται εὐχερῶς ἕνεκα τῆς εὐαρέστου καὶ ἀναψυκτικῆς αὐτοῦ γεύσεως. Ἰδίᾳ συνιστᾶται εἰς πάσχοντας ἐξ αἱμορροΐδων, οἵτινες δέον ν' ἀποφεύγωσιν ἁλατοῦχα καὶ δραστικὰ καθαρτικά. 668

EUCAINUM = Εὐκαΐνη = $C_6H_5COO.C(CH_3)_2.C(CH_3)_2.C(CH_3)_2.NCH_3.COO\,CH_3$. Εἶνε ὁ μεθυλικὸς αἰθὴρ τοῦ βενζοϋλομεθυλοτετραμεθυλο-γ-ὑδροπεπεριδονανθρακικοῦ ὀξέος. Ἐπροτάθη ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν φάρμακον εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κοκαΐνης, τῆς ὁποίας εἶνε εὐωνοτέρα. Ἡ βάσις εὐκαΐνη εἶνε σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, παρέχει ὅμως μετὰ τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος τὴν **ὑδροχλωρικὴν εὐκαΐνην** Eucainum hydrochloricum $C_{10}H_{17}NO_2HCl+H_2O$, κόνιν κρυσταλλικὴν λευκήν, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι (1 : 10) καὶ ἧττον πλεονεκτοῦσαν τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἁλατος τῆς κοκαΐνης, διότι μεθ' ὕδατος βραζομένη δὲν ἀποσυντίθεται ὡς ἐκείνη καὶ κατὰ συνέπειαν δύνανται τὰ διαλύματα αὐτῆς νὰ ἀποστειρωθῶσιν ἄνευ φόβου ἀλλοιώσεως τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Ἡ ὑδροχλωρικὴ εὐκαΐνη ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς ρινὸς πρὸς πρόκλησιν ἰσχυρᾶς τοπικῆς ἀναισθησίας εἰς διαλύματα 5—10 %. ἐχρησιμευσε δὲ καὶ ἀντὶ τῆς κοκαΐνης πρὸς πρόκλησιν ἀναισθησίας κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀδόντων εἰς ἐνέσεις 1—1 ½ κυβ. ἑκατ. ἐκ διαλύματος 10 %, ἐν τῇ 669

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὀφθαλμιατρικῇ εἰς διαλύματα 2 %, δι' ἀναισθησίαν δὲ τῆς κόρης εἰς διάλυμα 0,2 %. Ἐράνη δὲ πλεονεκτοῦσα τῆς κοκαΐνης ὡς μὴ προσβάλλουσα τὴν καρδίαν.

670 **EUCALYPTEOLUM = Eucalyptenum bichloratum, Bichlorhydrate d'Eucalyptène, = Εὐκαλυπτιόλη.** = $C_{20}H_{16}.2HCl$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐπὶ τὸ αἰθέριον ἔλαιον τοῦ εὐκαλύπτου· εὐσία κρυσταλλική, γεύσεως ὑποπικρου, ἐπ' ἐλάχιστον ὀδμηρά, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ· τήκεται εἰς 50° καὶ ζέει εἰς 115°. Συνενοῦ τὰς ἀναμφισβητήτους ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας τοῦ ἐλαίου τοῦ εὐκαλύπτου καὶ τῆς εὐκαλυπτόλης καὶ θεωρεῖται ἐν Γαλλίᾳ ὡς ἐξαίρετον ἀντισηπτικόν. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν τυφοειδῶν πυρετῶν καὶ τῆς πνευμονίας, τῶν χρονίων διαρροιῶν καὶ τῶν χρονίων βρεγχιτίδων εἰς δόσιν 1—2 γρμ. δι' ἡμέρας. Εἰς παιδία μικρότερα τοῦ ἔτους χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,25 γρμ. 4—5 ἐτῶν 0,30—0,50 γρμ. καὶ ἐπέκεινα τοῦ πέμπτου ἔτους εἰς δόσιν 0,5—0,75 γρμ.

671 **EUCALYPTOL - RESORCINUM = Εὐκαλυπτο - ρσοβρκίνη.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τῆς ρεσορκίνης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦ εὐκαλύπτου καὶ συνίσταται ἐκ κόνεως κρυσταλλικῆς λευκῆς ἐν ὕδατι ἀδιαλύτου, διαλυτῆς ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Τὸ σκεύασμα εἶνε λίαν ἀντισηπτικόν· εἰσπνοαὶ οἰνοπνευματούχου διαλύματος τούτου ἀνεγράφησαν κατὰ τῆς ρόησεως.

672 **EUCALYPTOLUM = Cajeputol, Cineol = Εὐκαλυπτόλη** = $C_{10}H_{18}O$. Συστατικὸν πολλῶν αἰθερίων ἐλαίων, ἴδια περιέχεται ἐν τοῖς ἐλαίοις τοῦ λευκοδένδρου (Oleum cajeputi) καὶ τοῦ εὐκαλύπτου, ἐξ ὧν καὶ ἀποχωρίζεται. Τήκεται εἰς — 1°, ἔχει Ε.Β. 0,930 καὶ ζέει εἰς 176°—177°, σχεδὸν ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, κέκτηται ἰσχυρὰς ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας καὶ ἀποτελεῖ μέρος πολλῶν ὀδοντοπλυμάτων· ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων καταρρωδῶν τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ εὐρεπαιητικῶν ὀργάνων καὶ κατὰ τῆς ἀπυρέτου ρόησεως εἰς καψάκια ἐνέχοντα 0,20 γρμ., ἐξ ὧν παρέχονται 4 — 6 καθ' ἑκάστην καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,15 — 0,50 γρμ. ἐκ μίγματος 20—50 μ. εὐκαλυπτόλης καὶ 100 μ. ἐλαίου ἢ ὑγρᾶς παραφίνης. Δι' εἰσπνοαὶ ἀτμῶν εὐκαλυπτόλης καὶ ὑδρατμῶν συνιστῶνται κατὰ τοῦ κοκκύτου βηχός, τοῦ ἄσθματος, τῆς γαγγραίνης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν πνευμόνων, τῆς φθίσεως καὶ τῶν κατάρρων τῶν βρόγχων. Ἡ εὐκαλυπτόλη παρέχεται εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,75 γρμ. ἡμερησίαν δὲ 3 γρμ. ἢ εἰς δόσιν 0,1—0,3 γρμ. δι' ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ διαλειπόντων καὶ ἐλωδῶν πυρετῶν, ἐξωτερικῶς ἐδόθη εἰς ἐντριβὰς ἐν μίγματι μετ' ἐλαίου κατὰ ρευματικῶν πόνων καὶ νευραλγιῶν. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς εὐκαλυπτόλης ἐσφαλμένως ἀναγράφεται ὑπό τινων μῖγμα 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος, 6 μ. ἰτεύλικοῦ καὶ 4 μ. ἐλαίου εὐκαλύπτου, ὅπερ εἶνε ἡ εὐληπτόλη (Enlyptolum).

EUCASINUM = Εὐκασίνη. Συνίσταται ἐξ ἑνώσεως ἀμμωνιούχου τῆς τυρίνης καὶ εἶνε κόνις λεπτή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι θερμῷ, σκευαζομένη διὰ διεγχειρήσεως ἀερώδους ἀμμωνίας ὑπεράνω τυρίνης καὶ προσθέτει ὡς θρεπτικὸν μέσον ἀναλόγου χρήσεως πρὸς τὸ σωματίδιον, οὗτινος καὶ πλεονεκτεῖ ὡς μᾶλλον εὐαπορρόφητον. Τὸ σκεύασμα μίγνυται μετὰ ζωμοῦ, σακχάρου καὶ οὕτω παρέχεται· ἡ μετὰ οἴνου καὶ ζύθου ἀνάμιξις ἀντενδείκνυται. Συνίσταται ἡ χρῆσις αὐτοῦ ὡς θρεπτικοῦ καὶ τονωτικοῦ εἰς ἀναιμοῦντας, παιδία, χλωρωτικούς, στομαχικούς, τυφικούς, ἀρθριτικοὺς καὶ φθισικούς. Χορηγεῖται ἡ εὐκασίνη εἰς ἐνήλικας ἀνὰ μέγα κοχλιάριον, διὰ παιδία ἀνὰ μικρὸν κοχλιάριον τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. 673

EUCHININ = Euquinine = Εὐκινίνη $= C\overline{O}<\begin{matrix}OC_2H_5\\OC_{20}H_{23}N_2O\end{matrix}$. Εἶνε ὁ αἰθυλανθρακικὸς αἰθὴρ τῆς κινίνης καὶ σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωρανθρακικοῦ αἰθυλίου ἐπὶ τὴν κινίνην. Κρυστάλλια λευκά, γεύσεως ἐπ' ἐλάχιστον πικρᾶς, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτα ἐν αἰνεσπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 95°. εὐκινίνης 1,7 γρμ. ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 1 γρμ. κινίνης. Τὸ δεψικὸν ἅλας τῆς εὐκινίνης Euchininum tannicum εἶνε σχεδὸν ἄγευστον καὶ ἐν ὕδατι δυσδιάλυτον, τὸ δὲ ὑδροχλωρικὸν ἅλας Euchininum hydrochloricum εἶνε ἐν ὕδατι εὐδιάλυτον. Ἀνεγράφη ἡ εὐκινίνη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1—2 γρμ. κατὰ τοῦ κοκκύτου, τοῦ πυρετοῦ τῶν φθισικῶν, τῶν πνευμονιῶν, τοῦ τύφου, τῶν νευραλγιῶν, τῶν διαλειπόντων πυρετῶν καὶ τῶν σηψαιμιῶν. 674

EUCHLORIN. Εἶνε μῖγμα 2 γρμ. χλωρικοῦ καλίου, 10 σταγ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ 240 γρμ. ὕδατος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς διφθεριτίδος. 675

EUCHRESTA HORSFIELDII. Τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ τούτου 676

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς Ἰάδας = Semen Euchrestae Horfieldii, ἀνεγράφησαν ὡς ἀφροδισιακὰ καὶ κατὰ τῆς φυματιώσεως ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ δερματικῶν καὶ στομαχικῶν παθήσεων, χορηγοῦνται δὲ $^1/_2$—6 σπέρματα δι' ἡμέρας.

677 **EUDOXINUM = Nosophenate de bismuth = Εὐδοξίνη.** Συνίσταται ἐκ τοῦ ἅλατος τοῦ βισμουθίου τῆς τετραϊωδιούχου φαινολσφθαλεΐνης (Nosophen), τῆς ὁποίας τὸ τοῦ νατρίου ἅλας ἀνεγράφη ἐν τῇ θεραπευτικῇ ὡς Antimosin. Ἐρυθροφαία κόνις ἄοσμος, ἄγευστος καὶ ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος, ἐνέχουσα 53 % ἰωδίου καὶ 14,5 % βισμουθίου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν φάρμακον ἐπὶ καταρροϊκῶν παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος ὡς καὶ κατὰ τῆς παιδικῆς διαρροίας. Χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,3 — 0,5 γρμ. δι' ἐνήλικας, διὰ παιδία 5 — 10 ἐτῶν παρέχεται εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. εἰς βρέφη 1—4 μηνῶν εἰς δόσιν 0,01—0,04 γρμ.

678 **EUGENIA CHEKEN = Myrtus Chekan.** Φυτὸν τῆς Χιλῆς, οὗτινος τὰ φύλλα Folia Cheken, ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα 5 : 100 κατὰ τῆς βλεννορροίας, τὸ δὲ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 5—12 γρμ. κατὰ καταρρόων καὶ φλεγμονῶν τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ οὐροποιητικῶν ὀργάνων.

679 **EUGENOLACETAMIDUM = Eugenolacetamide = Εὐγενολοξαμίδιον** $= C_6H_3 \begin{cases} C_3H_5 \\ OCH_3 \\ OCH_2CONH_2 \end{cases}$. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ εὐγενολονατρίου ἐπὶ τὸ μονοχλωροξικὸν ὀξύ, ἐξ ἧς προκύπτει εὐγενολαξικὸν ὀξύ, ὅπερ κατεργαζόμενον μετὰ οἰνοπνεύματος καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος παρέχει τὸν εὐγενολοξικὸν αἰθυλαιθέρα, ὅστις εἶτα δι' οἰνοπνευματούχου ἀμμωνίας μετατρέπεται εἰς τὴν εὐγενολαξαμίδην. Κρυσταλλοῦται εἰς στιλπνὰ λέπια, διαλυτὰ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, τηκόμενα εἰς 110°. Ἡ κόνις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γλώσσης προκαλεῖ τοπικὴν ἀναισθησιαν, ἐπροταθη δὲ ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν ἀντὶ τῆς κοκαΐνης. Ἐνεργεῖ τὸ νέον τοῦτο σκεύασμα καὶ ἀντισηπτικῶς ἀναγραφὲν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν.

680 **EUGENOLUM = Acide eugenique = Εὐγενόλη** $= C_6H_3 \begin{cases} CH_2CH=CH_2 \\ OCH_3 \\ OH. \end{cases}$ Εἶνε οὐσιῶδες συστατικὸν τοῦ ἐλαίου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν καρυοφύλλων (80 %)· περιέχεται ὅμως καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις αἰθερίοις ἐλαίοις. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐλαίου τῶν καρυοφύλλων, σύτινες 3 μ. μίγνυνται μετὰ διαλύματος καυστικοῦ κάλεως (1 : 10), εἶτα δὲ τὸ διάλυμα χωρίζεται τοῦ ἀδιαλύτου καὶ διασπᾶται δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος· τὸ ἐλαιῶδες προϊὸν πλύνεται καὶ ἀποστάζεται. Ἔλαιον ἄχρουν ἢ ὑποκίτρινον, ξέον εἰς 253°—254°, E. B. 1,072, τὴν ὀσμὴν τῶν καρυοφύλλων ἔχον, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν, χορηγούμενον καὶ κατὰ τῆς ῥιζίσεως καὶ νευραλγιῶν εἰς ἡμερησίαν δόσιν ½—2 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,2 γρμ. διὰ παιδία. Ἐξωτερικῶς ἐξέθη ὡς ἀναισθητικὸν ἐπὶ ὀδοντοταλγιῶν καὶ εἰς ἀλοιφὴν κατὰ τοῦ ἐκζέματος. 681

EUGENOLUM IODATUM = Jodeugenol = Ἰωδιοῦχος εὐγενόλη = $C_6H_2J(C_3H_5)(OCH_3)(OH)$. Σκευάζεται δι' ἀναμίξεως διαλύματος 8,2 μ. εὐγενόλης, 2 μ. καυστικοῦ νάτρου, 2,7 μ. ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ 700 μ. ὕδατος, μετὰ διαλύματος 12 μ. ἰωδίου, 18 μ. ἰωδιούχου καλίου καὶ 60 μ. ὕδατος. Τὸ παραγόμενον ζύγμα συλλέγεται ἐπὶ ἠθμοῦ καὶ ἀνακρυσταλλοῦται ἐξ οἰνοπνεύματος ἢ βενζίνης. Εἶνε κόνις ἄχρους ἢ ὑποκιτρίνη, ἄγευστος καὶ ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τῆς ἀριστέλης. 682

EULYPTOLUM = Ulyptol = Εὐλυπτόλη. Μῖγμα 6 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 1 μ. ἐλαίου τοῦ εὐκαλύπτου. Δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ οἰνοπνευματούχῳ γλυκερίνῃ. Ἀντιζυμωτικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν φάρμακον. 683

EUNATROL = Εὐνατρόλη. Συνίσταται ἐξ ἐλαϊκοῦ νατρίου καὶ ἀνεγράφη ὡς χολαγωγὸν ἐπὶ χολελιθιάσεων εἰς δόσιν 0,25 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας· δύναται δὲ ἀβλαβῶς ἐπὶ μῆνας νὰ χορηγηθῇ τὸ σκεύασμα. 684

EUPHORBIA PILULIFERA. Ἡ κόνις τῆς πόας τοῦ Αὐστραλιανοῦ τούτου φυτοῦ εἰς δόσιν 1 γρμ. τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 5 — 10 σταγόνων καὶ τὸ βάμμα (1 : 5) κατὰ 10 — 30 σταγόνας, ἀναγράφονται ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τῶν ἀσθματικῶν παροξυσμῶν, τῶν βρογχιτικῶν κατάρρων, τοῦ πνευμονικοῦ ἐμφυσήματος, τοῦ σπασμώδους βήχος τοῦ λάρυγγος, τοῦ κοκκύτου καὶ τῆς στηθάγχης.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

685 **EUPHORINUM = Phenylurethanum, Ether carbanilique, Phenylcarbonate d'ethyle = Εὐφορίνη, φαινυλουρεθάνη =** $CO < \begin{matrix} O.C_2H_5 \\ NH.C_6H_5 \end{matrix}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ αἰθυλαιθέρος ἐπὶ τὴν ἀνιλίνην. Κόνις λευκὴ κρυσταλλική, ὀσμῆς καὶ γεύσεως ἀρωματικῆς, τήκεται ἐν 49°—50°, δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ ὕδατι, διαλυτὴ ἐν θερμῷ, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, ἐν αἰθέρι καὶ ἐν ὄξυνοις. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,01 — 0,05 γρμ. εἰς ἡμερησίαν 1,5 γρμ., ὡς ἀντιρρευματικὸν εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,4—0,5 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 1,5—2 γρμ., ὡς παυσίπονον εἰς δόσιν 0,4 γρμ. τετράκις ἢ πεντάκις δι' ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς κόνιν ἢ ἀλοιφὰς (40—50 %) κατὰ δυστάτων ἑλκῶν, χρονίων ἐρυθαλμιῶν, ἐγκαυμάτων καὶ τοῦ ζωστῆρος ἕρπητος. Ὀσάκις ἡ εὐφορίνη παρέχεται μετ' ἀντιπυρίνης δέον νὰ προμίγνυται μετὰ σακχάρου, διότι ἄλλως γίνεται τὸ μῖγμα φυραματῶδες.

686 **EUROPHENUM = Iodure d' Isobutylorthocrésol = Εὐροφαίνη =** $\begin{matrix} C_4H_9 \\ CH_3 \\ OJ \end{matrix} \rangle C_6H_2—C_6H_3 < \begin{matrix} OCH_3 \\ C_4H_9 \end{matrix}$. Εἶνε ἰωδιοῦχος ἰσοβουτυλορθοκρεσόλη καὶ σκευάζεται διὰ μίξεως ἀλκαλικοῦ διαλύματος ἰωδίου ἐν ἰωδιούχῳ καλίῳ. Κόνις ἄμορφος, κιτρίνη, ἀρωματικῆς διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ, κολλοδίῳ καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ. Διάλυμα εὐροφαίνης 5 % ἐν ἐλαίῳ, ἀνεγράφη κατὰ τῆς φυματώδους λέπρας εἰς ἐντριβὰς κατὰ ἐγκαυμάτων ἰδίᾳ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐβδόη διάλυμα ἐν ἐλαίῳ 3 % ἢ μῖγμα 3 μ. εὐροφαίνης, 7 μ. ἐλαίου, 60 μ. βασελίνης καὶ 30 μ. λανολίνης. Τὸ σκεύασμα ἐνέχει 28 % ἰωδίου καὶ εἶνε πενταπλασίως ἠπιώτερον τούτου, παρεχόμενον εἰς κόνιν ἢ διάλυμα ἐν ἐλαίῳ (5 %) ἢ ἀλοιφὴν (1—2 %) ὡς ἀντισηπτικόν. Ὑποδόρειοι ἐνέσεις ἐκ τούτου ἀνεγράφησαν κατὰ τῶν συμπτωμάτων τῆς τριτογενοῦς συφιλίδος εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ.

687 **EURYTHROL.** Ἐκχύλισμα τοῦ σπληνὸς βοῶν ἀναγραφὲν κατὰ τῆς ἀναιμίας, τῆς χλωρώσεως, τῆς δυσπεψίας καὶ τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ἐμμήνων. Ἡ αἱματοποιητικὴ ἰδιότης τοῦ σπληνὸς ἐπεβεβαιώθη, διὰ δὲ τῆς χρήσεως τούτου τὰ αἱματοσφαίρια καὶ ἡ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αἱμοσφαιρίνη κατὰ 10—30 % αὐξάνονται. Ἐπιβλαβεῖς δευτερεύουσαι βράσεις δὲν παρετηρήθησαν· τὸ ἐκχύλισμα φέρεται ὑπὸ τὴν μορφὴν σιροπιώδους καστανοχρόου ὑγροῦ, ἀρωματικῆς ὀσμῆς καὶ παρέχεται ἐντὸς ζωμοῦ εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1 — 2 μικρῶν κοχλιαρίων.

688 **EUTHYMOL = Εὐθυμόλη.** Συνίσταται ἐκ μίγματος εὐκαλυπτελαίου, ἐρετικελαίου, βορικοῦ ὀξέος, θυμόλης, μενθόλης καὶ τοῦ ῥοώδους ἐκχυλίσματος τοῦ φυτοῦ Baptisia tinctoria· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν.

689 **EVONYMIN = Εὐωνυμίνη.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ῥητινώδης οὐσία καστανέγχρους, γεύσεως πικρᾶς, ἐξαγομένη ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Evonymus atropurpureus. Ἀνεγράφη ὡς καθαρτικὸν κατὰ τοῦ ὕδρωπος καὶ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος καὶ ὡς χολαγωγὸν κατὰ παθήσεων τοῦ ἥπατος· χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,1 — 0,2 γρμ. εἰς καταπότια, ὧν ἕκαστον ἐνέχει 0,05 γρμ. καὶ ἄτινα παρέχονται 2—4 δι' ἡμέρας.

690 **EVONYMUS ATROPURPUREUS.** Ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Β. Ἀμερικῆς, ἀνεγράφη ὡς χολαγωγόν, κέκτηται δὲ καὶ καθαρτικὴν ἐνέργειαν· 2—6 γρμ. τοῦ ῥοώδους ἐκχυλίσματος ἐπιφέρουσι κένωσιν τῆς κοιλίας.

691 **EXALGINUM = Exalgesinum, Methylacetanilidun, Orthomonomethylacetanilide, Methylantifebrinum = Ἐξαλγίνη, μεθυλοξαλανιλίδη, μεθυλαντιπυρετίνη** = $C_6H_5 - N(CH_3)(CH_3CO)$. Ἡ ἐξαλγίνη ἐκλήθη οὕτω, ὡς παυσίπονον φάρμακον καὶ παρασκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τῆς μονομεθυλανιλίνης ἐπὶ τὸ χλωριοῦχον ὀξύλιον. Ἀποτελεῖται ἐξ ὡραίων, λευκῶν, ἀόσμων καὶ ἀγεύστων κρυστάλλων, οἵτινες τήκονται εἰς 100° — 101° καὶ βράζουσιν εἰς 240°—250°, διαλυτῶν ἐν 60 μ. ψυχροῦ ὕδατος, 2 μ. βράζοντος ὕδατος, 2 μ. οἰνοπνεύματος, 10 μ. αἰθέρος καὶ 1,5 μ. χλωροφορμίου. Ἡ παυσίπονος ἐνέργεια τῆς ἐξαλγίνης εἶναι ἀπὸ δόσεως 0,10—0,25 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας εἶνε χαρακτηριστικὴ κατὰ τοὺς Dujardin Baumetz καὶ Bardet ἐπὶ νευραλγιῶν καὶ ἰδίᾳ ἡμικρανιῶν, κεφαλαλγιῶν, ὀδοντολγιῶν καὶ ὠταλγιῶν· ἡ δόσις 0,25 γρμ. = 1 γρμ. ἀντιπυρίνης. Παρέρχεται καὶ κατὰ τῆς γρίππης ὡς καὶ κατὰ τῆς χορείας εἰς δόσιν 0,1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐξαλγίνη ἀνεγράφη καὶ εἰς ὑποδερείους ἐνέσεις πρὸς ἐπίτευξιν ταχυτέρας ἐνερ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γεται. Χορηγεῖται δὲ ἐν μίγματι μετὰ ἰτευλικοῦ ὀξέος (1 : 1) διαλελυμένη ἐν 10 μ. ὕδατος

692 **EXTRACTA FLUIDA = E. Liquida, Fluidextracte, Extraits fluides americains.** Ἐκχυλίσματα ῥοωδῆ ἀναγραφόμενα ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ φαρμακοποιΐᾳ, παραγόμενα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ ψυχρᾶς μεθόδου. Ἔχουσι σύστασιν κατά τι πυκνοτέραν τῶν βαμμάτων καὶ πλεονεκτοῦσι τῶν ἐκχυλισμάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν φαρμακοποιῶν, ὡς μὴ ἐνέχοντα τὰ συνήθως ἐν τοῖς διὰ θερμότητος σκευασθεῖσιν ἐκχυλίσμασι προϊόντα ἀποσυνθέσεως οὐσιῶδῶν συστατικῶν. Κατὰ τὸ πλεῖστον σκευάζονται ταῦτα ἐκ προσφάτων φυτικῶν οὐσιῶν διὰ κατεργασίας αὐτῶν ἐν γλυκερινεύχῳ οἰνοπνεύματι ἢ ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, αἱ δὲ ἀναλογίαι τηροῦνται τοιαῦται συνήθως, ὥστε 1 μ. τοῦ ῥοώδους ἐκχυλίσματος νὰ περιέχῃ τὰ δραστικὰ συστατικὰ 1 μ. τῆς φαρμακώδους ὕλης.

693 **EXTRACTUM PULMON. OVIS FLUIDUM = Ἐκχύλισμα ῥοωδὲς προβατείων πνευμόνων.** Σκευάζεται διὰ κατεργασίας 20 γρμ. πνευμόνων προβάτων ἐν μίγματι 60 γρμ. γλυκερίνης καὶ 120 γρμ. ὕδατος. Τὸ κατέργασμα φέρεται εἰς φιαλίδια 10 κ. ἑ. Ὑγρὸν ἐρυθροκίτρινον, ἀναγραφὲν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 10 κ. ἑ. ἢ εἰς δόσιν 5 κ. ἑ., δι' ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ χρονίων παθήσεων τῶν πνευμόνων καὶ τῶν πλευρῶν.

694 **EXODYNE = Ἐξοδύνη.** Κόνις λευκὴ συνισταμένη ἐκ μίγματος 90 μ. ἀντιπυρετίνης, 5 μ. ἰτεϋλικοῦ νατρίου καὶ 5 μ. διανθρακικοῦ νατρίου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικόν, ἀντινευραλγικὸν καὶ ἀντιρευματικὸν φάρμακον.

695 **FABIANA IMBRIGATA = Pitschè de Chili.** Φυτὸν τῆς Ν. Ἀμερικῆς, σύστινος τὰ κλωνία = Pichi ἀνεγράφησαν ὡς διουρητικὰ κατὰ παθήσεων τῆς κύστεως· χορηγοῦνται δὲ εἰς ἀφέψημα (20—30 : 1000) ἀνὰ 2—3 κυαθίσκους δι' ἡμέρας καὶ εἰς ῥοώδες ἐκχύλισμα Extractum pichi fluidum ἀνὰ 3—6 κοχλιάρια δι' ἡμέρας ἐπὶ λιθιάσεων καὶ χρονίων καταρρόων τῆς κύστεως, παθήσεων τῶν νεφρῶν, βλεννορροιῶν καὶ προστατίδων.

696 **FERRATINUM = Σιδηρατίνη.** Νέον παράγωγον τοῦ λευκωματικοῦ σιδήρου, σκευαζόμενον διὰ μίξεως ψυχρῶν ἐν ὕδατι διαλυμάτων λευκώματος μετὰ διαλυμάτων τριγικῶν ἁλάτων τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ἀλκαλίων. Τὸ μίγμα καθίσταται ἀλκαλικὸν διὰ καυστικοῦ νάτρου καὶ θερμαίνεται ἐπὶ μακρὸν· μετὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ψῦξιν δὲ προστίθεται τούτῳ πυκνὸν διάλυμα τραγικοῦ ὀξέος, δι' οὗ καταπίπτει ἡ σιδηριτίνη ἀμιγὴς ξένων ἁλάτων. Τὸ σκεύασμα τοῦτο τοῦ σιδήρου ἀπὸ τοῦ 1892 γνωστόν, συνιστᾶται ὡς δυνάμενον νὰ λῃφθῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ κατὰ μεγάλα ποσά, χωρὶς νὰ βλάψῃ τὸν στόμαχον ἢ τοὺς ὀδόντας. Κόνις ἐρυθροφαία, ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος, σχεδὸν ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἐνέχουσα 6—10 % σιδήρου. Τὸ σκεύασμα προσομοιάζει κατὰ τὸν κατασκευαστὴν καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς ἕνωσιν τινὰ σιδήρου καὶ λευκώματος (Hepatin Zaleski) περιεχομένην ἐν τῷ ζωϊκῷ ὀργανισμῷ καὶ δυναμένην νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ ἥπατος τῶν χοίρων, δι' ἐκχυλίσεως μεθ' ὕδατος. Ἡ σιδηριτίνη ἐδοκιμάσθη ἐν πολλαῖς νοσοκομείοις καὶ κλινικαῖς, καὶ εὑρέθη ἄριστον φάρμακον, πρὸς ἀναιμίας, χλωρώσεις, νευρικὰς παθήσεις καὶ ἀναρρώσεις ἐκ βαρειῶν νόσων. Τὸ τεχνητὸν σκεύασμα φέρεται ἐντὸς φιαλῶν 25 γρμ. εἰς κόνιν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τροχίσκους μετὰ σοκολάτης ἐνέχοντας ¼ γρμ. Ἡ δόσις δι' ἐνήλικας εἶνε ½ γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, διὰ παιδία 0,1—0,5 γρμ. Κατὰ τὴν λῆψιν τῆς σιδηριτίνης φευκτέα ἡ χρῆσις ὀξύνων φαγητῶν καὶ ποτῶν. Τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν τῆς σιδηριτίνης κέκτηται καὶ ἡ διαλυτὴ νατριοῦχος αὐτῆς ἕνωσις =Ferratinnatrium, κόνις καστανέρυθρος, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἥτις ἀνεγράφη ἰδίᾳ εἰς παιδία, εἰς ἃς δόσεις καὶ ἡ Ferratinum.

FERROPYRINUM = **Ferripyrinum, Antipyrinum cum ferro** = **Σιδηροπυρίνη** = $Fe_2Cl_6\,3\,(C_{11}H_{12}N_2O)$. Ἕνωσις 3 μορίων ἀντιπυρίνης καὶ 1 μορίου ὑπερχλωριούχου σιδήρου, περιέχουσα 64 % ἀντιπυρίνης, 12 % σιδήρου καὶ 24 % χλωρίου. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 7,2 γρμ. ὑγροῦ ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἐν 10 κ. ἑ. οἰνοπνεύματος μετὰ διαλύματος 5,6 γρμ. ἀντιπυρίνης ἐν 10 κυβ. ἑκατ. οἰνοπνεύματος καὶ 20 κ. ἑ. αἰθέρος· τὸ ἴζημα συλλέγεται ἐπὶ ἠθμοῦ καὶ ἐκπλύνεται διὰ 20 κ. ἑ. αἰθέρος. Κόνις ἐρυθρὰ ἢ πορτοκαλόχρους, κρυσταλλικὴ ἢ ἀμορφος, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ὕδατι, παρέχουσα τούτῳ σκοτεινῶς ἐρυθρὰν χροιάν, ἐν ὕδατι ζέοντι εἶνε ἥττον διαλυτὴ (1:19) ἢ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:5)· τὸ ἅλας εἶνε ἀναλλοίωτον ἐν τῷ ἀέρι. Τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα πειράματα ἀπέδειξαν τὸ σκεύασμα, ὡς ἄριστον φάρμακον κατὰ τῶν χλωρωτικῶν καὶ ἀναιμικῶν περιπτώσεων τῶν ἐν συνδυασμῷ μετὰ νευραλγιῶν, κεφαλαλγιῶν καὶ γαστραλγιῶν. Ἔτι δὲ ἀνε- 697

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γράφη τὸ σκεύασμα ὡς στυπτικὸν ἐπὶ αἱματερμένων καὶ ἐντερραγιῶν καὶ ὡς αἱμοστατικὸν ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς ῥινός, τοῦ στόματος καὶ τῆς μήτρας. Ἐσωτερικῶς παρέχεται ἡ σιδηροπυρίνη εἰς ὑδαρῆ διαλύματα 0,3—0,6 %, εἰς δόσιν 0,05 γρμ., τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. Ὡς αἱμοστατικὸν χρησιμοποιεῖται ἡ κόνις ἢ βάμβαξ ἐμπεποτισμένος ἐν διαλύματι αὐτῆς (18—20 %). Εὔχρηστοι μορφαὶ κατὰ τῆς χλωρώσεως εἶνε αἱ ἑπόμεναι· σιδηροπυρίνης, 0,6 γρμ., σιροπίου χρυσομήλων 20 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου 200 γρμ., τρὶς τῆς ἡμέρας ἐν κοχλιαρίῳ μέγα· κατὰ τῆς χλωρώσεως μετὰ δυσπεψιῶν, σιδηροπυρίνης 0,6 γρμ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἀραιοῦ σταγόνες 5, πεψίνης γερμ. διαλυτῆς 5 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου 200 γρμ. μεθ' ἕκαστον πρόγευμα ἢ γεῦμα ἐν κοχλιαρίῳ μέγα. Κατὰ δὲ τῶν χρονίων καταῤῥων τῶν ἐντέρων, σιδηροπυρίνης 0,6—1 γρμ. βάμματος ὀπίου ἁπλοῦ 2 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου 200 γρμ. ἢ σιδηροπυρίνης 0,6—1 γρμ. βάμματος συνθέτου ῥιζῆς κολόμβου 100 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου 200 γρμ. ἀνὰ τρίωρον 1 — 2 μεγάλα κοχλιάρια. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς διαλύματα 1—2 %.

698 **FERROSINUM = Σιδηροσίνη.** Ἕνωσις συνισταμένη ἐξ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου, λευκωματίνης, ἀσβέστου καὶ ὕδατος κατ' ἀναλογίαν 70—75 % ἐκ τοῦ πρώτου, 10—20 % ἐκ τῆς δευτέρας καὶ τὸ ὑπόλειπον ἐκ τῶν ἄλλων συστατικῶν. Ἐρυθρόφαιος κόνις ἀναγραφεῖσα πρὸς κάθαρσιν τῶν ποσίμων ὑδάτων.

699 **FERROSTYPTIN = Σιδηροστυπτίνη.** Σκεύασμα συνισταμένον ἐξ 60 % ὑπερχλωριούχου σιδήρου, 25 % χλωριούχου ἀμμωνίου καὶ 15 % ἀντιπυρετίνης καὶ προσθὲν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπερχλωριούχου σιδήρου ὡς στυπτικὸν καὶ αἱμοστατικόν, σύντονος πλεονεκτεῖ, ὡς ἐστερημένον καυστικῆς ἐνεργείας, ὡς παρεχόμενον εἰς κόνιν καὶ ὡς κεκτημένον ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας, ὧν ἕνεκα παρέσχε καλὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ χειρουργικῇ, τῇ γυναικολογίᾳ, τῇ ῥινολογίᾳ καὶ τῇ ὀδοντιατρικῇ. Κιτρίνη κρυσταλλικὴ κόνις, τηκομένη εἰς 120° Ἑ. εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτος ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Διὰ θερμάνσεως τὰ ἐν ὕδατι διαλύματα αὐτῆς πήγνυνται, δι' ὀξέων δὲ καταπίπτει ἐκ τούτων πηκτώδες ἵζημα. Τὰ διαλύματα τῆς σιδηροστυπτίνης εἶνε ἀνοικτῶς καστανόχροα, τὰ δὲ ἐκ ταύτης ἐπιξεσμικὰ εἴδη χρυσοκίτρινα.

700 **FERRO-MAGNESIUM SULFURICUM = Θειϊκὸν σιδηρο-μα-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γνήσιον=$FeSO_4MgSO_4+6H_2O$. Πρασινόλευκος κρυσταλλική κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ δυσαλλείωτος. Ἀνεγράφη ὡς φάρμακον κατὰ τῆς ἀναιμίας καὶ τῆς χλωρώσεως εἰς δόσιν 0,5 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

FERRUM ALBUMINATUM CUM NATRIO CITRICO = Σίδηρος λευκωματοῦχος μετὰ κιτρικοῦ νατρίου. Ἕνωσις λευκωματούχου σιδήρου καὶ κιτρικοῦ νατρίου, λαμβανομένη εἰς λέπια διὰ συμπυκνώσεως διαλύματος αὐτῆς μέχρι συστάσεως σιροπίου καὶ ἐξαπλώσεως αὐτοῦ ἐπὶ πινακίων θερμαινομένων ἡπίως ἐν λεπτοθερμαντῆρι. 701

FERRUM ALBUMINATUM SICCUM = Albuminate de fer = Λευκωματοῦχος σίδηρος ξηρός. Σκευάζεται ἐὰν 22 μ. λευκώματος ὠῶν καὶ ἱστοπλάστιον ὕδωρ μιχθῶσιν μεθ' 1 μ. διαλύματος ὑπερχλωριούχου σιδήρου (10 %) προμιχθέντος μετὰ 22 μ. ὕδατος. Τὸ μίγμα διηθεῖται καὶ τῷ διηθήματι προστίθενται 22 μ. κεκορεσμένου διαλύματος μαγειρικοῦ ἅλατος. Τὸ παραγόμενον ἴζημα ἐκπιέζεται, εἶτα δὲ ξηραίνεται. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ. δὶς χορηγουμένην δι' ἡμέρας πρὸς ἀναιμίας καὶ χλωρώσεις ἐπακολουθούσας ἐπιζημίκα πυρετικὰ νοσήματα τῶν τροπικῶν χωρῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς Ἰαπωνίας. 702

FERRUM BENZOICUM = Βενζοϊκὸς σίδηρος = $Fe_2(C_7H_5O_2)_6(OH)_3+6H_2O$. Κόνις ὑπέρυθρος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι χρήσιμος ὅταν ἡ πρόσρατος πρὸς παρασκευὴν τοῦ σιδηρούχου ἐλαίου τοῦ ἰχθύος. Περιέχει 17—18 % σιδήρου. 703

FERRUM BROMATUM = Βρωμιοῦχος σίδηρος = $FeBr_2+6H_2O$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως 10 μ. βρωμίου ἐπὶ 5 μ. κόνεως σιδήρου ἐντὸς 45 μ. ὕδατος. Κρύσταλλοι ὠχροπράσινοι, διάλυτοι ἐν ὕδατι, λίαν εὐαλλείωτοι ἐν τῷ ἀέρι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,2—0,4 γρμ. κατὰ χλωρώσεων, χλωροαναιμιῶν, ὑστεριμῶν μετ' ἀναιμίας, νευρασθενειῶν, ἐπιληψίας, χορείας, νευραλγιῶν ἐξ ἀναιμίας, δυσμηνορροιῶν, λευκορροιῶν καὶ τῆς σπερματορροίας. Τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν κέκτηται καὶ ὁ Ferrum sesquibromatum Fe_2Br_6, ὁ σκευαζόμενος διὰ διαλύσεως ὑδροξειδίου τοῦ σιδήρου ἐν διαλύματι ὑδροβρωμίου· συνίσταται ἐκ κατακανερύθρων, ὑγροσκοπικῶν, εὐδιαλύτων ἐν ὕδατι κρυστάλλων. 704

FERRUM BURSINICUM = Σίδηρος βουρσινικός. Κόνις κιτρίνη, ὡς αἱμοστατικὸν ἀναγραφεμένη ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. 705

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

706 **FERRUM CAMPHORATUM = Καμφορούχος σίδηρος.** Κατὰ τῆς ἀναιμίας καὶ χλωρώσεως ἀναγράφεται καὶ παρέχεται εἰς καταπότια ἀνὰ 2 ἢ 3 τρὶς τῆς ἡμέρας λαμβανόμενα καὶ συνεταιρισμένα ἐξ 6 γρμ. κόνεως σιδήρου δι' ὑδρογόνου ἀναχθέντος, 6 γρμ. κόνεως καφουρᾶς καὶ ἐκχυλίσματος γεντιανῆς q. s. πρὸς κατασκευὴν 90 καταποτίων.

707 **FERRUM CARBONICUM EFFERVESCENS = Pulvis effervescens ferratus = Ἀνθρακικὸς σίδηρος ἀναβράζων.** Σκευάζεται ἐκ 60 μ. τρυγικοῦ ὀξέος, 111 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου, 27 μ. θειϊκοῦ σιδήρου, 5 μ. νιτρικοῦ ὀξέος καὶ 35 μ. σακχάρου, κονιοποιηθῶσι καὶ συμμιχθῶσι· μετὰ ταῦτα ἐπιρραντισθῶσι δι' 1 μ. κιτρελαίου διαλυθέντος ἐν ἀπολύτῳ αἰνεπνεύματι καὶ κατόπιν διὰ κοσκινήσεως καὶ ξηράνσεως ἐπὶ ἀτμολούτρου κοκκοποιηθῶσιν. Κατ' ἄλλους σκευάζεται ἐκ 3 μ. ξηροῦ θειϊκοῦ σιδήρου, 27 μ. τρυγικοῦ ὀξέος, 30 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου καὶ 40 μ. σακχάρου.

708 **FERRUM CARBONICUM SACCHARATUM = Ἀνθρακικὸς σίδηρος σακχαροῦχος.** Σκευάζεται διὰ τῆς ἐν θερμῷ καθιζήσεως διαλύματος θειϊκοῦ ὑποξειδίου τοῦ σιδήρου διὰ διτανθρακικοῦ νατρίου. Τὸ ἴζημα ἐκπλυθὲν μίγνυται μεθ' 1 μ. γαλακτοσακχάρου καὶ 3 μ. κόνεως καλαμοσακχάρου καὶ τὸ μίγμα ἐξατμίζεται μέχρι ξηροῦ ἐπὶ ἀτμολούτρου. Εἶτα τὸ ὑπόλειμμα μίγνυται μετὰ κόνεως σακχάρου, μέχρις οὗ 100 μ. τοῦ σκευάσματος ἐνέχουσι 10 μ. σιδήρου. Πρασινότεφρος κόνις γλυκεῖα τὴν γεῦσιν τοῦ σιδήρου ἔχουσα· περιέχει 9 ½ — 10 % σιδήρου. Ἀνεγράφη ὡς ἥπιον τοῦ σιδήρου σκεύασμα εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. εἰς κόνιν ἢ τροχίσκους δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

709 **FERRUM CASEINATUM = F. Nucleoalbuminatum. Caseinate de fer = Τυρινοῦχος σίδηρος.** Σκευάζεται ἐκ τοῦ τυρινούχου ἀσβεστίου καὶ τοῦ λευκωματούχου σιδήρου. Κόνις κιτρίνη, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος· περιέχει 5 % σιδήρου καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας ὡς εὐαπορρόφητον σκεύασμα τοῦ σιδήρου.

710 **FERRUM CITRICUM AMMONIATUM = Citrate de fer ammoniacal.** $Fe_2(C_6H_5O_7)_2+(NH_4)_3(C_6H_5O_7)+2H_2O$. Λεπτὰ διαφανῆ ἐρυθρόφαια, ὑγροσκοπικὰ λέπια, γεύσεως σιδηροαλατούχου, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι· περιέχει 13—14 % σιδήρου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,2 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας. Συνήθως χορηγεῖται εἰς γυναῖκας καὶ παιδία ἐντὸς σίνυ ἢ σιροπίου (1 %).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

FERRUM CITRICUM EFFERVESCENS = **Κιτρικὸς σίδηρος ἀναβράζων.** Σκευάζεται ἐκ 10 μ. διπλοῦ ἅλατος πυροφωσφορικοῦ σιδήρου καὶ κιτρικοῦ ἁρμωνίου καὶ 10 μ. διανθρακικοῦ νατρίου, διυγρανθέντων δι' ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος καὶ ξηρανθέντων ἐν τόπῳ ὑποθέρμῳ, εἶτα δὲ μιχθέντων μετὰ 30 μ. διανθρακικοῦ νατρίου, 30 μ. κιτρικοῦ ἐξέος καὶ 15 μ. σακχάρου. Τὸ μίγμα διϋγραίνεται ἐκ νέου δι' ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος, κοσκινίζεται, ξηραίνεται καὶ κοκκοποιεῖται. 711

FERRUM DIASYSATUM CUM NATRIO CITRICO = Ferrum oxychloratum cum natrio citrico = **Σίδηρος ὀξυχλωριοῦχος μετὰ κιτρικοῦ νατρίου.** Σκευάζεται διὰ μίξεως κιτρικοῦ νατρίου μετὰ διαλύματος ὀξυχλωριούχου σιδήρου (ferrum diasysatum), ἐξατμίσεως τοῦ μίγματος μέχρι συστάσεως σιροπίου καὶ ἀποξηράνσεως αὐτοῦ δι' ἐξαπλώσεως ἐπὶ πινακίων. Περιέχει 31—33 % σιδήρου. 712

FERRUM GLYCERINOPHOSPHORICUM = Glycerinophosphate de fer = **Γλυκερινοφωσφορικὸς σίδηρος** = $C_3H_7O_3PO_3Fe+2H_2O$. Λέπια κίτρινα, διαλυτὰ ἐν ὕδατι καὶ ἀραιῷ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως τὰ λοιπὰ γλυκερινοφωσφορικὰ ἅλατα (ἴδε Acidum glycerinophosphoricum). 713

FERRUM IODATUM SACCHARATUM = **Σακχαροῦχος ἰωδοῦχος σίδηρος.** Κόνις κιτρινόλευκος, συνισταμένη ἐκ μίγματος ὑποϊωδώδους σιδήρου καὶ κόνεως γαλακτοσακχάρου (80 %)· διαλυτὴ ἐν 7 μ. ὕδατος. 714

FERRUM LACTICUM = Lactate de fer = **Γαλακτικὸς σίδηρος** = $Fe(C_3H_5O_3)_2+3H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως κόνεως σιδήρου ἐν γαλακτικῷ ὀξεῖ ἢ διὰ μίξεως πυκνοῦ διαλύματος γαλακτικοῦ ἀσβεστίου μετὰ διαλύματος θειϊκοῦ ὑποξειδίου τοῦ σιδήρου καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διηθήματος μέχρι κρυσταλλώσεως. Πρασινόλευκα βελονοειδῆ κρυστάλλια ἢ κόνις κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν 40 μ. ψυχροῦ ὕδατος, ἐν 1 μ. ξέοντος ὕδατος, ζυσθιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, ἐνέχει 27 % ὀξειδίου τοῦ σιδήρου καὶ ἀνεγράφη εἰς ἐνήλικας εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. τετράκις ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας, εἰς παιδία 0,01—0,1 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας. 715

FERRUM LACTICUM EFFERVESCENS. Ἡ ἰδίως ἐν Ἰταλίᾳ χρησιμοποιουμένη σκευασία αὕτη τοῦ σιδήρου παρασκευάζεται ἐκ Ferrum lacticum 20 γρμ., Acidum citricum 40 γρμ., Natrium bicarbon. 80 γρμ., Saccharum album 30 γρ. Τὸ 716

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μῖγμα θερμαίνεται ἐπὶ ἀτμολούτρου μέχρις 100° μετὰ δὲ τὴν ἐξόγκωσιν αὐτοῦ κοκκοποιεῖται. Τὸ παρασκεύασμα εἶνε λίαν ὑγροσκοπικόν, διὸ καὶ φυλάσσεται ἐν φιάλαις καλῶς κεκλεισμέναις. Ἡ γεῦσις τούτου εἶνε λίαν εὐάρεστος, θεωρεῖται δὲ ὡς μία τῶν μᾶλλον εὐπέπτων σκευασιῶν τοῦ σιδήρου.

717 **FERRUM OXALICUM OXYDULATUM = F. protoxalicum. Oxalate de fer = Ὀξαλικὸν ὑποξείδιον τοῦ σιδήρου =** $FeC_2O_4+2H_2O$. Κόνις κιτρίνη, ἐν ὕδατι σχεδὸν ἀδιάλυτος· ἀνεγράφη κατὰ τῆς χλωρώσεως εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ. παρέχεται δὲ ἐντὸς ἐναζύμων ἢ καταποτίων κατὰ τὸ πρόγευμα καὶ τὸ γεῦμα.

718 **FERRUM OXYDATUM DEXTRINATUM = Σιδήρου ὀξείδιον δεξτρινοῦχον.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 80 μ. δεξτρίνης ἐντὸς 200 μ. θερμοῦ ὑγροῦ ὀξυχλωριούχου σιδήρου (3,5 % σιδήρου) καὶ μίξεως τοῦ προκύπτοντος διαλύματος μετὰ 25 μ. κονίας καυστικοῦ νάτρου (15 %). Τὸ μῖγμα ἐξατμίζεται κατόπιν μέχρι ξηροῦ καὶ τῷ ξηρῷ ὑπολείμματι προστίθεται δεξτρίνη μέχρις οὗ τὸ σύνολον ἔχει βάρος 100 μ. Τὸ σκεύασμα διαλύεται ἐν 1,5 μ. ὕδατος καὶ περιέχει 10 % σιδήρου.

719 **FERRUM OXYDATUM GALACTO-SACCHARATUM = Σακχαρογαλακτικὸν ὀξείδιον τοῦ σιδήρου.** Σκευάζεται διὰ μίξεως 30 μ. γαλακτοσακχάρου, 86 μ. ὑγροῦ ὀξυχλωριούχου σιδήρου (3,5 % σιδήρου) καὶ 7,5 μ. κονίας καυστικοῦ νάτρου (15 %), ἐξατμίσεως τοῦ μίγματος μέχρις ὑπολείμματος 80 μ. προσθήκης τῷ ὑπολείμματι 60 μ. γαλακτοσακχάρου καὶ ἐξατμίσεως μέχρι ξηροῦ. Τὸ ξηρὸν ὑπόλειμμα δέον νὰ μιχθῇ κατόπιν μετὰ κόνεως γαλακτοσακχάρου μέχρις οὗ τὸ σύνολον ἔχῃ βάρος 100 μ. Τὸ σκεύασμα διαλύεται ἐν 2 μ. ὕδατος, περιέχει 10 % σιδήρου.

720 **FERRUM OXYDATUM MANNA-SACCHARATUM = Μαννασακχαροῦχον ὀξείδιον τοῦ σιδήρου.** Σκευάζεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ προηγούμενος· αἱ δὲ ἀναλογίαι εἶνε : 80 μ. μαννιτοσακχάρου, 290 μ. ὑγροῦ ὀξυχλωριούχου σιδήρου (3,5 % σιδήρου) καὶ 25 μ. κονίας καυστικοῦ νάτρου (15 %). Διαλύεται ἐν 3 μ. ὕδατος καὶ παρέχει διαυγὲς διάλυμα.

721 **FERRUM OXYDATUM INULINATUM = Ἰνουλινοῦχον ὀξείδιον τοῦ σιδήρου.** Σκευάζεται ὅπως καὶ τὸ δεξτρινοῦχον, λαμβανομένης τῆς ἰνουλίνης ἀντὶ τῆς δεξτρίνης· δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι θερμῷ, περιέχει 10 % σιδήρου.

722 **FERRUM OXYDATUM SACCHARATUM SOLUBILE = Saccharat o**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

de fer soluble, Oxyde de fer sucré = **Διαλυτὸν σακχαροῦχον ὀξείδιον τοῦ σιδήρου.** Σκευάζεται ἐὰν 20 μ. σακχάρου διαλυθῶσιν ἐντὸς 80 μ. ὑγροῦ ὀξυχλωριούχου σιδήρου (3,5 % σιδήρου) τῇ βοηθείᾳ ἠπίας θερμάνσεως· μετὰ τὴν ψύξιν τὸ διάλυμα μίγνυται μετὰ 7,5 μ. κονίας καυστικοῦ νάτρου. (15 %)· τὸ μῖγμα ἐξατμίζεται κατόπιν μέχρις 60 μ. τὸ ὑπόλειμμα μίγνυται μετὰ 70 μ. σακχάρου καὶ ἐξατμίζεται μέχρι ξηροῦ· τῷ ξηρῷ ὑπολείμματι προστίθεται κόνις σακχάρου, μέχρις οὗ τὸ σύνολον ἔχει βάρος 100 μ. Κόνις ἄοσμος, ἀνοικτοῦ ἐρυθροφαίου χρώματος, γλυκείας γεύσεως, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 5), περιέχει 2,8 % σιδήρου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας· ὡς ἀντίδοτον κατὰ δηλητηριάσεων δι' ἀρσενικοῦ χορηγεῖται μικρὰν κοχλιάριον κατ' ἀρχὰς ἀνὰ τέταρτον ὥρας, εἶτα δὲ ἀνὰ ½—1 ὥραν.

FERRUM PEPTONATUM = Peptonate de fer = **Πεπτονοῦχον ὀξείδιον τοῦ σιδήρου.** Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 10 γρμ. πεπτόνης ἐντὸς 50 γρμ. ὕδατος μετὰ 120 γρμ. ὑγροῦ ὀξυχλωριούχου σιδήρου (3,5 % σιδήρου) καὶ ἐξατμίσεως τοῦ μίγματος μέχρις οὗ τὸ ὑπόλειμμα ἐξαπλούμενον ἐπὶ πινακίων νὰ παρέχῃ δι' ἀποξηράνσεως λέπια. Τὸ σκεύασμα φέρεται εἰς λέπια διαφανῆ, σκοτεινοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, διαλυτὰ ἐν ὕδατι. Περιέχει (24—25 % σιδήρου). 723

FERRUM PEPTONATUM CUM NATRIO CITRICO = **Πεπτονοῦχον ὀξείδιον τοῦ σιδήρου μετὰ κιτρικοῦ νατρίου.** Σκευάζεται ἐὰν 10 γρμ. κόνεως ξηροῦ λευκώματος διαλυθῶσιν ἐντὸς 500 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου, εἶτα δὲ προστεθῶσι τῷ διαλύματι 18 γρμ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ½ γρμ. πεψίνης καὶ κατεργασθῇ τὸ σύνολον εἰς 40°, μέχρις οὗ μέρος τοῦ ὑγροῦ διὰ κιτρικοῦ ὀξέος δὲν παρέχει θόλωμα. Τὸ ψυχθὲν ὑγρὸν ἐξουδετεροῦται διὰ καυστικοῦ νάτρου, εἶτα δὲ διηθεῖται καὶ μίγνυται μετὰ 120 μ. ὑγροῦ ὀξυχλωριούχου σιδήρου (3,5 % σιδήρου), προαραιωθέντων διὰ 500 μ. ὕδατος ἀπεσταγμένου. Τὸ μῖγμα ἐξουδετεροῦται ἐκ νέου διὰ καυστικοῦ νάτρου καὶ τὸ προκύπτον ζύγμα ἐκπλύνεται, συλλεγόμενον δὲ διαλύεται ἐντὸς διαλύματος κιτρικοῦ νατρίου (ἐκ 35 μ. κιτρικοῦ ὀξέος καὶ ἀναλόγου σόδας σκευαζομένου)· τὸ ληφθὲν διάλυμα ἐξατμίζεται μέχρι πυκνορρεύστου συστάσεως, εἶτα δὲ ἐξαπλοῦται ἐπὶ πινακίων καὶ ξηραίνεται. Περιέχει 15 % σιδήρου. 724

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

725 **FERRUM SANTONICUM = Ἀβροτονικὸς σίδηρος.** Κόνις ἄμορφος, κιτρινέρυθρος, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ. Συνενοῖ τὰς ἰδιότητας τῆς σαντονίνης καὶ τοῦ σιδήρου.

726 **FERRUM SUCCINICUM = Ἠλεκτρικὸς σίδηρος.** Ἐρυθροφαία κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, συνήθως ἀναγράφεται ἀντ' αὐτοῦ, τὸ σκεύασμα Liquor ferri succinici oxydati, ὅπερ σκευάζεται διὰ διαλύσεως 15,5 γρμ. κιτρικοῦ καλίου ἐν 25 γρμ. θερμῆς γλυκερίνης καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ 4 γρμ. ἠλεκτρικοῦ ὀξέος ἐν ὀλίγῳ θερμῷ ὕδατι προδιαλυθέντος καὶ κορέσεως τοῦ προκύπτοντος διαλύματος μετὰ 3 γρμ. περίπου ὑδροξειδίου τοῦ σιδήρου προσφάτως σκευασθέντος. Τῷ μίγματι προστίθεται μικρὸν κατὰ μικρὸν ὕδωρ, μέχρις οὗ τὸ σύνολον τοῦ μίγματος βαρύνει 120 γρμ.· εἶτα θερμαίνεται τὸ μῖγμα ἐπὶ 10 λεπτά, ἀφίεται πρὸς καθίζησιν καὶ διηθεῖται. Ὁ ἠλεκτρικὸς σίδηρος ἐν ἐνώσει μετὰ χλωροφορμίου εἶνε λίαν δραστήριον φάρμακον κατὰ τῶν χολολίθων. Τὸ χλωροφόρμιον λαμβάνεται 4—6κις τῆς ἡμέρας ἀνὰ 10 σταγόνας, ὁ δὲ ὑγρὸς ἠλεκτρικὸς σίδηρος μεσημβρίαν καὶ ἑσπέραν κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ τὰ ἀποτελέσματα ἐπέρχονται μετὰ πολύμηνον χρῆσιν.

727 **FERRUM SULPHURICUM AMMONIACALE = Σίδηρος θειϊκὸς ἀναμωνιακός** $= FeSO_4(NH_4)_2SO_4 + 6H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως κατ' ἴσαν σκευασθέντων πυκνῶν διαλυμάτων ἐξ 139 μ. θειϊκοῦ ὑποξειδίου τοῦ σιδήρου καὶ 66 μ. θειϊκοῦ ἀμμωνίου. Τῷ μίγματι προστίθενται σταγόνες θειϊκοῦ ὀξέος, δι' ὧν ἐπέρχεται ἡ καθίζησις τοῦ διπλοῦ ἅλατος. Κρυστάλλια λευκὰ ἐπ' ἐλάχιστον πρὸς τὸ πράσινον ἀποκλίνοντα. Τὸ σκεύασμα προσετάθη εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἄλλων ἁλάτων τοῦ σιδήρου ὡς δυσαλλοίωτον.

728 **FEUILLEA CORDIFOLIA = Nandiroba, Coucourou.** Τὰ σπέρματα τῶν καρπῶν τοῦ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ φυομένου τούτου φυτοῦ ἀνεγράφησαν ὡς καθαρτικά, ἐλμινθοκτόνα καὶ ὡς ἐμετικά· ἐδόθησαν δὲ καὶ ὡς ἀντίδοτα κατὰ φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν δηλητηρίων.

729 **FILMOGEN = Liquor adhæsivus Dr. Schiff.** Σκεύασμα συνιστάμενον ἐκ μίγματος διαλύματος νιτροκυτταρίνης ἐν ὀξόνῃ μετ' ὀλίγου φυτικοῦ ἐλαίου, χρησιμεύει ὡς ἔνδοχον τῶν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν νόσων τοῦ δέρματος φαρμακευτικῶν οὐσιῶν. Ἀναγράφονται ἐν τούτῳ διαλύματα ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, ἰχθυόλης, ρε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαρκίνης, χρυσαροβίνης, πυρογαλλόλης, κρεολίνης κτλ. 5—10%. Τὰ διαλύματα ταῦτα ἐπικαλοῦνται Salicylfilmogen, Ichtyolfilmogen, Resorcinfilmogen κτλ. Τὸ σκεύασμα κατὰ τοὺς πειραματίσαντας δερματολόγους κέκτηται τὸ πρόσθν νὰ παρέχῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐλαστικὸν ἐπίστρωμα μὴ ἀφαιρούμενον διὰ τῆς πλύσεως.

730 **FLACOURTIA CATAPHRACTA.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν, ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα (10 : 120) εἰς δόσιν 2—5 γρμ. καὶ εἰς βάμμα (1 : 5) εἰς δόσιν 2 γρμ. κατὰ ναυτιῶν, καχεξιῶν καὶ καθολικῶν ἐξασθενήσεων.

731 **FLUOROFORMIUM = Φθοροφόρμιον = CFl_3H.** Ἕνωσις ἀναλογος τῷ χλωροφορμίῳ, ἐνεργοῦσα κατὰ τὸν ἐν Βόννῃ καθηγητὴν Binz, ὡς φάρμακον ναρκωτικόν.

732 **FLUOROL = Φθορόλη.** Συνίσταται ἐκ φθοριούχου νατρίου καὶ φέρεται ὡς κόνις κρυσταλλική, κυανόλευκος, ἄοσμος, διαλυτὴ ἐν ὕδατι. Διαλύματα 1% εἶνε βακτηριοκτόνα, διαλύματα δὲ 1/4 %, ἀνεγράφησαν κατὰ παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ἐξαίρετον ἀντισηπτικόν.

733 **FORMALDEHYD-CASEINUM.** Πρὸ τῆς συμπυκνώσεως τῆς μυρμηκαλδεΰδης καὶ τῆς τυρίνης κόνις κιτρινόλευκος, σχεδὸν ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν ἐφάμιλλον τῆς Glutol.

734 **FORMALDEHYDUM SOLUTUM = Formalin, Aldehyde formique, Methanal, Formol, Formal = Μυρμηκαλδεΰδη ἢ μυρμηκόλη ἢ φορμόλη = $H.COH + nH_2O$.** Εἶνε τὸ ὑδατοῦχον διάλυμα τῆς ἐξ' ὀξειδώσεως τοῦ μεθυλικοῦ πνεύματος παραγομένης μυρμηκαλδεΰδης, περιέχον 35—40% ἐκ ταύτης. Ὑγρὸν διαυγές, δριμυτικῆς ὀσμῆς ἐρεθιζούσης τοὺς ὀφθαλμούς, Ε.Β. 1,079—1,087, διαλυτὸν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτον ἐν αἰθέρι, ἰσχυρὸν ἀπολυμαντικόν, ἀντισηπτικὸν καὶ βακτηριοκτόνον. Κατὰ νεωτάτας ἐρεύνας ἡ μυρμηκαλδεΰδη καὶ ἐν διαλύμασιν 1 : 10000 παρακωλύει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σπορίων τῶν βακτηρίων τῆς χολέρας, τῆς διφθερίτιδος, τοῦ ἄνθρακος, τῶν σταφυλοκόκκων καὶ τοῦ τύφου, ἐν διαλύμασι δὲ 1% καταστρέφει καὶ τὰς ἐκ τῶν βακτηρίων τούτων καλλιεργείας ἐντὸς ὥρας ἐπερχομένου τοῦ ἀποτελέσματος ἢ καὶ ταχύτερον τῇ προσθήκῃ οἰνοπνεύματος. Περιττώματα καθίστανται ἄοσμα τῇ προσθήκῃ δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυμάτων μυρμηκαλδεΰδης 1 %, ἀπολυμαίνονται δὲ ἐντελῶς ἐντὸς 10 λεπτῶν τῇ προσθήκῃ διαλυμάτων μυρμηκαλδεΰδης 8—10%. Ἡ μυρμηκαλδεΰδη δὲν βλάπτει τὸν ζωικὸν ὀργανισμόν, διὸ καὶ συνιστᾶται ὡς μέσον πρὸς διατήρησιν τοῦ οἴνου, τοῦ ζύθου καὶ προϊόντων ζαχαροπλαστικῆς. Δι' ἓν λίτρ. οἴνου ἀρκεῖ ποσότης 0,005 γρμ., διὰ λίτρ. ζύθου 0,001 γρμ. καὶ δι' 100 γρμ. ζαχαροπήκτων καρπῶν 0,01 γρμ. μυρμηκόλης. Τὸ πυκνὸν διάλυμα τῆς μυρμηκόλης (40 %), ἀνεγράφη κατὰ τῶν μαλακῶν ἕλκῶν καὶ κατὰ τῶν ὀξέων κονδυλωμάτων εἰς ἐπαλείψεις διὰ χρωστῆρος, ἀνεγράφη προσέτι εἰς διαλύματα 1 % πρὸς ἔκπλυσιν τῆς κύστεως, ἢ εἰς διαλύματα 5 % πρὸς ἐνταλάξεις ἐν αὐτῇ, ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῆς φυματιώδους κυστίτιδος. Διαλύματα 1:2000 καὶ 1:4000 ἀνεγράφησαν κατὰ παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐν τῇ ἀδοντοϊατρικῇ ἀνεγράφη ἡ μυρμηκέλη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ παρέχει ἄριστα ἀποτελέσματα κατὰ τὴν ἔμφραξιν τῶν τερηδονισμένων ὀδόντων. Ἡ μυρμηκέλη παρηγγέλθη εἰς ἐγχύσεις ἐκ διαλύματος 5 % κατὰ τῆς βλεννορροϊκῆς ἀρθρίτιδος, εἰς ἐπαλείψεις τὸ πυκνὸν διάλυμα 40 % κατὰ τοῦ τριχοκειρα ἕρπητος τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων, εἰς ποδόλουτρα (1 κοχλιάριον ἐν 1 λίτρῳ ὕδατος), κατὰ τῶν ἱδρώτων τῶν ποδῶν καὶ εἰς εἰσπνοὰς κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων· τῆς μυρμηκέλης (1:40) ἐγένετο χρῆσις καὶ πρὸς ταρίχευσιν πτωμάτων. Χρησιμεύει ἡ μυρμηκόλη ὡς ἄριστον ἀπολυμαντικὸν δωματίων μεταξὺ ἐνδυμάτων, ἐπίπλων, στρωμάτων, κλινοσκεπασμάτων κτλ. ἐν οἷς τοποθετοῦνται πλατέα πινάκια περιέχοντα διαλύματα 10 %, ἐξ ὧν 1 λίτρον ἐπαρκεῖ πρὸς ἀπολύμανσιν δωματίων συνήθους χωρητικότητος ἢ κάλλιον ἐνεργεῖται διὰ ψεκαστήρων ψεκασμὸς διαλυμάτων ½ %. μυρμηκόλης ἢ ἐξάτμισις διαλυμάτων δι' εἰδικῶν συσκευῶν, ἐξ ὧν ἄριστα ἀποτελέσματα παρέχει ἡ ὑπὸ πίεσιν τριῶν ἀτμοσφαιρῶν ἐνεργοῦσα ὑπὸ τῶν Roux καὶ Trillat ἐπινοηθεῖσα (Appareil formogène). Ἡ μυρμηκέλη διὰ τὸ εὔχρηστον, τὸ μὴ δηλητηριῶδες, τὴν μὴ ἐπιβλαβῆ δρᾶσιν ἐπὶ τῶν ἐπίπλων κτλ. τὴν ταχεῖαν ἐξάλειψιν τῆς ὀσμῆς καὶ τὴν τάσιν τῶν ἀτμῶν αὐτῆς, ἧς ἕνεκα, διεισδύουσι εὐχερῶς οὗτοι μεταξὺ τῶν ἀπολυμαντέων εἰδῶν, προτιμᾶται ὡς ἀπολυμαντικὸν πάντων τῶν μέχρι τοῦδε ἀναγραφέντων πρὸς ἀπολύμανσιν ἀερώδων ἀπολυμαντικῶν.

735 **FORMALITH**. Τεμάχια ῥαδδοειδῆ ἐκ πορώδους πυριτικῆς γῆς

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(Kieselguhr) ἐμπεποτισμένα διὰ φορμόλης χρησιμεύοντα πρὸς ἀπολύμανσιν δωματίων, ὡς καὶ ἀποστειρώσιν ἐπιδέσμων καὶ χειρουργικῶν εἰδῶν, ἅτινα φυλάσσονται ἐπὶ 48ωρον κάτωθεν κώδωνος ἐνέχοντος τεμάχια Formalith. Παρετηρήθη ὅτι μετάξιναι χλωσταὶ διὰ σπορίων ἄνθρακος μολυνθεῖσαι καὶ ἐπὶ 48ωρον εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν τῆς formalith ἀτμῶν ἐκτεθεῖσαι, ἐντελῶς ἀπεστειρώθησαν.

FORMANILIDUM = Phenylformamid = Μυρμηκανιλιδῖν = 736
$C_6H_5NH.COH$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τοῦ μυρμηκικοῦ ξξέος μετ' ἀνιλίνης καὶ εἶνε ὑμένιγγος ἕνωσις τῇ ἐξανιλίδῃ· κρυσταλλοῦται εἰς μακρὰ τετραγωνικὰ πρίσματα, τηκόμενα εἰς 46°, διαλυτὰ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,15 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας ὡς παυσίπονον καὶ ἀντινευραλγικὸν φάρμακον. Ἐν διαλύσει 2—3 % ἐξωτερικῶς ἐφαρμοζόμενον ἐπὶ βλεννεμεμβρανῶν ἐνεργεῖ ὡς ἀναισθητικὸν καὶ ἐν διαλύσει 20 % ὡς ἴσχαιμον.

FORMOPYRINUM. = Φορμοπυρίνη = $C_{11}H_{13}ON_3.HCOH$. 737
Κρυσταλλικὴ ἕνωσις σκευαζομένη δι' ἐπιδράσεως διαλύματος μυρμηκαλδεΐδης (40 %) ἐπὶ διάλυμα ἀντιπυρίνης. Ἀνακρυσταλλούμενον τὸ σκεύασμα ἐξ οἰνοπνεύματος κέκτηται σημεῖον τήξεως 142°. Εἶνε δυσδιάλυτον ἐν ψυχρῷ ὕδατι καὶ αἰθέρι, διαλυτὸν ἐν θερμῷ ὕδατι, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν.

FRANCISCEA UNIFLORA. Ἐν Βραζιλίᾳ χρησιμεύει ἰδίᾳ ἡ ῥίζα 738
(Manaca, Mercure végétal) καὶ τὸ ἐκ ταύτης ῥοῶδες ἐκχύλισμα Extractum Manacæ fluidum κατὰ τῆς συφιλίδος, τῶν χοιράδων καὶ τῶν ῥευματισμῶν. Ἡ κόνις τῆς ῥίζης παρέχεται εἰς δόσιν 0,5—1 ½ γρμ. τὸ δὲ ῥοῶδες ἐκχύλισμα κατὰ 5—10 σταγόνας τρὶς τῆς ἡμέρας.

FROMENTINE. Εἶνε τὸ ἄλευρον τῶν ἐμβρύων τοῦ σίτου, ἐξ οὗ 739
μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐν αὐτῷ ἐλαίου κατασκευάζονται πλακοῦντες καὶ δισπυρῖται χρήσιμοι εἰς τὴν διατροφὴν διαβητικῶν.

FRUCTUS PHASEOLI MATURI SINE SEMINIBUS. Ἀνεγράφη- 740
σαν ὡς ἐξαίρετον διουρητικὸν φάρμακον κατὰ τῶν παθήσεων τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως καὶ παρέχονται εἰς ἀφέψημα σκευαζόμενον ἐκ 200 γρμ. καρπῶν καὶ 1 λίτρου ὕδατος. Ὁ βρασμὸς διαρκεῖ ἐπὶ τρίωρον, εἶτα τὸ ἀφέψημα διηθεῖται καὶ παρέχεται μετὰ ζωμοῦ κρέατος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

741 **FUCHSINUM = Φουξίνη** = $C_{20}H_{19}N_3$. $HCl + 4H_2O$. Ἐρυθρὰ χρωστικὴ οὐσία τῆς ἀνιλίνης (Chlorydrate de rosaniline), συνίσταται ἐκ κρυστάλλων πρασίνων, διαλυτῶν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιαλύτων ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,05—0,25 γρμ. μέχρις 1 γρμ. κατὰ τῆς λευκωματουρίας ἐπὶ νεφριτίδος. Ἡ ἐν τῇ θεραπευτικῇ χρησιμεύουσα, δέον νὰ ᾖ ἐντελῶς ἀμιγὴς ἀρσενικοῦ.

742 **FUMARIA PARVIFLORA.** Ἐκ τῆς ἀνθούσης πόας τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς N. Εὐρώπης σκευάζεται: Extractum aquosum spissum, ὅπερ ἀναγράφεται εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ. κατὰ τῆς λέπρας, τοῦ καρκίνου καὶ τοῦ ἐκζέματος.

743 **GALAZYMA = Γαλάζυμα.** Νέον σκεύασμα τοῦ γάλακτος, ὅμοιον πρὸς τὸ Kumys καὶ τὸ Kephir. Παράγεται ἐὰν 1 λίτρον γάλακτος μιχθῇ μετὰ 10 γρμ. σακχάρου καὶ 4 γρμ. ἀφροζύθου καὶ ἀφεθῇ πρὸς ζύμωσιν ἐπὶ 24 ὥρας. Τὸ σκεύασμα ἀφρίζει καὶ περιέχει 1% οἰνοπνεύματος, κατὰ ποτήρια παρεχόμενον, ὅπου καὶ τὰ ἀνάλογα αὐτῷ σκευάσματα Kumys καὶ Kephir.

744 **GALEGA OFFICINALIS.** Ἀνεγράφη ὡς γαλακταγωγὸν τὸ ἀφέψημα τῶν φύλλων (5 : 100) ἢ τὸ ὑδατώδες τοῦ φυτοῦ τούτου ἐκχύλισμα Extractum aquosum siccum, εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

745 **GALLACETOPHENONUM = Trioxyacetophenonum, Gallactophenon. Alizaringelb C. = Γαλλοξυφαινόνη** = $C_6H_2.(OH)_3.CH_3CO$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐν 145° — 150° μίγματος 1 μ. πυρογαλλόλης, 1,5 μ. χλωριούχου ψευδαργύρου καὶ 1,5 μ. ὀξικοῦ ὀξέος πυκνοῦ. Ἕνωσις ὁμοία τῇ πυρογαλλόλῃ, ἧς ὅμως διακρίνεται ὡς ἐντελῶς ἐστερημένη δηλητηριωδῶν ἰδιοτήτων. Κόνις κρυσταλλικὴ, κιτρινωπή, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 600), μᾶλλον διαλυτὴ ἐν θερμῷ ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, μίγνυται εὐκόλως μετὰ τῆς γλυκερίνης, τήκεται εἰς 170°. Ἀνεγράφη τὸ φάρμακον κατὰ ἐπιδερμικῶν μὴ συφιλιδικῶν νοσημάτων, ἰδίᾳ τῆς ψωριάσεως εἰς ἀλοιφὴν (4—10%).

746 **GALLANOL = Gallanilid, Gallol, Gallinol = Γαλλανόλη** = $C_6H_3 < \begin{matrix}(OH)_3 \\ CO.NH.C_6H_5\end{matrix} + 2\,H_2O$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐπὶ ὥραν ἐν 150° γαλλικοῦ ὀξέος μετ' ἀνιλίνης. Καθαίρεται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δι' ἀνακρυσταλλώσεων ἐξ ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος, τήκεται εἰς 205°. Λευκοὶ κρύσταλλοι, γεύσεως πικρᾶς, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι ζέοντι, αἰθέρι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτοι ἐν βενζίνῃ καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 205°. Κατὰ τῆς ψωριάσεως ἐπιχρίεται διὰ χρωστῆρος τὸ ἑπόμενον διάλυμα: γαλλανόλης 10 μ. οἰνοπνεύματος 50 μ. καυστικῆς ἀμμωνίας 1 μ. Ἐξοδῆ καὶ ὡς κόνις ἐπιπάσεως ἐν μίγματι μετὰ τάλκου (1:2) κατὰ ὑγρῶν ἐκζεμάτων. Ἐν τῇ χειρουργικῇ δὲν χρησιμεύει ἡ γαλλανόλη, καθόσον ἐρεθίζει τὰς πληγάς, οὐχ ἧττον οἰνοπνευματοῦχα διαλύματα αὐτῆς ἀναγράφονται πρὸς πλύσιν τῶν χειρῶν τῶν χειρουργῶν. Ἡ γαλλανόλη ἀπεδείχθη διὰ τῶν γενομένων κλινικῶν πειραμάτων ὡς κάλλιστον φάρμακον εἰς ἀλοιφὰς (1:4 ἢ 1:10 ἢ 1:30) κατὰ τῆς ψωριάσεως, τοῦ ἀχῶρος, τῆς κνήφης καὶ τοῦ χρονίου ἐκζέματος προτιμώμενον τοῦ χρυσοφανικοῦ ὀξέος καὶ τῆς πυρογαλλόλης ὡς μὴ ὀλιγητηριώδες.

GALLICINE = Ether methylgallique = Γαλλικίνη = C_6H_2 747
$(OH)_3COOCH_3$. Εἶνε ὁ μεθυλαιθὴρ τοῦ γαλλικοῦ ὀξέος καὶ ἀκευάζεται διὰ θερμάνσεως διαλύματος γαλλικοῦ ὀξέος ἢ τανγνίνης ἐν μεθυλικῷ πνεύματι μετὰ πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ἢ ἀερίου ὑδροχλωρίου. Ἡ ἔνωσις κρυσταλλουμένη ἐκ μεθυλικοῦ πνεύματος λαμβάνεται εἰς ἄνυδρα ῥομβοεδρικὰ πρίσματα, κρυσταλλουμένη δὲ ἐξ ὕδατος λαμβάνεται εἰς χιονολεύκους βελονοειδεῖς κρυστάλλους, εὐδιάλυτους ἐν θερμῷ ὕδατι, θερμῷ οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκομένους εἰς 200° — 202°. Τὸ σκεύασμα ἀνεγράφη εἰς κόνιν κατὰ τῶν καταρρεικῶν παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἰδίᾳ πρὸς φλυκταινώδεις ἐπιπεφυκίτιδας καὶ κερατίτιδας.

GALLOBROMOLUM = Acide dibromgallique = Γαλλοβρωμόλη=$C_6Br_2(OH)_3.COOH+H_2O$. Εἶνε διβρωμιοῦχον γαλλικὸν ὀξύ καὶ σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως βρωμίου ἐπὶ τὸ γαλλικὸν ὀξύ· κρυσταλλοῦται εἰς λεπτὰς λευκὰς βελόνας, εὐδιαλύτους ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἐν θερμῷ ὕδατι, διαλυτὰς δὲ καὶ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (12:100). Ἡ γαλλοβρωμόλη παρέχεται ἐντὸς καψακίων, περιεχόντων $^1/_2$ γρμ. ἀνεγράφη δὲ εἰς ἡμερησίας δόσεις 4 — 10 γρμ. καὶ μέχρι 15 γρμ. χωρὶς νὰ προκαλέσῃ ὀυσαρέστους συνεπείας. Ἡ γαλλοβρωμόλη συνιστᾶται κατὰ τῆς ἐπιληψίας, τῆς χορείας, νευρικῶν διεγέρσεων καὶ νευραθενείας καὶ ἐν γένει ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν βρωμιούχων ἑνώσεων, προτιμωμένη ἐκείνων, καθ' ὅσον ἀπο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βάλλει τὸ βρώμιον μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐν τῷ ὀργανισμῷ καὶ οὕτω φαίνεται ἐνεργοῦσα ἀποτελεσματικώτερον τῶν βρωμιούχων ἀλκαλίων. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς διαλύματα (1—3 %).

749 **GARRYA FREMONTII.** Φυτὸν τῆς Καλλιφορνίας, οὗτινος τὰ φύλλα παρέχουσι τὸ βοῶδες ἐκχύλισμα ὡς ἀντιπυρετικὸν χορηγούμενον εἰς δόσιν 20—30 σταγόνων ἀνὰ δίωρον.

750 **GAULTHERIA PROCUMBENS=Wintergreen, Labradorthee, Thé de montagne, Thé de Terre-Neuve.** Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ φύλλα ὡς **τεῖον Καναδᾶ** πωλούμενα, ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα 1—4 γρμ. ὡς διουρητικὰ καὶ ἐμμεναγωγά.

751 **GELANTHUM.** Μῖγμα γλυκερίνης, τραγακανθίνου κόμμεως, πηκτῆς καὶ ὕδατος, ἔχον τὴν σύστασιν τῆς ἀλοιφῆς τῆς γλυκερίνης· ἀναγράφεται ὡς βερνίκιον ἐπὶ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν τραυμάτων.

752 **GELATINA = Πηκτή.** Κατὰ πειράματα ἀνακοινωθέντα εἰς τὴν βιολογικὴν ἑταιρίαν τῶν Παρισίων, ἡ πηκτὴ κέκτηται τὴν ἰδιότητα νὰ ἐνισχύῃ καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν πῆξιν τοῦ αἵματος. Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦνται διαλύματα πηκτῆς 5-10 % προηγουμένως ἀποστειρωθέντα καὶ μέχρι τῆς θερμοκρασίας τοῦ αἵματος θερμανθέντα (35°)· 20 — 30 κ. ἑ. ἐκ τῶν διαλυμάτων τούτων διὰ χρωστῆρος ἢ διὰ πωμάτων ἐκ βάμβακος ἐφαρμοζόμενα παρέσχον ἐν βραχεῖ χρόνῳ κάλλιστα ἀποτελέσματα ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς ῥινός, τῆς μήτρας καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἀφθόνως αἱμορρεουσῶν πληγῶν.

753 **GELATINA FERRI-OXYDATI = Πηκτὴ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου.** Σκευάζεται, ἐὰν 3 μ. πηκτῆς λευκοστάτης διαλυθῶσιν εἰς 30 μ. ὕδατος θερμοῦ καὶ τὸ διάλυμα μιχθῇ μετὰ μίγματος 12 μ. ἐξυχλωριούχου σιδήρου, 20 μ. σιροπίου φλοιῶν χρυσομήλων, 20 μ. ὕδατος ἀπεσταγμένου καὶ 13 μ. κονίας καὶ μετὰ τὴν ἐντελῆ μῖξιν προστεθῇ τῷ μίγματι 0,75 κονίας καυστικοῦ νάτρου. Οὕτω λαμβάνεται διαφανὴς πηκτὴ περιέχουσα 0,4 % σιδήρου.

754 **GELATINA GLYCERINATA.** Ὑπὸ τῶν Γάλλων καλεῖται *gélatin-plastique* καὶ χρησιμεύει ὡς ἔκδοχον φαρμάκων ἐξωτερικῆς χρήσεως ἰδίᾳ πρὸς κατασκευὴν ὑποθεμάτων ἀντὶ τοῦ βουτύρου τοῦ κακάου. Παρασκευάζεται διὰ διαλύσεως δέκα πέντε μερῶν πηκτῆς ἐν θερμῷ μίγματι ἑξήκοντα μερῶν ὕδατος καὶ πεντήκοντα μερῶν γλυκερίνης (30°).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

GELATINA ZINCI DURA = Σκληρὰ πηκτὴ ψευδαργύρου. Σκευάζεται ἐκ 4 μ. πηκτῆς, 3 μ. ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου, 5 μ. γλυκερίνης καὶ 9 μ. ὕδατος. Εἰς τὴν πηκτὴν προστίθεται κατὰ βούλησιν 1 μ. πίσσης ὑγρᾶς ἢ ἐκχυλίσματος ἰνδικῆς κανναβέως ἢ ῥεσορκίνης. 755

GELATINA ZINCI VULGARIS = Κοινὴ πηκτὴ ψευδαργύρου. Σκευάζεται ἐκ 3 μ. πηκτῆς, 3 μ. ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου, 5 μ. γλυκερίνης καὶ 9 μ. ὕδατος. Κατὰ βούλησιν προστίθεται τῇ πηκτῇ ταύτῃ 1 μ. γάλακτος τοῦ θείου ἢ ἰχθυόλης. 756

GELATOLE. Εἶνε γαλακτώματα σκευαζόμενα ἐκ πηκτῆς, ἐλαίου, ὕδατος καὶ γλυκερίνης καὶ ὡς ἐκδοχα πρὸς κατασκευὴν ἀλοιφῶν χρησιμεύοντα. 757

GELOSINE. Γλισχρασματώδης οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τοῦ ἰαπωνικοῦ φύκους Gelidium corneum καὶ ἀναγραφεῖσα πρὸς παρασκευὴν καταπλασμάτων. 758

GELSEMININUM = Γελσεμινίνη. Ἀλκαλοειδὲς ἐξαγόμενον ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Gelsemium nitidum. Ἀποτελεῖται ἐκ μικρῶν λευκῶν κρυστάλλων, εὐδιαλύτων ἐν οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 154°—155° καὶ παρέχεται εἰς δόσιν 0,001—0,002 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν καὶ ῥευματισμῶν καὶ ὡς ἀντινευραλγικὸν φάρμακον κατὰ νευραλγιῶν τῆς πέμπτης συζυγίας καὶ ὀδοντοναλγιῶν μὴ προερχομένων ἐκ φλεγμονῆς. 759

GELSEMIUM NITIDUM = G. sempervirens, Jasmin Jaune. Φυτὸν τῆς βορείου Ἀμερικῆς, οὗτινος τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα ἐκ τῆς προσφάτου ῥίζης σκευαζόμενον, ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ καταπραϋντικὸν ἐπὶ χρονίων καὶ ἐπιμόνων νευραλγιῶν καὶ ὀδοντοναλγιῶν, χορηγούμενον εἰς δόσιν 0,1 — 0,2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας. Τὰ βάμματα ἐδόθη εἰς δόσιν 15—25 σταγόνων δι' ἡμέρας κατὰ τῶν κεφαλαλγιῶν τῶν νευρασθενικῶν. 760

GERANIUM MACULATUM. Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου παρέχει τὸ *Extractum geranii maculati fluidum*, ὅπερ ἀνεγράφη κατὰ τῆς χρονίας διαρροίας, τῆς χολέρας τῶν παιδίων, κατὰ μηχόνται 4 γρμ. τοῦ ἐκχυλίσματος δι' ἡμέρας· ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῶν νεφρῶν καὶ τῶν ἐντέρων χορηγοῦνται 20 σταγόνες τετράκις τῆς ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη τὸ ἐκχύλισμα ἐν ὑδατούχῳ διαλύματι 30 %, κατὰ τοῦ ἐκζέματος, τοῦ κηρίου καὶ τοῦ πέμφιγος. 761

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

762 **GERMOL.** Ἐλαιώδες, ἐρυθρόφαιον, διαυγὲς ὑγρόν, Ε.Β. 1,045, ξέον εἰς 100°, ἔμετον τῇ κρεσόλῃ κατὰ τὴν ἀντισηπτικὴν ἐνέργειαν. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς διαλύματα ½ — 1 %.

763 **GILLENIA.** Ἡ ῥιζατῶν εἰδῶν G. Trifoliata καὶ Stipulacea ἀμερικανικῶν φυτῶν ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—2 γρμ. ὡς ἔμετικόν. Καὶ ἡ Gillenimum ἡ ἐκ τῆς ῥίζης ἐξαχθεῖσα, παρηγγέλθη εἰς δόσιν 0,03—0,06 γρμ. ὡς ἐμετικόν.

764 **GLANDULA PROSTATAE SICC. PULV.** = **Prostata siccata pulv. Prostaden.** Παρασκευάζεται ἐκ τῶν προστατικῶν ἀδένων ταύρων (1 μ. τοῦ ξηροῦ σκευάσματος = 6 μ. προσφάτων ἀδένων). Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου· μετὰ χρῆσιν ἑβδομάδων τινῶν ἐπέρχεται αἰσθητὴ συρρίκνωσις τοῦ ὀργάνου καὶ γενικὴ βελτίωσις τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ σκεύασμα χορηγεῖται εἰς τροχίσκους = Tablettes de prostate, ὧν ἕκαστος περιέχει 0,1 γρμ. ἐξ ἀποξηρανθείσης οὐσίας τοῦ προστάτου· λαμβάνονται πέντε τροχίσκοι δι' ἡμέρας εἰς δύο δόσεις.

765 **GLANDULAE SUPRARENALES SICC. PULV.** Παρασκευάζεται ἐκ τῶν ἐπινεφριδίων τῶν βοῶν καὶ προβάτων (1 μ. τοῦ ξηρανθέντος ἀδένος ἀντιστοιχεῖ πρὸς 5 μ. προσφάτου ὀργάνου)· ἀνεγράφη κατὰ τῆς Ἀδδισωνείας νόσου, τοῦ σακχαρώδους καὶ τοῦ ἁπλοῦ διαβήτου, τῆς νόσου τοῦ Basedow, ὡς καὶ κατὰ τῆς κυκλικῆς λευκωματουρίας, τῆς νευραθενείας καὶ καρδιακῶν παθήσεων. Τὸ σκεύασμα χορηγεῖται εἰς τροχίσκους = Tablettes des Glandes surrenales, περιεκτικότητος 0,2 γρμ. ἐξ ὧν παρέχονται 2—3 δι' ἡμέρας μιαν ὥραν μετὰ τὰ γεύματα. Κατὰ τοῦ διαβήτου ἀνεγράφη δόσις 0,5 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

766 **GLANDULAE THYMI SICC. PULV.** = **Thymus siccatus pulv.** Παρασκευάζεται ἐκ προσφάτων θυμοαδένων μόσχων καὶ προβάτων (1 μ. τοῦ σκευάσματος = 6 μ. προσφάτου ἀδένος). Ἀνεγράφη κατὰ τῆς βρογχοκήλης καὶ τῆς νόσου τοῦ Basedow. Χορηγεῖται εἰς τροχίσκους, ὧν ἕκαστος περιέχει 0,05 γρμ. ἐκ τῆς ξηρᾶς οὐσίας τοῦ θυμοαδένος καὶ λαμβάνονται δι' ἡμέρας 12 — 15 τροχίσκοι. Τὸ σκεύασμα τοῦ θυμοαδένος, βέβαιον νὰ προτιμᾶται κατὰ τοὺς πειραματίσαντας τῶν σκευασμάτων τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος, καθ' ὅσον διὰ τῆς χρήσεως αὐτοῦ, οὔτε ἀλλοίωσις τῆς καρδίας, οὔτε ἐλάττωσις τοῦ βάρους τοῦ σώματος ἐπέρχεται.

767 **GLUCINUM.** Νέα γλυκαντικὴ οὐσία παραγομένη δι' ἐπιδράσεως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀρωματικῶν καὶ λιπαρῶν ἀλδεϋδῶν ἐπὶ τὰς χρυσοειδίνας καὶ μετατροπῆς τῶν προϊόντων τῆς ἐπιδράσεως εἰς θειοξέα, τῶν ὁποίων τὸ τοῦ νατρίου ἅλας ἀποτελεῖ τὴν Glucinum. Κατὰ τὴν γλυκαντικὴν δύναμιν εἶνε κατωτέρα τῆς σακχαρίνης, διότι μέλις εἶνε ἑκατοντάκις γλυκυτέρα τοῦ σακχάρου, ἀλλ' ἡ γεῦσις αὐτῆς ὁμοιάζει τῇ τοῦ σακχάρου περισσότερον ἀπὸ τὴν τῆς σακχαρίνης, ἐπ' ἐλάχιστον δὲ ὑπενθυμίζει τὴν γεῦσιν τῆς γλυκυρριζίνης.

GLUTOL = Formalingelatine, Glutol-Schleich, Formaldehydgelatine, Gelatine formalinée = Πηκτόλη. Σκευάζεται ἐκ διαλύματος 500 γρμ. πηκτῆς ἐντὸς 375 γρμ. ὕδατος, μιχθέντος μετὰ 25 σταγόνων μυρμηκόλης (Formol). Ἡ μᾶζα ἐγχεῖται ἐν δεχείσι καὶ ξηραίνεται ὑπεράνω καυστικῆς ἀσβέστου, μέχρις οὗ κατασταῖ πλαστική, ὅτε κατατέμνεται καὶ ξηραίνεται ἐντελῶς, εἶτα δὲ κονιοποιεῖται. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν πρὸς ἐπίταξιν πληγῶν. Σκεύασμα ἀναλόγου συστάσεως εἶνε καὶ τὸ Glutoform. 768

GLYCERATUM CADINUM. Συνίσταται ἐκ 5 μ. Extr. fluid. Quillajae, 50 μ. Ol. cadinum καὶ 45 μ. Glyceriti amyli (1:44). Ἀναγράφεται κατὰ ἀπολεπίσεων τῆς ἐπιδερμίδος. 769

GLYCERINUM CHLORALOCAMPHORATUM. Σκευάζεται διὰ τριῶν 5 γρμ. χλωράλης, μετὰ 3 γρμ. καφουρᾶς καὶ 25 γρμ. γλυκερίνης καὶ θερμάνσεως τοῦ μίγματος ἐπὶ ἀτμολούτρου εἰς 50°—60°. Ἀνεγράφη κατὰ συφιλιδικῶν ἑλκῶν. 770

GLYCERINUM CHLOROFORMIATUM = Χλωροφορμιοῦχος γλυκερίνη. Μῖγμα 50 μ. γλυκερίνης, 1 μ. χλωροφορμίου καὶ 1 μ. βάμματος κρόκου. 771

GLYCERINUM CREOSOTI = Γλυκερίνη σωδικρέατος. Σκευάζεται ἐκ 10 μ. σωσικρέατος, 20 μ. ἀνθρακικοῦ μαγνησίου, 40 μ. γλυκερίνης καὶ 40 μ. ὕδατος. Τὸ μῖγμα ἀφίεται ἥρεμον πρὸς κατεργασίαν ἐπί τινας ἡμέρας, εἶτα δὲ διηθεῖται. Χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Aqua creosoti (10 μ. γλυκερίνης σωσικρέατος, 200 μ. ὕδατος) τοῦ Syrup. creosoti (20 μ. γλυκερ. σωσικρ. 140 μ. σιροπίου ἁπλοῦ) καὶ τοῦ Vinum creosoti (30 μ. γλυκερ. σωσικρ., 30 μ. ὕδατος, 20 μ. σιροπίου ἁπλοῦ καὶ 40 μ. οἴνου Μαλάγας). 772

GLYCERINUM FERRI IODATI = Γλυκερίνη ἰωδιούχου σιδήρου. Σκευάζεται ἐὰν 15 μ. σιδήρου, 30 μ. ἰωδίου, 30 μ. 773

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γλυκερίνης καὶ 30 μ. ὕδατος κατεργασθῶσι μέχρις ἀποχρώσεως τοῦ ὑγροῦ, εἶτα διηθηθῶσι καὶ τὸ διήθημα μιχθῇ μετὰ γλυκερίνης, μέχρις οὗ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἀποτελέσει 500 μ. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα τοῦτο ἀντὶ τοῦ σιροπίου τοῦ ἰωδιούχου σιδήρου.

774 **GLYCERINUM PEPSINATUM = Πεψινοῦχος γλυκερίνη.** Παρασκεύασμα τῆς πεψίνης διὰ γλυκερίνης σκευαζόμενον ἐκ τοῦ στομάχου μόσχων καὶ ἐνέχον μικρὸν ποσὸν φωσφορικοῦ ἀσβεστίου. Παρέχεται κατὰ τέταρτον ὥρας πρὸ τοῦ γεύματος εἰς δόσιν 10—20 σταγόνων εἰς ἀνήλικας καὶ 2—4 γρμ. εἰς ἐνήλικας, θεωρεῖται δὲ ὡς διευκολύνον τὰ μέγιστα τὴν πέψιν τοῦ γάλακτος.

775 **GLYCERINUM RESORCINATUM = Ῥεσορκινοῦχος γλυκερίνη.** Διάλυμα γλυκερίνης ἐνέχον 30—50 % ῥεσορκίνης, ἀναγραφόμενον κατὰ ἐρυσιπελάτων τοῦ προσώπου.

776 **GLYCERINUM SALYCILATUM.** Διάλυμα ἰτεϋλικοῦ ὀξέος 4—6 % ἐν γλυκερίνῃ· ἀνεγράφη κατὰ τοῦ ἐρυσιπέλατος εἰς ἐπαλείψεις κατὰ δίωρον ἢ τρίωρον ἐπαναλαμβανομένας.

777 **GLYCERINUM SAPONATUM = Σαπωνοῦχος γλυκερίνη.** Σκευασία ὡς ἔκδοχον πολλῶν φαρμακωδῶν ὑλῶν χρησιμεύουσα καὶ συνισταμένη ἐξ 80—92 μ. γλυκερίνης καὶ 20—8 μ. σάπωνος. Τὸ θερμὸν διηθηθὲν διάλυμα μετὰ τὴν ψῦξιν παρέχει μᾶζαν κιτρινωπήν, διαφανῆ, ἐλαστικὴν καὶ ἐν ὕδατι διαλυτήν. Πρὸς παρασκευὴν ἀλοιφῶν ἐνεχουσῶν ὀξύνους φαρμακευτικὰς οὐσίας, ἡ μᾶζα δέον νὰ περιέχῃ 80 % γλυκερίνης, ἀλοιφῶν δὲ περιεχουσῶν οὐδετέρας φαρμακώδεις οὐσίας δέον ἡ μᾶζα νὰ περιέχῃ 92 % γλυκερίνης. Σκευάσματα ἐκ τῆς σαπωνούχου γλυκερίνης ἔχομεν πλείονα, μετὰ τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος (5 %), μετὰ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ ῥεσορκίνης (ἀνὰ 5 %), μετὰ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ σωστικρέατος (ἀνὰ 5 %), μετὰ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος (5 %) καὶ λευκῆς πίσσης (10 %), μετὰ τοῦ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου 5—20 %), μετὰ τοῦ θείου (10 %), μετὰ τοῦ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου καὶ τοῦ θείου (ἀνὰ 10 %), μετὰ τοῦ ἰωδοφορμίου (5—50 %), μετὰ χρυσαροβίνης (10 %), μετὰ ἰχθυόλης (5—10 %), μετὰ φαινικοῦ ὀξέος (2 %), μετὰ τῆς λευκῆς ὑποστάθμης τοῦ ὑδραργύρου (5 %), μετὰ τοῦ ἰωδίου (2 %) καὶ ἰωδιούχου καλίου (4 %), μετὰ τῆς κρεωλίνης (5 %) καὶ μετὰ τῆς ὑγρᾶς θειόλης (5 %). Διάλυμα σαπωνούχου γλυκερίνης ἐπροτάθη καὶ εἰς μικρὰ κλύσματα καθαρτικά.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

GLYCERINUM SULFUROSUM. Διάλυμα τοῦ θειώδους ὀξέος ἐν γλυκερίνῃ περιέχον ἐκ τούτου ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 5 %. Χρήσιμον εἰς ἐπιχρίσεις τοῦ λαιμοῦ κατὰ τῆς διφθερίτιδος. 778

GLYCERINUM TRINITRICUM = Nitroglycerinum. Pyroglycerinum, Glonoïnum, Angioneurosin, Trinitroglycerinum, Trinitrin = Νιτρογλυκερίνη $= C_3H_5(NO_3)_3$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως μίγματος νιτρικοῦ καὶ θειϊκοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν γλυκερίνην. Ἄχρουν, ἄοσμον, ἐλαιῶδες ὑγρόν, λίαν ἐκρηκτικόν, διαλυτὸν ἐν 800 μ. ὕδατος, 4 μ. ἀπολύτου αἰνσπνεύματος καὶ κατὰ πᾶσαν ἀναλογίαν ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, εὐδιάλυτον ἐν τοῖς λιπαροῖς ἐλαίοις, σχεδὸν ἀδιάλυτον ἐν τῇ γλυκερίνῃ. Φυλάσσεται μακρὰν τοῦ φωτὸς ἐν αἰνσπνευματούχῳ διαλύματι (1 : 100) ἢ ἐν ἐλαιούχῳ διαλύματι. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ τὸ νιτρῶδες ἀμύλιον κατὰ ἀσθματικῶν καὶ δυσπνοϊκῶν φαινομένων, νευραλγιῶν, τοῦ νευρικοῦ καὶ οὐραιμικοῦ ἄσθματος καὶ ἡμικρανιῶν εἰς δόσιν κατ' ἀρχὰς μὲν 1 σταγόνος, εἶτα εἰς 5—10 σταγόνων διαλύματος ἐκ ταύτης (1 : 100). Παρέχεται καὶ κατὰ τῆς δυσπνοίας εἰς τροχίσκους ἐνέχοντας 0,0005 γρμ. κατὰ δίωρον χορηγεῖται εἰς. Κατὰ τοῦ παρεξυσμοῦ τῆς στηθάγχης, εἰς ὑποδόριον ἔνεσιν 30 σταγόνων (ἐκ τοῦ διαλύματος 1 : 100) : 10 γρμ. ὕδατος. 779

GLYCERITUM GELATINAE. Διάλυμα 30 μ. πηκτῆς, 4 μ. φαινικοῦ ὀξέος, 4 μ. γλυκερίνης καὶ 64 μ. ὕδατος. Ἐπιχρίεται ἐπὶ ἐγκαυμάτων διὰ χρωστῆρος, δέον ὅμως πρὸ τῆς χρήσεως νὰ βευστοποιῆται δι' ἠπίας θερμάνσεως. 780

GLYCONINUM = Glyconium = Γλυκονίνη. Μῖγμα 4 μ. κρόκων ὠοῦ καὶ 5 μ. γλυκερίνης. Ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος χριόμενον ἀποτελεῖ βερνίκιον χρήσιμον κατὰ φλογώσεων καὶ ἐγκαυμάτων τῆς ἐπιδερμίδος. 781

GLYCOZONE. Εἶνε γλυκερίνη κεκορεσμένη δι' ὄζοντος (1 : 15). Πυκνὸν ἄχρουν ὑγρόν, ἀναγραφὲν κατὰ ἑλκῶν τοῦ στομάχου, στοματικῶν καταρροῶν καὶ δυσπεψιῶν, εἰς δόσιν ἑνὸς μικροῦ κοχλιαρίου πρὸ τοῦ προγεύματος καὶ γεύματος. Παρηγγέλθη καὶ εἰς κλύσματα (25 : 300 ὕδατος) κατὰ χρονίων φλογώσεων τοῦ ἀπευθυσμένου. 782

GOSSYPIUM CALCII SULFURICI = Βάμβαξ γυψοῦχος. Κέκτηται τὴν ἰδιότητα νὰ ἀπορροφᾷ τὸ ὕδωρ καὶ ἐντὸς πέντε λεπτῶν νὰ ἀποσκληρύνεται. Χρήσιμος πρὸς κατασκευὴν ἐπιδέσμων. 783

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

784 **GOSSYPIUM CARBOLISATUM = Gossypium cum phenolo = Βάμβαξ φαινικοῦχος.** Σκευάζεται δι' ἐμποτίσεως 200 μ. κεκαθαρμένου βάμβακος ἐντὸς ὑγροῦ συνισταμένου ἐκ 520 μ. οἰνοπνεύματος, 60 μ. κελεροωνίου, 15 μ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 6 μ. ἐλαίου τοῦ κίκκεως. Ὁ ἐμποτισθεὶς βάμβαξ ἐκπιέζεται κατόπιν, μέχρις οὗ τὸ βάρος αὐτοῦ εἶνε 600 μ. ξηραίνεται δὲ κατόπιν ἄνευ θερμάνσεως· περιέχει 5% φαινικοῦ ὀξέος. Κατ' ἄλλους σκευάζεται ὁ φαινικοῦχος βάμβαξ δι' ἐμποτισμοῦ 93 μ. κεκαθαρμένου βάμβακος, ἐντὸς ὑγροῦ ἀποτελουμένου ἐξ 100 μ. αἰθέρος 2 μ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 5 μ. παραφινελαίου. Κατὰ τὴν δευτέραν μέθοδον ἐξαπλοῦται ὁ βάμβαξ ἐπὶ ὑελίνης πλακὸς καὶ ἐμοειδῶς διαβρέχεται διὰ τοῦ αἰθερικοῦ διαλύματος, κατόπιν εἰσάγεται σύτος ἐντὸς ὑελίνου δοχείου κεκαλυμμένου ἀτελῶς δι' ὑελίνου πώματος. Μετά τινας ἡμέρας ὁ αἰθὴρ ἐξατμίζεται, ἡ δὲ βάμβαξ ἐξάγεται καὶ περιβάλλεται διὰ περγαμηνοῦ χάρτου.

785 **GOSSYPIUM HAEMOSTATICUM = Gossyp. aluminium acet. benzoat. = Βάμβαξ αἱμοστατικός.** Ἀντὶ τῆς ἐμπεποτισμένης δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου αἱμοστατικῆς βάττας ἐπροτάθη βάττα τις ἐμποτισθεῖσα ἐν ὑγρῷ παραγομένῳ διὰ βρασμοῦ τοῦ ὑγροῦ ὀξικοῦ ἀργιλλίου μετὰ τῆς ῥητίνης βενζόης. Ἡ βάττα ἐμβαπτίζεται ἐν τῷ ζέοντι διαλύματι, εἶτα δὲ ἐξάγεται καὶ ξηραίνεται· ἔχει χρῶμα λευκόν, ὀσμὴν εὐάρεστον καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄριστον αἱμοστατικὸν μέσον. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα ἐνεργεῖ συνάμει τῆς στυπτικῆς ἰδιότητος τῆς ἑνώσεως τοῦ ἀργιλλίου καὶ τῆς ἐν λεπτοτάτῃ μορφῇ διανεμημένης ῥητίνης τῆς βενζόης, ἥτις ἐνεργεῖ μηχανικῶς ἐπὶ τῆς πληγῆς.

786 **GOSSYPIUM HERBACEUM.** Ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως, παρέχεται δὲ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα ταύτης εἰς δόσιν 20 — 30 σταγόνων τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας καὶ τῶν πνευμόνων.

787 **GOSSYPIUM HYDRARGYRI BICHLORATI = Βάμβαξ μετ' ἄχνης ὑδραργύρου.** Σκευάζεται δι' ἐμποτισμοῦ 379 μ. κεκαθαρμένου βάμβακος διὰ διαλύματος συνισταμένου ἐκ 400 μ. αἰθέρος, 20 μ. παραφινελαίου καὶ 1 μ. ἄχνης ὑδραργύρου. Ἡ παρασκευὴ κατὰ τὰ λοιπὰ εἶνε προσομοία τῆς τοῦ φαινικούχου βάμβακος.

788 **GOSSYPIUM HYDRARGYRI IODATI = Βάμβαξ ἰωδιούχου ὑδραργύρου.** Εἶνε βάμβαξ ἐμποτισθεὶς ἐν διαλύματι 8 μ. δισ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ιωδιούχου ὑδραργύρου, 3 μ. ἰωδιούχου καλίου, 120 μ. γλυκερίνης καὶ 2400 μ. ὕδατος.

GOSSYPIUM IODATUM = Βάμβαξ ἰωδοῦχος. Βάμβαξ ἐμποτισθεὶς δι' ἀτμῶν ἰωδίου· χρήσιμος κατὰ χειραδικῶν ἐξογκώσεων· ἐξωτερικῶς ἐφαρμόζεται ὡς εὔχρηστον μέσον πρὸς εἰσαγωγὴν ἰωδίου ἐν τῷ ὀργανισμῷ διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος. 789

GOSSYPIUM MENTHOLI = Βάμβαξ μενθόλης. Βάμβαξ περιέχων 5 % μενθόλης. Χρησιμεύει πρὸς κατάρρους καὶ κατ' αὐτῆς τῆς γρίππης εἰς πώματα τῆς ῥινός. 790

GOSSYPIUM TANNINI = Βάμβαξ ταννίνης. Βάμβαξ ἐμποτισθεὶς ἐν κεκορεσμένῳ εἰς 60° διαλύματι ταννίνης καὶ ξηρανθείς. Συνιστᾶται ὡς αἱμοστατικὸς καὶ ἀντισηπτικός. Ὁ ξηρὸς βάμβαξ τῆς ταννίνης ἐμποτιζόμενος δι' αἰθερίου διαλύματος ἰωδίου (500 μ. βάμβαξ ταννίνης, 1 μ. ἰωδίου) συνιστᾶται ὡς κάλλιστον φάρμακον κατὰ τῆς ἐκ κατακλίσεως γαγγραίνης. 791

GRANULÉ. Κοκκώδης φαρμακευτικὴ μορφὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Γαλλίᾳ ἰδίᾳ παρασκευαζομένη. Σκευάζεται δι' ἐμποτισμοῦ κόκκων σακχάρου διὰ διαλυμάτων ἐχόντων φαρμακευτικὰς οὐσίας ἐν διαλύσει καὶ ὧν τὰ διαλυτικὰ ὑγρὰ ἐξατμίζονται μετὰ τὸν ἐμποτισμὸν τοῦ σακχάρου. Συνήθως ὡς διαλυτικὰ ὑγρὰ χρησιμεύουσι τὸ οἰνόπνευμα, ὁ αἰθήρ, τὸ χλωροφόρμιον, ἐν οἷς τὸ σάκχαρον δὲν διαλύεται. Πρὸς κοκκοποίησιν τοῦ σακχάρου τρίβεται τοῦτο ἀδρομερῶς ἐν μαρμαρίνῳ ἰγδίῳ καὶ εἶτα κοσκινίζεται κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ κοσκίνου ἐκ συρματοπλέγματος (5 διασταυρώσεων ἐν τῷ ἑκατοστομέτρῳ), εἶτα δὲ διὰ τριχίνου κοσκίνου (12 διασταυρώσεων ἐν τῷ ἑκατοστομέτρῳ), πρὸς ἐντελῆ ἀπομάκρυνσιν τῆς κόνεως. Μετὰ ταῦτα τὸ φαρμακευτικὸν διάλυμα (λ. χ. ἐκχύλισμα τοῦ Kola διαλυθὲν ἐν διπλασίῳ οἰνοπνεύματι) χεῖται ἐπὶ τῶν κόκκων τοῦ σακχάρου εὑρισκομένων ἐν κάψῃ ἐκ πορσελλάνης καὶ ἀναταράσσεται ῥρέμα διὰ ῥάβδου, εἶτα δὲ ἐξαπλοῦται κατὰ λεπτὸν στρῶμα ἐπὶ χάρτου καὶ ξηραίνεται ἐν θερμοκρασίᾳ 20°—30°. Οὕτω δύνανται τὰ διάφορα φάρμακα καὶ ἰδίᾳ ἐκχυλίσματα εἰς δόσεις κατὰ βούλησιν εἰλημμένας νὰ μεταποιηθῶσιν εἰς τὴν εὔληπτον ταύτην μορφήν, ὑφ' ἣν ἐπ' ἐσχάτων καὶ τὰ γλυκερινοφωσφορικὰ ἅλατα εἰς τὸ ἐμπόριον φέρονται. Ἐπειδὴ ἡ μορφὴ αὕτη εἶνε λίαν ὑγροσκοπική, δέον νὰ φυλάσσηται ἐν ὑαλίναις δοχείοις καλῶς κλεισμέναις καὶ οὕτω νὰ ἀποστέλληται εἰς τὸ ἐμπόριον. 792

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

793 **GRINDELIA ROBUSTA.** Φυτὸν τῆς Καλλιφερνίας ἀναγραφὲν κατὰ τοῦ ἄσθματος, βρογχικῶν καταρρων, κεκκύτιδος καὶ νεφρίτιδος· χορηγεῖται τὸ ῥεῦδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 2—3 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ἢ τὸ βάμμα (1 : 5) εἰς δόσιν 30—40 σταγόνων.

794 **GUACO = Huaco.** Εἶνε τὰ φύλλα καὶ κλωνία τοῦ φυτοῦ τῆς Κ. Ἀμερικῆς Micania Guaco, ὧν ἡ κόνις εἰς δόσιν 1—5 γρμ. ἢ τὸ ἔγχυμα (20 : 1000) ἀνεγράφη ὡς ἐμετικόν, καθαρτικὸν καὶ ἀντιαρθριτικόν.

795 **GUAETHOL = Thanatol** $= C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_5 \\ OH. \end{matrix}$ Εἶνε ὁ αἰθυλαιθὴρ τῆς πυροκατεχίνης· ὑγρὸν ἐλαιῶδες, ὅπερ ψυχόμενον κρυσταλλοῦται καὶ παρέχει κρυστάλλους τηκομένους εἰς 26°—28°. Τὸ σκεύασμα διαλύεται ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ζέει εἰς 215°. Ἡ ἕνωσις εἶνε ἡ αἰθυλιοῦχος ἀντίστοιχος τῆς Ιεροξυλόλης, ἥτις εἶνε ὁ μεθυλαιθὴρ τῆς πυροκατεχίνης. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς Ιεροξυλόλης κατὰ τῆς φθίσεως, εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,1—0,25 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 1 γρμ. χορηγεῖται δὲ ἐν καψακίοις πηκτῆς.

796 **GUAIACETIN = Gaiacetine** $= C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_2COONa \\ OH. \end{matrix}$ Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ μονοχλωροξικοῦ ὄξέος ἐπὶ τὴν πυροκατεχίνην καὶ κορέσεως τοῦ προϊόντος διὰ σόδας. Κόνις ἄοσμος, διαλυτὴ ἐν ὕδατι (1 : 30). Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων καὶ δὲν ἐπιφέρει διατάραξιν τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων. Παρέχεται εἰς δόσιν 0,5 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ εἶνε σκεύασμα μᾶλλον ἀνεκτὸν τῆς Ιεροξυλόλης.

797 **GUAIACOLUM = Gaïacol, Ether methylpyrocatechine = Ἰεροξυλόλη** $= C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_3 \\ OH. \end{matrix}$ Συνίσταται ἐκ τοῦ μονομεθυλικοῦ αἰθέρος τῆς πυροκατεχίνης καὶ ἀποτελεῖ τὸ κυριῶδες συστατικὸν (60 — 90 %) τοῦ ἐκ τῆς πίσσης τῆς ὀξύας σωσικρέατος, ἐξ οὗ καὶ χωρίζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς καλιούχου ἑνώσεως, ἥτις ἀνακρυσταλλουμένη ἐξ οἰνοπνεύματος καὶ ἀποσυντιθεμένη δι' ἀραιοῦ θειικοῦ ὄξέος παρέχει τὴν Ιεροξυλόλην. Ἐν καθαρᾷ μορφῇ φέρεται συνθετικῶς παρασκευασθὲν προϊὸν ἡ Guajacolum crystallisatum, εἰς λευκοὺς πρισματικοὺς κρυστάλλους, ὀσμῆς ἀρωματικῆς, οἵτινες τήκονται εἰς 28°,5 ζέουσιν εἰς 205°, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι (1 : 50), εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, Ε. Β. 1,136. Συνήθως φέρεται εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ ἐμπόριον καθαρὰ ἱεροξυλόλη, ὡς ὑγρὸν διαυγές, ἄχρουν, φωτοθλαστικόν, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, διαλυτὸν εἰς 70—80 μ. ὕδατος, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, E. B. 1,117, ζέον εἰς 200° — 202°. Πρὸς θεραπευτικοὺς σκοποὺς δὲν χορηγεῖται ἡ κρυσταλλικὴ, ἀλλὰ ἡ ὑγρὰ ἱεροξυλόλη, ἥτις ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ σωστικρέατος κατὰ τῆς φθίσεως εἰς διαλύματα 0,5—1 % ἐν ἐλαίῳ τοῦ ἀνίσου ἢ ἐν ὕδατι πρεμιχθέντι μετὰ 10 % οἰνοπνεύματος. Τὰ διαλύματα φυλάσσονται ἐν μελανῷ δοχείῳ, χορηγούμενα εἰς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ μέχρι κοχλιαρίου τραπέζης ἐν ποτηρίῳ ὕδατος. Ἐδόθη καὶ εἰς καταπότια 3—4 δι' ἡμέρας, ὧν ἕκαστον περιέχει 0,05 γρμ. Ἀνεγράφη καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,05—0,15 γρμ. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,5 γρμ. ἡ δὲ ἡμερησία 2 γρμ. Παρηγγέλθη ἡ ἱεροξυλόλη καὶ εἰς εἰσπνοὰς κατὰ τῆς χρονίας φυματιώσεως τῶν πνευμόνων καὶ εἰς ἐπιχρίσεις αὐτούσιος ἀνὰ 2—3 γρμ. ἢ ἐν συνδυασμῷ μετὰ βάμματος ἰωδίου (5 : 25) κατὰ ἐμπυρέτων πλευριτίδων καὶ ὑμενογόνων πνευμονιῶν.

GUAJACOLUM AETHYLENATUM = Guajacolaethylenaether. 798
Ethylenate de gaiacol = Αἰθυλενοῦχος ἱεροξυλόλη = $CH_3O.C_6H_4O.C_2H_4.OC_6H_4OCH_3$. Σκευάζεται διὰ πολυώρου ἐν 100° ἀλληλεπιδράσεως 14 μ. ἱεροξυλοῦχου νατρίου, 10 μ. βρωμιοῦχου αἰθυλενίου καὶ 5 μ. οἰνοπνεύματος. Διὰ τῆς ἀναμίξεως τοῦ προϊόντος τῆς ἀλληλεπιδράσεως μεθ' ὕδατος ἀποχωρίζεται ὁ αἰθήρ, ὅστις ἐκπιέζεται καὶ ἀνακρυσταλλοῦται ἐξ οἰνοπνεύματος. Κιτρινόλευκα, βελονοειδῆ κρυστάλλια, διαλυτὰ ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, τηκόμενα εἰς 138°—139°. Τὸ σκεύασμα κέκτηται ἀνάλογον ἐνέργειαν τῆς ἱεροξυλόλης, ἧς πλεονεκτεῖ ὡς ἄοσμον καὶ εὐκρυστάλλωτον. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς φυματιώσεως. Ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἐνεργείας εἶνε καὶ αἱ ἑνώσεις Guajacolum methylenatum καὶ Guajacolum trimethylenatum.

GUAJACOLUM BIJODATUM = Διϊωδοῦχος ἱεροξυλόλη. 799
Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως καυστικοῦ νάτρου ἐπὶ τὴν ἱεροξυλόλην, διαλύσεως τῆς προκυπτούσης κρυσταλλικῆς ἑνώσεως ἐν ὕδατι καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ διαλύματος ἰωδίου ἐν ἰωδιούχῳ καλίῳ. Κόνις ἐρυθροφαία, τὴν ὀσμὴν τοῦ ἰωδίου ἔχουσα, εὐαποσύνθετος διὰ θερμάνσεως, εὐτήκτος, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, προυτάθη κατὰ τῆς φυματιώσεως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

800 **GUAJACOLUM CARBONICUM = Guajacolcarbonat, Carbonate de Gaiacol = Ἀνθρακικὴ ἰεροξυλόλη** $= CO < \begin{matrix} OC_6H_4OCH_3 \\ OC_6H_4OCH_3 \end{matrix}$.

Σκεύασμα παραγόμενον ἐπ' ἐπιδράσεως 1 μορίου ἐξυγλωριούχου ἄνθρακος ἐπὶ 2 μορίων ἰεροξυλούχου νατρίου. Κόνις κρυσταλλικὴ λευκή, εὐδιάλυτος ἀντιδράσεως, σχεδὸν ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ὀλίγον διαλυτὴ ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 78° — 84°. Δι' οἰνοπνευματούχου διαλύματος καυστικοῦ κάλεος μεταπίπτει εἰς διοξείδιον ἄνθρακος καὶ ἰεροξυλόλην, εἰς τὰ αὐτὰ δὲ συστατικὰ μεταπίπτει καὶ ἐντὸς τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. Παρέχεται ἀντὶ τοῦ σωστικρέατος καὶ τῆς ἰεροξυλόλης κατὰ τῆς φθίσεως εἰς δόσιν 0,2—0,5 γρμ. κατ' ἀρχάς, εἶτα δὲ 2 — 6 γρμ. δι' ἡμέρας. Ἡ ἀνθρακικὴ ἰεροξυλόλη δέον νὰ μὴ συγχέεται πρὸς τὸ Acidum guajacolcarbonicum (ἴδε λέξιν).

801 **GUAJACOLUM IODOFORMIATUM = Guajacol-iodoformium, Gaiacol iodoformé = Ἰωδοφορμιοῦχος ἰεροξυλόλη.** Ἐπιτυχεῖς ἀναλογίαι πρὸς παρασκευὴν τούτου εἶνε 4 μ. ἰεροξυλόλης, 1 μ. ἰωδοφορμίου καὶ 1 μ. προσφάτου ἐλαίου τῶν γλυκέων ἀμυγδάλων. Ἡ προσθήκη τοῦ ἐλαίου εἶνε ἀπαραίτητος, ὅπως συγκρατήσῃ ἐν διαλύσει τὸ $^1/_6$ τοῦ ἰωδοφορμίου. Τὸ φάρμακον παρέχεται κατὰ τῆς πνευμονικῆς φυματιώσεως καὶ τῶν χρονίων βρογχιτίδων εἰς δόσιν 0,10 γρμ. δὶς ἢ τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

802 **GUAJACOLUM PHOSPHORICUM = Φωσφορικὴ ἰεροξυλόλη** $= \left(C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_3 \\ O \end{matrix}\right)_3 = PO$. Κρυσταλλικὴ κόνις λευκή, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 98°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,25 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ πυρετοῦ τῆς φθίσεως.

803 **GUAJACOLUM PHOSPHOROSUM = Phosphite de gaiacol, Phosphogaiacol = Φωσφορώδης ἰεροξυλόλη** $= P\left(C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_3 \\ O \end{matrix}\right)^3$. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκεται εἰς 77°,5, περιέχει 92 % ἰεροξυλόλης καὶ 7 $^1/_4$ % φωσφόρου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 3—6 γρμ. ἐν γάλακτι κατὰ τῆς χρονίας φυματιώσεως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

GUAJACOLUM SALICYLICUM = Guajacolsalolum, Guajacolsalicylat = Ἰτεϋλικὴ ἰαροξυλόλη $=C_6H_4<\begin{matrix}OH\\CO.O\text{-}C_6H_4\text{-}OCH_3\end{matrix}$. 804

Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως ὀξυχλωριούχου φωσφόρου ἐπὶ μίγματος ἰαροξυλεύχου καὶ ἰτεϋλικοῦ νατρίου. Κρυστάλλια λευκά, ἐν ὕδατι σχεδὸν ἀδιάλυτα, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τηκόμενα εἰς 65°, ἄγευστα καὶ ἄοσμα. Τὸ σκεύασμα τοῦτο τῆς ἰαροξυλόλης μεταπίπτει ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι εἰς τὰ συστατικά αὐτοῦ καὶ ἀνεγράφη ὡς ἄριστον ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς φθίσεως εἰς δόσιν 1—10 γρμ. δι' ἡμέρας.

GUAJACOLUM VALERIANICUM = Valerianate de gaïacol, Geosot = Ναρδικὴ ἰαροξυλόλη $=C_6H_4<\begin{matrix}OCH_3\\OCOCH_2\text{-}CH\end{matrix}\begin{matrix}CH_3\\CH_3\end{matrix}$. 805

Ἐλαιώδες ὑγρὸν κιτρινωπόν, σχεδὸν ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, Ε. Β. 1,037, ζέει εἰς 266°. Ἀνεγράφη ἐν καψακίοις πηκτῆς εἰς δόσιν 0,2 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς φθίσεως.

GUAYCURU = Baycuru, Biacuru. Εἶνε ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τῆς Ν. Ἀμερικῆς Statice brasiliensis, ἧς τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 0,5—1,5 γρμ. ἢ τὸ βάμμα εἰς δόσιν 2—4 γρμ. ἢ τὸ ἀφέψημα (1 : 1000) εἰς δόσιν 30 γρμ., ἀνεγράφησαν ὡς στυπτικὲν κατὰ διαρροιῶν καὶ καταπραϋντικὲν ἐπὶ μητρικῶν πόνων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐμμήνων. 806

GUMMI ARABICUM FACTITIUM. Σκευάζεται διὰ βρασμοῦ 1 μ. σπερμάτων τοῦ λίνου μετὰ 8 μ. ὕδατος καὶ 8 μ. ἀραικοῦ θειϊκοῦ ὀξέος. Τὸ κατ' ἀρχὰς πυκνόρρευστον μίγμα διὰ τῆς θερμάνσεως γίνεται λεπτόρρευστον καὶ διηθεῖται. Τῷ διηθήματι μίγνυται τετραπλάσιος ὄγκος οἰνοπνεύματος καὶ τὸ παραγόμενον ἴζημα πλύνεται δι' οἰνοπνεύματος καὶ ξηραίνεται. Οὕτω λαμβάνεται, ἄμορφον ἄχρουν καὶ ἄοσμον προϊὸν κεκτημένον τὰς ἰδιότητας τοῦ ἀραβικοῦ κόμμεως. Ἕτερον μίγμα, δι' οὗ ἀντικαθίσταται ἐντελῶς τὸ ἀραβικὸν κόμμι σκευάζεται δι' ἀναταράξεως 175 γρμ. λευκῆς δεξτρίνης μετὰ 175 γρμ. ψυχροῦ ὕδατος καὶ 250 γρμ. ὕδατος ζέοντος, τὸ μίγμα βράζεται ἐπὶ 5 λεπτά. Τῷ ψυχθέντι μίγματι προστίθενται 30 γρμ. ἀραιοῦ ὀξικοῦ ὀξέος καὶ 30 γρμ. γλυκερίνης. 807

GUMMI PANAX Προέρχεται ἐκ τῶν φυτῶν Panax Elegans, 808

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

P. Murrayi καὶ P. Sambucifolius, ὁμοιάζει κατὰ πολὺ πρὸς τὸ ἀραβικὸν κόμμι καὶ περιέχει 75 % ἀραβίνης· ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμεως, κέκτηται δὲ ὀσμὴν τοῦ γλυκανίσου.

809 **GYMNEMA SILVESTRE** = **Merasingi**. Τὰ φύλλα τοῦ ἐν Ἰνδίαις φυομένου φυτοῦ τούτου, ἐπροτάθησαν πρὸς κάλυψιν δυσαρέστων γεύσεων, διότι μασώμενα προκαλοῦσιν ἀγευσίαν, οὕτω δὲ οὔτε ἡ γλυκεῖα οὔτε ἡ πικρὰ γεῦσις γίνεται αἰσθητή. Τὴν αὐτὴν ἰδιότητα κέκτηται τὸ ἐν τοῖς φύλλοις ὑπάρχον ἐξύ (ἴδε acidum gymnemicum). Ἀφεψήματα τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ ἀνεγράφησαν πρὸς πλύσιν πληγῶν καὶ ἑλκῶν.

810 **GYNOCYANAURIDZARIN** = $(C_9H_{21}O_7)_2$ (KCNO) Au_3. Ἀποχωρίζεται ἐκ κατεργασμάτων τοῦ φυτοῦ Gynocardia lanceolata. Βελονοειδεῖς, πρασινοκίτρινοι κρύσταλλοι ταχέως ἐν τῷ ἀέρι διαρρέοντες. Ἀνεγράφησαν διαλύματα τοῦ σκευάσματος εἰς δόσιν 0,00001 γρμ. ἐν μίγματι μετ' ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν καὶ κινναμωμικοῦ πνεύματος κατὰ τῆς φθίσεως, τῆς λέπρας, τῶν χοιράδων, τῆς συφιλίδος καὶ τοῦ λύκου.

811 **HAEMALBUMIN** (**Dahmen**) = **Αἱμολευκωματίνη**. Νέον σκεύασμα τοῦ σιδήρου συνιστώμενον κατὰ τῆς χλωρώσεως, τοῦ διαβήτου, τῆς φθίσεως καὶ ἄλλων χρονίων νοσημάτων. Κατὰ τὴν σύνθεσιν προσομοιάζει πολὺ τῷ προσφάτῳ αἵματι καὶ περιέχει 50 % αἱματίνην καὶ αἱμοσφαιρίνην· ἓν μέρος τοῦ σκευάσματος ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἓξ μέρη αἵματος. Ἡ αἱμολευκωματίνη φέρεται ὡς κόνις ἀδρομερὴς ἐρυθρόφαιος ἐν μίγματι μετὰ μικρῶν λευκῶν κρυσταλλίων ἐκ χλωριούχου καλίου, διαλύεται ἐν ξέοντι ὕδατι, ἀναβίβυσα ὀσμὴν τοῦ ἑφθασμένου αἵματος καὶ παρέχουσα διάλυμα σχεδὸν διαυγὲς καὶ ἐρυθρόφαιον. Τὸ σκεύασμα παρέχεται εἰς ἡμερησίας δόσεις 3 — 10 γρμ. Ἀναλόγου πρὸς τὴν λευκωματίνην συστάσεως ἰδιοτήτων καὶ ἐνεργείας εἶνε καὶ τὰ σκευάσματα Haeminal καὶ Haematinalbumin.

812 **HAEMATOGEN** = **Αἱματογόνον**. Σκευάζεται διὰ μίξεως ἀλκαλικοῦ διαλύματος λευκώματος μετὰ κιτρικοῦ σιδήρου καὶ καθιζήσεως τοῦ σκευάσματος δι' ὀξικοῦ ὀξέος. Κόνις κιτρίνη, ἐνέχουσα 0,7 % σιδήρου. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ῥαχίτιδος, τῶν χοιράδων καὶ ἀναιμιῶν.

813 **HAEMOFERRUM**. Προέρχεται ἐξ Ἀμερικῆς καὶ σκευάζεται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκ τοῦ αἵματος, συνίσταται δὲ ἐκ λευκωματούχου ἑνώσεως τοῦ σιδήρου, εὐδιαλύτου, εὐαρέστου γεύσεως καὶ εὐαπορροφήτου. Φέρεται τὸ σκεύασμα εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν καταπαστίοις ἐν περιβλήματι διαφανῆ καὶ παρέχεται κατὰ τῆς ἀναιμίας, ἀναρρώσεων καὶ ἐξασθενήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ.

HAEMOGLOBINUM DEPURAT. STERILISAT.=Hæmatogen Hommel. 814
Ὑγρὸν ἐρυθρόφαιον, πυκνόρρευστον, θολέν, ὁσμῆς ἁρωματικῆς καὶ γεύσεως εὐαρέστου. Ἀνεγράφη κατ' ἀναιμιῶν καὶ χλωρώσεων· τὸ σκεύασμα φέρεται εἰς φιάλας χωρητικότητος 270 κ. ἑ. καὶ ὧν τὸ ὑγρὸν συνίσταται ἐξ 140 μ. ὕδατος, 60 μ. γλυκερίνης, 9,6 μ. εἰνοπνεύματος, 35 μ. αἱματοσφαιρίνης καὶ 0,15 μ. σιδήρου.

HAEMOGALLOLUM καὶ HAEMOLUM = Hemogallol, Hemol = **Αἱμογαλλόλη καὶ Αἱμόλη**. Τὰ νέα ταῦτα σκευάσματα εἶνε προϊόντα τῆς ἐπιδράσεως ἀναγωγικῶν οὐσιῶν ἐπὶ τὴν χρωστικὴν οὐσίαν τοῦ αἵματος καὶ πλεονεκτοῦσι διὰ τὸ εὔκολον καὶ ἐντελὲς τῆς ἀπορροφήσεως πάντων τῶν σκευασμάτων τοῦ σιδήρου, περιέχουσι 1% σιδήρου. Ἀναγράφονται κατὰ ἀναιμιῶν καὶ χλωρώσεων τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. Ἡ αἱμόλη συνίσταται ἐκ μελανοφαίας κόνεως, γεύσεως στυπτικῆς καὶ ἐν μέρει διαλυτῆς ἐν ὕδατι, ἡ δὲ αἱμογαλλόλη ἐκ κόνεως ἐρυθροφαίας, ἀόσμου καὶ ἀγεύστου, ἀδιαλύτου ἐν ὕδατι, εἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἡ πρώτη σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως κόνεως ψευδαργύρου καὶ ἡ δευτέρα δι' ἐπιδράσεως τῆς πυρογαλλόλης ἐπὶ αἵματος μὴ ἐνέχοντος ἰνικήν. 815

HAEMOLUM ARSENATUM = H. Arsenicosum, Arsenhæmol. 816
Περιέχει εἰς 100 μ. αἱμόλης, 1 μ. ἀρσενικώδους ὀξέος, κόνις καστανόχρους. Προτιμᾶται ὡς εὐαπορρόφητον τῶν λοιπῶν τοῦ ἀρσενικοῦ σκευασμάτων, ἐπὶ νευραλγιῶν καὶ δερμοπαθειῶν, ὁσάκις ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις ἀρσενικοῦ, χορηγεῖται δὲ εἰς δόσιν 0,1 γρμ. κατ' ἀρχὰς τρὶς τῆς ἡμέρας, ἀνὰ πᾶσαν τετάρτην ἡμέραν αὐξάνεται ἡ δόσις κατὰ 0,1 γρμ., μέχρις οὗ ἡ ἡμερησία δόσις ἀνέλθῃ εἰς 1 γρμ.

HAEMOLUM BROMATUM=Bromure d'hemol = **Βρωμιοῦχος αἱμόλη**. Περιέχει 2,7% βρωμίου καὶ θεωρεῖται ὡς ἥπιον σκεύασμα τοῦ βρωμίου, προτιμώμενον τοῦ βρωμιούχου καλίου καὶ συνιστώμενον εἰς δόσιν 1—2 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ τοῦ ὑστερισμοῦ, τῆς νευρασθενείας, τῆς χλωρώσεως καὶ ἀναιμίας. 817

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

818 **HAEMOLUM CUPRATUM = Cuprohaemolum, Hemol cuivreux, Cuprohemol = Αἱμόλη χαλκοῦχος.** Κόνις ἐρυθροφαία, ὁμοία τῇ ψευδαργυρουχῳ αἱμόλῃ, περιέχει 2 % χαλκοῦ· ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα ὡς τονωτικὸν κατὰ τῆς ἀναιμίας, φθίσεως, συφιλίδος καὶ χλόρας, ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἐν τῇ κτηνιατρικῇ. Παρέχεται τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς δόσιν 0,1—0,15 γρμ.

819 **HAEMOLUM FERRATUM = Ferro-haemolum, Hemol ferreux = Σιδηροῦχος αἱμόλη.** Κόνις καστανόχρους, ἀνεγράφη κατὰ ἀναιμιῶν καὶ χλωρώσεων εἰς δόσιν 0,5 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

820 **HAEMOLUM HYDRARGYROJODATUM = Ὑδραργυροϊωδοῦχος αἱμόλη.** Καστανέρυθρος κόνις, περιέχουσα 12,35 % ὑδραργύρου καὶ 28,68 % ἰωδίου, ἀνεγράφη κατὰ τῶν διαφόρων μορφῶν τῆς συφιλίδος. Χορηγεῖται εἰς καταπότια, ὧν ἕκαστον ἐνέχει 0,1 γρμ. καὶ ἐξ ὧν λαμβάνονται κατ' ἀρχὰς τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνὰ ἕν, εἶτα ἀνὰ δύο, τρία καὶ τελευταῖον ἀνὰ τέσσαρα καταπότια.

821 **HAEMOLUM JODATUM = Iodhaemol = Ἰωδοῦχος αἱμόλη.** Κόνις φαιά, περιέχουσα 16,6 % ἰωδίου, συνιστᾶται ὡς ἥπιον σκεύασμα τοῦ ἰωδίου κατὰ τῆς τριτογενοῦς συφιλίδος, τῶν χοιράδων, τῶν χρονίων διὰ μολύβδου δηλητηριάσεων, τοῦ ἄσθματος καὶ τῆς ψωριάσεως. Χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,2—0,3 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

822 **HAEMOLUM ZINCATUM = Zinkhaemolum, Hemol zincique, Zincohemol = Ψευδαργυροῦχος αἱμόλη.** Σκελατόχρους κόνις, ἄγευστος, εὐδιάλυτος ἐν ἀλκαλίοις, περιέχει 1 % ψευδαργύρου· ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἀναιμίας τῆς χλωρώσεως καὶ κατὰ διαρροικῶν χρονίων παθήσεων τῶν ἐντέρων καὶ ὡς πραϋντικὸν τῶν νεύρων ἐπὶ χορείας καὶ ὑστερισμοῦ, παρέχεται δὲ τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς δόσιν 0,5 γρμ.

823 **HAEMOSTATICUM WRIGHT.** Ἐπικαλεῖται φυσιολογικὸν αἱμοστατικόν, διότι ἐνεργεῖ ἄνευ πόνου καὶ δὲν καταστρέφει τοὺς ἱστούς. Σκευάζεται ἐὰν εἰς θυμοσβὴν μόσχου κοπῇ εἰς λεπτὰ τεμάχια καὶ ἐπὶ 36 ὥρας κατεργασθῇ μετὰ 4 λίτρων ἀραιοῦ διαλύματος σόδας (2 : 1000) προμιχθέντος μετὰ 20 γρμ. χλωροφορμίου. Μετὰ τὴν κατεργασίαν διηθεῖται τὸ μίγμα καὶ προστίθεται τούτῳ 1 % χλωριοῦχον ἀσβέστιον καὶ κατόπιν ἀραιὸν διάλυμα καυστικοῦ νάτρου, μέχρις ἀσθενοῦς ἀντιδράσεως ἀλκαλικῆς. Τὸ σκεύασμα φυλάσσεται ἐντὸς φιαλῶν κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λῶς κλειομένων καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ τεραχίων βάμβακος τιθεμένων ἐπὶ τῶν αἱμορραγουσῶν πληγῶν.

HAMAMELIS VIRGINICA = Noisetier de sorcière. Φυτὸν τῆς 824
Ἀμερικῆς ἀναγραφὲν ὡς τονωτικὸν καὶ στυπτικὸν κατὰ τῶν αἱμορραγουσῶν αἱμορροΐδων, διαρροίας, δυσεντερίας, αἱμοπτύσεως, βλεννορροίας καὶ λευκορροίας. Παρέχεται τὸ ἐκ τῶν φύλλων καὶ τοῦ φλοιοῦ τοῦ φυτοῦ ῥεῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 10 σταγόνων ἀνὰ δίωρον. Παρηγγέλθη τὸ ἐκχύλισμα ὡς καὶ σκευάσμά τι ἐκ τούτου παραγόμενον καὶ Hazeline ἐπικαλούμενον ἐξωτερικῶς κατὰ τῶν αἱμορροΐδων εἰς ἀλοιφὴν (1 : 2). Τὸ βάμμα τοῦ φυτοῦ εἰς δόσιν 5—20 σταγόνων δὶς ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας ἀνεγράφη ὡς αἱμοστατικὸν ἐν τῇ γυναικολογίᾳ.

HAPLOPAPPUS BAYLAHUEN = Hysterionica Baillahen. Φυτὸν 825
τῆς Χιλῆς, οὗτινος ἡ πόα εἰς ἔγχυμα (1 : 150) ἀνεγράφη ὡς ἀντιδιαρροϊκόν, ἰδίᾳ κατὰ τῶν διαρροιῶν τῶν φθισικῶν. Τὸ βάμμα ἀνεγράφη εἰς δόσιν 10—20 σταγόνων ἐπὶ καταρροϊκῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ οὐροποιητικῶν ὀργάνων. Τὸ ῥεῶδες ἐκχύλισμα Extractum Bailahyen fluidum ἀνεγράφη κατὰ τῆς ὀξείας καὶ χρονίας δυσεντερίας, καταρροϊκῶν χρονίων διαρροιῶν καὶ κατ' αὐτῆς τῆς ἡμεδαπῆς χολέρας. Μίγμα 5 γρμ. ἐκ τοῦ ῥεώδους ἐκχυλίσματος, 170 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου καὶ 30 γρμ. σιροπίου ἁπλοῦ παρέχεται κατὰ μέγα κοχλιάριον ἀνὰ δίωρον.

HASCHISCHINUM = Haschisch purum = Χασισίνη ἢ χασὶς καθαρόν. Σκεύασμα παραγόμενον ἐκ τοῦ αἰνοπνευματούχου ἐκχυλίσματος τῆς ἰνδικῆς καννάβεως. Σοκολατόχρους μαλακὴ ῥητινώδης οὐσία, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀναγράφεται ἐν μίγματι μετὰ βρωμιούχου κατὰ γαστρικῶν νευρώσεων καὶ δυσπεψιῶν. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,1 γρμ. ἡ ἡμερησία 0,3 γρμ. ἐνίοτε καὶ δόσεις μικρότεραι τοῦ 0,05 γρμ. ἐπιφέρουσι τὸν ναρκωτικὸν ὕπνον τῆς ἰνδικῆς καννάβεως. 826

HELENINUM = Ἑλενίνη. $= C_6H_{10}O$. Εἶνε στεατοπτένη ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Inula Helenium ἐξαγομένη δι' ἐκχυλίσεως δι' αἰνοπνεύματος (80 %) καὶ καθιζήσεως δι' ὕδατος. Κρυσταλλικαί βελόναι, ἄχροαι, σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ αἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτοι ἐν θερμῷ αἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἐλαίοις· τήκεται ἐν 68°—70°. Κέκτηται ἀντι- 827

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σηπτικὰς ἰδιότητας καὶ συνιστᾶται κατὰ βρογχικῶν παθήσεων, τῆς ἕλξεως μιάνσεως καὶ κατὰ τῆς ἐκ καταρροϊκῆς ἐνδομητρίτιδος λευκορροίας, χορηγουμένη εἰς δόσιν 0,01 γρμ. δεκάκις τῆς ἡμέρας. Ἐπροτάθη ἡ ἑλενινη καὶ κατὰ τῆς ἰθίσεως ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀσιατικῆς χολέρας. Ὑπὸ τὸ ὄνομα Helenol φέρεται ἐν Γαλλίᾳ οἰνοπνευματοῦχον διάλυμα τῆς ἑλενινης χορηγούμενον ὅπου καὶ ἡ ἑλενίνη εἰς δόσιν 5 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας.

828 **HELIANTHUS ANNUUS = Tournesol, Grand soleil.** Τὸ δι' οἰνοπνεύματος (40%) βάμμα (1 : 5) τῶν ἀνθέων καὶ φλοιῶν τοῦ καυλοῦ, ἀνεγράφη κατὰ διαλειπόντων καὶ ἑλειογενῶν πυρετῶν καὶ ἰδίᾳ παιδίων· παρέχεται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2—6 γρμ.

829 **HELIOTROPIUM INDICUM = Yerba de cotona.** Φυτὸν τῆς Κοχιγκίνης καὶ τῶν Ἰνδιῶν, οὗτινος ὁ ὀπὸς ἀνεγράφη πρὸς διάλυσιν ἐοθιήνων καὶ ἀνθράκων, τὸ δὲ ἔγχυμα τῆς πόας εἰς γαργαρίσματα κατὰ φαρυγγιτίδων καὶ ἀμυγδαλιτίδων.

830 **HELIOTROPIN = Piperonal = Ἡλιοτροπίνη = $C_8H_6O_3$.** Σκευάζεται δι' ὀξειδώσεως τοῦ πεπερινικοῦ ὀξέος δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου· κρύσταλλοι βελονοειδεῖς, εὐαρέστου ὀσμῆς, τηκόμενοι εἰς 37°, εὐαποσύνθετοι, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν εἰς δόσιν ἡμερησίαν 1—3 γρμ.

831 **HELLEBOREINUM = Elleboréïne = Ἑλλεβορεΐνη = $C_{24}H_{14}O_{15}$.** Γλυκωματογόνον εἰς τὰ εἴδη τοῦ ἑλλεβόρου περιεχόμενον, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτον ἐν αἰθέρι. Ἐνεργεῖ ὅπως καὶ ἡ δακτυλίτις καὶ ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν ταύτης, παρεχομένη εἰς δόσιν 0,01—0,02 γρμ. τετράκις ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας. Κατά τινας πρὸς πρόκλησιν ἀναισθησίας τοῦ ὀφθαλμοῦ δέον νὰ προτιμᾶται αὕτη τῆς κοκκαϊνης εἰς κολλύρια (0,10 : 10). Ἡ ἑλλεβορείνη εἶνε διάφορος τῆς ἑλλεβορίνης.= Helleborin=$C_{36}H_{48}O_6$, ἥτις ἐνεργεῖ ναρκωτικῶς καὶ εἶνε γλυκωματογόνον περιεχόμενον ὡσαύτως εἰς τὰ εἴδη τοῦ ἑλλεβόρου.

832 **HEMIKRANIN = Ἡμικρανίνη.** Συνίσταται ἐκ μίγματος 5 μ. φαινασετίνης, 1 μ. καφεΐνης καὶ 1 μ. κιτρικοῦ ὀξέος καὶ ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἡμικρανίας, εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ.

833 **HEPARADEN.** Σκεύασμα ἐκ τοῦ ἥπατος παραγόμενον καὶ ἀναγραφὲν κατὰ τοῦ ἰκτέρου εἰς δόσιν ἐφάπαξ 2 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 6—10 γρμ. Ἓν γρμ. τοῦ σκευάσματος = 2 γρμ. προσφάτου ἥπατος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HEPAR SICCATUM. Σκευάζεται ἐκ τοῦ προσφάτου ἥπατος χοίρων καὶ 1 μέρος τούτου = 5 μ. ἥπατος προσφάτου. Ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 20 γρμ. κατὰ τοῦ διαβήτου καὶ τῆς κιρρώσεως τοῦ ἥπατος. 834

HEPATIN. Σκευάζεται δι' ἐκχυλίσεως τοῦ χυμοῦ τοῦ ἥπατος καὶ ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τοῦ ἥπατος. 835

HOANGNAN = Cortex strychnos gaultheriana. Φυτὸν τοῦ Ταγκίνου ἀναγραφὲν κατὰ τῆς λέπρας, τῆς ὑδροφοβίας καὶ τῶν ἐγγράτων τῶν ὄφεων. Ἡ κόνις τοῦ φλοιοῦ χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,75 γρμ. τὰ δὲ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 0,3 γρμ. 836

HOLLARHENA ANTIDYSENTERICA. Τὰ σπέρματα = Indageer καὶ ὁ φλοιὸς = Conessi τοῦ φυτοῦ τούτου ἀνεγράφησαν κατὰ διαρροιῶν, δυσεντερειῶν καὶ αἱμορραγιῶν· χορηγεῖται τὸ βάμμα αὐτῶν (1 : 5) εἰς δόσιν 1—3 γρμ. 837

HOLOCAIN = Paradiaethoxyaethenyldiphenylamidin = Ὁλοκαΐνη. Παράγωγον τῆς παραφενετιδίνης, σκευαζόμενον διὰ συνενώσεως ἰσαρίθμων μορίων παραφενετιδίνης καὶ φαινασετίνης μετ' ἀπελάσεως ὕδατος. Τὰ διαλύματα (2 ½ %) τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἅλατος τῆς ὁλοκαΐνης ἀνεγράφησαν κατὰ 2—3 σταγόνας ὡς τοπικὲν ἀναισθητικὸν ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ. 838

HOLZINE (Oppermann). Ὑγρὸν διαυγὲς ἄχρουν, ὀσμῆς τοῦ ἡδυόσμου, γεύσεως καυστικῆς, Ε. Β. 0,923, διαλυτὸν ἐν ὕδατι, αἰνσπνεύματι καὶ αἰθέρι. Συνίσταται ἐκ 17,5 % μυρμηκαλδεΰδης, 81,5 % μεθυλικοῦ πνεύματος καὶ 1 % μινθόλης καὶ ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀποψυραντικὸν εἰς διαλύματα 3 %. Σκεύασμα ἀνάλογον τῆς Holzin ἐπικληθὲν δὲ Holzinol καὶ συνιστάμενον ἐκ 58 % μεθυλικοῦ πνεύματος, 40 % μινθόλης καὶ 2 % μυρμηκαλδεΰδης, ἀνεγράφη κατὰ τῆς κοκκύτιδος. 839

HOMATROPINUM = Homatropeinum, Oxytoluyltropeinum = Ὁματροπίνη = $C_{16}H_{21}NO_3$. Σκευάζεται διὰ παρατεταμένης θερμάνσεως ἀραιοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος μετὰ ἀμυγδαλικῆς ατροπίνης. Τὰ ἅλατα αὐτῆς, τὸ **ὑδροβρωμικὸν** = H. hydrobromicum, τὸ **ὑδροχλωρικὸν** = H. hydrochloricum καὶ τὸ **σαλικυλικὸν** = H. salicylicum εἶνε κρυσταλλικά, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ ἐνεργοῦσι μυδριατικῶς ἀναλόγως τῆς ἀτροπίνης καὶ χρησιμεύουσιν ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ ἐν διαλύμασιν ½ — 1 % ἀνὰ 5—10 λεπτὰ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σταζόμενα. 840

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

841 **HOPEINE.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο πωλεῖται μορφινῆ ἀρωματισθεῖσα διὰ λυκίσκου, φέρεται δὲ αὐτὴ ὡς ἴδιον ἀλκαλοειδὲς κεκτημένον ναρκωτικὰς ἰδιότητας καὶ προερχόμενον ἐκ τοῦ ἄγρίου λυκίσκου τῆς Ἀμερικῆς.

842 **HUAMANRIPA = Cryptochaete Andicola.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἀνδεων καὶ Περουβίας, ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα (25 : 1000) κατὰ παθήσεων τῶν ὀργάνων τῆς ἀναπνοῆς καὶ ἰδίᾳ βρογχικῶν καταρρων, βρογχοπνευμονιτίδων καὶ κατὰ τῆς αἱμοπτύσεως.

843 **HURA CREPITANS = Assaku, Sablier.** Φυτὸν τῆς Κ. Ἀμερικῆς παρέχον ὀπὸν γαλακτώδη ἐνδεικνύμενον ὡς ἐμετικοκαθαρτικόν, ἀνθελμινθικὸν καὶ ὑδραγωγόν. Τὸ ἐκχύλισμα τοῦ φλοιοῦ ἀνεγράφη κατὰ τῆς λέπρας.

844 **HYAENANCHIS GLOBOSA = Toxicodendron capense.** Οἱ καρποὶ τοῦ φυτοῦ τούτου περιέχουσι τὴν Hyaenanchin, οὐσίαν πικράν, (ἐν διαλύματι 1 : 20,000 ἡ πικρὰ γεῦσις εἶνε εὐδιάκριτος), ὁμοιάζουσαν κατὰ τὴν δρᾶσιν τὴν στρυχνίνην (τετράκις ἠπιωτέραν ταύτης). Τὸ φυτὸν φύεται ἐν Καπλανδίᾳ καὶ οἱ καρποί του χρησιμεύουσι πρὸς δηλητηρίασιν τῶν ὑαινῶν.

845 **HYDRACETINUM = Pyrodinum germanicum, Acetylphenylhydrazin, Phenacethydrazin, Hydroxyline = Ὑδρακετίνη ἢ ὑδροξυλίνη ἢ πυροδίνη γερμανική** $= C_6H_5N\,H\text{-}NH(CH_3CO)$. Σκευάζεται διὰ μίξεως 2 μ. φενυλυδραζίνης μετὰ 1 μ. ἀνυδρίτου τοῦ ξξικοῦ ξξέος, θερμάνσεως τοῦ μίγματος εἰς 150° καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος διὰ ζέοντος ὕδατος. Λευκοί, στιλπνοί, ἄοσμοι καὶ ἀγευστοι κρύσταλλοι, ἐλίγον διαλυτοὶ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 50), διαλυτοὶ ἐν ὕδατι ζέοντι (1 : 10), εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 128° — 129°. Ἀποτελεῖ τὸ $^1/_{10}$ τῆς ἀγγλικῆς πυροδίνης. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν φάρμακον, ἀλλὰ δίδεται μετὰ προσοχῆς διότι προκαλεῖ δευτερεύοντα φαινόμενα ἐπικίνδυνα. Ἡ μεγίστη ἐφ' ἅπαξ δόσις εἶνε 0,05 γρμ., ἡ δὲ μεγίστη ἡμερησία 0,15 γρμ. Κατὰ τῆς ψωριάσεως ἀνεγράφη ἀλοιφὴ περιέχουσα 10 % ὑδρασετίνης.

846 **HYDRANGEA ARBORESCENS.** Φυτὸν τῆς Βιργινίας, οὗτινος ὁ φλοιὸς = Sevenbark εἰς ἀφέψημα (10 : 1000) ἀνεγράφη κατὰ ψαρμιάσεων, λιθιάσεων καὶ νόσων τῶν νεφρῶν. Παρέχει τὴν Hydrangimin γλυκωματογόνον, κρυσταλλούμενον εἰς ἄχροα κρυστάλλια, τηκόμενα εἰς 235°, διαλυτὰ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ αἰθέρι. Εἰς τὸ γλυκωματογόνον τοῦτο ἀποδίδουσι τὴν διαλυτικὴν δι' οὐρολιθους ἐνέργειαν, ἣν κέκτηται τὸ φυτόν.

HYDRARGYRO-PYOCTANINUM, Pyoctaninquecksilber. Κόνις κυανοϊώδης, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, περιέχει 16 % ὑδραργύρου. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χρονίας βλεννορροίας εἰς διαλύματα ($^1/_2$: 1000)· κατὰ τῶν ἐγκαυμάτων ἐπιτάσσεται εἰς κόνιν μετ' ἴσου ποσοῦ ἀμύλου καὶ κατὰ τοῦ ἀχῶρος εἰς ἐπιχρίσεις (0,5 : 50 spiritus saponati) δὶς τῆς ἡμέρας. Παρεσκευάσθη καὶ γάζα ἐκ τοῦ σκευάσματος. 847

HYDRARGYRUM ACETICUM OXYDULATUM = Ὀξικὸν ὑποξειδίον τοῦ ὑδραργύρου = $Hg_2(CH_3COO)_2$. Σκευάζεται διὰ μίξεως 100 γρμ. διαλύματος (10 %) νιτρικοῦ ὑποξειδίου τοῦ ὑδραργύρου ὀξυνισθέντος διὰ νιτρικοῦ ὀξέος μετὰ διαλύματος ὀξικοῦ νατρίου (7,5 γρμ. :25 ὕδατος). Λευκὰ στιλπνὰ λεπτοειδῆ κρυστάλλια, εὐαλλοίωτα ἐν τῷ φωτί, διαλυτὰ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 350), ἀδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς συφιλίδος ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν ἑφάπαξ 0,01—0,06 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 0,2 γρμ. Ἐξωτερικῶς εἰς ἀλοιφὰς (1 : 10—25). 848

HYDRARGYRUM AETHYLOCHLORATUM=Hydrargyrum bichloratum aethylatum=Αἰθυλοχλωριοῦχος ὑδράργυρος = $Hg.(C_2H_5)Cl$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ἰωδούχου αἰθυλίου ἐπὶ τὸ ἀμάλγαμα τοῦ ὑδραργύρου, συνυπάρχοντος καὶ ὀξικοῦ αἰθέρος καὶ ἀναταράξεως τοῦ προκύπτοντος αἰθυλιούχου ὑδραργύρου μετὰ διαλύματος ἅχνης τοῦ ὑδραργύρου. Ἄχροα στιλπνὰ κρυσταλλικὰ λέπια, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτα ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι καὶ σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι. Ἐπροτάθη ὡς ἀντισυφιλιδικὸν δι' ὑποδερείους ἐνέσεις ἐν διαλύμασι (0,5—1 γρμ. : 100). 849

HYDRARGYRUM ALANINICUM = Hydrargyrum amidopropionicum, Amidopropionate ἢ Alaninate de mercure = Ἀμιδοπροπιονικὸς ἢ ἀλανινικὸς ὑδράργυρος=$(CH_3—CH.NH_2COO)_2Hg$. Σκευάζεται ἐὰν 1 μ. ἀμιδοπροπιονικοῦ ὀξέος (ἀλανίνης) διαλυθῇ εἰς 20 μ. ὕδατος καὶ τὸ θερμὸν διάλυμα χυθῇ ἐπὶ μικροῦ ποσοῦ ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου, εἶτα δὲ διηθηθῇ καὶ τὸ διήθημα ἐξατμισθῇ. Λευκοὶ κρύσταλλοι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 3). Ὡς ἀντισυφιλιδικὸν φάρμακον δίδεται ἐσωτερικῶς εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,01—0,1 γρμ. ἢ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις 850

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,005—0,015 γρμ. ἐν ἑνὶ κ. ἐ. ὕδατος.

851 **HYDRARGYRUM ALBUMINATUM SICCUM = Ξηρὸς λευκωματοῦχος ὑδράργυρος.** Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος λευκώματος μετὰ διαλύματος ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου. Τὸ σκεύασμα ἀλλοιοῦται ἐν διαλύσει, χρησιμεύει δὲ ξηρὸν ἐν μίγματι μετὰ γαλακτοσακχάρου (1,5 : 100) ἀναγραφόμενον ἐν τῇ χειρουργικῇ ὡς ἀντισηπτικὸν πρὸς ἐπίπασιν πληγῶν.

852 **HYDRARGYRUM AMMONIO - CHLORATUM = Ἅλας τοῦ Alembroth ἢ ἀμμωνιο - χλωριοῦχος ὑδράργυρος** = $(NH_4Cl)_2$. $HgCl_2+H_2O$ Σκευάζεται διὰ κρυσταλλώσεως διαλύματος ἐν ὕδατι 1 μ. χλωριούχου ἀμμωνίου καὶ 2 μ. ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου. Ἀρχαῖον ἐγκαταλειφθὲν σκεύασμα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πάλιν εἰσαχθὲν ἐν τῇ χειρουργικῇ πρὸς παρασκευὴν ἀντισηπτικῶν εἰδῶν.

853 **HYDRARGYRUM ASPARAGINICUM = Asparaginate ἢ Aspartate de mercure = Ἀσπαραγινικὸς ὑδράργυρος.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 0,72 γρμ. προσφάτως σκευασθέντος ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου ἐντὸς θερμοῦ διαλύματος ἀσπαραγίνης 1 γρμ. ἐν 5 γρμ. ὕδατος καὶ ἀραιώσεως τοῦ διηθήματος μέχρις οὗ τὸ ὅλον διάλυμα εἶνε 72 κ. ἐ. Διαυγὲς ἄχρουν καὶ ἄοσμον ὑγρόν, μεταλλικῆς ὀκτικῆς γεύσεως· ἐπροτάθη δι' ὑποδορείους ἐνέσεις ὡς ἄριστον ἀντισυφιλιτικὸν φάρμακον· δόσις 0,01 γρμ. δι' ἑκάστην ἔνεσιν.

854 **HYDRARGYRUM BENZOICUM OXYDATUM = Benzoate de mercure = Βενζοϊκὸν ὀξειδίον τοῦ ὑδραργύρου** = $(C_6H_5COO)_2Hg+H_2O$. Σκευάζεται ἐὰν 125 γρ. ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου διαλυθῶσι δι' ἠπίας θερμάνσεως ἐντὸς 250 γρ. πυκνοῦ νιτρικοῦ ὀξέος καὶ τὸ διάλυμα ἀραιωθῇ διὰ 4000 μ. ὕδατος καὶ διηθηθῇ. Τῷ διηθήματι προστίθεται διάλυμα 188 μ. βενζοϊκοῦ νατρίου ἐντὸς 4000 μ. ὕδατος καὶ τὸ παραγόμενον ἐκ τῆς μίξεως ἵζημα ξηραίνεται. Λευκοί, μικροί, ἄοσμοι καὶ ἄγευστοι κρύσταλλοι, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι θερμῷ, εὐδιάλυτοι ἐν διαλύματι χλωριούχου νατρίου. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη κατὰ τῆς συφιλίδος εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (0,25 βενζοϊκοῦ ὑδραργύρου ἐντὸς 30 γρ. ὕδατος, μετὰ 0,25 γρ. μαγειρικοῦ ἅλατος), καὶ δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν εἰς καταπότια 0,006 — 0,012 γρμ. κατὰ δόσιν. Καλὰ ἀποτελέσματα φέρουσι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προσέτι ἐπιθέματα μετὰ διαλύματος τοῦ βενζοϊκοῦ ὑδραργύρου (0,8 γρμ. ἐντὸς 30 ὕδατος) πρὸς συφιλιδικὰ ἕλκη. Πρὸς βλεννορροίας τῆς εὐρήθρας συνιστῶνται ἐνέσεις τρὶς τῆς ἡμέρας ἐκ διαλύματος 0,06 γρμ. βενζοϊκοῦ ὑδραργύρου ἐντὸς 400 γρμ. ὕδατος.

HYDRARGYRUM-BETANAPTOLICUM = Beta-naphtolate de mercure H. naphtolicum flavum = β. Ναφθολικὸς ὑδράργυρος 855
$= (C_{10}H_7O)_2Hg$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος νιτρικοῦ ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου μετὰ διαλύματος βηταναφθολικοῦ νατρίου. Κιτρίνη κόνις ἄγευστος, ἄοσμος καὶ ἀδιάλυτος ἐν τοῖς κοινοῖς διαλυτικοῖς ὑγροῖς, περιέχει 30,8% ὑδραργύρου. Διὰ τῆς ἐξωτερικῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου τούτου βελτιοῦται ἡ κατάστασις παλαιῶν πληγῶν, ἐξανθημάτων καὶ κηλίδων. Ἐσωτερικῶς ἐδόθη κατὰ τύφων.

HYDRARGYRUM BETA-NAPHTOLO-ACETICUM = Βητα-ναφθολοξικὸς ὑδράργυρος. Λευκὴ κρυσταλλικὴ οὐσία ἀναλόγων θεραπευτικῶν ἰδιοτήτων πρὸς τὸν θυμολοξικὸν καὶ φαινολοξικὸν ὑδράργυρον. Εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις παρέχεται ἐν παραφινελαίῳ (ὑγρᾷ παραφίνῃ), εἰς δόσιν 0,1 γρμ. δι' ἑκάστην ἔνεσιν. Ἀνεγράφη καὶ ἐσωτερικῶς εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,12 γρμ. 856

HYDRARGYRUM BICHLORATUM CARBAMIDATUM SOLUTUM. Σκευάζεται ἐὰν 1 γρμ. ἄχνης ὑδραργύρου διαλυθῇ εἰς 100 κ. ἑ. θερμοῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος καὶ τῷ ψυχθέντι διαλύματι προστεθῇ 1/2 γρμ. οὐρίας, εἶτα δὲ τὸ ὑγρὸν διηθηθῇ. Λίαν εὐαλλοίωτον, δέον πάντοτε πρόσφατον νὰ σκευάζηται καὶ νὰ προφυλάσσηται ἀπὸ τοῦ φωτός. Ἐπροτάθη ὡς ἧπιον σκεύασμα τοῦ ὑδραργύρου δι' ὑποδορείους ἐνέσεις. Ἓν κ. ἑ. ἐνέχει ὑδράργυρον ὅσον καὶ 0,01 γρμ. ἄχνης ὑδραργύρου. 857

HYDRARGYRUM CARBOLICUM = Hydrargyrum phenolicum, H. phenylicum, Phenate de mercure, Phenolate de mercure = Φαινολικὸς ἢ φαινικὸς ὑδράργυρος. Διακρίνουσιν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα δύο σκευάσματα τὸ **βασικὸν** ἅλας=Hydrargyrum subphenylicum Gambirini $= C_6H_5O.OH.Hg$ καὶ τὸ **οὐδέτερον** ἅλας = Hydrargyrum diphenylicum Merck $= (C_6H_5O)_2Hg$. Τὸ πρῶτον σκευάζεται διὰ καθιζήσεως διαλύματος 271 μ. ἄχνης ὑδραργύρου ἐν 8 λίτραις ὕδατος, διὰ 132 μ. φαινολούχου καλίου ἐν λίτρῳ ὕδατος. Ἡ οὐσία τοῦ ἅλατος ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ἐγένετο ἡ καθίζησις, ἕνεκα 858

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δὲ τούτου τὸ πρεῖον ἔχει χροιὰν ὁτὲ μὲν κιτρινην, ὁτὲ κιτρινέρυθρον καὶ ἄλλοτε τεφρόλευκον, διότι περιέχει μικρὰ ἢ μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ συμπαραγομένου βασικοῦ ἅλατος. Τὸ μειονέκτημα τοῦτο καθιστᾷ τὸ σκεύασμα δύσχρηστον ὡς ἐπικίνδυνον. Πρὸς παρασκευὴν τοῦ εὐδετέρου ἅλατος, συνιστᾶται ἡ ἑπομένη μέθοδος. Σκευαζεται οἰνοπνευματοῦχον πυκνὸν διάλυμα 188 μ. φαινόλης καὶ 56 μ. στερεοῦ καυστικοῦ κάλεως καὶ τῷ διαλύματι τούτῳ προστιθεται οἰνοπνευματοῦχον διάλυμα 135 μ. ἀχνῆς ὑδραργύρου. Τὸ μῖγμα ἐξατμίζεται, εἶτα δὲ προστιθεται τοῦτῳ μικρὸν ποσὸν ζέοντος ὕδατος καὶ διηθεῖται· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ἠθμοῦ ἴζημα ἐκπλύνεται κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ καθαροῦ ὕδατος, εἶτα δὲ δι' ὕδατος προμιχθέντος μετὰ μικροῦ ποσοῦ ἀξικοῦ ὀξέος καὶ μετὰ τὴν ξήρανσιν διαλυόμενον ἐν οἰνοπνεύματι ἀφίεται εἰς κρυστάλλωσιν. Ἄχροοι βελόναι, σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτοι ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι (1:20), ἐν αἰθέρι καὶ ἐν ὀξικῷ ὀξεῖ, περιέχουσι 51,8% ὑδραργύρου. Ἐπροτάθη ὁ φαινικὸς ὑδράργυρος, ὡς ἀντισυφιλιδικὸν φάρμακον εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις· ἐσωτερικῶς παρέχεται εἰς καταπότια περιέχοντα ἓν τούτου 0,02 γρμ. Ἐκ τούτων λαμβάνονται κατ' ἀρχὰς δύο καθ' ἑκάστην δύναται δὲ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ δόσις ν' αὐξηθῇ μέχρι τῶν ἓξ.

859 **HYDRARGYRUM CITRICUM = Κιτρικὸς ὑδράργυρος.** Ἄμορφος, βαρεῖα, λευκὴ κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀνεγράφη δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν.

860 **HYDRARGYRUM CYANATUM = Cyanure de mercure = Κυανιοῦχος ὑδράργυρος = $Hg(Cy)_2$.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως προσφάτως σκευασθέντος ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου ἐν διαλύματι ὑδροκυανικοῦ ὀξέος. Ἄχροοι τετραγωνικοὶ πρισματικοὶ κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν 12,8 μ. ὕδατος ψυχροῦ, 3 μ. ζέοντος καὶ 14,5 μ. οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισυφιλιδικὸν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (1%)· κατὰ τῆς διφθερίτιδος ἐσωτερικῶς δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐδόθη μικρὸν κοχλιάριον ἐκ διαλύματος (0,01 : 100) καὶ εἰς γαργαρίσματα (1 : 10,000). Ἐδόθη καὶ εἰς ἀλοιφὰς πρὸς ἐκζέματα καὶ κνηρώδεις ἄκμας.

861 **HYDRARGYRUM DIJODOSALICYLICUM. = Ἀνδιωδοσαλικυλικὸς ὑδράργυρος.** Ἄμορφος, κιτρίνη, ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι ἀδιάλυτος κόνις. Περιέχει 20,5% ὑδραργύρου καὶ 52% ἰωδίου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HYDRARGYRUM DIPHENYLATUM = Διφαινυλοῦχος ὑδράργυρος $= Hg(C_6H_5)_2$. Μεγάλοι ἄχροοι κρύσταλλοι εὐκόλως διὰ θερμάνσεως ἐξαχνούμενοι. Εἶνε λίαν δηλητηριώδης ἕνωσις τοῦ ὑδραργύρου, ἀποδειχθεῖσα ἀκαταλληλος πρὸς ἐνδομυϊκὰς ἐνέσεις ὡς ἐπιφέρουσα αἰφνιδίως, ἕνεκα ἴσως ταχείας ἀπορροφήσεως, συμπτώματα δηλητηριάσεως, ἅτινα δὲν παρουσιάζονται διὰ τῆς χρήσεως τῶν φαινολικῶν ἁλάτων τοῦ ὑδραργύρου, ὧν ἡ ἀπορρόφησις βαθμιαίως ἐπερχομένη ἰαματικῶς καὶ μόνιμον ἐπενεργεῖ. 862

HYDRARGYRUM EXTINCTUM = Ἐδεσμένος ὑδράργυρος. Εἶνε πυκνὸν προϊὸν τριβῆς ὑδραργύρου ἐνέχον ἐπὶ 400 γρμ. 334 γρμ. καθαροῦ ὑδραργύρου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ λεπτότητι, ὥστε καὶ διὰ τριπλῆς μεγεθύνσεως οὐδὲν σφαιρίον ὑδραργύρου διακρίνεται οὐδὲ διὰ τριβῆς ἐπὶ ὑελίνης πλακὸς ἐπέρχεται ἀποχωρισμὸς τούτου. Τὸ παρασκεύασμα συνιστᾶται πρὸς ταχεῖαν παρασκευὴν τοῦ ὑδραργυρικοῦ ἐμπλάστρου καὶ τῆς ἀλοιφῆς τοῦ ὑδραργύρου. Πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀλοιφῆς τοῦ ὑδραργύρου λαμβάνονται ἐπὶ 1000 μ. ὑδραργύρου ἐδεσμένου, 250 μ. ἀνύδρου λανολίνης, 1140 μ. χοιρείου λίπους καὶ 610 μ. ὁείου λίπους. Τὸ ὅλον τοῦ μίγματος ἐφάπαξ συνανατρίβεται καὶ ἂν ἡ λανολίνη δὲν εἶνε πολὺ σκληρὰ καὶ ἡ ἀνάμιξις τελῆται ἐν ὡρατίῳ οὐχὶ πολὺ ψυχρῷ ἡ περάτωσις τῆς παρασκευῆς τῆς ἀλοιφῆς ἐπέρχεται ἐντὸς 1—2 ὡρῶν. 863

HYDRARGYRUM FORMAMIDATUM SOLUTUM $= \frac{H—CONH}{H—CONH}>Hg$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 1 μ. ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου ἐντὸς μυρμηκαμίδης καὶ ἀραιώσεως τοῦ διαλύματος δι' ὕδατος μέχρις οὗ τὸ σύνολον τοῦ διαλύματος συμποσοῦται εἰς 100 κ. ἑ. Ἄχρουν ἀσθενῶς ἀλκαλικὸν διάλυμα χρήσιμον εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις· 1 κ. ἑ. ἐκ τούτου ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,01 γρμ. ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου. 864

HYDRARGYRUM GALLICUM = Gallate de mercure = Γαλλικὸς ὑδράργυρος. Τὸ ἄριστον τοῦτο ἀντισυφιλιδικὸν φάρμακον τὸ προτιμώμενον ὧν τῶν χλωριούχων καὶ ἰωδιούχων ἑνώσεων τοῦ ὑδραργύρου, σκευάζεται δι' ἀναμίξεως 37,6 γρμ. κρυσταλλικοῦ γαλλικοῦ ὀξέος, μετὰ 21,6 γρμ. κιτρίνου ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου καὶ 25 γρμ. ὕδατος. Τὸ παραγόμενον φύραμα ἀφίεται ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐν ἠρεμίᾳ, εἶτα δὲ κονιοποιεῖται καὶ ἐντελῶς ξηραίνεται ὑπεράνω θειϊκοῦ ὀξέος. Τὸ σκεύασμα εἶνε πρα- 865

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σινομέλαν καὶ περιέχει 37,17 % ὑδραργύρου εἶνε δὲ κατὰ πολὺ μονιμώτερον τῶν ἑνώσεων τῶν σκευαζομένων ἐκ μίξεως νιτρικοῦ ἢ ὀξικοῦ ὑδραργύρου μετὰ ταννίνης ἢ γαλλικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς πρωτογενοῦς καὶ δευτερογενοῦς συφιλίδος παρεχόμενον ἐσωτερικῶς· ἡ ἀπορρόφησις τοῦ φαρμάκου εἶνε ταχεῖα, τὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα ἐπέρχονται ταχέως καὶ δυσάρεστοι δευτερεύουσαι ἐνέργειαι ἐπέρχονται μόνον μετὰ τὴν λῆψιν μεγάλων δόσεων καὶ παρατεταμένην χρῆσιν. Παρέχεται τὸ φάρμακον εἰς καταπότια, ὧν ἕκαστον περιέχει 0,05 γρμ. γαλλ. ὑδραργ. καὶ 0,1 ἐκχυλίσματος κίνας, λαμβανόμενα ἀνὰ 2—4 καθ' ἑκάστην.

866 **HYDRARGYRUM GLUTINOPEPTONATUM HYDROCHLORICUM** = **Hydrargyrum bichloratum glutino - peptonatum, Chlorydrate de Gluten - peptone - sublimé.** Λευκὴ ὑγροσκοπικὴ κόνις, ἐνέχουσα 25 % ἄχνης ὑδραργύρου, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἕνεκα τῆς ὑγροσκοπικότητος προτιμητέα ἡ διαφύλαξις τοῦ σκευάσματος ἐν ὑδατούχῳ διαλύματι (10 %). Συνιστᾶται εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ὡς φάρμακον ἀντισυφιλιδικόν, συνήθως ἐνεργοῦνται 25 ἐνέσεις διὰ διαλύματος (4 : 100), οὗτινος 1 κ. ἐ. ἐνέχει 0,04 γρμ. τοῦ σκευάσματος, ἅτινα περιέχουσι 0,01 ἄχνης ὑδραργύρου.

867 **HYDRARGYRUM GLYCOCOLICUM SOLUTUM** = **Γλυκοκολλικὸς ὑδράργυρος ἐν διαλύσει** = $(NH_2 - CH_2 - COO)_2 Hg$. Σκευάζεται ἐὰν 1 γρμ. ἀμιδοξικοῦ ὀξέος (γλυκοκόλλης) διαλυθῇ ἐν 100 γρμ. ὕδατος, τῷ δὲ διαλύματι προστεθῇ ½ γρμ. ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου καὶ τὸ σύνολον ἐξατμισθῇ μέχρι 50 κ. ἐ. Περιέχει 1 % ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου καὶ χρησιμεύει εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις.

868 **HYDRARGYRUM GYNOCARDICUM.** Μᾶζα λευκὴ κιτρινωπή, συστάσεως πυκνοῦ ἐκχυλίσματος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἡ χρῆσις εἶνε ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τῶν ἄλλων σκευασμάτων τοῦ ὑδραργύρου.

869 **HYDRARGYRUM IODICUM** = **Ἰωδικὸς ὑδράργυρος** = $Hg(JO_3)_2$. Λευκὴ ἄμορφος κόνις, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλύεται ὅμως ἐν διαλύματι ἰωδιούχου καλίου, (ὕδατος ἀπεσταγμένου 10 γρμ. ἰωδικοῦ ὑδραργύρου 0,12 γρμ. καὶ ἰωδιούχου καλίου 0,08 γρμ. ἀντιστοιχοῦσιν εἰς περιεχόμενον τῆς πραβαζείου σύριγγος μὲ 0,01 % ἰωδικοῦ ὑδραργύρου). Τὸ διάλυμα

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

είνε διαυγές, διατηρεῖται ἐπὶ μακρὸν καὶ ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἢ τετάρτην ἡμέραν ἐπαναλαμβανομένας κατὰ τῆς συφιλίδος.

870 **HYDRARGYRUM IODOFORMINATUM = Ἰωδοφορμινοῦχος ὑδράργυρος.** Κόνις ἄχρους καὶ κιτρινωπή, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ ἐν τοῖς συνήθεσι διαλυτικοῖς ὑγροῖς. Προσομοιάζει πολὺ τῷ ἰωδοφορμίῳ κατὰ τὰς ἰδιότητας καὶ τὴν δρᾶσιν ἐνεργοῦσα πάντοτε καὶ ὡς ἕνωσις ὑδραργύρου.

871 **HYDRARGYRUM-KALIUM HYPOSULFUROSUM = Hyposulfite de mercure et de potassium** $= 3Hg(S_2O_3)_2 + 5K_2S_2O_3$. Ἄχροοι εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι κρυσταλλοι, ὧν τὰ διαλύματα δὲν καθιζάνουσι τὸ λεύκωμα. Περιέχουσι 34,8 % ὑδραργύρου. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα τοῦτο εἰς ἐνέσεις, αἵτινες εἶνε ἀνώδυνοι καὶ δὲν προκαλοῦσι τοπικὸν ἐρεθισμόν. Ἐκ τοῦ σκευάσματος 2,32 γρμ. ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 1 γρμ. ἄχνης ὑδραργύρου. Τὸ φάρμακον ἀναγράφεται ὡς ἀντισυφιλιδικόν· 0,25 γρμ. ἐν τούτου διαλύονται ἐντὸς 10 γρμ. ὕδατος, ἐκ τοῦ διαλύματος δὲ γίνονται ἐνέσεις, ὧν ἑκάστη ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,005—0,01 γρμ. ἄχνης ὑδραργύρου.

872 **HYDRARGYRUM OLEINICUM = H. Elainicum, Oleatum hydrargyri = Ἐλαϊκὸς ὑδράργυρος.** Σκευάζεται ἐὰν 25 μ. ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου μιχθῶσι μετὰ 25 μ. οἰνοπνεύματος καὶ μετὰ 75 μ. ἐλαϊκοῦ ὀξέος καὶ τὸ μῖγμα μετὰ 24 ὥρας ἠπίως θερμανθῇ (ἐν 60°) μέχρις οὗ προσλάβῃ ἡμίρρευστον σύστασιν, εἶτα δὲ ἀνακινηθῇ μέχρις ἐντελοῦς ψύξεως τῆς ὁμοειδοῦς μάζης. Κατὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ἑνώσεως ταύτης δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις μεταλλικῶν σκευῶν. Πυκνόρρευστος οὐσία κιτρινη, ἐν θερμ. 65° ἀπροσυντιθεμένη, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, εὐδιάλυτος ἐν βενζίνῃ καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, ἐνεργοῦσα ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος ἐρεθιστικῶς· ἐν μίγματι μετὰ λίπους καὶ βαζελίνης (1:2—5) χρησιμεύει ἀντὶ τῆς ἀλοιφῆς τοῦ ὑδραργύρου = Unguentum cinereum. Φυλακτέον τὴν ἕνωσιν ταύτην τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἀέρος ὡς εὐχερῶς ἀναγομένην.

873 **HYDRARGYRUM OXYCYANATUM = Hydrargyrum oxydatum cyanatum, Oxycyanure de mercure = Ὀξυκυανιοῦχος ὑδράργυρος** $= CN.Hg.O.HgCN$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως ὑδροκυανικοῦ ὀξέος ἐπὶ πλεονάζοντος ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου. Κόνις λευκὴ κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἑξάκις ἀσηπτικωτέρα καὶ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τετράκις ἥττον ἐρεθιστικὴ τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, χρησιμεύουσα ἐν διαλύμασι 1 : 1000—5000. Ἀνεγράφη πρὸς θεραπειαν ὀξειῶν ὀφθαλμικῶν παθήσεων εἰς διαλύματα 1—2% καὶ κατὰ τῆς βλεννορροϊκῆς ὀφθαλμίας τῶν νεογνῶν εἰς διαλύματα (1 : 500).

874 **HYDRARGYRUM PEPTONATUM = Peptonate de mercure = Πεπτονοῦχος ὑδράργυρος.** Σκευάζεται διὰ μιξεως διαλύματος ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου (1 : 20), μετὰ διαλύματος πεπτόνης (3 : 10), διαλύσεως τοῦ ἰζήματος ἐν διαλύματι χλωριούχου νατριου (3 : 50) καὶ ἀραιώσεως τοῦ μίγματος μέχρις 100 μ. Κίτρινον σῶμα ἐντελῶς διαυγὲς ὑγρόν, ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός, ἀναγραφὲν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις.

875 **HYDRARGYRUM PHENOLO - AGETICUM = H. phenylaceticum = Ὑδράργυρος φαινυλοξικός.** Κρύσταλλοι ἄχροοι, βελονοειδεῖς σφαιρικὰ συγκρυσταλλώματα ἀπαρτίζοντες. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις.

876 **HYDRARGYRUM PYROBORICUM = H. boricum = Πυροβορικὸς ὑδράργυρος = HgB_4O_7.** Σκευάζεται ἐὰν 76 γρμ. βορακος κρυσταλλ. διαλυθῶσιν ἐντὸς λίτρου ὕδατος, εἶτα δὲ μιχθῶσι μετὰ διαλύματος 54 γρμ. ἄχνης ὑδραργύρου ἐν λίτρῳ ὕδατος. Ἄμορφος καστανόχρους κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, εἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Χρησιμεύει ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς ἐπίπασιν πληγῶν ἐν μίγματι μετὰ δερματόλης (1 : 10) καὶ εἰς ἀλοιφὰς μετὰ λανολίνης ἢ βαζελίνης (1 : 50).

877 **HYDRARGYRUM RESORCINO-ACETICUM = Resorcino-acetate de mercure = Ρεσορκινοξικὸς ὑδράργυρος.** Κόνις κρυσταλλικὴ κοκκώδης, χροιᾶς σκοτεινῶς κιτρίνης, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι περιέχει 68,9 %, ὑδραργύρου. Τὸ σκεύασμα χρησιμεύει εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐν μίγματι μετὰ ὑγρᾶς παραφίνης καὶ λανολίνης· 5,6 γρμ. ἐκ τοῦ σκευάσματος, 5,5 γρμ. ὑγρᾶς παραφίνης καὶ 2 γρμ. λανολίνης· ἓν κυβ. ἑκατ. περιέχει 0,387 γρμ. ὑδραργύρου.

878 **HYDRARGYRUM SALICYLICUM = Salicylate de mercure = Ἰτεϋλικὸς ὑδράργυρος = $C_6H_4 < \begin{matrix} COO \\ O \end{matrix} > Hg$.** Περιέχει 60 % ὑδραργύρου καὶ σκευάζεται διὰ καθιζήσεως ὑδαρῶς διαλύματος νιτρικοῦ ὑδραργύρου δι' ἀλκαλικοῦ διαλύματος ἰτεϋλικοῦ νατρίου. Κόνις ἄμορφος λευκή, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αἰνεσθυλίῳ καὶ ὕδατι ἐπ' ἐλάχιστον διαλυτή, διαλυτὴ ὅμως ἐν διαλύματι καυστικοῦ νάτρου, καὶ ἐν διαλύματι χλωριούχου ἢ βισανθρακικοῦ νατρίου. Τὸ σκεύασμα πλεονεκτεῖ τῶν λοιπῶν ὀργανικῶν σκευασμάτων τοῦ ὑδραργύρου καὶ συνιστᾶται εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις μετὰ ὑγρᾶς παραφίνης (1 : 10) κατὰ τῆς συφιλίδος, ἀνὰ πᾶσαν 4—8 ἡμέραν 0,1 γρμ. ἐκ τούτου ἐνίεται. Ἀναγράφεται ὅμως καὶ εἰς δόσιν 0,01—0,02 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν εἰς κόνιν ἢ εἰς καταπότια· παρέχεται καὶ εἰς ἀλοιφὰς ὡς καὶ εἰς διαλύματα (0,1 : 250) δι' ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας.

HYDRARGYRUM SILICIO-HYDROFLUORICUM = Fluosilicate de mercure, Hydrargyre silicofluorhydrique = $Hg_2SiFl_6+2H_2O$. 879
Σκευάζεται δι' ἀναταράξεως προσφάτου ἀνθρακικοῦ ὑποξειδίου τοῦ ὑδραργύρου μετὰ διαλύματος πυριτοφθορικοῦ ὀξέος· λαμβάνεται εἰς πρισματικοὺς κρυστάλλους, εὐδιαλύτους ἐν ὕδατι. Τὸ νέον τοῦτο τοῦ ὑδραργύρου ἅλας εἶνε λίαν δραστικὸν ἀντισηπτικὸν καὶ βακτηριοκτόνον, διπλασίως δραστικώτερον τῆς ἴσχυος τοῦ ὑδραργύρου· ἀναγράφεται εἰς διαλύματα 1 : 1000 ἢ εἰς ἀλοιφὰς 1 : 2000.

HYDRARGYRUM SOZOJODOLICUM = Sozoiodolate de mercure 880
=Σωζοϊωδολικὸς ὑδράργυρος=$C_6H_2J_2 \begin{matrix} O \\ SO_3 \end{matrix} > Hg$. Ἅλας τῆς σωζοϊωδόλης συνιστάμενον ἐκ κιτρινερύθρου λεπτῆς κόνεως, περιέχει 32 % ὑδραργύρου καὶ σκευάζεται διὰ μίξεως πυκνοῦ διαλύματος σωζοϊωδολούχου νατρίου μετὰ διαλύματος νιτρικοῦ ὑδραργύρου. Τὸ ἅλας εἶνε δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι (1 : 500), διαλύεται ὅμως ἐν ὕδατι ἐνέχοντι μικρὰν ποσὸν ἅλατος μαγειρικοῦ καὶ τὸ διάλυμα τοῦτο 1 — 10 % χρησιμεύει εἰς καυτηριάσεις δυσόσμων καὶ κακοήθων ἑλκῶν. Μῖγμα 0,8 γρμ. σωζοϊωδολικοῦ ὑδραργύρου, 1,6 γρμ. ἰωδιούχου καλίου καὶ 10 γρμ. ὕδατος, συνιστᾶται εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ τῆς πρωτογενοῦς καὶ δευτερογενοῦς συφιλίδος, ἀλλὰ καὶ διαλύματα τοῦ σκευάσματος 3 % ἀμιγῆ ἰωδιούχου καλίου, ὡς ἧττον εὐαποσύνθετα, ἀναγράφονται εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις 0,1—0,15 γρμ. Διαλύματα 2,5 % θεωροῦνται ὡς ἄριστα παρασιτοκτόνα. Διαλύματα 2 % καὶ ἀλοιφαὶ 1 % παρηγγέλθησαν κατὰ ἐκζεμάτων καὶ παρασιτικῶν δερμοπαθειῶν. Ἡ κόνις τοῦ ἅλατος μετὰ ἀμύλου ἢ τάλκου ἢ γαλακτοσακχάρου 1 : 10, ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κὰν ὡς καὶ κατὰ πολυπόδων τῶν ὥτων. Ἀλοιφὴ 1 % ἐδόθη κατὰ τῶν κιρσωδῶν ἑλκῶν τῆς κνήμης. Τὸ σκεύασμα προφυλακτέον τοῦ φωτός.

881 **HYDRARGYRUM SUCCINIMIDATUM = H. imidosuccinicum, Succinimide mercurique** $= C_8H_4 \begin{matrix} CO \\ CO \end{matrix} > N-Hg-N < \begin{matrix} CO \\ CO \end{matrix} > C_8H_4$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου ἐν ἠλεκτριμιδῇ (Succinimid). Κόνις λευκὴ μεταξόστιλπνος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 25), διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι (1 : 300)· κατάλληλος δι' ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ τῆς συφιλίδος ἐν διαλύματι 1 — 2 % ἢ καὶ ἐν μίγματι μετὰ ὑδροχλωρικῆς κοκαΐνης (2 : 1) ἐν 400 μ. ὕδατος.

882 **HYDRARGYRUM TANNICUM OXYDULATUM = Tannate de mercure = Δεψικὸν ὑποξείδιον τοῦ ὑδραργύρου** $= 2Hg_2(C_{14}H_9O_9)_2$ OH. Κόνις λεπτὴ σκοτεινῆς πρασίνης χροιᾶς, ἄοσμος, ἄγευστος, ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος. Σκευάζεται ἐὰν 50 μ. νιτρικοῦ ὑποξειδίου τοῦ ὑδραργύρου μιχθῶσι μετὰ 30 μ. ταννίνης καὶ 50 μ. ὕδατος, τὸ δὲ φυραματωθὲν μίγμα ἀραιωθῇ διὰ 4000 μ. ὕδατος. Τὸ πρασινωπὸν ἴζημα συλλέγεται καὶ ἐκπλύνεται δι' ὕδατος μέχρις ἐντελοῦς ἐξαφανίσεως τῶν ἰχνῶν τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος, κατόπιν ξηραίνεται ἐξαπλούμενον ἐπὶ πορωδῶν πλακῶν εἰς 30°—40°. Λέπια στιλπνὰ φαιοπράσινα, ἄοσμα καὶ ἄγευστα, ἀπεσυντιθέμενα δι' ὕδατος καὶ οἰνοπνεύματος. Περιέχει 40—50 % ὑδραργύρου καὶ ἀνεγράφη κατὰ τῆς συφιλίδος ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

883 **HYDRARGYRUM THYMOLICUM = Hydrargyrum thymicum, Thymolate de mercure = Θυμολικὸς ὑδράργυρος** $= C_{10}H_{13}OHg.OH$. Σκευάζεται διὰ κατακρημνίσεως διαλύματος νιτρικοῦ ὑδραργύρου διὰ θυμολικοῦ νατρίου. Κόνις πρασινοϊώδης, ἥτις ἐχρησιμοποιήθη ἐν μίγματι μετὰ ὑγρᾶς παραφίνης εἰς ἐνέσεις πρὸς θεραπείαν τῆς συφιλίδος.

884 **HYDRARGYRUM THYMOLOACETICUM = Hydrargyrum aceticothymolicum, H. thymico-aceticum, Thymolacetate de mercure = Θυμολοξικὸς ὑδράργυρος** $= \begin{matrix} CH_3CO_2 \\ CH_3CO_2 \end{matrix} > Hg + Hg < \begin{matrix} CH_3CO_2 \\ C_{10}H_{13}O \end{matrix}$. Κρυσταλλικὸν ἄλας σταθερᾶς χημικῆς συστάσεως, λευκόν, τὴν ὁσμὴν ἐν μέρει τῆς θυμόλης ἔχον, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, διαλυτὸν ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐν ἀραιῷ οἰνοπνεύματι. Κατὰ τὸν Weebander πρέπει νὰ προτιμῶνται αἱ ἐνέσεις διὰ τοῦ ἅλατος τούτου ἀπὸ τὰς δι' ἰωδιλικοῦ ὑδραργύρου καὶ τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, διότι εἶνε ἧττον ὀδυνηραὶ ἐκείνων καὶ σπανιώτατα προξενοῦσιν ἀποστήματα. Περιέχει 55,1 % ὑδραργύρου καὶ παρέχεται ἐσωτερικῶς εἰς καταπότια 0,005—0,01 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας μέχρι τῶν δέκα καταποτίων δι' ἡμέρας· εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1 γρμ. ἐν διαλύσει ἐντὸς 1 γρμ. ὑγρᾶς παραφίνης.

HYDRARGYRUM TRIBROMOPHENOLOACETICUM = Tribromophenacetate de mercure. Συνίσταται ἐκ λεπτῶν βελονοειδῶν κιτρίνων κρυστάλλων, περιεχόντων 29 % ὑδραργύρου. Τὸ σκεύασμα συνιστᾶται ὡς ἀντισυφιλιδικόν, εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (6,5:18 ὑγρᾶς παραφίνης)· 0,5 κυβ. ἑκ. περιέχουσι 0,039 γρμ. ὑδραργύρου. Καθ' ἑβδομάδα τελεῖται μία ἔνεσις. 885

HYDRARGYRUM-ZINCUM CYANATUM=Zincum Hydrargyrocyanatum, Cyanure double de mercure et de zinc = Κυανιοῦχος ὑδραργυρο - ψευδάργυρος = $HgCy_2ZnCy_2$. Σκευάζεται διὰ καθιζήσεως διαλύματος κυανιούχου ὑδραργυρο-καλίου διὰ πυκνοῦ διαλύματος θειϊκοῦ ψευδαργύρου. Κόνις λευκή, κρυσταλλικὴ, ἀβιάλυτος ἐν ὕδατι. Ὁ Lister ἐχρησιμοποίησε τὸ ἅλας τοῦτο ἐν μίγματι μετ' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου πρὸς ἐμποτισμὸν ἀντισηπτικῶν εἰδῶν. 886

HYDRASTIS CANADENSIS. Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Β. Ἀμερικῆς (Racine d'or ἢ jaune ἢ orange), ἀνεγράφη ὡς ἰσχυρὸν τονωτικὸν καὶ αἱμοστατικὸν ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας. Τὸ ῥοῶδες αὐτῆς ἐκχύλισμα ἀνεγράφη εἰς δόσιν 30—40 σταγόνων τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ αἱμοπτύσεως, ἐπιστάξεως καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ μητρορραγιῶν, ἕνεκα μυωμάτων ἢ ἐνδομητρίδιων καὶ μητριτίδων, ὑπεραιμικῆς δυσμηνορροίας, αἱμορραγικῶν ἐμμήνων καὶ αἱμορραγιῶν κατὰ τὴν παῦσιν τῶν ἐμμήνων. 887

HYDRASTININUM = Hydrastininum hydrochloricum = Ὑδραστινίνη καὶ ὑδροχλωρικὴ ὑδραστινίνη. Ἡ βάσις ὑδραστινίνη ($C_{11}H_{11}NO_2$) εἶνε προϊὸν τῆς ὀξειδώσεως τῆς ὑδραστίνης ($C_{21}H_{21}NO_6$) τοῦ ἐκ τοῦ φυτοῦ Hydrastis canadensis ἐξαγομένου ἀλκαλοειδοῦς καὶ παράγεται ἐκ τούτου διὰ θερμάνσεως μετ' ἀραιοῦ νιτρικοῦ ὀξέος· κρυσταλλοῦται ἐκ πετρελαϊκοῦ αἰθέρος εἰς βελόνας τηκομένας εἰς 116° — 117°, εὐδιαλύτους ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, δυσδιαλύτους ἐν ὕδατι 888

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θερμῷ. Μετὰ τῶν πλείστων ἀξέων παράγει ἡ ὑδραστινίνη εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι ἅλατα, ἐξ ὧν τὸ **ὑδροχλωρικὸν** συνιστάμενον ἐκ κιτρίνης κόνεως κρυσταλλικῆς ἐφάνη τὸ ἁρμοδιώτερον δι' ἰατρικὴν χρῆσιν. Τὸ ἐν ὕδατι διάλυμα τῆς καθαρᾶς βάσεως ἔχει ἀντίδρασιν ἰσχυρὰν ἀλκαλικήν. Κατὰ τὸν Falk ἡ ὑδραστινίνη ὑποδορείως χρησιμοποιηθεῖσα παρέσχε κάλλιστα ἀποτελέσματα εἰς μητρορραγίας ἐξ ἐνδομητριτίδων ἢ μυωμάτων προερχομένας. Μετ' ἐπιτυχίας ἐπίσης ἐδόθη πρὸς δυσμηνορροίας μετὰ συμφορήσεων καὶ πρὸς μηνορραγίας προκαλουμένας ἐξ ἱστολογικῶν ἀλλοιώσεων τῆς μήτρας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐνεργεῖται ὑποδόρειος ἔνεσις 6 — 8 ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναμενομένης ἐμμήνου ῥύσεως ἐκ 0,05—0,10 γρμ. ὑδραστινίνης· ἐὰν ἐπέλθῃ αἱμορραγία δύνανται καὶ δύο ἐνέσεις νὰ γίνωσι μέχρις ἐντελοῦς καταπαύσεως ταύτης. Ἐπὶ ἀκανονίστως ἐπερχομένων αἱμορραγιῶν ὁ Falk μετεχειρίσθη μετ' ἐπιτυχίας εἰς ἐνέσεις 0,05 γρμ. ὑδραστινίνης τελουμένας δὶς ἢ τρὶς καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα. Τὸ δι' ἐνέσεις διάλυμα κατασκευάζεται ἐξ ἑνὸς μέρους ὑδροχλωρικῆς ὑδραστινίνης καὶ δέκα μερῶν ἀπεσταγμένου ὕδατος. Ἐδόθη ἡ ὑδροχλωρικὴ ὑδραστινίνη καὶ εἰς καταπότια ἢ μαργαρίτας, ὧν ἕκαστον ἐνέχει 0,025 γρμ. καὶ χορηγοῦνται 4—6 δι' ἡμέρας.

889 **HYDRASTINUM = Ὑδραστίνη** = $C_{21}H_{21}NO_6$. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Hydrastis canadensis· κιτρινόλευκα κρυστάλλια, διαλυτὰ ἐν αἰνοπνεύματι (1:120) καὶ ἐν αἰθέρι (1:84), σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, τηκόμενα ἐν 132°. Ἀνεγράφη αὐτή τε καὶ τὸ **ὑδροχλωρικὸν** αὐτῆς ἅλας Hydrastinum hitartaricum, ὡς αἱμοστατικὸν καὶ τονωτικὸν ἐπὶ μητρορραγιῶν εἰς δόσιν 0,02 — 0,10 γρμ., ἀλλ' ἀπεδείχθη κεκτημένη καὶ δευτερευούσας ἐπιδλαβεῖς ἐνεργείας, ὧν ἕνεκα προτιμᾶται νῦν ἡ ὑδραστινίνη.

890 **HYDROCHINONUM = Paradioxybenzol. Hydroquinone. Paradiphenol = Ὑδροκινόνη** = $C_6H_4 <^{OH}_{OH}$. Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τῆς κινόνης διὰ θειώδους νατρίου· ἡ δὲ κινόνη σκευάζεται δι' ὀξειδώσεως διαλύματος ἀνιλίνης ἐν θειϊκῷ ὀξεῖ διὰ διχρωμικοῦ καλίου. Ἄχροα πρίσματα, τηκόμενα εἰς 169°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτὰ ἐν ζέοντι ὕδατι, αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς διαλύματα 1—2 %, κατὰ τῆς βλεννορροίας καὶ τῆς χρονίας βλεννορροϊκῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οὐρηθρίτιδος, εἰς διακλύσεις τῆς κύστεως πρὸς ἐμπυήσεις ταύτης καὶ σήψεις τῶν οὐρων ὡς καὶ εἰς ἐπιθέματα καὶ πλύσεις ἐπὶ κοιλωτικῶν νόσων τοῦ ἐπιπερυκότος καὶ τοῦ κερατοειδοῦς. Ἀνεγράφη καὶ ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐκ διαλύματος 10 %· ἐδόθη καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ τοῦ τύφου, ἐρυσιπέλατος καὶ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων. Ἡ μεγίστη ἐφ' ἅπαξ δόσις 0,3 — 0,5 γρμ., ἡ ἡμερησία 1,5 γρμ.

HYDROCOTYLE ASIATICA = Vallarai. Φυτὸν τοῦ Μαυριτίου, οὗτινος τὸ δι' οἰνοπνεύματος ἐκχύλισμα, ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,3—0,6 γρμ. κατὰ τῆς λέπρας. 891

HYDROGENIUM HYPEROXYDATUM = H. superoxydatum, H. peroxydatum, Peroxyde d'hydrogéne = Ὑπεροξείδιον τοῦ ὑδρογόνου = H_2O_2+aq. Σκευάζεται δι' ἀποσυνθέσεως τοῦ ὑπεροξειδίου τοῦ βαρύου δι' ὀξέων· ὑγρὸν διαυγὲς πικρᾶς δηκτικῆς γεύσεως. Τὰ ἐν τῷ ἐμπορίῳ σκευάσματα εἶνε διαλύματα τούτου 2 — 10 % ἐν ὕδατι. Χρήσιμον ὡς ἀπολυμαντικὸν κατὰ τῆς διφθερίτιδος ἐν ἀραιοῖς διαλύμασι, πρὸς πλύσιν συφιλιδικῶν, ἀτόνων γαγγραινωδῶν ἑλκῶν καὶ τραυμάτων, πυήσεων τοῦ ὠτὸς καὶ πρὸς κολπικὰς καὶ ἐνδομητρίους ἐγχύσεις. Παρηγγέλθη κατὰ παραστιτικῶν παθήσεων τοῦ δέρματος καὶ τῶν βλεννομεμβρανῶν, ὡς αἱμοστατικόν, ἔτι δὲ καὶ εἰς διαλύματα 1 % πρὸς χρυσακιτρίνην βαφὴν τῶν μελαίνων τριχῶν καὶ κάθαρσιν τῶν ὀδόντων. 892

HYDROLEINUM. Σκεύασμα ἐξ Ἀμερικῆς προερχόμενον καὶ περιέχον ὡς συστατικὰ τὸ ἔλαιον τοῦ ὄνίσκου, τὴν παγκρεατίνην καὶ τὸν βέρακα. 893

HYDRONAPHTOLUM = Oxynaphtol = Ὑδροναφθόλη. Συνίσταται κατά τινας ἐξ ἀκαθάρτου βηταναφθόλης, κατ' ἄλλους δὲ εἶνε προϊὸν ἀντικαταστάσεως ἑνὸς ἀτόμου ὑδρογόνου τῆς βηταναφθόλης ὑπὸ ἑνὸς ὑδροξυλίου. Λέπια λευκά, ὀλίγον ἐν ὕδατι διαλυτά, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ γλυκερίνῃ. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος εἰς δόσιν 0,12—0,15 γρμ. ἀνὰ δίωρον δι' ἐνήλικας καὶ 0,03—0,06 δι' ἀνήλικας. Ἐξωτερικῶς ἐπαινεῖται εἰς διαλύματα ἐν οἰνοπνευματούχῳ ὕδατι 4 % ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ παρασιτικῶν νοσημάτων τοῦ δέρματος. 894

HYDROXYLAMINUM HYDROCHLORICUM = Chlorydrate d'hydroxylamine = Ὑδροχλωρικὴ ὑδροξυλαμίνη = $NH_2(OH)$. 895

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HCl. Κρύσταλλοι ἄχροοι, λίαν ὑγροσκοπικοί, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι (1 : 15) καὶ γλυκερίνῃ, μιγνύμενον τὸ σκεύασμα μετ' ἀλκαλίων ἐκπυρσοκροτεῖ. Τὸ φάρμακον τοῦτο ἐπροτάθη πρὸς θεραπείαν δερματικῶν παρασιτικῶν νόσων καὶ ἰδίᾳ τῆς συκώσεως, τῆς ψωριάσεως, τοῦ λύκου, τοῦ τριχοκείρα ἕρπητος, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς χρυσαροβίνης καὶ τοῦ πυρογαλλικοῦ ὀξέος. Παρέχεται ἐν οἰνοπνευματούχῳ, γλυκερινούχῳ ἢ ὑδατούχῳ διαλύματι (1 — 5 : 1000) ἢ εἰς ἀλοιφὴν (2 : 30). Ἀπορροφουμένη φέρει δηλητηρίασιν, οὗ ἕνεκεν νῦν ἡ χρῆσις αὐτῆς λίαν περιωρισμένη.

896 **HYGIAMA.** Κόνις καστανόχρους, γεύσεως γλυκείας, συνισταμένη ἐξ 28,8 μ. λευκωματίνης 6,6 μ. λιπαρᾶς οὐσίας, 52,8 μ. ὑδατανθράκων διαλυτῶν, 10,5 μ. ἀδιαλύτων ὑδατανθράκων, 2,5 μ. ἁλάτων καὶ 4 μ. ὕδατος. Ἀνεγράφη ὡς τρόφιμον.

897 **HYOSCINUM = Ὑοσκίνη = $C_{17}H_{21}NO_4$.** Ἡ ὑοσκίνη εἶνε ἄμορφον ἀλκαλοειδὲς συνυπάρχον μετὰ τῆς ὑοσκυαμίνης ἐν τῷ ὑοσκυάμῳ. Εὔχρηστον ἐν τῇ θεραπευτικῇ τὸ **ὑδροβρωμιοῦχον ἅλας** Hyoscinum hydrobromicum = Bromydrate d'hyoscine = $C_{17}H_{21}NO_4HBr_3+3H_2O$ κρυσταλλούμενον εἰς βραχεῖα κρυστάλλια, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη τὸ ἅλας εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,0002 — 0,0005 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 0,001 — 0,002 γρμ. ὡς πραϋντικὸν διεγέρσεων φρενοβλαβῶν ἐπὶ ὀξείας μανίας κατὰ τοῦ τρόμου τῆς τρομώδους παραλύσεως, τῆς χορείας καὶ τοῦ τρομώδους παραληρήματος τῶν οἰνοποτῶν. Παρηγγέλθησαν καὶ ὑποδέρμιοι ἐνέσεις, ὧν ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,0002 γρμ. καὶ ἡ μεγίστη ἡμερησία 0,001 γρμ. Διαλύματα τοῦ ἅλατος (1—2 : 1000) σταζόμενα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐνεργοῦσι μυδριατικῶς ἐπὶ τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ πεντάκις ἰσχυρότερον τῆς ἀτροπίνης. Ἐπειδὴ τὰ τοῦ ἐμπορίου προϊόντα ὑπὸ τὸ ὄνομα Hyoscinum hydrobromicum, συνίστανται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς ἐχούσης τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ὑδροβρωμικῆς σκοπολαμίνης (ἀλκαλοειδοῦς τοῦ φυτοῦ Scopolia atropoides), διὰ τοῦτο διεγράφη ἐκ τῆς τελευταίας ἐκδόσεως τῆς Γερμανικῆς φαρμακοποιίας ἡ Hyoscinum hydrobromicum καὶ ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τῆς Scopolaminum hydrobromicum.

898 **HYOSCYAMINUM = Ὑοσκυαμίνη = $C_{17}H_{23}NO_3$.** Ἡ καθαρὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑοσκυαμίνη συνίσταται ἐκ μεταξοστίλπνων κρυσταλλικῶν βελονῶν, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι ψυχρῷ καὶ ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, διαλυτῶν ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 108°. Ἡ ὑοσκυαμίνη καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς ἀνεγράφησαν ὡς πραϋντικὰ ἐπὶ φρενοπαθειῶν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,002—0,05 γρμ. Ὡς φάρμακον μυδριατικὸν ἀντὶ τῆς ἀτροπίνης δὲν ἀναγράφεται πλέον ἡ ὑοσκυαμίνη ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ. Ἐν τῇ θεραπευτικῇ χρήσιμος μόνον ἡ **κρυσταλλική**=Hyoscyaminum crystallissatum, οὐδέποτε δὲ ἡ ἄμορφος, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ μίγματος ὑοσκυαμίνης, ὑοσκίνης καὶ προϊόντων ἀποσυνθέσεως τούτων.

HYPNALUM=**Chloralantipyrinum, Monochloralantipyrinum**= **Ὑπνάλη.**=$C_{11}H_{12}N_2O.CCl_3CH(OH)_2$. Σκευάζεται διὰ τριβῆς 188 μ. ἀντιπυρίνης μετὰ 165,5 μ. ἐνύδρου χλωράλης, διαλύσεως τοῦ ἑλαιώδους μίγματος ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ κρυσταλλώσεως. Κρύσταλλοι ἑκταεδρικοί, ἄοσμοι καὶ ἄγευστοι, διαλυτοὶ ἐν τῷ δεκαπενταπλασίῳ ποσῷ ὕδατος, τηκόμενοι εἰς 67° — 68°. Ἄριστον ὑπνωτικὸν καὶ παυστικὸν σκεύασμα δυνάμενον νὰ δοθῇ καὶ εἰς παιδία εἰς δόσιν 0,3 — 0,6 γρμ. ὡς ἐστερημένον δυσαρέστου γεύσεως καὶ τῶν καυστικῶν ἐνεργειῶν τῆς χλωράλης, παρέχεται συνήθως εἰς δόσιν 1—2 γρμ. (ἴδε καὶ Bichloralantipyrinum). 899

HYPNOACETINUM = **Ὑπνοακετίνη**=$C_6H_4 < \begin{matrix} O.CH_3.CO.C_6H_5 \\ NH.C_2H_3O. \end{matrix}$ Εἶνε ὀξυαιθενυλοξυλοπαραμιδοφαινυλαιθὴρ συνιστάμενος ἐκ διαφανῶν λεπίων, σχεδὸν ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, δυσδιαλύτων ἐν χλωροφορμίῳ καὶ διαλυτῶν ἐν οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 160°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,25 γρμ. ὡς ὑπνωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν. 900

HYPNONUM = **Acetophenonum, Phenylmethylaceton** = **Ὑπνόνη** = $C_6H_5.CO.CH_3$. Σκευάζεται διὰ τῆς ξηρᾶς ἀποστάξεως ὀξικοῦ καὶ βενζοϊκοῦ ἀσβεστίου καὶ καθάρσεως τοῦ ἀποστάγματος διὰ κλασματικῆς ἀποστάξεως, καθ' ἣν συλλέγεται τὰ ἐπέκεινα τῶν 198° ἀποστάζον ὑγρόν. Ὑγρὸν ἄχρουν ἢ ὑποκίτρινον ἐλαιῶδες, ζέον εἰς 200°, εἰς 14° στερεοποιούμενον καὶ ὀσμὴν ἔχον ὑπενθυμίζουσαν τὴν τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων, Ε. Β. 1,06 δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ· ἐνεργεῖ ὡς ὑπνωτικὸν 901

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

φάρμακον, παρέχεται μετὰ γλυκερίνης ἐν καψακίοις πηκτῆς συνήθως δὲ 0,10 — 0,20 γρμ. ἤτοι 4—8 σταγόνες ἐπιφέρουσιν ὕπνον.

902 **HYPOPHYSIS CEREBRI SICC. PULV.** Παρασκευάζεται ἐκ τοῦ μυξαδένος Glandulae pituitariae προσφάτως σφαγέντων βοῶν ἢ μόσχων (1 μ. τοῦ σκευάσματος=6,5 μ. τοῦ προσφάτου μυξαδένος)· ἀνεγράφη κατὰ τῆς μεγαλογκίας τῶν ἄκρων καὶ δὲν ἐπετεύχθη μὲν ἡ σμίκρυνσις τοῦ ὄγκου τῶν ἄκρων, ἐπραύνθησαν ὅμως αἱ κεφαλαλγίαι καὶ νευραλγίαι, ἐπαυξηθείσης ἅμα καὶ τῆς διουρήσεως. Χαραγγεῖται εἰς τροχίσκους (Tablettes de Hypophyse cerebrale ou glande pituitaire), ὧν ἕκαστος περιέχει 0,1 γρμ. καὶ λαμβάνονται κατ' ἀρχὰς ἀνὰ εἷς, εἶτα ἀνὰ 2 καὶ τέλος ἀνὰ 3 τῆς ἡμέρας.

903 **JABORANDI = Feuilles de jaborandi.** Τὰ φύλλα τοῦ ἐν Pernambuco φυτοῦ Pilocarpus pennatifolius ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα (3—5 : 150) ὡς διαφορητικά. Προτιμητέα ἡ χρῆσις τῆς ἐκ τῶν φύλλων ἐξαγομένης Pilocarpinum.

904 **JACARANDA ACUTIFOLIA.** Φυτὸν τῆς Περουβίας, οὗτινος οἱ καρποὶ φημίζονται ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τῆς συφιλίδος. Ἀφεψήματα ἐκ τῶν καρπῶν σκευαζόμενα παρέχονται μετ' ἐπιτυχίας ἐξωτερικῶς κατὰ τῶν βευβώνων.

905 **JAMBUL = Jameni, Kabajame, Navel, Semen Jambolanae.** Τὰ σπέρματα τοῦ Syzygium Jambolanum φυτοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν ἀνεγράφησαν κατὰ τοῦ διαβήτου (ἴδε Syzygium Jambolanum).

906 **JATROPHA CURCAS = Curcas purgans.** Τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ ταύτου τῆς Κ. Ἀμερικῆς=Semina Curcadis s. Ricini majores εἶνε καθαρτικὰ καὶ περιέχουσιν ἔλαιον = Oleum Iatrophae circas s. infernale, ὅπερ εἰς δόσιν 10—15 σταγόνων ἐνεργεῖ ὡς 30 γρμ. ἐλαίου τοῦ κίκεως.

907 **JATROL = Oxyjodoaethylanilid = Ὀξυϊωδοαιθυλανιλίδη = NH. $C_6H_5O_2$ (C_2H_5O). J_2.** Ἐπροτάθη ὡς ξηρὸν ἀντισηπτικὸν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ δυσόσμου ἰωδοφορμίου, ἀποτελεῖται ἐξ ἀόσμου κόνεως, ἀβλαβοῦς διὰ τὸν ζωϊκὸν ὀργανισμόν. Κατά τινας ἡ ἕνωσις αὕτη δὲν εἶνε παράγωγον τῆς αἰθυλανιλίδης ἀλλὰ τῆς μεθυλανιλίδης.

908 **ICHTYOLUM = Ichtyol = Ἰχθυόλη.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται τὸ Ammonium sulfoichtyolicum, ὅπερ σκευάζεται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διὰ τῆς ξηρᾶς ἀποστάξεως ἀσφαλτεμιγεῖς τινὲς σχιστολίθου τοῦ Τυρόλου, ἐνέχοντος ἀπολιθώματα ὑδροβίων ζώων καὶ ἰχθύων. Τὰ ἐλαιώδες ἀπόσταγμα (τῶν 100° — 250°), κατεργάζεται μετὰ πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος, τὸ δὲ ἐκ ταύτης παραγόμενον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀκάθαρτον Acidum sulfoichtyolicum= $C_{28}H_{36}S_2O_6H_2$, κορέννυται διὰ καυστικῆς ἀμμωνίας καὶ παρέχει τὴν ἰχθυόλην, ἥτις ἐνέχει 10—15 % θείου. Ὑγρὸν σιροπιῶδες, ὀσμῆς δυσαρέστου, διαλυτὸν ἐν μίγματι ἴσων μερῶν οἰνοπνεύματος καὶ αἰθέρος, ἐν μέρει διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι ἢ αἰθέρι, δυσδιάλυτον ἐν πετρελαϊκῷ αἰθέρι, μετὰ τοῦ ὕδατος μίγνυται ἐν πάσῃ ἀναλογίᾳ καὶ παρέχει καστανόχροα διαλύματα. Ἐνίοτε φέρεται τὸ **θειοϊχθυολικὸν ἀμμώνιον** καὶ ἐν ξηρᾷ μορφῇ, ὅτε καλεῖται Ichtyolum siccum. Ἄλλοτε ἐφέρετο ὑπὸ τὸ ὄνομα Ichtyolum τὸ Natrium sulfoïchtyolicum τὸ σκευαζόμενον διὰ κορεσμοῦ διὰ καυστικοῦ νάτρου τοῦ προϊόντος τῆς κατεργασίας τοῦ ἀποστάγματος τοῦ τυρολικοῦ σχιστολίθου μετὰ θειϊκοῦ ὀξέος. Τῆς ἰχθυόλης ἄλατα ἀναγραφέντα εἶνε καὶ τὰ ἑπόμενα· Lithium sulfoïchtyolicum, Hydrargyrum sulfoïchtyolicum καὶ Zincum sulfoichtyolicum. Ἡ ἰχθυόλη ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς εἰς ἀλοιφὰς (10—50 %) ἢ αἰθεροπνευματοῦχα διαλύματα (10—40 %) κατὰ δερματικῶν παθήσεων, λειχήνων, ἑρπήτων, ἀκμῆς, ψώρας, συκώσεως, ψωριάσεως, κνήφης, πιτυριάσεως, ἐκζεμάτων, ἐρυσιπέλατος, ἐγκαυμάτων καὶ χειμέτλων· ἐσωτερικῶς παρηγγέλθη ἡ ἰχθυόλη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,2—1 γρμ. κατὰ τῆς φθίσεως καὶ χρονίων παθήσεων τῶν πνευμόνων καὶ βρόγχων, κατάρρων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, χρονίων ρευματισμῶν, ἀρθρίτιδος, νευραλγιῶν καὶ νεφριτίδων. Προσέτι ἐδόθη ἡ ἰχθυόλη κατὰ τοῦ κοκκύτου τῶν παίδων εἰς εἰσπνοὰς (διαλύματα ἐν γλυκερίνῃ 3 %) ἢ ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν κατ' ἀρχὰς μὲν 0,05—0,2 γρμ. εἶτα δὲ 0,6—1 γρμ. δι' ἡμέρας. Ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις (1—5 : 100) κατὰ τῆς ὀξείας καὶ χρονίας βλεννορροίας, εἰς διαλύματα ½ — 1 % πρὸς πλύσιν τῆς κύστεως ἐπὶ κατάρρων αὐτῆς καὶ κυστιτίδων. Ἀνεγράφη ἡ ἰχθυόλη κατὰ φλογιστικῶν παθήσεων, ἐξιδρωμάτων καὶ ἐξελκώσεων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων (μητριτίδων, σαλπιγγιτίδων, ὠοθηκιτίδων), χορηγουμένη ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, εἰς ἐντριβὰς τῆς κοιλίας δι' ἀλοιφῆς (1 : 10) καὶ εἰς βύσματα ἐμβαπτιζόμενα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐν διαλύμασι γλυκερινούχοις 5—10 %. Ἡ ἰχθυέλη ἐξόδη καὶ εἰς γαργαρίσματα 2—3 % ἐπὶ ὀξειῶν φαρυγγιτίδων.

909 **ICHTYOLUM GERMANICUM=Ichtyol Allémand, Thiolum=Θειόλη.** Σκευάζεται ἐκ τοῦ παραφινελαίου τῆς φαιανθρακοπίσσης διὰ διαλύσεως ἐν αὐτῷ ἀνθέων τοῦ θείου, κατεργασίας τοῦ προϊόντος μετὰ πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ κορέσεως τῶν παραγομένων ἐνώσεων διὰ καυστικῆς ἀμμωνίας. Τὸ σκεύασμα φέρεται ὑπὸ δύο μορφάς, ὡς Thiolum liquidum καὶ Thiolum siccum, τὸ πρῶτον εἶνε ὑγρὸν καστανόχρουν, τὸ δεύτερον μελανοφαία κόνις σχεδὸν ἄοσμος καὶ ἐν ὕδατι διαλυτή. Ἡ θειέλη ἐπροτάθη ἀντὶ τῆς ἰχθυέλης πρὸς ἐξωτερικὴν θεραπείαν, πλεονεκτεῖ δ' ἐκείνης ὡς μὴ δύσοσμος. Ἀνεγράφη εἰς ἀλοιφὰς (10 — 20 %) καὶ εἰς διαλύματα ἐν γλυκερίνῃ (20—40 %).

910 **IECORINUM.** Παρασκεύασμα σιροπιῶδες προταθὲν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου· ἐν κοχλιαρίῳ τῆς τραπέζης (20 γρμ.) περιέχει 0,1 γρμ. χλωρυδροφωσφορικοῦ ἀσβεστίου, 0,05 γαλακτικοῦ ὀξέος, 0,6 γρμ. φωσφορικοῦ ὀξέος, 0,01 γρμ. βρωμίου, 0,01 γρμ. ἰωδίου, 0,075 γρμ. ἰωδιούχου σιδήρου καὶ 1 γρμ. ἐκχυλίσματος συνθέτου τῆς ἀρτεμισίας.

911 **IMIDIOD.** Ἀμερικανικὸν ἀντισηπτικὸν τῶν πληγῶν σκεύασμα παραγόμενον διὰ θερμάνσεως διαλύματος παραϊσοξυφαινυλήλεκτριμιδίης μετὰ διαλύματος ἰωδίου ἐν ἰωδιούχῳ καλίῳ. Ρομβικὰ κρυστάλλια, ἐρυθρομέλανα εἰς 175° τηκόμενα.

912 **INEINUM = Ἰνεΐνη.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Strophantus ἐξαγόμενον. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ κατὰ τοῦ καιλιακοῦ τύφου ἀναγραφεῖσα εἰς δόσιν 0,06—0,12 γρμ.

913 **INFLUENZIN.** Μῖγμα συνιστάμενον ἐκ φαιναστίνης, καφεΐνης, ἰτεϋλικῆς κινίνης καὶ μαγειρικοῦ ἄλατος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἡμικρανίας καὶ τῆς ἰνφλουέντζας.

914 **INGESTOL.** Ὑγρὸν κίτρινον περιέχον 2,5 θειϊκοῦ μαγνησίου, 1,5 θειϊκοῦ νατρίου, 1 θειϊκοῦ καλίου, 0,5 χλωριούχου μαγνησίου, 0,75 χλωριούχου νατρίου, 0,01 κιτρικοῦ σιδήρου, 1,5 γλυκερίνης καὶ 100 ἀρωματικοῦ ὕδατος. Ἀνεγράφη τὸ φάρμακον εἰς δόσιν τριῶν ποτηρίων δι' ἡμέρας κατὰ χρονίων καὶ ὀξειῶν παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων ὡς καὶ κατὰ τῆς ναυτιάσεως.

915 **INGLUVINUM.** Κόνις κιτρινόλευκος, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ παρέχουσα θολὰ διαλύματα. Φέρεται ἐκ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ ἐμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πάρτιον καὶ περιέχει πεψίνην, μικρὰν ποσὸν ἀμύλου καὶ μαγειρικοῦ ἄλατος. Συνιστᾶται κατὰ τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων καὶ παλαιῶν δυσπεψιῶν εἰς δόσιν 0,5 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, πρὸ τοῦ φαγητοῦ.

INTESTIN. Μῖγμα συνιστάμενον ἐκ βισμουθίου, ναφθαλίνης καὶ βενζοϊκοῦ ὀξέος ἀναγραφὲν εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ. πρὸς ἀντισηψίαν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. 916

IODAETHYLUM CAMPHORATUM. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χολέρας εἰς ὑποδερμίους ἐνέσεις, ἐν συνδυασμῷ μετὰ διαλυμάτων διθειοκιτρολικοῦ νατρίου (10%). Τὸ σκεύασμα παράγεται διὰ διαλύσεως καφουρᾶς ἐντὸς ἰωδιούχου αἰθυλίου. 917

IODANISOL = Orthojodanisol = Ἰωδανισόλη = C_6H_4. OCH_3.J. Κιτρίνη ἢ ἐρυθροκιτρίνη κρυσταλλικὴ μᾶζα, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκομένη εἰς 47°. Συνιστᾶται ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικόν. 918

IODANTIFEBRINUM = Paraiodacetanilid, Acetoparaiodanilide = Ἰωδαντιπυρετίνη = $C_6H_4JNH(CH_3CO)$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωριούχου ἰωδίου ἐπὶ τὴν ὀξανιλίδην προδιαλυθεῖσαν ἐν ὀξικῷ ὀξεῖ· κρυσταλλοῦται εἰς ῥομβικὰ τραπέζια, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτα ἐν θερμῷ ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ ὀξικῷ ὀξεῖ, τήκονται εἰς 181°,5 καὶ εἶνε ἄοσμα καὶ ἄγευστα. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικόν, ἀλλ' ἀπεδείχθη ἡ ἐνέργειά του μηδαμινή. 919

IODANTIPYRINUM = Jodpyrinum, Jodpyrine, Antipyrinum Jodatum = Ἰωδαντιπυρίνη ἢ ἰωδιοῦχος ἀντιπυρίνη ἢ ἰωδοπυρίνη = $C_{11}H_{11}JN_2O$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωριούχου ἰωδίου ἐπὶ τὴν ἀντιπυρίνην. Κρυσταλλοῦται εἰς ἀχρόους στιλπνάς, πρισματικὰς βελόνας, ἀγεύστους, δυσδιαλύτους ἐν ψυχρῷ ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, εὐδιαλύτους ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀλλὰ θερμοῖς ὑγροῖς, τήκεται εἰς 160°· ἀνεγράφη κατὰ τοῦ βρογχικοῦ ἄσθματος, τῶν ὑποξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων, τῶν κεφαλαλγιῶν, τοῦ τύφου, τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, τῆς πολυαρθρίτιδος καὶ τῆς συφιλίδος εἰς δόσιν 0,5—1,5 γρμ. καὶ συνενεῖ τὰς ἰαματικὰς ἰδιότητας τῆς ἀντιπυρίνης καὶ τοῦ ἰωδίου. 920

IODCASEIN. Ἀντισηπτικὸν σκεύασμα, ἐξ οὗ παράγεται καὶ γάζα. Κόνις κιτρίνη τὴν ὀσμὴν τοῦ ἰωδίου ἔχουσα. 921

IODEJODOFORMINE. Κόνις ἀνοικτοῦ καστανίνου χρώματος, 922

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

τηκομένη εἰς 200°· εἶνε ἕνωσις τοῦ ἰωδίου καὶ τῆς ἰωδοφορμίνης τῆς νέας ταύτης ἀντισηπτικῆς ἑνώσεως τῆς προταθείσης πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδιοφορμίου.

923 **JODIPHENYLAMIN = Ἰωδοδιφαινυλαμίνη.** Ἰωδιοῦχον παράγωγον τῆς διφαινυλαμίνης, σκευαζόμενον δι' ἐπιδράσεως ἰωδίου ἐπὶ τὴν διφαινυλαμίνην προμιχθεῖσαν μετὰ ἀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου πρὸς δέσμευσιν τοῦ ἐκλυομένου ὑδροϊωδικοῦ ἀξέος. Τὸ σκεύασμα εἶνε ἐντελῶς ἄοσμον, κρυσταλλικόν, κέκτηται ἐντόνους ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας καὶ προυτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου.

924 **JODOCAFFEINUM = Jodotheinum, Coffeiniodnatrium = Ἰωδοκαφεΐνη.** Ἕνωσις ἐκ καφεΐνης καὶ ἰωδιούχου νατρίου περιέχουσα 65% καφεΐνης. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 35 μ. ἰωδιούχου νατρίου καὶ 65 μ. καφεΐνης ἐν ὕδατι καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος μέχρι ξηροῦ. Κόνις λευκή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι (1 : 7). Παρέχεται εἰς δόσιν 0,5—3 γρμ. δι' ἡμέρας, ἐπὶ καρδιακῶν παθήσεων πρὸς αὔξησιν τῆς συστολικῆς δυνάμεως τῆς καρδίας, τῆς ἐν ταῖς ἀρτηρίαις πιέσεως καὶ πρόκλησιν διουρήσεως, ἔτι δ' ἐδόθη κατὰ τοῦ ἀσκίτου καὶ τῆς κιρρώσεως τοῦ ἥπατος.

925 **JODOCRÉSINE.** Σκεύασμα ἐνέχον 54% ἰωδίου, προταθὲν ὡς ἀντισηπτικὸν Κόνις ἄμορφος, ἄοσμος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, διαλυτὴ ἐν χλωροφορμίῳ.

926 **JODOFORMAL = Ἰωδοφορμάλη.** Κρυσταλλικὴ κόνις κιτρίνη, σχεδὸν ἄοσμος, τηκομένη εἰς 128°, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, εὐδιάλυτος ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου.

927 **JODOFORMIN = Jodoformoline, Hexamethylentetraminiodoform = Ἰωδοφορμίνη.** Ἄοσμον ἰωδοφόρμιον, συνιστάμενον ἐκ λεπτῆς λευκῆς ἐν τῷ φωτὶ κιτρινιζούσης κόνεως, ἀδιαλύτου ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, δυσδιαλύτου ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι καὶ ἥτις τήκεται εἰς 178°, περιέχει 25% ἐξαμεθυλενοτετραμίνης (οὐροτροπίνης) καὶ 75% ἰωδοφορμίου, ὅπερ ἀποσπᾶται ἐκ τῆς ἑνώσεως ταύτης ὑπὸ ἐπιδράσεως τῶν ἐκκρίσεων τῶν πληγῶν. Πλεονεκτεῖ τοῦ ἰωδοφορμίου, ὡς ἐστερημένου τῆς δυσαρέστου ὀσμῆς, τοῦ δηλητηριώδους καὶ τοῦ ἐρεθιστικοῦ ἐκείνου. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου εἰς ῥαβδία (10—20%) εἰς ἀλοιφὰς ἢ γλυκερινωτὰς (10—20%) καὶ εἰς γάζαν. Κατεσκευάσθη καὶ ἡ ἕνωσις Jodoformine-mercure, ἥτις εἶνε κόνις κιτρίνη, ἀδιά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυτος ἐν ὕδατι, συνενοῦσα τὰς ἰδιότητας τῶν συστατικῶν αὐτῆς.

IODOFORMIUM = Trijodomethan = Ἰωδοφόρμιον = CHJ_3. 928

Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως οἰνοπνευματούχου διαλύματος ἰωδίου ἐπὶ θερμοῦ διαλύματος ἀνθρακικοῦ νατρίου ἢ καλίου. Κρυσταλλικὴ κόνις ἢ μικρὰ κίτρινα ἑξαγωνικὰ φυλλίδια, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι (1 : 14000), δομὴν διαπεραστικὴν τοῦ κρέατος ἔχοντα, E.B. 2,000, τηκόμενα εἰς 115°—120°. Τὸ ἰωδοφόρμιον διαλύεται ἐν 50 μ. ψυχροῦ καὶ ἐν 10 μ. ζέοντος οἰνοπνεύματος (90 %), 5—6 μ. αἰθέρος, ἐν χλωροφορμίῳ, λιπαρσῖς καὶ αἰθερίοις ἐλαίοις, ὡς καὶ ἐν οἰνοπνευματούχοις ἢ ἐλαιούχοις διαλύμασι καφουρᾶς, περιέχει 96,7 % ἰωδίου. Χρήσιμον ὡς ἄριστον ἀντισηπτικὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, τραυμάτων, συριγγίων καὶ ἑλκῶν, εἴτε ὡς κόνις ἐπιπάσεως, ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 10 γρμ. ἢ ἀλοιφὰς (1 : 5—10), εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀντισηπτικῶν εἰδῶν καὶ ἰδίᾳ γάζης (10 — 20 %), ἥτις ἐμποτίζεται ἐν αἰθερισύχῳ διαλύματι ἰωδοφορμίου ἢ διαβρέχεται ἐν διαλύματι 3 μ. κολοφωνίου, 2 μ. ἐλαίου τοῦ κέκεως καὶ 100 μ. οἰνοπνεύματος καὶ εἶτα ἐπιπάσσεται διὰ κόνεως ἰωδοφορμίου. Παραγγέλλεται τὸ ἰωδοφόρμιον καὶ εἰς κελλόδιον (1 : 15 — 30) καὶ εἰς ὑπεθέματα (0,5 — 1 γρμ.), κηρία καὶ ῥαβδία (1 : 5)· (ἴδε καὶ Stilus). Αἱ μετὰ βασελίνης καὶ λίπους χειρείου ἀλοιφαὶ τοῦ ἰωδοφορμίου μελανοῦνται ταχέως ἐξ ἀποχωρισμοῦ ἰωδίου, ἀλλὰ δὲν ἀποβάλλουσι τὴν ἐνέργειάν των. Τὸ ἰωδοφόρμιον ἀνεγράφη καὶ ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,02—0,1—0,15 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ συφιλίδος, χοιράδων, ῥαχίτιδος, διαβήτου, φθίσεως καὶ αἱμοπτύσεων, ἰδίᾳ δὲ παρηγγέλθη εἰς δόσιν 0,1 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ φθίσεως τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ περιτοναίου. Ἀνεγράφησαν καὶ ὑποδόρειοι ἐνέσεις τοῦ ἰωδοφορμίου ἐπὶ βρεγχοκήλης ἐκ διαλύματος 1 μ. ἰωδοφορμίου, ἐντὸς 5 μ. αἰθέρος καὶ 5 μ. ἐλαίου τῆς καφουρᾶς ἢ 9 μ. κοινοῦ ἐλαίου. Παρηγγέλθησαν καὶ πλύσεις τῆς κύστεως ἐπὶ χρονίων κυστιτίδων ἐκ μίγματος 1 μ. ἰωδοφορμίου, 5 μ. γλυκερίνης καὶ 100 μ. ὕδατος. Πρὸς βελτίωσιν τῆς κακοσμίας τοῦ ἰωδοφορμίου ἐπροτάθησαν ἡ κουμαρίνη (1 : 1000), τὸ ἀνισέλαιον, τὸ τερεβινθέλαιον, τὸ ἐρεικέλαιον, ἡ μενθόλη, τὸ περσυδιανὸν βάλσαμον, τὸ πετρέλαιον, τὸ ἡδυσμέλαιον, τὸ εὐκαλυπτέλαιον, οἱ κύαμοι τοῦ Tonka (1 : 100) ὁ πεφρυγμένος καφὲς καὶ ἡ λιθανθρακόπισσα (ἴδε καὶ Jodoformium desodoratum).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

929 **JODOFORMIUM BITUMINATUM.** Σκευάζεται δι' ἐμποτισμοῦ τοῦ ἰωδοφορμίου ὑπὸ πίσσης. Λέπια στιλπνά, διαφανῆ, καστανόχροα, εὐκόλως κονιοποιούμενα, ἐστερημένα τῆς ὀσμῆς τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ μένον πισσώδη ὀσμὴν ἀναδίδοντα· ἀνεγράφη ὅπου καὶ τὸ ἰωδοφόρμιον.

930 **JODOFORMIUM CREOLINATUM = Κρεωλινοῦχον ἰωδοφόρμιον.** Παράγεται διὰ μίξεως ἰωδοφορμίου μετὰ 1—2% κρεωλίνης. Κόνις ἀρωματική, καστανόχρους, ἀναγραφομένη εἰς ἀλοιφάς, ὡς κόνις ἐπιπάσεως καὶ εἰς γάζαν.

931 **JODOFORMIUM DESODORATUM.** Πρὸς κάλυψιν τῆς δυσαρέστου ὀσμῆς τοῦ ἰωδοφορμίου, χρησιμεύει συνήθως ἡ κουμαρίνη (1 : 1000). Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν προτάθησαν διάφορα αἰθέρια ἔλαια καὶ ἴδια τὸ τοῦ ἡδυόσμου, τοῦ κοριάνδρου, τοῦ μαράθρου, τῆς τερεβινθίνης, κτλ. πρὸς δὲ ἡ καφουρά, τὸ φαινικὸν ὀξύ, ἡ κρεωλίνη, ἡ μινθόλη, ὁ στύραξ κ.τ.λ. Ἐπιτυχεῖς ἀναλογίαι πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀόσμου ἰωδοφορμίου εἶνε 197 μ. ἰωδοφορμίου, 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 2 μ. ἐλαίου τοῦ ἡδυόσμου. Προκειμένου δὲ νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ἔλαιον τοῦ κοριάνδρου λαμβάνονται 2 σταγόνες τούτου ἐφ' ἑκάστου γρμ. ἰωδοφορμίου (ἴδε καὶ iodoformium).

932 **JODOFORMIUM VULPIUS.** Συνίσταται ἐκ λεπτοτάτης κόνεως ἰωδοφορμίου καὶ συνιστᾶται ὑπὸ τοῦ χειρουργοῦ Vulpius ὡς ἰαματικώτερον τοῦ κοινοῦ ἰωδοφορμίου.

933 **JODOFORMOSALOLUM = Ἰωδοφορμοσαλόλη.** Εἶνε διάλυμα ἰωδοφορμίου ἐντὸς τετηκυίας σαλόλης πηγνύμενον μετὰ τὴν ψύξιν αὐτοῦ.

934 **JODOGENIN = Jodogen = Ἰωδογόνον.** Μῖγμα ἄνθρακος καὶ ἰωδικοῦ ἁλατος, φέρεται ὑπὸ τὴν μορφὴν κηρίων, ἅτινα ἀναφλεγέμενα καίονται ἐκλύοντα ἰώδιον, δι' οὗ καθαίρεται ὁ ἀὴρ μεμολυσμένων δωματίων.

935 **JODOLCOLLODIUM.** Σκευάζεται ἐκ 10 μ. ἰωδόλης, 16 μ. οἰνοπνεύματος (94%), 64 μ. αἰθέρος, 4 μ. βαμβακοπυρίτιδος καὶ 6 μ. ἐλαίου τοῦ κικεως. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ὅπου καὶ τὸ κολλόδιον τοῦ ἰωδοφορμίου.

936 **JODOLUM = Tetrajodopyrrolum, Pyrrol tetraiodé = Ἰωδόλη = C_4J_4NH.** Εἶνε τετραιωδοῦχος πυρρόλη καὶ σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ἰωδίου ἐπὶ τὴν πυρρόλην ἐν οἰνοπνευματούχῳ ἀλκαλικῷ διαλύματι. Κόνις κρυσταλλικὴ κιτρινοφαιά, δυσδιάλυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸς ἐν ὕδατι (1:5000), εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι (1:4), αἰθέρι (1:1), χλωροφορμίῳ (1:50) καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις. Ἄοσμος καὶ τχεδὸν ἄγευστος σύσια, ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἀλλοιουμένη ἀποσκοτεινοῦται τὴν χροιὰν καὶ ἀναδίδει ὀσμὴν ἰωδίου, περιέχει 89 % ἰωδίου. Ἀνεγράφη εἰς κόνιν ἢ γάζαν, ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικόν, ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου ἐπὶ πληγῶν, τραυματικῶν κοιλοστήτων, συριγγίων καὶ συφιλιδικῶν ἑλκῶν. Παρέχεται καὶ εἰς ἁλοιφὰς (5 — 10 %) καὶ διαλύματα ἐν οἰνοπνεύματι (1:20) σὺν γλυκερίνῃ ἢ ἐν αἰθέρι (1—2:10) χρησιμεύει καὶ πρὸς ἐμποτισμὸν ἀντισηπτικῶν εἰδῶν. Τὸ φάρμακον παρέχει εὐάρεστα ἀποτελέσματα κατὰ τῶν νοσημάτων τοῦ λάρυγγος, κατὰ τῆς ἀτροφικῆς καὶ συφιλιδικῆς ὀζαίνης, κατὰ τῆς διαπυϊτικῆς φλεγμονῆς τῶν ὀστῶν, κατὰ τῶν φυματιωδῶν ἑλκῶν καὶ κατὰ νοσημάτων τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ τῆς τραχείας, ὡς καὶ παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὠτιων. Ἐσωτερικῶς παρέχεται εἰς δόσιν 0,1 — 0,5 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ συφιλιδικῶν καὶ χοιραδικῶν παθήσεων. Παρηγγέλθη καὶ κατὰ τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 1 — 3 γρμ. δι' ἡμέρας καὶ ἐξωτερικῶς εἰς ἐμφυσήσεις.

IODOLUM COFFEINATUM = Coffeiniodol, Jodolcafeine = Καφεϊνοῦχος ἰωδόλη = $C_8H_{10}N_4O_2.C_4J_4NH$. Περιέχει 74,6 % ἰωδόλης καὶ 25,4 % καφεΐνης. Κόνις κρυσταλλικὴ τεφρά, ἄοσμος καὶ ἄγευστος καὶ ἐν γένει δυσδιάλυτος. Ἐπροτάθη ὡς ἕνωσις μονιμωτέρα τῆς ἰωδόλης. 937

IODOPHENINUM = Jodophenacetinum, Trijodophenacetinum, Phenacetinum iodatum, Phenacetine iodé = Ἰωδοφαινίνη, ἰωδοφαινασέτινη = $C_{30}H_{28}N_2O_4J_3$. Ἐσκευάσθη τὸ πρῶτον τῷ 1891, ἀποτελεῖται δὲ ἐξ ἑνώσεως δύο μορίων φαιναστετίνης καὶ τριῶν ἀτόμων ἰωδίου καὶ περιέχει 51 % ἰωδίου. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 6 μ. φαιναστετίνης ἐν 50 μ. πυκνοῦ ὀξικοῦ ὀξέος, μετὰ διαλύματος 9 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐν 30 μ. ὕδατος καὶ διαλύματος 6,8 μ. ἰωδίου καὶ 13,6 μ. ἰωδιούχου καλίου ἐν 13,6 μ. ὕδατος. Κόνις σκολατέχρους, ἥτις ἐν θερμῷ ὀξικῷ ὀξεῖ διαλυομένη παρέχει κρυστάλλους ὁμοιάζοντας πρὸς τοὺς τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου· ἔχει ὀσμὴν τὴν τοῦ ἰωδίου, χρωματίζει τὴν ἐπιδερμίδα κιτρίνην, τήκεται ἐν 130°—131° ἀποσυντιθεμένη ἐν μέρει, διαλύεται ἐν 20 μ. ψυχροῦ ὀξικοῦ ὀξέος, εἶνε εὐδιάλυτος ἐν θερμῷ ὀξικῷ ὀξεῖ καὶ οἰνοπνεύματι, δυσδιά- 938

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυτος ἐν βενζόλῃ καὶ χλωροφορμίῳ, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δι' οὗ βραδέως ἀπορυπτόθεται. Ἡ ἰωδοφαινίνη κέκτηται ἰσχυρὰς ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας καὶ κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Βερολίνῳ πειράματα ἡ βακτηριοκτόνος αὐτῆς δρᾶσις εἶνε ἀνωτέρα τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου. Ἐν τῇ θεραπείᾳ προσφάτων πληγῶν ἡ ἰωδοφαινίνη δὲν παρέχει εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἐφ' ὅσον ἰσχυρῶς ἐπὶ τούτων ἐνεργοῦσα, ἐπὶ πεπαλαιωμένων ὅμως πληγῶν δι' ἐπιπάσεως τῆς κόνεως αὐτῆς ἢ δι' ἐφαρμογῆς βάτταξ ἐμβαπτισθείσης ἐν μίγματι ἰωδοφαινίνης καὶ γλυκερίνης ἐλήφθησαν ἄριστα ἀποτελέσματα. Ἡ χρῆσις αὐτῆς κατὰ τοὺς πειραματίσαντας ἰατροὺς ἐνδείκνυται καὶ κατὰ καρκινωμάτων. Εὔχρηστος σκευασία τῆς ἰωδοφαινίνης εἶνε τὸ **κολλόδιον** αὐτῆς, ὅπερ χρησιμεύει, ὅπου καὶ τὸ τοῦ ἰωδοφορμίου, πλεονεκτεῖ δὲ τούτου κατὰ τὸ ἄοσμον καὶ σκευάζεται διὰ διαλύσεως ἰωδοφαινίνης ἐντὸς κολλοδίου.

939 **IODOPHENOCHLORAL = Ἰωδοφαινοχλωράλη.** Εἶνε μίγμα ἴσων μερῶν βάμματος τοῦ ἰωδίου, φαινικοῦ ὀξέος καὶ ἐνύδρου χλωράλης καὶ παρηγγέλθη κατὰ παρασιτικῶν δερματικῶν παθήσεων.

940 **IODOTHEOBROMINUM = Theobrominjodnatrium = Ἰωδοθεοβρωμίνη.** Εἶνε μίγμα 40 μ. θεοβρωμίνης 21,6 μ. ἰωδούχου νατρίου καὶ 38,4 μ. ὑποθειώδους νατρίου. Κόνις λευκή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι θερμῷ. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως ἡ ἰωδοκαφεΐνη.

941 **IODOZON = Ἰωδόζον.** Εἶνε προϊὸν γαλλικῆς κατασκευῆς συνιστάμενον ἐξ ὑγροῦ ἐνέχοντος ὄζον καὶ ἰώδιον, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ μορφῇ, ὥστε δὲν ἀνιχνεύεται τὸ ἰώδιον διὰ τῶν συνήθων αὐτοῦ ἀντιδραστηρίων. Τὸ ἰωδόζον δὲν εἶνε καυστικὸν καὶ κέκτηται τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὄζοντος καὶ ἰωδίου. Χρησιμεύει ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ δι' εἰσπνοὰς κατὰ τῆς φθίσεως.

942 **IODUM TRIBROMATUM = Iodum bromatum, Tribromure d'Iode = Ἰώδιον τριβρωμιοῦχον.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 10 μ. ἰωδίου ἐντὸς 19 μ. βρωμίου· ὑγρὸν σκοτεινῶς φαιόν, δυσαρέστου διαπεραστικῆς ὀσμῆς, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι· ἀνεγράφη κατὰ διφθεριτικῶν κυναγχῶν εἰς ψεκασμοὺς καὶ γαργαρίσματα (1 : 300).

943 **IODUM TRICHLORATUM = Τριχλωριοῦχον ἰώδιον = ICl_3.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως περισσείας χλωρίου ἐπὶ τὸ ἰώδιον· ex tempore παράγεται διάλυμα τούτου δι' ἀναμίξεως 5,5 μ. ἰω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δίου, μετὰ 22 μ. ὕδατος καὶ διεχετεύσεως χλωρίου ἐν τῷ μίγματι. Τὸ προκύπτον διάλυμα περιέχει 10 % τριχλωριούχου ἰωδίου. Κρύσταλλοι ἐρυθροκίτρινοι, διαπεραστικῆς ὀσμῆς, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι (1:5), οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκονται εἰς 25°. Ἀραιὰ διαλύματα αὐτοῦ ἀποσυντίθενται διὰ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Συνιστῶνται ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀπολυμαντικόν· πρὸς ἀπολύμανσιν χειρῶν, ἐργαλείων, ἐπιδέσμων καὶ πληγῶν εἰς διαλύματα 1:1000—1500, εἰς διάλυμα 5:100 κατὰ τερηδονισμένων ὀδόντων, εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας 1:1200 καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ στομαχικῶν ζυμωτικῶν παθήσεων, εἰς διάλυμα (0,1:150) χρησιμεύοντα κατὰ κοχλιάρια.

IRIS VERSICOLOR. Ἡ ῥίζα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ φυομένου τοῦ φυτοῦ ἀνεγράφη ὡς χολαγωγὸν καὶ καθαρτικὸν καὶ παρέχεται τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,5—1 γρμ. 944

IRIDINUM = Ἰριδῖνη. Ῥητινώδες σκεύασμα ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ Iris versicolor. Δραστικὸν ἐμετοκαθαρτικὸν παρεχόμενον εἰς δόσιν 0,05—0,2 γρμ. ἐν καταποτίοις· ἀνεγράφη καὶ ὡς χολαγωγὸν καὶ κατὰ τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων. 945

ISOCOCAINUM = Dextrococainum, Benzoate de Γ'Isoethylecgonine = Ἰσοκοκαΐνη. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως (ἐν 120°—160°) 2 μ. χλωριούχου βενζοϋλίου μετὰ 1 μ. αἰθυλιούχου αἰθέρος τῆς ἰσεκγονίνης. Τήκεται εἰς 43°—45° καὶ παράγει μετὰ τοῦ ὑδροχλωρικοῦ, νιτρικοῦ καὶ ὑδροϊωδικοῦ ὀξέος δυσδιάλυτα ἅλατα· προκαλεῖ ἀναισθησίαν ταχύτερον τῆς κοκαΐνης, ἀλλ' ἐρεθίζει τὸν ὀφθαλμόν. 946

ISOTOMIN = Ἰσοτομίνη. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Isotoma longiflora. Τὸ φυτὸν ἐξ οὗ ἀπεχωρίσθη τὸ ἀλκαλοειδὲς εἶνε λίαν ἐνλητηριῶδες καὶ αὐταὶ δὲ αἱ ἀναθυμιάσεις τοῦ φυτοῦ θεωροῦνται ὡς ἐπιβλαβεῖς. Ἐν ταῖς βυτικαῖς Ἰνδίαις χρησιμοποιεῖται τὸ φυτὸν ὡς μέσον ἐπισπαστικόν. Κατὰ μικρὰ ποσὰ ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη ὡς δραστικὸν φάρμακον κατὰ τῆς πεπαλαιωμένης συφιλίδος. Τὸ ἀποχωρισθὲν ἀλκαλοειδὲς ἔχει τὴν ὄψιν ῥητίνης ἐρυθρᾶς, τὰ δὲ δι' αὐτοῦ ἐπὶ ζώων γενόμενα πειράματα ἀπέδειξαν τοῦτο ὡς ἐνλητήριον τῆς καρδίας καὶ εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κεκτημένον ἐνέργειαν, προσομοιάζον δὲ κατὰ πολλὰ πρὸς τὴν λοβελίνην τὴν ἐκ τοῦ φυτοῦ Lobelia inflata ἀποχωρισθεῖσαν. 947

ISOVALERYLCHININUM SALICYLICUM = Ἰσοβαλερυλικὴ ἰσοβα- 948

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λερυλοκινίνη. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τοῦ χλωριούχου ἰσοβαλερυλίου μετὰ κινίνης καὶ μίξεως τοῦ προκύπτοντος διαλύματος τοῦ ἐνέχοντος ἰσοβαλερυλοκινίνην μετὰ διαλύματος ἰτευλικοῦ ὀξέος, ὅτε καταπίπτει ἡ ἰτεϋλικὴ ἰσοβαλερυλοκινίνη, ὡς λευκὸν κρυσταλλικὸν σῶμα, τηκόμενον εἰς 202°, ἄγευστον, ἀναλλοίωτον ἐν τῷ ἀέρι, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ ἐν αἰθέρι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ βενζόλῃ. Τὸ σκεύασμα ἀνεγράφη ὡς ἀντινευραλγικόν.

949 **Itrol = Argentum citricum, Citrate d'argent = Ἰτρόλη ἢ κιτρικὸς ἄργυρος.** Κόνις ἄοσμος καὶ ἄγευστος, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 3800), διαλυτὴ ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐφάμιλλον τῆς Actol, ὡς κόνις ἐπιπάσεως πληγῶν, εἰς ἀλοιφὴν ἐπὶ δερματικῶν παθήσεων μετὰ λανολίνης ἢ βασελίνης (1 : 50—100), εἰς διαλύματα (1 : 4—5000) πρὸς ἀπολύμανσιν χειρῶν, ἐργαλείων, πληγῶν, τῆς ἐπιδερμίδος καὶ κοιλοτήτων τοῦ σώματος· εἰς διαλύματα 1 : 5—10000 εἰς γαργαρίσματα, ἐπιθέματα καὶ λευτρὰ καὶ εἰς διαλύματα (0,025—0,05 γρμ. : 200 γρμ.) εἰς ἐνέσεις τετράκις τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς ὀξείας καὶ χρονίας βλεννορροίας, τῆς βλεννορροϊκῆς οὐρηθρίτιδος καὶ πλύσεις ἐπὶ χρονίας κυστίτιδος. Τὰ διαλύματα δέον νὰ παρασκευάζωνται ἑκάστοτε πρόσφατα ὡς εὐαλλοίωτα.

950 **ITROSYL.** Προϊὸν ἐξ Ἀγγλίας προερχόμενον ἐντὸς σωληναρίων περιεκτικότητος 30 γρμ. Τὸ σκεύασμα μιγνύμενον μετὰ ἐννεαπλασίου ὄγκου οἰνοπνεύματος, παρέχει φάρμακον καθ' ὁλοκληρίαν ἀντιστοιχον πρὸς τὸ Spir. Aeth. nitr. τῆς Ἀγγλικῆς φαρμακοποιίας.

951 **JUGLANDINUM.** Ῥητινώδες σκεύασμα ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Juglans cinerea, ἀναγραφὲν ὡς ἥπιον καθαρτικόν, ὑπακτικὸν καὶ χολαγωγὸν εἰς δόσιν 0,10 — 0,30 γρμ. Διαχρίτευον τοῦ ἀλκαλοειδοῦς Juglandinum τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Juglans.

952 **JUGLANS CINEREA = Noix à beurre, Butternuss.** Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης χρησιμεύει ὡς ἥπιον καθαρτικὸν κατὰ δυσεντερικῶν καὶ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος, χορηγούμενον εἰς δόσιν ½—1 ½ γρμ.

953 **IZAL = Ἰζάλη.** Εἶνε σκεύασμα ἐκ κρεσολῶν, ὡς ἀντισηπτικὸν φάρμακον, ἰδίᾳ ἐν Ἀγγλίᾳ χρησιμεῦον. Συνίσταται ἐκ κατασταγχρόου ὑγροῦ, προσομοιάζοντος τῇ κρεωλίνῃ, ὀσμῆς πισσώδους,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μεθ' ὕδατος μιγνυμένου καὶ λευκὸν γαλάκτωμα παρέχοντος. Δὲν κέκτηται καυστικὰς ἰδιότητας, δὲν προσβάλλει τὰ μέταλλα καὶ δὲν κηλιδώνει τὰ ὑφάσματα. Μετὰ τοῦ ὕδατος μίγνυται κατὰ πᾶσαν ἀναλογίαν δὲν εἶνε δηλητήριον καὶ κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας ἀνωτέρας τοῦ φαινικοῦ ὀξέος. Ἐν διαλύματι 1/2 % 1 : 200, θνήσκουσι τὰ βακτηρίδια τῆς διφθερίτιδος, τῆς δοτραχιᾶς καὶ τῆς χολέρας.

KAIRINUM = Καΐρινη = $C_9H_{10}(C_2H_5)NO$. Παράγωγον τῆς ὀξυκινολίνης, σκευαζόμενον δι' ἀναγωγῆς τῆς ο-ὀξυκινολίνης καὶ κατεργασίας τοῦ προϊόντος τῆς ἀναγωγῆς μετὰ χλωριούχου αἰθυλίου. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι 1 : 6, διαλυτὴ ἐν 20 μ. εἰνοπνεύματος, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ γλυκερίνῃ. Ἡ ὑδροχλωρικὴ αὐτῆς ἕνωσις εἶνε ἡ πρώτη οὐσία ἡ προταθεῖσα εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κινίνης, ὡς κεκτημένη ἀντιπυρετικὰς ἰδιότητας, εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,1—0,3 γρμ. δι' ἀνήλικας. Πρὸς θεραπευτικοὺς σκοποὺς παρέχεται ἡ **αἰθυλιοῦχος καΐρινη** = Aethylkairinum, ἡ ἀναγραφομένη ὡς Kairinum A, οὐχὶ δὲ ἡ **μεθυλιοῦχος** = Kairinum M, διότι ἡ τελευταία κέκτηται καὶ ἐπιβλαβεῖς ἐνεργείας. Τὴν **καΐρινην A** ἀντικατέστησαν ἐντελῶς τὰ νεώτερα ἀντιπυρετικὰ φάρμακα. 954

KAIROLINUM = Cairolinum = Καϊρολίνη=$C_9H_{10}(C_2H_5)N$. Παράγωγον τῆς κινολίνης· διακρίνονται δύο προϊόντα Kairolinum A ἡ **αἰθυλιοῦχος** = Aethylkairolinum καὶ Kairolinum M = Methylkairolinum ἡ **μεθυλιοῦχος**, ἀμφότερα προϋτάθησαν ὡς ἀντιπυρετικὰ εἰς δόσιν 1—2 γρμ., ἀλλ' ἀπεδείχθησαν ἔχοντα ἐλαχίστην ἀξίαν. 955

KALADANA=Graine noire. Εἶνε τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ Pharbitis Nil χρησιμεύοντα ἀντὶ τῆς ἰαλάπης ἐν Ἰνδίαις ὡς ἥπιον καθαρτικόν. Τὸ ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 0,3—0,4 γρμ. τὸ βάμμα εἰς δόσιν 4—6 γρμ. καὶ ἡ ἐκ τούτων κόνις εἰς δόσιν 1—2 γρμ. 956

KALIUM AURO-CYANATUM καὶ KALIUM HYDRARGYRO-CYANATUM = Χρυσοκυανιοῦχον καὶ ὑδραργυρο-κυανιοῦχον κάλιον = K Au Cy_2 καὶ K_2 Hg Cy_4. Ἀμφότερα τὰ διπλᾶ ταῦτα ἅλατα κέκτηνται ἔκτακτον ἀντισηπτικὴν ἐνέργειαν, ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ λευκῶν ἐν ὕδατι διαλυτῶν κρυστάλλων. Ἓν μέρος τοῦ χρυσοκυανιούχου καλίου καθιστᾷ 25 χιλιάδας μέρη ὄρου αἵματος ἀκατάλληλα εἰς διατροφὴν μικροβίων. Τὸ 957

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται ἐπὶ 60 χιλιάδων μερῶν τοῦ ὑροῦ αἵματος δι' ἑνὸς μέρους ὑδραργυροκυανιούχου καλίου.

958 **KALIUM CAMPHORICUM = Καμφορικὸν κάλιον** = $C_{10}H_{14}O_4K_2$. Προπαρᾶται τοῦ καφουρικοῦ ὀξέος ὡς εὐδιάλυτον, εἶνε λίαν ὑγροσκεπτικὸν καὶ συνήθως ἀποτελεῖ σιροπιῶδες ὑγρόν. Ἐντελῶς ξηρὸν εἶνε κρυσταλλικὸν· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν, ἀλλὰ φαίνεται ἀσθενέστερον τοῦ καφουρικοῦ ὀξέος (ἴδε καὶ **A. camphoricum**).

959 **KALIUM CANTHARIDINICUM = K. Cantharidatum, Cantharidate de potasse = Κανθαριδινικὸν κάλιον** = $C_8H_{12}O < \begin{matrix} COOK \\ COOK \end{matrix} + 3\,H_2O$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως 0,3 γρμ. κανθαριδίνης, 0,4 γρμ. καυστικοῦ κάλεως καὶ 20 γρμ. ὕδατος ἐντὸς σφαιρικῆς φιάλης χωρητικότητος λίτρου· τὸ μῖγμα θερμαίνεται ἐπὶ ἀτμολούτρου μέχρις οὗ ληφθῇ διαυγὲς διάλυμα καὶ εἶτα προστίθεται τούτῳ ὕδωρ μέχρι τοῦ ὄγκου τοῦ λίτρου. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φθίσεως εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,0002—0,0003 γρμ. δι' ἰσχυροὺς ὀργανισμούς, 0,0001 γρμ. δι' ἀσθενεῖς καὶ 0,000025 γρμ. διὰ παιδία (ἴδε καὶ **Cantharidinum**).

960 **KALIUM COBALTO - NITROSUM = Κοβαλτιο-νιτρώδες κάλιον** = $Co(NO_2)_2.6KNO_2$. Σκευάζεται διὰ μιξέως διαλύματος νιτρώδους καλίου μετὰ διαλύματος νιτρικοῦ κοβαλτίου ὀξυνισθέντος δι' ὀξικοῦ ὀξέος. Κόνις κιτρίνη, συνισταμένη ἐκ μικρῶν κρυστάλλων, ὀλίγον ἐν θερμῷ ὕδατι διαλυτή, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ αἰθέρι. Τὸ φάρμακον παρέχει καλὰ ἀποτελέσματα πρὸς δυσπνοίας καὶ λευκωματουρίας ἐπὶ καρδιακῶν ἀνωμαλιῶν, παρεχόμενον κατὰ 0,03 γρμ. ἀνὰ πᾶν 2ωρον ἢ 4ωρον.

961 **KALIUM DITHIOCARBONICUM = Dithiocarbonate de potasse, Potassium dithiocarbonaté = Διθειοανθρακικὸν κάλιον** = K_2COS_2. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως θειούχου ἄνθρακος ἐπὶ ζέοντος διαλύματος καυστικοῦ κάλεως. Κρυσταλλικὴ κιτρινέρυθρος κόνις, διαρρέουσα ἐν τῷ ἀέρι, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι. Τὸ σκεύασμα ἀνεγράφη εἰς ἀλοιφὰς (1—10 %) καὶ εἰς διαλύματα 5 % κατὰ δερματικῶν παθήσεων, ἐκζεμάτων, ψωριάσεως, χοιραδικῶν δερμοπαθειῶν, συκώσεως, τοῦ λύκου καὶ τοῦ ἀχῶρος.

962 **KALIUM FERRICYANNATUM RUBRUM = Ἐρυθρὸν διῆρο-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κυανιοῦχον κάλιον = $K_3 (Fe\,Cy_6)_2$. Ἐρυθρὰ στιλπνοὶ κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν 4 μ. ὕδατος, δυσδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη τὸ ἅλας τοῦτο κατὰ τῆς χολέρας, εἰς διάλυμα 1 % γλυκανθὲν διὰ σιροπίου, παρέχεται κατὰ δίωρον ἓν κοχλιάριον τῆς τραπέζης καὶ δι' ἀνήλικας ἓν μικρὸν κοχλιάριον.

KALIUM GLYCERINO - PHOSPHORICUM = $C_3H_7O_3PO(OK)_2 + 2H_2O$. Φέρεται εἰς διάλυμα 50 % ὑγρὸν κίτρινον διαυγές, μιγνύμενον μεθ' ὕδατος κατὰ πᾶσαν ἀναλογίαν. Παρέχεται ὑποδερείως εἰς διάλυμα 5 % (ἴδε καὶ Acidum Glycerinophosphoricum). 963

KALIUM OSMICUM = Ὀσμικὸν κάλιον = $K_2OsO_4 + 2H_2O$. Σκευάζεται διὰ προσθήκης διαλύματος καυστικοῦ κάλεως ἐν οἰνοπνευματούχῳ διαλύματι τετροξειδίου τοῦ ὀσμίου. Κόνις κρυσταλλικὴ, ἐρυθροιώδης, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἀναγραφομένη ἀντὶ τοῦ ὀσμικοῦ ὀξέος εἰς ὑποδερείους ἐνέσεις ἐκ διαλυμάτων 1 % κατὰ περιφερικῶν νευραλγιῶν, ῥευματικῶν ἰσχιάδων καὶ τῆς βραγχοκήλης. Ἐν ἑνώσει δὲ μετὰ βρωμιούχου καλίου κατὰ τῆς ἐπιληψίας εἰς δόσιν 0,001—0,0015 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια διὰ λευκοῦ βώλου καὶ τολουταίου βαλσάμου ἐπικεχρισμένα (ἴδε καὶ A. hyperosmicum). 964

KALIUM PICRINICUM = K. picronitricum = $C_6H_2(NO_2)_3OK$. Σκευάζεται διὰ καθιζήσεως διαλύματος ἅλατος τινὸς τοῦ καλίου διὰ πικρικοῦ ὀξέος. Κιτρίνη κρυσταλλικὴ κόνις, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 260), διαλυτὴ ἐν ζέοντι (1 : 14), ἀναγραφεῖσα εἰς δόσιν 0,05—0,2 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς τριχινιάσεως. 965

KALIUM SOZOJODOLICUM καὶ NATRIUM SOZOJODOLICUM = Sozoïodol de potasse et de soude = Σωζοϊωδολικὸν κάλιον καὶ νάτριον = $C_6H_2J_2 < \begin{matrix} OH \\ SO_3K \end{matrix} + 2H_2O$ καὶ $C_6H_2J_2 < \begin{matrix} OH \\ SO_3Na \end{matrix} + 2H_2O$. Ἀμφότερα χρησιμεύουσιν ἐν τῇ ἰατρικῇ ὡς ἀντισηπτικά, προταθέντα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου, εἶνε ἅλατα τῆς σωζοϊωδόλης ἐντελῶς ἄοσμα καὶ κρυσταλλοῦνται εἰς κρυστάλλια ἄχρωα. Τὸ τοῦ καλίου ἅλας εἶνε δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι (1 : 50), τὸ τοῦ νατρίου εὐδιάλυτον (1 : 20). Ἐσωτερικῶς ἐδίδοντο κατὰ τοῦ καρκίνου τοῦ στομάχου εἰς δόσιν 1—2 γρμ. ἐξωτερικῶς κατὰ ἐγκαυμάτων (1 : 10 τάλ- 966

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κου), τῆς συκώσεως, τῶν ἑρπήτων καὶ τῶν ἐλκεμάτων εἰς ἀλοιφὴν (3:30) μετὰ βαζελίνης ἢ λανολίνης ἢ εἰς κόνιν μετὰ λυκοποδίου ἢ τάλκου 5—20 % καὶ ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν εἰς διαλύματα (2—3 %) ἢ εἰς γάζαν καὶ βάτταν 10 %. Ἐνεγράφησαν εἰς ἐμφυσήσεις ἐν τῇ ῥινὶ μετ' ἰσοβαροῦς τάλκου κατὰ τοῦ κοκκύτου καὶ κατὰ τῆς διφθερίτιδος (ἴδε Sozojodolum). Κατὰ τὸν ἰατρὸν Schwartz ἐμφυσήσεις διὰ σωζοϊωδόλης ἐπέφεραν εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς διφθερίτιδος. Αἱ ἐμφυσήσεις ἐνεργοῦνται διὰ μικροῦ καλάμου ἢ καλλίου διὰ σωλῆνος ἐκ περιεστραμμένου χάρτου καὶ τελεῖται, ἀνὰ τετράωρον διὰ παιδία ἡλικίας μικροτέρας τῶν δύο ἐτῶν, μία ἐμφύσησις ἐκ κόνεως συνισταμένης ἐκ 3 μ. σωζοϊωδολούχου νατρίου, 6 μ. ἀνθέων τοῦ θείου καὶ 1 μ. σακχαρίνης· διὰ παιδία 2 — 4 ἐτῶν τὸ ποσὸν τοῦ σωζοϊωδολούχου νατρίου λαμβάνεται ἴσον τῷ ποσῷ τῶν ἀνθέων τοῦ θείου, διὰ παιδία μεγαλείτερα τῶν τεσσάρων ἐτῶν ἐμφυσᾶται ἀπ' εὐθείας τὸ σωζοϊωδολοῦχον νάτριον μετ' ἐλαχίστης σακχαρίνης. Ταὐτοχρόνως παρέχεται κατὰ ὥραν, ὁτὲ μὲν κοχλιάριον τραπέζης ἐκ διαλύματος χλωρικοῦ καλίου (1:180), ὁτὲ δὲ κοχλιάριον ἀφεψήματος κινκᾶ ἢ οἴνου Μαλάγας, ἢ καὶ κονιάκ. Ἡ ἐμφύσησις τῆς κόνεως τοῦ σωζοϊωδολούχου νατρίου καὶ ἐν τῷ λαιμῷ τῶν περιστοιχούντων τὸν πάσχοντα ἀτόμων συνιστᾶται ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῶν προσβολῶν τῆς διφθερίτιδος.

967 **KALIUM SULFOPHENYLICUM = K. Sulphocarbolicum = Θειοφαινικὸν κάλιον** = $C_6H_4 \begin{matrix} OH \\ SO_3K \end{matrix} + H_2O$. Λευκοὶ στίλπνοι κρύσταλλοι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τὸ ἅλας.

968 **KALIUM TELLURICUM = Tellurate de potasse = Τελλουρικὸν κάλιον** = K_2TeO_4. Λευκὸν κρυσταλλικόν, ἐν ὕδατι διαλυτὸν ἅλας. Ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῶν νυκτερινῶν ἱδρώτων τῶν φθισικῶν, χορηγούμενον τὴν ἑσπέραν εἰς δόσιν 0,02 — 0,03 γρμ. ἐν καταποτίοις. Μετὰ τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ φαρμάκου αἱ ἐκπνοαὶ τοῦ πάσχοντος ἔχουσι σκοροδώδη ὀσμήν.

969 **KALODONT.** Ἀμερικανικὸν εἶδος σάπωνος ὀδόντων, σκευαζόμενον δι' ἀναμίξεως ἴσων μερῶν κόνεως ευδετέρου καὶ καλοῦ σάπωνος, κόνεως λεπτοτάτης κρητίδος καὶ γλυκερίνης. Ἡ μᾶζα μίγνυται μεθ' ὕδατος ἐν ἀνάγκῃ, ἵνα λάβῃ μορφὴν φυραματώδη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ σκεύασμα χρώννυται διὰ καρμηνίου καὶ ἀρωματίζεται δι' ἐλαίου τοῦ ἡδυόσμου.

KANDOL = Canadol. Δευτερεῦον προϊὸν τῆς ἀποσταξεως τῶν πετρελαίων. Ὑγρὸν λιαν πτητικόν, E. B. 0,65 — 0,70 καὶ συνιστάμενον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἑξανίου = C_6H_{14}. Ἐπροτάθη ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν φάρμακον, προκαλεῖ δὲ ἐντὸς λεπτοῦ ταπείνωσιν τῆς θερμοκρασίας κατὰ 10° τοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ἐφαρμόζεται. 970

KATHAROL. Διάλυμα ἐν ὕδατι 3 % ὑπεροξειδίου τοῦ ὑδρογόνου καὶ 3 % οἰνοπνεύματος ἀναγραφὲν πρὸς ἀπολύμανσιν πυορροούντων τραυμάτων καὶ ὡς ὀδοντόπλυμα. 971

KEFYR = Kephir, Kapir. Σκεύασμα δι' οἰνοπνευματώδους ζυμώσεως τοῦ γάλακτος τῶν ἀγελάδων παραγόμενον. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ τὸ Kumys ὡς ἀναψυκτικὸν θρεπτικὸν μέσον· περιέχει τὰ ἀνόργανα καὶ ὀργανικὰ συστατικὰ τοῦ γάλακτος, ἀλλὰ εἰς μορφὴν εὔπεπτον τὰ ἐκ τούτων δύσπεπτα καὶ συνιστᾶται ὅπου ἐπιθυμεῖται καλλιτέρα θρέψις καὶ ἐνίσχυσις τῶν δυνάμεων τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ σκεύασμα ἰδίᾳ ἐν Ῥωσσίᾳ ἀναγράφεται κατὰ ποτήρια, κατ' ἀρχὰς 2—3, εἶτα 6—8 δι' ἡμέρας. Ἐκ τῶν σκευασμάτων τοῦ Kefyr ἀνεγράφη τὸ **ἀρσενικοῦχον** kefyr, ὡς εὔληπτος ἀρσενικοῦχος σκευασία· τὸ **ἰωδιοῦχον** kefyr ἀντὶ τῶν συνήθων ἰωδιούχων ἑνώσεων· τὸ **φωσφορεαλοῦχον** kefyr (Créosotal-kefyr) καὶ ἡ μετὰ τῆς ἀνθρακικῆς ἱεροξυλόλης ἕνωσις τοῦ kefyr, κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, τῆς χειραδικῆς δυσκρασίας καὶ τῶν χρονίων παθῶν τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἥπατος. Τὰ σκευάσματα ταῦτα συνιστῶνται ὡς εὐαπορρόφητα καὶ εὐάρεστα τὴν γεῦσιν. 972

KERATINUM = Ceratinum = Κερατίνη. Σκευάζεται ἐκ τῶν ὀνύχων, τῶν κεράτων καὶ πτερῶν καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ὑελωδῶν, κιτρινοφαίων ἢ καστανοχρόων, ἀόσμων καὶ ἀχρόων ὑγροσκοπικῶν λεπίων, ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἀραιοῖς ὀξέσι, διαλυτῶν ἐν πυκνῷ ὀξικῷ ὀξεῖ, ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ καὶ ἐν ἀλκαλικοῖς ὑγροῖς. Χρησιμεύει εἰς ἐπένδυσιν καταπλοτίων, ἅτινα δέον ἐν μὲν τοῖς ὀξίνοις ὑγροῖς τοῦ στομάχου νὰ παραμείνωσιν ἀναλλοίωτα, νὰ διαλυθῶσι δὲ μόνον ἐν τοῖς ἀλκαλικοῖς ὑγροῖς τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος, ὅπως ἐπ' αὐτοῦ καὶ μόνον δράσωσιν. Τὰ συνήθως περιβαλλόμενα διὰ κερατίνης (διαλύματος 1 μ. κερατίνης ἐν 2 μ. καυστικῆς ἀμμωνίας), φάρ- 973

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μακα εἶνε ἡ ταννίνη, αἱ σκευασίαι τοῦ ὑδραργύρου, τοῦ ἀργύρου ἡ στυπτηρία, τὸ ὑπονιτρικὸν βισμούθιον, τὰ ἀλκάλια, εἰ σάπωνες, ἡ χολὴ καὶ πάντα τὰ ταινιοκτόνα καὶ σκωληκοκτόνα φάρμακα.

974 **KINKELIBAH = Combretum glutinorum.** Τὰ φύλλα τοῦ ἐν Ἀφρικῇ φυομένου τούτου δένδρου παρέχονται εἰς ἀφέψημα (4 : 250) ὡς προφυλακτικὰ καὶ θεραπευτικὰ κατὰ τῶν χολωδῶν αἱματουρικῶν πυρετῶν τῶν συνήθων ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις.

975 **KOLA = Cola, Nuces kola, Semen kola, Noix de kola.** Εἶνε τὰ σπέρματα τοῦ ἐν Ἀφρικῇ φυτοῦ Sterculia acuminata ἐνέχουσι 2 % καφεΐνην καὶ 1/2 % θεοβρωμίνην, κολανίνην καὶ ταννίνην. Ἀνεγράφη, ὡς διαρρυθμίζον τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας, τονωτικὸν τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἀντινευραθενικόν, ἔτι δὲ ὡς θρεπτικὸν καὶ δι' ὀργανισμοὺς πάσχοντας ἐξ ἀτονιῶν, γενικῶν δυσπεψιῶν καὶ χρονίων διαρροιῶν. Χορηγεῖται ἡ κόνις τῶν πεφρυγμένων σπερμάτων εἰς δόσιν 0,5—1,5 γρμ. ἐν ἐγχύματι, τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα ἢ τὸ βάμμα εἰς δόσιν 15—20 σταγόνων πολλάκις τῆς ἡμέρας, ὁ οἶνος (50 : 1000) κατὰ μικρὰ ποτήρια καὶ τὸ κοκκῶδες (Kola granulée) κατὰ 2—4 μικρὰ κοχλιάρια δι' ἡμέρας.

976 **KOSEINUM = Kussein, Kussin, Kosinum = Κουσίνη =** $C_{31}H_{38}O_{10}$. Τὸ δραστικὸν συστατικὸν τοῦ Kusso ἢ Kosso, ἤτοι τῶν θηλέων ἀνθέων τοῦ φυτοῦ Hagenia abyssinica. Κιτρίνη κρυσταλλικὴ κόνις, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀναγράφεται ἀντὶ τῶν ἀνθέων τοῦ κόσου εἰς δόσιν 1 — 2 γρμ. Ἡ **κρυσταλλικὴ κοσσίνη = Kossinum crystallisatum** τοῦ Merck, θεωρεῖται ὡς ἀσφαλὲς ταινιοκτόνον εἰς δόσιν 1,5 γρμ.

977 **KOSOTOXIN = $C_{26}H_{34}O_{10}$.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνθέων τοῦ κούσου· ἄμορφος λευκοκιτρίνη οὐσία, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, κέκτηται δηλητηριώδεις ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος. Εἰς τὴν κοσσοτοξίνην ἀποδίδουσι τὴν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιβλαβῆ δευτερεύουσαν δρᾶσιν τοῦ κούσου.

978 **KREOSOLUM = Creosol, Kreosol = Κρεοσόλη =** $C_6H_3(CH_3)<\begin{matrix}OCH_3\\OH.\end{matrix}$ Συνυπάρχει μετὰ τῆς ἱεροξυλόλης ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ σωσικρεάτι. Ἀρωματικὸν ἐλαιῶδες ὑγρόν, ζέον εἰς 219° — 220°, Ε. Β. 1,089, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐφάμιλλον τῆς ἰεροξυλέλης.

KREOSOTALUM = Creosotal, Kreosotcarbonat, Kreosotum carbonicum, Carbonate de creosote, Creosote carbonatée = Σωδικρεατόλη ἢ δωδικρεάλη. Μῖγμα ἀνθρακικῆς ἰεροξυλέλης $CO_3(C_6H_4OCH_3)_2$ καὶ ἀνθρακικῆς κρεοσέλης $CO_3(C_6H_3CH_3OCH_3)_2$. Σκευάζεται διὰ διεχετεύσεως χλωριοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἐντὸς διαλύματος σωσικρέατος ἐν καυστικῷ νάτρῳ. Οὐσία μελιτώδης, διαφανής, κιτρίνου χρώματος, Ε. Β. 1,167 ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, γλυκερινῃ καὶ ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι (95 %), αἰθέρι καὶ ἐν λιπαρεῖς ἐλαίοις. Διὰ θερμάνσεως ἢ δι' ἀραιώσεως μετ' οἰνοπνεύματος καθίσταται ἡ σωσικρεατόλη λεπτόρρευστος· εἶνε σχεδὸν ἄοσμος καὶ δὲν ἔχει τὴν καυστικὴν γεῦσιν τοῦ σωσικρέατος, ἐν δὲ τῷ ὀργανισμῷ μεταπίπτει εἰς σωσίκρεας καὶ ἀνυδρακικὸν ὀξύ. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη ὡς ἄριστον κατὰ τῆς φθίσεως σκεύασμα, περιέχει 91 % σωσικρέατος καὶ παρέχεται εἰς ἐνήλικας μὲν 2—10 γρμ., εἰς ἀνήλικας δὲ 0,2—1 γρμ. εἴτε αὐτούσιον ἢ ἐν μίγματι μετὰ τερπλασίου ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα καὶ εἰς λύσματα (5—10 γρμ. : 150 γρμ. ὕδατος καὶ 1 κρόκου ὠοῦ). 979

KREOSOT-KAFFEE. Ὑγρὸν ἐνέχον ἐν 500 γρμ. 10 γρμ. σωσικρέατος καὶ 40 γρμ. ἐκχυλίσματος καφέ. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φθίσεως εἰς δόσιν 15 — 20 γρμ. μετὰ 60—90 γρμ. γάλακτος ἢ ζύθου. 980

KREOSOT-MAGNESOL = Creosomagnesol. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 20 μ. καυστικοῦ κάλεως ἐν 10 μ. ὕδατος μετὰ 800 μ. σωσικρέατος καὶ 170 μ. κεκαυμένης μαγνησίας. Μάζα σκοτεινοῦ χρώματος περιέχουσα 80 % σωσικρέατος, ἀναγραφεῖσα ἐν μίγματι μετὰ μέλιτος εἰς καταπότια κατὰ τῆς φθίσεως ἀντὶ τοῦ σωσικρέατος. 981

KREOSOTUM-CALCIUM CHLORHYDROPHOSPHORICUM. Λευκὴ σιροπιώδης μᾶζα, συνισταμένη ἐκ μίγματος σωσικρέατος καὶ χλωρυδροφωσφορικοῦ ἀσβεστίου. Χρησιμοποιεῖται ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τῆς φθίσεως καὶ τῆς χοιραδικῆς δυσκρασίας καὶ παρέχεται εἰς γαλάκτωμα κατασκευαζόμενον ἐκ 5 — 10 γρμ. τοῦ σκευάσματος, 15 γρμ. γλισχράσματος σπερμάτων κυδωνίων, 25 982

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γρμ. ἀμυγδαλελαίου, 25 γρμ. σιροπίου τελευταίκοῦ βαλσάμου καὶ 75 γρμ. ἀποστάγματος ἀνθέων χρυσομήλων. Τὸ γαλάκτωμα παρέχεται κατα μικρὰ κοχλιάρια δὶς τῆς ἡμέρας.

983 **KREOSOTUMMAGNESIA = Magnesia creosotata = Σωδικρεατοῦχος μαγνησία.** Σκευάζεται διὰ μιξέως τοῦ σωσικρέατος μετὰ κεκαυμένης μαγνησίας. Κονιῶδες μίγμα ἐπ' ἐλάχιστον τὴν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν τοῦ σωσικρέατος ἔχον, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι. Προϋπάρχη τὸ περιέχον μίγμα 50 % σωσικρέατος εἰς ἀντικατάστασιν τῆς σχετικῶς βαρυτίμου σωσικρεατόλης (Kreosotal).

984 **KREOSOTUM PHOSPHORICUM = Kreosotphosphat = Φωσφορικὸν σωδίκρεας.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ πεντοξειδίου τοῦ φωσφόρου ἐπὶ τὸ σωσικρεας. Ὑγρὸν σιροπιῶδες ἄσμον, ἐπ' ἐλάχιστον πικρόν, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι, γλυκερίνῃ καὶ ἐλαίοις, διαλυτὸν ἐν αἰθυσπνεύματι καὶ αἰθέρι, περιέχει 75 % σωσικρέατος καὶ ἀνεγράφη εἰς μεγάλας δόσεις, κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ τῆς φυματιώδους μηνιγγίτιδος.

985 **KREOSOTUM VALERIANICUM = Ναρδικὸν σωδίκρεας.** Συνίσταται ἐκ τοῦ ναρδικοῦ αἰθέρος τοῦ σωσικρέατος καὶ εἶνε εὐκίνητον σχεδὸν ἄσμον καὶ ἄγευστον ὑγρὸν, διαλυτὸν ἐν αἰθυσπνεύματι καὶ αἰθέρι, μὴ ὀξηντηριῶδες, παρεχόμενον ἐντὸς καψακίων πηκτῆς (0,2 γρμ.) κατ' ἀρχὰς μὲν κατὰ 3 καψάκια δι' ἡμέρας, κατόπιν δὲ μέχρι 6—9 καψακίων. Κατὰ γενόμενα πειράματα ἐπὶ συματιώντων πασχόντων καὶ ἐκ παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, τὸ σκεύασμα παρέσχε καλὰ ἀποτελέσματα. Ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἰδιοτήτων εἶνε καὶ τὸ σκεύασμα Guajacolum valerianicum. Φέρονται δὲ τὰ σκευάσματα ταῦτα καὶ διὰ συντετμημένων ὀνομάτων τὸ μὲν ναρδικὸν σωσικρεας ὡς Eosot, ἡ δὲ ναρδικὴ ἰερεξυλέλη ὡς Geosot.

986 **KREOSOTUM OLEINICUM = Oleokreosotum, Oléacréosote, Kreosotoel = Ἐλαϊκὸν σωδίκρεας.** Κίτρινον ἐλαιῶδες ὑγρὸν, σχεδὸν ἄσμον, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτον ἐν αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ βενζίνῃ, E. B. 0,950, περιέχει 35 % σωσικρέατος. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 3—10 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,5—3 γρμ. διὰ παιδία. Ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι διασπᾶται εἰς τα συστατικά του, παρέχεται δὲ εἰς γαλάκτωμα κατὰ παθήσεων καταρρεικῶν τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, παλαιωμένων βρογχικῶν κατάρρων καὶ κατὰ τῆς φυματιώσεως καὶ τῶν χοιράδων· 40 γρμ. ἐλαϊκοῦ σωσικρέατος, 25 γρμ. ἀρα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δικοῦ κέρμεως παρέχουσι μεθ' ὕδατος 250 γρμ. γαλάκτωμα, ἐν τῷ ἐποίῳ προστιθεται σταγὼν ἐλαίου τῆς μύνθης καὶ 50 γρμ. σιροπίου τοῦ μήκωνος. Τὸ γαλάκτωμα δίδεται τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνὰ κοχλιάριον τραπέζης. Ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἐνεργείας εἶνε καὶ τὸ Guajacolum oleinicum = Oleoguajacolum.

KRESAPOL = Kresaprol, Cresapol. Διάλυμα κρεσολῶν ἐν κρεσυλοξικῷ νατρίῳ, ἐνέχον 25—50 % κρεσόλης. Δὲν περιέχει φαινικὸν ὀξύ, δὲν εἶνε ὑγληγηριῶδες οὐδὲ καυστικόν, μίγνυται μεθ' ὕδατος καὶ σαπωνεύματος. Χρήσιμον ἐν διαλύματι (1 — 2 %) εἰς ἀπολύμανσιν χειρουργικῶν ἐργαλείων, ἐνδυμάτων καὶ ἐπίπλων καὶ ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν διαλύματι ½—1 %. 987

KRESINUM = Cresinum, = Κρεσίνη. Συνίσταται ἐκ διαλύματος κρεσόλης ἐν διαλύματι κρεσυλοξικοῦ νατρίου. Ὑγρὸν καστανόχρουν, διαυγές, περιέχον 25 % κρεσόλης, εἶνε ἧττον ὑγληγηριῶδες τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, τετράκις δὲ ἀντισηπτικώτερον ἐκείνου. Ἀνεγράφη ἐν τῇ Θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν διαλύματι ½ — 1 % καὶ ὡς ἀπολυμαντικὸν ἐν διαλύματι 1—4 %. 988

KRESOCHIN = Kresoquine. Ἀπολυμαντικὸν διὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, συνιστάμενον ἐξ οὐδετέρας τρικρεσυλοθειονικῆς κινολίνης ἐν μίγματι μετὰ κινολίνης καὶ τρικρεσόλης, ἐξ ὧν περιέχει 33 % κινολίνης καὶ 17 % τρικρεσόλης δὲν περιέχει δὲ ἄλκάλια. Διαλύεται ἐν ὕδατι (1 : 20) καὶ δὲν ἐρεθίζει οὐδὲ ἀποξηραίνει τὴν ἐπιδερμίδα τῶν χειρῶν. 989

KRESOLINUM = Cresolin = Κρεσολίνη. Χρησιμεύει ὡς ἀντισηπτικὸν ἰδίᾳ ἐν τῇ κτηνιατρικῇ. Ὑγρὸν διαυγές, ἐρυθρόφαιον διαπεραστικῆς ὀσμῆς, συνιστάμενον ἐκ 40 % πτητικῶν ὑδρογονανθράκων, 30 % μὴ πτητικῶν τοιούτων, 10—15 % φαινικοῦ ὀξέος, ῥητινῶν καὶ λιπαρῶν σωμάτων. 990

KRESOLUM = Cresolum, Cresylol, Kresylol, Acidum cressylicum, Kresylphenol, Acide cresylique, Hydrate de crésyle, Phénol crésylique $= C_6H_4 < \begin{matrix} CH_3 \\ OH \end{matrix}$. Ἡ κρεσόλη εἶνε ὁμόλογος οὐσία τῇ φαινόλῃ καὶ εἶνε τρεῖς ἰσομερεῖς τοιαῦται, αἵτινες εὑρίσκονται ἐν τῇ λιθανθρακοπίσσῃ καὶ τῇ ξυλοπίσσῃ καὶ παράγονται ὡς δευτερεύοντα προϊόντα τῆς παρασκευῆς τοῦ φαινικοῦ ὀξέος. Αἱ ἐκ τῆς λιθανθρακοπίσσης κρεσόλαι συνίστανται κατὰ 40 % ἐκ **μετακρεσόλης** = Metacresolum, 35 % **ὀρθοκρεσόλης** = 991 ——

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θέρμου

Orthokresolum καὶ 25% ἐκ **παρακρεσόλης** Paracresolum. Τὸ σημεῖον τῆς ζέσεως καὶ τῶν τριῶν κρεσολῶν δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' ἀλλήλων (188°—203°), διὸ καὶ δυσκόλως χωρίζονται αὐταὶ διὰ τῆς κλασματικῆς ἀποστάξεως. Ἡ μετακρεσόλη εἶνε ἡ μᾶλλον ἐν χρήσει καὶ σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τῆς θυμόλης μετ' ἀνυδρίτου τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέος, φέρεται δὲ ὡς ὑγρὸν ἄχρουν, ἠπίως καυστικόν, ὀσμῆς τοῦ σωσικρέατος, ζέον εἰς 213°, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ γλυκερίνῃ, εὐδιάλυτον ἐν αἰθέρι. Ἀναγράφεται ἡ κρεσόλη, ὅπου καὶ ὅπως τὸ φαινικὸν ὀξύ, ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν καὶ εἶνε δραστικώτερον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ ἧττον δηλητηριῶδες τούτου. Τὸ ἀγοραῖον προϊὸν = Cresolum crudum εἶνε σὐδέτερον κιτρινόφαιον ὑγρόν, ἐν ὕδατι δυσδιάλυτον, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι καὶ περιέχει 85 % κρεσόλης, μετ' ἴσων μερῶν καλιούχου σάπωνος παρέχει ὑγρὸν κιτρινόφαιον διαυγές, ὅπερ καλεῖται Kresolum saponatum ἢ Liquor cresoli saponati (50 % κρεσόλης) καὶ οὗτινος διάλυμα ἐν ὕδατι 10 % παρέχει τὸ Aqua cresolica, ὅπερ ἐνέχει 5 % κρεσόλης. Πολλὰ τῶν ἐπ' ἐσχάτων εἰσαχθέντων ὡς ἀπολυμαντικῶν, βακτηριοκτόνων καὶ ἀντισηπτικῶν φαρμάκων, περιέχουσιν ὡς συστατικὸν τὴν κρεσόλην καὶ τάσσονται εἰς δύο κυριώδεις κατηγορίας, ἐξ ὧν ἡ μία περιλαμβάνει σκευάσματα, ἅτινα δι' ὕδατος ἀραιούμενα γαλακτωματοποιοῦνται καὶ ἡ ἑτέρα ἐνέχει σκευάσματα, ἅτινα δι' ὕδατος ἀραιούμενα παραμένουσι διαυγῆ. Ἐν τῇ πρώτῃ κατηγορίᾳ τάσσεται: ἡ Creolin τοῦ Artmann καὶ Pearson (33 % κρεσόλης), ἡ Creolin τοῦ Brockmann, ἡ Cresyl-Jeyes, ἡ Desinfectol καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡ Sapocarbol, ἡ Lysol (50 % κρεσόλης), ἡ Solveol, ἡ Solutol, ἡ Tricresol, ἡ Enterokresol. Κρεσολοῦχα σκευάσματα εἶνε καὶ τὰ ἑπόμενα· Sanatol (40 % κρεσόλης), Saprol Raschig (40 % κρεσόλης), Izal, Sapocarbol II, Cresol Nordlingen (95 % κρεσόλης), Cresol Raschig (50 % κρεσόλης), Kresapol, Phenolin, Kresin, Cresolum purum liquefactum κ.τ.τ.

992 **KRESOLUM PURUM LIQUEFACTUM**. Σκεύασμα κατὰ τὸ πλεῖστον συνιστάμενον ἐξ ὀρθοκρεσόλης. Ὑγρὸν ἄχρουν διαυγές, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, διαλυτὸν ἐν 33 μ. ὕδατος. Ε. Β. 1,06, πήγνυται ἐν τῷ ψύχει, ῥευστοποιεῖ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ται δὲ εἰς θερμοκρασίαν ἀνωτέραν τῶν +10°. Τὰ διαλύματα αὐτοῦ οὔτε ἀποσυντίθεται, οὔτε θολοῦνται μιγνύμενα μετὰ ὀξινων ἢ ἀλκαλικῶν ὑγρῶν. Διάλυμα αὐτοῦ (1:100), εἶνε σχεδὸν ἄοσμον, ἐὰν ἐρεθίζει τὴν ἐπιδερμίδα καὶ δὲν προσβάλλει τὰ ἐκ μετάλλων ἐργαλεῖα. Τὸ νέον ἀντισηπτικὸν φάρμακον χρησιμεύει εἰς διαλύματα ¼ — 1 %, θεωρεῖται δὲ ὡς τρὶς ἰσχυρότερον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος.

KRESOLUM RASCHIG = Kresolum (50 %) solubile = Κρεσόλη (50 %) **διαλυτὴ ἐν ὕδατι.** Εἶνε κοινὴ κρεσόλη κατασασα διαλυτὴ δι' ἀναμίξεως μετὰ σάπωνος· τὸ πρὸς ἀραίωσιν αὐτῆς ὕδωρ, δέον νὰ εἶνε πόσιμον καλῆς ποιότητος, οὐχὶ δὲ σκληρόν, διότι ἄλλως θολοῦνται τὰ διαλύματα. Ἡ ἐν ὕδατι διαλυτὴ κρεσόλη ἀπολυμαίνει πεντακις ἰσχυρότερον τοῦ κρυσταλλικοῦ φαινικοῦ ὀξέος, στατιζίζει δὲ μένον τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας ἐκείνου. Πλεονεκτεῖ τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, ὅτι δὲν εἶνε δηλητηριώδης· τὰ διαλύματα αὐτῆς δὲν ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος τῶν χειρῶν, οὐδὲ ἐπὶ τῶν χαλυβδίνων χειρουργικῶν ἐργαλείων. 993

KRETOLUM = Cretol. Σκεύασμα τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων, ἀναγραφὲν κατὰ τῆς διφθερίτιδος εἰς γαλάκτωμα 15 % δι' ἐπαλείψεις καὶ εἰς γαλάκτωμα 2 % ἐσωτερικῶς. 994

KRONAETHYL. Εἶνε τὸ δι' αἰθέρος ἐκχύλισμα τῶν Σινικῶν κανθαρίδων καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 6—10 σταγόνων εἰς ὑγρὰ ἐπιθέματα, ὡς παυσίπονον κατὰ ἀρθριτικῶν καὶ νευραλγικῶν πόνων. 995

KRYOFIN. = $CH_3OCH_2CONHC_6H_4OC_2H_5 + H_2O$. Παράγωγον τῆς παραφενετιδίνης, σκευαζόμενον διὰ θερμάνσεως ἐν 120°—130° μίγματος παραφενετιδίνης καὶ μεθυλογλυκολικοῦ ὀξέος. Κόνις λευκή, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀναγραφεῖσα εἰς δόσιν 0,5 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν ἀντὶ τῆς φαιναστετίνης. 996

LAC FERRI = Γάλα σιδήρου. Συνίσταται ἐξ ἀπηωρημένου πυροφωσφορικοῦ σιδήρου ἐν ὕδατι· περιέχει 1,25 % σιδήρου· ἐνίοτε συμμίγνυται τῷ ὑγρῷ καὶ φωσφορικὸν ἀσβέστιον τὸ δὲ μίγμα παρέχεται ἐντὸς γαλακτος· τὸ σκεύασμα θεωρεῖται ὡς ἥπιον σιδηρεῦχον. 997

LAC LANOLINI = Lanolinum boraxatum = Γάλα λανολίνης. Σκευάζεται ἐκ 10 μ. λανολίνης, 1 μ. βόρακος καὶ 100 μ. ὕδατος ῥόδων. 998

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

999 **LAC VEGETAL = Lait végétal = Φυτικὸν γάλα.** Σκεύασμα ἐπινοηθὲν ὑπὸ τοῦ Lahmann παραγόμενον ἐκ καρύων καὶ ἀμυγδάλων καὶ ἀναγραφὲν πρὸς διατροφὴν νηπίων.

1000 **LACHNANTHES TINCTORIA.** Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Β. Ἀμερικῆς ἀνεγράφη εἰς βάμμα (1 : 10) καὶ εἰς δόσιν 1—4 γρμ. κατὰ τοῦ βηχὸς τῶν φθιστικῶν καὶ ὡς ἀντισπασμωδικὸν ἐπὶ ἐπιληψίας, ὑστερισμοῦ, κοκκύτου καὶ βρογχικοῦ καταρρου.

1001 **LACTINA.** Περιέχει εἰς 100 μ. 17,5 μ. πρωτεΐνης, 6 μ. λίπους καὶ 10,77 μ. τέφρας (ἐξ ὧν 4,7 μ. μαγειρικὸν ἅλας καὶ 3 μ. φωσφορικὲν ἀσβέστιον). Διαλυόμενον τὸ σκεύασμα ἐν 10 μ. ὕδατος ἐπροτάθη πρὸς διατροφὴν νεογνῶν ζώων.

1002 **LACTOSE = Lactobiose, Saccharum lactis = Γαλακτοσάκχαρον = $C_{12}H_{22}O_{11}+H_2O$.** Τὸ γαλακτοσάκχαρον ἀνεγράφη ἐπ' ἐσχάτων εἰς δόσιν 100 γρμ. διαλελυμένον ἐντὸς δύο λίτρων ὕδατος, ὡς ἐξαίρετον διουρητικὸν ἐπὶ ὕδρωπος ἐκ καρδιοπαθειῶν ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ νεφροπαθειῶν καὶ εἰς δόσιν ἡμερησίαν 30—50 γρμ. ὡς γαλακταγωγόν. Παρηγγέλθη ἐπίσης εἰς δόσιν 9—15 γρμ. κατὰ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος καὶ εἰς δόσιν 1,5—2,5 γρμ. εἰς νεογνὰ πρὸς ἐκβάλωσιν τοῦ μηκωνίου. Τὸ πρὸς θεραπευτικὴν χρῆσιν εἶνε τὸ Saccharum lactis recrystallisatum.

1003 **LACTOL = Lactonaphtol, Lactate de naphtol = Γαλακτόλη.** Εἶνε ὁ γαλακτικὸς αἰθὴρ τῆς β-ναφθόλης· ἕνωσις ἀνάλογος πρὸς τὴν βενζοναφθόλην. Ἀποσυντίθεται ἐντὸς τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος εἰς γαλακτικὸν ὀξὺ καὶ ναφθόλην· εἶνε ἐντελῶς ἄοσμος καὶ δίδεται ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων ἐπὶ τῆς πρασίνης διαρροίας καὶ τῆς διαρροίας τῶν φθιστικῶν εἰς δόσιν 0,25—0,5 γρμ. εἰς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

1004 **LACTOPEPTINUM = Γαλακτοπεπτίνη.** Μῖγμα 120 μ. γαλακτοσακχάρου, 24 μ. πεψίνης ἢ πεπτόνης, 18 μ. παγκρεατίνης, 1 1/2 μ. διαστάσεως, 2 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ 2 μ. γαλακτικοῦ ὀξέος. Κατά τινας συγκροτεῖται τὸ φάρμακον ἐκ 240 μ. γαλακτοσακχάρου, 8 μ. πεψίνης, 36 μ. παγκρεατίνης, 3 μ. διαστάσεως, 4 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ 4 μ. γαλακτικοῦ ὀξέος. Εὕχρηστον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ κατὰ δυσπεψιῶν καὶ παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων ὡς καὶ κατὰ τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

LACTOPHENINUM = Phenolactine, Lactylphenethydine, Lacto- 1005
phenetidin=Γαλακτοφαινίνη $= C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_5 \\ NHCOCH(OH)CH_3 \end{matrix}$.
Νέον χημικὸν προϊὸν διαφέρον τῆς φαιναστεῖνης μόνον κατὰ τὸ ὅτι τὸ ὀξυκὸν ὀξὺ ταύτης ἀντεκατεστάθη ὑπὸ γαλακτικοῦ· εἶνε κόνις κρυσταλλικὴ λευκή, σχεδὸν ἄοσμος, γεύσεως ὑποπίκρου, τηκομένη εἰς 117°—118°, διαλύεται ἐν 500 μ. ὕδατος ψυχροῦ, 55 μ. ζέοντος, ἐν 9 μ. οἰνοπνεύματος, εἶνε δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι· προυτάθη ὡς ἀντιπυρετικόν, ἀντινευραλγικόν, ἀντιρρευματικόν, πραϋντικὸν καὶ παυσίπονον ἐν γένει φάρμακον, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἀντιπυρίνης καὶ φαιναστεῖνης, ὧν καὶ προτιμᾶται νῦν. Εἰς μεγάλας δόσεις ἔχει καὶ ὑπνωτικὴν ἐνέργειαν. Δίδεται εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 2 — 3 γρμ. εἰς παῖδας παρέχεται τὸ δέκατον τῆς δόσεως καὶ οὐχὶ νήστεως τοῦ στομάχου. Οἱ πάσχοντες ἀνέχονται τὸ φάρμακον καλλίτερον τῆς ἀντιπυρίνης, μειονεκτεῖ μόνον ἐκείνης κατὰ τὸ ὅτι προξενεῖ ἐνίοτε ἐλαφρὰν διαφόρησιν καὶ μικρὸν βόμβον εἰς τὰ ὦτα. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, τῶν ῥευματικῶν πόνων, τῶν διαφόρων ἐξανθημάτων, τοῦ ἐρυσιπέλατος, τῆς στηθάγχης, τῆς πνευμονίας, τῆς γρίππης, τῆς ἰσχιάδος, τῆς ὀσφυαλγίας, τῆς κεφαλαλγίας καὶ τῆς ἡμικρανίας, καθ' ἃς χορηγεῖται ἐν συνδυασμῷ μετὰ κιτρικῆς καφεΐνης (0,5 : 0,1 γρμ.).

LACTUCINUM = Θριδακίνη $= C_{22}H_{18}O_7$. Εἶνε τὸ ἐνεργὸν 1006
συστατικὸν τοῦ θριδακίου καὶ συνίσταται ἐκ λευκῶν φυλλιδίων, εὐδιαλύτων ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι. Παρέχεται ὡς πραϋντικόν, ἀντισπασμωδικὸν καὶ ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 0,06—0,3 γρμ.

LACTYLTROPEIN = Γαλακτυλοτροπεΐνη $= C_8H_{14}NO.CO.$ 1007
$CH(OH)CH_3$. Σκευάζεται διὰ μίξεως 100 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος μετὰ διαλύματος γαλακτικοῦ ὀξέος ἐν ὕδατι καὶ 100 μ. τροπίνης. Τὸ μῖγμα ἐπὶ πλείονας ἡμέρας θερμαίνεται ἐπὶ ἀτμολεύτρου ἐν 70°—100°, εἶτα δὲ γίνεται ἀλκαλικόν, ἀναταράσσεται μετὰ χλωροφορμίου, ὅπερ ἐξατμιζόμενον καταλείπει τὴν βάσιν, ἥτις συνίσταται ἐκ κρυσταλλίων βελονοειδῶν τηκομένων εἰς 74° — 75° εὐδιαλύτων ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα πειράματα, κατὰ μικρὰς δόσεις παρεχομένη ἡ βάσις αὕτη ἐπενεργεῖ τονωτικῶς ἐπὶ τῆς καρδίας ἄνευ ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1008 **LAIFAN.** Είδος βορνεόλης ἐκ τοῦ φυτοῦ Blumea balsamifera· ἀνεγράφη ἐν τῇ Σινικῇ κατὰ νευρικῶν κεφαλαλγιῶν εἰς ἐντριβὰς καὶ ἐνεργεῖ ὅπως ἡ μενθόλη.

1009 **LANOLIMENTUM DERMATOLI.** Σκευάζεται ἐκ 10 γρμ. δερματόλης, 70 γρμ. λανολίνης, 3 γρμ. κηροῦ κιτρίνου καὶ 17 γρμ. λίπους βενζοούχου.

1010 **LANOLIMENTUM TUMENOLI.** 10 γρμ. τουμενόλης μίγνυνται μετὰ 70 γρμ. λανολίνης, 3 γρμ. κηροῦ κιτρίνου καὶ 17 γρμ. βενζοούχου λίπους.

1011 **LANOLINCREME.** Σκευάζεται ἐξ 9 γρμ. λανολίνης, $^1/_2$ γρμ. ἐλαίου τῶν γλυκέων ἀμυγδάλων, $^1/_2$ γρμ. βουτύρου κακάου, 0,1 γρμ. βενζοικοῦ ὀξέος καὶ σταγόνων ἀρωματικοῦ τινος αἰθερίου ἐλαίου ἢ ἐκ 12 μ. λανολίνης, 4 μ. βασελίνης καὶ 1 σταγόνος ῥοδελαίου ἢ ἐκ 10 μ. λανολίνης, 2 $^1/_2$ μ. ὑγρᾶς παραφίνης καὶ 0,01 μ. βανιλλίνης ἢ ἐξ 20 μ. λανολίνης, 10 μ. βασελίνης καὶ 1 μ. βάμματος βενζόης.

1012 **LANOLIN POMMADE.** Σκευάζεται ἐξ 85 μ. λανολίνης, 25 μ. βουτύρου τοῦ κακάου καὶ σταγόνων ἀρωματικοῦ τινος ἐλαίου.

1013 **LANOLINUM = Oesypinum = Λανολίνη, Οἰσυπίνη.** Ἡ οὐσία αὕτη ἀναφέρεται καὶ ὑπὸ τοῦ Διοσκορίδου ὑπὸ τὸ ὄνομα **οἴσυπος** «οἴσυπος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τῶν οἰσυπηρῶν ἐρίων λίπος»· περιγράφει οὗτος λεπτομερῶς τὸν τρόπον τῆς ἐκ τῶν ἐρίων ἐξαγωγῆς τοῦ οἰσύπου καὶ ἀναφέρει τὰς ἑπομένας ἰδιότητας αὐτοῦ· «δύναμιν δ' ἔχει ὁ οἴσυπος θερμαντικήν, πληρωτικὴν ἑλκῶν, μαλακτικήν, μάλιστα τῶν περὶ δακτύλιον καὶ ὑστέρων σὺν μελιλώτῳ καὶ βουτύρῳ καὶ ἐμβρυα καὶ ἔμμηνα ἐν ἐρίῳ προστιθέμενος ἄγει, πρός τε τῳ ἐν ὠσὶ καὶ ἐν αἰδοίῳ σὺν χηνείῳ στέατι· ποιεῖ δὲ καὶ εἰς περιεδερωμένους κανθοὺς καὶ ψωρώδεις καὶ βλέφαρα τετυλωμένα καὶ τριχορροοῦντα». Ὁ Liebreich εἰσήγαγεν ἐκ νέου πρό τινων ἐτῶν τὸν κεκαθαρμένον οἴσυπον, ἤτοι τὴν λανολίνην εἰς τὴν θεραπευτικήν. Ἐξάγεται δὲ αὕτη ἐκ τῶν ἐρίων τῶν προβάτων διὰ κατεργασίας αὐτῶν ἐν διαλύμασι καυστικῶν καὶ ἀνθρακικῶν ἀλκαλίων· τὸ προκύπτον γαλάκτωμα διὰ μηχανικῆς σφοδρᾶς ἀναταράξεως χωρίζεται εἰς δύο στιβάδας, ἐξ ὧν ἡ ἀνωτέρα ἐνέχει τὰς συνιστώσας τὴν λανολίνην ἑνώσεις τῆς χολεστερίνης καὶ ἰσοχολοστερίνης. Ἐκ τῆς στιβάδος ταύτης τῇ προσθήκῃ ἀσβεστίου ὕδατος κατακρημνίζεται ἡ ἀκάθαρτος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λανολίνη, ἥτις καθαίρεται δι' ἀναταράξεων καὶ ἐκπλύσεων. Ἡ καθαρὰ λανολίνη, εἶνε λευκὴ οὐσία, σύστασιν ἀλοιφῆς ἔχουσα, σχεδὸν ἄοσμος· ἐν ἀτμολουτρῷ τήκεται εἰς 40°—41°, δύναται δὲ νὰ ἀπορροφήσῃ ὕδωρ μέχρις 105%, εἶνε ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Ἀρίστη οὐσία πρὸς παρασκευὴν ἀλοιφῶν, ὡς ἀντισηπτικὴ καὶ μὴ ταγγίζουσα, εὐκόλως μετὰ τῶν ἐν ὕδατι διαλυομένων φαρμάκων συνενευρμένη, διευκολύνει καὶ ἰδίᾳ ἐν μίγματι μετὰ $^1/_2$ — $^1/_{10}$ Adeps. suillus τὴν ἀπορρόφησιν τούτων, διότι διεισδύει εὐχερῶς διὰ τῆς ἐπιδερμίδος. Ἡ λανολίνη χρησιμεύει καὶ πρὸς ταχεῖαν σβέσιν τοῦ ὑδραργύρου καὶ παρασκευὴν τῆς ἀλοιφῆς αὐτοῦ. Ἐκτὸς τῆς συνήθους λανολίνης, ἥτις εἶνε ὑδατομιγὴς καὶ περιέχει 20 — 30% ὕδατος, ἀναγράφεται ἐνίοτε καὶ ἡ **ἄνυδρος λανολίνη** Lanolinum anhydricum, ἥτις ἀντενδείκνυται ἡ ἐν παρασκευαζομένῃ ἀλοιφῇ ὕπαρξις ὑγρασίας.

LANTANA SPINOSA. Ἀνεγράφη τὸ ἔγχυμα (15:200) τῆς 1014
πέας καὶ τῶν κλωνίων τοῦ ἐν Βραζιλίᾳ καὶ Ἰνδίαις φυτοῦ τούτου = Herba καὶ Stipites Lantanae spinosae, πρὸς κατάρρους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων κατὰ τοῦ βηχὸς καὶ ὡς διαφορητικὸν φάρμακον.

LANTANINUM = Λαντανίνη. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ 1015
Lantana brasiliensis (Herbe sainte, Yerba sagrada). Κόνις λευκή, γεύσεως πικρᾶς, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῆς ἕλειου μιάνσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης νευραλγιῶν καὶ μητρορραγιῶν.

LAUDANINUM = Λαυδανίνη = $C_{20}H_{23}NO_4$. Εἶνε ἐκ τῶν 1016
ἀπανθωτέρων βάσεων τοῦ ὄπίου, διαλύεται ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι καὶ κρυσταλλοῦται ὑπὸ τὴν μορφὴν διαφανῶν κρυστάλλων, τηκομένων εἰς 166°. Ἡ λαυδανίνη εἶνε ἰσχυρὰ βάσις καὶ σχηματίζει μετὰ τῶν ὀξέων κρυσταλλούμενα ἅλατα, διαλύεται δὲ ἐν διαλύματι καυστικοῦ νάτρου ἢ κάλεως· ἐκ τῶν διαλυμάτων τούτων δὲν ἀποχωρίζεται τὸ ἀλκαλοειδὲς διὰ τῆς χρήσεως διαλυτικῶν ὑγρῶν, οἷον χλωροφορμίου, ἀμυλικοῦ οἰνοπνεύματος κτλ. Ἡ λαυδανίνη καθὼς καὶ ἡ μορφίνη κέκτηνται ἰδιότητας φαινολῶν, παρέχουσι δὲ ἀμφότεραι τὴν γνωστὴν διὰ χλωριούχου αἰθήρου ἀντίδρασιν.

LAXOL. Μῖγμα ἐξ $^1/_2$ λίτρου ἐλαίου τοῦ κικεως, $^1/_2$ γρμ. 1017

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σακχαρίνης, 25 γρμ. οἰνοπνεύματος καὶ 30 σταγόνων ἐλαίου τοῦ ἡδυόσμου ἢ τοῦ ἀνίσου. Ἀναγράφεται ὡς εὐλήπτων καθαρτικὸν εἰς δόσιν 50 γραμ.

1018 **LECITHINUM = Λεκιθίνη** = $C_3H_5 \begin{cases} O.COC_{17}H_{33} \\ OCO.C_{15}H_{35} \\ OPO.OH.O.C_2H_4N(CH_3)_3OH. \end{cases}$

Εἶνε τὸ κυριώτερον φωσφοροῦχον συστατικὸν τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ τῶν νεύρων, εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ καὶ ἰδίᾳ ἐν τοῖς σπερμασι· ἐξάγεται ἐκ τοῦ κρέατος τῶν ὠῶν καὶ εἶνε λευκὴ ἢ κιτρινόλευκος, κηρώδης μᾶζα, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἐν ὕδατι καὶ ἀραιοῖς ὀξέσι καὶ ἐν διαλύμασι ἁλάτων, δὲν διαλύεται ἡ λεκιθίνη, ἀλλ' ἐξοιδαίνεται καὶ εἰς εἶδος πηκτῆς μετατρέπεται. Κατὰ τὰ ἐπὶ ζώων τελεσθέντα πειράματα, ἡ οὐσία αὕτη θεωρητέα ὡς οὐσία τονωτικὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

1019 **LEDUM PALUSTRE = Ledon des marais.** Ἀνεγράφησαν τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου εἰς ἔγχυμα (5—10 : 200) ὡς ἀποχρεμπτικὸν καὶ πραϋντικὸν ἐπὶ χρονίων καὶ ὀξειῶν βρογχιτίδων (ἴδε καὶ Oleum Ledum).

1020 **LEGUMINE.** Περιέχεται ἐν τοῖς σπερμασι (5—12%) καὶ ἐξάγεται ἐκ τῶν φασεόλων, ἐρεβίνθων καὶ πίσων· ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ σιτίνου ἄρτου κατὰ τοῦ διαβήτου καὶ ἐπὶ δυσπεψιῶν.

1021 **LEONOTIS NEPETAEFOLIAE.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν, ἀνεγραφησαν ὡς ἀντισπασμωδικὰ καὶ τονωτικὰ ἐπὶ τυφοειδῶν καὶ διαλειπόντων πυρετῶν. Χορηγεῖται τὸ βάμμα (1 : 5) εἰς δόσιν ἡμερησίαν 8 γρμ.

1022 **LEPTANDRA VIRGINICA = Veronica Virginica.** Τὸ ξηραν θὲν ῥίζωμα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐνεργεῖ ὡς χολαγωγόν, καθαρτικὸν καὶ τονωτικόν· ἀνεγράφη ἐπὶ νόσων ἡπατικῶν καὶ τῶν διαφόρων μορφῶν τῆς δυσπεψίας καὶ διαρροίας ὡς καὶ κατὰ τῆς χολέρας τῶν παιδων. Παρέχεται ἡ κόνις εἰς δόσιν 2—4 γρμ. τὸ βάμμα εἰς δόσιν 2—5 γρμ. καὶ τὸ ρητῖνες ἐκχύλισμα τῆς ῥίζης εἰς δόσιν 1—3 γρμ.

1023 **LEPTANDRINUM = Λεπτανδρίνη.** Ῥητινώδης οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τοῦ φυτοῦ Leptandra virginica· ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1—0,3 γρμ. δι' ἡμέρας ἐπὶ ἰκτέρου καὶ δυσπεψιῶν, ὡς καθαρτικὸν καὶ χολαγωγόν.

1024 **LICHTENSTEINIA INTERRUPTA.** Φυτὸν τῆς Ν. Ἀμερικῆς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σύτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη ἐπὶ καταρροϊκῶν παθήσεων καὶ πυρετῶν μετ' ἐξογκώσεως τοῦ σπληνός.

LIEN SICCATUS PULVERISATUS. Ἐκ τοῦ σπληνὸς κριῶν καὶ χοίρων· ἓν μέρος ἐκ τοῦ ξηροῦ σκευάσματος = 5 μ. προσφάτου ὀργάνου. Φέρεται εἰς τροχίσκους ἐνέχοντας 0,1 γρμ. ξηροῦ σπληνός· ἀνεγράφη ἐπὶ ἀναιμιῶν καὶ χλωρώσεων, καχεξιῶν ἐξ ἑλώδους μιάνσεως μεθ' ὑπερτροφίας τοῦ σπληνὸς εἰς δόσιν 0,25—0,75 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας (ἴδε καὶ Erythrol). 1025

LIENADENUM = Linaden. Εἶνε σκεύασμα ἐκ τοῦ σπληνὸς παραγόμενον· 1 μ. τούτου = 2 μ. σπληνὸς καὶ ἀναγράφεται εἰς δόσιν 10—15 γρμ. κατὰ τῆς ἐξ ἕλεου μιάνσεως καχεξίας καὶ ὑπερτροφίας τοῦ σπληνός, τῆς λευχαιμίας καὶ ψευδολευχαιμίας καὶ τῆς ἑλώδους ἀναιμίας. Σκεύασμα ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἐνεργείας εἶνε καὶ ἡ Linadin. 1026

LIGNOSULFIT. Ὑγρὸν σκεύασμα παραγόμενον κατὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ θειώδους ὀξέος ἐπὶ τῆς ξυλώδους ἐκ κωνοφόρων δένδρων ὕλης τῆς χαρτοποιίας. Ἀνεγράφη ὡς ἀπολυμαντικὸν θαλάμων καὶ δι' εἰσπνοὰς πρὸς θεραπείαν χρονίων νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ ἰδίᾳ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων. 1027

LIGUSTRUM VULGARE. Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου εἰς ἔγχυμα (3 : 150) ἀνεγράφησαν ὡς στεγνωτικὸν τοῦ γάλακτος. 1028

LILACINUM = Syringinum = Συριγγίνη = $C_{17}H_{24}O_9 + H_2O$. Γλυκωματογόνον ἐκ τοῦ φυτοῦ Syringa vulgaris· συνίσταται ἐκ λευκῶν κρυσταλλικῶν βελονῶν, τηκομένων εἰς 191° δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιαλύτων ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιαλύτων ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικόν. 1029

LINTIN. Χειρουργικὸν εἶδος, ὅπερ ἐμποτίζεται διὰ βορικοῦ ὀξέος, ἄχνης ὑδραργύρου καὶ ἰωδοφορμίου καὶ προτιμᾶται τοῦ ὑδροφίλου βάμβακος, ὡς κεκτημένον μεγίστην ἐκμυζητικὴν δύναμιν διὰ τὸ πῦον καὶ τὰ ὑγρὰ τῶν πληγῶν. 1030

LINIMENTA EXSICCANTIA. Ἀνεγράφησαν κατὰ δερματικῶν παθήσεων· ὡς ἔκδοχον αὐτῶν χρησιμεύει μῖγμα 5 μ. τραγακανθίνου κόμμεως, 2 μ. γλυκερίνης καὶ 100 μ. ὕδατος ἀπεσταγμένου, ἐν τῷ ὁποίῳ μίγνυνται ἐλαιώδεις ἢ ῥητινώδεις οὐσίαι (Oleum Fagi ἢ O. Cadini ἢ O. Rusci ἢ Ichthyol) ἢ καὶ 1031

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στερεαὶ οὐσίαι ἐν λεπτοτάτῃ κόνει, οἷον ἀξείδιον ψευδαργύρου, χρυσαρεβίνη, ἀξείδιον ὑδραργύρου, ἰωδοφόρμιον, ἰωδέλη καὶ ἰτεϋλικὸν ἀξύ· αἱ ἐν ὕδατι διαλυόμεναι οὐσίαι προδιαλύονται ἐν τῷ ἀρχικῷ τοῦ μίγματος ὕδατι.

1032 **LIPANINUM = Λιπανίνη.** Εἶνε ἔλαιον τῶν ἐλαιῶν περιέχον 5—6 % ἐλαϊκοῦ ἀξέος. Ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου, ὡς ἀντιχοιραδικὸν καὶ ἀντιρραχιτικόν, εἰς δόσιν 1—4 μικρὰ κοχλιάρια διὰ παῖδας καὶ 2 — 6 μεγάλα κοχλιάρια δι' ἐνήλικας. Τὸ σκεύασμα χορηγεῖται μετὰ σταγόνων τινῶν ἐλαίου τοῦ ἡδύσμου κατὰ τὸ φαγητόν· τὰ ἐκ τούτου ἀποστάλσματα εἶνε εὐάρεστα.

1033 **LIPPIA DULCIS = Lippia Mexicana.** Φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ, ἀναγραφὲν ὡς ἀποχρεμπτικὸν κατὰ καταρροϊκῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ κατὰ τοῦ βηχός· παρέχεται τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 2—4 γρμ. τὸ δὲ βάμμα κατὰ μικρὰ κοχλιάρια ἀνὰ τρίωρον ἢ τετράωρον.

1034 **LIQUIDAMBAR = Ambra liquida.** Βάλσαμον καστανοκίτρινον ἐκ τοῦ φυτοῦ Liquidambar styraciflua λαμβανόμενον. Περιέχει στυρόλην 3 ½ %, κινναμωμικὸν ὀξὺ 5 %, στυρακίνην καὶ ῥητίνας. Ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ στύρακος καὶ τοῦ τολυταίου βαλσάμου.

1035 **LIQUOR ALUMINII OLEINICI.** Ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς τραυματικίνης καὶ συνίσταται ἐκ διαλύματος ἐλαϊκοῦ ἀργιλλίου ἐν αἰθέρι· παράγεται διὰ μίξεως σάπωνος καὶ ἐλαίου μετὰ διαλύματος στυπτηρίας, ἐκπλύσεως τοῦ ἰζήματος δι' ὕδατος καὶ διαλύσεως τούτου ἐν αἰθέρι.

1036 **LIQUOR ANTHRACIS SIMPLEX.** Διάλυμα 100 μ. λιθανθρακοπίσσης ἐν 400 μ. διαλυτικῷ ὑγρῷ συνισταμένῳ ἐκ 200 μ. βενζόλης καὶ 200 μ. οἰνοπνεύματος (90 %). Ἀνεγράφη ἀντὶ τῶν ἐκ λιθανθρακοπίσσης ἐμπλάστρων καὶ ἐπιθέσμων.

1037 **LIQUOR ANTHRACIS COMPOSITUS.** Συνίσταται ἐξ ἁπλοῦ διαλύματος λιθανθρακοπίσσης μιχθέντος μετὰ θείου, φεσορκίνης καὶ ἰτεϋλικοῦ ἀξέος. Ἐνδείκνυται ἡ δι' αὐτοῦ ἐπιχρίσις ἕρπήτων, πιτυριάσεων καὶ χρονίων ἐκζεμάτων· ἀντενδείκνυται τὸ σκεύασμα ἐπὶ ἐξεων καὶ ὑγρῶν θερμοπαθειῶν.

1038 **LIQUOR ANTISEPTICUS = Ὑγρὸν ἀντισηπτικόν.** Συνίσταται ἐκ διαλύματος 1 γρμ. φαινόλης, 10 γρμ. οἰνοπνεύματος, 20 γρμ. γλυκερίνης καὶ 100 γρμ. ὕδατος. Κατ' ἄλλους συνίστα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ται ἐξ ὑδατεύχου διαλύματος θυμόλης 1 %, ἐν τῷ ὁποίῳ προστέθησαν 10 μ. οἰνοπνεύματος καὶ 20 μ. γλυκερίνης.

LIQUOR CARBONIS DETERGENS. Μίγμα 1 μ. λιθανθρακοπίσσης καὶ 8 μ. Tinct. Quillayæ, ἀναγραφὲν κατὰ τοῦ ἐρυθροῦ λειχῆνος. 1039

LIQUOR FERRI ALBUMINATI = Ferrum albuminatum solutum. Solution d'albuminate de fer. Σκευάζεται ἐὰν 35 μ. ξηροῦ λευκώματος διαλυθῶσιν ἐν 1000 μ. ὕδατος καὶ τὸ διάλυμα μιχθῇ μετὰ διαλύματος 120 μ. ἐξυχλωριούχου σιδήρου ἐν 1000 μ. ὕδατος. Τὸ ζῦγμα ἐκπλύνεται καὶ διαλύεται ἐν ἀραιῷ διαλύματι καυστικοῦ νάτρου (3 : 50), εἶτα δὲ ἐπιπροστιθενται 150 μ. οἰνοπνεύματος, 100 μ. ὕδατος κινναμώμου, 2 μ. βάμματος ἀρωματικοῦ καὶ πεδὸν ὕδατος, μέχρις οὗ τὸ σύνολον συγκροτήσῃ 1000 μ. Ὑγρὸν ἐρυθρόφαιον ἐνέχον 0,4 % σιδηρον, ἀναγράφεται ἐπὶ χλωρώσεων καὶ ἀναιμιῶν κατὰ μικρὰ κοχλιάρια εἰς ἐνήλικας τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, εἰς παιδία δὲ εἰς δόσιν 5—30 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας. 1040

LIQUOR FERRI DIALYSATI = Ferrum dialysatum liquidum. Εἶνε διάλυμα ὑδροξειδίου τοῦ σιδήρου ἐντὸς ὑγροῦ ὑπερχλωριούχου σιδήρου. Ὑγρὸν σκοτεινῶς ἐρυθρόφαιον, περιέχον 4 % σιδήρου, ἀναγραφόμενον εἰς δόσιν 5—15 σταγένων. 1041

LIQUOR FERRI MANGANATI SACCHARATI. Σκευάζεται ἐὰν 200 γρμ. σακχαρούχου ξειδίου τοῦ σιδήρου διαλυθῶσιν ἐντὸς 700 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου καὶ τὸ διάλυμα μιχθῇ κατ' ἀρχὰς μὲν μετὰ διαλύματος 3,7 γρμ. χλωριούχου μαγγανίου κρυσταλλικοῦ ἐντὸς 14 γρμ. ὕδατος, εἶτα δὲ μετὰ μίγματος 3 γρμ. κιτρικοῦ ξέος, 6,5 γρμ. καυστικῆς ἀμμωνίας καὶ 15 γρμ. ὕδατος. Μετὰ τὴν ἐντελῆ μιξιν προστίθενται τῷ μίγματι 50 γρμ. ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος, 3 γρμ. βάμματος φλοιοῦ χρυσομήλων, 1,5 γρμ. ἀρωματικοῦ βάματος, 1,5 γρμ. βάμματος βανίλλης καὶ 1 σταγὼν ξυκοῦ αἰθέρος. 1042

LIQUOR FERRI MANGANI IODOPEPTONATI Ἐρυθρόφαιον ὑγρὸν, ἐνέχον 0,5 % σιδήρου, 0,1 % μαγγανίου καὶ 0,05 % ἰωδεύχου σιδήρου. Ἀνεγράφη ἐπὶ ἀναιμιῶν καὶ χλωρώσεων εἰς δόσιν 1—2 μεγάλων κοχλιαρίων 1043

LIQUOR FERRI OXYCHLORATI = Ferrum oxychloratum solutum. Solution d'oxychlorure de fer = Ὑγρὸς ὀξυχλωριοῦχος σίδηρος. Σκευάζεται ἐὰν 35 μ. ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἀραιω- 1044

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὕδωρ μετὰ 160 μ. ὕδατος καὶ τῷ διαλύματι ἐπιχυθῇ μίγμα 35 μ. καυστικῆς ἀμμωνίας καὶ 320 μ. ὕδατος. Τὸ ἵζημα ἐκπλύνεται, ἐκπιέζεται καὶ ἐπὶ τριήμερον ἐν ἠπίᾳ θερμότητι κατεργάζεται μετὰ 3 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος μέχρις ἐντελοῦς διαλύσεως· τὸ διάλυμα ἀραιοῦται δι' ὕδατος μέχρις οὗ δείξῃ Ε. Β. 1,050. Ὑγρὸν ἐρυθρόφαιον, διαυγές, ἄοσμον, ἐνέχον 3,5 % σιδήρου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 10—20 σταγόνων ἐπὶ ἀναιμιῶν καὶ χλωρώσεων, ἐξωτερικῶς δὲ εἰς διαλύματα ὡς στυπτικὸν καὶ αἱμοστατικόν.

1045 **LIQUOR HYDRARGYRI BICHLORATI.** Σκευάζεται ἐκ 2 γρμ. ἄχνης ὑδραργύρου, 1 γρμ. χλωριούχου νατρίου καὶ 7 γρμ. ὕδατος (1 γρμ. = 16 σταγόνες τοῦ ὑγροῦ περιέχουσι 0,2 γρμ. ἄχνης).

1046 **LIQUOR MORPHII HYDROCHLORICI.** Συνίσταται ἐξ 1 μ. ὑδροχλωρικῆς μορφίνης, 24 μ. ὕδατος καὶ 30 μ. γλυκερίνης (1 κ. ἑ. περιέχει 0,02 γρμ. τοῦ ἅλατος τῆς μορφίνης).

1047 **LIQUOR PEARSONI.** Κατὰ τὴν ἑλβετικὴν φαρμακοποιίαν εἶνε διάλυμα ἐν ὕδατι 1 : 500 ἀρτενικικοῦ καλίου, κατὰ δὲ τὴν γαλλικὴν 1 : 600. Χορηγεῖται εἰς μεγίστην ἐφάπαξ δόσιν 1 γρμ. καὶ μεγίστην ἡμερησίαν 4 γρμ.

1048 **LIRIODENDRON TULIPIFERA.** Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης εἰς κόνιν καὶ εἰς δόσιν 2—8 γρμ., τὸ ἀφέψημα (30 : 500) καὶ εἰς δόσιν 60 γρμ. τὸ βάμμα (1 : 5) καὶ εἰς δόσιν 1 — 4 γρμ. καὶ τὸ ῥοῦβες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ. ἀνεγράφησαν ὡς ἀντιπυρετικά, ἑλμινθοκτόνα, διουρητικὰ καὶ διαφορητικά.

1049 **LISTERINE = Λιστερίνη.** Ἀντισηπτικὸν διάλυμα ἐν χρήσει ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, σκευαζόμενον ἐκ βενζοϊκοῦ ὀξέος 8 γρμ. βόρακος 8 γρμ. βορικοῦ ὀξέος 16 γρμ. θυμόλης 2 γρμ. εὐκαλυπτόλης 10 σταγόνων, ἐλαίου μίνθης τῆς πιπερώδους 2 σταγόνων, ἐλαίου τοῦ θύμου 2 σταγόνων, ἐρεικελαίου 6 σταγόνων, οἰνοπνεύματος 180 γρμ. καὶ ὕδατος μέχρι συμπληρώσεως 1000 γρμ.

1050 **LITHIO-PIPERAZIN.** Κόνις λευκὴ κοκκώδης, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1—3 γρμ. κατὰ τῆς ἀρθριτικῆς διαθέσεως, τῆς λιθιάσεως τῶν νεφρῶν καὶ τῶν οὐρολιθων ἐν γένει. Κέκτηται γεῦσιν εὐάρεστον ὑπόξυνον καὶ φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὴν μορφὴν κόνεως ἢ δισκίων (ἐξ 1 γρμ.). Τὸ ἓν τῶν συστατικῶν ἡ πιπεραζίνη ἐπενεργεῖ διαλυτικῶς ἐπὶ τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος καὶ τῶν ἐκ τούτου συγκριμάτων, τὸ δὲ ἕτερον

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

συστατικὸν τὸ λίθιον ἐνεργεῖ διουρητικῶς καὶ ἐπιταχύνει τὴν ἔκκρισιν τῶν προδιαλυθέντων προϊόντων τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος.

LITHIUM BENZOICUM = Benzoate de lithine = Βενζοϊκὸν λίθιον = C_6H_5COOLi. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 100 μ. βενζοϊκοῦ ὀξέος ἐντὸς διαλύματος 30 μ. ἀνθρακικοῦ λιθίου ἐν 300 μ. ὕδατος. Κόνις λευκή, διαλυτὴ ἐν 3 μ. ὕδατος ψυχροῦ, 2 μ. ζέοντος, 10 μ. οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη κατὰ ῥευματισμῶν, ἀρθρίτιδος καὶ τῆς ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος ψαμμιάσεως, εἰς δόσιν 0,05—0,3 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας. 1051

LITHIUM BENZOICUM EFFERVESCENS. Λευκὴ κοκκώδης μᾶζα, διαλυομένη ἐν ὕδατι μετ' ἐκλύσεως ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ παρέχεται εἰς ἃς δόσεις καὶ τὸ βενζοϊκὸν λίθιον. 1052

LITHIUM BITARTARICUM = Tartrilithine = Διτρυγικὸν λίθιον = $LiC_4H_5O_6+H_2O$. Κόνις λευκή, ἐν ὕδατι διαλυτή· τὸ σκεύασμα ἀνεγράφη ἰδίᾳ ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἰατρῶν κατὰ τῆς πυορροίας τῆς φατνιευχου ἀποφύσεως εἰς δόσιν 0,3 γρμ. ἐντὸς ὕδατος Selz τρὶς τῆς ἡμέρας. 1053

LITHIUM BROMATUM = Bromure de lithium = Βρωμιοῦχον λίθιον = LiBr. Τεφρόλευκος κοκκώδης ὑγροσκοπικὴ κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,3 — 3 γρμ. κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος, νευρώσεων, ἐπιληψίας καὶ κατὰ τῆς ἕξεως καὶ χρονίας παρεγχυματώδους νεφρίτιδος εἰς ἡμερησίαν δόσιν 3—4 κοχλιαρίων τραπέζης ἐκ διαλύματος 1—2 γρμ. βρωμιούχου λιθίου, 4 γρμ. διτανθρακικοῦ νατρίου, 200 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου καὶ 2 σταγόνων ἐλαίου μίνθης τῆς πιπερώδους. 1054

LITHIUM CITRICUM EFFERVESCENS. Σκευάζεται ἐκ 10 μ. κιτρικοῦ λιθίου, 30 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου, 20 μ. τρυγικοῦ ὀξέος, 20 μ. σακχάρου κοινοῦ, 20 μ. γαλακτοσακχάρου καὶ 40 μ. οἰνοπνεύματος. Τὰ στερεὰ συστατικὰ εἰς κόνιν μίγνυνται, εἶτα διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος μαζοποιοῦνται καὶ κατόπιν κοκκοποιοῦνται. Ἀνεγράφη εἰς ἃς δόσεις καὶ τὸ βενζοϊκὸν λίθιον κατὰ τῆς ψαμμιάσεως καὶ τῆς ἀρθριτικῆς δυσκρασίας. 1055

LITHIUM DITHIOSALICYLICUM = Διθειοϊτεϋλικὸν λίθιον = $(S.C_6H_3(OH)CO_2Li)_2$. Τεφρὰ ὑγροσκοπικὴ κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι· ἀνεγράφη κατὰ τῶν ῥευματισμῶν καὶ τῆς ἀρθρίτιδος. 1056

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

1057 **LITHIUM FORMICICUM = Μυρμηκικὸν λίθιον.** $= LiCHO_2 + H_2O$. Σκευάζεται διὰ κορεσμοῦ τοῦ μυρμηκικοῦ ὀξέος διὰ ἀνθρακικοῦ λιθίου. Κρυσταλλία βελονοειδῆ, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη κατὰ ρευματισμῶν καὶ τῆς ἀρθρίτιδος, εἰς διάλυμα 1 %, ἐξ οὗ παρέχεται κοχλιάριον μέγα ἀνὰ δίωρον ἢ τρίωρον.

1058 **LITHIUM GLYCERINOPHOSPHORICUM = Glycerophosphate de lithine** $= C_3H_7O_3PO < \begin{matrix} OLi \\ OLi. \end{matrix}$ Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι· τὸ σκεύασμα φέρεται καὶ ἐν διαλύμασι 50 %. Ἀνεγράφη ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν ἁλάτων τοῦ λιθίου καὶ ἡ τονωτικὴ ἐνέργεια τοῦ γλυκερινοφωσφορικοῦ ὀξέος· παρέχεται εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

1059 **LITHIUM GUAJACATUM = Ἰεροξύλινον λίθιον.** Σκευάζεται διὰ κατεργασίας ῥητίνης ἱεροξύλου ἐν διαλύματι ἁλατός τινος τοῦ λιθίου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,25 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ χρονίων ρευματισμῶν καὶ ἀρθρίτιδος.

1060 **LITHIUM HIPPURICUM = Hippurate de lithine = Ἱππουρικὸν λίθιον.** Κόνις λευκὴ διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,25—1 γρμ. δι' ἡμέρας ἐπὶ λιθιάσεων τοῦ ἥπατος καὶ τῆς κύστεως.

1061 **LITHIUM JODICUM = Ἰωδικὸν λίθιον** $= LiJO_3 + {}^1/_2\,aq.$ Κόνις λευκὴ ἐν ὕδατι διαλυτή. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1 γρμ. εἰς ὑποδερμίους ἐνέσεις κατὰ κωλικῶν τῶν νεφρῶν καὶ κατὰ τῆς οὐρικῆς διαθέσεως, ἐσωτερικῶς δὲ εἰς δόσιν 0,15 — 0,20 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς πεπαλαιωμένης ἀρθρίτιδος.

1062 **LITHIUM SALICYLICUM = Salicylate de lithine = Ἰτεϊλικὸν λίθιον** $= C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ COOLi. \end{matrix}$ Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 10 γρμ. ἀνθρακικοῦ λιθίου ἐν διαλύματι 37,5 γρμ. ἰτεϊλικοῦ ὀξέος ἐν 50 γρμ. ὕδατος. Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ὑγροσκοπική, ἄτομος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 10) καὶ οἰνοπνεύματι. Τὸ ἁλας τοῦτο ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1 γρμ. κατὰ τῶν παρ' ἀρθριτικοῖς ρευματισμῶν, συμπληροῖ δὲ εἰς τινας περιστάσεις τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἰτεϊλικοῦ νατρίου· οὕτω λ. χ. καταπαύει καὶ τὰ τελευταῖα ὄγκη τοῦ πυρετοῦ τῶν ὀξέων καὶ ὑποξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων, ἅτινα δὲν ἐνδίδουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἰτεϊλικοῦ νατρίου. Ἡ ἡμερησία δόσις δι' ἐνήλικας εἶνε 4 γρμ. δύναται δὲ νὰ αὐξηθῇ καὶ μέχρι 5 γρμ.

1063 **LITHOLEINUM = Λιθολεΐνη.** Πρὸ ἐν ἀποστάξεως τῆς πισ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σης τῶν λιθανθράκων· ὑγρὸν κίτρινον, ῥοδέτερον, ἄοσμον, Ε. Β. 0,88, ἀναγραφὲν ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπαρασιτικὸν φάρμακον ἰδίᾳ κατὰ τῆς ψώρας, τῶν ἀκμῶν καὶ τῶν ἑρπήτων.

LARETHA. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται τὸ Extractum Larethae fluidum τὸ σκευαζόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς Χιλῆς Happlopapus Laretha καὶ ὡς ἀντιβλεννορροϊκὸν ἐν Χιλῇ ἰδίᾳ χρησιμοποιούμενον. Παρέχεται κατὰ κοχλιάριον δι' ἡμέρας μίγμα ἐξ 1 γρμ. τούτου καὶ 15 γρμ. ὕδατος ἢ χορηγεῖται εἰς διαλύματα 2—5 % κατὰ κοχλιάρια δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας· ἡ θεραπεία διὰ τούτου ἐντὸς 10—15 ἡμερῶν καὶ τῶν δυσχερεστέρων περιπτώσεων τῆς βλεννορροίας ἐπιτυγχάνεται. 1064

LOBELIA INFLATA = Tabac indien, Indian tobacco. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ πόα Herba Lobeliae, ἀνεγράφη ὡς ναρκωτικὸν κατὰ τοῦ καρδιακοῦ καὶ σπασμωδικοῦ ἄσθματος, τῆς ὑμενογόνου λαρυγγίτιδος, τῆς διφθεριτίδος, τῶν πνευμονικῶν κατάρρων καὶ τοῦ κοκκύτου· χορηγεῖται τὸ βάμμα εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 10—15 σταγόνων δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. 1065

LOBELIA SYPHILITICA = L. antisyphilitica. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα εἰς ἀφέψημα ἐξ 20—40 γρμ. ἀνεγράφη κατὰ τῆς συφιλίδος καὶ τῶν ἑρπήτων. 1066

LOBELINUM PURUM = Λοβελίνη καθαρὰ = $C_{18}H_{23}NO_2$. Ἀλκαλοειδές, ὅπερ ἐξάγεται ἐκ τῶν φύλλων καὶ σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Lobelia inflata· ἀποτελεῖται ἐκ κιτρίνου πυκνορρεύστου ὑγροῦ, διαλυτοῦ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι καὶ ὅπερ διατηρούμενον ἐπὶ μακρὸν προσλαμβάνει βαθεῖαν χροιάν. Εἰς θεραπευτικοὺς σκοποὺς χρησιμεύει ἡ **Θειϊκὴ λοβελίνη = Lobelinum Sulphuricum**, ἥτις εἶνε κιτρινόλευκος κόνις. Ὁ Silva Mune παρέσχε μετ' ἐπιτυχίας τὴν λοβελίνην κατὰ τῆς βρογχιτικῆς δυσπνοίας καὶ τοῦ σπασμωδικοῦ ἄσθματος, πρέπει δὲ νὰ προτιμᾶται αὕτη πασῶν τῶν ἄλλων σκευασιῶν τοῦ φυτοῦ, διότι δὲν ἐπιφέρει τὰ δυσάρεστα συμπτώματα ἐκείνων, τοὐτέστι τὴν πρὸς ἔμετον διάθεσιν καὶ τὰς διαρροίας. Τὸ φάρμακον παρέχεται δι' ὑποδορείων ἐνέσεων ἢ καὶ διὰ καταποτίων, ἀρχομένης τῆς ἡμερησίας δόσεως ἀπὸ 5—10 χιλιοστογράμμων καὶ βαθμηδὸν αὐξανομένης μέχρις 20—30 χιλιοστογράμμων· εἰς παιδία 0,001—0,005 γρμ. ἐπιφέρουσι μεγίστην ἀνακούφισιν ἐπὶ ἀσθματικῶν δυσπνοιῶν. 1067

LORETIN = Acide metalodorthoxyquinolanasulfonique = 1068

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λορετίνη $= C_9H_4N \begin{cases} J \\ OH \\ SO_3H. \end{cases}$ Συνίσταται ἐκ τοῦ θειονικοῦ ὀξέος τῆς ἰωδιούχου ἑνώσεως τῆς ὀξυκινολίνης καὶ προσυτάθη ἐν τῇ χειρουργικῇ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου, σύτινος πλεονεκτεῖ ὡς ἄσπρον, μὴ ἐηλητήριον καὶ μὴ ἐρεθιστικὸν τῆς ἐπιδερμίδος. Κόνις κιτρίνη, τηκομένη εἰς 270°, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, μετὰ κολλοδίου καὶ ἐλαίων γαλακτοποιεῖται. Ἡ λορετίνη χρησιμοποιεῖται εἰς κόνιν ἐν μίγματι μετὰ μαγνησίας κεκαυμένης, τάλκου, ἀμύλου (3:7), εἰς κολλόδιον ἐπὶ ἐρυσιπέλατος 2—10 %, εἰς ἀλοιφὴν μετὰ βαζελίνης ἢ λανολίνης ἐπὶ τῶν ἀτόνων ἑλκῶν τῆς κνήμης 5 — 10 %, εἰς ῥαβδία μετὰ βουτύρου τοῦ κακάου 5 — 10 %, εἰς ἔμπλαστρα καὶ εἰς διαλύματα 0,1 — 0,2 % σκευαζόμενα ἐν ὕδατι ψυχρῷ. Ἐκ τῶν ἁλάτων τῆς λορετίνης, τὸ ἅλας τοῦ νατρίου, ἀνεγράφη ἐν διαλύμασιν εἰς πλύσεις καὶ ἐπιθέματα (1—5 %) ἐπὶ φλεγμόνων, δοθιήνων, πληγῶν καὶ ἑλκῶν, εἰς ἐνέσεις (2 %) ἡ δὲ γάζα τῆς λορετίνης σκευάζεται ἐκ τοῦ ἀσθεστούχου ἅλατος αὐτῆς.

1069 **LOSOPHANUM = Trijodocresol, Trijodometacresol, Metacresol trijodé, Trijodure de cresol = Λοσοφάνη** $= C_6HJ_3 < \begin{matrix} OH \\ CH_3. \end{matrix}$

Συνίσταται ἐκ τριιωδιούχου μετακρεσόλης καὶ ἀποτελεῖται ἐκ λευκῆς κρυσταλλικῆς κόνεως, εὐδιαλύτου ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, δυσδιαλύτου ἐν αἰνοπνεύματι, σχεδὸν ἀδιαλύτου ἐν ὕδατι. Τὸ σκεύασμα τήκεται εἰς 121°,5 καὶ περιέχει 80 % ἰωδίου· ἀνεγράφη εἰς αἰνοπνευματοῦχα ἐν ὕδατι (3 : 1) διαλύματα (1—5 %), εἰς ἀλοιφὰς ἐν μίγματι λανολίνης καὶ βαζελίνης (1 — 20 %), εἰς κολλόδιον (1 : 10) καὶ ὡς κόνις ἐπιπάσεως (1 : 10) κατὰ τοῦ ἐκζέματος, δερματομυκώσεων, τῆς κνήφης, τῆς συκώσεως, τῶν ἁπλῶν καὶ ῥοδοχρόων ἀκμῶν, τοῦ τριχοκείρα ἕρπητος, πιτυριάσεως τῆς ποικιλοχρόου, τῆς ψώρας καὶ τῆς φθειριάσεως τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐφηβαίου. Ἀντενδείκνυται ἡ λοσοφάνη ἐπὶ ὀξειῶν φλογιστικῶν δερματικῶν παθήσεων.

1070 **LYCETOLUM = Tartrate de dimethylpiperazine, Demethylpiperazinum tartaricum = Λυσετόλη.** Εἶνε τρυγικὸν ἅλας τῆς διμεθυλιούχου πιπεραζίνης : $HN < \begin{matrix} CH_2—CH.CH_3 \\ CH.CH_3—CH_2 \end{matrix} > NH$ ἤτοι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τρυγική διπροπυλενεύχες διαμίδη. Κόνις λευκή, κοκκώδης, άοσμος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, τηκομένη εἰς 243°· τὸ ἐν ὕδατι διάλυμα ἔχει ἀντίδρασιν ὄξυνον καὶ γεῦσιν ὑπενθυμίζουσαν τὴν τῶν λεμονιῶν. Νέον σκεύασμα χρήσιμον εἰς διάλυσιν τοῦ οὐρικοῦ ὄξέος καὶ ὡς διευρητικὸν ἀναγραφόμενον κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ οὐρικῆς διαθέσεως εἰς δόσιν 1—3 γρμ. δι' ἡμέρας ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας. Ὁμοιάζει κατὰ τὴν διαλυτικὴν ἐπὶ τοῦ οὐρικοῦ ὄξέος ἐνέργειαν αὐτοῦ πρὸς τὴν πιπεραζίνην, ἧς ὅμως πλεονεκτεῖ, ὡς ἐπενεργοῦν καὶ διευρητικῶς δυνάμει τοῦ ἐν αὐτῷ τρυγικοῦ ὄξέος.

LYCOPUS VIRGINICUS. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, τὸ ἀπόβραγμα τούτου 20 : 500 ἀνεγράφη κατὰ ἐλληνηριωδῶν ὀηγμάτων ἐντόμων καὶ ὄφεων. Τὸ ἔγχυμα τοῦ φυτοῦ 30 : 500 ὡς στυπτικὸν ἀνεγράφη ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῶν πνευμόνων, τῆς μήτρας καὶ ἐπὶ κυστιτίδων. 1071

LYSIDINUM = Etylenothenyldiamine, Methylglyoxalidine = Λυσιδῖνη. $= \frac{CH_2NH}{CH_2N} > C.CH_3$. Σκευάζεται ἐκ τῆς ὑδροχλωρικῆς λυσιδίνης τῆς παραγομένης διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως τοῦ ὀξικοῦ νατρίου μετὰ τῆς ὑδροχλωρικῆς αἰθυλενοδιαμίνης. Ἡ λυσιδίνη εἶνε βάσις μετὰ τῶν ὀξέων παρέχουσα ἅλατα, τήκεται εἰς 105° καὶ βράζει εἰς 198°. Ἡ Λυσιδίνη εἶνε κρυσταλλικὴ μαζα λευκὴ ἢ ἐλάχιστον ροδόχρους, λίαν ὑγροσκοπική, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι, ἔχει ὀσμὴν ὑπενθυμίζουσαν τὴν τοῦ κωνείου, ἥτις ὅμως ἀπόλλυται ἐν τοῖς ὑδατούχοις διαλύμασι (1 %) καὶ ἰδίᾳ ἂν τὰ διαλύματα ψυχρανθῶσι διὰ πάγου. Ἐν τῷ ἐμπορίῳ φέρονται ἕνεκα τοῦ ὑγροσκοπικοῦ τῆς οὐσίας διαλύματα λυσιδίνης ἐνέχοντα 50 % ἐκ ταύτης. Τὸ νέον τοῦτο ἀντιαρθριτικὸν φάρμακον συνίσταται ἐκ μεθυλεγλυοξαλιδίνης, οὐσίας ταυτοσήμου τῇ Aethylenæthenyldiamin, ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1 — 10 γρμ. ἐν ὕδατι Selz ἢ Vichy (1 : 100), κατὰ ἀρθριτικῶν πόνων, εἰδημάτων καὶ ψαμμιάσεως. 1072

LYSIDINUM BITARTARICUM = Bitartrate de lysidine = Διτρυγικὴ Λυσιδῖνη $= C_4H_8N_2.C_4H_6O_6$. Κόνις κρυσταλλικὴ λευκή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἀναλλοίωτος ἐν τῷ ἀέρι, περιέχει 36 % λυσιδίνης. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς ἐν διαλύσει λυσιδίνης καὶ ἀντιστοιχοῦσι 10 γρμ. ἐκ τοῦ σκευάσματος πρὸς 7,2 γρμ. δια- 1073

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λύματος λυσιδίνης (50 %) ἢ 3,6 γρμ. λυσιδίνης (100 %). Χορηγεῖται εἰς δόσιν 3—15 γρμ. δι' ἡμέρας.

1074 **LYSOLUM = Λυσόλη.** Προϊὸν ἐκ τῶν ἐλαίων τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων σκευαζόμενον διὰ πολυώρου θερμάνσεως τούτων ἐν κλειστῷ δοχείῳ μετ' ἀλκαλίων λιπῶν καὶ ῥητινῶν καὶ κεκτημένον ἐξαιρέτους ἀντισηπτικὰς καὶ ἀπολυμαντικὰς ἰδιότητας. Ἡ λυσόλη συνίσταται ἐκ διαλύματος κρεσολῶν (50 %) ἐντὸς πυκνοῦ διαλύματος ῥητινούχου σάπωνος, ἀλλ' ἐν τῷ ὁποίῳ δὲν εὑρίσκονται κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ κρεσόλαι ἡνωμέναι μετὰ τοῦ ἀλκάλεως, ἀλλ' ἐλεύθεραι. Ἡ λυσόλη εἶνε ἧττον δηλητηριώδης τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, δὲν εἶνε καυστική, οὐδὲ ἐρεθιστική. Εἶνε ἐλαιώδες, καστανόχρουν, διαυγὲς ὑγρόν, Ε. Β. 1,038—1,042, διαλύεται ἐντελῶς ἐν ὕδατι καὶ παρέχει διαυγῆ διαλύματα, κέκτηται δυμὴν πισσώδη ἀρωματικήν. Ἡ λυσόλη χρησιμεύει εἰς διάλυμα ἐν ὕδατι ἀπεσταγμένῳ ½—2 % ἐν τῇ χειρουργικῇ, τῇ γυναικολογίᾳ, τῇ μαιευτικῇ καὶ ἐπὶ νοσημάτων τῶν ὠτων, τῆς ῥινός, τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ δέρματος, ὡς ἄριστον ἀντισηπτικόν, ἀρτικάκοσμον καὶ ἀπολυμαντικόν. Ἀνεγράφη καὶ πρὸς ἐσωτερικὴν χρῆσιν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,05—0,5 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας δι' ἐνήλικας ὡς ἀντιζυμωτικὸν καὶ ἀπολυμαντικὸν ἐπὶ νέσων μιασματικῶν καὶ ἐξανθηματικῶν καὶ ἐπὶ ὀξέων καὶ χρονίων κατάρρων τῶν ἐντέρων ὡς καὶ φυματικῶν καὶ τυφικῶν διαρροιῶν, παρεχόμενον ἐν καταποτίοις ἢ ἐν καψακίοις ἐκ πηκτῆς. Παρηγγέλθη καὶ εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας ½—1 % καὶ εἰς ἐνδοκολπίους πλύσεις κατὰ τῆς λευκορροίας καὶ κακοσμίας τῆς μήτρας.

1075 **LYSOLUM BOHEMICUM = Βοημικὴ λυσόλη.** Σκεύασμα ἐκ τῆς λιθανθρακοπίσσης παραγόμενον, λίαν προσομοιάζον τῇ λυσόλῃ, σκοτεινῶς καστανόχρουν καὶ οὐχὶ δυσαρέστου δσμῆς. Τὸ ὑγρὸν μίγνυται κατὰ πᾶσαν ἀναλογίαν μεθ' ὕδατος καὶ παρέχει κίτρινα καὶ διαυγῆ διαλύματα διὰ χρόνου καθιστάμενα βαθυχρούστερα. Τὰ διαλύματα τοῦ νέου τούτου, προταθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Hlava, ἀντισηπτικοῦ δὲν προσβάλλουσι τὰς χεῖρας οὐδὲ τὰ ἐργαλεῖα, συνήθως 1—2 % διαλύματα ἀναγράφονται πρὸς πλύσιν πληγῶν καὶ 2 % πρὸς ἀπολύμανσιν ἐργαλείων· πρὸς ἀπολύμανσιν ἐκκρίσεων καὶ μεμολυσμένων ὑγρῶν χρησιμεύει διάλυμα 5 %.

1076 **MAGNESIUM BENZOICUM = Βενζοϊκὸν μαγνήσιον.** Κόνις

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λευκή, διαλυτή ἐν ὕδατι ψυχρῷ 1:20, εὐδιάλυτος ἐν ζέοντι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ τῆς ψαμμιάσεως εἰς δόσιν 0,15—0,5—1 γρμ.

MAGNESIUM BOROCITRICUM = Βορικιτρικὸν μαγνήσιον. 1077
Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 2 μ. κιτρικοῦ ὀξέος ἐντὸς 3 μ. ζέοντος ὕδατος, προσθήκης τῷ διαλύματι 1 μ. ἀνθρακικοῦ μαγνησίου καὶ 2 μ. βόρακος καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος. Κόνις λευκή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—2 γρμ. κατὰ τῆς ψαμμιάσεως, κατάρρων τῆς κύστεως καὶ τῶν οὐρολίθων.

MAGNESIUM BOROGLYCERINATUM = Βορογλυκερινοῦχον μαγνήσιον. 1078
Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως μίγματος 1 μ. ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου, 2 μ. βορικοῦ ὀξέος καὶ 8—10 μ. γλυκερίνης. Διαλύματα αὐτοῦ 4% χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀντισηπτικά.

MAGNESIUM CITRICUM EFFERVESCENS = Κιτρικὸν μαγνήσιον ἀναβράζον. 1079
Μῖγμα κιτρικοῦ μαγνησίου, κιτρικοῦ ὀξέος, διτανθρακικοῦ νατρίου καὶ σακχάρου· σκευάζεται ἀν 5 μ. ἀνθρακικοῦ μαγνησίου, 15 μ. κιτρικοῦ ὀξέος καὶ 2 μ. ὕδατος μιχθῶσι καὶ ἐν θερμοκρασίᾳ 30° ξηρανθῶσι. Τὸ ὑπόλειμμα κονιοποιεῖται καὶ μίγνυται μετὰ 17 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου, 8 μ. κιτρικοῦ ὀξέος καὶ 4 μ. σακχάρου, διϋγραίνεται δι' οἰνοπνεύματος καὶ κοκκοποιεῖται. Λευκὴ κοκκώδης μᾶζα, διαλυτὴ ἐν ὕδατι μετ' ἀναβρασμοῦ, ἕνεκεν ἐκλύσεως διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος. Ἀνεγράφη ὡς ἥπιον καθαρτικὸν εἰς δόσιν 10—15—20 γρμ.

MAGNESIUM GLYCERINOPHOSPHORICUM = Γλυκερινοφωσφορικὸν μαγνήσιον $= C_3H_7O_3PO < \overset{O}{\underset{O}{}} Mg$. 1080
Κόνις λευκή, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως τὸ Calcium glycerinophosphoricum (ἴδε καὶ Acidum glycerinophosphoricum).

MAGNESIUM GYNOCARDICUM = Γυνοκαρδικὸν μαγνήσιον. 1081
Κόνις λευκή, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀναγραφεῖσα κατὰ τῆς λέπρας εἰς καταπότια 5—20 καθ' ἑκάστην λαμβανόμενα πρὸ τοῦ γεύματος καὶ συνιστάμενα ἐκ 4 γρμ. γυνοκαρδικοῦ μαγνησίου καὶ 1 γρμ. ἐκχυλίσματος γεντιανῆς μεταποιηθέντων εἰς 20 καταπότια.

MAGNESIUM ICHTYOLICUM = Ἰχθυολικὸν μαγνήσιον. 1082

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐπὶ ἀτμολούτρου μίγματος 775 μ. ἰχθυελαικοῦ ἀμμωνίου μετὰ 100 μ. προσφάτως πυρωθείσης μαγνησίας κατὰ τὴν θέρμανσιν ἐκλύεται ἡ ἀμμωνία καὶ τὸ ὑπόλειμμα συνίσταται ἐκ καστανοχρόου μάζης, ἥτις ἀνεγράφη ὅπως καὶ ὅπως ἡ ἰχθυέλη πρὸς ἐσωτερικὴν χρῆσιν καὶ ἐν μίγματι μετὰ τάλκου ὡς κόνις ἐπιπάσεως.

1083 **MAGNESIUM LACTICUM = Γαλακτικὸν μάδέσιον** = $Mg(C_3H_5O_3)_2+3H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ἀνθρακικοῦ μαγνησίου ἐν διαλύματι γαλακτικοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ διαλύματος. Κρυστάλλια διαλυτὰ ἐν ὕδατι (1:26), εὐδιάλυτα ἐν ζέοντι ὕδατι (1:3,5), ἀδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἥπιον καθάρσιον εἰς δόσιν 1—2—3 γρμ., τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

1084 **MAGNESIUM PERMANGANICUM = Ὑπερμαγγανικὸν μαγνήσιον.** = $Mg(MnO_4)_2+6H_2O$. Κρυστάλλια κυανομέλανα, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὁμοιάζοντα τῷ Calcium permanganicum.

1085 **MAGNESIUM RICINOLEATUM = Ricinoleate de magnesie.** Σκευάζεται διὰ σαπωνοποιήσεως τοῦ ἐλαίου τοῦ κίκεως διὰ καυστικοῦ νάτρου καὶ μίξεως τοῦ σαπωνώδους σκευάσματος μετὰ θειϊκοῦ μαγνησίου, ἐκπλύσεως, ξηράνσεως καὶ κονιοποιήσεως τοῦ προϊόντος. Ἀνεγράφη ὡς καθαρτικὸν εἰς δόσιν 3—10 γρμ.

1086 **MAGNESIUM SALICYLICUM = Salicylate de magnesie = Ἰτεϋλικὸν μαγνήσιον** = $\left(C_6H_4<\begin{matrix}COO\\OH\end{matrix}\right)_2 Mg+4H_2O$. Περιέχει 74,6% ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ σκευάζεται διὰ κορεσμοῦ ζέοντος διαλύματος 14 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος ἐν 200 μ. ὕδατος ὑπὸ 5 μ. ἀνθρακικοῦ μαγνησίου ἀμιγοῦς αἰθήρου. Μακραὶ ἄχροοι βελόναι ὑγροσκοπικαί, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι (1:10) καὶ οἰνοπνεύματι, ἀσθενῆ πικραν γεῦσιν ἔχουσαι. Ἀνεγράφη τὸ φάρμακον κατὰ τοῦ τύφου ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 3—6 γρμ.

1087 **MAGNESIUM SULPHOCARBOLICUM = Magnesium sulphophenylicum = Θειοφαινικὸν μαγνήσιον.** = $(C_6H_5SO_3)_2Mg$. Σκευάζεται δι' ἀναμίξεως θειοφαινικοῦ βαρύου μετὰ θειϊκοῦ μαγνησίου. Ἅλας βυσσαλλοειδὲς, σχεδὸν ἄοσμον, γεύσεως ἐπ' ἐλάχιστον πικρᾶς, ἀλλ' οὐχὶ δύσαρέστου, κρυσταλλούμενον εἰς μικρὰς βελόνας, διαλυτὰς ἐν 2 μ. ὕδατος καὶ 5 μ. οἰνοπνεύματος. Τὸ θειοφαινικὸν μαγνήσιον εἰς δόσιν 1—2 γρμ. ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐντερικοῦ σωλῆνος καθαρτικῶς καὶ ἀπολυμαντικῶς. Ἀνεγράφη καὶ εἰς διαλύματα 1 % ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ στυπτικὸν ἀντὶ τῶν διαλυμάτων τῆς Sozal καὶ τοῦ ὀξικοῦ ἀργιλλίου.

MAGNESIUM SULFURICUM EFFERVESCENS = Ἀναβράζον θειϊκὸν μαγνήσιον. Σκευάζεται ἐξ 100 μ. θειϊκοῦ μαγνησίου ξηρανθέντος ἐν 54°, 21 μ. σακχάρου, 72 μ. δισανθρακικοῦ νατρίου, 38 μ. τρυγικοῦ ὀξέος καὶ 25 μ. κιτρικοῦ ὀξέος. Πάντα ταῦτα κονιοποιούμενα καὶ συμμιγνύμενα θερμαίνονται ἐν 93° — 94°, εἶτα δὲ τὸ μῖγμα κοκκοποιεῖται. Ἀνεγράφη ὡς εὔληπτον καθαρτικὸν ἀντὶ τοῦ θειϊκοῦ μαγνησίου. 1088

MAGNESIUM SULFUROSUM=Sulphite de magnesium=Θειώδες μαγνήσιον = $MgSO_3$. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι· τὸ ἅλας κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας· ἀνεγράφη κατὰ τῆς διφθερίτιδος εσωτερικῶς εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1 — 3 γρμ. καὶ εἰς ἐμφυσήσεις τελουμένας διὰ τῆς κόνεως τοῦ ἅλατος τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας. 1089

MALACINUM = Malakine, Salicylparaphenetidin, Orthooxybenzylidenphenetidin, Salicylaldehyd - p - phenetidin, Salicyliden - p - phenetidin = Μαλακίνη = $C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_5. \\ NCH.\ C_6H_4OH. \end{matrix}$ Εἶνε νέον ἀντιπυρετικόν, παυσίπονον καὶ ἀντιρρευματικὸν φάρμακον σκευαζόμενον δι' ἑνώσεως τῆς ἰτεϋλαλδεΰδης μετὰ τῆς παραφενετιδίνης· ἡ μαλακίνη διαφέρει τῆς φαινασετίνης, διότι ἀντὶ τῆς ῥίζης τοῦ ὀξυλίου (C_2H_3O), περιέχει τὴν ῥίζαν τῆς ἰτεϋλαλδεΰδης (C_6H_4COH). Συνίσταται ἐκ κιτρίνων βελονοειδῶν κρυστάλλων, ἀόσμων καὶ ἀγεύστων, τηκομένων εἰς 92°, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι καὶ ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιαλύτων ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι. Ἡ μαλακίνη παρέχεται εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,5—1,5 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 4—6 γρμ. ἰδίᾳ κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων, νευραλγιῶν καὶ τῶν κεφαλαλγιῶν τῶν χλωρασναιμικῶν. Ἡ μαλακίνη ἀνεγράφη καὶ ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τοῦ ἐντικοῦ πυρετοῦ τῶν φθισικῶν καὶ τῶν ἐξανθηματικῶν καὶ μιασματικῶν ἐμπυρέτων νοσημάτων· ἐδόθη καὶ κατὰ τῶν ἑλμίνθων καὶ ἀσκαρίδων. 1090

MALARIN = Acetophenonphenetidinum citricum. Νέον ἀντιπυρετικὸν φάρμακον συνιστάμενον ἐκ τοῦ κιτρικοῦ ἅλατος ἑνώσεως προκυπτούσης διὰ συμπυκνώσεως τῆς ἀσετοφενόνης καὶ τῆς π-φενετιδίνης. Τὸ σκεύασμα δρᾷ ὡς ἰσχυρὸν ἀντιπυρετικόν· 1091

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὡς παράγωγον δὲ τῆς ἀσετοφενόνης ἐνεργεῖ καὶ ὡς καταπραϋντικὸν τῶν νεύρων· εἶνε ἀβιάλυτον ἐν ὕδατι ψυχρῷ καὶ ἔχει γεῦσιν ἀσθενῶς ὄξυνον. Παρέχεται εἰς δόσιν 0,5 γρμ. καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἐνεργεῖ ἀσφαλῶς κατὰ τοῦ πυρετοῦ, κεφαλαλγιῶν καὶ ὀδονταλγιῶν.

1092 **MALLEINUM SICCUM SECUNDUM FOTH.** Σκεύασμα εἰδικὸν ἐκ προϊόντων καλλιεργείας τῶν βακτηριδίων τῆς μάλιος ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ κτηνιάτρου Foth εἰς κόνιν σκευαζόμενον. Κιτρινόλευκος ἀγκώδης κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ψυχρῷ ὕδατι, παρέχουσα διαυγῆ διαλύματα. Ἀνεγράφη πρὸς διάγνωσιν τῆς μάλιος καὶ πρὸς θεραπείαν αὐτῆς, παρεχόμενον δι' ὑποδορείων ἐνέσεων εἰς δόσιν 0,04 — 0,05 γρμ. Ἡ ξηρὰ μαλλεΐνη διὰ τὸ σχεδὸν ἀναλλοίωτον αὐτῆς πρατιμᾶται πάντων τῶν ὑγρῶν τῆς μαλλεΐνης σκευασμάτων.

1093 **MALLOTOXINUM = Kamalin = Μαλλοτοξίνη = $C_{18}H_{16}O_6$.** Κρυσταλλικὸν σῶμα ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ ἐπικαλύμματος τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ Mallotus Philippinensis, ὅπερ φέρεται ὡς Kamala. Ἡ μαλλοτοξίνη ἀνεγράφη ὅπου καὶ τὸ Kamala.

1094 **MAMMEA AMERICANA.** Φυτὸν τῆς Κ. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ φύλλα εἰς ἀφέψημα ἀνεγράφησαν κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν.

1095 **MANGIFERA INDICA = Mango, Mangnier.** Φυτὸν τῶν τροπικῶν χωρῶν, οὗτινος τὰ φύλλα καὶ κλωνία, ὁ φλοιὸς καὶ ὁ καρπός, ἀνεγράφησαν κατὰ τῶν πυρετῶν, αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας, τῶν ἐντέρων καὶ τῶν πνευμόνων, λευκορροιῶν καὶ δερματικῶν παθήσεων. Χορηγεῖται τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα κατὰ μικρὰ κοχλιάρια ἀνὰ δίωρον, ἐδόθη τὸ αὐτὸ καὶ εἰς στυπτικὰ γαργαρίσματα (10 : 120).

1096 **MANOL = Succus anisi ozonatus.** Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ κοκκύτου καὶ σκευάζεται δι' ἐπιβράσεως τοῦ ὄζοντος ἐπὶ τοῦ ὀποῦ τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ Anisum stellatum.

1097 **MATÉ = Thé du Paraguay.** Εἶνε τὰ ξηρὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ Ilex paraguayensis· ἀνεγράφη εἰς ἔγχυμα 30 — 40 : 1000 ὡς διεγερτικόν.

1098 **MARROL.** Σκεύασμα ἐξ Ἀγγλίας προερχόμενον καὶ περιέχον ἐκχύλισμα βύνης, μυελὸν τῶν ὀστῶν βοῶν καὶ φωσφορτικὸν ἀσβέστιον. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἀναιμίας καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν ἐν γένει τῆς θρέψεως.

1099 **MECONARCEINUM = Narceinum meconicum. Méconate de**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

narceine = **Ναρκεΐνη μηκωνική** = $C_{23}H_{29}NO_9.C_7H_4O_2$. Κίτρινες κρύσταλλες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον διαλυτὲς ἐν ζέοντι ὕδατι, ἧττον διαλυτὲς ἐν ἀκράτῳ οἰνοπνεύματι, εὐκολώτερον δὲ διαλυόμενοι ἐν οἰνοπνεύματι ἀραιωθέντι μετ' ἰσοπλασίου ὕδατος· ἡ μηκωνικὴ ναρκεΐνη κέκτηται ἕξυλον ἀντίδρασιν καὶ τήκεται εἰς 126°. Ἀνεγράφη ὡς πραϋντικὸν εἰς δόσιν 0,006—0,025 γρμ. κατὰ νευραλγιῶν, ἀϋπνιῶν, βρογχικῶν παθήσεων, στηθικῶν κατάρρων καὶ κατὰ τοῦ μορφινισμοῦ.

MEDULLA OSSIUM RUBRA = **Moelle osseuse rouge.** Ὁ ἐρυθρὸς μυελὸς τῶν ὀστῶν τοῦ κορμοῦ βοῶν, ἀνεγράφη πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς αἱματοποιήσεως ἐπὶ βαρειῶν ἀναιμιῶν ἢ βελτιωθεισῶν διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἀρσενικοῦ. Ἐδόθη καὶ κατὰ τῆς χλωραναιμίας, τῆς ῥαχίτιδος καὶ τῆς ψευδολευχαιμικῆς ἀναιμίας τῶν παιδῶν. Ὁ ξηρανθεὶς μυελὸς χορηγεῖται εἰς τροχίσκους 0,2 γρμ. (Tablettes de la moelle rouge des os). 1100

MEDULLADENUM = **Extractum medullae ossium.** Ἐκχύλισμα ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ μυελοῦ ὀστῶν νέων ζώων ἐξαγόμενον διὰ κατεργασίας αὐτοῦ μετὰ γλυκερίνης, διηθήσεως τοῦ κατεργάσματος καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διηθήματος. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα εἰς δόσιν 2—3 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 6-9 δι' ἐνήλικας καὶ εἰς δόσιν 1-2 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 3—4 γρμ. διὰ παιδία, κατὰ ἀναιμιῶν, χλωρώσεων, νευρασθενείας καὶ λευχαιμίας. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ μυελὸς τῶν ὀστῶν περιέχει οὐσίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν σπερμίνην, δι' ἧς ἐνισχύεται ὁ ἐξηντλημένος ὀργανισμὸς ἀναιμικῶν ἀτόμων. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα καὶ κατὰ τῆς ἀρθριτίδος καὶ ψαμμιάσεως. 1101

MEGARRHIZINUM. Γλυκωματογόνον ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Echinocystis fabacea ἐξαγόμενον, διαλύεται ἐν θερμῷ ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ καὶ εἰς δόσιν 0,015 ἐνεργεῖ καθαρτικῶς. 1102

MELANGE DE GREGORY = **Formethylal.** Συνίσταται ἐξ ἀκαθάρτου μεθυλάλης ἐνεχούσης καὶ μεθυλικὸν πνεῦμα καὶ μυρμηκικὸν ὀξύ. Ἀνεγράφη ὡς παυσίπονον καὶ πραϋντικόν. 1103

MELANGE DE GAUCHER. Συνίσταται ἐκ 10 γρμ. οἰνοπνεύματος, 15 γρμ. ἐλαίου τοῦ κίκεως, 20 γρμ. καφουρᾶς, 5 γρμ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 1 μ. τρυγικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς διφθεριτίδος εἰς ἐπαλείψεις ἀνὰ τριῶρον. 1104

MEL EUCALYPTI = **Μέλι εὐκαλύπτου.** Προέρχεται ἐκ τῆς κεντρώας Αὐστραλίας καὶ συλλέγεται ἐκ τῶν ἀνθέων τοῦ εὐ- 1105

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καλύπτου ὑπὸ τῆς μελίσσης Apis nigra melifica. Σιροπιῶδες διαφανὲς ἐρυθροκίτρινον ὑγρόν, ὀσμῆς καὶ γεύσεως τοῦ εὐκαλύπτου, E. B. 1,44, περιέχει ὀπωροσάκχαρον, εὐκαλυπτόλην, τερπένας καὶ κυμόλην. Ἀνεγράφη ὡς πραϋντικὸν κατὰ βρογχικῶν κατάρρων, κατὰ καρδιακῶν παθήσεων, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ βακτηριοκτόνον. Τὸ ἐν τῷ ἐμπορίῳ συνήθως συνίσταται ἐκ κοινοῦ μέλιτος ἀρωματισθέντος δι' ἐλαίου τοῦ εὐκαλύπτου.

1106 **MELACHOL = Melaquol**. Σκεύασμα συνιστάμενον ἐκ πυκνοῦ διαλύματος κιτρικοφωσφορικοῦ νατρίου καὶ ἀναγραφόμενον ἐν Ἀμερικῇ κατὰ παθήσεων τοῦ ἥπατος. Σκευάζεται διὰ τριβῆς ἐν ὑγδίῳ 100 μ. κρυσταλλικοῦ φωσφορικοῦ νατρίου, 2 μ. νιτρικοῦ νατρίου καὶ 13 μ. κιτρικοῦ ὀξέος καὶ διαλύσεως τοῦ μίγματος ἐντὸς 100 κ. ἑ. ὕδατος.

1107 **MENTHOL - CHLORAL - CAMPHER**. Μῖγμα 10 μ. μινθόλης, 10 μ. ἐνύδρου χλωράλης καὶ 10 μ. καφουρᾶς, ἀναγραφόμενον εἰς ἐντριβὰς κατὰ ὀδοντολγιῶν καὶ νευραλγιῶν.

1108 **MENTHOLEATUM**. Διάλυμα μινθόλης ἐν ἐλαϊκῷ ὀξεῖ, χρησιμεύει ἐξωτερικῶς ὅπου καὶ ἡ μινθόλη.

1109 **MENTHOL – GLYCERIN – CRÉME**. Εἶνε ὀδοντοσμηκτικὸν φύραμα κεχρωσμένον διὰ καρμηνίου καὶ ἀρωματισμένον διὰ μινθόλης, συνιστάμενον ἐξ 20 μ. κόνεως ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου, 10 μ. κόνεως ἰατρικοῦ σάπωνος καὶ 5 μ. ἀνθρακικοῦ μαγνησίου, φυραματοποιηθέντων δι' ἀναλόγου ποσοῦ γλυκερίνης.

1110 **MENTHOL - SALOL - LANOLIN**. Σκευάζεται ἐξ 1 μ. μινθόλης, 2 μ. σαλόλης, 15 μ. ἐλαίου ἐλαιῶν καὶ 45 μ. λανολίνης. Ἀνεγράφη κατὰ ραγάδων τῶν χειρῶν.

1111 **MENTHOPHENOL**. Ἕνωσις 1 μ. φαινόλης καὶ 3 μ. μινθόλης παραγομένη διὰ συντήξεως τῶν δύο οὐσιῶν· ὑγρὸν διαυγές, ἀρωματικῆς ὀσμῆς καὶ γεύσεως, E. B. 0,973. Τὸ σκεύασμα κέκτηται ἀντισηπτικὰς καὶ παυσιπόνους ἰδιότητας καὶ ἀνεγράφη κατὰ ἐγκαυμάτων καὶ εἰς διαλύσματα πρὸς πλῦσιν τοῦ στόματος (15 σταγόνας ἐν ποτηρίῳ ὕδατος) ἐπὶ ὀδοντολγιῶν καὶ τερηδόνος τῶν ὀδόντων. Ὑδωρ χλιαρὸν περιέχον 3—5 % μινθοφαινόλης συνιστᾶται ἐπὶ μικρῶν ἐγχειρήσεων ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀναισθητικὸν ὑγρόν.

1112 **MENTHOLUM = Menthacamphor, Pipmenthol = Μινθόλη** $=C_9H_{19}CHOH$. Στεατοπτένη τοῦ ἐλαίου τῆς μίνθης (Mentha

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

piperita) ἰδίᾳ ἐξαγομένη ἐν Κίνᾳ καὶ Ἰαπωνίᾳ, ὅπου τὸ ἔλαιον τῆς μίνθης συνίσταται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ μινθόλης. Κρύσταλλοι ἄχροοι, πρισματικοὶ ἢ βελονοειδεῖς, τηκόμενοι εἰς 42°—43° καὶ παρέχοντες ὑγρὸν βράζον εἰς 212°, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν ἐλαίοις, ἐν οἰνοπνεύματι, χλωροφορμίῳ καὶ αἰθέρι. Ἡ μινθόλη ἀνεγράφη ὡς ἀντινευραλγικὸν καὶ ἀντισηπτικόν· ἐξ αὐτῆς κατασκευάζονται οἱ κατὰ τῆς ἡμικρανίας κωνίσκοι καὶ τὸ ῥαβδίον = Migrainstifte = Crayons antimigrains = Crayons de menthol καὶ ἡ ἐπὶ καταρρροῶν διδομένη ἔρριν κόνις = Mentholin, ἡ συγκροτουμένη ἐκ 0,2 γρμ. μινθόλης, 5 γρμ. πεφρυγμένου καφὲ καὶ 5 γρμ. γαλακτοσακχάρου. Μέγα 0,5—1 γρμ. μινθόλης καὶ 10 γρμ. χλωροφορμίου κατὰ σταγόνας πέντε ἐν τῇ παλάμῃ χεόμενον καὶ εἰσπνεόμενον ἐπαινεῖται κατὰ τῶν καταρροῶν. Ἡ μινθόλη ἀνεγράφη κατὰ τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων, κατὰ κοχλιάρια τοῦ καφὲ ἐκ διαλυμάτων 1 γρμ. μινθόλης 20 γρμ. οἰνοπνεύματος καὶ 30 γρμ. σιροπίου· κρύσταλλοι δὲ ταύτης ἐν τῷ κοίλῳ ἐφαρμένου δέοντος ἐντιθέμενοι καταπαύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς πόνους. Ἐσωτερικῶς ἀνεγράφη κατὰ τῆς χρονίας φυματώσεως τῶν πνευμόνων, εἰς δόσιν 0,1—0,5—1 γρμ. ἐφ' ἅπαξ καὶ 5 γρμ. δι' ἡμέρας· ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη εἰς οἰνοπνευματοῦχα διαλύματα 3—10 % ἐπὶ περιφερικῶν νευραλγιῶν, κεφαλαλγιῶν καὶ ἡμικρανιῶν· παρέχεται εἰς ἄλοιφὴν 1 μ. μινθόλης, 3 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν καὶ 6 μ. λανολίνης κατὰ κνηφωδῶν παθήσεων. Ἀντινευραλγικὴ ἄλοιφὴ σκευάζεται ἐξ 1,5 γρμ. μινθόλης, 0,5 γρμ. κοκαΐνης 0,3 γρμ. χλωράλης καὶ 10 γρμ. βασελίνης.

MENTHOLUM BENZOATUM. Εἶνε κωνίσκοι μινθόλης ἐνέχοντες μικράν ποσότητα βενζοϊκοῦ ὀξέος, δι' οὗ ἐπαυξάνεται ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος ἐρεθιστικὴ δρᾶσις τῆς μινθόλης. 1113

MENTHOLUM CARBONICUM $(C_{10}H_{19})_2CO_3$. Κόνις κρυσταλλικὴ, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, ἄσμος, ἄγευστος, τηκομένη εἰς 105°. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν. 1114

MENTHOLUM IODOLATUM. Σκευάζεται διὰ συντήξεως 4 μ. μινθόλης καὶ 1 μ. κόνεως λεπτοτάτης ἰωδόλης· τὸ τῆγμα χεῖται εἰς κωνικοὺς τύπους. 1115

MESPILODAPHNES PRETIOSAE = Pereiora, Casca preciosa, Canilla. Ἀναγράφεται ὁ φλοιὸς τοῦ ἐν Βραζιλίᾳ τούτου φυτοῦ ὡς τονωτικὸν καὶ διεγερτικὸν εἰς ἔγχυμα 4 γρμ. ἐν 80 γρμ. 1116

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὕδατος ἐπὶ νευρικῶν ἐξασθενήσεων, εἰδήματος τῶν κάτω ἄκρων καὶ χρονίων κατάρρων.

1117 **METACHLORALUM = Chloralum insolubile = Μεταχλωράλη = $C_4HCl_3O_2$.** Πολυμερὴς ἕνωσις τῆς χλωράλης· κόνις λευκή, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀναγραφεῖσα εἰς κόνιν μετὰ λυκοποδίου ἢ τάλκου ἢ ἀμύλου (1 : 9) ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου ἐν τῇ ἐπιδέσει κακοσμων τραυμάτων καὶ ἑλκῶν.

1118 **METHACETINUM = Methoxyantifebrinum. Paracetanisidin, Paraoxymethylacetanilid, Acetparaanisidine = Μεθαιδετίνη = $C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_3 \\ NHCH_3CO \end{matrix}$.** Εἶνε παρασετανισιδίνη, ἤτοι φαινασετίνη, ἐν ᾗ τὸ αἰθύλιον ἀντικατέστη ὑπὸ μεθυλίου καὶ σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τοῦ παρανιτροφαινελικοῦ νατρίου μετὰ χλωριούχου μεθυλίου, ἀναγωγῆς τῆς παραγομένης νιτρανισόλης καὶ ἑνώσεως τῆς προκυπτούσης ἀνισιδίνης μετὰ ὀξυλίου. Κόνις ἐκ μικρῶν κρυστάλλων συγκειμένη, λευκὴ ἐπ' ἐλάχιστον ῥοδόχρους, ἄοσμος, πικρὰς ἀλατούχου γεύσεως, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, εὐδιάλυτος ἐν ζέοντι ὕδατι (1 : 12) καὶ δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ ὕδατι (1 : 350) καὶ αἰθέρι, τήκεται εἰς 127°. Ἡ μεθασετίνη εἰσήχθη ἐν τῇ θεραπευτικῇ ὑπὸ τοῦ Manhert καὶ ἐπενεργεῖ ὡς ἰσχυρὸν ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν φάρμακον ἰδία παρὰ παιδίοις, προσομοιάζον κατὰ τὰς ἰδιότητας ταύτας πρὸς τὴν ἀντιπυρετίνην καὶ τὴν φαινασετίνην. Ἡ παρεχομένη δόσις δι' ἐνήλικας εἶνε 0,2—0,3 γρμ., διὰ παιδία 0,1—0,2 γρμ.

1119 **METHAETHYL = Metethyle.** Συνίσταται ἐκ μίγματος χλωριούχου αἰθυλίου, χλωριούχου μεθυλίου καὶ χλωροφορμίου· φέρεται ἐντὸς συντετηγμένων σωληναρίων, ὡς διαυγὲς ἄχρουν ὑγρόν, ἀναγραφὲν ὡς τοπικὸν ἀναισθητικόν.

1120 **METHOXYCOFFEINUM = Μεθοξυκαφεΐνη = $C_8H_9(OCH_3)N_4O_2$.** Λευκαὶ κρυσταλλικαὶ βελόναι, τηκόμεναι εἰς 177°. ἀνεγράφη ἡ μεθοξυκαφεΐνη, ὅπου καὶ ἡ Aethoxycoffeinum.

1121 **METHYLALUM = Dimethylate de methylène = Μεθυλάλη = $CH_3O.CH_2.OCH_3$.** Σκευάζεται δι' ἀποστάξεως μίγματος 1 μ. μεθυλικοῦ πνεύματος, 1,5 μ. θειϊκοῦ ὀξέος 1 μ. ὑπερξειδίου τοῦ μαγγανίου καὶ 1,5 μ. ὕδατος, ὁροιώσεως τοῦ ἀποστάγματος δι' ὕδατος καὶ ἀπαλλαβάρεως αὐτοῦ δι' ἀναμίξεως μετὰ καυστικοῦ κάλεως καὶ νέας ἀποστάξεως. Ἄχρουν, ὑγρόν, πτητικόν, δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυτὸν ἐν ὕδατι (1:3), εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, ἀσμῆς ἀρωματικῆς, E. B. 0,855—0,860, βράζει εἰς 42°. Ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 1—4 γρμ. τὸ φάρμακον ἐξεύρη καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,1 — 0,4 γρμ. κατὰ τῆς παραφροσύνης τῶν οἰνοποτῶν, ἐξωτερικῶς δὲ ὡς παυσίπονον εἰς χρίσματα μετὰ ἐλαίου ἢ εἰς ἀλοιφὰς (5—10:30).

METHYLÉNE ANGLAIS. Μῖγμα 4 μ. χλωροφορμίου καὶ 1 μ. μεθυλικοῦ πνεύματος· ἀνεγράφη ὡς ἀναισθητικόν. 1122

METHYLCHLOROFORM=Μεθυλοχλωροφόρμιον=$CCl_3.CH_3$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως χλωρίου ἐπὶ τὸ αἰθάνιον καὶ εἶνε ὑγρὸν ἄχρουν, ζέον εἰς 75°. Ἀνεγράφη ὡς ἀναισθητικόν, ἧττον ἐπικίνδυνον τοῦ χλωροφορμίου, πρωτιμώμενον δὲ ἐκείνου, ὅσάκις δὲν ἐπιδιώκεται ταχεῖα νάρκωσις. 1123

METHYLENBLAU MEDICINAL=Bleu de méthyléne, Methylenum coeruleum=Κυανοῦν τοῦ μεθυλενίου=$(CCH_3)_2NC_6H_3<^{N}_{S}>C_6H_3N(CH_3)_2Cl$. Χρωττικὴ οὐσία ἐκ προϊόντων τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων σκευαζομένη καὶ συνισταμένη ἐκ τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἅλατος τῆς τετραμεθυλεθειονινης. Κόνις βαθυπράσινος, μεταλλικὴν στιλπνότητα ἔχουσα, διαλυτὴ ἐν ὕδατι μετὰ κυανῆς χροιᾶς, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῶν ἑλειογενῶν πυρετῶν, εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,1 γρμ. καὶ 0,5 ἡμερησίαν, παρέχεται δὲ καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ πυρετοῦ. Ἐδόθη καὶ κατὰ τῆς κυστίτιδος, πυελίτιδος καὶ τοῦ καρκινώματος εἰς δόσιν 0,2 γρμ. εἰς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Τὴν ἐρεθιστικὴν ἐπὶ τῆς κύστεως ἐνέργειαν τοῦ φαρμάκου καταπραΰνει ἡ παροχὴ κόνεως μυσχοκαρύων (0,2 — 0,6 γρμ.). Ἀνεγράφη ὡς παυσίπονον καὶ ἀντινευραλγικὸν εἰς δόσιν 0,2-0,4 γρμ. κατὰ ῥευματικῶν παθήσεων, νευραλγιῶν, ἀταξικῶν ἀλγῶν καὶ κατὰ τῶν πλευριτικῶν πόνων τῶν φυματιώντων· τὸ φάρμακον χρωννύει τὰ οὖρα πρασινωπά. Ἡ μεγίστη ἡμερησία δόσις 1 γρμ., ἢ εἰς ὑποδορείους ἐνέτεις δόσις εἶνε 0,06 γρμ. Τὸ ἐν τῇ θεραπευτικῇ χρησιμεῦον σκεύασμα δέον νὰ εἶνε ἀμιγὲς ξένων προσμιγμάτων προερχομένων ἐκ κακῆς παρασκευῆς ἢ ἀκαθάρτων πρώτων ὑλῶν, διότι ἄλλως εἶνε ἐπικίνδυνον. Ὁ κ. Doumer ἐπενόησε μέθοδον καθάρσεως τοῦ κυανοῦ τοῦ μεθυλενίου, δι' ἧς παρέχεται προϊὸν χημικῶς καθαρὸν καὶ ἁρμόδιον πρὸς θεραπευτικοὺς σκοπούς. 1124

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιο

1125 **METHYLENUM CHLORATUM = M. bichloratum, Bichlorure de methylène = Dichlormethan = Χλωριοῦχον μεθυλένιον** = CH_2Cl_2. Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τοῦ χλωροφορμίου ἐν εἰνοπνευματούχῳ διαλύματι διὰ ψευδαργύρου καὶ ὕδροχλωρικοῦ ὀξέος· ὑγρὸν ἄχρουν, ὀσμῆς χλωροφορμίου, εὐδιάλυτον ἐν εἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, Ε. Β. 1,354, βράζει εἰς 41° — 42°. Ἀνεγράφη ὡς ἀναισθητικόν, θεωρούμενον ὡς ἧττον ἐπικίνδυνον τοῦ χλωροφορμίου· μετὰ 1 % οἰνοπνεύματος μιγνύμενον καθίσταται δυσαλλοίωτον.

1126 **METHYLPHENACETINUM = Methylphenedine = Μεθυλοφαιναιδετίνη** = $C_6H_4{<}\begin{matrix}OC_2H_5\\N(CH_3)CH_3.CO\end{matrix}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως μεταλλικοῦ νατρίου ἐπὶ διάλυμα φαιναιδετίνης ἐν ξυλόλῃ καὶ κατεργασίας τοῦ προϊόντος μετὰ ἰωδιούχου μεθυλίου. Ἄχρουν κρυσταλλία, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκόμενα εἰς 40°· ἐπροτάθη ὡς ὑπνωτικόν,

1127 **METHYLSALOLUM = Paracresotate de phenol = Μεθυλοσαλόλη** = $C_6H_3(OH)(CH_3)CO_2C_6H_5$. Ἕνωσις κρυσταλλουμένη εἰς βελόνας ἀδιαλύτους ἐν ὕδατι, εὐδιαλύτους ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκομένη εἰς 92.° Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5-1 γρμ. ὡς ἀντιρρευματικὸν κατὰ τῶν ἐξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων.

1128 **METHYLUM CHLORATUM = Chlorure de methyle, Monochlormethan, Chloromethyl, Ether methylchlorydrique, Aether methylhydrochloricus, Methylchloridmethan. = Χλωριοῦχον μεθύλιον.** = CH_3Cl. Φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον τὰ ἀερώδεις τοῦτο σῶμα ρευστοποιημένον ἐντὸς σιδηρῶν σιφώνων (Bomben ἢ Siphon Galante) καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν ταύτην χρησιμοποιεῖται, ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν εἰς ψεκασμοὺς ἐπὶ τινα (10—30) δευτερόλεπτα εἰς πρόκλησιν μεγίστου ψύχους (—21°) ἐπὶ ἀλγούντων μερῶν· ἴδιᾳ ἐνεργεῖ ὡς ἀντινευραλγικὸν κατὰ τῆς ἰσχιάδος, ἐπιμόνων νευραλγιῶν καὶ ρευματαλγιῶν.

1129 **METHYLUM JODATUM = Jodure de methyle, Iodmethyl, Aether methylhydrojodicus = Ἰωδιοῦχον μεθύλιον.** = CH_3J. Σκευάζεται δι' ἀποστάξεως μίγματος 1 μ. φωσφόρου, 8 μ. ἰωδίου καὶ 15 μ. μεθυλικοῦ πνεύματος. Ὑγρὸν ἄχρουν, πτητικόν, εὐαρέστου ὀσμῆς, ἀλλοιούμενον ὑπὸ τοῦ φωτός, ζέει εἰς 43°—44°, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἐπισπαστικὸν τοπικῶς ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐνεργοῦν ὡς ἦπιον ἐκβόριον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

METHYLIUM SALICYLICUM = Methyle salicylique = Ἰτεῦλικὸν μεθύλιον = $C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ COOCH_3 \end{matrix}$. Τὸ ἐρετικέλαιον (Wintergrünöl ἢ Oleum Gaultheriae) περιέχει 90 % ἐκ τούτου. Ἄχρουν ὑγρόν, ὁσμῆς εὐαρέστου, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, E. B. 1,819, ζέον ἐν 220°. Ἐπροτάθη ὡς ἀντιρρευματικὸν ἀντὶ τοῦ Ἰτεύλικοῦ νατρίου, οὗτινος πλεονεκτεῖ ὡς μὴ βαρύνον τὰ πεπτικὰ ὄργανα· ἁρμόδιον καὶ εἰς ἐντριβὰς ὡς ἀπορροφούμενον ταχέως διὰ τοῦ δέρματος. 1130

METHYLURETHANUM = Urethylanum = Μεθυλουρεθάνη = $CO < \begin{matrix} NH_2 \\ OCH_3 \end{matrix}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωριούχου κυανίου ἐπὶ τὸ μεθυλικὸν πνεῦμα καὶ κρυσταλλοῦται εἰς ἀχρόους κρυστάλλους, τηκομένους εἰς 52°, διαλυτοὺς ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι· ἐπροτάθη ὡς ὑπνωτικόν. 1131

METHYSTICINUM = Kawahinum = Μεθυστικίνη. Ἐξάγεται ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Piper methysticum (kawa), κρυσταλλοῦται εἰς πρισματία, τηκόμενα εἰς 131°—133°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἡ μεθυστικίνη ἐπροτάθη ὡς ἀντιδιαννορροϊκὸν φάρμακον. 1132

MICROCIDINUM = Natrium b-naphtholicum. b-Naphtolate de soude. Betanaptholonatrium = Μικροσιδίνη = $C_{10}H_7ONa$. Σκευάζεται διὰ συντήξεως βηταναφθόλης μετὰ τοῦ ½ τοῦ βάρους αὐτῆς καυστικοῦ νατρου· κόνις λευκὴ ἢ τεφρόφαιος, ἄγευστος καὶ ἄοσμος διαλυτὴ εἰς 8 μ. ὕδατος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν δεκάκις δραστικώτερον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, ἧττον δηλητηριῶδες καὶ καυστικώτερον ἐκείνου· τὸ σκεύασμα παρέχεται πρὸς ἐξωτερικὴν χρῆσιν εἰς διαλύματα 0,3—0,5 % ἐν τῇ ἐπιδέσει τῶν τραυμάτων καὶ ἐν τῇ ματευτικῇ εἰς ἐνδοκολπίους καὶ ἐνδομητρίους ἐνέσεις (3—5:1000), ὡς καὶ κατὰ τῆς ῥινίτιδος καὶ ἀμυγδαλίτιδος εἰς διαλύματα 0,1 %, κατὰ ὠοῤῥοιῶν ἐν διαλύματι 0,3—0,4 % καὶ κατὰ τῆς ὀζαίνης εἰς ἀλοιφὴν ἐν μίγματι μετὰ κοκαΐνης ὑδροχλωρικῆς 0,1:0,15 γρμ. καὶ βαζελίνης 30 γρμ. 1133

MIGRAININUM τοῦ OVERLACH = Ἠμικρανίνη. Πρὸς παρασκευὴν αὐτῆς λαμβάνονται 85 μ. ἀντιπυρίνης, 9 μ. καφεΐνης καὶ 6 μ. κιτρικοῦ ὀξέος, μίγνυνται καλῶς ταῦτα καὶ μετ' ὀλίγου ὕδατος θερμαίνονται ἐπὶ ἀτμολούτρου, μέχρις οὗ σταγὼν τοῦ μίγματος ἐπὶ ῥάβδου ὑελίνης ψυχομένη νὰ πήγνυται. Μετὰ 1134

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταῦτα τὸ ὑγρὸν μῖγμα δι' ἀναταράξεως μέχρις ἀποψύξεως μεταπρέπεται εἰς κόνιν, ἥτις βραδέως ξηραίνεται καὶ φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς **ημικρονίνη** (migrainin). Τὸ διάλυμα τοῦ σκευάσματος, δέον νὰ μὴ θολώται δι' ἀσβεστίου ὕδατος, ἐξ οὗ ἐκλούεται ἡ μὴ ὕπαρξις ἐν αὐτῷ ἐλευθέρου κιτρικοῦ ὄξεος. Κόνις λευκή, ἐν ὕδατι εὐδιάλυτος· συνιστᾶται τὸ σκεύασμα ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῆς γρίππης καὶ ὡς ἀντινευραλγικὸν κατὰ τῆς ἡμικρανίας καὶ κεφαλαλγίας, ἐφ' ὅλων ἐκείνων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς δὲν ἐνεργεῖ ἡ ἀντιπυρίνη, ἡ ἀντιπυρετίνη, ἡ φαιναιτίνη, ἡ καφεΐνη καὶ ἡ μορφίνη. Ἡ συνήθης δόσις εἶνε 1,1 γρμ. δύναται δὲ καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν ἀνάγκῃ ἡ δόσις· τὸ σκεύασμα παρέχεται, διαλελυμένον ἐντὸς $^1/_4$ λίτρου ὕδατος.

1135 **MIXTURA CHLORALI HYDRATI.** Συνεύζεται ἐκ 2 γρμ. ἐνύδρου χλωράλης, 50 γρμ. ὕδατος, 10 γρμ. ἀραβικοῦ κόμμεως καὶ 10 γρμ. σιροπίου φλοιῶν χρυσομήλων.

1136 **MOLLIN = Μολλίνη.** Συνίσταται ἐκ μαλακοῦ σάπωνος καὶ γλυκερίνης, ἐν ἀναλογίᾳ 10 πρὸς 20, χρησιμεύει ὡς ἔκδοχον ἀλοιφῶν, ἰδίᾳ πρὸς παρασκευὴν τῆς ἀλοιφῆς τοῦ ὑδραργύρου, ἥτις οὕτω σκευαζομένη ἁπλουστεύεται εὐχερῶς ἐκ τῆς ἐπιζερμίδος διὰ πλύσεως.

1137 **MOLLOSINUM = Mollisinum.** Σκευάζεται ἐκ 4 μ. ὑγρᾶς παραφίνης καὶ 1 μ. κηροῦ κιτρινου· σκεύασμα προσφυσιάζον τὴν κιτρίνην βαζελίνην, πρωτοθὲν πρὸς παρασκευὴν ἀλοιφῶν.

1138 **MONESIA = Cortex Monesiae, Ecorce de monesia.** Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ Chrysophyllum glycyphloeum. Ἀνεγράφη ὡς τονωτικόν, στομαχικὸν καὶ στυπτικὸν τὸ ὑδατώδες ἐκχύλισμα (Extrait de Monesia ἢ Guavanhem), ἐχορηγήθη τρὶς ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας εἰς δόσιν 0,2—1 $^1/_2$ γρμ. ἐδόθη εἰς δόσιν 0,15—0,3 γρμ. καὶ ὡς ἀπεχρεμπτικὸν ἐπὶ καταρρωδῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ ὡς στυπτικὸν ἐπὶ διαρροιῶν.

1139 **MORINGA PTERYGOSPERMA = Benaillé.** Τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ τεύτου τῶν Ἀντιλλῶν καὶ Ἰνδιῶν παρέχενται ὡς καθαρτικά, ἡ δὲ ρίζα ὡς διουρητικόν. Παρέχεται τὸ βάμμα τῆς ρίζης εἰς δόσιν 1—4 γρμ. ἀνὰ δίωρον.

1140 **MORPHINUM BENZOICUM = Βενζοϊκὴ μορφίνη.** Κόνις λευκὴ διαλυτὴ ἐν ζέοντι ὕδατι (1 : 5) ἀνεγράφη ὡς ἐξαίρετον φάρμακον κατὰ τοῦ ἄσθματος παρεχομένη εἰς δόσιν 0,01—0,02 γρμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

MORPHINUM BORACICUM = Βορική μορφίνη. Ως άλας τῆς μορφίνης δυσαλλοίωτον ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ κολλύρια. 1141

MORPHINUM HYDROBROMICUM = Ὑδροβρωμική μορφίνη $=C_{17}H_{19}NO_3.HBr+2H_2O$. Ἄχροοι κρυσταλλικαὶ βελόναι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι· τὸ ἅλας συνιστᾶται ὡς ἐπενεργοῦν ἐπίσης ναρκωτικῶς, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ἅλατα τῆς μορφίνης, ἀλλ' ἄνευ τῆς ἀηδίας καὶ τῆς κεφαλαγίας, ὧν γίνονται πρόξενα ἐκεῖνα. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,03 γρμ. καὶ 0,1 γρμ. δι' ἡμέρας. 1142

MORPHINUM PHTALICUM = Phtalate de morphine = Φθαλική μορφίνη. Ἅλας τοῦ φθαλικοῦ ὀξέος καὶ τῆς μορφίνης, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι (1 : 5)· ἀνεγράφη εἰς ἃς δόσεις καὶ ἡ ὑδροχλωρική μορφίνη δι' ὑποδορείους ἐνέσεις ὡς δυσαλλοίωτον. 1143

MORPHINUM SACCHARINICUM. Κόνις λευκὴ περιέχουσα 60,9 % μορφίνης καὶ 39,1 % σακχαρίνης. 1144

MORPHINUM STEATICUM = M. stearinicum = Στεατική μορφίνη $= C_{17}H_{19}NO_3C_{17}H_{35}COOH$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος στεατικοῦ νατρίου μετὰ διαλύματος ὑδροχλωρικῆς μορφίνης. Λέπια λευκά, στιλπνά, διαλυτὰ μέχρις 1 % ἐν ἐλαίοις, λίπεσι καὶ ἐν βαζελίνῃ· περιέχει 50,17 % μορφίνης καὶ εἶνε λίαν κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν ναρκωτικῶν ἀλοιφῶν, ἐλαίων καὶ ὑποθεμάτων. 1145

MORRENIA BRACHYSTEPHANA = Tasi. Ἡ ῥίζα, τὰ φύλλα καὶ οἱ καρποὶ τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Ἀργεντινῆς καὶ Βραζιλίας ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα 30 : 200 δι' ἡμέρας, χορηγούμενον ὡς γαλακταγωγόν. 1146

MORRHUIN = Μορρουΐνη $= C_{19}H_{27}N_3$. Βάσις ἐξαχθεῖσα ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνίσκου· πυκνόρρευστον ἐλαιῶδες ὑγρόν, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, σχεδὸν ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,5 γρμ. δι' ἀνήλικας. 1147

MORRHUOLUM = Gaduol = Μορρουόλη, Ὀνισκόλη. Σκευάζεται ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνίσκου διὰ κατεργασίας ταύτου μετ' ἀνθρακικοῦ νατρίου, ἀναταράξεως τοῦ κατεργάσματος μετὰ οἰνοπνεύματος 90 % καὶ κατόπιν δι' ἀποστάξεως. Ἡ μορρουόλη εἶνε ὁριμεῖα καὶ πικρὰ τὴν γεῦσιν, οὐσία ἀρωματικὴ καὶ κρυσταλλοῦται ἐν μέρει κατὰ τὴν συ- 1148

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νήθη θερμοκρασίαν, περιέχει δὲ φωσφόρον, ἰώδιον καὶ βρώμιον εἰς ποσὰ δεκάκις ἢ ὀωδεκάκις μεγαλειτερα τῶν ἐν τῷ ἐλαίῳ τοῦ ἐνίσκου περιεχομένων. Ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐνίσκου, οὗτινος θεωρεῖται ὡς τὸ δραστικὸν συστατικὸν καὶ παρέχεται εἰς καψάκια 0,20 γρμ. ἕκαστον, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 5 γρμ. ἐλαίου τοῦ ἐνίσκου. Διὰ παιδία 6—8 ἐτῶν δίδονται δι' ἡμέρας δύο καψάκια, 8 — 12 ἐτῶν 4 καὶ διὰ τοὺς ἐνήλικας 8 — 10.

1149 **MUAWINUM = Muavine = Μουαβίνη.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ δένδρου Muawi τῆς Μοζαμβίκης ἐξαγόμενον. Πυκνόρρευστον ὑγρόν, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ· παρέχει ἅλατα, ἐξ ὧν ἡ Muawinum hydrobromicum, εἶνε ἄμορφον καὶ εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ ἐπροτάθη δι' ὑποδορείους ἐνέσεις, ἔχον ἀνάλογον ἐνέργειαν τῆς δακτυλιδίνης.

1150 **MURRAYA KOENIGII.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν ἀνεγράφησαν ὡς τονωτικά, ἀντιπυρετικὰ καὶ στομαχικά, ὁ δὲ φλοιὸς καὶ ἡ ῥίζα εἰς ἀφεψήματα ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν.

1151 **MURURÉ.** Δένδρον τῆς Βραζιλίας Bichetea officinalis· ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ δένδρου δι' ἐντομῶν ἐκρέει ὑπός τις = Oleum mururé (Mercurio vegetal), ὅστις χρηγεῖται ὅπως καὶ ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου (Cortex Mururé) κατὰ τῆς συφιλίδος.

1152 **MUSCULIN.** Σκεύασμα δι' ἐκχυλίσεως τοῦ κρέατος τῶν μυῶν παραγόμενον, ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τῶν μυῶν.

1153 **MUSIN.** Νέον ὕπιον καθαρτικὸν φάρμακον ἐξ ὑποῦ ἐξυφαινίκων σκευαζόμενον.

1154 **MUSSANINUM = Mussenianum.** Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,2—0,3 γρμ. ὡς ἄριστον ταινιοκτόνον φάρμακον, εἶνε τὸ δραστικὸν συστατικὸν τοῦ φλοιοῦ τοῦ φυτοῦ Acacia anthelmintica=Mussena, ὅστις ἐν Ἀβυσσινίᾳ θεωρεῖται ὡς τὸ ἀσφαλέστερον ταινιοκτόνον φάρμακον.

1155 **MYDRIN = Μυδρίνη.** Μῖγμα 10 μ. ἐφεδρίνης τοῦ ἀλκαλοειδοῦς τοῦ φυτοῦ Ephedra vulgaris καὶ 0,1 μ. δματροπίνης. Κόνις λευκή, ἐν ὕδατι διαλυτή· ἀνεγράφη ὡς μυδριατικὸν φάρμακον πρὸς διαγνωστικοὺς σκοποὺς· ἡ διαστολὴ τῆς κόρης ἡ προκαλουμένη δι' αὐτῆς διατηρεῖται ἐπὶ τέσσαρας ὥρας· διαλύματα ἐνέχοντα ἐκ τοῦ σκευάσματος 10% παρέχονται κατὰ σταγόνας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

MYDROL = Iodmethylphenylpyrazolon = Μυδρόλη. Κόνις λευκή, ἄοσμος, γεύσεως πικρᾶς, ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι διαλυτή, ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς διαλύματα 5—10 % ὡς μυδριατικόν. 1156

MYELEN. Ὑγρὸν σιροπιῶδες ἐρυθρόν, σκευαζόμενον ἐκ τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστῶν τῶν βοῶν, ἀναγραφὲν κατὰ τῶν χειράδων, τῆς ῥαχίτιδος καὶ τῆς ἀναιμίας. 1157

MYRONIN = Μυρονίνη. Πρεῖὸν ἀνάλογον τῆς βαζελίνης καὶ λανολίνης, ἀναγραφόμενον πρὸς παρασκευὴν ἀλοιφῶν, μίγνυται εὐχερῶς μετὰ τῶν φαρμάκων, διεισδύει ἐντελῶς διὰ τοῦ δέρματος καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς τάγγισιν, εἶνε δὲ καὶ σχετικῶς εὔωνον πρεῖὸν καὶ σκευάζεται διὰ θερμάνσεως στεατικοῦ ὀξέος καὶ φυτικοῦ κηροῦ τοῦ Carnauba, τοῦ ἐκ τοῦ Copernica cerifera, μετ' ἀραιοῦ διαλύματος ἀνθρακικοῦ καλίου. Τῷ προκύπτοντι πυκνορρεύστῳ σιροπιώδει μίγματι προστίθεται ἔλαιον ἐκ τῶν κηρῶν Hyperoodon bidens καὶ rostratus καὶ τὸ μῖγμα ἐπεξεργάζεται μηχανικῶς, μέχρις οὗ παράσχει ὁμοειδῆ ἀλοιφὴν συνιστῶσαν τὴν μυρονίνην. 1158

MYRRHOLIN = Μυρρολίνη. Τὸ σκεύασμα παράγεται διὰ μίξεως ἴσων μερῶν μύρρας καὶ ἐλαίου τοῦ κίκεως· ἀναγράφεται ὡς πρόσμιγμα τῶν καψακίων τοῦ σωστικρέατος, ὅπερ διὰ τῆς μυρρολίνης καθίσταται μᾶλλον εὐαπορρόφητον. 1159

MYRTOLUM = Μυρτόλη. Κέκτηται ἀντισηπτικὰς καὶ ἀπολυμαντικὰς ἰδιότητας, παρηγγέλθη ἐσωτερικῶς καὶ εἰς εἰσπνοὰς κατὰ δυσόσμων βρογχιτίδων καὶ γαγγραινωδῶν παθήσεων τῶν πνευμόνων. Συνίσταται ἐκ μίγματος τῶν πρεῖόντων τοῦ ἐλαίου τοῦ μύρτου = Myrtus communis, ἅτινα ἀποστάζουσι μεταξὺ 160°—180°. Ὑγρὸν ἄχρουν, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, παρεχόμενον καὶ ἐσωτερικῶς εἰς καψάκια 4 — 8 δι' ἡμέρας, ὧν ἕκαστον περιέχει 0,15 ἢ 0,20 γρμ. 1160

NAPELLINUM = Ναπελλίνη. Ἄμορφον ἀλκαλοειδὲς ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Aconitum napellus· ἀνεγράφη ὡς ναρκωτικὸν καὶ κατὰ νευραλγιῶν καὶ προσωπαλγιῶν ἐν καταποτίοις εἰς 0,01 — 0,04 γρμ. καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις, (0,05 γρμ. : 5 ὕδατος). 1161

NAPTHALAN. Μελανόφαιος μᾶζα, τὴν σύσασιν ἀλοιφῆς ἔχουσα, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, διαλυτὴ ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τηκομένη εἰς 65°—70° καὶ συνισταμένη ἐξ 97, 6 % ἐλαίου τινὸς 1162

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐξαγομένου ἐκ τῶν πετρελαίων τῆς ἐν Καυκάσῳ πετρελαιοφόρου περιοχῆς Naphtalan καὶ ἐκ 2,4 % σάπωνος νατριούχου. Ἀνεγράφη κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

1163 **NAPTHALINUM = Napthalen = Ναφθαλίνη = $C_{10}H_8$.** Σκευάζεται ἐκ τῶν βαρέων ἐλαίων (180°—250°) τῆς λιθανθρακοπίσσης διὰ πλύσεως τούτων διὰ καυστικοῦ νάτρου, κατεργασίας μετὰ ἀραιοῦ θειϊκοῦ ὀξέος, ἀποστάξεως καὶ καθάρσεως τοῦ προϊόντος. Χιονόλευκα στιλπνά, κρυσταλλικὰ φυλλίδια, ὀσμῆς πισσώδους διαπεραστικῆς καὶ γεύσεως δηκτικῆς· ἡ ναφθαλίνη εἰς 15° βραδέως ἐξατμίζεται, τήκεται εἰς 78°—80°, βράζει εἰς 218°· ἐν ὕδατι ἀδιάλυτος, ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι δυσδιάλυτος, εὐδιάλυτος ὅμως ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, βενζόλῃ, θειούχῳ ἄνθρακι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη κατὰ χρονίων δερματικῶν παθήσεων καὶ τῆς ψώρας, ἔτι δὲ καὶ ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῶν ἐγγμάτων τῶν ἐντέρων εἰς ἀλειφὰς ἐν βαζελίνῃ (4—5 %), ἢ ἐλαιώδη χρίσματα (10—12 %). Ἐσωτερικῶς παρηγγέλθη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀπολυμαντικὸν εἰς δόσιν κατὰ τρίωρον ἢ τετράωρον 0,1—0,5 γρμ. κατὰ παθήσεων καταρροϊκῶν τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, σηπεδονωδῶν, τυφικῶν, φυματικῶν καὶ χολεροειδῶν διαρροιῶν, ἐδόθη δὲ καὶ ὡς ἀποχρεμπτικόν, ὡς καὶ κατὰ τῶν ἀσκαρίδων τῶν παιδίων εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. διὰ μονοετῆ παιδία καὶ 0,2 γρμ. διὰ διετῆ ἢ τριετῆ, ἐπαναλαμβανομένης τῆς δόσεως ἀνὰ τρίωρον ἢ τετράωρον, μεθ' ὃ ἐπιπίνεται κίκιτον ἔλαιον. Εἰς κλύσματα 1 — 1 ½ γρμ. εἰς 60 γρμ. ἐλαίου ἐπὶ παιδίων καὶ 5:60 ἐπὶ ἐνηλίκων ἐδόθη κατὰ τῶν ὀξυούρων. Εἰς ὑποθέματα (10:10 βουτύρου τοῦ κακάου) καὶ κλύσματα (5:20 ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν), ἀνεγράφη ἡ ναφθαλίνη κατὰ τῆς δυσεντερίας. Θεωρεῖται ἄριστον μέσον πρὸς συντήρησιν μαλλίνων καὶ τριχίνων ὑφασμάτων καὶ μηλωτῶν, ἔτι δὲ καὶ ζωολογικῶν καὶ φαρμακολογικῶν συλλογῶν, καθόσον ἐνεργεῖ ὡς ἀσφαλὲς ἐντομοκτόνον. Ἡ πρὸς ἐσωτερικὴν χρῆσιν ναφθαλίνη εἶνε ἡ ἐκ καθιζήσεως = Naphthalinum praecipitatum, ἡ παραγομένη δι' ἐγχύσεως οἰνοπνευματούχου διαλύματος ναφθαλίνης ἐντὸς ψυχροῦ οἰνοπνεύματος.

1164 **NAPHTOLUM = Naphtol-alpha, Alpha-naphtol, Phenolnaphtylique = α-ναφθόλη = $C_{10}H_7OH$.** Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως τοῦ α-ναφθαλινοθειονικοῦ ὀξέος μετὰ καυστικοῦ νάτρου· βελονοειδῆ κρυστάλλια, μεταξόστιλπνα, τήκεται εἰς 94°, βράζει εἰς 280°, εἶνε δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ οἰνοπνεύματι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν φάρμακον καὶ θεωρεῖται τρὶς ἰσχυρότερον κατὰ τὴν βακτηριοκτόνον ἐνέργειαν τῆς β-ναφθόλης, ἧς ὅμως κατά τινας τῶν συγγραφέων μετονεκτεῖ, ὡς θηλητηριωδέστερα διὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Κατὰ τὸν Maximowiez ἡ α-ναφθόλη εἶνε ἧττον θηλητηριώδης τῆς β-ναφθόλης καὶ δέον νὰ προτιμᾶται ταύτης δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν. Εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. ἐχορηγήθη τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου κατὰ τῆς γρίππης καὶ κατὰ τῆς δυσεντερίας διαλελυμένη ἐν ἐλαίῳ τοῦ κίκεως. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη εἰς διαλύματα ἐν ἐλαίῳ 1—3 : 1000 ἐπὶ ἐρυσιπέλατος, εὐλογίας καὶ ἄλλων δερματικῶν παθήσεων.

NAPHTHOLUM - b = Isonaphtholum, Naphtholum medicinale, Naphthol-beta, Beta-naphthol = 6-ναφθόλη = $C_{10}H_7OH$. Παράγωγον τῆς ναφθαλίνης σκευαζόμενον διὰ θερμάνσεως τοῦ β-ναφθαλινοθειονικοῦ ὀξέος μετὰ καυστικοῦ νάτρου. Ἡ καθαρὰ β-ναφθόλη ἀποτελεῖται ἐκ λευκῶν κρυσταλλικῶν μεταξοστίλπνων σχεδὸν ἀέρμων φυλλιδίων, γεύσεως δηκτικῆς, εἶνε δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ ὕδατι (1 : 1000), διαλυτὴ ἐν ζέοντι ὕδατι (1 : 75), εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις, τήκεται εἰς 123°, βράζει εἰς 286°. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,10—0,50 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀπολυμαντικὸν τῶν ἐντέρων, κυρίως ὅμως ἀναγράφεται ἐξωτερικῶς κατὰ δερματικῶν παθήσεων, κατὰ τοῦ χρονίου ἐκζέματος, τῆς συκώσεως, τῆς ψωριάσεως, τῆς ψώρας, τῶν ἀκμῶν, τῶν λειχήνων καὶ κνηφῶν, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἕλκαινης τῆς ῥινὸς εἰς διαλύματα 2—10 : 100 οἰνοπνεύματος ἢ διαλύματα ἐν ἐλαίῳ (1—3%) ἢ ἀλοιφὰς (1—3 : 30) ἢ σάπωνα (2—5%). Παρηγγέλθη καὶ κατὰ τοῦ ἱδρῶτος τῶν ποδῶν εἰς διαλύματα 5 γρμ. ναφθόλης, 10 γλυκερίνης καὶ 100 γρμ. οἰνοπνεύματος. Ὁσάκις δὲν ἀναγράφεται τὸ εἶδος τῆς αἰτουμένης ναφθόλης δέον νὰ παρέχηται πάντοτε ἡ β-ναφθόλη. Προφυλακτέον ἀπὸ τοῦ φωτός. 1165

b-NAPHTOLUM CARBONICUM = Naphtolcarbonat = Ἀνθρακικὴ ναφθόλη = $CO < \frac{OC_{10}H_7}{OC_{10}H_7}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ξυλοχλωριούχου ἄνθρακος ἐπὶ τὸ β-ναφθολικὸν νάτριον. Ψυλλίδια στιλπνά, τηκόμενα εἰς 176°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, διαλυτὰ ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι. Ἀνε- 1166

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γράφη ἐσωτερικῶς, ὅπου καὶ ὅπως ἡ β - ναφθόλη, ἧς καὶ πλεονεκτεῖ ὡς ἧττον ἐρεθιστική.

1167 **NAPHTOPYRINUM = Antipyrinum naphtolicum = Ναφθοπυρίνη.** Παράγεται διὰ συναναστριβῆς 1 μ. β-ναφθόλης μετὰ 2 μ. ἀντιπυρίνης, ἐξ ἧς προκύπτει κατ' ἀρχὰς γλοιώδης μᾶζα, ἥτις μετέπειτα κρυσταλλοῦται. Ἕνωσις ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, δυσδιάλυτος ἐν θερμῷ, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Συνενοῖ τὰς ἰδιότητας τῆς ναφθόλης καὶ ἀντιπυρίνης.

1168 **NAPHTOSALICIN.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ναφθόλης καὶ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος ἐντὸς ζέοντος διαλύματος βόρακος. Ὑγρὸν διαλυτὸν ἐν ὕδατι, ἀναγραφὲν πρὸς ἀπολυμαντικὴν πλύσιν ἀσπροῤῥούχων καὶ ἐνδυμάτων.

1169 **NARCEINUM HYDROCHLORICUM = Ὑδροχλωρικὴ ναρκεΐνη = $C_{23}H_{29}NO_9.HCl+3H_2O$.** Ἄχροα βελονοειδῆ κρυστάλλια, διάλυτα ἐν ὕδατι, καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς πραϋντικὸν καὶ ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 0,02—0,05 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας.

1170 **NARCOTINUM PURUM CRYSTALLISATUM = Anarcotinum = Ἀναρκωτίνη = $C_{22}H_{23}NO_7$.** Ἄχροα διαφανῆ πρίσματα, ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκόμενα εἰς 176°. Τὸ **ὑδροχλωρικὸν** αὐτῆς ἅλας = Narcotinum hydrochloricum, εἶνε κόνις λευκή, ἐν ὕδατι ἐντελῶς διαλυτή, τὸ δὲ **θειϊκὸν** αὐτῆς ἅλας = Narcotinum sulphuricum, κόνις λευκωπή, διαλυομένη ἐν ὕδατι καὶ παρέχουσα ὀλίγα διαλύματα. Τὸ πρὸ μακροῦ χρόνου γνωστὸν τοῦτο ἀλκαλοειδὲς τοῦ ὀπίου, δέον νὰ καλῆται **ἀναρκωτίνη**, ὡς ἐντελῶς ἐστερημένον ναρκωτικῶν ἰδιοτήτων, κέκτηται ὅμως ἀντιπυρετικὰς ἰδιότητας ἐπωφελουμένας πρὸ πολλοῦ ἐν Ἰνδίαις. Ἐπ' ἐσχάτων ἐγένοντο νέα διὰ τοῦ ἀλκαλοειδοῦς τούτου πειράματα, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ἀναρκωτίνη κατὰ τὴν ἀντιπερισταλτικὴν ἐνέργειαν ἐναμιλλωμένη τῆς κινίνης ἰδίᾳ κατὰ τῆς ἐλείου μιάνσεως. Ἀνεγράφη ἡ ἀναρκωτίνη εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. πλειονάκις τῆς ἡμέρας· ἡ ἡμερησία δόσις κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν εἶνε 1—1,5 γρμ.

1171 **NAREGAMIA ALATA = Ipeca de goa.** Τὰ ῥοῶδες ἐκχύλισμα ἢ τὸ βάμμα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν, ἀνεγράφη ὡς ἀποχρεμπτικὸν κατὰ βρογχοπνευμονικῶν παθήσεων, τοῦ ἄσθματος καὶ τοῦ πνευμονικοῦ ἐμφυσήματος. Μῖγμα 1—3 γρμ. ἐκ τούτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ 10 — 20 γρμ. ὕδατος δαφνοκεράσου παρέχεται κατὰ 10 σταγόνας ἀνὰ ὥραν.

NASTURTIINUM = Ναστουρτιΐνη. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυ- 1172
τοῦ Nasturtium officinale· ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν φάρμακον.

NATRI. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον τρία 1173
ἐκ Χιλῆς φυτὰ Solanum crispum, S. goyanum, S. tomatillo. Τὸ φάρμακον ἀναγράφεται εἰς ἔγχυμα καὶ ἀφέψημα, παρεχόμενον ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ τονωτικόν, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν χολωδῶν πυρετῶν.

NATRIN = Witheringin. Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τῶν σολανοειδῶν 1174
Natri ἐξαγόμενον, διαλυτὸν ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτον ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Τὸ θειϊκὸν ἅλας τῆς νατρίνης = Natrinum sulphuricum, κρυσταλλοῦται ὅπως ἡ θειϊκὴ κινίνη. Συνιστᾶται ἡ νατρίνη κατὰ πάντων τῶν πυρετῶν τῶν τυφοειδῶν, καθ' ὧν ἡ κινίνη φαίνεται ἀδρανοῦσα.

NATRIO-BISMUTHO-CITROPYROBORATUM. Σκευάζεται διὰ 1175
θερμάνσεως κιτρικοῦ βισμουθίου καὶ βόρακος ἐν πολλῷ ὕδατι, διηθήσεως καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος μέχρι σιροπιώδους συστάσεως· τὸ πυκνόρρευστον ὑπόλειμμα ἁπλοῦται ἐπὶ ὑελίνων πλακῶν καὶ ξηραίνεται. Ἡ ἕνωσις εἶνε εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἀνεγράφη κατὰ δυσπεψιῶν καὶ γαστραλγιῶν.

NATRIUM AETHYLICUM SICCUM = Ethylate de soude sec = 1176
Αἰθυλικὸν νάτριον ξηρόν = C_2H_5ONa. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 1 μ. μεταλλικοῦ νατρίου ἐν 10 μ. ἀνύδρου οἰνοπνεύματος. Κιτρινωπὴ ἡ τεφρόφαιος κόνις, οἰνοπνευματώδους ὀσμῆς καὶ καυστικῆς γεύσεως, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἐν ὕδατι· 1 μ. ἐκ τοῦ ἅλατος τούτου διαλυθὲν ἐντὸς 10 μ. ἀπολύτου οἰνοπνεύματος παρέχει τὸ Liquor natrii aethylati Richardsoni, ὅπερ χρησιμεύει ὡς καυτήριον. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς ψωριάσεως καὶ τοῦ ἐρυθηματώδους λύκου εἰς ἐπιχρίσματα (2 — 20%) ἐν ἐλαίῳ. Εὐάρεστα ἀποτελέσματα παρέσχε τὸ φάρμακον καὶ κατὰ ἄλλων δερματικῶν παθήσεων εἰς ἐπιχρίσεις καὶ ἐντριβάς, ἀναγραφόμενον ἐν διαλύμασιν 2—10%.

NATRIUM AETHYLOSULPHURICUM = Sulfovinate de soude, 1177
Ethylsulfate de soude, Sulfovinas natri = Αἰθυλοθειϊκὸν νάτριον = $NaC_2H_5SO_4$. Ἄλας τοῦ αἰθυλοθειϊκοῦ ὀξέος, κρυσταλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λούμενον εἰς τραπεζοειδῆ κρυστάλλια, διαλυτὰ ἐν ὕδατι καὶ ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 30 γρμ. ὡς καθάρσιον.

1178 **NATRIUM ANISICUM = Anisate de soude = Ἀνισικὸν νάτριον** $= C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_3 \\ COONa \end{matrix}$. Σκευάζεται δι' ἐξουδετερώσεως διαλύματος καυστικοῦ νάτρου δι' ἀνισικοῦ ὀξέος· λευκὴ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι διαλυτὴ κρυσταλλικὴ κόνις, ἐπ' ἐλάχιστον ὑγροσκοπική. Ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἰτεϊλικοῦ νατρίου, ὡς ἀντιπυρετικὸν χορηγούμενον εἰς ἃς δόσεις καὶ ἐκεῖνο.

1179 **NATRIUM BENZOICUM = Benzoate de sodium = Βενζοϊκὸν νάτριον** $= C_6H_5COONa$. Σκευάζεται δι' ἐξουδετερώσεως πυκνοῦ διαλύματος σόδας διὰ βενζοϊκοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως· διαλύεται ἐν 1 $^1/_2$ μ. ὕδατος ψυχροῦ καὶ 13 μ. οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1 — 1 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ μέχρι 10 γρμ. κατὰ τῆς οὐρικῆς διαθέσεως, τῆς ψαμμιάσεως, τῆς ξαλουρίας καὶ τοῦ ρευματισμοῦ πλειόνων ἄρθρων· ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη εἰς διαλύματα 5 : 100 δι' εἰσπνοὰς ἐπὶ πνευμονικῶν παθήσεων καὶ πρὸς πλύσιν ἀναθάρτων ἑλκῶν καὶ τόπων διαφθειρώντων.

1180 **NATRIUM BOROBENZOICUM = Βοροβενζοϊκὸν νάτριον.** Παράγεται διὰ διαλύσεως ἐν ὕδατι 3 μ. βόρακος καὶ 4 μ. βενζοϊκοῦ νατρίου καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διαλύματος.

1181 **NATRIUM BOROGLYCERINATUM = Βορογλυκερινοῦχον νάτριον.** Ἕνωσις ἀνάλογος τοῦ Calcium boroglycerinatum. Κιτρινωπὴ ὑελώδης μᾶζα, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν.

1182 **NATRIUM BOROSALICYLICUM = Borosalicylate de soude = Βοροϊτεϋλικὸν νάτριον.** Σκευάζεται ἐξ 20 μ. βόρακος, 9 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου, 55 μ. ἰτεϊλικοῦ ὀξέος καὶ 100 μ. οἰνοπνεύματος· κόνις λευκή, γεύσεως πικρᾶς, ἐν ὕδατι διαλυτή. Χρησιμεύει ἀντὶ τοῦ ἰτεϊλικοῦ ὀξέος, ὡς ἀντισηπτικόν.

1183 **NATRIUM CANTHARIDINICUM = Cantharidate de soude = Κανθαριδινικὸν νάτριον.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 0,2 γρμ. κανθαριδίνης καὶ 0,3 γρμ. καυστικοῦ νάτρου ἐντὸς 20 κ. ξ. ὕδατος καὶ ἀραιώσεως τοῦ διαλύματος μέχρι 1000 κ. ξ. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ τὸ κανθαριδινικὸν κάλιον.

1184 **NATRIUM CASEINATUM = Caseinnatrium, Cascinate de soude, Nutrose = Τυρινοῦχον νάτριον.** Σκεύασμα τῆς τυρίνης ἀνα-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γραφὴν εἰς δόσιν 30—60 γρμ. δι' ἡμέρας εἰς ἐξησθενημένους καὶ ἀναρρωνύοντας χοιραδικοὺς καὶ χλωρωτικούς, ὡς θρεπτικόν, εὐδιάλυτον ἐν θερμαῖς ὑγραῖς, οἷον ἐν γάλακτι, διαλύματι σακχάρεως καὶ ζωμῷ κρέατος. Ἐντὸς κυαθίσκου γάλακτος διαλύονται 10 γρμ. τυρινούχου νατρίου καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς 500 κ. ἑ. γάλακτος. Ἡ ἕνωσις σκευάζεται διὰ τῆς ἐν τῷ κενῷ ἐξατμίσεως μίγματος τυρίνης καὶ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου.

NATRIUM CHLORICUM = Chlorate de soude = Χλωρικὸν νάτριον = $NaClO_3$. Σκευάζεται διὰ διηλεκτρύσεως χλωρίου ἐν θερμῷ καὶ πυκνῷ διαλύματι καυστικοῦ νάτρου. Μικροὶ κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι, διὰ τριβῆς μετ' ὀργανικῶν οὐσιῶν ἐκρηκτοῦσιν. Ἀνεγράφη κατὰ καρκίνων καὶ ἐπιθηλιωμάτων τοῦ στόματος, χορηγούμενον εἰς ἡμερησίαν δόσιν 8—16 γρμ. ἐν διαλύμασιν· ἐπὶ λευκωματουρίας ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοῦ φαρμάκου. 1185

NATRIUM CHLOROBOROSUM = Antimyceton, Barmenit, Chloroborate de soude. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5 — 2 γρμ. διὰ παιδία καὶ 2—6 γρμ. δι' ἐνήλικας, ὡς ἀπολυμαντικὸν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος, ἐπὶ γαστροεντερικῶν κατάρρων τῶν παιδίων καὶ ἐπὶ τυφοειδῶν πυρετῶν, χρησιμοποιεῖται δὲ καὶ ἐξωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν διαλύμασι 3% ἐν τῇ χειρουργικῇ. Τὸ φάρμακον ἐγένετο γνωστὸν καὶ ὡς ἔχον εἰδικὴν ἐνέργειαν κατὰ τῆς χολέρας. Κατά τινας εἶνε μῖγμα βόρακος, βορικοῦ ὀξέος καὶ χλωριούχου νατρίου μετὰ μικρῶν ποσῶν ὑποχλωριώδους τινος ἅλατος, κατ' ἄλλους εἶνε χημικὴ ἕνωσις σκευαζομένη δι' ἐπιδράσεως χλωρίου ἐπὶ τὸν βόρακα. 1186

NATRIUM CINNAMYLICUM PURISSIMUM. Κρυσταλλικὴ λευκὴ κόνις, ἐν ὕδατι διαλυτή· διαλύματα 5% ἀνεγράφησαν εἰς ἐνδοφλεβίους ἐνέσεις κατὰ τῆς φυματιώσεως (ἴδε καὶ Acidum cinnamylicum). 1187

NATRIUM CITRICOBENZOICUM = Κιτρικοβενζοϊκὸν νάτριον. Λευκὴ κόνις δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι· ἀνεγράφη κατὰ τῆς βρογχίτιδος καὶ τοῦ ἄσθματος. 1188

NATRIUM DIJODO-SALICYLICUM = Natrium jodosalicylicum = Διδιωδοϊτεϋλικὸν νάτριον = $C_6H_2J_2(OH)COONa + 2^1/_2 H_2O$. Ἅλας τοῦ δισιωδοϊτεϋλικοῦ ὀξέος (ἴδε Acidum dijodosalicylicum)· φυλλίδια λεπτὰ ἢ μακραὶ βελόναι, διαλυταὶ ἐν 1189

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὕδατι ψυχρῷ (1 : 50). Κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—4 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ παρασιτικῶν δερματικῶν παθήσεων.

1190 **NATRIUM DITHIOSALICYLICUM = Dithiosalicylate de soude =**

Διθειοϊτεϋλικὸν νάτριον = $\begin{matrix} S—C_6H_3< \overset{OH}{COONa} \\ | \\ S—C_6H_3< \underset{OH.}{COONa} \end{matrix}$ Σκευά-

ζεται διὰ θερμάνσεως ἐν 120° — 150° μίγματος χλωριούχου θείου καὶ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ κορεσμοῦ τοῦ προϊόντος διὰ σόδας. Διακρίνουσι δύο ἰσομερεῖς ἑνώσεις, τὸ Natrium dithiosalicylicum I καὶ τὸ Natrium dithiosalicylicum II. Τὸ πρῶτον εἶνε κιτρινόλευκος κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀναγραφὲν ἐν τῇ κτηνιατρικῇ, τὸ δεύτερον εἶνε κόνις τεφρόλευκος, ὑγροσκοπικὴ καὶ ἐν ὕδατι εὐδιάλυτος. Ὁ Lidenhorn ἐπειραμάτισε διὰ τοῦ ἅλατος II παρασχὼν αὐτὸ κατὰ τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ τῆς βλεννορραϊκῆς ἀρθρίτιδος συνεπέρανε δὲ ὅτι τὸ φάρμακον πλεονεκτεῖ τοῦ ἰτεϋλικοῦ νατρίου. Ἡ δόσις ἐπὶ ἐλαφρῶν περιπτώσεων εἶνε 0,2 γρμ. πρωΐαν καὶ ἑσπέραν παρεχομένη, ἐπὶ βαρειῶν περιπτώσεων πρωΐαν μὲν 0,2 γρμ. ἑσπέραν δὲ δίς, τρὶς καὶ τετράκις κατὰ ὥριαῖα διαστήματα ἀνὰ 0,2 γρμ.· τὸ φάρμακον ἀνεγράφη καὶ ὡς ἀντιπυρετικόν, ἀπολυμαντικὸν καὶ ἀντισηπτικόν. Μῖγμα τῶν ἁλάτων I καὶ II φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Dithion, ἀναγραφὲν εἰς κόνιν ἢ ἀλοιφὴν ἢ ἐν διαλύματι ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν.

1191 **NATRIUM FLUORATUM = Fluorure de sodium = Φθοριοῦχον νάτριον** = NaFl. Κόνις λευκὴ κρυσταλλική, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, συνιστᾶται ὡς ἀντισηπτικὸν φάρμακον· διαλύματα τούτου $^1/_2$—1 %, ἀναγράφονται πρὸς καθαρισμὸν τοῦ δέρματος καὶ βλεννομεμβρανῶν. Τὰ διαλύματα αὐτοῦ προσβάλλουσι τὰ σιδηρᾶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ ἐπινικελιωμένα τοιαῦτα. Τὸ φθοριοῦχον νάτριον παρηγγέλθη ἐσωτερικῶς κατὰ τῆς ἐπιληψίας καὶ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν εἰς δόσιν 0,005 — 0,10 γρμ., κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων εἰς δόσιν 0,10—0,50 γρμ. δι' ἡμέρας, ἐξωτερικῶς δὲ κατὰ δερματώσεων καὶ ἐρυθημάτων, τοῦ κηρίου καὶ τῆς κνήφης. Ἀνεγράφη ἐν Ἀμερικῇ πρὸς διατήρησιν τοῦ κρέατος, τῶν ζυθύων καὶ τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ζύθου, ἀλλὰ ἡ πεῖρα ἀπέδειξε τοῦτο ἐπιβλαβὲς τῇ ὑγείᾳ καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀπηγορεύθη ἡ χρῆσις του (ἴδε καὶ Fluorol).

NATRIUM GLYCOCHOLICUM = $C_{26}H_{43}NO_6Na$ καὶ **NATRIUM TAUROCHOLICUM** = $C_{26}H_{44}Na\ NO_7S$. Ἅλατα τῶν ὀξέων τῆς χολῆς, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, ἐπροτάθησαν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1 — 5 γρμ. ὡς χολαγωγὰ ἐπὶ χολολιθιάσεων, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ συνυπάρξει καὶ ἑτέρου. 1192

NATRIUM GLYCERINOPHOSPHORICUM = **Glycerophosphate de soude, Phosphoglycerate de soude, Glycerinophosphate de soude** = $C_3H_7O_3PO\ (ONa)_2$. Φέρεται εἰς διάλυμα 50 %, ὑγρὸν διαυγὲς κίτρινον, μιγνυόμενον μεθ' ὕδατος ἐν πάσῃ ἀναλογίᾳ. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,2 — 0,5 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ τοῦ νευρικοῦ ἄσθματος, τῆς νόσου τοῦ Basedow, τῆς ὀσφυαλγίας καὶ ἐν γένει ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τοῦ γλυκερινοφωσφορικοῦ ὀξέος (ἴδε καὶ Acidum Glycerinophosphoricum. 1193

NATRIUM GUAJACOLCARBONICUM = $C_6H_3\ (OCH_3)\ (OH)\ COONa$. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι· ἐνεργεῖ ὅπως τὸ ἰτεϋλικὸν νάτριον, ἀλλ' ἠπιώτερον τούτου καὶ ἄνευ ἐπιβλαβῶν δευτερευουσῶν δράσεων. 1194

NATRIUM GYNOCARDICUM. Κιτρινόλευκος κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν αἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς παρεχομένη κατὰ τῆς λέπρας εἰς δόσιν 0,2 γρμ. πεντάκις δι' ἡμέρας. 1195

NATRIUM HIPPURICUM = **Ἱππουρικὸν νάτριον**=$NaOOC - CH_2 . NH . CO\ C_6H_5$. Ἅλας εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι, ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων προερχομένων ἐκ πλεονασμοῦ τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ σώματι καὶ κατ' ἀρθριτικῶν καὶ ρευματικῶν πόνων εἰς δόσιν 0,5 γρμ. 1196

NATRIUM HYPEROXYDATUM = **Natrium superoxydatum, Peroxydum sodae** = **Ὑπεροξείδιον τοῦ νατρίου** = Na_2O_2. Κόνις λευκή, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι· τὰ διαλύματα αὐτοῦ συνεπείᾳ τοῦ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ὀξυγόνου, ὅπερ ἐκλύουσι, κέκτηνται ἰσχυρὰς λευκαντικὰς ἰδιότητας, ἕνεκα τούτου τὸ σκεύασμα ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ὀδοντοϊατρῶν πρὸς λεύκανσιν καὶ ἀπολύμανσιν ἐφαρμένων ἢ τερηδονισμένων ὀδόντων· συνήθως γίνεται χρῆσις διαλύματος ἐν ὕδατι περιέχοντος 40—50 % ἐκ τοῦ φαρμάκου. 1197

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1198 **NATRIUM JODICUM = Ἰωδικὸν νάτριον** = $NaJO_3$. Ἅλας λευκόν, κρυσταλλικόν, ἄοσμον, διαλυτὸν ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη τὸ ἰωδικὸν νάτριον ἐν μίγματι μετὰ βορικοῦ ὀξέος 8 %, ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν πληγῶν ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου. Ἐδόθη δὲ καὶ ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,3—1 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ χειραδικῶν παθήσεων καὶ χρονίων βρογχικῶν ἀσθμάτων. Ἀνεγράφη καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις εἰς δόσιν 0,05—0,2 γρμ. ἐν διαλύματι 5—10 % κατὰ ῥευματικῶν πόνων, νευραλγιῶν καὶ νευρίτιδων (ἴδε καὶ Acidum iodicum).

1199 **NATRIUM KAKODYLICUM** = $As(CH_3)_2ONa$. Λευκὴ ἄμορφος κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, προταθεῖσα εἰς δόσιν 0,25 γρμ. ἐν διαλύμασιν ἐσωτερικῶς καὶ 0,1 γρμ. ὑποδορείως κατὰ τῆς ψωριάσεως.

1200 **NATRIUM KUSSINICUM = Natrium Kosinicum = Κοσσινικὸν νάτριον** = $NaC_{31}H_{37}O_{10}$. Ἄμορφος κονιώδης μᾶζα, λευκοκιτρίνης χροιᾶς καὶ γεύσεως πικρᾶς· ὑγροσκοπικὸν ἅλας, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι· ἀνεγράφη ὡς ταινιοντόνον.

1201 **NATRIUM METHYL - TRIHYDRO - OXYCHINOLIN CARBONICUM.** Ἅλας λευκὸν στιλπνόν, παρέχον διαλύματα ταχέως προσλαμβάνοντα οὐδετερόφυσιν χροιάν· ἡ δρᾶσις τῶν ἀλλοιωθέντων κατὰ τὴν χροιὰν διαλυμάτων παραμένει ἀμετάβλητος. Τὸ φάρμακον ἐπροτάθη ὡς ἀντιπυρετικόν, παρεχόμενον ἐν διαλύματι εἰς δόσιν 0,1—0,25 γρμ.

1202 **NATRIUM NITROSUM = Νιτρῶδες νάτριον** = $NaNO_2$. Κρύσταλλοι πρισματικοί, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτοι ἐν ἀπολύτῳ οἰνοπνεύματι. Συνιστᾶται κατὰ τοῦ ἄσθματος, τῆς στηθάγχης καὶ τῆς ἐπιληψίας εἰς δόσιν 0,05—0,1 τρὶς τῆς ἡμέρας.

1203 **NATRIUM ALPHA - OXYNAPHTOICUM** = $C_{10}H_6(OH)CO_2Na$. Κόνις λευκή, ἄοσμος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι· ἐπροτάθη ὡς ἀντισηπτικὸν (ἴδε Acidum Alpha-oxynaphtoicum).

1204 **NATRIUM PHENYLOSULFURICUM = Natrium sulfocarbolicum, N. sulphophenylicum, = Νάτριον θειοφαινικὸν** = $C_6H_5SO_3ONa + 1\frac{1}{2}H_2O$. Σκευάζεται δι' ἀναμίξεως διαλύματος φαινυλοθειϊκοῦ βαρύου, μετὰ θειϊκοῦ νατρίου· ἅλας εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι (1 : 5) καὶ ζέοντι οἰνοπνεύματι (1 : 10), ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,4—0,6 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ τοῦ τύφου, τῆς δυσεντερίας καὶ τῶν σηπτικῶν διαρροιῶν καὶ εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

NATRIUM PHOSPHORICUM EFFERVESCENS. 100 μ. κρυσταλλικοῦ φωσφορικοῦ νατρίου, ξηραίνονται μέχρις οὗ ἀπολέσωσι τὸ $^1/_2$ τοῦ βάρους αὐτῶν, εἶτα κονιοποιοῦνται καὶ μίγνυνται μετὰ 100 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου, 54 μ. τρυγικοῦ ὀξέος καὶ 36 μ. κιτρικοῦ ὀξέος. Τὸ κονιῶδες μίγμα θερμαίνεται ἐν 100° καὶ ἀναταραττόμενον κοσκινοποιεῖται. 1205

NATRIUM SALICYLICUM = N. spiricum, Salicylate de soude = 1206
Ἰτεϋλικὸν νάτριον = $C_6H_4{<}^{OH}_{COONa}$. + $1\,^1/_2$ H_2O. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ, διαλυτὴ ἐν ὕδατι (1:0,9) καὶ ἐν οἰνοπνεύματι (1:16), γεύσεως δηκτικῆς καὶ γλυκείας. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων, τῆς ἀρθρίτιδος, τῆς πλευρίτιδος καὶ τῆς ἡμικρανίας· δίδεται κατὰ 0,5—1 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ ἐπὶ ὀξέων ρευματισμῶν καὶ μέχρι 10 γρμ. δι' ἡμέρας ἐν πολλῷ ὕδατι ἢ ἔν τινι ποτήματι μετ' ὀλίγου διτανθρακικοῦ νατρίου. Εἰς παιδία μονοετῆ ἡ ἡμερησία δόσις εἶνε 1 γρμ. 1—2 ἐτῶν 1—2 γρμ. καὶ 2—6 ἐτῶν 3—5 γρμ. Κατὰ τῆς ἡμικρανίας παρέχεται διαλελυμένον ἐν ψυχρῷ ἀποβράσματι πεφρυγμένου καφέ. Παρηγγέλθη καὶ εἰς κλύσματα (4 — 8:200), ὡς καὶ εἰς ἐμφυσήσεις ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς ῥινὸς κατὰ τοῦ κοκκύτου (ἴδε Acidum salicylicum).

NATRIUM SANTONICUM = Natrium santoninicum = Ἀβροτονικὸν νάτριον = $C_{15}H_{19}O_4Na+3\,^1/_2$ H_2O. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 100 μ. ἀβροτονίνης ἐντὸς 122 μ. θερμοῦ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου (E. B. 1,139). Κρύσταλλοι ἄχροοι, διαφανεῖς, διαλυτοὶ ἐν 3 μ. ὕδατος ψυχροῦ καὶ 12 μ. οἰνοπνεύματος, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι θερμῷ (1:$^1/_2$). Ἐνεργεῖ ὡς ἡ σαντονίνη ἀλλ' ἀπορροφᾶται εὐκολώτερον ταύτης· παρέχεται ὡς ἀνθελμινθικὸν εἰς δόσιν δι' ἐνήλικας 0,1 — 0,2 γρμ. καὶ διὰ παιδία 0,05 — 0,1 γρμ. 1207

NATRIUM SILICIOFLUORATUM = Natrium fluorsilicicum, Fluosilicate de soude = Νάτριον πυριτοφθοριοῦχον = Na_2SiFl_6. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ($^1/_3$ %), ἄοσμος καὶ ἄγευστος. Τὸ ἅλας κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας ἀναγραφόμενον ἐν διαλύμασιν 2 %· κατὰ τὸν Robert καὶ ἀραιὰ διαλύματα τοῦ φαρμάκου 0,2 γρμ. ἐντὸς 100 γρμ. ὕδατος ἐνεργοῦσιν. Τὸ φάρμακον δὲν ἐνεργεῖ καυστικῶς καὶ εἶνε 1208

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καταλληλον πρὸς ἔκπλυσιν κοιλοτήτων (πρὸς πλύσιν τῆς κύστεως, τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ κόλπου 1 : 500)· ὁ Hagward καὶ Sinclair συνιστῶσι τὸ φάρμακον ὡς ἰσχυρὸν μέσον πρὸς καταστροφὴν κακοδμιῶν ἐπὶ γυναικολογικῶν παθήσεων (ἐν διαλύμασιν 6 : 1000)· ὁ δὲ Penfol πρὸς καθαρισμὸν παρημελημένων ὀδόντων καὶ ἐπὶ δυσοσμιῶν τοῦ στόματος· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κοχλιάριον πλῆρες ἐκ τῆς κόνεως τοῦ ἄλατος ἀναμιγνύεται μεθ' ὕδατος καὶ ἐκπλύνεται δι' αὐτοῦ τὸ στόμα· εἰς τὸ ἐμπόριον φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Salufer.

1209 **NATRIUM SULFANILICUM = Sulfanilate de soude = Θειανιλικὸν νάτριον** = $C_6H_4 < \begin{matrix} NH_2 \\ SO_3Na. \end{matrix} + 2H_2O$. Λευκὰ στιλπνὰ λέπια, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι· ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—4 γρμ. κατὰ ὀξειῶν καταρροϊκῶν παθήσεων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος· παρέχεται καὶ εἰς διαλύματα 3%, ἅτινα φυλάσσονται ἐντὸς ὑελίνων σωλήνων συντετηγμένων καὶ χρησιμεύουσιν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (ἴδε καὶ Acidum sulfanilicum).

1210 **NATRIUM SULFORICINICUM = Sulforicinate de soude, Polysolve, Solvine, Sulfoleïne.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως 250 γρμ. πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος (66%) ἐπὶ 1000 γρμ. κικίνου ἐλαίου, ἐκπλύσεως τοῦ προϊόντος κατ' ἀρχὰς δι' ὕδατος, εἶτα διὰ διαλύματος (10%) κοινοῦ ἅλατος καὶ κορέσεως αὐτοῦ διὰ καυστικοῦ νάτρου. Ὑγρὸν κιτρινόφαιον σιρεπιῶδες, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι, χρησιμεῦον ὡς διαλυτικὸν μέσον τοῦ ἰωδίου, τοῦ ἰωδοφορμίου, τῆς βηταναφθόλης (10% = Naphtol sulforicinė) τοῦ σωσιχρέατος, (15% = Créosote sulforicinė) τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, (60% ἢ 40% ἢ 30% ἢ 20% = Phenol sulforicinė = Natrium phenolosulforicinicum = Phenolum natriosulforicinicum = Phenolum sulforicinicum), τῆς σαλόλης (15% Salol sulforicinė), τοῦ χρυσοφανικοῦ ὀξέος, τῆς καφσυρᾶς κτλ. Ἀνεγράφη αὐτό τε καὶ τὰ μίγματά του κατὰ τῆς λαρυγγίτιδος τῆς ὀζαίνης καὶ διφθεριτίδος, ἀλλ' ἀπεδείχθη κεκτημένον καὶ δηλητηριώδεις ἰδιότητας. Ἐσφαλμένως ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Acidum sulforicinicum.

1211 **NATRIUM SULFOSALICYLICUM = Sulfosalicylate de soude = Θειοϊτεϋλικὸν νάτριον** = $C_6H_3(OH)CO_2HSO_3Na$. Σκευάζεται δι' ἐπιθράσεως τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ἐπὶ τὸ ἰτεϋλικὸν ὀξὺ καὶ κορεσμοῦ τοῦ προϊόντος διὰ σόδας. Κόνις λευκὴ κρυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σταλλική, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 25), σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων ἀντὶ τοῦ ἰτευλικοῦ νατρίου.

NATRIUM SULFOTHIOPHENICUM = Thiophène-sulfonate de soude, Sulfothiophenate de soude = $C_4H_3S.SO_3Na$. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, ἐν ὕδατι διαλυτή, δυσαρέστου γεύσεως, περιέχει 33 % θεῖον. Ἀνεγράφη εἰς ἀλοιφὰς μετὰ βαζελίνης καὶ λανολίνης 5—10 % κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς κνήφης, ὅταν μάλιστα αὕτη συνυπάρχῃ μετὰ ἐκζέματος. 1212

NATRIUM SULFUROSOBENZOICUM = Sulfibenzoate de soude = Βενζοϊνοθειώδες νάτριον. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 14 μ. βενζοϊκοῦ ὀξέος ἐν πυκνῷ διαλύματι (30 : 500) θειώδους νατρίου. Ὑγρὸν ἄχρουν βιαυγές, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι, κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας ἐραμίλλους πρὸς τὰς τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, τῶν ἁλάτων τοῦ ὑδραργύρου καὶ τοῦ ἰωδοφορμίου. Τὰ ἀντισηπτικὰ διαλύματα αὐτοῦ περιέχουσι 3—4 γρμ. ἐν λίτρῳ ὕδατος. 1213

NATRIUM SULFURICUM EFFERVESCENS = Ἀναβράζον θειϊκὸν νάτριον. 100 μ. θειϊκοῦ νατρίου κρυσταλλικοῦ θερμαίνονται μέχρις οὗ ἀπολέσωσι τὰ 50 % τοῦ βάρους αὐτῶν, εἶτα κονιοποιοῦνται καὶ μίγνυνται μετὰ 34 μ. τρυγικοῦ ὀξέος, 36 κιτρικοῦ ὀξέος καὶ 100 μ. διττανθρακικοῦ νατρίου· τὸ μίγμα κατόπιν θερμαινόμενον κοκκοποιεῖται. 1214

NATRIUM TELLURICUM = Tellurate de soude = Τελλουριϰὸν νάτριον = Na_2TeO_4. Κόνις λευκὴ κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,01—0,02 γρμ. εἰς ἡμερησίαν δὲ μέχρι 0,05 γρμ. ὡς ἄριστον φάρμακον κατὰ τῶν ἀφθόνων ἱδρώτων τῶν τυφικῶν, τῶν ῥευματικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν φθισικῶν. Πρὸς παρακώλυσιν τῆς σκοροβώδους ὀσμῆς, ἣν κέκτηνται αἱ ἐκπνοαὶ τῶν λαμβανόντων τὸ φάρμακον τοῦτο ἀσθενῶν, συνιστᾶται ἡ μίξις τοῦ φαρμάκου 0,05 γρμ. μετὰ 1 γρμ. ἐλαιοσακχάρου τῆς πεπερώδους μίνθης. 1215

NECTANDRA RODIOEI = Bibiru, Bebeeru. Φυτὸν τῆς Γουϊάνης, οὗτινος ὁ φλοιὸς ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—3 γρμ., δι' ἡμέρας εἰς κόνιν ἢ ἀφέψημα ἐπὶ ἡμικρανιῶν, περιοδικῶν νευραλγιῶν καὶ μηνορραγιῶν (ἴδε καὶ Bebeerinum). 1216

NEOSOTUM. Προϊὸν ἐξαγόμενον ἐκ τῆς πίσσης τῶν ὑψικαμήνων τοῦ χυτοσιδήρου· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν, εἶνε ἄχρουν, διὰ χρόνου γίνεται καστανόχρουν. 1217

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1218 **NERIUM OLEANDER = Laurierrose.** Τὸ ἐκ τοῦ φλοιοῦ ἐκχύλισμα τοῦ καὶ παρ' ἡμῖν φυομένου φυτοῦ τούτου (ῥοδοδάφνη) κέκτηται τὴν ἐνέργειαν τῆς δακτυλίτιδος καὶ ἀνεγράφη εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,02—0,06 γρμ. ἐπὶ καρδιακῶν παθήσεων· παρηγγέλθη καὶ τὸ βάμμα εἰς δόσιν 5—10 σταγόνων.

1219 **NERVIN.** Σκεύασμα παραγόμενον δι' ἐκχυλίσεως τῆς νευρικῆς οὐσίας· ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τῶν νεύρων.

1220 **NEURALGINUM CARBUCICCHIO.** Συνίσταται ἐκ μίγματος ἀντιπυρετίνης, ἰτευλικοῦ νατρίου καὶ καφεΐνης καὶ ἀναγράφεται πρὸς ὀξεῖς καὶ χρονίους ῥευματισμοὺς τῶν ἄρθρων εἰς δόσιν 2 — 3 γρμ. Ἐδόθη καὶ κατὰ φλεγμάσεων τῶν πνευμόνων καὶ διαλειπόντων καὶ τυφοειδῶν πυρετῶν.

1221 **NEURINUM = Νευρίνη = $(CH_3)_3$. N. C_2H_3 OH.** Εὕρηται μεταξὺ τῶν προϊόντων τῆς σήψεως τοῦ κρέατος καὶ ἀνεγράφη εἰς διαλύματα 3—6 % κατὰ τῆς διφθερίτιδος.

1222 **NEURODINUM = Acetyloxyphenylurethan = Νευρωδίνη =** $C_6H_4 < \begin{matrix} O.COCH_3 \\ NH.COOC_2H_5 \end{matrix}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωρομυρμηκικοῦ αἰθυλαιθέρος ἐπὶ τὴν παραμιδοφαινόλην καὶ θερμάνσεως τοῦ προϊόντος μετ' ἀνυδρίτου τοῦ ὀξικοῦ ὀξέος. Συνίσταται ἐξ ἀχρόων καὶ ἀόσμων κρυσταλλων, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 1500), διαλυτῶν ἐν ὕδατι θερμῷ (1 : 140), εὐδιαλύτων ἐν οἰνοπνεύματι καὶ τηκομένων εἰς 87°. Εἰς δόσιν $^1/_2$ — 1 γρμ. μετὰ παρέλευσιν $^1/_2$ ὥρας ἐνεργεῖ ὡς ἀντινευραλγικὸν κατὰ τῆς ἡμικρανίας, κεφαλαλγιῶν, νευραλγιῶν τοῦ τριδύμου, ῥευματισμῶν καὶ ἰσχιάδων.

1223 **NOWBOULDIA LAEVIS.** Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Δ. Ἀφρικῆς ἀνεγράφη εἰς ἀφέψημα κατὰ τῆς δυσεντερίας, τῶν αἱμορροΐδων καὶ αἱμορραγιῶν τῆς μήτρας.

1224 **NICOLUM BROMATUM = Nickelium bromatum. Bromure de nickel = Βρωμιοῦχον νικέλιον =** $NiBr_2 + 3H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως ὑποξειδίου τοῦ νικελίου ἐν διαλύματι ὑδροβρωμικοῦ ὀξέος· κρυστάλλια πράσινα, γεύσεως δριμείας, ἀναγραφέντα εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,3—0,6 γρμ. ἐν σιροπίῳ ὡς πραϋντικὸν καὶ ὑπνωτικὸν ὡς καὶ κατὰ τῆς ἐπιληψίας.

1225 **NICOTINUM BITARTARICUM = Νικοτίνη διτρυγική.** Λευκοὶ κρύσταλλοι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι καὶ περιέχοντες 32 % νικοτίνης. Ἐπὶ περιπτώσεων, καθ' ἃς ἐνδείκνυται ἡ παροχὴ τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νικοτίνης, οἷον ἐπὶ τετάνου, ἀηλητηριάσεων διὰ στρυχνίνης κτλ. συνιστᾶται ἡ χρῆσις τῆς διτρυγικῆς νικοτίνης.

NOSOPHEN=Nasophen, Tetrajodphenolphtalein, Jodophenum= 1226
Νοσοφήνη $= (C_6H_2J_2OH)_2.C <^{C_6H_4CO}_{O.}$ Συνίσταται ἐκ τετραϊωδιεύχου φαινολοφθαλεΐνης, προυτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ἰωδίου ἐπὶ τὴν φαινολοφθαλεΐνην. Κόνις ὑποκιτρίνη, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, μὴ ἀηλητηριώδης, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 225° καὶ περιέχει 60% ἰωδίου. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ. ἐπὶ χρονίων στομαχικῶν καὶ ἐντερικῶν καταρρων καὶ ἐξωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ξηραντικὸν μὴ ἐρεθιστικὸν καὶ ἐπουλωτικὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν καὶ συφιλιδικῶν ἑλκῶν, παθήσεων τῆς ῥινός, τοῦ λαιμοῦ, τῶν ὠτων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Κατεσκευάσθη καὶ γάζα νοσοφένης (3%).

NUCLEINUM. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ σπληνὸς τῶν μόσχων καὶ 1227
ἐνισχύει τὴν ἐπαύξησιν τῶν λευκῶν αἱμοσφαιρίων. Κόνις κιτρινόλευκος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἀραιοῖς ὀξέσι, διαλυτὴ ἐν ἀραιοῖς διαλύμασιν ἀλκαλίων· φέρεται εἰς τροχίσκους =Pastilli nucleini (0,25—0,5 γρμ.) καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—2 γρμ. πρὸς διάγνωσιν λανθανουσῶν φυματιώσεων ὡς προκαλοῦσα ὑπερπυρεξίαν. Παρηγγέλθη εἰς δόσιν 2 — 3 γρμ. ἐπὶ βαρειῶν πνευμονιῶν καὶ πλευριτίδων. Ἀντὶ τῆς Nucleinum προυτάθη καὶ ἡ ἐκ ταύτης νατριοῦχος ἕνωσις = Natrium nucleinicum, κόνις λευκωπὴ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν ὕδατι διαλυτή.

NUTROL. Ὑγρὸν σιροπιῶδες, κιτρίνης χροιᾶς, γεύσεως ὑπο- 1228
ξύνου, ἀναγραφὲν ὡς ἐνισχύον τὴν θρέψιν καὶ συνιστάμενον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀμύλου, μικροῦ ποσοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ φυτικῶν φυραμάτων, δι' ὧν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐνισχύεται ἡ πέψις τῶν κρεατούχων ἐδεσμάτων.

ODOLUM. Συνίσταται ἐκ 0,05 γρμ. σακχαρίνης, 4 γρμ. σαλόλης, 20 σταγόνων ἐλαίου βανίλλης, 30 σταγόνων ἐλαίου μίνθης τῆς πεπερώδους, 1 σταγόνος ἐλαίου κυμίνου καὶ 95 γρμ. οἰνοπνεύματος· χρήσιμον διάλυμα σταγόνων αὐτοῦ ἐν ὕδατι ὡς ὀδοντόπλυμα. 1229

ODONTODOL. Μῖγμα 4 γρμ. ὑδροχλωρικῆς κοκαΐνης, 1 γρμ. 1230
ἐλαίου ζαφνικεράσου, 10 γρμ. βάμματος ἀρνίκης καὶ 20 γρμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διαλύματος ὀξικοῦ ἀμμωνίου. Παρέχεται εἰς διαλύσματα τοῦ στόματος (30 σταγόνων : 50 γρμ. ὕδατος) κατὰ τῶν ἐδεντολγιῶν ἢ ἐμφράσσεται ἡ κοιλότης τοῦ ἐδόντος διὰ βάμβακος ἐμποτισθέντος ἐν ἐδεντοτόλῃ.

1231 **OENANTHOTOXINUM.** Ῥητινώδης οὐσία ἐκ τοῦ φυτοῦ Oenanthe crocata, ἀναλόγου συστάσεως πρὸς τὴν Cicutoxin τὴν ἐξαγομένην ἐκ τοῦ φυτοῦ Cicuta cirosa καὶ ἀναλόγου ἐνεργείας πρὸς τὴν πικροτοξίνην, τὴν πικρὰν οὐσίαν τὴν ἐξαγομένην ἐκ τοῦ φυτοῦ Menispermum cocculus.

1232 **OESYPUS = Οἴδυπος.** Εἶνε τὸ ἀκάθαρτον λίπος τῶν ἐρίων τῶν προβάτων καὶ συνίσταται ἐκ μίγματος τῶν αἰθέρων τῆς χολεστερινης καὶ ἰσοχολεστερίνης. Μᾶζα τὴν σύστασιν ἀλοιφῆς ἔχουσα, κιτρινότεφρος, χαρακτηριστικῆς δυσαρέστου ὀσμῆς, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν οἰναπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ βενζίνῃ. Ἀνεγράφη κατὰ δερματικῶν παθήσεων (κηρίου, κνήφης καὶ παρασιτικῶν ἐκζεμάτων)· (ἴδε καὶ Adeps lanae καὶ Lanolinum).

1233 **OLEA AETHEREA SINE TERPENO.** Ὡς τοιαῦτα φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον προϊόντα αἰθερίων ἐλαίων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συνιστάμενα ἐκ τῶν ἤττον πτητικῶν μερῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπεχωρίσθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ τερπέναι. Συνήθως ταῦτα εἶνε ἄχρωα, ἔχουσιν εἰδικὸν βάρος ἀνώτερον τῶν κοινῶν αἰθερίων ἐλαίων, ἡ δὲ ὀσμὴ αὐτῶν εἶνε ἐντονωτάτη. Ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὴν 20 πλασίαν ἢ 30 πλασίαν ποσότητα τῶν συνήθων αἰθερίων ἐλαίων καὶ χρησιμεύουσι κυρίως ἐν τῇ μυροποιίᾳ, τῇ ποτοποιίᾳ, τῇ ζαχαροπλαστικῇ καὶ ἐν τῇ φαρμακευτικῇ πρὸς παρασκευὴν τῶν ἀρωματικῶν ὑδάτων.

1234 **OLEUM ANDAE = Oleum Anda-assu = Ἀνδέλαιον.** Λιπαρὸν ἔλαιον ἐκ τῶν σπερμάτων Anda Assu ἐκθλιβόμενον· ἔλαιον διαυγές, ὑποκίτρινον, σχεδὸν ἄοσμον καὶ ἐν τῷ ἀέρι ἀποξηραινόμενον, E. B. 0,917, διαλυτὸν ἐν αἰθέρι καὶ βενζίνῃ· ἀνεγράφη ὡς ἥπιον καθαρτικὸν εἰς δόσιν 3—10 γρμ.

1235 **OLEUM BETLE = Ol. Betel = Βετλέλαιον.** Αἰθέριον ἔλαιον δι' ἀποστάξεως ἐκ τοῦ φυτοῦ Piper Betle λαμβανόμενον· κατανέγχρουν, πισσώδους ὀσμῆς καὶ καυστικῆς γεύσεως, ζέον εἰς 250°—260°. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν ἀραιοῖς διαλύμασι (1:140) κατὰ καταρρεικῶν παθήσεων τοῦ φάρυγγος καὶ τῶν πνευμόνων εἰς γαργαρίσματα καὶ εἰσπνοάς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

OLEUM BOLDO = Βολδέλαιον. Αἰθέριον ἔλαιον ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Boldo fragrans ἐξαγόμενον. Κέκτηται περώδη ναρκωτικὴν ὀσμήν, E. B. 0,418, ζέει εἰς 175°—250° καὶ ἀνεγράφη ὡς στομαχικόν, κατὰ παθήσεων τοῦ ἥπατος, κατὰ τῶν χολολίθων καὶ τῆς βλεννορροίας. 1236

OLEUM CAJEPUTI = Essence de cajeput = Ἔλαιον λευκοδένδρου. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ Melaleuca leucodendron καὶ εἶνε πρασινέγχρουν ἔλαιον, E. B. 0,916—0,926, ἀναγραφὲν ὡς ἀντισπασμωδικὸν εἰς δόσιν 0,05—0,15 γρμ. Εἰσάγεται ὡς παυσίπονον διὰ βάμβακος ἐντὸς τερηδονισμένων ὀδόντων καὶ ἀλγούντων ὠτων. 1237

OLEUM CANTHARIDATUM = Ἔλαιον κανθαρίδων. 3 μ. κένεως κανθαρίδων κατεργάζονται ἐν ἀτμολούτρῳ ἐπὶ δεκάωρον μετὰ 10 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν· μετὰ τὴν ψύξιν διηθεῖται τὸ ἔλαιον. 1238

OLEUM CANTHARIDINATUM = Ἔλαιον κανθαριδίνης. Σκευάζεται ἐκ 0,05 γρμ. κανθαριδίνης καὶ 60 γρμ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν· ἡ διάλυσις τῆς κανθαριδίνης ἐν τῷ ἐλαίῳ διευκολύνεται προθερμαινομένης ταύτης ἐντὸς 40 σταγόνων ἐξόνης. 1239

OLEUM CHLOROFORMII καὶ SPIRITUS CHLOROFORMII. Τὸ πρῶτον σκευάζεται ἐξ 20 μ. χλωροφορμίου καὶ 80 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν, τὸ δεύτερον ἐξ 20 μ. χλωροφορμίου καὶ 80 μ. πνεύματος καφουρᾶς. 1240

OLEUM COCA = Ἔλαιον κόκας. Σκευάζεται διὰ κατεργασίας 250 γρμ. φύλλων κόκας ἐπὶ διήμερον ἐντὸς 500 γρμ. οἰνοπνεύματος καὶ μίξεως τοῦ κατεργάσματος μετὰ 1500 γρμ. σησαμελαίου. 1241

OLEUM CUPRESSI = Cupressin. Ἐκ τῶν φύλλων καὶ τῶν νεαρῶν κλώνων τοῦ φυτοῦ Cupressus sempervirens· ἔλαιον αἰθέριον κιτρινον, τὴν ὀσμὴν τῶν κυπαρίσσων ἔχον, E.B. 0,887. Ἀνεγράφη ὡς φάρμακον κατὰ τοῦ κοκκύτου καὶ συνιστᾶται ἡ ἐπίστραξις τοῦ ἐλαίου ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν κλινῶν τῶν ἐκ κοκκύτου πασχόντων παιδων, οὕτως ὥστε νὰ εὑρηνται ταῦτα ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἐνεχούσῃ ἀτμοὺς τοῦ ἐλαίου τῆς κυπαρίσσου. 1242

OLEUM EUCALYPTI = Ἔλαιον εὐκαλύπτου. Μῖγμα εὐκαλυπτόλης $C_{10}H_{18}O$ καὶ εὐκαλυπτένης $C_{10}H_{16}$· ἔλαιον αἰθέριον παραγόμενον δι' ἀποστάξεως ἰδίᾳ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Eucalyptus globulus· ἄχρουν ἢ ὑποκίτρινον, ὀσμῆς καφευρώδους, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνε- 1243

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γράφη εἰς εἰσπνοάς (ἐν μίγματι μετὰ τερεβινθελαίου) κατὰ τοῦ ἄσθματος, τῆς βρογχίτιδος, τῆς γαγγραίνης τῶν πνευμόνων καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ σταγόνας 5 — 15 ὡς πραϋντικὸν ἐπὶ νευραλγιῶν καὶ ἡμικρανίας, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἕλειου μιάνσεως καὶ κακόσμων βρογχικῶν καὶ πνευμονικῶν παθήσεων.

1244 **OLEUM FAGI EMPYREUMATICUM.** Συνίσταται ἐκ τῶν πτητικωτέρων συστατικῶν τῆς πίσσης τοῦ ξύλου τῆς φηγοῦ. Ἀνεγράφη κατὰ παθήσεων τῶν πνευμόνων.

1245 **OLEUM GAULTHERIAE = Windergruenoel, Essence de Wintergreen = Ἔρεικέλαιον.** Διθέριον ἔλαιον ἐκ τοῦ φυτοῦ Gaultheria procumbens ἐξαγόμενον ἄχρουν ὑποκίτρινον ἢ ὑπέρυθρον, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων εἰς δόσιν 10—20 σταγόνων πολλάκις τῆς ἡμέρας.

1246 **OLEUM GYNOCARDIAE = Oleum Chaulmoograe, Huile de Chaulmoogra, Huile Gynocardique = Ἔλαιον γυνοκαρδίας.** Ἔλαιον ἐκ τῶν ὑπερμάτων τοῦ φυτοῦ Gynocardia odorata· βουτυρώδους συστάσεως, περιέχον (18 %) γυνοκαρδικὸν ὀξύ, τηκόμενον εἰς 35°—40°, διαλυτὸν ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, ἐυσδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν χειράδων, τῆς λέπρας καὶ τῆς συφιλίδος, ἐσωτερικῶς κατὰ 4—10 σταγόνας πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ μέχρι 15 γρμ. δι' ἡμέρας· ἐξωτερικῶς εἰς χρίσματα μετ' ἐλαίου 1 : 10—20.

1247 **OLEUM HYDRARGYRI FORTE καὶ MITE = Oleum cinereum = Ἔλαιον ὑδραργύρου ἰσχυρὸν καὶ μέτριον.** Σκευάζονται δι' ἀνατριβῆς ὑδραργύρου μετὰ λίπους μέχρις ἐντελοῦς ἀποσβέσεως τοῦ ὑδραργύρου, εἶτα δι' ἀναμίξεως τοῦ προϊόντος μετ' ἐλαίου, οὕτως ὥστε διὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν νὰ περιέχηται 40 % ὑδραργύρου, διὰ δὲ τὸ μέτριον 30 %. Ἀμφότερα τὰ ἔλαια ἀνεγράφησαν κατὰ τῆς συφιλίδος εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατ' ἀρχὰς εἰς δόσιν 0,2—0,4 κυβ. ἑκ. βραδύτερον 0,1 κυβ. ἑκ. καὶ εἰς ἐντριβάς. Τὰ αὐτὰ ἔλαια δύνανται νὰ σκευασθῶσι καὶ δι' ἀναμίξεως τῆς διὰ λανολίνης ἀλοιφῆς τοῦ ὑδραργύρου μετὰ ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν καὶ διὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν λαμβάνονται 9 μ. τῆς ἰσχυρᾶς ἀλοιφῆς καὶ 4 μ. ἐλαίου, διὰ δὲ τὸ μέτριον 6 μ. τῆς μετρίας ἀλοιφῆς καὶ 4 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν.

1248 **OLEUM HYDRARGYRI BENZOATUM = Βενζοϊκὸν ἔλαιον ὑδραργύρου.** Σκευάζεται ἐξ 20 μ. ὑδραργύρου συναναστρι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξέντων μετὰ 5 μ. μίγματος (40 μ. αἰθέρος 20 μ. βενζόης καὶ 5 μ. ἀμυγδαλελαίου) καὶ 40 μ. ὑγρᾶς παραφίνης· ἡ τριβὴ πραττεῖται μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐξάτμισιν τοῦ αἰθέρος.

OLEUM HYDRARGYRI BENZOICI OXYDATI. Σκευάζεται ἐκ 4,5 γρμ. βενζοϊκοῦ ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου καὶ 40 γρμ. παραφίνης ὑγρᾶς· 0,5 κ. ἐ. = 0,039 ὑδραργύρου· πρὸ τῆς χρήσεως ἀνακυκᾶται καλῶς τὸ φάρμακον. Ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς συφιλίδος. 1249

OLEUM HYDRARGYRI CHLORATI MITIS. Σκευάζεται ἐκ 4 γρμ. καλομέλανος, 3 γρμ. λανολίνης καὶ 5,4 γρμ. ὑγρᾶς παραφίνης· 1 κ. ἐ. περιέχει 0,391 γρμ. ὑδραργύρου. 1250

OLEUM HYDARGYRI DIPHENYLICI. Σκευάζεται ἐξ 7 γρμ. διφαινυλικοῦ ὑδραργύρου, 2,5 γρμ. λανολίνης καὶ 5 γρμ. ὑγρᾶς παραφίνης· 1 κυβ. ἑκ. περιέχει 0,357 γρμ. ὑδραργύρου. Ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς συφιλίδος. 1251

OLEUM HYDRARGYRI OXYDATI FLAVI. Σκευάζεται ἐκ 4 γρμ. ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου, 3,5 γρμ. λανολίνης καὶ 4,5 γρμ. παραφίνης ὑγρᾶς· 1 κ. ἐ. περιέχει 0,392 γρμ. ὑδραργύρου. 1252

OLEUM HYDRARGYRI OXYDULATI NIGRI. Σκευάζεται ἐκ 4,7 γρμ. ὑποξειδίου τοῦ ὑδραργύρου, 3 γρμ. λανολίνης καὶ 6,2 παραφίνης ὑγρᾶς· 1 κ. ἐ. περιέχει 0,393 ὑδραργύρου. 1253

OLEUM HYDRARGYRI SALICYLICI. Σκευάζεται ἐξ 7 γρμ. ἰτεϋλικοῦ ὑδραργύρου, 2 γρμ. λανολίνης καὶ 4 γρμ. παραφίνης ὑγρᾶς· 1 κ. ἐ.=0,421 ὑδραργύρου. Χρήσιμον εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς συφιλίδος. 1254

OLEUM HYDRARGYRI THYMOLOACETICI. Σκευάζεται ἐξ 7 γρμ. θυμολοξικοῦ ὑδραργύρου, 2,5 γρμ. λανολίνης καὶ 5 γρμ. παραφίνης ὑγρᾶς· 1 κ. ἐ.=0,392 ὑδραργύρου. 1255

OLEUM HYDRARGYRI TRIBROMPHENOLICI. Σκευάζεται ἐξ 6,5 γρμ. τριβρωμοφαινολικοῦ ὑδραργύρου καὶ 18 γρμ. ὑγρᾶς παραφίνης· 0,5 κ. ἐ.=0,039 ὑδραργύρου. Πρὸ τῆς χρήσεως ἀνακυκᾶται τὸ φάρμακον· ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς συφιλίδος. 1256

OLEUM HYDRARGYRI RESORCINOACETICI. Σκευάζεται ἐκ 5,6 γρμ. Hydrargyr. resorcino-acetici, 2 γρμ. lanolini καὶ 5,5 γρμ. paraffini liquidi. 1 κυβ. ἑκ.=0,385 ὑδραργύρου. Ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς συφιλίδος. 1257

OLEUM IODOFORMII AETHEREUM = Αἰθεριοῦχον ἔλαιον ἰωδοφορμίου. Σκευάζεται δι' ἀναταράξεως ἀμόρφου ἰωδοφορ- 1258

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μίου μετὰ δεκαπλασίου ποσοῦ ἐλαίου τοῦ τιφύου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς ἐπίχρισιν πληγῶν.

1259 **OLEUM JECORIS ASELLI CREOSOTATUM.** 1 μ. σωστικρέατος μίγνυται μετὰ 100 — 200 μ. ἐλαίου τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνίσκου καὶ 5 — 10 σταγόνων αἰθέρος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φθίσεως, παρεχόμενον κατὰ κοχλιάρια τοῦ καφὲ δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

1260 **OLEUM JECORIS ASELLI CUM EXTRACTO MALTI.** Σκευάζεται ἐξ 75 γρμ. ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου, 10 γρμ. ἐκχυλίσματος βύνης, 10 γρμ. ἀραβικοῦ κόμμεως καὶ 15 γρμ. ὕδατος. Τῷ παραγομένῳ γαλακτώματι προστίθενται κατόπιν 2 γρμ. ἐλαιοσακχάρου τῆς μέντης καὶ 2 σταγόνες αἰθέρος.

1261 **OLEUM JECORIS ASELLI FERRATUM.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 1 γρμ. βενζοϊκοῦ σιδήρου ἐντὸς 100 γρμ. ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου ἢ διὰ διαλύσεως 3 μ. ἄχνης ὑπερχλωρικοῦ σιδήρου ἐντὸς 997 μ. ἐλαίου τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνίσκου. Κατά τινας δύναται νὰ σκευασθῇ καὶ διὰ κατεργασίας 10 γρμ. τοῦ δι' ὑδρογόνου ἀναχθέντος σιδήρου μετὰ 100 γρμ. ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου.

1262 **OLEUM JECORIS ASELLI FERROIODATUM.** Σκευάζεται διὰ τριβῆς ἐντὸς ἰγδύου μετὰ μικροῦ ποσοῦ αἰθέρος μίγματος ἐκ 2 μ. ῥινημάτων σιδήρου, 4 μ. ἰωδίου καὶ 40 μ. ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου, μέχρις οὗ ἅπαν τὸ ἰώδιον διαλυθῇ καὶ παραχθῇ μῖγμα μελανωπόν, ὅπερ ἀραιοῦται κατόπιν μετὰ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου μέχρι 1000 μ. Τὸ σκεύασμα διηθεῖται καὶ ἔχει χρῶμα ἐρυθρόφαιον· περιέχει 5 ‰ ἰωδιούχου σιδήρου.

1263 **OLEUM JECORIS ASELLI IODATUM.** Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 1 μ. ἰωδίου ἐντὸς 2 μ. χλωροφορμίου καὶ 999 μ. ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου· τὸ σκεύασμα δὲν παρέχει μετ' ἀμύλου μιγνύμενον τὴν ἀντίδρασιν τοῦ ἰωδίου.

1264 **OLEUM JECORIS ASELLI IODOFORMATUM.** Σκευάζεται ἐξ 1 μ. ἰωδοφορμίου, 1 μ. ἀνισελαίου, καὶ 200 μ. ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν χειράδων.

1265 **OLEUM JECORIS ASELLI PHOSPHORATUM.** 0,1 γρμ. φωσφόρου διαλύεται διὰ θερμάνσεως ἐντὸς 1 χιλιογράμμου ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου. Ἡ μεγίστη ἐφαπαξ δόσις εἶνε 10 γρμ. ἥτις περιέχει 0,001 γρμ. φωσφόρου.

1266 **OLEUM JECORIS ASELLI AROMATICUM.** Εὔγευστον καθίσταται τὸ ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου δι' ἀναμίξεως αὐτοῦ μετὰ διαλύματος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σακχαρίνης ἐν ἐξτκῷ αἰθέρι. Πρὸς τοῦτο μίγνυνται 100 γρμ. ἐλαίου τοῦ ὄνισκου, μετὰ 0,2 γρμ. σακχαρίνης προδιαλυθείσης ἐν 2 γρμ. ἐξτκοῦ αἰθέρος. Τὸ μῖγμα καθίσταται εὔοσμον τῇ προσθήκῃ δύο σταγόνων ἐλαίου τῆς μίνθης, ἢ ἐλαίου τοῦ κιναμώμου.

OLEUM IODOPHOSPHORATUM. Περιέχει εἰς 1000 μ. ἐλαίου τοῦ ὄνισκου, 5 ἰωδίου καὶ 0,1 φωσφόρου· ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις εἶνε 10 γρμ. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν χοιράδων. 1267

OLEUM IRRITANS. Σκευάζεται διὰ κατεργασίας 1 μ. εὐφορβίου καὶ 1 μ. κόνεως κανθαρίδων, μετὰ 50 μ. ἐλαίου κοινοῦ καὶ 50 μ. ἐλαίου τερεβινθίνης. Ἀνεγράφη ὡς ἐπισπαστικόν. 1268

OLEUM JUNIPERI = Huile volatile de genièvre, Essence de genièvre καὶ OLEUM JUNIPERI EMPYREUMATICUM. Τὸ πρῶτον ἐξάγεται δι' ἀποστάξεως ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ Juniperus communis, εἶνε κίτρινον λεπτόρρευστον αἰθέριον ἔλαιον, χαρακτηριστικῆς ὀσμῆς καὶ γεύσεως. Τὸ δεύτερον λαμβάνεται διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως τοῦ ξύλου τοῦ φυτοῦ Juniperus Oxycedrus, εἶνε σκοτεινόχρουν πισσῶδες ἔλαιον, ἐπικαλούμενον καὶ Oleum cadinum = Huile de cade. Τὸ πρῶτον χρησιμεύει εἰς ἐντριβὰς ἐπὶ ῥευματαλγιῶν καὶ νευραλγιῶν καὶ ἐσωτερικῶς, ὡς διουρητικὸν εἰς δόσιν 2—3 σταγόνων πολλάκις τῆς ἡμέρας, τὸ δεύτερον παρηγγέλθη εἰς χρίσματα κατὰ ῥευματικῶν καὶ δερματικῶν (κνήφης, ἐκζέματος) παθήσεων. 1269

OLEUM KREOSOTI MENTHOLATI. Σκευάζεται ἐξ 100 μ. ἐλαίου γλυκέων ἀμυγδάλων ἀποστειρωθέντος δι' ἀτμοῦ εἰς 120°, 10 μ. σωστικρέατος καὶ 5 μ. μενθόλης. 1270

OLEUM LATHYRIDIS. Κίτρινον λιπαρὸν ἔλαιον διαπεραστικῆς ὀσμῆς καὶ δηκτικῆς γεύσεως, ἀδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι· ἐξάγεται ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Euphorbia Lathyris. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς ὡς καθαρτικὸν καὶ ἐξωτερικῶς ὡς ἐπισπαστικόν. 1271

OLEUM LAUREL = Takamahakoel. Ἐξάγεται ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Calophyllum inophyllum· πρασινοκίτρινον πικρὸν καὶ ἀρωματικὸν ἔλαιον· ἀνεγράφη εἰς χρίσματα κατὰ τῶν ῥευματισμῶν καὶ κατὰ παθήσεων τοῦ δέρματος. 1272

OLEUM AETHEREUM LEDUM PALUSTRE. Ἀνεγράφη πρὸς ἀντιλατάστασιν τῆς καφουρᾶς, εἶνε στερεὸν αἰθέριον ἔλαιον καὶ κρυσταλλοῦται εἰς μακροὺς κρυστάλλους, λευκοὺς πρισματι- 1273

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κούς, ὀσμῆς οὐχὶ δυσαρέστου, εὐδιαλύτους ἐν αἰθέρι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ θάμνου Ledum palustre ἐν τῷ ὁποίῳ περιέχεται συνήθως 1—1 ½ %.

1274 **OLEUM MACASSAR.** Ἔλαιον ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Schleichera trijuga ἐξαγόμενον· ἡμίρρευστον, κιτρινόλευκον, ἔχον τὴν ὀσμὴν τῶν πικραμυγδάλων καὶ περιέχον 0,05 % ὑδροκυανικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς πιτυριάσεως καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τῶν τριχῶν.

1275 **OLEUM MARGOSAE = Nimoel.** Ἔλαιον ἐκ τοῦ φυτοῦ Melia Azadirachta ἐξαγόμενον· κίτρινον σκοροδώδους ὀσμῆς, πικρᾶς γεύσεως. Ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς κατὰ τῶν ἑλμίνθων, ἐξωτερικῶς ὡς ἀντιρρευματικόν.

1276 **OLEUM MATICO = Essence de matico.** Αἰθέριον ἔλαιον ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ Arthante elongata (Piper angustifolium). Ἐξ αὐτοῦ σκευάζεται τὸ Aqua matico, ὅπερ μετὰ ὀξικοῦ χαλκοῦ (0,2 : 140,0) παρέχει τὴν ἔνεσιν (Injection matico), τὴν κατὰ τῆς βλεννορροίας ἐπαινουμένην.

1277 **OLEUM MYRCIAE ACRIS.** Αἰθέριον ἔλαιον ἐκ τῶν ξηρῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Myrcia acris ἐξαγόμενον· ἀνεγράφη ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ χρησιμεύει πρὸς παρασκευὴν ὑγροῦ τινος πρὸς κάθαρσιν τῆς κεφαλῆς ἐπικαλουμένου Bayrums (Spiritus myrciae).

1278 **OLEUM NIAOULI = Essence de Niaouli, Huile de Niaouli.** Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ Melaleuca viridiflora, ὁμοιάζει τῷ ἐλαίῳ τοῦ λευκοδένδρου· ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως ἐκεῖνο (ἴδε Oleum Cajeputi).

1279 **OLEUM OMPHALAE.** Ἔλαιον ἐκ τοῦ φυτοῦ Omphalea oleifera ἐξαγόμενον· ἀνεγράφη ὡς καθαρτικὸν προτιμώμενον τοῦ κικινελαίου διὰ τὸ εὐάρεστον τῆς γεύσεως αὐτοῦ.

1280 **OLEUM OZONISATUN.** Σκευάζεται διὰ διοχετεύσεως ὀζοντούχου ὀξυγόνου ἐν ἐλαίῳ· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν.

1281 **OLEUM RICINI AROMATICUM.** Σκευάζεται δι' ἐκπλύσεως διὰ ζέοντος ὕδατος τοῦ κοινοῦ ἐλαίου τοῦ κίκεως, γλυκάνσεως τοῦ προϊόντος διὰ σακχαρίνης καὶ ἀρωματισμοῦ διὰ μικρῶν ποσῶν κινναμωμελαίου καὶ ἐλαχίστου ποσοῦ ἀρώματος βανίλλης.

1282 **OLEUM RUSCI = Oleum Betulae empyreumaticum = Oleum betulinum.** Φαιόμελαν πισσώδες προϊὸν ἐκ τοῦ φυτοῦ Betula

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

alba ἐξαγόμενον, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς ἐντριβὰς (1:5—10 ἀλοιφὰς) κατὰ τῆς ψωριάσεως, τῆς λέπρας, τῆς παχυδερμίας καὶ ἄλλων ἐπιδερμικῶν νόσων.

OLEUM SANTALI = Huile volatile de santal, Essence de santal. Αἰθέριον ἔλαιον ἐκ τοῦ φυτοῦ Santalum album ἐξαγόμενον, κίτρινον διαυγές, ὀσμῆς διαπεραστικῆς. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς βλεννορροίας παρεχόμενον τὴν τρίτην καὶ τετάρτην ἑβδομάδα ἐντὸς καψακίων πηκτῆς (0,3 γρμ.) τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνὰ 2—3 καψάκια· παρηγγέλθη καὶ κατὰ τῆς κυστίτιδος εἰς δόσιν 10—30 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας. Εὐαπορρόφητον σκεύασμα τοῦ Ol. santali ἐνέχον μικρὸν ποσὸν παγκρεατίνης, φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Peptosantal. 1283

OLEUM SECALIS CORNUTI. Λιπαρὸν ἔλαιον ἐκ τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως ἐξαγόμενον· ἀνεγράφη κατὰ τῆς τριχορροίας καὶ τῆς πιτυριάσεως. 1284

OLEUM SESAMI = Huile de sésame=Σησαμέλαιον. Ἐξάγεται ἐκ τῶν σπερμάτων Sesamum indicum καὶ ἐπροτάθη ἀντὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου διὰ παιδία χοιραδικὰ καὶ ἀτροφικά. Χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2—3 κοχλιάρια. 1285

OLEUM TAMAQUARÉ = Tamacoaré - Oel. Ἡμίρρευστον φυτικὸν βάλσαμον, προϊὸν τῆς Μαδαγασκάρης καὶ Βραζιλίας, ἀναγραφὲν εἰς ἀλοιφὰς ἐν τῇ θεραπείᾳ δερματικῶν καὶ ὀφθαλμικῶν παθήσεων. 1286

OLEUM TEREBINTHINAE PURISSIMUM PRO INJECTIONE. Ἄχρουν διαυγὲς λεπτόρρευστον, ἐντελῶς πτητικόν, E.B. 0,867, σημείου ζέσεως 160° — 162°. Ἀναγράφεται τὸ σκεύασμα, ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις ὑποδορείων ἐνέσεων τοῦ τερεβινθίνου ἐλαίου. 1287

OLEUM THALAEICHTHYOS. Ἔλαιον ἐκ τοῦ ἰχθύος τῶν ἀμερικανικῶν παραλίων Thalaeichtys pacificus ἐξαγόμενον· ἀνεγράφη πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου καὶ χρησιμοποιεῖται ἰδίᾳ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ. 1288

OLEUM VASELINI JODATUM. Ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ βάμματος τοῦ ἰωδίου πρὸς ἐξωτερικὴν χρῆσιν· τὸ ἰώδιον διαλύεται κατ' ἀρχὰς ἐν αἰθέρι, εἶτα δὲ μίγνυται τὸ διάλυμα μετὰ βαζελίνης, ὅτε προκύπτει σκεύασμα, ὅπερ δέον νὰ μὴ περιέχῃ ἐπέκεινα τῶν 7% ἰώδιον. 1289

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1290 **OLEUM XANTHOXYLI AETHEREUM.** Ἔλαιον ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ Xanthoxylum Hamiltonianum. Ἐπροτάθη πρὸς ἄρσιν τῆς κακοσμίας τοῦ ἰωδοφορμίου· ἀρκοῦσι δύο σταγόνες ἐκ τούτου διὰ 25—30 γρμ. ἰωδοφορμίου.

1291 **OOPHORIN.** Φέρεται εἰς τροχίσκους συνεσταμένους ἐκ τῆς ἀποξηρανθείσης οὐσίας τῶν ὠοθηκῶν ὑῶν καὶ ἀγελάδων· ἕκαστος τροχίσκος περιέχει 0,5 ἐκ τοῦ ξηροῦ σκευάσματος = 3 γρμ. προσφάτου ὀργάνου. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—3 τροχίσκων τρὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ ἀμηνορροιῶν καὶ δυσμηνορροιῶν.

1292 **OPIUM APONARCOTISATUM s. MITIGATUM.** Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ὀπίου παρασκευάζεται ἐξ 20 μ. κόνεως ὀπίου συναναπριβείσης μετὰ 30 μ. ὕδατος καὶ ἐπὶ ἀτμολούτρου ξηρανθείσης. Τὸ ὑπόλειμμα κονιοποιεῖται καὶ χρησιμεύει πρὸς παρασκευὴν τῆς σκευασίας τοῦ ὀπίου Tinctura opii mitigati, ἥτις ἐνεργεῖ ἠπιώτερον, καθόσον ἡ ἐν τῷ ὀπίῳ μορφίνη κατὰ τὴν ἐν ἀτμολούτρῳ εἰς 100° θέρμανσιν μετατρέπεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἀξυμορφίνην. Ἕνεκα τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης τῆς μορφίνης ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἐκχυλίσματος τοῦ ὀπίου ἡ ἐξάτμισις νὰ γείνῃ ἐν θερμοκρασίᾳ ἀνωτέρα τῶν 50°. Τὸ Opium mitigatum s. aponarcotisatum δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ Opium denarcotisatum.

1293 **OPIUM DENARCOTISATUM.** Σκεύασμα τοῦ ὀπίου ἀπομενωθὲν τοῦ λίπους, τῶν ῥητινωδῶν προϊόντων καὶ τῆς ναρκωτίνης. Σκευάζεται ἀν 10 γρμ. ὀπίου κατεργασθῶσι μετὰ 100 γρμ. αἰθέρος καὶ τὸ ὑπόλειμμα κατεργασθῇ ἐκ νέου μετὰ 50 γρμ. αἰθέρος, μετὰ δὲ τὸν ἀποχωρισμὸν τοῦ αἰθέρος ξηρανθῇ τοῦτο εἰς 80° καὶ μιχθῇ μετὰ γαλακτοσακχάρου μέχρις οὗ παράσχῃ τὸ ὁλικὸν βάρος 10 γρμ.

1294 **ORCHIDIN.** Σκεύασμα ἀνάλογον πρὸς τὴν Séquardin ἀμιγὲς τῶν λευκωματωδῶν οὐσιῶν· διατηρεῖται ἐν ὑδαρεῖ διαλύματι 3 % κεκλεισμένον ἐντὸς σωλήνων συντετηγμένων. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις, ἀλλὰ θεωρεῖται εὐαλλοίωτον σκεύασμα.

1295 **ORGANEXTRACTA=Extraits organiques, Extraits d'organes, Preparations organotherapeutiques = Ἐκχυλίσματα ὀργάνων.** Σκευάσματα παραγόμενα δι' ἐκχυλίσεως ζωϊκῶν ὀργάνων (ὄρχεων, θυρεοειδοῦς ἀδένος, νωτιαίου μυελοῦ, ἐγκεφάλου, νεφρῶν, μυελοῦ ὀστῶν, ὠοθηκῶν κλπ.) καὶ χρησιμεύοντα ἐν τῇ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θεραπεία τῶν ὀργάνων τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ (ὀργανοθεραπεία). Πρῶτος εἰσήγαγε τὰ ὀργανοθεραπευτικὰ ταῦτα σκευάσματα ὁ Brown-Séquard (Liquides organiques, Sucs d'organes animaux, λύμφας, λέμφους) καὶ παρεσκεύαζε ταῦτα διὰ κατεργασίας τῶν ζωϊκῶν ὀργάνων μετ' ἀραιᾶς γλυκερίνης. Κατόπιν ὁ Arsonval ἐπέτυχε τὴν ἀποστείρωσιν τούτων διὰ διηθήσεως ὑπὸ πίεσιν 50—60 ἀτμοσφαιρῶν ἐν ἐπινοηθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ εἰδικῇ συσκευῇ. Νῦν παρασκευάζονται τὰ ὀργανεκχυλίσματα ἄνευ τῶν ἀρχικῶς χρησιμοποιηθεισῶν συσκευῶν ἀποστειρώσεως, διότι ἀπεδείχθη ὅτι παρασκευαζόμενα καὶ ἄνευ προφυλάξεων εἶνε εὐδιατήρητα καὶ ἀκίνδυνα πρὸς ὑποδορείους ἐνέσεις. Πρὸς τοῦτο 100 γρμ. τοῦ ζωϊκοῦ ὀργάνου λεπτῶς κεκομμένου κατεργάζονται ἐν 38° μετὰ 200 γρμ. γλυκερίνης προαραιωθείσης μετὰ $^1/_3$ τοῦ βάρους αὐτῆς ὕδατος ἀπεσταγμένου. Μετὰ 48ωρον κατεργασίαν διηθεῖται τὸ κατέργασμα διὰ χαρτίνου ἠθμοῦ. Ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη συμπυκνώσεως τῶν κατεργασμάτων προτιμᾶται ἡ ἐν τῷ ἀεροκένῳ ἐξάτμισις. Τὰ ὀργανεκχυλίσματα ἀνεγράφοντο κατ' ἀρχὰς μόνον εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις, νῦν ἀναγράφονται ταῦτα ὡς καὶ τὰ ἀναλόγου συστάσεως καὶ παρασκευῆς ὀργανοσκευάσματα δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν χορηγούμενα εἰς τροχίσκους, (ἴδε Sequardinum καὶ Testaden, Thyreoïdinum, Thyrojodin καὶ Thyraden, Ovariinum καὶ Ovaraden, Medulladen καὶ Ossagen, Cerebrin, Heparaden, Renaden, Cardinum, Lienadenum, Eurythrol, Pancreaden, Prostaden, Suprarenaden, Pulmonin κτλ. Ἀναλόγου παρασκευῆς καὶ ἐνεργείας πρὸς τὰ ὀργανεκχυλίσματα εἶνε καὶ τὰ ἐπ' ἐσχάτων ἀγγελθέντα ὑποσκευάσματα ὑπὸ τὰ ὀνόματα Opothymiinum, Opothyreoïdinum, Opohypophysinum, Opomedullinum, Oporeniinum, Opolieninum, Opoorchidinum, Opoosiinum, Opoprostatinum, καὶ Oposuprarenalinum. Ἀντὶ τῶν ὀργανεκχυλισμάτων καὶ τῶν παρομοίων σκευασμάτων ἀναγράφονται ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν αὐτὰ ταῦτα τὰ ζωϊκὰ ὄργανα ἐν ξηρᾷ μορφῇ (ἴδε Cerebrum exsiccatum, Glandulæ suprarenalis, Hypophysis cerebri, Medulla ossium, Prostata, Renes, Lien, Hepar, Thymus, Ovaria, Testes κτλ.

OREXINUM BASICUM = Βασικὴ ὀρεξίνη. Κόνις λευκή, 1296
λεπτή, ἄμορφος σχεδὸν ἀδιάλυτος. Ἐπροτάθη κατ' ἀρχὰς τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑδροχλωρικὸν αὐτῆς ἅλας ὡς ὀρεκτικόν, ἀλλὰ τὰ ἐκ τούτου ἀποτελέσματα δὲν ἦσαν εὐχάριστα· κατόπιν ἐπροτάθη ἡ χρῆσις τῆς ἐλευθέρας βάσεως, ἥτις εἶνε φαινυλδιϋδροκιναζολίνη (Phenyldihydrochinazolin), φαίνεται δὲ αὕτη ἀποτελεσματικώτερον ἐνεργοῦσα τῶν ἁλάτων της. Τὸ φάρμακον ἀνεγράφη ὡς εὐστόμαχον καὶ διεγερτικὸν ἐπὶ στομαχικῶν παθήσεων ἰδίᾳ δὲ ὑπερεμέσεων τοῦ στομάχου τῶν ἐγκύων, παρέχεται εἰς δόσιν 0,1 — 0,2 — 0,4 γρμ., τὴν δεκάτην ὥραν τῆς πρωΐας ἐντὸς ἐναζύμων μετὰ κυαθίσκου θερμοῦ γάλακτος ἢ ζωμοῦ.

1297 **OREXINUM MURIATICUM s. HYDROCHLORICUM** = **Chlorydrate d'orexine** = **Ὑδροχλωρικὴ ὀρεξίνη** = $C_6H_4.CH_2N.CH.NC_6H_8HCl+2H_2O$. Ἄχροοι στιλπναὶ βελόναι, διαλυταὶ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:15) καὶ οἰνοπνεύματι (1:4), δυσδιάλυτοι ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, εὐδιάλυτοι ἐν θερμῷ ὕδατι, γεύσεως πικρᾶς καὶ ἐπ' ἐλάχιστον καυστικῆς, τηκόμεναι ἐν 80°. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἀνορεξίας εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ., ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἡμέρας.

1298 **ORMOSINUM PURUM καὶ ORMOSINUM HYDROCHLORICUM.** Ἀλκαλοειδὲς ἔχον ναρκωτικὰς ἰδιότητας ἀναλόγους πρὸς τὴν μορφίνην· ἀποτελεῖται ἐκ μικρῶν λευκῶν κρυστάλλων ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, διαλυτῶν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, τηκομένων εἰς 80°. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς Βενεζουέλας Ormosia dasycarpa.

1299 **OROXYLUM INDICUM.** Φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν, οὗτινος ὁ φλοιὸς ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,3 — 1 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ ἐξέων ῥευματισμῶν καὶ κατὰ τῆς δυσεντερίας.

1300 **ORTHINUM** = **Acidum orthohydrazinparaoxybenzoicum** = **Ὀρθίνη** = $C_6H_3\begin{cases}OH\\NH—NH_2\\COOH\end{cases}$. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 0,3 — 0,5 γρμ. ἀλλὰ ταχέως ὡς ἐπικίνδυνον ἐγκατελείφθη· ἰδίᾳ ἐχρησίμευσε τὸ ὑδροχλωρικὸν ἅλας, Orthinum hydrochloricum, ἀποτελούμενον ἐκ λευκῆς μάζης καὶ παρέχον διαλύματα κεκτημένα ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας.

1301 **ORTHO - OXAETHYL - ANA - MONOACETYLAMIDO - CHINOLIN.** Οὐσία εὐδιάλυτος ἐν θερμῷ ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, τηκομένη εἰς 155°, ἀναγραφεῖσα ὡς ἀντιπυρετικὸν φάρμακον.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ORTHOSIPHON STAMINEUS = Thé de Java. Τὰ πεφρυγμένα φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου χρησιμοποιούμενα ἐν Ἰάβᾳ ἀντὶ τοῦ τείου ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα (5:1000) ὡς διουρητικὰ ἐπὶ παθήσεων τῶν ὀργάνων τῆς εὐρήσεως. 1302

OSSAGEN. Ὀργανοθεραπευτικὸν σκεύασμα ἀσβεστοῦχον παραγόμενον ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ μυελοῦ τῶν ὀστῶν βοῶν. Κόνις λευκὴ ἀναγραφεῖσα εἰς παιδία ἐπὶ ραχίτιδος καὶ ὀστεομαλακίας εἰς δόσιν ἐφάπαξ 2—4 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 6 γρμ. 1303

OSSALIN = Adeps ossium. Λίπος τεφρόλευκον, ἐξαγόμενον ἐκ τῶν μυελῶν τῶν αὐλοειδῶν ὀστῶν τῶν βοῶν· ἀνεγράφη πρὸς κατασκευὴν ἀλοιφῶν, ἀπορροφᾷ ὑδατοῦχα διαλύματα φαρμάκων ἐν μεγίστῃ ἀναλογίᾳ (200 %). Νατριοῦχος ἕνωσις τοῦ σκευάσματος ἐπροτάθη ἀντὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνίσκου. 1304

OXYCAMPHER $= C_8H_4 < \begin{matrix} CHOH \\ CO. \end{matrix}$ Ἐπροτάθη ὡς πραϋντικὸν καὶ ἀντιασθματικὸν φάρμακον. 1305

OXYPROPYLENODIISOAMYLAMINUM. Σκευαστὸν ἀλκαλοειδὲς παραγόμενον ἐκ τοῦ χλωριούχου προπυλίου καὶ τῆς διϊσοαμυλαμίνης· ὑγρὸν ἄχρουν, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἐν ὕδατι ὀλίγον διαλυτόν. Ἐνεργεῖ ὡς πραϋντικὸν τῆς καρδίας ἀλλ' ἀποφεύγεται ἡ χρῆσις αὐτοῦ διότι μεγαλείτεραι δόσεις προκαλοῦσι φαινόμενα ἐπιληπτικά. 1306

OXYSPARTEINUM = Ὀξυσπαρτεΐνη $= C_{15}H_{24}N_2O$. Προϊὸν ὀξειδώσεως τῆς σπαρτείνης· λευκοὶ ὑγροσκοπικοί, βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, τηκόμενοι εἰς 83°—84°, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Τὸ ὑδροχλωρικὸν αὐτῆς ἅλας = Oxysparteinum hydrochloricum συνιστάμενον ἐκ μεγάλων ἐν ὕδατι εὐδιαλύτων βελονῶν, ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ παθήσεων τοῦ καρδιακοῦ μυὸς καὶ ἐπὶ διηλληπτηριάσεων διὰ χλωροφορμίου εἰς δόσιν 0,04—0,1 γρμ. 1307

OVARADENUM Ὀργανοθεραπευτικὸν σκεύασμα ἐκ τῶν ὠοθηκῶν δαμάλεων παραγόμενον καὶ ἐνέχον καὶ γαλακτοσάκχαρον· 1 γρμ.=2 γρμ. προσφάτου ὀργάνου. Ἀνεγράφη ἐπὶ χλωρώσεων κατὰ τὴν κρίσιμον ἡλικίαν καὶ ἐπὶ νευρικῶν ἐξαντλήσεων κατόπιν ὠοθηκοτομίας καὶ ἀμηνορροίας, εἰς δόσιν ἐφάπαξ 1—1,5 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 3—6 γρμ. Σκεύασμα ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἐνεργείας εἶνε καὶ ἡ Ovadin. 1308

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1309 **OVARIA SICCATA PULVERISATA = Ovariinum siccum.** Ὀρ-γανοθεραπευτικὸν σκεύασμα ἐκ τῶν ὠοθηκῶν θαμάλεων ἢ ὑῶν παραγόμενον, δι' ἀπολιπώσεως τούτων καὶ ξηράνσεως εἰς 35°—40°. 12 γρμ. προσφάτου ὀργάνου = 1,5 γρμ. Ovariini. Φέρε-ται εἰς κόνιν ἢ τροχίσκους (ὧν ἕκαστος περιέχει 0,1 ἢ 0,2 ἢ 0,25 γρμ.) καὶ ἀνεγράφη ἐπὶ δυσμηνορροιῶν καὶ ἀμηνορροιῶν εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ.

1310 **PAICOLINE.** Εἶνε ἐλιξίριον στομαχικὸν κατὰ κοχλιάρια πρὸ τοῦ γεύματος παρεχόμενον, ὅπερ σκευάζεται ἐκ τῶν ἐν ἀνθή-σει ἀκροκλάδων τῶν φυτῶν Ambrina ambrosioïdes καὶ Am-brina Chilensis, αἵτινες ἰδίᾳ ἐν Χιλῇ κατὰ καταρροϊκῶν παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων χρησιμεύουσι καὶ ἐν τῷ ἐμπορίῳ ὑπὸ τὸ ὄνομα Païco φέρονται· ἡ παϊκολίνη σκευά-ζεται διὰ κατεργασίας 400 γρμ. paico ἐν 600 γρμ. οἰνοπνεύ-ματος καὶ μίξεως τοῦ κατεργάσματος μετὰ 400 γρμ. ἁπλοῦ σιροπίου.

1311 **PALATINOIDS.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρονται ἐξ Ἀγγλίας μικρὰ καψάκια εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, δυνάμενα νὰ ἐγκλείσωσι αὐ-τούσια τὰ διάφορα φάρμακα. Εἶδός τι τῶν καψακίων τούτων ἐπικαλούμενον **Bipalatinoids** συνίσταται ἐκ καψακίων τῆς αὐ-τῆς κατασκευῆς, ἀλλ' ἅτινα φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ χώρισμα δι' οὗ δύνανται κεχωρισμένως νὰ τοποθετηθῶσι φάρμακα ἀλληλε-πιδρῶντα ἐν τῷ στομάχῳ, οἷον θειϊκὸς σίδηρος καὶ ἀνθρακικὸν ἢ φωσφορικὸν νάτριον, ἐξ ὧν παράγονται ἐν τῷ στομάχῳ ἀν-θρακικὸς ἢ φωσφορικὸς σίδηρος. Τοιαῦτα καψάκια μετὰ χωρί-σματος δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ πρὸς ἐγκλεισιν φαρμά-κων, ἅτινα διὰ τῆς συμμίξεως ῥευστοποιοῦνται, οἷον ἀντιπυρί-νης καὶ εὐφορίνης.

1312 **PALAE HAEMOSTATICAE = Palae stypticae, Palae cibotii, Penghawar Djambii. Ouate de Penghawar, Penghawar - Jambee.** Εἶνε αἱ χρυσοκίτρινοι μαλακαὶ ἶνες τῶν φυτῶν τοῦ εἴδους Ci-botium, αἵτινες ἀνεγράφησαν ὡς αἱμοστατικαί.

1313 **PALO - MABI = Palo amargo.** Εἶνε ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ Cea-nothus reclinatus τῆς B. Ἀμερικῆς· ἀνεγράφη κατὰ παθή-σεων τῶν πνευμόνων τῆς δυσεντερίας καὶ τῆς συφιλίδος.

1314 **PANBOTANO.** Εἶνε ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ Calliandra houstoni προέρχεται ἐκ Μεξικοῦ θεωρεῖται ὡς ἀσφαλὲς φάρμακον κατὰ τῶν ἕλωβῶν πυρετῶν. Παρέχεται εἰς ἀφέψημα σκευαζόμενον

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐξ 60—70 γρμ. φλοιοῦ καὶ ἑνὸς λίτρου ὕδατος μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἐξατμιζομένου διὰ βρασμοῦ. Τὸ λαμβανόμενον ἀπόβρασμα παρέχεται ἐντὸς 24 ὡρῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ χορηγεῖται μετὰ παρέλευσιν 48 ὡρῶν καὶ ἑτέρα δόσις ἐκ τούτου· τὸ φάρμακον φέρει ναυτίαν, ἤτις ὅμως μετριάζεται ἐπὶ νήστεως στομάχου.

PANCREADEN. Ὀργανοθεραπευτικὸν σκεύασμα ἐκ τοῦ παγ- 1315
κρεατικοῦ ἀδένος μόσχων καὶ χοίρων παραγόμενον, περιέχον καὶ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον· 1 γρμ. τοῦ σκευάσματος = 2 γρμ. προσφάτου ὀργάνου. Ἀνεγράφη κατὰ τεῦ σακχαρώδους διαβήτου εἰς δόσιν ἐφάπαξ 1—4 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 10—15 γρμ. χορηγεῖται εἰς τροχίσκους, ὧν ἕκαστος περιέχει 1 γρμ.

PANCREATINUM=Παγκρεατίνη. Ἐξάγεται ἐκ τοῦ παγκρεα- 1316
τικοῦ χυμοῦ τῶν μόσχων καὶ χοίρων· ἡ παγκρεατίνη μετατρέπει τὸ ἄμυλον εἰς σάκχαρον, τὸ λεύκωμα εἰς πεπτῶνας ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι, γαλακτοποιεῖ δὲ καὶ ἀποσυνθέτει τὰ λίπη. Ἀνεγράφη ἐν καταποτίοις ἐπικερατινωμένοις εἰς δόσιν 0,1—0,4 δὶς τῆς ἡμέρας, ὡς διευκολύνουσα τὴν πέψιν ἐπὶ ἀτονικῶν δυσπεψιῶν. Παρηγγέλθη καὶ εἰς κλύσματα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀπορροφήσεως συνεισαγομένων διὰ τοῦ κλύσματος λεπτοκεκομμένων κρεάτων. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Trypsinum εἰς γλυκερινοῦχα διαλύματα (10%) κατὰ τῆς διφθερίτιδος. Σκευάσματα ταύτης φέρονται τὰ ἐπόμενα ἡ Pancreatinum in lamellis, ἡ Pancreatinum sacharatum ἡ συνισταμένη κατὰ τὰ $^3/_4$ ἐκ σακχάρου καὶ κατὰ τὸ $^1/_4$ ἐκ παγκρεατίνης καὶ ἡ Pancreatinum liquidum, ἡ ἐκ διαλυμάτων παγκρεατίνης (10%) ἐν γλυκερίνῃ συνισταμένη.

PANGADUINUM. Σκεύασμα ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἥπατος τοῦ 1317
ὀνίσκου παραγόμενον, διαλυτὸν ἐν ὕδατι γλυκερινούχῳ καὶ ἐν οἰνοπνεύματι (80%). Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,15—0,25 γρμ. ὅπου ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τοῦ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου.

PANUL. Κλωνία καὶ μερὶς καρποῦ τοῦ φυτοῦ Ligusticum 1318
Paaul· ἀνεγράφη κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ κατὰ τῶν νυκτερινῶν ἱδρώτων τῶν φθισικῶν· τὸ βάμμα τοῦ φαρμάκου μεθ' ὕδατος μιγνύμενον καὶ ἐν τῇ ῥινὶ ῥοφούμενον ὠφελεῖ ἐπὶ κεφαλαλγιῶν.

PAPAVERINUM = Παπαβερίνη = $C_{21}H_{21}NO_4$. Ἀλκαλοει- 1319
δὲς τοῦ ὀπίου· κρυστάλλια ἄχροα, εὐδιάλυτα ἐν χλωροφορμίῳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ θερμῷ οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτα ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι.

1320 **PAPAVERINUM MURIATICUM = P. hydrochloricum = Ὑδροχλωρικὴ παπαβερίνη** = $C_{20}H_{21}NO_4HCl$. Λευκοὶ μικροὶ ρομβικοὶ βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, εὐδιάλυτοι ἐν θερμῷ ὕδατι, δυσδιάλυτοι ἐν ψυχρῷ (1:100). Ἀνεγράφη ἐν μίγματι μετὰ γαλακτοσακχάρου κατὰ τῶν διαρροιῶν τῆς βρεφικῆς ἡλικίας προτιμωμένη τοῦ ὄπιου καὶ τῆς μορφίνης, καθόσον στερεῖται τῶν ἐπιβλαβῶν δευτερευουσῶν δράσεων τούτων. Δύναται νὰ δοθῇ εἰς παιδία ἡλικίας 15 ἡμερῶν μέχρι 5 ἐτῶν, αἱ περισσότεραι δὲ ἐπιτυχίαι ἀναγράφονται ἐπὶ βρεφῶν 3, 4 καὶ 5 μηνῶν. Ἡ δόσις εἶνε 0,005—0,05 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις δι' ἡμέρας.

1321 **PAPAYOTINUM = Papaïnum, Pepsinum vegetabile = Παπαΐνη.** Ἐξάγεται ἐκ τοῦ γαλακτώδους ὀποῦ τῶν φύλλων καὶ καρπῶν τοῦ φυτοῦ Carica papaya· κόνις λευκὴ ἄοσμος, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς πεψίνης πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πέψεως παρὰ δυσπεπτικοῖς καὶ παρέχεται εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. κατὰ δυσπεψιῶν καὶ καταρροϊκῶν παθήσεων τῶν ἐντέρων. Ἐγένετο χρῆσις αὐτῆς κατὰ τῆς διφθερίτιδος εἰς διαλύματα 5 %, ἐνεργουμένης ἀνὰ τέταρτον ὥρας μιᾶς ἐπιχρίσεως. Ἡ παπαΐνη ἐδόθη μετ' ἐπιτυχίας καὶ κατὰ τῆς μονήρους ταινίας εἰς δόσιν 0,6 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

1322 **PAPIER D'ARMENIE = Χάρτης Ἀρμενίας.** Κατασκευάζεται ἐκ χάρτου ἄνευ κόλλας ἐμβαπτισθέντος κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν κεκορεσμένῳ διαλύματι νίτρου, μετὰ δὲ τὴν ξήρανσιν ἐμποτισθέντος ἐν ἀρωματικῷ μίγματι σκευαζομένῳ ἐκ spiritus com. 390, moschus 10, ol. rosar. 1, benzoe 100, myrrha 12, rad. iridis 250, macera per 30 dies. Ὁ χάρτης οὗτος καιόμενος ἀρωματίζει τὸν ἀέρα, γίνεται δὲ τούτου μεγάλη χρῆσις ἐν Γαλλίᾳ.

1323 **PAPIER IODOGÈNE.** Ἐπροτάθη ἀντὶ τῶν ἐπιχρίσεων διὰ βάμματος ἰωδίου καὶ τοῦ ἰωδούχου βάμβακος καὶ συνίσταται ἐκ δύο φύλλων χάρτου, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἓν ἐμποτίζεται ἐν διαλύματι ἰωδούχου καλίου, τὸ δ' ἕτερον ἐν διαλύματι ἰωδικοῦ καλίου καὶ τρυγικοῦ ὀξέος. Δι' ἐμβολῆς ἐν ὕδατι τοῦ χάρτου τούτου ἀποχωρίζεται ἰώδιον, ὅπερ ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν καλυφθεισῶν διὰ τοῦ χάρτου ἐπιφανειῶν τοῦ σώματος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PAPIER GAUTIER. Χάρτης ἀναγραφόμενος ἀντὶ τοῦ βάμματος 1324
τοῦ ἰωδίου, συνίσταται ἐκ δύο τεμαχίων χάρτου διηθήσεως, ἐξ
ὧν, τὸ μὲν εἶνε ἐμπεποτισμένον διὰ διθειϊκοῦ καλίου, τὸ δὲ
ἕτερον δι' ἰωδιούχου καὶ ἰωδικοῦ καλίου. Διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τῶν δύο τεμαχίων τοῦ χάρτου καὶ τῆς διαδρομῆς ταύτων ἀπο-
χωρίζεται ἰώδιον προκαλοῦν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος τὴν τοῦ βάμ-
ματος τοῦ ἰωδίου ἐνέργειαν.

PARACHLORALOSE = Παραχλωράλωσα $= C_8H_{11}Cl_3O_6$. 1325
Ἡ ἕνωσις αὕτη εἶνε δευτερεῦον προϊὸν τῆς παρασκευῆς τοῦ
χλωραλώματος (Chloralose). Λέπια στιλπνά, λευκά, δυσδιά-
λυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκονται
εἰς 229°. Κατά τινας ἡ ἕνωσις κέκτηται τὴν αὐτὴν τοῦ χλωρα-
λώματος ἐνέργειαν, κατ' ἄλλους ὅμως τὸ σκεύασμα εἶνε λίαν
ἀβρανές.

PARACOTOINUM = Παρακοτοΐνη $= C_{19}H_{13}O_6$. Ἀλκαλοειδὲς 1326
ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ φυτοῦ Canella axillaris (Paracoto) ἐξαγό-
μενον. Κόνις κρυσταλλικὴ κιτρινωπή, ἄνευ ὀσμῆς καὶ γεύσεως,
δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 1000), μᾶλλον διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύ-
ματι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 152°. Ἐνεργεῖ ὡς ἡ κοτοΐνη
(Cotoïnum), ὡς ἀντιδιαρροϊκὸν καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1 γρμ.
εἰς ἓν τρὶς τῆς ἡμέρας, κατὰ τῶν ὀξέων καὶ χρονίων κατάρρων
τῶν ἐντέρων· ὑπεδείχθη καὶ κατὰ τῆς χολέρας.

PARAFORM = Trioxymethylen, Triformol, Paraformaldehyde, 1327
Aldehyde formique polymerisé = Παραφόρμιον $= (CH_2O)_3$
Εἶνε πολυμερὴς μορφὴ τῆς μυρμηκαλδεΰδης, παραγομένη διὰ
θερμάνσεως τοῦ ἐν ὕδατι διαλύματος αὐτῆς. Λευκὴ κρυσταλλικὴ
κόνις, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτὴ ἐν ζέοντι, τή-
κεται εἰς 152°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. ὡς ἄριστον
ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ἐνεργεῖ κατὰ τῶν
βακτηριδίων τοῦ τύφου δραστηριώτερον τῆς β-ναφθόλης. Εἰς
δόσιν 3—5 γρμ. ἐνεργεῖ ὡς ἐλαφρὸν καθάρσιον, εἰς δόσιν μι-
κροτέραν ἐπιφέρει δυσκοιλιότητα.

PARAFFINUM LIQUIDUM = Oleum vaselini, Oleum paraffini 1328
= Ῥευστὴ παραφίνη. Προϊὸν κατὰ τὴν κάθαρσιν ταῦ πε-
τρελαίου ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ ἐν ὑψηλῇ θερμοκρασίᾳ (ἐπέκεινα
τῶν 360°) ζέοντος μέρους αὐτοῦ· διαυγὲς ἄοσμον ἐλαιῶδες
ὑγρόν, Ε. Β. 0,880, ζέον ἐν οὐχὶ ταπεινοτέρᾳ θερμοκρασίᾳ
τῶν 360°. Χρήσιμον ὡς ἔκδοχον ὑγρὸν δι' ὑποδορείους ἐνέσεις

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς μινθόλης, θυμόλης, ἰωδοφορμίου, εὐκαλυπτόλης κλπ. Διὰ συντήξεως 1 μ. στερεᾶς παραφίνης μετὰ 4 μ. ὑγρᾶς, παράγεται ἡ **ἀλοιφὴ παραφίνης** = Unguentum paraffini, ἡ ἀναγραφεῖσα ἀντὶ τῆς βαζελίνης πρὸς κατασκευὴν ἀλοιφῶν.

1329 **PARAFFINUM SOLIDUM** = **Cerosinum. Paraffinum durum, Belmotin. Glycolinum** = **Παραφίνη.** Συνίστανται ἐκ μίγματος ὁμολόγων καὶ τῶν μᾶλλον ἀνθρακούχων ὑδρογονανθράκων τῆς σειρᾶς τοῦ μεθανίου ($C_n H_{2n+2}$). Παράγεται ὡς δευτερεῦον προϊὸν τῆς καθάρσεως τοῦ πετρελαίου ἐξάγεται ὅμως καὶ ἐκ τοῦ ὀζοκηρίτου (ὀρυκτοῦ κηροῦ) ὅτε καὶ φέρει τὸ ὄνομα Cerosinum. Μᾶζα λευκή, στερεὰ ἄοσμος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἐλίγον διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι (1:33), εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι, βενζίνῃ, θειούχῳ ἄνθρακι καὶ τερεβινθελαίῳ, E. B. 0,869—0,943. Τήκεται συνήθως μεταξὺ 45°—60°, καίτοι ὡς σημεῖον τήξεως αὐτῆς ἀναγράφεται ἐν τῇ γερμανικῇ φαρμακοποιίᾳ ἡ θερμοκρασία τῶν 74°—80°. Χρήσιμος εἰς παρασκευὴν ἀλοιφῶν, ἐπιδέσμων καὶ τοῦ παραφινούχου χάρτου = Charta paraffinata s. ceresinata.

1330 **PARALDEHYDUM** = **Παραλδεΰδη** = $(CH_3CHO)_3$ Πολυμερὴς ἕνωσις τῆς ἀξαλδεΰδης παραγομένη δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου ἐπὶ τὴν ὀξαλδεΰδην. Διαυγὲς ἄχρουν ὑγρόν, χαρακτηριστικῆς αἰθεριώδους ὀσμῆς, E. B. 0,998, ζέον εἰς 123°—125°, μιγνύμενον μετὰ οἰνοπνεύματος καὶ αἰθέρος κατὰ πᾶσαν ἀναλογίαν, διαλυτὸν δὲ ἐν 8,5 μ. ὕδατος· ἀλλοιοῦται τὸ σκεύασμα ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἀνεγράφη ὡς καταπραϋντικὸν ἐπὶ σπασμώδους ἄσθματος εἰς δόσιν 1—2 γρμ. καὶ ὡς ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 2—4 γρμ. ἐφ' ἅπαξ παρεχομένην ἐντὸς ἀρωματικοῦ ἐγχύματος, ἰδιαίτερα κατὰ τῶν νευρικῶν ἀϋπνιῶν καὶ τοῦ παραληρήματος τῶν πασχόντων τυφοειδῆ πυρετὸν ἢ τῶν οἰνοποτῶν. Ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις 5 γρμ., ἡ δὲ μεγίστη ἡμερησία 10 γρμ. Ὑπεδείχθη ὡς ἀντίδοτον τῆς στρυχνίνης καὶ κατὰ τοῦ τετάνου εἰς κλύσματα (15 γρμ.).

1331 **PARAMERIA VULNERARIA**. Φυτὸν τῶν Φιλιππίνων νήσων, οὗτινος ὁ φλοιὸς διὰ βρασμοῦ μετὰ κοκκελαίου παρέχει τὸ Balsamo de Cebu ἢ B. Tagulaway, ὅπερ φημίζεται εἰς τὰς νήσους ἐκείνας ἐν τῇ θεραπείᾳ πληγῶν καὶ τραυμάτων.

1332 **PARAPLASTE.** Εἶδος ἐμπλάστρων χρήσιμον ἐν τῇ δερμοθεραπείᾳ κατασκευαζόμενον κατ' ὑπόδειξιν τοῦ Unna ἐκ λεπτοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ πυκνοῦ βαμβακεροῦ ὑφάσματος ἐπικεχρισμένου διὰ μάζης συνισταμένης ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως, λίπους ἐρίων, κολοφωνίου καὶ ῥητίνης βαμμάρης καὶ δυναμένου νὰ περιλάβῃ 45—55 % φαρμακευτικὰς οὐσίας.

PARTHENICINUM = Παρθενικίνη. Ἐκ τοῦ φυτοῦ Parthenium Hysterophorus ἐξαγόμενον· κρύσταλλοι ἄοσμοι πικρᾶς γεύσεως, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5 γρμ. κατὰ νευραλγιῶν καὶ εἰς δόσιν 1,0 γρμ. κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. 1333

PARTHENIUM HYSTEROPHORUS = Escoba amarga. Φυτὸν τῆς Κούβας καὶ τῶν Ἀντιλλῶν, οὗτινος τὰ φύλλα ἀνεγράφησαν εἰς ἔγχυμα ἢ ἀφέψημα ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῆς ἐλέου μιάνσεως καὶ ὡς ἀντινευραλγικὸν κατὰ προσωπικῶν νευραλγιῶν. 1334

PASTA BASSORINI = Pâte bassorine. Μῖγμα βασσορίνης, γλυκερίνης, ξεξτρίνης καὶ ὕδατος, χρήσιμον ὡς ἔκδοχον φαρμάκων ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν δερμοπαθειῶν. 1335

PASTA CARBOLICA = P. Phenylica (Lister). Σκευάζεται ἐκ 5 μ. φαινικοῦ ὀξέος, 50 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν καὶ προπαρασκευαθείσης κρητίδος ποσότητος ἱκανῆς, ὅπως ληφθῇ μαλακὸν φύραμα. 1336

PASTA CERATA = Ceral = Κηρωτὸν φύραμα. Νέον ἔκδοχον ἀλοιφῶν, σκευαζόμενον ἐξ 27 μ. κιτρίνου κηροῦ συντηκομένου μετὰ 8 μ. κοκκελαίου καὶ μίξεως τοῦ ψυχθέντος συντήγματος μετὰ 4 μ. λανολίνης καὶ διαλύματος 1 μ. βόρακος ἐντὸς 60 μ. ὕδατος. 1337

PASTA NAPHTOLICA. Σκευάζεται ἐκ 5 μ. γάλακτος θείου, 5 μ. ναφθόλης, 10 μ. σάπωνος καὶ 20 μ. χοιρείου λίπους. 1338

PASTA PEPTONATA. Σκεύασμα ἀγνώστου συστάσεως, προταθὲν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κολλοδίου ἐπὶ τρώσεων πρὸς στερέωσιν ἐπιθεμάτων ἐκ γάζης· τὸ σκεύασμα προσκολλᾶται ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος στερεῶς, εἶνε ἀναλλοίωτον καὶ ἀντισηπτικόν. 1339

PASTA SALICYLICA. Σκευάζεται ἐκ 2 γρμ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, 24 γρμ. ξεξειδίου τοῦ ψευδαργύρου, 24 γρμ. ἀμύλου καὶ 50 γρμ. βαζελίνης. 1340

PASTA SEROSA. Σκεύασμα παραγόμενον διὰ μίξεως ἀπεστειρωμένου ὀρροῦ αἵματος βοῶν καὶ ξεξειδίου τοῦ ψευδαργύρου. Συνιστᾶται τὸ σκεύασμα εἰς παρασκευὴν χρισμάτων τῆς ἐπιδερμίδος, δι' ὧν διευκολύνεται ἡ ἀπορρόφησις τῶν συμμιγνυομένων φαρμάκων ἰδία ἡ ἀπορρόφησις τοῦ ὑδραργύρου διευκολύνεται διὰ 1341

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς συναναμίξεως τούτου μετὰ τοῦ ὀρρώδους φυράματος. Ἀνάλογον σκεύασμα εἶνε καὶ ἡ κόνις τοῦ ὀρροῦ = Pulvis serosa, ἡ μετὰ ἰωδοφορμίου καὶ ἄλλων ἀντισηπτικῶν πρὸς θεραπείαν τῶν πληγῶν ἀναγραφομένη.

1342 **PASTA ZINCI.** Σκευάζεται ἐκ 10 μ. ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου, 2 μ. πυριτικῆς γῆς καὶ 28 μ. βενζοούχου λίπους.

1343 **PASTILLI ACIDI CARBOLICI = Τροχίσκοι φαινικοῦ ὀξέος.** Κρυσταλλικὸν φαινικὸν ὀξὺ ἀφυδατωθέν, μίγνυται μετὰ 10 % κόνεως βορικοῦ ὀξέος καὶ τὸ μίγμα πιέζεται εἰς τροχίσκους βάρους 5 γρμ. τὸ σκεύασμα εἶνε μᾶλλον διαλυτὸν τοῦ συνήθους φαινικοῦ ὀξέος καὶ χρησιμεύει πρὸς ταχεῖαν παρασκευὴν ἀντισηπτικῶν διαλυμάτων.

1344 **PASTILLI ANTISEPTICI = Ἀντισηπτικοὶ τροχίσκοι.** Ἔχουσι βάρος 2 γρμ. καὶ περιέχουσι 0,02 γρμ. βορικοῦ ὀξέος, 0,002 γρμ. βενζοϊκοῦ ὀξέος, 0,02 γρμ. θυμόλης, 0,02 γρμ. βόρακος, 0,012 γρμ. κιτρικοῦ ὀξέος καὶ ἐλάχιστα ἴχνη κιτρελαίου ἢ ἐλαίου τῆς πεπερώδους μίνθης.

1345 **PASTILLI HYDRARGYRI BICHLORATI = Τροχίσκοι ἄχνης ὑδραργύρου.** Σκευάζονται ἐξ 1 γρμ. ἄχνης ὑδραργύρου καὶ $^1/_2$—1 γρμ. μαγειρικοῦ ἅλατος καὶ χρωματίζονται πρὸς διάκρισιν διὰ πρασίνου ἢ ἐρυθροῦ χρώματος. Ἕκαστος τροχίσκος διαλυόμενος ἐντὸς λίτρου ὕδατος παρέχει διάλυμα ἄχνης $^1/_2$ — 1 : 1000.

1346 **PASTILLI TAMARINDORUM.** 700 γρμ. κεκαθαρμένου πόλτου ὀξυφοινίκων, μίγνυνται μεθ' ὕδατος, καὶ μετὰ τὴν διήθησιν καὶ ἐκπίεσιν ὁ ὑδατοῦχος πόλτος τοῦ καρποῦ χωρίζεται εἰς δύο μέρη. Τὸ ὑγρὸν μέρος ἐξατμίζεται μέχρις οὗ τὸ ὑπόλειμμα τῆς ἐξατμίσεως παράσχῃ μᾶζαν 350 γρμ. εἰς ἣν προστίθενται κατόπιν 450 γρμ. σακχάρου, 20 γρμ. κόνεως φυμάτων ζαλάππης καὶ ὀλίγον ἐλαιοσάκχαρον βανίλλης. Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τοῦ μίγματος σκευάζονται 240 τροχίσκοι, οἵτινες μετὰ τὴν ξήρανσιν ἐμβαπτίζονται ἐντὸς μίγματος σοκολάτας καὶ κακάου δι' ἡπίας θερμάνσεως τακέντος καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιπάσσονται διὰ κόνεως συνισταμένης ἐξ 100 μ. σακχάρου καὶ 1 μ. ἐλαιοσακχάρου βανίλλης.

1347 **PEDALIUM MUREX.** Φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Κεϋλάνης οὗτινος ὁ καρπὸς (Gokhru) ἀνεγράφη κατὰ τῆς βλεννορροίας καὶ τῆς κυστίτιδος· 30 γρμ. ἐκ τούτου βράζονται ἐν 500 γρμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὕδατος καὶ τὸ λιγροῦν ἀπέδρασμα παρέχεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας.

PEGANUM HARMALA. Φυτὸν τῆς N. Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνα- 1348
τολῆς, οὗτινος τὰ σπέρματα εἰς βάμμα (1:5) καὶ εἰς δόσιν 30 σταγόνων, χορηγοῦνται ὡς καταπραϋντικὰ καὶ ἐμμηναγωγὰ ἐπὶ δυσμηνορροιῶν καὶ ἀμηνορροιῶν.

PELAGINUM = Πελαγίνη. Μίγμα συνιστάμενον ἐξ ὑδυπότου 1349
εὐαρέστου ὀσμῆς καὶ γεύσεως, περιέχοντος μικρὰ ποσὰ κοκαΐνης, ἀντιπυρίνης καὶ καφεΐνης. Παρέχεται αὐτούσιον ἢ καὶ ἐν μίγματι μετ' ἴσου ποσοῦ ὕδατος κατὰ κοχλιάρια τραπέζης καὶ ἐνεργεῖ ἀποτελεσματικῶς κατὰ τῆς ἐν θαλάσσῃ ναυτίας.

PELLETIERINUM = Punicinum = Πελλετιερίνη = $C_8H_{15}NO$. 1350
Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥιζης τοῦ φυτοῦ Punica granatum· ὑγρὸν ἄχρουν, Ε. Β. 0,988, ζέον εἰς 195°, διαλυτὸν ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ καὶ παρέχον μετὰ τῶν ὀξέων ἅλατα. Τὸ θειϊκὸν ἅλας = Pelletierinum sulphuricum, ἀνεγράφη ὡς ταινιοκτόνον εἰς δόσιν 0,3 — 0,5 γρμ. ἐν μίγματι μετὰ 1/2 γρμ. ταννίνης καὶ 30 γρμ. ὕδατος· μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ φαρμάκου, παρέχεται ὡς καθάρσιον ἀφέψημα σέννης (ἐκ 15 — 20 γρμ. φύλλων). Ἐπίσης ἀνεγράφησαν ὡς ταινιοκτόνα καὶ τὸ ὑδροχλωρικὸν ἅλας = P. hydrochloricum, τὸ νιτρικὸν = P. nitricum, συνηθέστερον δὲ πάντων τὸ δεψικὸν = P. tannicum, ὅπερ εἶνε κιτρινόλευκος κόνις ἄμορφος, διαλυτὴ ἐν 700 μ. ὕδατος καὶ ἐν 80 μ. οἰνοπνεύματος καὶ χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ.

PELLOTINUM = $C_{13}H_{21}NO_3$. Ὑπνωτικὸν φάρμακον ἐκ τοῦ 1351
φυτοῦ Anhalonium Vaillantii ἐξαγόμενον· παρέχεται τὸ ὑδροχλωρικὸν ἅλας = Pellotinum muriaticum, διαλελυμένον ἐν ὕδατι, ἐσωτερικῶς ἢ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις· ἐκ δόσεως 0,02—0,04 γρμ. μετὰ δίωρον ἐπέρχεται πολύωρος ὕπνος.

PENTAL = Trimethylaethylen, Amylenum, b-Isoamylen, Amylène pur = Πεντάλη = $\frac{CH_3}{CH_3}>C=C<\frac{CH_3}{H}$. 1352
Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐν 100° καὶ ὑπὸ πίεσιν τοῦ τριτογενοῦς ἀμυλικοῦ πνεύματος, μετὰ μίγματος ἴσων μερῶν τρυγικοῦ ἢ κιτρικοῦ ἢ ξαλικοῦ ὀξέος καὶ ὕδατος. Ὑγρὸν διαυγές, ἄχρουν, λεπτόρρευστον, πτητικόν, ἐπικίνδυνον πυρός, ὡς εὐανάφλεκτον, μετ' αἰθαλιζούσης φλογὸς καιόμενον, ὀσμῆς αἰθεριώδους, γεύσεως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γλυκείας· φυλάσσεται ἐντὸς σκοτεινῶν φιαλῶν καὶ ἐν τόπῳ ἀρσερῷ, ἔχει Ε. Β. 0,679 καὶ βράζει εἰς 37°—38°, ἐν ὕδατι σχεδὸν ἀδιάλυτον, διαλυτὸν ἐν χλωροφορμίῳ, αἰθέρι καὶ σινοπνεύματι (90°/₀). Ἀνεγράφη ὡς ἀναισθητικὸν ἐπὶ μικρῶν ἐγχειρήσεων· 10 — 12 κ. ἑ. ἐπαρκοῦσι δι' ἑκάστην νάρκωσιν. Κατά τινας τὸ σκεύασμα πρέπει νὰ θεωρῆται ἐπικίνδυνον.

1353 **PEPTENZYME καὶ PROTONUCLEIN.** Σκευάσματα ἐν Ἀμερικῇ χρησιμοποιούμενα ὡς θρεπτικὰ καὶ αἱματοποιητικά. Ἡ σύστασις αὐτῶν ἄγνωστος ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἀμφίβολος.

1354 **PEPSINUM = Πεψίνη.** Σκεύασμα παραγόμενον ἐκ τοῦ βλεννογόνου τοῦ τετάρτου στομάχου τῶν ἀναμηρυκωμένων ζώων. Λευκὴ ἢ κιτρινωπή, σχεδὸν ἄοσμος καὶ ἄγευστος κόνις, συνήθως φέρεται μεμιγμένη μετ' ἀμύλου ἢ δεξτρίνης ἢ γαλακτικοῦ ἢ τρυγικοῦ ὀξέος ἢ καὶ γαλακτοσακχάρου· διαλύεται ἐν ὕδατι (1:100), ἀλλὰ δὲν παρέχει διαυγὲς διάλυμα. Σκεύασμα εὐαλλοίωτον, ἀνεγράφη κατὰ δυσπεψιῶν καὶ χρονίων καταρρων τοῦ στομάχου εἰς δόσιν 0,2 — 0,5 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας μετὰ τὸ φαγητὸν καὶ χορηγεῖται συνήθως μετὰ γαλακτικοῦ, ὑδροχλωρικοῦ ἢ τρυγικοῦ ὀξέος.

1355 **PEPSINUM LACTATUM.** Συνίσταται ἐξ 1 γρμ. πεψίνης, ¹/₄ γρμ. παγκρεατίνης, ¹/₁₅ γρμ. διαστάσεως, ¹/₄ γρμ. βυνοσακχάρου, ¹/₂ γρμ. γαλακτικοῦ ὀξέος, ¹/₁₀ γρμ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ποσοῦ γαλακτοσακχάρου ὅσον ἀρκεῖ πρὸς συγκρέτησιν κόνεως 5 γρμ. Ἀνεγράφη κατὰ δυσπεψιῶν, κατὰ τῶν ἐμέτων τῶν ἐγκύων καὶ κατὰ τῆς διαρροίας τῶν παιδῶν.

1356 **PEPTONUM = Πεπτώνη.** Ἐν τῷ ἐμπορίῳ φέρονται διάφορα εἴδη πεπτωνῶν, σκευαζόμενα ἐκ κρέατος καὶ πεψίνης (Peptones pepsiques) ἢ παγκρεατίνης (Peptones pancreatiques), ἔχουσι σύστασιν σιροπιώδη ἢ κονιώδη καὶ ἀνταποκρίνονται συνήθως πρὸς τὸ 7πλάσιον ἢ 8πλάσιον βάρος προσφάτου κρέατος. Ἀνεγράφησαν εἰς δόσιν ¹/₂—1 γρμ. ἐντὸς ζωμοῦ κρέατος κατὰ δυσπεψιῶν, δύνανται δὲ νὰ εἰσαχθῶσι καὶ διὰ κλύσματος εἰς τὸν ὀργανισμόν. Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρονται διάφορα εἴδη πεπτωνῶν, αἱ τοῦ Kemmerich, αἱ τοῦ Koch, αἱ τοῦ Andweiler, Sanders, αἱ τοῦ Witte, αἱ τοῦ Weyl, αἱ τοῦ Denayer καὶ συνηθέστερον αἱ τοῦ Adamkiewiez.

1357 **PEPTONUM CACAOTINATUM.** Εἶνε σοκολάτα περιέχουσα 25 °/₀ ξηρᾶς πεπτώνης. Ἀνεγράφη δι' ἀτροφικὰ παιδία ἐντὸς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γάλακτος παρεχόμενη κατὰ κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ· συνιστᾶται ἡ σκόλαξ αὕτη καὶ δι' ἐξηντλημένα ἐκ μακρῶν πορειῶν ἄτομα.

PEPTONUM E CASEINO LACTIS. Πεπτώνη ἐκ τοῦ βοείου γά- 1358
λακτος σκευαζομένη· κόνις κιτρινέφαιος, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἄνευ ὑπολειμμάτων. Τινὲς τῶν κατασκευαστῶν προσθέτουσι τῇ πεπτώνῃ ταύτῃ μικρὰν ποσὸν ἐκχυλίσματος κρέατος, δι' οὗ ἐνισχύεται ἡ θρεπτικὴ δύναμις τοῦ σκευάσματος. Ἀνεγράφη μετὰ ζωμοῦ κρέατος, οἴνου, ζύθου δι' ἀσθενεῖς καὶ ἀναρρωνύοντας· ἐξόδη δὲ καὶ κατὰ τῆς διαρροίας τῶν παίδων.

PEPTONUM FERRATUM. Σκευάζεται ἐκ 2 μ. ξηρᾶς πεπτώνης 1359
διαλυομένης ἐντὸς ὕδατος, 40 μ. γλυκερίνης καὶ 1 μ. ὑγροῦ ὑπερχλωριούχου σιδήρου· τὸ ὅλον τοῦ μίγματος ἀραιοῦται μέχρις 100 μ. καὶ ἐξουδετεροῦται δι' ἀνθρακικοῦ νατρίου.

PEREIRINUM = Περεϊρίνη = $C_{19}H_{21}N_2O$. Ἐκ τοῦ φλοιοῦ 1360
καὶ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Geissospermum Velozii ἐξαγόμενον ἀλκαλοειδές· λευκὴ ἄμορφος κόνις, ἐν ὕδατι δυσδιάλυτος· τὸ ὑδροχλωρικὸν ἅλας = Pereirinum hydrochloricum, ἀνεγράφη κατὰ τῶν ἐλεφαντιασικῶν πυρετῶν εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. τέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ πυρετοῦ· πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀνεγράφη καὶ τὸ ναρθικὸν ἅλας = Pereirinum valerianicum.

PEREIRO. Εἶνε ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ Geisospermum Velo- 1361
zii, G. laevis, Pao-Pereiro, ὅστις ἀνεγράφη εἰς ἀποδράσματα (30 : 1000), ὡς τονωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν ἐπὶ διαλειπόντων πυρετῶν.

PERONIN = Chlorydrate de benzylmorphine = Περονίνη = 1362
$C_{17}H_{18}NO_3.O.C_6H_5.CH_2.HCl$. Εἶνε βενζυλομορφίνη ὑδροχλωρική καὶ συνίσταται ἐκ λευκῆς κόνεως, εὐδιαλύτου ἐν ὕδατι ζέοντι (1 : 10), διαλυτῆς ἐν ὕδατι ψυχρῷ (7,5 : 1000), ἐν οἰνοπνεύματι (1 : 218), ἐν χλωροφορμίῳ (1 : 390) καὶ σχεδὸν ἀδιαλύτου ἐν αἰθέρι. Ἐπροτάθη ὡς ναρκωτικὸν κατὰ τοῦ βηχὸς τῶν φθισικῶν καὶ βρογχικῶν καταρρων, κατὰ τοῦ ἄσθματος καὶ ῥευματαλγιῶν καὶ νευραλγιῶν, εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,02 — 0,04 γρμ. καὶ μεγίστην ἡμερησίαν 0,2 γρμ.

PERIPLOCA GRAECA. Τὸ ἐκχύλισμα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς 1363
Μεσογείου εἰς δόσιν 0,02 γρμ. ἀνεγράφη ὑποδορείως ἐπὶ καρδιακῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἀνεπαρκείας τῶν βαλβίδων.

PERTUSSIN. Μῖγμα κατεργάσματος πόας θύμου καὶ σακχά- 1364
ρου συνιστώμενον κατὰ τοῦ κοκκύτου βηχός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1365 **PETIVERIA ALLIACEA = Racine du Congo. Pipi.** Ἀνεγράφη εἰς ἀφέψημα ἡ ῥίζα κατὰ τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ, κατὰ τῆς βλεννορροίας, τοῦ ὑστερισμοῦ καὶ ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῆς χολέρας.

1366 **PHEDURETINUM = Φαιδουρετίνη.** Παράγωγον τῆς φαινόλλης, ἀγνώστου συστάσεως, ἐκ λευκῶν λεπτῶν μεταξοστίλπνων κρυσταλλων συνιστάμενον, δυσδιάλυτον ἐν ψυχρῷ ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν θερμῷ. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς ἡμικρανίας καὶ νευραλγιῶν, προϋτάθη δὲ καὶ ὡς διουρητικόν.

1367 **PHENANTIPYRINUM.** Μίγμα φαινασετίνης καὶ ἀντιπυρίνης· ἄχροοι κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι. Ἀναγραφέντες ὡς φάρμακον κατὰ τοῦ τύφου, τῆς πνευμονίας, τῶν ῥευματισμῶν καὶ τῆς ἡμικρανίας.

1368 **PHENOCOLLUM HYDROCHLORICUM = Chlorydrate d'amido-acetoparaphenetidine = Chlorydrate de phenocolle = Ὑδροχλωρικὴ φαινοκόλλη** $= C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_5 \\ NH(CH_2NH_2CO) \end{matrix} HCl$. Εἶνε τὸ ὑδροχλωρικὸν ἅλας τῆς φαινοκόλλης βάσεως παραγομένης δι' ἀπελάσεως ὕδατος ἐκ μίγματος φενετιδίνης καὶ γλυκοκόλλης· ἐξ ὕδατος θερμοῦ κρυσταλλοῦται ἡ ὑδροχλωρικὴ φαινοκόλλη εἰς κύβους, ἐξ οἰνοπνεύματος δὲ εἰς βελόνας· κόνις λευκὴ κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν 20 μ. ὕδατος ψυχροῦ καὶ ἐν ἰσοπλασίῳ ὕδατι θερμῷ, δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, διαλυτὴ ἐν γλυκερίνῃ. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,5 — 1 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 3 — 4 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῶν ἐλειογενῶν καὶ ἐκτικῶν πυρετῶν καὶ ὡς παυσίπονον κατὰ τῶν ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ ὡς ἀντινευραλγικὸν ἐπὶ νευραλγιῶν καὶ ἡμικρανιῶν· 1 γρμ. φαινοκόλλης ἀντιστοιχεῖ πρὸς 1,5 — 2 γρμ. ἀντιπυρίνης ἢ 0,8 — 1 γρμ. φαινασετίνης. Ἐπροτάθησαν καὶ ἕτερα ἅλατα τῆς φαινοκόλλης ὡς ἡ Phenocollum aceticum $= C_6H_4OC_2H_5NH.CO.CH_2NH_2CH_3COOH$, εὐδιάλυτος, χρήσιμος δι' ὑποδορείους ἐνέσεις, ἡ Phenocollum carbonicum $= (C_6H_4OC_2H_5.NH.CO.CH_2NH_2)_2CO_3$, καὶ ἡ Phenocollum salicylicum (ἴδε Salocollum).

1369 **PHENOLID.** Συνίσταται ἐξ ἴσων μερῶν ἐξανιλίδης καὶ ἰτεϋλικοῦ νατρίου· κόνις λευκὴ ἐν ὕδατι διαλυτή, ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν εἰς δόσιν 0,3 — 0,6 γρμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PHENOLINUM. Ἀντισηπτικὸν φάρμακον ἐξ ἀκαθάρτων κρεσολῶν καὶ καλιούχου σάπωνος σκευαζόμενον· κατὰ τὴν ὁρᾶσιν εἶνε ἐφάμιλλον τῆς λυσόλης. 1370

PHENOLOCELLULOID. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως νιτροβάμβακος κελλοειδίου ἐν μίγματι φαινικοῦ ὀξέος καὶ καφουρᾶς· ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ κοινοῦ κελλοειδίου ἐν τῇ χειρουργικῇ. 1371

PHENOLUM TRICHLORATUM = Trichlorophenol. Acidum trichlorphenicum, Omal. = $C_6H_2Cl_3OH$. Συνίσταται ἐκ μακρῶν βελονοειδῶν κρυστάλλων, ὁριμείας ὀσμῆς, τηκομένων εἰς 44° καὶ παρεχόντων ὑγρὸν ζέον εἰς 250°· δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν αἰθέρι καὶ εἰς αἰθέριον πνεῦμα· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ εἶνε ἰσχυρότερον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος· ἡ δυσάρεστος ὀσμὴ αὐτοῦ καλύπτεται ἐν μέρει δι' ἐλαίου τεῦτλου· ἀνεγράφη κατὰ τῆς διφθερίτιδος, γαγγραινωδῶν πληγῶν καὶ ἐθιϊήνων καὶ κατὰ τοῦ ἐρυσιπέλατος εἰς διαλύματα 5—10 %. Παρέχει μετὰ τῶν βάσεων ἅλατα κρυσταλλούμενα, ἅτινα κέκτηνται τὰς αὐτὰς ἀπολυμαντικὰς ἰδιότητας τῆς τριχλωροφαινόλης καὶ ἐξ ὧν ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ τοῦ μαγνησίου καὶ ἀσβεστίου ἅλατα (trichlorophenate de calcium καὶ trichlorophenate de magnesium) ὡς ἀρτικάκοσμα καὶ ἀπολυμαντικά, ὡς καὶ κατὰ πωδῶν ὀφθαλμιῶν ἐν διαλύμασι (2 : 100). 1372

PHENOSALYLUM = Φαινοσαλύλη. Νέον ἀντισηπτικὸν φάρμακον, παραγόμενον διὰ μίξεως τριῶν ἀντισηπτικῶν ὀξέων ἤτοι 9 μ. τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, 1 μ. τοῦ σαλικυλικοῦ ὀξέος καὶ 2 μ. τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος. Τὸ μῖγμα θερμαίνεται ἐν 140°, εἶτα δὲ προστίθεται τούτῳ μυθέλη 0,1 μ. εὐκαλυπτόλη 0,5 μ. καὶ μετὰ τὴν ἐντελῆ ψύξιν τοῦ μίγματος 25 % γλυκερίνης. Ὑγρὸν σιροπῶδες, ἄχρουν, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, εἰδικοῦ βάρους 1,049, εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι καὶ γλυκερίνῃ, διαλυτὸν καὶ ἐν ὕδατι μέχρι 4 %· ἀλλοιοῦται ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἡ φαινοσαλύλη ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς διαλύματα ½ — 1 %· σχετικῶς δὲν εἶνε δηλητήριος καὶ δύναται ἄνευ βλάβης τινὲς νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ περιτόναιον δι' ἐνέσεων. Τὸ σκεύασμα ἐχρησίμευσε καὶ κατὰ βλεννορροιῶν καὶ εἰς κλύσματα πρὸς ἕλκη τοῦ ὀρθοῦ παρέσχεν εὐάρεστα ἀποτελέσματα. 1373

PHENOSUCCINUM καὶ NATRIUM PHENOSUCCINICUM. Σκευάσματα ἀναγραφέντα εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὰ καὶ αὐτίπονα. Τὸ πρῶτον παράγεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ἠλεκτρι- 1374

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν παραμιδοφαινόλην καὶ κρυσταλλοῦται εἰς βελονοειδεῖς μικροὺς ἀχρόους κρυστάλλους, τηκομένους εἰς 155° καὶ διαλυομένους εἰς 83 μ. ζέοντος ὕδατος. Τὸ δεύτερον σκεύασμα παράγεται διὰ θερμάνσεως τῆς ἠλεκτραμίνης μετὰ καυστικοῦ νάτρου καὶ εἶνε εὐκρυστάλλωτον ἄλας.

1375 **PHENOXYCOFFEINUM = Φαινοξυκαφεΐνη.** $= C_8H_9(OC_6H_5)N_4O_2$. Λευκὴ κόνις, τηκομένη εἰς 142°. ἀνεγράφη ὡς τοπικὸν ἀναισθητικὸν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις καὶ ἐνεργεῖ ὅπως ἡ αἰθοξυκαφεΐνη καὶ ἡ μεθοξυκαφεΐνη.

1376 **PHENYLMETHANUM = Diphenylmethan = Φαινυλομεθάνιον** $= CH_2(C_6H_5)_2$. Σκευάζεται διὰ παρατεταμένου βρασμοῦ μίγματος χλωριούχου βενζυλίου, βενζίνης καὶ κόνεως ψευδαργύρου καὶ ἀποστάξεως τοῦ προϊόντος τῆς ἐπιδράσεως ἐν 260°. Μᾶζα κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, ἄτμῆς τῶν χρυσομήλων, τήκεται ἐν 25°. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικόν, ἀντιρρευματικὸν καὶ παυσίπονον εἰς δόσιν 0,5 γρμ.

1377 **PHENYLQUINALDINE = Phenylchinoldine.** Προϊὸν ἐπιδράσεως τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐπὶ μίγματος ἀνιλίνης, ἀσετοφαινόνης καὶ ἀλδεΰδης. Τὸ ὑδροχλωρικὸν ἅλας = Chlorydrate de phenylquinaldine, εἶνε κρυσταλλικὸν καὶ ἐν ὕδατι διαλυτόν, ἀνεγράφη δὲ εἰς δόσιν 0,10 — 0,20 γρμ. κατὰ τῶν ἕλκεσιγενῶν πυρετῶν.

1378 **PHILYRINUM = Φιλυρίνη** $= C_{27}H_{34}O_{11}$. Γλυκωματογόνον ἐκ τῶν φλοιῶν τῆς φιλύρας ἐξαγόμενον· ἐλαφρὰ λέπια, μεταξόστιλπνα, τηκόμενα εἰς 160°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, μᾶλλον διαλυτὰ ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ οἰνοπνεύματι, ἀδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν.

1379 **PHLOROGLUCINUM** $= C_6H_3(OH)_3$. Εἶνε συμμετρικὴ τριοξυβενζόλη, ἕνωσις ἰσομερὴς τῇ πυροκαλλόλῃ, παραγομένη διὰ τήξεως τῆς ῥεσορκίνης μετὰ καυστικοῦ κάλεως. Κιτρίνη κρυσταλλικὴ κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι θερμῷ, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν· διάλυμα αὐτῆς ἐντὸς 100 γρμ. ὕδατος, 10 γρμ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ 200 γρμ. οἰνοπνεύματος χρησιμοποιεῖται πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἀσβεστωδῶν συστατικῶν ἐκ τῶν ὀστῶν

1380 **PHLORRIZINUM = Phloridzinum** $= C_{21}H_{24}O_{10} + 2H_2O$. Γλυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θέρμης

κωματογόνον ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης τῆς μηλέας ἐξαγόμενον· κρυστάλλια λευκά, στιλπνά, γλυκύπικρα, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι ζέοντι καὶ ἐν οἰνοπνεύματι, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν εἰς δόσιν 1—12 γρμ. δι' ἡμέρας· κέκτηται τὴν περίεργον ἰδιότητα νὰ προκαλῇ φυτιολογικὴν διαθήτην.

PHORMIUM TENAX Φυτὸν τῆς νοτίου Γαλλίας καὶ Δαλματίας, οὗτινος ἡ ῥίζα εἰς πυκνὰ ἀποθέρασματα, ἀνεγράφη ὡς ἰσχυρὸν ἀντισηπτικὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ πληγῶν καὶ τραυμάτων. 1381

PHOSPHATOL = Phosphite de creosote. Kreosotum phosphorosum = Φωσφατόλη. Ὑγρὸν πυκνόρρευστον, ἐρυθροκίτρινον, ὀσμῆς τοῦ σωσικρέατος, γεύσεως καυστικῆς, ὀλίγον ἐν ὕδατι διαλυτόν, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ λιπαρῶν ἐλαίων, βράζει εἰς 140° — 141° καὶ περιέχει 90 % ἐπὶ τοῖς % σωσικρέατος· ἐπροτάθη κατὰ τῆς φθίσεως. 1382

PHOSPHFERRINE. Ἐν Ἀμερικῇ εὔχρηστον σκεύασμα, ὡς τονωτικόν, συνιστάμενον ἐκ διαλύματος ὑπερχλωριούχου σιδήρου καὶ φωσφορικοῦ ὀξέος ἐντὸς γλυκερίνης. 1383

PHOSPHERGOT. Συνίσταται ἐκ μίγματος φωσφορικοῦ νατρίου καὶ ἐρυσιβώδους σηκάλεως καὶ ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ διεγερτικὸν ἐξησθενημένων ὀργανισμῶν, νευροπαθῶν, ὑποχονδριακῶν καὶ μελαγχολικῶν. Τὸ σκεύασμα παρέχεται ἐν μίγματι παραγομένῳ ἐξ 1 ποτηρίου σακχαρούχου ὕδατος, 1 μεγάλου κοχλιαρίου διαλύματος φωσφορικοῦ νατρίου (1:10) καὶ 1 μικροῦ κοχλιαρίου βάμματος ἐρυσιβώδους ἐλύρας. Τὸ σκεύασμα παρέχεται καὶ εἰς κόνιν ἐντὸς ἐναζύμων, ὧν ἕκαστον περιέχει ἀνὰ 0,25 γρμ. κόνεως ἐρυσιβώδους σηκάλεως καὶ φωσφορικοῦ νατρίου. 1384

PHOTOXYLINUM = Φωτοξυλίνη. Εἶδος νιτροκυτταρίνης ἐκ ξύλου σκευαζόμενον, διαλύεται ἐν μίγματι ἴσων μερῶν οἰνοπνεύματος καὶ αἰθέρος (5 %) καὶ παρέχει κολλόδιον χρησιμοποιούμενον ἐν τῇ χειρουργικῇ. 1385

PHYLLANTHUS NIRURI = Yerba de quinino, Quinine créole. Ἡ πόα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῶν Ἀντιλλῶν κέκτηται καθαρτικὰς καὶ διουρητικὰς ἰδιότητας καὶ ἀναγράφεται ἐν Ἰνδίαις κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος, τοῦ ὕδρωπος καὶ τοῦ ἰκτέρου, δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐκ 4 γρμ. ἢ καὶ εἰς κόνιν· ἔγχυμα τοῦ φαρμάκου ἐξέθη κατὰ χρονίων δυσεντεριῶν. Τὰ φύλλα μεθ' ὕδατος καὶ ἄλατος παρέχουσι κατάπλασμα κατὰ δερματικῶν 1386

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παθήσεων. Τὸ βάμμα τῶν φύλλων εἰς δόσιν 8 γρμ. ἀνεγράφη κατὰ πεπαλαιωμένων διαλειπόντων πυρετῶν.

1387 **PHYSALIS ALKEKENGI.** Φυτὸν τῆς Κ. καὶ Ν. Εὐρώπης, οὗτινος οἱ καρποὶ παρέχουσιν ἐκχύλισμα, ὅπερ κέκτηται διευρητικὰς ἰδιότητας καὶ ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἰδίᾳ ἀναγραφομένων = Pilules antigoutteuses de Laville, ἅτινα παρέχονται 4 — 10 καθ' ἑκάστην καὶ κατασκευάζονται ἐκ 15 μ. τοῦ ἐκχυλίσματος, 5 μ. ὑγροῦ παριτικοῦ νατρίου καὶ κόνεώς τινος ἀδρανοῦς, ἐπαρκοῦς πρὸς κατασκευὴν μάζης καταποτίων, ἐξ ἧς κόπτονται καταπότια ἕκαστον βάρους 0,3 γρμ.

1388 **PHYSOSTIGMA VENENOSUM.** Φυτὸν τῆς Δ. Ἀφρικῆς, οὗτινος τὰ σπέρματα Fabæ calabaricæ = Semen Physostigmatis, παρέχουσιν ἐκχύλισμα ἀναγραφὲν κατὰ τῶν ἀτονιῶν τῶν ἐντέρων τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς δόσιν 0,0015 — 0,005 γρμ. καὶ εἰς ἐπιστάξεις ἐν τῷ ὀφθαλμῷ 0,5 : 10 (ἴδε Eserinum).

1389 **PHYTOLACCA DECANDRA.** Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἀντιλλῶν ἀνεγράφη ὡς ἀντισυφιλιδικὸν καὶ ἀντιχοιραδικὸν εἰς δόσιν 0,05 — 0,40 γρμ. καὶ ὡς ἐμετικὸν καὶ καθαρτικὸν εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ. Τὰ φύλλα ἐνέχουσιν ὁπὸν εὐχρηστον εἰς ἐμπλαστρα ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τοῦ καρκίνου.

1390 **PICROL = Pikrol = Πικρόλη** $= C_6HJ_2(OH)_2SO_3K$. Ἅλας καλίου τοῦ διϊωθορεσορκινοθειοξέος· ἄχρους κρυσταλλικὴ, ἄοσμος καὶ λίαν πικρὰ κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, γλυκερίνῃ, αἰθέρι καὶ κολλοδίῳ· περιέχει 52 % ἰωδίου. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐφάμιλλον τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, ἧς καὶ πλεονεκτεῖ ὡς μὴ σηλητηριώδης· ἐν διαλύματι 1 : 4500 ἐνεργεῖ ὡς ἀντιζυμωτικόν.

1391 **PICROTOXINUM = Πικροτοξίνη** $= C_{30}H_{34}O_{13}$. Πικρὰ οὐσία ἐκ τοῦ φυτοῦ Menispermum cocculus ἐξαγομένη· κρυσταλλοῦται εἰς ἀχρόους πικροτάτης γεύσεως βελόνας, ἐλίγον ἐν ὕδατι ψυχρῷ διαλυτὰς (1:150), διαλυτὰς ἐν ζέοντι ὕδατι (1:25), ἐν οἰνοπνεύματι ψυχρῷ (1 : 10), ἐν οἰνοπνεύματι ζέοντι (1 : 3), εὐδιαλύτους ἐν χλωροφορμίῳ, δυσδιαλύτους ἐν αἰθέρι, τήκεται εἰς 201°. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἐπιληψίας, χορείας καὶ ἐκλαμψίας καὶ κατὰ τῶν νυκτερινῶν ἱδρώτων τῶν φθισικῶν, εἰς δόσιν 0,005—0,01 γρμ. ἀνεγράφη καὶ ὡς ἀντίδοτον τῶν διὰ μορφίνης σηλητηριάσεων.

1392 **PILIGANINUM.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Lycopodium

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

saurus (Piligan) ἐξαγόμενον. Μαλακή, διαφανής, κιτρινωπὴ μᾶζα, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ταινιοκτόνον καὶ ἀντιασθματικόν, ἰδίᾳ τὸ ὑδροχλωρικὸν αὐτῆς ἅλας εἰς δόσιν 0,01 — 0,02 γρμ.

PILOCARPINUM HYDROCHLORICUM καὶ P. SALICYLICUM. 1393
Ἅλατα τῆς πιλοκαρπίνης τοῦ ἀλκαλοειδοῦς τούτου τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῶν φύλλων τοῦ ζαβοράνδου (Pilocarpus pennatifolius). Τὸ **ὑδροχλωρικὸν** ἅλας $= C_{11}H_{16}N_2O_2.HCl$, συνίσταται ἐκ λευκῶν βελονοειδῶν ἢ λεπιδοειδῶν κρυστάλλων, πικρᾶς γεύσεως, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Τὸ **ἰτεϋλικὸν** ἅλας $C_{11}H_{16}N_2O_2C_7H_6O_3$, ἀποτελεῖται ἐκ κρυσταλλικῆς κόνεως, εἶνε ἧττον πικρὸν τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἅλατος καὶ ἧττον διαλυτὸν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Τὰ ἅλατα τῆς πιλοκαρπίνης ἀνεγράφησαν εἰς δόσιν 0,005 — 0,02 γρμ. ὡς σιελαγωγὰ καὶ διαφορητικὰ πρὸς ὑδρωπας, οὐραιμίαν, νεφρίτιδας καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ νεφριτικῶν καὶ καρδιακῶν οἰδημάτων, παθήσεων τοῦ λαβυρίνθου τῶν ὠτῶν καὶ ἐξιδρωμάτων τοῦ κοίλου τοῦ τυμπάνου, ἀλλὰ δέον νὰ παρέχωνται μετὰ προσοχῆς ὡς εἰδικὴν οὐχὶ ἀκίνδυνον ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς καρδίας ἔχοντα· ἡ μεγίστη ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,02 γρμ., ἡ ἡμερησία 0,05 γρμ. Ἐξωτερικῶς ἐν διαλύματι (0,1 : 10) ἀνεγράφη τὸ **βορικὸν** ἅλας $=$ Pilocarpinum boricum ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ πρὸς θεραπείαν τοῦ ὑελώδους σώματος.

PILOCARPINUM PHENYLICUM = Φαινικὴ πιλοκαρπίνη 1394
$= C_{11}H_{16}N_2O_2OHC_6H_5$. Ἐλαιώδες ὑγρὸν ἄχρουν, διὰ χρόνου χρωννύμενον, διαλυτὸν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς φθίσεως καὶ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ἐκ διαλύματος ἐνέχοντος 0,02 γρμ. % φαινικῆς πιλοκαρπίνης καὶ 3 % φαινικὸν ὀξὺ (ἴδε καὶ Aseptolin Edson).

PINAPIN = Πιναπίνη. Εἶνε ὁ χυμὸς τοῦ Ananas, ὅστις 1395
προσφάτως ἐκπιεζόμενος ὑποβάλλεται εἰς τὴν οἰνοπνευματώδη ζύμωσιν, τὸ δὲ ἐκ ταύτης προκύπτον διαυγὲς ὑγρὸν διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν λευκωματούχων οὐσιῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ· τὸ σκεύασμα ἀνεγράφη ἐπὶ καταρροϊκῶν ἐν γένει παθήσεων.

PINGUINUM. Συνίσταται ἐκ γαλακτώματος ἐλαίου τοῦ ὀνί- 1396
σκου, μιχθέντος μετὰ μικρῶν ποσῶν παγκρεατίνης, ταυροχολι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κῶν ἁλάτων, φωσφορικοῦ ἀσβεστίου καὶ ἀλαντόϊνης. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ῥιθίσεως.

1397 **PIPERAZINUM = Piperacinum, Aethylenimin, Diaethylendiamin, Piperazerine, Ethylenimine, Piperazidinum = Πιπεραζίνη** $= NH < \begin{matrix} CH_2 - CH_2 \\ CH_2 - CH_2 \end{matrix} > NH$. Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τῆς αἰθυλενοξαμίδης διὰ μεταλλικοῦ νατρίου· κόνις λευκή, κρυσταλλική, ὑγροσκοπική, τηκομένη εἰς 104°—107° καὶ ζέουσα εἰς 145°, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀντίδρασιν δὲ βεικνύουσα ἀλκαλικήν. Τὸ ὑδροχλωρικὸν αὐτῆς ἅλας = Piperazinum hydrochloricum, ὅπερ εἶνε κρυσταλλικὸν καὶ ἐν ὕδατι διαλυτόν, ἀνεγράφη ὡς ἐνεργοῦν διαλυτικῶς ἐπὶ τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος κατὰ λιθιάσεων, ψαμμιάσεων καὶ ἀρθρίτιδος εἰς δόσιν ἡμερησίαν ½—2 γρμ. διαλελυμένον ἐν πολλῷ ὕδατι Selz καὶ εἰς ὑποδερμικὰς ἐνέσεις ἐνεργουμένας πέριξ τῶν τοφικῶν ἐναποθέσεων τῶν ἀρθριτικῶν εἰς δόσιν 0,05—0,20 γρμ. Παρηγγέλθησαν καὶ πλύσεις τῆς κύστεως διὰ διαλυμάτων 1—2 % πρὸς διάλυσιν τῶν οὐρικῶν λίθων τῆς κύστεως. Ἀντὶ τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἅλατος προτιμᾶται νῦν ἡ ἀναγραφὴ τῆς καθαρᾶς βάσεως Piperazinum purum, ἥτις φέρεται εἰς τροχίσκους (1 γρμ.) κεκλεισμένους ἐντὸς ὑελίνων σωλήνων· χορηγεῖται ἡ βάσις εἰς τὰς ἡμιτείας δόσεις τοῦ ἅλατος αὐτῆς. Ἡ πεπεραζίνη ἐπροτάθη καὶ ὡς τεχνικὴ Sperminum, ἀλλ' ἀπεδείχθη ἀδρανὴς ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν ταύτην (ἴδε καὶ Sperminum).

1398 **PIPERIDIN = Πιπεριδίνη** $= C_5H_{11}N$. Προϊὸν διασπάσεως τῆς πεπερίνης· εἶνε ὑγρὸν ἄχρουν, τὴν ὀσμὴν τῆς πεπερίνης ἔχον, διαλυτὸν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ζέον εἰς 106° καὶ μετὰ τῶν ὀξέων παράγον εὐκρυστάλλωτα ἅλατα. Ἡ πεπεριδίνη ἐπροτάθη ἀντὶ τῆς πεπεραζίνης ὡς διαλυτικὸν κυστικῶν λίθων καὶ ἀρθριτικῶν τόφων.

1399 **PIPERIDINUM GUAIACOLATUM = Pipéridine guaïacolaté = Ἰσοξυλοΰχος πιπεριδίνη** $= C_5H_{11}N.C_7H_8O_2$. Παράγεται δι' ἐπιδράσεως τῆς πεπεριδίνης ἐπὶ τὴν ἰσοξυλόλην διαλελυμένην ἐντὸς βενζόλης· κρυστάλλια βελονοειδῆ διαλυτὰ ἐν ὕδατι (1:27,5), τήκεται ἐν 80°· ἐπροτάθη εἰς δόσιν 0,2—1,2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῆς φυματώσεως τῶν πνευμόνων.

1400 **PIPER METHYSTICUM**. Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου (Kawa), ἀνεγράφη κατὰ τῆς βλεννορροίας· προτιμᾶται τὰ ῥοῶδες ἐκχύ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λισμα = Extractum Kavae fluidum = Kawa-Kawa, παρεχόμενον εἰς δόσιν 30 — 40 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας ἐν ποτηρίῳ ὕδατος.

PIPER ANGUSTIFOLIUM. Φυτὸν τῆς Ν. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ φύλλα = Matico, ἀνεγράφησαν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 3—5 γρμ. εἰς κόνιν ἢ ἔγχυμα (10—20 : 1000), ὡς ἀντιβλεννορροϊκόν. Τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τῶν φύλλων = Extractum matico fluidum, ἐδόθη εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. Τὸ αἰθέριον ἔλαιον = Essence de matico εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,25—1 γρμ. (ἴδε καὶ Oleum Matico). 1401

PIPERINUM = Piperylpiperidin = Πιπερίνη = $C_{17}H_9O_3$ ($C_5H_{10}N$). Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ πεπέρεως ἐξαγόμενον· κρυσταλλοῦται εἰς ἄχροα, στιλπνὰ καὶ σχεδὸν ἄγευστα πρίσματα, τηκόμενα εἰς 128°—129°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, διαλυτὰ ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι (1 : 30), εὐδιάλυτα ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι (1 : 1). Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς κινίνης κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν εἰς δόσιν 0,4—0,6 γρμ. 1402

PIPERONALUM = Aldehyde piperonylique = Πιπερονάλη = $C_8H_6O_3$. Σκευάζεται δι' ἐξειδώσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου τῆς πεπερίνης· κρυστάλλια στιλπνά, τηκόμενα εἰς 37°, λίαν εὔοσμα, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτὰ ἐν ὕδατι θερμῷ, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 1 — 3 γρμ. χρησιμεύει καὶ ἐν τῇ μυροποιίᾳ πρὸς παρασκευὴν τοῦ δι' ἡλιοτροπίου ἀρώματος. 1403

PISCIDIA ERYTHRINA = Jamaika Dogwood, Bois de chien. Ἀνεγράφη τὸ βάμμα τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Δ. Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν, ἀνὰ 30 — 50 σταγόνας δι' ἡμέρας, ὡς καὶ τὸ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,25—0,5 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ ἄσθματος καὶ τοῦ σπασμώδους βηχὸς τῶν φθισικῶν, ὡς ὑπνωτικὸν δὲ καὶ πραϋντικὸν εἰς δόσιν 2—8 γρμ. κατὰ ἐπιμόνων νευραλγιῶν, ἡμικρανιῶν καὶ τῆς τρομώδους παραφροσύνης τῶν οἰνοποτῶν. 1404

PIXOLUM = Pyxol = Πυξόλη. Ἀπολυμαντικὸν φάρμακον σκευαζόμενον διὰ θερμάνσεως 3 μ. πίσσης ἐλάτης, μετὰ 1 μ. σάπωνος τοῦ καλίου καὶ 3 μ. διαλύματος καυστικοῦ κάλεως (10%). Διαυγὲς ἐρυθρόφαιον σκεύασμα, συστάσεως σιροπιώδους, 1405

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εὐκόλως μεθ' ὕδατος μιγνύμενον. Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ἀπεδείχθη, ὅτι διάλυμα πιτσόλης 5%, κέκτηται τὴν αὐτὴν ἀπολυμαντικὴν δύναμιν, διαλύματος λυσόλης τῆς αὐτῆς περιεκτικότητος, πλεονεκτεῖ δὲ ἐκείνης κατὰ τὴν εὐωνίαν καὶ τὴν εὐάρεστον ὀσμήν. Διαλύματα 10 — 15% παρηγγέλθησαν εἰς πλύσεις ἐπὶ ἀξιωμάτων φλογιστικῶν καὶ ἐκζεματωδῶν δερμοπαθειῶν.

1406 **PLANTAGO HISPIDULA = P. Recumbens.** Φυτὸν τῆς Ἰνδικῆς, οὗτινος τὰ σπέρματα εἶνε λίαν γλισχραματώδη καὶ ἀνεγράφησαν εἰς δόσιν 10 γρμ. εἰς ἀπέβρασμα ὡς ἀντιδιαρροϊκὰ καὶ μαλακτικὰ κατὰ τοῦ βήχος καὶ στηθοκατάρρων.

1407 **PLASMA NASAL.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρονται τροχίσκοι ἐνέχοντες τὰ ἐν τῷ αἵματι διαλυτὰ ἅλατα τοῦ καλίου καὶ νατρίου καὶ 0,006 γρμ. μενθόλης. Ἀνεγράφησαν διαλυόμενοι ἐν 60 γρμ. χλιαροῦ ὕδατος εἰς πλύσεις τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ φάρυγγος.

1408 **PLASMENT.** Βλεννώδες ὑγρὸν ἐκ λειχήνων (L. caraghensis καὶ L. islandicus) σκευαζόμενον ἐνέχον γλυκερίνην καὶ βενζόην· χρησιμεύει ὡς ἔκδοχον φαρμάκων δι' ἐνέσεις ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

1409 **PLATTS CHLORIDES.** Εὔχρηστον ἐν Ἀμερικῇ ἀπολυμαντικὸν ὑγρόν, συνισταμένην ἐξ 170 μ. θειϊκοῦ ἀργιλλίου, 40 μ. χλωριούχου ψευδαργύρου, 85 μ. χλωριούχου ἀσβεστίου, 55 μ. χλωριούχου νατρίου διαλελυμένων ἐντὸς 1000 μ. ὕδατος.

1410 **PLUMBAGO ZEYLANICA = Dentelaire.** Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν ἐπικαλουμένη Chitrak ἀνεγράφη εἰς ἀπόβρασμα ἐπὶ δυσπεψιῶν, διαλειπόντων πυρετῶν καὶ δερμοπαθειῶν.

1411 **PLUMBUM CAUSTICUM SICCUM IN BACILLIS.** Σκευάζεται διὰ συντήξεως 20 γρμ. ὀξειδίου τοῦ μολύβδου μετὰ 80 γρμ. ὑδροξειδίου τοῦ καλίου· χρήσιμον ὡς καυτήριον.

1412 **PLUMBUM CAUSTICUM SOLUTUM.** Διάλυμα ὀξειδίου τοῦ μολύβδου ἐν κονίᾳ καυστικοῦ κάλεως (3,3 : 183). Ἀνεγράφη κατὰ τῶν κονδυλωμάτων, καὶ ἐν γένει χρησιμεύει ὡς καυτήριον.

1413 **PLUMERIA ACUTIFOLIA = P. Acuminata.** Φυτὸν τῆς Ἰάδας, οὗτινος ὁ φλοιὸς ἀνεγράφη εἰς ἔγχυμα 30:1000, κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, τῆς διαρροίας, τῆς βλεννορροίας, ὡς καὶ κατὰ τῶν χρονίων κωλικῶν τῶν ἵππων.

1414 **PLUMERIA ALBA.** Ἀνεγράφη ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης, εἰς ἀφέψημα 1—2 λιτρῶν κατὰ τῆς βλεννορροίας.

1415 **PODOPHYLLINUM = Calomel vegetabile, Resina Podophylli = Ποδοφυλλίνη.** Ἐξάγεται ἐκ τοῦ οἰνοπνευματώδους κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τεργάσματος, τοῦ φυτοῦ Podophyllum peltatum, διὰ καθιζήσεως αὐτοῦ τῇ προσθήκῃ ὕδατος. Κόνις πρασινοκιτρίνη ἢ καστανόχρους, εὐθρυπτος, ἄμερφος ῥητινώδης μᾶζα, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, διαλυτὴ ἐν σπιρτοπνεύματι (1 : 15). Ἀνεγράφη ὡς καθαρτικὸν καὶ χολαγωγὸν ἐπὶ χολελιθιάσεων εἰς δόσιν 0,04 — 0,06 γρμ. καὶ 0,01 — 0,03 γρμ. διὰ τοὺς καθ' ἕξιν δυσκοιλίους· μικρότεραι δόσεις ἐπιφέρουσιν στύψιν τῆς κοιλίας, μεγαλείτεραι δὲ προκαλοῦσι κωλικούς.

PODOPHYLLOTOXINUM = Ποδοφυλλοτοξίνη = $C_{22}H_{18}O_8$ 1416
$(OCH_3)_2 + 2H_2O$. Ἀποχωρίζεται ἐκ τῆς ποδοφυλλίνης, ἥτις εἶνε τὸ βραττικὸν συστατικὸν καὶ εἶνε ἄμερφος λευκὴ κόνις, τηκομένη ἐν 93° — 95°, διαλυτὴ ἐν θερμῷ ὕδατι, ἀραιῷ οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη ὡς καθάρσιον εἰς δόσιν 0,01 γρμ. παρέχεται ἐν διαλύματι οἰνοπνευματούχῳ 1%, ἐξ οὗ λαμβάνονται 20—30 σταγόνες, αἵτινες εἰς τοὺς καθ' ἕξιν δυσκοιλίους ἐπιφέρουσι κανονικὴν κένωσιν μετὰ 3—6 ὥρας.

POGONOPUS FEBRIFUGUS. Φυτὸν τῆς Βολιβίας καὶ τῆς Ἀργεντίνης· ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς Quina morada καὶ κέκτηται ἀντιπυρετικὰς ἰδιότητας, χρησιμοποιούμενος ἀντὶ τῶν φλοιῶν τῆς κίνας. 1417

POINSETTIA PULCHERRIMA. Φυτὸν τῆς Κ. Ἀμερικῆς, οὗτινος ὁ ὀπὸς ἀνεγράφη εἰς κολλύριον κατὰ ὀφθαλμικῶν παθήσεων καὶ τὰ ἄνθη εἰς ἔγχυμα (8 : 500) ὡς γαλακταγωγόν. 1418

POLYGONUM HYDROPIPER. Ἀνεγράφη τὸ ῥεῶδες ἐκχύλισμα τοῦ φυτοῦ τούτου, ὡς ἐμμηναγωγὸν εἰς δόσιν 20—30 σταγόνας δι' ἡμέρας. 1419

POLYPODIUM ADIANTIFORME = Calaguala. Φυτὸν τῆς Ν. Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη εἰς ἔγχυμα (35 : 500) κατὰ τῶν δευτερογενῶν καὶ τριτογενῶν φαινομένων τῆς συφιλίδος, κατὰ ῥευματισμῶν καὶ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. 1420

PONGAMIA GLABRA. Φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Αὐστραλίας περιέχει ἔλαιον, ὅπερ ἐν Ἰνδίαις ἀνεγράφη κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς ψώρας, τῆς λέπρας, τῶν ἑρπήτων καὶ τῆς πιτυριάσεως καὶ ὡς ἀντιρρευματικόν. 1421

PORCOSAN. Νέον προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τοῦ ἐρυσιπέλατος τῶν χοίρων, φέρεται ὡς κιτρινόφαιον ὑγρόν, ὅπερ εἰς δόσιν 10 κ. ἐ. ἐνιέμενον εἰς χοίρους προφυλάσσει τούτους ἐπὶ 10 τοὐλάχιστον μῆνας ἀπὸ τοῦ ἐρυσιπέλατος. 1422

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1423 **PROSTADEN.** Σκεύασμα ἐκ τῶν ἀδένων τοῦ προστάτου ταύρων παραγόμενον, περιέχον καὶ γαλακτοσάκχαρον. 1 γρμ. = 1 προστάτου ὀργάνου. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς προστατίτιδος εἰς δόσιν ἑφ' ἅπαξ 0,5 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 2 γρμ.

1424 **PROTOGENE.** Συνίστανται ἐξ ἑνώσεων τοῦ μεθυλενίου μετὰ λευκωματινῶν, παράγονται δι' ἐπιδράσεως τῆς μηρυκαλδεΰης ἐπὶ τὸ λεύκωμα τοῦ ᾠοῦ καὶ τοῦ ὄρρου τοῦ αἵματος. Τὸ ἐξ ὠῶν σκεύασμα καλεῖται Ovoprotogen καὶ εἶνε κόνις κιτρίνη, διαλυτὴ ἐν ξέοντι ὕδατι (1:8), περιέχουσα 12,7 % ἀζώτου καὶ ὕδατος 7 %. Τὰ νέα ταῦτα σκευάσματα ἐπροτάθησαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς διατροφῆς τῶν παιδίων διὰ τῆς παρεγχύσεως αὐτῶν μετὰ γάλακτος ἢ καὶ διὰ κλυσμάτων.

1425 **PROTOPINUM = Πρωτοπίνη = $C_{20}H_{19}NO_5$.** Δύτη τάσσεται μεταξὺ τῶν σπανιωτέρων βάσεων τοῦ ὄπιου, κατὰ μικρὰ ποσὰ ἐνυπαρχουσα εἰς τὰς μητρικὰς τῶν ἐκκρυσταλλώσεων ἁλμυρᾶς, ἐξ ὧν ἀπεχωρίσθησαν τὰ κυριώδη τοῦ ὄπιου ἀλκαλοειδῆ. Ἡ πρωτοπίνη εἶνε δυσδιάλυτος καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ξέοντι οἰνοπνεύματι τήκεται ἐν 202°. Ἐν ἀμέρφῳ καταστάσει κατακρημνισθεῖσα δι' ἀμμωνίας ἐξ ὑδατούχου διαλύματός τινος αὐτῆς, διαλύεται ἐν αἰθέρι, ἐν κρυσταλλικῇ ὅμως καταστάσει δυσκολώτατα διαλύεται ἐν αὐτῷ, εἶνε ἰσχυρὰ βάσις καὶ παρέχει μετὰ τῶν ἐξέων κρυσταλλικὰ ἅλατα, δυσκόλως ἐν ψυχρῷ ὕδατι διαλυόμενα. Ἀνεγράφη ὡς ναρκωτικὸν εἰς μικρὰς δόσεις, κέκτηται δὲ ἀνάλογον πρὸς τὴν τῆς καφουρᾶς ἐνέργειαν.

1426 **PSEUDOCODEINUM = Ψευδοκωδεΐνη. = $C_{18}H_{21}NO_3 + H_2O$.** Δευτερεῦον προϊὸν λαμβανόμενον κατὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ἀποκωδεΐνης· διαφέρει τῆς κωδεΐνης κατὰ τὸ ἀνώτερον σημεῖον τήξεως (178° — 180°), τὴν κρυσταλλικὴν μορφήν, τὸ ἧττον διαλυτὸν καὶ τὸ δριστεροτρεπές. Ἐνεργεῖ ὅπως ἡ κωδεΐνη ἀλλ' ἀσθενέστερον ἐκείνης.

1427 **PSEUDOEPHEDRINUM = Ψευδοεφεδρίνη = $C_{10}H_{15}NO$.** Ἡ κρυσταλλικὴ αὕτη βάσις ἀπεχωρίσθη ἐκ τοῦ φυτοῦ Ephedra vulgaris, ἐν ᾧ εὑρηται μετὰ τῆς ἐφεδρίνης· κέκτηται ἀσθενῆ ἀλλ' εὐάρεστον ὀσμήν, εἶνε εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, δυσκόλως διαλύεται ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐκολώτερον ἐν ὕδατι θερμῷ, τήκεται περὶ τοὺς 115°. Κατὰ τὸν de Briesc ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς κόρης, διαλύματα περιέχοντα 1 % ἐξ αὐτῆς, ἐπιφέρουσι βραδέως τὴν διαστολὴν τῆς κόρης, διαλύματα πυκνότερα περι-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐχοντα 10 — 12 % ἐξ αὐτῆς, ἐπιφέρουσι τὸ ἀποτέλεσμα ἐντὸς 30—35 λεπτῶν· ἀπαραίτητον εἶνε αἱ ἐνστάξεις νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐντὸς ἐλιγοχρονίου διαστήματος· τὸ φάρμακον δὲν ἀλλοιοῖ τὴν αἰσθητικότητα οὔτε ἐπιφέρει φλεγμονάς, οὐδὲ μετὰ πολυήμερον χρῆσιν καὶ πολυαριθμους ἐνστάξεις· κατὰ τὰ ὑποκείμενα συστέλλεται ἡ κόρη ἐπανερχομενη εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῆς μέγεθος μετὰ πάροδον ἑξαώρου ἢ ἐννεαώρου χρονικοῦ διαστήματος· ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω ἡ ψευδοεφεδρίνη πλεονεκτεῖ τῶν ἄλλων μυδριατικῶν, διότι καὶ ἡ μακροχρόνιος αὐτῆς χρῆσις δὲν ἐπιφέρει φλεγμονάς.

PSEUDOHYOSCYAMIN = Ψευδοϋοσκυαμίνη = $C_{17}H_{23}NO_3$. 1428
Κρυστάλλια βελονοειδῆ ὑποκίτρινα, ὑσδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ αἰθέρι, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται ἐν 133°—134°. Εὑρηται ἡ ψευδοϋοσκυαμίνη μετὰ τῆς ὑοσκυαμίνης καὶ ὑοσκίνης, ἐν τοῖς φύλλοις τοῦ φυτοῦ Duboisia myoporoides. Ἐπροτάθη ὡς καταπραϋντικόν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπνωτικὸν ἐπὶ ψυχικῶν, μανιακῶν καὶ ὑστερικῶν διεγέρσεων, χορηγεῖται δι' ὑποδερείων ἐνέσεων εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,0005—0,001—0,003 γρμ.

PSEUDOPHYSOSTIGMINUM = Ψευδοφυσοστιγμίνη. Ἀλ- 1429
καλοειδὲς ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ φυτοῦ Mucuna ureus ἐξαγόμενον. Αἱ χημικαὶ ἰδιότητες καὶ ἡ φυσιολογικὴ δρᾶσις τῆς ψευδοφυσοστιγμίνης εἶνε παρόμοιαι πρὸς τὰς τῆς φυσοστιγμίνης.

PSIDIUM ARACA. Ὁ καρπὸς καὶ ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου 1430
τῆς Βραζιλίας ἐπαινεῖται κατὰ τῶν μηνορραγιῶν καὶ παρέχονται εἰς ἀφέψημα ἐκ 2 γρμ. ἐντὸς κυαθίσκου ὕδατος, ὅπερ πίνεται ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν ἐμμήνων καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν δίς, τρίς, ἢ καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας.

PSIDIUM PYRIFERUM = Poirier des Indes. Ἡ ῥητίνη τοῦ 1431
φυτοῦ τούτου ἀνεγράφη κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν, τὸ δὲ ἀφέψημα τοῦ φλοιοῦ ὡς στοματικόν. Ἐν Μεξικῷ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τῆς ῥίζης καὶ τοῦ φλοιοῦ εἰς δόσιν 20 σταγόνων ἀνὰ δίωρον, χρησιμεύει ὡς στυπτικὸν κατὰ διαρροιῶν, τὰ δὲ φύλλα ἐπικαλοῦνται Folia Djamboe (ἴδε Djamboe).

PTEROCARPUS PALLIDUS. Φυτὸν τῶν Φιλιππίνων νήσων, οὗ- 1432
τινος τὸ ξύλον = Palo nefritico, ἐπροτάθη εἰς ἀποβράσματα κατὰ λιθιάσεων τῆς κύστεως.

PULMONIN. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρονται ἐκ Γενεύης δισκία 1433

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βάρους 0,25 γρμ., ἅτινα ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ Guajacolum carbonicum, παρεχέμενα ἀνὰ 5 — 10 ἐπ' ἡμέρας ὠφελοῦσι κατὰ τοῦ βήχος, τοῦ ἀσθματος, τῶν βρογχικῶν κατάρρων καὶ ἐν γένει κατὰ τῶν παθήσεων τῶν πνευμόνων. Ἡ ἐρώτα οὐσία περιέχει ἐκχύλισμα τῶν πνευμόνων τοῦ μόσχου, ὅπερ καὶ κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων λέγεται ὅτι ὠφέλησεν.

1434 **PULVIS ASPERSORIUS INFANTUM GARMO.** Συνίσταται ἐξ 150 γρμ. ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου διὰ καθιζήσεως, 250 γρμ. ἀμύλου, 15 γρμ. κεκαυμένης στυπτηρίας, 15 γρμ. βορικοῦ ὀξέος καὶ 3 γρμ. φαινικοῦ ὀξέος.

1435 **PULVIS ANTIRHACHITICUS.** Σκευάζεται ἐκ 32 μ. ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου διὰ καθιζήσεως, 15 μ. φωσφορικοῦ ἀσβεστίου, 3 μ. γαλακτικοῦ σιδήρου καὶ 50 γαλακτοσακχάρου. Παρέχεται εἰς δόσιν 1—2 γρμ. μετὰ γάλακτος.

1436 **PULVIS ANTISEPTICUS = Κόνις ἀντισηπτική.** Ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰωδοφορμίου, συνίσταται ἐκ διχλωριούχου ὑδραργύρου 0,012—0,02 γρμ. βορικοῦ ὀξέος 30 γρμ. ταννίνης 0,6 γρμ. καὶ γαλακτοσακχάρου 60 γρμ.

1437 **PULVIS COCAINI STERNUTATORIUS.** Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ βράγχους καὶ τοῦ ρινικοῦ ἄσθματος, ὡς κόνις ἐρρινος χρησιμοποιουμένη. Συνίσταται ἐξ 0,5 γρμ. κοκαΐνης, 1 γρμ. καφουρᾶς καὶ 8 γρμ. βασικοῦ νιτρικοῦ βισμουθίου.

1438 **PULVIS LACTIS = Κόνις γάλακτος.** Συνίσταται ἐκ 2 γρμ. ἐξύνου τυρινούχου ἀσβεστίου, 5,4 γρμ. γαλακτοσακχάρου, 0,125 γρμ. φωσφορικοῦ νατρίου, 0,045 γρμ. φωσφορικοῦ ἀσβεστίου, 0,013 γρμ. χλωριούχου ἀσβεστίου, 0,075 γρμ. χλωριούχου καλίου, 0,02 γρμ. νιτρικοῦ μαγνησίου καὶ 0,0018 νιτρικοῦ σιδήρου. Ἡ κόνις αὕτη διαλυομένη ἐντὸς 100 κ. ἑ. ὕδατος παρέχει ὑγρὸν πανόμοιον πρὸς τὸ ἀπαχὲς γάλα τῆς γυναικός, ὅπερ δύναται μετὰ μικροῦ ποσοῦ ἁνάλου βουτύρου μιγνύμενον, νὰ παράσχῃ ὑγρὸν καθ' ὅλα ὅμοιον πρὸς τὸ γυναικεῖον γάλα.

1439 **PULVIS PISTOIA = Poudre de Pistoïa.** Φάρμακον πωλούμενον παρὰ μοναχῶν μονῆς τινος τῆς Pistoia (ἐπαρχίας τῆς Φλωρεντίας) καὶ ψηκιζόμενον κατὰ τῶν ρευματισμῶν καὶ τῆς ἀρθρίτιδος. Συνίσταται ἐκ 10 μ. βολβῶν κολχικοῦ, 10 μ. ῥίζης τῆς βρυωνίας, 50 μ. κόνεως τῆς ῥίζης καὶ τῶν φύλλων τῆς ἀρνίκης 10 μ. ῥίζης τῆς γεντιανῆς καὶ 10 μ. κόνεως χαμαιμήλων.

1440 **PYCNANTHEMUM LINIFOLIUM.** Τὸ κατέργασμα τοῦ φυτοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τούτου ἀνεγράφη ὡς ἐξιδρωτικόν, τὸ δὲ ῥεῶδες ἐκχύλισμα κατὰ δυσπεψιῶν καὶ παθήσεων τῆς κάτω κοιλίας.

PYOCTANINUM AUREUM καὶ **P. COERULEUM** = **Bacterioctène,** **Pyoktène** = **Πυοκταυϊναι.** Χρωστικαὶ οὐσίαι ἐκ παραγώγων τῆς ἀνιλίνης σκευαζόμεναι, ἀναγραφεῖσαι ὡς ἀντισηπτικὰ καὶ βακτηριοκτόνα σκευάσματα. Διακρίνουσιν ἐν τῇ θεραπευτικῇ δύο εἴδη τήν P. coeruleum = Methylviolett B = Pyoctanine bleue, 1441

$$= C \begin{cases} C_6H_4N(CH_3)_2 \\ C_6H_4N(CH_3)_2 \\ C_6H_4N.CH_3HCl \end{cases}$$

ἥτις εἶνε τὸ **ἰῶδες τοῦ μεθυλίου**, κόνις κυανῆ, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, καὶ τὴν P. aureum = Pyoctanine jaune = $C_{17}H_{24}N_3OCl$, ἥτις εἶνε ἡ τοῦ ἐμπορίου χρωστικὴ οὐσία Auramin, κόνις κιτρινομέλαινα δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ ἐν οἰνοπνεύματι· ἐπροτάθη πρὸς τὰς αὐτὰς χρήσεις καὶ ἡ Aethyl-pyoctaninum, ἥτις μάλιστα θεωρεῖται ἐραστικωτέρα τῶν ἁπλῶν πυοκταινῶν. Αἱ πυοκτανίναι ἀνεγράφησαν κατὰ παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν (1 : 100—1000), εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (1 : 100—300) κατὰ τοῦ καρκίνου καὶ τῶν κακοήθων ὄγκων ἐν γένει, ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν καὶ ἑλκῶν εἰς διαλύματα ½ — 1 : 1000, εἰς ἀλοιφὰς 1—2 : 100, εἰς ῥαβδία καὶ εἰς ὑπαθέματα. Δίδονται καὶ εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας ἐν διαλύματι 1 : 100.

PYRAMIDON = **Dimethylamido-phenyldimethyl-pyrazolon, Dimethylamidoantipyrine** = **Πυραμιδόνη** = $CH_3-N(C_6H_5)-C(=O)-CH=C(CH_3)-N(CH_3)_2$. Παράγωγον τῆς ἀντιπυρίνης, φέρεται εἰς κόνιν κρυσταλλικήν, λευκοκιτρίνην, ἄγευστον, διαλυομένην ἐν ὕδατι (1 : 10). Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ παυσίπονον εἰς δόσιν 0,2 — 0,5 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας. 1442

PYRANTINUM = **Paraethoxylphénylsuccinimide** = **Πυραντίνη** = $CH_2CO > N.C_6H_4.O.C_2H_5$. Νέον ἀντιπυρετικὸν συνιστάμενον ἐκ π-αἰθοξυλοφαινυληλεκτριμίδης· σκευάζεται διὰ τήξεως τῆς ὑδροχλωρικῆς π-ἀμιδοφαινετόλης μετὰ ἠλεκτρικεῦ ὀξέος ἢ τῆς 1443

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φαιναζετίνης μετὰ ἡλεκτρικοῦ ὄξέος, τοῦ τήγματος ἐγχυλιζομένου διὰ ξέοντος οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων χορηγούμενον εἰς δόσιν 1—3 γρμ. **Ὡς διαλυτὴ πυραντίνη** = Pyrantine soluble, φέρεται ἡ νατριοῦχος ἕνωσις τοῦ σκευάσματος (Paraethoxylphenylsuccinamate de soude), ἥτις εἶνε εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι.

1444 **PYRETIN.** Σκεύασμα ἀμερικανικὸν ὡς ἀντιπυρετικὸν ἀναγραφόμενον καὶ συνιστάμενον ἐκ μίγματος ὀξανιλίδης, καφεΐνης, ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου καὶ δισανθρακικοῦ νατρίου· κατά τινας περιέχει καὶ μικρὰ ποσὰ βρωμιούχου καλίου.

1445 **PYRIDINUM** = **Πυριδίνη** = C_5H_5N. Προϊὸν ἀποστάξεως ἀζωτούχων ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἰδίᾳ δὲ περιέχεται ἐν τῷ Ol. animale aether. καὶ ἐν τῇ λιθανθρακοπίσσῃ. Ἄχρουν ὑγρόν, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι, εἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἰσχυρὰς βασικὰς ἰδιότητας κεκτημένον, δυσαρέστου ὀσμῆς καὶ γεύσεως, E. B. 0,980· βράζει ἐν 116° — 117°. Ἀνεγράφη κατὰ τοῦ νευρικοῦ ἄσθματος καὶ τῶν σηπεδονωδῶν βρογχικῶν παθήσεων· 3—5 γρμ. τούτου χεόμενα ἐν πινακίῳ ἀφίενται πρὸς ἐξάτμισιν ἐν δωματίῳ χώρου 25 κυβ. μέτρων· αἱ εἰσπνοαὶ διαρκοῦσιν 20—30 λεπτὰ καὶ ἐπαναλαμβάνονται τρὶς τῆς ἡμέρας· αἱ εἰσπνοαὶ τελοῦνται καὶ δι' ἐπιστάξεως 10—15 σταγόνων ἐπὶ χειρομάκτρου πρὸ τῆς ῥινὸς κρατουμένου. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς βλεννορροΐας εἰς 3 — 4 ἐγχύσεις καθ' ἑκάστην ἐξ 6—8 σταγόνων πυριδίνης ἐν 100 μ. ὕδατος, ἢ 0,10 γρμ. πυριδίνης ἐν 30 γρμ. ὕδατος.

1446 **PYRODINUM ANGLICUM** = **Πυροδίνη ἀγγλική.** Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, συνίσταται ἐξ ἑνὸς μέρους ὑδραστινίνης (γερμανικῆς πυρεδίνης) καὶ τριῶν μερῶν ἀβρανσοῦς τινὸς οὐσίας. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,1—0,15 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 0,3—0,4 γρμ.

1447 **PYROGALLOLUM OXYDATUM** = **Pyrogallol oxydé.** Προϊὸν ὀξειδώσεως τῆς πυρογαλλόλης, σκευαζόμενον δι' ἐπιδράσεως μίγματος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ ἀερώδους ἀμμωνίας ἐπὶ τὴν πυρογαλλόλην. Κόνις τεφρομέλαινα, ἀναγραφεῖσα ἀντὶ τῆς πυρογαλλόλης κατὰ τῆς ψωριάσεως, χρονίων ἐκζεμάτων καὶ τοῦ ἐρυθηματώδους λύκου.

1448 **PYROGALLOLUM** = **Acidum pyrogallicum, Acide pyrogallique** = **Πυρογαλλόλη** = $C_6H_3(OH)_3$. Σκευάζεται διὰ θερ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάνσεως τοῦ γαλλικοῦ ὀξέος ἐν 200°—210°. Ἄχρωα στιλπνὰ βελονοειδῆ κρυστάλλια, γεύσεως πικρᾶς, τηκόμενα ἐν 131°, διαλυτὰ ἐν ὕδατι (1 : 1,7), ἐν αἰνοπνεύματι (1 : 1) καὶ ἐν αἰθέρι (1 : 1,2). Ἀνεγράφη ἐπωτερικῶς κατὰ αἱμορραγιῶν τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ στομάχου, εἰς δόσιν 0,05 γρμ. πελλάκις τῆς ἡμέρας· ἐξωτερικῶς ἐδόθη εἰς διαλύματα 1—2 %, κατὰ τῆς ὀζαίνης καὶ εἰς ἀλοιφὰς 1 : 10—20, κατὰ τῆς ψωριάσεως, μερῶν τινων τοῦ ἑκζέματος, τῶν φαγεδαινικῶν καὶ τῶν ἁπλῶν ἑλκῶν.

PYROGALLOPYRINUM = Antipyrinum pyrogallicum = Πυρογαλλικὴ ἀντιπυρίνη. Σκευάζεται διὰ μίξεως πυκνοῦ διαλύματος ἀντιπυρίνης μετὰ πυκνοῦ διαλύματος πυρογαλλόλης· σκεύασμα ἄμορφον, διαλυτὸν ἐν αἰθέρι, οἰνοπνεύματι καὶ ζέοντι ὕδατι, ἀδιάλυτον ἐν ψυχρῷ ὕδατι. Ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη ἐπὶ δυσηθῶν θερμοπαθειῶν. 1449

PYROZON. Διάλυμα 50 % ὑπεροξειδίου τοῦ ὑδρογόνου· ἀνεγράφη πρὸς ἐξάλειψιν χρωστικῶν κηλίδων τοῦ δέρματος καὶ κατὰ τῶν ἀκροχορδόνων. 1450

QUAKER OATS. Σκεύασμα ἐξ ἀμερικανικῆς βρώμης, λίαν εὐγεύστων καὶ εὐπέπτων θρεπτικόν· περιέχει 61 % μὴ ἀζωτούχους ἐκχυλισματικὰς οὐσίας, 16 % λευκωματοειδεῖς οὐσίας, 1,5 % ἀζωτούχους οὐσίας, 6 % λίπους, 10 % ὕδατος, 2 % τέφρας, ἐξ ὧν 1/2 % εἶνε φωσφορικὸν ἅλας. 1451

QUASSINUM = Κουασσίνη = $C_{28}H_{44}O_{10}$. Πικρὰ οὐσία ἐκ τοῦ φυτοῦ Quassia amara ἐξαγομένη· ἡ κουασσίνη παρεσκευάσθη τὸ πρῶτον ἄμορφος, νῦν δὲ παρασκευάζεται κρυσταλλική. Ἀνεγράφη ὡς στομαχικόν, διεγερτικὸν καὶ τονωτικόν, ἐπὶ ἀτόνων δυσπεψιῶν καὶ ἀνορεξίας ἀναρρωννυόντων, ἡ μὲν ἄμορφος = Quassine amorphe εἰς δόσιν 0,03—0,15 γρμ., ἡ δὲ κρυσταλλικὴ = Quassine crystallisée εἰς δόσιν 0,005—0,015 γρμ. 1452

QUEBRACHINUM HYDROCHLORICUM. Ἅλας εὐδιάλυτον τῆς Quebrachinum = $C_{21}H_{26}N_2O_3$, ἑνὸς ἐκ τῶν ἓξ ἀλκαλοειδῶν τοῦ Quebracho. Ἀνεγράφη ἐπὶ ἄσθματος καὶ δυσπνοίας ἐκ καρδιακῶν παθήσεων εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. 1453

QUICKIN. Διάλυμα ἀντισηπτικὸν ἐξ 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος, 0,2 μ. ἄχνης ὑδραργύρου καὶ 100 μ. ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος. 1454

QUILLAYA SAPONARIA. Τὸ φυτὸν τοῦτο τῆς Ν. Ἀμερικῆς, παρέχει φλοιὸν = Cortex Quillayae, ἀναγραφέντα εἰς ἀφέ- 1455

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

ψημα 3—5 : 150, ἢ εἰς κόνιν 0,1 γρμ. ἐν μίγματι μετὰ κόνεως Δεβήρου, δὶς τῆς ἡμέρας ὡς ἀποχρεμπτικὸν ἐπὶ καταρρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.

1456 **QUINIUM.** Ἐκχύλισμα οἰνοπνευματώδες τῶν φλοιῶν τῆς κίνας, ἐνέχει κατὰ τὸ $^1/_3$ τοῦ βάρος του τὰ ἀλκαλοειδῆ τῆς κίνας· ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,10—0,30 γρμ. ἢ εἰς οἶνον (5 : 1000), κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν καὶ ὡς τονωτικὸν τοῦ ὀργανισμοῦ.

1457 **QUIONIN.** Σκεύασμα ἐξ Ἀμερικῆς προερχόμενον καὶ προταθὲν εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κινίνης καὶ τῶν ἄλλων νέων ἀντιπυρετικῶν· περιέχει 90 % ἀλκαλοειδῆ τῆς κίνας, ὧν ὅμως τὸ ποσὸν τῆς κινίνης εἶνε σχετικῶς μικρόν.

1458 **RANDIA DUMETORUM.** Φυτὸν τῆς Κεϋλάνης καὶ τῶν Ἰνδιῶν, οὗτινος τὰ σπέρματα καὶ οἱ καρποὶ (Gelaphal), προκαλοῦσιν ἔμετον, τὸ δὲ ἐκ τούτων δι' αἰθέρος βάμμα, ἀνεγράφη κατὰ σταγόνας 15—60 ὡς καταπραϋντικόν.

1459 **RENADEN** Σκεύασμα ἐκ τῶν νεφρῶν μόσχων παραγόμενον καὶ ἐνέχον καὶ γαλακτοσάκχαρον· 1 γρμ. τοῦ σκευάσματος=2 προσφάτου νεφροῦ. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἑφάπαξ 2 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 6—8 γρμ. κατὰ τῆς οὐραιμίας καὶ τῆς χρονίας νεφρίτιδος.

1460 **RENES SICCATI = Reins dessechés.** Παρασκευάζεται ἐκ προσφάτων νεφρῶν προβάτων καὶ χοίρων· 6 μ. προσφάτου ὀργάνου=1 μ. τοῦ σκευάσματος. Τὸ σκεύασμα μετ' ἐπιτυχίας ἀνεγράφη κατὰ διαφόρων νεφριτικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ νεφριτίδων, προκαλέσαν ἐπαύξησιν τῆς διουρήσεως καὶ ἐλάττωσιν τοῦ ἐν τοῖς οὔροις λευκώματος μέχρις ἐντελοῦς ἐξαφανίσεως τούτου.

1461 **RESEDA ODORATA.** Ἀνεγράφη τὸ ἀφέψημα τῶν ἀνθέων τοῦ φυτοῦ τούτου ἐν Ῥωσσίᾳ ὡς ταινιοκτόνον· μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ φαρμάκου παρέχεται καὶ ἔλαιον τοῦ κίκεως, ὅτε συνήθως ἐντὸς τριῶν ὡρῶν ἡ ταινία ἐκπίπτει.

1462 **RESINA KAORI = Kaori, Dammar des Malais.** Ῥητίνη ἐκ τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ φυτοῦ Dammara Australis διάλυμα οἰνοπνευματοῦχον ταύτης (1 : 1) ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Baume calédonien κατὰ ἐγκαυμάτων καὶ τραυμάτων ἀντὶ τοῦ κολλοδίου. Ἐπροτάθη καὶ πρὸς πρόσκαιρον ἔμφραξιν τερηδονισμένων ὀδόντων βάμβαξ ἐμποτιζόμενος ἐν τῷ οἰνοπνευματοῦχῳ διαλύματι τῆς ῥητίνης.

1463 **RESINA SCHINI MOLIS=Resina de Aroeira, Mastic americain.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ῥητίνη ἐρυθροκιτρίνη, γεύσεως πικρᾶς καὶ ὀριμείας, τηκομένη εἰς 400. ἀνεγράφη εἰς ἔμπλαστρα κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ χρονίων ῥευματισμῶν· μετὰ ἄνθρακος μιγνυομένη ἡ τῆς ῥητίνης κόνις παρέχει ἐξαιρετον ὀδοντότριμμα.

RESOLUM = Ρισόλη. Ἀπολυμαντικὸν μέσον σκευαζόμενον 1464
διὰ σαπωνοποιήσεως 1000 μ. ξυλοπίσσης μετὰ 9 μ. καυστικοῦ καλίου καὶ 200 μ. μεθυλικοῦ πνεύματος· ἐπροτάθη εἰς διαλύματα (20 : 100) πρὸς ἀπολύμανσιν περιττωμάτων.

RESOPYRINUM = Resorcinopyrinum, Antipyrinum resorcinicum = Ρεσοπυρίνη. Σκευάζεται δι' ἀναμίξεως διαλυμάτων ἀντιπυρίνης (30 : 90) καὶ ῥεζορκίνης (11 : 33), ὅτε καταπίπτει ὡς ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι ἴζημα ἡ ῥεζοπυρίνη, ἥτις εἶνε ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι (1 : 5), αἰθέρι (1 : 100) καὶ χλωροφορμίῳ (1 : 30), τήκεται ἐν 80° καὶ κρυσταλλοῦται εἰς βελονοειδεῖς κρυστάλλους· ἐπροτάθη κατὰ δερματοπαθειῶν. 1465

RESORBINUM = Aleptine = Ρεσορβίνη ἢ ἀπορροφίνη. 1466
Σκευάζεται ἐξ ἐλαίου τῶν γλυκέων ἀμυγδάλων, ὀλίγου κηροῦ, ὀλίγης πηκτῆς καὶ σάπωνος καὶ ποσοῦ ὕδατος ἀρκετοῦ πρὸς γαλακτοποίησιν τοῦ μίγματος. Τὸ σκεύασμα συνιστᾶται πρὸς παρασκευὴν ἀλοιφῶν, ὡς διευκολύνον τὴν διείσδυσιν φαρμακευτικῶν ὑλῶν διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος. Ἡ ῥεσορβίνη παρέχει αἰθερικὰς ἀλοιφὰς μιγνυμένη μετὰ 33 1/3 % ὑδραργύρου, μετὰ 5—10 % ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, μετὰ 4 % βορικοῦ ὀξέος, μετὰ 10 % θείου, 10 % ὑπονιτρικοῦ βισμουθίου, 5 % λευκῆς ὑποστάθμης τοῦ ὑδραργύρου, 30 % ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου, 5 % ῥεσορκίνης, 10 % ναφθόλης, 1 % νιτρικοῦ ἀργύρου, 5 % εὐροφαίνης καὶ 10 % πυρογαλλόλης.

RESORCIN-KAMPHER = Camphora resorcinata. Σκεύασμα 1467
συνιστάμενον ἐξ ἴσων μερῶν ῥεσορκίνης καὶ καφουρᾶς καὶ διὰ συντήξεως τούτων λαμβανόμενον. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς κνήφης καὶ ὡς παρασιτοκτόνον ἀντὶ τῆς ἀλοιφῆς τοῦ ὑδραργύρου, ἧς πλεονεκτεῖ ὡς δραστικώτερον καὶ ὡς μὴ προσβάλλον τὴν ἐπιδερμίδα.

RESORCINOLUM = Ρεσορκινόλη. Σκεύασμα παραγόμενον 1468
διὰ συντήξεως ἴσων μερῶν ἰωδοφορμίου ἢ ἰωδόλης καὶ ῥεζορκίνης ἐπὶ ἀμμολούτρου ἐν θερμοκρασίᾳ 104° — 110°. Συνιστᾶται εἰς ἐπιθέσμους, ἰδίᾳ ἐπὶ μακρὸν χρόνον χρησιμοποιουμένους ἐν τῇ θεραπείᾳ ἀφθόνως πυορροουσῶν πληγῶν. Ἡ ῥεσορ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κινόλη εἶνε λεπτὴ κόνις ἐρυθρόφαιος, σὺχὶ δυσαρέστου ὀσμῆς, διαλυτὴ ἐντελῶς ἐν αἰθέρι, ἐν μέρει δὲ διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ὕδατι. Ἀνεγράφη εἰς ἀλοιφὰς (6 : 50 — 100) τὸ σκεύασμα, κατὰ τῆς ψώρας, τῆς ψωριάσεως, τοῦ ἐκζέματος καὶ τῶν λειχήνων. Μῖγμα 1 μ. ἐκ τούτου καὶ 2—4 μ. ἀμύλου ἐδόθη ὡς κόνις ἐπιπάσεως κατὰ ἑλκῶν, τραυμάτων καὶ ἀποστημάτων ὡς καὶ κατὰ γαγγραινωδῶν καὶ ἀτόνων πληγῶν.

1469 **RESORCINOPHTALEINUM = Fluoresceinum = Ῥεσορκινοφθαλεΐνη** $= O < \frac{C_6H_3(OH)}{C_6H_3(OH)} > C < \frac{C_6H_4}{O} > CO$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐν 200°, 5 μ. ἀνύδρου φθαλικοῦ ὀξέος μετὰ 7 μ. ῥεσορκίνης· κόνις κιτρινέρυθρος κρυσταλλική, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν διαλύμασιν ἀλκαλίων. Ἀνεγράφη εἰς διαλύματα ἀλκαλικὰ 2 %, ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ, ὡς διαγνωστικὸν μέσον παθήσεων τοῦ κερατοειδοῦς.

1470 **RESORCINUM = Metadioxybenzol, Metadihydroxybenzol, Metadiphenol = Ῥεσορκίνη** $= C_6H_4(OH)_2$. Σκευάζεται διὰ τήξεως τῆς γαλλανεργατίνης ἢ τοῦ βενζελοσοδιθειονικοῦ ὀξέος μετὰ καυστικοῦ κάλεως. Ἄχροοι ῥομβικοὶ κρύσταλλοι, ἐν τῷ ἀέρι ἐρυθραινόμενοι, εὐδιάλυτοι ἐν ὕδατι (1 : 1), ἐν οἰνοπνεύματι (1 : 0,5), ἐν γλυκερινῇ καὶ ἐν αἰθέρι, δυσδιάλυτοι ἐν χλωροφορμίῳ, τηκόμενοι ἐν 118° καὶ παρέχοντες ὑγρὸν ζέον ἐν 275°—276°. Ἡ ῥεσορκίνη κέκτηται ἀντισηπτικὰς καὶ ἀντιπαρασιτικὰς ἰδιότητας, ἕνεκα τῶν ὁποίων χρησιμεύει ἐν τῇ δερματολογίᾳ εἰς ἀλοιφὰς (1 : 30), κατὰ πιτυριάσεων, ἐκζεμάτων, ἀκρῶν, ψωριάσεως καὶ τοῦ χρονίου λεπιοειδοῦς ἐκζέματος. Ἐσωτερικῶς ἐδόθη εἰς δόσιν 0,2—0,5 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν κατὰ τῆς ἡμεδαπῆς χολέρας, δυσπεψιῶν καὶ διαταράξεως τοῦ πεπτικοῦ συστήματος· παρέχεται εἰς ἀνήλικας ἐν διαλύματι 1 : 100 κατὰ κοχλιάρια τραπέζης, εἰς παιδία δὲ ἐν διαλύματι 1/2 : 100 κατὰ μικρὰ κοχλιάρια. Τὰ διαλύματα τῆς ῥεσορκίνης ἀνεγράφησαν ὡς καυτήρια, κατὰ συφιλιδικῶν καὶ φυματιωδῶν ἑλκῶν καὶ κατὰ τῆς διφθεριτίδος καὶ τοῦ κοκκύτου εἰς ἐπαλείψεις τοῦ φάρυγγος (1 : 15—20 γλυκερίνης), ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ, εἰς πλύσεις καὶ ἐνέσεις κατὰ καταρρεϊκῶν παθήσεων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ τῆς βλεννορροίας (1—2 %), ἐν τῇ χειρουργικῇ (2 %), ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, ἐν ᾗ ἀναγράφεται ἡ ῥεσορκίνη καὶ ὑπὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν μορφὴν βάμβακος, γάζης καὶ ἀλοιφῶν. Ἡ ῥεσορκίνη ἀνεγράφη ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῆς διφθεριτίδος εἰς διαλύματα 1/2 %, δι' ὧν ἐκπλύνεται ῥὶς καὶ στόμα πρωΐαν καὶ ἑσπέρας.

RETINOLUM = Resinolum, Rosinol, Huile de resine = Ρετινόλη. Ἔλαιον διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως τοῦ κολοφωνίου παραγόμενον· ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιβλεννορροϊκόν, ἔχει τὴν σύστασιν τοῦ λινελαίου καὶ χρῶμα χρυσοκίτρινον μέχρι φαιομέλανος. Χρήσιμον ὡς διαλυτικὸν μέσον τοῦ φωσφόρου (Retinolum phosphoratum) τῆς σαλόλης, (Retinol salolé) τῆς καφουρᾶς, τοῦ σωτικρέατος (Retinol creosoté), τῆς κοκαΐνης, τῆς κωδεΐνης, τῆς ναφθόλης, τῆς χρυσαρσείνης καὶ τῆς τερεβινθίνης, δὲν ταγγίζει εὐκόλως καὶ δὲν ἐρεθίζει τὴν ἐπιδερμίδα. 1471

RHIGOLENUM = Ριγολένη. Προϊὸν τῆς ἀποστάξεως τοῦ πετρελαίου, ἐξ ἰσοπεντανίου (Hydramyl) κατὰ τὸ πλεῖστον συνιστάμενον· ὑγρὸν λίαν πτητικὸν ζέον ἐν 21°, ἀναγραφὲν ὡς τοπικὸν ἀναισθητικόν. 1472

RHINACANTHUS COMMUNIS = Justitia nasuta. Ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Α. Ἰνδιῶν παράγεται ῥοῶδες ἐκχύλισμα, ὅπερ φέρεται ὑπὸ τὸ ἰνικὸν ὄνομα Tongpangchong φημιζόμενον εἰς ἐπιχρίσεις κατὰ δερματικῶν παθήσεων. 1473

RHINALGINUM. Τὸ ὄνομα τοῦτο φέρουσιν ὑποθέματα διὰ τὴν ῥῖνα ἐξ ἀλουμινόλης 0,01 γρμ. μινθόλης 0,025 γρμ. ἐλαίου τῆς νάρδου 0,025 γρμ. καὶ βουτύρου τοῦ κακάου 1 γρμ. ἀναγραφέντα ἐπὶ καταρροϊκῶν παθήσεων τῆς ῥινός. 1474

RHINOSCLERINUM = Ρινοσκληρίνη. Σκεύασμα ἐκ τῶν βακτηριδίων τοῦ ῥινοσκληρώματος παραγόμενον καὶ ἀναγραφὲν ὑπὸ τοῦ Pawlowski εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ τοῦ αὐτοῦ νοσήματος. 1475

RHUS AROMATICA = Sumac odorant. Ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Β. Ἀμερικῆς παρασκευάζεται ῥοῶδες ἐκχύλισμα, παρεχόμενον εἰς δόσιν 5 — 30 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ νόσων τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως, κατὰ τῆς νυκτερινῆς ἀκρατείας τῶν οὔρων τῶν παίδων, τῆς αἱματουρίας, τοῦ διαβήτου, τῶν μητρορραγιῶν, τῆς διαρροίας καὶ τῆς δυσεντερίας. 1476

RHUS TOXICODENDRON = R. radicans, Sumac veneneux. Ἐν Ἀμερικῇ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 5 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας τὸ βάμμα τοῦ φυτοῦ τούτου, ὡς ἀντιρρευματικὸν ἐπὶ χρονίων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ κατὰ τῆς ἰσχιάδος. 1477

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

1478 **RICINUM = Κικίνη.** Ἐξήχθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Kobert καὶ Stillmark ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ κίκεως· εἶνε λευκὴ ἄμορφος κόνις, διαλυτὴ ἐν διαλύματι μαγειρικοῦ ἅλατος (10 %)· τὸ ἐν ὕδατι διάλυμα τῆς καθαρᾶς κικίνης δεικνύει εὐθετέραν ἀντίδρασιν. Ἡ κικίνη εἶνε σῶμα λευκωματοειδές, λίαν δηλητηριῶδες, εὐθερμίαν ἀναλογίαν δεικνύον πρὸς τὰς γνωστὰς ἐνεργείας τοῦ κικίνου ἐλαίου· ἐνδοφλεβικῶς παρεχομένη ἡ κικίνη εἰς δόσιν 0,18 γρμ. δι' ἄνθρωπον βάρους 60 χιλιογράμμων, ἐπιφέρει αἱμορραγικὴν γαστροεντερίτιδα, ἐξ ἧς ἐπέρχεται ὁ θάνατος, ἔνεκα ταχείας καταπτώσεως τῶν δυνάμεων.

1479 **ROTTERINUM = Ροττερίνη.** Ἀντισηπτικὸν ὑγρὸν μὴ δηλητηριῶδες, συνιστάμενον ἐξ 1,25 γρμ. χλωριούχου ψευδαργύρου, 1,25 γρμ. θειοφαινολικοῦ ψευδαργύρου, 1 γρμ. βορικοῦ ὀξέος, 0,3 γρμ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, 0,05 γρμ. κιτρικοῦ ὀξέος, 0,1 γρμ. θυμόλης καὶ 0,12 γρμ. μαγειρικοῦ ἅλατος, πάντων διαλυομένων ἐντὸς 1 λίτρου ὕδατος. Σκευάζονται ἐκ τῆς βοττερίνης καὶ τροχίσκοι, οἵτινες διαλυόμενοι ἐν λίτρῳ ὕδατος, παρέχουσιν ὑγρὸν ἀπολυμαντικόν.

1480 **RUBIDIUM BROMATUM = Βρωμιοῦχον ῥουβίδιον = RbBr.** Κρυστάλλια τοῦ τετραγωνικοῦ συστήματος, διαφανῆ, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι· ἀνεγράφη τὸ ἅλας κατὰ καρδιακῶν νευρικῶν παλμῶν εἰς δόσιν 0,18—0,3 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

1481 **RUBIDIUM IODATUM = Iodure de rubidium = Ἰωδιοῦχον ῥουβίδιον = RbJ.** Κρυστάλλια ἄχροα, ἐν ὕδατι εὐδιάλυτα, προτιμᾶται τοῦ ἰωδιούχου καλίου καίτοι βαρύτιμον, ὡς ἧττον δηλητηριωδῶς ἐπενεργοῦν ἐπὶ τῶν μυῶν τῆς καρδίας. Παρέχεται εἰς τὴν αὐτὴν δόσιν τοῦ ἰωδιούχου καλίου, ἤτοι 5 γρμ. ἐντὸς 200 γρμ. ὕδατος διαλελυμένα.

1482 **RUBIDIUM TARTARICUM = Τρυγικὸν ῥουβίδιον = $C_4H_5O_6$ Rb.** Κρύσταλλοι διαφανεῖς, ἐν ὕδατι εὐδιάλυτοι· ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα κατὰ νευρικῶν παλμῶν τῆς καρδίας εἰς δόσιν 0,18—0,3 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας.

1483 **RUBUS CHAMAEMORUS = Framboise Jaune.** Τὰ ἐν ὕδατι ἐμβρέγματα τῶν φύλλων καὶ τῶν βαγῶν τοῦ φυτοῦ τούτου ἀναγράφονται ἐν Ῥωσσίᾳ ὡς διουρητικὰ καὶ ἐφιδρωτικά.

1484 **RUMEX CRISPUS.** Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὸ βάμμα (1:10) ἀνεγράφη εἰς δόσιν 5—20 σταγόνων κατὰ τῆς παχυσαρκίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

SABBATIA ANGULARIS. Ἐν τῇ Β. Ἀμερικῇ φύεται καὶ χρη- 1485
σιμοποιεῖται ὡς τονωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν· παρέχεται ἡ κόνις εἰς δόσιν 0,75 — 3 γρμ. καὶ τὸ ἔγχυμα 30 : 100.

SACCHARINUM = Sulfinidum absolutum, Glusidum, Ben- 1486
zolsulfinide, Acide anhydro-orthosulfamide benzoïque, Sucre de houille, Sucre artificiel, Sucrine, Saccharol, Saccharum artificiale = Σακχαρίνη τοῦ Fahlberg $= C_6H_4 < \begin{matrix} CO \\ SO_2 \end{matrix} > NH$. Ἡ σακχαρίνη δὲν τάσσεται εἰς τοὺς ὑδατάνθρακας, ἀλλ' εἶνε παράγωγον τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος (Sulfinide benzoïque), σκευαζόμενον διὰ χλωριώσεως τοῦ ὀρθοτολουολοθειονικοῦ ὀξέος, δι' ἀμιδώσεως τοῦ προϊόντος τῆς χλωριώσεως καὶ ὀξειδώσεως τῆς παραγομένης ὀρθοτολουολοθειαμιδῆς, ὅτε προκύπτει ἕνωσις, ἥτις δι' ἀπελάσεως ὕδατος παρέχει τὴν σακχαρίνην. Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ἀμορφος, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:400), διαλυτὴ ἐν θερμῷ ὕδατι (1 : 25), εἰνοπνεύματι (1 : 40), αἰθέρι καὶ ἀλκαλικοῖς ὑγροῖς, τήκεται ἐν 205°, ἐσμὴν ἔχει ἀσθενῆ τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων, γεῦσιν δὲ λίαν γλυκεῖαν· ἡ γλυκύτης αὐτῆς εἶνε εὐδιάκριτος καὶ ἐν διαλύμασιν 1 : 10000. Ἐπροτάθη ὡς γλυκαντικὴ οὐσία ἀντὶ τοῦ κοινοῦ σακχάρου πρὸς χρῆσιν τῶν διαβητικῶν καὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς γεύσεως πικρῶν φαρμάκων (Chininum, Morphinum, καὶ Strychninum saccharinicum). Μῖγμα 1 μ. σακχαρίνης καὶ 1000 μ. σταρυλοσακχάρου, φερόμενον ἐν τῷ ἐμπορίῳ ὑπὸ τὸ ὄνομα Dextrosaccharin ἐπροτάθη ἀντὶ τοῦ κοινοῦ σακχάρου. Διακριτέα ἡ **σακχαρίνη** Fahlberg τῆς **σακχαρίνης** Peligot, τῆς παραγομένης ἐκ τῶν ὑδατανθράκων καὶ κεκτημένης ἀσθενῆ πικρὰν γεῦσιν. Ἡ κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ ἐμπορίῳ φερομένη σακχαρίνη, ἥτο μῖγμα οὐσιῶν, ἐξ ὧν ἡ μία καὶ μόνον ἐκέκτητο τὴν γλυκυτάτην γεῦσιν· τὸ σπουδαιότερον τῶν δευτερευόντων συστατικῶν τῆς σακχαρίνης συνίσταται ἐξ ἑνὸς παρα-ἐξέος, ὅπερ δὲν κέκτηται γλυκεῖαν γεῦσιν, ἀλλ' ὄξυνον, ἐπομένως ἡ γλυκαντικὴ ἀξία τῆς σακχαρίνης τοῦ ἐμπορίου εἶνε ἐπὶ τοσούτῳ μεγαλειτέρα, ὅσῳ περισσότερον τὸ ποσὸν τῆς ἀληθοῦς ἐν αὐτῇ σακχαρίνης καὶ ὅσῳ ὀλιγώτερον τὸ τοῦ παρα-ἐξέος. Κατὰ τὰς ἀναλύσεις τοῦ ἀστυχημικοῦ τῆς Δρέσδης ἡ κοινὴ σακχαρίνη τοῦ Fahlberg, ἡ 300άκις γλυκυτέρα τοῦ σακχάρου, συνίσταται ἐξ 61 % ἀληθοῦς σακχαρίνης καὶ 36,5 % παρα-ἐξέος, ἡ δὲ σακχαρίνη τοῦ Heyden ἡ 300άκις ἐπίσης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γλυκυτέρα τοῦ σακχάρου εὑρέθη συνισταμένη ἐξ 68 % σακχαρίνης καὶ 32,5 % παρα-ὀξέος, ἐν ἄλλαις λέξεσιν 1000 γρμ. σακχαρίνης τοῦ Heydenἰσοδυναμοῦσι πρὸς 1100 γρμ. σακχαρίνης τοῦ Fahlberg. Ὁ αὐτὸς χημικὸς ἠρεύνησε τὴν κεκαθαρμένην σακχαρίνην τοῦ Fahlberg, ἥτις ἀναγράφεται ὡς 500άκις γλυκυτέρα τοῦ σακχάρου καὶ εὗρεν αὐτὴν συνισταμένην ἐξ 91,5 % ἀληθοῦς σακχαρίνης καὶ 1,7 % παρα-ὀξέος, ἠρεύνησε δὲ καὶ τὴν κεκαθαρμένην σακχαρίνην τοῦ Heyden = Zyckerin = Saccharol = Crystallose, τὴν 500άκις γλυκυτέραν τοῦ σακχάρου καὶ εὗρεν αὐτὴν ἀμιγῆ παρα-ὀξέος περιέχουσαν δὲ 98,5 % ἀληθοῦς σακχαρίνης.

1487 **SACCHAROMYCES CEREVISIAE = Cryptococcus fementum.** Σακχαρομύκης ἀναγραφεὶς πρὸς ταπείνωσιν τῆς θερμοκρασίας παιδίων νοσούντων ἐκ διφθερίτιδος, ἱλαρᾶς καὶ ὀστρακιᾶς· παρέχεται εἰς δόσιν 3 γρμ. διὰ τριετῆ παιδία καὶ εἰς δόσιν 8 γρμ. διὰ μεγαλήτερα παιδία.

1488 **SAFROL = Camphre de l'essence de safran.** Ἐξάγεται ἐκ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου τοῦ κρόκου καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,20 γρμ. ἐπὶ νευρασθενειῶν καὶ ἡμικρανιῶν ἐξ ἀναιμίας, κεφαλαλγιῶν καὶ νευραλγιῶν.

1489 **SAGRADIN** Σκεύασμα ἐκ Γαλλίας προερχόμενον καὶ ὡς ἤπιον καθαρτικὸν ἀναγραφόμενον· περιέχει 20 % ἐκπικραθὲν ἐκχύλισμα τῆς Cascara Sagrada μετὰ 2 % πνεύματος μινθῆς τῆς πιπερώδους.

1490 **SALACETOLUM = Salicylacetol, Salicylaceton = Σαλοξόλη** = $C_6H_4 <^{COO.CH_2.CO.CH_3}_{OH}$. Συνίσταται ἐκ τοῦ ἰτεϋλικοῦ αἰθέρος τῆς ὀξόλης (Acetol $CH_3.CO.CH_2.OH$) καὶ παρασκευάζεται διὰ θερμάνσεως τῆς μονο-χλωροξόνης μετὰ ἰτεϋλικοῦ νατρίου. Ἡ σαλοξόλη κρυσταλλοῦται ἐξ οἰνοπνεύματος εἰς βελονειδεῖς στιλπνοὺς κρυστάλλους, εἶνε λίαν δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 2200), ὀλίγον διαλυτὴ ἐν θερμῷ ὕδατι, σχετικῶς δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι ψυχρῷ, εὐδιάλυτος ὅμως ἐν οἰνοπνεύματι ζέοντι, ἐν αἰθέρι, θειούχῳ ἄνθρακι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 71° καὶ ἔχει γεῦσιν ὑπόπικρον. Τὸ φάρμακον τοῦτο ἀνεγράφη κατὰ τῶν ὀξέων καὶ χρονίων ῥευματισμῶν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2 — 4 γρμ., παρέχεται δὲ καὶ κατὰ τῶν χολερειδῶν διαρροιῶν, ἀντὶ τῆς σαλόλης, ἐν μίγματι μετὰ ἐλαίου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ κίνεως (εἰς δόσιν 2—3 γρμ. ἐντὸς 20 — 30 γρμ. ἐλαίου)· τὰ ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν, ὅτι ἐπέρχεται ἀπολύμανσις τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς προκαλουμένης διὰ τῆς σαλόλης· εἰς μικρὰ παιδία χορηγοῦνται τόσα δεκατοστόγραμμα ὅσα ἔτη ἡλικίας ἔχουσι ταῦτα.

SALACTOL. Συνίσταται ἐκ μίγματος ἰτεϋλικοῦ καὶ γαλακτικοῦ νατρίου διαλελυμένων ἐν διαλύματι ὑπεροξειδίου τοῦ ὑδρογόνου 1 %· ἀνεγράφη κατὰ τῆς διφθερίτιδος καὶ ἐνεργοῦνται διὰ τοῦ σκευάσματος ἀνὰ τετράωρον ἐπαλείψεις διὰ χρωστῆρος ἐπὶ τῶν διφθεριτικῶν μεμβρανῶν καὶ τῶν περιξ αὐτῶν, μετ' ἴσου δὲ ποσοῦ ὕδατος ἐνεργοῦνται γαργαρισμοὶ ἢ ψεκασμοί. 1491

SALANTOL. Ἕνωσις τῆς ἀξόνης καὶ τοῦ ἰτεϋλικοῦ ἀξέος· ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,25 — 1 γρμ. κατὰ τῶν διαρροιῶν· διασπᾶται ἡ ἕνωσις οὐχὶ ἐν τῷ στομάχῳ ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντέροις ὑπὸ τῶν ἀλκαλίων εἰς ἰτεϋλικὸν ἀξὺ καὶ ἀξόνην. 1492

SALHYPNON = Éther benzoylméthylsalicylique = Σαλυπνών. Συνίσταται ἐκ τοῦ βενζοϋλομεθυλοϊτεϋλικοῦ αἰθέρος· κρύσταλλοι βελονοειδεῖς ἄχροοι, ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκόμενοι ἐν 113° — 114°. Ἀνεγράφη ὡς ἀπολυμαντικὸν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. 1493

SALICINUM = Ἰτεΐνη = $C_{13}H_{18}O_7$. Γλυκωματογόνον ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἰτέας ἐξαγόμενον· ἄχροοι κρύσταλλοι γεύσεως πικρᾶς, τηκόμενοι ἐν 201°, διαλυτοὶ ἐν ψυχρῷ ὕδατι (1 : 30), εὐδιάλυτοι ἐν ζέοντι ὕδατι (1 : 1) καὶ ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτοι ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,2—1,5 γρμ., κατὰ τῆς γρίππης καὶ τῶν ρευματισμῶν καὶ ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ διαλειπόντων ἑλειογενῶν, τυφοειδῶν καὶ ἐκτικῶν πυρετῶν, εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1—4 γρμ. 1494

SALICYLAMIDUM = Ἰτεϋλαμιδη = $C_6H_4 <^{OH}_{CONH_2}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως πυκνῆς καυστικῆς ἀμμωνίας ἐπὶ τὸν ἰτεϋλικὸν μεθυλαιθέρα· κρυσταλλικὰ ἄχροα ἢ κίτρινα λέπια, τηκόμενα ἐν 138°, διαλυτὰ ἐν 125 μ. ὕδατος ψυχροῦ, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι θερμῷ, οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Τὸ φάρμακον ἐνεργεῖ ὡς τὸ ἰτεϋλικὸν ἀξύ, προτιμᾶται ὅμως ἐκείνου ὡς ἄγευστον, δίδεται εἰς δόσιν 0,15 γρμ. ἐφάπαξ καὶ 1 γρμ. δι' ἡμέρας, ὡς ἀντινευραλγικὸν καὶ ἀντιρρευματικόν. 1495

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1496 **SALICYLRESORCINKETONUM = Trioxybenzophenon.** Ἐπροτάθη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν, διασπᾶται δ' εὐκόλως εἰς ρεσορκίνην καὶ ἰτεϋλικὸν ὀξύ, ὧν κέκτηται καὶ τὰς ἰδιότητας. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, ἐσωτερικῶς δὲ κατὰ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου εἰς δόσιν 3 — 4 γρμ.

1497 **SALIFEBRINUM = Salicylanilid = Σαλιπυρετίνη.** Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ὀξανιλίδης μετὰ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος, τοῦτέστιν ἀναλόγως τῆς σαλιπυρίνης τῆς παραγομένης ἐξ ἀντιπυρίνης καὶ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Τὸ σκεύασμα συνίσταται ἐκ λευκῆς κόνεως, ἀδιαλύτου ἐν ὕδατι, εὐδιαλύτου ἐν οἰνοπνεύματι, ἐρυθρανούσης δὲ τὸν κυανοῦν χάρτην τοῦ ἡλιοτροπίου. Ἡ σαλιπυρετίνη εἶνε εὐωνοτέρα τῆς σαλιπυρίνης καὶ ἀνεγράφη ὡς ἀντιρρευματικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

1498 **SALIFORMIN = Hexamethylentetraminum salicylicum. Formin um salicylicum = Σαλιφορμίνη** $= C_6H_{12}N_4.C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ COOH. \end{matrix}$

Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι· ἐπροτάθη ἀντὶ τῆς οὐροτροπίνης, ἧς πλεονεκτεῖ ὡς ἀντισηπτικωτέρα, ὡς διαλυτικὸν τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος κατὰ τῆς λιθιάσεως τῆς κύστεως καὶ τῶν κυστιτίδων μετ' ἀμμωνιακῆς ζυμώσεως τῶν οὔρων· χορηγεῖται εἰς δόσιν 1 — 2 γρμ., διαλελυμένη ἐν πολλῷ ὕδατι.

1499 **SALIGENINUM = Σαλιγενίνη** $= C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ CH_2OH. \end{matrix}$ Προϊὸν διασπάσεως τῆς ἰτείνης, σκευάζεται καὶ τεχνητῶς διὰ συμπυκνώσεως μίγματος μυρμηκαλδεΰδης καὶ φαινόλης· εἶνε διαλυτὴ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι καὶ ἀνεγράφη κατὰ τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ τῶν παροξυσμῶν τῆς ἀρθριτίδος εἰς δόσιν 0,5 — 1 γρμ. ἐν καταποτίοις ἢ ἐν διαλύματι περιέχοντι 4 γρμ. σαλιγενίνης, 30 γρμ. οἰνοπνεύματος καὶ 300 γρμ. ὕδατος.

1500 **SALIPHENUM = Salicyl - p - phenetidin = Σαλιφαίνη** $= C_6H_4 < \begin{matrix} O.C_2H_5 \\ NH.CO.C_6H_4.OH. \end{matrix}$ Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τριχλωριούχου φωσφόρου ἐπὶ τὴν ἰτεϋλικὴν φενετιδίνην· κρυστάλλια ἄχροα, τηκόμενα εἰς 139°,5, σχεδὸν ἐν ὕδατι ἀδιάλυτα, ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αἰνοπνεύματι εὐδιάλυτα, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι. Πρεσυτάθη ὡς ἀντιπυρετικόν.

SALIPYRINUM = Salipyrazolin, Antipyrinum salicylicum, Salazolon, Salicylate d' antipyrine = Σαλιπυρίνη = $C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ CO.O(C_{11}H_{12}N_2O) \end{matrix}$. Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐπὶ ἀτμολούτρου διυγρανθέντος μίγματος 57,7 μ. ἀντιπυρίνης καὶ 42,3 μ. ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος δι' αἰνοπνεύματος. Ἀποτελεῖται ἐκ λευκῆς κρυσταλλικῆς κόνεως, τηκομένης ἐν 91° — 92°, διαλυτῆς ἐν αἰνοπνεύματι καὶ ὕδατι θερμῷ (1 : 25), δυσδιαλύτου ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 200). Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5 — 2 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας, κατὰ τῆς γρίππης καὶ ὀξείας κορύζης, ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τῶν συνεχῶν καὶ ὑφεσιμων πυρετῶν, ὡς ἀντιρρευματικὸν καὶ παυσίπονον κατὰ τῶν ὀξέων καὶ χρονίων ρευματισμῶν, κατὰ τῆς ρευματικῆς ἰσχιάδος καὶ τῶν ρευματικῶν μυαλγιῶν, νευραλγιῶν καὶ ἡμικρανιῶν. Παρηγγέλθη καὶ κατὰ τῆς δυσμηνορροίας καὶ ὡς αἰμοστατικὸν κατὰ τῆς μητρορραγίας, χορηγουμένη εἰς δόσιν 1 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐμμήνου ῥοῆς. Ἡ σαλιπυρίνη μετὰ διανθρακικοῦ νατρίου, παρέχει ἐλαιώδη μᾶζαν, ὅθεν φευκτέα ἡ τοιαύτη σύμμιξις. 1501

SALITHYMOL = Salicylate de thymol, Ether salicylique du thymol = Σαλιθυμόλη = $C_7H_6O_3 . C_{10}H_{13}O$. Ἕνωσις τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ τῆς θυμέλης, σκευάζεται διὰ διαλύσεως τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ τῆς θυμέλης ἐν αἰνοπνεύματι καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ ὑδροξειδίου τοῦ νατρίου. Τὰ προκύπτοντα ἅλατα τοῦ νατρίου ξηραίνονται καὶ κονιοποιοῦνται, εἶτα δὲ θερμαίνονται μετὰ τριχλωριούχου φωσφόρου ἐν 120°—130°. Τὸ προϊὸν τῆς ἀλληλεπιδράσεως κατεργάζεται ἐν ὕδατι, ἐν τῷ ὁποίῳ παραμένει ἀδιάλυτος ἡ σαλιθυμόλη, κρυσταλλουμένη κατόπιν δι' αἰνοπνεύματος. Κόνις κρυσταλλικὴ λευκή, γεύσεως ὀλίγον γλυκείας, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτος ἐν αἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι· τὸ σκεύασμα συνιστᾶται εἰς δόσιν 0,25 — 0,5 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν. 1502

SALIX NIGRA. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος ὁ φλοιὸς περιέχει τὸ Extractum salicis nigrae fluidum, ὅπερ ἀνεγράφη ὡς καταπραϋντικὸν ἐπὶ ὑπεραισθησίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων 1503

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

καὶ κατὰ τῆς σπερματορροίας, λευκορροίας, προστατορροίας καὶ βλεννορροίας εἰς δόσιν 1—3 γρμ. δι' ἡμέρας.

1504 **SALOLGLYCERINUM.** Σκευάζεται ἐκ 10 γρμ. σαλόλης, 5 γρμ. ἀραβικοῦ κόμμεως καὶ 7 ½ γρμ. ὕδατος μεταποτισμένων εἰς γαλακτωμα, ὅπερ μίγνυται κατόπιν μετὰ γλυκερίνης μέχρι βάρους 100 γρμ. Ἀνεγράφη εἰς χρίσματα.

1505 **SALOLCOLLODIUM.** Συνίσταται ἐκ 4 μ. σαλόλης, 4 μ. αἰθέρος καὶ 30 μ. κελλοδίου. Ἀνεγράφη εἰς χρίσματα κατὰ τῶν ξυματιστρῶν.

1506 **SALOCOLLUM=Phenocollum salicylicum, Salicylate de phenocolle=Σαλόκολλα=** $C_6H_4<\begin{matrix}OC_6H_5\\NH(CH_2NH_2CO)\end{matrix}C_6H_4OHCOOH.$ Σκευάζεται διὰ συνενώσεως τῆς φαινοκόλλης μετὰ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος δι' οἰνοπνεύματος. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, γεύσεως γλυκείας, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:200), διαλυτὴ ἐν ὕδατι ζέοντι, δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν ζέοντι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικόν, παυσίπονον καὶ ἀντιρρευματικόν, εἰς δόσιν 1—2 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας· ἐδόθη τὸ σκεύασμα μετ' ἐπιτυχίας καὶ κατὰ τῆς γρίππης.

1507 **SALOLUM=Salicylate de phenol, Phenolum salicylicum, Ether phenylsalicylique=Σαλόλη=** $C_6H_4<\begin{matrix}OH\\COOC_6H_5\end{matrix}$ Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ ὀξυχλωριούχου φωσφόρου ἐπὶ μίγματος ἰτεϋλικοῦ καὶ φαινολικοῦ νατρίου· τὸ προϊὸν ἐκπλύνεται δι' ὕδατος καὶ κρυσταλλοῦται δι' οἰνοπνεύματος. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, ἐπ' ἐλάχιστον ἀρωματική, τηκομένη ἐν 42°, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι (1:0,3), σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι (1:10), ἐν χλωροφορμίῳ καὶ λιπαροῖς ἐλαίοις· περιέχει 40 % φαινικοῦ ὀξέος καὶ 60 % ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη ἡ σαλόλη, ὡς ἀντιρρευματικὸν ἐπὶ ὀξέων καὶ χρονίων ρευματισμῶν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, κατὰ μυαλγιῶν, νευραλγιῶν καὶ ρευματικῶν ἡμικρανιῶν, εἰς δόσιν 1—2 γρμ., πολλάκις τῆς ἡμέρας· κατὰ παθήσεων καταρροϊκῶν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ μάλιστα κυστιτίδων, ὡς καὶ κατὰ τῶν χολολίθων· ἐδόθη εἰς δόσιν 1—2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῶν ἐντερικῶν κατάρρων, τῆς γαστροεντερίτιδος, τῆς χολεροειδοῦς διαρροίας, τῆς δυσεντερίας καὶ τῆς ἐλώδους ἐντεριτίδος· τῶν παιδῶν εἰς δόσιν 0,15 γρμ. κατὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τρίωρον, κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς δόσιν 0,6—1,2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, κατὰ τῆς λαρυγγίτιδος εἰς ἡμερησίαν δόσιν 4 γρμ. καὶ κατὰ τῆς χολέρας εἰς ἡμερησίαν δόσιν 4 — 8 γρμ. Ἐξωτερικῶς ἐδόθη ὡς ἀντισηπτικὴ κόνις ἐπιπάσεως ἐν μίγματι μετ' ἀμύλου (0,1—1:10) καὶ ἐν οἰνοπνευματούχοις διαλύμασιν ἀντισηπτικοῖς, ἔτι δὲ ὡς παραστατοκτόνον καὶ στυπτικὸν πρὸς ἐκζέματα καὶ κνήφας, εἰς ἄλειμμα (1:10). Ἡ σαλόλη ἐν μίγματι μετὰ βρωμιούχου καφουρᾶς ῥευστοποιεῖται, ὅθεν φευκτέα ἡ σύμμιξις τούτων.

SALOLUM CAMPHORATUM = Salolcampher, Salolcamphré = 1508
Καμφορωμένος σαλόλη. Σκευάζεται διὰ μίξεως καὶ θερμάνσεως μίγματος ἐκ 30 μ. σαλόλης καὶ 20 μ. καφουρᾶς. Κόνις λευκὴ κρυσταλλική, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, ἐν αἰθέρι καὶ ἐν λιπαρεῖς ἐλαίοις. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ παθήσεων τῶν ὠτων καὶ κατὰ δερμοπαθειῶν.

SALOPHENUM = Acetparamidosalol, Acetylparamidosalol, Salicylate d' acetylparamidophenol = Σαλοφαίνη 1509
$C_6H_4 < \overset{OH}{COO.C_6H_4.N} < \overset{H}{COCH_3}$. Σκευάζεται δι' ἀναγωγῆς τοῦ ἐκ τῆς παρανιτρεφαινόλης καὶ τοῦ ἰτεϋλικοῦ ὀξέος παραγομένου ἰτεϋλικοῦ παρανιτροφαινυλεστέρος καὶ ἑνώσεως τῆς παραγομένης ἀμιδοσαλόλης μετὰ τοῦ ὀξυλίου. Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυτὴ ἐν ὕδατι ζέοντι, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκεται ἐν 187°—188°, περιέχει 51 % ἰτεϋλικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ παυσίπονον εἰς δόσιν 4—6 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ τῆς ἰσχιάδος, ἐδόθη καὶ κατὰ τῆς γρίππης, κατὰ νευραλγιῶν τοῦ τριδύμου καὶ κεφαλαλγιῶν εἰς δόσιν 1 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 4—6 γρμ.

SALOLVASELINUM. Σκευάζεται ἐξ 1 μ. σαλόλης καὶ 9 μ. 1510
βαζελίνης συντηκομένων, εἶτα δὲ ἐν ὑγδίῳ συνανατριβομένων. Ἀνεγράφη κατὰ ῥαγάδων τῶν χειρῶν καὶ τῶν χειλέων.

SALUBERIN = Salubrine. Μῖγμα 2 μ. ὀξικοῦ ὀξέος, 50 μ. 1511
οἰνοπνεύματος, 25 μ. ὀξικοῦ αἰθέρος καὶ 23 μ. ὕδατος. Τὸ μῖγμα τοῦτο, ἀραιούμενον μετὰ διπλασίου μέχρις ἑξαπλασίου ποσοῦ ὕδατος, παρέχεται ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ αἱμοστατικόν.

SALUBROL. Παράγωγον βρωμιοῦχον τῆς ἀντιπυρίνης, σκευα- 1512
ζόμενον δι' ἐπιδράσεως βρωμίου ἐπὶ τὴν μεθυλενοδισαντιπυρίνην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κόνις ἄμορφος, σχεδὸν ἄοσμος, κιτρίνη, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, μὴ δηλητηριώδης· ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου, ὡς κόνις ἐπιπάσεως καὶ εἰς γάζαν (20 %).

1513 **SAMBUCINUM = Sambucium.** Εἶνε τὸ ῥοῴδες ἐκχύλισμα τοῦ ἀποφελλωθέντος φλοιοῦ τοῦ φυτοῦ Sambucus nigra· ἀνεγράφη ὡς διουρητικὸν εἰς δόσιν 10 — 20 γρμ. ἐδόθη καὶ ἀντὶ τῆς δακτυλίτιδος, δὲν κέκτηται δὲ ἐπιβλαβῆ ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ τῶν νεφρῶν.

1514 **SANATOL = Σανατόλη.** Ἀπολυμαντικὸν συνιστάμενον ἐκ μελανεφραίου ἀραιοῦ ὑγροῦ, ὀσμῆς πισσώδους καὶ ἀντιδράσεως λίαν ἐξύνου· κατὰ πᾶσαν πιθανότητα περιέχει μίγματα ἑνώσεων τῶν κρεσολῶν μετὰ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος.

1515 **SANGUINAL.** Σκεύασμα παραγόμενον ἐκ τοῦ αἵματος μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῆς ἰνικῆς αὐτοῦ καὶ περιέχον 10 % αἱμοσφαιρίνης, 46 % ἅλατα τοῦ αἵματος καὶ 44 % λευκωματίνην τῶν μυῶν μετὰ πεπτώνης. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χλωρώσεως καὶ τῶν ἀναιμιῶν, τῶν παρακολουθουμένων ὑπὸ νευρασθενείας.

1516 **SANGUINARINUM.** Ῥητινώδης οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Sanguinaria canadensis· ἀνεγράφη εἰς μικρὰς δόσεις 0,02—0,05 γρμ. ὡς πραϋντικὸν καὶ τονωτικόν, εἰς μεγαλειτέρας, ὡς καθαρτικὸν καὶ ἐμετικὸν καὶ εἰς δόσιν 0,005—0,008 γρμ. ἐνεργεῖ ὡς ἀποχρεμπτικόν.

1517 **SANGUIS TAURI EXSICCATUS = Αἷμα ξηρὸν βοός.** Ἄοσμος καστανέχρους, ἐν ὕδατι διαλυτὴ κόνις· ἀνεγράφη ὡς θρεπτικὸν εἰς παιδία μὲν εἰς δόσιν 3—7 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, εἰς ἐνήλικας δὲ 20 — 25 γρμ. καὶ παρέχεται ἐντὸς ὕδατος, οἴνου ἢ γάλακτος.

1518 **SANGUISUGA OFFICINALIS=Hirudo officinalis = Βδέλλαι.** Ἔγχυμα σκευαζόμενον ἐκ τῶν ζωτῶν βδελλῶν ὅτ' ἐπιχύσεως ζέοντος ὕδατος ἀνεγράφη κατὰ τῶν θρομβώσεων τοῦ αἵματος.

1519 **SANOFORM=Ether methyldijodosalicylique, Ether méthylique dijodosalicylé. = Σανοφόρμιον. =** $C_6H_2 \begin{cases} COOCH_3 \\ OH \\ J_2 \end{cases}$

Προϋτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου, συνίσταται ἐκ τοῦ δισιωδοϊτεθύλικοῦ μεθυλαιθέρος καὶ περιέχει 62,7 % ἰωδίου. Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, μὴ ἀλλοιου-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μένη ἐν τῷ φωτί, οὔτε κατόπιν μακρᾶς διατηρήσεως, τήκεται ἐν 110°, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι, διαλυτὴ καὶ ἐν βαζελίνῃ, χρήσιμος ὡς κόνις ἐπιπάσεως καὶ εἰς τὴν παρασκευὴν ἀντισηπτικῆς γάζης (Gaze sanoformée), κολλοδίου καὶ ἀλοιφῶν (1 : 10). Τὸ σκεύασμα δὲν εἶνε δηλητηριῶδες καὶ ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ ἰωδοφορμίου μετ' ἐπιτυχίας ἰδίᾳ ἐπὶ προσφάτων πυορροουσῶν πληγῶν καὶ τῶν μαλακῶν ἑλκῶν.

SANTONINOXIMUM = Σαντονινοξίμη = $C_{15}H_{18}O_2NOH$. 1520
Ἡ οὐσία αὕτη παρεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Cannizzaro διὰ πολυώρου (6—7 ὥρας) ἐν βρασμῷ ἐπιδράσεως 4 μ. ὑδροχλωρικῆς ὑδροξυλαμίνης ἐπὶ 5 μ. σαντονίνης προδιαλυθείσης ἐν 50 μ. οἰνοπνεύματος (90 %) ἐν τῷ ὁποίῳ προσετέθησαν καὶ 3—4 μ. ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου. Συνίσταται ἐκ λευκῶν βελονοειδῶν κρυστάλλων, διαλυτῶν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι καὶ ἐν ὑγρᾷ ἀσθενῶς ἀλκαλικῇ ἢ ἐξύνσει, τήκεται εἰς 216°—217°. Ὁ Coppola εὗρεν ὅτι ἡ σαντονινοξίμη ἐνεργεῖ κατὰ τῶν ἑλμινθοειδῶν ἀσκαρίδων τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος, ὡς καὶ ἡ σαντονίνη, ἕνεκα δὲ τοῦ δυσδιαλύτου αὐτῆς ἐνεργεῖ ἧττον δηλητηριωδῶς ἐκείνης, διὸ καὶ προὐτάθη παρ' αὐτοῦ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς σαντονίνης. Παρέχεται εἰς παιδία 2 — 3 ἐτῶν εἰς δόσιν 0,05 γρμ. εἰς παιδία μέχρι τῶν 9 ἐτῶν αὐξάνεται ἡ δόσις μέχρι 0,15 γρμ. εἰς ἐνήλικας δίδεται 0,2—0,3 γρμ.

SAPOCARBOLUM. Μῖγμα συνιστάμενον ἐξ ἀκαθάρτου φαινικοῦ ὀξέος καὶ καλιούχου σάπωνος καὶ περιέχον τὰς κρεσόλας ἐν διαλύσει διὰ σαπωνοποιήσεως· εἶνε ὑγρὸν καστανοκίτρινον, σιροπιῶδες, ἔχει τὴν ὀσμὴν τοῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀπολυμαντικόν. 1521

SAPOLANOLINUM. Σκευάζεται ἐκ 2 μ. σάπωνος καλιούχου καὶ 2 — 2 ½ μ. λανολίνης· χρήσιμον εἰς παρασκευὴν ἀλοιφῶν διὰ βορικοῦ ὀξέος καὶ ρεσορσίνης.

SAPONARIA ALBA. Ἀνεγράφη ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου ὡς ἀσφαλὲς καὶ ἀκίνδυνον ἐμμεναγωγὸν καὶ παρέχεται τὸ σιρόπιον αὐτῆς ἐπὶ τετραήμερον ἢ πενταήμερον κατὰ κοχλιάρια τῆς τραπέζης τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ οἰνοπνευματῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 0,8—1,5 γρμ. 1522

SAPROLUM = Σαπρόλη. Τὸ ἀντισηπτικὸν τοῦτο φάρμακον εἶνε καστανόχρουν ὑγρὸν καὶ συνίσταται ἐκ μίγματος ἀκαθάρτων κρεσολῶν μεμιγμένων μετὰ πυριδινικῶν βάσεων καὶ ὑδρογονανθρά- 1523

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θράκων προερχομένων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ τῆς ἀποκαθάρσεως τῶν ὀρυκτῶν ἐλαίων· 100 μ. τούτου περιέχουσι 40—45 μ. κρεσόλης, 35 — 40 μ. ἑτέρων συστατικῶν τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐξ ὑδρογονανθράκων. Τὰ γενόμενα διὰ σαπρόλης πειράματα, ἀπέδειξαν τὸ φάρμακον ἁρμοδιώτατον πρὸς ἀφαίρεσιν πάσης δυσοσμίας ἐξ ὀργανικῶν σηπομένων οὐσιῶν καὶ ἰσχυρὸν ἀντισηπτικόν, καθόσον ἐν ἀραιώσει (1 : 100) ἐπέφερεν ἀνακοπὴν τῆς σήψεως ἐν ὑγροῖς σηπομένοις. Ἐπίσης ἀπεδείχθη ὅτι κενώσεις τυριώντων καὶ χολεριώντων μιχθεῖσαι μετὰ σαπρόλης (1%), κατέστησαν ἐντελῶς ἀκίνδυνοι.

1525 **SARCOCEPHALUS ESCULENTUS = Doundaké.** Ὁ φλοιὸς τοῦ ἐν Ἀφρικῇ φυομένου φυτοῦ τούτου φέρεται ὡς Cortex Doundaké, κέκτηται τὴν ἐνέργειαν τῆς κίνας καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—4 γρμ. ὡς τονωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν.

1526 **SARCOPEPTONUM.** Ἀμερικανικὸν πεπτωνοῦχον σκεύασμα περιέχον 35% πεπτώνης, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἀναιμίας.

1527 **SARRACENIA FLAVA.** Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—3 γρμ. κατὰ χρονίας διαρροίας, γαστραλγίας καὶ δυσπεψίας.

1528 **SARRACENIA PURPUREA.** Φυτὸν τῆς Νέας Γῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη εἰς δόσιν 4—5 γρμ. ἐν ἐγχύματι, ὡς διουρητικὸν καὶ διαφορητικὸν ἐπὶ ἐξανθηματικῶν ἐμπυρέτων νόσων, οἷον ἰλαρᾶς, εὐλογίας, ὀστρακιᾶς κ.τ.τ.

1529 **SCHINUS MOLLE.** Οἱ καρποὶ τοῦ φυτοῦ τούτου ἐλευθερούμενοι τοῦ ἐπικαρπίου παρέχονται εἰς κόνιν κατὰ τῆς βλεννορροίας, ὅπως καὶ τὸ μυρτίδανον. (Ἴδε καὶ Resina Schinus molle).

1530 **SCILLAINUM = Σκιλλαΐνη.** Ἄχρουν ἢ κιτρινωπὸν γλυκωματογόνον, ἐκ τῶν βολβῶν τῆς σκίλλης ἐξαγόμενον. Ἀνεγράφη ὡς διουρητικόν, ἀλλ' ἐνέργειᾳ καὶ δηλητηριωδῶς ἐπὶ τῆς καρδίας· ἡ ἐφάπαξ δόσις εἶνε 0,001 γρμ. ἡ ἡμερησία 0,01 — 0,04 γρμ.

1531 **SCILLIPICRINUM = Σκιλλοπικρίνη.** Ἐκ τῶν βολβῶν τοῦ φυτοῦ Scilla maritima ἐξαγόμενον· κόνις κιτρινάλευκος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ὑγροσκοπική· ἀνεγράφη ὡς διουρητικόν.

1532 **SCOPARIA DULCIS.** Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου ἔχουσι πικρὰν γεῦσιν καὶ ἀνεγράφησαν ὡς τονωτικὰ καὶ στομαχικά, τὸ δὲ ἀφέψημα τῆς ῥίζης ὡς ἀντιδλεννορροϊκὸν καὶ αἱμοστατικόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

SCOPARINUM = Σκοπαρίνη $=C_{21}H_{22}O_{10}$. Συνυπάρχει μετὰ 1533
τῆς σπαρτείνης ἐν τῷ φυτῷ Spartium scoparium· μικρὰ ὠχροκίτρινα κρυσταλλία, δυσδιάλυτα ἐν ψυχρῷ ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, μᾶλλον διαλυτὰ ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑγροῖς ἀλλὰ θερμοῖς· ἀνεγράφη ὡς διουρητικὸν εἰς δόσιν 0,1 — 0,5 γρμ.

SCOPOLAMINUM = Σκοπολαμίνη $= C_{17}H_{21}NO_4+H_2O$. 1534
Ἐξάγεται ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ Scopola atropoides· κατὰ τὸν Slmith ἡ σκοπολαμίνη εἶνε ταυτόσημος τῇ ὑοσκίνῃ (Hyoscinum), ἀλλὰ κατὰ τὸν Ladenburg εἶνε διάφορος ἐκείνης, ἀλλ' ἔχει ὅμως παρομοίαν θεραπευτικὴν ἐνέργειαν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ὑοσκίνη τοῦ ἐμπορίου ἡ ἐνέχουσα πάντοτε σκοπολαμίνην, παρέχει τὰ αὐτὰ πάντοτε θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα. Εὔχρηστον ἅλας εἶνε τὸ ὑδροβρωμικὸν=Scopolaminum hydrobromicum $= C_{17}H_{21}NO_4.HBr+3H_2O$, ὅπερ κρυσταλλοῦται εἰς διαυγῆ ῥομβικὰ κρυστάλλια, ἐξανθοῦντα ἐν τῷ ἀέρι, διαλυτὰ ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτα ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, εὐδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι, τηκόμενα ἐν 190°· ἀνεγράφη τὸ ἅλας τοῦτο, ὅπου καὶ ὅπως ἡ Hyoscinum hydrobromicum.

SCOPOLAMINUM IODICUM = Ἰωδικὴ σκοπολαμίνη = 1535
$C_{17}H_{21}NO_4HJO_3$. Ἄχροοι κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι· τὸ ἅλας ἐφάνη ὀλίγῳ ἢ τρὶς ὀραστικώτερον τῶν λοιπῶν ἁλάτων τῆς σκοπολαμίνης καὶ παρέχεται εἰς δόσιν ἐσωτερικῶς οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ $^1/_2$ χιλιοστογράμμου, εἰς ὑποδόρειον δὲ ἔνεσιν εἰς ποσὰ οὐχὶ μεγαλείτερα τῶν 0,0002 γρμ. συνήθως χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,0001 — 0,00015 γρμ. Ἀνεγράφη καὶ κατὰ τῆς ἰρίτιδος καὶ κερατίτιδος ὡς μυδριατικόν.

SCUTELLARIA LATERIFOLIA. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτι- 1536
νος τὸ ῥαῶδες ἐκχύλισμα τῆς πόας ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,25 — 1 γρμ., ὡς ἀντισπασμωδικόν, ἀντινευραλγικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν.

SEDATINUM. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο παρέχεται νῦν ἡ ἀντιπυ- 1537
ρίνη, κατ' ἀρχὰς ὅμως ἐφέρετο ἕνωσις παραγομένη δι' ἐπιδράσεως τοῦ ναρθικοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν παραμιδοφενετόλην καὶ ἔχουσα χημικὸν τύπον $C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_3 \\ NH(C_4H_9CO) \end{matrix}$. Κρυσταλλοῦται εἰς βελονοειδῆ κρυστάλλια δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι, ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ, διαλυτὰ ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι· ἀνεγράφη ὡς πραϋντικὸν καὶ ἀντινευραλγικόν.

SELENIUM PRAECIPITATUM=Σελήνιον διὰ καθιζήσεως. 1538

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄμορφος ἐρυθρὰ κόνις, διαλυτὴ ἐν θειούχῳ ἄνθρακι· ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς κατὰ δερματικῶν παθήσεων, τοῦ ἐκζέματος, τῆς κνήφης, κτλ. καὶ παρέσχεν εὐάρεστα ἀποτελέσματα· ἡ συνήθως ἀναγραφομένη ἀλοιφὴ συνίσταται ἐκ 2 μ. σελήνιου καὶ 30 μ. βαζελίνης.

1539 **SENECIO JACOBAEA = Seneçon Jacobée, Herbe de Saint Jacques.** Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀναγράφεται τὸ φάρμακον συνήθως ὡς ἐμμηναγωγὸν κατὰ δυσμηνορρειῶν καὶ ἀμηνορροιῶν ὑπὸ τὴν μορφὴν βάμματος (1 : 10) ἢ καὶ ῥοώδους ἐκχυλίσματος· τὸ βάμμα δίδεται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 2 γρμ. ἤτις αὐξάνεται καὶ μέχρι 10 γρμ. ἄνευ ἐπιβλαβοῦς τινος συνεπείας, τὸ δὲ ῥοῶδες ἐκχύλισμα χορηγεῖται εἰς δόσιν 20 σταγόνων τετράκις τῆς ἡμέρας.

1540 **SEPTENTRIONALINUM.** Ἀλκαλοειδὲς ἐκ τοῦ φυτοῦ Aconitum septentrionale· κέκτηται τὴν ἐνέργειαν τῆς κευραρίνης καὶ ἀνεγράφη κατὰ τῆς λύσσης καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῶν δηλητηριάσεων διὰ στρυχνίνης.

1541 **SÉQUARDINUM = Brownsequardinum, Extractum testiculare.** Σκεύασμα ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν ὄρχεων κυνῶν ἢ ἰνδοχοίρων ἐξαγόμενον ἀναγραφὲν κατὰ νευρασθενειῶν, τῆς νωτιαίας φθίσεως καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν ἐν γένει τοῦ ὀργανισμοῦ.

1542 **SERIBELI.** Συνίσταται ἐκ τῶν σπερμάτων καὶ τῶν ῥιζῶν τοῦ φυτοῦ Connarus Africanus τοῦ ἐν Γουϊνέᾳ φυομένου· ἀνεγράφη ὡς ταινιοκτόνον, παρεχόμενον εἰς ἀφέψημα ἐξ 60 γρμ. μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ ὁποίου λαμβάνεται καὶ μία δόσις εἰνεπνευματώδους ποτοῦ. Τὸ φάρμακον περιέχει 50 % στεατικὴν καὶ ῥοϊνικὴν ὀξὺ καὶ χρωστικὴν οὐσίαν· τὰ σπέρματα προτιμῶνται ὡς ταινιοκτόνα, παλαιοὶ ὅμως τῶν βοτανικῶν προτιμῶσιν ὡς δραστικωτέρας τὰς ῥίζας καὶ ἕτεροι λαμβάνουσιν ἀφέψημα σκευαζόμενον ἐκ μίγματος σπερμάτων καὶ ῥιζῶν.

1543 **SEROSUBLIMATUM = Serrum sublimatum.** Ἕνωσις τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου μετὰ τοῦ λευκώματος τοῦ ὀρροῦ τοῦ αἵματος. Φέρονται δύο σκευάσματα εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ ἓν ὑγρὸν περιέχον 1 % τῆς ἀνωτέρω ἑνώσεως καὶ τὸ ἕτερον στερεὸν εἰς φυλλίδια περιέχον 10 %. Ἀνεγράφησαν ὡς ἀντισηπτικά.

1544 **SEMEN AESCULI HIPPOCASTANI.** Τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα τούτου = Extractum Aesculi hippocastani seminis fluidum ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῶν ἐξ αἱμορροΐδων πόνων, ἐπὶ δὲ ἰσχυρῶν αἱμορραγιῶν, χορηγεῖται ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Extr. Hamamelidis fluid. (20 : 10), εἰς δόσιν 10 — 15 στα-
γόνων πρωΐαν καὶ ἑσπέραν.

SEMEN SIMABAE. Τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ Simaba cedron 1545
τῆς N. Ἀμερικῆς, ἀνεγράφησαν εἰς δόσιν 0,2 — 1,25 γρμ. ὡς
ἀντιπυρετικὰ κατὰ τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν, τῶν δυσπεψιῶν καὶ
κατὰ τῶν ἐγγμάτων τῶν ὄφεων.

SEMEN STROPHANTHI. Προέρχονται ἐκ τῶν διαφόρων εἰδῶν 1546
τοῦ στροφάνθου καὶ ἰδίᾳ τοῦ Strophanthus hispidus καὶ
ἀναγράφεται συνήθως τὸ βάμμα αὐτῶν (1 : 10), ὡς τονωτικὸν
τῆς καρδίας εἰς δόσιν 5 — 8 σταγόνων τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέ-
ρας. Αἱ θεριστυχα κατεργάσματα τῶν σπερμάτων προκαλοῦσι,
ἐνσταλλαζόμενα ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ,
ἐλικὴν ἀναισθησίαν.

SERRI = Ὄρροι. Διακρίνουσι νῦν **φυσικοὺς ὄρρους** οἵτι- 1547
νες εἶνε προϊόντα μικροβιολογικῶν ἐργαστηρίων καὶ **τεχνητοὺς
ὄρρους** τοὺς ἐκ διαλυμάτων χημικῶν οὐσιῶν συνισταμένους.
Οἱ φυσικοὶ ὄρροι λαμβάνονται ἐκ ζώων καταστάντων τεχνη-
τῶς ἀνόσων διὰ μικρῶν καὶ ἐπανειλημμένων ἐνέσεων τοξινῶν ἐκ
καλλιεργείας τῶν παθογόνων βακτηριδίων καὶ περιέχουσι τὰς
ἀντιτοξίνας τὰς ἐξουδετερούσας τὴν ἐπιβλαβῆ ἐνέργειαν τῶν
τοξινῶν. Τὸ 1893 ὁ Behring ἐν Γερμανίᾳ καὶ ὁ Roux ἐν Γαλ-
λίᾳ ἐβράβευσαν τὴν **ὀρροθεραπείαν** (Serrumtherapie) διὰ
τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀντιδιφθεριτικοῦ ὄρρου. Ἡ ὀρροθεραπεία
ἀναγράφει σήμερον μέγαν σχετικῶς ἀριθμὸν ὀρρῶν, ὑπολείπε-
ται ὅμως ἡ ἀκριβὴς ἔρευνα διὰ κλινικῶν πειραμάτων πολλῶν
ἐξ αὐτῶν.

Ἐκ τῶν φυσικῶν ὀρρῶν ἀναφέρομεν 1) τὸν **Serrum antidi-
phtheriticum = διφθεριτικὸν ὄρρόν,** οὗτινος φέρονται εἰς τὸ
ἐμπόριον πλείονα εἴδη. α') Ὁ ὀρρὸς τοῦ Roux ὁ γενικῶς ἐν
Γαλλίᾳ χρησιμοποιούμενος φέρεται εἰς φιαλίδια δύο μεγεθῶν,
ὧν τὰ μὲν περιέχουσιν ὀρρὸν 10 κυβ. ἑκ. τὰ δὲ 20 κυβ. ἑκ. ἀμ-
φότερα δὲ ἐνέχουσιν ὀρρὸν τῶν αὐτῶν μονάδων ἀντιτοξίνης. Ἡ
προφυλακτικὴ δόσις εἶνε 5 κυβ. ἑκ. ἡ δὲ θεραπευτικὴ 15 — 20
κυβ. ἑκ. β') Ὁ τοῦ Behring ἐν φιαλιδίοις 2 κυβ. ἑκ. (Νο 0=200
κανονικαὶ μονάδες ἀντιτοξίνης) καὶ 10 κυβ. ἑκ. (Νο 1 = 600,
Νο 2=1000 καὶ Νο 3=1500 μονάδες ἀντιτοξίνης) καὶ γ') Ὁ
τοῦ Aronson ὑπὸ τοῦ Schering ἐν Βερολίνῳ σκευαζόμενος
ἐν φιαλιδίοις 5 ἢ 10 κυβ. ἑκ. (500 ἢ 1000 μονάδες ἀντιτοξί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νης). Πρὸς διατήρησιν προστίθεται ἐν τῷ ὀρρῷ τοῦ Behring 0,5 % φαινικοῦ ὀξέος, ἐν τῷ ὀρρῷ τοῦ Arouson τρικρεσόλης 1 % καὶ ἐν τῷ ὀρρῷ τοῦ Roux καφουρά. Οἱ ἀντιδιφθεριτικοὶ ὀρροὶ δέον νὰ φυλάσσωνται ἐν τόπῳ ὄροσερῷ καὶ σκοτεινῷ. Ἐκτὸς τῶν τριῶν κυρίων εἰδῶν τοῦ ἀντιδιφθεριτικοῦ ὀρροῦ φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον τοιοῦτοι καὶ ἐκ Βιέννης, ἐκ Βουδαπέστης, ἐκ Στουτγάρδης, ἐκ Πετρουπόλεως καὶ ἐξ Ἀθηνῶν (κ. Παμπούκη). Ἐκτὸς τῶν ῥευστῶν ὀρρῶν ἐσκευάσθησαν καὶ ξηροὶ ἀντιδιφθεριτικοὶ ὀρροὶ = Serrum antidiphteriticum siccum ὑπὸ τῶν Ἄγγλων Klein καὶ Bokenham καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ Behring, οἵτινες φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὴν μορφὴν κόνεως, ἔτι δὲ ἐσκευάσθησαν ὀρροὶ καὶ δι' ἠλεκτρολύσεως εἷος εἶνε ὁ ἠλεκτρολυτικὸς ὀρρὸς τοῦ Smirnow· 2) τὸν **ἀντιστρεπτοκοκκικὸν** = Serrum antistreptococcicum s. Antistreptococcinum s. Marmorekin, τὸν ἀναγραφόμενον κατὰ τοῦ ἐπιλοχείου πυρετοῦ καὶ τοῦ ἐρυσιπέλατος· 3) τὸν **ἀντικαρκινώδη**· 4) τὸν **ἀντισυφιλιδικὸν**· 5) τὸν **ἀντιτετανικὸν**· 6) τὸν **ἀντιτυφικὸν**· 7) τὸν **ἀντιφθιδικὸν** τοῦ Maragliano· 8) τὸν **ἀντιλεπρώδη**· 9) τὸν **ἀντιευλογιώδη**· 10) **τὸν κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν ἰοβόλων ὄφεων**· 11) τὸν **κατὰ τοῦ ἄνθρακος** τοῦ Silavo· 12) τὸν **ἀντιχολερικὸν** τοῦ Ranson· 13) τὸν **ἀντιπνευμονικὸν** καὶ 15) τὸν **ἀντιπανωλικὸν ὀρρὸν** τοῦ Yersin.

Ἐκ δὲ τῶν **τεχνητῶν ὀρρῶν** τῶν ἀναγραφομένων εἷς ὑποδορείους ἢ καὶ ἐνδοφλεβικὰς ἐνέσεις, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ νευρασθενειῶν, αἱμορραγιῶν, γενικῶν ἐξασθενήσεων, κατὰ τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύφου καὶ κατ' αὐτῆς τῆς χολέρας ἀναφέρομεν· 1) τὸν τοῦ **Cheron** τὸν συνιστάμενον ἐκ 4 μ. φωσφορικοῦ νατρίου, 8 μ. θειϊκοῦ νατρίου, 2 μ. μαγειρικοῦ ἅλατος, 1 μ. φαινικοῦ ὀξέος καὶ 100 μ. ὕδατος· 2) τὸν τοῦ **Crocq** ἐκ 2 μ. φωσφορικοῦ νατρίου καὶ 100 μ. ὕδατος· 3) τὸν τοῦ **Hayem** τὸν κατὰ τῆς χολέρας χρησιμοποιηθέντα, ἐκ 10 μ. θειϊκοῦ νατρίου, 5 μ. μαγειρικοῦ ἅλατος καὶ 1000 μ. ὕδατος· 4) τὸν τοῦ Galvagni ἐξ $7\frac{1}{2}$ μ. μαγειρικοῦ ἅλατος, 5 μ. δισανθρακικοῦ νατρίου καὶ 1000 μ. ὕδατος· 5) τὸν χειρουργικὸν ὀρρὸν ἐξ 7,5 μ. μαγειρικοῦ ἅλατος καὶ 1000 μ. ὕδατος· 6) τὸν τοῦ Lutaud ἐκ 10 μ. θειϊκοῦ νατρίου, 5 μ. φωσφορικοῦ νατρίου καὶ 100 μ. ὕδατος· 7) τὸν τοῦ Cantani ἐκ 4 μ. χλωριούχου νατρίου, 3 μ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ 1000 μ. ὕδατος· 8) τὸν τοῦ Saumel ἐξ 6 μ. χλωριούχου νατρίου, 3 μ. ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ 1000 μ. ὕδατος· 9) τὸν τοῦ Schiess ἐξ 0,75 μ. χλωριούχου νατρίου, 1000 μ. ὕδατος καὶ 0,50 μ. διτανθρακικοῦ νατρίου· 10) τὸν τοῦ Vignesi ἐκ 50 μ. χλωριούχου νατρίου καὶ 1000 μ. ὕδατος· 11) τὸν τοῦ Huchard ἐκ 10 μ. φωσφορικοῦ νατρίου, 2,5 μ. θειϊκοῦ νατρίου, 5 μ. χλωριούχου νατρίου, 1,5 μ. φαινικοῦ ξέος καὶ 100 μ. ὕδατος καὶ 12) τὸν ἀναγραφέντα κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων ὀρρὸν τοῦ de Renzy ἐξ 1 μ. ἰωδίου, 3 μ. ἰωδιούχου καλίου, 5 μ. χλωριούχου νατρίου καὶ 1000 μ. ὕδατος.

SIEGESBECKIA ORIENTALIS = Herbe divine. Τὸ βάμμα τῆς 1548
πόας τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Περσίας καὶ Ἰαπωνίας ἀνεγράφη εἰς δόσιν 4—8 γρμ. ὡς διαφορητικὸν κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ ὡς ἀντισυφιλιδικόν· ἐξωτερικῶς δὲ μετὰ γλυκερίνης κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

SIMULO. Εἶνε οἱ καρποὶ τοῦ φυτοῦ Capparis coreacea, ὧν 1549
τὸ βάμμα (1:8) ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—8 γρμ. κατὰ τῶν ὑστεριςμῶν, τῆς ἐπιληψίας καὶ νευροπαθειῶν ὡς καὶ κατὰ τῆς ἕξεως ὡς θηκεσαλπιγγίτιδος εἰς δόσιν 3—4 γρμ.

SINODOR. Φύραμα σκευαζόμενον ἐξ 1 χιλιογρ. διαλύματος 1550
ξικοῦ μαγνησίου (20 %) καὶ 40 γρμ. κεκαυμένης μαγνησίας· ἀνεγράφη κατὰ τῆς δυσοσμίας τῶν ἱδρώτων. Τὸ σκεύασμα μετ' ἀνθρακικοῦ μαγνησίου μιγνύμενον καὶ δι' ἐλαίου τῆς μέντης ἀρωματιζόμενον παρέχει φύραμα χρήσιμον πρὸς κάθαρσιν τῶν ὑδόντων.

SIRUPUS CHININO-FERRI-CALCARIAE LACTOPHOSPHORICAE. 1551
Συνίσταται ἐκ Chinini sulphurici 10,0 gr. acidi sulfur. dil. aq. dest. aā q. s. ad solut. aq. ammoniacalis q. s. acid. lactic. 10,0 gr. calcariae lactophosphor. 30,0 gr. ferri lactici 15,0 gr. aq. dest. fervidae 60 gr. syrup. simpl. frigidi 875,0 gr. Κατ' ἀρχὰς διαλύεται ἡ θειϊκὴ κινίνη τῇ προσθήκῃ τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ ἀραιοῦ θειϊκοῦ ξέος ἐν ὕδατι ἀπεσταγμένῳ καὶ τὸ διάλυμα μίγνυται μετὰ τοῦ ἀμμωνιούχου ὕδατος πρὸς καθίζησιν τῆς κινίνης, ἥτις διηθεῖται καὶ ἐπιμελῶς πλύνεται. Κατόπιν ἡ καθαρὰ κινίνη διαλύεται ἐν τῷ γαλακτικῷ ξέει καὶ τὸ διάλυμα μίγνυται μετὰ τοῦ ἁπλοῦ σιροπίου. Ὁ γαλακτικὸς σίδηρος ἐν μίγματι μετὰ τοῦ γαλακτοφωσφορικοῦ ἀσβεστίου δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λύεται ἐν θερμῷ ἀπεσταγμένῳ ὕδατι διὰ τριβῆς ἐν ἰγδίῳ, εἶτα δὲ τὸ διάλυμα μίγνυται μετὰ τοῦ σιροπίου. Ἕκαστον μικρὸν κοχλιάριον ἐκ τούτου περιέχει 0,05 γρμ. γαλακτικῆς κινίνης, 0,07 γρμ. γαλακτικοῦ σιδήρου καὶ 0,15 γρμ. γαλακτοφωσφορικοῦ ἀσβεστίου. Τὸ σκεύασμα ἔχει κιτρίνην χροιὰν καὶ εἶνε διαυγές, ἡ γεῦσις αὐτοῦ εἶνε εὐάρεστος πικρά, ἐλίγον ὑπόξυνος καὶ δὲν καταλείπει ἐν τῷ στόματι δυσάρεστον μεταλλικὴν γεῦσιν, διατηρεῖται ἐπὶ μακρὸν ἀναλλοίωτον παραμένον διαυγές. Τὸ σιρόπιον ἐδόθη μετὰ καλῶν ἀποτελεσμάτων κατὰ τὴν ἀνάρρωσιν ἐκ μακρῶν ἐμπυρέτων νόσων, πνευμονικῶν κατάρρων, δυσπεψιῶν καὶ ραχίτιδος. Ἡ δόσις ἐπὶ ἀνηλίκων εἶνε 2—3 μικρὰ κοχλιάρια καθ' ἡμέραν, δι' ἐνήλικας δὲ 2—3 κεχλιάρια τῆς τραπέζης ἐν ὕδατι σακχαρούχῳ πρὸ τοῦ γεύματος λαμβανόμενα.

1552 **SOJA HISPIDA.** Φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας, οὗτινος τὰ σπέρματα μὴ ἐνέχοντα ἄμυλον χρησιμεύουσι πρὸς διατροφὴν τῶν διαβητικῶν. Ἐξ αὐτῶν κατασκευάζεται καὶ τὸ εὔχρηστον ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ Περσίᾳ καρύκευμα κρεάτων καὶ ἰχθύων τὸ φερόμενον ὑπὸ τὸ ὄνομα Soja ἢ Soohu.

1553 **SOLANINUM = Σολανίνη.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ Solanum· κρυσταλλοῦται εἰς ἀχρόους μεταξοστίλπνους βελόνας λίαν πικράς, σχεδὸν ἀδιαλύτους ἐν ὕδατι (1:8000), δυσδιαλύτους ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι (1:500) εὐδιαλύτους ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 235°. Ἀνεγράφη ἡ σολανίνη καὶ τὸ ὑδροχλωρικὸν αὐτῆς ἅλας = Solaninum hydrochloricum, ὡς ναρκωτικὸν καὶ παυσίπονον κατὰ γαστραλγιῶν, πῶν πόνων τῶν ἀτάξικων καὶ τῶν νευριτίδων εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,05 — 0,1 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 0,3 γρμ.

1554 **SOLANUM CAROLINENSE.** Τὸ βάμμα τῶν ῥαγῶν ἀνεγράφη κατὰ τῆς ἐπιληψίας παρεχόμενον ἀνὰ τρίωρον κατὰ κοχλιάρια μικρά. Τὸ Extractum Solani carolinensis fluidum ἀνεγράφη ἐπίσης κατα τῆς ἐπιληψίας, ὅπου ἡ χρῆσις τῶν βρωμιούχων ἀντενδείκνυται καὶ παρέχεται κατὰ $^1/_2$—2 μικρὰ κοχλιάρια τετράκις τῆς ἡμέρας.

1555 **SOLANUM PANICULATUM = Jurubebe.** Παρέχονται ἐπὶ παθήσεων τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ σπληνὸς σκευάσματα παραγόμενα ἐκ τοῦ ῥιζοειδοῦς καὶ τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Βραζιλίας· τὸ σιρόπιον χορηγεῖται κατὰ δύο κοχλιάρια μεγάλα τρὶς τῆς ἡμέρας, ὁ οἶνος κατὰ τέσσαρα κοχλιάρια δι' ἡμέρας καὶ τὸ Ex-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tractum solani paniculati fluidum εἰς δόσιν ½—2 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, ὡς καθαρτικὸν καὶ διουρητικὸν ἐπὶ παθήσεων τοῦ ἥπατος, τοῦ σπλῆνὸς καὶ τῆς κύστεως.

SOLPHINOL = Solinol. Ἀντισηπτικὸν φάρμακον ἐν Γαλλίᾳ 1556
σκευαζόμενον, συνίσταται ἐκ μίγματος πλειόνων ἀντισηπτικῶν φαρμάκων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ βόρακος, τοῦ βορικοῦ ὀξέος καὶ τῶν θειωδῶν ἁλκαλίων. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις διαλυτὴ ἐν 10 μ. ὕδατος καὶ 20 μ. γλυκερίνης· διαλύματα αὐτοῦ 2,5 — 10 % χρησιμεύουσιν ὡς ἀπολυμαντικὰ ἐν τῇ χειρουργικῇ.

SOLUTIO ARISTOLI. Σκευάζεται ἐξ 1 γρμ. ἀριστόλης καὶ 1557
100 γρμ. ἐλαίου τῶν ἀμυγδάλων ἀποστειρωθέντος· ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1 κυβ. ἑκ. δι' ἡμέρας εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων.

SOLUTIO FERRI SALICYLICI. 27,75 μ. θειϊκοῦ σιδήρου, 20,40 1558
μ. ξυλικοῦ νατρίου καὶ 210 μ. ὕδατος παρέχουσι διάλυμα, ὅπερ μίγνυται μετὰ διαλύματος 37,6 μ. ἰτεϋλικοῦ νατρίου ἐν 210 μ. ὕδατος. Τὸ μίγμα διηθεῖται καὶ ὁ ἠθμὸς ἐκπλύνεται· δι' ὕδατος μέχρις οὗ τὸ διήθημα γίνει 450 μ. ᾧ τίνι προσμίγνυνται 30 μ. γλυκερίνης.

SOLUTIO MOREL – LAVALLE. Συνίσταται ἐκ 2 μ. εὐκαλυ- 1559
πτόλης, 5 μ. ἱεροξυλόλης, 4 μ. ἰωδοφορμίου, καὶ 79 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν. Ἀνεγράφη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις κατὰ τῆς φυματώσεως τοῦ δέρματος.

SOLUTIO PICOT. Συνίσταται ἐκ 5 μ. ἱεροξυλόλης, 1 μ. ἰω- 1560
δοφορμίου, 47 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν καὶ 47 μ. ὑγρᾶς παραφίνης. Ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς φυματώσεως τοῦ δέρματος.

SOLUTIO PIGNOL. Συνίσταται ἐκ 14 μ. εὐκαλυπτόλης, 5 μ. 1561
ἱεροξυλόλης, 1 μ. ἰωδοφορμίου καὶ 80 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν. Ἀνεγράφη εἰς ἐνέσεις κατὰ τῆς φυματώσεως τοῦ δέρματος.

SOLUTOLUM καὶ SOLVEOLUM. Ἀμφότερα τὰ σκευάσματα 1562
ταῦτα ἀνεγράφησαν ὡς ἀντισηπτικὰ καὶ ἀπολυμαντικά, ἰδίᾳ συνιστᾶται τὸ Solveolum εἰς διαλύματα 0,5—2 %, ἅτινα ἀναγράφονται ὡς ὑπέρτερα τῶν ἐν χρήσει ἀντισηπτικῶν, δὲν εἶνε δὲ καὶ δηλητηριώδη. Τὸ Solveolum φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς καστανόχρουν ἐλαιῶδες ὑγρόν, E. B. 1,153 — 1,158, διαλυτὸν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι καὶ συνιστάμενον ἐκ κρεσόλης διαλελυμένης ἐν διαλύματι κρεσοτινικοῦ νατρίου, περιέχει 27 % κρεσόλης. Τὸ Solutolum ὑγρὸν ἐλαιῶδες, καστανό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χρουν, διαυγές, ἐν ὕδατι διαλυτόν, E. B. 1,17, περιέχον 60 % κρεσόλης, διαφέρει τοῦ Solveolum κατὰ τὸ ὅτι δὲν εἶνε οὐδέτερον ὑγρὸν ὡς ἐκεῖνο, ἀλλὰ κέκτηται ἀλκαλικὴν ἀντίδρασιν καὶ συνίσταται ἐκ κρεσολῶν διαλελυμένων ἐν διαλύματι κρεσολεύχου νατρίου· τὸ Solutolum ὡς ἀλκαλικὸν εἶνε ἀκατάλληλον πρὸς ἀπολύμανσιν χειρουργικῶν ἐργαλείων, κατάλληλον ὅμως πρὸς ἀπολύμανσιν πτυέλων, ἐκκρίσεων καὶ πτωμάτων εἰς διαλύματα (5—20 %).

1563 **SOMATOSE = Σωματόζον.** Νέον θρεπτικὸν μέσον σκευαζόμενον ἐκ κρέατος καὶ περιέχον 84—90 % λευκωματικὰς οὐσίας (Albumose) μετ' ὀλίγης πεπτόνης· 5 γρμ. ἐκ τούτου ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 30 γρμ. βοείου κρέατος. Αἱ κλινικαὶ παρατηρήσεις ἀπέδειξαν τὸ θρεπτικὸν τοῦτο φάρμακον κάλλιστον διὰ πάσχοντας ἐκ καρκίνου τοῦ στομάχου, ἐκ φθίσεως, χλωριάσεως καὶ ἐν γένει ἀναρρωνύοντας, ὡς καὶ πρὸς διατροφὴν νηπίων. Κόνις ἄχρους καὶ ἄοσμος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἐν γάλακτι καὶ ἐν ζωμῷ. Θεωρεῖται τὸ φάρμακον ὡς πλεονεκτοῦν τῶν πεπτωνῶν, φέρεται δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐντὸς κυτίων ἐκ λευκοσιδήρου 50, 100 καὶ 200 γρμ. καὶ παρέχεται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 10—15 γρμ. εἰς παιδία καὶ 30 γρμ. εἰς ἐνήλικας.

1564 **SOMNALUM = Ethylchloralurethane.** Διάλυμα ἐνύδρου χλωράλης καὶ οὐρεθάνης ἐν αἰνοπνεύματι. Ὑγρὸν ἄχρουν ἀναγραφὲν ὡς ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 1—2 γρμ.

1565 **SOYMIDA FEBRIFUGA = Swietinia febrifuga.** Ὁ ἔλαιὸς τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν, ἀνεγράφη ὡς τονωτικόν, στυπτικὸν καὶ ἀντιπεριοδικὸν κατὰ διαλειπόντων πυρετῶν, δυσεντερίας καὶ διαρροίας εἰς δόσιν 3 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας. Ἀνεγράφησαν καὶ γαργαρίσματα στυπτικὰ ἐξ ἀφεψημάτων 80 : 500.

1566 **SOZAL = Sozol, Paraphenol, Sulfonate d'Aluminium = Σοζάλη** $= \left(C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ SO_3 \end{matrix} \right)_6 Al_2$. Φάρμακον προταθὲν ὡς στυπτικὸν καὶ ἀντισηπτικόν, ἔχον ἀναλόγους πρὸς τὴν ἀλευμινόλην ἰδιότητας, ἃς ὅμως διαφέρει καθ' ὅσον τὸ ἐν ὕδατι διάλυμα τῆς σοζάλης εἶνε ἄχρουν, ἐνῷ τὸ τῆς ἀλευμινόλης ἐμφαίνει φθορισμὸν καὶ δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου τὸ μὲν τῆς σοζάλης γίνεται ἰῶδες, τὸ δὲ τῆς ἀλευμινόλης κυανοῦν. Ἡ σοζάλη εἶνε ἀργιλλίου ἅλας τοῦ παραφαινολοθειονεξέος, ἐνῷ ἡ ἀλευμινόλη εἶνε ἀργιλλίου ἅλας τοῦ β-ναφθολοδιθειονεξέος. Ἡ σοζάλη συνίσταται

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκ κρυσταλλικῶν κοκκίων, γεύσεως λίαν στυπτικῆς, διαλυτῶν ἐν ὕδατι, γλυκερίνῃ καὶ αἰνεπνεύματι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ στυπτικὸν εἰς διαλύματα 1 %.

SOZODON=Σωζόδοντον. Σκευάζεται ἐκ 300 μ. ἀνθρακικοῦ 1567
ἀσβεστίου διὰ καθιζήσεως παραγομένου, 60 μ. κόνεως σάπωνος, 4 μ. καρμηνίου, 1 μ. ἐλαίου μοσχοκαρύων, 0,5 μ. ἐλαίου τῶν πιπερομυγδάλων, 0,3 μ. ἐλαίου τῶν ῥόδων καὶ ποσοῦ γλυκερίνης ἀρκοῦντος πρὸς σχηματισμὸν μάζης μαλακῆς τιθεμένης ἐντὸς σωληνοειδῶν ἐκ κασσιτέρου κυτίων.

SOZOJODOLUM=Acidum sozodolicum, A. dijodoparaphenolo- 1568
sulphonicum, Acide dijodoparaphenylsulphurique = Σωζοϊωδόλη $= C_6H_2J_2 < \begin{matrix} OH \\ SO_3H \end{matrix}$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως τοῦ παραφαινελσθειονικοῦ καλίου ἐν ὑδροχλωρικῷ ὀξεῖ καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ χλωριούχου ἰωδίου ἢ διαλύματος ἰωδιούχου καὶ ἰωδικοῦ καλίου· τὸ παραγόμενον ἅλας τοῦ καλίου ἀποσυντίθεται εἶτα διὰ θειϊκοῦ ὀξέος. Κρύσταλλοι βελονοειδεῖς διαλυτοὶ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ γλυκερίνῃ, περιέχοντες 42 % ἰωδίου. Ἀνεγράφη ἡ σωζοϊωδόλη εἰς διαλύματα 2—3 % ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν ἔτι δὲ καὶ κατὰ ἐκζεμάτων, ἕρπητος τοῦ τριχωτοῦ μέρους καὶ τῆς συκώσεως, ὡς καὶ κατὰ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ ῥινοφαρυγγικοῦ βλεννογόνου ὑμένος· προτιμῶνται νῦν τὰ ἅλατα αὐτῆς. (Ἴδε Kalium, Natrium, Hydrargyrum καὶ Zincum sozojodolicum).

SPARTEINUM = Σπαρτεΐνη $= C_{15}H_{26}N_2$. Τὸ ὑγρὸν ἅλκα- 1569
λοειδὲς τοῦ φυτοῦ Spartium scoparium. Ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ ῥυθμιστικὸν κατὰ τῶν μετ' ἀρρυθμίας παθήσεων τῆς καρδίας. Τὸ **θειϊκὸν** ἅλας = Sparteinum sulphuricum = $C_{15}H_{26}N_2.H_2SO_4$ συνίσταται ἐξ ἀχρόων καὶ ἀόσμων κρυσταλλίων, διαλυτῶν ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι καὶ παρέχεται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,01—0,02 γρμ. μέχρι 0,1 γρμ. Ἡ **ὑδροϊωδικὴ σπαρτεΐνη** = Sparteinum hydrojodicum εἶνε μὲν διαλυτὴ ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ὅμως ἐν οἰνοπνεύματι καὶ κρυσταλλοῦται εἰς λευκὰς βελόνας. Ἀνεγράφη εἰς ἁς δόσεις καὶ ἡ θειϊκή.

SPASMOTIN = Sphacelotoxin = Σπασμοτίνη $= C_{20}H_{31}O_9$. 1570
Ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως κατεργαζομένης μετ' αἰθέρος καὶ μιγνυομένου τοῦ κατεργάσματος μετὰ πετρελαϊκοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αἰθέρος. Καλλιτον σκευάζεται ἡ σπασμοτίνη ἀποχωριζομένων κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐλαίου τῆς ἐρυσιπώδους σηκάλεως καὶ κατόπιν κατεργαζομένης ταύτης μετ' αἰθέρος. Κόνις κιτρίνη, ἄμορφος, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἀραιοῖς ὀξέσι καὶ πετρελαϊκῷ αἰθέρι, εὐδιάλυτος ἐν αἰθέρι, οἰνοπνεύματι καὶ βενζόλῃ. Ἡ σπασμοτίνη ἑνοῦται μετὰ τῶν ἀλκαλοειδῶν καὶ παρέχει ἅλατα ἀποσυντιθέμενα εὐκόλως δι' ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς ἐρυσιπώδους σηκάλεως εἰς δόσιν 0,04 — 0,08 γρμ., ἥτις δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρις 0,1 γρμ.

1571 **SPERMINUM = Σπερμίνη = $C_4H_{13}N_3$.** Οὐσία ἀποχωρισθεῖσα ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν ὄρχεων μόσχων. Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρεται τὸ **ὑδροχλωρικὸν ἅλας** = Sperminum hydrochloricum καὶ διάλυμα τούτου = Solutio Sperminī hydrochlorici, ἀμφότερα ἀναγραφέντα εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις ὡς τονωτικὰ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ διεγερτικὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐπὶ ἐξασθενωτικῶν νόσων καὶ μαρασμοῦ. Ἡ σπερμίνη ἐσκευάσθη καὶ συνθετικῶς καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἐσταλήγησαν εἰς τὸ ἐμπόριον σκευάσματα τεχνητῆς σπερμίνης ἐνέχοντα τὴν πεπεραζίνην (ἴδε Piperazinum) ἀλλὰ κατὰ τὰ νεώτατα πειράματα τοῦ Poehl οὐδεμία ὑπάρχει σχέσις τῆς **ὑνδικῆς σπερμίνης** πρὸς τὴν **τεχνητὴν** καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς πρώτης εἶνε λίαν διάφορος τῆς δευτέρας. Ὑπὸ τὸ ὄνομα **Essentia Sperminī Poehl** φέρεται σκεύασμα συνιστάμενον ἐξ ἀρωματισθέντος οἰνοπνευματούχου διαλύματος 4 % τοῦ διπλοῦ ὑδροχλωρικοῦ ἅλατος τῆς σπερμίνης καὶ τοῦ γλωριούχου νατρίου. Ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ διεγερτικὸν χορηγούμενον εἰς δόσιν 25—40 σταγόνων ἐν θερμῷ ἰαματικῷ τινι ὕδατι τὴν πρωΐαν νήστεως τοῦ στομάχου.

1572 **SPIGELIA MARYLANDICA = Spigelie anthelminthique, Pinkroot.** Τὸ ῥοῶδες ἐνχύλισμα τῆς πόας καὶ τῆς ῥίζης ἀνεγράφη κατὰ τῶν ἑλμινθοειδῶν ἀσκαρίδων, παρεχόμενον εἰς παιδία εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ. εἰς ἐνήλικας 4—8 γρμ.

1573 **SPIRITUS CAPILLARIS RESORCINATUS.** Σκευάζεται ἐκ 4 γρμ. ῥεσορκίνης, 200 γρμ. οἰνοπνεύματος, 4 γρμ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν 4 γρμ. λανολίνης καὶ 2 γρμ. περουβιανοῦ βαλσάμου. Ἐκάστην ἑσπέραν διαῤῥέγεται ἡ ἐπιδερμὶς τῆς κεφαλῆς διὰ ψήκτρας, ἡς δὲ τῆς ἑβδομάδος τουλάχιστον καθαρίζεται ἡ κεφαλὴ δι' ὕδατος καὶ σάπωνος.

1574 **SPIRITUS SAPONATUS.** Σκευάζεται ἐξ 103 μ. ἀνθρακικοῦ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καλίου καθαροῦ διαλυθέντος ἐντὸς 220 γρμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου καὶ τοῦ προκύπτοντος διαλύματος μιγνυμένου μετὰ 240 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν καὶ 300 μ. οἰνοπνεύματος. Μετὰ ταῦτα προστίθενται τῷ μίγματι 120 μ. ἐσβεσμένης ἀσβέστου καὶ τὸ σύνολον θερμαίνεται ἐπὶ ἀτμολεύτρου μέχρις ἐντελοῦς σαπωνοποιήσεως, ἥτις συνήθως ἐπέρχεται ἐντὸς 10 λεπτῶν. Μετὰ τὴν ψῦξιν τοῦ μίγματος προστίθενται τούτῳ 900 μ. οἰνοπνεύματος καὶ διηθεῖται, τὸ ὑπόλειμμα ἐκπλύνεται διὰ 200 μ. οἰνοπνεύματος καὶ τὸ διήθημα ἀραιοῦται μετὰ 680 μ. ὕδατος ἀπεσταγμένου.

SPONGIA IODOFORMI. Χρήσιμος ἐν τῇ χειρουργικῇ, σκευάζεται διὰ κατεργασίας σπόγγου ἐπὶ πενθήμερον ἐν ἀραιῷ ὑδροχλωρικῷ ὀξεῖ (5 %), ἐκπλύσεως τούτου καὶ ξηράνσεως, εἶτα δὲ ἐμβαπτίσεως τοῦ ξηροῦ σπόγγου ἐν διαλύματι ἰωδοφορμίου ἐν αἰθέρι 7,5 %. Μετὰ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ αἰθέρος, φυλάσσεται ὁ σπόγγος ἐν φιάλαις καλῶς κεκλεισμέναις. 1575

STENOCARPINUM = Gléditschine = Στενοκαρπίνη. Ἀλκαλοειδές ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Gleditschia triacanthos (Acacia stenocarpo) ἐξαγόμενον· ἀνεγράφη ὡς μυδριατικόν. Ὑπὸ τὸ ὄνομα Stenocarpine φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ μίγματα ὑδροχλωρικῆς κοκαΐνης, θειϊκῆς ἀτροπίνης καὶ ἰτευλικοῦ ὀξέος. 1576

STERESOL = Stereosol. Εἶνε ἀντισηπτικὸν βερνίκιον ἐπὶ βλεννογόνων ὑμένων ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐφαρμοζόμενον καὶ κατασκευαζόμενον ἐκ τῶν ἑπομένων: Lacca in tabulis 270 γρμ. Benzoe 10 γρμ. Balsam. tolut. 10 γρμ. Acid Carbolic. cryst. 100 γρμ. Ol. cinnam. 6 γρμ. Saccharin. 6 γρμ. alkohol Q. S. ad 1 liter. 1577

STERISOL. Εἶνε διάλυμα γαλακτοσακχάρου 2,98 %, χλωριούχου νατρίου 0,67 %, φωσφορικοῦ καλίου 0,32 %, μυρμηκαλδεΰδης 0,52 % καὶ ὕδατος 95 %· ἀνεγράφη κατὰ τῆς διφθερίτιδος. 1578

STATICE ARMERIA. Φυτὸν τῆς N. Εὐρώπης, οὗτινος ἡ πόα ἀνεγράφη εἰς ἔγχυμα (10:200), τὸ δὲ ῥιζῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 8—15 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας ὡς διευρητικὸν ἐπὶ κατάρρων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ τῆς μήτρας, ὡς καὶ κατὰ τῆς λιθιάσεως τῶν νεφρῶν. 1579

STILLINGIA SILVATICA = Racine royale. Φυτὸν τῆς Β. Ἀ- 1580

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη ὡς ἐμετικὸν καὶ καθαρτικὸν ἐπὶ θερμοπαθειῶν, χειραδώτεως, τυφιλίδος καὶ ἡπατικῶν νόσων. Παρέχεται ἡ κόνις εἰς δόσιν 1 — 2 γρμ. δι' ἡμέρας ἢ καὶ τὸ ἀφέψημα τῆς ῥίζης (30 : 500).

1581 **STILUS DILUBILIS.** Ῥαβδία σκληρᾶς συστάσεως ἔχοντα τὴν μορφὴν τῶν ῥαβδίων τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου καὶ συνιστάμενα ἐξ ἀμύλου καὶ κόμμεως μιγνυομένων μετὰ διαφόρων φαρμάκων.

1582 **STILUS IODOFORMI E. BUTYRO CACAO.** Σκευάζονται ἐξ 9 μ. βουτύρου τοῦ κακάου, 1 μ. βενζοΐνης παραφίνης καὶ 10 μ. ἰωδοφορμίου.

1583 **STILUS IODOFORMI DURUS.** Σκευάζονται ἐξ 20 μ. ἰωδοφορμίου, 6 μ. κόνεως ἀραβικοῦ κόμμεως καὶ 5 μ. κόνεως σακχάρου, ἅτινα μεθ' ὕδατος μεταποιοῦνται εἰς μᾶζαν παρέχουσαν ῥαβδία ἀποξηρανόμενα ἐν ἠπίᾳ θερμότητι.

1584 **STILUS IODOFORMI FLEXIBILIS.** Σκευάζονται ἐκ 10 μ. ἰωδοφορμίου, 1 μ. κόνεως ἀραβικοῦ κόμμεως, 1 μ. τραγακανθίνου κόμμεως καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ γλυκερινούχου ὕδατος (ἀνὰ ἴσα μέρη). Τὰ ῥαβδία ταῦτα δύνανται νὰ σκευασθῶσι καὶ ἐξ 1 μ. πηκτῆς, 2 μ. γλυκερίνης, 1 μ. ὕδατος καὶ 4 μ. ἰωδοφορμίου.

1585 **STILUS MENTHOLI.** Φέρονται εἰς μικροὺς κώνους προσκεκολλημένους ἐπὶ ξυλίνου στηρίγματος καὶ ἀνεγράφησαν κατὰ τῆς ἡμικρανίας. Συνίστανται ἐκ καθαρᾶς μινθόλης ἢ καὶ περιέχουσιν 1 % θυμόλης, δι' ἧς καθίστανται ἧττον εὔθραυστα.

1586 **STILUS MENTHOLI CHIRURGICUS.** Σκευάζονται ἐκ βουτύρου τοῦ κακάου περιέχοντος 3—5 % κηροῦ καὶ 2—4 % μινθόλης.

1587 **STILUS SINAPISATUS.** Συνίστανται ἐξ 85 μ. μινθόλης, 10 μ. σπέρματος τοῦ κήτους καὶ 5 μ. αἰθερίου ἐλαίου τοῦ σινήπεως.

1588 **STILUS UNGUENS.** Ῥαβδία τὸ πάχος δακτύλου ἔχοντα καὶ συνιστάμενα ἐκ μίγματος κηρωτῆς καὶ σπέρματος τοῦ κήτους συμμιγνυομένου μετὰ διαφόρων φαρμάκων.

1589 **STOMATOL.** Μῖγμα περιέχον 4 μ. τερπινόλης, 2 μ. σάπωνος, 45 μ. οἰνοπνεύματος, 2 μ. ἀρωματικῶν οὐσιῶν, 5 μ. γλυκερίνης καὶ 42 μ. ὕδατος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικόν.

1590 **STRONTIUM ACETICUM = Ὀξικὸν στρόντιον = $(C_2H_3O_2)_2Sr. + {}^1/_2 H_2O$.** Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι· ἀνεγράφη ὡς ταινιοκτόνον.

1591 **STRONTIUM BROMATUM = Strontium hydrobromicum. Bromure**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

de strontium = **Βρωμιοῦχον στρόντιον** = $Sr\,Br_2+6\,H_2O$. Κόνις λευκὴ ἢ κιτρινωπή, λίαν ὑγροσκοπική. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1—2 γρμ. ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τῶν δυσπεψιῶν, τῶν νευρικῶν ἐμέτων, τῆς βριχθείας νόσου ὡς καὶ κατὰ τῆς ἐπιληψίας καὶ τῶν ὑστερισμῶν εἰς ἡμερησίαν δόσιν 6—10 γρμ.

STRONTIUM JODATUM = Jodure de strontium = Ἰωδιοῦχον στρόντιον. = $Sr\,J_2+6H_2O$. Κόνις λευκὴ ἢ κιτρινωπή, λίαν ὑγροσκοπική· ἀνεγράφη κατὰ καρδιακῶν καὶ πνευμονικῶν παθήσεων καὶ προτιμᾶται τοῦ ἰωδιούχου καλίου ὡς στερουμένη τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐνεργείας ἐκείνου. Κατ' ἀρχὰς παρέχεται εἰς δόσιν 1 — 1,5 γρμ. κατόπιν δὲ δίδεται καὶ μέχρι 5 γρμ. δι' ἡμέρας. 1592

STRONTIUM LACTICUM = Lactate de strontium = $(C_3H_5O_3)_2$ $Sr+3H_2O$. Λευκὰ κοκκία ἐν ὕδατι διαλυτά· ἀνεγράφη ὡς ταινιοκτόνον μῖγμα ἐξ 20 γρμ. γαλακτικοῦ στροντίου, 120 γρμ. ὕδατος καὶ 30 γρμ. γλυκερίνης παρεχόμενον ἐπὶ 6 ἡμέρας πρωΐαν καὶ ἑσπέραν ἀνὰ ἓν μέγα κοχλιάριον. Ἀνεγράφη τὸ γαλακτικὸν στρόντιον καὶ κατὰ τῆς ὀξείας παρεγχυματώδους νεφρίτιδος καὶ τῆς λευκωματουρίας εἰς δόσιν 1—3 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. 1593

STRONTIUM SALICYLICUM = Salicylate de strontium = Ἰτεϋλικὸν στρόντιον = $Sr\,(C_7H_5O_3)_2$. Λευκαὶ κρυσταλλικαὶ βελόναι, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Τὸ σκεύασμα εἰς δόσιν 0,3 γρμ. δοθὲν ἐδείχθη ἐξαίρετον ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων, ὑπερβάλλον κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν σαλόλην, τὴν ναφθαλίνην καὶ τὰ παρόμοια τούτων. Εἰς δόσιν 0,6—1 γρμ. κατὰ ἀρθριτικῶν καὶ χρονίων ῥευματικῶν παθήσεων χορηγηθέν, ἐφάνη κατὰ τὴν δρᾶσιν ἀνώτερον τῶν λοιπῶν ἰτεϋλικῶν ἁλάτων μὴ προκαλοῦν διαταραχὰς τοῦ στομάχου. 1594

STROPHANTINUM = Στροφανθίνη = $C_{31}H_{48}O_{12}$. Γλυκωμαγόνον ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ strophantus hispidus ἐξαγόμενον. Κόνις κρυσταλλικὴ λευκὴ ἢ κιτρινόλευκος λίαν πικρά, διαλυτὴ ἐν ὕδατι (1 : 40), δυσδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς δακτυλίτιδος ὡς τονωτικὸν ἐπὶ παθήσεων τῆς καρδίας εἰς δόσιν 0,0002—0,0004 γρμ. ἰδίᾳ δ' ἐνδείκνυται πρὸς παροξυσμοὺς ταχυκαρδίας καὶ ἀρρυθμίαν τῆς καρδίας. 1595

STROPHANTINUM TANNICUM = Δεψικὴ στροφανθίνη. 1596

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κιτρινέλαιος ἀμαρφος κόνις, διαλυτή ἐν αἰνοπνεύματι· περιέχει 58,14% στροφανθίνης καὶ ἀνεγράφη ὡς ἐκείνη κατὰ παθήσεων τῆς καρδίας.

1597 **STRYCHNINUM ARSENICOSUM = Ἀρσενικώδης στρυχνίνη** = $C_{21}H_{22}N_2O_2$. $HAsO_2$. Κόνις λευκὴ κρυσταλλικὴ λίαν πικρά. Ἀναγράφεται εἰς δόσιν 0,004 γρμ. ἐν Ἀμερικῇ ἀντὶ τοῦ διαλύματος Fowler κατὰ τῆς φθίσεως, τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, ὡς τονωτικὸν ἐπὶ ἀναιμιῶν καὶ δυσπεψιῶν καὶ τέλος ὡς διεγερτικόν.

1598 **STRYCHNINUM JODICUM = Ἰωδικὴ στρυχνίνη** = $C_{21}H_{22}N_2O_2HIO_3$. Μικροὶ ἄχροοι βελονοειδεῖς κρύσταλλοι διαλυτοὶ ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν εἰς ὑποθερείους ἐνέσεις, ἀλλ' εἰς δόσεις σὺχὶ ἀνωτέρας τῶν 0,006 γρμ.

1599 **STYLOSANTHES ELIATOR.** Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὸ ἐκχύλισμα ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,6—1,3 γρμ. ὡς καταπραυντικὸν ἐπὶ νόσων τῶν οὐρεποιητικῶν ὀργάνων καὶ τῆς μήτρας.

1600 **STYROGLYCERITUM.** Σκευάζεται ἐξ 1 μ. σάπωνος, 4 μ. βάμματος συνθέτου βενζόης, 8 μ. γλυκερίνης καὶ 16 μ. ὕδατος ῥέθρων. Ἀνεγράφη κατὰ ραγάδων τῶν χειρῶν.

1601 **STYRACOLUM = Cinnamyl-guajacol, Guajacolum cinnamylicum, Cinnamate de gaïacol, Ether gaiacol-cinnamique = Στυρακόλη** = $\frac{C_6H_4(OCH_3)}{C_6H_5CH=CHCO} > O$. Εἶνε ὁ κινναμωμικὸς αἰθὴρ τῆς ἱεροξυλόλης καὶ σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως τοῦ χλωριούχου κινναμυλίου ἐπὶ τὸ ἱεροξυλοῦχον νάτριον. Συνίσταται ἐκ μακρῶν βελονῶν, σχεδὸν ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, διαλυτῶν ἐν αἰνοπνεύματι, τηκομένων ἐν 130°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 1 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ καταρροϊκῶν παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, κατὰ τοῦ χρονίου καταρρου τῆς κύστεως, τῆς βλεννορροίας καὶ κατὰ τῆς φθίσεως, ἐξωτερικῶς δὲ ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν.

1602 **STYRONUM = Στυρόνη.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται μῖγμα ὑγροῦ στύρακος καὶ περουβιανοῦ βαλσάμου, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φέρεται τὸ **κινναμωμικὸν πνεῦμα** = $C_6H_5CH=CH.CH_2OH$. Ἀνεγράφη ἡ στυρόνη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ ἀρωματικὸν ἐν διαλύμασιν ἐπὶ κακοήμων ὠτορροιῶν.

1603 **SUBLIMOPHENOL.** Σκευάζεται δι' ἀναμίξεως φαινολικοῦ καλίου μετὰ διαλύματος ἅχνης τοῦ ὑδραργύρου καὶ συνίσταται ἐκ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μίγματος καλομέλανος καὶ φαινολικοῦ ὑδραργύρου. Τὸ καταπίπτον ἐρυθρωπὸν ἵζημα καθίσταται κατ' ἀρχὰς κίτρινον, εἶτα δὲ λευκόν, συλλεγόμενον δ' ἐπὶ ἠθμοῦ ἐκπλύνεται καὶ διαλυόμενον ἐν ζέοντι σίνσπνεύματι κρυσταλλοῦται. Οἱ κρύσταλλοι τήκονται ἐν 210° καὶ διαλύονται ἐν θερμοῖς διαλύμασι τοῦ φαινικοῦ ξέος. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα ὡς ἀντισηπτικόν.

SUCCUS CHELIDONII. Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ ῥώσσου ἰα- 1604
τροῦ Denissenko ὁ ὀπὸς τοῦ Χελιδονίου (Chelidonium majus) ὁ ἐνέχων ὡραστικὰ στοιχεῖα τὴν **χελεριθρίνην** καὶ τὴν **χελαδονίνην** χρησιμοποιηθεὶς κατὰ καρκινωμάτων καὶ σαρκωμάτων παρέσχεν εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀνεγράφη καὶ τὸ Extractum chelidonii aquosum spissum ἐσωτερικῶς εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1,5—5 γρμ. καὶ εἰς ὑποδερείους ἐνέσεις ἐκ διαλύματος τοῦ ἐκχυλίσματος ἐν ἰσοδαρεῖ ὕδατι, ἐξ οὗ κατὰ πᾶσαν 2—5 ἡμέραν ἐνεργεῖται ἔνεσις 5 κυβ. ἑκ.

SUCUBIRA = **Sebipira.** Εἶνε ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ τῆς Βρασι- 1605
λίας Bowdichia major, οὗτινος τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα ἀνεγράφη ὡς ἀντισυφιλιδικόν, ἀντιαρθριτικὸν καὶ ἀντιρρευματικόν.

SUCUNBA. Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ τῆς Βρασιλίας Plumieria 1606
sucunba ἀνεγράφη εἰς ἔγχυμα (30:1000) κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν· ἐκ τοῦ φλοιοῦ ἐξάγεται τὸ γλυκωματογόνον Agoniadin = $C_{10}H_{11}O_{12}$ τὸ προταθὲν εἰς δόσιν 0,12—0,25 γρμ. κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν.

SULFALDEHYDUM = **Thialdehydum, Thioacetaldehyde, Thio-** 1607
paraldehydum = **Θειαλδεΰδη** = C_2H_4S. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως ὑδροθείου ἐπὶ τὴν ἀλδεΰδην διαλελυμένην ἐν ὕδατι· ἐλαιώδες ὑγρὸν δυσαρέστου ὀσμῆς εὐκόλως εἰς πολυμερεῖς στερεὰς ἑνώσεις (Trithialdehyde ἢ Sulfoparaldehyde) μεταπῖπτον. Ἐπροτάθη ὡς ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 0,30—1 γρμ.

SULFAMINOLUM = **Thioxydiphenylaminum** = **Θειαμινόλη** 1608
= $C_6H_4 < \begin{matrix} S\text{-}S \\ N\ H \end{matrix} > C_6H_3OH$. Σκευάζεται διὰ βρασμοῦ τῆς μεταξυδιφενυλαμίνης μετὰ καυστικοῦ νάτρου καὶ θείου· τὸ διήθημα μίγνυται μετὰ διαλύματος χλωριούχου ἀμμωνίου, ὅτε καταπίπτει ἡ θειαμινόλη· κόνις κιτρίνη ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν σίνσπνεύματι, ἐντελῶς ἄοσμος καὶ ἄγευστος, τήκεται εἰς 155°. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς ἀντικατάστασιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ εἰς ἐμφυσήσεις κατὰ παθήσεων τοῦ στόματος καὶ τῆς ῥινός, ἐσωτερικῶς δὲ κατὰ τῆς κυστίτιδος εἰς δόσιν 0,25 γρμ. Διάλυμα θειαμινόλης ἐντὸς εὐκαλυπτόλης 8 % (Sulfaminol - eucalyptolum) ἀνεγράφη εἰς χρίσματα κατὰ τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος.

1609 **SULFONALUM = Acetone-diethylsulphone, Diethylsulphondimethylmethane = Θειονάλη** = $\frac{CH_3}{CH_3}>C<\frac{SO_2C_2H_5}{SO_2C_2H_5}$. Σκευάζεται ἐὰν βάσ μ. ἀνύδρου μερκαπτάνης μεθ' ἑνὸς μ. ἀνύδρου ἀξόνης ὑπ' ἀερώδους ὑδροχλωρικοῦ ἀξέος μετατραπῶσιν εἰς μερκαπτόλην, ἥτις ὑπ' ὀξειδώσεως ὑπ' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου παρέχει θειονάλην. Κρυσταλλοῦται εἰς μεγάλα ἄχρα πρίσματα, διαλυτὰ ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι (1:65), ἐν οἰνοπνεύματι ζέοντι (1:2), ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:500), ἐν αἰθέρι (1:135), χλωροφορμίῳ, βενζόλῃ καὶ ὕδατι ζέοντι (1:15) τηκόμενα εἰς 125° — 126°. Ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν εἰς νευρικοὺς ἄνευ σοβαρᾶς ὀργανικῆς βλάβης καὶ εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ νευραλγίας τοῦ προσώπου ἢ ὀδοντολγίας εἰς δόσιν 1—2 γρμ. ἐφάπαξ, ἐνεργεῖ μετὰ παρέλευσιν 5—6 ὡρῶν· ἡ μεγίστη ἡμερησία δόσις εἶνε 4 γρμ. Ἡ ἡ χρῆσις ἀνακόπτεται ἅμα τὰ οὖρα χρωσθῶσιν ἐρυθρόφαια. Ἡ θειονάλη παρηγγέλθη καὶ κατὰ τοῦ διαβήτου εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,5 — 1 γρμ. ὡς ἐλαττοῦσα τὴν πολυδιψίαν καὶ πολυουρίαν, ἐδόθη δὲ καὶ κατὰ τῶν νυκτερινῶν ἱδρώτων εἰς δόσιν 0,25 — 0,5 γρμ.

1610 **SULFURINUM.** Συνίσταται ἐκ μίγματος κρυσταλλικῶν θειούχων ἁλκαλίων, ἅτινα διαλυόμενα ἐν ὕδατι παρέχουσι τεχνητὰ θειοῦχα λουτρὰ πλεονεκτοῦντα τῶν διὰ τοῦ ἥπατος τοῦ θείου σκευαζομένων, ὡς ἧττον ἐκείνων ὀσμηρά.

1611 **SUMBUL.** Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ Euryangium Sumbul εἶνε εὔοσμος, τὴν ὀσμὴν τοῦ μόσχου ἔχουσα, ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5—1,5 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς διεγερτικὸν κατὰ τῆς χολέρας, τοῦ τύφου καὶ τοῦ τρόμου τῶν οἰνοποτῶν. Ἐδόθη καὶ εἰς ἔγχυμα (10—15:200) ἀνὰ δίωρον μέγα κοχλιάριον.

1612 **SUPPOSITORIA PURGATIVA = Ὑποθέματα καθαρτικά** = 1) Suppositoria Glycerini cum aloino — 0,5 γρμ. ἀλοΐνης προσταλυθείσης ἐν μυρμηκαμίδῃ καὶ ἐν ὑποθέματι χρησιμοποιηθείσης ὁρκοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νὰ προκαλέσωσιν εἰς δυσκοιλίους κένωσιν, 2) Suppositoria glycerini cum colocynthino —

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

0,3 γρμ. κολοκυνθίνης ἐν ὑποθέματι ἐπιφέρουσι σχεδὸν ἀσφαλῶς τὴν ἐπιθυμουμένην κένωσιν 3) Suppositoria glycerini cum citrullino — 0,02 γρμ. κιτρουλλίνης (κολοκυνθεΐνης) ἐν ὑποθέματι ἐρῶσιν ἀσφαλέστατα καὶ ἐπὶ τῶν μᾶλλον δυσχερῶν περιπτώσεων.

SUPRARENADENUM. Ἐκχύλισμα τῶν ἐπινεφριδίων, οὗτινος 1 γρμ. = 2 γρμ. προσφάτου ὀργάνου· ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἑφάπαξ 0,5 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 1—1,5 γρμ. κατὰ τοῦ σακχαρώδους καὶ τοῦ ἁπλοῦ διαβήτου, κατὰ τῆς νόσου τοῦ Basedow καὶ τῆς Ἀδισσωνείας, κατὰ τῆς ἀμηνορροίας καὶ τῆς νευρασθενείας. Σκεύασμα ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἐνεργείας εἶνε ἡ Supradin. 1613

SYMPHORICARPUS VULGARIS. Φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς, οὗτινος τὰ κλωνία εἰς κάνιν ἀνεγράφησαν ὡς διουρητικὰ εἰς δόσιν 1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἢ τὸ βάμμα αὐτῶν (1 : 5) εἰς δόσιν 2—4 γρμ. 1614

SYMPHOROLE = Συμφορόλαι. Συνίστανται ἐξ ἁλάτων τοῦ καφεϊνοθειτεξέος = Acidum sulphocafeicum s. coffeinosulphuricum, Acide cafeinsulfonique, Ac. sulphocafeinique. Καὶ τὸ μὲν τοῦ νατρίου ἅλας καλεῖται=Symphorol natrium, Symphorol N, Nasrol, Natrium coffeinosulfonicum, Cafeinsulfouate de soude, Sulfocafeate ou Sulfocafeinate de soude = $C_8H_9N_4O_3SO_3Na$, καὶ σκευάζεται ἐκ χλωροκαφεΐνης καὶ διθειώδους νατρίου· τὸ τοῦ λιθίου Symphorol L=$C_8H_9N_4O_3SO_3Li$ σκευάζεται ἐκ καφεϊνοθειϊκοῦ ἀμμωνίου καὶ ἀνθρακικοῦ λιθίου καὶ καλεῖται Symphorol-lithium, Lithium coffeinosulfonicum καὶ τὸ τοῦ στροντίου Symphorol S=$(C_8H_9N_4O_3SO_3)_2$ Sr, σκευάζεται ἐκ καφεϊνοθειϊκοῦ ἀμμωνίου καὶ χλωριούχου στροντίου καὶ καλεῖται Symphorol-Strontium, s. Strontium coffeinosulphonicum. Αἱ συμφορόλαι εἶνε ἄοσμοι λευκαὶ κόνεις, πικρᾶς γεύσεως, τὸ τοῦ λιθίου καὶ στροντίου ἅλας εἶνε εὐδιάλυτα ἔν τε τῷ θερμῷ καὶ ψυχρῷ ὕδατι, τὸ δὲ τοῦ νατρίου ἅλας εἶνε δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι ψυχρῷ· ἐν αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ δὲν διαλύονται αἱ συμφορόλαι. Συνιστῶνται ὡς διουρητικὰ εἰς δόσιν 1 γρμ. τετράκις ἢ ἑξάκις τῆς ἡμέρας παρεχόμεναι ἐντὸς καψακίων πηκτῆς καὶ ἰδία τὸ τοῦ νατρίου ἅλας. Τὸ τοῦ λιθίου συνιστᾶται κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος καὶ τῆς οὐρικῆς διαθέσεως καὶ τὸ τοῦ στροντίου κατὰ νεφριτικῶν παθήσεων. 1615

SYZYGIUM JAMBOLANUM = Eugenia Jambolana. Φυτὸν τῶν 1616

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς, οὗτινες τὰ σπέρματα φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα Jambul, Jambol, Jameni, Kabajame, Navel καὶ ἀνεγράφησαν κατὰ τοῦ διαβήτου εἰς δόσιν 20—40 γρμ. δι' ἡμέρας, τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα χορηγεῖται εἰς δόσιν 1 ½ κοχλιαρίου τραπέζης τρὶς τῆς ἡμέρας.

1617 **TABASCHIR.** Σκεύασμα παραγόμενον ἐκ τῶν κέμβων τοῦ καλάμου Bambu, ἀναγραφὲν ἐν Ἰνδίαις ὡς εἰδικὸν φάρμακον κατὰ τῆς ἕλκους μιάνσεως.

1618 **TACHIA GUYANENSIS = Caférana.** Ἡ ῥίζα τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς N. Ἀμερικῆς ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 1 γρμ. ἢ τὸ ἔγχυμα αὐτῆς (4:250) ἢ τὸ βάμμα εἰς δόσιν 4—8 γρμ.

1619 **TAKA-DIASTASE.** Σκευάζεται ἐκ τοῦ μήκυτος Aspergillus Oryzae καὶ εἶνε κόνις λευκοκιτρίνη, λίαν ὑγροσκοπική, ἀναγραφεῖσα ἐπὶ δυσπεψιῶν καὶ μάλιστα τῆς ὀξίνης δυσπεψίας (ὑπεροξύτητος) χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,1—0,3 γρμ. κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ.

1620 **TANGHININ.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ φυτοῦ Tanghinia venenifera· ἄχρωα κρυστάλλια ἐξανθοῦντα ἐν τῷ ἀέρι, τηκόμενα εἰς 182°, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι (1:200), διαλυτὰ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι· κέκτηται ἀνάλογον ἐνέργειαν πρὸς τὴν Strophanthinum.

1621 **TANNALBIN = Tannalbumine = Δεψολευκωματίνη.** Κόνις ἐρυθρόφαιος, ἄγευστος, πρόσφατος εἶνε διαλυτὴ ἐν τῷ στοματικῷ ὑγρῷ, ξηραινομένη ὅμως καθίσταται δυσδιάλυτος, γίνεται δὲ μᾶλλον δυσδιάλυτος διὰ παρατεταμένης θερμάνσεως, οὕτω δὲ κατορθοῦται νὰ μὴ διασπᾶται τὸ σκεύασμα ἐν τῷ στομάχῳ, ἀλλὰ μένον διὰ τῶν ἀλκαλίων τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος καὶ νὰ ὀρᾷ μένον ἐπὶ τούτου στυπτικῶς. Τὸ σκεύασμα εἶνε ἕνωσις λευκώματος μετὰ ταννίνης, σκευάζεται διὰ 4 — 5ώρου θερμάνσεως ἐν 110°—120° μίγματος λευκωματίνης καὶ ταννίνης καὶ περιέχει ἐκ τῆς τελευταίας 50 %. Ἀνεγράφη κατὰ ὀξέων καὶ χρονίων κατάρρων τῶν ἐντέρων καὶ κατὰ τῆς διαρροίας τῶν φθισικῶν, παρέχεται δὲ εἰς δόσιν 1 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,5 γρμ. διὰ παιδία καὶ 0,25 γρμ. διὰ βρέφη εἰς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Μετὰ 1—2 ἡμερῶν χρῆσιν δύναται ἡ δόσις νὰ ἐλαττωθῇ.

1622 **TANNIGEN = Diacetyltannin, Acetyltannin** $= C_{14}H_8(CH_3CO)_2O_9$. Συνίσταται ἐκ τοῦ ὀξικοῦ αἰθέρος τῆς ταννίνης, σκευάζε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ται διὰ παρατεταμένης θερμάνσεως μίγματος ἐκ ξηρᾶς ταννίνης, κρυσταλλικοῦ ὀξικοῦ ὀξέος καὶ ἀνυδρίτου τοῦ ὀξικοῦ ὀξέος. Ἀποτελεῖται ἐκ κιτρινοτέφρου ἀγεύστου καὶ ἀόσμου ὑγροσκοπικῆς κόνεως, ἥτις τήκεται εἰς 187°—190° καὶ εἶνε ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι ψυχρῷ, ἐπ' ἐλάχιστον διαλυτὴ ἐν ζέοντι ὕδατι καὶ αἰθέρι, εὐδιάλυτος ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι. Παρέχεται εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,2—0,5 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας, μέχρι 4 γρμ. δι' ἡμέρας κατὰ χρονίων καὶ ὑποξειῶν διαρροιῶν. Ἐξωτερικῶς παρηγγέλθη εἰς ἐρυσιπέλατα ἐπὶ παθήσεων τῆς ῥινός, τοῦ λάρυγγος καὶ τοῦ φάρυγγος.

TANNOFORM = Ταννοφόρμιον $CH_2 < \begin{matrix} C_{14}H_9O_9 \\ C_{14}H_9O_9 \end{matrix}$. Εἶνε 1623
προϊὸν συμπυκνώσεως τοῦ γαλλοδεψικοῦ ὀξέος καὶ τῆς μυρμηκαλδεΰδης. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 5 μ. ταννίνης ἐν 15 μ. ὕδατος θερμοῦ καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ 3 μ. μυρμηκαλδεΰδης (30 %) καὶ 12—15 μ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος. Τὸ κατακίτρινον ἴζημα ἐκπλύνεται δι' ὕδατος καὶ ξηραίνεται ἐν ἠπίᾳ θερμότητι. Κόνις ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, καυστικῇ ἀμμωνίᾳ καὶ ἐν διαλύμασι σόδας καὶ καυστικοῦ νάτρου, τήκεται εἰς 230°. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα αὐτούσιον ἢ μετ' ἀμύλου κατὰ τῶν ἀφθόνων ἱδρώτων (Bromidrosis pedum, Hyperidrosis palmaris). Μῖγμα 1 μ. ταννοφορμίου καὶ 4 μ. ἀμύλου ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῶν μαλακῶν ἑλκῶν. Ἐπίσης παρηγγέλθη εἰς κόνιν ἢ ἀλοιφὰς (10 %) ἢ σάπωνας (10 %) κατὰ τῆς ὀζαίνης, τοῦ ἐκ προστριβῆς ἐρυθήματος, τῆς ἐκ καταλλίσεως γαγγραίνης, τοῦ κηριώδους ἐκζέματος, κατὰ τῶν αἱμορροΐδων καὶ τῆς κνήφης τοῦ κύσθου τῶν διαβητικῶν γυναικῶν ὡς καὶ τῆς λευκοπλακίας τοῦ στόματος. Ἀναλόγου συστάσεως καὶ ἐνεργείας εἶνε καὶ τὰ σκευάσματα, Quebracho-tannoform, Rathania-tannoform καὶ Myrobalanen-tannoform.

TAYUYA = Trianosperma ficifolia, Bryonia ficifolia, Dermophylla pendulina. Φυτὸν τῆς N. Ἀμερικῆς, οὗτινος ἡ ῥίζα ἀνεγράφη ὡς καθαρτικὸν καὶ διουρητικὸν εἰς κόνιν καὶ εἰς δόσιν 4 : 250 γρμ. ἐν ἐγχύματι ἢ εἰς βάμμα εἰς δόσιν 6—15 σταγόνων κατὰ τοῦ ὕδρωπος, δυσιάτων δερμοπαθειῶν, τῶν χοιράδων καὶ τῆς τριτογενοῦς συφιλίδος. 1624

TECOMAIPÉ = Ipétabaco. Φυτὸν τῆς Βρασιλίας, οὗτινος τὸ ξύλον ἀνεγράφη εἰς ἀφέψημα (1:6) ἐπὶ δερματικῶν παθήσεων καὶ ῥίζα τοῦ λειχῆνος, τῆς ψωριάσεως καὶ τοῦ κηριώδους ἐκζέματος. 1625

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1626 **TERRA SILICEA = Silex farinosus = Ὑδρεικὴ γῆ.** Ἐπροτάθη ἡ πορώδης αὕτη γῆ πρὸς ἀπορρόφησιν ῥοωδῶν ἐκχυλισμάτων, οἷον τὸ τοῦ Extr. hydrastis canadensis, Extr. cascarae sagradae, ἅτινα κατόπιν ἐντίθενται ἐντὸς ἐναζύμων καὶ παρέχονται πρὸς χρῆσιν. Ὁ στόμαχος ἐκ τῆς ἀνοργάνου κόνεως βαρύνεται ὀλιγώτερον ἴσως ἀπὸ τὰς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐν χρήσει φυτικὰς κόνεις

1627 **TEREBENUM = Τερεβένη = $C_{10}H_{16}$.** Σκευάζεται διὰ κατεργασίας τερεβινθελαίου μετὰ 5 % πυκνοῦ θειικοῦ ὀξέος καὶ ἀποστάξεως τοῦ μίγματος, πλύσεως τοῦ ἀποστάγματος δι' ἀραιοῦ διαλύματος ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ ἀφυδράνσεως τούτου διὰ χλωριούχου ἀσβεστίου. Τὸ ἀπόσταγμα τὸ ἐνέχον τὴν τερεβένην συλλέγεται μεταξὺ 156°—160°. Ὑγρὸν ἄχρουν ἢ ὑποκίτρινον, λεπτόρρευστον, E. B. 0,862, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ εὐδιάλυτον ἐν αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἡμερησίαν 0,25—1,5 γρμ. ἀντὶ τοῦ τερεβινθελαίου ἐπὶ καταρροωδῶν παθήσεων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, προτιμώμενον ἐκείνου διὰ τὴν εὐάρεστον ὀσμήν. Ἐδόθη εἰς εἰσπνοὰς κατὰ βρογχικῶν καταρρων, ἐνεργεῖ δὲ καὶ ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς δόσιν ½ — 1 ½ γρμ. κατὰ τῆς φυματικῆς κυστίτιδος. Ὡς ἔλαιον δὲ λίαν ἐξοντοῦχον ἐπροτάθη πρὸς ἀπολύμανσιν τοῦ ἀέρος ὠμάτων ἀσθενῶν.

1628 **TERPENUM JODATUM = Jodure de terpene, Terpenum hydrojodatum = Ἰωδοῦχος τερπίνη = $C_{10}H_6HJ$.** Ὑγρὸν ἄχρουν διὰ χρόνου κιτρινίζον, E. B. 1,45, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι· ἀνεγράφη ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 2 σταγόνων δὶς τῆς ἡμέρας κατὰ πνευμονιῶν, ἐδόθη δὲ καὶ εἰς εἰσπνοὰς ἢ ψεκασμοὺς κατὰ ὀξέων νοσημάτων τοῦ φάρυγγος.

1629 **TERPINOLUM = Τερπινόλη = $C_{20}H_{34}O$.** Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως ἀραιοῦ θειικοῦ καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν ἔνυδρον τερπίνην καὶ ἀποστάξεως τοῦ προϊόντος τῆς ἐπιδράσεως. Κέει εἰς 168° καὶ εἶνε ὑγρόν, E.B. 0,852, ὀσμῆς ὑακίνθου, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, διαλυτὸν ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀποχρεμπτικὸν κατὰ χρονίων παθήσεων τῶν πνευμόνων καὶ βρογχικῶν καταρρων, εἰς ἡμερησίαν δόσιν 0,5—1 γρμ. Ἐχρησιμευσε καὶ πρὸς κάλυψιν τῆς ὀσμῆς τοῦ ἰωδοφορμίου.

1630 **TERPINUM HYDRATUM = Hydrate de Terpine, Dihydrate de terebenthène = Ἔνυδρος Τερπίνη = $C_{10}H_{16}+3H_2O$.** Σκευά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κεται διὰ μίξεως 4 μ. κεκαθαρμένου τερεβινθελαίου, 3 μ. οἰνοπνεύματος (80 %) καὶ 1 μ. νιτρικοῦ ὀξέος. Τὸ μίγμα ἀφίεται πρὸς κατεργασίαν ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας μέχρις οὗ ἀποχωρισθῶσιν ἐκ τούτου ὡραῖοι ῥομβικοὶ κρύσταλλοι ἐξ ἐνύδρου τερπίνης, οἵτινες καθαίρονται δι' ἀνακρυσταλλώσεως ἐξ οἰνοπνεύματος ἄχρωα, σχεδὸν ἄοσμα, στιλπνὰ ῥομβικὰ πρίσματα, ἀρωματικῆς γεύσεως, διαλυτὰ ἐν 250 μ. ψυχροῦ καὶ 32 μ. ζέοντος ὕδατος, διαλυτὰ ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι (1 : 10) εὐδιάλυτα ἐν ζέοντι (1 : 2), διαλυτὰ ἐν χλωροφορμίῳ (1 : 200), αἰθέρι (1:100) δυσδιάλυτα ἐν τερεβινθελαίῳ, τήκεται εἰς 116° — 117°. Ἀνεγράφη ὡς ἀποχρεμπτικὸν κατὰ τῆς ὑποξείας καὶ χρονίας βρογχίτιδος, τῆς βρογχορροίας, τῆς καταρροϊκῆς μορφῆς τῆς φθίσεως μετ' ἀφθόνου βλεννοπυορροίας καὶ κατὰ τῶν ἐκ βρογχοπνευμονίας αἱμοπτύσεων καὶ ὡς διουρητικὸν κατὰ χρονίων νεφριτίδων καὶ καταρρων τῆς κύστεως εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. καὶ κατὰ τοῦ κοκκύτου εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. δὶς τῆς ἡμέρας.

TERROL. Σκεύασμα προταθὲν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐνίσκου· σιρεπιῶδες ὑγρὸν, ἄοσμον καὶ ἄγευστον κατὰ πολλὰ προσομοιάζον τῇ βαζελίνῃ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε προϊὸν τῶν ὀρυκτῶν ἐλαίων καὶ δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἔλαιον τοῦ ἐνίσκου μόνον ἐν ταῖς τεχνικαῖς ἐφαρμογαῖς αὐτοῦ. 1631

TESTADEN. Σκεύασμα ἐκ τῶν ὄρχεων παραγόμενον καὶ περιέχον καὶ γαλακτοσάκχαρον· 1 μ. τοῦ σκευάσματος=2 μ. προσφάτου ὀργάνου· ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἐφάπαξ 2 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 6—8 γρμ. ἐπὶ παθήσεων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ τῶν νεύρων. 1632

TESTES SICCATI. Ἐκ τῶν ὄρχεων παραγόμενον δι' ἐκλιπάνσεως καὶ ἀποξηράνσεως αὐτῶν. 1 μ. τοῦ σκευάσματος = 6 μ. προσφάτου ὀργάνου. Ἐπροτάθη ὡς τονωτικόν. 1633

TESTIN καὶ TESTIDIN. Τὸ πρῶτον σκευάζεται ἐκ τῶν ὄρχεων τῶν κερασφόρων ζώων καὶ φέρεται εἰς τροχίσκους ἐνέχοντας 0,4 γρμ. ἐκ τοῦ σκευάσματος. Τὸ δεύτερον παράγεται δι' ἐκχυλίσεως τοῦ πρώτου δι' οἰνοπνεύματος καὶ συνίσταται ἐκ σκοτεινοφαίου γλοιωδοῦς μάζης. Ἀμφότερα ἀνεγράφησαν ἐπὶ ἐξασθενήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ. 1634

TETRA-AETHYLAMMONIUM HYDROXYDATUM $(C_2H_5)_4N.OH$. Παράγωγον τῆς αἰθυλαμίνης κρυσταλλεύμενον εἰς λευκοὺς βελονοειδεῖς κρυσταλλους λίαν ὑγροσκοπικούς· φέρεται συνήθως εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν διαλύμασι 10 % καὶ ἀνεγράφη κατὰ τῆς οὐρι- 1635

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κῆς διαθέσεως καὶ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων παρέχε-
μενον εἰς δόσιν 0,6—1 γρ., τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

1636 **TETRAHYDRO-NAPHTYLAMINUM=Hydronaphtylamin, Therminum=Τετραϋδροναφθυλαμίνη ἢ Θερμίνη** $= C_{10}H_{11}NH_2$. Ἡ νέα αὕτη βάσις κατασκευασθεῖσα δι' ἐπιδράσεως μεταλλικοῦ νατρίου ἐπὶ διάλυμα τῆς β-ναφθυλαμίνης ἐν ἀμυλικῷ πενεύματι ὑπὸ τῶν Bamberger καὶ Muller ἐπενεργεῖ ἐν διαλύμασιν (1 — 5 : 100) ὡς ἔδειξεν ὁ Filehne, ὡς ἰσχυρὸν μυδριατικὸν φάρμακον καὶ κέκτηται τὴν ἰδιότητα νὰ ἀνυψοῖ ἐπαισθητῶς τὴν θερμοκρασίαν (4°). Εἶνε ὑγρὸν ἄχρουν διαυγές, χαρακτηριστικῆς ὀσμῆς τῆς πεπεριδίνης, ἐνοῦται δὲ ὡς ἰσχυρὰ βάσις εὐκόλως μετὰ τῶν ὀξέων παρέχουσα κρυσταλλικὰ ἅλατα. Τὸ ὑδροχλωρικὸν αὐτῆς ἅλας = Tetrahydro-b-naphtylaminum hydrohloricum s. Therminum hydrochloratum συνίσταται ἐκ λευκῶν κρυστάλλων, εὐδιαλύτων ἐν οἰνοπνεύματι, ὕδατι καὶ ἀμυλικῷ πνεύματι, τηκομένων εἰς 237°. Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ de Zong τὰ ἅλατα τῆς τετραϋδροναφθυλαμίνης δὲν δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσιν ἐν τῇ ὀφθαλμιατρικῇ τὴν κοκκαΐνην, διότι ἡ μυδρίασις, ἣν ἐπιφέρουσι, καίτοι ὀδυνηροτέρα, δὲν εἶνε ἰσχυροτέρα τῆς διὰ κοκκαΐνης.

1637 **TETRALLYLAMMONIUM - ALUMEN.** Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος θειϊκοῦ τετραλλυλαμμωνίου μετὰ διαλύματος θειϊκοῦ ἀργιλλίου καὶ κρυσταλλώσεως τοῦ μίγματος. Κρύσταλλοι ὀκταεδρικοὶ ἔχοντες χημικὸν τύπον $N(C_3H_5)_4 + Al_2(SO_4)_3 + 12H_2O$· ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα ὡς διαλυτικὸν τῶν ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος συγκριμμάτων.

1638 **TETPAMETHYLAMMONIUM HYDROOXYDATUM** $= (CH_3)_4N.OH$.=**Ὑδροξείδιον τετραμεθυλαμμωνίου.** Σκευάζεται διὰ κατεργασίας τοῦ ἰωδιούχου τετραμεθυλαμμωνίου μετὰ ὑγροῦ ὀξειδίου τοῦ ἀργύρου. Λευκὴ μᾶζα κρυσταλλική, διαλυτὴ ἐν ὕδατι καὶ παρέχουσα διαλύματα καυστικὰ ἀναγραφέντα κατὰ τῆς διφθερίτιδος.

1639 **TETRONALUM = Diaethylsulfondiaethylmethan, Tetraethylsulfondimethylmethane = Τετρονάλη** $= \frac{C_2H_5}{C_2H_5}>C<\frac{SO_2C_2H_5}{SO_2C_2H_5}$. Σκευάζεται διὰ συμπυκνώσεως τῆς διαιθυλοκετόνης καὶ τῆς αἰθυλομερκαπτάνης καὶ ὀξειδώσεως τοῦ προϊόντος τῆς συμπυκνώσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου. Κρυσταλλοῦται εἰς στιλπνὰ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἄχρωα καὶ ἄοσμα φυλλίδια, τηκόμενα εἰς 85°, διαλυτὰ ἐν 450 μ. ὕδατος ψυχροῦ, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι ζέοντι, ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι· ἡ γεῦσις τοῦ σκευάσματος εἶνε καφουρώδης καὶ πικρά. Ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν καὶ πραϋντικὸν τοῦ νευρικοῦ συστήματος παρεχόμενον εἰς δόσιν 1—2 γρμ.

TEUCRINUM = Τευκρίνη. Εἶνε ἀπεστειρωμένον ῥεῶδες 1640
ἐκχύλισμα τοῦ φυτοῦ Teucrium scordium. Φέρεται εἰς φιαλίδια ἐνέχοντα 3 γρμ. ὑγρὸν μελανόφαιον, ὀσμῆς σκοροδώδους καὶ γεύσεως ὁρμητικῆς, ὅπερ ἐρυθραίνει τὸν κυανοῦν χάρτην τοῦ ἡλιοτροπίου καὶ μίγνυται κατὰ πᾶσαν ἀναλογίαν μεθ' ὕδατος. Παρηγγέλθη εἰς ὑποδερμικὰς ἐνέσεις κατὰ ἀδενιτίδων, ἀκτινομυκώσεως καὶ λύκου. Ἐσωτερικῶς ἐδόθη ἡ τευκρίνη εἰς δόσιν 0,5 γρμ. ἐντὸς καψακίων πηκτῆς ὡς στομαχικόν.

THALLINUM = Θαλλίνη $= C_9H_{10}N(OCH_3)$. Βάσις συνθε- 1641
τικῶς σκευασθεῖσα, εἶνε τετραϋδροπαρακιναισόλη (Tetrahydroparachinanisol)· πρὸς παρασκευὴν αὐτῆς θερμαίνεται ἐπὶ πολὺν χρόνον μῖγμα παραμιδανισόλης, παρανιτρανισόλης, γλυκερίνης καὶ θειϊκοῦ ὀξέος ἐν 150°· τὸ προϊὸν ἀναγόμενον δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ κασσιτέρου παρέχει τὴν θαλλίνην· ἐλαιώδης οὐσία εὐκόλως διὰ ψύξεως κρυσταλλουμένη, τὴν ὀσμὴν τῆς κουμαρίνης ἔχουσα καὶ μετὰ ὀξέων παρέχουσα κρυσταλλικὰ ἅλατα. Τὰ διαλύματα τῶν ἁλάτων τῆς θαλλίνης τῇ ἐπιδράσει ὀξειδωτικῶν μέσων γίνανται σμαραγδόχροα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ σκευάσματος· ἐνεργεῖ ἡ θαλλίνη ὡς ἡ ἀντιπυρίνη καὶ ἡ καϊρίνη, ἐν χρήσει δὲ εἶνε τὰ ἑπόμενα ἅλατα.

THALLINUM PERJODATUM = Thallinum perjodosulfuricum. 1642
Thalline periodée, Periodosulfate de thalline = Ὑπεριωδιοῦχος Θαλλίνη. Ἰωδιοῦχον παράγωγον τοῦ θειϊκοῦ ἅλατος τῆς θαλλίνης· μελανὴ κρυσταλλικὴ οὐσία ἐν οἰνοπνεύματι διαλυτή. Ἀνεγράφη τὸ σκεύασμα κατὰ καρκινωμάτων εἰς καταπότια ἐνέχοντα 0,25 γρμ. ὑπεριωδιούχου θαλλίνης καὶ 0,05 γρμ. μόρχου, ἐξ ὧν λαμβάνεται ἀνὰ δίωρον ἢ τρίωρον ἓν καταπότιον.

THALLINUM SALICYLICUM = Ἰτεϋλικὴ θαλλίνη. Ἀνε- 1643
γράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν κατὰ τοῦ καθιλιακοῦ τύφου καὶ ἀντισηπτικὸν κατὰ τῆς βλεννορροίας.

THALLINUM SULFURICUM = Θειϊκὴ θαλλίνη $= C_{10}H_{13}$ 1644
$NO)_2.H_2SO_4$. Κιτρινόλευκος κρυσταλλικὴ κόνις, διαλυτὴ ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 7), εὐδιάλυτος ἐν ζέοντι, (1 :0,5) διαλυτὴ ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αἰνεπνεύματι (1 : 102), σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι, ἀρωματικῆς ὀσμῆς καὶ γεύσεως, ἀναλλοίωτος ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,1—0,5 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντιζυμωτικὸν φάρμακον· ἐξωτερικῶς ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς ἐνέσεις (1—2:100) ἢ εἰς ῥαβδία (2—5%).

1645 **THALLINUM TARTARICUM = Τρυγικὴ θαλλίνη = $C_{10}H_{13}$** NO. $C_4H_6O_6$. Κόνις κιτρινόλευκος, κρυσταλλική, εὐαρέστου ὀσμῆς καὶ γεύσεως, διαλυτὴ ἐν ὕδατι (1 : 10), δυσδιάλυτος ἐν αἰνεπνεύματι, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι, ἀλλοιουμένη ὑπὸ τοῦ φωτός. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως ἡ θειϊκὴ θαλλίνη.

1646 **THALLIUM SULPHURICUM = Θειϊκὸν θάλλιον.** Ἄλας κρυσταλλικὸν τοῦ σπανίου μετάλλου θαλλίου, προταθὲν ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς διαλύματα 2% πρὸς ἐνέσεις κατὰ τῆς βλεννορροϊκῆς οὐρηθρίτιδος. Ὁμοίως ἀνεγράφη καὶ τὸ νιτρικὸν θάλλιον = Thallium nitricum.

1647 **THAPSIA GARGANICA καὶ THAPSIA VILLOSA.** Ἡ ἐκ τῆς ῥίζης τῶν φυτῶν τούτων τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ τῆς Δ. Εὐρώπης ῥητίνη Resina Thapsiae ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐμπλάστρου Sparadrap de Thapsia ἐρυθραίνει ἰσχυρῶς τὸ δέρμα προκαλεῖ ἔστιν ὅτε τὴν ἔκθυσιν φυσαλιδίων καὶ χρητιμεύει ὡς ἐπισπαστικόν.

1648 **THEEROEL-EMULSION.** Προϋτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κρεωλίνης, σκευάζεται ἀν 1 χγρ. καλοφωνίου διαλυθῇ ἐντὸς 5 χγρ. ἐλαίου τῆς λιθανθρακοπισσης (theerol) (E. B. 1,5) καὶ τῷ διαλύματι προστεθῶσιν 600 γρμ. διαλύματος καυστικοῦ νάτρου (E. B. 1,352) καὶ 1 χγρ. κοινοῦ σάπωνος. Τὸ σιροπιῶδες ὑγρὸν παρέχει γαλάκτωμα μεθ' ὕδατος μιγνύμενον καὶ ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἀντὶ τῆς κρεωλίνης.

1649 **THEOBROMINUM = Dimethylxanthin = $C_5H_2.(CH_3)_2.N_4O_2$.** Ἐξάγεται ἐκ τῶν κυάμων τοῦ κακκάου· κόνις λευκὴ κρυσταλλική, ἄοσμος, γεύσεως ὑποπίκρου, διαλύεται ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 1600), ἐν ὕδατι θερμῷ (1 : 430), ἐν αἰνεπνεύματι (1 : 4300), ἐν ζέοντι αἰθέρι (1 : 600) καὶ ἐν ζέοντι χλωροφορμίῳ (1 : 150). Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5 γρμ. τετράκις ἢ ἑξάκις τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ καρδιακοῦ ὕδρωπος.

1650 **THEOBROMINOLITHIUM CUM LITHIOSALICYLICO = Urotherinum salicylicum, Lithium diuretinum, Lithio-theobromino-salicylicum, Salicylate de theobromine et de lithine =** $C_7H_7N_4O_2Li + C_6H_4(OH)COOLi$. Σκευάζεται διὰ συνανατρι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ζῆς μίγματος θεοβρωμίνης μετὰ ὑδροξειδίου τοῦ λιθίου, ἰτέυλικοῦ νατρίου καὶ ὀλίγου ὕδατος καὶ ξηράνσεως τοῦ προϊόντος. Διπλοῦν ἅλας ἐκ λευκῆς κόνεως, διαλυτῆς ἐν 5 μ. ὕδατος. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ ἡ διουρητίνη κατὰ καρδιακῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ καρδιακοῦ ὕδρωπος ὡς διουρητικόν. Δίδεται εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ μὲν 1 γρ. ἡμερησίαν δὲ 4 γρμ. Τὸ σκεύασμα ἀποσυντίθεται διὰ ἰσανθρακικῶν, φωσφορικῶν καὶ βορικῶν ἁλάτων.

THEOBROMINOLITHIUM CUM LITHIO BENZOICO = Uropherinum benzoicum, Theobrominlithium-Lithium benzoicum. Σκεύασμα παραμείας συστάσεως καὶ ἐνεργείας πρὸς τὴν Uropherinum salicylicum. 1651

THEOBROMINUM SALICYLICUM = Ἰτεϋλικὴ θεοβρωμίνη = $C_7H_3N_4O_2.COOC_6H_4OH$. Βελονοειδεῖς κρύσταλλοι ἀντιδράσεως ἐξύνου, γεύσεως εὐαρέστου πικρᾶς· τὸ ἅλας ἐπροτάθη πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς διουρητίνης, ἧς πλεονεκτεῖ ὡς δυσαλλοίωτον σκεύασμα. 1652

THERMIFUGIN = Natrium methyltrihydrooxychinolincarbonicum, Methyltrihydrooxychinolincarbonate de soude = $C_9H_8N(CH_3).(OH).COONa$. Κρυστάλλια λευκὰ στιλπνά, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 0,1 — 0,25 γρμ. 1653

THERMODINUM = Acetyl-p-Aethoxyphenylurethanum, Acétyléthoxyphénylurethane, Aethoxyphenylacetylaethylurethanum = Θερμοδίνη = $C_6H_4 < \begin{matrix} OC_2H_5 \\ NCO.CH_3.CO.OC_2H_5 \end{matrix}$. Σκευάζεται ἐξ' ἐπιδράσεως τοῦ ἀνυδρίτου τοῦ ὀξικοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν αἰθοξυφενυλουρεθάνην· συνίσταται ἐξ ἀόσμων καὶ ἀγεύστων λευκῶν κρυστάλλων, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1:2600), μᾶλλον διαλυτῶν ἐν ὕδατι θερμῷ (1:450), τηκομένων εἰς 86°—88°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,5—0,7 γρμ. ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ταπεινοῦν τὴν θερμοκρασίαν κατὰ 2°,5—3° ἄνευ δυσαρέστων συνεπειῶν. Ἐδόθη καὶ ὡς ἀντινευραλγικὸν κατὰ τῶν ἡμικρανιῶν εἰς δόσιν 1 — 1,5 γρμ. 1654

THEVETIA NEREIFOLIA = Cerbera Thevetia, Atelia de Matto. Φυτὸν τῆς Κ. Ἀμερικῆς, οὗτινος ὁ φλοιὸς ἀνεγράφη κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν· χορηγεῖται τὸ βάμμα (1 : 5) εἰς δόσιν 10—15 σταγόνων ἢ τὸ ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 0,10 γρμ. 1655

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1656 **THILANINUM = Lanolinum Sulfuratum, Lanoline brune sulfurée.** Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐν 230° μίγματος θείου καὶ λανολίνης· εἶνε μᾶζα κιτρινοφαία, τὴν σύστασιν ἀλοιφῆς ἔχουσα καὶ περιέχουσα 3 % θείου. Ἀνεγράφη ἀντὶ τῆς θειόλης καὶ τῆς ἰχθυόλης κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ ἐκζεμάτων, συκώσεων καὶ ἀκμῆς.

1657 **THIOCAMF = Thiocampher, Thiocamphre.** Ὑγρὸν κιτρινοπράσινον, περιέχον ἐν διαλύσει 60άκις τὸν ὄγκον αὐτοῦ διοξειδίου τοῦ θείου, σκευαζόμενον δι' ἐπιδράσεως τοῦ διοξειδίου τοῦ θείου ἐπὶ τὴν καφουράν, ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ καὶ Ἀμερικῇ χρησιμοποιούμενον πρὸς ἀπολύμανσιν δωματίων διὰ τῆς ἐνθέσεως αὐτοῦ ἐντὸς πινακίων.

1658 **THIODINAPHTYLOXYDUM.** Σκευάζεται δι' ὀξειδώσεως τῆς θειοδ-ναφθόλης· κιτρινέρυθρος κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ βενζόλῃ. Ἀνεγράφη κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

1659 **THIOFORMIUM = Bismuthum dithiosalicylicum basicum, Dithiosalicylate basique de bismuth = Θειοφόρμιον =** $S{-}C_6H_3(OH)COO > BiO{-}Bi < O{-}BiO / O{-}BiO + 2H_2O$. Νέον φάρμακον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου προταθέν, συνίσταται ἐκ τοῦ βασικοῦ ἅλατος τοῦ βισμουθίου τοῦ διθειοϊτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ περιέχει 72 % ὀξειδίου τοῦ βισμουθίου. Τὸ θειοφόρμιον εἶνε κόνις κιτρινότεφρος, ἄοσμος καὶ ἄγευστος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, εἶνε ἰσχυρότερον ἀντισηπτικὸν καὶ στεγνωτικὸν τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ ἐπιφέρει ταχύτερον τὴν ἵασιν πληγῶν, γίνεται δ' αὐτοῦ χρῆσις ὅπως καὶ τοῦ ἰωδοφορμίου δι' ἐπιπάσεως ἐπὶ τῶν πληγῶν, δὲν εἶνε δηλητηριῶδες, εἶνε ἄοσμον καὶ εὐωνότερον τοῦ ἰωδοφορμίου. Ἐδόθη καὶ ἐσωτερικῶς εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ. κατὰ παθήσεων τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων. Ἀνεγράφη ἐξωτερικῶς εἰς ἀλοιφὴν ἢ κόνιν κατὰ παθήσεων τοῦ δέρματος, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὠτων, Ἀλοιφὴ 1 : 10 παρηγγελθη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τοῦ ὑγροῦ ἐκζέματος.

1660 **THIOLUM GLYCERINATUM.** Μῖγμα ἴσων μερῶν θειόλης καὶ γλυκερίνης ἀναγραφὲν ὡς φάρμακον κατὰ τῶν χειμέτλων.

1661 **THIOPHENUM BIJODATUM = Dijodthiophen, Thiophendijo-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

did, Thiophene bijodé, Bijodure de Thiophène=**Διδιωδιοῦχος Θειοφαίνη** $= C_4H_2J_2S$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως μίγματος ἰωδίου καὶ ἰωδικοῦ ὀξέος ἐπὶ τὴν θειοφαίνην καὶ ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου· περιέχει 75,5 % ἰωδίου καὶ 9,5 % θείου. Κόνις ἄχρους κρυσταλλική, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, μὴ δηλητηριώδης, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰθέρι, χλωροφορμίῳ καὶ θερμῷ οἰνοπνεύματι· τήκεται εἰς 40°,5. Ἀνεγράφη ὡς κόνις ἐπιπάσεως πληγῶν αὐτεύσιος ἢ ἐν μίγματι μετὰ θερματέλης (1 : 2) παρηγγέλθη καὶ εἰς γάζαν 10 %.

THIORESORCINUM = Bisulfhydrate de phenyl = Θειορεσορκίνη $\begin{matrix} S \\ | \\ S \end{matrix} > C_6H_2 < \begin{matrix} OH \\ \\ OH. \end{matrix}$ Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως 1 μ. ρεσορκίνης μετὰ 2 μ. θείου ἢ δι' ἐπιδράσεως τοῦ διχλωριούχου θείου ἐπὶ τὴν ρεσορκίνην. Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου προυτάθη ἡ οὐσία αὕτη, ἥτις συνίσταται ἐκ κιτρινοτέφρου, ἀγεύστου κόνεως, ἀδιαλύτου ἐν ὕδατι, ἐπ' ἐλάχιστον δὲ διαλυτῆς ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς κόνιν ἢ ἀλοιφάς· κατὰ τοὺς Ewer καὶ Pick δι' ἐμπλάστρων περιεχόντων 5 % ἐκ τοῦ φαρμάκου καὶ ἐφαρμοσθέντων ἐπὶ ἀτένων ἑλκῶν τῶν κάτω ἄκρων, ἐπῆλθον εὐάρεστα ἀποτελέσματα. 1662

THIOSAPOL = Thiosapol sodique, Thiosaprol, Thiosavonal =Θειοσαπόλη. Εἶδος θειούχου σάπωνος περιέχον 10 % θείου καὶ σκευαζόμενον διὰ θερμάνσεως ἐν 120° — 160° λιπῶν ἢ ἐλαίων μετὰ θείου καὶ σαπωνοποιήσεως τῶν προϊόντων διὰ καυστικοῦ νάτρου. Συνιστᾶται ἡ δι' αὐτοῦ πλύσις τοῦ δέρματος δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῶν χρονίων ἐκζεμάτων, κνήφης, ψωριάσεως καὶ ἀκμῆς. 1663

THIOSINAMINUM=Rodallin, Allylsulfocarbamid, Allylthiourée =Θειοσιναμίνη ἢ ἀλλυλοθειουρία $CS < \begin{matrix} NH_2 \\ NH. \end{matrix} C_3H_5.$ Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως ἐν 50° μίγματος 3 μ. ἀλλυλικοῦ συναπελαίου, 3 μ. οἰνοπνεύματος καὶ 6 μ. ὑγρᾶς καυστικῆς ἀμμωνίας. Ἄχροοι κρύσταλλοι, ὀσμῆς σκορόδου, γεύσεως πικρᾶς, διαλυτοὶ ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τηκόμενοι εἰς 74°. Τὸ φάρμακον προυτάθη εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις (ἐν οἰνοπνευματούχοις διαλύμασιν 15—20 %) εἰς δόσιν 0,3—0,45 γρμ. 1664

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ἐπὶ δερματικῶν παθήσεων, τοῦ φυματώδους λύκου, κατὰ τοῦ καρκίνου καὶ τῶν χρονίων ἀδενωδῶν ἕγκων.

1665 **THIURETUM = Θειουρέτη = $C_6H_8N.CNHCS_2.NH$.** Σκευάζεται δι' ἐξειδώσεως τῆς φαινυλοδιθειοδιουρίας· κόνις ἄοσμος κρυσταλλική, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ βακτηριοκτόνον, αὐτή τε καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ ἡ Thiuretum p-phenolsulfonicum s. sulfocarbolicum $C_6H_8N—CS—NH—CSNH.C_6H_4(OH)SO_3H$, ἥτις εἶνε κρυσταλλική, κιτρίνη, ἄοσμος κόνις, γεύσεως πικρᾶς, διαλύεται ἐν ὕδατι (1:350), εἶνε ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἐλαίοις καὶ τήκεται ἐν 215°.

1666 **THUJA OCCIDENTALIS.** Ἀνεγράφησαν αἱ Summitates Thujae ὡς φάρμακον κατὰ τοῦ καρκίνου παρεχόμενον ὑπὸ μορφὴν βάμματος εἰς δόσιν 3—4 γρμ. δι' ἡμέρας· ἐξωτερικῶς ἐπιχρίεται τὸ βάμμα κατὰ τῶν καρκινωμάτων.

1667 **THYMACETIN = Acetparamidothymolaethylaether = Θυμακετίνη = $\frac{CH_3}{C_3H_7} > C_6H_3 < \frac{OC_2H_5}{NH(CH_3CO)}$.** Παράγωγον τῆς θυμόλης ἔχον σχέσιν πρὸς ταύτην, εἷαν ἡ φαιναισετίνη πρὸς τὴν φαινέλην. Κόνις κρυσταλλική, λευκή, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ ἐν αἰθέρι, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι, τήκεται εἰς 136°· ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν καὶ παυσίπονον ἰδίως ἐπὶ νευραλγιῶν, νευρικῶν κεφαλαλγιῶν καὶ ἡμικρανιῶν καὶ παρέχεται εἰς δόσιν 0,25—1 γρμ.

1668 **THYMOL-KAMPHER = Camphora thymolica, Camphrothymol.** Σκευάζεται διὰ συντήξεως ἴσων μερῶν θυμόλης καὶ καφουρᾶς· ἐλαιώδης οὐσία διαφανής, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, ἥττον δραστικὴ τῆς μινθοφαινόλης ἀναγραφεῖσα εἰς διαλύματα ἐν οἰνοπνεύματι αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

1669 **THYRADEN = Extractum thyreoideae.** Συνίσταται ἐκ μίγματος ἐκχυλίσματος παραγομένου ἐκ τῶν θυρεοειδῶν ἀδένων τῶν προβάτων καὶ γαλακτοσακχάρου. Εἶνε ἄοσμον καὶ μὴ δηλητηριῶδες, ἀναγράφεται εἰς κόνιν, τροχίσκους καὶ καταπότια, καὶ ἀντιστοιχεῖ 1 μ. τοῦ σκευάσματος πρὸς 2 μ. προσφάτων θυρεοειδῶν ἀδένων. Παρέχεται εἰς δόσιν ἐφάπαξ 0,3 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 1—1,5 γρμ.

1670 **THYREOIDINUM SICCATUM = Glandula thyreoidea sicc.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σκευάζεται διὰ τῆς ξηράνσεως καὶ κονισποιήσεως τῶν θυρεοει-
δῶν ἀδένων τῶν προβάτων καὶ εἶνε κόνις τεφροκιτρίνη χαρα-
κτηριστικῆς ὀσμῆς· ἀνεγράφη κατὰ τῶν διαφόρων μορφῶν τῆς
βρογχοκήλης, κατὰ παθήσεων τοῦ δέρματος, κατὰ δυσμορφιῶν
τῶν ὀνύχων, σκληροδερμιῶν, ὑπερτροφικῶν οὐλῶν, τῆς ἐρυθρᾶς
πιτυριάσεως, τῆς ἐχθυιώσεως καὶ τοῦ φυματώδους λύκου. Ἐπίσης
ἐχορηγήθη τὸ σκεύασμα κατὰ ἐκζεμάτων καὶ τῆς ψωριάσεως,
κατὰ τοῦ μυξοιδήματος, τῶν ἰνωμάτων τῆς μήτρας, τοῦ κριτι-
νισμοῦ, τῆς ὑπερλιπώσεως, τῆς νόσου τοῦ Basedow, τῆς συ-
φιλίδος καὶ τῆς ἐναρχομένης φυματιώσεως· τὸ σκεύασμα πα-
ρέχεται εἰς δόσιν 0,1—0,4 γρμ. δι' ἡμέρας.

THYREOIDINUM DEPURATUM. Ἡ κεκαθαρμένη θυρεοειδίνη εἶνε 1671
κόνις κιτρίνη, γλειώδης, ὑγροσκοπική, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ὅθεν
δύναται καὶ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις νὰ ἀναγραφῇ.

THYROJODINUM=Iodothyrin=Θυροϊωδίνη, Ἰωδοθυρίνη. 1672
Σκεύασμα ἐκ τῶν θυρεοειδῶν ἀδένων τῶν κριῶν παραγόμενον.
Πρὸς τοῦτο ὁ καλῶς κατατμηθεὶς θυρεοειδὴς ἀδὴν βράζεται ἐπὶ
πολλὰς ἡμέρας μετὰ ἀραιοῦ θειϊκοῦ ὀξέος (10 %). Τὸ προκύ-
πτον νιφαδῶδες ἴζημα ἐπανειλημμένως βράζεται μετὰ οἰνοπνεύ-
ματος (45 %) καὶ τὸ οἰνοπνευματοῦχον διάλυμα ἐξατμίζεται,
τὸ δὲ ὑπόλειμμα τῆς ἐξατμίσεως διαλύεται ἐν διαλύματι καυ-
στικοῦ νάτρου (1 %) καὶ διηθεῖται· τὸ διήθημα μετὰ ἀραιοῦ
θειϊκοῦ ὀξέος μιγνύμενον, παρέχει φαιὰν ἄμορφον οὐσίαν τὴν
Θυροϊωδίνην, ἥτις ἐνέχει μέχρι ποσὸν ἰωδίου (10 %) καὶ
φωσφόρου, εἶνε ἀδιάλυτος ἐν τῷ ὕδατι, ὀλίγον διαλυτὴ ἐν
τῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιάλυτος ἐν ἀραιοῖς διαλύμασι τῶν ἀλκα-
λίων καὶ ἀναγράφεται εἰς δόσιν 0,3—1 γρμ. ἅπαξ ἢ δὶς τῆς
ἡμέρας κατὰ τῆς βρογχοκήλης καὶ τῶν λοιπῶν παρεμφερῶν κα-
ταστάσεων (ἴδε καὶ Aiodinum).

TINCTURA ANTICHOLERICA. Σκευάζεται ἐκ 40 μ. ἀρωματι- 1673
κοῦ βάμματος, 9 μ. ὀξικοῦ αἰθέρος καὶ 1 μ. ἐλαίου τοῦ ἡδυ-
σμου ἢ ἐκ 15 μ. αἰθερίου βάμματος νάρδου, 4 μ. οἴνου ἱππεκα-
κουάννης, 6 μ. κροκύχου βάμματος ὀπίου καὶ 1 μ. ἐλαίου μίνθης.

TINCTURAE CONCENTRATAE. Συγκεντρωμένα βάμματα σκευα- 1674
ζόμενα ἐκ ῥοιῶν ἐκχυλισμάτων μιγνυομένων μετὰ τετραπλα-
σίου ποσοῦ οἰνοπνεύματος (70° ἢ 90° κατὰ τὸ εἶδος τοῦ βάμμα-
τος). Τὰ ναρκωτικὰ βάμματα μίγνυνται μετὰ ἐννεαπλασίου οἰ-
νοπνεύματος καὶ τὰ τῶν ῥητινῶν μετὰ διπλασίου.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1675 **TINCTURA FERRI OXYDATI SACCHARATI COMPOSITA.** Πρὸς παρασκευὴν αὐτῆς διαλύονται 75 γρμ. σακχαρούχου ἐξειδίου τοῦ σιδήρου ἐντὸς 580 γρμ. ὕδατος· τὸ διάλυμα μίγνυται μετὰ 180 γρμ. σιροπίου ἁπλοῦ, 165 γρμ. ἀραικοῦ σιναπνεύματος, 3 γρμ. βάμματος φλοιοῦ χρυσομήλων, 1,5 γρμ. βάμματος ἀρωματικοῦ, 1,5 γρμ. βάμματος βανίλλης καὶ 1 σταγόνος ἐξικοῦ αἰθέρος.

1676 **TINCTURA HAEMOSTYPTICA.** Σκευάζεται ἐκ 10 γρμ. ἐρυσιβώδους ἐλίχρας, 20 γρμ. σιναπνεύματος 20 γρμ. θειϊκοῦ ὀξέος καὶ 500 γρμ. ὕδατος. Τὸ μῖγμα βράζεται μέχρις οὗ παραμείνωσι 200 γρμ. εἶτα δὲ προστίθενται τῷ ὑγρῷ 2 γρμ. ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου. Τὸ ἀποχυθὲν ὑγρὸν ἐξατμίζεται μέχρις 70 γρμ. καὶ μίγνυται μετὰ 30 γρμ. σιναπνεύματος καὶ 2 σταγόνων κινναμωμελαίου.

1677 **TINCTURA LITHANTHRACIS.** Σκευάζεται ἐκ 1 μ. λιθανθρακοπίσσης, 2 μ. σιναπνεύματος (95°) καὶ 1 μ. αἰθέρος. Βάμμα ἐρυθρόφαιον λεπτόρρευστον, ἁμῆς τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων, ἀνεγράφη ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ σκευασίαι τῆς λιθανθρακοπίσσης. Ἀναλόγου ἐνεργείας εἶνε καὶ τὸ σκεύασμα Coaltar ἐκ λιθανθρακοπισσελαίου συνιστάμενον καὶ περιέχον βενζόλην, τολουόλην, ναφθαλίνην, φαινόλην, κρεσόλην κ.τ.τ.

1678 **TINCTURA RUSCI COMPOSITA.** Σκευάζεται διὰ κατεργασίας θειούχων ἁλάτων μετὰ ἀραικοῦ σιναπνεύματος, μέχρις οὗ προκύψῃ διάλυμα ἐνέχον 1 % ἐκ τῶν ἁλάτων, τούτῳ προστίθενται κατόπιν Oleum Rusci καὶ Oleum Fagi. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς διφθεριτίδος παρεχόμενον κατὰ μικρὰ κοχλιάρια ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἀνὰ δίωρον ἐν νυκτί.

1679 **TODDALIA ACULEATA=Paullinia aculeata.** Φυτὸν τῆς Ἀσίας οὗτινος ἡ φλοιὸς τῆς ῥίζης = Lopez-root ἀνεγράφη ὡς τονωτικὸν καὶ ἀντιπεριοδικὸν ἀντὶ τῆς κινίνης. Χορηγεῖται τὸ βάμμα (1 : 5) εἰς δόσιν 5—10 γρμ. δι' ἡμέρας καὶ τὸ ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 2—4 γρμ.

1680 **TOLUOLUM = Methylbenzolum, Toluène = Τολουόλη = $C_7H_5CH_3$.** Σκευάζεται διὰ θερμάνσεως μίγματος βενζόλης, χλωριούχου μεθυλίου καὶ χλωριούχου ἀργιλλίου. Ὑγρὸν ἄχρουν, εὐκίνητον, ἁμῆς τῆς βενζόλης, Ε.Β. 0,872, ζέον εἰς 111°, δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι, εὐδιάλυτον ἐν σιναπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη εἰς ἐπιχρίσεις κατὰ τῆς διφθερίτιδος, οἱ δὲ πειραματι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαγτες μέχρι τοῦδε ἀποφαίνονται εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τοῦ φαρμάκου.

TOLYPYRINUM = Methylantipyrinum, Tolylantipyrinum, 1681
Paratolyldimethylpyrazolon = Τολυπυρίνη = $C_3H(CH_3)_2$ $(C_6H_4.CH_3)N_2O$. Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ἐν ταῖς κλινικαῖς τοῦ Βερολίνου ἡ τολυπυρίνη θέλει νὰ θεωρῆται ὡς ἰσοδύναμον φάρμακον πρὸς τὴν ἀντιπυρίνην κατὰ τὰς ἀντιπυρετικάς, ἀντιρρευματικὰς καὶ ἀντινευραλγικὰς ἰδιότητας, πλεονεκτεῖ δὲ ἐκείνης κατὰ τὸ εὔωνον τῆς τιμῆς. Ἡ τολυπυρίνη διαφέρει τῆς ἀντιπυρίνης ὡς ἐνέχουσα ἐπὶ πλέον ἓν σύμπλεγμα μεθυλίου, ἐνῷ δὲ ἡ ἀντιπυρίνη εἶνε φαινυλομεθυλιοῦχος πυραζολόνη, ἡ τολυπυρίνη εἶνε παρατολυλομεθυλιοῦχος πυραζολόνη. Ἡ τολυπυρίνη ἀποτελεῖται ἐξ ἀχρόων κρυστάλλων, ἔχει πικρὰν γεῦσιν, διαλύεται ἐν 10 μ. ὕδατος καὶ τήκεται μεταξὺ 136°—137°, εἶνε εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι. Δόσις 4 γρμ. ἀνὰ ὥραν κατὰ γραμμάριον παρεχομένη καταδιδάζει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος 1 ½—2° ἐνίοτε δὲ καὶ 3°—3,7°, ἐπομένως τὰ 4 γρμ. τῆς τολυπυρίνης προκαλοῦσιν ἐμοίαν ἐνέργειαν 5—6 γρμ. ἀντιπυρίνης. Οἱ πειραματίσαντες ἰατροὶ συνιστῶσι τὴν τολυπυρίνην εἰδικῶς κατὰ τῶν κεφαλαλγιῶν καὶ τῶν ἐξέων ρευματισμῶν εἰς δόσιν 1—4 γρμ. Διὰ διοχετεύσεως ξηροῦ ὑδροχλωρικοῦ ἐξέος ἐν διαλύματι τολυπυρίνης, ἀποχωρίζεται κρυσταλλικόν τι ἅλας ἡ **ὑδροχλωρικὴ τολυπυρίνη = Tolypyrinum hydrochloricum,** ἥτις τήκεται εἰς 105° καὶ εἶνε εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι. Διὰ μίξεως θερμῶν διαλυμάτων τολυπυρίνης καὶ ἐνύδρου χλωράλης παράγεται ἡ **τολυπνάλη = Tolylhypnalum, Tolypyrin-Chloralhydrat,** ἥτις τήκεται εἰς 96—97°, εἶνε κρυσταλλικὴ καὶ εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι θερμῷ. Διὰ μίξεως διαλύματος τολυπυρίνης ἐν χλωροφορμίῳ μετὰ διαλύματος βρωμίου ἐν χλωροφορμίῳ παράγεται ἡ **μονοβρωμιοῦχος τολυπυρίνη = Tolypyrinum monobromatum,** ἥτις τήκεται εἰς 132°,5, εἶνε κρυσταλλικὴ, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ ψυχρῷ οἰνοπνεύματι καὶ εὐδιάλυτος ἐν χλωροφορμίῳ καὶ θερμῷ οἰνοπνεύματι. Δι' ἀναμίξεως ἰωδίου μετὰ διαλύματος τολυπυρίνης ἐν χλωροφορμίῳ παράγεται ἡ **μονοϊωδιοῦχος τολυπυρίνη = Tolypyrinum monojodatum,** ἥτις τήκεται εἰς 148°—149° καὶ συνίσταται ἐκ λευκῶν στιλπνῶν κρυστάλλων, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι καὶ ψυχρῷ οἰνοπνεύματι, εὐδιαλύτων ἐν χλωροφορμίῳ καὶ θερμῷ οἰνοπνεύματι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἅπασαι αἱ νέαι αὗται ἑνώσεις τῆς τολυπυρίνης ἐπροτάθησαν πρὸς θεραπευτικοὺς σκοπούς.

1682 **TOLYSAL = Tolypyrinum salicylicum, Tolysalum, Salicylate de tolypyrine, Salicylate de paratolydimethylpyrazolone, Tolysol=Τολυσάλη ἢ ἰτυλλικὴ τολυπυρίνη**=$C_3H(CH_3)_2(C_6H_4.CH_3)N_2O.C_7H_6O_3$. Σκευάζεται διὰ συντήξεως τολυπυρίνης μετὰ ἰτυλλικοῦ ὀξέος καὶ ἀνακρυσταλλώσεως τοῦ τήγματος ἐξ οἰνοπνεύματος. Συνίσταται ἐκ μικρῶν σχεδὸν ἀχρόων κρυστάλλων, πικρᾶς γεύσεως, ἐπ' ἐλάχιστον ἐν ὕδατι διαλυτῶν, εὐδιαλύτων ἐν αἰθέρι, διαλυτῶν δὲ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ἐξικῷ αἰθέρι. Τήκεται ἡ τολυσάλη εἰς 101°—102° Ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῆς τολυσάλης, ἄλλως τε εὐώνου φαρμάκου, κατὰ ὀξέων καὶ χρονίων ρευματισμῶν εἰς δόσιν 3—6 γρμ. παρέχεται δὲ αὕτη καὶ ὡς ἀντινευραλγικὸν εἰς δόσιν 1—3 γρμ. καὶ ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς δόσιν 4—8 γρμ. κατὰ συνεχῶν καὶ διαλειπόντων πυρετῶν.

1683 **TONGA.** Προέρχεται ἐκ τῶν φλοιῶν τῶν φυτῶν Epipremnum mirabile, Premna taitensis καὶ Raphidophora vitensis. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—5 γρμ. κατὰ νευραλγιῶν εἰς ἀφέψημα πινόμενον τρὶς τῆς ἡμέρας.

1684 **TRAUMATICINUM = Τραυματικίνη.** Εἶνε διάλυμα γουττοπέρκης 10 μ. ἐν χλωροφορμίῳ 90 μ. χρησιμεῦον ἀντὶ τοῦ κολλοδίου.

1685 **TRAUMATICINUM CHRYSOPHANICUM.** Ἀνεγράφη κατὰ τῆς ψωριάσεως καὶ σκευάζεται ἐκ 10 γρμ. χρυσοφανικοῦ ὀξέος διαλυθέντων ἐντὸς 90 γρμ. χλωροφορμίου· τὸ διάλυμα μίγνυται μετὰ ἑτέρου διαλύματος ἐκ 10 γρμ. γουττοπέρκης καὶ 90 γρμ. χλωροφορμίου.

1686 **TRAUMATOLUM = Cresolum iodatum, Orthokresolum iodatum, Iodocresin, Iodcresol = Τραυματόλη**=$C_6H_2J(CH_3)OH$. Συνίσταται ἐξ ἰωδοκρεσόλης, ἐπροτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ παράγεται δι' ἐπιδράσεως διαλύματος ἰωδιούχου καλίου ἐπὶ τὸ ὑδατοῦχον γαλάκτωμα τῆς κρεσόλης, ὅτε προκύπτει ἐρυθρωπὸν ἰῶδες, ἄοσμον, ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι ἀδιάλυτον ζῖγμα, ὅπερ ἐκπλυνόμενον καὶ ξηραινόμενον παρέχει τὴν τραυματόλην περιέχουσαν 54 % ἰωδίου. Πλεονεκτεῖ τοῦ ἰωδοφορμίου ὡς ἄοσμον, μὴ ἐρεθιστικὸν καὶ μὴ δηλητηριῶδες.

1687 **TREFUSIA.** Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται ἐκ Νεαπόλεως σκεύασμα ἐξ αἵματος βοὸς ἀμιγοῦς ἰνικῆς παραγόμενον. Κόνις

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κοκκώδης, ἐρυθροφαίας χροιᾶς διαλυτὴ ἐν ὕδατι, ἀνεγράφη εἰς δόσιν 3 γρμ. δι' ἐνήλικας καὶ 0,5—1 γρμ. διὰ παιδία καὶ παρέχεται κατὰ τῆς ἀναιμίας. Ἐκ τοῦ σκευάσματος τούτου παρεσκευάσθη καὶ σοκολάτα περιέχουσα 25 % ἐκ τοῦ φαρμάκου καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς χορηγευμένη.

TRIBULUS LANUGINOSUS = Nerings fruit Ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Κ. Ἀσίας ἐπικαλούμενος Burra Gukeru ἀνεγράφη εἰς δόσιν 4—8 γρμ. ἐν ἐγχύματι ἢ τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1—2 γρμ. ὡς διουρητικὸν κατὰ παθήσεων τῶν οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων, κατὰ τῆς βλεννορροίας καὶ τῆς σπερματορροίας. 1688

TRIBROMSALOLUM = Τριβρωμοσαλόλη. $= C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ COO. \end{matrix}$ $C_6H_2Br_3$. Νέον σκεύασμα τῆς σαλόλης προταθὲν ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν ἐντέρων, καθ' ὅσον δι' ἀσθενῶν ἁλκαλίων ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι μεταπίπτει τὸ σκεύασμα εἰς τὴν τριβρωμοφαινόλην καὶ τὸ λιτεῦλικὸν ἐξύ. 1689

TRIKRESOLUM = Tricresol = Τρικρεσόλη. Ἡ τρικρεσόλη εἶνε ὑγρὸν διαυγές, ἀσμῆς πωσικρέατος, διαλύεται ἐν ὕδατι ψυχρῷ (2,2—2,5 %). Τὸ διάλυμα ἐμφαίνει ἀντίδρασιν οὐδετέραν. Τὸ σημεῖον τῆς ζέσεως τῆς τρικρεσόλης εἶνε 185°—205°. Τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς ἀποστάζει μεταξὺ 190—195° (56 %). Τὸ E. B. ταλαντεύεται ἀπὸ 1,042—1,049 εἰς 20.° Ἡ τρικρεσόλη κέκτηται τριπλασίαν ἀπολυμαντικὴν δύναμιν τῆς τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, κατὰ συνέπειαν διαλύματα αὐτῆς 1 % ἰσοδυναμοῦσι πρὸς διαλύματα φαινικοῦ ὀξέος 3 %. Ἡ τρικρεσόλη χρησιμοποιεῖται ἐν διαλύμασι 2 % λαμβανομένοις διὰ μίξεως 1 χγρμ. τρικρεσόλης μετὰ 49 χγρμ. ὕδατος πηγαίου. Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων διαλύματα 1 % καὶ $^1/_2$ % ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν σκοπόν, λαμβανόμενα εὐκόλως δι' ἀραιώσεως τοῦ σχετικῶς πυκνοῦ διαλύματος 2 %. Ἡ τρικρεσόλη εἶνε λίαν εὔωνον ἀπολυμαντικὸν σκεύασμα, τὰ διαλύματα αὐτῆς παραμένουσι διαυγῆ, δὲν προσβάλλουσι τὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, οὐδὲ τὰς χεῖρας τῶν χειρουργῶν. Ἡ τρικρεσόλη εἶνε μῖγμα τῶν τριῶν κρεσολῶν τῆς **μετα-κρεσόλης** 40 % τῆς **ὀρθο-κρεσόλης** 35 % καὶ τῆς **παρα-κρεσόλης** 25 % τῶν περιεχομένων ἐν τῇ πίσσῃ τῶν λιθανθράκων, ἐξ ἧς καὶ σκευάζεται. 1690

TRIMETHYLAMINUM = Τριμεθυλαμίνη $= (CH_3)_3N$. Ἰσο- 1691

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μερῆς τῇ προπυλαμίνῃ ἕνωσις. Παράγεται δι' ἀποστάξεως τῆς ἁλμης τῶν ρεγγῶν· ὑγρὸν ἄχρουν, ἀλκαλικόν, εὐκίνητον, τὴν ὀσμὴν τῶν ρεγγῶν ἔχον, μιγνυόμενον μεθ' ὕδατος καὶ εἰνοπνεύματος. Ε. Β. 0,975. Ἀνεγράφη ἐν διαλύμασι (10 %) = Liquor trimethylamini, Tritylamin καὶ κακῶς Propylamin κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν, τῆς χορείας καὶ παραλύσεων εἰς μεγίστην ἐφάπαξ δόσιν 1 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 5 γρμ.

1692 **TRIMETHYL-CARBINOLUM** $= (CH_3)_3\,C.OH$. Εἶνε τὸ τριτογενὲς βουτυλικὸν πνεῦμα καὶ ἀνεγράφη εἰς δόσιν 5—15 σταγόνων εἰς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ὡς πραϋντικόν.

1693 **TRIONALUM = Diæthylsulfonmethylaethylmethan = Τριονάλη**

$= \frac{CH_3}{C_2H_5} > C < \frac{SO_2C_2H_5}{SO_2C_2H_5}$. Σκεύασμα ἀνάλογον τῆς θειονάλης κεκτημένον καὶ τὴν ὑπνωτικὴν ἐνέργειαν ταύτης. Παράγεται διὰ συμπυκνώσεως τῆς αἰθυλομερκαπτάνης μετὰ μεθυλαιθυλοκετόνης καὶ ὀξειδώσεως τοῦ προϊόντος τῆς συμπυκνώσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου. Ἀποτελεῖται ἐκ στιλπνῶν ἀχρόων καὶ ἀόσμων φυλλιδίων, δυσδιαλύτων ἐν ὕδατι ψυχρῷ (1 : 320), μᾶλλον διαλυτῶν ἐν ὕδατι ξέοντι, εὐδιαλύτων ἐν εἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι, τήκεται ἡ τριονάλη ἐν 76°. Ἡ ἡμερησία δόσις εἶνε 3 γρμ. ἡ ἐφάπαξ 1—1,5 γρμ. Ἡ τριονάλη ἐδόθη καὶ κατὰ τῶν ἑρπήτων εἰς δόσιν 0,25—0,5 γρμ.

1694 **TRIPHENINUM = Propionylparaphenetidin = Τριφενίνη**

$C_6H_3 < \frac{OC_2H_5}{NH.CO.CH_2.CH_3}$. Νέον ἀντιπυρετικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν σκεύασμα, παραγόμενον διὰ θερμάνσεως τοῦ προπιονικοῦ ὀξέος μετὰ παραφενετιδίνης. Κόνις τηκομένη εἰς 120°—121°, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 200), εὐδιάλυτος ἐν εἰνοπνεύματι. Εἰς δόσιν 0,5—0,6 γρμ. καταβιβάζει τὴν θερμοκρασίαν πυρεσσόντων κατὰ 2°—3°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 0,3—0,5 γρμ. ἐπὶ ἐμπυρέτων νόσων, οἷον τυφοπνευμονίας, πλευρίτιδος, γρίππης, ἐρυσιπέλατος κ.τ.τ. Ὡς παυσίπονον χορηγεῖται εἰς δόσιν 0,5—1 γρμ. ἐπὶ κεφαλαλγιῶν, ἡμικρανιῶν, νευραλγιῶν καὶ ἰσχιάδων.

1695 **TRITOPINUM = Τριτοπίνη** $= C_{42}H_{54}N_2O_7$. Βάσις ἐκ τοῦ ὄπίου ἐξαχθεῖσα, τήκεται εἰς 182°, διαλύεται ἐν ὕδατι, κρυσταλλοῦται ἐξ εἰνοπνεύματος εἰς πρίσματα, ἐν αἰθέρι εἶνε δυσδιάλυτος, τὰ ἅλατα αὐτῆς εἶνε εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ εἰνο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πνεύματι. Ἡ ἐνέργεια τῆς τριτοπίνης εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς στρυχνίνης.

TROCHISCI CHOCOLATAE PHOSPHORI = Pastilli phosphori. 1696
Σκευάζονται διὰ διαλύσεως φωσφόρου ἐντὸς βουτύρου τοῦ κακάου καὶ μίξεως τοῦ διαλύματος μετὰ σακχάρου, κόνεως κακάου καὶ βανίλλης· ἐκ τῆς οὕτω παραγομένης μάζης κατασκευάζονται τροχίσκοι, ὧν ἕκαστος περιέχει $^1/_4$ τοῦ χιλιοστογράμμου φωσφόρου. Οἱ τροχίσκοι ἐπιχρίονται διὰ τελευταίου βαλσάμου ἢ βάμματος βενζόης καὶ ἐμβαπτίζονται ἐντὸς μάζης σοκολάτας ἀμιγοῦς φωσφόρου. Δίδονται 1—2 τροχίσκοι δι' ἡμέρας εἰς ῥαχιτικὰ παιδία.

TROPACOCAINUM HYDROCHLORICUM = Ὑδροχλωρικὴ τροπακοκαΐνη. = $C_8H_{14}NO(C_6H_5CO)HCl$. 1697
Ἄλας τοῦ ἀλκαλοειδοῦς τροπακοκαΐνης (Benzoylpseudotropein s. Benzoltropeinum s. Tropsine) τοῦ συνυπάρχοντος μετὰ τῆς κοκαΐνης εἰς τὰ φύλλα τοῦ Coca· κρυσταλλικὸν βελονοειδὲς λευκόν, ἐν ὕδατι διαλυτόν, τηκόμενον εἰς 271°. Ἀνεγράφη τὸ φάρμακον εἰς διαλύματα 2—3 % ἐνσταλλαζόμενα πρὸς πρόκλησιν τοπικῆς ἀναισθησίας ἀνὰ 2 σταγόνας ἐν τῷ ὀφθαλμῷ καὶ εἰς διαλύματα 10 % ἐν τῇ ὀδοντοϊατρικῇ, ἐνεργεῖ δὲ ταχύτερον τῆς κοκαΐνης καὶ εἶνε ἧττον δηλητηριώδες, ἀλλ' ἡ διάρκεια τῆς ἀναισθησίας φαίνεται βραχυτέρα ἢ ἡ διὰ τῆς κοκαΐνης.

TUBERCULINUM = Kochinum καὶ TUBERCULOCIDINUM = Alexinum. 1698
Ἡ κωχίνη εἶνε ἐκχύλισμα διὰ γλυκερίνης σκευαζόμενον ἐκ καθαρᾶς καλλιεργείας τῶν βακτηριδίων τῆς φθίσεως. Ἐκ ταύτης ἐσκευάσθη ἡ Tuberculocidin τοῦ Klebs (TC) δι' ἀποχωρισμοῦ τῶν προκαλεστῶν πυρετὸν καὶ τὴν καρδίαν προσβαλλόντων οὐσιῶν. Τὰ σκευάσματα ἀνεγράφησαν εἰς ὑποδόρειους ἐνέσεις μεμιγμένα μετὰ $^1/_2$ % φαινικούχου ὕδατος. Κατὰ τὸν Κῶχ ἡ φυματίνη παρέχεται κατ' ἀρχὰς εἰς δόσιν 0,0001—0,0002 κ. ἑ. βαθμηδὸν αὐξάνεται ἡ δόσις κατὰ 0,0001 κυβ. ἑκ. μέχρι τελικῆς δόσεως 0,2 κυβ. ἑκ. Κατὰ τὸν Klebs ἡ Tuberculocidin (Antidiphtisin) παρέχεται κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς δόσιν 0,002—0,005 κυβ. ἑκ. κατόπιν βαθμηδὸν αὐξάνεται ἡ δόσις μέχρι 0,10—0,15 κυβ. ἑκ. Περὶ τῶν σκευασμάτων τούτων διχογνωμοῦσιν οἱ πειραματίσαντες. Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρεται καὶ εἶδος Tuberculocidin E, ὅπερ συνίσταται ἐκ μίγματος Tuberculin Koch καὶ Tuberculocidin Klebs κατεσκευάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Spengler.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔτι δὲ φέρεται καὶ ἡ Tuberculinose ὡς εἶδος Tuberculin καθαρισθὲν διὰ διαπιδύσεως, ὡς καὶ τὸ Acidum tuberculinicum purum εἶδος κεκαθαρμένης φυματίνης. Νῦν γίνεται χρῆσις τῆς κωχίνης μόνον πρὸς διάγνωσιν τῆς φυματιώσεως ἀνθρώπων καὶ ζώων. Ἐπ' ἐσχάτων ἀνηγγέλθη ὅτι κατώρθωσεν ὁ μέγας βακτηριολόγος Koch νὰ βελτιώσῃ οὕτω τὴν κωχίνην, ὥστε ἡ ἰαματικὴ αὐτῆς δύναμις οὐσιωδῶς ηὐξησε καὶ αἴρονται καθ' ὁλοκληρίαν αἱ ἐπιβλαβεῖς ἐπενέργειαι, ἃς τὸ φάρμακον κατ' ἀρχὰς ἐβεβαίνυεν. Τὸ νέον σκεύασμα τοῦ Koch ἐπικαλεῖται Tuberculine résiduelle ἀναγράφεται ὡς Tuberculinum TR. καὶ φέρεται ἐν γλυκερινούχῳ διαλύματι (50 %). Ἕκαστον κυβ. ἑκατοστὸν διαλύματος περιέχει 10 χιλιοστόγραμμα τῆς νέας φυματίνης. Ἡ πρὸς ἔνεσιν δόσις εἶνε $^1/_{100}$ τοῦ χιλιοστογράμμου καὶ λαμβάνεται δι' ἀραιώσεως τοῦ ἀρχικοῦ διαλύματος διὰ διαλύματος ἀποστειρωμένου χλωριούχου νατρίου.

1699 **TUBULI ELASTICI MEDICAMENTOSI.** Εἶνε σωληνάρια ἐξ ἐλαστικοῦ, ἅτινα φέρουσιν ἐπίστρωμα ἐκ πηκτῆς ἐνεχούσης τὴν φαρμακευτικὴν οὐσίαν. Τὰ σωληνάρια ταῦτα διὰ βαζελίνης ἢ γλυκερίνης ἐπαλειφόμενα εἰσάγονται ἐντὸς τῆς οὐρήθρας καὶ ἀφίενται 1—5 λεπτὰ πρὸς θεραπείαν χρονίων τε καὶ μὴ οὐρηθριτίδων. Τῇ πηκτῇ προσμίγνυται $^1/_4$—1 % θειοφαινικοῦ ψευδαργύρου ἢ 1 % ταννίνης ἢ 5 % θαλλίνης ἢ $^1/_4$ % θειϊκοῦ χαλκοῦ ἢ 1 % ξηκοῦ μελύδδου ἢ 5 % ῥεσορκίνης. Εἰς τὸ ἐμπόριον φέρονται τριάκοντα διάφορα εἴδη ἐκ τῶν σωληναρίων τούτων.

1700 **TUMENOLSULFONUM = Tumenoloel.** Σκευάζεται ἐκ τῆς ἀναθάρτου τουμενόλης = Tumenolum Venale, διὰ κατεργασίας ταύτης μετὰ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου καὶ ἐκχυλίσεως μετ' αἰθέρος τοῦ προϊόντος τῆς κατεργασίας· τὸ αἰθεριοῦχον διάλυμα ἐξατμιζόμενον καταλείπει κιτρινόφαιον πυκνὸν ὑγρόν, διαλυτὸν ἐν αἰθέρι, λιγροΐνῃ καὶ βενζόλῃ, ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι. Τὸ σκεύασμα ἀνεγράφη ὅπου καὶ ὅπως τὸ Tumenolum venale, προτιμᾶται ὅμως ἐκείνου ὡς ἧττον ἐρεθιστικόν.

1701 **TUMENOLUM VENALE.** Σκευάζεται ἐκ τῶν ἀκορέστων ὑδρογονανθράκων τῶν ὀρυκτῶν ἐλαίων καὶ συνίσταται ἐκ μίγματος δύο συστατικῶν ἑνὸς ἐλαιώδους τοῦ Tumenolsulfonum καὶ ἑνὸς κονιώδους ἐν ὕδατι διαλυτοῦ τοῦ Acidum sulfotumenolicum. Πρὸς παρασκευὴν τῆς τουμενόλης κατεργάζονται τὰ ἐξ ἀσφαλτωδῶν πετρωμάτων τῆς Δαρματίας ἐξαγόμενα ὀρυκτὰ ἔλαια,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατ' ἀρχὰς μὲν μετὰ καυστικοῦ νάτρου, εἶτα δὲ μετὰ θειϊκοῦ ὀξέος (70 %) καὶ τέλος μετὰ πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος. Ἡ τουμενόλη εἶνε σκεύασμα προσομοιάζον τῇ ἰχθυόλῃ, ἔχει χρῶμα μέλαν καὶ ὀσμὴν δυσάρεστον καὶ ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας εἰς ἀλκοφὰς 5—10 % ἢ ἐν αἰθερτούχοις διαλύμασι κατὰ δερματικῶν παθήσεων καὶ ἰδίᾳ τῶν ὑγρῶν ἐκζεμάτων καὶ τῆς κνήφης.

TUSSOL=Antipyrinum amygdalicum, Antipyrinum amygdalinicum, Antipyrinum phenylglycolicum, Amygdalate d'antipyrine, Cyanhydrate d'antipyrine, Phenylglycolate d'antipyrine=Τουσσόλη ἢ ἀμυγδαλικὴ ἀντιπυρίνη $= C_6H_5CH < \begin{matrix} OH \\ COOH \end{matrix}$. 1702
$C_{11}H_{12}N_2O$. Σκευάζεται διὰ συντήξεως 188 μ. ἀντιπυρίνης μετὰ 152 μ. ἀμυγδαλικοῦ ὀξέος· κόνις κρυσταλλικὴ, λευκή, διαλυτὴ ἐν ὕδατι, τηκομένη εἰς 52°—53°, εὐδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι, δυσδιάλυτος ἐν αἰθέρι, ἀνεγράφη μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τοῦ κοκκύτου βηχὸς εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας διὰ παιδία μέχρις ἑνὸς ἔτους, εἰς δόσιν 0,1 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας διὰ παιδία μέχρι δύο ἐτῶν, εἰς δόσιν 0,2—0,4 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας διὰ παιδία 2 — 4 ἐτῶν καὶ εἰς δόσιν 0,5 γρμ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας διὰ παιδία ἐπέκεινα τῶν τεσσάρων ἐτῶν. Ὁσάκις παρέχεται ἡ τουσσόλη, φευκτέον τὴν σύγχρονον παροχὴν γάλακτος ἢ ἀλκαλίων.

TYLOPHORA ASTHMATICA. Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου τῶν Ἰνδιῶν κέκτηνται διαφορητικάς, ἐμετικὰς καὶ ἀποχρεμπτικὰς ἰδιότητας καὶ ἀνεγράφησαν εἰς δόσιν 0,15—0,30 γρμ. ὡς διαφορητικὰ καὶ εἰς δόσιν 0,5—2 γρμ. ὡς ἐμετικά. Τὰ φύλλα καιόμενα παρέχουσι καπνὸν ἀνακουφίζοντα τοὺς ἀσθματικούς. 1703

UNGUENTUM CASEINI = Ἀλοιφὴ τυρίνης. Σκευάζεται ἐκ τυρίνης μιγνυομένης μετὰ καυστικοῦ τινος ἀλκαλίου, ξειδίου τοῦ ψευδαργύρου καὶ φαινικοῦ ὀξέος. Χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν ἀλοιφῶν διὰ θείου, λιθανθρακοπίσσης, χρυσαροβίνης, δερματόλης κ.τ.τ. 1704

UNGUENTUM SULFONICUM. Σκευάζεται διὰ μίξεως 5 γρμ. πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος μετὰ 25 γρμ. λίπους. Ἀνεγράφη κατὰ νευραγλιῶν, ἀρθραλγιῶν καὶ ρευματισμῶν καὶ ἀντικαθιστᾷ ἐνδεχομένως τὸ βάμμα τοῦ ἰωδίου, ὡς καὶ τοὺς συναπισμοὺς καὶ ἀντινευραλγικοὺς χάρτας 1705

UNGUENTUM VEGETABILE. Σκευάζεται ἐκ κηροῦ, ἐλαίου, ὕδα- 1706

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τος καὶ βόραξος καὶ εἶνε ὁμοφυής, μαλακή, λευκή, ἄοσμος, διαλυτὴ ἐν ὕδατι. Ἀνεγράφη πρὸς παρασκευὴν ἀλοιφῶν ὡς εὐωνοτέρα τῆς ῥεσορβίνης καὶ ἐπιθερμίνης.

1707 **URANIUM ACETICUM = Acetate d'Urane = Ὀξικὸν οὐράνιον** = $(C_2H_3O_2)_2UrO_2+2H_2O$. Κίτρινον ἅλας ἐν ὕδατι διαλυτόν· ἀνεγράφη ἐπὶ καταρροῶν κατὰ σταγόνα ἐκ διαλύματος $^1/_2$—1 % εἰς ἣ τρὶς τῆς ἡμέρας ἐν μικρῷ ποσῷ ὕδατος χλιαροῦ ῥοφουμένου διὰ τῶν ῥωθώνων. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συνίστᾶται καὶ **ἔρωτικὸς κόνις,** συνισταμένη ἐκ 0,05 γρμ. ὀξικοῦ οὐρανίου καὶ 5 γρμ. κόνεως πεφρυγμένου καφέ.

1708 **URANIUM NITRICUM = Nitrate d'Urane = Νιτρικὸν οὐράνιον** = $UrO_2(NO_3)_2+6H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως οὐρανίου ἐντὸς ἀραιοῦ νιτρικοῦ ὀξέος· κρυσταλλοῦται εἰς πρασινονιτρίνους ῥομβοειδεῖς κρυστάλλους, διαλυτοὺς ἐν ὕδατι, οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι· ἀνεγράφη κατὰ τοῦ διαβήτου εἰς δόσιν 0,01—0,02 γρμ. τρὶς τῆς ἡμέρας. Ἡ μεγίστη ἐφ' ἅπαξ δόσις 0,10 γρμ.

1709 **UREA PURA=Carbamide, Carbonylamid=Οὐρία** $= CO < \begin{matrix} NH_2 \\ NH_2 \end{matrix}$. Ἡ καθαρὰ οὐρία κρυσταλλοῦται εἰς λευκὰς βελόνας ἢ τετραγωνικὰ πρίσματα, εὐδιάλυτος ἀντιδράσεως καὶ εἶνε εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 1), ἐν 20 μ. ψυχροῦ οἰνοπνεύματος καὶ ἐν 5 μ. ζέοντος, σχεδὸν ἀδιάλυτος ἐν αἰθέρι· τήκεται ἐν 132°—133°. Ἀνεγράφη εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,5—2 γρμ. καὶ ἡμερησίαν κατ' ἀρχὰς 5—10 γρμ. εἶτα δὲ 15 ἢ καὶ 20 γρμ. ἐπὶ 2 ἢ 3 ἑβδομάδας, καὶ χορηγεῖται ἐν διαλύματι (2 %) ὡς ἄριστον διαλυτικὸν μέσον τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος· ἡ χρῆσις αὐτῆς ἐπέφερεν εὐχάριστα ἀποτελέσματα κατὰ κιρρώσεων τοῦ ἥπατος, λιθιάσεων τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως, ψαμμιάσεων καὶ ποδάγρας ἤτει κατὰ τῆς οὐρικῆς διαθέσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης συνεπειῶν. Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα 1000 κυβ. ἑκ. διαλύματος οὐρίας 2 % διαλύουσι κατὰ τὴν συνήθη θερμοκρασίαν 0,5 γρμ. περίπου οὐρικοῦ ὀξέος.

1710 **URETHANUM = Aethylurethanum, Aethylcarbamat, Carbamate d'éthyle, Ether carbamique, Ether ethylcarbamique=Οὐρεθάνη** $= CO < \begin{matrix} NH_2 \\ OC_2H_5 \end{matrix}$. Σκευάζεται διὰ πολυώρου θερμάνσεως ἐν 120°—130° μίγματος νιτρικῆς οὐρίας καὶ αἰθυλικοῦ πνεύματος·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκ τοῦ μίγματος δι' αἰθέρος ἀποχωρίζεται ἡ οὐρεθάνη, ἥτις κρυσταλλοῦται εἰς κρυστάλλους ἀχρόους λευκούς, διαλυτοὺς ἐν ὕδατι (1 : 1), ἐν 0,6 μ. εἰνοπνεύματος, 1 μ. αἰθέρος, 1,5 μ. χλωροφορμίου, 3 μ. γλυκερίνης, 20 μ. ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν, γεύσεως δυσαρέστου, τηκομένους ἐν 48°—50°. Ἀνεγράφη ὡς ὑπνωτικὸν εἰς δόσιν 1—4 γρμ.

URICEDINUM = Uricédine. Εἶνε φάρμακον κατὰ τῆς οὐρικῆς διαθέσεως συνιστώμενον, παράγεται ἐξ ὀποῦ λεμονίων μιχθέντος μετὰ θειϊκοῦ καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ κορεσθέντος δι' ἀνθρακικοῦ νατρίου. Ἐπὶ 50 μ. τοῦ ἐν τῷ ὀπῷ τῶν λεμονίων περιεχομένου κιτρικοῦ ὀξέος λαμβάνονται 20 μ. καθαροῦ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ 4 μ. καθαροῦ ὑδροχλωρικοῦ. Τὸ παρασκεύασμα περιέχει 27,5 μ. θειϊκοῦ νατρίου, 1,6 μ. χλωριούχου νατρίου καὶ 69 μ. κιτρικοῦ νατρίου· καθίσταται δραστικώτερον τὸ φάρμακον μιγνύμενον καὶ μετὰ μικροῦ ποσοῦ κιτρικοῦ λιθίου (2 %). Ἀνεγράφη εἰς δόσιν 2—5 γρμ. δι' ἡμέρας. 1711

URISOLVIN. Ἕνωσις οὐρίας καὶ κιτρικοῦ λιθίου ἀναγραφεῖσα ὡς κεκτημένη ἐξαιρέτους διευρητικὰς ἰδιότητας φέρεται εἰς δόσεις 1 γρμ., ἐξ ὧν κατὰ τρίωρον λαμβάνονται δύο ἐν ὕδατι Selz. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς οὐρικῆς διαθέσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης συνεπειῶν, ἀρθρίτιδος, ψαμμιάσεων, λιθιάσεως τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως, ἔτι δὲ καὶ κατ' αὐτῆς τῆς κιρρώσεως τοῦ ἥπατος καὶ τῆς πεδάγρας. 1712

UROTROPINUM = Hexamethylentetramin, Formin, Methylenediaminemethane = Οὐροτροπίνη = $C_6H_{12}N_4$. Συνίσταται ἐκ τῆς ἑξαμεθυλενιούχου τετραμίνης, τῆς παραγομένης ἐξ ἀμμωνίας καὶ μυρμηκαλδεΰδης· κόνις λευκὴ κρυσταλλική. Ἀνεγράφη ὡς διευρητικὸν καὶ διαλυτικὸν τῶν ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος καὶ οὐρικῶν ἁλάτων οὐρολίθων, χορηγεῖται εἰς ἡμερησίαν δόσιν 1—1,5 γρμ. διαλελυμένον ἐν ὕδατι, δύναται δὲ εἷς ἐνήλικας νὰ δοθῇ καὶ μέχρις 6 γρμ. δι' ἡμέρας. Ἐν τοῖς οὔροις τὸ ποσὸν τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος καὶ τῶν οὐρικῶν ἁλάτων εὑρηται μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ φαρμάκου λίαν ἐπηυξημένον. Παρακωλύεται δι' αὐτοῦ ἡ ἐν τῇ κύστει ἀμμωνιακὴ ἀποσύνθεσις τῶν οὔρων, ὅθεν ἐνδείκνυται καὶ ἐπὶ κυστιτίδων μετ' ἀμμωνιακῆς ζυμώσεως τῶν οὔρων. 1713

USTILAGO MAIDIS. Μύκης τοῦ φυτοῦ Zea Mays· χρήσιμον τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα = Extract. fluid ex Ustilag. Maidis παρεχόμενον εἰς δόσιν 25—30 σταγόνων τρὶς ἢ τετράκις τῆς 1714

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡμέρας ἀντὶ τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἀδρανείας καὶ αἱμορραγίας τῆς μήτρας ὡς καὶ ἐπὶ ἀμηνορροιῶν καὶ δυσμηνορροιῶν. Τὸ φάρμακον περιέχει τριμεθυλαμίνην, ἥτις ἀνευρέθη καὶ ἐντὸς τῆς ἐρυσιβώδους σηκάλεως.

1715 **VACCINIUM MYRTILLUS = Airelle rouge.** Φυτὸν τῆς Κ. Εὐρώπης, οὗτινος αἱ ῥάγες ὡς ἀφέψημα (200:1000) εἰς δόσιν 2—3 ποτηρίων δι' ἡμέρας ἀνεγράφησαν κατὰ τῶν ἕξεων καὶ χρονίων διαρροιῶν, ὡς καὶ κατὰ τῶν χρονίων ἑυματισμῶν. Τὸ ἐκχύλισμα τῶν ῥαγῶν ἀνεγράφη εἰς χρίσματα πρὸς διαφόρους τοῦ ἐκζέματος παραλλαγάς.

1716 **VANDELIA DIFFUSA = Torenia diffusa.** Φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Παραγουάης, οὗτινος τὰ φύλλα εἰς ἔγχυμα (5—6 γρμ.) ἢ ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 1—1,5 γρμ. ἀνεγράφησαν ὡς ἐμετικὸν καὶ καθαρτικὸν ἐπὶ τοῦ κακοήθους πυρετοῦ, τῆς δυσεντερίας καὶ ἐπὶ παθήσεων τοῦ ἥπατος.

1717 **VANILLINUM = Methylpentacatechualdehyd = Βανιλλίνη** $= C_8H_8 \begin{cases} COH \\ OCH_3 \\ OH. \end{cases}$ Εὑρίσκεται ἐν τῇ βανίλλῃ, σκευάζεται δὲ καὶ τεχνητῶς ἐκ τῆς κωνοφερίνης. Βελόναι κρυσταλλικαί, τὴν ὀσμὴν τῆς βανίλλης ἔχουσαι, τηκόμεναι ἐν 80°—81°, δυσδιάλυτοι ἐν ὕδατι ψυχρῷ, διαλυταὶ ἐν θερμῷ, εὐδιάλυτοι ἐν οἰνοπνεύματι καὶ αἰθέρι. Ἀνεγράφη ὡς διεγερτικὸν καὶ ἐμμηναγωγόν.

1718 **VASELINUM = Vaselina = Βαζελίνη.** Μῖγμα ἰσοπαραφινῶν παραγόμενον βιομηχανικῶς ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ἀποστάξεως ἰδίᾳ τῶν ἀμερικανικῶν ὀρυκτῶν ἐλαίων. Μᾶζα ὀλίγον διαφανής, ὑποκίτρινος ἢ λευκή, ἄοσμος, οὐδετέρας ἀντιδράσεως, μὴ ταγγιζουσα ὡς τὰ λίπη καὶ τὴν σύστασιν ἀλοιφῆς ἔχουσα, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ γλυκερίνῃ, ἐν οἰνοπνεύματι ὀλίγον διαλυτή, εὐδιάλυτος δὲ ἐν βενζίνῃ, χλωροφορμίῳ καὶ αἰθέρι, τήκεται εἰς 35°. Χρήσιμος εἰς παρασκευὴν ἀλοιφῶν, ἀπορροφᾷ δὲ ὑδατοῦχα διαλύματα μέχρι 40 % καὶ οἰνοπνευματοῦχα ἢ γλυκερινοῦχα μέχρι 15 %. Ἡ βαζελίνη φέρεται καὶ ὑπὸ τὰ ὀνόματα Cosmolinum, Deodorolinum, Petrolinum, Pimeleinum, Fossilinum, Adepsinum, Graisse minerale, Graisse de petrole, Paraffine molle, Salvo petrolia, Geolinum, Lucillinum. Ἐνίοτε ἀντὶ βαζελίνης χορηγεῖται ἡ διὰ παραφίνης ἀλοιφὴ = Ungentum paraffini, ἥτις εἶνε σκευαστὴ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βασελίνης (ἴδε Paraffinum liquidum). Ὑπὸ τὸ ὄνομα Vaseline liquide médicinale=Huile de vaseline=Oleonaphtine φέρεται ἰδίᾳ τὸ βαρὺ ἔλαιον τῶν ῥωσσικῶν πετρελαίων τὸ ἐπικαλούμενον καὶ Paraffine liquide (ἴδε Paraffinum liquidum).

VASELINUM LANOLINATUM = Βασελίνη λανολινοῦχος 1719
Εἶνε μῖγμα 25 % ἀνύδρου λανολίνης καὶ 75 % βασελίνης καὶ προτείνεται ὑπὸ τοῦ κ. Francke ὡς ἄριστον ὑλικὸν κατασκευῆς ἐλαιφῶν. Διατηρεῖται ἐπὶ μακρὸν ἀναλλοίωτος, εἶνε εὐωνοτέρα τῆς λανολίνης καὶ κέκτηται τὰ πλεονεκτήματα ταύτης.

VASELONE = Βασελόνη. Προϊὸν διαλύσεως τῆς στεαρόνης 1720
καὶ μαργαρόνης ἐν τῷ βαρεῖ ἐλαίῳ τῷ ἐξαγομένῳ κατὰ τὴν ἀπόσταξιν τῶν πετρελαίων· τὸ σκεύασμα προϋτάθη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς βασελίνης. Ἡ στεαρόνη σκευάζεται δι' ἀποστάξεως μίγματος 75 μ. στεαρίνης μετὰ 25 μ. κόνεως ξηρᾶς ἀσβέστου· ἡ ἀπόσταξις τελεῖται ἐντὸς κυλινδρικῆς κερατίνης ἐν θερμοκρασίᾳ ἀνωτέρᾳ τῶν 400°. Ἡ μαργαρόνη σκευάζεται ἀναλόγως τῆς στεαρόνης· εἶτα δὲ 100 μ. ἀσάμου καὶ κεκαθαρμένου βαρέος ἐλαίου μίγνυνται μετὰ 15 μ. μαργαρόνης καὶ 5 μ. στεαρόνης καὶ τὸ μῖγμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν βασελόνην.

VASICINUM TARTARICUM. Τρυγικὸν ἅλας τοῦ ἀλκαλοειδοῦς 1721
Vasicin, τοῦ ἐξαχθέντος ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ τῶν Ἰνδικῶν Acanthacee Adhatoda vasica. Ἄχρωα κρυστάλλια, δυσδιάλυτα ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἐπροτάθη ὡς ἀντιασθματικὸν (ἴδε καὶ Adhatoda vasica).

VASOGENE = Vaselinum oxygenatum, Vaseline oxygené = Ὀξυγονοῦχος βασελίνη. Εἶνε βασελίνη κατεργασθεῖσα καὶ ἐμποτισθεῖσα δι' ὀξυγόνου, κέκτηται παχύρρευστον σύστασιν, χροιὰν κιτρινόφαιον, E. B. 0,871, ἀντίδρασιν ἀσθενῶς ἀλκαλικὴν καὶ μεθ' ὕδατος παρέχει λευκὸν γαλάκτωμα, ἡ ὀσμὴ καὶ γεῦσις αὐτῆς εἶνε χαρακτηριστικαὶ οὐχὶ δὲ δυσάρεστοι. Τὸ νέον τοῦτο σκεύασμα λίαν εὐκόλως γαλακτοποιεῖται μεθ' ὑγρῶν, ἀπορροφᾶται εὐκόλως διὰ τῆς ἐπιδερμίδος καὶ εἶνε λίαν κατάλληλον ὡς ἔκδοχον φαρμακευτικῶν οὐσιῶν. Κατὰ σύστασιν διακρίνουσι τὸ Vasogenum liquidum καὶ τὸ Vasogenum spissum. Τὸ ἰωδοφόρμιον, τὸ χλωροφόρμιον, ἡ καφουρά, ἡ ἰχθυόλη, τὸ τερεβινθέλαιον, τὸ σωσικρεάς, ἡ μενθόλη, ἡ κρεωλίνη, εἴτε ἐν μορφῇ ἀλοιφῆς μετὰ ὀξυγονούχου βασελίνης εἴτε ὡς γαλακτώματα, οὐ μόνον πρὸς ἐξωτερικὴν ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικὴν χρῆ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

συν, συνιστῶνται ὑπὸ τοῦ προτείναντος τὴν νέαν ταύτην οὐσίαν πρὸς θεραπευτικοὺς σκοποὺς καθηγητοῦ ἐν Βρυξέλλαις Bayer. Ὑπὸ τὸ ὄνομα Vasogen φέρεται νῦν εἰς τὸ ἐμπόριον μῖγμά τι ὑγρᾶς παραφίνης μετὰ 25 % ἐλαϊκοῦ ἀξέος σαπωνοποιηθέντος δι' ἀερίων ἀμμωνίας. Σκευάσματα ἀνάλογα πρὸς τὸ Vasogène εἶνε καὶ τὰ φερόμενα ὑπὸ τὸ ὄνομα Valsol, καὶ Vasol. Ἐκ τοῦ τελευταίου σκευάζεται καὶ ἰωδιοῦχος ἕνωσις = Vasolum iodatum, Jodovasol ἀνάλογος πρὸς τὴν Vasogenum iodatum.

1723 **VELLOSINUM.** Ἀλκαλοειδὲς συνυπάρχον μετὰ τῆς Geissospermínum καὶ Pereirínum ἐν τῷ φλοιῷ Pereiro. Ἔχει τύπον $C_{33}H_{38}N_2O_4$ συνίσταται ἐκ κιτρίνων κρυστάλλων, ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι, διαλυτῶν ἐν θερμῷ οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ χλωροφορμίῳ. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὸ νέον φάρμακον ὁμοιάζει τῇ βρυκίνῃ.

1724 **VARATROLUM SYNTHETICUM = Ether dimethylique de la pyrocatechine = Βερατρόλη = $C_6H_4 < \begin{matrix} OCH_3 \\ OCH_3 \end{matrix}$.** Τὸ σκεύασμα εἶνε ὑγρὸν εὐκίνητον, ζέον εἰς 205°—206°. διαλύεται ἐν οἰνοπνεύματι, αἰθέρι καὶ ἐλαίοις· εἶνε ὀλίγον διηλητηριώδες καὶ ἐπ' ἐλάχιστον καυστικόν· κέκτηται ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας. Ἀνεγράφη εἰς διαλύματα 1 % σκευαζόμενα δι' ἀραιώσεως τοῦ ἐν οἰνοπνεύματι (90 %) διαλύματος τοῦ σκευάσματος. Παρηγγέλθη καὶ ἐσωτερικῶς κατὰ τῆς φυματώσεως εἰς δόσιν 2—4 σταγόνων τρὶς τῆς ἡμέρας, ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἀλοιφὴν 5 : 45 Unguent. Kalii iodati κατὰ τῆς ἀρχίτιδος.

1725 **VERNOLITH.** Φύραμα πρὸς ἀπολύμανσιν ἀποπάτων χρησιμεῦον καὶ συνιστάμενον ἐξ 1 μ. λιθανθρακοπίσσης (προϊόντος φωταεριοποιείων) καὶ 4 μ. ἐσβεσμένης ἀσβέστου.

1726 **VIBURNUM PRUNIFOLIUM = Black-Horne.** Ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Ἀμερικῆς, ἐδόθη ὡς τονωτικὸν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὡς ἀντισπασμωδικόν, κατὰ δυσμηνορροιῶν καὶ μηνορραγιῶν, ὡς καὶ πρὸς πρόληψιν ἐκτρώσεων καὶ πρωΐρων τοκετῶν. Παρέχεται τὸ ῥοῶδες ἐκχύλισμα εἰς δόσιν 20—25 σταγόνων τετράκις τῆς ἡμέρας.

1727 **VIEIRINUM.** Πικρὰ οὐσία ἐκ τοῦ φυτοῦ Remijia Velozii ἐξαγομένη· ἄμορφος λευκὴ κόνις, ἀρωματικῆς ὀσμῆς, διαλυτὴ ἐν οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ, τήκεται εἰς 120°. Ἀνεγράφη

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς δόσιν 0,1—0,2 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ τονωτικόν.

VIROL. Σκεύασμα προταθὲν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐλαίου τοῦ ἰχθύος, περιέχει σιδηρον καὶ λιπαρὰς οὐσίας καὶ ἰδίᾳ ἐπαινεῖται ὡς τροφὴ τῆς παιδικῆς ἡλικίας. 1728

VITALINUM GATSCKOWSKY=Vitaline russe. Εἰδικὸν φάρμακον συνιστάμενον ἐκ 5 μ. καθαρᾶς γλυκερίνης καὶ 4 μ. κρυσταλλικοῦ βόρακος. Ἀνεγράφη ἐν Ῥωσσίᾳ τὸ φάρμακον κατὰ νευραθενειῶν δι' ὑποδορείων ἐνέσεων ἐν τῷ ὀργανισμῷ εἰσαγόμενον. 1729

XANTHALIN = Ξανθαλίνη. Νέον ἀλκαλοειδὲς τοῦ ὄπίου ἐξαχθὲν ὑπὸ τοῦ Schmith ἐκ τῆς μητρικῆς ἅλμης, ἐξ ἧς ἀπεχωρίσθησαν ἡ μορφίνη καὶ ἡ κωδεΐνη καὶ ἥτις περιέχει τὴν ναρκωτίνην καὶ τὴν παπαβερίνην· ὁ χημικὸς τῆς ξανθαλίνης τύπος εἶνε κατὰ τὸν καθηγητὴν Ost $=C_{37}H_{36}N_2O_9$. Περιέχεται ἐν τῷ ὄπίῳ κατ' ἐλάχιστον ποσόν, εἶνε ἀσθενὴς βάσις, λευκοῦ χρώματος παρέχουσα ξανθὰ ἅλατα (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τοῦ ξανθὸς καὶ ἅλας) κρυσταλλούμενα εἰς βελόνας. Τὸ νιτρικὸν ἅλας, εἶνε χρυσοκίτρινον, τὸ ὑδροχλωρικὸν κίτρινον καὶ τὸ θειϊκὸν ὠχρόν. Τελοῦνται φυσιολογικὰ πειράματα διὰ τοῦ νέου ἀλκαλοειδοῦς. 1730

XYLENOLSALOLE=Ξυλενοσαλόλη=$C_6H_4<^{COOC_6H_3(CH_3)_2}_{OH}$. Σκευάζεται δι' ἐπιδράσεως πενταχλωριούχου φωσφόρου καὶ ἐξύνων θειϊκῶν ἁλκαλίων ἐπὶ μίγματος ἰτεϋλικοῦ ὀξέος καὶ ξυλενολῶν. Διακρίνεται **παραξυλενοσαλόλην** τηκομένην εἰς 37°, **μεταξυλενοσαλόλην** τηκομένην εἰς 41° καὶ **ὀρθοξυλενοσαλόλην** τηκομένην εἰς 36°. Οὐσίαι ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, διαλυταὶ ἐν αἰνεπνεύματι καὶ αἰθέρι, ἀνεγράφησαν ὡς ἀπελυμαντικὰ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. 1731

ZEA MAYS. Τὰ στίγματα τοῦ φυτοῦ τούτου Stigmata maydis, ἀνεγράφησαν κατὰ καταρρεϊκῶν παθήσεων τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς καταρρεϊκῆς καὶ τῆς ἐκ λιθιάσεως τῶν νεφρῶν πυελίτιδος· ἐνεργοῦσι δὲ καὶ διαλυτικῶς ἐπὶ λιθιάσεων κατὰ κυστιτίδων, ψαμμιάσεων καὶ κατὰ τοῦ ὕδρωπος. Τὸ ῥεῶδες ἐκχύλισμα Extractum stigmatum Maydis fluidum ἐδόθη εἰς δόσιν 2—4 γρμ. δι' ἡμέρας, τὸ δὲ ἀφέψημα (5—10 : 100) κατὰ κοχλιάρια τῆς τραπέζης. 1732

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1733 **ZINCUM ACETICUM**=**Ὀξικὸς ψευδάργυρος**=$(CH_3COO)_2Zn+2H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 4 μ. ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου ἐν 20 μ. ἀραιοῦ ὀξικοῦ ὀξέος (30 %). Λευκὰ φυλλίδια, διαλυτὰ ἐν 3 μ. ψυχροῦ, 1,5 μ. ζέοντος ὕδατος, ἐν 36 μ. ψυχροῦ οἰνοπνεύματος καὶ 2 μ. ζέοντος. Ἀνεγράφη ὡς ἐμετικὸν εἰς δόσιν 0,5—1,0 γρμ. κατὰ νευρώσεων εἰς δόσιν 0,05—0,1 γρμ. καὶ ἐξωτερικῶς εἰς γαργαρίσματα καὶ εἰς ἐγχύσεις κατὰ τῆς βλεννορροίας (0,2—0,5—1 : 100) καὶ εἰς κολλύρια (0,01 : 10).

1734 **ZINCUM BORICUM** = **Zincum boracicum, Borate de zinc** = **Βορικὸς ψευδάργυρος**. Τὸ ἀντισηπτικὸν τοῦτο ἅλας τοῦ ψευδαργύρου εἶνε κόνις λευκή, ἄμορφος, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, διαλυτὴ ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ καὶ ἐν ὑδροχλωρικῷ ὄξει. Παρασκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 25 γρμ. θειϊκοῦ ψευδαργύρου ἐντὸς 250 γρμ. θερμοῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος, μετὰ διαλύματος 20 γρμ. βόρακος ἐντὸς 500 γρμ. θερμοῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος. Μετὰ τὴν μίξιν τῶν θερμῶν διαλυμάτων καταπίπτει ζῦγμα συνιστάμενον ἐκ τοῦ βορικοῦ ψευδαργύρου, ὅστις χωρίζεται τοῦ ὑγροῦ διὰ διηθήσεως, ἐκπλύνεται δι' ὕδατος ἀπεσταγμένου ψυχροῦ, μέχρις οὗ τὸ διήθημα νὰ μὴ θολῶται διὰ χλωριούχου βαρύου, εἶτα ξηραίνεται καὶ μεταβάλλεται εἰς κόνιν λεπτήν, ἥτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔχει τύπον $ZnB_4O_7+7H_2O$. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν τῶν πληγῶν εἰς κόνιν ἐπιπάσεως ἢ ἀλοιφὴν (1 : 10).

1735 **ZINCUM CHRYSOPHANICUM** = **Χρυσοφανικὸς ψευδάργυρος**. Καστανέρυθρος κόνις, διαλυτὴ ἐν ἀλκαλικοῖς ὑγροῖς. Ἀνεγράφη κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

1736 **ZINCUM CYANATUM** = **Zincum hydrocyanicum sine ferro, Cyanure de zinc** = **Κυανιοῦχος ψευδάργυρος** = $Zn(CN)_2$. Σκευάζεται διὰ καθιζήσεως διαλύματος χλωριούχου ψευδαργύρου (10 : 80), διὰ διαλύματος κυανιούχου καλίου (10 : 100) καὶ 25 μ. ἀραιοῦ ὀξικοῦ ὀξέος (30 %). Λευκὴ ἄοσμος καὶ ἄγευστος κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ νευρικῶν παθήσεων εἰς δόσιν 0,005 — 0,01 γρμ. ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐδόθη καὶ κατὰ νευρώσεων τῆς καρδίας, εἰς δόσιν 0,005—0,006 γρμ. δι' ἡμέρας.

1737 **ZINCUM GYNOCARDICUM** = **Γυνοκαρδικὸς ψευδάργυρος**. Κιτρίνη κοκκώδης κόνις, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν αἰθέρι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οἰνοπνεύματι καὶ χλωροφορμίῳ. Ἀνεγράφη κατὰ τῶν λειχήνων, τῆς ψωριάσεως καὶ τῆς κνήφης.

ZINCUM HYPERMANGANICUM = Zincum permanganicum, Permanganate de zinc = Ὑπερμαγγανικὸς ψευδάργυρος = $Zn(MnO_4)_2+6H_2O$. 1738
Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος θειϊκοῦ ψευδαργύρου (7 : 50) μετὰ διαλύματος ὑπερμαγγανικοῦ βαρύου (9:90)· κρύσταλλοι ὁμοιοι τοῖς τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου, λίαν ὑγροσκοπικοὶ καὶ ἐν ὕδατι εὐδιάλυτοι. Κατὰ τὸν Berkley Hill τὸ ἄλας τοῦτο τοῦ ψευδαργύρου παρέχει κάλλιστα ἀποτελέσματα κατὰ τῶν ὀξειῶν οὐρηθριτίδων· διαλύματα περιέχοντα 0,05 γρμ. ἐκ τοῦ φαρμάκου τούτου διαλυθέντος ἐντὸς 200 γρμ. ὕδατος, εἶναι τὰ συνήθως παρεχόμενα εἰς χρῆσιν· ἐν διαλύματι 1—2 : 1000 ἀνεγράφη τὸ ἄλας καὶ κατὰ ὀφθαλμιῶν. Κατὰ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ φαρμάκου τούτου πρέπει ν' ἀποφεύγηται ἡ σύμμιξις οἰνοπνεύματος καὶ φυτικῶν ἐκχυλισμάτων κτλ. εἰδότι τὸ ὑπερμαγγανικὸν τοῦτο ἄλας τοῦ ψευδαργύρου παρέχει μεθ' αὐτῶν ἐκκροτοῦντα μίγματα. Ὑπὸ τὸ ὄνομα Zincum permanganicum solutum φέρεται διάλυμα τοῦ ἄλατος 25 %.

ZINCUM LACTICUM = Lactate de zinc = Γαλακτικὸς ψευδάργυρος = $Zn(C_3H_5O_3)_2+3H_2O$. 1739
Σκευάζεται διὰ διαλύσεως βασικοῦ ἀνθρακικοῦ ψευδαργύρου ἐν ἀραιῷ γαλακτικῷ ὀξεῖ. Κρυστάλλια ῥομβικά, διαλυτὰ ἐν 58 μ. ψυχροῦ ὕδατος, 6 μ. ζέοντος ὕδατος, σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς χορείας, τοῦ ὑστερισμοῦ καὶ τῆς ἐπιληψίας εἰς δόσιν 0,03—0,06 γρμ. πολλάκις τῆς ἡμέρας.

ZINCUM OLEINICUM = Ἐλαϊκὸς ψευδάργυρος = $Zn(C_{18}H_{33}O_2)_2$. 1740
Σκευάζεται διὰ κατεργασίας τοῦ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου ἐν ἐλαϊκῷ ὀξεῖ· κόνις λευκή, ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι, διαλυτὴ ἐν ἐλαίοις. Ἀνεγράφη εἰς κόνιν ἐν μίγματι μετ' ἀμύλου ἢ εἰς ἀλοιφὰς κατὰ χρονίων ἐκζεμάτων.

ZINCUM PHOSPHORATUM = Phosphure de zinc = Φωσφοροῦχος ψευδάργυρος = Zn_3P_2. 1741
Σκευάζεται διὰ τήξεως ψευδαργύρου μετὰ φωσφόρου ἐντὸς κεραμίνης ἢ διὰ διοχετεύσεως ὑδρογόνου καὶ ἀτμῶν φωσφόρου ὑπεράνω τετηκότος ψευδαργύρου. Τεφρομέλαινα μᾶζα, εὔθραυστος, στιλπνή, τὴν ὀσμὴν τοῦ φωσφόρου ἔχουσα, ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι καὶ ὕδατι. Τὸ σκεύασμα εἶνε ὀηλητηριωδέστατον καὶ ἀνεγράφη ἀντὶ τοῦ φωσφόρου κατὰ τῆς παραλυτικῆς ἀνοίας καὶ τῆς νωτιαίας φθίσεως ὡς καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατὰ νευρασθενειῶν ὑστερικῶν, εἰς δόσιν 0,004—0,005 γρμ. μέχρι 0,05 γρμ. ἤτις εἶνε ἡ μεγίστη ἡμερησία δόσις.

1742 **ZINCUM SALICYLICUM = Ἰτεϋλικὸς ψευδάργυρος** = $\left(C_6H_4 < \begin{matrix} OH \\ COO \end{matrix}\right)_2 Zn + 2H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως πυκνῶν διαλυμάτων ἰτεϋλικοῦ νατρίου καὶ θειϊκοῦ ψευδαργύρου καὶ ἀνακρυσταλλώσεως τοῦ προϊόντος. Ἄχροα κρυστάλλια, ἄοσμα, γεύσεως γλυκείας μεταλλικῆς, διαλυτὰ ἐν 25 μ. ὕδατος, 3,5 μ. οἰνοπνεύματος καὶ 36 μ. αἰθέρος, εὐδιάλυτα ἐν ζέοντι ὕδατι. Προϋτάθη ὡς ἀντισηπτικὸν καὶ κατὰ δερματικῶν παθήσεων.

1743 **ZINCUM SOZOJODOLICUM = Sozojodolzink = Σωζοϊωδολικὸς ψευδάργυρος** = $[C_6H_2J_2(OH)SO_3]_2Zn + 6H_2O$. Ἄχροοι βελονοειδεῖς κρύσταλλοι, διαλυτοὶ ἐν 50 μ. ὕδατος ψυχροῦ, 20 μ. ὕδατος θερμοῦ καὶ 10 μ. οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη κατὰ τῆς βλεννορροίας εἰς διαλύματα 1—2 % κατὰ τῆς χρονίας ἐνδομητρίτιδος εἰς ἐγχύσεις ἐκ διαλύματος (10 %) καὶ κατὰ παθήσεων τῆς ῥινὸς ἐν μίγματι μετὰ 10—15 μ. τάλκου ἢ γαλακτοσακχάρου.

1744 **ZINCUM STEATINICUM = Zincum stearinicum = Στεατικὸς ψευδάργυρος** = $(C_{18}H_{35}O_2)_2Zn$. Κόνις λευκή, ἀδιάλυτος εἰς τὰ συνήθη διαλυτικὰ ὑγρά, κέκτηται ἀσθενεῖς ἀντισηπτικὰς καὶ ἰσχυρὰς στυπτικὰς ἰδιότητας. Ἀνεγράφη ὁ στεατικὸς ψευδάργυρος ἐν μίγματι μετὰ $^1/_{10}$ τοῦ βάρους αὐτοῦ μενθόλης κατὰ τῆς βλεννορροίας, δέον ὅμως νὰ εἰσαχθῇ τὸ κονιῶδες μίγμα δι' ὑγιλίνου σωληναρίου ἐντὸς τῆς οὐρήθρας μετὰ προηγουμένην κένωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ κάθαρσιν τῆς οὐρήθρας δι' ἀραιοῦ διαλύματος ὑπερξειδίου τοῦ ὑδρογόνου. Οἱ πειραματίσαντες βεβαιοῦσιν ὅτι μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας, καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβανομένης τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ μίγματος ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μέχρις ἐντελοῦς πληρώσεως αὐτῆς, ἐπῆλθε σπουδαία βελτίωσις τῆς βλεννορροίας. Ὁ στεατικὸς ψευδάργυρος ἐν μίγματι μετὰ 25 % εὐροφαίνης ἀνεγράφη εἰς ἐμφυσήσεις κατὰ ῥινικῶν παθήσεων.

1745 **ZINCUM SULFOCARBOLICUM = Zincum sulfophenicum, Zincum sulfophenolicum, Sulfophenolate de zinc = Θειοφαινικὸς ψευδάργυρος** = $[C_6H_4(OH)SO_3]_2Zn + 7H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλυμάτων παραφαινολσθειονικοῦ βαρύου καὶ θειϊκοῦ ψευδαργύρου· κρύσταλλοι ἄχροοι, ἐξανθοῦντες ἐν τῷ ἀέρι, δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυτοὶ ἐν διπλασίῳ ὕδατι καὶ ἐν πενταπλασίῳ οἰνοπνεύματι. Συνενοῦ τὰς ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας τοῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ τὰς στυπτικὰς τοῦ θειϊκοῦ ψευδαργύρου. Ἀνεγράφη ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, ἐν διαλύματι 1—5 % καὶ εἰς ἐγχύσεις ἐν τῇ εὐρήθρᾳ καὶ τῷ κόλπῳ (0,5—1 : 100).

ZINCUM SULFOICHTYOLICUM = Θειοῖχθυολικὸς ψευδάργυρος = $(C_{68}H_{36}S_3O_8H)_2Zn$. Σκευάζεται διὰ κορεσμοῦ τοῦ θειοϊχθυολικοῦ ὀξέος ὑπὸ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου. Ἀνεγράφη ὅπου καὶ τὰ λοιπὰ σκευάσματα τῆς ἰχθυόλης. 1746

ZINCUM SULFHYDRICUM = Ὑδροθειοῦχος ψευδάργυρος = $Zn(HS)_2$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος θειϊκοῦ ψευδαργύρου καὶ θειούχου ἀμμωνίου· λευκὸν ἵζημα ὑπὸ τὸ ὕδωρ διατηρούμενον, καθ' ὅσον ξηραινόμενον ἀποσυντίθεται. Ἀνεγράφη κατὰ χρονίων ἐκζεμάτων, ψωριάσεως καὶ ἄλλων δερματοπαθειῶν· ἐσωτερικῶς παρέχεται εἰς καταπότια 0,01 γρμ. ἐξ ὧν λαμβάνονται 3—12 καθ' ἑκάστην· ἐξωτερικῶς εἰς ἀλοιφὰς 10 %. 1747

ZINCUM SULFUROSUM = Sulfite de zinc = Θειώδης ψευδάργυρος = $ZnSO_3+2H_2O$. Σκευάζεται διὰ μίξεως διαλύματος 6 μ. θειϊκοῦ ψευδαργύρου μετὰ διαλύματος 5 ¼ μ. θειώδους νατρίου· λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις, δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι (1 : 600). Ἀνεγράφη ὡς ἀντισηπτικὸν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, κατεσκευάσθη δὲ καὶ γάζα ἐξ αὐτοῦ. 1748

ZINCUM VALERIANICUM = Valerianate de zinc = Ναρδικὸς ψευδάργυρος = $(C_5H_9O_2)_2Zn+2H_2O$. Σκευάζεται διὰ διαλύσεως 1 μ. ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου διϋγρανθέντος δι' οἰνοπνεύματος ἐντὸς 3 μ. ναρδικοῦ ὀξέος. Μικρὰ ἄχροα στιλπνά, τὴν ὀσμὴν τῆς νάρδου ἔχοντα κρυσταλλικὰ λέπια, διαλυτὰ ἐν 90 μ. ὕδατος καὶ 40 μ. οἰνοπνεύματος. Ἀνεγράφη ὡς ἀντισπασμωδικὸν κατὰ τοῦ ὑστερισμοῦ καὶ νευρώσεων εἰς δόσιν ἐφ' ἅπαξ 0,02 — 0,05 γρμ. καὶ ἡμερησίαν 0,5 γρμ. 1749

ZYMOIDINUM = Ζυμοειδίνη. Ἀντισηπτικὸν σκεύασμα ἀγνώστου συστάσεως ἐνδεικνύμενον κατὰ τῆς βλεννορροίας. 1750

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΙΝΑΚΕΣ

I. Πίναξ τῶν μεγίστων δόσεων τῶν φαρμάκων δι' ἄνθρωπον ἐνήλικα.

II. Πίναξ τῶν μεγίστων ἐφάπαξ δόσεων ἐνίων φαρμάκων διὰ παιδία.

III. Πίναξ πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς μεγίστης δόσεως δι' ἀνήλικας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεγίστης δόσεως δι' ἐνήλικας.

IV. Πίναξ μετατροπῆς τῶν γαλλικῶν φαρμακευτικῶν σταθμῶν εἰς ἑλληνικά.

V. Πίναξ μετατροπῆς τῶν ἑλληνικῶν φαρμακευτικῶν σταθμῶν εἰς γαλλικά.

VI. Πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν ἑλληνικῶν, λατινικῶν, γερμανικῶν καὶ γαλλικῶν ὀνομάτων καὶ συνωνύμων τῶν περιεχομένων φαρμάκων.

VII. Θεραπευτικὸς ὁδηγὸς κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν περιεχομένων φαρμάκων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ι. ΠΙΝΑΞ

Τῶν μεγίστων δόσεων τῶν φαρμάκων δι' ἄνθρωπον ἐνήλικα.

	Ἑφάπαξ- γρμ.	Ἡμερησία γρμ.		Ἑφάπαξ- γρμ.	Ἡμερησία γρμ.
Acetonum	0,50	3,00	Aether jodatus	0,30	1,00
Acetum colchici sem. (1:10)	2,00	6,00	» phosphorat.(1:80)	0,25	0,75
» digitalis (1:10)	2,00	10,00	Aethoxycoffeinum	0,25	2,00
» scillae	2,00	10,00	Aethylenum bromat	0,30	1,00
Acidum arsenicic.	0,005	0,01	» chlor.	1,00	5,00
» arsenicosum	0,005	0,02	Aethylum bromat.	20gtt	—
» camphoricum	0,50	2,00	» jodatum	1,20	5,00
» carbolicum	0,10	0,50	Agaricinum	0,10	—
» cubebic	1,00	5,00	Agathinum	1,00	5,00
» dijodosalicyl	1,00	4,00	Alkohol amylic	0,20	1,00
» filicicum	1,00	—	Allylum tribromatum.	0,20	1,00
» gallicum	0,30	1,00	Aloinum	0,20	0,50
» hydrobromicum	1,00	4,00	Alumina acetica	1,00	5,00
» hydrocyanicum 2%	0,05	0,20	Alumina sulphurica	1,00	5,00
» hyperosmic.	0,015	0,05	Ambra	0,50	1,50
» jodicum	0,30	1,20	Ammonium chlor. ferr.	0,60	3,00
» jodosalicylicum	1,00	3,00	» cyanat.	0,03	0,10
» lacticum	1,00	5,00	Ammonium jodat.	0,60	2,00
» meconicum	0,50	5,00	» phosph.	2,00	10,00
» oxalicum	0,30	1,50	» salicylic	2,00	8,00
» oxynapthoicum	0,20	—	Amygdalinum	0,05	0,20
» phenylo-aceticum	2,00	6,00	Amylenum hydratum	4,00	8,00
» phenylo-propion.	2,00	6,00	Amylium nitrosum	0,20	0,60
» picrinicum	0,50	1,50	Analgenum	2,00	—
» santonicum	0,10	0,80	Anemoninum	0,03	0,10
» sclerotinicum	0,06	0,25	Anilinum sulphuric	0,10	0,30
» succinicum	0,50	2,00	Antifebrinum	0,50	2,00
» valerianicum	0,50	2,00	Antipyrinum	0,50	6,00
Aconiti folia	0,10	0,50	Antithermnium	0,50	2,00
Aconitinum crystallisatum	0,0002	0,0005	Apiolum	1,00	2,00
Adonidinum	0,005	0,03	Apocodeinum	0,03	0,08
Adonidis herba	0,30	1,50	Apomorphin. hydroch.	0,01	0,05
			Aqua amygdal. amar. conc.	1,50	5,00

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

	Κρόκαι-Ημέρημα	
	τοῦ.	τοῦ.
Aqua laurocerasi. . . .	1,50	5,00
Arbutinum.	1,00	4,00
Argentum chlorato-ammon. . . .	0,015	0,05
» cyanatum . . .	0,015	0,06
» nitric.	0,03	0,20
» oxydat.	0,10	0,50
Arsenium jodatum. . . .	0,01	0,03
Asaprolum	2,00	8,00
Asarinum.	0,20	1,00
Aseptolum	1,00	4,00
Asparaginum.	0,10	0,30
Aspidosperminum mur.	0,003	0,006
Atropinum	0,001	0,003
Atropinum sulfur. . . .	0,001	0,003
» valerian. .	0,001	0,003
Auro-Natrium chlorat.	0,05	0,20
Aurum cyanatum . . .	0,02	0,10
Baptisinum	0,03	0,10
Baryum chloratum. . .	0,20	1,00
Bebeerinum.	0,10	—
Benzanilidum	1,00	3,20
Benzolum.	2,00	6,00
Benzonaphtholum . . .	1,00	5,00
Benzosolum	1,00	4,00
Berberinum hydrochl.	0,06	0,25
Betolum	0,50	3,00
Bismuthum oxyjodat. .	0,30	0,80
» valerianic.	0,30	1,50
Bromalum hydrat. . . .	2,00	4,00
Bromoformium	0,30	1,00
Brucinum.	0,05	0,30
Bryoninum	0,20	3,00
Bulbus scillae sicc. .	0,20	1,00
Bulyto-chloralum hydrat.	1,50	5,00
Cadmium sulfuric. . . .	0,05	0,20
Caincinum	0,50	3,00
Calcaria hypophosph.	0,75	3,00
Camphora monobrom.	0,40	1,25
Cannabinonum	0,10	0,30
Cannabinum tannicum.	1,00	2,00
Cantharides.	0,05	0,15
Cantharidinum	0,001	0,003
Carboneum sulfur . . .	0,30	1,50
» trichlorat. .	0,50	2,00
Carpaïn. hydrochlor. .	0,03	—

	Κρόκαι-Ημέρημα	
	τοῦ.	τοῦ.
Cerium oxalicum	0,30	1,00
Cetrarinum	0,50	2,00
Chelidoninum	0,05	0,25
Chininum arsen.	0,01	0,05
Chinoidinum	2,00	12,00
Chinolinum	0,50	1,50
» tartar. . . .	2,00	6,00
Chloralimid	2,00	6,00
Chloralum formamidat.	1,00	8,00
» hydrat	3,00	6,00
Chlorodine.	1,50	6,00
Chloroformium.	0,50	1,00
Chrysarobinum	0,005	0,015
Cinchoninum	1,00	5,00
» sulfuric. .	1,00	5,00
Cocain. hydrochlor. .	0,05	0,15
Cocculi indici	0,30	1,00
Codeinum.	0,05	0,20
Codeinum phosphoric.	0,10	0,40
Coffeinum.	0,10	0,60
» citricum . . .	0,10	0,50
» hydrobromic.	0,50	2,00
Coffein-natrio benzoic.	1,00	3,00
» salicylic.	1,00	3,00
Colchicinum	0,003	0,01
Colchicum (bulb) let. Dos.	10,00	—
» (sem.) let. Dos.	3,80	—
Colocynthidinum . . .	0,01	0,05
Colocynthinum	0,40	0,80
Colocynthis.	0,30	1,00
Coniinum	0,001	0,003
» hydrobromic.	0,005	0,03
Convallamarinum . . .	0,06	0,60
Conydrinum	0,005	0,02
Cotoinum	0,10	0,50
Cresalolum.	1,00	5,00
Cubebinum.	1,00	5,00
Cuprum aceticum. . . .	0,10	0,30
» oxydatum . . .	0,15	0,75
» sulfuric. . . .	1,00	—
Cuprum sulfuric. qua emeticum.	0,15	0,50
» » ammon. . .	0,10	0,40
Curare (ad inject. subcut.).	0,002	0,005
Daturinum sulfuric. .	0,001	0,003

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

	Ἑφάπαξ- Ἡμερήσια	
	γρμ.	γρμ.
Delphininum	0,005	0,02
Digitaleinum	0,05	0,20
Digitalinum (amorph.)	0,002	0,01
» cryst. gallic	0,0005	0,002
Diuretinum	1,00	6,00
Duboisinum et salia	0,001	0,003
Elaterinum	0,005	0,01
Elaterium alb.	0,02	0,05
Emetinum	0,01	0,03
» hydrochloric.	0,05	0,10
Ergotininum	0,0005	0,002
Ergotinum	0,30	1,50
Erythrophloeinum hydrochl.	0,01	0,03
Escridinum	0,005	0,015
Eucalyptolum	0,20	1,00
Evonyminum	0,20	0,80
Exalginum	0,50	1,00
Extractum Aconit. fol.	0,02	0,06
» » rad.	0,03	0,12
» Belladonn.	0,05	0,20
» Boldo fluid.	1,00	3,00
» Cannab. ind.	0,10	0,30
» cascar. sagrad.	1,00	10,00
» chelidonii (e succo)	0,50	2,00
» cinae	1,00	5,00
» colchici (sem.)	0,05	0,10
» » (e bulbo)	0,25	0,50
» colocynthid.	0,05	0,20
» » comp. Rus.	0,10	0,40
» conii herbae	0,20	0,60
» convallar fluid.	0,50	1,50
» damianae fluid.	2,00	12,00
» digitalis	0,20	1,00
» elaterii	0,05	0,20
» fabae calabaric.	0,02	0,06
» gelsemii fluid.	0,20	0,80
» gratiolae	0,18	0,75
» grindeliae robust. fluid	3,00	12,00
» hamamelis virg. fluid.	2,00	10,00
» hellebor. alb.	0,05	0,25
» » nig.	0,25	1,00
» » vir.	0,10	0,30
» hydrastidis canad. fluid.	2,50	10,00
Extrac. Hyoscyami fol.	0,10	0,50
» » sem.	0,15	0,60
» kawa-kawa	0,65	2,00
» lactucae vir. aquos.	0,25	1,00
» » » spirit.	0,30	0,90
» lobeliae	0,20	0,80
» mezerei	0,25	1,50
» nicotianae Rademacheri	0,10	0,20
» opii	0,05	0,30
» physostigm.	0,02	0,06
» piscidiae erythrinae	5,00	15,00
» pulsatillae	0,20	1,00
» sabinae	0,20	1,00
» scillae	0,20	0,80
» scopolae rad. fluid	0,10	0,50
» secalis cornuti	0,25	1,00
» senegae	0,30	2,50
» stramonii	0,10	0,40
» strychni	0,04	0,15
» » aquos.	0,20	0,60
» tormentill	0,50	2,00
» toxicodendr.	0,06	0,25
Fabae calabaricae	0,01	0,06
Ferrum arsenicic.	0,015	0,06
» jodat	0,06	0,24
Folia aconiti	0,10	0,50
» belladonn.	0,20	0,60
» digitalis	0,20	0,60
» hyoscyami	0,20	1,00
» stramonii	0,20	1,00
Frondes sabinae	1,00	2,00
Fruct. colocynthid.	0,30	1,00
Gelsemii rad.	0,30	1,00
Gelseminum hydrochl.	0,005	0,015
Gratiolae herba	0,30	0,90
Guajacolum	0,10	0,50
Gummi gutti	0,50	1,00
» kino	1,00	10,00
Helenin	0,30	1,00
Helleborein	0,02	0,08
Hellebori vir. rad.	0,30	1,20
Herba conii	0,30	2,00
» hyoscyami	0,50	1,50

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἑξάγραμ.-Παράρτ.			Ἑξάγραμ.-Παράρτ.		
	γρ.	γρ.		γρ.	γρ.
Herba lobeliae inflat.	0,50	4,00	Ichtyolum	1,00	4,00
Homatropinum hydrobrom.	0,001	0,003	Iridinum	0,20	0,50
» hydrochlor.	0,001	0,003	Jalapae resina	0,50	1,50
» sulfuric.	0,001	0,003	Jodoformium	0,20	1,00
Hydracetinum	0,10	0,30	Jodolum	0,20	1,00
Hydrarg. acet. oxydat.	0,07	0,20	Jodum	0,001	0,03
» acetic. oxydulat.	0,10	0,30	Jodum trichlorat.	0,03	0,10
» albuminat. sol 1%	2,00	10,00	Kairinum	1,00	4,00
» benzoic. oxydat.	0,012	—	Kalium arsenicos.	0,03	0,12
» bibromat.	0,03	0,10	» bichrom. rubr.	0,015	0,03
» bichlorat.	0,02	0,10	» bioxalic.	0,20	0,50
» » pepton.	0,02	0,10	» cantharidinicum	0,0006	—
» » » solut. 1%	2,00	10,00	» chloric.	0,50	3,00
» bijodatum	0,02	0,10	» chromic. flav.	0,01	0,05
» carbolicum	0,03	0,10	» cyanatum	0,02	0,05
» chlorat. mite	0,50	1,00	» ferrocyanat.	0,10	0,60
» » humida parat	0,25	0,50	» osmicum	0,015	0,05
» cyanatum	0,02	0,10	» oxalic. acid.	0,30	0,50
» formamidat.	0,02	0,10	» » neutr.	0,30	0,50
» imidosuccinic.	0,02	0,10	» picrinicum	0,50	2,00
» jodat. flav.	0,05	0,20	» rhodanatum	0,50	5,00
» nitricum	0,02	0,06	» telluricum	0,02	0,06
» » amm. bas.	0,065	0,20	Kava pulv.	2,00	8,00
» oxydatum rubr.	0,02	0,10	Kreosotum	0,05	0,20
» » flav.	0,02	0,10	Kussinum	1,00	3,00
» » nigr.	0,10	0,50	Lactucarium	0,30	1,00
» peptonat.	0,02	0,10	Liquor Bellostii	0,10	0,50
» phosphor. oxydat.	0,08	0,25	» hollandicus	2,00	7,50
» » oxydul	0,08	0,25	» kalii arsenicosi	0,50	2,00
» salicylicum	0,03	0,10	» natrii arsenic.	0,50	1,50
» stibiat. sulf.	0,75	2,00	Lithium carbonic.	0,30	1,50
» sulfuric. bas.	0,02	0,20	» chloratum	0,15	1,00
» sulfurat. nigr.	0,75	2,00	Lobeliae herb.	0,50	4,00
» » rubr.	0,75	2,00	Lobelinum	0,10	0,30
» tannic. oxydul.	0,10	0,30	Magnesium salicylic.	2,00	6,00
» thymolo-acetic.	0,01	0,12	Matico folia	1,50	15,00
Hydrastininum hydrochl. pro inj. subcutanea	—	0,05	Menthol	1,00	5,00
Hydrastinum hydroch.	0,10	0,30	Metaldehydum	0,50	3,00
» nitricum	0,15	0,10	Methacetinum	1,00	4,00
Hydrochinon	0,50	1,50	Methylalum	1,00	8,00
Hyoscyami sem.	0,20	1,00	Methylamin-hydrochl.	0,50	4,00
Hyoscyaminum	0,001	0,003	Morphinum	0,02	0,10
Hyoscin. hydrobromic.	0,0005	0,002	» aceticum	0,03	0,12
Hypnalum	1,00	1,00	» benzoicum	0,02	0,10
Hypnonum q. hypnotic.	0,50	1,50	» hydrochlor.	0,03	0,10
			» sulfuric.	0,03	0,10
			Moschus	0,50	1,50

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

	Ἐφάπαξ-	Ἡμερήσια
	γρμ.	γρμ.
Muscarinum	0,03	0,10
Naphtalinum	1,00	4,00
Naphtolum (b)	1,00	4,00
Narceinum	0,10	0,50
Narcotinum	0,25	1,00
Natrium arsenicosum	0,02	0,04
» carbolic	0,10	0,20
» cyanatum	0,03	0,10
» » sulf.(rhodan)	0,50	3,00
» fluoratum	0,01	—
» nitrosum	0,20	0,60
» picrinicum	0,50	3,00
» santonicum	0,50	2,00
» subsulfur	2,00	8,00
Niccolum bromatum	0,50	1,50
Nicotianae folia	0,20	1,00
Nicotinum	0,001	0,003
» hydrochloric.	0,001	0,003
Nitroglycerin	0,001	0,005
Oleum absynthii	0,20	0,80
» amygdalar. amar aeth.	0,03	0,50
» animale aethereum	1,25	5,00
» cajeputi	1,00	5,00
» copaivae	1,00	5,00
» crotonis	0,05	0,10
» cubebarum	0,50	5,00
» eucalypti	0,20	0,80
» gaultheriae	0,20	1,00
» laurocerasi	0,05	0,25
» melissae	0,20	0,80
» myrrhae	0,20	0,80
» phosphoratum(1:80)	1,25	5,00
» pulegii	0,20	0,80
» rutae	0,05	0,15
» sabinae	0,10	0,50
» santali	0,50	4,00
» sinapis	0,01	0,05
» succini rect.	0,60	1,20
» tanaceti	0,20	0,80
» terebinthin	0,50	4,00
» thymi	0,20	0,80
Opium	0,15	0,50
Oroxinum hydrochlor.	0,20	1,00
Papaverinum	0,10	0,30
Paracotoinum	0,10	0,50
Paraldehydum	3,00	6,00
Pelletierinum	0,50	1,00
Pereirinum hydrochl.	1,50	4,00
Phenacetinum	1,00	3,00
Phenocoll. hydrochlor.	1,00	4,00
Phenylurethan	1,00	3,00
Phosphorus	0,001	0,005
Physostigmatis semen.	0,10	0,50
Physostigmin. salicyl.	0,001	0,003
» sulfuric.	0,001	0,003
Picrotoxinum	0,005	0,020
Pilocarpin. hydrochl	0,02	0,05
Piperinum	0,60	1,20
Plumbum acetic.	0,10	0,50
» jodatum	0,60	2,00
» nitric	0,06	0,25
Podophyllin.	0,15	0,50
Propylamin	3,00	10,00
Pseudomorphinum	1,00	5,00
Pulvis doweri	1,00	4,00
Pyrogallolum	0,06	0,30
Quassiinum	0,50	3,00
Quercitrinum	1,00	10,00
Radix aconiti	0,10	0,50
» belladonn.	0,07	0,30
Resorcinum	3,00	10,00
Rhois toxicodendr.	0,40	1,20
Rubidium-ammonium bromat.	2,00	8,00
Sabadillinum	0,005	0,02
Sabinae frond.	1,00	2,00
Salicinum	2,00	10,00
Salipyrinum	2,00	8,00
Salolum	2,00	8,00
Santoninum	0,10	0,30
Sapo jalapinum	0,50	3,00
Scammonium	0,80	1,60
Scillae bulb. sicc.	0,20	1,00
Secale cornut.	1,00	3,00
Semen strychni	0,10	0,20
Smilacinum	0,50	5,00
Solaninum	0,10	0,50
Solutio arsen. fowleri	0,50	1,20
Sozojodol natr. et lith.	1,00	4,00
Sparteinum sulfuric.	0,05	0,10
Spiritus aeth. chlor.	2,00	7,50
» » nitrosi	2,00	7,50
Spongia marina usta	2,00	10,00

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

	Ἑφάπαξ- γρμ.	Ἡμερήσια γρμ.
Stannum chloratum ..	0,05	0,50
Stibium Kalio-tartaric	0,15	0,50
Stibium sulfuratum rubrum	0,10	0,30
Stramonii sem.	0,20	1,00
Strophantinum	0,0002	0,001
Strychnin. acet	0,005	0,05
» nitric	0,007	0,02
» sulfur	0,005	0,02
Sulfonalum	4,00	8,00
Sulfur. jodat	0,12	0,25
Tartarus stibiatus ...	0,20	0,50
Terpinol	0,30	1,00
Terpin. hydrat	0,30	1,00
Tetronalum	2,00	6,00
Thallinum sulf	0,50	1,50
» tartar	0,50	1,50
Thebainum	0,12	0,30
Theobromin.	0,50	2,00
Thymolum	1,00	4,00
Tinctura aconiti rad.	0,50	1,50
» » fol ..	1,00	5,00
» aloes	1,00	5,00
» ambrae	1,50	5,00
» belladon. fol	1,00	1,00
» » rad. (1:5).	1,00	4,00
» cannab. ind. (1:5)	1,00	4,00
» cantharidum	0,50	1,00
» colchici	1,50	5,00
» colocynthid.	1,00	3,00
» conii folior. (1:5)	1,00	4,00
» digitalis (1:5) .	1,00	5,00
» aether	1,00	3,00
» ferri acet. æther.	0,50	2,50
» gallarum	1,50	5,00
» gelsemii (1:8) ...	0,60	2,00
» hellebori nigri ..	3,00	10,00
» » viridis	1,80	5,00
» hyoscyami	1,80	3,50
» jalapae resin	1,80	5,00
» jodi	0,20	1,00
» lobeliae	1,00	5,00
» nicotian	1,00	5,00
» nuc. vomic. Rademacheri ...	1,25	3,50
» opii crocati	0,50	2,00

	Ἑφάπαξ- γρμ.	Ἡμερήσια γρμ.
Tinctura opii simpl ..	0,50	2,00
» » benzoic.	5,00	20,00
» pulsatillae	0,50	2,00
» sabinae	1,80	3,50
» scillae.	1,00	5,00
» secalis corn ..	2,00	10,00
» stramonii	1,00	5,00
» strophanti	0,50	2,00
» strychni (1:5).	0,50	1,50
» thujae	1,00	5,00
» toxicodendr. ..	1,00	3,00
» veratri alb. ..	1,00	1,50
» » virid ..	0,50	1,40
Toxicodendri fol.	0,35	1,25
Trimethylaminum	0,37	1,25
» hydrochlorat.	0,30	3,00
Trionalum	0,50	6,00
Tubera aconiti	2,00	6,00
Turpethum miner	0,10	0,50
Ulexinum	0,05	0,20
Uralium	0,02	—
Urethanum	3,00	—
Veratri albi rad.	5,00	1,20
Veratrinum	0,15	0,02
Vinum colchici	0,005	3,00
» ipecacuanhae. ..	1,00	10,00
» opii	1,50	2,00
» » aromat ..	0,60	2,00
» stibiato-tartaric.	0,60	1,50
Xylolum	0,50	5,00
Zibethum	1,00	2,00
Zincum aceticum	0,50	0,60
» bromat.	0,10	0,50
» carbonicum. ..	0,25	3,00
» chloratum	0,50	0,10
» cyanatum (sine ferro)	0,02	
» ferrocyanat ..	0,005	0,012
» lacticum	0,10	0,50
» oxydat.	0,10	0,60
» phosphorat	0,20	0,025
» salicylicum	0,005	0,50
» sulfhydricum ..	0,10	0,50
» sulfuric	0,10	5,00
» » qua emetic	1,00	—
» valerianic	0,80	0,50
	0,10	

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

II. ΠΙΝΑΞ

Τῶν μεγίστων ἐφάπαξ δόσεων ἐνίων φαρμάκων διὰ παιδία.

	Μικρότερα 1 ἔτους	1—2 ἐτῶν	3 ἐτῶν	5 ἐτῶν	8 ἐτῶν	12 ἐτῶν
	γρμ.	γρμ.	γρμ.	γρμ.	γρμ.	γρμ.
Acetanilidum (Antifebrinum) ...	0,02	0,05	0,05	0,1	0,2	0,25
Acetum Scillae	—	—	5gtt.	10gtt	12gtt	20gtt
Acidum benzoicum	—	0,01	0,03	0,04	0,05	0,06
» tannicum	—	0,005	0,01	0,01	0,02	0,02
Aether	—	1-2gtt	3gtt.	4gtt.	5gtt.	8gtt.
Antipyrinum	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,5
Apomorphin. hydrochloricum ..	0,0005	0,001	0,001	0,002	0,003	0,005
Aqua amygdalarum amar.....	1gtt.	2gtt.	3gtt.	5gtt.	8gtt.	12gtt
Argentum nitricum	0,001	0,002	0,003	0,005	0,007	0,01
Atropinum sulphuricum	—	0,0001	0,0001	0,0002	0,0003	0,0003
Bismuthum subnitricum	0,05	0,05	0,1	0,2	0,4	0,5
Bromoformium	2gtt.	3gtt.	3-4gtt	4-5 gtt	5-6 gtt	6gtt.
Camphora	0,01	0,015	0,02	0,02	0,03	0,03
Chininum hydrochloricum.....	0,05	0,15	0,3	0,4	0,5	0,75
» tannicum.....	0,03	0,1	0,15	0,3	0,5	0,75
Chloralum hydratum	0,1	0,2	0,25	0,4	0,5	0,6
Codein. phosphoricum.....	0,0002	0,002	0,003	0,005	0,008	0,01
Cofeinum	—	—	0,01	0,02	0,04	0,05
Cuprum sulphuricum	—	0,1	0,1	0,15	0,3	0,3
Extractum belladonnae.....	—	0,001	0,002	0,003	0,004	0,005
» opii	—	0,001	0,003	0,005	0,01	0,02
Ferrum reductum.....	—	0,002	0,003	0,005	0,01	0,05
Flores cinae	0,2	0,3	0,5	1	2	2
Folia digitalis	—	0,01	0,02	0,03	0,04	0,05
Hydrargyrum chloratum	0,01	0,01	0,02	0,03	0,04	0,05
» tannic. oxyd....	0,005	0,01	0,02	0,03	0,04	0,05
Kalium bromatum	0,1	0,2-0,3	0,3-0,5	0,5-1,0	1,0	1,0
» jodatum	0,01	0,02	0,05	0,1	0,2	0,3

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

	Μικρότερα 1 έτους	1—2 ετῶν	3 ετῶν	5 ετῶν	8 ετῶν	12 ετῶν
	γρμ.	γρμ.	γρμ.	γρμ.	γρμ.	γρμ.
Kalium chloricum ..... (*)	—	—	—	—	0,03	0,05
Kreosotum	0,005	0,01	0,01	0,02	2 gtt.	3 gtt.
Liquor kalii arsenicosi	—	1 gtt.	1 gtt.	2 gtt.	0,003	0,005
Morphinum hydrochloricum ...	—	0,0005	0,001	0,002	0,04	0,05
Moschus	0,01	0,01	0,02	0,03	0,2	0,25
Naphthalinum.	0,05	0,1	0,2	0,2	9 gtt	10 gtt
Oleum terebinthinae	2 gtt.	3 gtt.	5 gtt.	7 gtt.	0,01	0,02
Opium	—	0,002	0,003	0,004	0,0003	0,0005
Phosphorus	—	—	0,0001	0,0001	0,15	0,3
Phenacetinum	—	0,005	0,05	0,1	0,015	0,02
Plumbum aceticum	0,003	0,004	0,005	0,01	0,004	0,005
Pilocarpinum hydrochloricum ..	0,001	0,001	0,002	0,003	0,02	0,05
Pulvis Doweri	—	0,003	0,005	0,01	—	—
Radix ipecacuanhae ..... (**)	—	—	—	—	0,03	0,05
Santoninum.	—	0,01	0,01	0,02	10 gtt	15 gtt
Sirupus ferri jodati	1 gtt.	3 gtt.	5 gtt.	8 gtt	0,01	0,015
Tartarus stibiatus	—	0,0075	0,0075	0,01	8 gtt.	10 gtt
Tinctura opii benzoica	2 gtt.	3 gtt.	4 gtt.	6 gtt.	5 gtt.	5 gtt.
» » simplex	1/2 gtt	2 gtt.	3 gtt.	4 gtt.	1 gtt	1 gtt.
» strophanti	—	—	—	1 gtt.	3 gtt	5 gtt.
» strychni.	1 gtt.	2 gtt.	2 gtt.	3 gtt.	0,5	0,75
Trional.	0,2	0,25	0,3	0,5	0,6	0,75
Tussol (antipyrin. amygdalicum)	0,075	0,1 bis	0,25 bis	0,5	0,3	0,5
Urethanum	0,05	0,1	0,1	0,2		

(*) Φευκτέα ἡ χρῆσις του.

(**) Ὡς ἐμετικὸν ἐν ἐγχύματι (2 : 100) κατὰ μικρὰ κοχλιάρια.
Ὡς ἀποχρεμπτικὸν » (0,2 : 100) » » »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

III. ΠΙΝΑΞ

Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς μεγίστης δόσεως διὰ παιδία ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεγίστης δόσεως δι' ἐνήλικας.

Μεγίστη δόσις δι' ἐνήλικας	Μεγίστη δόσις διὰ 2ετῆ παιδία	Μεγίστη δόσις διὰ 5ετῆ παιδία	Μεγίστη δόσις διὰ 7ετῆ παιδία	Μεγίστη δόσις εἰς 10ετῆ παιδία	Μεγίστη δόσις διὰ 14ετῆ ἄτομα	Μεγίστη δόσις διὰ 17ετῆ ἄτομα
γραμ. 1	γραμ. 1/25	γραμ. 1/10	γραμ. 1/5	γραμ. 1/4	γραμ. 1/2	γραμ. 3/4
0,01	0,0004	0,001	0,002	0,0025	0,005	0,0075
0,02	0,0008	0,002	0,004	0,0050	0,010	0,0150
0,03	0,0012	0,003	0,006	0,0075	0,015	0,0225
0,04	0,0016	0,004	0,008	0,0100	0,020	0,0300
0,05	0,0020	0,005	0,010	0,0125	0,025	0,0375
0,06	0,0024	0,006	0,012	0,0150	0,030	0,0450
0,07	0,0028	0,007	0,014	0,0175	0,035	0,0525
0,08	0,0032	0,008	0,016	0,0200	0,040	0,0600
0,09	0,0036	0,009	0,018	0,0225	0,045	0,0675
0,10	0,0040	0,010	0,020	0,0250	0,050	0,0750
0,20	0,0080	0,020	0,040	0,0500	0,100	0,1500
0,30	0,0120	0,030	0,060	0,0750	0,150	0,2250
0,40	0,0160	0,040	0,080	0,1000	0,200	0,3000
0,50	0,0200	0,050	0,100	0,1250	0,250	0,3750
0,60	0,0240	0,060	0,120	0,1500	0,300	0,4500
0,70	0,0280	0,070	0,140	0,1750	0,350	0,5250
0,80	0,0320	0,080	0,160	0,2000	0,400	0,6000
0,90	0,0360	0,090	0,180	0,2250	0,450	0,6750
1,00	0,0400	0,100	0,200	0,2500	0,500	0,7500
2,00	0,0800	0,200	0,400	0,5000	1,000	1,5000
3,00	0,1200	0,300	0,600	0,7500	1,500	2,2500
4,00	0,1600	0,400	0,800	1,0000	2,000	3,0000
5,00	0,2000	0,500	1,000	1,2500	2,500	3,7500
6,00	0,2400	0,600	1,200	1,5000	3,000	4,5000

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

IV. ΠΙΝΑΞ

Μετατροπῆς τῶν γαλλικῶν φαρμακευτικῶν σταθμῶν εἰς ἑλληνικά.

Γαλλικὰ		Ἑλληνικὰ		Γαλλικὰ		Ἑλληνικὰ	
0,0001	γρμ.	1/600	Σιταρ.	0,02	ἑκατοστόγρ. = centigramme = cg.	1/3	Σιταρίου
0,0002	»	1/300	»	0,03	γρμ. . . .	1/2	»
0,0003	»	1/200	»	0,04	»	2/3	»
0,0004	»	1/150	»	0,05	»	5/6	»
0,0005	»	1/120	»	0,06	»	1	»
0,0006	»	1/100	»	0,07	»	1 1/6	»
0,0007	»	1/90	»	0,08	»	1 1/3	»
0,0008	»	1/80	»	0,09	»	1 1/2	»
0,0009	»	1/70	»	0,1	δεκατόγρ. = decigramme=dg	1 2/3	»
0,001	χιλιοστόγραμ. = milligramme = mg.	1/60	»	0,2	γρμ. . . .	3 1/3	»
0,002	γρμ.	1/30	»	0,3	»	5	»
0,003	»	1/20	»	0,4	»	6 2/3	»
0,004	»	1/15	»	0,5	»	8 1/3	»
0,005	»	1/12	»	0,6	»	10	»
0,006	»	1/10	»	0,7	»	11 2/3	»
0,007	»	1/9	»	0,8	»	13 1/3	»
0,008	»	1/8	»	0,9	»	15	»
0,009	»	1/7	»	1	γρμ. . . .	16	»
0,01	ἑκατοστόγρ. = centigramme = cg.	1/6	»				

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

5	»	. . . . .	80			»		50	»	. . . .	1	»	5	»	20	»
6	»	. . . . .	96			»		55	»	. . . .	1	»	6	»	40	»
7	»	. . . . .	112			»		60	»	. . . .	2	»	—	»	—	»
8	»	. . . . .	128			»		65	»	. . . .	2	»	1	»	20	»
9	»	. . . . .	144			»		70	»	. . . .	2	»	2	»	40	»
10	δεκάγραμμον (decigram.)		160			»		75	»	. . . .	2	»	4	»	—	»
11	γρμ.	. . . . .	176			»		80	»	. . . .	2	»	5	»	20	»
12	»	. . . . .	192			»		85	»	. . . .	2	»	6	»	40	»
13	»	. . . . .	208			»		90	»	. . . .	3	»	—	»	—	»
14	»	. . . . .	224			»		95	»	. . . .	3	»	1	»	20	»
15	»	. . . . .	4	Δραχ.				100	εκατόγραμ. (hecto-gramme).		3	»	2	»	40	»
16	»	. . . . .	4	»	16	σιτάρ.		120	γρμ.	. . . .	4	»	—	»	—	»
17	»	. . . . .	4	»	32	»		140	»	. . . .	4	»	5	»	20	»
18	»	. . . . .	4	»	48	»		160	»	. . . .	5	»	2	»	40	»
19	»	. . . . .	5	»	4	»		180	»	. . . .	6	»	—	»	—	»
20	»	. . . . .	5	»	20	»		200	»	. . . .	6	»	5	»	20	»
21	»	. . . . .	5	»	36	»		250	»	. . . .	8	»	2	»	40	»
22	»	. . . . .	5	»	52	»		300	»	. . . .	10	»	—	»	—	»
23	»	. . . . .	6	»	8	»		400	»	. . . .	1 λίτρα 1 οὐγ. 2 δραχ. 40 σιτάρ.					
24	»	. . . . .	6	»	24	»		500	»	. . . .	1	»	4	»	5	»	20	»
25	»	. . . . .	6	»	40	»		600	»	. . . .	1	»	8	»	—	»	—	»
26	»	. . . . .	6	»	56	»		700	»	. . . .	1	»	11	»	2	»	40	»
27	»	. . . . .	7	»	12	»		800	»	. . . .	2	»	2	»	5	»	20	»
28	»	. . . . .	7	»	28	»		900	»	. . . .	2	»	6	»	—	»	—	»
29	»	. . . . .	7	»	44	»		1000	χιλιόγρ. (kilogr.)		2	»	9	»	2	»	40	»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

V. ΠΙΝΑΞ

Μετατροπῆς τῶν ἑλληνικῶν φαρμακευτικῶν σταθμῶν εἰς γαλλικά.

Ἑλληνικά		Γαλλικά	Ἑλληνικά		Γαλλικά
Σιταρ.	1/60	0,0010 γρμ.	Σιταρ.	60	3,75 γρμ.
»	1/50	0,0012 »	»	72	4,5 »
»	1/40	0,0015 »	»	80	5,0 »
»	1/30	0,0020 »	»	90	5,625 »
»	1/20	0,0030 »	»	96	6,0 »
»	1/10	0,0060 »	»	100	6,25 »
»	1/8	0,0075 »	»	120	7,5 »
»	1/6	0,0100 »	»	150	9,37 »
»	1/5	0,012 »	»	160	10,0 »
»	1/4	0,015 »	»	180	11,25 »
»	1/3	0,02 »	»	200	12,5 »
»	1/2	0,03 »	»	240	15,0 »
»	2/3	0,04 »	Δραχμαὶ	5	18,75 »
»	3/4	0,045 »	»	5 1/2	20,62 »
»	1 (granum)	0,06 »	»	6	22,5 »
»	2	0,12 »	»	7	26,25 »
»	3	0,18 »	»	8 (uncia)	30,0 »
»	4	0,24 »	»	9	33,75 »
»	5	0,3 »	»	10	37,5 »
»	6	0,36 »	»	12	45,0 »
»	7	0,42 »	»	14	52,5 »
»	8	0,5 »	»	16	60,0 »
»	9	0,54 »	»	18	67,5 »
»	10	0,60 »	»	20	75,0 »
»	12	0,72 »	»	24	90,0 »
»	14	0,84 »	Οὐγγίαι	3 1/2	105,0 »
»	15	0,9 »	»	4	120,0 »
»	16	1,0 »	»	4 1/2	135,0 »
»	18	1,12 »	»	5	150,0 »
»	20 (scrapul.)	1,25 »	»	5 1/2	165,0 »
»	24	1,5 »	»	6	180,0 »
»	30	1,875 »	»	6 1/2	195,0 »
»	32	2,0 »	»	7	210,0 »
»	36	2,25 »	»	8	240,0 »
»	40	2,5 »	»	9	270,0 »
»	48	3,0 »	»	10	300,0 »
»	50	3,12 »	»	12 (libra)	360,0 »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VI. ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

Τῶν ἑλληνικῶν, λατινικῶν, γερμανικῶν καὶ γαλλικῶν ὀνομάτων καὶ συνωνύμων τῶν περιεχομένων φαρμάκων (*).

A

Ἀβορνίνη 48 (12)
Ἀβραστόλη 1 (1)
Ἀβρίνη 2 (1)
Absintheinum 4 (2)
Ἀγαθίνη 118 (31)
Agaricinum 19 (5)
Agathinum 118 (31)
Ἀγιακόλη 124 (33)
Agnin 83 (23)
Agnolin 83 (23)
Agoniadin 1606 (337)
Ἀγοπυρίνη 120 (32)
Ἀδανσονίνη 82 (23)
Adeps lanae 83 (23)
Adeps-ossium 1304 (281)
Adepsinum 1718 (362)
Adesol 84 (23)
Adonidinum tannicum 89 (24)
Adonis citrinus 87 (23)
Adonis maculatus 87 (23)
Adulsa 85 (23)
Ἀδωνιδίνη 89 (24)
Aether aethylhydrojodic. 103 (28)
» æthylo-valerianic. 108 (28)
» anæstheticus 114 (30)
» hydrobromicus 99 (26)
» hydrojodicus 103 (28)
» methylhydrochloric. 1128 (250)
» methylhydrojodicus 1129 (250)
» Wigger 96 (26)
Aethoxycoffeinum 110 (29)
Aethoxyphenylacetylæthylurethanum 1054 (347)
Aethylamygdophenin 169 (42)
Aethylcarbamat 1710 (360)
Aethylenimin 1397 (298)
Aethylenum bromatum 112 (30)
Aethylpyoctaninum 1441 (305)
Aethylum bromatum 99 (26)
» **chloratum** 102 (27)
» **jodatum** 103 (28)
Aethylurethanum 1710 (360)
Azbolinum 260 (62)
Azedarach 281 (66)

(*) Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ δὲν περιλαμβάνονται τὰ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἀναγραφόμενα ἐν τῷ βιβλίῳ ὀνόματα φαρμάκων, ἀλλὰ μόνον τὰ συνώνυμα τούτων Ἑλληνικά, Λατινικά, Γερμανικὰ καὶ Γαλλικά. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν, οἱ μὲν ἐμφαίνουσι τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς σειρᾶς τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ φαρμάκων, οἱ δὲ ἐν παρενθέσει τὴν σελίδα τοῦ βιβλίου. Ὁσάκις ὀνομασία ζητουμένου τινὸς φαρμάκου δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀλφαβητικῇ ταξινομήσει τοῦ βιβλίου, δέον αὐτὴ νὰ ζητῆται ἐν τῷ πίνακι τῶν περιεχομένων, ὅπου γίνεται ἡ σχετικὴ παραπομπή. Ἡ ἀλφαβητικὴ ταξινόμησις τῶν ξενικῶν λέξεων ἐν τῷ πίνακι ἐγένετο ἀναλόγως τῆς σχετιζομένης πρὸς ἑλληνικὰ γράμματα προφορᾶς τῶν ἀλλογλώσσων γραμμάτων, οὐχὶ δὲ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἐν τῷ ξενικῷ ἀλφαβήτῳ θέσεως. Τὰ ἐν τῷ πίνακι δι' εὐδιακρίτων μελανῶν λατινικῶν στοιχείων ἐκτετυπωμένα φάρμακα εἶνε τὰ σχετικῶς σπουδαιότερα ἐκ τῶν νέων φαρμάκων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἰθὴρ αἰθυλο-μεθυλικὸς 91 (25)
» ἀναισθητικὸς τοῦ Aran 96 (26)
» βρωμιοῦχος 99 (26)
» ἰωδιοῦχος 103 (28)
» κανθαριδίνης 100 (27)
» μινθοξικὸς 104 (28)
» ναρδικὸς 108 (28)
» φαινικοῦχος 101 (27)
» φαινυλοπανισικὸς 107 (28)
» χλωριοῦχος 102 (27)
Αἰθοξυκαφεΐνη 110 (29)
Αἰθυλανιλίδη ὀξυϊωδιοῦχος 907 (204)
Αἰθυλένιον βρωμιοῦχον 112 (30)
Αἰθυλένιον χλωριοῦχον 113 (30)
Αἰθυλιδένιον χλωριοῦχ. 114 (30)
Αἰθύλιον βρωμιοῦχον 99 (26)
» ἰωδιοῦχον 103 (28)
» μυρμηκικὸν 116 (31)
» χλωριοῦχον 102 (27)
Αἰθυλοφαιναστετίνη 115 (31)
Αἷμα ξηρὸν βοὸς 1517 (320)
Αἱματογόνον 812 (182)
Αἱμογαλλόλη 815 (183)
Αἱμολευκωματίνη 91 (24), 811 (182)
Αἱμόλη 815 (183)
» βρωμιοῦχος 817 (183)
» ἰωδοῦχος 821 (184)
» διϐηροῦχος 820 (184)
Αἱμόλη ὑδραργυροϊωδιοῦχος 820 (184)
» χαλκοῦχος 818 (184)
» ψευδαργυροῦχος 822(184)
Airelle rouge 1715 (362)
Ἀϊρόλη 122 (32)
Airolum 122 (32)
Αἰσκορκίνη 92 (24)
Αἰσκουλίνη 93 (25)
Acajou à pomme 176 (44)
Akandar 308 (93)
Acetate d'urane 1707 (360)
Acetone-diethylsulfone 1609 (338)
Acetoparajodanilide 919 (207)
Acetophenetidinum 109 (29)
Acetophenonphenetidinum citricum 1091 (243)
Acetophenonum 901 (203)
Acetophosph. de cuivre 594 (132)
Acetparaanisidine 1118 (248)
Acetparamidosalol 1509 (319)
Acetparamidothymolmethylether 1667 (350)
Acet-p-phenetidin 109 (29)
Acetyloxyphenylureth. 1222 (268)
Acetyl-p-Aethoxyphenylurethanum 1654 (347)
Acetylparamidosalol 1509 (319)
Acetylphenylhydrazin 845 (188)
Acetyltannin 1622 (340)
Acide acetamidosalicyl. 292 (68)
» acetique trichloré 78 (22)
» agarique 19 (5)
» amidophenylsulfur. 75 (20)
» anhydro - orthosulfamide benzoique 1486 (313)
» cetrarique 448 (102)
» dibromgallique 748 (169)
» dijodoparaphenylsulfuriq. 1568 (331)
» eugenique 680 (152)
» gaiacol carboxylique 52(13)
» metaiodorthoxyquinolanasulfonique 1068 (237)
» orthoquinolin-metasulfonique 610 (135)
» orthoxyphenylsulphureux 64 (16)
» phénique 32 (8)
» phénique liquéfié 35 (9)
» phenol-borique 27 (7)
» rhubarbarique 38 (9)
» sulphenique 64 (16)
Acidum alphatolouicum 66 (18)
» asepticum 22 (6)
» **benzoicum** 23 (6)
» **bromhydricum** 55 (14)
» **camphoricum** 31 (8)
» carbazolicum 69 (18)
» **carbonaphtolicum** 20 (5)
» chloroaceticum 62 (16)
» **chrysophanicum** 38 (9)
» **cinnamylicum** 39 (10)
» coffeinosulphuricum 1615 (339)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Acidum cresotinicum 65 (17)
» cressylicum 991 (223)
» dijodoparaphenolsulphonicum 1568 (331)
» fluorhydricum 56 (14)
» **glycerinophosphoricum** 51(12)
» homotoluicum 67 (18)
» hydrocinnamylicum 67(18)
» **lacticum** 60 (15)
» laricinicum 19 (5)
» naphtolcarbonicum 20 (5)
» osmicum 57 (14)
» **perosmicum** 57 (14)
» phenacetincarbonicum 292 (68)
» **phenylicum** 32 (8)
» phenyloboricum 27 (7)
» picricum 69 (18)
» picronitricum 69 (18)
» thymolicum 77 (21)
» trichlorphenic. 1372 (293)
» orthohydrazinparaoxybenzoïcum 1300 (280)
» orthoxyphenylsulfurosum 64 (16)
» **pyrogallicum** 1448 (306)
» **salicylicum** 71 (19)
» scleroticum 72 (20)
» sozodolicum 1568 (331)
» sozolicum 64 (16)
» sulphocafeïcum 1615 (339)
» sulphoichtyolic. 908 (205)
» sulphoricinicum 1210(266)
» sulphotumenolic. 1701(358)
» superosmicum 57 (14)
» **trichloro-aceticum** 78 (22)
» trinitrophenylicum 69 (18)
» tuberculinicum 1698 (358)
Actea racemosa 514 (116)
Actée à grappes 514 (116)
Actol 80 (22)
Akra 398 (93)
Ἀκτόλη 80 (22)
Ἀλαγγίνη 125 (33)
Alaninate de mercure 850 (189)
Ἀλαντόλη 126 (33)
Ἀλαπουρίνη 127 (33)
Ἅλας τοῦ Alembroth 852 (190)
Alvéolz (lait d') 154 (40)
Albuminate de fer 702 (159)
» de quinine 459 (114)
Aldéhyde butylique trichloré 364 (85)
» formique 734 (165)
Aldehyde formique polymerisé 1327 (285)
Aldehyde piperonylique 1403(299)
» tribromé 349 (82)
Aleptine 1466 (309)
Ἀλετρίνη 128 (33)
Alexinum 1698 (357)
Alizaringelb 745 (168)
Alkasal 146 (37)
Alcool amylique tertiaire 170(42)
Alcool pseudoamylique 170 (42)
Alkohol trichloroamidoethylique 492 (110)
Ἀλλύλιον θειοῦχον 133 (34)
Ἀλλυλοθειουρία 1664 (344)
Allylsulphocarbamid 1664 (349)
Allylthiourée 1664 (349)
Ἀλλύλιον τριβρωμιοῦχ. 134 (35)
Ἀλοΐνη 135 (35)
Ἀλουμνόλη 153 (39)
Alpha-naphtol 1164 (256)
Alpha-naphtolsalolum 137 (35)
Alphol 137 (35)
Alsol 140 (36)
Ἀλστονίνη 138 (36)
Althein 267 (63)
Aluminate de disulfonate de b-naphtol 153 (39)
Alumnolum 153 (39)
Aluminium boricotannicotartaricum 141 (37)
Ἀλφόλη 137 (35)
Amanitine 19 (5)
Ambra liquida 1034 (232)
Ἀμιδοαντιπυρίνη 155 (40)
Amidobenzolum 189 (46)
Amidon jodé 175 (44)
Amidopropion[illegible] de mercure 850 (189)
Ἀμινόλη 156 (40)
Ἀμμωνιοκαιδίον βρωμιοῦχον 375 (87)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

'Αμμωνιορουβίδιον βρωμιοῦχον 353 (87)
'Αμμώνιον βενζοϊκὸν 157 (40)
» βορικὸν 158 (40)
Ammonium glycerinophosphoric. 51 (13)
'Αμμώνιον ἐμβελλικὸν 60 (40)
» ὑλεκτρικὸν 166 (41)
» θειοϊχθυολικὸν 908 (205)
» ἰτεϋλικὸν 165 (41)
» καφουρικὸν 159 (40)
» ναρδικὸν 167 (42)
» πικρικὸν 164 (41)
Ammonium picricum 164 (41)
» picronitricum 164 (41)
» sulfoichtyolic. 908 (204)
» **valerianicum** 167 (42)
'Αμμώνιον ὑπερθειϊκ. 163 (41)
» φθοροπυριτικ. 161 (41)
Amygdalate d'antipyr. 1702 (359)
'Αμυγδοφαινίνη 169 (42)
Amylène pur 1352 (289)
'Αμυλένιον ἔνυδρον 170 (42)
Amylenum 1352 (289)
Amylenum hydratum 170 (42)
'Αμύλιον ἰωδιοῦχον 171 (43)
» ναρδικὸν 173 (43)
» νιτρῶδες 95 (25)
» » τριτογεν. 95(25)
Amylium nitrosum 95 (25)
'Αμύλον ἰωδιοῦχον 175 (44)
'Αμυλοφόρμιον 174 (43)
Anesthyl Benqué 186 (46)
'Αναλγένη 177 (44)
Analgenum 177 (44)
Analgesinum 218 (52)
'Αναλγητίνη 177 (44)
Analgin 585 (129)
Ananas sativa 351 (82)
'Αναρκωτίνη 1170 (258)
Anarcotinum 1170 (258)
Angioneurosin 779 (175)
'Ανδέλαιον 1234 (276)
'Ανεμωνίνη 185 (46)
'Ανηθόλη 187 (46)
'Ανθραροβίνη 195 (48)
Anhydroglycochloral 497 (112)
'Ανιλίνη 189 (46)
'Ανιλίνη θειϊκὴ 191 (47)
» καφουρικὴ 190 (47)
Anisate de soude 1178 (260)
'Αννιδαλίνη 193 (47)
Anodynin 218 (52)
Anona trilova 266 (63)
Anthrarobinum 195 (48)
Antiarthriticum τοῦ Lindhorst 224 (54)
Antivenenum 230 (55)
'Αντιδιφθερίνη 204 (49)
'Αντιδιφθερίνη τοῦ Klebs 205(49)
Antidiphtisin 1698 (357)
Antifebrinum 13 (3)
Antifebrinum bromatum 225 (54)
'Αντιημικρανίνη 210 (50)
'Αντιθερμίνη 229 (55)
Antikamnia 211 (51)
'Αντικαρκίνη 200 (49)
Antimigraine 210 (50)
Antimyceton 1186 (261)
'Αντινευρίνη 214 (51)
'Αντινοσίνη 216 (51)
Antinosinum 216 (51)
'Αντιπυονίνη 217 (52)
'Αντιπυρετίνη 13 (3)
'Αντιπυρίνη 218 (52)
'Αντιπυρίνη ἰτεϋλοξ. 221 (53)
» ναρδικὴ 222 (53)
Antipyrinum 218 (52)
'Αντιπυρινοσαλόλη 220 (53)
'Αντιπυρινοκινίνη ναρδικὴ 219 (53)
Antipyrinum amygdalicum 1702 (359)
» cum ferro 697 (157)
'Αντιπυρίνη ἰωδιοῦχός 920 (207)
Antipyrinum jodatum 920 (207)
Antipyrinum naphtolicum 1167 (258)
» phenylglycolicum 1702 (359)
» pyrogallicum 1449(307)
» resorcinicum 1465(309)
» salicylicum 1501 (317)
'Αντιρρευματικὸν τοῦ Lindhorst 224 (54)
Antirheumaticum 223 (53)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀντιρρευματίνη 223 (53)
Ἀντισηπτικὴ κόνις 1436 (304)
Ἀντισηπτικὸν ὑγρὸν 1038 (232)
Ἀντισηπτίνη 226 (54)
Ἀντισηπτόλη 227 (54)
Ἀντισηψίνη 225 (54)
Ἀντισπασμίνη 228 (55)
Antispasminum 228 (55)
Antitherminum 229 (55)
Ἀντιφεβρίνη 13 (3)
Ἀντιχειμετλῖναι 201 (49)
Anytin 232 (56)
Ἀπιόλη 233 (56)
Apiolinum 234 (56)
Apiolum 233 (56)
Ἀποκωδεΐνη 235 (56)
Ἀπολυμαντόλη 606 (134)
Ἀπολυσίνη 237 (57)
Apolysinum 237 (57)
Apomorphinum hydrochloricum 238 (58)
Ἀπορροφίνη 1466 (309)
Ἀποχυλίσματα 5 (2)
Appareil formogène 731 (166)
Apyonin 298 (70)
Ἀπυρετίνη 13 (3)
Ἀπυρίνη 218 (52)
Aqua creosoti 772 (173)
» cresolica 991 (224)
» matico 1276 (276)
Arabinochloralum 243 (58)
Ἀραβινοχλωράλωμα 243 (58)
Araroba depurata 245 (59)
Araroba 511 (215)
Arbre a melon 417 (97)
Arbre de neige 488 (109)
Argentaminum 252 (60)
Ἀργεντόλη 253 (60)
Argentum-Casein 257 (61)
» citricum 949 (214)
» lacticum 89 (22)
Ἀργιλλιοκάλιον θειοφαινολικὸν 147 (38)
Ἀργιλλιοκάλιον ἰτεϋλικ. 146 (37)
Ἀργίλλιον 139 (36)
» βορικοδεψικὸν 141 (37)
» βορικοτρυγικὸν 142 (37)
» βορομυρμηκικ. 143 (37)
Ἀργίλλιον δεψικὸν 151 (38)
» δεψικοτρυγικὸν 152 (39)
» ἐλαϊκὸν 148 (38)
» ἰτεϋλικὸν 149 (38)
» ὀξικοτρυγικὸν 140 (36)
Ἀργιλλόλη 153 (39)
Argonin 257 (61)
Ἀργονίνη 257 (61)
Ἀργυραμίνη 252 (60)
Ἄργυρος γαλακτικὸς 80 (22)
» ἰωδικὸς 255 (61)
» κιτρικὸς 949 (214)
» φθοριοῦχος 254 (61)
Ἀρεκολίνη ὑδροβρωμ. 249 (59)
Ἀριστόλη 259 (62)
Aristolum 259 (62)
Ἀρκτοκομαρίνη 246 (59)
Arruda 418 (97)
Arsenhaemol 816 (183)
Asaprol 1 (1)
Ἀσαπρόλη 1 (1)
Ἀσβέστιον ἀβροτονικὸν 395 (93)
» ἀνθρακοῦχον 379 (89)
» βορικὸν 377 (88)
» βορογλυκερινοῦχον 378 (89)
» γαλακτικὸν 389 (91) καὶ 1083 (242)
» γαλακτοφωσφορικὸν 390 (91)
» γλυκερινοφωσφορικὸν 385 (90)
» διαλυτὸν σιδηρο-φωσφογαλακτικὸν 383 (89)
» θειοῦχον 396 (93)
» θειῶδες 397 (93)
» ἱππουρικὸν 387 (90)
» ἰτεϋλικὸν 394 (92)
» ἰωδικὸν 388 (90)
» κεκαθαρμένον κρυσταλλικὸν χλωριοῦχον 381 (89)
» κόμμι-φωσφορικὸν 286 (90)
» κρεσολοῦχον 382 (89)
» σακχαρικὸν 393 (92)
» ὑγρὸν διθειῶδες 376 (88)
» ὑπερμαγγανικ. 391 (91)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀσβέστιον φαινικοῦχον 380 (89)
» φαινυλοθειϊκὸν 392 (92)
Ἀσβολίνη 260 (62)
Asepsinum 225 (54)
Aseptol 64 (16)
Ἀσηπτίνη 264 (63)
Ἀσηπτόλη 64 (16)
Asclepias gigantea 398 (93)
Asparaginate ñ Aspartate de mercure 853 (190)
Ἀσπαραγίνη 267 (63)
Asparamidum 267 (63)
Aspidospermine commerciale 270 (64)
Aspidospermium 270 (64)
Assaka 843 (188)
Atella de Matto 1655 (347)
Atherospermin 272 (64)
Ἀτροπίνη ἐλαϊκὴ 274 (65)
» ἰτεϋλικὴ 275 (65)
» ἰωδικὴ 273 (64)
» ναρδικὴ 277 (65)
» στεατικὴ 276 (65)
Atropinum stearinicum 276 (65)
Auramin 1441 (305)
Aurum monobromatum 278 (65)
» monocyanatum 279 (66)
» tribromatum 278 (65)
» tricyanatum 279 (66)
Ἀφράλη 117 (31)
Ἀψινθίνη 4 (2)

B V W

Bagage à collier 442 (101)
Vaivarang 636 (143)
Vaccininum 246 (59)
Bacterioctène 1441 (305)
Valerianate d'ammoniaque 167 (42)
Valerianate d'amyle 173 (43)
Valerianate d'artipyrine 222 (53)
Valerianate d'antipyrine et de quinine 219 (53)
Valerianate d'atropine 277 (65)
» de bismuth 332 (79)
» de gaiacol 805 (181)
» de zinc 1749 (369)
» de cerium 447 (102)
Valzinum 631 (141)
Vallarai 891 (201)
Balsamum Dipterocarpi 285 (67)
Balsamum Capivi 285 (67)
» de Cebu 1331 (286)
» tagulawag 1331 (286)
Valsol 1722 (364)
Βάμβαξ αἱμοστατικὸς 785 (176)
» ὄχνης ὑδραργ. 787 (176)
» γυψοῦχος 783 (175)
» ἰωδιοῦχος 789 (177)
» ἰωδιούχου ὑδραργύρου 788 (176)
» μινθόλης 790 (177)
Βάμβαξ ταννίνης 791 (177)
» φαινικοῦχος 784 (176)
Βανιλλίνη 1717 (362)
Baoba 81 (22)
Βαπτισίνη 287 (67)
Βάρνον θειοῦχον 290 (67)
» ἰωδιοῦχον 289 (69)
» χλωριοῦχον 288 (67)
Barmenit 1186 (262)
Vasaka 85 (23)
Βασελίνη 1718 (362)
» λανολινοῦχος 1719 (363)
Vaseline liquide medicinale 1718 (362)
» oxygenè 1722 (363)
Vaselinum 1722 (363)
» oxygenatum 1722 (363)
Βασελόνη 1720 (363)
Basena 6 (2)
Vasol 1722 (364)
Baume de gurjun 285 (67)
» calédonien 1462 (308)
Baycuru 806 (181)
Bay-Rums 1277 (276)
Βδέλλαι 1518 (320)
Bebeerinum hydrochloric. 291 (68)
» sulphuricum 291 (68)
Bebeeru 1216 (267)
Βεβηρίνη θειϊκὴ 291 (68)
» ὑδροχλωρικὴ 291 (68)
Bebirinum 291 (67)
Belmotin 1329 (286)
Benaïlé 1139 (252)
Benzacetinum 292 (68)
Benzalgen 177 (44)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βενζαλδεΰδη ὑδροκυαν. 293 (68)
Benzanalgenum 177 (44)
Βενζανιλίδη 294 (68)
Benzanilidum 294 (68)
Benzeugenolum 301 (71)
Benzoate de bismuth 312 (73)
" de gaiacol 299 (70)
" d'eugenol 301 (71)
" de l'isoethylecgonine 916 (213)
" de lithine 1051 (235)
" de mercure 854 (190)
" de naphtol - b. 296 (69)
" de sodium 1179 (260)
Βενζόλη 295 (69)
Benzolsulfinide 1486 (313)
Benzol-tropeinum 1697 (357)
Benzolum 295 (69)
Βενζοναφθόλη 296 (69)
Benzonaphtolum 296 (69)
Βενζοπαρακρεσόλη 297 (70)
Βενζοσόλη 299 (70)
Benzosolum 299 (70)
Benzoylanilidum 294 (68)
Benzoylanilinum 294 (68)
Benzoylbetanaphtolum 296 (69)
Benzoylguajacolum 299 (70)
Βενζοϋλεκγονίνη 300 (71)
Βενζοϋλευγενόλη 301 (71)
Benzoylparacresolum 297 (70)
Benzoylpseudotropein 1697 (357)
Βερατρόλη 1724 (364)
Βερβερίνη 302 (71)
" θειϊκή 303 (71)
" φωσφορική 302 (71)
Berberinum phosphoric. 302 (71)
Veronica virginica 1022 (230)
Besena 6 (2)
Beta - naphtol 1165 (257)
Beta-naphtolate de mercure 855 (191)
Betanaphtolonatrium 1133 (251)
Betanaphtolum camphoratum 403 (95)
Βετλέλαιον 1235 (270)
Betolum 305 (72)
Βῆτα - ναφθόλη δισιωδιοῦχος 617 (137)
Βιτόλη 305 (72)
Biacuru 806 (181)
Bibirinum 291 (67)
Bibiru 1216 (267)
Vigne blanche 360 (84)
Vigne du diable 360 (84)
Biiodure de thiophène 1661 (349)
Bichlorure d'éthylène 113 (30)
Bichlorure de methylène 1125 (250)
Bichlorhydrate d'Eucalyptène 670 (150)
Bicolorin 93 (25)
Wintergreen 750 (170)
Wintergruenol 1135 (251) 1245 (272)
Vinum Condurango 567 (126)
Vinum Creosoti 772 (173)
Bismal 309 (73)
Βισμάλη 309 (73)
Βισμούθιον βενζοϊκόν 310 (73)
Wismuth valerianat. 332 (79)
Βισμούθιον βενζοϊκόν 312 (73)
" βηταναφθολικόν 313 (74)
" γαλλικόν βασικόν 317 (74)
" θειοφαινικόν 329 (78)
" θειῶδες 330 (78)
" ἰτεϋλικόν βασικόν 327 (77)
" " ὄξινον 327 (77)
" ἰωδογαλλικόν 318 (75)
" κρεσολικόν 316 (74)
" λευκωματοῦχον 311 (73)
" λορητινικόν 319 (75)
" ναφθικόν 332 (79)
" ὀξυϊωδιοῦχον 320 (76)
" πεπτονικόν 321 (76)
" πυρογαλλικόν 325 (77)
" ρεσορκινικόν 326 (77)
" τριβρωμοφαινολικόν 331 (78)
" φαινικόν 322 (76)
" " βασικόν 323 (76)
" φωσφορικόν διαλυτόν 324 (77)
" χρυσοφανικόν 315 (74)
Wismuth-cerium salicylat 314 (74)
Bismuth loretiné 319 (75)
Wismuth pyrogallat 325 (77)
Wismuth subgallat 317 (74)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Bismuthum benzoicum 312 (73)
» dithiosalicylicum basicum 1659 (348)
» carbolicum 322 (76)
» metacresolicum 316 (74)
» **phenolicum** 322 (76)
» **phosphoricum solubile** 324 (77)
» **salicylicum** 327 (77)
» » basicum 327 (77)
» subgallicum 317 (74)
» **subjodatum** 320 (76)
» subsalicylicum 327 (77)
» tribromophenolic. 331 (78)
Bisulphite de chaux 376 (88)
Bisulfhydrate de phenyl 1662(349)
Vitaline russe 1729 (365)
Bitartrate de lysidine 1073 (239)
Witheringin 1174 (259)
Black-Horne 1726 (364)
Bleu de methylène 1124 (249)
B-naphtolate de soude 1133 (251)
B-ναφθόλη 1165 (257)
B-naphtol salolum 305 (72)
B-naphtolum benzoicum 296 (69)
B-naphtolum bijodatum 617 (137)
Bois de Chien 1404 (299)
Βολδέλαιον 1236 (271)
Boldo chilensis 336 (79)
Βουδουκίνη 340 (80)
Wood-oil 285 (67)
Woorara 596 (133)
Βοράλη 142 (37)
Boralum 142 (37)
Borate de zinc 1734 (366)
» **de chaux** 377 (88)
» de quinoidine 479 (108)
Borlanolin 367 (86)
Βαρογλυκερίνη 343 (80)
Βορόλη 341 (81)
Βοροσάλη 345 (81)
Borosalicylate de soude 1182 (260)
Borotannate d' Aluminium 141 (37)
Boro-tartrate d' Aluminium 142 (37)
Boroformiate d' Aluminium 143 (37)
Bourse à pasteur 413 (90)
Βουτυλοχλωράλη ἔνυδρος 364 (85)
Βουτυλυπνάλη 365 (86)
Βουτυρόμελι 366 (86)
Brionicin 361 (85)
Bromaethylènum 112 (30)
Bromethylformin 348 (81)
Bromacetanilidum 225 (54)
Bromali Hydras 349 (82)
Bromalum hydratum 349 (82)
Bromamidum 350 (82)
Bromanilid 225 (54)
Bromolum 355 (83)
Bromophenolum 356 (84)
Bromoformium 354 (83)
Bromphenylacetamidum 225 (54)
Bromure d'ammonium et de césium 375 (87)
Bromure d'ammonium et de rubidium 375 (87)
Bromure d'êthyle 99 (26)
» d'êthylène 112 (30)
» d'hemol 817 (183)
» de camphre 402 (94)
» de lithium 1054 (225)
» de nickel 1224 (268)
» d'or 278 (65)
» de strontium 1591 (334)
Bromydrate d'hyoscine 897 (202)
Brownsequardinum 1541 (324)
Bryonia ficifolia 1624 (341)
Βρυωνίνη 361 (85)
Βρωμάλη ἔνυδρος 349 (82)
Βρωμαλίνη 348 (81)
Βρωμαμίδη 350 (82)
Βρωμόλη 355 (83)
Βρωμοπυρίνη 358 (84)
Βρωμοφαινόλη 356 (84)
Βρωμοφόρμιον 354 (83)
Buchu 362 (85)
Buxin 291 (67)
Wurali 596 (133)
Burra gukeru 1688 (355)
Bursa pastoris 413 (90)
Busena 6 (2)
Butternuss 952 (214)
Butyl-Chloralum hydratum 364 (85)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

F G

Gaduol 1148 (253)
Gaze quinosolé 187 (109)
Gaze sanoformé 1519 (329)
Gajacetine 796 (178)
Gaiacol 797 (178)
Gaïacol benzoique 299 (70)
Gaïacol jodoformé 801 (180)
Γαλάζυμα 743 (168)
Γάλα τόλη 1003 (226)
Γαλακτοπεπτίνη 1004 (226)
Galactophenon 745 (168)
Γάλακτοσάκχαρον 1002 (226)
Γάλακτος κόνις 1438 (304)
Γαλακτοφαινίνη 1005 (227)
Γαλακτυλοτροπεΐνη 1007 (227)
Γάλα φυτικόν 999 (226)
Γαλλάλη 144 (37)
Gallalum 144 (37)
Gallanilid 746 (168)
Gallate d'Aluminium 144 (37)
» de bismuth basique 317(74)
» de mercure 865 (193)
Gallanol 746 (168)
Γαλλανόλη 746 (168)
Γαλλικίνη 747 (169)
Gallinol 746 (168)
Gallobromolum 748 (169)
Γαλλοβρωμόλη 748 (169)
Gallol 746 (168)
Γαλλοξυφαινόνη 745 (168)
Gardjan balsam 285 (67)
Gelaphal 1458 (308)
Gelatin-plastique 754 (170)
Gelatine formalinée 768 (173)
Γελσεμιτινίνη 759 (171)
Gelsemium sempervirens 760(171)
Geolinum 1718 (362)
Geosot 805 (181)
Geoffraea Angelin 182 (45)
Γῆ πυριτικὴ 1626 (342)
Gilleninum 763 (172)
Glandula thyreoidea sicca 1670 (356)
Glédischine 1576 (333)
Glonoinum 779 (175)
Glusidum 1486 (313)
Glutol 768 (173)
Glutoform 768 (173)
Γλυκερίνη πεψινοῦχος 774 (174)
» ῥεσορκινοῦχος 775 (174)
» σαπωνοῦχος 777 (174)
» σωσικρέατος 772 (173)
» χλωροφορμιοῦχος 771 (173)
Glycerinophosphate de chaux 385 (90)
» de soude 1193 (263)
» de fer 713 (161)
Glycerinum boricum 343 (80)
» **trinitricum** 779 (175)
Glycerophosphate de lithine 1058 (236)
» de soude 1193 (263)
Γλυκίνη 631 (141)
Glycochloral 407 (112)
Glycolinum 1329 (286)
Γλυκονίνη 781 (175)
Glyconinum 781 (175)
Goa 245 (59)
Gokhru 1347 (288)
Gossypium aluminium acet. benzoat. 785 (176)
Gossypium cum phenolo 784 (176)
Graine noire 956 (215)
Grains de Bonduc 339 (80)
Grains de johanesia 180 (45)
Graisse minerale 1718 (362)
Graisse de petrole 1718 (362)
Grand soleil 828 (186)
Guæthol 124 (33)
Guajacolæthylenæther 798 (179)
Guajacol benzoat 299 (70)
» **carbonat** 800 (180)
» jodoformium 801 (180)
» salicylat 804 (181)
» **salolum** 804 (181)
Guajacolum 797 (178)
» benzoicum 299 (70)
» cinnamylicum 1601 (336)
» methylenatum 798 (179)
» oleinicum 986 (223)
» trimethy lenat. 798 (179)
Guaraninum 538 (122)
Guillandinin 340 (80)

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

Α Δ

Δακτυλιδίνη 613 (136)
Δακτυλιδοτοξίνη κρυσταλλική 614 (137)
Dammar des Malais 1162 (308)
Danain 602 (134)
Daruri 251 (60)
Δελφινίνη 603 (134)
Dentelaire 1110 (300)
Dextrococainum 946 (243)
Dextrosaccharin 1186 (313)
Deodorolinum 1718 (362)
Δερματίνη 604 (134)
Δερματόλη 317 (75)
Dermatolum 317 (75)
Dermol 315 (74)
Δερμόλη 315 (74)
Dermophylla pendulina 1624 (341)
Desinfectol 991 (224)
Δεψολευκωματίνη 1621 (340)
Δημήτριον ἰτεϊλικὸν 116 (102)
» ναρδικὸν 117 (102)
» ὀξαλικὸν 115 (102)
Διαβητίνη 607 (134)
Diæthylacetalum 10 (3)
Diæthylendiamin 1397 (298)
Diæthylsulfondiæthylmethan 1639 (344)
Diæthylsulfon-methylæthylmethan 1693 (356)
Diacetyltannin 1622 (340)
Diaphterinum 609 (135)
Diaphtol 610 (135)
Διαφθερίνη 609 (135)
Διαφθόλη 610 (135)
Digitalin 613 (136)
Digitalinum Homolle 613 (136)
» Kiliani 613 (136)
» Nativelle 614 (136)
» verum 613 (136)
Διδυμίνη 612 (136)
Diethylsulphondimethylmethan 1609 (338)
Dihydrate de terèbenthene 1630 (342)
Dijodoformium 618 (138)
Dijodphenolium 193 (47)
Dijodthiophen 1661 (348)
Dichlorethanum 114 (30)
Dichlormethan 1125 (250)
Διμεθυλαιθυλανθρακινόνη 170 (42)
Διμεθυλοβενζόλη 622 (139)
Διμεθυλοξάλη 621 (139)
Dimethylæthylcarbinol. 170 (42)
Dimethylamidoantipyr. 1442 (305)
Dimethylamido-phenyl-dimethylpyrazolon 1442 (305)
Dimethylkétonum 16 (4)
Dimethyloxychinizin 218 (52)
Dimethylate de methylène 1121 (248)
Dimethylxanthin 1649 (346)
Dimethylxanthinum natrio-salicylicum 625 (139)
Dimethylpiperazinum tartaricum 1070 (238)
Διοξανιλίδη 608 (135)
Dioxyanthranol 195 (48)
Dioxymethylanthrachinon 38 (9)
Διουρητίνη 625 (139)
Diphenylmethan 1376 (294)
Δισιωδοθειορεσορκίνη 620 (138)
Δισιωδοσαλόλη 619 (138)
Δισιωδοφόρμιον 618 (138)
Δισυδροresορκίνη 615 (137)
Dithiocarbonate de potasse 961 (216)
Dithion 1190 (262)
Dithiosalicylate de bismuth basique 1659 (348)
Dithiosalicyl. de soude 1190 (262)
Dithymol lijodé 259 (62)
Diuretinum 625 (139)
Διχλωραλαντιπυρίνη 307 (72)
Doundanké 1525 (322)
Δρουμίνη 628 (140)
Δυδοϊσίνη θειϊκὴ 630 (140)
» ὑδροβρωμικὴ 630 (140)
Dulcinum 631 (141)
Dusch liquid 113 (30)

Ε

Ἐξεριδίνη 663 (147)
Eseridinum tartaricum 663 (147)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐξερίνη θετική 656 (148)
» ἰτεϊλική 665 (148)
Ἐξερινο-πιλοκαρπίνη 664 (148)
Ecorce antidiabetique 176 (44)
» de Honduras 425 (99)
» de Margosa 281 (66)
» de monesia 1134 (252)
» sacrée 426 (99)
Ἐκχύλισμα ῥοῶδες προδατείων πνευμόνων 693 (156)
Ἐκχυλίσματα ὀργάνων 1295 (278)
Ἔλαιον γυνοκαρδίας 1246 (272)
» εὐκαλύπτου 1241 (271)
» κανθαριδίνης 1239 (271)
» κανθαρίδων 1238 (271)
» κόκας 1241 (271)
» λευκοδένδρου 1237 (271)
Ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου γαλάκτωμα 642 (144)
Ἐλατερίνη 633 (142)
Elaylum chloratum 113 (30)
Ἐλενίνη 827 (185)
Elixir Condurango pepton. 567 (126)
Ἐλιξίριον παρηγορικὸν 634 (142)
Ellebore'ine 831 (186)
Ἐλλεβορίνη 831 (186)
Embelate d'ammoniaque 160 (40)
Ἐμετίτινη 637 (143)
Ἐντεροκρεσόλη 644 (144)
Exalgesinum 691 (155)
Ἐξαλγίνη 691 (155)
Exalginum 691 (155)
Ἐξοδύνη 694 (156)
Extrait de Guavanhem 1138 (252)
» de cerveau frais 444 (102)
» de Monesia 1138 (252)
Extraits d'organes 1295 (278)
Extraits fluides americains 692 (156)
Extracta liquida 692 (156)
Extractum Aesculi hippocastani semin. fluid 1544 (324)
Extractum Anhalonii 188 (46)
» Apocyni Cannabini fluid 246 (57)
» Araribae fluid 244 (59)
» arenariae 250 (60)
Extract. Bailahyan fluid 825 (185)
» Baptis. tinct. fluid. 286 (67)
» Belae fluid 90 (24)
» Bursæ pastoris fluid. 413 (96)
» Galegæ aquos. sic. 744 (168)
» Geranii maculati fluid. 761 (171)
» Erodii Cicutarii aquos. spis. 655 (146)
» Kavae fluid. 1400 (299)
» Calayæ 192 (47)
» Cascaræ sagradæ fluid. 426 (99)
» Chelidonii aquos. spis. 1604 (337)
» Larethæ fluid. 1064 (237)
» Manacae fluid. 738 (167)
» Matico fluid. 1401 (299)
» medull. ossium 1101 (245)
» pichi fluid. 695 (156)
» salicis nigrae fluid. 1503 (317)
» solani carolinensis fluid. 1554 (328)
» solani paniculati fluid. 1555 (329)
» Stigmatum Maydis fluid. 1732 (365)
» testiculare 1541 (324)
» thyreoideæ 1069 (350)
» fluid. ex ustilag. Maidis 1714 (361)
» fumariæ aquos. spis. 742 (168)
Ἐπιδερμίνη 649 (145)
Ἐργοτινίνη Tanret 650 (145)
Ἐρεικέλαιον 1245 (272)
Erythræa chilensis 406 (95)
Ἐρυθρίνη 658 (146)
Ἐρυθρόλη τετρανιτρική 660 (147)
Ἐρυθροπλοΐνη ὑδροχλωρική 661 (147)
Escoba amarga 1334 (287)
Essence de Wintergr. 1245 (272)

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

Essence de genièvre 1269 (275)
» d'Erigeron 653 (146)
» de cajeput 1237 (271)
» de matico 1276 (276, 1401 (299)
» de Niaouli 1278 (276)
» de Santal 1283 (277)
» de tamarin 668 (149)
Essentia Spermini Pœhl 1571 (332)
Ether amyl-valerianique 173 (43)
» » jodhydrique 171 (43)
» » nitreux 95 (25)
» benzoylméthylsalicylique 1493 (315)
» bromhydrique 99 (26)
» gaïacol-cinnamique 1601 (336)
» dimethylique de la pyrocatechine 1734 (364)
» ethylbromhydriq. 99 (26)
» ethylcarbamiq. 1710 (360)
» ethylchlorhydriq. 102 (27)
» jodhydrique 103 (28)
» carbamique 1710 (360)
» carbanilique 685 (154)
» methylgallique 747 (169)
» méthylique dijodosalicylé 1519 (320)
» methylchlorydrique 1128 (250)
» methylpyrocatechine 797 (178)
» phenylsalicylique 1507 (318)
» salicylique du naphtol-a 137 (35)
» » du thymol 1502 (317)
Ethoxycaféine 110 (29)
Ethylate de soude sèc 1176 (259)
Ethylenate de gaïacol 798 (179)
Ethylène perjodé 618 (138)
Ethylenimine 1397 (298)
Ethylenophenyldiamine 1672 (239)
Ethylchloraluréthane 1564 (330)
Ethylsulfate de soude 1177 (259)
Eugenia Jambolana 1616 (339)
Eugenolacetamide 679 (152)
Εὐγενόλη 680 (152)
Εὐγενόλη ἰωδιοῦχος 681 (153)
Εὐγενολοξαμίδη 679 (152)
Eugenolum benzoicum 301 (71)
» cinnamylicum 518 (116)
Εὐδοξίνη 677 (152)
Eudoxinum 677 (152)
Εὐθυμόλη 688 (155)
Εὐκαΐνη 669 (149)
» ὑδροχλωρικὴ 669 (149)
Eucainum 669 (149)
» hydrochloricum 669 (149)
Eucalyptenum bichloratum 670 (150)
Εὐκαλυπτεόλη 670 (150)
Εὐκαλυπτόλη 672 (150)
Eucalyptolum 672 (150)
Εὐκαλυπτο-ρεσορκίνη 674 (150)
Εὐκασίνη 673 (151)
Eucasinum 673 (151)
Euchinin 674 (151)
Euquinine 674 (151)
Εὐκινίνη 674 (151)
Euchininum hydrochloricum 674 (151)
» tannicum 674 (151)
Εὐλαπτόλη 682 (153)
Εὐνατρόλη 683 (153)
Euphorinum 685 (154)
Εὐροφαίνη 686 (154)
Europhenum 686 (154)
Ἐφεδρίνη 648 (145)
» ὑδροχλωρικὴ 648 (145)
Εὐψορίνη 685 (154)
Εὐωνυμίνη 689 (155)

Z

Zinkhæmolum 822 (184)
Zincohemol 822 (184)
Zincum aceticum 1733 (366)
Zincum borothymolicojodatum 226 (54)
» **hydrargyrocyanatum** 886 (199)
» **permanganicum** 1738 (367)
» stearinicum 1744 (368)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Zincum sulfoichtyolicum 908 (205)
» sulfophenicum 1746 (369)
» **sulfophenolicum** 1745 (368)
Zuckerin 1486 (313)
Zymoidinum 1750 (369)

H

Hæmatogen Hommel 814 (185)
Hæmolum 815 (183)
Hæmolum arsenicosum 816 (183)
Hazeline 824 (185)
Haschisch purum 826 (185)
Helenol 827 (186)
Helcosol 325 (77)
Helleborin 831 (186)
Hemogallol 845 (183)
Hemol 815 (183)
Hemol zincique 822 (184)
» cuivreux 818 (184)
» ferreux 819 (184)
Hexamethylentetramin 1713 (361)
Hexamethylentetraminejodoform 927 (208)
Hexamethylentetraminum salicylicum 1498 (316)
Herba lantanæ spinosæ 1014 (229)
» lobeliæ 1005 (237)
Herbe divine 1548 (327)
» de Kouzmitch 647 (141)
» sainte 1015 (229)
» de saint Jacques 1539 (324)
Hippurate de chaux 387 (90)
» de lithine 1060 (236)
Hirudo officinalis 1518 (320)
Ἡλιοτροπίνη 830 (186)
Ἡμικρανίνη 1131 (251), 832 (186)
Holzin 839 (187)
Holzinol 839 (187)
Homatropinum hydrobromicum 840 (187)
» hydrochloricum 840 (187)
» salicylicum 840 (187)
Huaco 794 (178)
Huile de vaseline 1718 (363)
» volatile de santal 1283(277)
» de génièvre 1269 (275)
Huile gynocardique 1246 (272)
» de cade 1269 (275)
» de Chaulmoogra 1246 (272)
» de Niauli 1278 (276)
» de sésame 1285 (277)
Hyænanchin 844 (188)
Hydrophila spinosa 271 (64)
Hydranginum 846 (188)
Hydrargyroseptol 187 (109)
Hydrargyre silicofluorhydrique 879 (197)
Hydrargyrum acetico-thymolic. 884 (198)
» amido-propionic. 850 (189)
» bichloratum æthylat. 849 (188)
» » glutinopeptonatum 866 (194)
» **boricum** 876 (196)
» diphenylicum Merck 858 (191)
» **elainicum** 872 (195)
» imido-succinicum 881(198)
» naphtolic. flav. 855 (191)
» oxydat. cyanat. 873 (195)
» **phenolicum** 858 (191)
» phenylaceticum 875 (196)
» phenylicum 858 (191)
» **salicylicum** 878 (196)
» sulphenylic. Gambirini858 (191)
» sulfoichtyolicum 908 (205)
» **tannicum** 882 (198)
» **thymico-aceticum** 884 (198)
» thymicum 883 (198)
Hydrastininum 888 (199)
Hydrastinum bitartaric. 889 (200)
» hydrochloricum 888 (199)
Hydrate d'amylène 170 (42)
» de crésyle 991 (223)
» de terpine 1630 (342)
Hydrogenium peroxydatum 892 (201)
Hydroquinone 890 (200)
Hydronaphtylamin 1636 (344)
Hydroxyline 845 (188)
Hyoscinum hydrobromicum 897 (202)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Hypnalum 899 (203)
Hypnonum 901 (203)
Hyposulfite de mercure et de potassium 871 (195)
Hysterionica Bailahen 825 (185)

Θαλλίνη 1641 (345)
» θειϊκὴ 1644 (345)
» ἰτεϋλικὴ 1643 (345)
» τρυγικὴ 1645 (346)
» ὑπεριωδιοῦχος 1642 (345)
Θάλλιον θειϊκὸν 1646 (346)
» νιτρικὸν 1646 (346)
Θειαλδεΰδη 1607 (337)
Θειαμινόλη 1608 (337)
Θειόλη 909 (206)
Θειονάλη 1609 (338)
Θειορεσορκίνη 1662 (349)
Θειοσαπόλη 1663 (349)
Θειοσιναμίνη 1664 (349)
Θειουρέτη 1665 (350)
Θειοφαίνη διιωδιοῦχ. 1661 (349)
Θειοφόρμιον 1659 (348)
Θεοβρωμίνη ἰτεϋλικὴ 1652 (347)
Θερμίνη 1636 (344)
Θερμοδίνη 1654 (347)
Θριδακίνη 1006 (227)
Θυμασετίνη 1667 (350)
Θυμοκαφουρὰ 77 (21)
Θυμόλη 77 (21)
Θυροϊωδίνη 1672 (351)

Jamaika Dogwood 1104 (299)
Jamaikin 302 (71)
Jambul 1646 (340)
Jameni 1646 (340), 995 (204)
Jasmin jaune 760 (171)
Jequirity 3 (1)
Ἰεροξυλόλη 797 (178)
» αἰθυλενοῦχος 798 (179)
» ἀνθρακικὴ 800 (180)
» διιωδιοῦχος 799 (179)
» ἰτεϋλικὴ 801 (181)
» ἰωδοφορμιοῦχος 801 (180)
Ἰεροξυλόλη ναρδικὴ 805 (181)
» φωσφορικὴ 802 (180)
» φωσφορώδης 803 (180)
Ἰξάλη 953 (214) 991 (204)
Ichtyol Allèmand 909 (206)
Ichtyolum 908 (204)
Icipo 258 (61)
Indageer 837 (187)
Indian tobacco 1065 (237)
Indigo sauvage 286 (67)
Ἰνεΐνη 912 (206)
Injection matico 1276 (276)
Jodamyl 171 (43)
Jodamylum 175 (44)
Jodate d'argent 255 (61)
Jodate d'atropine 273 (64)
Jodethyle 103 (28)
Jodeugenol 681 (153)
Jodhaemol 821 (184)
Jodcarvacrol 424 (98)
Jodcresol 1686 (354)
Jodmethyl 1129 (250)
Jodmethylphenylpyrazolon 1156 (255)
Jodnaphtolum 617 (137)
Jodovasol 1722 (364)
Jodogallate de bismuth 318 (75)
Jodogen 934 (210)
Jodocresin 1686 (354)
Jodolum 936 (210)
Jodophenacetinum 938 (211)
Jodopheninum 938 (211)
Jodophenum 1226 (269)
Jodosulphate de Cinchonine 927 (54)
Jodotheinum 924 (208)
Jodothymol 259 (62)
Jodothyrin 1672 (351)
Jodoformin 927 (208)
Jodoformoline 927 (208)
Jodoformium 928 (209)
Jodphenol 193 (47)
Jodpyrinum 920 (207)
Jodum bromatum 942 (212)
Jodum trichloratum 943 (212)
Jodure d'amyle 171 (43)
» d'ethyle 103 (28)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Jodure disobutylorthocrésol 686 (154)
» de methyle 1129 (250)
» de rubidium 1481 (312)
» de strontium 1592 (335)
Ipeca de goa 1171 (258)
Ipétabaco 1625 (341)
Ἰριδίνη 945 (213)
Isoamylen-b 1352 (289)
Ἰσοβαλερυλοκινίνη ἰτεΰλική 948 (214)
Ἰσοκοκαΐνη 946 (213)
Isonaphtolum 1165 (257)
Ἰσοτομίνη 947 (213)
Ἰτείνη 1494 (315)
Ἰτεύλαμίδη 1495 (315)
Itrol 949 (214)
Ἰτρόλη 949 (214)
Jurubebe 1555 (328)
Justicia Adhatova 85 (23)
» nasuta 1473 (311)
» paniculata 183 (45)
Ἰχθυόλη 908 (204)
Ἰωδανισόλη 918 (207)
Ἰωδαντιπυρετίνη 919 (207)
Ἰωδαντιπυρίνη 920 (207)
Ἰώδιον τριβρωμιοῦχον 942 (212)
» τριχλωριοῦχον 943 (212)
Ἰωδιούχου σιδήρου γλυκερίνη 753 (173)
Ἰωδογόνον 934 (210)
Ἰωδοδιψαινυλαμίνη 923 (208)
Ἰωδόζον 941 (212)
Ἰωδοθεοβρωμίνη 940 (212)
Ἰωδοθυρίνη 1672 (351)
Ἰωδοκαφεΐνη 924 (208)
Ἰωδόλη 936 (210)
Ἰωδοπυρίνη 920 (207)
Ἰωδοφαινίνη 938 (211)
Ἰωδοφαινοχλωράλη 939 (212)
Ἰωδοφενασετίνη 938 (211)
Ἰωδοφορμάλη 926 (208)
Ἰωδοφορμίνη 927 (205)
Ἰωδοφόρμιον 928 (209)
Ἰωδοφορμίου γαλάκτωμα 641 (143)
» ἔλαιον αἰθερ. ιοῦχ. 1258 (273)
Ἰωδοφόρμιον κρεωλινοῦχον 930 (210)
Ἰωδοφορμοσαλόλη 933 (210)

K C Q

Kabajame 1616 (340), 965 (204)
Kawahinum 1132 (251)
Κάδμιον θειϊκὸν 372 (87)
» ἰτεϋλικὸν 371 (86)
Cæsium rubidium-ammonium bromatum 375 (88)
Καθαρκτικὰ ὑποθέματα 1612 (338)
Καϊρίνη 954 (215)
Καϊρολίνη 955 (215)
Cairolinum 955 (215)
Καίσιον βρωμιοῦχον 374 (87)
» τρυγικὸν 373 (87)
Cajeputol 972 (150)
Caju 176 (44)
Cajucro 176 (44)
Κακτίνη 368 (86)
Cacur 370 (86)
Calaguala 1420 (301)
Kalium argentocyanatum 256 (61)
Kalium glyceriphosphoricum 51 (13)
Κάλιον διθειανθρακικὸν 961 (216)
Kalium hydrargyrocyanatum 957 (215)
Κάλιον θειοφαινικὸν 967 (218)
Kalium cantharidatum 959 (216)
Κάλιον κανθαριδινικὸν 959 (216)
» καφουρικὸν 958 (216)
» κοβαλτιο-νιτρῶδες 960 (216)
» ὀσμικὸν 964 (217)
Kalium osmicum 964 (217)
» picronitricum 965 (217)
Κάλιον σιδηροκυανιοῦχον ἐρυθρὸν 962 (216)
Kalium sojodolicum 966 (217)
» sulphocarbolicum 967 (218)
Κάλιον σωζοϊωδολικὸν 966 (217)
» τελλουρικὸν 968 (218)
» χρυσοκυανιοῦχ. 957 (215)
Calcaria saccharata 393 (92)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Calcium Betanaphtol-a-monosulfonat 1 (1)
Calcium glycerinophosphoricum 51 (13), 385 (90)
» **permanganicum** 391 (91)
» phosphol acticum 390 (91)
» sulphocarbolicum 392 (92)
» sulfhophenylicum 392 (92)
Calomel vegetabile 1415 (300)
Calycanthin 399 (93)
Kamalin 1093 (241)
Camphora bromata 402 (94)
» **carbolica** 101 (94)
» **monobromata** 402 (94)
» phenylica 401 (94)
» resorcinata 1467 (309)
» thymolica 1668 (350)
Camphre de l'essence de safran 1488 (314)
» monobromé 402 (94)
» phéniqué 401 (94)
» salicylé 404 (95)
Canadol 970 (219)
Καν0αριδίνη 411 (96)
Canilla 1116 (247)
Καννα6ίνη δεψική 410 (96)
Καννα6ινόνη 408 (95)
Cantharidate de cocaine 524 (118)
» de potasse 959 (216)
» de soude 1183 (260)
Kantharidinum 411 (96)
Kaori 1462 (308)
Capaballo 438 (101)
Kaparrapibalsam 282 (66)
Kapir 972 (218)
Carapa touloucana 414 (97)
Carapin 414 (97)
Καρ6ακρόλη ἰω6ιοῦχος 424 (98)
Carbamate d'éthyle 1710 (360)
Carbamide 1709 (360)
Carbide de calcium 379 (89)
Carbolate de camphre 401 (94)
Carbolkalk 380 (89)
Carbolpulver 380 (89)
Carbonate de gaïacol 800 (180)
» de créosote 979 (221)
Carbonylamid 1709 (360)
Καρ6ίνη 415 (97)
Kardinum 415 (97)
Cardolum vesicans 176 (44)
Kariyat 183 (46)
Καρκινοΐνη 407 (95)
Καροτίνη 421 (98)
Καρπαΐνη 422 (98)
Carpainum hydrochloric. 422 (98)
Caseinate d'argent 257 (61)
Caseinate de soude 1184 (260)
Caseinate de fer 709 (160)
Caseinnatrium 1184 (260)
Casca preciosa 1116 (247)
Καστκαρίνη 427 (99)
Kat 431 (100)
Catèrana 1618 (340)
Café nègre 430 (100)
Κατραμίνη 433 (100)
Caulophyllin 434 (100)
Cayaponin 435 (101)
Καφεΐνη 538 (122)
» βορκιτρική 540 (123)
» κιτρική 543 (123)
» ναρδική 549 (124)
» τριϊωδιοῦχος 547 (123)
» ὑδροβρωμική 545 (123)
» φαινολική 541 (123)
» φθαλική 546 (123)
» φωσφορική 548 (124)
Cafeinsulfonate de soude 1615 (339)
Caffeinum 538 (122)
Καφουρὰ βρωμιοῦχος 402 (94)
» ἰτεϊλική 404 (95)
» ναφθολοῦχος 403 (95)
» σαλολοῦχος 405 (95)
» φαινικοῦχος 401 (94)
Kelen 102 (27)
Cephaelinum cryst. 638 (143)
Kephir 972 (219)
Ceral 1337 (287)
Κερατίνη 973 (219)
Ceratinum 973 (219)
Cerveau desséché 444 (101)
Cerbera Thevetia 1655 (347)
Cerebrin alpha 444 (102)
Cerebrinin 444 (102)
Cerebrintabloids 444 (102)
Cerebrum siccatum 444 (101)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ceresinum 1329 (286)
Cereus grandiflorus 369 (86)
Κεπαφίνη 448 (102)
Chanvre du Canada 236 (57)
Charta ceresinata 1329 (286)
» paraffinata 1329 (286)
Chardon benit des Antilles 251 (60)
» étoilé 656 (146)
» Marie 416 (97)
Chelen 102 (27)
Chelidoninum phosphoricum 453 (103)
» sulphuricum 453 (103)
» tannicum 458 (103)
China coto 583 (129)
Chinaseptol 610 (135)
Chinidinum tannicum 566 (126)
Chininantipyrinum valerianicum 219 (53)
Chininhydrochinonum sulphuricum 457 (104)
Chininsulfovinat 458 (104)
Chininum amidatobichloratum 460 (104)
» amorphum boricum 479 (108)
» bijodicum 470 (106)
» bimuriaticum 465 (105)
» b-naphtolsulfonicum 455 (103)
» hydrochloricum carbamidatum 460 (104)
» hydrochlorosulphuricum 464 (105)
» muriatico-phosphoricum 463 (105)
» sulphovinicum 458 (104)
» ureato-hydrochloricum 460 (104)
» ferri-chloratum 466 (106)
Chinolinum 482 (108)
Chinosolum 487 (109)
Chitrak 1410 (300)
Chloralamid 491 (110)
Chloralammoniak 492 (110)
Chloralammonium 492 (110)
Chloralantipyrinum 899 (203)
Chloral-caffeinum 542 (123)
Chloralcyanhydrin 493 (110)
Chloralformamid 491 (110)
Chloralum butyli hydratum 364 (85)
» insolubile 1117 (248)
» cyanhydratum 493 (111)
» formamidatum 491 (110)
Chloralurethanum 500 (112)
Chlorate de soude 1185 (261)
Chlorethyl Bengué 102 (27)
Chloridenum 114 (30)
Chloroborate de soude 1186 (261)
Chlorogenin 138 (36)
Chlorodyne 501 (113)
Chlorolinum 495 (111)
Chloromethyl 1128 (250)
Chlorophenolum 507 (114)
Chlorosalol 508 (114)
Chlorure d'ethyle 102 (27)
» de methyle 1128 (250)
Chlorydrate d'amido-acetoparaphenetidine 1368 (292)
Chlorydrate d'apomorphine 238 (58)
» d'aspidospermine 270 (64)
» de benzylmorphine 1362 (291)
» de gluten-peptone-sublimé 866 (194)
» d'hydroxylamine 895 (201)
» de cotarnine 582 (129)
» d'orexine 1297 (280)
» de phenocolle 1368 (292)
» de phenylquinaldine 1377 (294)
» de rosaniline 741 (168)
Chlorydrophosphate de quinine 463 (105)
Chlorydrosulfate de quinine 464 (105)
Chrysarobinum 511 (115)
Churrus 450 (103)
Κηρὸς ἰωδόλης 440 (101)
Κιγχονιδίνη ἀτεΰλικὴ 515 (116)
Κικίνη 1478 (312)
Cicutinum 569 (127)
Cimicifugin 514 (116)
Cineol 672 (150)
Κινίνη αἰθυλοθειϊκὴ 458 (104)
» ἀνθρακικὴ 462 (105)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κινίνη γαλακτική 472 (107)
» γλυκερινοφωσφορική 467 (106)
» διϊωδική 470 (106)
» διϋδροχλωρική 465 (105)
» ἐλαϊκή 473 (107)
» ἰτεϊλική 476 (107)
» ἰωδική 470 (106)
» ἰωδοϋδροϊωδική 471 (106)
» λευκωματινοῦχος 159 (104)
» σακχαρινική 475 (107)
» ὑδροχλωρικοθειϊκή 464 (105)
» ὑδροχλωρικοφωσφορική 463 (105)
» φθαλική 474 (107)
Κινινυδροκινόνη ὑδροχλωρική 457 (104)
Cinchoninum jodosulphuricum 227 (51)
Cinnamate de gaiacol 1601 (336)
» d'eugenol 518 (116)
Κινναμόλη 517 (116)
Cinnamyl-guajacol 1601 (336)
Κινναμυλευγενόλη 518 (116)
Κινοϊδίνη βορική 479 (108)
» κιτρική 480 (108)
Κινοϊωδίνη 481 (108)
Κινολίνη 482 (108)
» ἰτεϊλική 483 (109)
» τρυγική 486 (109)
Κινοσόλη 487 (109)
Citrate d'argent 940 (214)
» de cornutine 578 (128)
» de fer ammoniacal 710 (160)
Κιτροφαΐνη 519 (117)
Citrophen 519 (117)
Citrullinum 562 (125)
Κοβαλτίου νιτρικὸν ὑποξείδιον 520 (117)
Κογχινίνη δεξιά 566 (126)
Codeinum phosphoricum 537 (121)
Κοκαιθυλίνη 521 (117)
Κοκαΐνη 522 (117)
» βορική 523 (118)
» γαλακτική 526 (118)
» ἐλαϊκή 528 (119)
» ἰτεϊλική 530 (120)
» κανθαριδική 524 (118)
Κοκαΐνη νιτρική 527 (119)
» σακχαρινική 531 (120)
» στεατική 532 (120)
» ὑδροχλωρική 525 (118)
» φαινολική 529 (119)
Cocaïn-phenylat 529 (119)
Cocainum 522 (117)
» boricum 523 (118)
» **hydrochloricum** 525 (118)
» cantharidinicum 524 (118)
» carbolicum 529 (119)
» **phenolicum** 529 (119)
Kochinum 1698 (357)
Coco purgatif 180 (45)
Kola, 975 (220)
Collasine 552 (124)
Κολλόδιον ὀδοντολγικὸν 557 (125)
Collodion salicylé 560 (125)
Κολλόδιον στυπτικὸν 561 (125)
» φαινικοῦχον 557 (125)
Colocynthinum 562 (125)
Κολομβίνη 563 (125)
Κολχικεΐνη 550 (124)
Κολχικίνη 551 (124)
Κομβαλλαμαρίνη 572 (127)
Κομβαλλαρίνη 574 (128)
Κομβολδουλίνη 575 (128)
Combretum glutinorum 974 (220)
Conessi 837 (187)
Κονεσσίνη 568 (126)
Coniinum hydrobromicum 570 (127)
Conicinum 569 (127)
Copernicia 418 (97)
Copraol 412 (96)
Coricide 560 (125)
Κορνουτίνη κιτρική 578 (128)
Coronilline 580 (128)
Κορονιλλίνη 580 (128)
Corossol trilobé 206 (63)
Corossolier 194 (48)
Cortex Azedarach 281 (66)
» Araribae rubrae 244 (59)
» Boldo 336 (79)
» Geoffroyae 182 (45)
» quebracho 269 (64)
» quillayae 1455 (307)
» Margosae 281 (66)
» Moneslae 1138 (252)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Cortex Mururé 1151 (234)
» Nectandrae 291 (68)
» Strychnos gaultheriana 836 (187)
Coryl 509 (115)
Corypha cerifera 418 (97)
Κοδαπρίνη 581 (129)
Kosinum 976 (220)
Cosmolinum 1718 (362)
Kossinum crystallisatum 976(220)
Κοταρνίνη ὑδροχλωρική582(129)
Kotoin 584 (129)
Κοτοΐνη 584 (129)
Coto-Coto 583 (129)
Coto verum 583 (129)
Coton quinosolé 487 (109)
Κουασσίνη 1452 307)
Coucoueon 728 (164)
Coumarine 592 (131)
Κουμαρίνη 592 (131)
Κουραρίνη 597 (133)
Κουσίνη 976 (220)
Coffeiniodnatrium 924 (308)
Coffein-Chloral 542 (123
Coffeino-ammonium citric.539(122)
Coffeino-natrium benzoicum 539 (122)
» » bromatum 539 (122)
» » citricum 539 (122)
» » salicylicum539(122)
» » cinnamylicum 539 (122)
Coffeinum 538 (122)
» phenolicum 541 (123)
» phenylicum 541 (123)
Crayons antimigraines 1112 (247)
» de menthol 1112 (247)
Kreat 183 (45)
Κρεατοσιδηρίνη 419 (97)
Creolinum 585 (129)
Kreosal 587 (130)
Κρεοσόλη 587 (130)
Kreosol 978 (220)
Κρεοσόλη 978 (220)
Creomagnesol 981 (221)
Kreosotalum 979 (221)
Creosote carbonatée 979 (221)
» sulforiciné 1210 (266)
Kreosotosel 986 (222)
Kreosotphosphat 984 (222)
Kreosotum carbonicum 979 (221)
» phosphorosum 1382 (295)
Κρεσαλόλη 588 (131)
Cresalolum 588 (131)
Cresapol 987 (223)
Kresaprol 987 (223)
Κρεσίνη 988 (223)
Cresinum 988 (223)
Kresoquine 989 (228)
Cresol Baschig 991 (224)
Κρεσόλη διαλυτή ἐν ὕδατι 903 (225)
Cresolin 990 (223)
Κρεσολίνη 990 (223)
Cresolkalk 382 (89)
Cresol Nordlingen 991 (224)
Κρεσόλη ἀτεύλική 588 (131)
Kresolum 991 (223)
Cresolum benzoicum 297 (70)
» crudum 991 (224)
» jodatum 1686 (354)
» purum liquefactum 991 (224)
» salicylicum 588 (131)
Kresolum saponatum 991 (224)
» solubile 993 (225)
Kresyl 589 (131)
Cresyl-Joyes 991 (224)
Cresylkalk 382 (89)
Cresylol 991 (223)
Kresylphenol 991 (223)
Cretol 994 (225)
Κρεωλίνη 585 (129)
Cristallin 591 (131)
Crotonchloralum hydratum 364 (85)
Crotonol 41 (10)
Cryptochaete Andicola 842 (188)
Cryptococcus fementum 1487 (314)
Κρυπτοπίνη 590 (131)
Cryptopinum hydrochloricum 590 (131)
Crystallose 1486 (313)
Quebracho 269 (64)
Quebracho-tannoform 1623 (341)
Quina morada 1417 (301)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Quinaseptol 610 (135)
Quinaseptolate d'argent 253 (60)
Quinetum 156 (101)
Quinine crèol 1386 (295)
» de Labaraque 477 (107)
Quinium 477 (107)
Quinoleine 482 (108)
Quinoline 482 (108)
Quinosol 438 (109)
Cupressin 1242 (271)
Cuprohaemolum 818 (184)
Cuprohemol 818 (184)
Curcas purgans 906 (201)
Kussein 976 (220)
Kussin 976 (220)
Cutolum 141 (37)
Cutolum solubile 141 (37)
Cyanhydrate d'antipyrine 1702 (359)
» de chlorale 493 (110)
Κυανοῦν τοῦ μεθυλενίου 1124 (249)
Cyanure double de mercure et de zinc 886 (199)
» de mercure 860 (192)
» d'or 279 (66)
Κυτισίνη 599 (133)
Κυτόλη 141 (37)
Κυτταροειδὲς 437 (101)
Κυτταροῖδίνη 436 (101)
Κωδεΐνη ἰωδικὴ 536 (121)
» ὑδροχλωρικὴ 535 (121)
» φωσφορικὴ 537 (121)
Κωνεΐνη 569 (127)
» ὑδροβρωμικὴ 570 (127)
Κωχίνη 1698 (357)

A L.

Labordin 177 (44)
Labrador-thee 750 (170)
Lait végétal 999 (226)
Lactate d'argent 80 (22)
» de zinc 1739 (367)
» de cocaine 526 (118)
» de quinine 472 (107)
» de naphtol 1003 (226)
» de strontium 1593 (335)
Lactate de fer 715 (161)
Lactobiose 1002 (226)
Lactonaphtol 1003 (226)
Lactophenetidin 1005 (227)
Lactopheninum 1005 (227)
Λανολῖνη 83 (23)
Lanainum 83 (23)
Lanesine 178 (45)
Lanichol 178 (45)
Laniol 178 (45)
Lanoline brune sulfurée 1656 (348)
Λανολίνη 1013 (228)
Λανολίνης γάλα 998 (225)
Lanolinum 1013 (228)
» boraxatum 998 (225)
» boroglycerinatum 342 (80)
» sulfuratum 1656 (348)
Λαντανίνη 1015 (229)
Lapathin 38 (9)
Laurierrose 1218 (268)
Λαυδανίνη 1016 (229)
Lèvulose 607 (134)
Ledon des marais 1019 (230)
Λεπτανδρίνη 1023 (230)
Leuco-Alizarin 195 (48)
Leucoleinum 482 (108)
Liane boeuf 602 (134)
Λίθιον βενζοϊκὸν 1051 (235)
» βρωμιοῦχον 1054 (235)
» διθειοϊτεϋλικὸν 1056 (235)
» διτρυγικὸν 1053 (235)
» ἱεροξυλοῦχον 1059 (236)
» ἱππουρικὸν 1060 (236)
» ἰτεϋλικὸν 1062 (236)
» ἰωδικὸν 1061 (236)
» μυρμηκικὸν 1057 (236)
Λιθολεΐνη 1063 (236)
Liqueur cérébrale sterilisé 444 (102)
Liquides organiques 1295 (279)
Liquor adhaesivus Dr. Schiff. 729 (164)
» hollandicus 113 (30)
» cerebri sterilisatus 444 (101)
» cresoli saponati 991 (224)
» natrii aethylati Richardsoni 1176 (259)
» trimethylamini 1691 (356)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Liquor ferri succinici oxydati 726 (164)
Lilas des Indes 281 (66)
Linaden 1026 (231)
Linadin 1026 (231)
Λιπανίνη 1032 (232)
Λίπος ἐρίων 83 (23)
Lippia Mexicana 1033 (232)
Λιστερίνη 1049 (234)
Lithium diureticum 1650 (346)
» caffeinosulfonicum 1615 (339)
» sulfoichtyolicum 908 (205)
Lithio-theobromino-salicylicum 1650 (346)
Lobelia antisiphylitica 1066 (237)
Λοβελίνη θειική 1067 (237)
» καθαρά 1067 (237)
Lobelinum sulphuricum 1067 (237)
Lobez-root 1679 (352)
Loretin 1068 (237)
Λορετίνη 1068 (238)
Λοσοφάνη 1069 (238)
Losophanum 1069 (238)
Lucilinum 1718 (362)
Λυσετόλη 1070 (238)
Lycetolum 1070 (238)
Λυσιδίνη 1072 (239)
» διτριγυκή 1073 (239)
Lysidinum 1072 (239)
Λυσόλη 1074 (240)
» βουμική 1075 (240)
Lysolum 1074 (240)

M

Magnesium salicylicum 1086 (242)
Μαγνήσιον βενζοϊκόν 1076 (240)
» βορογλυκερινοῦχον 1078 (241)
» βορικιτρικόν 1077 (241)
» γλυκερινοφωσφορικόν 1080 (241)
» γυνοκαρδικόν 1081 (241)
» θειικόν ἀναβράζον 1088 (243)
» θειοφαινικόν 1087 (242)
» θειῶδες 1089 (243)
» ἰτεϋλικόν 1086 (242)
» ἰχθυολικόν 1082 (241)
Μαγνήσιον κιτρικόν ἀναβράζον 1079 (241)
» ὑπερμαγγανικόν 1084 (242)
Magnesia creosotata 983 (222)
Magnesium sulphophenylicum 1087 (242)
Μαγνησία σωσικρεατοῦχος 983 (222)
Maguey 119 (32)
Madar 398 (93)
Mahonia aquifolium 304 (72)
Malabargummi 338 (80)
Μαλακίνη 1090 (243)
Malacinum 1090 (243)
Μαλλοτοξίνη 1093 (244)
Maltine 611 (135)
Manaca 738 (167)
Mangnier 1095 (244)
Mango 1095 (244)
Manzanita 247 (59)
Margosin 281 (66)
Mastic americain 1463 (308)
Matico 1401 (290)
Μεθασετίνη 1118 (248)
Μεθοξυκαφεΐνη 1120 (248)
Μεθυλάλη 1121 (248)
Μεθυλαντιπυρετίνη 691 (155)
Μεθυλένιον χλωριοῦχον 1125 (250)
Μεθύλιον ἰτεϋλικόν 1130 (251)
» ἰωδιοῦχον 1129 (250)
» χλωριοῦχον 1128 (250)
Μεθυλοξανιλίδη 691 (155)
Μεθυλοσαλόλη 1127 (250)
Μεθυλουρεθάνη 1131 (251)
Μεθυλοφαινασετίνη 1126 (250)
Μέθυλοχλωροφόρμιον 1123 (249)
Meconate de narceine 1099 (244)
Melaquol 1106 (246)
Μέλι εὐκαλύπτου 1105 (245)
Menthacampher 1112 (246)
Mentholin 1112 (247)
Mentholum 1112 (246)
Merasingi 809 (183)
Mercure végétal 398 (93), 738(167)
Mercurio vegetal. 1151 (254)
Metadihydroxybenzol 1470 (310)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Metadioxybenzol 1170 (310)
Metadiphenol 1170 (310)
Μεταικρεσόλη 588 (131)
Metakresol-bismuth 316 (74)
Μεταικρεσόλη 991 (223)
Metacresolum 991 (223)
Metacresol trijodô 1069 (238)
Μεταχλωράλη 1117 (240)
Metethyl 1119 (248)
Methacetinum 1118 (248)
Methanal 734 (165)
Methozin 248 (52)
Methoxyantifebrinum 1118 (248)
Methylacetanilidum 691 (155)
Methylalum 1121 (248)
Methylantipyrinum 1681 (353)
Methylantifebrinum 691 (155)
Methylbenzolum 1630 (352)
Methylviolett B 1441 (305)
Methylglyoxalidine 1072 (239)
Methylenblau medicinal 1124 (249)
Methylenediaminemethane 1713 (361)
Methylendigallate de bismuth 309 (73)
Methylenum bichloratum 1125 (250)
» coeruleum 1124 (249)
Methyle salicylique 1150 (251)
Methylchloridmethan 1128 (250)
Methylpentacatechualdehyd 1717 (362)
Methylphenedine 1126 (250)
Methylphenylhydrazinum 118 (31)
Methyltrihydro-oxychinolincarbonate de soude 1653 (347)
Methylum chloratum 1128 (250)
Μεθυστικίνη 1132 (251)
Migrainstifte 1112 (247)
Μικροσιδίνη 1133 (251)
Microcidinum 1133 (251)
Milhombre 258 (61)
Milhomens 258 (62)
Μινθόλη 1112 (246)
Moelle osseuse rouge 1100 (245)
Mocharas 338 (80)
Μολλίνη 1136 (252)
Mollisinum 1137 (252)
Monobromæthanum 99 (26)
Monobromantipyrin 358 (84)
Monobromcampher 402 (94)
Monobromphenol 356 (84)
Monojodethan 103 (28)
Monochloraethan 102 (27)
Monochloralantipyrinum 899 (203)
Monochlormethan 1128 (250)
Monochlorphenol 507 (114)
Monol 391 (91)
Monoxybenzolum 32 (8)
Μορφοτίνη 1147 (253)
Μορφονόλη 1148 (253)
Μορφίνη βενζοϊκὴ 1140 (252)
» βορικὴ 1141 (253)
» στεατικὴ 1145 (253)
» ὑδροβρωμικὴ 1142 (253)
» ϕθαλικὴ 1143 (253)
Morphinum stearinicum 1145 (253)
Μουαδίνη 1149 (254)
Mourapuama 8 (2)
Moussena 6 (2)
Mou-seninum 6 (2), 1154 (254)
Moyrapuama 8 (2)
Muawinum hydrobromicum 1149 (254)
Mudar 398 (93)
Muguet 573 (127)
Muirapuama 8 (2)
Mussena 1154 (254)
Μυδρίνη 1155 (254)
Μυδρόλη 1156 (255)
Μυριοκαρπίνη 370 (86)
Μυρμηκαλδεΰδη 734 (165)
Μυρμηκανιλίδη 736 (167)
Μυρμηκόλη 734 (165)
Myrobalanen-tannoform 1623 (341)
Μυρονίνη 1158 (255)
Μυρρολίνη 1159 (255)
Μυρτόλη 1160 (255)
Myrtus Chekan 678 (152)

N

Navel 905 (204), 1616 (340)
Navet du diable 360 (84)
Nandiroba 728 (164)
Ναπελλίνη 1161 (255)
Naphtalin 1163 (256)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Naphtalinum 1163 (256)
Naphtalolum 305 (72)
Naphtasalolum 305 (72)
Naphtol-alpha 1164 (256)
Naphtol-aristolum 617 (137)
Naphtol-beta 1165 (257)
Naphtolate de bismuth 313 (74)
Naphtol-Wismuth 313 (74)
Naphtol camphré 403 (85)
Naphtolcarbonat 1166 (257)
Naphtosulphonate d'aluminium 153 (39)
Naphtol sulforicinė 1210 (264)
Naphtolum-a 1164 (256)
Naphtolum-b 1165 (257)
Naphtolum medicinale 1165 (257)
Naphtylbenzoat 296 (69)
Narcoinnatrium - Natrium salicylicum 228 (55)
Ναρκεΐνη μηκωνική 1099 (245)
» ὑδροχλωρική 1169 (258)
Narceinum meconicum 1099 (244)
Narcotinum hydrochloricum 1170 (258)
» sulphuricum 1170 (258)
Nasophen 1226 (269)
Nasrol 1615 (339)
Ναστουρτεΐνη 1172 (259)
Natri sulfovinas 1177 (259)
Natrinum sulfuricum 1174 (259)
Νάτριον ἀβρωτονικόν 1207 (265)
» αἰθυλικὸν ξηρόν 1176 (259)
» αἰθυλοθειϊκόν 1177 (259)
» ἀνισικόν 1178 (260)
» βενζοϊκοθειώδες 1213 (267)
» βενζοϊκόν 1179 (260)
» βορομενζοϊκόν 1180 (260)
» βρομογλυκερινοῦχον 1181(260)
» βοροϊτεΰλικόν 1182 (260)
» διθειοϊτεΰλικόν 1190 (262)
» δισιωδοϊτεΰλικόν 1189(261)
» θειανιλικόν 1209 (224)
» θειϊκὸν ἀναβράζον 1214(267)
» θειοϊτεΰλικόν 1211 (266)
» θειοφαινικόν 1204 (264)
» ἱππουρικόν 1196 (263)
» ἰτεΰλικόν 120 (265)
» ἰωδικόν 1198 (264)
Νάτριον καυθαριδινικόν 1183 (260)
» κιτρικοβενζοϊκόν 1188 (261)
» κοσσινικόν 1200 (264)
» νιτρώδες 1202 (264)
» ὀρθο-αμιδοϊτεΰλικόν 63(16)
» πυριτοφθοριοῦχον 1208(265)
» σωζοϊωδολικόν 966 (217)
» τελλουρικόν 1215 (267)
» τυρινοῦχον 1184 (260)
» φαινυλοϊτεΰλικόν 68 (18)
» φθοριοῦχον 1191 (262)
» χλωρικόν 1185 (261)
Νατρίου ὑπεροξείδιον 1197(263)
Natrium-b-naphtolicum 1133 (251)
» glycerinophosphoricum 51(13)
» **dithiosalicylicum** 1190 (262)
» jodosalicylicum 1189 (261)
» cetraricum 448 (102)
» kosinicum 1200 (264)
» coffeinosulfonicum 1615(339)
» crasotinicum 65 (17)
» methyltrihydrooxychinolin carbonicum 1653 (347)
» nosophenicum 216 (51)
» nucleinicum 1227 (269)
» orthoamidosalicylicum 63(16)
» paracresotinicum 65 (17)
» phenolosulforicinicum 1210 (266)
» phenosuccinicum 1374 (293)
» phenylosalicylicum 68 (18)
» polyboricum 217 (51)
» **salicylicum** 1206 (265)
» santoninicum 1207 (265)
» **sozodolicum** 966 (217)
» spiricum 1206 (265)
» sulpholichtyolicum 908 (205)
» sulfocarbolicum 1204 (264)
» sulfophenylicum 1204 (264)
» superoxydatum 1197 (263)
» taurocholicum 1192 (263)
» **telluricum** 1215 (267)
» tetraboricum 341 (80)
» fluorosilicicum 1208 (265)
Ναφθαλίνη 1163 (256)
Ναφθαλόλη 305 (72)
Ναφθασαλόλη 305 (72)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ναφθόλη-α 1164 (256)
» ἀνθρακικὴ 1166 (257)
» -ό 1165 (257)
Ναφθοπυρίνη 1167 (258)
Neringhs fruit 1088 (355)
Νευρίνη 1221 (268)
Neurodinum 1222 (268)
Neurosinum 385 (90)
Νευρωδίνη 1222 (268)
Νικέλιον βρωμιοῦχον 1224 (268)
Nickelium bromatum 1224 (268)
Νικοτίνη ὀπτρυγικὴ 1225 (268)
Nimoel 1[illegible]5 (2[illegible]6)7
Nitrate d'urane 1508 (360)
Nitrite d'amyle 95 (25)
Nitroglycerinum 779 (175)
Νιτρογλυκερίνη 779 (175)
Noix d'Arec 248 (59)
» à beurre 952 (214)
» de Crab 441 (97)
» de Kola 975 (220)
» de serpent 442 (101)
Noisetier de sorcière 824 (185)
Nosophen 1226 (269)
Nosophenate de bismuth 677 (152)
Νοσοφένη 1226 (269)
Nuces Kola 975 (220)
Nux Arecae 248 (59)
Nutrose 1184 (260)

Ξ Χ

Ξανθαλίνη 1730 (365)
Xeroform 331 (78)
Ξυλενοσαλόλη 1731 (365)
Xylochloralose 243 (58)
Xylochloralum 243 (58)
Xylolum 692 (139)
Ξυλοχλωράλωμα 243 (58)

Ο

Ovadin 1708 (281)
Ovarilinum siccum 1309 (282)
Ovoprotogen 1424 (302)
Oesypinum 1013 (228)
Ohrien 556 (128)
Οἰσυπίνη 1013 (228)
Οἴσυπος 1232 (270)
Oleate d'atropine 274 (65)
Oleatum hydrargyri 872 (195)
Oleoguajacolum 986 (223)
Oleokreosotum 986 (222)
Oleonaphtine 1718 (363)
Oleum Anda-assu 1234 (270)
» animale aether. 1445 (306)
» vaselini 1328 (285)
» Betel 1235 (270)
» betulinum 1282 (276)
» cadinum 1269 (275)
» chaulmoograe 1246 (272)
» cinereum 1247 (272)
» Jatrophae 906 (204)
» murure 1151 (254)
» paraffini 1328 (285)
Ὀλοκαΐνη 438 (187)
Omal 1372 (293)
Ὀματροπίνη 840 (187)
Ὀνισκόλη 1148 (253)
Oxalate de cerium 445 (102)
» de fer 717 (162)
Ὀξάλη 10 (3)
Ὀξαμιδοαντιπυρίνη 11 (3)
Ὀξαμινόλη 12 (3)
Ὀξανιλίδη 13 (3)
Ὀξόλη 14 (4)
Ὀξόνη 16 (4)
Ὀξονο-μεζορκίνη 15 (4)
Ὀξοπαρατολουίδη 18 (5)
Ὀξορθοτολουίδη 17 (4)
Ὀξύ ἀγαρινικὸν 19 (5)
» ἀνισικὸν 24 (6)
» α-ὀξυναφθοϊκὸν 20 (5)
» ἀρρενοπτεριδικὸν 47 (12)
» ἀσπτινικὸν 22 (6)
» βενζοϊκὸν 23 (6)
» βενζοϋλαμιδοφαινυλοξικὸν 21 (7)
» βορικὸν εὐδιάλυτον 25 (7)
» βορο-βενζοϊκὸν 26 (7)
» βορο-ἰτεϊλικὸν 28 (7)
» βοροφαινικὸν 27 (7)
» βουρσινικὸν 29 (7)
» γαλακτικὸν 60 (15)
» γαλλικὸν 49 (12)
» γλυκερινοβορικὸν 50 (12)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὀξὺ γαλακερινοφωσφορικὸν 51 (12)
» γυμνεμικὸν 53 (13)
» διθειοχλωροϊτεϋλικόν45(11)
» διαιωδοϊτεϋλικὸν 43 (11)
» διφενετιδινοκιτρικὸν44(11)
» ἐμβελικὸν 46 (11)
» ἠλεκτρικὸν 73 (20)
» θειανιλικὸν 75 (20)
» θειολινικὸν 76 (21)
» θειοφαινικὸν 74 (20)
» θυμικὸν 77 (21)
» ἱεροξυλανθρακικὸν 52 (13)
» ἰτεϊλικὸν 71 (19)
» ἰτεϊλοξικὸν 70 (19)
» ἰωδικὸν 58 (15)
» καθαρτικὸν 36 (9)
» καϊγκικὸν 50 (8)
» καφουρικὸν 31 (8)
» κινναμωμικὸν 39 (10)
» κινοπικρικὸν 37 (9)
» κοπαϊκὸν 40 (10)
» κρητονιλικὸν 41 (10)
» μηλικὸν 61 (16)
» μονοχλωροξικὸν 62 (16)
» μυρτιδανικὸν 42 (10)
» ὀρθοαμιδοϊτεϋλικὸν 63 (16)
» ὀσμικὸν 57 (14)
» παρακρεσατινικὸν 65 (17)
» πικρικὸν 69 (18)
» σκληροτινικὸν 72 (20)
» σωζολικὸν 64 (16)
» τριχλωριοξικὸν 78 (22)
» ὑδροβρωμικὸν 55 (14)
» ὑδροφθορικὸν 56 (14)
» φαινικὸν 32 (8)
» » ἰωδιοῦχον 34 (9)
» » καφουροῦχον 33 (8)
» » ῥευστὸν 35 (9)
» φαινυλοϊτεϋλικὸν 68 (18)
» φαινυλοξικὸν 66 (18)
» φαινυλοπραπιονικὸν 67(18)
» ψραγγουλινικὸν 48 (12)
Οξυδε χρυσοφαινικὸν 38 (9)
Oxyde de fer sucré 722 (163)
Oxydimethylchinizin 218 (52)
Oxyjodoacethylanilid 907 (204)
Oxyjodogallate basique de bismuth 122 (32)
Oxyjodure de bismuth 320 (76)
Oxychinolinalaun 487 (109)
Oxyquinaseptol 609 (135)
Oxycyanure de mercure 873 (195)
Oxynaphtol 894 (201)
Ὀξυσπαρτεΐνη 1307 (281)
Oxysparteinum hydrochloricum 1307 (281)
Oxytoluyltropeinum 840 (187)
Opium mitigatum 1292 (278)
Opohypophysinum 1295 (279)
Opolieninum 1295 (279)
Opomedullinum 1295 (279)
Opoorchidinum 1295 (279)
Opoosiinum 1295 (279)
Opoprostatinum 1295 (279)
Oporeniinum 1295 (279)
Opothymiinum 1295 (279)
Opothyreoïdinum 1295 (279)
Oposuprarenalinum 1295 (279)
Organextracta 1295 (278)
Ὀργανοθεραπείας σκευάσματα 121, 359, 415, 444, 612, 687, 693, 764, 765, 766, 902, 1100, 1152, 1157, 1219, 1291, 1294, 1295, 1303, 1308, 1 09, 1315, 1423, 1433, 1459, 1460, 1541, 1571, 1613, 16 2, 1633, 1634, 1669, 1670, 1671, 1672.
Ὀρεξίνη βασικὴ 1296 (279)
Orexinum hydrochloricum 1297(280)
Ὀρθίνη 1300 (280)
Ὀρθοκρεσαλόλη 588 (131)
Ὀρθοκρεσόλη 991 (223)
Ὀρθοχλωροσαλόλη 508 (114)
Ormosinum hydrochloricum 1298 (280)
Orphol 313 (74)
Ὀρροθεραπεία 1547 (325)
Ὀρροθεραπείας σκευάσματα 230, 443, 1101, 1547
Ὀρροὶ τεχνητοὶ 1547 (325)
» φυσικοὶ 1547 (325)
Ὀρρὸς κατὰ τοῦ ἄνθρακος τοῦ Silayo 1547 (326)
» ἀντικαρκινώδης 1547(326)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

Ὄρρὸς ἀντιπανωλικὸς τοῦ Yersin 1547 (326)
» ἀντιπνευμονικὸς 1547(326)
» ἀντιστρεπτοκοκκικὸς 1547 (326)
» ἀντισυφιλιδικὸς 1547 (326)
» ἀντιτετανικὸς 1547 (326)
» ἀντιτυφικὸς 1547 (326)
» ἀντιφθισικὸς 1547 (326)
» ἀντιχολερικὸς τοῦ Ranson 1547 (326)
» κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν ἰοδόλων ὄφεων 1547(326)
» διυθεριτικὸς 1547 (326)
Orthinum hydrochloricum 1300 (280)
Orthobromphenol 356 (84)
Orthojodanisol 918 (207)
Orthochlorsalol 508 (114)
Orthokresolum 991 (224)
Orthokresolum jodatum 1686 (354)
Orthomonomethylacetanilide 691 (155)
Orthooxybenzylidenphenetidin 1090 (243)
Orthotolylacetamid 17 (4)
Ouate de penghawar 1312 (282)
Οὐράνιον νιτρικὸν 1704 (360)
Οὐράνιον ὀξικὸν 1707 (360)
Οὐρεθάνη 1710 (360)
Οὐρία 1709 (360)
Οὐροτροπίνη 1713 (361)

Π

Παγκρεατίνη 1316 (283)
Paico 1310 (282)
Palæ styptiæ 1312 (282)
Palo nefritico 1432 (303)
Pancreatinum 1316 (283)
Panna 268 (63)
Pao-Pereiro 1361 (291)
Παπαβερίνη 1319 (283)
» ὑδροχλωρικὴ 1320 (284)
Papaverinum hydrochloricum 1320 (284)
Παπαΐνη 1321 (284)
Papaïnum 1321 (284)
Papajo 417 (97)
Papier d'Usego 452 (103)
Parabromacetanilid 225 (54)
Paradiæthoxyæthenyldiphenylamidin 838 (187)
Paradine 218 (52)
Paradioxybenzol 890 (200)
Paradiphenol 890 (200)
Parætoxylphénylsuccinamate de soude 1443 (306)
Parætoxylphénylsuccinimide 1443 (305)
Parajodacetanilid 919 (207)
Paracetanisidin 1118 (248)
Paracetphenethydin 109 (29)
Parachlorsalol 508 (114)
Parachlorophenolum 507 (114)
Παρακοτοΐνη 1326 (285)
Παρακρεσαλόλη 588 (131)
Παρακρεσόλη 991 (224)
Paracresolum 991 (224)
Parakresolum benzoicum 297 (70)
Paracresotate de phenol 1127(250)
Paraldehydum 1330 (286)
Παραλδεΰδη 1330 (286)
Paraoxymethylacetanilid 1118 (248)
Paraphénétolcarbamide 631 (141)
Paraphenol 1566 (330)
Paratolylacetamid 18 (5)
Paratolyldimethylpyrazolon 1681 (353)
Παραφενετολουρία 631 (141)
Paraffine molle 1718 (362)
Παραφίνη 1329 (286)
» ῥευστὴ 1328 (285)
Paraffinum durum 1329 (286)
Paraffinum liquidum 1328 (285)
Paraffinum solidum 1329 (286)
Paraform 1327 (285)
Paraformaldehyde 1327 (285)
Παραφόρμιον 1327 (285)
Παραχλωράλλωσα 1325 (285)
Παραχλωροσαλόλη 508 (114)
Παραχλωροφαινόλη 507 (114)
Παρθενικίνη 1333 (287)
Parietinum 38 (9)
Parodyn 218 (52)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Passe-fleur 184 (46)
Pasta phenylica 1336 (287)
Pastilli nucleini 1227 (269)
Pastilli phosphori 1696 (357)
Pâte bassorine 1335 (287)
Paullinia aculeata 1679 (352)
Pavot epineux 251 (60)
Πελαγίνη 1349 (289)
Πελλετιερίνη 1350 (289)
Pelletierinum 1350 (289)
Pellotinum muriaticum 1351 (289)
Pelosin 291 (67)
Penghawar Djambii 1312 (282)
Pental 1352 (289)
Πεντάλη 1352 (289)
Πεπεριδίνη 1398 (298)
» ἱεροξυλοΰχος 1399 (298)
Πεπερίνη 1402 (299)
Πεπερονάλη 1403 (299)
Pepsinum 1354 (290)
Pepsinum vegetabile 1321 (284)
Peptonate de mercure 854 (196)
» de fer 723 (163)
Peptones pancreatiques 1356 (290)
» pepsiques 1356 (290)
Peptosantal 1233 (277)
Πεπτώνη 1356 (290)
Pereiora 1116 (247)
Περειρίνη 1360 (291)
Pereirinum valerianicum 1360 (291)
» hydrochloricum 1360 (291)
Periplaneta orientalis 333 (79)
Perjodosulfate de thalline 1642 (345)
Permanganate de zinc 1738 (367)
» de chaux 391 (91)
Περονίνη 1362 (291)
Peroxyde d'hydrogène 892 (201)
Peroxydum solve 1197 (263)
Petrolinum 1718 (362)
Πετροσελινοκαφουρά 233 (56)
Πεύκη 1354 (290)
Πευκτή 752 (170)
Πευκτόλη 708 (173)
Phenazon 218 (52)
Phenacethydrazin 845 (188)
Phenacetinum 109 (29)
» jodatum 938 (211)
Phenate de bismuth 322 (76)
» de cocaine 529 (119)
» de mercure 858 (191)
Phenatol 211 (51)
Phenetidinum 109 (29)
Phenetolurée 631 (141)
Phenidine 109 (29)
Phenin 109 (29)
Phonocollum aceticum 1368 (292)
» hydrochloricum 1368 (292)
» carbonicum 1368 (292)
» salicylicum 1368(292), 1506 (318)
Phenolactine 1005 (227)
Phenolate de mercure 858 (191)
Phenol bismuthique 322 (76)
Phenolin 991 (224)
Phenolcampher 401 (91)
Phenol crésylique 991 (223)
Phenolnaphtylique 1164 (256)
Phenol sulforicinė 1210 (266)
Phenol tribromé 355 (83)
Phenolum 32 (8)
» chloralatum 499 (112)
» monobromatum 356 (84)
» monochloratum 507 (114)
» natriosulforicinicum 1210 (266)
» salicylicum 1507 (318)
» sulforicinicum 1210 (266)
» tribromatum 355 (83)
» trichloratum 1372 (293)
Phenosulfate double d'aluminium et de potassium 147 (38)
Phenylacetamide 13 (3)
Phenylaminum 189 (46)
Phenylglycolate d' antipyrine 1702 (359)
Phenyldimethylpyrazolon 218 (52)
Phenylhydrazine lévulinique 229 (55)
Phenyl camphré 401 (94)
Phenylcarbonate d'ethyle 685(154)
Phenychinoldine 1377 (294)
Phenylcocainum 529 (119)
Phenylmethylacéton 901 (203)

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Phenylon 218 (52)
Phenylurethanum 685 (154)
Phenylformamid 736 (167)
Phloridzinum 1380 (294)
Phosphate de bismuth soluble 324 (77)
» de codeine 537 (121)
» de cuivre 594 (1 2)
Phosphite de gaïacol 803 (180)
» de creosote 1382 (295)
Phosphogaïacol 803 (180)
Phosphoglycerate de chaux 385 (90)
» de soude 1193 (263)
Phosphure de zinc 1741 (367)
Phrynium Baumetzii 600 (133)
Phtalate de quinine 474 (107)
» de morphine 1143 (253)
Physostigminum salicylicum 665 (148)
» **sulphuricum** 666 (148)
Picao de praia 9 (3)
Pichi 195 (156)
Picramnia andidesma 425 (99)
Picrate d'ammoniaque 164 (41)
Pikrol 1390 (296)
Πικρόλη 1390 (296)
Πικροτοξίνη 1391 (296)
Piligan 1392 (297)
Πιλοκαρπίνη βορική 1393 (297)
» ἰτεϋλική 1393 (297)
» ὑδροχλωρική 1393 (297)
» φαινική 1394 (297)
Pilocarpinum boricum 1393 (297)
» **hydrochloricum** 1393 (297)
» salicylicum 1393 (297)
Pilules antigoutteuses de Laville 1387 (296)
Pimelcinum 1718 (362)
Πινακρίνη 1395 (297)
Pinkroot 1572 (332)
Piperazerine 1397 (298)
Piperazidinum 1397 (298)
Πιπεραζίνη 1397 (298)
Piperazinumm 1397 (298)
» hydrochloricum 1397 (298)
Piperidine guaïacolatè 1399 (298)
Piperonal 830 (186)
Piperylpiperidin 1402 (299)
Pipmenthol 1112 (246)
Πισσόλη 1405 (299)
Pitschè de Chili 695 (156)
Plumeria Acuminata 1413 (300)
Πνεῦμα κινναμωμικὸν 1602(336)
Pneumus boldus 33 (79)
Ποδοφυλλίνη 1415 (300)
Podophyllinum 1415 (300)
Ποδοφυλλοτοξίνη 1416 (301)
Poirier des Indes 1431 (303)
Polyborate de soude 217 (51)
Polychrom 93 (25)
Polysolve 1210 (260)
P-oxyaethylacetanilidum 109 (29)
Potassium dithiocarbonaté 961 (216)
Poudre de Bahia 245 (59)
» de Goa 245 (59)
» de Pistoïa 1439 (304)
Preparations organotherapeutiques 1295 (278)
Propionylparaphenetidin 1694(356)
Propylamin 1691 (356)
Propylketon 16 (4)
Prostaden 764 (172)
Prostata siccata pulv. 764 (172)
Protonuclein 1353 (290)
Pruriens 176 (44)
Πρωτοπίνη 1425 (302)
Psidium pyriferum 626 (140)
Pulvis effervescens ferratus 707 (160)
» serosa 1341 (288)
Punicinum 1350 (289)
Pyxol 1405 (299)
Πυοκτανίναι 1441 (305)
Pyoctanine bleue 1441 (305)
Pyoctanine jaune 1441 (305)
Pyoctanin-quecksilber 847 (189)
Pyoctaninum aureum 1441 (305)
» **cœruleum** 1441 (305)
Pyoktène 1441 (305)
Pyrazolin 218 (52)
Πυραμιδόνη 1442 (305)
Pyrantine soluble 1443 (306)
Πυραντίνη 1443 (305)
» διαλυτὴ 1443 (306)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πυριδίνη 1445 (306)
Pyridinum 1445 (306)
Pyrogallate de bismuth 325 (77)
Pyrogallol-wismuth 325 (77)
Πυρογαλλόλη 1448 (306)
Pyrogallol oxydé 1447 (306)
Pyrogallolum 1448 (306)
Pyroglycerinum 779 (175)
Πυροδίνη Ἀγγλική 1446 (306)
» Γερμανική 845 (188)
Pyrodinum germanicum 845 (188)
Pyrrol tetrajodé 936 (210)

P R

Radix asteracanthae 271 (61)
Racine du Congo 1365 (292)
» jaune 887 (199)
» d'or 887 (199)
» orange 887 (199)
» du Pipi 1365 (292)
» royale 1580 (333)
Rathania-tannoform 1623 (341)
Reglisse sauvage de la Jamaique 3 (1)
Reins desséchés 1460 (308)
Recumbens 1466 (309)
Resina de Arœira 1463 (308)
» podophylli 1415 (300)
» Thapsiæ 1647 (346)
Resinolum 1471 (311)
Ῥεσοπυρίνη 1465 (309)
Ῥεσορβίνη 1466 (309)
Ῥεσορκίνη 1470 (310)
Resorcino-acetate de mercure 877 (196)
Ῥεσορκινόλη 1468 (309)
Resorcinopyrinum 1465 (09)
Ῥεσορκινοφθαλεΐνη 1469 (310)
Resorcinum 1470 (310)
Ῥησόλη 1464 (309)
Rheinum 38 (9)
Rhodalin 1664 (349)
Rhubarbarine 38 (9)
Rhus radicans 1477 (311)
Ricinoleate de magnesie 1085(242)
Ῥιγνοσκληρίνη 1475 (311)
Rossolis 627 (140)
Ῥοττερίνη 1479 (312)
Ῥουβίδιον βρωμιοῦχ. 1480 (312)
» ἰωδιοῦχον 1481 (312)
» τριγικὸν 1482 (312)
Rubidium-ammonium bromatum 375 (87)
Rumicinum 38 (9).

Σ S

Sabine rouge 250 (60)
Sablier 843 (188)
Saccharate de chaux 393 (92)
» de fer soluble 722 (162)
Σακχαρίνη τοῦ Fahlberg 1486 (313)
» τοῦ Peligot 1486 (313)
Saccharinum 1486 (313)
Saccharol 1486 (313)
Saccharum artificiale 1486 (313)
» lactis 1002 (226)
» » recrystallisatum 1002 (226)
Saccharure de caseine 428 (100)
Salazolon 1501 (317)
Salvo petrolia 1718 (362)
Salbromalide 214 (51)
Σαλιγενίνη 1499 (316)
Σαλιθυμόλη 1502 (317)
Salicylacetol 1490 (314)
Salicyluceton 1490 (314)
Salicylaldehyd 118 (31)
Salicylaldehyd-p-phenetidin 1090 (243)
Salicylanilid 1497 (316)
Salicylate d'acetylparamidophenol 1509 (319)
» d'aluminium 149 (38)
» » ammoniacal 150 (38)
» d'antipyrine 1501 (317)
» d'atropine 275 (65)
» de bismuth 327 (77)
» d'eserine 665 (148)
» de cadmium 371 (86)
» de cerium 446 (102)
» de cresol 588 (131)
» de quinine 476 (107)

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

Salicylate de lithine 1062 (236)
» de magnesie 1086 (242)
» de mercure 878 (196)
» de methylphenylhydrazine 118 (31)
» de naphtol-alpha 137(35)
» » - beta 305 (72)
» de paratolydimethylpyrazolon 1682 (354)
» de phenocolle 1506 (318)
» de phenol 1507 (318)
» de soude 1206 (265)
» » et de theobromine 625 (139)
» de strontium 1591 (335)
» de theobromine et de lithine 1650 (346)
» de thymol 1502 (317)
» de tolypyrine 1682 (354)
Salicylbromanilide 211 (51)
Salicyliden-p-phenetid. 1090 (243)
Salicylmethylphenylhydrazon 118 (31)
Salicylparaphenetidin 1090 (243)
Σαλιναφθόλη 305 (72)
Salinaphtolum 305 (72)
Salipyrazolin 1501 (317)
Σαλαπυρετίνη 1497 (316)
Σαλιπυρίνη 1501 (317)
Salipyrinum 1501 (317)
Σαλιφαίνη 1500 (316)
Σαλιφορμίνη 1498 (316)
Σαλόκολλα 1506 (318)
Salocollum 1506 (318)
Σαλόλη 1507 (318)
» καφουροῦχος 1508 (319)
Salolcampher 1508 (319)
Salol sulforicinè 1210 (266)
Salolum 1507 (318)
Σαλοξόλη 1490 (311)
Solophenum 1509 (319)
Σαλουμίνη 149 (33)
Σαλοφαίνη 1509 (319)
Saluminum insolubile 149 (38)
» solubile 150 (38)
Salufer 1208 (266)
Salylnaphtolum 305 (72)
Σαλυπνώνη 1493 (315)
Sanatol 991 (224)
Σανατόλη 1514 (320)
Sanoform 1519 (320)
Σανοφόρμιον 1519 (320)
Σαντονινοξίμη 1520 (321)
Sapadille 194 (48)
Sapocarbol 991 (224)
Saprol Baschig 991 (224)
Σαπρόλη 1523 (321)
Sassafras australien 272 (64)
Swietinia febrifuga 1565 (330)
Sevenbark 846 (188)
Σελήνιον διὰ καθιζήσεως 1538 (323)
Semen euchrestæ Horfieldii 676 (152)
» Jambolanæ 995 (204)
» Kola 975 (220)
» physostigmatis 1388 (296)
Semina Andæ 180 (45)
» Andiræ 181 (45)
» Jequirity 3 (1)
» curcadis 996 (204)
» ricini majores 996 (204)
Senecio maritimus 516 (116)
Seneçon Janobée 1539 (324)
Serri 1547 (325)
Serrum antivenimeux 230 (55)
» antidiphteriticum 1547 (325)
» antistreptococcinum 1547 (323)
» Marmorek 1547 (326)
» sublimatum 1543 (324)
Serrumtherapie 1547 (325)
Σησαμέλαιον 1285 (277)
Σιδηριτίνη 696 (156)
Σιδηρομαγνήσιον θειϊκὸν 700 (158)
Σιδηροπυρίνη 697 (157)
Σιδηροσίνη 698 (158)
Σίδηρος ἄβροτονικὸς 725 (164)
» ἀνθρακικὸς ἀναβράζων 707 (160)
» » σακχαροῦχος 708 (160)
» βενζοϊκὸς 703 (159)
» βουρσινικὸς 705 (159)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σιδηρος βρωμιοῦχος 704 (159)
» γαλακτικὸς 715 (161)
» γλυκερινοφωσφορικὸς 713 (161)
» ὑλεκτρικὸς 726 (164)
» θειϊκὸς ἐναμμώνιος 727 (164)
» ἰωδιοῦχος σακχαροῦχος 714 (161)
» καφεϊνοῦχος 706 (160)
» κιτρικὸς ἀναβράζων 711 (161)
» λευκωματοῦχ. μετὰ κιτρικοῦ νατρίου 701 (159)
» λευκωματοῦχος ξηρὸς 702 (159)
» ὀξυχλωριοῦχος μετὰ κιτρικοῦ νατρίου 712 (161)
» » ὑγρὸς 1041 (233)
» τυρινοῦχος 709 (160)
Σιδηραδτυπτίνη 699 (158)
Σιδήρου γάλα 997 (225)
» ὀξείδιον δεξτρινοῦχον 718 (162)
» ἰνουλινοῦχον 721 (162)
» μανναδαικχαροῦχον 722 (162)
» πεπτονοῦχον 723 (163)
» μετὰ κιτρικοῦ νατρίου 724 (163)
» ὀξειδίου πηκτὴ 753 (170)
» ὀξείδιον σακχαρογαλακτικὸν 719 (162)
» σακχαροῦχον διαλυτὸν 722 (163)
» ὑποξείδιον ὀξαλικὸν 717 (162)
Siekingia rubra 244 (59)
Silex farinosus 1626 (342)
Σκιλλίνη 1530 (322)
Σκιλλοπικρίνη 1531 (322)
Σκοπαρίνη 1533 (323)
Σκοπολαμίνη 1534 (323)
» ἰωδικὴ 1535 (323)
Scopolaminum 1534 (323)
» hydrobromicum 897 (202)
Σοζάλη 1566 (330)
Sozojodolum 1568 (331)
Sozoïodol de potasse 966 (217)
» de soude 966 (217)
Sozoïodolate de mercure 880 (197)
Sozojodolzink 1743 (368)
Sozol 1566 (330)
Σολανίνη 1553 (328)
Solutolum 1562 (329)
Solvine 1210 (266)
Solution d'albuminate de fer 1040 (233)
» d'oxychlorure de fer 1044 (234)
Solutio spermini hydrochlorici 1571 (332)
Solutol 991 (224)
Somnal 500 (113)
Sophora tinctoria 286 (67)
Sousjodure de bismuth 320 (76)
Sofinol 1556 (329)
Sparadrap de thapsia 1647 (346)
Σπαρτεΐνη 1569 (331)
Sparteïnum 1569 (331)
Σπασμοτίνη 1570 (331)
Σπερμίνη 1571 (332)
» τεχνητὴ 1571 (332)
» ὑδροχλωρικὴ 1571 (332)
» φυσικὴ 1571 (332)
Sperminum 1397 (298)
Sphacelotoxin 1570 (331)
Spigelie anthelminthique 1572 (332)
Spiritus chloroformii 1240 (271)
» myrciae 1277 (276)
Stearate d'atropine 276 (65)
Στενοκαρπίνη 1576 (333)
Stereosol 1577 (333)
Stigmata maydis 1732 (365)
Stipites lantanae spinosae 1014 (229)
Στρόντιον βρωμιοῦχον 1591 (335)
» ἰτεϋλικὸν 1594 (335)
» ἰωδιοῦχον 1592 (335)
» ὀξικὸν 1590 (334)
Strontium hydrobromicum 1591 (334)
» coffeino-sulfonicum 1615 (339)
» lacticum 1593 (335)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Strophantinum 1595 (335)
Στροφανθίνη 1595 (335)
Στρυχνίνη ἀφεντικῶδης 1597 (336)
Στρυχνίνη ἰωδική 1598 (336)
Styptic inum 582 (129)
Στυρακόλη 1601 (336)
Styracolum 1601 (336)
Στυρόνη 1602 (336)
Συμφορόλαι 1615 (339)
Symphorole 1615 (339)
Symphorol L 1615 (339)
» lithium 1615 (339)
» N 1615 (339)
Symphorol-natrium 1615 (339)
» S 1615 (339)
» strontium 1615 (339)
Syringinum 1029 (231)
Syrupus creosoti 772 (173)
Succinimido mercurique 881 (198)
Succus anisi ozonatus 1096 (224)
Sucrate de chaux 393 (92)
Sucre artificiel 1486 (313)
» de houille 1486 (313)
Sucrine 1486 (313)
Sucrolum 631 (141)
Sucs d'organes animaux 1295 (279)
Sulphate d'aspidospermine 270 (64)
Sulphonaphtolate d'aluminium 153 (39)
Sulphophenylate de chaux 392 (92)
Sulfaminolum 1608 (337)
Sulfanilate de soude 1209 (266)
Sulfibenzoate de soude 1213 (267)
Sulfinidum absolutum 1486 (313)
Sulfite de bismuth 330 (78)
» de zinc 1748 (360)
» de magnesium 1089 (243)
Sulfovinate de soude 1177 (259)
Sulfocarbol 61 (16)
Sulfocafeinate de soude 1615 (339)
Sulfochlorydrate de quinine 464 (105)
Sulfoleine 1210 (266)
Sulfonalum 1609 (338)
Sulfonaphtolate de quinine 455 (103)
Sulfonate d'aluminium 1566 (330)
Sulfophenolate de zinc 1745 (368)
Sulforicinate de soude 1210 (266)
Sulfosalicylate de soude 1211 (266)
Sulfothiophenate de soude 1212 (267)
Sumac veneneux 1477 (311)
» odorant 1476 (311)
Summitates thujae 1666 (350)
Suppositoria glycerini cum aloine 1612 (338)
Suppositoria glycerini cum citrulino 1612 (339)
» glycerini cum colocynthino 1612 (338)
Supradin 1613 (339)
Σωζόδοντον 1567 (331)
Σωζοϊωδόλη 1568 (331)
Σωματόζον 1563 (330)
Σωσικρεόλη 979 (221)
Σωσίκρεας ἐλαϊκὸν 986 (222)
» ναρδικὸν 985 (222)
» φωσφορικὸν 984 (222)
Σωσικρεατόλη 979 (221)
Σωσικρέατος γαλάκτωμα 640 (143)

T

Tabac indien 1065 (237)
Tablettes des glandes surrenales 765 (172)
» de l'hypophyse cerebrale 902 (204)
» de la moelle rouge des os. 1100 (245)
» de prostate 764 (172)
Takamahakoel 1272 (275)
Tamacoaré-Oel 1286 (277)
Tamarinden-Essenz 668 (149)
Tanacetum balsamitae 282 (66)
Tannalbumine 1621 (340)
Ταννάλη 151 (38)
Tannalum 151 (38)
Tannate d'aluminium 151 (38)
» de creosote 587 (130)
» de mercure 882 (198)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Tannigen 1622 (340)
Tannotartrate d'aluminium 152 (39)
Tannoform 1623 (341)
Ταννοφόρμιον 1623 (341)
Tanosal 587 (139)
Tartarlithine 1053 (235)
Tartrate de dimethylpiperazine 1070 (238)
Tasi 1146 (253)
Teinture d'opium anisée ammoniacale 634 (142)
» » camphrée 634 (142)
Τέϊον Καναδᾶ 750 (170)
Tellurate de potasse 958 (218)
» de soude 1215 (267)
Τερεβέν 1627 (342)
Terebenum 1627 (342)
Terpenum hydrojodatum 1628(342)
Τερπίνη ἐνυδρος 1630 (342)
» ἰωδιοῦχος 1628 (342)
Τερπινόλη 1629 (342)
Terpinolum 1629 (342)
Terpinum hydratum 1630 (342)
Testidin 1634 (343)
Tetraethylsulfondimethylmethan. 1639 (344)
Tetrajodaethylen 618 (138)
Tetrajodopyrrolum 936 (210)
Tetrajodphenolphtalein 1226 (269)
Tetrajodure d'éthylène 618 (138)
Τετραμεθυλαμμωνίου ὑδροξείδιον 1638 (344)
Τετραϋδροναφθυλαμίν. 1636(344)
Τετρονάλη 1639 (344)
Tetronalum 1639 (344)
Τευκρίνη 1640 (345)
Thallinum nitricum 1646 (346)
» perjodosulphuricum 1642(345)
» **sulphuricum** 1644 (345)
Thanatol 795 (178)
Thé de Java 1302 (281)
» de montagne 750 (170)
» de Paraguay 1097 (244)
» de terre-neuve 750 (170)
Theinum 538 (122)
Theobrominjodnatrium 940 (212)
Theobrominelithium - Lithium benzoicum 1651 (347)
Theobromino-natrium cum Natrio salicylico 625 (139)
Theobrominum natrio - salicylicum 625 (139)
Therminum 1636 (344)
Thermodinum 1654 (347)
Thioacetaldehyde 1607 (337)
Thialdehydum 1607 (337)
Thiocampher 1657 (348)
Thiolin 76 (21)
Thiolum 909 (206)
Thioparaldehydum 1607 (337)
Thiophendijodid 1661 (348)
Thiophène bijodé 1661 (349)
Thioxydiphenylaminum 1608(337)
Thiophène - sulfonate de soude 1212 (267)
Thiosavonal 1663 (349)
Thiosapol sodique 1663 (349)
Thiosaprol 1663 (349)
Thiosinaminum 1664 (349)
Thioformium 1659 (348)
Thymacetin 1667 (350)
Thymiankampher 77 (21)
Thymolacetate de mercure 884 (198)
Thymolate de mercure 883 (198)
Thymolum 77 (21)
Thymotol 259 (62)
Thymus siccatus pulv. 766 (172)
Tinctura capsici 239 (58)
» opii mitigati 1292 (278)
Toluène 1680 (352)
Τολουόλη 1680 (352)
Tolylantipyrinum 1681 (353)
Τολυπυρίνη 1681 (353)
» ἰτεϋλικὴ 1682 (354)
Tolypyrinum 1681 (353)
» salicylicum 1682 (354)
Tolysal 1682 (354)
Τολυσάλη 1682 (354)
Tongpangchong 1473 (311)
Tonkacampher 592 (131)
Toxicodendron capense 844 (188)
Torenia diffusa 1716 (362)
Tournesol 828 (186)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερο

Τραυματόλη 1686 (354)
Trianosperma ficifolia 1624 (341)
Tribromanilinum 356 (82)
Tribromethanum 354 (83)
Tribromhydrin 134 (35)
Tribromophenacetate de mercure 885 (199)
Tribromophenate de bismuth 331 (78)
Tribromophenol-bismuth 331 (78)
Tribromophenolum 355 (83)
Τριβρωμοσαλόλη 1689 (355)
Tribromure d'allyle 134 (35)
» d'iode 942 (212)
Τριβρωμυδρίνη 134 (35)
Trijodocresol 1069 (238)
Trijodometacresol 1069 (238)
Trijodomethan 928 (209)
Trijodophenacetinum 938 (211)
Trijodure de cresol 1069 (238)
Trichlorophenate de calcium 1372 (293)
» de magnesium 1372 (293)
Trichlorophenol 1372 (293)
Τρικρεσόλη 1690 (355)
Trikresolum 991 (224), 1690 (355)
Τριμεθυλαμίνη 1691 (355)
Trimethylmethylen 1352 (289)
Trimethylxanthinum 534 (122)
Trinitrin 779 (175)
Trinitroglycerinum 779 (175)
Trinitrophenol 69 (18)
Τριονάλη 1693 (356)
Trionalum 1693 (356)
Trioxyacetophenonum 745 (168)
Trioxybenzophenon 1496 (316)
Trioxymethylen 1327 (285)
Τριτοπίνη 1695 (356)
Tritylamin 1691 (356)
Τριφαινίνη 1694 (356)
Triformol 1327 (285)
Τροπακοκαΐνη ὑδροχλωρική 1697 (357)
Tropsine 1697 (357)
Τροχίσκοι ἀντισηπτικοί 1344 (288)
» ἄχνης ὑδραργύρου 1345 (288)
Τροχίσκοι φαινικοῦ ὀξέος 1343 (288)
Trypsinum 1316 (285)
Tuberculine residuelle 1698 (358)
Tuberculinose 1698 (358)
Tuberculocidinum 1698 (357)
Tumenol 1700 (358)
Turnera aphrodisiaca 601 (133)
Tussol 1702 (359)
Τυρίνης ἀλοιφή 1704 (359)
Τυρίνη σακχαρική 428 (100)

Υ

Ὑδραργυρο-κυανιοῦχον κάλιον 957 (215)
Ὑδράργυρος αἰθυλοχλωριοῦχος 849 (189)
» ἀλανινικὸς 850 (189)
» ἀμιδοπροπιονικος 850 (186)
» ἀμμωνιο-χλωριοῦχος 852 (190)
» ἀσπαραγινικὸς 853 (190)
» β-ναφθολικὸς 855 (191)
» βῆτα-ναφθολοξικὸς 856 (191)
» γαλλικὸς 865 (193)
» γλυκοκολλικὸς ἐν διαλύσει 867 (194)
» διαιωδοϊτεΰλικ. 861 (192)
» διφαινυλοῦχος 862 (193)
» ἐλαϊκὸς 872 (195)
» ἐσθεσμένος 863 (193)
» θυμολικὸς 883 (198)
» θυμολοξικὸς 884 (198)
» ἰτεϋλικὸς 878 (196)
» ἰωδικὸς 869 (194)
» ἰωδοφορμιοῦχος 870 (195)
» κιτρικὸς 859 (192)
» κυανιοῦχος 860 (192)
» λευκωματοῦχος ξηρὸς 851 (190)
» ὀξυκυανιοῦχος 873 (195)
» πεπτονοῦχος 874 (196)
» πυροβορικὸς 876 (196)
» ῥεσορκινοξικὸς 877 (196)
» σωζοϊωδολικὸς 880 (197)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὑδράργυρος φαινικὸς 858 (191)
» φαινολικὸς 858 (191)
Ὑδραργύρου ὀξειδιον βενζοϊκόν 854 (190)
» ἔλαιον βενζοοῦχον 1248(272)
» » ἰσχυρὸν καὶ μέτριον 1247 (272)
» ὑποξειδιον δεψικὸν 882(198)
» » ὀξικὸν 849 (189)
Ὑδραργυροψευδάργυρος κυανιοῦχος 886 (199)
Ὑδρασετίνη 845 (188)
Ὑδραστίνη 889 (200)
» διτρυγικὴ 889 (200)
Ὑδραστινίνη 888 (199)
» ὑδροχλωρικὴ 888 (199)
Ὑδρογόνου ὑπεροξειδ. 892 (201)
Ὑδροκινόνη 890 (200)
Ὑδροναφθόλη 894 (201)
Ὑδροξυλαμίνη ὑδροχλωρικ. 895 (201)
Ὑδροξυλίνη 845 (188)
Yerba de cotona 829 (186)
Yerba de quinine 1386 (295)
» sagrada 1015 (229)
Ulyptol 682 (153)
Unguentum paraffini 1718 (362)
Uncomaco 268 (63)
Ὑοσκυαμίνη 898 (202)
Ὑοσκίνη 897 (202)
» ὑδροβρωμικὴ 897 (202)
Ὑπνάλη 899 (203)
Ὑπνασετίνη 900 (203)
Ὑπνώνη 901 (203)
Ural 500 (112)
Uraline 500 (112)
Uralium 501 (112)
Urari 596 (133)
Urethanum 1131 (251)
Uropherinum salicylic. 1650 (346)
» benzoicum 1651(347)
Urotropinum 1713 (361)
Usego - Papier 152 (103)

Φ

Fabæ calabaricæ 1388 (296)
Φαιδονρετίνη 1366 (292)
Φαινασετίνη 109 (29)
Φαινοκόλλη ὑδροχλωρικὴ 1368 (292)
Φαινοξίνη 109 (29)
Φαινοξυκαφεῖνη 1375 (294)
Φαινοξυλίνη 109 (29)
Φαινοσαλόλη 1373 (293)
Φαινυλομεθάνιον 1376 (294)
Φαινυλοξυλίνη 109 (29)
Φαινυλουρεθάνη 685 (154)
Fedegosa 430 (100)
Φεναδετίνη 109 (29)
Ferratinnatrium 696 (157)
Ferratinum 696 (156)
Ferripyrinum 697 (157)
Ferro-haemolum 819 (184)
Ferropyrinum 697 (157)
Ferrum albuminatum solutum 1040 (233)
» **bromatum** 704 (159)
» **glycerinophosphoricum** 51 (13), 713 (161)
» dialysatum liquidum 1041 (233)
» nucleoalbuminatum 709 (160)
» **oxalicum oxydulatum** 717 (162)
» oxychloratum cum natrio citrico 712 (161)
» oxychloratum solutum 1044 (233)
» **peptonatum** 723 (163)
» protoxalicum 717 (162)
» **succinicum** 726 (164)
Feuilles de Jaborandi 903 (204)
Φθορόλη 732 (165)
Φθοροφόρμιον 731 (165)
Filicinum 47 (12)
Φιλυρίνη 1378 (294)
Fleurs de Pâques 184 (46)
Flores benzoes 23 (6)
Flores convallariæ 573 (127)
Fluidextracta 692 (156)
Fluoresceinum 1469 (310)
Fluorure de sodium 1191 (262)
Fluosilicate de mercure 879 (197)
» de soude 1208 (265)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Folia Balsamitæ 282 (66)
» Bocagea 334 (79)
» Boldo 336 (79)
» Bucco 362 (85)
» Djamboe 1431 (303), 626 (140)
» Caroba 420 (98)
» Chekan 678 (152)
Formal 734 (165)
Formaldehydgelatine 768 (173)
Formalin 734 (165)
Formalingelatine 768 (173)
Formanilidum 736 (167)
Formène tribromé 354 (83)
Formethylal 1103 (245)
Formin 1715 (361)
Forminum salicylicum 1498 (316)
Formol 734 (165)
Φορμόλη 734 (165)
Φορμοπυρίνη 737 (167)
Formylum tribromatum 354 (83)
Fossilinum 1718 (362)
Φουξίνη 741 (168)
Framboise jaune 1483 (312)
Fructose 607 (134)
Fructus Belæ 90 (24)
Φυματίνη 1698 (357)
Φύραμα κηρωτὸν 1337 (287)
Φυσοστιγμίνη θεϊκὴ 666 (148)
» ἰτεϋλικὴ 665 (148)
Φωσφατόλη 1382 (295)
Φωτοξυλίνη 1385 (295).

X

Χαλκὸς ἀρσενικώδης 593 (132)
» ρητινοῦχος 595 (132)
» φωσφορικὸς 594 (132)
Χάρτης Ἀρμενίας 1322 (284)
Χασισίνη 826 (185)
Χασὶς καθαρὸν 826 (185)
Χελιδονίνη 453 (103)
Χλωραιθερίνη 489 (110)
Χλωραλαμίδη 491 (110)
Χλωραλαμμωνία 492 (110)
Χλωράλη καφουροῦχος 498 (112)
Χλωράλη ὑδροκυανικὴ 493 (111)
Χλωραλιμίδη 494 (111)
Χλωραλίνη 495 (111)
Χλωραλουρεθάνη 500 (112)
Χλωράλωμα 497 (112)
Χλωροσαλόλη 508 (114)
Χλωροφαινόλη 507 (114)
Χλωροφόρμιον βενζοϊκὸν 504 (113)
Χροατόλη 510 (115)
Χρυσαροβίνη 511 (115)
Χρυσοϊδίνη 512 (115)
Χρυσοκάλιον βρωμιοῦχον 280 (66)
Χρυσὸς βρωμιοῦχος 278 (65)
» κυανιοῦχος 279 (66)
» μονοβρωμιοῦχος 278 (65)
» μονοκυανιοῦχος 279 (66)
» τρικυανιοῦχος 279 (66)
Χρυσοτοξίνη 513 (116)

Ψ

Ψευδάργυρος γαλακτικὸς 1739 (367)
» γυνοκαρδικὸς 1737 (368)
» ἐλαϊκὸς 1740 (367)
» θειοϊχθυολικὸς 1740 (369)
Ψευδάργυρος θειοφαινικὸς 1745 (368)
» θειώδης 1748 (369)
» ἰτεϋλικὸς 1742 (368)
» κυανιοῦχος 1736 (366)
» ναρδικὸς 1749 (369)
» ὀξικὸς 1733 (366)
» στεατικὸς 1744 (368)
» σωζοϊωδολικὸς 1743 (368)
» ὑδροθειοῦχος 1747 (369)
» ὑπερμαγγανικὸς 1738 (367)
» φωσφοροῦχος 1741 (367)
» χρυσοφανικὸς 1735 (366)
Ψευδαργύρου πηκτὴ 755, 756 (171)
Ψευδοεφεδρίνη 1427 (302)
Ψευδοκωδεΐνη 1426 (302)
Ψευδοϋοσκυαμίνη 1428 (303)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VII. ΠΙΝΑΞ

Θεραπευτικὸς ὁδηγὸς κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

(Οἱ ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσι τοὺς αὐξοντας τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ταξινομημένων φαρμάκων).

Α

Ἀδδισωνεία νόσος 765, 1613.
Ἀδενῖτις 78, 403, 1640, 1664.
Αἵματος θρόμβωσις 1518.
Αἱματουρία 1476.
Αἱμοπτύσεις 360, 650, 652, 697, 761, 824, 842, 887, 928, 1630.
Αἱμορραγία 416, 837, 1547.
Αἱμορροΐδες 141, 225, 239, 541, 668, 824, 1223, 1544, 1623.
Αἱμοστατικὰ 21, 22, 218, 220, 261, 360, 413, 466, 561, 697, 699, 705, 736, 752, 785, 791, 823, 824, 887, 892, 1044, 1312, 1501, 1511, 1532, 1570, 1676.
Ἄκμαι 860, 908, 1063, 1069, 1165, 1470, 1656, 1663.
Ἀκρεγχαβόνες 78, 1450.
Ἀκτινομύκωσις 1640.
Ἀλωπεκία 473.
Ἀμηνόρροια 185, 233, 1291, 1309, 1348, 1549, 1613, 1714.
Ἀμυγδαλῶν παθήσεις 397, 829, 1133, 533, 585,
Ἀναιμία 51, 419, 443, 687, 696, 697, 700, 701, 702, 703, 704, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 727, 753, 812, 813, 814, 815, 817, 818, 819, 822, 997, 1025, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1098, 1100, 1101, 1157, 1515, 1526, 1597, 1687.
Ἀναισθητικὰ 94, 96, 97, 99, 101, 102, 105, 106, 113, 114, 186, 364, 365. 401, 489, 494, 505, 509, 521, 522, 525, 529, 531, 532, 621, 628, 661, 669, 679, 736, 831, 838, 946, 970, 1111, 1119, 1122, 1123, 1125, 1128, 1352, 1375, 1472, 1697.
Ἀναπνευστικῶν ὀργάνων νόσοι 678, 825, 842, 986, 1014, 1027, 1033, 1138, 1406, 1455.
Ἄνθραξ 829, 1547.
Ἄνοια παραλυτικὴ 1741
Ἀνορεξία 4, 448, 1297, 1452.
Ἀντιζυμωτικὰ 64, 310, 316, 682, 1074, 1390, 1644.
Ἀντιπυρετικὰ 1, 11, 13, 17, 18, 21, 37, 43, 44, 65, 69, 71, 81, 109, 125, 155, 168, 211, 214, 218, 222, 229, 237, 244, 291, 294, 310, 350, 430, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 469, 472, 477, 479, 480, 485, 486, 519, 581, 608, 622, 643, 656, 680, 685, 694, 737, 749, 759, 830, 845, 890, 900, 919, 954, 955, 996, 1005, 1015, 1029, 1048, 1086, 1090, 1091, 1095,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

1105, 1118, 1150, 1172, 1173, 1178, 1190, 1201, 1206, 1300, 1301, 1334, 1368, 1369, 1374, 1376, 1379, 1403, 1417, 1442, 1443, 1444, 1446, 1457, 1470, 1485, 1494, 1496, 1500, 1501, 1502, 1506, 1509, 1525, 1536, 1545, 1618, 1641, 1643, 1644, 1653, 1654, 1679, 1681, 1682, 1694, 1727.

'Αντισηπτικὰ 1, 15, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 31, 32, 33, 45, 50, 52, 56, 58, 59, 64, 65, 68, 69, 70, 71, 77, 80, 111, 122, 126, 143, 146, 156, 161, 172, 174, 175, 187, 193, 215, 216, 218, 220, 225, 226, 227, 251, 253, 254, 256, 257, 259, 286, 297, 309, 310, 312, 316, 318, 319, 322, 329, 331, 343, 344, 355, 376, 378, 388, 391, 392, 401, 405, 424, 432, 481, 482, 485, 486, 487, 495, 504, 507, 508, 517, 559, 585, 588, 589, 606, 609, 615, 616, 617, 618, 620, 622, 641, 670, 671, 672, 677, 679, 680, 681, 682, 685, 686, 688, 732, 733, 734, 737, 762, 768 784, 787, 809, 827, 830, 839, 851, 852, 876, 879, 880, 886, 890, 907, 911, 918 921, 922, 923, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 935, 936, 938, 941, 943, 949, 953, 957, 958, 966, 967, 978, 987, 988, 990, 991, 992, 993, 1049, 1063, 1068, 1074, 1075, 1078, 1086, 1087, 1089, 1111, 1112, 1114, 1117, 1133, 1163, 1164, 1181, 1182, 1186, 1189, 1190, 1191, 1203, 1204, 1208, 1213, 1217, 1226, 1235, 1258, 1280, 1300, 1331, 1343, 1344, 1345, 1370, 1372, 1373, 1379, 1381, 1390, 1403, 1436, 1441, 1454, 1470, 1471, 1479, 1496, 1502, 1507, 1508, 1511, 1512, 1519, 1524, 1522, 1543, 1556, 1562, 1566, 1568, 1589, 1601, 1602, 1603, 1608, 1627, 1643, 1644, 1648, 1659, 1661, 1962, 1665, 1686, 1690, 1724, 1734, 1742, 1745, 1748.

'Αντισπασμωδικὰ 85, 167, 190, 194, 228, 349, 402, 434, 514, 522, 569, 1000, 1006, 1535, 1726, 1749.

'Απευθυσμένου φλεγμονὴ 782.

'Απελυμαντικὰ 32, 65, 74, 98, 156, 163, 232, 357, 380, 382, 392, 495, 502, 506, 507, 512, 589, 605, 734, 735, 839, 934, 943, 949, 971, 987, 988, 989, 991, 1027, 1074, 1075, 1084, 1163, 1168, 1190, 1372, 1405, 1409, 1464, 1479, 1514, 1521, 1556, 1562, 1627, 1657, 1690, 1725.

'Αποχρεμπτικὰ 23, 85, 165, 235, 238, 263, 351, 638, 1019, 1033, 1138, 1163, 1171, 1455, 1516, 1629, 1630, 1703.

'Αρθρῖτις 224, 550, 551, 673, 794, 908, 995, 1050, 1051, 1052, 1054, 1055, 1056, 1057, 1059, 1061, 1070, 1072, 1076, 1101, 1196, 1206, 1387, 1397, 1398, 1439, 1463, 1499, 1548, 1594, 1605, 1615, 1637, 1705, 1709, 1712.

'Αρθρῖτις βλεννορροϊκὴ 43, 1190.

'Αρσενικάκεσμα 22, 174, 357, 1054, 1372, 1602.

'Ασθμα 58, 85, 95, 103, 108, 134, 185, 262, 269, 270, 272, 335, 354, 402, 514, 530, 570, 625,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

627, 660, 672, 684, 779, 793, 821, 920, 1065, 1067, 1140, 1171, 1188, 1193, 1198, 1202, 1243, 1305, 1330, 1362, 1392, 1404, 1433, 1437, 1445, 1453, 1703, 1721.
Ἀταξία κινητική 8, 109, 1124, 1553, 1741.
Ἀφασιακά 8, 196, 267, 363, 601, 612, 676, 1294.
Ἀχώρ 746, 847, 964.

Β

Βακτηριδιακτόνα 257, 376, 391, 483, 484, 487, 732, 734, 879, 938, 991, 1105, 1164, 1441, 1665,
Βαφὴ χρυσοειτρινὴ τριχῶν 892.
Βῆξ 10, 85, 228, 445, 535, 526, 627, 654, 684, 1000, 1014, 1033, 1362, 1404, 1406, 1433.
Βλεννόρροια 9, 40, 42, 141, 153, 216, 251, 252, 253, 257, 261, 285, 305, 310, 317, 320, 327, 331, 336, 337, 344, 371, 372, 420, 472, 484, 486, 554, 585, 646, 678, 695, 697, 748, 824, 847, 854, 878, 890, 908, 943, 949, 1004, 1074, 1132, 1204, 1236, 1276, 1283, 1347, 1365, 1372, 1400, 1401, 1413, 1414, 1441, 1445, 1470, 1471, 1503, 1507, 1529, 1532, 1601, 1643, 1644, 1646, 1688, 1733, 1743, 1744, 1750.
Βοηδρῶνες 259, 401, 904.
Βραγχεία νόσος 333, 1591.
Βρογχῖτις 85, 157, 185, 250, 263, 272, 294, 344, 354, 507, 570, 587, 627, 654, 670, 684, 801, 986, 1019, 1160, 1188, 1243, 1630.
Βρογχοκήλη 57, 766, 928, 964, 1669, 1670, 1671, 1672.
Βρογχοπνευμονία 354, 842, 1171, 1630.
Βρόγχων παθήσεις 103, 433, 534, 672, 793, 827, 842, 908, 1000, 1099, 1105, 1243, 1362, 1433, 1445, 1627, 1629, 1630.

Γ

Γάγγραινα ἐκ κατακλίσεως 791, 1623.
Γαλακταγωγὰ 744, 1002, 1146, 1418.
Γάλακτος στεγνωτικὸν 1028.
Γαστραλγίαι 321, 327, 522, 529, 567, 659, 697, 826, 1175, 1527, 1553.
Γαστροεντερῖτις 501, 585.
Γεννητικῶν ὀργάνων νόσοι 231, 610, 908.
Γλαυκώματα 551, 665.
Γρίππη 1, 109, 120, 237, 295, 396, 691, 790, 913, 1005, 1134, 1164, 1494, 1501, 1506 1509.

Δ

Δάγγειος πυρετὸς 109.
Δερματικαὶ παθήσεις 38, 54, 76, 77, 84, 111, 122, 125, 153, 176, 195, 245, 258, 259, 295, 304, 315, 317, 319, 325, 400, 405, 425, 435, 436, 510, 552, 553, 558, 569, 591, 604, 619, 639, 643, 649, 676, 729, 745, 746, 751, 755, 756, 769, 777, 816, 880, 892, 894, 895, 908, 909, 939, 949, 961, 1031, 1069, 1095, 1162, 1163, 1164, 1165, 1176, 1189, 1191, 1212, 1232, 1269, 1272, 1282, 1286, 1318, 1332, 1335, 1336, 1337,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1338, 1339, 1340, 1341, 1386, 1405, 1410, 1421, 1449, 1465, 1466, 1470, 1471, 1473, 1508, 1538, 1548, 1577, 1580, 1624, 1625, 1656, 1658, 1659, 1663, 1664, 1668, 1670, 1677, 1701, 1704, 1715, 1735, 1742, 1747.
Δερματορυκωσις 1069.
Δέρματος κηλίδες 1450.
Δέρματος φυματίωσις 1559, 1560, 1561.
Δηλητηρίασις δι' ἀρσενικοῦ 722.
» δι' ἀτροπίνης 665.
» διὰ κοκαΐνης 525.
» διὰ μολύβδου 821.
» διὰ ναρκωτικῶν 538.
» δι' ἐξαλικοῦ ἐξέος 393.
» διὰ στρυχνίνης 522, 658, 665, 1225, 1330, 1540.
Δηλητηρίασις δι' ὑδροκυανικοῦ
» ἐξέος 520.
» διὰ φαινικοῦ ἐξέος 393.
» διὰ χλωροφορμίου 1307.
Διαβήτης 130, 176, 203, 218, 247, 299, 387, 396, 535, 537, 607, 631, 739, 765, 811, 834, 905, 928, 1020, 1315, 1380, 1476, 1486, 1552, 1609, 1613, 1616, 1708.
Διάρροια 90, 175, 208, 255, 309, 317, 324, 338, 393, 423, 445, 476, 501, 566, 568, 583, 584, 626, 670, 761, 806, 822, 824, 837, 975, 1022, 1138, 1326, 1406, 1413, 1431, 1476, 1492, 1507, 1527, 1565, 1622, 1715.
Διάρροια παιδων 218, 237, 296, 313, 324, 327, 355, 377, 392, 395, 584, 626, 677, 761, 1022 1186, 1320, 1355, 1358, 1507, 1621.
Διάρροια πρασίνη βρεφῶν 80, 1003.
» κρητική 392, 1163, 1204.
Διάρροια τυφιώντων 313, 317, 324, 327, 392, 584 1074, 1163.
Διάρροια φθισικῶν 122, 313, 317, 319, 324, 327, 584, 825, 1003, 1074, 1163, 1621.
Διαφορητικὰ 235, 236, 251, 273, 421, 903, 1014, 1048, 1393, 1528, 1548, 1703,
Διεγερτικὰ 4, 8, 538, 1097, 1116, 1296, 1384, 1452, 1571, 1611, 1717.
Διευρητικὰ 87, 236, 246, 250, 262, 266, 267, 271, 272, 306, 333, 360, 361, 362, 406, 421, 430, 434, 438, 454, 488, 538, 539, 545, 573, 601, 625, 656, 695, 740, 750, 1002, 1048, 1070, 1139, 1269, 1302, 1366, 1386, 1387, 1483, 1513, 1528, 1530, 1531, 1533, 1555, 1578, 1597, 1614, 1615, 1624, 1630, 1650, 1651, 1652, 1688, 1712, 1713.
Διαφερῖτις 56, 204, 205, 206, 209, 344, 355, 376, 401, 403, 482, 675, 778, 860, 892, 942, 966, 994, 1065, 1089, 1104, 1179, 1210, 1221, 1316, 1321, 1372, 1470, 1487, 1491, 1547, 1578, 1638, 1678, 1680.
Δοθιῆνες 401, 403, 829, 1068, 1372.
Δυσεντερία 84, 90, 194, 208, 286, 338, 363, 416, 534, 568, 584, 824, 825, 837, 952, 1163, 1164, 1204, 1223, 1299, 1313, 1386, 1476, 1507, 1565, 1716.
Δυσκοιλιότης καθ' ἕξιν 426, 427, 448, 542, 689, 952, 1002, 1386, 1415, 1416.
Δυσμηνόρροια 95, 180, 185, 233, 514, 687, 704, 887, 1291,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1309, 1348, 1501, 1539, 1714, 1726.
Δυσπεψία 60, 239, 250, 321, 327, 423, 566, 567, 626, 687, 697, 782, 826, 915, 975, 1004, 1020, 1022, 1023, 1175, 1316, 1321, 1354, 1355, 1356, 1410, 1440, 1452, 1470, 1527, 1545, 1551, 1591, 1597, 1619.
Δύσπνοια 10, 95, 103, 108, 269, 402, 454, 573, 625, 661, 779, 960, 1067, 1453.

Ε

Ἐγγύων ἔμετοι 302, 445, 446, 522, 915, 945, 1604, 1112, 1296, 1355.
Ἐγκαύματα 69, 77, 141, 153, 259, 310, 376, 377, 393, 609, 615, 685, 686, 780, 781, 847, 908, 966, 1111, 1462.
Ἐκδοραί 153.
Ἐκζέματα 153, 176, 195, 241, 259, 310, 376, 511, 585, 680, 742, 746, 761, 860, 880, 908, 961, 966, 1037, 1069, 1165, 1232, 1269, 1405, 1447, 1448, 1468, 1470, 1507, 1538, 1568, 1623, 1625, 1656, 1663, 1670, 1715, 1740, 1747.
Ἕκζεμα ξηρὸν 38, 258.
» ῥυὸς 142.
» ὑγρὸν 141, 153, 317, 319, 377, 746, 1659, 1701.
Ἕκζεμα ὠτων 142.
Ἐκλαμψία 95, 166, 410, 1391.
Ἔκλεφαντίασις 398.
Ἕλκη ἄτονα 153, 404, 892, 1468, 1662.
» γαγγραινῶδη 286, 355, 892, 1372, 1468.
» δυσίατα 685, 938.
Ἕλκη κάκοσμα 147, 880, 1117, 1179.
» καρκινῶδη 154.
» κιρσῶδη κνήμης 259, 880, 1068.
» συφιλιδικὰ 122, 153, 259, 286, 310, 327, 401, 404, 429, 734, 770, 854, 892, 1226, 1348, 1470, 1519, 1623.
Ἕλκη φαγεδαινικὰ 404, 1448.
» ρυματικὰ 259, 510, 327, 936, 1470.
» χειραδικὰ 259, 286.
Ἑλμινθοκτόνα 6, 77, 123, 160, 181, 182, 194, 262, 281, 330, 363, 395, 414, 417, 434, 449, 728, 843, 1048, 1090, 1163, 1207, 1275, 1520, 1572.
Ἑλώδης μίανσις 192, 302, 303, 463, 467, 672, 827, 828, 1015, 1025, 1026, 1124, 1170, 1243, 1314, 1334, 1360, 1368, 1377, 1494, 1545 1617.
Ἐμετικὰ 7, 30, 53, 125, 194, 238, 286, 370, 637, 638, 728, 763, 794, 843, 945, 1389, 1458, 1516, 1703, 1716, 1733.
Ἐμμηναγωγὰ 185, 233, 234, 258, 434, 435, 438, 449, 656, 750, 1348, 1419, 1522, 1717.
Ἐμφύτημα πνευμόνων 270, 684, 1171.
Ἐνδομητρῖτις 376, 827, 1743.
Ἐνεύρησις νυκτερινὴ 218.
Ἐντεραλγια 453, 665.
Ἐντέρων αἱμορραγία 697, 761, 1095.
Ἐντέρων ἀντισηπτικὰ 24, 137, 296, 299, 305, 311, 312, 313, 322, 323, 325, 331, 588, 644, 645, 894, 916, 1003, 1087, 1165, 1186, 1327, 1490, 1493, 1594, 1689, 1731.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐντέρων ἀτονία 1388.
» ἕλκη 314.
» κατάρροι 64, 77, 255, 296, 309, 312, 316, 327, 330, 593, 677, 697, 908, 914, 985, 1004, 1074, 1163, 1226, 1310, 1321, 1326, 1507, 1601, 1621, 1659.
Ἐντέρων παράσιτα 585.
Ἐντομοκτόνα 119, 1163.
Ἐντόμων δήγματα 194, 1071, 1163.
Ἐξανθήματα 109, 1005, 1074, 1090, 1528.
Ἐξάντλησις νευρική 1308.
Ἐξασθένησις καθολική 730, 813, 1384, 1547, 1571, 1634.
Ἐξιδρώματα 361.
Ἐπιθηλιώματα 259, 1185.
Ἐπιληψία 55, 57, 72, 95, 112, 123, 167, 170, 189, 191, 278, 280, 282, 348, 349, 375, 445, 490, 514, 570, 596, 597, 598, 665, 704, 748, 964, 1000, 1054, 1191, 1202, 1224, 1391, 1549, 1554, 1591, 1739.
Ἐπιπεφυκῖτις 217, 372, 529, 747.
Ἐπισπαστικά 41, 411, 556, 1129, 1268, 1271, 1647.
Ἐπουλωτικά 317, 320, 392, 602, 647, 1226.
Ἕρπης ζωστὴρ 685.
» τριχόκειρα 38, 511, 734, 895, 1069, 1568.
Ἕρπητες 179, 195, 315, 401, 429, 908, 966, 1037, 1063, 1066, 1421.
Ἐρυθήματα 195, 1191, 1623.
Ἐρυσιπέλας 109, 141, 218, 344, 356, 507, 622, 775, 776, 890, 908, 1005, 1164, 1372, 1547, 1694.
Ἐρυσιπέλας χείρων 1422.
Ἐδλογία 622, 1164, 1528, 1547.
Ἐφιδρωτικά 1440, 1483.

Η

Ἡμικρανία 71, 95, 99, 109, 110, 171, 173, 177, 210, 211, 218, 222, 237, 278, 292, 332, 402, 496, 519, 538, 543, 544, 599, 691, 779, 832, 913, 1005, 1112, 1134, 1206, 1216, 1222, 1243, 1366, 1367, 1368, 1404, 1488, 1501 1507, 1585, 1654, 1667, 1694.
Ἡπατικὰ νοσήματα 287, 336, 337, 361, 387, 416, 438, 488, 689, 834, 835, 924, 972, 1022, 1106, 1236, 1555, 1709, 1712, 1716.

Θ

Θηλώματα 78.
Θρεπτικὰ 673, 743, 896, 972, 975, 999, 1001, 1184, 1228, 1285, 1353, 1357, 1358, 1424, 1438, 1451, 1517, 1563, 1728.

Ι

Ἰδρῶτες ἄφθονοι 1623, 1693.
» κάκοσμοι 377, 1550, 1623.
Ἰδρῶτες ρευματικῶν 1215.
» τυφικῶν 1215.
» φθισικῶν 13, 19, 31, 584, 568, 1215, 1318, 1391, 1609.
Ἴκτερος 180, 335, 488, 833, 1023, 1386.
Ἰλαρὰ 109, 1487, 1528.
Ἰρῖτις 1535.
Ἰσχιὰς 57, 109, 118, 237, 385, 476, 551, 628, 964, 1005,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1128, 1222, 1477, 1501, 1509, 1694.
Ἰχθύωσις 1670.
Ἰωδισμὸς ὀξὺς 75.

K

Καθαρτικὰ 36, 48, 123, 131, 135, 180, 182, 251, 263, 286, 360, 361, 370, 426, 435, 562, 574, 575, 632, 633, 668, 689, 690, 728, 794, 906, 944, 951, 952, 956, 1017, 1079, 1083, 1085, 1088, 1102, 1139, 1153, 1177, 1234, 1271, 1279, 1327, 1346, 1386, 1389, 1415, 1416, 1489, 1516, 1555, 1612, 1624, 1716.
Καθαρτικὲν κτηνῶν 663.
Καχέξπνοια στόματος 147, 1208.
Καρδιαλγία 445, 522.
Καρδίας ἀσυστολία 415.
Καρδίας νόσοι 79, 87, 88, 89, 95 99, 206, 288, 332, 368, 369, 415, 427, 454, 491, 538, 572, 573, 580, 601, 613, 614, 625, 660, 661, 765, 831, 924, 960, 975, 1002, 1105, 1149, 1218, 1307, 1363, 1393, 1453, 1513, 1546, 1569, 1592, 1595, 1596, 1620, 1650, 1736.
Καρκῖνος 191, 200, 407, 742, 938, 1124, 1389, 1441, 1547, 1604, 1642, 1664, 1666.
Κατάπτωσις δυνάμεων 538, 635.
Κατάρροι 1112, 1395, 1707.
Καυτῆρια 62, 78, 353, 1176, 1411, 1412, 1470.
Καχεξία 730, 1025, 1026.
Κεραττῖτις 2, 247, 585, 747, 1535.
Κερατειδοῦς σκληρότητες 372.
Κεφαλαλγία 14, 55, 104, 109, 177, 218, 292, 347, 463, 691, 697, 760, 920, 1005, 1008, 1090, 1091, 1112, 1134, 1222, 1318, 1488, 1509, 1667, 1694.
Κηρίον 420, 761, 1191, 1232, 1623, 1625.
Κνήφη 258, 381, 569, 746, 908, 1069, 1112, 1165, 1191, 1212, 1232, 1269, 1467, 1507, 1538, 1623, 1663, 1701, 1737.
Κνίδωσις 381.
Κοκκύτης 32, 109, 134, 157, 164, 179, 185, 218, 228, 295, 354, 465, 522, 537, 549, 627, 672, 674, 684, 793, 839, 908, 966, 1000, 1065, 1096, 1206, 1242, 1364, 1470, 1630, 1702.
Κόλπου κατάρροι 317, 371, 376.
Κονδυλώματα 78, 744, 1412.
Κόρυζα 75, 403, 1501.
Κρετινισμὸς 1670.
Κυνάγχη 237, 369, 529.
Κύστεως αἱμορραγία 218, 246.
Κύστεως παθήσεις 250, 336, 629, 654, 669, 695, 740, 890, 1077, 1476, 1507, 1555, 1601, 1630, 1732.
Κυστῖτις 23, 31, 71, 216, 246, 388, 402, 554, 585, 734, 908, 928, 949, 1071, 1124, 1283, 1347, 1498, 1507, 1608, 1627, 1732.
Κυστῖτις βλεννορροϊκὴ 137, 305.
» φυματώδης 526.
Κωλικοὶ 258, 423.
Κωλικοὶ βοῶν 666.
Κωλικοὶ ἵππων 288, 663, 664, 666, 1413.
Κωλικοὶ μολύβδου 95.
Κωλικοὶ ἐκ χολολίθων 623.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α

Λαιμοῦ νόσοι 61, 103, 376, 669, 1226.
Λάρυγγος νόσοι 58, 60, 75, 116, 142, 144, 145, 149, 151, 152, 218, 228, 529, 654, 936, 1065, 1200, 1210, 1507, 1622.
Λάρυγγος φθίσις 411, 507, 524, 526, 936, 1608.
Λειχῆνες 511, 908, 1039, 1165, 1468, 1625, 1737.
Λεμφαδενώματα 57.
Λέπρα 54, 125, 176, 251, 686, 742, 810, 836, 843, 891, 1081, 1195, 1246, 1282, 1421, 1547.
Λευκόρροια 153, 286, 554, 704, 824, 827, 1074, 1095, 1503.
Λευκωματουρία 385, 566, 741, 765, 960, 1593.
Λευχαιμία 1026, 1101.
Λιθίασις 158, 250 387, 454, 554, 695, 846, 1050, 1060, 1077, 1397, 1398, 1432, 1498, 1579, 1709, 1712, 1713, 1732.
Λύκος φυματώδης 133, 259, 411, 810, 895, 961, 1176, 1447, 1640, 1664, 1670.
Λύσσα 119, 333, 596, 836, 1540,

Μ

Μάλις 1092.
Μανία 170, 897, 1428, 1534.
Μεγαλογχία τῶν ἄκρων 902.
Μηνιγγῖτις 294, 984.
Μηνερραγίαι 247, 338, 578, 582, 887, 1216, 1430, 1501, 1726.
Μήτρας ἀδράνεια 1714.
Μήτρας αἱμορραγία 72, 220, 346, 360, 413, 466, 513, 538, 578, 579, 582. 650, 651, 653, 655, 697, 705, 752, 761, 786, 887, 888, 889. 1015, 1071, 1095, 1233, 1476, 1570, 1744.
Μήτρας ἐνώματα 1670.
Μήτρας νόσοι 60, 109, 129, 259, 317, 360, 535, 578, 635, 806, 1074, 1208, 1579. 1599.
Μορφινομανία 522, 537, 1000, 1391.
Μυαλγίαι 1501, 1507.
Μυρτατικὰ 273, 275, 630, 648, 840, 897, 1155, 1156, 1427, 1534, 1535, 1576, 1636.
Μυξοίδημα 1670.

Ν

Ναρκωτικὰ 228, 274, 276, 431, 450, 565, 590, 731, 826, 831, 840, 1142, 1143, 1145, 1298, 1362, 1425, 1553.
Ναυτία 95, 207, 213, 445, 503, 522. 739, 914, 1349.
Νεοπλάσματα 78, 154, 379.
Νευραλγίαι 8, 13, 17, 57, 58, 95, 109, 110, 113, 118, 167, 177, 211, 212, 214, 218, 219, 222, 237, 292, 350, 358, 385, 402, 420, 467, 470, 514, 519, 536, 603, 672, 674, 691, 694, 697, 704, 736, 759, 760, 779, 816, 908, 848, 964, 970, 995, 990, 1005, 1015, 1090, 1099, 1107, 1112, 1118, 1124, 1128, 1161, 1172, 1198, 1216, 1222, 1243, 1260, 1333, 1334, 1362, 1366, 1368, 1369, 1404, 1488, 1495, 1497, 1501, 1507, 1509, 1530, 1537, 1609, 1654, 1667, 1682, 1683, 1694, 1705.
Νευραισθένεια 8, 51, 348, 385, 419, 443, 444, 491, 567, 680, 704, 748, 765, 817, 975, 1101,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1384, 1488, 1515, 1541, 1547, 1549, 1613, 1729, 1741.
Νευρικαὶ διεγέρσεις 348, 630, 657, 748, 1428.
Νευρικαὶ παθήσεις 191, 277, 443, 598, 696, 975, 1048, 1116, 1198, 1219, 1553, 1632, 1726, 1736, 1749.
Νευρώσεις 16, 570, 1054, 1733.
Νεφρῖτις 173, 229, 566, 625, 741, 793, 908, 1054, 1393, 1459, 1460, 1593, 1630.
Νεφρῶν αἱμορραγία 413, 761.
Νεφρῶν κῶλικαὶ 250, 1061.
Νεφρῶν νόσοι 246, 335, 625, 660, 695, 740, 846, 1393, 1460, 1476, 1615, 1732.
Νηπίων διατροφὴ 1563.
Νόσος Basedow 385, 765, 766, 1193, 1613, 1670.
Νυμφομανία 402.
Νωτιαίου μυελοῦ παθήσεις 491, 603, 1632.

Ὄγκοι κακοήθεις 1441.
Ὀδοντολγία 350, 364, 496, 498, 499, 557, 609, 669, 680, 691, 759, 760, 1053, 1091, 1107, 1111, 1112, 1230, 1609.
Ὀδόντες τερηδονισμένοι 440, 507, 734, 943, 1111, 1197, 1237, 1462.
Ὀδόντων κάθαρσις 892, 969, 1109, 1197, 1208, 1229, 1463, 1550, 1567.
Ὄζαινα 78, 149, 344, 585, 936, 1133, 1165, 1210, 1348, 1623.
Ὀνύχων δυσμορφία 1670.
Ὀξαλουρία 1179.
Ὀξύουροι 295, 1163.
Ὀργανοθεραπείας σκευάσματα 121, 359, 415, 444, 612, 687, 693, 764, 765, 766, 902, 1100, 1152, 1157, 1219, 1291, 1294, 1295, 1303, 1308, 1309, 1315, 1423, 1433, 1459, 1460, 1541, 1571, 1613, 1632, 1633, 1634, 1669, 1670, 1671, 1672.
Ὀρροθεραπείας σκευάσματα 230, 443, 1101, 1547.
Ὀρχῖτις 1724.
Ὀστεομαλακία 1303.
Ὀστρακιὰ 237, 286, 1487, 1528.
Ὀστῶν κάθαρσις 1379.
» παθήσεις 147, 936.
Ὀσφυαλγία 109, 385, 1005, 1193.
Οὐλαὶ ὑπερτροφικαὶ 1670.
Οὐραιμία 1393, 1459.
Οὐρηθρῖτις 122, 257, 585, 734, 890, 949, 1646, 1699, 1738.
Οὐρικὴ διάθεσις 1061, 1070, 1179, 1615, 1635, 1709, 1711, 1712.
Οὐροποιητικῶν ὀργάνων νόσοι 231, 236, 247, 362, 433, 454, 508, 527, 578, 610, 645, 672, 678, 825, 1302, 1408, 1470, 1579, 1599, 1627, 1688, 1745.
Οὔρων ἀκράτεια 218, 1476.
Ὄφεων δήγματα 230, 258, 836, 1071, 1545, 1547.
Ὀφθαλμία βλεννορροϊκὴ νεογνῶν 873.
Ὀφθαλμῶν κοκκιάσεις 3.
» παθήσεις 92, 252, 257, 298, 319, 371, 372, 507, 516, 527, 569, 585, 629, 661, 665, 669, 685, 732, 734, 747, 873, 890, 936, 1141, 1226, 1286, 1372, 1388, 1393, 1418, 1441, 1469, 1470, 1535, 1546, 1659, 1733, 1738.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

Π

Παλμοὶ νευρικοὶ 55, 373, 374, 402, 572, 573, 1480, 1482.
Πανώλη 1547.
Παράλυσις τρομώδης 897, 1534.
Παρασιτοκτόνα 187, 249, 585, 880. 1063, 1467, 1470, 1507.
Παρατρίμματα 153.
Παραφροσύνη τρομώδης 170, 402, 897, 1121, 1330, 1404, 1534, 1611.
Παυσίπονα 13, 43, 44, 109, 168, 218, 222, 237, 350, 492, 501, 522, 528, 529, 536, 662, 685, 691, 736, 899, 1005, 1090, 1103, 1111, 1121, 1124, 1368, 1374, 1376, 1442, 1501, 1506, 1509, 1553, 1667, 1694.
Παχυδερμία 1282.
Πέμφιξ 761.
Πετυριάσις 38, 195, 315, 511, 908, 1037, 1060, 1274, 1284, 1321, 1470, 1670.
Πλευρῖτις 71, 333, 360, 654, 693, 797, 842, 1124, 1206, 1227, 1694.
Πνευμονία 65, 103, 109, 237, 263, 286, 294, 354, 670, 674, 797. 1005, 1227, 1367, 1547, 1628.
Πνευμόνων αἱμορραγία 413, 466, 786, 1071, 1095, 1448.
Πνευμόνων ἀπόστημα 355.
» γάγγραινα 32, 259, 672, 1160, 1243.
» παθήσεις 539, 693, 908, 1065, 1099, 1179, 1220, 1235, 1243, 1244, 1313, 1433, 1551, 1592, 1629.
Ποδάγρα 239, 1709, 1712.
Ποδῶν ἱδρῶτες 345, 734, 1165.
Πολυαρθρῖτις 65, 920.
Πολυουρία 218.
Πολύποδες 78, 140, 880.
Πολυσαρκία 87, 1484, 1670.
Πραῦντικὰ 159, 228, 235, 251, 272, 348, 349, 354, 364, 402, 431, 503, 537, 630, 634, 657, 1005, 1006, 1019, 1091, 1099, 1103, 1169, 1224, 1305, 1306, 1330, 1348, 1404, 1428, 1458, 1503, 1516, 1537, 1599, 1639, 1692.
Προστάτου παθήσεις 336, 508, 695. 764, 1423, 1503.
Προσωπαλγία 110, 364, 385, 496, 603, 1161, 1334, 1600.
Πρωκτῖτις ἕξεῖα 323.
Πυελῖτις 1124, 1732.
Πυρετοὶ διαλείποντες 9, 82, 93, 164, 233, 244, 265, 281, 286, 339, 340, 399, 406, 414, 442, 464, 471, 488, 576, 672, 674, 759, 828, 1021, 1094, 1170, 1191, 1220, 1333, 1361, 1378, 1380, 1386, 1394, 1402, 1410, 1413, 1420, 1431, 1456, 1494, 1565, 1606, 1655, 1682.
Πυρετοὶ κακοήθεις 571, 1716.
» καταρρεϊκοὶ 184,
» χολώδεις αἱματουρικοὶ 564, 974, 1173.
Πυρετὸς ἑκτικὸς 1090, 1368, 1494.
» ἐπιλέκτιος 237, 1547.
» κίτρινος 1365.

Ρ

Ῥαχῖτις 51, 386, 389, 390, 393, 812, 928, 1032, 1100, 1157, 1303, 1435, 1551, 1696.
Ῥευματαλγία 113, 118, 672, 1128, 1269, 1362.
Ῥευματισμοὶ 13, 16, 43, 52, 63, 65, 77, 118, 128, 129, 169,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

211, 214, 218, 221, 223, 224, 239, 262, 334, 350, 418, 423, 515, 551, 588, 603, 609, 623, 685, 694, 738, 759, 908, 920, 1005, 1051, 1056, 1057, 1059, 1062, 1130, 1179, 1196, 1198, 1220, 1222, 1272, 1275, 1367, 1368, 1376, 1420, 1421, 1439, 1463, 1477, 1490, 1494, 1495, 1497, 1501, 1505, 1506, 1507, 1594, 1605, 1682, 1705, 1715.
Ῥευματισμοὶ μυϊκοί 177, 647.
» ἐξαίρεσις τῶν ἄρθρων 1, 71, 109, 137, 177, 263, 305, 455, 476, 514, 542, 550, 603, 647, 890, 1090, 1127, 1190, 1206, 1211, 1220, 1245, 1299, 1443, 1490, 1499, 1501, 1507, 1509, 1635, 1681, 1682, 1691.
» κατάρροι 697, 752.
Ῥινεσχλήρωμα 20, 529, 1209.
Ῥινεσχλήρωμα 1475.
Ῥινῖτις νόσοι 60, 75, 78, 144, 145, 149, 150, 151, 152, 259, 654, 669, 1133, 1226, 1407, 1474, 1568, 1608, 1622, 1743, 1744.
Ῥινοφαρυγγῖτις 140.

Σ

Σαρκώματα 1604.
Σφαιρίαι 344, 674.
Σιελαγωγὸν 1393.
Σκληροδέρμια 1670.
Σπερματόρροια 578, 704, 1503, 1688.
Σπλαγχνες παθήσεις 1025, 1026, 1555.
Στηθάγχη 31, 95, 134, 188, 218, 625, 660, 694, 779, 1005, 1202.
Στοματῖτις 585, 761, 1608.
Στόματος αἱμορραγία 697.
» ἕλκη 216.
» λευκοπλακία 1623.
» φυματίωσις 403.
Στοματικὰ 128, 183, 302, 303, 363, 448, 563, 577, 626, 673, 1138, 1150, 1236, 1296, 1310, 1431, 1452, 1532, 1640.
Στοματικαὶ παθήσεις 676, 914, 943, 972, 985, 1004, 1296, 1659.
Στομάχου αἱμορραγία 58, 1448.
» ἀνευρυσμὲς 327.
» ἕλκος 314, 317, 320, 782.
» καρκίνωμα 327, 453, 567, 966, 1185, 1563.
Στομάχου κατάρροι 64, 71, 295, 309, 326, 327, 330, 461, 529, 677, 782, 908, 1163, 1226, 1310, 1354, 1601.
Στυπτικὰ 31, 49, 78, 143, 146, 255, 309, 363, 392, 466, 697, 699, 1087, 1138, 1431, 1507, 1565, 1566, 1745.
Συγκοπὴ 95, 171.
Σύκωσις 895, 908, 961, 966, 1069, 1165, 1568, 1656.
Συρίγγια 595.
Σύφιλις 54, 103, 125, 179, 251, 262, 290, 304, 398, 418, 420, 425, 471, 487, 646, 686, 738, 810, 818, 820, 821, 848, 849, 850, 853, 854, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 864, 865, 866, 867, 869, 871, 874, 875, 877, 878, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 904, 920, 928, 936, 1066, 1151, 1246, 1247, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1314, 1389, 1420, 1547, 1548, 1580, 1605, 1624, 1670.
Συχνευρία 109.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερ

Τ

Ταινιοκτένα 6, 46, 47, 160, 248, 268, 600, 636, 976, 1093, 1154, 1200, 1321, 1350, 1392, 1401, 1542, 1590, 1593.
Ταρίχευσις 734.
Τέτανος 490, 570, 596, 665, 1225, 1330, 1517.
Τονωτικὰ 4, 51, 128, 183, 291, 303, 363, 406, 421, 430, 449, 477, 571, 577, 602, 673, 696, 813, 1116, 1138, 1150, 1173, 1184, 1358, 1383, 1384, 1452, 1456, 1485, 1516, 1525, 1532, 1563, 1565, 1571, 1598, 1618, 1633, 1639, 1727.
Τρισμὸς 665.
Τριχίνωσις 295, 965.
Τριχόρροια 1274, 1277, 1284, 1573.
Τύλοι 71, 78, 560, 639.
Τυφοειδὴς πυρετὸς 1, 138, 320, 355, 519, 571, 670, 1005, 1021, 1174, 1186, 1220, 1300, 1494.
Τύφος 65, 66, 77, 109, 209, 286, 287, 350, 455, 476, 519, 645, 673, 674, 855, 890, 912, 920, 1086, 1164, 1204, 1367, 1496, 1547, 1597, 1611, 1643.

Υ

Ὑδροκήλη 339.
Ὑδρωψ 180, 230, 271, 272, 333, 335, 361, 454, 539, 554, 573, 625, 656, 689, 924, 1002, 1386, 1393, 1624, 1649, 1650.
Ὑπνωτικὰ 10, 115, 170, 228, 243, 251, 307, 352, 364, 365, 402, 408, 409, 410, 491, 492, 494, 497, 500, 630, 657, 662, 899, 900, 901, 1006, 1099, 1121, 1126, 1131, 1169, 1224, 1325, 1330, 1351, 1404, 1564, 1607, 1609, 1639, 1667, 1693, 1711.
Ὑστερικῶν ἔμετοι 445, 446, 549, 1591.
Ὑστερισμὸς 55, 134, 167, 173, 282, 402, 445, 612, 704, 817, 822, 1000, 1365, 1549, 1591, 1739, 1741, 1749.
Ὑστεροεπιληψία 99, 402, 612.

Φ

Φαρυγγῖτις 1, 31, 142, 533, 829, 908.
Φάρυγγος νόσοι 60, 78, 116, 150, 151, 216, 529, 1235, 1407, 1568, 1622, 1628.
Φθειροκτόνα 585, 1069.
Φθίσις ἐντέρων 299, 455, 928.
» νωτιαία 364, 445, 1541, 1741.
Φθίσις περιτοναίου 928.
Φλέγμονες 1068.
Φρενοπάθεια 170, 354, 537, 630, 897, 898, 1534.
Φυματίωσις 12, 32, 39, 56, 66, 67, 73, 85, 103, 124, 126, 133, 136, 139, 197, 199, 229, 240, 260, 265, 279, 301, 411, 464, 507, 518, 524, 587, 594, 640, 667, 671, 672, 673, 674, 676, 680, 734, 772, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 810, 811, 818, 827, 908, 920, 941, 959, 972, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 1027, 1112, 1187, 1191, 1227, 1259, 1382, 1394, 1396, 1399, 1433, 1547, 1557, 1563,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1597, 1604, 1630, 1670, 1698, 1724.
Ψωσφατευρία 385.

Χ

Χειλέων βαγάδες 1510.
Χείμετλα 140, 175, 201, 908, 1660.
Χειρῶν βαγάδες 342, 1110, 1510, 1600.
Χλώρωσις 51, 91, 202, 385, 419, 594, 673, 687, 696, 697, 700, 701, 702, 703, 704, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 727, 753, 811, 814, 815, 817, 819, 822, 1025, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1100, 1101, 1184, 1208, 1515, 1563.
Χειράδωσις 54, 250, 260, 289, 290, 304, 383, 384, 387, 389, 411, 738, 789, 810, 812, 821, 928, 936, 961, 972, 982, 986, 1032, 1157, 1184, 1198, 1246, 1264, 1267, 1285, 1389, 1580, 1624.
Χολαγωγὰ 287, 387, 488, 683, 689, 690, 944, 945, 951, 1415.
Χολέρα 60, 133, 313, 331, 501, 593, 818, 827, 917, 962, 1186, 1326, 1365, 1507, 1547, 1611, 1673.
Χολέρα ἡμεδαπὴ 626, 645, 825, 1470.
Χολερίνη 331, 355, 567, 645, 1163, 1490, 1507, 1673.
Χολολιθίασις 173, 336, 387, 683, 726, 1060, 1192, 1236, 1415, 1507.
Χορεία 189, 191, 218, 332, 349, 402, 444, 514, 570, 596, 665, 691, 704, 748, 822, 1391, 1534, 1691, 1739.

Ψ

Ψαμμίασις 250, 271, 272, 846, 1051, 1055, 1072 1076, 1077, 1101, 1179, 1397, 1709, 1712, 1732.
Ψευδελευχαιμία 1026, 1100.
Ψώρα 20, 266, 295, 585, 908, 1063, 1069, 1163, 1165, 1421, 1468.
Ψωρίασις 38, 118, 153, 176, 195, 259, 304, 310, 315, 319, 420, 510, 511, 555, 745, 746, 821, 845, 895, 908, 961, 1165, 1176, 1199, 1282, 1447, 1448, 1468, 1470, 1625, 1663, 1670, 1685, 1737, 1747.
Ψωρίασις συφιλιδικὴ 175.

Ω

Ὠθηκοσαλπιγγῖτις 1549.
Ὠταλγία 691, 1237.
Ὤτων παθήσεις 78, 284, 286, 341, 487, 892, 936, 1133, 1226, 1393, 1508 1602, 1659.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

RHENANIA

ΧΗΜΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Aachen.

ΝΟΣΟΦΑΙΝΗ

Έντελῶς ἀβλαβὲς καὶ μὴ δηλητηριῶδες ἀντισηπτικὸν εἰδικὸν διὰ παθήσεις τοῦ λαιμοῦ, τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων.

Γάζα νοσοφαίνης 3 % ἐπιδεκτικὴ ἀποστειρώσεως ἄνευ ἀλλοιώσεως· θερμοκρασία ἀποσυνθέσεως 220°.

ΑΝΤΙΝΟΣΙΝΗ

Κόνις ἐπιπάσεως ἐπὶ φλεγμονωδῶν παθήσεων καὶ μαλακῶν ἑλκῶν, εἰς ἐνέσεις 2 % ἐν διαλύμασι κατὰ τῆς βλεννορροίας.

ΕΥΔΟΞΙΝΗ

Κατὰ παθήσεων τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ στομάχου καὶ τῶν διαρροιῶν τῶν παίδων. Ἀνέχεται ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ στομάχου.

ΑΜΥΛΟΦΟΡΜΙΟΝ

Ἐξαίρετον μέσον ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν πληγῶν, ἀνακόπτει τὴν ἔκκρισιν δραστηριώτερον τοῦ ἰωδοφορμίου. Ἀπολύτως ἀβλαβές, ἄοσμον καὶ μὴ ἐρεθιστικόν. Ἰσχυρὸν ἀρσικάκοσμον ἐπὶ δυσωδῶν ἐμπυήσεων. Εὐωνότερον τοῦ ἰωδοφορμίου.

Γάζα ἀμυλοφορμίου 10 % ἐπιδεκτικὴ ἀποστειρώσεως ἄνευ ἀλλοιώσεως.

Δείγματα καὶ σχετικαὶ μονογραφίαι διατίθενται δωρεάν.

CHEMISCHE FABRIK. (RHENANIA) AACHEN

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Hunyadi Jànos

Ὕδωρ καθαρτικὸν αὐτοφυές.

Ἐξετασθὲν ὑπὸ τοῦ Liebig, τοῦ Bunsen,
τοῦ Fresenius καὶ τῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας
τῶν Παρισίων.

Ἀποτέλεσμα ταχύ, ἀσφαλὲς καὶ ἥπιον.

= Παγκόσμιος φήμη. =

Τὸ κάλλιστον τῶν καθαρτικῶν.

Ἀναγραφόμενον καθ' ἑκάστην
ὑπὸ τῶν ἰατρῶν πασῶν τῶν χωρῶν.

Εἶνε διακανονιστικὸν οὐχὶ δὲ ἐξασθενωτικόν.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Ζητεῖτε τὴν ἐπιγραφὴν φέρουσαν τὸ ὄνομα

« Andreas Saxlehner ».

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΑΣ SERRAVALLO

ΜΕΤΑ ΣΙΔΗΡΟΥ

ἀναγραφόμενος καὶ συνιστώμενος ὑπὸ τῶν ἐξόχων ἰατρῶν κ. κ. Braun, Drasche, von Krafft-Ebing, Monti, von Mosetig-Moorhof, Neusser, Schauta, καὶ Weinlechner.

Ἀπαραίτητος δι' ἀσθενικοὺς καὶ ἀναρρωννύοντας.

Διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ἐνισχύει τὰ νεῦρα, βελτιοῖ τὸ αἷμα.

Ἀργυρᾶ μετάλλια

XI Ἰατρικοῦ συνεδρίου τῆς Ῥώμης 1894

IV Τοῦ ἐν Νεαπόλει συνεδρίου τῆς φαρμακευτικῆς καὶ χημείας 1895.

Χρυσᾶ μετάλλια

Ἐκθέσεως Βενετίας 1894, Κιέλου 1894, Ἀμστερδάμης 1894, Βερολίνου 1895, Παρισίων 1895.

Ὑπὲρ τὰς 500 ἰατρικὰς πιστοποιήσεις

Διὰ τὸ ἐξαίρετον τῆς γεύσεως ὁ οἶνος οὗτος εἰδικῶς συνιστᾶται διὰ παιδία καὶ γυναῖκας.

Φέρεται εἰς φιάλας ½ — 1 λίτρου καὶ πωλεῖται ἐν ἅπασι τοῖς φαρμακείοις.

Γενικὴ Ἀποθήκη

Φαρμακεῖον SERRAVALLO — TRIEST

(Ἱδρυθὲν τῷ 1848).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ ΖΩΙΚΗΣ ΔΑΜΑΛΙΔΟΣ

Ἱδρυθὲν τῷ 1864 ὑπὸ τοῦ κ. E. CHAMBON

PARIS — 8, rue Ballu, 8 — PARIS

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. E. CHAMBON
καὶ τοῦ Dr SAINT-YVES MÉNARD

ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΑ	ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Ἐκθέσεως Διεθνοῦς 1889-*Dijon-Havre* 1893	ANVERS 1894 — LYON 1894

VACCIN DE GENISSE

(Pulpe glycerinée)

Ἕκαστον σωληνάριον διὰ 4 πρόσωπα φρ. 1
» » » 20 » » 2

LENOIR & FORSTER

Vienne (Autr.) VI, Waaggasse 5.

Ἐργοστάσιον συσκευῶν καὶ τῶν χρειωδῶν
τῇ χημείᾳ, τῇ φυσικῇ καὶ τῇ φαρμακευτικῇ.

Εἰδικότης. Καταρτισμὸς χημικῶν ἐργαστηρίων.

Ἐργοστάσιον χημικῶν προϊόντων.

Εἴδη φυσικῆς ἱστορίας.

Ἀλληλογραφία Γερμανιστί, Γαλλιστί, Ἀγγλιστί, Ἰταλιστί.

Ζητήσατε τοὺς εἰκονογραφημένους καταλόγους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΕΛΑΙΟΥ
ΗΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΝΙΣΚΟΥ

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΕΛΑΙΟΥ
ΗΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΝΙΣΚΟΥ
ΜΕΤΑ
ΦΩΣΦΟΡΙΚΗΣ ΑΣΒΕΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΣΟΔΑΣ

ΚΡΙ ΝΟΥ

Εὔγευστον, ἀρωματικόν, ἐλαφρῶς γλυκίζον περιέχον ἀριθμὸν δθέλει ἕνας ἐκαστον καθαρὸν ἔλαιον τοῦ Ὀνίσκου καὶ ἀντικαθιστᾷ καθ' ὅλα αὐτό.

ΔΟΣΙΣ
Δύο κοχλιάρια δεσ. ἡμέρας
πρωΐαν καὶ ἑσπέραν
ἢ κατόπιν τοῦ προγεύματος
καὶ γεύματος

Ἀραιοῦμενον μετ' ἴσης ποσότητος γάλακτος ἢ ὕδατος κατ' ἀρέσκειαν, καθίσταται ἔτι εὐληπτότερον
Ἀναγκαῖος καλῶς τὸ φιαλίδιον πρὸ τῆς χρήσεως

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Σ. Δ. ΚΡΙΝΟΥ
Ὁδὸς Λιόδου 171—173
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Δραχ. 2.50

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ

1. Πλήρης ἀφομοίωσις καὶ πέψις τοῦ ἐλαίου ἄνευ ἀπωλείας τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν, καθόσον αὐτὸ τὸ ἔλαιον ἐν τῷ στομάχῳ κατὰ τὴν πέψιν μετασκευάζεται εἰς γαλάκτωμα.

2. Γεῦσις γλυκίζουσα καὶ ἀρωματική, ὕψις γαλακτώδης καθιστῶσιν αὐτὸ εὔληπτον ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν κυρίως ἐκείνων, οἵτινες αἰσθάνονται ἀποστροφὴν πρὸς τὸ ἔλαιον τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνίσκου.

3. Ἐνέργεια ἔτι μᾶλλον δυναμωτική, ἐπαυξηθεῖσα διὰ τῆς προσθήκης τῆς φωσφορικῆς ἀσβέστου καὶ σόδας.

4. Σύστασις σταθερὰ καὶ ἀναλλοίωτος.

5. Ἰδιότης τοῦ ν' ἀναμιγνύεται ἀμέσως μεθ' ὅλων τῶν ὑγρῶν (ὕδατος, γάλακτος, οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν κτλ.).

6. Βεβαιότης, ὅτι λαμβάνει τις πρόσφατον ἔλαιον τοῦ Ὀνίσκου, καθόσον τὸ γαλάκτωμα τοῦτο ἀδύνατον νὰ παρασκευασθῇ μὲ παλαιὸν ἔλαιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

E. MERCK

Ἐργοστάσιον χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων

Ἐν Δαρμστάτῃ.

Πᾶσαι αἱ σκευασίαι δι' ἐπιστημονικὰ πειράματα, τὴν πρακτικὴν ἰατρικήν, τὴν φαρμακευτικὴν καὶ τὰς τέχνας, ἐν μεγίστῃ καθαρότητι.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν ἐπὶ τῶν ἑπομένων νέων σκευασμάτων.

Hämols metalliques, **Hémogallol, Chloralose, Urophérine, Neurodine, Scopolamine, Styptieine, Spermine** d' après Poehl, **Bromethylformine, Tannoforme, Guaethole, Saliformine** καὶ πάντων τῶν ὀργανοθεραπευτικῶν καὶ ὀρροθεραπευτικῶν σκευασμάτων· **Bromures de Césium et Rubidium, Gaïacol** cristallisé, **Glycérophosphates, Antispasmine, Digitoxine** cristallisée καὶ τῶν σκευασιῶν διὰ τὴν μετ' ἀκτίνων τοῦ Röntgen φωτογραφίαν.

—

Ἐργαστήριον εἰδικὸν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἀντιδραστηρίων ἅτινα παρέχομεν μετ' ἐγγυημένης ἀγνότητος.

—

Ἀποθήκη ἐν πᾶσι τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακεμπορείοις.

—

Πέμπονται δωρεὰν τῇ αἰτήσει κατάλογοι καὶ ἐτήσια ὑπομνήματα ἐπιστημόνων.

—

Ἐπιστημονικαὶ πληροφορίαι χορηγοῦνται ὑπὸ εἰδικοῦ γραφείου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CARLSBAD

Αἱ πεφημισμέναι πηγαὶ τῆς Καρλσβάδης καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν εἶνε τὰ κάλλιστα καὶ ὡραστικώτερα

ΦΥΣΙΚΑ ΙΑΜΑΤΑ

κατὰ παθήσεων τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος, τοῦ σπληνός, τῶν νεφρῶν, τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, τοῦ προστάτου, κατὰ τοῦ διαβήτου, χολολίθων, οὐρολίθων καὶ νεφρολίθων, ῥευματισμῶν χρονίων, ἀρθρίτιδος κλπ.

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΡΛΣΒΑΔΗΣ

μεταλλικὰ ὕδατα καὶ τὰ ἅλατα διὰ τὴν ἐν οἴκῳ θεραπείαν ὡς καὶ οἱ τροχίσκοι, οἱ σάπωνες, αἱ ἅλμαι καὶ τὰ ἅλατα τούτων εὑρίσκονται ἐν πᾶσι τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακεμπορείοις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

fr. 2.25
½ ΚΥΤΙΟΝ

ΑΣΘΜΑ

fr. 4
ΤΟ ΚΥΤΙΟΝ

Papier Fruneau.

Ἐμφύσημα, βρογχίτις, δύσπνοια, θεραπεύονται διὰ τοῦ Papier Fruneau, ἀποτελέσματα 45 ἐτῶν, τὸ μόνον ἀναγνωρισθὲν μέσον εἰς τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις τῶν Παρισίων 1839, τῆς Λυῶνος 1894, τοῦ Bordeaux 1895, μεταξὺ τῶν ἐκτεθεισῶν κόνεων, ὑγρῶν καὶ μιγμάτων. Καιόμενος παρὰ τῷ ἀσθενεῖ ἐπιφέρει καταπράϋνσιν τοῦ νοσήματος. Πώλησις ἐν Nantes παρὰ τῷ φαρμακοποιῷ E. Fruneau.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΙΔΩΝ ΕΚ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ

τοῦ κ. W. HALDENWANGEN
Charlottenburg.

Χορηγεῖ πάντα τὰ χρειώδη, κάψας ἰγδία, χωνευτήρια διὰ χημικὰ ἐργαστήρια, ἐργοστάσια καὶ φαρμακεῖα.

MAX KAEHLER & MARTINI

Ἐργοστάσιον χημικῶν, φαρμακευτικῶν καὶ βακτηριολογικῶν συσκευῶν, ὀργάνων, σκευῶν καὶ ὑλῶν.

Καταρτισμὸς πλήρης φαρμακείων.

50 Wilhelmstrasse 50. Berlin W.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΥΝΗΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΙΝΙΝΗΣ

ZIMMER & CIE

à Francfort (Mein).

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΚΙΝΙΝΗ

Μαργαρίται κινίνης **Καταπότια κινίνης**
Σοκολάτα κινίνης εἰς τροχίσκους Ὑποθέματα κινίνης

Κοκαΐνη Κοτοΐνη Παρακοτοΐνη
Sulfonal Φαινασετίνη Μεθασετίνη
Ταννίνη Βισμούθιον Κωδεΐνη
Μορφίνη Σκευάσματα ἰωδίου.

Ἄλατα ἐξανθοῦντα.

Ἐκχυλίσματα φαρμακευτικὰ καὶ ῥοώδη.

Φλοιὸς κίνας καὶ Kousso.

Μόσχος καὶ ὄπιον

Διπλοῦν ἄλας φθοριούχου οὐρανίου καὶ ἀμμωνίου διὰ πειράματα τῶν ἀκτίνων Röntgen.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις
Jobstzimer Francfortmein.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

ΑΧΑΪΑ

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΝ

ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΛΛΑΣ

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ

5 ἐτῶν

Οἶνος ἐπιδόρπιος καὶ ἰαματικὸς

ΚΑΙ

ΚΟΝΙΑΚ

5 ἐτῶν

Γνήσιον ἀπόσταγμα οἴνου.

Τιμαί: Εἰς φράγκα χρυσᾶ, ἢ τὸ ἀντίτιμον εἰς τραπεζογραμμάτια κατὰ τὸ κάμβιον τῆς ἡμέρας.

Μαυροδάφνη: φρ. χρ. 150, δι' 100 κιλ. καθαροῦ ζιγγίου
Κονιάκ: » » 275, δι' 100 λίτρας.

Ἐν βαρελίοις, ἐλεύθερα ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐν Πάτραις.

Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁδὸς Νίκης
Παραπλεύρως Ξενοδοχείου Ἀγγλίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

SAINT-RAPHAËL

Οἶνος τονωτικός, δυναμωτικός, πεπτικός, ἀναπλαστικός, γεύσεως ἐξαιρέτου, ἐνδεικνύμενος ἐπὶ παθήσεων τοῦ στομάχου, χλωρώσεως, ἀναιμίας καὶ ἀναρρώσεως.

Ἑκάστη φιάλη φέρει τὸ σῆμα τῶν ἡνωμένων ἐργοστασίων.

Compagnie
du Vin de Saint-Raphaël
à Valence (Drôme).

Ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις
7 Ὁδὸς Γερανίου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

RUD. SIEBERT. WIEN.

ALSERSTRASSE 19

Προμηθευτὴς τῆς Αὐλῆς

Ἀποθήκη χημικῶν φαρμακευτικῶν σκευῶν καὶ χρησίμων ὡς καὶ ἀντιδραστηρίων διὰ τὴν μικροσκοπικήν, βακτηριολογίαν καὶ οὐροσκοπίαν, ἔτι δὲ δι' ἰατρικὰς καὶ κλινικὰς ἐν γένει ἐξετάσεις.

Χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ μετάλλια τιμῆς εἰς πάσας τὰς ἐκθέσεις.

SALVO-PÉTROLIA

VASELINE

Garantie pure et naturelle.

Blanche Extra | Blonde
» N° 1 | Rouge

H. HUMBLOT

37 RUE BELLEFOND. PARIS

Usine à St Denis.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HERMANN STEINBUCH

Διάδοχος A. Wolff καὶ υἱός.

WIEN καὶ BUDAPEST

V/1 MITTERSTEIG 26 V. BELA UTCZA 3

(Ἱδρυθὲν τῷ 1820).

Ἐργοστάσιον χημικῶν, φαρμακευτικῶν καὶ φυσικῶν συσκευῶν, ὀργάνων καὶ σκευῶν καὶ εἰδῶν λιθογραφικῶν καὶ ἐκ χαρτονίου, ὡς καὶ εἰδῶν ζωγραφικῆς ἐπὶ ὑάλου καὶ πορσελάνης.

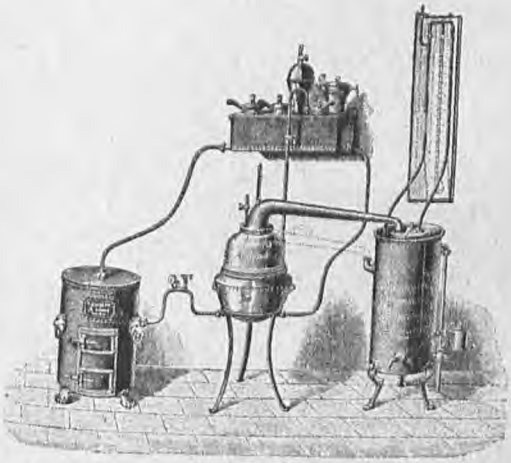

Χορηγεῖ ταχέως πλήρεις καταρτισμοὺς φαρμακείων καὶ χημικῶν ἐργαστηρίων εἰς λίαν εὐώνους τιμάς.

Μεγίστη ἀποθήκη πάντων τῶν ἐξ ὑάλου, πορσελάνης καὶ ἐλαστικοῦ εἰδῶν, τῶν χρησίμων τῇ χημείᾳ καὶ τῇ φαρμακευτικῇ.

Ἀποστέλλονται δωρεὰν ἐπὶ τῇ αἰτήσει κατάλογοι μετ' εἰκόνων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

ΓΝΗΣΙΑ ΔΟΣΙΜΕΤΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

τοῦ Dr BURGGRAEVE

Ἐπινοητοῦ τῆς μεθόδου

Τὸ διεθνὲς δοσιμετρικὸν φαρμακεῖον τοῦ Burggraeve

NUMA CHANTEAUD & CIE

21 Place des Vosges 21. PARIS

Εἶνε τὸ μόνον τὸ ἔχον δικαίωμα τῆς παρασκευῆς τῶν δοσιμετρικῶν σφαιρίων καὶ τοῦ Sedlitz Dr Burggraeve Numa Chanteaud ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Dr Burggraeve.

—

Πᾶσαι αἱ φιάλαι καὶ τὰ κυτία φέρουσι σῆμα ἴδιον μετὰ τῆς φωτογραφίας τοῦ Dr Burggraeve.

—

Ἐφ' ὅλων τῶν σωλήνων, κυτίων καὶ φιαλῶν ζητητέον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Dr Burggraeve καὶ Numa Chanteaud.

—

Πάντα τὰ ἄλλα προϊόντα θεωρητέα ὡς ἀπομιμήσεις καὶ καταδολιεύσεις.

—

Δείγματα φαρμάκων δοσιμετρικῶν μετὰ τῶν σχετικῶν μονογραφιῶν πέμπονται δωρεὰν εἰς πάντα αἰτοῦντα ταῦτα ἰατρόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰδικὸν φάρμακον εἰς τὴν καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητα

Ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Γερανίου 7

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΚΑΣΚΑΡΙΝΗΣ LEPRINCE

Ἕκαστον φιαλίδιον	Δρ.	4.30
Τὰ 10 φιαλίδια	»	41.—

Οἱ κ. κ. ἰατροὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ κυανοῦν τοῦ μεθυλενίου (**Bleu de Méthylène**) γνωρίζουσιν καθαρὸν δύνανται νὰ ἀναγράψωσι τὰ καταπότια **DOUMER**, ὧν ἕκαστον περιέχει 0,05 γραμ. κυανοῦν τοῦ μεθυλενίου κεκαθαρμένου, παρέχονται μετ' ἀποτελέσματος κατὰ τῆς μεσοπλευρίου νευραλγίας, τῆς ἰσχιάδος, τῶν νευριτίδων, τῆς νωτιαίας φθίσεως, τῶν ῥευματισμῶν καὶ τῶν διαφόρων μορφῶν τῆς ἐλείου μιάνσεως.

BLEU DE MÉTHYLÈNE

Φαρμακεῖον V. E DOUMER a la Bastide-Murat (Lot).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρο

ΦΑΡΜΑΚΑ ΑΝΑΠΛΑΣΤΙΚΑ

HYPOPHOSPHITES DU Dr CHURCHILL

Ἀναγραφὴ τῶν νόσων δι' ἃς ἐνδείκνυνται.

Ἐξασθένησις, ἀναιμία, κατάπτωσις ὀδοντοφυΐα, ραχῖτις, φθίσις, βρογχίτης.	**SIROP D'HYPOPHOSPHITE DE CHAUX OU SIROP D'HYPOPHOSPHITE DE SOUDE** Δόσις. Δύο ἢ τρία μεγάλα κοχλιάρια δι' ἡμέρας δι' ἐνήλικας καὶ δύο ἢ τρία μικρὰ δι' ἀνήλικας. Ληπτέον μετ' ὀλίγου ὕδατος πρὸ ἢ μετὰ τὸ γεῦμα.
Χλώρωσις, ὠχρὰ χρώματα, δυσμηνόρροια, ἐξάντλησις τοῦ αἵματος.	**SIROP D'HYPOPHOSPHITE DE FER** Δόσις. Δύο ἢ τρία μεγάλα κοχλιάρια δι' ἡμέρας ἐν ὕδατι, ἢ ὕδατι Seltz πρὸ τοῦ γεύματος. **SIR. D'HYPOPHOSPHITE DE MANGANÈSE** Ἀναγραπτέον ὅπου ὁ σίδηρος δὲν ἀνέχεται. **VIN D'HYPOPHOSPHITE DE MANGANÈSE** Εἷς ἃς δόσεις καὶ τὸ σιρόπιον. **PILULES D'HYPOPHOS. DE MANGANÈSE** Δόσις. 1 — 2 — 3 δι' ἡμέρας.
Βήξ, γρίππη, βρογχίτης, λαιμοῦ νόσοι καὶ βράγχος.	**TABLETTES PECTORALES Dr. CHURCHILL** (δι' ὑποφωσφορώδους ἀμμωνίας). Δόσις. 6—8 τροχίσκοι δι' ἡμέρας, 1 — 3 διὰ παιδία.
Πυρετοί, ἀνορεξία.	**PILULES D'HYPOPHOSPHITE DE QUININE** Δόσις. 1 — 2 — 3 δι' ἡμέρας.
Ἐξασθένησις, ἀπώλεια μνήμης, ἀπώλεια δυνάμεων, ἀδυναμία, ἀναρρώσεις.	**SIROP D'HYPOPHOSPHITE COMPOSÉ Dr. Churchill.** Δόσις. Μέγα κοχλιάριον ἐν ὕδατι κοινῷ ἢ ἐν ὕδατι Seltz δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Εἰδοποίησις. Οἱ κ. κ. ἰατροὶ παρακαλοῦνται νὰ ἀναγράφωσιν εὐδιακρίτως τὰ ἀνωτέρω.

Ἑκάστη φιάλη πέμπεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἅμα τῇ λήψει τοῦ τιμήματος αὐτῆς ἡ φρ.

Μόνος κατασκευαστὴς. **SWANN PHARMACIEN CHIMISTE,**
12 Rue Castiglione, PARIS.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PAUL ALTMANN

LUISENSTRASSE 52 BERLIN N. W.

Ἐργοστάσιον συσκευῶν καὶ σκευῶν

Χημείας, βακτηριολογίας καὶ ὑγιεινῆς

Ἅπαντα τὰ πρὸς συγκρότησιν ἐργαστηρίων ἀπαιτούμενα.

Ταχυτάτη καὶ ἀκριβεστάτη ἐκτέλεσις.

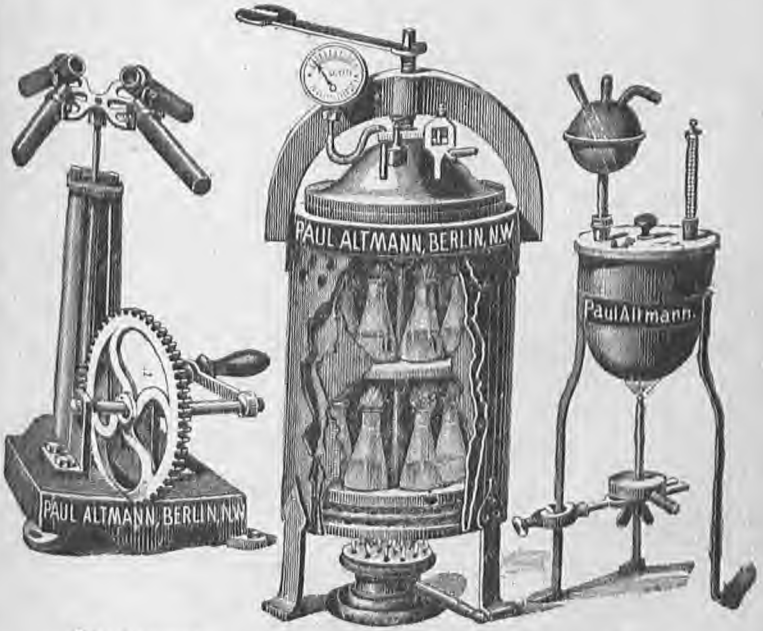

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ. Νέαι ἐγκαθιδρύσεις ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν χημικῶν ργαστηρίων, διὰ **πανεπιστήμια, ἀνωτέρας σχολάς, βακτηριολογικὰ καὶ ὑγιεινὰ ἱνστιτοῦτα καὶ νοσοκομεῖα.**

Κατάλογος μετ' εἰκόνων διαθέσιμος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CÉRÉBRINE

(COCA-THEINE ANALGÉSIQUE PAUSODUN)

Ἡδύποτον εὐάρεστον, συνθέσεως ὡρισμένης, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχον πρὸς τὰ ὀργανοθεραπευτικὰ σκευάσματα. Λίαν ἐνεργὸν καὶ ἀσφαλὲς παυσίπονον. Μέγα κοχλιάριον εἰς πᾶσαν περίοδον τῆς προσβολῆς.

Ἡμικρανίαι, νευραλγίαι, κοπώσεις, ὀδονταλγίαι, ὑσφυαλγίαι, κωλικοὶ ἐμμήνων. Ἡ φιάλη 5 φρ. καὶ 3 φρ.

C. Bromée. Νευρασθένεια, νευρώσεις, ἐγκεφαλικαὶ νόσοι. Ἡ φιάλη 5 φρ.

C. Iodée. Νευραλγίαι ῥευματικαὶ καὶ ἐπίμονοι. Ἡ φιάλη 5 φρ.

C. Bromo-Iodée. Νευραλγίαι τοῦ τριδύμου καὶ νευραλγίαι ἄτακτοι, 1—3 μεγάλα κοχλιάρια δι' ἡμέρας. Ἡ φιάλη 6 φρ.

C. Quinïée. Γρίππη, ἰνφλουέντζα, κόρυζα, πυρετοὶ ἐξανθηματικοί· 1—3 μεγάλα κοχλιάρια δι' ἡμέρας. Ἡ φιάλη 5 φρ.

Kola-Pausodun καὶ Comprimés de Koladone (1 γρμ. ἐκχυλίσματος κόλας ἐν ἑκάστῳ πεπιεσμένῳ). Ἡ φιάλη 4.50, τὸ κυτίον 1.50. Τὰ αὐτὰ διὰ τοὺς διαβητικοὺς 5 φρ. καὶ 1.75 φρ.

Sirop καὶ granulés Fournier toniques glycérophosphatés, ἐνέχοντα 0.5 ἑκατοστογρ. γλυκεροφωσφορικῶν ἑνώσεων (ἀσβέστου, μαγνησίας, καλίου, νατρίου καὶ σιδήρου). Ἡ φιάλη 6 φρ. καὶ 3 φρ. Τὰ αὐτὰ ἄνευ σιδήρου ἢ ἄνευ πακχάρου 6 φρ. καὶ 3 φρ.

Solutions Fournier glycérophosphatées δι' ὑποδορείους ἐνέσεις 0.25 γρμ. δι' ἕκαστον κυβ. ἑκατ. Nº 1, νατρίου Nº 1 δίς, νατρίου καὶ σιδήρου Nº 2, ἀσβέστου, μαγνησίας, καλίου καὶ νατρίου Nº 4, ἀσβέστου, ἀνὰ 0.10 γρμ. δι' ἑκάστην σφαῖραν. Τὸ φιαλίδιον τῶν 10 κυβ. ἑκ. 4 φρ. Κυτίον τῶν 10 σφαιρῶν 1 κυβ. ἑκ. 3 φρ.

Pilules Fournier ἐκ γλυκεροφωσφορικοῦ σιδήρου 0,10 γρμ. καὶ μαγγανίου 0,05 γρμ. Ἡ φιάλη 5 φρ.

Capsules de Thyroïde, ἀνταποκρίνονται εἰς 0,30 γρμ. προσφάτου ὀργάνου, χορηγοῦνται 1—2 δι' ἡμέρας. Ἡ φιάλη 6 φρ.

Σημειώσεις καὶ δείγματα στέλλονται τοῖς αἰτοῦσι

E. FOURNIER, 114, Rue de Province, PARIS καὶ ἐν ἅπασι τοῖς φαρμακείοις, ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. **Κρίνῳ**, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. **Κοσσαπίνῳ** καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. **Fischer.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

FORMOCHLOROL

ΕΝΤΕΛΗΣ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΙΣ

Οἰκιῶν, δωματίων, ἐπίπλων, κλινοστρωμνῶν, ἐνδυμάτων κτλ.

Διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ FORMOCHLOROL

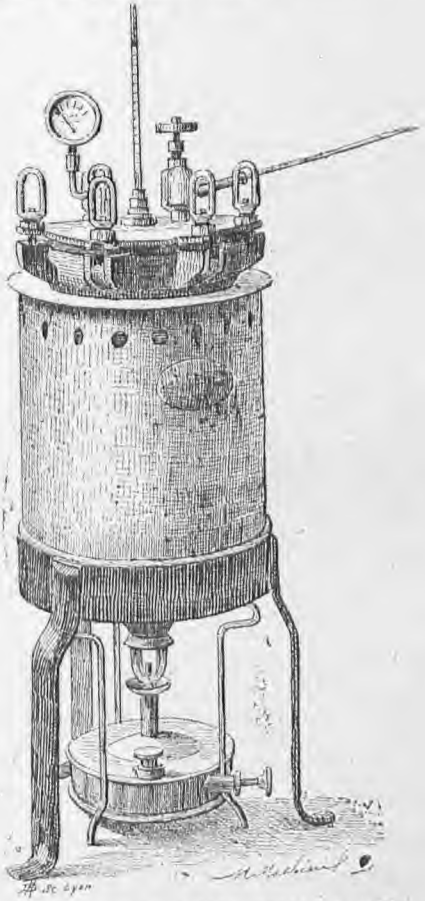

AUTOCLAVE TRILLAT

Μόνος κάτοχος τοῦ μηχανήματος δι' οὗ παράγονται οἱ ἀτμοὶ τοῦ **Formochlorol** ὑπὸ πίεσιν 3 ἀτμοσφαιρῶν.

Α. Σ. ΚΡΙΝΟΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

LA COLA-FOOD

Εἶνε τρόφιμον μᾶλλον ἐνισχυτικὸν καὶ εὔπεπτον τῆς σοκολάτας καὶ τοῦ κακάου, εἶνε ἡ ἔξοχος τροφὴ ἐξησθενημένων ἀτόμων καὶ ἀσθενῶν στομάχων. Τὸ κυτίον ὡς δεῖγμα 0,50 φρ. Τὸ μέγα κυτίον 2.50 φρ. Ἀποθήκη παρὰ τῷ E. Maussey et Cie. 16. Rue du Parc-Royal. Paris καὶ παρ' ἅπασι τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακεμπορείοις.

PILULES SAVONNEUSES BOISSY

Ἐκκοπρωτικά, καθαρτικά, ἀναζωογωνητικά.

Τὰ σαπωνοῦχα καθαρτικὰ καταπότια Boissy εἶνε τὰ μόνα ἐνεργοῦντα ἄνευ κωλικῶν, γαλακτωματοποιούμενα ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος καὶ κατὰ παθήσεων τοῦ ἥπατος.

Εὑρηνται ἐν ἅπασι τοῖς κεντρικοῖς φαρμακείοις.

Τὸ κυτίον 40 καταποτίων 2 φρ. ἄνευ τελῶν ταχυδρομικῶν.

Pharmacie BOISSY. 2 Place Vendôme. PARIS.

ΣΥΣΚΕΥΗ ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΗ

(Signirapparat)

J. POSPISIL Pharmacien

Stefanau — Olmütz.

Χρήσιμος πρὸς σημείωσιν φαρμακευτικῶν ἀγγείων, δοχείων καὶ ἐρμαρίων δι' ἐπιγραφῶν εὐδιακρίτων. Ἐντὸς δύο λεπτῶν δύναται νὰ σημειωθῇ μία ἐπιγραφὴ ἐν μελανῷ, ἢ ἐρυθρῷ, ἢ λευκῷ χρώματι.

Δείγματα πέμπονται δωρεὰν τοῖς αἰτοῦσι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ZANNOS ROCHE & CIE

ATHÈNES

DIPLOMES D'HONNEUR

VINS FINS ROUGES ET BLANCS

Provenant des meilleurs crûs

DES ILES EUBÉE ET PAROS

Clos Parikia. Clos Marmari.

VINS DE LIQUEUR - VINS FONCÉS POUR COUPAGE

VIEILLE EAU-DE-VIE-DE VIN, TYPE COGNAC

Liqueurs Sines – Staphidine

(Sirop de raisins secs).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Poudre Royer

Ἀντιδυσπεπτική, ἐνέχουσα πεψίνην καὶ παγκρεατίνην ἡνωμένας μετὰ ὑπανθρακικοῦ βισμουθίου.

Ἡ κόνις αὕτη ἐνέχει φυράματα πεπτικὰ ὑπὸ τὴν μᾶλλον ἁρμοδίαν μορφὴν διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν διατήρησίν των.

Εἶνε ἀσφαλὲς ἀντιγαστραλγικὸν καὶ ἐνδείκνυται κατὰ τῶν δευτερευουσῶν ζυμώσεων (βουτυρικῶν καὶ ὀξικῶν κτλ.).

Εἶνε στομαχικὸν ἀντισηπτικόν, μὴ ἐρεθιστικόν, ἀπορροφᾷ τὰ μὴ φυσιολογικὰ ὑγρὰ τῶν γαστροεντερικῶν κατάρρων.

Εἶνε ἀντιεξοσμωτικὸν καὶ ἀντιδυσεντερικόν, ἀπορροφᾷ τὰ ἀέρια, εἶνε ἀρσικάκοσμον.

Χρῆσις. Ἓν κοχλιάριον μικρὸν ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ γεύματος.

Αἰτητέον ἐπὶ τῆς φιάλης τὸ σῆμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Βιομηχάνων.

Ἀποθήκη. Pharmacie A. Dupuy

225 Rue Saint Martin

PARIS

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΧΗΜΕΙΑΣ

Δρ. 4.

ΟΔΗΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΥΡΩΝ, ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΘΜΗΣ ΑΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΥΡΟΛΙΘΩΝ

Δρ. 2.

ΝΟΘΕΥΣΕΙΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΓΞΙΣ ΑΥΤΩΝ

Δρ. 1.

ΠΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ

Μέρος Α'. Φάρμακα ἀνόργανα
» Β'. » ὀργανικὰ
» Γ'. » γαληνικά.

Αρμόδια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας 5064

ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΑ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΤΙΜΗΣ

Τὸ **ΑΙΜΑ** εἶνε ἡ **ΖΩΗ**

ΑΝΑΙΜΙΑ — ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ — ΧΛΩΡΩΣΙΣ

Ἀπώλεια δυνάμεων, κατάπτωσις, ἐξάντλησις.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Σιρόπια, κόνεις, καταπότια, ἐλιξίρια καὶ τραγήματα

F. VILLE

Τὰ μόνα ἐνέχοντα τὰ δύο κανονικὰ στοιχεῖα τοῦ αἵματος καὶ ἀναγνωρισθέντα παρὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν. Λίαν ἀφομοιώσιμα, ἀναγεννῶσι τὸ αἷμα ταχύτερον τῶν γνωστῶν σιδηρούχων σκευασμάτων.

Τραγήματα F. Ville
Διὰ γαλακτικῶν σιδηρομαγγανιούχων πικρῶν μιγμάτων.
Κυτίον 3 φρ. $^1/_2$—1.50
4—8 τραγήματα δι' ἡμέρας.

Ἐν ἑνὶ τραγήματι λαμβανομένῳ εὐχερῶς καὶ ὑπὸ τῶν δυσκολωτέρων πασχόντων, περιέχεται εἰδικὴ καὶ βοηθητικὴ σκευασία, συγκροτοῦσα φάρμακα μεγίστης ἐνεργείας. Εὐκόλως ἀφομοιώσιμα συνιστῶνται διὰ γυναῖκας, παιδία καὶ γέροντας.

Τραγήματα F. Ville
Πρωτοϊωδοῦχος σίδηρος καὶ μαγγάνιον μετὰ πικρῶν
Φιάλη 3 φρ. Σιρόπιον 3 φρ.
4—8 δι' ἡμέρας.

Εἰδικὰ φάρμακα βοηθητικὰ δι' ἀναιμίαν, χλώρωσιν, ἀμηνόρροιαν, λευκόρροιαν, λυμφατισμόν, χοιράδας, σίφυλιν, φυματίωσιν.

Καταπότια Dr. Cahours
Ἀνθρακικὸν σιδηρομαγγανιον
ἡ φιάλη 3 φρ.

Ἐξάντλησις τοῦ αἵματος, γενικὴ ἀδυναμία 3 — 6 δι' ἡμέρας.

Κόνις ἀεροφόρος σιδηρομαγγανιοῦχος
ἡ φιάλη 1.50 φρ.

Ἀντικαθιστᾷ τὰ φυσικὰ σιδηροῦχα ὕδατα· κοχλιάριον μέγα μίγνυται μετὰ λίτρου ὕδατος, ὅπερ πίνεται κατὰ ποτήρια μικρά.

Κορδιάλιον F. Ville
ἡ φιάλη 3 φρ.

Τόνωτικὸν τῆς καρδίας. Γενικὸν ἐνισχυτικόν.

F. VILLE
Pharmacien
St. Hilaire du Harcouët (Maude). France.
Paris. Monuot Bartholin rue Grenier St. Lazare 13.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

SCHUTZ'S CHLOROPHYLL

Πράσινος χρωστικὴ οὐσία χρήσιμος πρὸς χρῶσιν ἀλοιφῶν, ἐλαίων, σαπώνων.

100 γρμ. χρωννύουσι 40 — 50 χιλιόγραμμα μάζης δι' ὡραίας πρασίνου χροιᾶς.

1 χιλιόγραμμον πρὸς 14 φλωρίνια.

Ἁρμοδιωτάτη πρὸς χρῶσιν ὀπῶν, οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, εἰδῶν σακχαροπλαστικῆς καὶ ἐδωδίμων ἐν γένει.

Ἐντελῶς ἀβλαβής, ἀναλλοίωτος ἐν τῷ φωτί, διαλύεται ἐν τῷ ὕδατι καὶ παρέχει διαυγὲς διάλυμα (1 : 500—800).

Μετὰ τοῦ δεκαπλασίου ὕδατος ἀπεσταγμένου χρησιμεύει εἰς χρῶσιν τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἡ αὐτὴ χρωστικὴ οὐσία δι' οἰνοπνεύματος σκευασθεῖσα εἶνε ἀναλλοίωτος ἐν τῷ φωτὶ καὶ ἀβλαβής, χρήσιμος πρὸς χρῶσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν (90 %) μεθ' ὧν μίγνυται ἄνευ θολωμάτων.

Apotheker J. F. Schütz,

Wien, XIII/$_3$.

(Autriche).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

COALTAR SAPONINÉ

de LE BEUF, ἐφευρέτου.

Ἡ μόνη φαρμακευτικὴ εἰδικότης,

ΩΣ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟΝ

Γενικῶς παραδεδεγμένη ἐν τοῖς νοσοκομείοις
τῶν Παρισίων ἐν οἷς πάντοτε χρησιμοποιεῖται.

Κέκτηται ἀξιοσημειώτους ἰδιότητας
ἐν τῇ θεραπείᾳ πληγῶν κακῆς φύσεως, ἄνθρακος,
λευκορροιῶν κτλ. κτλ.

ΔΕΝ ΕΙΝΕ

ἐρεθιστική, οὐδὲ καυστικὴ καὶ δηλητηριώδης.

Εἰδικῶς συνιστᾶται

Διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ καθαριότητα τοῦ σώματος.

Εὕρηται ἐν πᾶσι τοῖς φαρμακείοις.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

SERINGUES DE PRÉCISION

Δι' ὑποδορείους ἐνέσεις.

Σύστημα E. FOURNIER

Σύριγγας 1, 3, 6, 10 καὶ 20 κυβ. ἑκ. 15, 16, 23, 28, 31 φρ.

Μετὰ τῶν προσαρτημάτων 23, 26, 34, 39, 40 φρ.

Séro-Récepteur δι' οὗ ἐκτιμᾶται ἡ χρησιμοποιηθησομένη ποσότης ὑγροῦ δι' ὑποδόρειον ἔνεσιν.

Autoclave-Étuve δι' οὗ ἀποστειροῦνται παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς ἐργαλεῖα καὶ ἐπίδεσμοι. Ὑποδοχεῖς πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἀποστειρωμένων ὀργάνων καὶ ἐπιδέσμων.

E. FOURNIER 114, Rue de Provinces, PARIS

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κρίνῳ, ἐν Κων/λει παρὰ τῷ κ. Κοσσακίνῳ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ παρὰ τῷ κυρίῳ J. Fischer.

LA CÉRÉBRINE QUINIÉE

Εἰς τὴν θεραπείαν τῆς γρίππης ἢ τῆς ἰνφλουέντζας ἡ Cérébrine ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτῆς μορφάς, τὰ βοηθητικὰ αὐτῆς, τὰ κάρυα τοῦ Kola καὶ αἱ γλυκεροφωσφορικαὶ ἐνώσεις.

Ἡ Γρίππη ἢ ἰνφλουέντζα προξενεῖ γενικῶς μίαν ἄμεσον ἐπαισθητὴν κατάπτωσιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἕλκει ἐν γένει τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀφαιρεῖ πᾶσαν δύναμιν ἀντιστάσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο παρατηρεῖται κυρίως εἰς τοὺς καχέκτας καὶ τοὺς γέροντας, εἶνε λοιπὸν ἀπαραίτητον νὰ τὴν ἐμποδίσωμεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν της.

Ἡ Cérébrine quinière ἐνεργεῖ κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν ὡς ἀληθὲς εἰδικὸν φάρμακον καὶ ἐξαφανίζει σχεδὸν ἀμέσως τὴν κεφαλαλγίαν καὶ τὴν κατάπτωσιν. Ἡ δόσις εἶνε ἓν μέγα κοχλιάριον (καθαρὸν ἢ μεμιγμένον μετὰ ἴσης ποσότητος Kola Pausodun) ἐντὸς 2 ἢ 3 κοχλιαρίων ὕδατος, νὰ λαμβάνηται εἰς 2 δόσεις ἐν διαστήματι 5—10 λεπτῶν καὶ πάντοτε 3/4 τῆς ὥρας πρὸ ἢ μίαν καὶ ἡμίσειαν μετὰ τὸ φαγητόν. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ δόσις αὕτη 2 ἢ 3 φορὰς ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Εἶνε καλὸν νὰ ἀπαλλάσσωνται τὰ πεπτικὰ ὄργανα καὶ νὰ λαμβάνωνται ἐπὶ μίαν, δύο, ἢ τρεῖς ἡμέρας κατὰ τὸ μέσον τοῦ πρώτου φαγητοῦ 30 ἢ 40 ἑκατοστὰ τοῦ γρμ. θειϊκῆς ἢ γλυκεροφωσφορικῆς κινίνης μεμιγμένης μετὰ 40 ἢ 50 ἑκατοστῶν τοῦ γραμ. βητόλης.

Ἡ δρᾶσις αὕτη τῆς Cérébrine θὰ κατανοηθῇ εὐκόλως, ἐὰν ὑποδείξωμεν ἐν μέρει τὴν σύστασίν της.

Ἡ Cérébrine καθ' ἑαυτὴν εἶνε λίαν εὐαπορρόφητος· πρὸς τούτοις συνενοῖ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰς καταπραϋντικὰς καὶ ἀντιφλογιστικὰς ἰδιότητας τοῦ ἀκονίτου, τῆς λοβελίας καὶ τοῦ πολυγάλου μετὰ τῶν ἀντιπυρετικῶν καὶ τονωτικῶν ἐνεργειῶν τῆς κινίνης.

Ἡ Cérébrine (Coca-theine analgesique Pausodun) σύδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰ ὀργανοθεραπευτικὰ σκευάσματα, ὧν εἶνε πολὺ προγενεστέρα. Ὡς βάσιν ἔχει τὰ κύρια συστατικὰ τοῦ kola, τοῦ καφὲ καὶ τῆς γουαράνας, (κοκαΐνην καὶ τεΐνην) συνδυαζόμενα μετὰ τῆς ἀντιπυρίνης εἰς ἐλαχίστην ποσότητα ἐν ἀλθαιριούχῳ σκευάσματι· ἡ σύνθεσις αὐτῆς εἶνε κάλλιστα ἐξηκριβωμένη. Παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν ἑνὸς ὑγροῦ διαυγοῦς, εὐαρέστου καὶ εὐγεύστου, ἡ δὲ χρῆσίς της εἶνε ἐντελῶς ἀβλαβής.

Πολυάριθμα πειράματα γενόμενα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν νοσοκομείων τῶν Παρισίων ἀπέδειξαν τὴν εἰδικὴν ἐνέργειαν τοῦ φαρμάκου κατὰ τῆς νευρικῆς ἡμικρανίας. Ἐπίσης ἀπέδειξαν καὶ τὴν ἀξιοσημείωτον ταύτην ἰδιότητα, ὅτι, ἐὰν ἑνωθῇ μετὰ ὡριαμένων βοηθητικῶν οὐσιῶν, οἷον τοῦ βρωμίου, τοῦ ἰωδίου, ἢ τῆς κινίνης, ἀποκτᾷ χωρὶς νὰ χάσῃ τι ἐκ τῆς ἐνεργείας της ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, μίαν ἐνίσχυσιν τῆς ἐνεργείας της ἀπορρέουσαν ἐκ τῶν προσμιγμάτων. Οὕτω λοιπὸν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ βρωμίου (Cérébrine bromée) ἐνεργεῖ βελτιώτερον καὶ ὡς ἐν ἀληθὲς εἰδικὸν φάρμακον εἰς τοὺς νευροπαθεῖς καὶ νευρασθενικούς, ἐν συνδυασμῷ μετὰ ἰωδίου (Cérébrine jodée) ἡ ἐνέργειά της εἶνε πλέον ἐπιτυχὴς εἰς τὰς ἰδιοσυστατικὰς νευραλγίας καὶ εἰς ὅλας τὰς μορφὰς τοῦ ἀρθριτισμοῦ. Ἐν συνδυασμῷ μετὰ βρωμίου καὶ ἰωδίου (Cérébrine bromo-jodée) παρέχει ἀποτελέσματα ἀνέλπιστα κατὰ τῶν ἀτάκτων νευραλγιῶν, οἷον προσωπαλγιῶν, ἰσχυαλγιῶν καὶ ἀταξικῶν ἀλγῶν. Ἐν συνδυασμῷ μετὰ κινίνης (Cérébrine quinée) παρέχει ἄμεσα ἀποτελέσματα κατὰ ψύξεων, καταπτώσεων, ἐξανθηματικῶν πυρετῶν, τῆς πνευμονίας, ὅταν καὶ ἐναντίον τοῦ καμάτου καὶ τῆς κοπώσεως.

Ἡ Cérébrine ἐπομένως ὑφίσταται ὑπὸ ἓξ διαφόρους μορφάς. Ἡ Cérébrine τὴν ὁποίαν δυναμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰς ὅλα τὰ ὑποκείμενα καὶ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς ἡμικρανίας καὶ τῆς νευραλγίας ἐν τῇ ἀρχῇ της, ἐναντίον σκοτοδινιῶν ἐκ στομαχικῶν διαταράξεων, πρὸς νευραλγίας τῆς κύστεως καὶ ὀσφυαλγίας.

Ἡ βρωμιοῦχος Cérébrine, ἡ ἰωδιοῦχος, ἡ βρωμο-ἰωδιοῦχος καὶ ἡ κινιοῦχος Cérébrine.

Ἡ δόσις διὰ τοὺς ἐνήλικας εἶνε ἓν μέγα κοχλιάριον ἐντὸς 2 κοχλιαρίων ὕδατος, ἢ ἐντὸς ἐγχύματος ἀνθέων φιλύρας ἢ νάρδου νὰ λαμβάνηται εἰς δύο δόσεις ἐν διαστήματι ½ ἢ 10 λεπτῶν, ἀλλὰ πάντοτε τρία τέταρτα τῆς ὥρας πρὸ ἢ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸ φαγητόν.

Ἡ Cérébrine δίδεται εἰς ἑκάστην περίοδον τῆς προσβολῆς καὶ κατὰ προτίμησιν κατὰ τὴν ἀρχήν της, ἀλλὰ κατὰ γενικὸν τρόπον, τὴν πρωΐαν κατὰ τὴν ἐξέγερσιν, εἴτε πρὸ τοῦ δείπνου ἢ πρὸ τῆς κατακλίσεως μέχρις ἐπιτυχοῦς ἀποτελέσματος.

Ἡ Cérébrine ἁπλῆ ἢ βρωμιοῦχος συμφώνως μὲ τὴν μᾶλλον ἢ ἧττον νευρικὴν κατάστασιν τοῦ ὑποκειμένου ἐνεργεῖ ἀσφαλῶς καὶ σχεδὸν στιγμιαίως, ἐναντίον τῶν κατὰ τὴν ἔμμηνον ῥύσιν κωλικῶν· αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ τὴν λαμβάνωσιν ἐν παντὶ χρόνῳ.

Ἡ προσθήκη τοῦ Kola-Pausodun (ἐλιξίριον προσφάτων καρύων Kola) ἐν ἴσῃ ποσότητι, αὐξάνει ἐπαισθητῶς τὴν ταχύτητα καὶ τὴν διάρκειαν τῶν ἀποτελεσμάτων του.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάρσης

Ἀναφέρονται εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς Cérébrine πολυάριθμοι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ποικιλιῶν της.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἕνεκεν αἰσθήματός τινος, ὅπερ δοκιμάζουσιν ἅπαντες οἱ πρακτικοί, δὲν φέρουσι τοῦ συγγραφέως των εἰμὴ τὸ ἀρχικὸν γράμμα μετὰ τῆς κατοικίας των ὡς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν.

Παρατοῦμεν διὰ τινων λέξεων ἐπὶ τῶν τονωτικῶν των μᾶλλον καταλλήλων εἰς τὸ νὰ συμπληρώσωσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς Cérébrine παρὰ τοῖς ἀναρρωνύουσι τοῖς καταβεβλημένοις καὶ τοῖς νευρασθενικοῖς.

Αἱ μᾶλλον συνήθεις εἶνε ἀναμφισβητήτως αἱ σκευασίαι αἱ ἔχουσαι βάσιν τὸ γλυκεροφωσφορικὸν ὀξὺ τὸ ὁποῖον παρουσιάζει μετ' αὐτῆς μεγάλην σχέσιν ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ ἔχουσαι ὡς βάσιν τὰ πρόσφατα κάρυα τοῦ Kola, ἅτινα ὀφείλουσι τὰς ἰδιότητας αὐτῶν εἰς τὴν καφεΐνην καὶ θεοβρωμίνην. Ἑκάστη σκευασία γλυκεροφωσφοροῦχος περιέχουσα εἰνόπνευμα ἐν ἐλαχίστῃ ἀναλογίᾳ ὁποίαν οἱ οἶνοι καὶ τὰ ἐλιξίρια κτλ. δὲν εἶνε σταθερὰ καὶ δέον νὰ ἀποκλείηται τῆς θεραπευτικῆς. Τὰ γλυκεροφωσφοροῦχα πράγματι — ὡς ἐντελῶς ἀδιάλυτα ἐν οἰνοπνεύματι — εὑρίσκονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐντελῶς ἐν καθιζήσει ἐν τοιούτοις οἰνοπνευματούχοις διαλύμασιν.

Αἱ σκευασίαι αὗται διαιροῦνται εἰς τρία· εἰς ἐνάζυμα, σιρόπια καὶ κοκκώδη (granules), τὰ ὁποῖα ἀνταποκρίνονται ἀκριβέστατα εἰς τὸν τύπον τὸν ἀνακοινωθέντα εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ Albert Robin.

Ἑκάστη δόσις περιέχει 0,5 ἑκ. τοῦ γρμ. γλυκεροφωσφορικοῦ ἀσβεστίου, σιδήρου, μαγνησίου, καλίου καὶ νατρίου, ἐν συνδυασμῷ μετὰ μαλτίνης, πεψίνης, κυάμων τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου (ἀπὸ 0,01—0,02 γρμ.) καὶ ἐκχυλίσματος τῶν προσφάτων καρύων τοῦ Kola. Χορηγοῦνται ἐπίσης ἄνευ σιδήρου, ὅστις ἐν τούτοις δὲν φαίνεται νὰ προξενῇ ἐνταῦθα ὑδραιμίαν τῶν γνωστῶν διαταράξεων τῶν σιδηρούχων σκευασιῶν. Πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀκριβῶς ἐν μέσῳ τῶν κυρίων γευμάτων· ἡ συνήθης δόσις εἶνε ἓν ἐνάζυμον ἢ ἓν μέγα κοχλιάριον ἐκ τοῦ σιροπίου ἢ ἓν μικρὸν κοχλιάριον ἐκ τοῦ κοκκώδους. Ἀπὸ ἡ δὶς τῆς ἡμέρας, μετὰ 10 ἢ 15 ἡμέρας διακόπτομεν τὴν χρῆσιν ἐπὶ 7 ἕως 8 ἡμέρας καὶ εἶτα ἐπαναλαμβάνομεν αὐτήν. Πλὴν τῶν δυσκολιῶν πρὸς παρασκευὴν τῶν ἐναζύμων, πρέπει νὰ προφυλάσσωμεν αὐτὰ ἐκ τῆς ὑγρασίας τοῦ ἀέρος ἕνεκα τῆς μεγάλης ὑγροσκοπικότητος τῶν συστατικῶν αὐτῶν, κυρίως τῶν γλυκεροφωσφορικῶν ἁλάτων τοῦ νατρίου καὶ καλίου. Πρὸς τούτοις ἐξησφαλίσαμεν διὰ τὰ ἐνάζυμα ταῦτα μίαν σύστασιν σταθερὰν καὶ πρὸς ἄριστον διάρκειαν, χάρις εἰς τὸ ἁρμητικὸν καὶ προφυλακτικὸν ἀφράγισμα τῶν φιαλιδίων.

Τὸ σιρόπιον (τονωτικὸν σιρόπιον τοῦ Fournier Γλυκεροφωσφοροῦχον) παρασκευάζεται κυρίως διὰ σιροπίου τῶν κερασίων, εἶνε διαυγές, ἄγευστον καὶ σταθερόν, ἡ δόσις αὐτοῦ εἶνε ἓν μέγα κοχλιάριον.

Ἡ δόσις ἑνὸς μικροῦ κοχλιαρίου τοῦ κοκκώδους (Granulés Fournier) ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὴν δόσιν τοῦ σιροπίου.

Αἱ δύο αὗται τελευταῖαι σκευασίαι δυνατὸν νὰ χορηγῶνται καὶ ἄνευ σακχάρου πρὸς χρῆσιν τῶν διαβητικῶν.

Τέλος ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ στομαχικὴ πέψις παρουσιάζει δυσκολίας ἢ ταραχὰς ὑπάρχει μία τετάρτη σκευασία δηλ. τὰ γλυκεροφωσφοροῦχα διαλύματα τοῦ Fournier πρὸς ἐνέσεις ὑποδερμικὰς τὰ ὁποῖα ἐνέχοντα 25 ἑκατοστόγραμμα ἅλατος καθαροῦ καὶ ἀνύδρου ἐν ἑνὶ κυβ. ἑκατοστομέτρῳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κέρκυρ

Τα διαλύματα ταῦτα, ἅτινα πρέπει πάντοτε νὰ εἶνε διαυγῆ, παρέχονται εἰς φιαλίδια τῶν 10 ἐνέσεων ἢ εἰς κυτία τῶν δέκα μικρῶν σφαιρῶν ἐνὸς κυβ. ἑκατοστομ., ἡ δόσις αὐτῶν εἶνε μία ἕως δύο σφαῖραι καθ' ἑκάστην, ἡ μᾶλλον ἐν χρήσει διάλυσις εἶνε ἡ τοῦ γλυκεροφωσφορικοῦ νατρίου καθαροῦ (N° 1). Παρασκευάζομεν ἐπίσης διαλύσεις :

Γλυκεροφωσφορικοῦ ἀσβεστίου, μαγνησίου, νατρίου, καλίου (N° 2) σιδήρου καὶ νατρίου (N° 3) καὶ ἀσβεστίου καὶ νατρίου (N° 4). Αἱ ἐνέσεις τῶν διαλυμάτων τούτων πρέπει νὰ εἶνε ἀνώδυνοι. Τὸ διάλυμα (N° 3) περιεῖχεν ἄλλοτε τὴν προσθήκην γλυκεροφωσφορικοῦ σιδήρου ἐν τῷ διαλύματι (N° 2), κατὰ τὴν ἔνεσιν προεκάλει ἄλγος, δι' ὃ καὶ ἐγκατελείφθη. Τὸ καθαρὸν γλυκεροφωσφορικὸν ἀσβέστιον εἶνε μόλις διαλυτὸν ἐν ὕδατι 3 °/₀ καὶ τὰ διαλύματά του εἶνε ἀσταθῆ, δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ διὰ τὰς ἑνώσεις τοῦ ἄλατος τοῦ ἀσβεστίου μετὰ τοῦ νατρίου.

Ὀλίγα τινὰ μόνον θὰ εἴπωμεν ὡς πρὸς τὴν σκευασίαν τοῦ Kola.

Τὸ Kola Parisodin (ἐλιξίριον Kola) περιέχει 5 γρμ. προσφάτων καρύων ἐν ἑνὶ ποτηρίῳ ποτοῦ· τοῦτο εἶνε σκευασία πυκνή, δραστηρία καὶ ἄγευστος. Ἡ συνήθης δόσις εἶνε ποτήριον ποτοῦ μετὰ τὸ φαγητόν, κατὰ προτίμησιν δὲ μετὰ τὸ τῆς μεσημβρίας ἢ ἐν περιπτώσει κοπώσεως ἢ ἐξαντλήσεως εἶνε ἀδιάφορον κατὰ ποίαν ὥραν. Ἓν μικρὸν ποτήριον ποτοῦ περιέχον 1/3 Cérébrin καὶ 1/3 Kola Parisodin λαμβανόμενον τὴν πρωΐαν ἐπιφέρει ἄριστα ἀποτελέσματα διεγέρσεως ἐπὶ καταπτώσεων, κοπώσεων καὶ ἐξαντλήσεως.

Τὰ πεπιεσμένα τοῦ Koladone περιέχουσιν 1 γρμ. προσφάτων καρύων τοῦ Kola. Πρακειμένου περὶ δόσεως ἀκριβοῦς καὶ πάντοτε ἴσης τὸ κοκκῶδες πρὸ πάντων δέον νὰ προτιμᾶται, διότι ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶνε καὶ εὐκολώτερον φορητόν, διότι ἐκ τοῦ ἐγκολπίου κυτίου δύναται νὰ λαμβάνῃ μίαν ἢ δύο δόσεις τοῦ κοκκώδους πανταχοῦ καὶ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν καὶ εἰς οἱανδήποτε ὥραν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ χρῆσις τοῦ εἰνοπνεύματος ἀντενδείκνυται, 5 πεπιεσμένα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς ἓν ποτήριον τοῦ ὑγροῦ τοῦ Kola Parisodin, ἐξ ὅλων τῶν σκευασιῶν τοῦ Kola, αὗται ἀναμφισβητήτως εἶνε εὐαρεστότεραι καὶ πρακτικώτεραι.

Ἡ προσθήκη ἐκχυλίσματος κίνας ἢ μίγματος ἐκχυλίσματος κίνας καὶ ῥήου ἐπιτρέπει πρὸς τούτοις ἐν καιρῷ καυσώνων ὡς ἐν θερμαῖς χώραις νὰ ἀντιδρᾷ κατὰ τῆς δίψης καὶ κατὰ τῶν πυρετῶν, ὡς καὶ κατὰ τῆς κοπώσεως, κατὰ τῆς ἐξαντλήσεως καὶ τῆς ἐντελοῦς καταπτώσεως.

Δύναταί τις νὰ προμηθευθῇ τὰ προϊόντα ταῦτα εἰς ἑκάστην χώραν παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν καὶ ἐκ τοῦ φαρμακείου τοῦ **Printemps** καὶ παρὰ τοῦ

M. EUGÈNE FOURNIER 114 Rue de Province. PARIS

τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν δείγματα καὶ βιβλιάρια εἰκονογραφημένα τῶν ἐργαλείων καὶ τῶν συσκευῶν ἀκριβείας. Ἰδίως δὲ τὴν ὑποδερμικὴν σύριγγα ὑπ' ἀριθμὸν 1, 3, 6, 10, 20 κυβ. ἑκατοστ. εὐκόλως ἀποστειρουμένην καὶ τὸν Serilisateur Autoclave τὸν χρησιμοποιούμενον πρὸς ἀποστείρωσιν τῶν παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς ἐργαλείων καὶ ὀθονίων καὶ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς βακτηριολογικὰς καλλιεργείας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΝ

ΟΔΗΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΕΔΩΔΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ

Ὑφασμάτων, δερμάτων, χρωστικῶν, καυσίμων, φωτιστικῶν καὶ οἰκοδομησίμων ὑλῶν, μετάλλων καὶ μεταλλοκραμάτων καὶ εἰδῶν χρησίμων τῇ στρατιωτικῇ καὶ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Χρήσιμος δι' Ἰατρούς, Φαρμακοποιούς,
Ἀξιωματικούς, Μηχανικούς, Ἀστυνομικούς,
Ἀνακριτικοὺς καὶ Τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους,
Βιομηχάνους καὶ Ἐμπόρους.

ΥΠΟ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Καθηγητοῦ τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΚΑΙ

ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Χημείας ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΥΛΛΗΝΗ

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΚΑΙ ΛΟΥΤΡΑ

ΑΝΑΔΟΧΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

Τὰ Λουτρὰ τῆς Κυλλήνης ἀποκαθίστανται δημόσιαι διὰ τῶν ἀφειδῶν θυσιῶν τῆς ἀναδόχου Ἑταιρίας, τὰ ἄριστα τῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναλύσεως τῶν ὑδάτων τῶν πηγῶν καὶ τῶν φιαλῶν παρὰ διασήμων χημικῶν, καὶ τοῦ ἐν Βισβάδῃ καθηγητοῦ τῆς χημείας Dr M. Fresenius, ἐκ τῶν ἰατρικῶν πορισμάτων, καὶ ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἰατρῶν τῶν Λουτρῶν ἐπισήμως βεβαιωθεισῶν, καταφαίνονται αἱ θαυμαστουργοὶ ἰδιότητες αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν δὲ περίοδον γίνονται γνωστὰ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν ποιουμένων χρῆσιν αὐτῶν· ἰδιαζόντως, δραστικώτατα καὶ λυσιτελέστατα ἀποδεικνύονται ἐναντίον χρονίας λαρυγγίτιδος, βρογχικοῦ κατάρρου, ἄσθματος, ἀρχομένης πνευμονικῆς φθίσεως, χρονίας φαρυγγίτιδος, γαστρικοῦ κατάρρου, κατὰ δυσπεψιῶν, κυστίτιδος, χρονίας βλεννορροίας, τραχίτιδος, ρινίτιδος, κατὰ τῶν νόσων τῆς βλεννομεμβράνης τῆ μήτρας καὶ τοῦ κόλεου, τῆς δυσμηνορροίας, κατὰ στειρώσεων, αἱμορροΐδων, κατὰ παντὸς νοσήματος τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ καταρρωδῶν παθήσεων, κατὰ ἀνιαμιῶν καὶ καχεξιῶν, κατὰ τῶν νοσημάτων τοῦ δέρματος, ἐκ ψυθρακίων, βλατίδων ἢ φλυκταινῶν (ἔκζεμα, ἕρπος, ἀκμή, πέμφυξ, κνήμη, ἔκθυμα) πυτιριάσεων, καθολικῆς σιφιλίδος, θεραπευομένης ῥιζικῶς, ἐπουλουμένων καὶ τῶν μᾶλλον δυσεπουλώτων ἑλκῶν· διὰ τῆς ἀναλόγου δὲ τεχνικῆς θερμάνσεως, κατὰ τῶν μυϊκῶν ἢ ἀρθριτικῶν ρευματισμῶν, τῶν νευραλγιῶν ἐν γένει, ἰσχιάδος, ἡμικρανίας, προσωπαλγίας κ.τ.λ.

Τὸ μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐφάμιλλον πρὸς τὰ πρώτης τάξεως εὐρωπαϊκὰ τοιοῦτα κατάστημα τῶν λουτρῶν μὲ τοὺς μαρμαρίνους ἰδιαιτέρους λουτῆρας καὶ τὰς μαρμαρίνας δεξαμενάς του, ἐπλουτίσθη διὰ τῶν νεωτέρων μηχανημάτων δι' εἰσπνοάς, γαργαρισμούς, ψεκασμοὺς κλπ.

Λουτῆρες ἰδιαίτεροι διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ δερματικῶν νοσημάτων. Μέγα ξενοδοχεῖον, ξενῶνες, ἑστιατορία, καφενεῖον, ἀγορά, πλατεῖα ἐν ᾗ κατὰ τὴν περίοδον τῶν λουτρῶν παιανίζει ἄριστα κατηρτισμένη μουσική, ὁδοὶ δενδρόφυτοι, πυκνὰ δάση εὐκαλύπτων διαμονὴ ἄνετος, ὑγιεινὴ καὶ προσιτὴ εἰς πάντα τὰ βαλάντια, θαλάσσια λουτρά, ταχυδρομεῖον, τηλέγραφος, ἀστυνομία.

Συγκοινωνία Σιδηροδρομικὴ καθημερινή· κατὰ τὰς ἑορτὰς ἔκτακτοι ἀμαξοστοιχίαι μὲ ἔκπτωσιν. Ἐκδρομαὶ δι' ἀτμοπλοίων.

Ἐπιστημονικὴ μελέτη καὶ κρίσεις ἰατρῶν πέμπονται τῷ αἰτοῦντι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΧΗΜΙΚΟΝ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

ΗΤΟΙ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ

Vademecum der Chemie τοῦ **Dr. Mai**

ΥΠΟ

ΤΗΛ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ

ΥΦΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1894

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν κάτωθι ὑπογραφὴν καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πολλάκις παρετήρησα ὅτι οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς, τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς φαρμακευτικῆς πολλοὺς καταβάλλουσι κόπους πρὸς συγγραφὴν πλημμελῶν σημειωμάτων, ἅτινα πομπωδῶς καλοῦσι περιλήψεις καὶ ἅτινα χρησιμεύουσιν αὐτοῖς ἰδίᾳ διὰ τὰς πρὸ τῶν ἐξετάσεων μελέτας. Εἰς τοὺς φοιτητὰς τούτους ἐπιθυμῶν νὰ φανῶ χρήσιμος ἀπεφάσισα νὰ φέρω εἰς φῶς τὸ παρὸν χημικὸν ἐγκόλπιον.

ΤΗΛ. ΚΟΜΝΗΝΟΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ ΧΗΜΕΙΑ

Α. Ἀμέταλλα

Ὑδρογόνον 1
Ὀξυγόνον ..... 2—5
Ὄζον 6
Χλώριον, Βρώμιον, Ἰώδιον, Φθώριον 6
Αἱ ὑδρογονοῦχοι αὐτῶν ἑνώσεις ..... 7—8
Αἱ ὀξυγονοῦχοι » » 9
Θεῖον, ὑδρόθειον, θειῶδες ὀξύ, θεϊκὸν ὀξύ ..... 10—12
Ἄζωτον, ἀμμωνία, νιτρικὸν ὀξύ, νιτρῶδες ὀξύ, ὀξείδιον ἀζώτου, ὑποξείδιον ἀζώτου ..... 12—16
Φωσφόρος, φωσφοροῦχον ὑδρογόνον, φωσφορικὸν ὀξύ, φωσφορῶδες ὀξύ, ὑποφωσφορῶδες ὀξύ, χλωριοῦχος φωσφόρος ..... 16—19
Χαρακτηρισμὸς τῶν ὀξέων 18
Ἀρσενικόν, ἀρσενικοῦχον ὑδρογόνον, τριοξείδιον ἀρσενικοῦ, ἀρσενικικὸν ὀξύ, θειοῦχοι ἑνώσεις τοῦ ἀρσενικοῦ ..... 19—21
Ἀντιμόνιον, ἀντιμονιοῦχον ὑδρογόνον, ἀντιμονιῶδες ὀξύ, ἀντιμονιακὸν ὀξύ, θειοῦχοι ἑνώσεις τοῦ ἀντιμονίου 21
Βόριον, βορικὸν ὀξύ 22
Πυρίτιον, πυριτικὸν ὀξύ 22
Ἄνθραξ, πρωτοξείδιον τοῦ ἄνθρακος, διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος ..... 23—25
Ἀήρ 25
Θεωρητικαὶ παρατηρήσεις, ἄτομον, μόριον, ἀτομικότης, ἕνωσις χημική .. 22—28

Β. Μέταλλα

Γενικὰ περὶ μετάλλων 29

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εὕρεσις τῶν μετάλλων καὶ τῶν ἐνώσεων αὐτῶν 3 πίνακες..... 30—34
Παρασκευὴ καὶ ἰδιότητες τῶν μετάλλων. 35—42
Τῶν ὀξειδίων καὶ τῶν ὑδροξειδίων τῶν μετάλλων 42—48
Τῶν ἁλογονούχων ἐνώσεων τῶν μετάλλων.... 48—53
Τῶν θειικῶν ἐνώσεων τῶν μετάλλων ..... 53—56
Τῶν θειούχων ἐνώσεων τῶν μετάλλων..... 56—58
Τῶν ἀνθρακικῶν ἐνώσεων τῶν μετάλλων..... 58—62
Τῶν νιτρικῶν καὶ νιτρωδῶν ἐνώσεων τῶν μετάλ. 62—64
Τῶν πυριτικῶν, βορικῶν καὶ φωσφορικῶν ἐνώσεων τῶν μετάλλων .... 64—67
Τῶν λοιπῶν ἐνώσεων τῶν μετάλλων..... 68—71

Γ. Στοιχεῖα ἀναλύσεως χημικῆς

Ποιοτικὴ ἀνάλυσις τῶν βάσεων 72
Αἱ χαρακτηριστικαὶ ἀντιδράσεις ποιοτικαὶ καὶ ποσοτικαὶ
Τῶν ἀμετάλλων..... 74—78
Τῶν μετάλλων ..... 78—80

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ

Ι Λιπαραὶ ἐνώσεις

Ἀνοικοδόμησις τῶν σπουδαιοτέρων ὀργανικῶν ἐνώσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀτομικότητος.... 81
Ὑδρογονάνθρακες..... 82
Ἁλογονοῦχα παράγωγα..... 83
Ὀξυγονοῦχοι ἐνώσεις..... 84—89
Ἀζωτοῦχοι ἐνώσεις..... 89—92
Παρασκευὴ καὶ ἰδιότητες τῶν κυριωδεστέρων ὀργανικῶν ἐνώσεων
Ὑδρογονάνθρακες
Μεθάνιον, Αἰθυλένιον, Ὀξυλένιον..... 92—93
Ἁλογονοπαράγωγα
Χλωριοῦχον μεθύλιον, ἰωδιοῦχον μεθύλιον, χλω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ριοῦχον αἰθυλένιον, χλωριοφόρμιον, ἰωδιοφόρμιον..... 93—95
Πνεύματα
Μεθυλικόν, αἰθυλικόν, ἀμυλικόν, γλυκερίνη.. 95—96
Αἰθέρες..... 96—97
Ἁλδεύδαι, αἰθυλαλδεύδη, χλωριάλη, ἀκρολεΐνη 97—98
Κετόναι, ὀξόνη..... 98
Θειοῦχοι ἑνώσεις, μερκαπτάνη, θειαιθήρ, θειοῦχος ἄνθραξ..... 98—99
Ὀξέα.
Μυρμηκικόν, ὀξεικόν, βουτυρικόν, παλμιτικόν, στεατικόν, ἐλαϊκόν..... 99—100
Ὀξαλικόν, ἠλεκτρικόν..... 100—101
Γαλακτικόν, μηλικόν, τρυγικόν..... 101—102
Ἐστέρες
Ὀξεικὸς ἐστήρ, λίπη..... 102—103
Ἀζωτοῦχα παράγωγα.
Ἀμίναι, οὐρία, οὐρικὸν ὀξύ, γλυκόκολλα, ἀλανίνη, λευκίνη, ἀσπαραγινικὸν ὀξύ, ὑδροκυανικὸν ὀξύ,..... 103—106
Κυανιοῦχον κάλιον, σιδηροκυανιοῦχον κάλιον κίτρινον, σιδηροκυανιοῦχον κάλιον ἐρυθρόν θειοκυανιοῦχον κάλιον, κυανικὸν ὀξύ, κυάνιον 106—107
Ὑδατάνθρακες
Σταφυλοσάκχαρον, ὀπωροσάκχαρον, καλαμοσάκχαρον, γαλακτοσάκχαρον, ἄμυλον κυτταρίνη..... 107—110

II. Παράγωγα Βενζολίου

Ἀνάπτυξις τῶν κυριωδεστέρων ἑνώσεων..... 111—112
Νόμοι ἰσομερείας..... 112—114
Παρασκευὴ καὶ ἰδιότητες τῶν κυριωτέρων ἀρωματικῶν ἑνώσεων..... 113—117
Ναφθαλίνη, τερπέναι. πυριδίνη, ἀλκαλοειδῆ. 118—120

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ξηρά ἀπόσταξις τῶν λιθανθράκων 120
Προσδιορισμὸς τῶν μοριακῶν τύπων 121
Κρυσταλλικαὶ μορφαὶ τῶν σπουδαιοτέρων ὀρυκτῶν ..... 123—124
Διμορφισμὸς ἰσομορφισμός ..... 123—124
Πίναξ ἐμφαίνων τὴν παρασκευὴν τῶν κυριωτέρων ἑνώσεων ..... 125—143

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ.	4	Στοῖχο;	5	ἀντὶ	στρόφυγγος	γράφε	στρόφιγγος
»	14	»	27	»	τούτου	»	τοῦτο
»	16	»	3	»	Cl S	»	Cl καὶ S
»	19	»	13	»	λαμβάνονται	»	λαμβάνεται
»	»	»	17	»	λαμβάνεται	»	λαμβάνονται
»	23	»	8	»	Na_2SiO_2	»	Na_2SiO_3
»	28	»	1	»	Πρὸς λύσιν	»	Ὁ πρὸς λύσιν
»	29	»	21	»	Βόριον	»	Βάριον
»	40	»	2	»	τετηκὸς	»	τετηκὼς
»	45	»	1	»	πυρούμενουν	»	πυρουμένου
»	»	»	21	»	ὑπύλλειμα	»	ὑπόλειμμα
»	47	»	30	»	διαλοτῶν	»	διαλυτῶν
»	70	»	17	»	ὀξειδοτικὸν	»	ὀξειδωτικὸν
»	78	»	7	»	ἰώδει	»	ἰώδῃ
»	78	»	20	»	S_2	»	Sr
»	78	»	27	»	πυκτῶδες	»	πηκτῶδες
»	87	»	15	»	COOτρυγικὸν	»	COOH τρυγικὸν
»	117	»	18,19,23,26	»	τανίνη	»	ταννίνη
»	141	»	12	»	KCN	»	HCN
»	143	»	3	»	$CC_{10}H_{16}$	»	$C_{10}H_{16}$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ ΧΗΜΕΙΑ

Α. ΑΜΕΤΑΛΛΑ

Ὑδρογόνον (Η).

Εὕρεσις. Ἐν ἐλευθέρᾳ καταστάσει ἐπὶ τοῦ γηίνου πλανήτου εἰς ποσὰ ἐλάχιστα (ἀέρια ἡφαιστείων). Ἐν τῇ ἡλιακῇ φωτοσφαίρᾳ εἰς ποσὰ παμμέγιστα. Ἡνωμένον μεθ' ὑδρογόνου ὡς ὕδωρ.

Ἐξαγωγή. Ι. Ἐκ τοῦ ὕδατος

1. Δι' ἠλεκτρολύσεως, ὁπότε τὸ Η εὑρίσκεται εἰς τὸν ἀρνητικὸν πόλον.
2. Δι' ἀφαιρέσεως ὀξυγόνου
   α) Διὰ καλίου ἢ νατρίου ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ.
   β) Διὰ σιδήρου ἐν ἀνωτέρᾳ (ὑδρατμοὶ ἄνωθεν διαπύρου σιδήρου).

ΙΙ. Τῇ ἐπιδράσει ὀξέων ἐπὶ μετάλλων ἰδίᾳ δὲ θετικοῦ ὀξέος ἐπὶ ψευδαργύρου

$$H_2SO_4 + Zn = ZnSO_4 + H_2.$$

Γενικαὶ μέθοδοι ἐξαγωγῆς τῶν σωμάτων. Οἱονδήποτε σῶμα δύνανται μόνον χημικῶς ὁμοειδὲς σῶμα νὰ ἐλευθεροποιήσῃ ἢ νὰ ἐκτοπίσῃ ἔκ τινος ἑνώσεως δηλ.

Τὸ στοιχεῖον ἐκτοπίζει μόνον στοιχεῖον,
Τὸ ὀξὺ » » ὀξύ,
Ἡ βάσις » » βάσιν.

Ἰδιότητες. Τὸ Η εἶναι ἄχρουν, διαφανές, ἄοσμον καὶ ἄχυμον ἔχον τὸ μικρότερον εἰδικὸν βάρος (κατὰ $\frac{1}{14,4}$ ἐλα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φρότερον τοῦ ἀέρος) καὶ μεγάλην πρὸς τὸ ὀξυγόνον συγγένειαν, διὰ τοῦτο καίεται ἐν τῷ ἀέρι.

Ὀξυγόνον O (16).

Εὕρεσις. *Ἐλεύθερον* ἐν τῷ ἀέρι, οὗτινος ἀποτελεῖ τὰ 21% κατ' ὄγκον. *Ἡνωμένον* α) μεθ' ὑδρογόνου ὡς ὕδωρ· β) μετ' ἄλλων στοιχείων ἐντὸς ἁπάντων σχεδὸν τῶν πετρωμάτων (π. χ. πυριτικὸν ὀξύ, ἀσβεστόλιθος κτλ.)

Ἐξαγωγή. Ἐκ τοῦ ἀέρος δυσκόλως, ἐπειδὴ δὲν εἶναι γνωστὸν μέσον τι πρὸς ἀπορρόφησιν τοῦ ἀζώτου· παρασκευάζεται διὰ τοῦτο ἐκ σωμάτων πλουσίων εἰς ὀξυγόνον.

1. Διὰ θερμάνσεως. α) Πυρολουσίτου (MnO_2), ὅστις δὲν ἀποδίδει ἅπαν τὸ ποσὸν τοῦ ὀξυγόνου ὅπερ ἐνέχει, ἀλλ' ἀπομένει ἕνωσίς τις τοῦ μαγγανίου πτωχοτέρα εἰς ὀξυγόνον $2MnO_2 = Mn_2O_3 + O$.

β) Χλωρικοῦ καλίου ($KClO_3$), ὅπερ δίδει ἅπαν τὸ O αὐτοῦ $KClO_3 = KCl + O_3$.

γ) Ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου ($HgO = Hg + O$).

2) Δι' ἐπιδράσεως θειικοῦ ὀξέος ἐπὶ

α) MnO_2 ὡς ἑξῆς
$MnO_2 + H_2SO_4 = MnSO_4 + H_2O + O$.

β) $K_2Cr_2O_7$ ὡς ἑξῆς

$K_2Cr_2O_7 + 4H_2SO_4 = Cr_2(SO_4)_3 + K_2SO_4 + 4H_2O + 3O$.

Ἰδιότητες. Ἀέριον ἄχρουν, διαφανές, ἄοσμον καὶ ἄχυμον βαρύτερον κάπως τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος· κέκτηται μεγάλην συγγένειαν πρὸς ἅπαντα σχεδὸν τὰ στοιχεῖα, ἐν συνάθει ὅμως θερμοκρασίᾳ δὲν ἑνοῦται μετ' αὐτῶν ἐξαιρέσει α) παρουσίᾳ ὕδατος καὶ φωτός, β) ἐν καταστάσει γεννέσεως. Ἀπ' ἐναντίας ἐν ἀνωτέρᾳ ἑνοῦται μεθ' ἁπάντων τῶν στοιχείων ἐξαιρέσει τῶν ἀλογόνων καὶ τῶν εὐγενῶν μετάλλων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνίχνευσις

α) Ὀξυγόνου. Διὰ παρασχίδος διαπύρου, ἥτις ἐντὸς Ο ἀναφλέγεται.

β) Ὑδρογόνου. Τὸ ἀέριον καίεται ἐν τῷ ἀέρι διὰ φλογὸς μόλις φωτεινῆς ἐνῷ σχηματίζεται ὕδωρ.

Οὐσιώδη περὶ χημικῶν ἑνώσεων.

1. Τὸ σῶμα πρέπει νὰ θερμανθῇ μέχρις ὑψηλῆς θερμοκρασίας (θερμοκρασία ἀναφλέξεως ἢ ἑνώσεως).
2. Ἐλευθεροποιεῖται θερμότης (θερμότης καύσεως). Κατὰ τὰς καλουμένας βραδείας καύσεις (σῆψις, σκωρίασις κτλ.) ἐλευθεροποιεῖται ἐπίσης θερμότης, ἥτις δὲν εἶναι ἀμέσως ἐπαισθητή.
3. Ἐπέρχεται (οὐχὶ ὅμως πάντοτε) φωτεινὸν φαινόμενον. Ἰσχυρὸν καὶ ἐντατικὸν φαινόμενον τοιοῦτον μόνον παρατηρεῖται, ὅταν στερεόν τι σῶμα εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς φλογός (ἀσβεστόλυχνος Drummond, λυχνία μαγνησίου).

Ὀξείδωσις καὶ ἀναγωγή.

Εἰσαγωγὴ ὀξυγόνου	ὀξείδωσις	γενικῶς
Ἀφαίρεσις ὑδρογόνου		ὀξείδωσις
Εἰσαγωγὴ ὑδρογόνου		γενικῶς.
Ἀφαίρεσις ὀξυγόνου	ἀποξείδωσις	ἀναγωγή.

Ὕδωρ H_2O.

Ἐξήγησις τοῦ τύπου. 2 ἀτομ. βάρη ὑδρογόνου = 2 μέρη βάρους, ἑνοῦνται μετ' 1 ἀτομικοῦ βάρους ὀξυγόνου = 16 μέρ. βάρους καὶ ἀποτελοῦσιν 1 μοριακὸν βάρος = 18 μέρ. βάρους ὕδατος.

Ἀνεύρεσις τῆς συστάσεως δι' ἠλεκτρολύσεως τοῦ διὰ H_2SO_4 ὀξυνισθέντος ὕδατος. Παράγονται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀρνητικοῦ πόλου 2 ὄγκοι ὑδρογόνου ἐπὶ δὲ τοῦ θετικοῦ 1 ὄγκος ὀξυγόνου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μιγμα ἀμφοτέρων τῶν ἀερίων εἰς τὴν ἀναλογίαν ταυτην τοῦ ὄγκου καλεῖται κροτοῦν ἀέριον. Δι' ἀναφλέξεως αὐτοῦ ἐπέρχεται ἐκπυρσοκρότησις, μεγίστη ἀνάπτυξις θερμότητος· τῆξις λευκοχρύσου. κροτοῦντος ἀερίου φυσητὴρ διὰ τῆς στρόφυγγος τοῦ Daniell (ἀμφότερα τὰ ἀέρια μίγνυνται μόνον ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς λυχνίας).

Εὕρεσις. Καὶ ὑπὸ τὰς τρεῖς μορφὰς δηλ. ὡς χιών, ὡς ὕδωρ καὶ ὡς ἀτμὸς — εἰς μεγάλα ποσὰ καταφαίνεται κυανοῦν, ἄλλως ἄχρουν. Τὸ φυσικὸν ὕδωρ κατὰ σειρὰν καθαρότητος ταξινομεῖται ὡς ἐξῆς, βροχῆς, χιόνος, ποταμιον, πηγαῖον. θαλάσσιον (περίπου 3 % ClNa).

Παρασκευή. Δι' ἑνώσεως τοῦ H μετὰ τοῦ O (καῦσις)· εἰς μεγάλα ποσὰ παρασκευάζεται καθαρὸν δι' ἀποστάξεως τοῦ συνήθους ὕδατος (κατὰ προτίμησιν δὲ ὕδατος βροχῆς ἐπειδὴ τοῦτο ἀπεστάχθη ἤδη ἅπαξ).

Ἀπόσταξις καλεῖται ἡ ζέσις ὑγροῦ τινος καὶ ἡ διὰ ψύξεως ὑγροποίησις ἢ συμπύκνωσις ἐν γένει τῶν παραγομένων ἀτμῶν.

Ἰδιότητες. Τὸ ὑδωρ ἀποτελεῖ τὴν μετρικὴν μονάδα διὰ τὰς πλείστας σχετικὰς φυσικὰς ἰδιότητας δηλ. διὰ τὸ εἰδικὸν βάρος τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν στερεῶν σωμάτων, διὰ τὴν εἰδικὴν θερμότητα κτλ. Σημεῖον τήξεως τοῦ ὕδατος 0^0, ζέσεως 100^0 ὑπὸ ὕψιν 760 χμ. ἡ μεγίστη τοῦ ὕδατος πυκνότης εἶναι εἰς θερμ. $+4^0$.

Ὑπὸ χημικὴν ἔποψιν εἶναι τὸ ὕδωρ σπουδαιότατον σῶμα δηλ.

1. Ὡς διαλυτικὸν μέσον,
2. Ὡς κρυσταλλικὸν ὕδωρ,
3. Ὡς χημικῶς ἡνωμένον ὕδωρ (Hydratwasser). $SO_3 + H_2O$ ἢ $Na_2O + H_2O$ κτλ.

Ἱδρ. 1. Τὸ διάλυμα σώματός τινος καλεῖται κεκορεσμένον ὅταν περιέχει τὸ μέγιστον ποσὸν ἑτέρου σώματος ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διαλύσει. Τὸ δὲ μέγιστον τοῦτο ποσὸν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θερμοκρασίας· διὰ ψύξεως καταπίπτει ἡ διαφορὰ τῶν μεγίστων ποσοτήτων, ἂν δὲ τοῦτο δὲν συμβῇ καλεῖται τὸ διάλυμα ὑπερκεκορεσμένον. Τὰ σώματα δύνανται ν' ἀποβληθῶσιν ἐκ τῶν διαλυμάτων αὐτῶν ὡς ἄμορφα ἢ ὡς κρυσταλλικά.

Προσθ. 2. Κρύσταλλος καλεῖται τὸ ὑπὸ ἐπιπέδων πλευρῶν περιοριζόμενον σῶμα, αἱ δὲ ἐπίπεδοι αὗται πλευραὶ συναντῶνται ὑπὸ ὡρισμένας γωνίας.

Κρυσταλλικὰ συστήματα.

Καὶ οἱ 3 ἄξονες καθετοι
1. ἰσομήκεις (κανονικὸν σύστημα.)
2. ὁ 1 ἄξων μικρότερος (τετραγωνικόν).
3. οἱ 3 ἄξονες ἄνισοι (ῥομβικόν).
4. ὁ 1 ἄξων κεκλιμένος (μονοκλινές).
5. ἅπαντες κεκλιμένοι (τρικλινές).
6. 4 ἄξονες (ἑξαγωνικόν· οἱ 3 ἄξονες εὑρηνται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου, ὁ δὲ 4ος εἶναι κάθετος ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου).

Προσθ. 3. Ἴδε ὀξέα καὶ βάσεις.

Ὑπεροξείδιον ὑδρογόνου H_2O_2.

Παρασκευή. Δι' ἐπιδράσεως ἀραιοῦ HCl ἐπὶ BaO_2

$$BaO_2 + 2HCl = BaCl_2 + H_2O_2.$$

Εἶναι διαλυτὸν ἐν ὕδατι καὶ ἀποτελεῖ ἐλαιώδες ἄχρουν ὑγρόν, εὐκόλως διασπώμενον εἰς H_2O καὶ O, ὅπερ ἐν καταστάσει γεννέσεως εὑρισκόμενον ἐπιδρᾷ ὡς ἰσχυρότατον ὀξειδωτικὸν μέσον. Λεύκανσις διὰ H_2O_2

Ὄζον.

Τὸ ὄζον εἶναι ἀλλοτροπικὴ μορφὴ τοῦ ὀξυγόνου. Τὸ μόριον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἀτόμων. Ἐπιδρᾷ καὶ εἰς συνήθη θερμοκρασίαν ὀξειδωτικῶς, διὰ τοῦτο καλεῖται καὶ ἐνερ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γόν ὀξυγόνον. Ἡ ὀσμή του προσομοιάζει τὴν τοῦ χλωρίου. Ἀνιχνεύεται δὲ διὰ διαλύματος JK ἀμυλοῦχου, ὁπότε ἀποβάλλεται J χρωματίζον τὸ ἄμυλον κυανοῦν. Τὸ ὄζον ὀξειδοῖ ἕλασμα Ag (τὸ H_2O_2 δὲν ἐπιφέρει τὴν ὀξείδωσιν ταύτην).

Πρὸς παρασκευὴν ὀζονοῦχου ὀξυγόνου (καθαρὸν ὄζον δὲν ὑπάρχει) διοχετεύονται πολλοὶ ἠλεκτρικοὶ σπινθῆρες δι' ὀξυγόνου. Παράγεται δὲ καὶ κατὰ τὴν βραδεῖαν ὀξείδωσιν. (Ἀπόσηψις ἡ ἔκθεσις φωσφόρου ἐν ὑγρῷ ἀέρι).

Χλώριον.	**Βρώμιον.**	**Ἰώδιον.**	**Φθόριον.**
Cl	Br	J	Fl
35,5	80	127	19

Εὕρεσις. Ἐλεύθερα δὲν ἀπαντῶσι τὰ στοιχεῖα ταῦτα· κυρίως εὑρίσκονται μετὰ μετάλλων ἡνωμένα ὡς ἅλατα (ἁλογόνα). NaCl, NaBr, NaJ εὑρίσκονται ἐν τῷ θαλασσίῳ ὕδατι.

Φθοριοῦχον ἀσβέστιον ἢ ἀργυροδάμας $CaFl_2$ εἶναι ὀρυκτόν, ἐνέχεται ὅμως καὶ ἐν τῷ σμάλτῳ τῶν ὀδόντων.

Παρασκευή. Δι' ἐπιδράσεως HCl, HBr HJ ἐπὶ ὑπεροξειδίων, ἰδίᾳ MnO_2, ὧν δὲν ὑπάρχουσιν αἱ ἀντίστοιχοι ἁλογονοῦχοι ἑνώσεις· π. χ.

$$MnO_2 + 4HCl = 2H_2O + MnCl_4$$

Τὸ $MnCl_4$ = $MnCl_2 + Cl_2$

Δυνάμεθα ὅμως νὰ παραγάγωμεν πρῶτον τὸ HCl ($2NaCl + H_2SO_4$) καὶ εἶτα ἀμέσως ν' ἀφίσωμεν τοῦτο νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ MnO_2 δηλ. λαμβάνομεν MnO_2, ClNa καὶ H_2SO_4· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον παρασκευάζεται καὶ τὸ Br καὶ τὸ J.

Κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἰωδίου χρησιμοποιοῦμεν τὴν τέφραν φυτῶν τινων τῆς θαλάσσης, ἅτινα ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ προσλαμβάνωσιν ἰωδιοῦχους ἑνώσεις ἀπὸ τοῦ θαλασσίου ὕδατος.

Ἡ παρασκευὴ τοῦ Fl εἶναι δυσκελωτάτη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἰδιότητες.

Cl. ἀέριον πρασινόχρουν
Br. ὑγρὸν ἐρυθρομέλαν
J. στερεόν, κυανομέλαν, μεταλλικῆς στιλπνότητος, οὗτινος οἱ ἀτμοὶ εἶναι ἰώδεις.

} ἐξαεριοῦνται καὶ ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ.

Τὰ ἁλογόνα ἐπιδρῶσι κατὰ 3 τρόπους.

1. Ὀξειδωτικῶς $2Cl + H_2O = 2HCl + O$ ἐν τῷ γεννᾶσθαι.
2. Ἑνωτικῶς $Na + Br = NaBr$.
3. Ἀντικαταστατικῶς $CH_4 + 2Cl = CH_3Cl + HCl$ (ἴδε ὀργ. χημεία).

Παρθ. 1. Στηρίζεται ἐπὶ τῆς μεγάλης συγγενείας τοῦ Cl πρὸς τὸ ὑδρογόνον, ἥτις ἀπὸ τοῦ Cl πρὸς τὸ J βαίνει ἐλαττουμένη. Ἡ συγγένεια τοῦ O πρὸς τὸ Cl εἶναι μικροτέρα ἢ πρὸς τὸ J.

Παρθ. 2. Ἑνοῦται σχεδὸν ἀπ' εὐθείας μεθ' ἁπάντων τῶν στοιχείων ἐξαιρέσει τῶν C, O, N. Φλὸξ λαμπάδος ἀποσβέννυται ἐντὸς τοῦ Cl μετά τινα χρόνον, ὁπότε ἀποσβάλλεται καὶ C.

Παρθ. 1 καὶ 3. Τὰ ἁλογόνα ἐπιδρῶσι διαβρωτικῶς ἐπὶ τῶν πλείστων ὀργανικῶν ἐνώσεων (λεύκανσις καὶ ἀπαλύμανσις).

Διαλυτότης. Τὸ Cl καὶ τὸ Br ἐν ὕδατι, ἀλλ' οὐχὶ ἀρθόνως, τὸ J πρὸ πάντων ἐν οἰνοπνεύματι (βάμμα ἰωδίου) ἰωδιοῦχῳ καλίῳ καὶ θειοῦχῳ ἄνθρακι.

Ἡ ἐλαχίστη ποσότης J χρωματίζει τὸ ἄμυλον κυανοῦν.

Ἑνώσεις τῶν ἁλογόνων μεθ' ὑδρογόνου.

Ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ HCl.

Εὕρεσις. Ἐλαχίστη ποσότης εὕρηται ἐν τῷ ὑγρῷ τοῦ στομάχου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παρασκευή. Τὸ μαγειρικὸν ἅλας NaCl θερμαίνεται μετὰ μετρίως πυκνοῦ H_2SO_4 ὁπότε ἀναπτύσσεται ὡς ἀέριον

$$2NaCl + H_2SO_4 = Na_2SO_4 + 2HCl.$$

Ἰδιότητες. Ἀέριον ἄχρουν, ὁσμῆς δηκτικῆς, ἀφθόνως ἐν ὕδατι διαλυόμενον (περίπου 45%) τὸ δὲ διάλυμα τοῦτο καλεῖται πυκνὸν HCl καὶ ἀποδίδει ὁλονὲν HCl, ὅπερ μετὰ τοῦ H_2O τοῦ ἀέρος σχηματίζει φυσαλίδας ὑδαρεῖς HCl (καπνίζον HCl) ἐρυθραίνει τὸν κυανοῦν δοκιμ. χάρτην. (περὶ ὀξέων ἐν τοῖς ἑπομένοις).

Σύστασις. 1 ὄγκος H καὶ 1 ὄγκος Cl παράγουσι καὶ δι' αὐτῆς τῆς χημικῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτὸς 2 ὄγκους HCl. Τὸ ClH χρησιμοποιεῖται κυρίως ὡς διαλυτικὸν μέσον τῶν μετάλλων καὶ μεταλλοξειδίων.

$$Fe + 2ClH = FeCl_2 + 2H$$

$$FeO + 2ClH = FeCl_2 + H_2O$$

Κανών. Κατὰ τὴν ἐπίδρασιν HCl ἐπὶ ὀξειδίων πρέπει νὰ λαμβάνηται ποσότης HCl διπλασία τοῦ ὑπάρχοντος O ἐπειδὴ πάντοτε 2H σχηματίζουσι μεθ' ἑνὸς O ὕδωρ. Τὸ HCl καλεῖται καὶ acidum muriaticum.

Ὑδροβρωμικὸν HBr καὶ ὑδροϊωδικὸν ὀξὺ HJ.

Παρασκευή. PBr_3 ἢ PJ_3 διασπῶνται βραδέως διὰ μικροῦ ποσοῦ ὕδατος.

$$PBr_3 + 3HOH = 3HBr + P(OH)_3$$

Ἰδιότητες. Ἀμφότερα εἰσὶν ἄχροα ἀέρια ἔχοντα καθόλου τὰς ἰδιότητας τοῦ HCl.

Ὑδροφθορικὸν ὀξὺ HFl.

Παρασκευή. Ὅπως τὸ HCl δηλ. θερμαίνεται $CaFl_2$ μετὰ πυκνοῦ H_2SO_4

$$CaFl_2 + H_2SO_4 = CaSO_4 + 2FlH$$

Ἰδιότητες. Ἄχρουν ἀέριον ἀφθόνως διαλυόμενον ἐν ὕδατι καὶ διαβιβρῶσκον τὴν ὕελον (ἴδε φθοριοῦχον πυρίτιον).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὀξυγονοῦχοι ἑνώσεις τῶν ἁλογόνων.

1. *Μονοξείδιον χλωρίου* Cl_2O μεθ' H_2O=HClO ὑποχλωχλωριῶδες ὀξύ. Ἀμφότεραι αἱ ἑνώσεις αὗται εἰσὶ λίαν ἀσταθεῖς. Σπουδαιότατα τυγχάνουσιν αἱ ἑνώσεις τοῦ Na, K καὶ Ca, αἵτινες παράγονται ἂν Cl ἐπιδράσῃ ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων βάσεων· π. χ. Cl ἐπὶ NaOH

$$2Cl + NaOH = NaCl + H_2O + NaOCl$$
$$4Cl + 2Ca(OH) = Ca(ClO)_2 + CaCl_2 + 2H_2O$$

ὑποχλωριῶδες ἀσβέστιον=
χλωριοῦχος ἄσβεστος

Ἐκ τῶν ἑνώσεων τούτων ἐλευθεροποιεῖ καὶ αὐτὸ τὸ CO_2 τῆς ἀτμοσφαίρας τὸ ὑποχλωριῶδες ὀξύ, ὅπερ ἐπιδρᾷ τότε ὡς Cl· ὡς ἐκ τούτου ἐφαρμόζονται τὰ σώματα ταῦτα ἐν τῇ λευκαντικῇ καὶ ὡς ἀντιμιασματικά.

2. *Πεντοξείδιον χλωρίου* Cl_2O_5. μόνον μεθ' ὕδατος ἡνωμένον ὑπάρχει ὡς $HClO_3$ χλωρικὸν ὀξύ· εἶναι λίαν ἀσταθὴς ἕνωσις· τὸ ἅλας τοῦ καλίου (χλωρικὸν κάλιον) λαμβάνεται διὰ διοχετεύσως χλωρίου ἐν θερμῷ KOH. Διὰ θερμάνσεως δὲ τοῦ χλωρικοῦ καλίου παράγεται.

3. *Ὑπερχλωρικὸν κάλιον* $KClO_4$.

$$3KClO_3 = KClO_4 + O_2 + KCl,$$

Ὅπερ πάλιν ἰσχυρότερον θερμαινόμενον ἀποδίδει ἅπαν τὸ ὀξυγόνον αὐτοῦ. Br καὶ J σχηματίζουσιν ἀναλόγους ἑνώσεις κατὰ τρόπον ἀνάλογον παρασκευαζομένας· σπουδαιότεραι δὲ εἰσί

Τὸ βρωμικὸν κάλιον $KBrO^3$,
Τὸ ἰωδικὸν κάλιον KJO_3.

Τὸ τελευταῖον μάλιστα δύναται νὰ ληφθῇ καὶ δι' ἰσχυρᾶς ὀξειδώσεως τοῦ JK.

Τοῦ Fl δὲν παρεσκευάσθη εἰσέτι ἕνωσις ὀξυγονοῦχος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεῖον S (32).

Εὕρεσις. 1. Καθαρὸν πλησίον ἡφαιστειωδῶν χωρῶν (Σικελία, Θήρα κτλ.). 2. Μετὰ μετάλλων ἡνωμένον εἰς πυρίτης κτλ. π. χ. CuS χαλκοπυρίτης, PbS γαληνίτης, ZnS σφαλερίτης. 3. Ὡς θειικὸν ἅλας, π. χ. $CaSO_4$ γύψος.

Ἐξαγωγή. 1. Ἐκ τοῦ φυσικοῦ θείου δι' ἀποσταξέως (*Ἄνθη θείου*), ἂν ὁ ἀτμὸς μεταπέσῃ ἀμέσως εἰς τὴν στερεὰν κατάστασιν (ἐξάχνωσις) ἢ ἂν ὁ ἀτμὸς ὑγροποιηθῇ (*Ῥαβδόμορφον θεῖον*). 2. ἐκ τῶν πυριτῶν διὰ πυρώσεως.

Ἰδιότητες. Στερεόν, λευκοκίτρινον, τριβόμενον καθίσταται ἠλεκτρικόν· σημ. τήξεως 111^0, εἰς θερμ. 2×111^0 καθίσταται πυκνόρευστον, εἰς 3×111^0 λεπτόρευστον καὶ εἰς 4×111^0 ζέει· ὁ ἀτμὸς αὐτοῦ ἔχει ἐρυθρόμελαν χρῶμα. Δὲν διαλύεται ἐν ὕδατι, εὐκόλως ὅμως ἐν S_2C καὶ κρυσταλλοῦται ἐκ τοῦ διαλύματος τούτου (1η μορφή), ἐνῷ διὰ βραδείας ψήξεως τοῦ τετηκότος θείου λαμβάνεται ἑτέρα (2 μορφὴ) κρυσταλλικὴ μορφή, ἂν δὲ τὸ εἰς 300^0 θερμανθὲν θεῖον χυθῇ ἐντὸς ὕδατος λαμβάνεται ἄμορφον S. Τὸ θεῖον εἶναι δίμορφον δηλ. εὑρίσκεται εἰς 2 διάφορα κρυσταλλικὰ συστήματα.

Se καὶ Te εἰσὶ στοιχεῖα ὁμοιάζοντα τῷ S.

Ὑδρόθειον H_2S.

Εὕρεσις. Ἐν ταῖς ἡφαιστείοις καὶ ἐν διαφόροις ἰαματικαῖς πηγαῖς (Μέθανα, Κυλλήνη).

Παρασκευή. Δι' ἐπιδράσεως ἀραιοῦ H_2SO_4 ἐπὶ FeS.

$$FeS + H_2SO_4 = FeSO_4 + H_2S.$$

Παράγεται πρὸς τούτοις κατὰ τὴν σῆψιν θειούχων ὀργανικῶν ἐνώσεων· ὀσμὴ σεσηπότων ᾠῶν.

Ἰδιότητες. Ἄχρουν ἀέριον δυσαρέστου ὀσμῆς, εἰς μεγάλην

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ποσότητα δηλητηριώδες, διαλυτὸν ἐν ὕδατι· ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα ἐν τῇ ἀναλύσει, καθότι διὰ διοχετεύσεως H_2S ἐντὸς διαλυμάτων ἁλάτων, καθιζάνουσι τὰ πλεῖστα μέταλλα ὡς θειοῦχοι ἑνώσεις, ὧν ἔχουσι καλῶς σπουδασθῇ αἱ ἰδιότητες π. χ.

$$CuCl_2 + H_2S = CuS + 2HCl.$$

Ἀνάλογος τῷ H_2O_2 ἕνωσις θειοῦχος ὑπάρχει τὸ H_2S_2 ἢ ὑπερθειοῦχον ὑδρογόνον, ὅπερ παρασκευάζεται κατὰ τρόπον ἀνάλογον.

$CaS_2 + 2HCl = CaCl_2 + H_2S_2$ (ἐλαιώδες ὑγρόν).

Διοξείδιον θείου ἢ ἀνυδρίτης τοῦ θειώδους ὀξέως=SO_2.

Εὕρεσις. Ἐν τοῖς ἀερίοις τῶν ἡφαιστείων.

Παρασκευὴ 1. Τὸ S καίεται διὰ ῥεύματος κυανῆς εἰς διοξείδιον $S + O_2 = SO_2$.

2. Δι' ἀναγωγῆς τοῦ θειικοῦ ὀξέος διὰ χαλκοῦ (Cu) ἢ ἄνθρακος (C).

$$2H_2SO_4 + Cu = CuSO_4 + 2H_2O + SO_2$$
$$2H_2SO_4 + C = 2H_2O + 2SO_2 + CO_2$$

Ἰδιότητες. Ἄχρουν, δηκτικὴν ὀσμὴν κεκτημένον, δηλητηριῶδες, εὐκόλως συμπυκνούμενον ἀέριον, διαλυτὸν ἐν ὕδατι. Ἡ ἔνυδρος ἕνωσις $H_2O + SO_2 = H_2SO_3$ δὲν ὑπάρχει. Τὸ SO_2 κέκτηται τάσιν νὰ μεταπέσῃ εἰς θειικὸν ὀξύ, δηλ. ἐπιδρᾷ ἀποξειδωτικῶς (ἀναγωγικῶς) ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἐν τῇ λευκαντικῇ (ἀπόχρωσις χάρτου, χόρτου, κτλ.).

Τριοξείδιον θείου SO_3
Θειικὸν ὀξὺ $SO_3 + H_2O = H_2SO_4$.

Παρασκευή. Ἐντὸς τῶν μολυβδίνων θαλάμων τὸ SO_2 ὀξειδοῦται διὰ νιτρικοῦ ὀξέος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ ληφθὲν ἀραιὸν ὀξὺ (ὀξὺ τῶν θαλάμων) συμπυκνοῦται δι' ἐξατμίσεως.

Ἰδιότητες. Ὑγρὸν πυκνόρευστον ζέον εἰς θερμ. ἀνωτέραν τῶν 300°. Εἶναι ἰσχυρότατον ὀξὺ καὶ χρησιμεύει ἑπομένως πρὸς ἐκδίωξιν, δηλ. παρασκευήν, ἑτέρων ὀξέων ἐν ταῖς τέχναις (HCl, HNO_3). Ἔχει μεγάλην πρὸς τὸ ὕδωρ συγγένειαν, διὰ τοῦτο μεθ' H_2O μιγνύμενον αὐτοθερμαίνεται, ἐκ τῶν ὀργανικῶν δὲ ἑνώσεων ἀπορροφᾷ τὰ στοιχεῖα τοῦ ὕδατος καὶ ἐπέρχεται ὡς ἐκ τούτου ἀπανθράκωσις.

Δι' ἰσχυρᾶς θερμάνσεως τοῦ ἐξηνθισμένου θειικοῦ ὑποξειδίου τοῦ σιδήρου παράγεται τὸ καπνίζον θειικὸν ὀξὺ (Nordhäuser), ὅπερ εἶναι H_2SO_4 ἐνέχον ἐν διαλύσει SO_3 (ἀνυδρίτην). Διὰ θερμάνσεως αὐτοῦ ἀναπτύσσεται SO_3, ὅπερ συμπυκνούμενον ἀποτελεῖ βελονοειδεῖς κρυσταλλους.

Ἄζωτον N (14).

Εὕρεσις 1. Ἐλεύθερον ἐν τῷ ἀέρι (79 $^0/_0$ κατ' ὄγκον).

2. Μεθ' Η ἡνωμένον ὡς NH_3.

3. Ὡς νίτρον (NO_3K ἢ NO_3Na).

Ἐξαγωγὴ 1. Ἐκ τοῦ ἀέρος δι' ἀφαιρέσεως τοῦ O τῇ βοηθείᾳ

α) Φωσφόρου (διὰ καύσεως αὐτοῦ κάτωθεν ὑελίνου κώδωνος,

β) Χαλκοῦ (ξηρὸς ἀὴρ ἄνωθεν διαπύρου χαλκοῦ διοχετευόμενος).

3. Διὰ θερμάνσεως νιτρώδους ἀμμωνίου $NH_4NO_2 = 2N + 2H_2O$ (καθαρὸν N).

Ἰδιότητες. Ἄχρουν, ἄοσμον ἀέριον, ἐλαχίστην παρουσιάζον χημικὴν δρᾶσιν δηλ. ἱκανότητα τοῦ νὰ ἑνωθῇ μεθ' ἑτέρων σωμάτων. Ἑνοῦται ἀπ' εὐθείας μόνον μετ' ὀλίγων στοιχείων καὶ μόνον ἐν ἀνωτέρᾳ θερμοκρασίᾳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(N καὶ O μόνον δι' ἠλεκτρισμοῦ, π. χ. κεραυνοῦ) ὡς ἐκ τούτου εἰσὶ πολλαὶ ἐκ τῶν ἑνώσεων αὐτοῦ ἀσταθεῖς καὶ ἐκπυροσκροτοῦσι.

Δοκιμασία. Ἡ λαμπὰς ἐντὸς ἀτμοσφαίρας ἀζώτου ἀμέσως ἀποσβέννυται.

Ἀμμωνία.

Εὕρεσις. Ἐν τῷ ἀέρι, ὡς ἀνθρακικὴ ἕνωσις.

Ἐξαγωγή. Ἀμμωνία παράγεται

1. Κατὰ τὴν ἀπόσηψιν Νοὺχων ὀργανικῶν οὐσιῶν.
2. Δι' ἰσχυρᾶς θερμάνσεως Νοὺχων ὀργανικῶν οὐσιῶν, εὑρηται δὲ ὡς ἐκ τούτου εἰς μικρὰ ποσὰ ἐντὸς τῶν ὑδαρῶν ἀποσταγμάτων τῆς παρασκευῆς τοῦ φωταερίου. Ἐξ αὐτῶν δὲ παρασκευάζεται νῦν ἡ ἀμμωνία εἰς μεγάλα ποσὰ ἢ διὰ θερμάνσεως τῶν ὑδαρῶν ἀποσταγμάτων καὶ συμπυκνώσεως τῆς ἀναπτυσσομένης NH_3 ἢ δι' ἐξατμίσεως μεθ' HCl, ὁπότε παράγεται χλωριοῦχον ἀμμώνιον NH_4Cl, ὅπερ μετ' ἐσβεσμένης ἀσβέστου θερμαινόμενον (ἐκδιώκεται ἡ βάσις ὑπὸ βάσεως) παρέχει ἀμμωνίαν.

$$2NH_4Cl + Ca(OH)_2 = CaCl_2 + 2H_2O + 2NH_3.$$

Ἰδιότητες. Ἄχρουν, τὰ δάκρυα προκαλοῦν ἀέριον, διὰ θλίψεως εὐκόλως συμπυκνούμενον εἰς ὑγρόν, ὅπερ ἐξατμιζόμενον προκαλεῖ μέγα ψῦχος (παρασκευὴ πάγου).

Κατ' ὄγκον σύνθεσις. 1 ὄγκος N καὶ 3 ὄγκοι H παρέχουσι 2 ὄγκους NH_3.

Ἡ ἀμμωνία χρωματίζει κυανοῦν τὸν ὑπέρυθρον δοκιμαστικὸν χάρτην· εἶναι βάσις, ἥτις προστιθεμένη ἐντὸς τῶν ὀξέων παράγει ἅλατα ($NH_3 + HNO_3 = NH_4NO_3$). Ἡ NH_3 ἀπορροφᾶται ὑπὸ H_2O κατὰ μεγάλα ποσὰ καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς διαλυμα.

Ἀμμώνιον NH_4 (ἴδε μέταλλα).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνυδρίτης νιτρικοῦ ὀξέος N_2O_5
Νιτρικὸν ὀξὺ $H_2O + N_2O_5 = 2HNO_3$.

Παρασκευή. KNO_3 ἢ $NaNO_3$ θερμαίνονται μετὰ πυκνοῦ H_2SO_4.

$$2NaNO_3 + H_2SO_4 = Na_2SO_4 + 2HNO_3$$

Ἐπειδὴ ἡ θερμοκρασία κατὰ τὴν ἀντίδρασιν ταύτην πρέπει νὰ ἦνε ἀρκετὰ ὑψηλή, μέρος τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος ἀποσυντίθεται καὶ λαμβάνεται οὕτω ἐρυθρὸν καπνίζον νιτρικὸν ὀξύ, ἐνέχον ἐν διαλύσει καὶ πτωχοτέρας εἰς Ο ἑνώσεις τοῦ ἀζώτου (HNO_2, NO_2).

Καθαρὸν HNO_3 λαμβάνεται κατὰ τὴν ἐξίσωσιν

$$NaNO_3 + H_2SO_4 = HNO_3 + HNaSO_4.$$

Ἰδιότητες. Ἐν καθαρᾷ καταστάσει εἶναι ὑγρὸν ἄχρουν, ὅπερ ταχέως καθίσταται κίτρινον (παραγωγὴ κατωτέρων ὀξειδίων), ἔχει τάσιν ν' ἀποδιδῷ ὀξυγόνον εἰς ἕτερα σώματα δηλ. ἐπιδρᾷ λίαν ὀξειδωτικῶς. Κατὰ τὰς διαφόρους ὀξειδώσεις διὰ HNO_3 παράγονται κατώτερα ὀξείδια (NO).

Ἀντίδρασις ἐν τοῖς μολυβδίνοις θαλάμοις. Ἐν τοῖς θαλάμοις ἔρχονται SO_2, H_2O, ἀὴρ καὶ HNO_3· τὸ τελευταῖον ὀξειδοῖ τὸ SO_2 εἰς H_2SO_4 καὶ μεταπίπτει εἰς NO, ὅπερ προσλαμβάνει ἀπὸ τοῦ ἀέρος Ο καὶ παρέχει NO_2, τοῦτο δὲ ὀξειδοῖ νέα ποσὰ SO_2. Ἐπομένως εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς αὐτῆς ποσότητος HNO_3 νὰ ὀξειδωθῶσι μεγάλα ποσὰ θειώδους ὀξέος.

Μῖγμα ἐκ πυκνοῦ HNO_3 καὶ πυκνοῦ HCl (1 : 3) καλεῖται *βασιλικὸν ὕδωρ*. Τὸ βασιλικὸν ὕδωρ τούτου ἐπιδρᾷ ὡς ἔντονον διαλυτικὸν μέσον διὰ τοῦ ἀναπτυσσομένου ἐξ αὐτοῦ Cl. Διαλύει δὲ τὸν Au καὶ τὸν Pt.

$$\begin{matrix} Cl\,H \\ Cl\,H \\ Cl\,H \end{matrix} + H\,\underset{O}{\overset{O}{NO}} = 2H_2O + NO + 3Cl.$$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀραιὸν HNO_3 καλεῖται καὶ ἀσημόνερον διότι διαλύει τὸν ἄργυρον οὐχὶ ὅμως τὸν Au.

Ἀνυδρίτης νιτρώδους ὀξέως N_2O_3
Ἔνυδρος ἕνωσις $N_2O_3 + H_2O = 2HNO_2$.

Τὸ HNO_2 δὲν ὑπάρχει ἐν ἐλευθέρᾳ καταστάσει.

Ὁ ἀνυδρίτης N_2O_3 παράγεται ὅταν NO καὶ O ἐπιδράσωσιν ἐπ' ἀλλήλων κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἐξίσωσιν

$$2NO + O = N_2O_3.$$

Ἀποτελεῖ ὑγρὸν ὅπερ ἐν κατωτέρᾳ θερμοκρασίᾳ εἶναι πυκνὸν καὶ εὐδιάσπατον.

Τὸ HNO_2 εἶναι μόνον ἐν διαλύσει γνωστόν.

Ὀξείδιον ἀζώτου NO.

Παρασκευή. Διὰ διαλύσεως τῶν μετάλλων (Cu) ἐν νιτρικῷ ὀξεῖ. 2 φάσεις.

1. Τὸ μέταλλον ὀξειδοῦται

$$3Cu + 2HNO_3 = 3CuO + 2NO + H_2O.$$

2. Τὸ ὀξείδιον διαλύεται

$$3CuO + 6HNO_3 = 3Cu(NO_3)_2 + 3H_2O.$$

Δηλ. ἐνταῦθα μόνον ἡ πρώτη φάσις ἡμᾶς ἐνδιαφέρει,

Ἰδιότητες. ἄχρουν ἀέριον, ὅπερ ἐν τῷ ἀέρι ἀμέσως ὀξειδοῦται καὶ σχηματίζει ἐρυθροφαίους ἀτμοὺς ἀποτελουμένους ἐκ NO_2 *διοξειδίου τοῦ ἀζώτου*.

Ὑποξείδιον ἀζώτου N_2O (ἱλαροποιὸν ἀέριον).

Παρασκευή. Διὰ θερμάνσεως νιτρικοῦ ἀμμωνίου (NH_4NO_3).

$$H_4N\overset{O}{\overset{\|}{N}}O = N_2O + 2H_2O$$

Ἰδιότητες. Ἄχρουν, ἀέριον, ὅπερ ἐν τῷ ἀέρι δὲν ὀξειδοῦ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ται, ἐπιδερὰ μεθυστικῶς. Ἀναισθητικὸν ἐν τῇ ὀδοντοϊατρικῇ).

Αἱ ἑνώσεις τοῦ N μετὰ Cl. S εἰσὶ λίαν ἐκπυρσοκροτικαί.

Φωσφόρος P (31).

Εὕρεσις 1. Οὐχὶ ἐλεύθερος, ἐπειδὴ ἡ πρὸς τὸ O συγγένεια αὐτοῦ εἶναι μεγίστη· 2. Ὡς φωσφορικὸν ἅλας· ἰδίως εὑρίσκεται ὡς φωσφορικὸν ἀσβέστιον ἐν τοῖς ἀγροῖς, ὁπόθεν εἰσέρχεται ἐν τοῖς φυτοῖς (ἰδίᾳ τοῖς σπέρμασιν) ἀκολουθῶς δὲ δι' αὐτῶν εἰσέρχεται ἐν τῷ ζωικῷ σώματι καὶ σχηματίζει ἐκεῖ τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τοῦ ὀστεινου σκελετοῦ. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ μεταβαίνει πάλιν εἰς τὴν γῆν (κυκλοφορία τοῦ P).

Παρασκευή. Τὰ ὀστᾶ καίονται. Ἡ δὲ οὕτω λαμβανομένη σποδὸς τῶν ὀστέων $(PO_4)_2Ca_3$ κατεργάζεται μετὰ H_2SO_4.

$(PO_4)_2Ca_3 + 2H_2SO_4 = 2CaSO_4 + (PO_4)_2H_4Ca$

=ὀξυνον φωσφορ. ἀσβέστιον. Τὸ διαλυμα ἐξατμίζεται καὶ ἀνάγεται διὰ πυρώσεως μετ' ἄνθρακος

$(PO_4)_2H_4Ca = (PO_3)_2Ca + 2H_2O$.

$3(PO_3)_2Ca + 10C = 2P + 10CO + (PO_4)_2Ca_3$.

ὁπότε ὁ P ἀποσταζει καὶ συλλέγεται ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Ὅπως δὲ ληφθῇ ἅπαν τὸ ποσὸν τοῦ φωσφόρου προστίθεται κατὰ τὴν ἀπόσταξιν πλὴν ἄνθρακος καὶ ἀρκετὴ ποσότης πυριτιακῆς ἀμμου (SiO_2)

$3(PO_3)_2Ca + 15C + 3SiO_2 = 15CO + 6P + 3CaSiO_3$.

Ἰδιότητες. Στερεόν, ἀσθενῶς κιτρινόχρουν, μαλακόν, ἐν τῷ ψύχει εὔθριπτον, κρυσταλλικόν, λίαν δηλητηριῶδες σῶμα τόσον διὰ τὰ ἀναπνευστικὰ ὅσον διὰ τὰ θρεπτικὰ ὄργανα. Ὁ P κέκτηται μεγίστην πρὸς τὸ O συγγένειαν, ὡς ἐκ τούτου ἀναφλέγεται εὐκολώτατα. Φωσφορίζει ἐν τῷ σκότει (φωσφορισμός, βραδεία ὀξείδωσις) ἐν ὕδατι δὲν διαλύεται, τήκεται δὲ εἰς 44°.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διὰ μακρᾶς θερμάνσεως αὐτοῦ ἐν ἀνωτέρᾳ θερμοκρασίᾳ (ἀποκεκλεισμένου τοῦ ἀέρος) παράγεται ἀλλοτροπική τις μορφὴ τοῦ P, ὁ ἐρυθρὸς P, ὅστις εἶναι ἄμορφος καὶ ἀβλαβής, κέκτηται δὲ ὑψηλότερον σημεῖον τήξεως καὶ μικροτέραν πρὸς τὸ O συγγένειαν (δὲν φωσφορίζει ἐν τῷ σκότει).

Φωσφοροῦχον ὑδρογόνον PH_3.

Ἐκ τῶν τριῶν γνωστῶν ἑνώσεων εἶναι τὸ PH_3 τὸ σπουδαιότερον, ἀντιστοιχεῖ εἰς πολλὰς ἀντιδράσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν NH_3 καὶ παρασκευάζεται δι' ἡπίας θερμάνσεως P ἐν KOH· ἔχει δυσάρεστον ὀσμὴν καὶ εἶναι ἄχρουν καὶ δηλητηριῶδες ἀέριον, ὅπερ ἐν τῷ ἀέρι ἀναφλέγεται ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνεχομένης μικρᾶς ποσότητος ἑτέρου (ῥευστοῦ) φωσφοροῦχου ὑδρογόνου (P_2H_4).

Ἀνυδρίτης φωσφορικοῦ ὀξέος P_2O_5.

(ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ N_2O_5).

Παράγεται διὰ καύσεως P ἐν ξηρῷ ἀέρι καὶ ἀποτελεῖ χιονώδη μᾶζαν, ἥτις κέκτηται μεγίστην πρὸς τὸ H_2O συγγένειαν, σχηματίζει μετ' αὐτοῦ $P_2O_5 + H_2O = 2HPO_3$ τὸ ὀξὺ ὅπερ καλεῖται ***μεταφωσφορικὸν*** (ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ HNO_3). Ἂν ἐπὶ μακρὸν θερμανθῇ μεθ' ὕδατος τὸ P_2O_5 τότε παράγεται κατ' ἀρχὰς ***πυροφωσφορικὸν*** ὀξύ, $P_2O_5 + 2H_2O = H_4P_2O_7$ καὶ τέλος ***ὀρθοφωσφορικὸν*** ἢ τριβασικὸν φωσφορικὸν ὀξὺ $P_2O_5 + 3H_2O = 2H_3PO_4$.

Διὰ θερμάνσεως ἀπέρχεται πάλιν τὸ H_2O καὶ λαμβάνεται τέλος HPO_3 (οὐχὶ P_2O_5).

H_3PO_4 δύναται νὰ ληφθῇ καὶ δι' ὀξειδώσεως τοῦ P διὰ HNO_3.

Διαφοραὶ τῶν τριῶν φωσφορικῶν ὀξέων. Τὸ ἅλας τοῦ Ag τοῦ τριβασικοῦ εἶναι κίτρινον, τῶν δὲ λοιπῶν λευκόν. Τὸ HPO_3 πηγνύει τὸ λεύκωμα, τὰ δὲ λοιπὰ οὐχί.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χαρακτηρισμὸς τῶν ὀξέων.

Τὰ ὀξέα εἰσὶν ὑδρογονοῦχοι ἑνώσεις, ὧν τὰ ἄτομα τοῦ **Η** ἀντικαθίστανται ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει ὑπὸ μετάλλων. Διακρίνομεν δὲ ὑδρογονικὰ ὀξέα (ἄνευ Ο) καὶ ὀξυγονικὰ ὀξέα (HCl, HFl — H_2SO_4, HNO_3).

Ἂν μόνον ἓν ἄτομον ὑδρογόνου ὑπάρχῃ δυναμένου ν' ἀντικατασταθῇ τότε τὸ ὀξὺ καλεῖται *μονοβασικὸν* (ἀναλόγως δὲ *διβασικὸν* ἢ *τριβασικόν*).

Ἂν ἀντικατασταθῶσιν ἅπαντα τὰ ἄτομα Η τὰ δυνάμενα ν' ἀντικατασταθῶσιν τότε καλεῖται ἡ προκύπτουσα ἕνωσις *οὐδέτερον ἅλας*, ὅπερ δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ καὶ οὐδετέραν ἀντίδρασιν (π.χ. ὁ $CuSO_4$ ἔχει ἀσθενῶς ὄξινον) ἂν δὲ δὲν ἀντικατασταθῶσιν τότε τὸ ἅλας καλεῖται *ὄξινον*.

Παραδείγματα : HCl, H_2SO_4 καὶ H_3PO_4

α) HCl δύναται νὰ δώσῃ μόνον NaCl (οὐδέτερα ἅλατα)

β) H_2SO_4 » » » α) $NaHSO_4$ ὄξινον θειικὸν νάτριον
β) Na_2SO_4 οὐδέτερον » »

γ) H_3PO_4 » » » α) NaH_2PO_4 φωσφορ. διυδρονάτρ.
β) Na_2HPO_4 » ὑδροδινάτριον
γ) Na_3PO_4 » τρινάτριον

Παρατήρησις. Ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὅτι τὰ ὀξυγονικὰ ὀξέα ἐνέχουσιν ὑδροξύλια (OH), ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὑδροξυλίων τούτων εἶνε ἴσος τῷ ἀριθμῷ, ὅστις ἐκφράζει τὴν βασικότητα τῶν ὀξέων καὶ ἀντὶ

H_2SO_4 γράφομεν $SO_2\begin{matrix}\diagup OH\\ \diagdown OH\end{matrix}$

H_3PO_4 » $PO\begin{matrix}\diagup OH\\ -OH\\ \diagdown OH\end{matrix}$

HNO_3 » NO_2-OH

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παρατήρησις ἐπὶ τῶν φωσφορικῶν ἁλάτων

Διὰ θερμάνσ. $2Na_2HPO_4$ παράγεται $Na_4P_2O_7 + H_2O$

» » NaH_2PO_4 » $NaPO_3 + H_2O$

Ἐπειδὴ δὲ ἓν ἄτομον Ca ἀντιστοιχεῖ πρὸς δύο Na, ἔπεται ὅτι τὸ οὐδέτερον φωσφορικὸν ἀσβέστιον ἔχει τὸν τύπον $Ca_3(PO_4)_2$.

Φωσφορῶδες ὀξὺ H_3PO_3.

(P_2O_3 ἀνυδρίτης $+ 3H_2O = 2H_3PO_3$).

Παρασκευή α). Ὁ ἀνυδρίτης διὰ καύσεως P ἐν βραδεῖ ῥεύματι ἀέρος·

β) τὸ H_3PO_3 διὰ διασπάσεως PCl_3 ὑπὸ ὕδατος.

(P_2O_3 ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ N_2O_3).

Ὑποφωσφορῶδες ὀξὺ H_3PO_2 Τὰ ἅλατα τοῦ K τοῦ ὀξέος τούτου λαμβάνονται ὡς δευτερεῦον προϊὸν κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ PH_3 ἐκ P καὶ KOH

$$4P + 9HKO = 3K_3PO_2 + PH_3 + 3H_2O$$

Τριχλωριοῦχος PCl_3 *καὶ πενταχλωριοῦχος* PCl_5 *φωσφόρος*. Λαμβάνεται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν στοιχείων, ἀναλόγως δὲ τῆς περισσείας τοῦ P ἢ τοῦ Cl λαμβάνεται ὁ PCl_3 ἢ PCl_5.

Ἀρσενικὸν As (75).

Εὕρεσις. 1. Αὐτοφυές.

2. ἐντὸς πολλῶν ὀρυκτῶν π. χ. As_2S_2 (ἐρυθρὰ σανδαράχη, Realgar) ἢ As_2S_3 (κιτρίνη σανδαράχη, Auripigment).

Παρασκευή. Διὰ ῥρύζεως τῶν ἀρσενικούχων ὀρυκτῶν παράγεται As_2O_3, ὅπερ ἀναγόμενον μετ' C παρέχει As

$$As_2O_3 + 3C = 3CO + 2As.$$

Ἰδιότητες. Στερεόν, μέλαν σῶμα, ὅπερ πυρούμενον ἀφίπταται χωρὶς νὰ τακῇ· ὁ δὲ ἀτμὸς αὐτοῦ ἔχει ὀσμὴν σκορο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δώδη· ἅπασαι αἱ ἑνώσεις τοῦ As εἰσὶ λίαν δηλητηριώδεις.

Ἀρσενικοῦχον ὑδρογόνον AsH_3.

(ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ NH_3).

Παρασκευή. Ἐντὸς συσκευῆς ἐξ ἧς ἀναπτύσσεται H ($Zn + H_2SO_4$) προστίθεται τριοξείδιον ἀρσενικοῦ As_2O_3, ὅπερ ἀνάγεται ὡς ἑξῆς

$$As_2O_3 + 12H = 2AsH_3 + 3H_2O.$$

Ἡ μέθοδος αὕτη χρησιμεύει πρὸς τοξικολογικὴν ἀνίχνευσιν τοῦ As (συσκευὴ Marsh). Ἂν τὸ ἀναπτυσσόμενον ἀέριον θερμανθῇ ἔν τινι σωλῆνι δυστήκτῳ δι' οὗ διέρχεται, ἀποβάλλεται *κάτοπτρον* ἀρσενικοῦ ($AsH_3 = As + H_3$).

Τριοξείδιον ἀρσενικοῦ, ἀρσενικῶδες ὀξὺ As_2O_3. Λαμβάνεται ὡς λευκὴ ἀπαλὴ κόνις διὰ καύσεως ἀρσενικοῦ ἢ ῥύζεως Asσύχων μεταλλευμάτων. Ἐν ὕδατι ἢ HCl εἶναι τὸ As_2O_3 δυσδιάλυτον, ἐν HNO_3 εὐδιάλυτον. Τὸ As_2O_3 χρησιμεύει εἰς τὰς πλείστας δηλητηριάσεις ὡς εὐκόλως παρεχόμενον. Ὡς ἀντίδοτον ἐπιδρᾷ προσφάτως παρασκευασθὲν $Fe(OH)_3$, ἐπειδὴ τὸ σχηματιζόμενον ἀρσενικῶδες ὀξείδιον τοῦ σιδήρου εἶναι ἀδιάλυτον.

Πεντοξείδιον ἀρσενικοῦ As_2O_5. Σχηματίζει ἀναλόγους τοῖς φωσφορικοῖς ὀξέσιν ἐνύδρους ἑνώσεις. Σπουδαιοτέρα αὐτῶν εἶναι τὸ H_3AsO_4 ἀρσενικὸν ὀξὺ (ἀντιστοιχεῖ τῷ H_3PO_4) καὶ λαμβάνεται δι' ὀξειδώσεως τοῦ As μετὰ HNO_3.

Τριθειοῦχον ἀρσενικὸν As_2S_3. Λαμβάνεται διὰ διοχετεύσεως H_2S ἐν διαλύματι As_2O_3, ἐνῷ ἂν διοχετευθῇ H_2S ἐντὸς διαλύματος H_3AsO_4 λαμβάνεται τὸ

Πενταθειοῦχον ἀρσενικὸν As_2S_5. Ἀμφότεραι αἱ θειοῦχοι ἑνώσεις εἰσὶ κιτρίνου χρώματος καὶ διαλυταὶ ἐν $(NH_4)_2S$.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ As ἑνοῦται μετὰ Cl καὶ ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ διὰ φωτεινοῦ φαινομένου καὶ σχηματίζει $AsCl_3$.

Ἀντιμόνιον Sb (122).

Εὕρεσις. Ἡνωμένον μετὰ S ὡς ὀρυκτὸν *ἀντιμονίτης* Sb_2S_3.

Ἐξαγωγή. Τὸ ὀρυκτὸν θερμαίνεται μετὰ Fe

$$Sb_2S_3 + 3Fe = 3FeS + Sb_2.$$

Ἰδιότητες. Στερεόν, μέλαν σῶμα. Αἱ ἑνώσεις αὐτοῦ εἰς μικρὰ ποσὰ δὲν εἶναι δηλητηριώδεις.

Ἀντιμονιοῦχον ὑδρογόνον SbH_3.

Παρασκευὴ καὶ ἰδιότητες· ὅπως τὸ AsH_3. Διαφορὰ μεταξὺ τῶν κατόπτρων τοῦ As καὶ τοῦ Sb.

Τὸ δι'As κάτοπτρον δύναται νὰ ἐκδιωχθῇ διὰ θερμάνσεως ἀπὸ τῆς μιᾶς θέσεως εἰς τὴν ἑτέραν, ἔχει ὁμὴν σκοροδώδη καὶ εἶναι διαλυτὸν ἐν ὑποχλωριώδει νατρίῳ (NaClO), ἐνῷ *τὸ κάτοπτρον τοῦ* Sb δὲν ἔχει τὰς ἰδιότητας ταύτας.

Τριοξείδιον ἀντιμονίου Sb_2O_3 ἢ (ἀνυδρίτης τοῦ ἀντιμονιώδους ὀξέος.

Ἀντιμονιῶδες ὀξὺ $Sb_2O_3 + 3H_2O = 2H_3SbO_3$

Πεντοξείδιον ἀντιμονίου (ἀνυδρίτης τοῦ ἀντιμονικοῦ ὀξέος) Sb_2O_5.

Ἀντιμονικὸν ὀξὺ $Sb_2O_5 + 3H_2O = 2H_3SbO_4$.

Τὰ σώματα ταῦτα εἰσὶν ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀντιστοίχους ἑνώσεις τοῦ ἀρσενικοῦ.

Sb_2S_3 καὶ Sb_2S_5 λαμβάνονται διὰ δισχετεύσεως H_2S ἐν τῷ διαλύματι τῶν ἀντιστοίχων ἑνώσεων τοῦ Sb, Ἀμφότερα εἰσὶ πορτοκαλέρυθρα σώματα διαλυτὰ ἐν $(NH_4)_2S$. Τὸ χρυσίζον στίμμι (Sb_2S_5) ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῇ θεραπευτικῇ.

$SbCl_3$ καὶ $SbCl_5$ λαμβάνονται ἐκ τῶν στοιχείων,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ $SbCl_3$ δίδει μεθ' H_2O ὀξυγονοῦχον σῶμα ($SbOCl$) καλούμενον κόνις *Algarot*

Βόριον B (11).

Εὕρεσις. Ὡς βορικὸν ὀξὺ πλησίον ἡφαιστείων (Ἰταλία), ἐκ τούτου δὲ λαμβάνεται δι' ἀναγωγῆς μετὰ Na.

Ἀνυδρίτης τοῦ βορικοῦ ὀξέος B_2O_3

$3H_2O + B_2O_3 = 2H_3BO_3$ ἔνυδρον ὀξύ.

Ἐξαγωγή. Τὸ βορικὸν ὀξὺ λαμβάνεται, εἰς μεγάλα ποσά, ἐν Τοσκάνῃ ἐνθα μεθ' ὑδρατμῶν καὶ ἑτέρων ἀερίων ἀναθρώσκει ἐκ διαφόρων ῥωγμῶν τοῦ ἐδάφους, ἐκεῖ δὲ μετατρέπεται ἐν μέρει καὶ εἰς βόρακα (ἅλας νατρίου), ἐξ οὗ πάλιν τῇ προσθήκῃ ἀραιοῦ H_2SO_4 δύναται νὰ ἐλευθεροποιηθῇ τὸ βορικὸν ὀξύ.

Ἰδιότητες. Λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις δυσδιάλυτος ἐν ψυχρῷ, εὐδιάλυτος δ' ἐν θερμῷ ὕδατι, εἶναι ἀσθενὲς ὀξύ, ἐρυθραίνει τὸν κυανοῦν χάρτην τοῦ ἡλιοτροπίου καὶ χρωματίζει τὸν χάρτην τῆς κρακκορίζης φαιόν, ὅπερ μόνον αἱ βάσεις πράττουσι. Τὸ βορικὸν ὀξὺ εἶναι σπουδαῖον ἀντισηπτικόν.

Πυρίτιον Si (28).

Εὕρεσις 1. Ὡς πυριτικὸν ὀξὺ SiO_2, χαλαζίας, ὀρεία κρύσταλλος, πυρόλιθος, ὀπάλιος, Infusorienerde κτλ.

2. Ὡς πυριτικὰ ἅλατα α) μονοπυριτικά, Ca,-Fe,-Mg,-Al- ἅλας β) πολυπυριτικὰ Al + Na ἅλας, Al + K ἅλας, ἄστριος, μαρμαρυγίας.

3. Ὡς μῖγμα 1 καὶ 2 γρανίτης κτλ.

Ἡ κυριωτέρα ἕνωσις τοῦ Si εἶναι τὸ

Πυριτικὸν ὀξὺ SiO_2 (ἀνυδρίτης).

Παρασκευή. Διὰ πήξεως ὑγροῦ τοῦ ἐνέχοντος SiO_2 μετ' Na_2

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CO_3ἐν χωνευτηρίῳ ἐκλευκοχρύσου παράγεται πυριτικὸν νάτριον.

$$Ca\,SiO_3 + Na_2\,CO_3 = CaCO_3 = Na_2SiO_3$$

Καὶ τὸ μὲν Na_2SiO_3 διαλύεται ἐν H_2O, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ συμπαραγόμενον $CaCO_3$. Τῇ προσθήκῃ δὲ ἰσχυροτέρου ὀξέος (HCl) καταπίπτει ἐκ τοῦ διαλύματος ἔνυδρον πυριτικὸν ὀξὺ ὡς πυκτώδης μάζα

$$Na_2\,SiO_3 \;\; Cl\,H \;\; = 2NaCl + H_2SiO_3 \;\; Cl\,H$$

Τὸ H_2SiO_3 ἰσχυρῶς πυρούμενον παρέχει SiO_2 ὡς λευκὴν κόνιν.

Ἰδιότητες. Ἀμφότερα (ὁ ἀνυδρίτης καὶ ἡ ἔνυδρος ἕνωσις) δὲν διαλύονται ἐν ὀξέσι, διαλύονται ὅμως ἐν KOH. Τὰ ἅλατα τοῦ SiO_2 (ἐξαιρέσει τῶν ἁλάτων τῶν ἀλκαλίων) εἰσὶν ἀδιάλυτα ἐν ὕδατι. Τὰ δὲ ἅλατα τῶν ἀλκαλίων, ὡς ἐκ τῆς ἐν H_2O διαλυτότητος αὐτῶν καλοῦνται *ρευστὴ ὕαλος*.

Δι' ἐπιδράσεως FlH ἐπὶ SiO_2 παράγεται φθοριοῦχον πυρίτιον, ὅπερ εἶναι ἀέριον ἄχρουν

$$Si\,O_2 + 4H\,Fl = 2H_2O + SiFl_4.$$

ἐπὶ τῆς ἀντιδράσεως δὲ ταύτης στηρίζεται ἡ ἐγχάραξις τῆς ὑάλου.

Ἄνθραξ C (12).

Εὕρεσις. Εἰς τρεῖς ἀλλοτροπικὰς μορφάς.

1. *Ἀδάμας*. Κρυσταλλοῦται κατὰ τὸ κανονικὸν σύστημα, εἶναι ἡ καθαροτάτη μορφὴ τοῦ C, κέκτηται μεγίστην φωτεθλαστικὴν ἱκανότητα, πυρούμενος μεταπίπτει εἰς γραφίτην.
2. *Γραφίτης*. Κρυσταλλοῦται κατὰ τὸ ἑξαγωνικὸν σύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στημα εἶναι μαλακώτερος, ἀφίνει ἐπὶ τοῦ χάρτου μελανὰ σημεῖα, εἶναι σῶμα μέλαν, ὅπερ παράγεται καὶ διὰ διαλύσεως συνήθους ἄνθρακος ἐντὸς τετηγμένου σιδήρου, ὁπότε κατὰ τὴν ψύξιν ἀποκρυσταλλοῦται (βιομηχανία τῶν μολυβδοκονδύλων).

3· **Ξυλάνθραξ**, Λαμβάνεται διὰ βραδείας ἀφυδράνσεως τοῦ ξύλου ($C_6H_{10}O_5$) εἰς διαφόρους μορφὰς (τύρφη, γαιάνθρακες, λιθάνθρακες). Εἰς μεγάλα ποσὰ λαμβάνεται δι' ἀτελοῦς καύσεως τῶν ξύλων. Διὰ καύσεως πλουσίων εἰς C ὀργανικῶν ἑνώσεων (τερεβινθελαίου) σχηματίζεται λεπτῶς διαμεμερισμένος ἄνθραξ (αἰθάλη), ὅστις πιεζόμενος ἀποτελεῖ τὸ χρήσιμον εἰς τὴν ζωγραφικὴν Tusche.

Ὁ ξυλανθραξ ἔχει τὴν ἰδιότητα ν' ἀπορροφᾷ ξένα σώματα (ἀέρια, χρωστικὰς οὐσίας) καὶ χρησιμεύει ὡς ἐκ τούτου ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ πρὸς ἀπόχρωσιν ὑγρῶν.

Καὶ αἱ τρεῖς μορφαὶ τοῦ ἄνθρακος καιόμεναι παρέχουσι CO_2 ἢ ἀνυδρίτην τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, (ὁ γραφίτης καίεται δυσκολότερον). Αἱ διάφοραι μορφαὶ τοῦ ἄνθρακος δὲν τήκονται ἀλλ' ἐν τῷ ἠλεκτρικῷ διαπύρῳ φωτὶ εἶναι κατάτι πτητικαί.

Μονοξείδιον ἄνθρακος CO.

Παρασκευή. 1. Δι' ἀτελοῦς καύσεως τοῦ C.

2. Διὰ διοχετεύσεως CO_2 ἄνωθεν διαπύρων ἀνθράκων $CO_2 + C = 2CO$.

3. Δι' ἀποσυνθέσεως τοῦ ὀξαλικοῦ ὀξέος διὰ H_2SO_4 καὶ διοχετεύσεως τῶν παραγομένων ἀερίων διὰ KOH·

$$C_2H_2O_4 + H_2SO_4 = CO_2 + CO + H_2O + H_2SO_4$$

Ἰδιότητες. Ἀέριον ἄχρουν, δηλητηριῶδες, καιόμενον διὰ φλογὸς κυανῆς εἰς CO_2, ἀπορροφᾶται ὑπὸ ἀμμωνιακοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διαλύματος CuCl. Ἀνίχνευσις ἐν τῷ αἵματι διὰ φασματοσκοπικῆς ἀναλύσεως.

Διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος CO_2.

(ἀνυδρίτης τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος).

Εὕρεσις. Ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἀποτελεῖ τὸ $^4/_{200}$ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ, ἐντὸς ἰαματικῶν πηγῶν, ἡφαιστείων, μεταλλείων κτλ. Εἰς μεγάλα ποσὰ ὡς ἀνθρακικὰ ἅλατα ($CaCO_3$). Σχηματίζεται δὲ κατὰ τὴν σῆψιν ὀργανικῶν σωμάτων, κατὰ τὴν ζύμωσιν κτλ.

Παρασκευή 1. Δι' ἐντελοῦς καύσεως τοῦ C.

2. Δι' ἐκδιώξεως αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀνθρακικῶν ἁλάτων τῇ βοηθείᾳ ἀραιῶν ὀξέων, συνήθως ἐκ μαρμάρου·

$$CaCO_3 + 2HCl = CaCl_2 + H_2O + CO_2.$$

Ἰδιότητες. Ἄχρουν ἀέριον, ἀσθενῶς ὀξίνου ὁσμῆς καὶ γεύσεως, $1\ ^1/_2$ φορὰς βαρύτερον τοῦ ἀέρος, δὲν δύναται νὰ ὀξειδωθῇ πλειότερον δηλ. δὲν καίεται (διαφορὰ ἀπὸ τοῦ CO), δὲν ἀποδίδει O δηλ. καιομένη παρασχίς ἀποσβέννυται ἐν αὐτῷ ὕδωρ θερμ. 15^0 ὑπὸ συνήθη βαρομετρικὴν θλῖψιν εὑρισκόμενον ἀπορροφᾷ ἴσον ὄγκον ἀεριώδους CO_2· τὸ διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος συμπυκνοῦνται εὐκόλως εἰς μεγάλα ποσὰ διὰ θλίψεως ἰσχυρᾶς. Τὸ ἔνυδρον διβασικὸν ὀξὺ $CO<^{HO}_{HO}$ δὲν ὑπάρχει ἐν ἐλευθέρᾳ καταστάσει.

Ἀήρ.

Ὁ ἀὴρ ἀποτελεῖται κατὰ μέγα μέρος ἐκ μίγματος μηχανικοῦ 21 ὄγκ. O καὶ 79 ὄγκ. N (δὲν εἶναι χημικὴ ἕνωσις). Πλὴν τούτου εὑρηνται ἐν αὐτῷ H_2O, NH_3, CO_2, HNO_2. Ἐπειδὴ δὲ τὸ O ἀπορροφᾶται ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἀφθονώτερον ἢ τὸ N, ἕπεται ὅτι ὁ ἐν τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὕδατι ἐνεχόμενος ἀὴρ συγχάνει πλουσιώτερος εἰς O, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ ἀὴρ εἶναι μηχανικὸν μῖγμα ἀερίων.

Ποσοτικὸς προσδιορισμὸς τῶν συστατικῶν τοῦ ἀέρος.

α. H_2O διὰ φυσικῆς μεθόδου (ὑγρόμετρον) ἢ χημικῶς δι' ἀπορροφήσεως αὐτοῦ ὑπὸ $CaCl_2$.

β. O. Διὰ διεχετεύσεως ἀέρος ἀνωθεν διαπύρου χαλκοῦ·

γ. CO_2. Δι' ἀπορροφήσεως ἐν KOH.

δ. N. Ὀγκομετρικῶς δι' ἀπομακρύνσεως πρότερον ἁπάντων τῶν λοιπῶν συστατικῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω μεθόδων.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Μόριον εἶναι ἡ μικροτέρα ποσοτὴ ποσότης σώματος τινος ἡ δυναμένη νὰ ὑπάρξῃ ἐν ἐλευθέρᾳ καταστάσει.

Ἄτομον εἶναι ἡ *σχετικῶς* ἐλαχίστη ποσότης στοιχείου ἡ εὑρισκομένη ἐν τῷ μορίῳ σώματός τινος δηλ. ἡ ποσότης ἐκείνη ἧς πολλαπλάσια εἰσὶν ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ποσότητες.

Γενικῶς ἀποτελεῖται τὸ μόριον ἑκάστου στοιχείου ἐκ δύο ἀτόμων.

Τὰ μοριακὰ βάρη ἀνάγονται εἰς τὸ $H_2=2$, τὰ δὲ ἀτομικὰ εἰς τὸ $H=1$.

Ἀτομικότης καλεῖται ἡ ἰδιότης ἣν κέκτηται ἓν ἄτομον στοιχείου τινὸς νὰ ἑνῶται μεθ' ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἀτόμων H ἢ ἑτέρου τινὸς στοιχείου ἔχοντος τὴν αὐτὴν πρὸς τὸ H ἀτομικότητα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀτομικότης τῶν κυριωτέρων στοιχείων.

Ἀμέταλλα		*Μέταλλα.*
Μονοδύναμα	H, Cl, Br, J, Fl	Na, K, Ag
Διδύναμα	S, O	Ca, Ba, Sr, Mg, Zn, Pb, Cu, Hg, Sn, Fe.
Τριδύναμα	N, P, As, Sb	Au, Bi, Al, Fe,
Τετραδύναμα	C, Si.	Sn, Pt.
Πενταδύναμα	N, P, As, Sb.	

Τὰ στοιχεῖα κατατάσσονται καὶ κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀτόμων καὶ τὴν ἀτομικότητα αὐτῶν (περιοδικὸν σύστημα).

Νόμοι τῆς ἑνώσεως τῶν στοιχείων.

1. Τὰ στοιχεῖα ἑνοῦνται μόνον ὑπὸ ὡρισμένας ποσότητας βαρῶν δηλ. ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀτομικὰ βάρη ἢ τὰ πολλαπλάσια τούτων.
2. Αἱ ἰδιότητες τῶν συντελεστῶν δὲν ἀναφαίνονται ἐν ταῖς ἑνώσεις αὐτῶν,
3. Ἀποχωρισμὸς δύναται μόνον διὰ χημικῆς ὁδοῦ νὰ ἐπέλθῃ.

Ἡ δὲ χημικὴ ἐξίσωσις ἀντιδράσεώς τινος ἔχει σημασίαν

1. Ποιοτικὴν (πῶς προβαίνει ἡ ἀντίδρασις).
2. Ποσοτικὴν (τίνα ποσὰ ἐλήφθησαν ἐξ ἑκάστου στοιχείου).

Π. χ. ἡ ἐξίσωσις $HgO = Hg + O$ σημαίνει

1ον ὅτι τὸ ὀξείδιον τοῦ ὑδραργύρου διασπᾶται εἰς Hg καὶ O.

2ον ὅτι HgO ἢ $(200 + 16) 216$ μ. β. HgO θερμαινόμενα παρέχουσι

$Hg = 200$ μέρη βάρους ὑδραργύρου
$O = 16$ » » ὀξυγόνου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πρὸς λύσιν τοιούτου εἴδους προβλημάτων ἀσχολούμενος κλάδος τῆς χημείας καλεῖται **στοιχειομετρία**.

Νόμος ὀγκομετρικός.

Οἱ ὄγκοι τῶν στοιχείων ἐν ἀερώδει καταστάσει εὑρισκόμενοι ἑνοῦται καθ' ἁπλᾶς δι'ἀκεραίων ἀριθμῶν ἐκφραζομένας σχέσεις. Ἡ δὲ ἕνωσις καταλαμβάνει συνήθως 2 ὄγκους π. χ.

1 ὀγκ. H + 1 ὄγκος Cl = 2 ὄγκοι HCl
2 » H + 1 » O = 2 » H_2O
3 » H + 1 » N = 2 » NH_3.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Β. ΜΕΤΑΛΛΑ

Τὰ *μέταλλα* εἰσὶν ὑπὸ χημικὴν ἔποψιν ἐντελῶς ἀνάλογα πρὸς τὰ μεταλλοειδῆ, ἀπ' ἐναντίας ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν διακρίνονται ταῦτα ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῶν στιλπνότητος, ἀδιαφανείας καὶ τὸ εὐθερμαγωγὸν καὶ εὐηλεκτραγωγὸν αὐτῶν. Τὰ μέταλλα, ἐξαιρέσει τοῦ Hg, εἰσὶ στερεὰ σώματα, ἅτινα δύνανται νὰ τακῶσι. Αἱ ἑνώσεις τῶν μεταλλων δύνανται νὰ τακῶσι. Αἱ ἑνώσεις τῶν μεταλλων μετ' ἀλλήλων καλοῦνται κράματα, ἅτινα δὲν εἶναι χημικαὶ ἑνώσεις ἀλλὰ διαλύματα, καθότι δύνανται νὰ παραχθῶσιν ὑπὸ πλείστας ἀναλογίας βαρῶν. Τὰ κράματα ταῦτα κέκτηνται μεγίστην πρακτικὴν σημασίαν ὡς ἐκ τῶν πολιτίμων εἰδικῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν.

Τὰ κυριώτερα μέταλλα.

Νατριον	Na	μέταλλα τῶν ἀλκαλίων.	
Κάλιον	K		
Λίθιον	Li		
Ρουβίδιον	Pb		
Καίσιον	Cs		
Ἀσβέστιον	Ca	μέταλλα τῶν ἀλκαλικῶν γαιῶν.	
Βάριον	Ba		
Στρόντιον	Sr		
Μαγνήσιον	Mg		
Ἀργίλλιον	Al	Καδμιον	Cd
Σίδηρος	Fe	Χαλκὸς	Cu
Νικέλιον	Ni	Μόλυβδος	Pb
Κοβάλτιον	Co	Βισμούθιον	Bi
Μαγγάνιον	Mn	Ὑδράργυρος	Hg
Χρώμιον	Cr	Ἄργυρος	Ag (εὐγενῆ μέταλλα)
Οὐράνιον	Ur	Χρυσὸς	Au (εὐγενῆ μέταλλα)
Ψευδάργυρος	Zn	Λευκόχρυσος	Pt (εὐγενῆ μέταλλα)
		Κασσίτερος	Sn

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πίναξ ἐμφαίνων τὰ κυριωδέστερα ἐν τῇ φύσει

Πίναξ I. Na, K,

	ἁλογονοῦχα	φθοριοῦχα	θειικὰ
Νάτριον Na	NaCl χλωριουχ. νάτριον ὀρυκτ. ἅλας. NaBr ἐν τῷ θαλασσίῳ NaJ ὕδατι	NaFl μετὰ $AlFl_3$ ὡς κρυολιθος	Na_2SO_4 ἐν ταῖς πικροπηγαῖς
Κάλιον K	KCl συλβίτης K Br ἐν τῷ θαλασσίῳ KJ ὕδατι	—	K_2SO_4 ἐν τοῖς ἁλατορυχείοις τοῦ Stassfurt.
Ἀμμώνιον NH_4	NH_4Cl ἀμμωνιακὸν ἅλας	—	—
Ἀσβέστιον Ca	$CaCl_2$ ἐν τῷ θαλασσίῳ ὕδατι	$CaFl_2$ ἀργυροδάμας	$CaSO_4$ (γῦψος, ἀλάβαστρον)
Βάριον Ba	—	—	$BaSO_4$ βαρυτίτης
Στρόντιον Sr	—	—	$SrSO_4$ γλαύκινος
Μαγνήσιον Mg	$MgCl_2$ μετὰ KCl ὡς καρναλίτης (ἐν Stassfurt)	—	$MgSO_4$ κιζερίτης ἢ ἅλας ἀγγλίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἁπαντῶντα μέταλλα καὶ τὰς ἑνώσεις αὐτῶν.

NH_4, Ca, Ba, Sr, Mg.

ἀνθρακικὰ	φωσφορικὰ	νιτρικὰ	πυριτικὰ	Παρατηρήσεις.
Na_2CO_3 σόδα (θαλάσσια φυτά).	—	$NaNO_3$ (νίτρον τῆς χιλῆς).	μετὰ πυριτικοῦ Al ὡς Na οὖχος ἄστριος.	Γενικῶς εὑρηνται αἱ ἑνώσεις τοῦ Na πρὸ πάντων ἐν τοῖς θαλασσ. φυτοῖς.
K_2CO_3 πότασσα (χήνα φυτά,)	—	KNO_3 νίτρον.	μετὰ πυριτικοῦ Al ὡς K οὖχος ἄστριος.	Αἱ ἑνώσεις τοῦ K εὑρηνται ἰδίᾳ ἐντὸς τῶν φυτῶν τῆς ξηρᾶς
$(NH_4)_2CO_3$ ἐν τῷ γουάνῳ	—	—	—	—
$CaCO_3$ (μάρμαρον, ἀσβεστόλιθος, κιμωλία.	$Ca_3(PO_4)_2$ ἀπατίτης	$Ca(NO_3)_2$ νίτρον τῶν τοίχων	$CaSiO_3$ βολαστονίτης	—
$BaCO_3$ βιθερίτης	—	—	—	—
$SrCO_3$ στροντιανίτης	—	—	—	—
$MgCO_3$ λευκόλιθος, μετὰ $CaCO_3$ δολομίτης.	—	—	$MgSiO_3$ ἀμίαντος, σήπιον, ταλκίτης.	ὁ δολομίτης ἀποτελεῖ ὁλοκλήρους ὀρεοσειράς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πίναξ II. Al, Fe, Mn, Ni,

	Στοιχεῖα	Ὀξείδια
Ἀργίλλιον Al	—	Al_2O_3 σμύρις, κορούνδιον, σάπφειρος, ρουβίνιον
Σίδηρος Fe	μετεωρίται	Fe_2O_3 αἱματίτης, λειμωνίτης (ἔνυδρον), Fe_3O_4 μαγνητίτης
Μαγγάνιον Mn	—	MnO_2 πυρολουσίτης Mn_2O_3 μαρκελλινίτης μαγγανίτης, ψιλόμελας
Νικέλιον Κοβάλτιον Ni Co	—	—
Ψευδάργυρος Zn	—	ZnO ἐρυθροψευδαργυρίτης
Χρώμιον Cr	—	$FeOCr_2O_3$ χρωμίτης
Κάδμιον Cd	—	—
Βισμούθιον Bi	αὐτοφυὲς Bi (ἐν Σαξωνίᾳ.)	Bi_2O_3 ὤχρα βισμουθίου
Κασσίτερος Sn	—	SnO_2 κασσιτερίτης (ἐν Ἀγγλίᾳ).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Co, Zn, Cr, Cd, Bi, Sn.

θειοῦχα	ἀνθρακικὰ	πυριτικὰ	Παρατηρήσεις
—	—	$Al^{VI}(SiO_3)_3$ καθαρὸς ὡς καολίνης, ἀκάθαρτος ὡς ἄργιλλος. Διπλᾶ πυριτικὰ ἅλατα, ἄστριος, μαρμαρυγίας.	$AlFl_3 + NaFl$ κρυόλιθος
FeS_2 σιδηροπυρίτης	$FeCo_3$ σιδηρίτης	Εἰς τὰ πλεῖστα πετρώματα παρέχων ἐρυθρὰν χροιάν.	—
MnS_2 μαγγανοπυρίτης ἢ ἀουερίτης	$MnCO_3$ ροδοχροΐτης	—	—
Μετὰ S ἢ As σμαλτίτης $CoAs_2$ νικελίτης (NiAs) λιννεΐτης (Co_3S_4)	—	—	—
ZnS σφαλερίτης	$ZnCO_3$ σμιθσονίτης ἢ καδμεία	$ZnSiO_3$ πυριτικὸς ψευδάργυρος	—
—	—	—	—
CdS γρενοκίτης	—	—	—
Bi_2S_3 βισμουθίνης	—	—	—
—	—	—	—

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πίναξ III. Pb, Cu, Hg, Ag, Au, Pt.

	Στοιχεῖα	Θειοῦχα	Ἀνθρακικὰ	Παρατηρήσεις
Μόλυβδος Pb	—	PbS γαληνίτης	$PbCO_3$ ψιμυθίτης	—
Χαλκὸς Cu	Ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ.	Cu_2S χαλκολαμπρίτης, $Cu_2S+Fe_2S_3$ χαλκοπυρίτης	μαλαχίτης, λαζουρίτης (βασικά).	Cu_2O κυπρίτης.
Ὑδράργυρος Hg	ἐντὸς πετρωμάτων	HgS κιννάβαρι	—	—
Ἄργυρος Ag	αὐτοφυὴς καὶ μετὰ Au κεκραμένος.	Ag_2S. ἀργυρίτης	—	AgCl κεραργυρίτης
Χρυσὸς Au **Λευκόχρυσος** Pt	μόνον αὐτοφυῆ ἢ ὡς κράματα.	—	—	—

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

Γενικαὶ μέθοδοι παρασκευῆς. Ἀναλόγως τῆς δυσκολίας καὶ τῆς δαπάνης ταξινομηθεῖσαι :

1. Ἐκ τῶν ὀξειδιούχων μεταλλευμάτων δι' ἀναγωγῆς μετ' ἄνθρακος.
2. Ἐκ τῶν χλωριούχων ἑνώσεων διὰ τήξεως μετὰ νατρίου.
3. Δι' ἠλεκτρολύσεως τῶν ἁλάτων (ἰδίως τῶν Cl ούχων).

Νάτριον Na (23), Κάλιον K (39).

Na, K. Πρὸς παρασκευὴν τῶν μετάλλων μίγνυται τὸ ἀνθρακικὸν ἅλας (σόδα ἢ πότασσα) μετ' C καὶ πυροῦται ἰσχυρῶς ἐντὸς σιδηρῶν κυλίνδρων·

$$Na_2CO_3 + 2C = Na_2 + 3CO \quad (\text{μέθοδος } 1).$$

Τὸ μέταλλον ἀποστάζει καὶ συλλέγεται ὑπὸ τὸ πετρέλαιον (ἑνώσεως C καὶ H). Ἡ παρασκευὴ K εἰς μεγάλα ποσὰ παρουσιάζει δυσκολίας τινὰς διὰ τοῦτο χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς τέχνας ἰδίᾳ τὸ Na. Ἰδιότητες : ἀργυρόλευκα, μαλακὰ μέταλλα μεγίστην ἔχοντα πρὸς τὸ O συγγένειαν (τὸ K μείζονα τῆς τοῦ Na) ἀποσυνθέτουσι τὸ ὕδωρ καὶ φυλάσσονται ὑπὸ τὸ πετρέλαιον.

Ἀμμώνιον.

NH_4. Τοῦτο εἶναι μεταλλικὴ ρίζα καὶ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἐν ἐλευθέρᾳ καταστάσει, ἀλλὰ μόνον ἔν τινι ἀσταθεῖ ἑνώσει (κράματι) μεθ' Hg (ἀμάλγαμα ἀμμωνίου) δύναται νὰ παρασκευασθῇ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀσβέστιον Ca (40), Βάριον Ba (137), Στρόντιον Sr (87), Λίθιον Li (7).

Ca. Τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ταῦτα λαμβάνονται δι' ἠλεκτρολύσεως τῶν Cl ούχων αὐτῶν ἑνώσεων (μέθοδος 3).

Ἡ πρὸς τὸ O συγγένεια τῶν μετάλλων τούτων εἶναι μικροτέρα, ἀποσυνθέτουσιν ὅμως τὸ H_2O ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ.

Μαγνήσιον Mg (24).

Mg. Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 2

$$MgCl_2 + Na_2 = Mg + 2ClNa.$$

Ἀργυρόλευκον μέταλλον, ὅπερ ἐν ξηρῷ ἀέρι εἶναι μόνιμον καὶ ἀποσυνθέτει τὸ H_2O μόνον διὰ θερμάνσεως, ἀναφλεγόμενον δὲ καίεται διὰ ζωηροτάτης φλογὸς καὶ ἀποτελεῖ ὀξείδιον μαγνησίου (λυχνία μαγνησίου, λαμπάδες μαγνησίου).

Ἀργίλλιον Al (27).

Al. Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 2

$$Al_2Cl_6 + 6Na = 6ClNa + 2Al.$$

Ἀργυρόλευκον, ἐλαφρὸν καὶ μόνιμον μέταλλον· τεχνικὴν ἐφαρμογὴν ἔχει ἰδίᾳ πρὸς παρασκευὴν ἐλαφρῶν ἀντικειμένων (βραχίονες ζυγῶν, ἐργαλεῖα γεωμετρικὰ κτλ.).

Σίδηρος Fe (56).

Fe. Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 1. Τὰ ὀξειδιοῦχα μεταλλεύματα ἀνάγονται δι' C.

Λειτουργία τῶν ὑψηλῶν καμίνων. Στιβάζονται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στρώματα ἄνθρακος, ὀρυκτῶν καὶ συλλιπασμάτων (ὀρυκτῶν πυριτικῶν) ἐναλλάξ. Εἰς τὸ κατώτατον στρῶμα (ἄνθρακ) παράγεται δι' ἀτελοῦς καύσεως CO, ὅπερ εἶτα ἀνάγει τὸ ὀρυκτόν, π. χ. $Fe_2O_3 + 3CO = Fe_2 + 3CO_2$. Τὸ οὕτω παραχθὲν CO_2 σχηματίζει μετὰ τοῦ ἄνωθεν αὐτοῦ C πάλιν CO ($CO_2 + C = 2CO$), ὅπερ ἐπενεργεῖ πάλιν ἀναγωγικῶς ἐπὶ ἑτέρων ὀρυκτῶν. Τὸ συλλίπασμα δέ, ὅπερ ἐν θερμοκρασίᾳ ἀνωτέρᾳ τήκεται, περιβάλλει τὸ παραχθὲν μέταλλον καὶ παρεμποδίζει οὕτω αὐτὸ ἀπὸ τῆς ὀξειδώσεως.

Τὸ διὰ τοῦ τρόπου τούτου παραχθὲν ἀρχικὸν προϊὸν ἐνέχει μέχρις 6 % ἄνθρακος καὶ καλεῖται **χυτοσίδηρος** ἢ **πρωτοσίδηρος**.

Ἐκ τούτου λαμβάνεται διὰ καύσεως τοῦ C (ρεῦμα ἀέρος ἐπὶ διαπύρου σιδήρου) ὁ **σφυρηλατοσίδηρος** ἢ ραβδοσίδηρος, ὅστις ἐνέχει ἐλαχίστην ποσότητα (μέχρι 0,5 %) ἄνθρακος.

Ὁ **χάλυψ** ὡς ἐκ τῆς εἰς ἄνθρακα περιεκτικότητος αὐτοῦ ἵσταται μεταξὺ τοῦ χυτοσιδήρου καὶ τοῦ σφυρηλατοσιδήρου. Οὗτος λαμβάνεται διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Bessemer, δηλ. ἀπανθρακίζεται μέρους χυτοσιδήρου δι' εἰσελεύσεως πεπιεσμένου ἀέρος ἐν τετηκότι χυτοσιδήρῳ καὶ προστίθεται εἶτα ἴση ποσότης χυτοσιδήρου.

Ὁ χυτοσίδηρος εἶναι εὔθρυπτος, σκληρὸς καὶ διαρήγνυται εὐκόλως.

Ὁ χάλυψ εἶναι ἐλαστικός, σκληρός, ἐλατὸς διὰ θερμάνσεως (πυρώσεως) δὲ καὶ ταχείας ψύξεως δύναται ἡ σκληρότης αὐτοῦ ν' αὐξηθῇ (στόμωσις).

Ὁ ραβδοσίδηρος εἶναι δύστηκτος καὶ ἐλατός.

Ὁ σίδηρος διαλύεται εἰς ὅλα τὰ ὀξέα, διακρίνομεν δὲ δύο σειρὰς ἐνώσεων δηλ. ἐνώσεις τοῦ ὑπο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξειδίου τοῦ Fe (ἐν αἷς ὁ Fe εἶναι διδύναμος) καὶ ἑνώσεις τοῦ ὀξειδίου τοῦ Fe (ἐν αἷς τὸ διπλοῦν ἄτομον Fe_2 εἶναι ἑξαδύναμον).

Νικέλιον Ni (59), Κοβάλτιον Co(59), Χρώμιον Cr (52).

Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 1.

Ni. **Co.** **Cr.** Τὰ μέταλλα ταῦτα εἰσὶν ὅμοια τῷ σιδήρῳ. Τὸ Co καὶ τὸ Ni δύνανται νὰ καταστα θῶσιν ὅπως καὶ ὁ Fe μαγνητικά.

Τὸ κοβάλτιον κρατεῖ τὸν μαγνητισμὸν καὶ μετὰ τὴν θέρμανσιν αὐτοῦ οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ δύο μέταλλα. Τὸ Ni χρησιμοποιεῖται πρὸς παρασκευὴν κραμάτων.

Τὰ *νικελιοῦχα νομίσματα* ἐνέχουσι Cu καὶ Ni.

Ὁ *νεάργυρος* ἀποτελεῖται ἐκ Cu, Zn καὶ Ni.

Μαγγάνιον Mn(55).

Mn. Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 1.

Τὸ μαγγάνιον εἶναι ὅμοιον τῷ Fe μέταλλον· ἡ δὲ παρουσία αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Fe καθιστᾷ αὐτὸν μὴ ἐπιδεκτικὸν μαγνητισμοῦ.

Ψευδάργυρος Zn (65).

Zn. Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 1. Ὁ Zn ἀποστάζεται. Αἱ θειοῦχοι ἑνώσεις μετατρέπονται κατ' ἀρχὰς διὰ φρύξεως εἰς ὀξείδιον. Ἐπειδὴ τὰ μεταλλεύματα ἐνέχουσι συνήθως καὶ Cd, ὅπερ κέκτηται ταπεινότερον σημεῖον ζέσεως, ἀποστάζει κατ' ἀρχὰς Cd εἶτα δὲ Zn.

Ὁ Zn διαλύεται ἐντὸς ἁπάντων τῶν ὀξέων καὶ εἶναι σπουδαῖον πρὸς κατασκευὴν κραμάτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στοιχεῖον. $Cu + Zn$ = *ὀρείχαλκος*· ὁ Zn εἶναι τὸ ἐκτατότερον τῶν μετάλλων.

Μόλυβδος Pb (207).

Pb. Παρασκευή. 1. Γαληνίτης συντήκεται μετὰ σιδήρου (τροποποίησις τῆς μεθόδου 3).

$$PbS + Fe = Pb + FeS$$

2. Ὁ γαληνίτης ῥύσσεται εἰς PbO, ὅπερ τήκεται μετὰ τὴν προσθήκην νέας ποσότητος PbS

$$PbS + 2PbO = 3Pb + SO_2.$$

Ἰδιότητες. Ὁ Pb εἶναι βαρὺ μέταλλον, ὅπερ παρουσιάζει ἀργυρόλευκον πρόσφατον τομήν, ἥτις ὅμως ἐν τῷ ἀέρι καθίσταται τεφρόχρους· τήκεται εἰς θερμοκρ. 333°, μάλλον εὐδιάλυτος ἐν HNO_3, οὐχὶ ἐν HCl ἢ H_2SO_4 (παρασκευὴ H_2SO_4 ἐντὸς τῶν μολυβδίνων θαλάμων).

Βισμούθιον Bi (208).

Bi. Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 1. Τὸ μέταλλον ἀποτελεῖ τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τῶν εὐτήκτων κραμάτων (κρᾶμα Rose καὶ Wood).

Χαλκός Cu (63).

Cu. Παρασκευή. Ἐκ τῶν ὀξειδιούχων μεταλλευμάτων κατὰ τὴν μέθοδον 1, ἐκ τοῦ χαλκοπυρίτου δὲ διὰ ῥύζεως αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς καὶ εἶτα διὰ κατεργασίας αὐτοῦ κατὰ τὴν μέθοδον 1. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη λαμβάνεται Cu καὶ ἠλεκτρολυτικῶς ἐκ $CuSO_4$.

Ὁ Cu εἶναι ἐλατὸν καὶ διατατὸν μέταλλον ἐρυθρᾶς χροιᾶς καὶ ζωηρᾶς στιλπνότητος, τήκεται εἰς καὶ θερμ. κατά τι ἀνωτέραν τῶν 1000°, δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λύεται δὲ εὐκόλως, μὲν ἐν HNO_3 καὶ H_2SO_4 δυσκόλως δὲ ἐν HCl. Ὁ τετηκὸς Cu ἀπορροφᾷ O.

Ὑδράργυρος Hg (200).

Hg. Παρασκευή. Διὰ πυρώσεως κινναβαριούχων ὀρυκτῶν μετὰ ἢ ἄνευ Fe

$HgS + Fe = FeS + Hg$ (ὅπως εἰς τὸν PbS).

Ὁ Hg ἀποστάζει καὶ κατεργαζόμενος διὰ μικρᾶς ποσότητος ἀραιοῦ HNO_3 ἀποκαθαίρεται ἀπὸ τῶν προσμιγμάτων (ξένων μετάλλων) ἅτινα διαλύονται. Ὁ δὲ διὰ τῆς ἐργασίας ἀκάθαρτος καταστὰς Hg καθαίρεται διὰ διηθήσεως (μικρὰ ὑπὴ εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ἠθμοῦ) ἢ δι' ἀποστάξεως.

Ρευστὸν μέταλλον· σημ. τήξεως -40^0 K, σημ. ζέσεως 360^0 Θερμαινόμενος ὁ Hg διαστέλλεται ὁμοιομόρφως (θερμόμετρα), διαλύεται ἰδίᾳ εὐκόλως ἐν HNO_3, H_2SO_4 καὶ βασιλ. ὕδατι, οὐχὶ ἐν HCl. Ὁ Hg ἑνοῦται μετὰ τῶν μετάλλων (ἐξαιρουμένου τοῦ Fe) καὶ ἀποτελεῖ τὰ καλούμενα ἀμαλγάματα (κράματα).

Εἰς τὰς ἑνώσεις τοῦ ὀξειδίου εἶναι ὁ Hg διδύναμος εἰς δὲ τὰς ἑνώσεις τοῦ ὑποξειδίου μονοδύναμος.

Ἄργυρος Ag (108).

Ag. Παρασκευή. 1 Μέθοδος (δι' ἀμαλγαμώσεως). Διὰ ῥύξεως τῶν μεταλλευμάτων μετὰ ClNa λαμβάνεται ὁ AgCl, ὅστις διὰ Fe ἀνάγεται (μέθοδος 2) $2AgCl + Fe = FeCl_2 + 2Ag$. Ὁ Ag χωρίζεται τότε ἀπὸ τοῦ $FeCl_2$ διὰ διαλύσεως ἐν Hg, ὁπότε δι' ἀποστάξεως τοῦ Agούχου ἀμαλγάματος λαμβάνεται ὡς ὑπόλειμμα ὁ Ag.

2 Μέθοδος (κυπελώσεως) ἐξ Agούχου μολύβδου. Δι'

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐμφυσήσεως ἀέρος ἐν τῷ τετηκότι κράματι, ὁπότε ὀξειδοῦται μὲν ὁ Pb εἰς PbO καὶ καταρρέει, ἀπομένει δὲ ὁ Ag.

3. Χημικῶς καθαρὸς Ag λαμβάνεται δι' ἠλεκτρολυτικῆς μεθόδου, ὁπότε ἐκ τοῦ Ag οὐχου διαλύματος κατακρημνίζεται δι' ἑτέρου μετάλλου (Cu ἢ Zn)

Ἰδιότητες. Λευκὸν μέταλλον, λίαν στιλπνόν, ἐλατόν, διατατόν, τήκεται εἰς 1000^0, δὲν ὀξειδοῦται ἐν τῷ ἀέρι, ἐν τούτοις ἀπορροφᾷ ἐν τετηκυίᾳ καταστάσει O, ὅπερ ἀποδίδει πάλιν ἅμα ψυχθῇ (Spratzen)· ὁ Ag διαλύεται ἐν HNO_3 καὶ H_2SO_4· οὐχὶ ὅμως ἐν HCl.

Χρυσὸς Au (196).

Au. Ἐξαγωγὴ α.) Ἐκ τῶν χρυσούχων ἄμμων τῶν ποταμῶν δι' ἐκπλύσεως (ἀποχωρισμὸς ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἰδικοῦ βάρους). β) ἐκ χρυσούχου ἀργύρου διὰ HNO_3. Ὁ χρυσὸς διαλύεται ἐν βασιλικῷ ὕδατι ὡς χλωριοῦχος, τῇ προσθήκῃ δὲ ὀξαλικοῦ ὀξέος ἢ $FeSO_4$ καταπίπτει ἐκ τοῦ διαλύματος του χλωριούχου χρυσοῦ ἐν καταστάσει λεπτοτάτης κόνεως (μέγιστος βαθμὸς διαμερισμοῦ)· ὁ Au ἐν καταστάσει λεπτῶν φύλλων ἀφίνει νὰ διέλθῃ κυανοῦν φῶς.

Λευκόχρυσος Pt (195).

Pt. Καθαρὸς Pt λαμβάνεται δι' ἀναγωγῆς τοῦ $PtCl_4$ δι' Η. Ὁ Pt εἶναι ἀργυρόλευκον μέταλλον μόνον ἐν τῷ φυσητῆρι τοῦ κροτοῦντος ἀερίου τηκόμενον, δὲν διαβιβρώσκεται ὑπὸ ὀξέων, βασιλικὸν ὕδωρ δὲ μόνον διαλύει αὐτὸν καὶ σχηματίζει $PtCl_4$.

Κασσίτερος Sn (118).

Sn. Παρασκευή, κατὰ τὴν μέθοδον 1 δηλ.

$$SnO_2 + 2C = Sn + 2CO.$$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ κασσίτερος εἶναι ἀργυρόλευκος κρυσταλλικῆς ὑφῆς (κραυγὴ Sn διὰ κάμψεως) εἰς λεπτὰ φύλλα καλεῖται Stanniol, διαλύεται ἐν HCl καὶ H_2SO_4. Τὸ HNO_3 τὸν ὀξειδοῖ εἰς ἀδιάλυτον κασσιτερικὸν ὀξύ· κράμμα αὐτοῦ μετὰ Pb εἶναι τὸ τῶν *φανοποιῶν*, μετὰ χαλκοῦ δὲ τὸ *κρατέρωμα*.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

Μέθοδοι.

I Na, K (ἀνθρακικὰ ἅλατα καὶ C) Fe, Mn, Ni, Co, Cr, Zn, Cd, Bi, Sn (ὀξείδια καὶ C).

II Mg, Ag, (Cl οὔχα καὶ Na) Pb, Hg (θειοῦχα καὶ σίδηρος) Ag (Cl οὔχον + Fe).

III Ca, Ba, Sr, Li (ἠλεκτρόλυσις).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΟΞΕΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΥΔΡΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Γενικαὶ μέθοδοι παρασκευῆς.

Ὀξείδια 1. Καῦσις τῶν μετάλλων·

2. Θέρμανσις τῶν ὑδροξειδίων, ἢ τῶν ἀνθρακικῶν καὶ νιτρικῶν ἁλάτων.

Ὑδροξείδια 1. Ἕνωσις τῶν ὀξειδίων μεθ' ὕδατος.

2. Ἐξαγωγὴ αὐτῶν ἐκ τῶν ἁλάτων τῇ βοηθείᾳ ἑτέρας βάσεως (συνήθως ἀμμωνίας, KaOH ἢ Ca $(OH)_2$.

Na_2O. Παρασκευὴ κατὰ τὴν μέθοδον 1 (καῦσις ἐξ ξηροῦ
K_2O O)· ἀπορροφῶσι μετὰ μεγάλης ἐντάσεως H_2O καὶ παρέχουσι τότε

NaOH. *Ὑδροξείδιον νατρίου καὶ ὑδροξείδιον καλίου.*
KOH. Ταῦτα παρασκευάζονται τεχνικῶς διὰ ζέσεως τῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑδαρῶν διαλυμάτων τῶν ἀνθρακικῶν ἁλάτων μετ' ἐσβεσμένης ἀσβέστου (μεθ. 2).

$$Na_2CO_3 + Ca(OH)_2 = CaCO_3 + 2NaOH$$

Τὸ $CaCO_3$ καταπίπτει Τὸ διηθηθὲν ἢ μεταγγισθὲν ὑγρὸν (διάλυμα NaOH) καλούμενον *καυστικὸν νάτρον* ἐξατμίζεται, τήκεται τέλος καὶ χύνεται εἰς τύπους· καὶ ἐν τῇ ὑψηλῇ δὲ ταύτῃ θερμοκρασίᾳ δὲν παράγεται ἐκ NaOH Na_2O. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον παρασκευάζεται τὸ καυστικὸν κάλι.

Ἀμφότεραι αἱ ἑνώσεις διαλύονται εὐκόλως ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, ἔχουσιν ἰσχυρῶς βασικήν, (ἀλκαλικήν), ἀντίδρασιν δηλ χρωματίζουσι κυανοῦν τὸν ἐρυθρὸν δοκιμ. χάρτην, καὶ φαιὸν τὸν κίτρινον χάρτην τῆς κρασκουρίζης.

Βάσεις.

α. *Βάσεις ἀντικαταστάσεως* εἰσὶν ὑδροξυλιοῦχοι ἑνώσεις μετάλλων ἐν αἷς τὰ ὑδροξύλια ἀντικαθίστανται εὐκόλως ὑπὸ ὀξυρριζῶν.

Ὀξύρριζα = Ὀξὺ — Ὑδρογόνον.

π. χ. $Na \,.\, NO_3$
$Na_2 \,:\, SO_4$.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰσῆλθεν ἡ ρίζα NO_3 ἀντὶ ἑνὸς OH, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἡ ρίζα SO_4 ἀντὶ δύο OH.

Ἂν δὲν ἀντικατασταθῶσιν ἅπαντα τὰ ὑδροξύλια τότε παράγονται βασικὰ ἅλατα π. χ.

$Cu\begin{matrix}OH \\ NO_3\end{matrix}$ βασικὸς νιτρικὸς χαλκός,

ἐνῷ, ἂν ἅπαντα τὰ OH ἀντικατασταθῶσι, τότε παράγονται τὰ οὐδέτερα ἅλατα π. χ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$Cu\begin{matrix}NO_3\\NO_3\end{matrix}$ οὐδέτερος νιτρικὸς χαλκός.

β. *Βάσεις προσθήκης.* Αὗται προστίθενται εἰς τὰ ὀξέα πρὸς σχηματισμὸν ἁλάτων. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουσιν καὶ αἱ ἀμίναι (ὀργαν. χημεία).

$$NH_3 + HNO_3 = NH_3HNO_3 \text{ ἢ } NH_4NO_3$$

Κατὰ τὸν τελευταῖον τρόπον τῆς γραφῆς θεωρεῖται τὸ NH_4 ὡς μεταλλικὴ ρίζα.

$NH_4(OH)$ Τὸ διάλυμα τῆς ἀμμωνίας ἐν ὕδατι θεωρεῖται ὡς ὑδροξείδιον ἀμμωνίου $NH_4(OH)$

CaO *Ἄσβεστος* λαμβάνεται τεχνικῶς διὰ πυρώσεως ἀσβεστολίθου $CaCO_3$. *Κεκαυμένη ἄσβεστος.* Δι' ἐπιδράσεως ὕδατος ἐπ' αὐτῆς $(CaO + H_2O)$ παράγεται $Ca(OH)_2$ ἢ ἐσβεσμένη ἄσβεστος (μεγάλη ἀνάπτυξις θερμότητος).

$Ca(OH)_2$ *Ὑδροξείδιον ἀσβεστίου* εἶναι κατά τι διαλυτὸν ἐν ὕδατι, ἔχει ἀλκαλικὴν ἀντίδρασιν (ἀσβέστιον ὕδωρ). Γάλα ἀσβέστου καὶ πόλτος ἀσβέστου εἰσὶ μίγματα ἀσβεστίου ὕδατος μετὰ στερεοῦ $Ca(OH)_2$ πόλτος ἀσβέστου μετὰ πυριτικοῦ ὀξέος (ἄμμου) μεμιγμένος καλεῖται *ἀμμοκονίαμα* (σχηματίζεται μετὰ παρέλευσιν χρόνου διὰ τοῦ CO_2 τοῦ ἀέρος ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον).

SrO, BaO ὡς καὶ τὰ ὑδροξείδια αὐτῶν εἰσὶν ἀνάλογα ταῖς ἑνώσεσι τοῦ Ca.

BaO_2 Σπουδαῖον εἶναι πρὸς τούτοις τὸ *ὑπεροξείδιον τοῦ βαρίου*, ὅπερ παράγεται διὰ διοχετεύσεως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀέρος ὑπεράνω πυρούμενον BaO καὶ χρησιμεύει πρὸς παρασκευὴν H_2O_2.

MgO Διὰ καύσεως Mg καὶ διὰ πυρώσεως $MgCO_3$ (τεχνικῶς) (μέθοδοι 1 καὶ 2) καλεῖται *κεκαυμένη μαγνησία*.

$Mg(OH)_2$ Λαμβάνεται ἐξ οἱουδήποτε διαλυτοῦ ἅλατος τοῦ Mg διὰ NaOH (μέθοδ. 2).

Al_2O_3 *Ἄργιλλος* λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως ὑδροξειδίου (μέθ. 2) λευκὴ ἄμορφος κόνις.

$Al_2(OH)_6$ *Ὑδροξείδιον ἀργιλλίου* λαμβάνεται ὡς πηκτῶδες ἴζημα διὰ καθιζήσεως ἐκ τῶν διαλυτῶν ἑνώσεων τοῦ Al τῇ βοηθείᾳ ἀμμωνίας καὶ διαλύεται ἐν ὀξέσι καὶ NaOH.

FeO *Ὑποξείδιον σιδήρου* εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ παρασκευασθῇ διότι ἀμέσως ὀξειδοῦται. Τὸ ὑ-

$Fe(OH)_2$ δροξείδιον $Fe(OH)_2$ λαμβάνεται διὰ καθιζήσεως ἐκ $FeSO_4$ τῇ βοηθείᾳ NaOH (μέθ. 2) καὶ ὀξειδοῦται λιαν ταχέως.

Fe_2O_3 *Ὀξείδιον σιδήρου* λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ νιτρικοῦ, ἢ τοῦ θειικοῦ ἀ-ἅλατος καὶ ὡς ὑπόλειμμα κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ Nordhäuser $H_2S_2O_7$, ἀποτελεῖ ἐρυθρὰν δυσδιάλυτον κόνιν, ἥτις καλεῖται Caput mortarum.

$Fe_2(OH)_6$ $Fe_2O_3 + 3H_2O = Fe_2(OH)_6$. Λαμβάνεται διὰ κατακρημνίσεως ἐξ ἁλατος τινος ὀξειδίου τοῦ σιδήρου τῇ προσθήκῃ ἀμμωνίας ἢ καυστικοῦ νάτρου ὡς πηκτώδης φαιὰ μᾶζα, διαλυομένη δι' ἁπάντων τῶν ὀξέων, μὴ διαλυομένη ὅμως ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$NaOH$ (διαφορὰ ἀπὸ τοῦ $Al_2(OH)_6$). Ἡ σκωρία τοῦ σιδήρου ἀποτελεῖται κατὰ μέγα μέρος ἐκ $Fe_2(OH)_6$.

Fe_3O_4 $Fe^{\cdot\cdot} + Fe_2O_3 = Fe_3O_4$ παράγεται κατὰ τὴν σφυροκόπησιν τοῦ διαπύρου σιδήρου. Τὸ Ni καὶ τὸ Co σχηματίζουσιν ἀναλόγους τῷ FeO καὶ Fe_2O_3 ἑνώσεις.

Τὸ ὑποξείδιον MnO, ὑδροξείδιον $Mn(OH)_2$, ὀξείδιον Mn_2O_3 τοῦ ὑποξειδίου τοῦ μαγγανίου, καὶ τὸ ὑδροξείδιον τοῦ ὀξειδίου τοῦ μαγγανίου $Mn_2(OH)_6$ ἔχουσι μικροτέραν σημασίαν.

MnO_2 Ἡ σπουδαιοτέρα ἕνωσις τοῦ Mn εἶναι ὁ *πυρολουσίτης* MnO_2. Οὗτος δύναται νὰ ληφθῇ ὡς ἔνυδρος ἕνωσις δι' ἐπιδράσεως NaOCl (ὀξειδώσις) ἐπὶ διαλελυμένης τινος ἑνώσεως τοῦ Mn. Τεχνικὴν ἐφαρμογὴν ἔχει τὸ MnO_2 πρὸς παρασκευὴν O καὶ Cl.

K_2MnO_4 Τὸ MnO_2 μετὰ KOH ἢ K_2CO_3 τῇ προσθήκῃ ὀξειδωτικοῦ τινος μέσου (KNO_3, $KClO_3$) συντηκόμενον, παρέχει κυανοπρασίνην μᾶζαν ἐκ *μαγγανικοῦ καλίου* K_2MnO_4, ἀντίστοιχον τῷ K_2SO_4, ἥτις ἀφιεμένη ἐν τῷ ἀέρι ἢ τῇ προσθήκῃ ὀξέος χρωματίζεται ἰώδης, καθότι παράγεται

$KMnO_4$ *μαγγανικὸν κάλιον* $KMnO_4$. διάλυμα χαμαιλέοντος. Ἀμφότερα τὰ σώματα ταῦτα εἰσὶν ἰσχυρὰ ὀξειδωτικὰ σώματα καὶ χρησιμεύουσιν ὡς ἀντισηπτικά.

Cr_2O_3 *Ὀξείδιον χρωμίου* καὶ τὸ ὑδροξείδιον $Cr_2(OH)_6$ λαμβάνονται ὅπως αἱ ἀντίστοιχοι ἑνώσεις τοῦ Fe εἰσὶ δὲ πράσινα σώματα.

CrO_3 *Χρωμικὸν ὀξὺ* λαμβάνεται ἐκ διχρωμικοῦ κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λίου καὶ θειικοῦ ὀξέος. Τὸ CrO_3 ἀποτελεῖ ἐρυθρὰς βελόνας καὶ ἔχει λίαν ὀξειδωτικὰς ἰδιότητας.

ZnO *Ὀξείδιον ψευδαργύρου.* Λαμβάνεται διὰ καύσεως ψευδαργύρου (1) ἢ διὰ θερμάνσεως ἀνθρακικοῦ ἢ νιτρικοῦ ψευδαργύρου (2) καὶ εἶναι λευκὴ κόνις ἔχουσα μεγάλην ἐφαρμογὴν ἐν τῇ θεραπευτικῇ καὶ ὡς λευκὸν χρῶμα (λευκὸν ψευδαργύρου), διαλύεται ἐντὸς τῶν ὀξέων καὶ ἐν καυστικῷ νάτρῳ.

PbO *Ὀξείδιον μολύβδου (λιθάργυρος)* λαμβάνεται κατὰ τὴν μέθοδον 1 καὶ 2. Συνήθως διὰ θερμάνσεως μολύβδου ἐν τῷ ἀέρι εἶναι δὲ ἐρυθροκιτρίνη κόνις κολλυμένη καὶ Massikot.

Pb_3O_4 *Ἄμμιον ἢ μίνιον* λαμβάνεται διὰ περαιτέρω πυρώσεως τοῦ PbO ἐν τῷ ἀέρι, εἶναι δὲ μίγμα $2PbO$ καὶ PbO_2· καὶ εἶνε ἐρυθρὸν σῶμα. Δι' ἐπιδράσεως ἀραιοῦ HNO_3 ἐπ' αὐτοῦ διαλύεται τὸ PbO καὶ τὸ PbO_2 ἀπομένει ἀδιάλυτον.

Bi_2O_3 *Ὀξείδιον βισμουθίου* λαμβάνεται διὰ θερμάνμάνσεως τοῦ νιτρικοῦ βισμουθίου.

Cu_2O *Ὑποξείδιον χαλκοῦ* Cu_2O λαμβάνεται κατὰ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ σακχάρου διὰ φελιγγίου ὑγροῦ

CuO ὡς ἐρυθρὰ κόνις (ἴδε ὑδατάνθρακες).
Ὀξείδιον χαλκοῦ λαμβάνεται κατὰ τὴν μέθοδον 1 καὶ 2, κυρίως διὰ θερμάνσεως χαλκοῦ ἐν τῷ ἀέρι καὶ εἶναι μέλαν σῶμα, χρησιμεῦον ἐν τῇ στοιχειώδει ὀργανικῇ ἀναλύσει.

$Cu(OH)_2$ *Ὑδροξείδιον τοῦ χαλκοῦ* λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως NaOH ἐπὶ τῶν διαλυτῶν ἁλάτων τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Cu. Κυανοπράσινον ἵζημα, ὅπερ διαλύεται ἐν ἀμμωνίᾳ δι' ὡραίου κυανοῦ χρώματος.

Hg_2O Ὑποξείδιον ὑδραργύρου λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως KOH ἐπὶ νιτρικοῦ ὑποξειδίου τοῦ ὑδραργύρου ὡς μέλαν ἵζημα.

HgO Ὀξείδιον ὑδραργύρου λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως μὲν τοῦ Hg ὡς ἐρυθρὸν σῶμα (ἐρυθρὸν καθίζημα), διὰ καθιζήσεως δὲ ἐκ τῶν ἁλάτων τοῦ ὀξειδίου τοῦ Hg τῇ προσθήκῃ NaOH ὡς κιτρίνη κόνις (κίτρινον καθίζημα).

Ag_2O Ὀξείδιον ἀργύρου παράγεται δι' ἐπιδράσεως NaOH ἐπὶ διαλύματος νιτρικοῦ ἀργύρου ὡς μέλαν σῶμα διαλυτὸν ἐν ἀμμωνίᾳ.

SnO Ὑποξείδιον κασσιτέρου, ὡς ὑδροξείδιον $Sn(OH)_2$ λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως NaOH ἐπὶ $SnCl_2$.

SnO_2 Ὀξείδιον κασσιτέρου διὰ καύσεως κασσιτέρου ἐν τῷ ἀέρι. Τὸ ἔνυδρον (SnO_3H_2) καλεῖται κασσιτερικὸν ὀξὺ καὶ λαμβάνεται διὰ κατεργασίας Sn μετὰ HNO_3 πυκνοῦ. Τὸ ἅλας τοῦ Na τοῦ ὀξέος τούτου εἶναι ἀδιάλυτον ἐν ὕδατι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΛΟΓΟΝΟΥΧΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Γενικαὶ μέθοδοι.

1. Δι' ἐπιδράσεως Cl ἐπὶ μετάλλων, ὁπότε παράγονται αἱ πλουσιώτεραι εἰς Cl ἑνώσεις.

2. Δι' ἐπιδράσεως HCl ἐπὶ

α) Μετάλλων, ὁπότε παράγονται αἱ κατώτεραι χλωριοῦχοι ἑνώσεις ἐπειδὴ τὸ ἀναπτυσσόμενον H ἐπιδρᾷ ἀναγωγικῶς.

β) Μεταλλοξειδίων ἢ ἀνθρακικῶν ἑνώσεων,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑπότε παράγονται αἱ τοῖς ὀξειδίοις ἀντίστοιχοι χλωριοῦχοι ἐνώσεις.

Αἱ χλωριοῦχοι ἐνώσεις εἰσὶν ἅπασαι διαλυταὶ ἐν ὕδατι ἐξαιρέσει τῶν AgCl, HgCl, $PbCl_2$ (ἡ τελευταία κατά τι διαλυτή). Αἱ τρεῖς τελευταῖαι χλωριοῦχοι αὗται ἐνώσεις δύνανται ἑπομένως νὰ ληφθῶσι διὰ καθιζήσεως π. χ.

$$AgNO_3 + NaCl = AgCl + NaNO_3$$

Αἱ Βρομοῦχοι καὶ Ἰοδοῦχοι ἐνώσεις παρασκευάζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

NaCl ***Χλωριοῦχον νάτριον.*** Λαμβάνεται

1. Μεταλλευτικῶς ὡς ὀρυκτὸν ἅλας.

2. Διὰ συμπυκνώσεως τῶν ἁλιπηγῶν τῇ βοηθείᾳ καταλλήλων ὑψηλῶν ἱκριωμάτων καὶ ἐξατμίσεως τοῦ διὰ τοῦ τρόπου τούτου συμπυκνωθέντος διαλύματος.

3. Ἐκ τοῦ θαλασσίου ὕδατος, εἰς θερμὰς μὲν χώρας δι' ἐξατμίσεως ἐν τῷ ἀέρι (ἅλικαί), εἰς ψυχρὰς δὲ διὰ πήξεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος.

Τὸ NaCl δύναται νὰ ληφθῇ καὶ τεχνικῶς καθ' ἅπασας τὰς ἀνωτέρω μεθόδους.

Τὸ NaCl κρυσταλλοῦται εἰς κύβους, ἡ δὲ κατὰ τὴν ἀποκρυστάλλωσιν μηχανικῶς ἐγκλεισθεῖσα μητρικὴ ἅλμη προξενεῖ κατὰ τὴν πύρωσιν τῶν κρυστάλλων διάσπασιν αὐτῶν (τριγμός, Knistern). Τὸ NaCl διαλύεται ἐν θερμῷ ὕδατι περίπου ὅσον καὶ ἐν ψυχρῷ.

NaBr-NaI ***Βρωμιοῦχον καὶ ἰωδιοῦχον νάτριον*** εἰσὶ τῷ NaCl ἀνάλογοι ἐνώσεις.

KCl ***Χλωριοῦχον κάλιον*** εὑρηται εἰς μεγάλα ποσὰ ἐν τοῖς ἁλατορυχείοις τοῦ Stassfurt καὶ κρυσταλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λοῦται ἐπίσης εἰς κύβους. χρησιμοποιεῖται δὲ ὡς λίπασμα καὶ πρὸς παρασκευὴν τοῦ νίτρου διὰ μετατοπίσεως ἐκ $NaNO_3$.
Βρωμιοῦχον κάλιον KBr. *ἰωδιοῦχον κάλιον* KJ.

$CaCl_2$ $CaCl_2$ *Χλωριοῦχον ἀσβέστιον*, $BaCl_2$ *χλωριοῦχον βάριον*, $SrCl_2$ *χλωριοῦχον στρόντιον* παρασκευάζονται κατὰ τὴν μέθοδον 2 β. δηλ. ἐκ τῶν ἀνθρακικῶν ἐνώσεων δι' HCl. Τὸ $CaCl_2$ ἀπορροφᾷ μετὰ μεγάλης ἐντάσεως ὕδωρ εἶναι δηλ. ὑγροσκοπικὸν καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς ἐκ τούτου πρὸς ξήρανσιν ἀερίων καὶ ὑγρῶν.

$BaCl_2$ *Χλωριοῦχον βάριον* ἀντιδραστήριον H_2SO_4.

$MgCl_2$ *Χλωριοῦχον μαγνήσιον* παρασκευάζεται ἐκ λευκολίθου ($MgCO_3$) καὶ HCl. Διὰ τῆς μεθόδου ὅμως ταύτης οὐδέποτε λαμβάνεται ἄνυδρον, καθότι ἐξατμιζομένου τοῦ διαλύματος ἐπέρχεται ἀποσύνθεσις. Χρησιμεύει πρὸς παρασκευὴν τοῦ μεταλλικοῦ μαγνησίου.

Al_2Cl_6 *Χλωριοῦχον ἀργίλλιον* λαμβάνεται ἐκ τοῦ ὀξειδίου καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ εἶναι ἐπίσης ἄνυδρον. Τὸ ἄνυδρον ἅλας ἀποσυντίθεται καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ H_2O τοῦ ἀέρος, ὁπότε παράγεται καπνὸς HCl. Ἀρχικὴ ὕλη πρὸς παρασκευὴν Al.

$FeCl_2$ *Ὑποχλωριοῦχος σίδηρος*. Παρασκευὴ 2α(Fe + HCl) τὸ ἅλας τοῦτο (ὅπως τὰ πλεῖστα ἅλατα τοῦ ὑποξειδίου τοῦ σιδήρου) ἐν ὕδατι διαλυόμενον παρέχει πράσινον ὑγρόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Fe_2Cl_6 *Ὑπερχλωριοῦχος σίδηρος* λαμβάνεται διὰ τῆς μεθόδου 1 ἢ 1 β. ἢ δι' ὀξειδώσεως (διὰ HNO_3) τοῦ $FeCl_2$. ἐρυθροκίτρινον διάλυμα. Βάμβαξ ἐμποτισθεὶς δι' αὐτοῦ χρησιμεύει ὡς αἱμοστατικός.

Cr_2Cl_6 *Χλωριοῦχον χρώμιον* διὰ διαλύσεως Cr_2O_3 ἐν HCl (πράσινον διάλυμα).

$CoCl_2$ $NiCl_2$ Τὸ $CoCl_2$ εἶναι (ὅπως αἱ πλεῖσται ἐνώσεις τοῦ Co) ἄνυδρον μὲν κυανοῦν, ἔνυδρον δὲ ροδόχρουν (συμπαθητικὴ μελάνη).

$MnCl_2$ *Χλωριοῦχον μαγγάνιον*. Ὑπόλειμμα τῆς διὰ MnO_2 καὶ HCl παρασκευῆς Cl.

$ZnCl_2$ *Χλωριοῦχος ψευδάργυρος* λαμβάνεται διὰ διαλύσεως Zn ἐν HCl (μέθοδος 1 α).

$PbCl_2$ *Χλωριοῦχος μόλυβδος* λαμβάνεται διὰ καθιζήσεως ἐκ νιτρικοῦ μολύβδου καὶ NaCl, εἶναι δὲ ἐν θερμῷ μὲν ὕδατι διαλυτός, ἐν ψυχρῷ δὲ μόλις μικρὰ ποσότης αὐτοῦ διαλύεται.

$CuCl_2$ *Χλωριοῦχος χαλκός*. Παρασκευάζεται διὰ διαλύσεως Cu ἐν βασιλικῷ ὕδατι ἢ CuO ἐν HCl (μέθοδος 1 καὶ 2 δ). Διὰ ζέσεως διαλύμματος $CuCl_2$ μετὰ λεπτῆς κόνεως Cu παράγεται:

$CuCl$ *Ὑποχλωριοῦχος χαλκός*. Ἀμφότεραι αἱ ἐνώσεις ($CuCl_2$ καὶ CuCl) διαλύονται ἐν ἀμμωνίᾳ. Ἡ διάλυσις τοῦ τελευταίου ἀπορροφᾷ CO καὶ διαλύει τὴν κυτταρίνην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HgCl *Ὑποχλωριοῦχος ὑδράργυρος* ἢ καλομέλας. Παρασκευή. 1 Δι' ἐπιδράσεως NaCl ἐπὶ $HgNO_3$. 2. Διὰ πυρώσεως $HgSO_4$ μετὰ NaCl καὶ Hg.

$$HgSO_4 + 2NaCl + Hg = Na_2SO_4 + 2HgCl.$$

Ὁ καλομέλας εἶναι ἐν ὕδατι καὶ ὀξέσιν ἀδιάλυτος.

$HgCl_2$ *Ὑπερχλωριοῦχος ὑδράργυρος* ἢ ἄχνη. Παρασκευή. 1 διὰ διαλύσεως Hg ἐν βασιλικῷ ὕδατι (μέθοδ. 1).

2. Διὰ διαλύσεως HgO ἐν HCl (μέθοδ. 2 β.).

3. Διὰ πυρώσεως $HgSO_4$ μετὰ NaCl.

Διαλύεται ἐν H_2O καὶ οἰνοπνεύματι. Τῇ προσθήκῃ δὲ ἀμμωνίας ἐν τῷ διαλύματι τοῦ $HgCl_2$ καταπίπτει ἡ λευκὴ ὑποστάθμη τοῦ ὑδραργύρου

$$HgCl_2 + 2NH_3 = NH_4Cl + HgClNH_2.$$

AgCl *Χλωριοῦχος, βρωμιοῦχος, ἰωδιοῦχος ἄργυρος*. Καὶ αἱ τρεῖς ἑνώσεις αὗται λαμβάνονται δι'
AgBr ἐπιδράσεως NO_3Ag ἐπὶ NaCl, NaBr καὶ NaJ.
AgJ Εἰσὶ δὲ αἱ ἑνώσεις αὗται ἀδιάλυτοι ἐν ὀξέσι καὶ διαλυταὶ ἐν $Na_2S_2O_3$ (ὑποθειώδει νατρίῳ). Ὁ AgJ εἶνε κιτρινόχρους καὶ ἀδιάλυτος ἐν NH_3· οἱ δὲ λοιποὶ λευκοὶ καὶ διαλυτοὶ ἐν NH_3. Ἅπασαι αἱ ἀλογονοῦχοι ἑνώσεις τοῦ Ag καθίστανται τῇ ἐπιδράσει τοῦ φωτὸς μελαναὶ χωρὶς νὰ ὑποστῶσιν ἀλλοίωσίν τινα κατὰ τὴν σύστασιν καὶ χρησιμοποιοῦνται ἐν τῇ φωτογραφίᾳ.

$AuCl_3$ *Χλωριοῦχος χρυσός*. Λαμβάνεται διαλυομένου χρυσοῦ ἐν βασιλικῷ ὕδατι.

$PtCl_4$ *Χλωριοῦχος λευκόχρυσος*. Ὁ λευκόχρυσος δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λύεται ἐν βασιλικῷ ὕδατι, ἀποτελεῖ δὲ ἐρυθροχρόους, λίαν ὑγροσκοπικοὺς κρυστάλλους. Ἑνοῦται μεθ' ἑτέρων χλωριούχων ἑνώσεων (NaCl, KCl, NH_4Cl) καὶ σχηματίζει διπλᾶ ἅλατα. Τὸ Na οὔχον διπλοῦν ἅλας διαλύεται ἐν ὕδατι, τὰ δὲ ἕτερα δύο οὐχὶ (ἀποχωρισμὸς NaCl ἀπὸ τοῦ ClK). Ἡ NH_4οὔχος ἕνωσις ($PtCl_4 + 2NH_4Cl$) παρέχει διὰ πυρώσεως λεπτὴν κόνιν Pt (σπόγγον Pt), ἥτις κέκτηται τὴν ἰδιότητα νὰ συμπυκνώνῃ ἀέρια ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ νὰ καθιστᾷ οὕτω μείζονα τὴν συνθετικὴν αὐτῶν ἱκανότητα (λυχνία Döbereiner).

$SnCl_2$ *Ὑποχλωριοῦχος κασσίτερος*. Διὰ διαλύσεως Sn ἐν HCl (μέθοδος 1 α.). Ὁ $SnCl_2$ κέκτηται ἰσχυρὰν ἀναγωγικὴν δύναμιν καθότι τείνει νὰ μετατραπῇ εἰς

$SnCl_4$ *Ὑπερχλωριοῦχον κασσίτερον*, ὅστις λαμβάνεται εὐκολώτερον διὰ διαλύσεως Sn ἐν βασιλικῷ ὕδατι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΙΚΩΝ ΑΛΑΤΩΝ

Γενικαὶ μέθοδοι παρασκευῆς.

1. Διὰ διαλύσεως τῶν μετάλλων ἐν H_2SO_4.
2. » » τῶν μεταλλοξειδίων ἢ τῶν τῶν ἀνθρακικῶν ἁλάτων ἐν H_2SO_4.
3. Δι' ὀξειδώσεως τῶν θειούχων ἑνώσεων.
4. Ἀδιάλυτοι θειικαὶ ἑνώσεις ($PbSO_4$ καὶ $BaSO_4$) λαμβάνονται καὶ διὰ καθιζήσεως.

Τὰ θειικὰ ἅλατα, ἐξαιρέσει τῶν $CaSO_4$, $BaSO_4$ καὶ $PbSO_4$, εἰσὶ διαλυτὰ ἐν ὕδατι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Na_2SO_4
K_2SO_4 *Θειικὸν νάτριον* καὶ *θειικὸν κάλιον* λαμβάνονται ἐκ τῶν χλωριούχων ἑνώσεων δι' ἐπιδράσεως θειικοῦ ὀξέος καὶ ἀποτελοῦσι τὰ μεσαζόντα προϊόντα πρὸς παρασκευὴν τῶν ἀνθρακικῶν ἑνώσεων τοῦ K καὶ Na κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Leblanc.

$CaSO_4$ *Θειικὸν ἀσβέστιον*. Ὡς ὀρυκτὸν (*ἀνυδρίτης* μετὰ $2H_2O$ *γύψος*). Διὰ πυρώσεως τῆς γύψου ἀπέρχεται τὸ ὕδωρ (κεκαυμένη γύψος), ἡ δὲ παραγομένη κόνις μεθ' ὕδατος ἀναδευομένη πήγνυται εἰς στερεὰν μᾶζαν, ὁπότε ἡ κεκαυμένη γύψος ἀποφορᾷ πάλιν H_2O. Ἐν H_2O διαλύεται κατά τι τὸ $CaSO_4$. Ἡ γύψος ἔχει σπουδαίαν τεχνικὴν ἐφαρμογήν.

$BaSO_4$ *Θειικὸν βάριον*. Λαμβάνεται κατὰ τὴν μέθοδον 4 καὶ εἶναι ἐν ὕδατι καὶ ἐν ὀξέσι παντελῶς ἀδιάλυτον σῶμα, ὅπερ ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς ἐλαιόχρωμα.

$MgSO_4$ *Θειικὸν μαγνήσιον* ($MgSO_4 + 7H_2O$) πικρὸν ἅλας, ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον συστατικὸν τῶν πικροπηγῶν, τεχνικῶς δὲ λαμβάνεται δι' ἁπασῶν τῶν μεθόδων, ἰδίᾳ δὲ δι' ἐπιδράσεως H_2SO_4 ἐπὶ λευκολίθου (μέθ. 2).

$Al_2(SO_4)_3$ *Θειικὸν ἀργίλλιον*. Τοῦτο λαμβάνεται εἰς μεγάλα ποσὰ διὰ θερμάνσεως ἀργίλλου (μὴ περιεχούσης Fe), δηλ. πυριτικοῦ ἀργιλλίου, μετὰ θειικοῦ ὀξέος, ὁπότε τὸ SiO_2 ἐκδιώκεται ὑπὸ τοῦ H_2SO_4. Τὸ ἅλας τοῦτο ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῇ τυπωτικῇ τῶν ὑφασμάτων ἀντὶ στυπτηρίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Στυπτηρίαι εἰσὶ διπλαὶ ἑνώσεις θειικῶν ἁλάτων τοῦ Al''', Fe''' καὶ Cr''' μετὰ θειικῶν ἁλάτων τῶν ἀλκαλίων ἐνέχουσαι καὶ 24 μόρια H_2O κρυσταλ. π.χ. $Al_2(SO_4)_3 + Na_2SO_4 + 24H_2O$ = στυπτηρία διὰ νατρίου· αἱ στυπτηρίαι αὗται εἰσὶν ἰσόμορφοι ἑνώσεις δηλ. κρυσταλλοῦνται εἰς τὸ αὐτὸ σύστημα.

Στυπτηρία Ἡ κοινὴ στυπτηρία $Al(SO_4)_3 + K_2SO_4 + 24H_2O$ λαμβάνεται νῦν εἰς μεγάλα ποσὰ διὰ διαλύσεως ἀμφοτέρων τῶν θειικῶν ἑνώσεων ἐν ὕδατι καὶ ἀφέσεως μετὰ τὴν ἀνάμιξιν πρὸς ἀποκρυσταλλωσιν. Εἶναι φάρμακον στυπτικὸν (adstringirend) καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν τυπωτικὴν τῶν χρωμάτων πρὸς στερεοποίησιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος.

$FeSO_4$ *Θειικὸν ὑποξείδιον σιδήρου* $FeSO_4 + 7H_2O$ λαμβάνεται διὰ τῆς μεθόδου 1 καὶ 3 (δηλ. δι' ἀφέσεως πρὸς ἐξάνθησιν τοῦ σιδηροπυρίτου καὶ παραλαβῆς τοῦ προκύψαντος προϊόντος) δι' H_2O. Τὸ $FeSO_4$ εἶναι πράσινον σῶμα καὶ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ὀξειδοῦται εὐκολότατα εἰς $Fe_2(SO_4)_3$· εἶναι λίαν οὐσιώδες ἀντιμικροβιακὸν μέσον, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ ἰσόμορφον πρὸς πολλὰ θειικὰ ἅλατα ($MgSO_4$, $MnSO_4$)

$Fe_2(SO_4)_3$ *Θεϊικὸν ὄξειδιον σιδήρου*. Παράγεται δι' ὀξειδώσεως τοῦ $FeSO_4$ τῇ βοηθείᾳ HNO_3.

$Cr_2(SO_4)_3$ *Θειικὸν χρώμιον* λαμβάνεται κατὰ τὴν μέθοδον 2 καὶ παρέχει μετὰ K_2SO_4 στυπτηρίαν διὰ χρωμίου $Cr_2(SO_4)_3 + K_2SO_4 + 24H_2O$.

$MnSO_4$ *Θειικὸν μαγγάνιον* $MnSO_4 + 7H_2O$ παράγεται δι' ἐπιδράσεως H_2SO_4 ἐπὶ MnO_2.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$ZnSO_4$ *Θειικὸς ψευδάργυρος* ($ZnSO_4 + 7H_2O$) παράγεται διὰ διαλύσεως Zn ἐν H_2SO_4 καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ἀχρόων κρυσταλλων· ὁ $ZnSO_4$ ἔχει θεραπευτικὴν ἐφαρμογήν.

$PbSO_4$ *Θειικὸς μόλυβδος* παρασκευάζεται κατὰ τὴν μέθοδον 4 καὶ εἶναι ἀδιάλυτος ἐν H_2O.

$CuSO_4$ *Θειικὸς χαλκὸς* $CuSO_4 + 7H_2O$. Σχηματίζεται ἐν τῇ φύσει κατὰ τὴν ἐξανθησιν τοῦ χαλκοπυρίτου, παρασκευάζεται δὲ κατὰ τὰς μεθόδους 1 καὶ 3 καὶ εἶναι σῶμα κυανοῦν εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι· ὁ $CuSO_4$ δύναται νὰ συναποκρυσταλλωθῇ μετὰ $FeSO_4$ ἐκ τοῦ ὑδαροῦς διαλύματος αὐτῶν, ὁπότε παράγεται τὸ καλούμενον μικτὸν βιτριόλιον. Ὁ $CuSO_4 + 5H_2O$ δὲν εἶναι ἰσόμορφος τῷ $FeSO_4 + 7H_2O$.

$HgSO_4$ *Θειικὸν ὀξείδιον ὑδραργύρου*. Παρασκευάζεται διὰ διαλύσεως Hg ἐν θερμῷ πυκνῷ θειικῷ ὀξεῖ (μέθοδος 1).

ΠΑΡΑΚΣΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΙΟΥΧΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Γενικαὶ μέθοδοι παρασκευῆς.

1. Διὰ θερμάνσεως τῶν μετάλλων μετὰ θείου ἀπ' εὐθείας.
2. Διὰ διοχετεύσεως H_2S ἐν τῷ ὀξίνῳ διαλύματι τῶν ἁλάτων.
3. Διὰ προσθήκης $(NH_4)_2S$ ἐντὸς τοῦ δι' ἀμμωνίας ἀλκαλικοῦ καταστάντος διαλύματος τῶν ἁλάτων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἱ θειοῦχοι ἑνώσεις τῶν Na, K, NH_4, Ca, Ba εἰσὶ διαλυταὶ ἐν ὕδατι, ἐνῷ αἱ τῶν λοιπῶν μετάλλων ἀδιάλυτοι.

NaSH Διὰ διοχετεύσεως H_2S ἐν διαλ. NaOH μέχρι κορεσμοῦ παράγεται NaSH *ὑδροθειοῦχον νάτριον*

1. $NaOH + H_2S = NaSH + H_2O$.

Na_2S Τὸ οὕτω ληφθὲν NaSH μίγνυται μετὰ τῆς αὐτῆς ποσότητος NaOH, ὁπότε παράγεται *θειοῦχον νάτριον*

2. $NaSH + NaOH = Na_2S + H_2O$.

Διὰ διαλύσεως S ἐν Na_2S παράγεται πολυθειοῦχον νάτριον. Ἀνάλογα εἰσὶ τὰ K_2S, KSH.

$(NH_4)_2S$ *Θειοῦχον ἀμμώνιον* λαμβάνεται ὅπως τὸ K_2S καὶ εἶναι ἐν καθαρᾷ καταστάσει ἄχρουν ὑγρόν, μετὰ τινα ὅμως χρόνον καθίσταται κίτρινον, ἐπειδὴ ἀποβάλλεται θεῖον, ὅπερ διαλύεται ἐν τῷ ὑγρῷ (πολυθειοῦχον ἀμμώνιον).

K_2S_5 *Ἥπαρ θείου* λαμβάνεται διὰ συντήξεως S μετ' K_2CO_3 καὶ ἀποβάλλει τῇ προσθήκῃ ὀξέος τινὸς θεῖον εἰς λεπτοτάτην κόνιν, ἥτις καλεῖται *γάλα θείου*.

CaS CaS, BaS, SrS δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν ἐν τῇ φύσει εὑρισκομένων θειικῶν ἑνώσεων δι' ἀναγωγῆς μετ' ἄνθρακος.

FeS *Θειοῦχος σίδηρος*. Παρασκευάζεται κατὰ τὴν τὴν μέθοδον 1 καὶ 3. Θεῖον καὶ σίδηρος μίγνυνται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βαρῶν 56 : 32 (ἢ 7. 4) καὶ θερμαίνεται τὸ μίγμα ἰσχυρῶς. Μέλαν σῶμα χρησιμεῦον πρὸς παρασκευὴν H_2S.

FeS_2 *Σιδηροπυρίτης* εἶναι λίαν διαδεδομένον ὀρυκτόν.

MnS *Θειοῦχον μαγγάνιον.* Λαμβάνεται κατὰ τὴν μέθοδον 1 καὶ 3· εὐκολώτερον ὅμως διὰ θερμάνσεως S μετὰ MnO_2| $MnO_2 + 2S = MnS + SO_2$| Κατὰ τὴν μέθοδον 3 λαμβανόμενον εἶναι σαρκόχρουν

ZnS Κατὰ τὴν μέθοδον 1 καὶ 3 μέλαν σῶμα.
CdS » » 2 κίτρινον »
PbS
CuS » » 1 καὶ 2 μέλανα σώματα.
Ag_2S

HgS Κατὰ τὴν μέθοδον 1 καὶ 2 παρασκευαζόμενος ἀποτελεῖ ὁ HgS μέλαν σῶμα, ὅπερ ὅμως δύναται τεχνικῶς διὰ πυρώσεως νὰ μετατραπῇ εἰς τὴν ἐρυθρὰν μορφὴν (τεχνικὸν κιννάβαρι).

SnS φαιὸν
SnS_2 κίτρινον } κατὰ τὰς μεθόδους 1 καὶ 2

Ὁ SnS_2 ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς ἑβραϊκὸς χρυσός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ.

Γενικαὶ μέθοδοι παρασκευῆς.

1. Διὰ διοχετεύσεως CO_2.
2. Διὰ καθιζήσεως τῇ βοηθείᾳ $NaCO_3$.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἱ πλεῖσται ἀνθρακικαὶ ἑνώσεις εὕρηνται λίαν διαδιδρμέναι ἐν τῇ φύσει. Εἰσὶ δὲ, ἐξαιρέσει τῶν ἀνθρακικῶν ἀλκαλίων, ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, ἅπασαι ὅμως διαλύονται ἐν ὀξέσι· διὰ θερμάνσεως αὐτῶν ἀπέρχεται τὸ CO_2, ἐξαιρέσει τῶν ἀνθρακικῶν ἑνώσεων τοῦ K, Na καὶ Ba.

Na_2CO_3 *Ἀνθρακικὸν νάτριον, σόδα.*

Πρότερον ἐλαμβάνετο ἡ σόδα ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς τέφρας τῶν θαλασσίων φυτῶν, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὅμως τοῦ 19ου αἰῶνος παρασκευάζεται κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Leblanc.

I φάσις $2NaCl + H_2SO_4 = Na_2SO_4 + 2HCl$.

II » $Na_2SO_4 + 4C = Na_2S + 4CO$

III » $Na_2S + CaCO_3 = CaS + Na_2CO_3$.

Αἱ φάσεις II καὶ III ἐκτελοῦνται ὁμοῦ. Τὸ κατὰ τὴν πύρωσιν τοῦ $CaCO_3$ συμπαραγόμενον CaO σχηματίζει μετὰ τοῦ CaS δυσδιάλυτον ἕνωσιν, ἥτις κατὰ τὴν μετέπειτα δι' ὕδατος παραλαβὴν, ἀπομένει κατὰ μέγιστον μέρος ἀδιάλυτος. Ἐκ τοῦ πυκνοῦ διαλύματος ἀποκρυσταλλοῦται $Na_2CO_3 + 10H_2O$. Ἡ σόδα ἀπεδίδει ἐν τῷ ἀέρι H_2O καὶ διασπᾶται εἰς λευκὴν κόνιν (ἐξάνθησις). Διὰ θερμάνσεως ἀπέρχεται ἅπαν τὸ H_2O (κεκαυμένη σόδα). Τὸ ὑδαρὲς διάλυμα ἔχει ἰσχυρῶς ἀλκαλικὴν ἀντίδρασιν, ἔχει μεγάλην ἐφαρμογὴν ἐν τῇ ὑελουργίᾳ καὶ τῇ σαπωνοποιείᾳ. Τελευταῖον ἐφηρμόσθη πρὸς παρασκευὴν σόδας ἡ μέθοδος τοῦ Solvary δι' ἀμμωνίας ὡς ἑξῆς :

I $NH_4OH + CO_2 = CO\begin{matrix}\swarrow ONH_4\\ \searrow OH\end{matrix}$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

II $CO\begin{matrix}ONH_4\\OH\end{matrix} + NaCl = CO\begin{matrix}ONa\\OH\end{matrix} + ClNH_4$

III $2CO\begin{matrix}ONa\\OH\end{matrix} = CO_3Na_2 + CO_2 + H_2O$

$NaHCO_3$ *Ὄξινον ἀνθρακικὸν νάτριον*. Λαμβάνεται διὰ διοχετεύσεως CO_2 ἐντὸς διαλύματος Na_2CO_3· καὶ χρησιμοποιεῖται (μετὰ σακχάρου καὶ τρυγικοῦ ἢ κιτρικοῦ ὀξέος) ὡς ἀεριόκονις πρὸς παρασκευὴν ἀφριζόντων ποτῶν.

K_2CO_3 *Ἀνθρακικὸν κάλιον ἢ πότασσα* παράγεται ἐκ τῆς τέφρας τῶν χηνίνων φυτῶν διὰ κατεργασίας αὐτῆς μεθ' ὕδατος, ἐν ᾧ διαλύεται τὸ K_2CO_3 ἢ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Leblanc καὶ τοῦ Solvay ἐκ KCl· εἶναι λίαν ὑγροσκοπικὸν ἅλας.

$(NH_4)_2CO_3$ *Ἀνθρακικὸν ἀμμώνιον* παράγεται κατὰ τὴν σῆψιν Νουχων ὀργανικῶν οὐσιῶν καὶ λαμβάνεται διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως ζωϊκῶν οὐσιῶν (ἐλαφοκεράτων κ.τ.λ.).
Κατὰ τὴν ἀπόσταξιν τῶν ἀμμωνιακῶν ἁλάτων χωρίζονται αἱ βάσεις ἀπὸ τῶν ὀξέων ἐν ἀνωτέρᾳ καὶ ἑνοῦνται πάλιν ἐν κατωτέρᾳ θερμοκρασίᾳ. Ἂν δὲ τὸ ὀξὺ δὲν ἦνε πτητικόν τότε μόνον NH_3 ἀπέρχεται π. χ. $PO_4(NH_4)_3 = PO_4H_3 + 3NH_3$.

$CaCO_3$ *Ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον*. Λίαν διαδεδομένον ἐν τῇ ἀνοργάνῳ μὲν φύσει, ὡς *μάρμαρον*, *ἀσβεστόλιθος*, *ἀσβεστίτης*, *κιμωλία*, *ἀραγωνίτης* καὶ μετὰ $MgCO_3$ ὡς *δολομίτης*, ἐν δὲ τῇ ἐνοργάνῳ ἀποτελεῖ τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τῶν κελυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρῶν, ὀστράκων κτλ. Ἐν ὕδατι εἶναι ὀλίγον μόνον διαλυτόν, διαλύεται ὅμως ἐντελῶς ἐν ὕδατι ἐνέχοντι, CO_2 ὁπότε σχηματίζεται ὄξινον ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον $[H_2Ca(CO_3)_2]$, διὰ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξατμίσεως ὅμως ἢ θερμάνσεως τοιούτου ὕδατος ἀπέρχεται τὸ CO_2 καὶ ἀποβάλλεται $CaCO_3$· ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεται ὁ σχηματισμὸς *λεβητολίθων, σταλακτικῶν* κτλ.

$BaCO_3$ $BaCO_3$ $SrCO_3$ εἰσὶ ἀνάλογοι τῷ $CaCO_3$. ἑνώσεις.

$MgCO_3$ *Ἀνθρακικὸν μαγνήσιον* εὑρηται ἐν τῇ φύσει ὡς *λευκόλιθος* καὶ λαμβάνεται τῇ προσθήκῃ Na_2CO_3 ἐν διαλύματι $MgSO_4$ ὡς ὀγκώδες ἵζημα ἐξ $MgCO_3$ καὶ $Mg(OH)_2$ ἢ βασικοῦ ἀνθρακικοῦ μαγνησίου $[CO_3(MgOH)_2]$ ἀποτελούμενον (Magnesia alba).

$FeCO_3$ Κατὰ τὴν μέθοδον **2** (διὰ Na_2CO_3) εἶναι ἀσταθὲς σῶμα διαλυτὸν ἐν ὕδατι ἐνέχοντι CO_2 (σιδηροπηγαί).

$ZnCO_3$ Κατὰ τὴν μέθοδον 2 (διὰ Na_2CO_3) τὸ ἵζημα ἐνέχει καὶ ὑδροξείδιον ψευδαργύρου.

$PbCO_3$ *Ἀνθρακικὸς μόλυβδος* μεθ' ὑδροξειδίου μεμιγμένος ἢ *λευκὸν μολύβδου*.

Τὸ λευκὸν τοῦ μολύβδου λαμβάνεται τεχνικῶς διὰ διαφόρων μεθόδων, αἵτινες ἅπασαι στηρίζονται ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ ὀξεικοῦ μολύβδου καὶ τῆς μετατροπῆς τούτου δι' CO_2 εἰς βασικὸν $PbCO_3$. Ὁ $PbCO_3$ εἶναι ἐξαίρετος λευκὸς ἐλαιοχρωματισμός, μελανύεται ὅμως ἐν ἀέρι ἐνέχοντι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

H_2S. Τὰ $BaSO_4$ καὶ ZnS εἰσὶ πρωτιμότερα τότε ἀλλ' ἔχουσι μικροτέραν συνεκτικότητα.

$CuCO_3$ $CuCO_3 + 4Cu(OH)_2$ εὑρηται ἐν τῇ φύσει ὡς *μαλαχίτης* ἢ ὡς *λαζουρίτης*. παρασκευάζεται δὲ κατὰ τὴν μέθοδον 2 (διὰ $Na_2(CO_3)$ καὶ σχηματίζεται ὑσάκις Cu ἐπὶ μακρὸν ἀφεθῇ ἐν ὑγρῷ ἀέρι (χαλκάνθη).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΝΙΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΙΤΡΩΔΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Γενικοὶ τρόποι παρασκευῆς

1. Διὰ διαλύσεως τῶν μετάλλων ἐν HNO_3.
2. » » » μεταλλοξειδίων ἢ τῶν τῶν ἀνθρακικῶν ἐνώσεων ἐν HNO_3.

Διὰ θερμάνσεως τῶν νιτρικῶν ἁλάτων παράγονται ἢ νιτρώδεις ἐνώσεις ἢ ὀξείδια τῶν μετάλλων Ἅπασαι αἱ νιτρικαὶ καὶ νιτρώδεις ἐνώσεις εἰσὶν ἐν ὕδατι διαλυταί.

$NaNO_3$ *Νιτρικὸν νάτριον ἢ νίτρον τῆς Χιλῆς* εὑρηται εἰς μέγιστα ποσὰ ἐν περουβίᾳ (ἀνομβρος χώρα) εἶναι λίαν ὑγροσκοπικὸν καὶ ἀκαταλλήλων ὡς ἐκ τούτου πρὸς παρασκευὴν πυρίτιδος. Χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ H_2SO_4, ὡς λίπασμα πρὸς εἰσαγωγὴν N ἐν τῷ ἐδάφει καὶ πρὸς παρασκευὴν νίτρου.

KNO_3 *Νιτρικὸν κάλιον ἢ νίτρον* εὑρηται ἐν τῇ φύσει, ἀλλὰ λαμβάνεται καὶ τεχνικῶς διὰ σήψεως Νυχῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν μετ' ἁλάτων K (τε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χνικὰ νιτρουργεῖα)· πρὸς τοῦτο μίγνυνται αἱ ἀζωτοῦχοι ζωϊκαὶ ὕλαι κ.τ.λ. καὶ ἀφίεται τὸ μίγμα ἐπὶ πολὺ ἐν εἴδει μεγάλων σωρῶν μετὰ τέφρας ξύλων καὶ χώματος· σχηματίζεται τότε κατ' ἀρχὰς NH_3, ἥτις παρουσίᾳ K_2CO_3 καὶ διὰ τοῦ O τοῦ ἀέρος μετατρέπεται εἰς KNO_3 (ὀξείδωσις). Οἱ σωροὶ ἀποξέονται καὶ κατεργάζεται τὸ ἀποξεσθὲν δι' ὕδατος. Τὸ KNO_3 λαμβάνεται καὶ διὰ μεταστοιχειώσεως ἐκ $NaNO_3$ καὶ ClK ($NaNO_3 + KCl = KNO_3 + ClNa$) εἰς μεγάλα ποσά. Τὸ KNO_3 χρησιμεύει κυρίως πρὸς παρασκευὴν πυρίτιδος (μίγματος C, S καὶ KNO_3). Κατὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν τῆς πυρίτιδος παράγονται πρὸ πάντων N, CO_2 καὶ K_2S.

$$2KNO_3 + S + 3C = K_2S + 3CO_2 + 2N.$$

KNO_2 *Νιτρῶδες κάλιον* λαμβάνεται διὰ πυρώσεως τοῦ KNO_3.

NH_4NO_3 *Νιτρικὸν ἀμμώνιον* (ἐξ NH_4OH καὶ νιτρικοῦ ὀξέος) διὰ θερμάνσεως αὐτοῦ παράγεται N_2O. Τὸ NH_4NO_3 ἐν ὕδατι διαλυόμενον προκαλεῖ μέγα ψῦχος.

$Ca(NO_3)_2$ *Νιτρικὸν ἀσβέστιον* (μεθ. 2) εὑρηται ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τῷ ἐδάφει τῶν σταύλων καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται καὶ *νίτρον τῶν τοίχων*.

$Bi(NO_3)_3$ *Νιτρικὸν βισμούθιον* κατὰ τὴν μέθοδον 1 καὶ 2 τῇ προσθήκῃ H_2O καταπίπτει ἐκ τοῦ διαλύματος βασικὸν ἅλας καλούμενον Magisterium

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Bismuthi. ἢ βασικὸν νιτρικὸν βισμούθιον χρησιμεῦον ἐν τῇ θεραπευτικῇ.

$HgNO_3$ *Νιτρικὸν ὑποξείδιον ὑδραργύρου* διὰ διαλύσεως Hg ἐν μικρᾷ ποσότητι HNO_3

$Hg(NO_3)_2$ *Νιτρικὸν ὀξείδιον ὑδραργύρου* διὰ διαλύσεως Hg ἐν περισσείᾳ πυκνοῦ θερμοῦ HNO_3.

$AgNO_3$ *Νιτρικὸς ἄργυρος* μέθοδ. 1. Τὸ σπουδαιότερον ἅλας τοῦ Ag χρησιμεῦον πρὸς παρασκευὴν τῶν λοιπῶν ἁλάτων. ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῇ θεραπευτικῇ πρὸς καυτηρίασιν ὀργανικῶν οὐσιῶν.

$Pb(NO_3)_2$ *Νιτρικὸς μόλυβδος*. Δευτερεῦον προϊὸν κατὰ τὴν παρασκευὴν PbO_2 ἐξ ἀμμίου (Pb_3O_4).

$Cu(NO_3)_2$ *Νιτρικὸς χαλκὸς* λαμβάνεται διὰ τῆς μέθοδ. 1. Περὶ τῆς ἀντιδράσεως ἴδε σελ. 15.

ΠΥΡΙΤΙΚΑΙ ΒΟΡΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΩΣΦΟΡΙΚΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ

K_2SiO_3 K_2SiO καὶ Na_2SiO_3 *Ρευστὴ ὕαλος καλίου ἢ νατρίου*. Ἡ παρασκευὴ αὐτοῦ ἀναφέρεται ἐν σελ. 23 χρησιμεύει δὲ πρὸς ἐπάλειψιν εὐφλέκτων ἀντικειμένων.

$Na_2B_4O_7$ $Na_2B_4O_7|Na_2O + 2B_2O_3|$. *Βορικὸν ἢ πυροβορικὸν νάτριον ἢ βόραξ*.
Τοῦτο λαμβάνεται εἰς μεγάλα ποσὰ δι' ἐπιδράσεως βορικοῦ ὀξέος (διαλελυμένου) ἐπὶ Na_2CO_3, ὁπότε ὁ βόραξ κρυσταλλοῦται ἔνυδρος. Τηκόμενος ὁ βόραξ παρέχει ὑελώδη μάζαν, ἥτις κέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κτηται τὴν ἰδιότητα νὰ διαλύῃ τὰ μεταλλοξείδια διὰ χαρακτηριστικοῦ χρώματος· ὡς ἐκ τούτου ἐγένετο χρῆσις αὐτοῦ πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν μετάλλων διὰ τοῦ καλουμένου ***μαργαρίτου*** τοῦ ***βόρακος*** (Coσῦχοι ἑνώσεις π. χ. χρωματίζουσιν αὐτὸν κυανοῦν, Mnσῦχοι ἰώδη, Cr καὶ Cuσῦχοι πράσινον κτλ.) καὶ πρὸς ***κόλλησιν*** τῶν μετάλλων. δηλ. ὅπως συγκολληθῶσιν τὰ μέταλλα δι' εὐτήκτου κράματος, ἀνάγκη νὰ παρουσιάζωσι καθαρὰν μεταλλικὴν ἐπιφάνειαν, ὅπερ κατορθοῦται διὰ πυρώσεως αὐτῶν μετὰ βόρακος, ὅστις διαλύει τὰ ὀξείδια τῶν μετάλλων.

Na_2HPO_4 Τὰ διάφορα ***φωσφορικὰ νάτρια*** περιεγράψησαν ἤδη (σελ. 18). Τὸ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐρχόμενον ἅλας εἶναι $Na_2HPO_4 + 12H_2O$, ὅπερ παράγεται κορεννυμένου τοῦ PO_4H_3 διὰ Na_2CO_3. Τῇ προσθήκῃ πλειοτέρας ποσότητος Na_2CO_3 λαμβάνεται Na_3PO_4, ἐνῷ ἂν προστεθῇ περίσσεια H_3PO_4 λαμβάνεται NaH_2PO_4.

Παρασκευὴ φωσφορικῶν ἁλάτων

Ἀρχικὸν ἅλας Na_2HPO_4 (ὀξὺ + σόδα)

Na_2HPO_4 + βάσις = Na_3PO_3

» + ὀξὺ = NaH_2PO_4

» πυρούμενον = $Na_4P_2O_7$

NaH_2PO_4 » = $NaPO_3$.

$NaNH_4HPO_4$ Ἄξιον λόγου πρὸς τούτοις εἶναι τὸ ***ἐναμμώνιον φωσφορικὸν νάτριον***, ὅπερ καταπίπτει ἐκ τῶν ἀποσυντιθεμένων οὔρων (ἐκ τοῦ ἅλατος τούτου παρεσκευάσθη τὸ πρῶτον ὁ P). Τὸ σῶμα τοῦτο καλεῖται συντόμως ἅλας φωσφόρου, παράγεται δὲ διὰ πυρώσεως αὐτοῦ $NaPO_3$, ὅπερ διαλύει τὰ μεταλλοξείδια ὅπως καὶ ὁ βόραξ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$CaSiO_3$ *Πυριτικὸν ἀσβέστιον* ἀποτελεῖ μετὰ πυριτικοῦ καλίου ἢ νατρίου τὴν Κοῦχον (δύστηκτον) ἢ Ναοῦχον (εὔτηκτον) *ὕαλον*.

Ὕαλος Ἡ παρασκευὴ τῆς ὑάλου γίνεται διὰ συντήξεως ἄμμου πυριτιακῆς (SiO_2), ἀσβεστολίθου ($CaCO_3$) καὶ σόδας ἢ ποτάσσης (Na_2CO_3 ἢ K_2CO_3). Ἡ οὕτω λαμβανομένη μάζα εἶναι ὡς ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ Fe ὃν ἐνέχει πρασίνη ἢ κιτρινοφαιά, ὁ ἀποχρωματισμὸς δὲ αὐτῆς ἐκτελεῖται διὰ πυρολουσίτου (MnO_2). Τεχνικῶς χρωματίζονται αἱ ὕαλοι διὰ μεταλλοξειδίων π. χ. Cu_2O παρέχει ἐρυθράν, Cr_2O_3 πρασίνην, Co ἁλας κυανῆν ὕαλον. Τὸ $CaSiO_3$ δυνατὸν ν' ἀντικατασταθῇ διὰ $PbSiO_3$, συμβαίνει δὲ τοῦτο ἂν προστεθῇ ἀντὶ σόδας PbO· ἡ οὕτω παραγομένη ὕαλος καλεῖται *κρύσταλλος* καὶ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης θλαστικῆς αὐτῆς ἱκανότητος χρησιμοποιεῖται δι' ὀπτικοὺς σκοπούς.

$Ca_3(PO_4)_2$ *Φωσφορικὸν ἀσβέστιον* εὑρηται λίαν διαδεδομένον ἐν τῇ καλιεργησίμῳ γῇ, ἀποτελεῖ δὲ τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τῶν ὀστῶν καὶ χορηγεῖται εἰς τὸ ἔδαφος ὡς λίπασμα.

$MgSiO_3$ *Πυριτικὸν μαγνήσιον* εὑρηται ἐν τῇ φύσει ὡς *ἀμίαντος*, *τάλκος*, *σήπιον*.

$MgNH_4PO_4$ *Ἐναμμώνιον φωσφορικὸν μαγνήσιον*. Λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως Na_2HPO_4 ἐπὶ $MgCl_2$ παρουσίᾳ $ClNH_4$ καὶ NH_4OH. Διὰ πυρώσεως αὐτοῦ παράγεται *πυροφωσφορικὸν μαγνήσιον* $Mg_2P_2O_7$.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$Al(SiO_3)_3$ *Πυριτικὸν ἀργίλλιον* εὕρηται ἐν καθαρᾷ καταστάσει ὡς *καολῖνος* ἢ *γῆ πορσελλάνης*. μετ' Fe_2O_3, ἄμμου κτλ. μεμιγμένον ὡς *ἄργιλλος*. Ἀμφότερα τὰ εἴδη ταῦτα παράγονται δι' ἀποσαθρώσεως διπλῶν πυριτικῶν ἁλάτων ἀστρίου καὶ μαρμαρυγίου.

Πορσελλάνη Λαμβάνεται διὰ πυρώσεως καολίνου προσθήκῃ ἀστρίου.

Fayence Steingut. Παρασκευάζεται ἐκ συνήθους ἀργίλλου. Ἡ ὑαλώδης δὲ ἐπιφάνεια (glasur) τῆς μὲν πορσελλάνης ἀποτελεῖται ἐξ ἀστρίου τοῦ δὲ Steingut ἐκ πυριτικοῦ μολύβδου. Πρὸς παρασκευὴν κεράμων χρησιμεύει ἄργιλλος λίαν πλουσία εἰς σίδηρον (Lehm).

Οὐλτραμαρίνη Ἐν τῇ φύσει ἁπαντᾷ ὡς Lapis lazuli καὶ εἶναι κυανοῦν χρῶμα ἀποτελούμενον κατὰ μέγα μέρος ἐκ πυριτικοῦ ἀργιλλίου μετὰ Na_2S ἢ πολυθειούχου.

Ὑδραυλικὸν κονίαμα ἢ Cement. Ἀποτελεῖται κυρίως ἐκ πυριτικοῦ ἀργιλλίου καὶ πυριτικοῦ ἀσβεστίου καὶ λαμβάνεται τεχνικῶς διὰ πυρώσεως καταλλήλων ἀσβεστολίθων μετ' ἀργίλλου.

Σμάλτος Εἶναι δι' ἁλάτων τοῦ κοβαλτίου κυανῆ κεχρωσμένη ὕαλος, ἥτις λεπτῶς κονιοποιουμένη ἔρχεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς χρῶμα. *Πυριτικὸς μόλυβδος*, ὑελῶδες γάνωμα πηλίνων δοχείων, μετὰ πυριτικῶν ἀλκαλίων ἀποτελεῖ τὸν κρύσταλλον (ἴδε ὕαλος).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΜΗ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΡΗΘΕΙΣΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ.

Na_2SO_3 *Θειῶδες νάτριον.* Διὰ διοχετεύσεως SO_2 ἐντὸς διαλύματος Na_2CO_3 λαμβάνεται ὄξινον θειῶδες νάτριον $HNaSO_3$, ὅπερ τῇ προσθήκῃ Na_2CO_3 παρέχει τὸ εὐδέτερον ἅλας Na_2SO_3.

$Na_2S_2O_3$ *Ὑποθειῶδες νάτριον.* Λαμβάνεται διὰ ζέσεως διαλύματος Na_2SO_3 μετὰ θείου

$$Na_2SO_3 + S = Na_2S_2O_3.$$

Οἱ κρύσταλλοι τοῦ ἅλατος τούτου $|Na_2S_2O_3 + 5H_2O|$ θερμαινόμενοι τήκονται εὐκόλως ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς ψυχόμενοι δὲν στερεποιοῦνται· δι' ἁπλῆς ὅμως ἀναταράξεως ἢ διὰ προσθήκης μικροῦ κρυσταλλίου πήγνυται ἅπασα ἡ μᾶζα ἐνῷ συγχρόνως ἀναπτύσσεται θερμότης (λανθάνουσα θερμότης τήξεως)· τὸ φαινόμενον τοῦτο καλεῖται *ὑπέρτηξις* ἢ *ὑπερκόρεσις*. Τὸ $Na_2S_2O_3$ διαλύει εὐκόλως τὸν AgCl, AgBr, AgJ ἐπὶ τῆς διαλυτότητος δὲ ταύτης στηρίζεται ἡ ἐν τῇ φωτογραφίᾳ ἐφαρμογὴ τοῦ $Na_2S_2O_3$.

Οὐσιώδη τινὰ ἐκ τῆς φωτογραφίας.

1) Ἡ πλάξ ἡ ἔχουσα πλὴν γελατίνης ἢ κολλοδίου καὶ AgCl ἢ AgBr ἢ AgJ (αἱ τελευταῖαι πλάκες εἰσὶν αἱ μᾶλλον εὐαίσθητοι) ἐκτίθεται εἰς τὸ φῶς ἐν τῷ θαλάμῳ τῆς μηχανῆς. *Παραλαβὴ τοῦ ἀντικειμένου.*

2) Τὰ ὑπὸ τοῦ φωτὸς προσβληθέντα μέρη ἀνάγονται (διὰ ὀξαλικοῦ σιδήρου ἢ ἄλλου τινὸς ἀναγωγικοῦ μέσου) εἰς μεταλλικὸν Ag. *Ἀνάπτυξις τῆς εἰκόνος.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

3) Ὁ ἀναλλοίωτος AgCl (ἢ AgJ) ἀπομακρύνεται διὰ διαλύσεως αὐτοῦ ἐν διαλύματι $Na_2S_2O_3$. *Στερεοποίησις τῆς εἰκόνος.* Ἡ οὕτω ληφθεῖσα εἰκὼν εἶναι ἡ **ἀρνητικὴ** ἐξ ἧς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λαμβάνεται ἡ θετική. Φέρεται δηλ. ἡ πλὰξ ἐπὶ χάρτου, οὗτινος ἡ ἐπιφάνεια καλύπτεται ὑπὸ λεπτοῦ στρώματος AgCl καὶ ἀρίεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φωτός· ὅπου ἐπὶ τῆς πλακὸς εὑρηται Ag ἀπομένει ἐπὶ τοῦ χάρτου ὁ AgCl ἀναλλοίωτος, τοὐναντίον δὲ διέρχεται τὸ φῶς διὰ τῶν μερῶν ἐκείνων, ἅτινα δὲν εἶχον ἐπιρρεασθῇ ἀρχικῶς ὑπὸ τοῦ φωτὸς (καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπεμακρύνθη προηγουμένως ὁ AgCl διὰ τῆς στερεοποιήσεως) καὶ ἀλλοιεῖ (καθιστᾷ μέλανα) τὸν AgCl.

$K_2S_2O_7$ *Διθειικὸν κάλιον* ($K_2SO_4 + SO_3$) λαμβάνεδιὰ πυρώσεως τοῦ ὀξίνου θειικοῦ καλίου.

$$2KHSO_4 = K_2S_2O_7 + H_2O.$$

Τοῦτῳ ἀντιστοιχεῖ κατὰ τὸν τύπον τὸ

$K_2Cr_2O_7$ *Διχρωμικὸν κάλιον.* Ἡ οὐσιώδης αὕτη τοῦ Cr ἕνωσις λαμβάνεται εἰς μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ χρωμίτου. Ὁ χρωμίτης δηλ. (Cr_2O_3FeO) τήκεται μετὰ ποτάσσης, ὁπότε παράγεται ***οὐδέτερον χρωμικὸν κάλιον*** K_2CrO_4, ὅπερ τῇ ἐπιδράσει ἀραιοῦ H_2SO_4 παρέχει τὸ εἰς ὡραίους ἐρυθροὺς κρυστάλλους ἀποβαλλόμενον διχρωμικὸν κάλιον. Τὸ H_2SO_4 λαμβάνει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐκ δύο μορίων ἅλατος ἓν μόριον βάσεως:

$$H_2O\,SO_3 + \begin{matrix}K_2O\\K_2O\end{matrix}\ \begin{matrix}CrO_3\\CrO_3\end{matrix} = K_2SO_4 + H_2O + K_2Cr_2O_7$$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετὰ H_2SO_4 θερμαινόμενον τὸ $K_2Cr_2O_7$ παρέχει O

$K_2Cr_2O_7 + 4SO_4H_2 = K_2SO_4 + Cr_2(SO_4)_3 + 4H_2O + 3O$.

Μετὰ HCl παρέχει Cl

$K_2Cr_2O_7 + 14Cl = 2KCl + Cr_2Cl_6 + 7H_2O + 6Cl$.

Μετὰ $BaCl_2$ παρέχει $BaCr_2O_7$, μετὰ $Pb(NO_3)_2$ δίδει $PbCr_2O_7$ εἶναι δὲ ταῦτα κίτρινα ἰζήματα. Ὁ $PbCr_2O_7$ καλεῖται ἐν τῇ ζωγραφικῇ *κίτρινον τοῦ χρωμίου*.

$KClO_3$ *Χλωρικὸν κάλιον*. Παρασκευὴ (ἴδε καὶ σελ. 9) $6Cl + 6KOH(\text{θερμόν}) = 5KCl + KClO_3 + 3H_2O$. Τὸ ἅλας τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ ὡραίων λεπιδοειδῶν κρυστάλλων καὶ εἶναι δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι ψυχρῷ. Τὸ $KClO_3$ εἶναι δραστήριον ὀξειδοτικὸν μέσον, μετὰ S ἢ C ἢ σακχάρου ἀποτελεῖ ἐκπυρσοκροτικὰ μίγματα, ἐξ ὧν τὸ τελευταῖον καὶ ἁπλῶς διὰ μιᾶς σταγόνος πυκνοῦ H_2SO_4 ἀναφλέγεται. Παρασκευὴ ὀξυγόνου, πυρείων κτλ.

$KClO_4$ *Ὑπερχλωρικὸν κάλιον* (ἴδε σελ. 9).

$Ca(ClO)_2$ *Χλωριοῦχος ἄσβεστος ἢ ὑποχλωριῶδες ἀσβέστιον* εἶναι μῖγμα ἐξ $Ca(ClO)_2$, $CaCl_2$ καὶ μὴ ἀποσυντεθέντος $Ca(OH)_2$. Πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ διοχετεύεται Cl ἐντὸς θαλάμων ἐν οἷς εὑρηται ἐσβεμένη ἄσβεστος. Περὶ τῆς ἀντιδράσεως, ἥτις συμβαίνει κατὰ τὴν παρασκευὴν τῆς χλωριούχου ἀσβέστου καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς· ἴδε σελ. 9).

$CaFl_2$ *Φθωριοῦχον ἀσβέστιον ἢ ἀργυροδάμας*. Εὑ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρηται εἰς μεγάλα ποσὰ ὡς ὀρυκτὸν καὶ χρησιμεύει πρὸς παρασκευὴν FlH καὶ ὡς συλλίπασμα κατὰ τὴν καμίνευσιν τῶν μετάλλων πρὸς παραγωγὴν εὐτήκτων ἁλάτων (ἴδε καὶ σελ. 37.)

Κρυόλιθος *ἢ φθοριοῦχον νατριοαργίλλιον* $AlFl_3 + NaFl$. Τὰ ὀρυχεῖα τοῦ κρυολίθου, ὅστις πρότερον ἐχρησίμευε πρὸς παρασκευὴν σόδας ἐξηντλήθησαν σχεδόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γ. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ

Διάλυσις τῆς οὐσίας.

Τὸ πρὸς ἐξέτασιν σῶμα δέον πρὸ παντὸς νὰ διαλυθῇ· ὡς διαλυτικὰ δὲ μέσα χρησιμεύουσι κατὰ σειρὰν τὰ ἑξῆς :

α) Ὕδωρ.
β) Ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ (ἀραιὸν καὶ πυκνόν).
γ) Νιτρικὸν ὀξὺ (ἰδίᾳ ἐπὶ κραμάτων).
δ) Βασιλικὸν ὕδωρ.

Ἂν καὶ μετὰ τὴν διὰ βασιλικοῦ ὕδατος κατεργασίαν ἀπομείνῃ ἀδιάλυτον ὑπόλειμμα, τήκεται κατὰ τὰς πλείστας περιπτώσεις ἡ οὐσία μετ' ἀνθρακικοῦ νατρίου, ἐν χωνευτηρίῳ ἐκ λευκοχρύσου. Ἡ τελευταία αὕτη ἐργασία καλεῖται **διαλυτοποίησις** ἐπέρχεται δὲ δι' αὐτῆς χημικὴ μεταλλαγή, καθ' ἣν αἱ μὲν βάσεις ἑνοῦνται μετὰ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, τὰ δὲ ὀξέα μετὰ νατρίου π. χ.

$$BaSO_4 + Na_2CO_3 = BaCO_3 + Na_2SO_4$$

Τὸ τῆγμα κατεργάζεται (ἀφοῦ ψυχθῇ) μετὰ θερμοῦ ὕδατος, ὁπότε τὸ μὲν διάλυμα ἐνέχει ἅλατα τοῦ Na (κατὰ τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα Na_2SO_4) τὸ δὲ ὑπόλειμμα, ὅπερ ἀποτελεῖ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ται ἐξ ἀδιαλύτων ἐν ὕδατι ἀνθρακικῶν ἁλάτων ἢ μεταλλοξειδίων (κατὰ τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα $BaCO_3$) διαλύεται ἐν ἀραιῷ HCl.

Πορεία τῆς ἀναλύσεως.

Ἂν ἡ οὐσία ἦνε διαλυτὴ ἐν ὕδατι, τότε τῇ προσθήκῃ HCl δυνατὸν νὰ παραχθῇ ἴζημα ἐξ ἀδιαλύτων χλωριούχων μετάλλων.

Σειρὰ 1 $AgCl$, $PbCl_2$, $HgCl$ (ὑποχλωρ. ὑδράργυρος).

Τὸ ἴζημα διηθεῖται καὶ ἐξετάζεται ἰδίᾳ. Εἰς δὲ τὸ δι' HCl ὀξινισθὲν διήθημα διοχετεύεται H_2S, ὁπότε καταπίπτουσιν αἱ θειοῦχοι ἑνώσεις τῶν ἑξῆς μετάλλων.

Σειρὰ 2 [As Sb Sn] [Hg, Pb, Cu, Bi, Cd].
Θειοξέα Θειοβάσεις

Αἱ θειοῦχοι ἑνώσεις τῶν 3 πρώτων στοιχείων (θειοξέα) διαλύονται ἐν θειούχῳ ἀμμωνίῳ καὶ χωρίζονται οὕτω ἀπὸ τῶν λοιπῶν (θειοβάσεων) Τὸ διήθημα τῆς Σειρᾶς **2** μίγνυται μετ' ἀμμωνίας μέχρις ἀλκαλικῆς ἀντιδράσεως καὶ προστίθεται κατόπιν θειοῦχον ἀμμώνιον, ὁπότε καταπίπτουσιν.

Αἱ θειοῦχοι ἑνώσεις τῶν καὶ τὰ ὑδροξείδ. τῶν

Σειρὰ 3 Ni, Co, Fe, Mn, Zn Al, Cr.

Τὸ διήθημα τῆς Σειρᾶς **3** μίγνυται μετ' ἀνθρακικοῦ ἀμμωνίου, ὁπότε καταπίπτουσι τὰ ἀνθρακικὰ ἅλατα τῶν

Σειρὰ 4 Ca, Ba, Sr.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ διήθημα τῆς 4 Σειρᾶς δοκιμάζεται ἂν περιέχῃ.

Σειρὰ 5ⁿ Mg, K, Na.

Τὸ Mg ἀνιχνεύεται εἰς μέρος τοῦ διηθήματος δι' Na_2HPO_4 ὁπότε καταπίπτει (ἂν ἐνέχεται Mg) $MgNH_4PO_4$.
Ἕτερον μέρος τοῦ διηθήματος ἐξατμίζεται καὶ δοκιμάζεται ἂν ἐνέχῃ K ἢ Na ἑνώσεις διὰ τῆς ἀντιδράσεως τῆς ὑλογόνου.
Ἡ ἀμμωνία ἀνάγκη ν' ἀνιχνευθῇ ἐν τῇ ἀρχικῇ οὐσίᾳ, καθότι κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἀναλύσεως ἐγένετο χρῆσις ἀμμωνίας καὶ ἀμμωνιακῶν ἁλάτων ὡς ἀντιδραστηρίων.

Συνοπτικὸς πίναξ τῆς πορείας τῆς ἀναλύσεως.

Ἀντιδραστήρια	*Καθιζήσεις*
HCl	Ag, Pb, Hg
H_2S	As, Sb, Sn — Hg, Cu, Bi, Cd
$(NH_4)_2S$	Ni, Co, Fe, Mn, Zn — Al, Cr
$(NH_4)_2CO_3$	Ca, Ba, Sr
α) Na_2HPO_4	Mg
β)	Ἀλκάλια

ΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

I. Μεταλλοειδῆ.

O Σύνθες O ἐπαναφλέγει διάπυρον παρασχίδα. Τὸ ὄζον ἀνιχνεύεται διὰ χάρτου JK καὶ ἀμύλου (κυανοποίησις αὐτοῦ).

H Ἀναφλέγεται καὶ καιόμενον σχηματίζει H_2O.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Cl α) ὀσμὴ καὶ χρῶμα.
β) λευκαίνει τὰς χρωστικὰς οὐσίας.
γ) $Cl + JK = ClK + J$.

J Χρωματίζει κυανοῦν τὸ διάλυμα τοῦ ἀμύλου.

S Καίεται διὰ κυανῆς φλογὸς καὶ σχηματίζει SO_2.

P Ὁ P ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ᾖναι πτητικός. Ἂν λοιπὸν ἡ οὐσία ζεσθῇ μεθ' H_2O καὶ διοχετευθῇ ὁ παραγόμενος ἀτμὸς δι' ὑαλίνου σωλῆνος τότε παρατηρεῖται ἐν τῇ θέσει ἐν ᾗ ὁ ἀτμὸς συμπυκνοῦται φωτισμὸς ἐν τῷ σκότει (φωσφορισμός)· ἡ ἀντίδρασις αὕτη χρησιμεύει πρὸς ἀνίχνευσιν τοῦ φωσφόρου, ὅταν ὑπάρχῃ ὑποψία δηλητηριάσεως.

N Ἔχει ἐλαχίστην χημικὴν δραστικότητα. Ἡ καισμένη παρασχὶς ἀποσβέννυται ἐντὸς αὐτοῦ.

As } Ἀνίχνευσις διὰ τῆς συσκευῆς τοῦ Marsch (σελ.
Sb } 20) διαφορὰ τῶν κατόπτρων As καὶ Sb (σελ. 21).

HCl }
HBr } Τὰ ὀξέα καθὼς καὶ τὰ ἅλατα αὐτῶν δίδουσι
HJ } μετὰ $AgNO_3$ ἰζήματα, ἅτινα εἰσὶ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πυκνὰ ἰσχυρὰ ὀξέα ἀδιάλυτα. Χρησιμεύει δὲ ἡ ἀντίδρασις αὕτη πρὸς ποιοτικὸν καὶ ποσοτικὸν προσδιορισμὸν τῶν σχετικῶν ὀξέων. Διὰ διοχετεύσεως Cl ἐντὸς διαλύματος Br οὐχων ἢ Jούχου μετάλλων, ἐκτοπίζει τὸ Cl ἀμφότερα τὰ ἀσθενέστερα αὐτοῦ στοιχεῖα ἐκ τῶν ἑνώσεων αὐτῶν, τῇ προσθήκῃ δὲ CS_2 καὶ ἀναταράξεως χρωματίζεται οὗτος ἐρυθροκίτρινος (Br) ἢ ἰώδης (J).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HFl Διαβιβρώσκει τὴν ὕελον.

H_2S Ὀσμή. Χρωματίζει μελανὴν τὴν διὰ διαλύμα-
ματος ὀξεικοῦ μολύβδου ποτισθέντα χάρτην (σχη-
ματισμὸς PbS).

NH_3 1. Σχηματίζει μεθ' HCl νέφη ἐκ NH_4Cl.
2. Ἔχει ἀντίδρασιν ἀλκαλικήν.
3. Τῇ προσθήκῃ ἀντιδραστηρίου τοῦ Nessler (διάλυμα HgJ_2 ἐν $JK + KOH$) παράγεται ἀνα-
λόγως τῆς ποσότητος τῆς ἀμμωνίας φαιὰ χρῶσις
ἢ καὶ καθίζημα τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

SO_2 Χαρακτηριστικὴ ὀσμὴ τοῦ καιομένου θείου. Τὸ
ὀξὺ ἐλευθεροποιεῖται ἐκ τῶν ἁλάτων αὐτοῦ δι'
ἁραιοῦ H_2SO_4. Ἔχει ἀναγωγικὴν ἰδιότητα·
διάλυμα MnO_4K παρουσίᾳ SO_2 ἀποχρωματίζε-
ται, τὸ δὲ J μετατρέπεται εἰς HJ δηλ. ἀποχρω-
ματίζεται.

H_2SO_4 Ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν ὀργανικῶν ἑνώσεων H καὶ O
πρὸς σχηματισμὸν ὕδατος δηλ. ἐπέρχεται ἀπαν-
θράκωσις.
Ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ ἀνίχνευσις διὰ διαλύμα-
τος $BaCl_2$, ὁπότε σχηματίζεται $BaSO_4$ καὶ ἴζη-
μα ἀδιάλυτον εἰς τὰ ὀξέα.

HNO_3 α). Εἰς τὸ διάλυμα νιτρικοῦ τινος ἅλατος προσ-
τίθεται $FeSO_4$ καὶ χέεται κάτω μετὰ προσοχῆς
ἐπὶ πυκνοῦ H_2SO_4, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῶσι
δύο στιβάδες. Εἰς τὴν θέσιν ἐν ᾗ ἐφάπτωνται αἱ
δύο στιβάδες ἐλευθεροποιεῖται (διὰ τοῦ H_2SO_4),
HNO_3, ὅπερ ὀξειδοῖ τὸ $FeSO_4$ εἰς $Fe_2(SO_4)_3$,
ἐνῷ αὐτὸ ἀνάγεται συγχρόνως εἰς NO, ὅπερ δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λύεται ἐν περισσείᾳ $FeSO_4$ διὰ χρώματος μελανωποῦ.

β). Τὰ νιτρικὰ ἅλατα θερμαινόμενα ἐκκροτοῦσι (vepuffen).

γ). Μικρὰ ποσὰ HNO_3 ἀνιχνεύονται διὰ διαλύματος βρυκίνης (χρῶσις ροδοειδής).

H_3PO_4
$H_4P_2O_7$
HPO_3

Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν τριῶν ὀξέων ἴδε σελ. 17
Ποιοτικὴ ἀνίχνευσις διὰ προσθήκης διαλύματος μολυβδαινικοῦ ἀμμωνίου ἐν τῷ ἐνέχοντι HNO_3 ὑπὸ ἐξέτασιν ὑγρῷ. Παράγεται κίτρινον ἵζημα ἐκ φωσφορομολυβδαινικοῦ ἀμμωνίου.
Ποσοτικὸς προσδιορισμὸς ὡς NH_4MgPO_4.

CO

1 καίεται διὰ κυανῆς φλογός.
2 ἀπορροφᾶται ὑπὸ ἀμμωνιακοῦ διαλύματος Cu_2Cl_2

CO_2

Ἔχει ἀσθενῶς ὄξινον ἀντίδρασιν. Ἂν τὸ ἀέριον ἐλευθεροποιηθῇ ἐκ τινος ἀνθρακικοῦ ἅλατος διὰ HCl καὶ διοχετευθῇ ἐν ἀσβεστίῳ ὕδατι παράγεται ἵζημα ἐξ $CaCO_3$, ὅπερ διαλύεται διὰ τῆς ἐπὶ μακρότερον χρόνον διοχετεύσεως CO_2 ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ $Ca(CO_3H)_2$.

H_3BO_3

1. Ἐρυθραίνει μόλις τὸν κυανοῦν χάρτην τοῦ ἡλιοτροπίου ἀλλὰ καθιστᾷ φαιὸν τὸν κίτρινον τῆς κροκοῤῥίζης.
2. Ἂν βορικὴ τις ἕνωσις μιχθῇ μετὰ H_2SO_4 καὶ οἰνοπνεύματος καὶ ἀναφλεχθῇ τὸ τελευταῖον, ἔχει ἡ φλὸξ χρῶμα πράσινον (τὸ H_2SO_4 ἐλευθεροποιεῖ τὸ H_3BO_3.

SiO_2

1. Ἀδιάλυτον εἰς τὰ ὀξέα διαλυτὸν ἐν NaOH.
2. Ἐν τῷ διὰ φωσφορικοῦ ἅλατος μαργαρίτῃ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σχηματίζει σκελετὸν (ἀδιαφανὲς ἀναλλοίωτον SiO_2).

II. Μέταλλα.

NaK Αἱ ἑνώσεις τοῦ Na χρωματίζουσι τὴν ἄχρουν φλόγα τοῦ Bunsen κιτρίνην αἱ δὲ τοῦ K ἰώδη. Παρουσία μικρᾶς ποσότητος ἅλατος νατρίου καλύπτει ἡ κιτρίνη φλὸξ τὴν ἰώδει, ἂν δὲ ἡ φλὸξ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παρατηρηθῇ δι' ὑάλου κοβαλτίου, τότε αἱ κίτριναι ἀκτῖνες ἀπορροφῶνται ὑπὸ τῆς ὑάλου καὶ διέρχονται αἱ ἰώδεις δηλ. ἡ φλὸξ τότε καταφαίνεται κυανοϊώδης. Ποσοτικῶς ἀποχωρίζονται τὰ Na καὶ K διὰ τῆς δυσδιαλυτότητος τοῦ διπλοῦ ἅλατος $PtCl_4 + 2ClK$.

NH_4 Ἅπαντα τὰ ἀμμωνιακὰ ἅλατα μετὰ NaOH θερμαινόμενα παρέχουσιν NH_3, ἥτις ἀνιχνεύεται ὡς τοιαύτη

$$NH_4Cl + NaOH = NH_3 + H_2O + NaCl$$

Li Αἱ ἑνώσ. τοῦ Li χρωματίζ. τὴν φλόγα ἐρυθράν
Ca » » Ca » » πορτοκαλοερυθρ.
S_2 » » Sr » » ζωηρῶς ἐρυθράν.
Ba » » Ba » » πρασινοκιτρίνην.

Τὸ Ca προσδιορίζεται ποσοτικῶς ὡς ὀξαλικὸν ἀσβέστιον, τὸ δὲ Ba ὡς θειικὸν βάριον.

Mg Ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς ἀνιχνεύεται τὸ μαγνήσιον ὡς $MgNH_4PO_4$.

Al Αἱ ἑνώσεις τοῦ Al τῇ προσθήκῃ ἀμμωνίας παρέχουσι πυκτῶδες ἴζημα ἐξ ὑδροξειδίου τοῦ ἀργιλλίου (ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ μέθοδος), ὅπερ ἐπὶ ἄνθρακος μετὰ $Co(NO_3)_2$ πυρούμενον καθίσταται κυανοῦν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Fe Αἱ ἑνώσεις τοῦ ὑποξειδίου (FeO) ἔχουσι συνήθως πράσινον χρῶμα, παρέχουσι δὲ δι' ἐρυθροῦ σιδηροκυανιούχου καλίου ($FeCy_6K_3$) κυανοῦν ἵζημα. (κυανοῦν τοῦ Turnbull).

Αἱ ἑνώσεις τοῦ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου ἔχουσι συνήθως ἐρυθρὸν χρῶμα καὶ δίδουσι

α) Μετὰ (κιτρίνου) $FeCy_6K_4$ κυανοῦν τοῦ βερολίνου.

β) Μετὰ θειοκυανιούχου καλίου ($KSCy$) αἱματόχρουν ὑγρόν.

γ) Μετὰ δεψικοῦ ὀξέος μέλαν χρῶμα (μελάνη)

Αἱ ἑνώσεις τοῦ ὑποξειδίου ἀνάγουσι τὸ διάλυμα τοῦ $KMnO_4$ παρουσίᾳ H_2SO_4 καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εἰσέτι ἅλας ὑποξειδίου ἀποχρωματίζεται τὸ $KMnO_4$· ἐπὶ τῆς ἀντιδράσεως ταύτης στηρίζεται ὁ ὀγκομετρικὸς προσδιορισμὸς τοῦ σιδήρου.

Mn Αἱ ἑνώσεις τοῦ Mn μετὰ σόδας πυρούμεναι παρέχουσι κυανοπράσινον τῆγμα ἐκ μαγγανικοῦ νατρίου, τῇ προσθήκῃ δὲ HNO_3 παράγεται ἰώδης χροιὰ ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ ὑπερμαγγανικοῦ νατρίου.

Zn Αἱ ἑνώσεις τοῦ Zn μετὰ σόδας ἐπὶ ἄνθρακος πυρούμεναι παρέχουσιν ἐπικάλυμμα, ὅπερ θερμὸν μὲν φαίνεται κίτρινον, ψυχρὸν δὲ λευκόν. Τὸ ἐπικάλυμμα τοῦτο μετὰ διαλύματος $Co(NO_3)_2$ πυρούμενον καθίσταται πράσινον.

Cr Αἱ ἑνώσεις τοῦ Cr μετὰ σόδας πυρούμεναι δίδουσι κίτρινον τῆγμα ἐκ CrO_4Na_2

Co Ὁ μαργαρίτης τοῦ βόρακος χρώννυται κυανοῦς. Τὰ ἅλατα ἄνυδρα μὲν εἰσὶ κυανᾶ, ἔνυδρα δὲ ἐρυθρά.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Cu Τὰ ἅλατα τοῦ Cu (συνήθως πρασινα ἢ κυανᾶ) διαλύονται ἐν περισσείᾳ ἀμμωνίας διὰ χαρακτηριστικῆς κυανῆς χρωιᾶς· τῇ προσθήκῃ $FeCy_6K_4$ ἐν διαλύματι ἐνέχοντι ἅλας Cu περάγεται ἐρυθρόχρουν ἵζημα.

Pb Τὰ διαλυτὰ ἅλατα τοῦPb παρέχουσι μετὰH_2SO_4 λευκὸν $PbSO_4$, μεθ' HCl λευκὸν $PbCl_2$ ἀμφότερα ἀδιάλυτα εἰς τὰ ὀξέα· μετὰ $K_2Cr_2O_6$ κιτρινοέρυθρον $PbCr_2O_7$ διαλυτὸν εἰς τὰ ὀξέα· μετὰ σόδας ἐπὶ ἄνθρακος τηκόμεναι αἱ Pbοῦχοι ἐνώσεις παρέχουσι μεταλλικὸν Pb, ὅστις ἐν HNO_3 διαλυόμενος παρέχει δια H_2SO_4 λευκὸν ἵζημα. Τὸ H_2S καθιστᾷ τὰς ἐνώσεις τοῦ Pb μελανωπάς.

Sn Αἱ Snοῦχοι ἐνώσεις παρέχουσι μεθ' H_2S κίτρινον ἵζημα διαλυτὸν ἐν $(NH_4)_2S$· μεθ' H δὲ μεταλλικὸν Sn, ὅστις ἐν HCl διαλυόμενος δίδει μετὰ διαλύματος $HgCl_2$ ἵζημα λευκὸν ἢ τεφρόν.

Ag Ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς ὡς AgCl.

Hg Αἱ ἐνώσεις τοῦ ὑποξειδίου δίδωσι μεθ' HCl ἀδιάλυτον HgCl αἱ δὲ ἐνώσεις τοῦ ὀξειδίου μεθ' ὑποχλωριούχου κασσιτέρου ἵζημα ἐκ HgCl ἢ Hg.

$$2HgCl_2 + SnCl_2 = 2HgCl + SnCl_4$$

ἢ $$HgCl_2 + SnCl_2 = Hg + SnCl_4$$

Ἀναλόγως τῆς ποσότητος τοῦ $SnCl_2$. Αἱ Hg οὖχοι ἐνώσεις μετὰ σόδας ἐν ξηρᾷ καταστάσει πυρούμεναι δίδουσι μεταλλικὸν ὑδράργυρον π. χ.

$$HgCl_2 + Na_2CO_3 = 2NaCl + Hg + O + CO_2$$

Au Διαλυμα χλωριούχου χρυσοῦ μετὰ διαλύματος $SnCl_2$ παρέχει πορφυρόχρουν ἵζημα(τὸ καλούμενον ἐρυθρὸν τοῦ χρυσοῦ).

Cd CdS κίτρινον ἵζημα ἀδιάλυτον ἐν $(NH_2)_2S$.

Bi Τὰ ἅλατα τοῦ Bi (διαλελυμένα) δίδουσι προσθήκῃ ὕδατος ἱζήματα ἐκ βασικῶν ἐνώσεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ

Ἡ

ΧΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΟΣ

I. ΛΙΠΑΡΑ ΣΩΜΑΤΑ

ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἀτομικότης τῶν στοιχείων
ἅτινα εὑρηνται ἐν ταῖς ὀργανικαῖς ἑνώσεσι.

Μονοδύναμα	H, Cl, Br, J, Na, K.
Διδύναμα	O, S, Cu, Pb, Fe(εἰς τὰς ἑνώσεις FeO)
Τρι- καὶ πενταδύναμα	N, P.
Τετραδύναμον	C.

Ρίζαι.

Ῥίζαι καλοῦνται συμπλέγματα ἐξ ἀτόμων, ἅτινα κέκτηνται εἰσέτι ἐλευθέρας μονάδας συγγενείας.

Μονοδύναμοι ρίζαι

- CH_3 ἢ $C(H)_3$ — Μεθύλιον.
- C_2H_5 ἢ CH_3-CH_2 — Αἰθύλιον.
- OH ἢ O–H — Ὑδροξύλιον.
- NH_2 ἢ NH_2 — Ἀμίδιον.
- CN ἢ $C\equiv N$ — Κυάνιον (ὡς ρίζα).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διδύναμος ρίζα CH_2 ἢ $\begin{matrix} | \\ C{=}H_2 \\ | \end{matrix}$ Μεθυλένιον.

Τριδύναμος ρίζα CH ἢ $\begin{matrix} | \\ -C-H \\ | \end{matrix}$ Μεθενύλιον.

Α. Ὑδρογονάνθρακες.

(Ἑνώσεις ἄνθρακος μεθ' ὑδρογόνου).

CH_4 *Μεθάνιον.* Δι' ἀντικαταστάσεως ἑνὸς H ἐν τῷ μεθανίῳ ὑπὸ τῆς μονοδυνάμου ρίζης CH_3 σχηματίζεται τὸ

CH_3-CH_3 *Αἰθάνιον* ἢ $\begin{matrix} H \\ H-C-C-H \\ H \end{matrix}$ καὶ διὰ περαιτέρω ἀντικαταστάσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ

CH_3-CH_2-CH_3 *Προπάνιον* ἢ $\begin{matrix} H & & H & & H \\ H-C-C-C-H \\ H & & H & & H \end{matrix}$

Ὁ ἀμέσως ἑπόμενος διὰ τοῦ τρόπου τούτου παραγόμενος ὑδρογονάνθραξ καλεῖται *βουτάνιον* κτλ. Διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως δὲ ταύτης τοῦ H ὑπὸ CH_3 λαμβάνομεν σειρὰν σωμάτων ἅτινα καλοῦνται *ὁμόλογα*.

Ἐπειδὴ αἱ μοναδες τῆς συγγενείας τοῦ ἄνθρακος ἐκορέσθησαν ἐντελῶς ὑπὸ ὑδρογόνου, καλοῦνται τὰ σώματα ταῦτα « *κεκορεσμένοι ὑδρογονάνθρακες* ». Τὸ ἕτερον ὄνομα τῶν ἑνώσεων τούτων *παραφφίναι*(ἐκ τοῦ parum καὶ affinitas) ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιότητα ἣν τὰ σώματα ταῦτα κέκτηνται νὰ μὴ προσβάλλωνται οὔτε ὑπ' αὐτῶν τῶν πυκνοτέρων ὀξέων. Τὰ σώματα ταῦτα κέκτηνται τὸν γενικὸν τύπον C_nH_{2n+2}.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὰς ἑνώσεις ταύτας τὰ ἄτομα τοῦ C εἰσὶ μετ' ἀλλήλων ἡνωμένα διὰ *μιᾶς μονάδος συγγενείας*, ἐν τούτοις εἰσὶ γνωστοὶ καὶ οἱ ὑδρογονάνθρακες ἐν οἷς τὰ ἄτομα τοῦ C εἰσὶν ἡνωμένα μετ' ἀλλήλων διὰ μονάδων συγγενείας *πλειοτέρων τῆς μιᾶς* καὶ οἵτινες καλοῦνται *μὴ κεκορεσμένοι*.

Παράδειγμα μὴ κεκορεσμένων ἑνώσεων. Διπλοῦς σύνδεσμος

C_2H_4 ἢ $\overset{H}{H}>C=C<\overset{H}{H}$ Αἰθυλένιον.

Τριπλοῦς σύνδεσμος

C_2H_2 ἢ H–C≡C–H Ὀξυλένιον.

Β. Αλογονοῦχα παράγωγα.

Ταῦτα παράγονται δι' ἀντικαταστάσεως ἑνὸς ἢ πλειοτέρων ἀτόμων Η ὑπὸ ἀλογόνων.

Παραδείγματα	CH_3Cl	Χλωριοῦχον μεθύλιον
	$CHCl_3$	Χλωροφόρμιον
	CHJ_3	Ἰωδιοφόρμιον
	CH_3-CH_2Cl	Χλωριοῦχον αἰθύλιον
	CH_2Cl-CH_2Cl	» αἰθυλένιον

Οἱ *κεκορεσμένοι* ὑδρογονάνθρακες σχηματίζουσιν ἁλογονοῦχα παράγωγα μόνον δι' *ἀντικαταστάσεως* οἱ δὲ *μὴ κεκορεσμένοι* καὶ δι' *ἀντικαταστάσεως* καὶ διὰ *προσθήκης*.

α. Προσθήκη : $CH_2=CH_2 + 2Cl = CH_2Cl—CH_2Cl$
Χλωριοῦχον αἰθυλένιον

β. Ἀντικατ. $CH_2=CH_2 + 2Cl=CH_2=CHCl + HCl$
Μονογχλώριον αἰθυλένιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γ. Ὀξυγονοῦχοι ἑνώσεις.

Πνεύματα.

Ἂν ἓν ἄτομον Η τῶν ὑδρογονανθράκων ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς μονοδυνάμου ῥίζης ΟΗ παράγονται τὰ *πνεύματα* π. χ.

CH_3OH μεθυλικὸν πνεῦμα ἢ ξυλόπνευμα.
CH_3-CH_2OH αἰθυλικὸν πνεῦμα ἢ οἰνόπνευμα.
CH_3-CH_2-CH_2OH προπυλικὸν πνεῦμα.
CH_3-$CHOH$-CH_3 ἰσοπροπυλικὸν πνεῦμα.

Διακρίνομεν *πρωτογενῆ*, *δευτερογενῆ* καὶ *τριτογενῆ* πνεύματα ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐνέχουσι τὴν ῥίζαν ΟΗ ἀντὶ ἑνὸς ἀτόμου Η εἰς τὰς ῥίζας CH_3 ἢ CH_2 ἢ CH. Ἑπομένως αἱ χαρακτηρίζουσι τὰ 3 εἴδη ταῦτα τῶν πνευμάτων ῥίζαι εἰσὶν αἱ ἑξῆς τρεῖς :

$-CH_2(OH)$	$=CH(OH)$	$\equiv C(OH)$
πρωτογενῆ	δευτερογενῆ	τριτογενῆ.

Διακρίνομεν πρὸς τούτοις τὰ πνεύματα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσελθόντων ὑδροξυλίων.

Τὰ ἀνωτέρω πνεύματα καλοῦνται *μονοατομικὰ* ἐπειδὴ μόνον ἓν ὑδροξύλιον εἰσῆλθε, ἂν ὅμως εἰσέλθωσι πλειότερα ΟΗ χωριστὰ (δηλ. εἰς διάφορα ἄτομα C) τότε παράγονται *πολυατομικὰ* πνεύματα.

Παραδείγματα:
CH_2-OH-CH_2-OH διατομικὸν πνεῦμα (γλυκόλη).
CH_2OH-$CHOH$-CH_2OH τριατομ. πνεῦμα (γλυκερίνη).

Ἀλδεΰδαι καὶ Κετόναι.

Ἂν ἐν τῇ ῥίζῃ CH_3 δύο ἄτομα Η ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ ἑνὸς ἀτόμου Ο παράγεται ἡ χαρακτηρίζουσα τὰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀλδεΰδας ρίζα $-C\overset{O}{\underset{H}{<}}$ ἢ CHO.

Ἂν δὲ ἡ αὐτὴ ἀντικατάστασις γίνῃ εἰς τὴν ρίζαν CH_2 τότε παράγεται ἡ χαρακτηριστικὴ διὰ τὰς κετόνας ρίζα $C(=O)$.

Ἀλδεΰδαι τῆς σειρᾶς τῶν κεκορεσμένων ὑδραγονανθράκων:

$H-C\overset{H}{\underset{O}{<}}$ ἢ CH_2O μεθυλαλδεΰδη

$CH_3-C\overset{H}{\underset{O}{<}}$ ἢ CH_3-CHO αἰθυλαλδεΰδη.

Ἀλδεΰδαι τῆς σειρᾶς τῶν μὴ κεκορεσμένων ὑδρογονανθράκ.

$CH_2=CH-C\overset{H}{\underset{O}{<}}$ ἀκρολεΐνη

Κετόνη. $CH_3-CO-CH_3$ ὀξόνη ἢ διμεθυλοκετόνη εἶναι ἡ πρώτη καὶ σπουδαιοτέρα κετόνη.

Ἰσομέρεια καὶ Πολυμέρεια.

Αἱ ἑνώσεις καλοῦνται *ἰσομερεῖς*, ὅταν ἐνῷ κέκτηνται τὴν αὐτὴν ἑκατοστιαίαν σύνθεσιν καὶ τὸ αὐτὸ μοριακὸν βάρος διαφέρουσι κατὰ τὴν ἐν τῷ μορίῳ διάταξιν τῶν ἀτόμων π χ. προπυλικὸν καὶ ἰσοπροπυλικὸν πνεῦμα ἢ προπυλαλδεΰδη CH_3-CH_2-CHO καὶ ὀξόνη $CH_3-CO-CH_3$.

Ἂν δὲ δύο ἑνώσεις ἔχουσι μὲν τὴν αὐτὴν ἑκατοστιαίαν σύνθεσιν ἀλλα διάφορον μοριακὸν βαρος τότε καλοῦνται *πολυμερεῖς* π.χ. $C_2H_4O_2$ ὀξεικὸν ὀξύ $C_6H_{42}O_6$ σταφυλοσάκχαρον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὀξέα.

Ἂν ἐν τῇ ρίζῃ CH_3 ἀντικατασταθῶσι δύο μὲν ἄτομα Η ὑπὸ ἑνὸς ἀτόμου Ο ἐν δὲ ἄτομον Η ὑπὸ τῆς ρίζης OH, τότε παράγεται ἡ χαρακτηρίζουσα τὰ ὀξέα ρίζα τοῦ ἀνθρακοξυλίου $-C\begin{matrix}=O\\ \diagdown OH\end{matrix}$ ἢ COOH.

Ὀξέα μονοανθρακοξυλιοῦχα ἢ μονοβασικά

Κεκορεσμένα ὀξέα.

$H-C\begin{matrix}=O\\ \diagdown OH\end{matrix}$ ἢ H-COOH	μυρμηκικὸν	ὀξύ.
CH_3-COOH	ὀξεικὸν	»
CH_3-CH_2-COOH	προπιονικὸν	»
$CH_3-CH_2-CH_2$-COOH	βουτυρικὸν	»
$CH_3-(CH_2)_{14}$-COOH	παλμιτικὸν	»
$CH_3-(CH_2)_{16}$-COOH	στεατικὸν	»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγάζει ὁ γενικὸς κανών, ὅτι τὰ κεκορεσμένα ὀξέα (μονοβασικὰ λιπαρὰ) ἔχουσιν ἀριθμὸν ἀτόμων Η διπλάσιον τῶν τοῦ C καὶ δύο ἄτομα Ο δηλ. $CnHn_2O_2$.

Μὴ κεκορεσμένα ὀξέα.

$CH_2=CH-COOH$ ἀκρυλικὸν ὀξύ.

Ἐν τῇ σειρᾷ ταύτῃ ἀνήκει τὸ *ἐλαϊκὸν* ὀξὺ $C_{18}H_{34}O_2$ (οὐχὶ 36Η ἐπειδὴ ὑπάρχει διπλοῦς σύνδεσμος μεταξὺ δύο ἀτόμων C).

Ὀξέα δισανθρακοξυλιοῦχα.

Διβασικὰ ὀξέα.

Ἐκ τοῦ αἰθανίου παράγεται τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

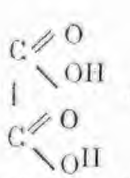

ὀξαλικὸν ὀξύ = $C_2H_2O_4$

Ἐκ τοῦ προπανίου τὸ

COOH-CH_2-COOH μαλονικὸν ὀξύ.

Ἐκ τοῦ βουτανίου τὸ

COOH-CH_2-CH_2-COOH ἠλεκτρικὸν ὀξύ.

Ὀξυοξέα καλοῦνται τὰ σώματα ἐκεῖνα, ἅτινα εἰσὶ ὀξέα καὶ πνεύματα συγχρόνως.

Ὀξυοξεικὸν ὀξύ $CH_2(OH)$-COOH.

Ὀξυπροπιονικὰ ὀξέα { CH_3-CH(OH)-COOH κοινὸν γαλακτ.ὀξύ.
{ CHOH-CH_2-COOH ἰσομερὲς » »

Ὀξυηλεκτρικὰ ὀξέα { COOH-CH_2-CHOH-COOH μηλικὸν »
{ COOH-CHOH-CHOH-COOτρυγικὸν »

Παράγωγα τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ὀξέων.

α'.) Παράγωγα τῶν πνευμάτων.

Ἂν τὸ O τῆς ρίζης ἀντικατασταθῇ ὑπὸ θείου παράγονται αἱ ***μερκαπτάναι*** π. χ.

CH_3SH καλεῖται μεθυλομερκαπτάνη.

Ἂν τὸ H τῆς ρίζης OH ἀντικατασταθῇ ὑπὸ μονοδυνάμου τινος πνευματορρίζης παράγονται οἱ ***αἰθέρες*** :

CH_3-O-CH_3 μεθυλικὸς αἰθήρ.

C_2H_5-O-C_2H_5 αἰθυλικὸς αἰθήρ.

CH_3-O-C_2H_5 μεθυλοαιθυλικὸς αἰθὴρ (μικτός).

β'.) Παράγωγα τῶν ὀξέων.

Ἂν τὸ H τῆς ρίζης -COOH ἀντικατασταθῇ ὑπὸ μετάλλων παράγονται τὰ ἅλατα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CH_3-COONa ὀξεικὸν νάτριον

$(CH_3$-$COO)_2Cu$ ὀξεικὸς χαλκὸς

COONa-COOH ὄξινον ὀξαλικὸν νάτριον

COONa-COONa οὐδέτερον ὀξαλικὸν νάτριον

$(COO)_2Ca$ ὀξαλικὸν ἀσβέστιον

COOK-CH(OH)-CH(OH)-COOH τρυξ ἢ ὄξινον τρυγικὸν κάλιον.

Ἂν τὸ H τῆς ρίζηςCOOH ἀντικατασταθῇ ὑπὸ πνευματορρίζης παράγονται οἱ

Ἐστέρες.

Π. χ. Δι' εἰσαγωγῆς τῆς πνευματορίζης C_2H_5 ἀντὶ τοῦ H ἐν τῇ ρίζῃ COOH τοῦ ὀξεικοῦ ὀξέος (CH_3-COOH) παράγεται ὁ ὀξεικὸς ἐστὴρ τοῦ αἰθυλίουCH_3-$COOC_2H_5$

Οἱ ἐστέρες τῆς γλυκερίνης μετὰ παλμιτικοῦ, στεατικοῦ καὶ ἐλαϊκοῦ ὀξέος καλοῦνται *λίπη*.

Δυνάμεθα πρὸς ἐξήγησιν καὶ κατανόησιν τοῦ τύπου τῶν *λιπῶν* νὰ φανταsθῶμεν τὸν ἐστέρα ὡς παραχθέντα ἐκ πνεύματος δι' ἀντικαταστάσεως τοῦ H τῆς ρίζης(OH) ὑπὸ τῆς ὀξυρρίζης. *Ὀξύρριζα* δὲ καλεῖται τὸ ὑπόλοιπον ὅπερ ἀπομένει, ἂν ἀπὸ τοῦ ὀξέος ἀφαιρεθῇ ἓν ὑδροξύλιον.

Ὀξύρριζα τοῦ ὀξεικοῦ ὀξέος CH_3-CO (ἢ ὀξύλιον)

Ὀξύρριζα παλμιτικοῦ ὀξέος CH_3-$(CH_2)_{14}$-CO (ἢ παλμιτύλιον)

Ἐπομένως ὁ ὀξεικὸς ἐστὴρ τοῦ μεθυλίου εἶναι

$$CH_3\text{-}CO\text{-}O\text{-}C_2H_5$$

Ἂν δὲ ἐν τῇ γλυκερίνῃ ἀντικαταστήσωμεν τὰ H τῶν τριῶν ριζῶν (OH) ὑπὸ τῆς ὀξυρρίζης τοῦ παλμιτικοῦ ὀξέος (παλμιτυλίου) ἔχομεν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$CH_2O(C_{16}H_{31}O)$
|
$CHO(C_{16}H_{31}O)$.
|
$CH_2O(C_{16}H_{31}O)$

Τὸν παλμιτικὸν ἐστέρα τῆς γλυκερίνης δηλ. ἓν τῶν κυριωτέρων συστατικῶν τῶν λιπῶν.

Ἀλκυλοπαράγωγα τῶν ἀνοργάνων ὀξέων.

α. Νιτρικὸν ὀξὺ $NO_2(OH)$.

Ἀντικατάστασις τοῦ H ὑπὸ CH_3 · $CH_3 \cdot ONO_2$ νιτρικὸς ἐστὴρ μεθυλίου.

» » OH » CH_3 · CH_3-NO_2 νιτρομεθάνιον.

β. Θειικὸν ὀξὺ $SO_2 \begin{matrix} OH \\ OH \end{matrix}$

Ἀντικατάστασις ἑνὸς H ὑπὸ CH_3 CH_3HSO_4 μεθυλοθειικὸν (ὄξινον) ὀξύ.

» ἀμφοτέρων τῶν H » $(CH_3)_2SO_4$ μεθυλοθειικὸν ὀξὺ (οὐδέτερον).

» ἑνὸς OH ὑπὸ » CH_3-SO_3H μεθυλοθειονικὸν ὀξύ.

γ. Φωσφορικὸν ὀξὺ $PO \begin{matrix} OH \\ OH \\ OH \end{matrix}$

Τοῦτο δύναται νὰ σχηματίσῃ τρεῖς σειρὰς ἑστέρων. Εἷς ἑστὴρ αὐτοῦ μετὰ τῆς γλυκερίνης σχηματίζεται κατὰ τὴν διάσπασιν τῆς ἐν τῷ μυελῷ ἐνεχομένης *λεκιθίνης*.

Δ. Ἀζωτοῦχα παράγωγα ἢ ἀμμωνιοπαράγωγα.

Ἀμμωνία $N \begin{matrix} H \\ H \\ H \end{matrix}$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α. *Ἀμίναι* παράγονται ἐν τῷ Η τῆς NH_3 ἀντικαθισταμένου ὑπὸ πνευματορριζῶν.

$$N\begin{cases}H\\H\\CH_3\end{cases}$$ μεθυλαμίνη (πρωτογενὴς ἀμίνη)

$$N\begin{cases}H\\CH_3\\CH_3\end{cases}$$ διμεθυλαμίνη (δευτερογενὴς ἀμίνη)

$$N\begin{cases}CH_3\\CH_3\\CH_3\end{cases}$$ τριμεθυλαμίνη (τριτογενὴς ἀμίνη)

Πρὸς τὸ χλωριοῦχον ἀμμώνιον NH_4Cl ἀντιστοιχεῖ τὸ $N(CH_3)_4Cl$ τετραμεθυλοχλωριοῦχον ἀμμώνιον, πρὸς τὸ ὑποθετικὸν δὲ NH_4OH τὸ $N(CH_3)_4OH$ τετραμεθυλοϋδροξειδιοῦχον ἀμμώνιον.

β. *Ἀμίδαι*.

Αὗται παράγονται ὅταν τὸ OH τῆς ῥίζης COOH ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς ῥίζης NH_2 π.χ. CH_2-$CONH_2$ ὀξυλαμίδη.

Ἡ ὀξυλαμίδη αὕτη δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ ἀμιδοξικὸν CH_2NH_2-COOH (γλυκόκολλα), ὅπερ εἶναι ἀμίνη καὶ ὄξυ συγχρόνως.

Ἐκ τοῦ ὑποθετικοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος $CO\begin{cases}OH\\OH\end{cases}$ παράγονται τὰ

$CO\begin{cases}OH\\NH_2\end{cases}$ ἀνθρακαμινικὸν ὀξύ.

$CO\begin{cases}NH_2\\NH_2\end{cases}$ ἀνθρακαμίδη ἢ οὐρία

Ἂν ἓν τινι διβασικῷ ὀξεῖ μόνον τῆς μιᾶς ῥίζης COOH

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ OH ἀντικατασταθῇ ὑπὸ NH_2, παράγονται τὰ *ἀμινικὰ ὀξέα* π. χ. $COOH-CONH_2$ ὀξαλαμινικὸν ὀξύ· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν $CONH_2-CONH_2$ ὀξαλαμίδην.

γ. *Ἰμίδαι*

Ἡ διδύναμος ρίζα NH εἰσέρχεται ἀντὶ δύο ἀτόμων H ἢ ἑνὸς ἀτόμου O π. χ.

$C(NH)\begin{matrix}NH_2\\NH_2\end{matrix}$ ἰμιδουρία ἢ γουανιδίνη.

Κυανιοῦχοι ἑνώσεις.

Ἂν εἰς τὸ μεθάνιον ἀντικατασταθῶσι τρία ἄτομα H ὑπὸ ἑνὸς ἀτόμου τριδυνάμου N παράγεται τὸ *ὑδροκυανικὸν* ὀξύ HCN.

Δυνάμεθα τὸ $N\equiv$ νὰ τὸ θεωρήσωμεν ὡς ὑπόλοιπον τῆς ἀμμωνίας καὶ ἐπομένως τὸ HCN νὰ τὸ θεωρήσωμεν ὡς παράγωγον τῆς ἀμμωνίας προκύψαν δι' ἀντικαταστάσεως τῶν τριῶν ἀτόμων H ὑπὸ τῆς τριδυνάμου ρίζης $CH\equiv$.

Ἐν τῷ αἰθανίῳ ἂν ἅπαντα τὰ H (6) ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ δύο ἀτόμων N παράγεται τὸ *δικυάνιον* CN–CN.

Ἂν τὸ H τοῦ HCN ἀντικατασταθῇ ὑπὸ CH_3 παράγεται CH_3CN *κυανοῦχον μεθύλιον*.

Αἱ κυανιοῦχοι ἑνώσεις ἔχουσι μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν συνθετικὴν παρασκευὴν τῶν ὀργανικῶν ὀξέων, καθότι μετ' ἀλκαλίων ἢ ὀξέων ζεόμενα προσλαμβάνουσι 2 μόρια ὕδατος καὶ διασπῶνται ὡς ἑξῆς

$$CH_3-C\equiv N + \begin{matrix}H_2O\\H\ \ OH\end{matrix} = CH_3-COOH + NH_3$$

δηλ. παράγονται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀμμωνία, ἀφ' ἑτέρου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δὲ ὀξέα ἀνωτέρας σειρᾶς. Διὰ τοῦτο καλοῦνται αἱ κυανοῦχοι ἑνώσεις καὶ *νιτρίλια* τῶν σχετικῶν ὀξέων οὕτω π. χ. εἶναι

Τὸ HCN τὸ νιτρίλιον τοῦ HCOOH
» CH_3–CN » » CH–COOH
» CN–CN » » COOH–COOH

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΑΙΠΑΡΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Ὑδρογονάνθρακες.

CH_4 *Μεθάνιον* CH_4. Λαμβάνεται διὰ πυρώσεως ἅλατός τινος τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου (πλουσιωτέρου εἰς ἄνθρακα) ὀξέος (ὀξεικοῦ) μετὰ NaOH

$$\begin{matrix} CH_3 \\ H \end{matrix}\!\!\begin{matrix} COONa \\ ONa \end{matrix} = CH_4 + CO_3Na_2$$

Ἡ μέθοδος αὕτη πρὸς παρασκευὴν ὑδρογονανθράκων ἔχει γενικὴν ἐφαρμογήν. Τὸ CH_3–CH_3 λ. χ. παρασκευάζεται ἐκ CH_3–CH_2–COONa + NaOH.

Τὸ μεθάνιον εἶναι ἀναφλέξιμον ἀέριον καιόμενον δι' ἀφανοῦς φλογός, καθότι δὲν ἀποβάλλεται κατὰ τὴν καῦσιν αὐτοῦ ἄνθραξ. Μεθ' Ο καὶ ἀέρος μιγνύμενον σχηματίζει ἐκπυρσοκροτικὸν μῖγμα. Παράγεται κατὰ τὴν σῆψιν ὀργανικῶν σωμάτων ἀποκεκλεισμένων ἀπὸ τοῦ ἀέρος καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται *ἑλῶδες ἀέριον*. Εἶναι συστατικὸν τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου καὶ τοῦ φωταερίου.

C_2H_4 *Αἰθυλένιον* C_2H_4. Λαμβάνεται δι' ἀφαιρέσεως H_2O ἐκ τοῦ αἰθυλικοῦ πνεύματος τῇ βοηθείᾳ H_2SO_4.

$$C_2H_5OH - H_2O = C_2H_4$$

ἀέριον εὐαρέστου ὀσμῆς, καίεται διὰ φλογὸς φωτει-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νῆς (ἀποβολὴ ἄνθρακος), εἶναι δὲ συστατικὸν τοῦ ῥωταερίου.

C_2H_2 *Ὀξυλένιον* C_3H_2. Σχηματίζεται κατὰ τὴν ἀτελῆ καῦσιν τῶν ὀργανικῶν σωμάτων.

Γενικαὶ παρατηρήσεις. Εἰς τὰς ὁμολόγους σειρὰς τῶν ἑνώσεων αὐξάνει τὸ σημεῖον τῆς ζέσεως αὐξανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων τοῦ C Εἰς τὰς πλείστας δὲ περιπτώσεις συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸ σημεῖον τῆς τήξεως. Οὕτω εἰσὶν οἱ κεκορεσμένοι ὑδρογονάνθρακες μέχρι περιεκτικότητος C_5 ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ ἀέρια, μέχρι C_{17} ὑγρὰ καὶ οἱ ἀνώτεροι στερεὰ σώματα.

Πετρέλαιον (ἀκάθαρτον). Εἶναι μῖγμα ὑδρογονανθράκων. Διὰ κλασματικῆς ἀναπτύξεως λαμβάνεται ἐξ αὐτοῦ ἡ *λιγροΐνη*, ἡ *βενζίνη* (τὸ κατώτερον ζέον μέρος), τὸ *κεκαθαρμένον πετρέλαιον* (σ. ζ. 150 — 300°), ἡ *βαζελίνη* (ἡμίπηκτος) καὶ ἡ *παραρφίνη* (στερεά). Ἀμφότερα τὰ τελευταῖα ταῦτα προϊόντα λαμβάνονται εἰς μικρὰ ποσὰ ἐκ τοῦ πετρελαίου εἰς μεγάλα δὲ διὰ τῆς ξηρᾶς ἀποστάξεως τῶν γαιανθράκων.

Ἁλογονοπαράγωγα.

CH_3Cl *Χλωριοῦχον μεθύλιον* CH_3Cl. Λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως Cl ἐπὶ CH_4 ἢ HCl ἐπὶ CH_3OH

$$CH_4 + 2Cl = CH_3Cl + HCl$$
$$CH_3OH + HCl = CH_3Cl + H_2O$$

αἱ ἀντιδράσεις αὗται ἔχουσι γενικὴν ἐφαρμογὴν (παρασκευὴ C_2H_5Cl, C_3H_7Cl κτλ.).

CH_3Br *Βρωμιοῦχοι καὶ ἰωδιοῦχοι* πνευματορρίζαι παρά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γονται εὐκολώτερον δι'ἐπιδράσεως PBr_3 καὶ PJ_3 ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων πνευμάτων π. χ. CH_3J

$$PJ_3 + 3CH_3OH = 3CH_3J + P(OH)_3$$

δηλ. ἀναλόγως τῇ παρασκευῇ τοῦ HJ.

$C_2H_4Cl_2$ *Χλωριοῦχον αἰθυλένιον* CH_2Cl-CH_2Cl λαμβάνεται δι' ἀμέσου προσθήκης Cl εἰς τὸ αἰθυλένιον. Εἶναι ὑγρὸν εὐχαρίστου ὀσμῆς.

$CHCl_3$ *Χλωριοφόρμιον* $CHCl_3$. Λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως $Ca(ClO)_2$ ἐπὶ ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος. Παράγεται δηλ. κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς ὑξειδωτικῆς ἐπενεργείας τοῦ Cl ἀλδεύδη (I φάσις) ἀκολούθως ἐπιδρᾷ τὸ Cl ἀντικαταστατικῶς (II φάσις) καὶ παράγεται *χλωριάλη* (τριχλωριαλδεύδη CCl_3-CHO), ἐφ' ἧς ἐπιδρᾷ τέλος ἡ ἄσβεστος καὶ παράγεται ὡς τελικὸν προϊὸν τὸ χλωριοφόρμιον καὶ μυρμηκικὸν ἀσβέστιον (III φάσις).

I. $C_2H_5OH + 2Cl = 2HCl + CH_3CHO$.

II. $CH_3-CHO + 6Cl = CCl_3-CHO + 3HCl$.

III. $$\begin{matrix} CCl_3CHO \\ CCl_3CHO \end{matrix} + Ca\begin{matrix} OH \\ OH \end{matrix} = 2CHCl_3 + (HCOO)_2Ca$$

ἡ τρίτη φάσις εἶναι ἀνάλογος τῇ παρασκευῇ τοῦ μεθανίου.

Τὸ $CHCl_3$ εἶναι διαφανὲς ὑγρὸν ε. β. 1, 5 σ. ζ. 61° ἔχει σπουδαιότητα μεγίστην ὡς ἀναισθητικόν, καίεται μόνον δυσκόλως ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ποσότητος τοῦ Cl ὃν ἐνέχει.

CHJ_3 *Ἰωδιοφόρμιον* CHJ_3. Παρασκευάζεται διὰ θερμάνσεως $J + CO_3Na_2$ καὶ ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἶναι στερεὸν κίτρινον σῶμα ὀσμῆς σαφρανώδους, καὶ ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς ἀπολυμαντικόν.

Πνεύματα.

CH_3OH *Μεθυλικὸν πνεῦμα* CH_3OH *ἢ ξυλόπνευμα.*

Παράγεται κατὰ τὴν ξηρὰν ἀπόσταξιν τῶν ξύλων μετ' ὀξεικοῦ ὀξέος (ξυλόξους).

Γενικὸς τρόπος παρασκευῆς τῶν πνευμάτων ἐκ τῶν ἀντιστοίχων Cl, Br Ἰούχων πνευματορριζῶν καὶ ἀραιοῦ διαλύματος KOH

$$CH_3Cl + KOH = CH_3OH + KCl.$$

Τὸ CH_3OH εἶναι διαυγὲς ὑγρὸν οὗτινος αἱ ἰδιότητες εἰσὶν ἀνάλογοι ταῖς τοῦ αἰθυλικοῦ πνεύματος δὲν δύναται ὅμως νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ πρὸς πόσιν καὶ διὰ τοῦτο ἐχρησίμευε πρότερον πρὸς μετατροπὴν τοῦ ποσίμου οἰνοπνεύματος εἰς μὴ πόσιμον (denaturirung).

C_2H_5OH *Αἰθυλικὸν πνεῦμα* C_2H_5OH *ἢ οἰνόπνευμα*

Παράγεται κατὰ τὴν ζύμωσιν τοῦ σταφυλοσακχάρου ἢ ὑπωροσακχάρου.

$$C_6H_{12}O_6 = 2C_2H_5OH + 2CO_2.$$

Τὰ λοιπὰ εἴδη τοῦ σακχάρου πρέπει πρῶτον νὰ μετατραπῶσιν εἰς ταῦτα, ὅπως ζυμωθῶσι. Κατὰ τὴν ζύμωσιν ταύτην παράγονται καὶ ἀνώτερα πνεύματα (ἰδίᾳ ἀμυλικὸν πνεῦμα) καλούμενα **ζυμέλαια**. Δι' ἐπανηλειμμένων ὅρως ἀποστάξεων καθαρίζεται τὸ οἰνόπνευμα, ὁπότε τὰ ζυμέλαια ὡς ἔχοντα μεγαλείτερον σημεῖον ζέσεως ἀπομένουσιν ἐν τῷ ὑπολείμματι τῆς ἀποστάξεως. Σημ. ζέσεως 79. εἰδ. βάρ. 0,79, μίγνυται μεθ' ὕδατος εἰς πᾶσαν ἀναλογίαν καίεται δι' ἀρανοῦς ὁλογὸς, γίνεται χρῆσις αὐτοῦ πρὸς πόσιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐντὸς τῶν φλεβῶν εἰσαγόμενον ἐνεργεῖ δηλητηριωδῶς.

$C_5H_{12}O$ *Ἀμυλικὸν πνεῦμα* $C_5H_{11}OH$.

Σῶμα δυσαρέστου ὀσμῆς, δηλητηριῶδες, εἶναι τὸ κυριώτερον συστατικὸν τοῦ ζυμελαίου, ὅπερ πλὴν αὐτοῦ ἐνέχει καὶ πνεύματα τῆς σειρᾶς C_3 καὶ C_4.

$C_3H_8O_3$ *Γλυκερίνη* CH_2OH-$CHOH$-CH_2OH.

Λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως ὑπερθέρμου ὑδρατμοῦ ἐπὶ τῶν λιπῶν (*σαπονοποίησις*, ἴδε ἑστέρες), παράγεται πρὸς τούτοις εἰς μικρὰ ποσὰ κατὰ τὴν οἰνοπνευματικὴν ζύμωσιν.

Ὑγρὸν πυκτῶδες, γλυκύ, διαλυτὸν ἐν ὕδατι, τῇ ἐπιδράσει δὲ μίγματος πυκνοῦ HNO_3 καὶ H_2SO_4 ἐπ' αὐτοῦ παράγεται ὁ νιτρικὸς ἑστὴρ τῆς γλυκερίνης ἢ κοινῶς *νιτρογλυκερίνη* καλουμένη CH_2ONO_2-$CHONO_2$-CH_2ONO_2, ἥτις μετὰ χαλικίτου (Infusorienerde ἴδε σελ. 22) μιγνυμένη ἀποτελεῖ τὴν *δυναμίτιδα*.

Αἰθέρες.

C_2H_5 \ O / C_2H_5 *Αἰθυλικὸς αἰθὴρ* $C_2H_5—O—C_2H_5$ καλούμενος (κακῶς) καὶ *θειικὸς αἰθήρ*.

Λαμβάνεται δι' ἀποστάξεως μίγματος ἐξ αἰθυλικοῦ πνεύματος καὶ θειικοῦ ὀξέος. Ὁπότε παράγεται κατ' ἀρχὰς *αἰθυλοθειικὸν ὀξὺ* $C_2H_5HSO_4$, ὅπερ μετὰ δευτέρου μορίου C_2H_5OH σχηματίζει τὸν αἰθυλικὸν αἰθέρα.

$$C_2H_5OH + (HO)_2SO_2 = C_2H_5OSO_2\text{-}OH + H_2O$$
$$C_2H_5OSO_2OH + C_2H_5OH = C_2H_5OC_2H_5 + H_2SO_4$$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπειδὴ δὲ τὸ H_2SO_4 ἀναγεννᾶται κατὰ τὸν τὸν τρόπον τοῦτον, εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς αὐτῆς ποσότητος ὀξέος μεγαλα ποσὰ οἰνοπνεύματος νὰ μετατραπῶσιν εἰς αἰθέρα. Ὁ αἰθὴρ εἶναι ὑγρὸν εὐκίνητον ζέον εἰς 35^0 ἐν ὕδατι ὀλίγον διαλυτόν· ἀξιόλογον διαλυτικὸν μέσον διὰ τὰ λίπη καὶ τὰς ρητίνας.

Ἀλδεΰδαι.

CH_3CHO *Αἰθυλαλδεΰδη* C_2H_4O.

Παράγεται ὡς μεσάζον προϊὸν κατὰ τὴν ὀξείδωσιν τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς ὀξεικὸν ὀξύ

$$C_2H_6O + O = C_2H_4O + H_2O.$$

δηλ. ἀφαιροῦνται οὕτω ἀπὸ τοῦ οἰνοπνεύματος 2H

$$C_2H_6O \text{ μεῖον } 2H = C_2H_4O$$

ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἀλδεΰδη (alkohol dehydrogenatus).

Τεχνικῶς παρασκευάζεται ἡ ἀλδεΰδη αὕτη κατὰ τὴν ἐκ σακχάρου παρασκευὴν τοῦ οἰνοπνεύματος, ἐπειδὴ τότε ὀξειδοῦται μικρὰ ποσότης αὐτοῦ καὶ εὕρηται ὡς πτητικωτέρα ἐν τῷ πρώτῳ ἀποστάγματι. Ἡ αἰθυλαλδεΰδη ἔχει δυσάρεστον ὀσμὴν καὶ εἶναι ὑγρὸν δηλητηριῶδες.

Διὰ διοχετεύσεως χλωρίου ἐν οἰνοπνεύματι παράγεται τρισεγχλώριος ἀλδεΰδη ἢ **χλωριάλη** CCl_3 $-CHO$ ὑγρόν, ὅπερ δι' ὕδατος μεταπίπτει εἰς ἔνυδρον στερεὰν **χλωριάλην**.

Αἱ ἀλδεΰδαι χαρακτηρίζονται ἐκ τοῦ ὅτι εὐκόλως ὀξειδοῦνται καὶ μετατρέπονται εἰς τὰ σχετικὰ ὀξέα, ἀνάγουσι τὸ ἐν ἀμμωνιακῷ διαλύματι ὀξείδιον τοῦ ἀργύρου, ὅπερ τότε καταπίπτει ὡς κάτοπτρον ἀργύρου. Αὕτη εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα ἀντίδρασις τῶν ἀλδεϋδῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

C_3H_4O *Ἀκρολεΐνη* $CH_2=CH-CHO$. Ἂν ἐν τῷ αἰθυλενίῳ $CH_2=CH_2$ ἀντικατασταθῇ ἓν ἄτομον H ὑπὸ τῆς μονοδυνάμου ῥίζης CHO παράγεται ἡ ἀκρολεΐνη, ἥτις παρασκευάζεται ἐκ γλυκερίνης καὶ θειικοῦ ὀξέος ($CH_2OH-CHOH-CH_2OH = 2H_2O + C_3H_4O$), καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἐν μεγάλῃ θερμοκρασίᾳ πύρωσιν τῶν λιπῶν. Ὑγρὸν δυσαρέστου ὀσμῆς.

Κετόναι.

C_3H_6O Τὸ κυριώτερον μέλος τῆς σειρᾶς ταύτης εἶναι ἡ *διμεθυλοκετόνη* ἢ ὀξόνη $CH_3-CO-CH_3$, ἥτις παράγεται δι' ἀποστάξεως ὀξεικοῦ νατρίου (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ὀξόνη), ἰσχύει δὲ ὁ γενικὸς οὗτος τρόπος διὰ τὴν παρασκευὴν ἁπασῶν τῶν κετονῶν. Αἱ κετόναι δὲν ἐπιδρῶσιν ἀναγωγικῶς (διαφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλδεϋδῶν).

$$2CH_3COONa = CO_3Na_2 + CH_3-CO-CH_3$$

Θειοῦχοι ἑνώσεις.

CH_3SH *Μερκαπτάνη* CH_3SH *θειόπνευμα*.

Παράγεται ἐκ CH_3Cl καὶ HKS ἀναλόγως τῇ συνθετικῇ παρασκευῇ τῶν πνευμάτων

$$CH_3Cl + KSH = CH_3SH + KCl$$

Ὑγρὸν δυσαρέστου ὀσμῆς. Ἐπίσης ὑπάρχει ἕνωσις θειοῦχος ἀντίστοιχος τῷ αἰθέρι $(C_2H_4)_2O$ ὁ

$(CH_3)_2S$ *Θειαιθὴρ* CH_3-S-CH_3 ἢ θειοῦχον μεθύλιον.

CS_2 *Θειοῦχος ἄνθραξ* CS_2. Λαμβάνεται διὰ διοχετεύσεως ἀτμῶν θείου ἄνωθεν πυρουμένων ἀνθράκων. Εὐκίνητον φωτοθλαστικὸν ὑγρὸν δυσαρέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στου ὁσμῆς βαρύτερον τοῦ ὕδατος καὶ λίαν εὐάρλεκτον.

Ὀξέα.

CH_2O_2 *Μυρμηκικὸν* ὀξὺ HCOOH.

Λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως γλυκερίνης μετ' ὀξαλικοῦ ὀξέος, ὁπότε παράγεται κατ' ἀρχὰς ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ἀκολούθως ἀποσπάζει μυρμηκικόν· COOH-COOH = CO_2 + HCOOH. (κατὰ τί συντελεῖ ἡ γλυκερίνη εἰς τὴν ἀντίδρασιν ταύτην εἶναι ἄδηλον). Τὸ HCOOH εὐκόλως μεταβάλλεται εἰς CO_2 καὶ H_2O δηλ. ἐπιδρᾷ ἀναγωγικῶς.

$C_2H_4O_2$ *Ὀξεικὸν* ὀξὺ CH_3-COOH.

Εἰς μεγάλα ποσὰ λαμβάνεται δι' ὀξειδώσεως τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν δοχείοις, ἅτινα ἐνέχωσι ροκανίδια, ὅπως παρουσιάσωσιν εἰς τὸ ὀξυγόνον τοῦ ἀέρος ὅσον ἔνεστι μεγάλην ἐπιφάνειαν. Τὸ ὀξεικὸν ὀξὺ παράγεται τότε ὡς ἐκ τῆς γενομένης ζυμώσεως, ἥτις συμβαίνει διὰ τῶν μυκήτων τοῦ ὄξους Mycoderma aceti. Τὸ ὀξεικὸν ὀξὺ ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον συστατικὸν τοῦ ***ξυλόξους***.

Τὸ ὀξεικὸν ὀξὺ καλεῖται, ὅταν εἶναι πολὺ πυκνόν, glaciale καὶ εἶναι ἐν ταπεινῇ θερμοκρασίᾳ στερεόν.

Κυριώτερα ἅλατα τοῦ ὀξεικοῦ ὀξέος :

Τὸ βασικὸν ἅλας τοῦ χαλκοῦ εἶναι τὸ ***σύνηθες πράσινον τοῦ χαλκοῦ***.

Τὸ οὐδέτερον ἅλας τοῦ μολύβδου καλεῖται ***μολυβδοσάκχαρον***, τὸ βασικὸν ***μολύβδοξος***, ἀραιὸν δὲ διάλυμα τοῦ τελευταίου καλεῖται ***ὕδωρ μο-***

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λύβδου· ἕνωσις ὀξεικοῦ μετὰ ἀρσενικώδους χαλκοῦ εἶναι τὸ πράσινον τοῦ Schweinfurt.

$C_4H_8O_2$ *Βουτυρικὸν ὀξύ.* Εὕρηται ἐν τῷ ἱδρῶτι, ὡς ἐστὴρ δὲ γλυκερίνης ἀποτελεῖ τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τοῦ βουτύρου. Παρασκευάζεται διὰ ζυμώσεως καλαμοσακχάρου μετὰ τυροῦ σεσηπότος παρουσίᾳ κιμωλίας, ὁπότε σχηματίζεται κατ' ἀρχὰς γαλακτικὸν ἀσβέστιον, ὅπερ μετατρέπεται εἶτα εἰς βουτυρικὸν ἀσβέστιον.

$C_5H_{10}O_2$ *Βαλεριανικὸν ὀξύ.*

$C_6H_{12}O_2$ *Καπρονικὸν ὀξύ.*

$C_{16}H_{32}O_2$ *Παλμιτικὸν ὀξύ.*

$C_{18}H_{36}O_2$ *Στεατικὸν ὀξύ.*

$C_{18}H_{34}O_2$ *Ἐλαϊκὸν ὀξύ.*

Οἱ ἐστέρες τῆς γλυκερίνης τῶν ὀξέων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τῶν ζωϊκῶν καὶ τῶν φυτικῶν λιπῶν, καὶ παρασκευάζονται ἐξ αὐτῶν δι' ὑπερθέρμου ὑδρατμοῦ. Ἐκ τοῦ οὕτω παραχθέντος μίγματος τῶν τριῶν ὀξέων τὸ μὲν ἐλαϊκὸν ὀξὺ ὡς ὑγρὸν ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ ἀπομακρύνεται δι' ἐκθλίψεως, μῖγμα δὲ παλμιτικοῦ καὶ στεατικοῦ ὀξέος εἶναι ἡ *στεαρίνη* τοῦ ἐμπορίου.

$C_2H_2O_4$ *Ὀξαλικὸν ὀξύ.* Εὕρηται ἐν τῇ φύσει λίαν διαδεδομένον· π. χ. τὸ ἅλας τοῦ καλίου (τὸ ὄξινον) εὕρηται ἐν τῷ τριφυλλίῳ, τὸ δὲ ἅλας τῆς ἀσβέστου ἐντὸς τῶν φυτικῶν κυττάρων.

Εἰς μεγάλα ποσὰ λαμβάνεται διὰ τήξεως πριονιδίων ($C_6H_{10}O_5$ κυτταρίνη) μετὰ καυστικοῦ κάλεος (KOH). Τὸ οὕτω λαμβανόμενον ἅλας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ καλίου μετατρέπεται εἰς ἅλας τοῦ ἀσβεστίου, ἐξ οὗ ἀποβάλλεται τὸ ἐλεύθερον ὀξὺ διὰ H_2SO_4· τὸ ὀξὺ τοῦτο εἶναι στερεόν, εἰς ὡραίους κρυστάλλους λαμβανόμενον σῶμα, ὅπερ εὐκόλως ὀξειδοῦται εἰς ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ἐπομένως ἐπιδρᾷ ἀναγωγικῶς. Θερμαινόμενον τὸ ὀξαλικὸν ὀξὺ διασπᾶται κατὰ δύο τρόπους

$$C_2O_4H_2 = CO_2 + HCOOH$$
$$C_2O_4H_2 = CO + CO_2 + H_2O.$$

Δι' ἐπιδράσεως πυκνοῦ HSO_4 παράγεται CO καὶ CO_2, εἶναι δὲ ὁ συνειθέστερος τρόπος οὗτος πρὸς παρασκευὴν CO ὁπότε τὸ CO_2 ἀπορροφᾶται ὑπὸ KOH.

$CH(COOH)_2$ *Μηλονικὸν* ὀξὺ συνθετικῶς ἐκ $NC-CH_2-COOH$ καὶ HCl (γενικὸς τρόπος παρασκευῆς τῶν ὀξέων τῆς σειρᾶς τοῦ ὀξαλικοῦ).

$(CH_2)_2(COOH)_2$ *Ἠλεκτρικὸν ὀξὺ* στερεὸν εὑρηται ἐν τῷ ἠλέκτρῳ καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβάνεται εἰς μεγάλα ποσά.

$C_3H_6O_3$ *Γαλακτικὸν ὀξὺ* $CH_3-CH(OH)-COOH$.
Σχηματίζεται κατὰ τὴν ὀξίνισιν τοῦ γαλακτος, παρασκευάζεται δὲ διὰ ζυμώσεως τοῦ γαλακτοσακχάρου μετὰ σεσηπότος τυροῦ καὶ κρητίδος. Ἐν τῷ ὑγρῷ τῶν νεύρων εὑρηται σῶμα τῆς αὐτῆς συνθέσεως καὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου δηλ. *τὸ γαλακτικὸν ὀξὺ τοῦ κρέατος*, ὅπερ στρέφει τὸ πεπολωμένον φῶς καὶ μόνον κατὰ τοῦτο διακρίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου.

$C_4H_6O_5$ *Μηλικὸν ὀξὺ* $COOH-CH_2-CHOH-COOH$ ἢ μονοξυηλεκτρικὸν ὀξύ. Εὑρηται ἐντὸς πολλῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁπωρῶν καὶ παρασκευάζεται ἐκ τῶν καρπῶν τῆς ὄας (αὐγαριᾶς) στρέφει δὲ τὸ πεπολωμένον φῶς ἀριστερά.

$C_4H_6O_6$ *Τρυγικὸν ὀξύ* COOH-CHOH-CHOH-COOH ἢ διοξυηλεκτρικὸν ὀξύ. Εὕρηται ὡς ὄξινον ἅλας τοῦ K (τρύξ) διαλελυμένον ἐν τῷ γλεύκει. Τὸ κατὰ τὴν ζύμωσιν παραγόμενον οἰνόπνευμα προκαλεῖ καθίζησιν τῆς τρυγός, ἥτις εἶναι ἀδιάλυτος ἐν οἰνοπνεύματι· ἐκ τῆς τρυγὸς λαμβάνεται τεχνικῶς τὸ τρυγικὸν ὀξὺ διὰ παρασκευῆς τοῦ ἀδιαλύτου ἅλατος τοῦ ἀσβεστίου καὶ διασπάσεως αὐτοῦ διὰ H_2SO_4, διακρίνομεν *δεξιοτρεπές, ἀριστεροτρεπὲς* καὶ *ὀπτικῶς οὐδέτερον τριγυκὸν ὀξύ*.

Τὸ *Τρυγικὸν καλιο-νάτριον* καλεῖται καὶ ἅλας τοῦ Seignette COOK-CHOH-CHOH-COONa. Ἡ ἐμετικὴ τρύξ ἢ τὸ τρυγικὸν ἀντιμονυλιοκαλιον λαμβάνεται διὰ ζέσεως τρυγὸς μετὰ τριοξειδίου τοῦ ἀντιμονίου καὶ ἔχει τὸν τύπον

COOK-CHOH-CHOH-COO(SbO).

Ἐστέρες.

$CH_3COOC_2H_5$ *Ὀξεικὸς ἐστὴρ αἰθυλίου*. Λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως ὀξεικοῦ ὀξέος μετ' οἰνοπνεύματος, εἰς μεγάλα δὲ ποσὰ λαμβάνεται δι' ἀποστάξεως ὀξεικοῦ νατρίου, οἰνοπνεύματος καὶ θειικοῦ ὀξέος. Εἶναι ὑγρὸν εὐχάριστου ὀσμῆς.

Δι' ἐπιδράσεως H_2O ἢ KOH ἀναγεννῶνται πάλιν ἐκ τοῦ ἐστέρος τὸ ὀξὺ καὶ τὸ πνεῦμα.

$$CH_3\text{-}CO\text{-}OC_2H_5 + OH\,H = CH_3\text{-}COOH + C_2H_5OH.$$

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ ἀντίδρασις αὕτη καλεῖται *σαπονοποίησις*. Ἂν δηλ. τὰ λίπη (ἐστέρες τῆς γλυκερίνης μετ' ὀξέων ἐχόντων μέγαν ἀριθμὸν ἀτόμων C) θερμανθῶσιν μετὰ KOH ἢ NaOH παράγονται ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ ἅλατα τοῦ Na ἢ K τῶν ὀξέων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐλευθεροποιεῖται γλυκερίνη. Τὰ ἅλατα ταῦτα τῶν ἀλκαλίων εἰσὶν οἱ ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἐρχόμενοι *σάπωνες*. Καὶ τὰ μὲν ἅλατα τοῦ Na εἰσὶν οἱ καλούμενοι *στερεοὶ* τὰ δὲ ἅλατα τοῦ K οἱ *ρευστοὶ σάπωνες*, τὰ δὲ ἅλατα τοῦ Pb καὶ τοῦ Zn καλοῦνται *ἔμπλαστρα*. Σαπονοποίησιν δὲ ὑπὸ εὐρυτέραν ἔννοιαν καλοῦμεν πᾶσαν ἀντίδρασιν καθ' ἣν παράγεται τὸ ἅλας ἑνὸς ὀργανικοῦ ὀξέος.

Λίπη.

Τὰ λίπη τὰ ἐνέχοντα παλμιτικὸν καὶ στεατικὸν ὀξὺ εἰσὶ στερεά, τὰ δὲ ἐνέχοντα ἐλαϊκὸν ὑγρά, ἅπαντα δὲ εἰσὶν ἐλαφρότερα τοῦ ὕδατος. Ἡ *τάγγισις* τῶν λιπῶν προέρχεται ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ ἐλευθέρων ὀξέων. Ἐν ὕδατι εἰσὶν ἄπαντα τὰ λίπη ἀδιάλυτα. Διὰ ἰσχυρᾶς δὲ θερμάνσεως διασπῶνται καὶ παρέχουσιν ἐκτὸς ἄλλων σωμάτων καὶ τὴν ἀκρολεΐνην (σελ. 98).

Ἀζωτοῦχα παράγωγα.

Ἀμίναι.

Διὰ θερμάνσεως ἰωδιούχων πνευματορριζῶν μετὰ NH_3 παράγονται αἱ ἑνώσεις τοῦ ὑδροἰωδικοῦ ὀξέος μετὰ τῶν πρωτογενῶν, δευτερογενῶν καὶ τριτογενῶν ἀμινῶν καὶ αἱ ἰωδιοῦχοι ἀμμωνιοενώσεις. CH_3J καὶ NH_3 π. χ. δίδουσι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CH_3–NH_2 HJ ὑδροϊωδικὴν μεθυλαμίνην
$(CH_3)_2NH$ HJ » διμεθυλαμίνην
$(CH_3)_3NHJ$ » τριμεθυλαμίνην
$(CH_4)_4NJ$. ἰωδιοῦχον τετραμεθυλαμμώνιον.

Πλὴν τούτων δύνανται αἱ πρωτογενεῖς ἀμίναι νὰ παραχθῶσι δι' ἀναγωγῆς τῶν νιτροενώσεων

$$CH_3NO_2 + 6H = CH_3NH_2 + 2H_2O.$$

Αἱ ἀμίναι εἰσὶ καθ' ὅλα ὅμοιαι τῇ ἀμμωνίᾳ, σχηματίζουσι δηλ. μετὰ τῶν ὀξέων διὰ προσθήκης ἅλατα. π. χ. CH_3NH_2HCl ὑδροχλωρικὴ μεθυλαμίνη. Μετὰ $PtCl_4$ παρέχουσιν αἱ χλωριοῦχοι αὗται ἑνώσεις διπλᾶ ἅλατα ἀναλόγως τῷ χλωριούχῳ ἀμμωνιολευκοχρύσῳ.

Τριμεθυλαμίνη παράγεται δι' ἀποσήψεως ἀζωτούχων ὀργανικῶν σωμάτων.

Ἀνθρακαμίδη ἢ ***οὐρία*** $CO\begin{matrix}\diagup NH_2\\ \diagdown NH_2\end{matrix}$

Αὕτη σχηματίζεται δι' ἐντελοῦς ὀξειδώσεως τῶν ἀζωτούχων σωμάτων ἐν τῷ ζωϊκῷ ὀργανισμῷ.

Τὴν οὐρίαν δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν ἐκ τῶν οὔρων διὰ μετατροπῆς τῆς οὐρίας εἰς τὸ δυσδιάλυτον νιτρικὸν αὐτῆς ἅλας. Ἡ οὐρία εἶναι τὸ πρῶτον (ὑπὸ τοῦ Wöhler) συνθετικῶς παρασκευασθὲν ὀργανικὸν σῶμα διὰ μετασχηματισμοῦ ἐκ τοῦ κυανικοῦ ἀμμωνίου

$$NH_4CON = CO\begin{matrix}\diagup NH_2\\ \diagdown NH_2\end{matrix}.$$

Εἶναι δὲ ἄχρουν σῶμα κρυσταλλούμενον εἰς μακρὰς βελόνας, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ οἰνοπνεύματι, προστιθέμενον εἰς ὀξέα σχηματίζει ἅλατα. Ποσοτικῶς προσδιορίζεται ἡ οὐρία ὀγκομετρικῶς ἢ διὰ $(NO_3)_2Hg$ ἢ διὰ $BrONa$ (ἔκλυσις N).

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀποσυνθέσεις τῆς οὐρίας.

α) Δι' ἠπίας θερμάνσεως ἀπέρχεται ἐκ δύο μορίων οὐρίας ἓν μόριον NH_3 καὶ παράγεται ἡ *διουρία*

$$2CO\begin{matrix}\diagup NH_2\\ \diagdown NH_2\end{matrix} \text{ μεῖον } NH_3 = \begin{matrix}CO\lessdot NH_2\\ CO\lessdot NH\\ \quad\ NH_2\end{matrix}$$

β) δι' ἰσχυροτέρας θερμάνσεως παράγεται *κυανουρικὸν* ὀξύ.

$$CO\begin{matrix}\diagup NH_2\\ \diagdown NH_2\end{matrix} \text{ μεῖον } NH_3 = CONH$$

γ) Διὰ τῆς ἀποσήψεως εἰσέρχονται δύο μόρια H_2O καὶ ἐπέρχεται ἡ ἑξῆς ἀποσύνθεσις

$$CO(NH_2)_2 + 2H_2O = CO(ONH_4)_2$$

ἀνθρακικὸν ἀμμώνιον.

Διὰ τοῦτο ἡ κατ' ἀρχὰς μόλις ὄξινος ἀντίδρασις τῶν οὔρων μεταπίπτει ταχέως εἰς ἀλκαλικήν.

Οὐρικὸν ὀξύ $C_5H_4N_4O_3$

Σχηματίζεται κατὰ τὴν ἀτελῆ ὀξείδωσιν ἀζωτούχων ὀργανικῶν οὐσιῶν ἐν τῷ ζωϊκῷ ὀργανισμῷ (ἐν παθολογικῇ καταστάσει εὑρισκομένῳ). εὑρηται δὲ εἰς μεγάλα ποσὰ ἐντὸς τῶν περιττωμάτων τῶν ὄφεων ἐξ ὧν καὶ παρασκευάζεται. Τὰ οὐρικὰ ἅλατα, ἅτινα πάντα εἰσὶ δυσδιάλυτα, σχηματίζουσι τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τῶν οὐρολίθων.

Ἀντίδρασις τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος. Τὰ οὖρα ἐξατμίζονται μετὰ HNO_3 καὶ τὸ ὑπόλειμμα τῆς ἐξατμίσεως (χρώματος κρομιώδους) ἐπιπάσσεται δι'

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

NH_3, ὁπότε παρουσίᾳ οὐρικοῦ ὀξέος παράγεται πορφυρᾶ χρωστὰ (ἀντίδρασις μουρεξίδης).

Ὡς ἀντίδοτον κατὰ τὴν ἀποβολὴν οὐρικοῦ ὀξέος ἐν τοῖς οὖ οις δίδονται ἅλατα λιθίου, ἐπειδὴ τὸ οὐρικὸν λίθιον εἶναι εὐδιάλυτον.

Ἀμιδοξεικὸν ὀξὺ ἢ γλυκόκολλα, $CH_2NH_2 — CO\cdot H$ λαμβάνεται ἐκ πολλῶν ζωϊκῶν οὐσιῶν (κόλλα, οὐρικὸν ὀξύ, ἱππουρικὸν ὀξὺ) δι' ἐπιδράσεως ἀραιοῦ ὀξέος ἢ ἀλκαλίων ἐπ' αὐτῶν.

Διάσπασις τοῦ ἱππουρικοῦ ὀξέος (ἴδε τοῦτο).

Ἀμιδοπροπιονικὸν ὀξὺ ἢ ἀλανίνη,
$CH_3–CH(NH_2)–COOH$.

Ἀμιδοκαπρονικὸν ὀξὺ ἢ λευκίνη $C_6H_{11}O_2(NH_2)$

Ἀμιδοηλεκτρικὸν ἢ ἀσπαραγινικὸν ὀξὺ
$C_4H_5O_4(NH_2)$

HCN *Ὑδροκυανικὸν ὀξύ*. Λαμβάνεται δι' ἐπιδράσεως ἀραιοῦ θειικοῦ ὀξέος ἐπὶ $FeCy_6K_4$, παράγεται πρὸς τούτοις κατὰ τὴν ζύμωσιν τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων, ἅτινα ἀφίενται ἐπί τινα χρόνον μεθ' ὕδατος, εἶτα δὲ ἀποστάζεται ἡ μάζα. Τὸ ἀπόσταγμα ἀποτελεῖται ἐξ ὕδατος πικραμυγδάλων, HCN καὶ πικραμυγδελαίου (ἴδε τοῦτο). Τὸ HCN εἶναι ὑγρὸν ἔχον ταπεινὸν σημ. ζέσεως εἶναι λίαν δηλητηριῶδες καὶ ἐν ἀραιᾷ καταστάσει ἔχει τὴν ὀσμὴν τῶν πικραμυγδάλων.

Ἅλατα τοῦ ὑδροκυανικοῦ ὀξέος

KCN *Κυανοῦχον κάλιον*. Λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως κιτρίνου σιδηροκυανιούχου καλίου μετὰ ἢ ἄνευ K_2CO_3. Αἱ κυανοῦχοι ἑνώσεις τῶν βαρέων μετάλλων εἰσὶν ἀδιάλυτοι μὲν ἐν ὕδατι διαλυταὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δὲ ἐν KCy, ὁπότε σχηματίζονται διπλᾶ ἅλατα τῶν κυανιούχων μετάλλων χρήσιμα ἐν τῇ γαλβανοπλαστικῇ.

K_4FeCy_6 *Κίτρινον σιδηροκυανιοῦχον κάλιον.* Λαμβάνεται διὰ συντήξεως ἀπερριμμένων ἀζωτούχων ζωϊκῶν οὐσιῶν μετὰ σιδήρου καὶ ποτάσσης. Μετὰ κρυσταλλικοῦ ὕδατος εἶναι τὸ ἅλας κίτρινον, ἄνυδρον δὲ λευκόν, εὐδιάλυτον ἐν ὕδατι. Ἂν δὲ διοχετευθῇ Cl ἐντὸς τοῦ ὑδαροῦς διαλύματος τοῦ ἅλατος τούτου παράγεται τὸ

$K_6Fe_2Cy_{12}$ *Ἐρυθρὸν σιδηροκυανιοῦχον κάλιον.* (Περὶ τῶν ἀντιδράσεων τοῦ σιδήρου ἴδε ἀνάλυσιν).

KSCN *Θειοκυανιοῦχον κάλιον.* Λαμβάνεται διὰ συντήξεως S μετὰ KCN.

HOCN *Κυανικὸν ὀξύ.* Τὸ ἅλας τοῦ καλίου τοῦ ὀξέος τούτου παράγεται διὰ θερμάνσεως κυανιούχου καλίου μετ' ὀξειδωτικοῦ τινος μέσου (MnO_2).

CN-CN *Κυάνιον ἢ δικυάνιον.* Λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως κυανιούχου ἀργύρου ἢ ὑδραργύρου, ἀντιστοιχεῖ δὲ ἡ ἀντίδρασις αὕτη πρὸς τὴν παρασκευὴν Ο ἐξ HgO. Εἶναι λίαν δηλητηριώδες ἀέριον.

Ὑδατάνθρακες.

Ὑδατάνθρακες καλοῦνται ὁλόκληροι σειραὶ ἑνώσεων ἐνέχουσαι 6 (ἢ τὸ πολλαπλάσιον τοῦ 6) ἄτομα ἄνθρακος καὶ ἐν αἷς τὸ H καὶ τὸ O εὑρίσκονται ἐν εἴᾳ καὶ ἐν τῷ ὕδατι σχέσει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διακρίνομεν τρεις σειρὰς ὑδατανθράκων

1) $C_6H_{12}O_6$. *Σταφυλοσάκχαρον, Ὀπωροσάκχαρον* (Dextrose).

2) $C_{12}H_{22}O_{11}$. *Καλαμοσάκχαρον, Γαλακτοσάκχαρον.*

3) $C_6H_{10}O_5$. *Ἄμυλον, Δεξιτερίνη, Κυτταρίνη, ξωϊκὸν ἄμυλον.*

Τὸ Σταφυλοσάκχαρον ἢ γλύκωμα στρέφει τὸ πεπολωμένον φῶς δεξιὰ καὶ εὑρηται μετ' ὀπωροσακχάρου ἐντὸς τῶν ὀπωρῶν, τοῦ μέλιτος καὶ τῶν οὔρων τῶν διαβητικῶν, λαμβάνεται δὲ ἐκ τῶν πλείστων ὑδατανθράκων δι' ἐπιδράσεως ἀραιῶν ὀξέων ἐπ' αὐτῶν καὶ κρυσταλλοῦται εἰς κοκκισπαγὴ μάζαν. Διὰ θερμάνσεως αὐτοῦ παράγεται ἡ καραμέλα, ἄμορφος ξανθὴ μάζα, δι' ἔτι δὲ ἰσχυροτέρας θερμάνσεως σχηματίζονται πολλὰ προϊόντα καὶ ἄνθραξ (σακχαράνθραξ) ἀπομένει ὡς στιλπνὴ φλυκταινώδης μάζα. Δι' ὀξειδώσεως τοῦ σταφυλοσακχάρου μετὰ νιτρικοῦ ὀξέος παράγεται ὀξαλικὸν ὀξύ.

Ζύμωσις εἶναι διάσπασις τῶν ὑδατανθράκων τῇ βοηθείᾳ φυραμάτων (τὴν ζύμωσιν προκαλούντων σωμάτων). Ἀπ εὐθείας **ζυμώσιμοι ὑδατάνθρακες** εἰσὶ μόνον οἱ τῆς σειρᾶς $C_6H_{12}O_6$. Τὰ δὲ λοιπὰ εἴδη τῶν ὑδατανθράκων ἀνάγκη προηγουμένως νὰ **ζυμοσιμοποιηθῶσι** (invertion). Ἡ ζύμωσις μόνον ἐντὸς ἀραιοῦ διαλύματος σακχάρου δύναται νὰ προβῇ, μεγαλείτερα ποσὰ οἰνοπεύματος ἢ ἴχνη μόνον ἀντισηπτικοῦ τινος σώματος (φαινικοῦ ὀξέος, θειϋλικοῦ ὀξέος) παρεμποδίζουσι τὴν ζύμωσιν· ἐκτὸς τῆς ζυμώσεως ταύτης ἥτις καλεῖται ***πνευματικὴ*** διακρίνομεν καὶ ***ὄξινον*** ζύμωσιν ἐκείνην καθ' ἣν παράγεται κατ' ἀρχὰς γαλακτικὸν ὀξύ, ὅπερ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διὰ τῆς περαιτέρω ὀξειδώσεως μετατρέπεται εἰς βουτυρικὸν ὀξύ. Τὸ φύραμα τῆς πνευματικῆς ζυμώσεως εἶναι ὁ *βλαστομύκης* Mycoderma cerevisiae.

Ὀπωροσάκχαρον στρέφει τὸ πεπολωμένον φῶς ἀριστερά. Κατὰ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ ἰδιότητας εἶναι τοῦτο ἐντελῶς ἀνάλογον τῷ σταφυλοσακχάρῳ. Ἀμφότερα ἀνάγουσι τὸ καλούμενον *φελίγγειον ὑγρόν*, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ δύο ὑγρῶν 1ον ἐκ διαλύματος $CuSO_4$ ἐν ὕδατι καὶ 2ον ἐκ διαλύματος NaOH καὶ ἁλατος τοῦ Seignette ἐν H_2O. Ἀμφότερα τὰ διαλύματα μίγνυνται πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν, προστίθεται εἶτα τὸ σῶμα ἐν ᾧ ἀνιχνεύεται τὸ σάκχαρον καὶ θερμαίνεται τὸ μῖγμα. Παράγεται τότε παρουσία σακχάρου ἐρυθρὸν καθίζημα ἐξ Cu_2O.

Καλαμοσάκχαρον. Εἶναι λίαν διαδεδομένον, εὕρηται ἐν τῷ σακχαροκαλάμῳ ἐν τοῖς τεύτλοις καὶ λαμβάνεται ἐξ ἀμφοτέρων τούτων τεχνικῶς. Δὲν εἶναι ἀπ' εὐθείας ζυμώσιμον καὶ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πρῶτον νὰ ζυμοσιμοποιηθῇ, ὁπότε παράγεται διὰ προσλήψεως ὕδατος τὸ *ζυμώσιμον* σάκχαρον (Invertzucker) δηλ. μῖγμα σταφυλοσακχάρου καὶ ὁπωροσακχάρου. Διὰ θερμάνσεως αὐτοῦ σχηματίζεται κατ' ἀρχὰς ὑελώδης μάζα, τὸ *κριθοσάκχαρον*, εἶτα δὲ σταφυλοσάκχαρον, ὅπερ διασπᾶται περαιτέρω ὡς ἄνω ἐρρήθη.

Γαλακτοσάκχαρον Εὕρηται ἐν τῷ γάλακτι καὶ δύναται νὰ ληφθῇ ἐξ αὐτοῦ εἰς κρυστάλλους ὀλίγον μόνον γλυκεῖς. Αἱ χημικαὶ αὐτοῦ ἰδιότητες ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς τοῦ καλαμοσακχάρου, ὅπως τὸ καλαμοσάκχαρον οὕτω καὶ τὸ γαλακτοσάκχαρον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀναγει τὸ φενίγγειον ὑγρὸν μόνον μετὰ τὴν θέρμανσιν, ἤτοι ἀφοῦ γίνῃ ἡ ζυμοσιμοποίησις αὐτοῦ.

Ἄμυλον. Ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ λίαν διαδεδομένον, ἄμορφον σῶμα, ἐν ψυχρῷ ὕδατι ἀδιάλυτον, ἐν θερμῷ δὲ ἀποτελεῖ τὸ καλούμενον *διάλυμα τοῦ ἀμύλου*· καίτοι τὸ ἄμυλον εἶναι ἀδιάλυτον ἐν ψυχρῷ H_2O, δύναται ὅμως νὰ προσλάβῃ μέγα ποσὸν ὕδατος. Τὸ ἄμυλον μετατρέπεται εἰς σταφυλοσάκχαρον· α) διὰ θερμάνσεως· β) διὰ ἀραιοῦ ὀξέος· γ) διὰ τῆς *διαστάσεως*, ἥτις εἶναι φύραμα εὑρισκόμενον ἐν τῇ βλαστιζούσῃ κριθῇ. Ἀντίδρασις ἰωδίου (ἴδε σελ. 7 καὶ 75).

Ζωικὸν ἄμυλον. Εὕρηται ἐν τῷ ἥπατι κατὰ τὴν πέψιν καὶ βραχὺ μετ' αὐτήν· μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ ζώου μεταπίπτει εἰς σταφυλοσακχαρον.

Κυτταρίνη. Ἀποτελεῖ τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τῆς ὀργανικῆς φύσεως (οὐσία τῶν κυττάρων.) Αὕτη ἐν καθαρᾷ καταστάσει ἀποτελεῖ ἄμορφον λευκὴν κόνιν παρασκευαζομένην ἰδίᾳ ἐκ βάμβακος (σχεδὸν καθαρὰ κυτταρίνη) διαλύεται ἐν πυκνῷ H_2SO_4 καὶ ἀμμωνιακῷ διαλύματι Cu_2Cl_2. Ἐν μετρίως πυκνῷ H_2SO_4 σχηματίζει τὴν *περγαμινήν*. Δι' ἐπιδράσεως δὲ πυκνοῦ H_2SO_4 καὶ HNO_3 ἐπὶ βάμβακος παράγεται βαμβακοπυρίτης ἐκπυρσοκροτικώτατον σῶμα (ἀναλόγως τῇ νιτρογλυκερίνῃ), ὅπερ ἐν μίγματι οἰνοπνεύματος καὶ αἰθέρος διαλυόμενον παρέχει τὸ *κολλόδιον*.

Γλυκωματογόνα σώματα εἰσὶν ἑνώσεις αἵτινες διὰ φυραμάτων μεταπίπτουσιν εἰς σταφυλοσάκχαρον καὶ ἑτέρας οὐσίας. Οὕτω π. χ. ἡ ἀμυγδαλίνη παρέχει κατὰ τὴν ζύμωσιν αὐτῆς σταφυλοσάκχαρον HCN καὶ βενζαλδεΰδην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

II. ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΒΕΝΖΟΛΙΟΥ

(ΑΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ)

1. Ὑδρογονάνθρακες.

Βενζόλιον

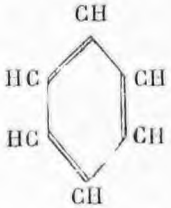

Δι' εἰσαγωγῆς πνευματορριζῶν δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ὁμόλογα π. χ.

$C_6H_5-CH_3$ μεθυλοβενζόλιον ἢ τολουόλιον,
$C_6H_5-C_2H_5$ αἰθυλοβενζόλιον,
$C_6H_4<\begin{matrix}CH_3\\CH_3\end{matrix}$ διμεθυλοβενζόλιον, κτλ.

2. Ἁλογονοπαράγωγα.

C_6H_5Cl μονοχλώριον, $C_6H_4Cl_2$ δισχλώριον βενζόλιον,
C_6H_5Br μονοβρώμιον βενζόλιον,
C_6H_5I μονοιώδιον »

3. Ὑδροξυλιοῦχα παράγωγα.

α). *Ἐκ τοῦ Βενζολίου.*

$C_6H_5(OH)$ φαινόλη ἢ φαινικὸν ὀξύ
$C_6H_4(OH)_2$ ρεσορκίνη κτλ.
$C_6H_3(OH)_3$ πυρογαλλόλη ἢ πυρογαλλικὸν ὀξύ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

β). *Ἐκ τοῦ Τολουολίου.*

$C_6H_4(OH)$-CH_3 κρεσόλη.
$C_6H_5CH_2(OH)$ βενζυλικ. πνεῦμα ἀντιστ. τῷ CH_3-CH_2OH
C_6H_5CHO βενζαλδεΰδη » τῇ CH_3-CHO
C_6H_5-$COOH$ βενζοϊκὸν ὀξύ » τῷ CH_3-$COOH$

Τὰ τρία τελευταῖα σώματα παράγονται ἐκ τοῦ μεθυλοβενζολίου, ὅπως τὸ αἰθυλικὸν πνεῦμα, ἡ αἰθυλαλδεΰδη καὶ τὸ ὀξεικὸν ὀξὺ ἐκ τοῦ μεθυλομεθυλίου δηλ. αἰθανίου.

Τὸ $C_6H_4(OH)$-$COOH$ ὀξυβενζοϊκὸν ἢ ἰτεϋλικὸν(ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ $CH_2(OH)$-$COOH$ ὀξυοξεικὸν).
$C_6H_2(OH)_3$-$COOH$ τριοξυβενζοϊκὸν ἢ γαλλικὸν ὀξύ.

γ). *Ἐκ τοῦ διμεθυλοβενζολίου.*

$C_6H_4\begin{cases}COOH\\COOH\end{cases}$ φθαλικὸν ὀξύ : ἀντίστοιχον τῷ μηλονικῷ $CH_2\begin{cases}COOH\\COOH\end{cases}$.

4. Νιτροσώματα καὶ ἀμίναι.

$C_6H_5NO_2$ νιτροβενζόλιον,
$C_6H_2(NO_2)_3OH$ τρινιτροφαινόλη ἢ πικρικὸν ὀξύ,
$C_6H_5NH_2$ ἀνιλίνη ἢ ἀμιδοβενζόλιον,
$C_6H_4(NH_2)$-CH_3 ἀμιδοτολουόλιον ἢ τολουιδίνη,
$C_6H_4(NH_2)$-$COOH$ ἀμιδοβενζοϊκὸν ὀξύ.

Παρατήρησις. Ἂν μετὰ τοῦ βενζολίου ἑνωθῶσι ῥίζαι τῆς σειρᾶς τῶν λιπαρῶν σωμάτων τότε, τὸ μὲν βενζόλιον καλεῖται *πυρήν*, ἡ δὲ λιπαρὰ ῥίζα *πλευρικὴ ἅλυσις*.

Σπουδαιότατοι νόμοι ἰσομερείας.

Ἂν μονοδύναμος ῥίζα εἰσέλθῃ ἀντὶ ἑνὸς ἀτόμου Η ἐν τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πυρῆνι τοῦ βενζολίου, τότε συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ τύπῳ τοῦ βενζολίου μόνον ἓν σῶμα εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ, ἐπειδὴ τὸ C_6H_6 τυγχάνει καθ' ἁπάσας αὐτοῦ τὰς πλευρὰς συμμετρικόν.

Ἂν ὅμως ἔλθωσιν ἀντὶ δύο ἀτόμων H δύο μονοδύναμοι ῥίζαι, τότε προκύπτουσι τρεῖς ἰσομερεῖς ἑνώσεις, ἀναλόγως τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν εἰσελθουσῶν ῥιζῶν

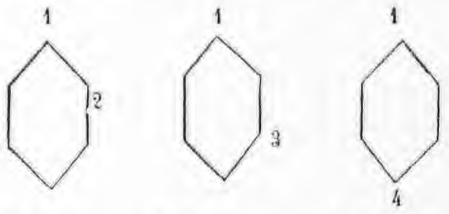

1,2 *ὀρθο-* 1,3 *μετα-* 1,4 *παρα-θέσις.*

Προστίθενται δὲ συνήθως πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ διπαραγώγου σώματος τὰ ἀρχικὰ ὀρθο, μετά, παρά, λ. χ.

ὀρθοδισεγχλώριον βενζόλιον
ὀρθοξυβενζοϊκὸν ὀξὺ (ἰτεϋλικὸν)
μεταδιοξυβενζόλιον (ρεζορκίνη).

Ἂν εἰσέλθωσι πλειότεραι τῶν δύο ῥιζῶν, τότε γεννῶνται πολυσυνθετότεροι νόμοι ἰσομερειῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΑΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

C_6H_6 *Βενζόλιον* C_6H_6. Εὑρηται εἰς μεγάλα ποσὰ μετὰ τῶν ὁμολόγων αὐτῷ, ἰδίως τολουολίου, ἐντὸς τῶν πτητικωτέρων μερῶν τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων καὶ λαμβάνεται ἐξ αὐτῶν τεχνικῶς. Τὸ βενζόλιον δύναται (ἀναλόγως τῷ μεθανίῳ) νὰ παρασκευασθῇ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τεχνικῶς διὰ θερμάνσεως βενζοϊκοῦ νατρίου μετὰ NaOH

$$C_6H_5\text{-}COONa + HONa = C_6H_6 + CO_3Na_2.$$

Τὸ βενζόλιον εἶναι ὑγρὸν ζέον εἰς 80°, ἔχον χαρακτηριστικὴν ὀσμήν, εἶναι ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος καὶ δὲν διαλύεται ἐν αὐτῷ. Τὰ ἀλογόνα στοιχεῖα ἐπιδροῦσιν ἐπὶ τοῦ βενζολίου ἢ προσθετικῶς (διὰ μεταπτώσεως τῶν διπλῶν μονάδων τῆς συγγενείας εἰς ἁπλᾶς) ἢ ἀντικαταστατικῶς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει παράγονται C_6H_5Cl, C_6H_5Br, C_6H_5I, κτλ. δύνανται δὲ οὕτω ἅπαντα τὰ ἄτομα τοῦ H ν' ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ ἀλογόνων, εἰσὶ δὲ τὰ ἀλογονοπαράγωγα ταῦτα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ τῶν λιπαρῶν ἑνώσεων, ἀσθενέστερα ὑπὸ ἔποψιν χημικῆς δράσεως, ἐν αὐτοῖς δὲν δύνανται λ.χ. τὰ ἀλογόνα ν' ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ ὑδροξυλίου ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς λιπαράς.

$C_6H_5NO_2$ *Νιτροβενζόλιον*. Λαμβάνεται ἀπ' εὐθείας δι' ἐπιδράσεως NO_3H ἐπὶ C_6H_6. Τὸ νιτροβενζόλιον εἶναι κιτρινόχρουν ὑγρὸν ἔχον ὀσμὴν πικραμυγδάλων (Mirbanöl). Χρῆσις αὐτοῦ ἐν τῇ μυρεψικῇ. Δι' ἀναγωγῆς αὐτοῦ δι' H (ἀναπτυσσομένου διὰ Fe + HCl εἰς μεγάλα ποσὰ) παράγεται ἀνιλίνη

$$C_6H_5NO_2 + 6H = C_6H_5NH_2 + 2H_2O.$$

$C_6H_5NH_2$ *Ἀνιλίνη*. Αὕτη ἐν καθαρᾷ καταστάσει εἶναι ἄχρουν δυσαρέστου ὀσμῆς ὑγρόν, ὅπερ μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα λαμβάνει ψαιὸν χρῶμα. Ἐλαχίστη ποσότης αὐτῆς ἀνιχνεύεται διὰ χλωριούχου ἀσβέστου [$Ca(ClO)_2$], ὁπότε παράγεται ἰώδης χρῶσις. Ὑπὸ χημικὴν ἔποψιν κέκτηται τὰς αὐτὰς ἰδιότητας ἃς καὶ ἡ μεθυλαμίνη (πρωτογενὴς ἀμίνη). Ἡ μετ' ὀξέων παρέχει ὡραῖα κρυσταλλικὰ ἅλατα.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀνιλινη χρησιμεύει ὡς ἀρχικὴ ὕλη πρὸς παρασκευὴν τῶν χρωμάτων τῆς ἀνιλίνης.

Τολουΐδινη $C_6H_4(NH_2)$-CH_3.

$C_6H_5SO_3H$ ***Βενζολοθειονικὸν ὀξύ***. Λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως βενζολίου μετὰ πυκνοῦ H_2SO_4. Διὰ τήξεως τοῦ βενζολοθειονικοῦ νατρίου μετὰ NaOH παγεται φενόλη ἢ φαινικὸν ὀξύ

$$C_6H_5SO_3H + NaOH = C_6H_5OH + Na_2SO_3.$$

C_6H_5OH ***Φενόλη ἢ φαινικὸν ὀξύ***. Ἀποτελεῖ τὸ κυριωδέστερον συστατικὸν τῆς καλουμένης ***βαρείας πίσσης τῶν λιθανθράκων*** καὶ λαμβάνεται ἐκεῖθεν τεχνικῶς. Ἐν καθαρᾷ καταστάσει εἶναι τὸ C_6H_5OH κρυσταλλικόν, ἐν τούτοις καὶ ἡ ἐλαχίστη ποσότης ὕδατος παρεμποδίζει τὴν στερεοποίησιν αὐτοῦ, διαλύεται ἐν ὕδατι μέχρι ποσότητος 6 %, εἶναι ὅμως εὐδιάλυτον ἐν οἰνοπνεύματι. Σπουδαῖον ἀντισηπτικὸν μέσον.

Φενόλαι γενικῶς καλοῦνται τὰ ΟΗοῦχα παράγωγα τοῦ C_6H_6, ἅτινα διαφέρουσι τῶν λιπαρῶν πνευμάτων κατὰ τοῦτο, ὅτι ἑνοῦνται μετὰ NaOH δι' ἀποβολῆς ὕδατος δηλ. κέκτηνται χαρακτῆρα ὀξέος

$$C_6H_5OH + NaOH = C_6H_5ONa + H_2O.$$

Ἀντίδρασις φανικοῦ ὀξέος· διάλυμα C_6H_5OH καθίσταται διὰ προσθήκης διαλύματος $FeCl_3$ ἰώδες.

Δι' ἐπιδράσεως πυκνοῦ H_2SO_4 ἐπὶ φενόλης παράγεται ***φενολοθειονικὸν ὀξὺ*** $C_6H_4(OH)SO_3H$ ἢ ***ἀσεπτόλη*** (***σωζολικὸν ὀξύ***), ἧς τὸ ἅλας τοῦ Zn ἔχει ἐφαρμογήν.

$C_6H_4(OH)_2$ ***Ρεζορκίνη*** ἐνεργεῖ ὅπως καὶ ἡ φενόλη ἀντισηπτικῶς, ἄχροοι κρύσταλλοι.

$C_6H_3(OH)_3$ ***Πυρογαλλόλη***. Λαμβάνεται διὰ θερμάνσεως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ γαλλικοῦ ὀξέος, ἐπιδρᾷ ἀναγωγικῶς ὡς προσ-
λαμβάνουσα ὀξυγόνον (ἰδίᾳ ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι),
ἀποτελεῖ δὲ ἀχρόους κρυστάλλους.

$C_6H_2(NO_2)_3OH$ ***Τρινιτροφενόλη ἢ πικρικὸν ὀξύ.*** Παράγεται δι' ἐπιδράσεως NO_3H ἐπὶ μετάξης ἢ ἐρίου, τεχνικῶς δὲ παρασκευάζεται ἐκ φενόλης καὶ NO_3H. Κιτρίνη χρωστικὴ οὐσία.

C_6H_5CHO ***Βενζαλδεΰδη ἢ ἔλαιον πικραμυγδάλων*** λαμ-
βάνεται δι' ἀποσυνθέσεως τοῦ ἐντὸς τῶν πικρῶν
ἀμυγδάλων εὑρισκομένου γλυκοματογόνου σώματος,
τῆς ***ἀμυγδαλίνης***, ὑπότε παράγεται σταφυλοσάκχα-
ρον καὶ HCN (σελ. 110), ἔχει εὐχάριστον ὀσμὴν
καὶ εἶναι ἐν καθαρᾷ καταστάσει ἀβλαβὲς (μὴ δη-
λητηριῶδες) ὑγρόν.

C_6H_5COOH ***Βενζοϊκὸν*** ὀξὺ εὑρηται ἐν τῇ βενζόῃ καὶ
καὶ λαμβάνεται ἐξ αὐτῆς δι' ἐξαχνώσεως, ἐπίσης
λαμβάνεται ἐξ ἱππουρικοῦ ὀξέος (ἴδε κατωτέρω).
Τὸ C_6H_5COOH εἶναι στερεὸν σῶμα δυσδιάλυτον
ἐν ψυχρῷ ὕδατι εὐδιάλυτον δὲ ἐν θερμῷ ὕδατι ἢ
αἰνοπνεύματι. Ἐξαχνοῦται εἰς θερμοκρασίαν ταπει-
νοτέραν τοῦ σημείου τῆς τήξεως αὐτοῦ.

Συνθετικῶς δύναται τὸ βενζοϊκὸν ὀξὺ νὰ ληρθῇ
διὰ σαπωνοποιήσεως τοῦ νιτριλίου αὐτοῦ C_6H_5CN.

Ἱππουρικὸν ***ὀξύ.*** Ἂν ἡ ρίζα τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος
C_6H_5CO (βενζούλιον) εἰσέλθῃ ἀντὶ ἑνὸς ἀτόμου Η
ἐν τῇ ρίζῃ NH_2 τῆς γλυκοκόλλας παράγεται ἱπ-
πουρικὸν ὀξὺ $CH_2NH-COOH$

$CO-C_6H_5$,

ὅπερ εὑρηται ἐν τοῖς οὔροις τῶν φυτοφάγων, ἰδίᾳ
μετὰ τὴν βρῶσιν βενζοϊκοῦ ὀξέος ἢ οὐσιῶν μετα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βαλλομένων ἐν τῷ ζωϊκῷ ὀργανισμῷ εἰς βενζοϊκὸν ὀξύ. δι' ἐπιδράσεως δὲ ὕδατος δηλ. ἂν θερμανθῇ μετ' ὀξέων ἢ ἀλκαλίων παράγεται πάλιν βενζοϊκὸν ὀξὺ καὶ γλυκόκολλα.

Ἐν τοῖς οὔροις τῶν σαρκοφάγων εὑρηται ἀντὶ ἱπουρικοῦ ὀξέος οὐρικὸν ὀξύ.

$C_6H_4(OH)COOH$ *Ἰτεϋλικὸν ὀξὺ ἢ ὀρθοβενζοϊκὸν ὀξύ.* Τὸ ἅλας τοῦ νατρίου τοῦ ὀξέος τούτου παρασκευάζεται εἰς μεγάλα ποσὰ ἐκ φενολονατρίου C_6H_5ONa καὶ CO_2

$$C_6H_5ONa + CO_2 = C_6H_4(OH)COONa.$$

εἶναι στερεὸν ἄχρουν ἐν ψυχρῷ ὕδατι ὀλίγον διαλυτόν, οὐσιῶδες ἀντισηπτικὸν σῶμα. Διὰ χλωριούχου σιδήρου παράγεται ἰώδης χροιὰ (ἀντίδρασις ἰτεϋλικοῦ ὀξέος).

Γαλλικὸν ὀξὺ $C_6H_2(OH)_3COOH$ *ἢ τριοξυβενζοϊκὸν ὀξὺ* καὶ τὸ συγγενὲς αὐτῷ *διγαλλικὸν ὀξὺ* (2 μορ. γαλλικοῦ—1 μορ. H_2O), τὸ *δεψικὸν ὀξύ*, *ταννίνη* εὑρηνται ἐντὸς τῶν κηκίδων, ἡ ταννίνη εὑρηται μάλιστα καὶ ἐντὸς τοῦ φλοιοῦ τῶν δρυῶν. Ἐκ τῶν κηκίδων λαμβάνεται εἰς μεγάλα ποσὰ δι' ἐκχυλίσεως μετὰ μίγματος αἰθέρος καὶ οἰνοπνεύματος. Ἡ *ταννίνη* εἶναι ἄμορφος κιτρινόχρους κόνις εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι, τῇ ἐπιδράσει δὲ ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἐπὶ τοῦ διαλύματος αὐτῆς παράγεται μελάνη. Ἐφαρμογὴ τῆς ταννίνης εἰς τὴν βυρσοδεψίαν (πρὸς κατεργασίαν τῶν ζωϊκῶν δερμάτων)· διὰ θερμάνσεως τοῦ γαλλικοῦ ὀξέος παράγεται δι' ἀποβολῆς CO_2 πυρογαλλόλη.

Ὀξυλαμίδη $CH_3\text{-}CONH_2$.

Ὀξυλανιλίδη $CH_3\text{-}CO\text{-}NHC_6H_5$.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰσέρχεται ἡ ρίζα NH_2

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀντὶ τῆς ῥίζης OH ἐν τῷ ὀξεικῷ ὀξεῖ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀνιλίνης C_6H_5NH. Ἡ ὀξυλανιλίδη εἶναι ἡ γνωστὴ ***ἀντιπυρετίνη***.

Ναφθαλίνη.

$C_{10}H_8$ Ἡ ***ναφθαλίνη*** εἶναι στερεὸς ὑδρογονάνθραξ, ὅστις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προκύψας ἐκ τῆς μετ' ἀλλήλων ἑνώσεως δύο δακτυλίων βενζολίου.

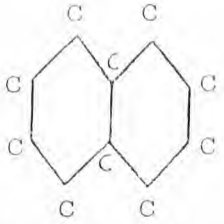

Ἡ ναφθαλίνη σχηματίζεται κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ φωταερίου καὶ κέκτηται δυσάρεστον ὀσμήν.

Ἐκ τῆς ναφθαλίνης παράγονται δι' εἰσαγωγῆς διαφόρων ῥιζῶν ἀνάλογοι ἑνώσεις ὅπως ἀπὸ τοῦ βενζολίου δηλ. νιτροναφθαλίνη, ἀμιδοναφθαλίνη ἢ ναφθυλαμίνη, ναφθόλαι (ἀντίστοιχοι πρὸς τὰς φενόλας).

Δι' ὀξειδώσεως τῆς ναφθαλίνης μετὰ πυκνοῦ HNO_3 παράγεται ***φθαλικὸν ὀξὺ*** $C_6H_4(COOH)_2$.

Τερπέναι.

Οὕτω καλοῦνται σειρὰ ὁλόκληρος ἰσομερῶν ρευστῶν ὑδρογονανθράκων, εὑρισκομένων ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς τερεβενθίνης καὶ λαμβανομένων ἐξ αὐτοῦ δι' ἀποστάξεως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πυριδίνη.

C_5H_5N. Ἂν ἐν τῷ βενζολίῳ ἀντὶ μιᾶς ῥίζης CH εἰσέλθῃ τὸ τριδύναμον N λαμβάνεται ἡ πυριδίνη

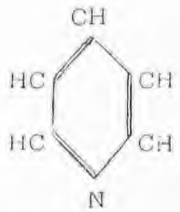

Ἐκ τῆς πυριδίνης παράγονται πάλιν ὁμόλογα, ὅπως καὶ ἐκ τοῦ βενζολίου, εἶναι δὲ ταῦτα ὑγρὰ δύσοσμα βασικοῦ χαρακτῆρος, παραγόμενα κατὰ τὴν ἀπόσταξιν ἀζωτούχων ὀργανικῶν σωμάτων καὶ εὑρηνται εἰς μεγάλα ποσὰ ἐν τῷ ὀστελαίῳ. Ἀντίστοιχος τῇ ναφθαλίνῃ ἀζωτοῦχος ἕνωσις καὶ ἀνάλογος κατὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι ἡ **κινολίνη**, ὅπως ἡ πυριδίνη εἶναι ἀντίστοιχος τῷ βενζολίῳ.

Ἀλκαλοειδῆ.

Ἀλκαλοειδῆ εἰσὶ ῥυτικαὶ οὐσίαι βασικοῦ χαρακτῆρος, ἐνέχουσαι πλὴν ἄνθρακος καὶ ὑδρογόνου ἄζωτον. Τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἐνέχουσιν ἐπίσης καὶ O. Τὰ ἐλεύθερα O ἀλκαλοειδῆ εἰσὶν ὑγρὰ καὶ πτητικὰ τὰ δὲ λοιπὰ στερεὰ καὶ μὴ πτητικά. Αἱ ἐλεύθεροι βάσεις εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀδιάλυτοι ἐν ὕδατι, τὰ ἅλατα ὅμως αὐτῶν εἰσὶ διαλυτά. Κατὰ τὰς χημικὰς αὐτῶν ἰδιότητας εὑρέθησαν τὰ πλεῖστα ἀλκαλοειδῆ ὡς παράγωγα τῆς πυριδίνης ἢ τῆς κινολίνης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλκαλοειδῆ ἐλεύθερα ὀξυγόνου.

Κωνειΐνη εὕρηται ἐν τῷ κωνείῳ τῷ στικτῷ· ἄχρουν ὑγρὸν λαμβανόμενον συνθετικῶς ἐκ πυριδίνης.

Νικοτίνη εὕρηται ἐν τοῖς φύλλοις καὶ τοῖς σπέρμασι τοῦ καπνοῦ καὶ εἶναι ὑγρόν.

Ἀλκαλοειδῆ ὀξυγονοῦχα.

Κινίνη καὶ *κιγχονίνη* εὑρηνται μεθ' ἑτέρων ἀλκαλοειδῶν ἐντὸς τῶν φλοιῶν τῆς κίνας, ἀποτελοῦσι ἄχρους πικρούς κρυστάλλους καὶ εἶναι ἀντιπυρετικά.

Μορφίνη εὕρηται μεθ' ἑτέρων ἀλκαλοειδῶν ἐντὸς τῶν σπερμάτων τοῦ μήκωνος, ἀποτελεῖ ἄχρους πικρούς κρυστάλλους καὶ εἶναι μέσον ὑπνοφόρον.

Στρυχνίνη καὶ *βρυκίνη* εὑρηνται ἐν τοῖς στρυχνοειδέσι, στερεὰ σώματα καὶ δηλητηριωδέστατα. Ἡ βρυκίνη χρώννυται ὑπὸ HNO_3 ἐρυθρά.

Ἀτροπίνη εὕρηται ἰδίᾳ ἐντὸς τῶν ριζῶν τῆς Atropa belladonna, εὐρύνει τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ΞΗΡΑ ΑΠΟΣΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΛΙΘΑΝΘΡΑΚΩΝ

Παράγονται κατὰ τὴν ξηρὰν ἀπόσταξιν τῶν λιθανθράκων.

1. *Ἀέρια* ἰδίᾳ H, CH_4 πρὸς τούτοις C_2H_4, CO, H_2S κτλ.
2. *Ἀεριοῦχα ὕδατα* ταῦτα ἐνέχουσι NH_3 καὶ ἅλατα ἀμμωνίου ἐν διαλύσει.
3. *Ἐλαφρὰ πισσέλαια*, βενζόλιον, τολουόλιον κ.τ.λ.
4. *Βαρέα πισσέλαια* φενόλη, ναφθαλίνη κτλ.

Ἐν τῷ κέρατι ἀπομένει σχεδὸν καθαρὸς ἄνθραξ (*ὀπτάνθραξ* ἢ *κόκ*).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Προβ. 1. Τὰ ἀέρια καθαρίζονται ἀπὸ τῶν ἐπιβλαβῶν προσμίξεων (H_2S κτλ.) καὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς φωταέριον.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

1. Πρὸς εὕρεσιν τῆς ἑκατοστιαίας συνθέσεως ὀργανικοῦ τινος σώματος ἐκτελεῖται ἡ στοιχειώδης ἀνάλυσις. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θερμαίνεται ἡ ἀκριβῶς ζυγισθεῖσα ποσότης τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν οὐσίας ἐντὸς σωλῆνος ἐκ δυστήκτου ὑάλου μετὰ CuO, ὁπότε ὁ μὲν C καίεται εἰς CO_2, τὸ δὲ H εἰς H_2O· καὶ τὸ μὲν H_2O συλλέγεται ἐντὸς σωλῆνος προζυγισθέντος πλήρους $CaCl_2$ τὸ δὲ CO_2 ἐντὸς συσκευῆς πλήρους KOH. Ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ βάρους ἀμφοτέρων πληροφορούμεθα περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ C καὶ τοῦ H.

Τὸ *ἄζωτον* προσδιορίζεται ποσοτικῶς διὰ μετατροπῆς αὐτοῦ εἰς NH_3 καὶ ἀπορροφήσεως αὐτῆς ὑπὸ HCl ἢ δι' ὀξειδώσεως τῶν λοιπῶν (C καὶ H) ὡς ἄνω ἐρρήθη δὲ CuO καὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ὄγκου τοῦ ἀποβληθέντος καθαροῦ ἀζώτου. Τὸ *ὀξυγόνον* δὲν προσδιορίζεται ἀναλυτικῶς ἀλλ' ὑπολογίζεται τὸ πόσον αὐτοῦ ἐκ τῆς διαφορᾶς.

Τῇ βοηθείᾳ τῆς ἀναλύσεως δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν τὸν *ἐμπειρικὸν τύπον*, ὅστις ἐκφράζει μόνον τὴν ἑκατοστιαίαν σύνθεσιν τοῦ σώματος π. χ. ὀξεικὸν ὀξὺ CH_2O.

Τὸ *μοριακὸν βάρος* λαμβάνεται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῆς πυκνότητος (εἰδικοῦ βάρους) τῶν ἀτμῶν ἐπὶ 28,2. Γίνεται δὲ τοῦτο συνεπείᾳ τῆς ἰσχυούσης ὑποθέσεως τοῦ Avogadro καθ' ἣν *ἴσοι ὄγκοι ἀερίων* (ὑπὸ τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν καὶ θλῖψιν) *ἐνέχουσι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν μορίων*. Ἑπομένως ἡ σχέσις τῶν βα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρῶν ἴσων ὄγκων (εἰδικ. βάρος) εἶναι συγχρόνως καὶ σχέσις τῶν βαρῶν τῶν μορίων (μοριακὸν βάρος) ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι τὰ *εἰδικὰ βάρη εἰσὶ τὰ μοριακὰ βάρη* μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ταῦτα ἀνάγονται εἰς ἑτέρας μετρικὰς μονάδας.

Τὰ μοριακὰ βάρη ἀνάγονται εἰς τὸ H = 2
Τὰ εἰδικὰ βάρη ἀνάγονται ἐπὶ τοῦ ἀέρος = 1
Τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ H εἶναι 0,0693 ἤτοι 14,4 φορὰς μικρότερον τοῦ ἀέρος.

ἑπομένως $2 : \frac{1}{1,44} = 28,9$

δηλ. τὸ μοριακὸν βάρος τοῦ H εἶναι 28.9 φορὰς μεγαλείτερον τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ βάρους, ἑπομένως ἡ μονὰς τῶν μοριακῶν βαρῶν εἶναι 28,9 φορὰς μείζων τῆς μονάδος τῶν εἰδικῶν βαρῶν καὶ εἶναι ἑπομένως ἀνάγκη νὰ πολλαπλασιάζωνται ἅπαντα τὰ εἰδικὰ βάρη ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν 28,9 ὅπως λημφθῶσι τὰ μοριακὰ βάρη, ἐπειδὴ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἄλληλα πρέπει ν' ἀπομείνωσιν αἱ αὐταί.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΩΝ ΟΡΥΚΤΩΝ

I. ***Κανονικὸν ἢ κυβικὸν σύστημα*** (3 ἄξονες κάθετοι ἐπ' ἀλλήλων καὶ ἰσομήκεις).
Ἀδάμας, στυπτηρία (ὀκτάεδρα) $ClNa$, $CaFl_2$ (κύβοι)
Τὰ πλεῖστα μέταλλα Cu, Pb, Ag, Au, Hg, Fe κτλ.
Τὰ πλεῖστα θειοῦχα μέταλλα FeS_2, PbS, ZnS, AgS.

II. ***Τετραγωνικὸν σύστημα*** (ἅπαντες οἱ ἄξονες κάθετοι ἐπ' ἀλλήλων, εἷς δὲ τῶν τριῶν ἀξόνων μακρότερος ἢ βραχύτερος τῶν λοιπῶν).
Χαλκοπυρίτης $CuFeS_2$, κασσιτερίτης SnO_2.

III. ***Ρομβικὸν*** (ἅπαντες οἱ ἄξονες κάθετοι μὲν ἐπ' ἀλλήλων ἀλλ' ἀνισομήκεις).
S (ὀκτάεδρα) Sb_2S_3
Θειικὰ ἅλατα $CaCO_4$ (ἀνυδρίτης), $BaSO_4$, $MgSO_4$.
$CaCO_3$ ἀρραγωνίτης, KNO_3.

IV. ***Μονοκλινὲς*** (2 ἄξονες κάθετοι ὁ τρίτος κεκλιμένος).
$CaSO_4 + 2H_2O$ (γύψος) $FeSO_4 + 7H_2O$.

V. ***Τρικλινὲς*** (ἅπαντες οἱ ἄξονες κεκλιμένοι).
$CuSO_4 + 5H_2O$.

VI. ***Ἑξαγωνικὸν*** (3 ἰσομήκεις ἄξονες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου τεμνόμενοι ὑπὸ γωνίας 60^0 ὁ 4ος κάθετος ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου καὶ ἀνισομήκης).
Γραφίτης HgS, Al_2O_3, $NaNO_3$, SiO_2.
Πολλὰ ἀνθρακικὰ ἅλατα λ. χ $CaCO_3$ (ἀσβεστίτης), $FeCO_3$ $ZnCO_3$ κτλ.

Διμορφισμὸς καλεῖται ἡ ἰδιότης σώματός τινος νὰ πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρουσιάζηται ὑπὸ δύο διαφόρους κρυσταλλικὰς μορφὰς μὴ ἀνηκούσας εἰς τὸ αὐτὸ κρυσταλλικὸν σύστημα.

Παράδειγμα: Τὸ $CaCO_3$, ὡς ἀσβεστίτης καὶ ἀρραγωνίτης ὁ C ὡς ἀδάμας καὶ γραφίτης.

Ἰσομορφισμὸς καλεῖται ἡ ἰδιότης, ἵνα κέκτηνται σώματα χημικῶς διάφορα νὰ παρουσιάζωνται ὑπὸ τὴν αὐτὴν κρυσταλλικὴν μορφὴν καὶ κρύσταλλος τοῦ ἑνὸς νὰ δύναται ν' αὐξηθῇ ἐντὸς τοῦ διαλύματος τοῦ ἑτέρου.

Παράδειγμα : $CaCO_3$, $FeCO_3$, $ZnCO_3$, $MnCO_3$.

Διάλυμα ἰσομόρφων σωμάτων καλεῖται ἰσόμορφον μῖγμα, οἱ δὲ παραγόμενοι κρύσταλλοι ***μικτοὶ κρύσταλλοι***

Διάλυμα $FeSO_4$ καὶ $CuSO_4$ παρέχει κρυστάλλους ἢ τοῦ μονοκλινοῦς συστήματος (μετὰ $7H_2O$) ἢ τοῦ τρικλινοῦς συστήματος (μετὰ $5H_2O$) ἀναλόγως τῆς ποσότητος ἥτις πλεονάζει ἐξ ἑκάστου ($FeSO_4$ ἢ $CuSO_4$).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΙΝΑΞ ΕΜΦΑΙΝΩΝ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΔΕΣΤΕΡΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ ΧΗΜΕΙΑ

ΜΕΤΑΛΛΟΕΙΔΗ

Σώματα		Παρασκευὴ
H	α.*)	1. Δι' ἠλεκτρολύσεως τοῦ ὕδατος. 2. $H_2O + Na = NaOH + H$. 3. Διοχέτευσις ὑδρατμῶν διὰ διαπύρου Fe. 4. $Zn + H_2SO_4 = ZnSO_4 + H_2$.
O	α.	1. διὰ πυρώσεως { MnO_2, $KClO_3$, HgO 2. $MnO_2 + H_2SO_4 = MnSO_4 + H_2O + O$. 3. $K_2Cr_2O_7 + 4H_2SO_4 = (SO_4)_3Cr_2 + K_2SO_4 + 4H_2O + 3O$.
H_2O	υ.	Διὰ καύσεως H ἐν O ἢ ἀέρι. Παρασκευὴ καθαροῦ H_2O δι' ἀποστάξεως τοῦ ἐν τῇ φύσει εὑρισκομένου ὕδατος.
H_2O_2	υ.	$BaO_2 + HCl = BaCl_2 + H_2O_2$.
O_3	α.	*Ὄζον* 1. Διὰ διοχετεύσεως ἠλεκτρικῶν σπινθήρων δι' ἀέρος ἢ ὀξυγόνου. 2. Κατὰ τὴν βραδείαν ὀξείδωσιν (σῆψιν).

*) α = ἀεριῶδες υ = ὑγρόν. σ = στερεόν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
Cl α.	1. $MnO_2 + 4HCl = MnCl_2 + 2H_2O + 2Cl$. 2. $MnO_2 + \underbrace{2NaCl + H_2SO_4}_{(2HCl)} + H_2SO_4$
Br υ. **J** σ.	1. ὅπως τὸ Cl. 2. $NaBr\,[NaJ] + Cl = NaCl + Br[J]$.
HCl α.	$2NaCl + H_2SO_4$.
HBr α. **HJ** α.	$PBr_3[J_3] + 3HOH$.
HFl α.	$CaFl_2 + H_2SO_4$.
HClO υ.	Τὰ ἅλατα αὐτοῦ διὰ διοχετεύσεως Cl ἐν ἀραιῷ ψυχρῷ διαλύματι τῶν σχετικῶν βάσεων.
$HClO_3$ υ.	Τὰ ἅλατα αὐτοῦ διὰ διοχετεύσεως Cl ἐν πυκνῷ θερμῷ διαλύματι τῶν βάσεων.
$HClO_4$ υ.	$KClO_4$ διὰ θερμάνσεως τοῦ $KClO_3$: $2KClO_3 = KClO_4 + KCl + O_2$.
HJO_3 σ.	KJO_3 δι' ὀξειδώσεως τοῦ KJ τῇ βοηθείᾳ νιτρικοῦ ὀξέος.
S σ.	1. Δι' ἀποστάξεως τοῦ ἐν τῇ φύσει εὑρισκομένου θείου. 2. Διὰ θερμάνσεως τῶν θειούχων ἑνώσεων.
H_2S α.	$FeS + ἀραιὸν\ H_2SO_4$.
H_2S_2 υ.	$CaS_2 + 2HCl$.
SO_2 α.	1. $S + O_2$ (καύσις θείου). 2. φρύξις Sούχων ὀρυκτῶν. 3. $2H_2SO_4 + Cu$[ἢ C].
SO_3 υ.	Διὰ θερμάνσεως καπνίζοντος θειικοῦ ὀξέος.
H_2SO_4	Ὀξείδωσις τοῦ SO_2 διὰ HNO_3 παρου-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα		Παρασκευὴ
		σία ἀέρος καὶ ὕδατος (χημικὴ ἀντίδρασις ἐν τοῖς μολυβδίναις θαλάμοις).
H_2SO_4	υ.	Δι' ἐντόνου θερμάνσεως ἐξανθησμένου $FeSO_4$
(ἐνέχον	SO_3)	ἐνύδρου (θειικὸν ὀξὺ Nordhäuser).
N	α.	1. Δι' ἀπορροφήσεως τὸ O ἀπὸ τοῦ ἀέρος τῇ βοηθείᾳ P ἢ διαπύρου χαλκοῦ.
		2. Διὰ θερμάνσεως NH_4NO_2.
NH_3	α.	1. Ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς παρασκευῆς φωταερίου.
		2. $2NH_4Cl + Ca(OH)_2$.
HNO_3	υ.	$KNO_3 + H_2SO_4$ καθαρὸν ὀξύ.
		$2KNO_3 + H_2SO_4$ ἐρυθρὸν καπνίζον ὀξύ.
N_2O_3	α.	$2NO + O$.
NO	α.	$3Cu + 8HNO_3$.
NO_2	α.	$NO + O$
N_2O	α.	Διὰ θερμάνσεως NH_4NO_3.
P	σ.	*κίτρ.* Ἐκ τῶν ὀστῶν διὰ φρύξεως αὐτοῦ καὶ κατεργασίας μετὰ H_2SO_4 παρασκευάζεται $H_4Ca(PO_4)_2$ ὅπερ μετὰ C ἀναγόμενον διὰ συμπυρώσεως παρέχει τὸν P.
		ἐρυθρ. Διὰ τῆς ἐπὶ μακρὸν πυρώσεως κιτρίνου P.
P_3H	α.	Διὰ θερμάνσεως P μετὰ KOH.
P_2O_5	σ.	$P_2 + O_5$ (καῦσις τοῦ P).
HPO_3	σ.	$P_2O_5 + H_2O$ δηλ. ἐκ τοῦ ἀνυδρίτου καὶ ὕδατος ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ.
$H_4P_2O_7$	σ.	$P_2O_5 + 2H_2O$ διὰ θερμάνσεως.
H_3PO_4	σ.	1. $P_2O_5 + 3H_2O$ ἐπὶ μακρὸν ζέσις.
		2. $P + HNO_3$.
H_3PO_3	σ.	$PCl_3 + 3HOH$.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα		Παρασκευή
H_3PO_2	σ.	Τὰ ἅλατα αὐτοῦ διὰ θερμάνσεως P μετ' ἰσχυρῶν βάσεων.
PCl_3	υ.	$P + Cl_3$ (P ἐν περισσείᾳ).
PCl_5	σ.	$P + Cl_5$ (Cl ἐν περισσείᾳ).
$POCl_3$	υ.	$PCl_5 + H_2O$ (ὀλίγον ὕδωρ).
As	σ.	$As_2O_3 + 3C$.
AsH_3	α.	$As_2O_3 + 12H$ δηλ. γενικῶς δι' ἀναγωγῆς Ασούχων ἐνώσεων ἐν τῇ συσκευῇ τοῦ March.
As_2O_3	σ.	$As_2 + O_3$ ῥρύξις As ἢ Ασούχων ὀρυκτῶν.
H_2AsO_4	σ.	$As + HNO_3$.
As_2S_3	σ.	Διὰ διοχετεύσεως H_2S εἰς τὰ διαλύματα
As_2S_5	σ.	τῶν ἀντιστοίχων ὀξειδίων.
$AsCl_3$	υ.	$As + Cl_3$.
Sb	σ.	$Sb_2O_3 + 3C$.
SbH_3	α.	Ὅπως τὸ AsH_3
Sb_2O_3	σ.	» » As_2O_3.
$HSbO_3$	σ.	$KSbO_3$, διὰ τήξεως Sb μετὰ KNO_3.
$SbCl_3$	σ.	Ὅπως τὸ PCl_3 τῇ προσθήκῃ ὀλίγου ὕδατος παράγεται κόνις Algaroth.
$SbCl_5$	υ.	Ὅπως ὁ PCl_5.
Sb_2S_3	σ.	« τὸ As_2S_3
Sb_2S_5	σ.	« τὸ As_2S_5.
B	σ.	$B_2O_3 + 3C$.
H_3BO_3	σ.	1. Βόραξ + ἀραιῷ H_2SO_4 2. Τεχνικῶς ἐκ τῶν Suffioni ἐν Ἰταλίᾳ.
Na_2SiO_3	σ.	Διὰ τήξεως πυριτικῶν ἁλάτων μετὰ σόδας
H_2SiO_3		$Na_2SiO_3 + 2HCl$.
C	σ.	Ὡς ξυλάνθραξ δι' ἀτελοῦς καύσεως τῶν ξύλων ἐν ταῖς ξυλοκαμίναις (κατὰ σωρούς).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευὴ
	Ὡς *αἰθάλη* διὰ καύσεως οὐσιῶν πλουσίων εἰς ἄνθρακα λ. χ. τερεβινθελαίου.
	Ὡς *γραφίτης* διὰ κρυσταλλώσεως ἐκ σιδήρου.
CO α.	1. C+O, ἀτελὴς καύσις τοῦ C.
	2. $CO_2 + C$ διοχέτευσις C ἄνωθεν διαπύρων ἀνθράκων.
	3. Ὀξαλικὸν ὀξὺ καὶ θειικὸν ὀξύ, ὁπότε παράγεται καὶ CO_2 $C_2O_4H_2 = CO_2 + CO + H_2O$.
CO_2 α.	1. $CaCO_3 + 2HCl$
	2. $C + O_2$

ΜΕΤΑΛΛΑ

Στοιχεῖα.

Γενικαὶ μέθοδοι:

1. Ἐκ τῶν ὀξειδούχων μεταλλευμάτων δι' ἀναγωμετ' ἄνθρακος.
2. Ἐκ τῶν χλωριούχων διὰ τήξεως μετ' ἄλλων μετάλλων, ἰδίᾳ Na.

Na, K(*)	M. 1 $Na_2CO_3 + 2C$.
NH_4	Ὡς ἀμάλγαμα $NaHg + NH_4Cl$
Ca, Ba, Sr	M. 3.
Mg, Al	M. 2. $MgCl_2 + 2Na$.
Fe	M. 1. Ὑψηλῶν καμίνων ἀντίδρασις. Ἀρχικὸν προϊὸν *χυτοσίδηρος*, δι' ἐντελοῦς μὲν ἀπανθρακίσεως αὐτοῦ *σφυρηλατοσίδηρος*, διὰ μερικῆς δὲ ἀπανθρακίσεως *χάλυψ*.

(*) Τὰ μέταλλα καὶ ἑνώσεις αὐτῶν εἰσὶ συνήθως στερεὰ σώματα. Αἱ ἐξερέσεις ἀναφέρονται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
Ni, Co, Mn, Cr	M. 1.
Zn	M. 1 διὰ τὰ ὀξειδιούχα μεταλλεύματα. Τὰ θειοῦχα φρύττονται προηγουμένως.
Pb	α) M. 2· $PbS + Fe$. β) Μέρος τοῦ PbS μετατρέπεται εἰς PbO καὶ ἀκολούθως πυροῦται μετὰ PbS $PbS + 2PbO = SO_2 + 3Pb$.
Bi, Cu	M. 1. Ὁ CuS ὀξειδοῦται πρῶτον διὰ φρύξεως.
Hg υ.	M. 2. $HgS + Fe$. Ἀποκάθαρσις ἀπὸ τῶν λοιπῶν μετάλλων διὰ HNO_3
Ag	α) M. 2. $2AgCl + Fe$. Ὁ Ag διαλύεται ἐν Hg· μέθοδος δι' *ἀμαλγαμώσεως*. β) Ἐξ Agούχου Pb δι' ὀξειδώσεως τοῦ τελευταίου (*κυπέλλωσις*). γ) Δι' ἠλεκτρολυτικῆς καθιζήσεως ἐκ τῶν διαλυμάτων τῶν ἁλάτων τοῦ Ag διὰ Cu ἢ Zn.
Au	α) Ἐκ χρυσοφόρου ἄμμου τῶν ποταμῶν δι' ἀποπλύσεως. β) ἐκ χρυσούχου ἀργύρου διὰ HNO_3.
Pt	α) $PtCl_4 + 4H$ β) πύρωσις $PtCl_4 + ClNH_4$.
Sn	M. 1. $SnO_2 + 2C$.

Ὀξείδια.

Γενικαὶ μέθοδοι.

1. Καύσις τῶν μετάλλων ἐν O ἢ ἀέρι.
2. Πύρωσις ὑδροξειδίων, ἀνθρακικῶν καὶ νιτρικῶν ἑνώσεων.

Na_2O, K_2O M. 1.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
CaO	Μ. 2. ἐκ τοῦ ἀνθρακικοῦ.
BaO	Μ. 2. ἐκ τοῦ νιτρικοῦ.
BaO_2	$BaO + O$· ἀήρ ἄνωθεν διαπύρου BaO.
MgO	Μ. 1 καὶ 2 (ἐξ ἀνθρακικοῦ).
Al_2O_3	Μ. 2· ἐξ ὑδροξειδίου.
Fe_2O_3	Μ. 1 καὶ 2· διὰ πυρώσεως $FeSO_4$ ὡς ὑπόλειμμα κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ θειικοῦ ὀξέος Nordhäuser.
Fe_3O_4	Διὰ σφυροκοπήσεως διαπύρου σιδήρου.
MnO_2	Ἔνυδρον διὰ προσθήκης $NaOCl$ ἐν διαλύματι ἅλατος Mn.
K_2MnO_4	Τῆξις MnO_2 μετὰ KOH καὶ K_2CO_3.
$KMnO_4$	Ἐκ K_2MnO_4 δι' ἀφέσεως ἐν τῷ ἀέρι ἢ διοχετεύσεως CO_2.
Cr_2O_3	Μ. 2 (ἐκ τοῦ ὑδροξειδίου).
CrO_3	$K_2Cr_2O_7$ + πυκνὸν H_2SO_4.
PbO, ZnO	Μ. 1 καὶ 2.
Pb_3O_4	$3PbO + O$ πύρωσις PbO ἐν τῷ ἀέρι.
PbO_2	Pb_3O_4 $(2PbO + PbO_2) + 2HNO_3$.
Bi_2O_3	Μ. 2· (ἐκ νιτρικοῦ).
Cu_2O	Ἀναγωγὴ $CaSO_4$ διὰ σακχάρου (ἀντίδρασις Fehling).
CuO	Μ. 1 καὶ 2.
Hg_2O	$2HgNO_3 + 2NaOH$.
HgO	α) $Hg(NO_3)_2 + 2NaOH$. β) Μ. 1 καὶ 2 (ἐκ νιτρικοῦ).
Ag_2O	$2AgNO_3 + 2NaOH$.
SnO_2	Μ. 1 καὶ 2 (ἐξ ὑδροξειδίου).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὑδροξείδια.

Σώματα	Παρασκευὴ
Γενικαὶ μέθοδοι.	
	1. Ὀξείδια + ὕδωρ.
	2. Ἀπομόνωσις τῆς βάσεως ἐκ τῶν ἁλάτων δι' ἰσχυροτέρας βάσεως :
	α) ἀμμωνίας,
	β) NaOH, KOH, $Ca(OH)_2$.
NaOH, KOH	Μ. 1.
	Μ. 2β. $Na_2CO_3 + Ca(OH)_2$.
$Ca(OH)_2$	Μ. 1.
$Mg(OH)_2$	Μ. 2β. (NaOH).
$Al_2(OH)_6$	Μ. 2α.
$Fe(OH)_2$	Μ. 2β (NaOH).
$Fe_2(OH)_6$	Μ. 2α καὶ β.
$Cr_2(OH)_6$	Μ. 2α καὶ β.
$Zn(OH)_2$ **$Pb(OH)_2$**	Μ. 2β. (NaOH)
$Bi(OH)_3$	Μ. 2α καὶ β.

Χλωριοῦχα ἅλατα.

Γενικαὶ μέθοδοι.

1. Δι' ἐπιδράσεως Cl ἢ βασιλικοῦ ὕδατος ἐπὶ τῶν μετάλλων (ἀνώτεραι Cl οὖχοι ἑνώσεις).
2. Δι' ἐπιδράσεως HCl ἐπὶ
   α) Μετάλλων (κατώτεραι Cl οὖχοι ἑνώσεις, ἐπειδὴ παράγεται H).
   β) Ὀξειδίων ἢ ἀνθρακικῶν, ὁπότε λαμβάνεται αἱ ἀντιστοιχοῦσαι πρὸς τὰ ὀξείδια Cl οὖχοι ἑνώσεις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
$NaCl$, KCl $NaBr$, NaJ	M. 1. καὶ 2.
NH_4Cl	Ὕδωρ φωταερίου $(NH_3) + HCl$.
$CaCl_2$ $BaCl_2$ $MgCl_2$	M. 2 β. (ἐκ τῶν ἀνθρακικῶν).
Al_2Cl_6	M. 2α.
Fe_2Cl_6	M. 1 καὶ 2β (ὀξείδιον).
Cr_2Cl_6	M. 2β. (ὀξείδιον).
$NiCl_2$ $CoCl_2$	M. 2β (ὀξείδια).
$MnCl_2$	M. 2β. (ἐξ οἱασδήποτε Ὀυύχου ἐνώσεως τοῦ Mn).
$ZnCl_2$	M. 1 καὶ 2.
$CuCl_2$	M. 1 καὶ 2β.
$CuCl$	$CuCl_2 + Cu$.
$HgCl_2$	M. 1 καὶ 2β. $HgSO_4 + 2NaCl$ (ἐξάχνωσις)
$AuCl_3$ $PtCl_4$	M. 1.
$SnCl_2$	M. 2.
$SnCl_4$	M. 1.
$PbCl_2$ $AgCl$ (Br, J) $HgCl$	Διὰ καθιζήσεως ἐκ τῶν διαλυμάτων ἄλατος τινος δι' HCl ἢ $NaCl$ κτλ. Ὁ $HgCl$ πρὸς τούτοις δι' ἀποστάξεως $HgCl_2$ μεθ' Hg.

Θεικὰ ἅλατα.

Γενικαὶ μέθοδοι.

1. Διὰ διαλύσεως τῶν μετάλλων ἐν H_2SO_4.
2. Δι' ἐπιδράσεως H_2SO_4 ἐπὶ τῶν ὀξειδίων, τῶν ἀνθρακικῶν ἢ τῶν χλωριούχων ἑνώσεων
3. Δι' ὀξειδώσεως τῶν θειούχων ἑνώσεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
4. Αἱ ἀδιάλυτοι θειικαὶ ἑνώσεις διὰ καθιζήσεως.	
$Na_2SO_4.K_2SO_4$	Μ. 1,2,3. Τεχνικῶς ἐκ τῶν Cloύχων.
$MgSO_4$	Μ. 1,2. Τεχνικῶς ἐκ τοῦ $MgCO_3$.
$Al_2(SO_4)_3$	Μ. 1 καὶ 2. Τεχνικῶς ἐξ ἀργίλλου (πυριτικοῦ ἀργιλλίου) καὶ H_2SO_4
$Al_2K_2(SO_4)_4$	Διὰ μίξεως διαλυμάτων $Al_2(SO_4)_3$ καὶ K_2SO_4.
$FeSO_4$	Μ. 1, 3. Τεχνικῶς δι'ἐξανθήσεως τοῦ σιδηροπυρίτου.
$Fe_2(SO_4)_3$	Δι' ὀξειδώσεως τοῦ $FeSO_4$.
$Cr_2(SO_4)_3$	Μ. 2. (ὀξειδιον).
$MnSO_4$	$MnO_2 + 2H_2SO_4$.
$ZnSO_4$	Μ. 1. 2.
$CuSO_4$	Μ. 1, 3.
$HgSO_4$	Μ. 1.
$BaSO_4$, $PbSO_4$	Διὰ καθιζήσεως διαλύματος ἁλατός τινος Ba ἢ Pb τῇ προσθήκῃ H_2SO_4.

Θειοῦχα ἅλατα.

Γενικαὶ μέθοδοι.

1. Διὰ πυρώσεως τῶν μετάλλων μετὰ S.
2. Διὰ διοχετεύσεως H_2S ἐν ὀξίνῳ διαλύματι τῶν ἁλάτων.
3. Προσθήκῃ $(NH_3)_2S$ ἐν τῷ δι' ἀμμωνίας ἀλκαλικῷ καταστάντι διαλύματι τῶν ἁλάτων.

NaSH, **KSH**, **NH_4SH**	$NaOH\,[KOH, NH_4OH] + H_2S$.
Na_2S, K_2S	$NaSH[KSH] + NaOH[KOH]$.
CaS, BaS, SrS	Ἀναγωγὴ τῶν θειικῶν δι' C.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
FeS, ZnS	M. 1 καὶ 3.
MnS	$MnO_2 + S$.
CdS, PbS, CuS, Ag_2S, HgS, SnS, SnS_2	M. 1 καὶ 2.

Ἀνθρακικὰ ἅλατα.

Γενικαὶ μέθοδοι.

1. Διὰ διοχετεύσεως CO_2 ἐντὸς τῶν διαλυμάτων τῶν βάσεων.
2. Διὰ καθιζήσεως τῇ προσθήκῃ
   α) $(NH_4)_2CO_3$.
   β) Na_2CO_3.

Na_2CO_3

α) ἐκ τῆς τέφρας τῶν θαλασσίων φυτῶν.

β) μέθοδος Leblanc

I $2NaCl + H_2SO_4 = Na_2SO_4 + 2HCl$.

II $Na_2SO_4 + 4C = Na_2S + 4CO$.

III $Na_2S + CaCO_3 = Na_2CO_3 + CaS$.

γ) μέθοδος Solvay (δι' ἀμμωνίας).

I $(NH_4)HCO_3 + NaCl = NH_4Cl + NaHCO_3$ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι δυσδιάλυτον ἐν ὕδατι καὶ καταπίπτει.

II $2NaHCO_3$ (πύρωσις) $= Na_2CO_3 + CO_2 + H_2O$.

K_2CO_3 α) ἐκ τῆς τέφρας τῶν φυτῶν τῆς ξηρᾶς. β καὶ γ) ὅπως καὶ τὸ Na_2CO_3.

$NaHCO_3$ $Na_2CO_3 + CO_2 + H_2O$.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
$(NH_4)_2CO_3$	Ἀπόσταξις ζωϊκῶν ὑλῶν.
$CaCO_3$, $BaCO_3$, $SrCO_3$	Μ. 1 καὶ 2.
$MgCO_3$, $FeCO_3$, $ZnCO_3$, $PbCO_3$, $CuCO_3$	Μ. 2 β. (συνήθως ὡς βασικὰ ἅλατα).

Νιτρικὰ καὶ Νιτρώδη ἅλατα.

Γενικαὶ μέθοδοι διὰ τὰ νιτρικά.

1. Διάλυσις τῶν μετάλλων ἐν HNO_3.
2. Διάλυσις τῶν ὀξειδίων ἢ τῶν ἀνθρακικῶν ἁλάτων ἐν HNO_3.

$NaNO_3$	Μ. 1 καὶ 2. Εἰς μεγάλα ποσὰ ἐν τῇ φύσει.
KNO_3	Μ. 1 καὶ 2. Λαμβάνεται διὰ τῶν τεχνικῶν νιτρουργείων ἢ διὰ τῆς μεταστοιχειώσεως τοῦ $NaNO_3$ τῇ βοηθείᾳ KCl. $NaNO_3 + KCl = KNO_3 + NaCl$.
KNO_2	Διὰ πυρώσεως τοῦ KNO_3.
NH_4NO_3	$NH_3 + HNO_3$.
$Bi(NO_3)_3$	$Bi + NO_3H$. Τῇ προσθήκῃ ὕδατος παράγεται ἴζημα λευκὸν ἐκ βασικοῦ ἅλατος: Magisterium bismuthi.
$HgNO_3$	Μ. 1. Hg + ψυχρὸν ἀραιὸν HNO_3.
$Hg(NO_3)_2$	Μ. 1. Hg + θερμὸν πυκνὸν HNO_3.
$AgNO_3$, $Pb(NO_3)_2$, $Cu(NO_3)_2$	Μ. 1.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πυριτικά, βορικά, φωσφορικὰ κτλ. ἅλατα.

Σώματα	Παρασκευή
K_2SiO_3 / Na_2SiO_3	Διὰ τήξεως SiO_2 μετὰ Na_2CO_3 ἢ K_2CO_3.
$Na_2B_4O_7$	$H_3BO_3 + NaCO_3$.
Na_2HPO_4	$H_3PO_4 + Na_2CO_3$.
NaH_2PO_4	$Na_2HPO_4 + H_3PO_4$.
Na_3PO_4	$Na_2HPO_4 + NaOH$.
$Na_4P_2O_7$	Na_2HPO_4 πύρωσις.
$NaPO_3$	NaH_2PO_4 πύρωσις.
$Na(NH_4)HPO_4$	$NaH_2PO_4 + NH_3$
Ὕελος	Τῆξις SiO_2 μετ' $CaCO_3$ καὶ Na_2CO_3 ἢ K_2CO_3· ἂν ἀντὶ $CaCO_3$ τεθῇ PbO λαμβάνεται **κρύσταλλος**.
$Ca_3(PO_4)_2$	Ἐκ τῶν ὀστῶν διὰ ῥύζεως αὐτῶν.
$MgNH_4PO_4$	$MgCl_2 + Na_2HPO_4$ παρουσίᾳ NH_4Cl καὶ NH_4OH.
$Al_2(SiO_3)_3$	Ἀποσάθρωσις διπλῶν πυριτικῶν ἁλάτων (ἀστρίων, μαρμαρυγίου).
Πορσελλάνη	Πύρωσις καολίνου (καθαροτάτου πυριτικοῦ ἀργιλλίου) μετ' ἀστρίου.
Steingut	ἢ Feyence διὰ πυρώσεως κοινῆς ἀργίλλου.
Οὐλτραμαρίνη	Πύρωσις ἀργίλλου μετὰ σόδας, θείου καὶ ἄνθρακος.
Cement	Ὑδραυλικὴ ἄσβεστος, διὰ καύσεως ἀσβεστολίθων μετ' ἀργίλλου.
Σμάλτος	Τῆξις κοβαλτιούχων μεταλλευμάτων μετὰ πυριτικοῦ ὀξέος.
Na_2SO_3	$Na_2CO_3 + SO_2$.
$Na_2S_2O_3$	$Na_2SO_3 + S$.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευὴ
$K_2S_2O_7$	$2KHSO_4$ πύρωσις.
K_2CrO_4	Πύρωσις χρωμίτου μετ' K_2CO_3 καὶ KNO_3.
$K_2Cr_2O_7$	$2K_2CrO_4 + H_2SO_4$.
$Ca(ClO)_2$	Διοχέτευσις Cl ἐν ἐσβεσμένῃ ἀσβέστῳ.

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ

Λιπαρὰ σώματα.

CH_4 α.	1. CH_3-COONa + NaOH.
	2. Διὰ σήψεως ὀργανικῶν σωμάτων ἀπουσίᾳ ἀέρος (ὑπὸ τὸ ὕδωρ).
	3. Κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ φωταερίου.
C_2H_4 α.	1. C_2H_5OH μεῖον H_2O (διὰ πυκνοῦ H_2SO_4).
	2. Κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ φωταερίου.
C_2H_2 α.	Δι' ἀτελοῦς καύσεως ὀργανικῶν σωμάτων· ἐπιστροφὴ φλογὸς ἐν τῇ λυχνίᾳ τοῦ Bunsen.
CH_3Cl α.	1. $CH_4 + 2Cl$.
υ. υ.	2. $CH_3OH + HCl$.
CH_3Br. CH_3J	$CH_3OH + PBr_3$ [PJ_3].
$C_2H_4Cl_2$ υ.	$C_2H_4 + Cl_2$.
$CHCl_3$ υ.	I. $C_2H_5OH + 2Cl = 2HCl + CH_3$-CHO
3 Φάσεις	II. $CH_3CHO + 6Cl = CCl_3CHO + 3HCl$.
	III. $2CCl_3CHO + Ca(OH)_2 = 2CHCl_3 + Ca(HCOO)_2$.
CHJ_3 σ.	Διὰ θερμάνσεως J μετ' Na_2CO_3 καὶ ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
CH_3OH υ.	1. $CH_3Cl + KOH$.
	2. Ξηρὰ ἀπόσταξις ξύλων.
$C_2H_5(OH)$ υ.	Ζύμωσις σταφυλοσακχάρου.
$C_5H_{11}(OH)$ υ. *ἀμυλικὸν πνεῦμα*	Κατὰ τὴν οἰνοπνευματικὴν ζύμωσιν τὸ καλούμενον *ξυμέλαιον*.
$C_3H_5(OH)_3$ υ. *γλυκερίνη*	1. Κατὰ τὴν οἰνοπνευματικὴν ζύμωσιν 2. Διὰ σαπωνοποιήσεως τῶν λιπῶν.
Νιτρογλυκερίνη υ.	Διὰ κατεργασίας γλυκερίνης μετὰ μίγματος πυκνοῦ H_2SO_4 καὶ HNO_3
Δυναμίτις	Νιτρογλυκερίνη μεμιγμένη μετὰ SiO_2.
$C_2H_5OC_2H_5$ υ	$C_2H_5OH + H_2SO_4$ ὡς μεσάζον προϊὸν παράγεται αἰθυλοθειικὸν ὀξὺ $C_2H_5OSO_2$-OH.
C_2H_4O υ. *ἀλδεΰδη*	Ὀξείδωσις C_2H_5OH σχηματίζεται κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν τῷ πρώτῳ ἀποστάγματι.
CCl_3CHO υ. *χλωριάλη*	$C_2H_5OH + 8Cl$ ἴδε χλωριοφόρμιον.
$CCl_3CHO + H_2O$ σ. *ἔνυδρος χλωριάλη*	$CCl_3-CHO + H_2O = CCl_3-C\begin{matrix}H\\OH\\OH\end{matrix}$
$CH_2=CH-CHO$	Ἀκρολεΐνη $C_3H_5(OH)_3$ μεῖον $2H_2O$.
$CH_3-CO-CH_3$ υ.	$CH_3-COONa + CH_3-COONa$ ἀπόσταξις.
CH_3SH υ.	$CH_3J + KSH$.
$(CH_3)_2S$ υ	$2CH_3J + K_2S$.
CS_2 υ.	Διοχέτευσις ἀτμῶν S ἄνωθεν διαπύρου C.
$HCOOH$	1. Ὀξείδωσις τοῦ CH_3-OH. 2. Ἀπόσταξις ὀξαλικοῦ ὀξέος παρουσίᾳ γλυκερίνης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
	$\begin{matrix}COOH\\|\\COOH\end{matrix} = CO_2 + HCOOH.$
CH_3COOH	1. Ὀξείδωσις C_2H_5OH.
	2. Ξηρὰ ἀπόσταξις τῶν ξύλων.
$CH_3(CH_2)_2COOH$ υ.	Ὄξινος ζύμωσις τοῦ σακχάρου.
$C_{16}H_{32}O_2$ σ. $C_{18}H_{36}O_2$ σ. $C_{18}H_{34}O_2$ υ.	Σαπωνοποίησις τῶν λιπῶν.
$COOH-COOH$ σ.	Τῆξις πριονιδίων μετὰ KOH.
$\begin{matrix}COOH\\|\\(CH_2)_2\\|\\COOH\end{matrix}$ σ	Ἀπόσταξις ἠλέκτρου.
$\begin{matrix}CH_3-CH(OH)\\\quad\quad\|\\\quad\quad COOH\end{matrix}$ υ.	Ὄξινος ζύμωσις τοῦ σακχάρου.
$\begin{matrix}CH_2-COOH\\\|\\CH(OH)-COOH\end{matrix}$ σ.	Μηλικὸν ὀξὺ ἐκ τῶν μήλων κτλ.
$\begin{matrix}CH(OH)-COOH\\\|\\CH(OH)-COOH\end{matrix}$ σ.	Τρυγικὸν ὀξὺ ἐκ τῆς τρυγός.
$\begin{matrix}CH_3-COO\\\quad\quad\|\\\quad\quad C_2H_5\end{matrix}$ υ	1. $C_2H_5OH + CH_3-COOH$. 2. $CH_3-COONa + C_2H_5OH + H_2SO_4$ ἀπόσταξις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευὴ
$CH_3NH_2.JH$ σ.	CH_3NH_2 ἐκ $CH_3NO_2 + 6H$.
CH_3	
$CH_3 > NH\ HJ$ σ.	
$(CH_3)_3N\ HJ$ σ.	Διὰ θερμάνσεως $CH_3J + NH_3$.
$(CH_3)_4NJ$ σ.	
$CO < \begin{matrix} NH_2 \\ NH_2 \end{matrix}$ σ.	1. Ἐκ τῶν οὔρων διὰ παρασκευῆς τοῦ δυσδιαλύτου νιτρικοῦ ἅλατος ($+HNO_3$)
	2. Μετασχηματισμὸς $NH_4O\,CN$.
$C_5H_4N_4O_3$ σ.	Οὐρικὸν ὀξὺ ἐκ τῶν περιττωμάτων τῶν ὄφεων.
$CH_2(NH_2)COOH$ σ.	Ἐξ ἱππουρικοῦ ὀξέος + ἀρ. H_2SO_4.
KCN υ.	1. $FeCy_6K_4 + ἀρ.H_3SO_4$
	2. Ζύμωσις τῆς ἐντὸς τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων ἐνεχομένης γλυκωματογόνου ἀμυγδαλίνης.
KCN σ.	Διὰ θερμάνσεως $FeCy_6K_4$ μετὰ ἢ ἄνευ K_2CO_3.
K_4FeCy_6 σ.	Σύντηξις ζωϊκῶν σωμάτων μετὰ Fe καὶ ποτάσσης.
K_3FeCy_6 σ.	$2FeCy_6K_4$ (ἐν ὕδατι διαλελ.) + Cl_2.
KSCN σ.	$KCN + S$.
KOCN σ.	$KCN + PbO_2$ ἢ MnO_2.
CN-CN α.	Πύρωσις $Hg(CN)_2$ ἢ AgCN.
Σταφυλοσάκχαρον σ.	1. Ἐκ τῶν γλυκειῶν ὀπωρῶν, μέλιτος κλ.
	2. Διὰ ζυμοσιμοποιήσεως ἄλλων ὑδατανθράκων.
Ὀπωροσάκχαρον σ.	Ἐκ τῶν γλυκειῶν ὀπωρῶν.
Καλαμοσάκχαρον σ	1. Ἐκ τοῦ σακχαροκαλάμου.
	2. Ἐκ τῶν τεύτλων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα		Παρασκευή
Γαλακτοσάκχαρον	σ.	Ἐκ τοῦ γάλακτος.
Ἄμυλον	σ.	Ἐκ τῶν γαιωμήλων.
Κυτταρίνη	σ.	Δι' ἀποκαθάρσεως τοῦ βάμβακος.

Παράγωγα Βενζολίου.

C_6H_6	υ.	1. $C_6H_5COONa + NaOH$.
		2. Ἐκ τῶν ἐλαφρῶν πισσελαίων.
$C_6H_6NO_2$	υ.	$C_6H_6 +$ πυκνὸν HNO_3.
$C_6H_5NH_2$	υ,	$C_6H_5NO_2 + 6H$.
$C_6H_5SO_3H$	σ.	$C_6H_6 +$ πυκνὸν H_2SO_4
C_6H_5OH	σ.	1. $C_6H_5SO_3Na + NaOH$.
		2. Ἐκ τῶν βαρέων πισσελαίων.
$C_6H_4(OH)SO_3H$	σ.	$C_6H_5OH +$ πυκνὸν H_2SO_4.
$C_6H_3(OH)_3$	σ.	Θέρμανσις γαλλικοῦ ὀξέος.
$C_6H_2(NO_2)_3OH$	σ.	$C_6H_5OH +$ πυκν. HNO_3
C_6H_5CHO	υ.	Ζύμωσις τῆς ἀμυγδαλίνης
C_6H_5COOH	σ.	1. Ἐξάχνωσις τῆς βενζόης.
		2. Ἐξ ἱππουρικοῦ ὀξέος.
		3. $C_6H_5CN + 2H_2O$.
Ἱππουρικὸν ὀξύ		Ἐκ τῶν οὔρων τῶν ἵππων.
$C_6H_4(OH)COOH$		Τὸ ἅλας τοῦ νατρίου $C_6H_5ONa + CO_2$.
Γαλλικὸν ὀξύ / **Ταννίνη**		Ἐκ τῶν κηκίδων δι' ἐκχυλίσεως αὐτῶν μετὰ μίγματος αἰθέρος καὶ οἰνοπνεύματος
$C_{10}H_8$	σ.	Ναφθαλίνη δι' ἀπσστάξεως τῶν λιθανθράκων.
$C_6H_4(COOH)_2$	σ.	Ὀξείδωσις $C_{10}H_8$.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σώματα	Παρασκευή
Τερπέναι $CC_{10}H_{16}$	υ. Ἀπόσταξις τερεβινθελαίου.
C_5H_5N Πυριδίνη καὶ ὁμόλογα αὐτῆς	Ἀπόσταξις ζωικῶν οὐσιῶν, ζωικῶν ἐλαίων, ὀστελαίων κτλ.
Ἀλκαλοειδῆ	Κωνειίνη υ. (κώνειον τὸ στικτὸν) Νικοτίνη υ. (καπνός). Κινίνη σ. καὶ Κιχονίνη σ. (φλοιοὶ κίνας) Μορφίνη σ. (σπέρματα μήκωνος), Στρυχνίνη σ. βρυκίνη σ. (ἐμετικὰ κάρυα), Ἀτροπίνη σ. (ἄτροπα ἡ δελεαστική)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΝΟΘΕΥΣΕΙΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ

ΕΞΕΛΕΓΞΕΙΣ ΑΥΤΩΝ

ΥΠΟ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ.

ΑΘΗΝΗΣΙ
1891.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας
Αρ. Εισ. 5062

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἱ πρὸς ἐξέτασιν ὑφασμάτων καὶ δερμάτων ἐπόμεναι ὁδηγίαι συνετάχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων μαθημάτων μου ἐν τῇ σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν πρὸς τοὺς μέλλοντας ἀξιωματικοὺς τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου τοῦ στρατοῦ, δύνανται δὲ νὰ ἀποβῶσι χρήσιμοι καὶ τοῖς κ. κ. ἀξιωματικοῖς τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ κλάδων τοῦ στρατοῦ, τοῖς κ. κ. ἐμπορευομένοις τὰ εἴδη ταῦτα καὶ τοῖς κ. κ. τελωνειακοῖς ὑπαλλήλοις.

Ἐν Ἀθήναις μηνὶ Μαΐῳ 1891.

Α. Κ. Δ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΝΟΘΕΥΣΕΙΣ
ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ
ΕΞΕΛΕΙΞΙΣ ΛΥΤΩΝ.

ΥΦΑΝΤΙΚΑΙ ΥΛΑΙ.

Αἱ πρὸς κατασκευὴν νημάτων καὶ ὑφασμάτων χρησιμεύουσαι ὕλαι εἶνε προϊόντα τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωϊκοῦ βασιλείου, ἅτινα κέκτηνται στερεότητα, λεπτότητα, καὶ εὐκαμψίαν. Συνήθεις φυτικαὶ ὑφαντικαὶ ὕλαι εἶνε ὁ *βάμβαξ*, τὸ *lirot*, καὶ ἡ *κάνναβις*, αἵτινες κυρίως ἐκ κυτταρίνης συνίστανται, σπανιώτεραι δὲ ἡ *ἰούτη*, τὸ *λίνον τῆς νέας Ζηλανδίας*, ἡ *χιονώδης βοιχμηρία* καὶ ἡ *κάνναβις τῆς Μανίλλης*. Συνήθεις ζωϊκαὶ ὑφαντικαὶ ὕλαι εἶνε τὸ *ἔριον* καὶ ἡ *μέταξα*, αἵτινες συνίστανται ἐξ ὀργανικῶν ἀζωτούχων οὐσιῶν ὀλίγον ἐρευνηθεισῶν ὑπὸ τῆς χημείας.

Ὁ *βάμβαξ* (γαλ. coton, γερμ. Baumwolle, ἀγγλ. cotton) εἶνε τὸ τριχῶδες περίβλημα τῶν σπερμάτων τοῦ εἴδους τῶν φυτῶν (Gossypium), ἅτινα καλλιεργοῦνται ἐν πολλαῖς τῆς γῆς θερμαῖς χώραις καὶ ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις καὶ ταῖς νοτίαις χώραις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Αἱ τοῦ βάμβακος ἶνες συγκείμεναι ἐξ ἐνιαίων ἐπιμήκων κυττάρων μήκους 2—6 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ πλάτους 1—4 ἑκατοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου καὶ ἑλικοειδῶς περιεστραμμένων εἶνε κοῖλαι κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν.

Αἱ ἶνες τοῦ βάμβακος κυρίως συνίστανται ἐκ κυτταρίνης, ἐνέχουσιν ὅμως καὶ μικρὰ ποσὰ ῥητινωδῶν, λιπαρῶν, ἀζωτούχων καὶ χρωστικῶν οὐσιῶν, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 5 ἐπὶ τοῖς $^0/_0$ καὶ ἀφαιρούμενα κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τῶν πλύσεων τοῦ βάμβακος. Ἡ τοῦ βάμβακος κυτταρίνη ἐπ' ἐλάχιστον προσβάλλεται ὑπὸ ἀραιῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὀξέων, ὑπὸ πυκνῶν ὅμως ἀλλοιοῦται καὶ διαλύεται ἐν αὐτοῖς, μᾶλιστα δὲ ὅταν ταῦτα θερμανθέντα ἐπιδράσωσιν. Τὰ καυστικὰ ἀλκάλια οὐδαμῶς ἢ ἐλάχιστον ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τὴν κυττορίνην. Διὰ τῆς χλωριούχου ἀσβέστου τῇ συνεργίᾳ ὀξέων μετὰ παρατεταμένην ἐπίδρασιν ἀποσυντίθεται ἡ κυττορίνη, διαλύεται δὲ καὶ ἐν τῷ ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ διαλύματι τοῦ ὑδροζειδίου τοῦ χαλκοῦ. Εἰς τὴν βαφὴν δὲ τοῦ βάμβακος τὰ μέγιστα συμβάλλεται ἡ ἐσωτερικὴ τῶν ἰνῶν κοιλότης, ἅτε ἐν αὐτῇ διεισδυομένων τῶν χρωστικῶν διαλυμάτων καὶ καταλειπόντων τὰς χρωννυούσας τὰς ἴνας χρωστικὰς οὐσίας. Τῇ κοιλότητι δὲ καὶ τῇ ἑλικοειδεῖ συστροφῇ τῆς ἰνὸς τοῦ βάμβακος ὀφείλουσι τὰ ἐκ τῶν νημάτων τούτου ὑφάσματα τὴν ἐλαφρότητα καὶ ἐλαστικότητα.

Ὁ βάμβαξ καθίσταται ἀρμόδιος πρὸς κλῶσιν διὰ μηχανικῆς ἐπεξεργασίας, δι' ἧς κατορθοῦται ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν ἰνῶν τοῦ βάμβακος ἀπὸ συμμεμιγμένων τούτῳ ξυλωδῶν τοῦ φυτοῦ μερῶν. Τὸ χρῶμα τοῦ βάμβακος ὡς τὸ πολὺ εἶνε λευκόν, ἔσθ' ὅτε δὲ κίτρινον καὶ σπανιώτερον ἐρυθρόν. Ὁ φύσει λευκὸς βάμβαξ οὐδαμῶς δεῖται λευκάνσεως, ἐὰν δὲ τὰ ἐκ τούτων νήματα καὶ ὑφάσματα ὑποβάλλωνται εἰς λεύκανσιν, τοῦτο γίνεται πρὸς ἀποχωρισμὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν κατὰ τὴν κλῶσιν καὶ ὕφανσιν παρεισδυσασῶν λιπαρῶν, ἀλευρωδῶν καὶ χρωστικῶν οὐσιῶν. Ἡ λεύκανσις ἐνεργεῖται κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ βρασμοῦ μετὰ διαλύματος τέφρας ξύλων (ἀλουσιᾶς) ἢ μετ' ἀσβεστίου γάλακτος καὶ μετὰ ταῦτα δι' ἐμβαπτίσεως ἐντὸς διαλύματος χλωριούχου ἀσβέστου (ὑποχλωριώδους ἀσβεστίου).

Τὰ βαμβάκινα ὑφάσματα εἶνε ἧττον στερεὰ τῶν λινῶν καὶ κανναβίνων καὶ χρησιμεύουσιν ὅπου ἀπαιτεῖται χρῆσις σχετικῶς εὐώνου ὑλικοῦ καὶ μαλακοῦ οὐχὶ δὲ καὶ πολὺ στερεοῦ.

Τὸ *Linon* (γαλ. lin, γερμ. Flachs ἢ Lein, ἀγγλ. flax) συνιστάμενον ἐξ ἰνῶν τοῦ ἔσω φλοιοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ φυτοῦ Linum usitatissimum, καλλιεργεῖται ἐν Ἰταλίᾳ, Ἰρλανδίᾳ, ἐν ταῖς ὄχθαις τῆς Βαλτικῆς, ἐν Ῥωσσίᾳ, ἐν Σικελίᾳ ἐν Σαξωνίᾳ, ἐν Βεστφα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λίᾳ, ἐν Ὁλλανδίᾳ, ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ. Αἱ ἶνες τοῦ λίνου, ἔχουσαι μῆκος 2—3 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, παχέα τοιχώματα καὶ στενὴν ἐσωτερικὴν κοιλότητα, εἶνε λεῖαι, στιλπναί, ταινιοειδεῖς καὶ κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῶν ἀπολήγουσιν εἰς αἰχμάς, πρὸς δὲ εἶνε ἧττον ἐλαστικαὶ καὶ ἧττον εὐθερμαγωγοὶ τῶν ἰνῶν τοῦ βάμβακος, διὸ καὶ ἡ ἀφὴ τῶν λινῶν ὑφασμάτων εἶνε ψυχρά. Διὰ τῶν χημικῶν ἀντιδραστηρίων ἀλλοιοῦται τὸ λίνον σχεδὸν ὡς ὁ βάμβαξ, διὰ χρωστικῶν δὲ διαλυμάτων χρώννυται δυσκολώτερον τούτου.

Ἡ *κάνναβις* (γαλ. chanvre, γερμ. Hanf, ἀγγ. hemp) προέρχεται ἐκ τοῦ ἔσω φλοιοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ φυτοῦ Cannabis sativa, ὅπερ φύεται ἐν τῇ μέσῃ καὶ βορείῳ Εὐρώπῃ, ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν ταῖς Ἰνδίαις. Αἱ ἶνες αὐτῆς ἔχουσι χρῶμα τεφρὸν εἶνε ὀλίγον στιλπναὶ καὶ φέρουσι πάντοτε παραλλήλους ῥαβδώσεις, κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ κάνναβις λίαν προσομοιάζει πρὸς τὸ λίνον.

Αἱ ἐκ τοῦ λίνου καὶ τῆς καννάβεως ὑφαντικαὶ ἶνες εἶνε μακρὰ σωληνοειδῆ κύτταρα τοῦ ἔσω φλοιοῦ τῶν ὁμωνύμων φυτῶν, ἅτινα ὅπως καταστῶσιν ἁρμόδια πρὸς κλῶσιν καὶ ὕφανσιν ὑποβάλλονται εἰς μακρὰν σειρὰν ἐργασιῶν· πρὸς τοῦτο τὰ στελέχη τῶν φυτῶν, ἀφοῦ τὰ σπέρματα γείνωσιν ἐντελῶς ὥριμα, σήπονται, οὕτω δὲ διὰ τῆς σήψεως αὐτῶν ἐπέρχεται ἀλλοίωσις τοῦ κυτταρώδους ἱστοῦ τοῦ στελέχους, ἀπομένουσι δὲ ἀναλλοίωτα τὰ σχετικῶς στερεώτερα ἰνώδη κύτταρα αὐτοῦ καὶ κατορθοῦται διὰ μηχανικῶν μέσων ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν τελευταίων, ὅπτις ἐν τῷ φυτῷ τῷ μὴ ὑποβληθέντι εἰς σῆψιν εἶναι ἀκατόρθωτος. Ἡ ἀπαιτουμένη σῆψις ἐπιτυγχάνεται, εἴτε διὰ τῆς δρόσου, εἴτε διὰ τῆς ἐν ὕδατι διαβροχῆς καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην μέθοδον ἐξαπλοῦνται κατὰ σειρὰν καὶ κατὰ λεπτὰ στρώματα τὰ στελέχη ἐπὶ *πρασιῶν* (λινοβρόχια), ὧν ἡ ὑγρασία τῇ συνεργίᾳ καὶ τοῦ ἀέρος ἐπιφέρει τὴν ἀπαιτουμένην σῆψιν· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν μέθοδον ἐμβαπτίζονται τὰ στελέχη ἐντὸς ἠρεμοῦντος ἢ καὶ βραδέως ῥέοντος ὕδατος, δι' οὗ ὅπως καὶ ἐν τῇ προηγουμένῃ μεθόδῳ ἐπέρχεται σῆψις καὶ ἀνα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πτύσσονται δύσοσμα τῆς σήψεως προϊόντα. Αἱ ἐκ τῆς σήψεως προκύπτουσαι διαλυταὶ ἐν ὕδατι οὐσίαι ἔχουσι συνήθως βαθὺ τὸ χρῶμα καὶ χρωματίζουσι τὰς φύσει τοῦ στελέχους ἀχρόους ἴνας διὰ κιτρίνης ἢ καστανοχρόου χροιᾶς.

Προτιμοτέρα τῶν προηγουμένων μεθόδων εἶναι ἡ *ἀμερικανική*, καθ' ἣν ἡ σῆψις τελεῖται ἐν θερμῷ ὕδατι, ἐπερχομένη ἅμα ταχύτερον καὶ κανονικώτερον καὶ μὴ ἐξαρτωμένη ἐξ ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιδράσεων. Καθ' ἁπάσας τὰς μεθόδους ταύτας, ἀφ' οὗ ἡ σῆψις προβῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε εὐκόλως νὰ ἀποχωρίζωνται αἱ ἴνες τοῦ ἔσω φλοιοῦ, ξηραίνονται τὰ στελέχη καὶ διὰ ἐπανειλημμένων κάμψεων, τῇ συνεργίᾳ καὶ εἰδικοῦ τινος ἐργαλείου, *κοπάνου τοῦ λίνου* καλουμένου, χωρίζονται αὗται τῆς εὐθρύπτου ξυλώδους καὶ φλοιώδους ὕλης τῶν στελεχῶν, μεθ' ὃ διαχωρίζονται καὶ ἀπ' ἀλλήλων ὅσον οἷόν τε ἐντελέστερον καὶ παραλλήλως τοποθετοῦνται.

Αἱ οὕτω παρασκευασθεῖσαι ἴνες παρέχονται πρὸς κλῶσιν, εἶτα δὲ πρὸς ὕφανσιν· τὰ ἐκ τούτων ὑφάσματα ἔχουσιν ἀνάγκην συνήθους λευκάνσεως, κατορθουμένης εἴτε διὰ τῶν λευκαντικῶν ἰδιοτήτων τῆς χλόης, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως τοῦ χλωρίου ἢ τῶν λευκαντικῶν αὐτοῦ ἁλάτων. Κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον τὸ ὕφασμα ἐξαπλοῦται ἐπὶ *χλοοφόρων πλατειῶν* (λιβαδίων) καὶ ἐπιρραντίζεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δι' ὕδατος, οὕτω δὲ τῇ ἐπιδράσει τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ φωτὸς ἡ τῶν ἰνῶν τοῦ ὑφάσματος χρωστικὴ οὐσία ἀλλοιοῦται καὶ καθίσταται διαλυτὴ ἐν ὕδατι, δύναται δὲ τότε ἐντελῶς ν' ἀποχωρισθῇ πλυνομένου τοῦ ὑφάσματος μετ' ἀποβράσματος τέφρας ξύλων (ἀλουσιᾶς). Κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον ἐπέρχεται ἡ λεύκανσις τοῦ ὑφάσματος δι' ἐμβαπτίσεως αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν διαλύματι ὑποχλωριώδους ἀσβεστίου (λευκαντικῆς ἀσβέστου), εἶτα δὲ ἐν ἀραιῷ θειικῷ ὀξεῖ, μεθ' ὃ ἀποπλύνεται τὸ ὕφασμα καλῶς δι' ὕδατος πολλοῦ. Πρὸς ἐντελῆ δὲ ἐκδίωξιν τοῦ χλωρίου ἐκ τῶν λευκανθέντων ὑφασμάτων, ἐμβαπτίζονται ταῦτα ἐντὸς ἀναμιχθέντος μετὰ σταγόνων ὀξέος τινὸς διαλύματος ὑποθειώδους νατρίου, δι' οὗ ἐκδιώκεται τὸ χλώριον παρακωλυομένης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οὕτω τῆς ἐπὶ τῶν ἰνῶν τοῦ ὑράσματος διαβρωτικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας.

Τὰ λευκανθέντα λινᾶ καὶ καννάβινα ὑφάσματα, ἵνα προσλάβωσι καλὴν ἐμπορεύματος ὄψιν, ἐπιχρίονται διὰ μίγματος κατασκευαζομένου ἐξ ἀμύλου (νισεστὲ) ζωϊκῆς κόλλης, παραφίνης κ.τ.λ., εἰς ὃ προσετέθη καὶ μικρὸν ποσὸν κυανοῦ χρώματος (ἰνδικοῦ ἢ πρωσσικοῦ κυανοῦ), δι' οὗ καλύπτεται ἡ πρὸς τὸ κιτρινωπὸν ἀποκλίνουσα χροιὰ τῶν λευκανθέντων ὑφασμάτων.

Σπανιώτεραι ὑραντικαὶ φυτικαὶ ἶνες εἶναι αἱ ἑπόμεναι·

Ἡ *Ἰούτη*, ἡ καὶ *κάνναβις τῆς Βεγγάλης* καὶ *κάνναβις τῆς Καλκούτης* ἐπικαλουμένη, ἥτις προέρχεται ἐκ τοῦ ἔσω φλοιοῦ εἰδῶν τινῶν τοῦ φυτοῦ Corchorus, φυομένου ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις, συνίσταται δὲ κυρίως ἐκ κυτταρίνης ἠνωμένης μετὰ δεψικῆς τινος οὐσίας καὶ ἔχει χρῶμα λευκόν, κίτρινον ἢ καστανόχρουν. Αἱ ἶνες τῆς Ἰούτης εἶνε μαλακαὶ καὶ μεταξώδεις τὴν λάμψιν· κατεργαζόμεναι δὲ μετὰ χρωμικοῦ ὀξέος ἀραιωθέντος δι' ὕδατος καὶ μιχθέντος μετ' ὀλίγου θειικοῦ ὀξέος, καθίστανται κυαναῦ. Ἡ Ἰούτη χρωματίζεται εὐκόλως, καὶ ἰδίως διὰ βασικῶν χρωματιστικῶν οὐσιῶν.

Τὸ λίνον τῆς νέας Ζηλανδίας προέρχεται ἐκ τοῦ φυτοῦ Phormium Tenax τοῦ φυομένου ἐν τῇ νέᾳ Ὁλλανδίᾳ, ἐν τῇ νέᾳ Ζηλανδίᾳ καὶ ἐν ταῖς Βρεττανικαῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις. Αἱ ἶνες τοῦ λίνου τούτου κτῶνται ἐμβαπτιζόμεναι ἐν χλωριούχῳ ὕδατι εἶτα δὲ ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ, ἰῶδες χρῶμα. Τὸ καπνίζον ἐρυθρὸν νιτρικὸν ὀξὺ χρωματίζει τὰς ἀλευκάστους ἶνας τοῦ λίνου τούτου ἐρυθρὰς ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς λελευκασμένας· αἱ ἶνες τοῦ λίνου τῆς Ζηλανδίας διακρίνονται τοῦ κοινοῦ λίνου καὶ τῆς καννάβεως, διότι ἐμβαπτιζόμεναι ἐπί τινα δευτερόλεπτα ἐντὸς ἀραιοῦ διαλύματος φουξίνης (0,1 γραμ. ἐντὸς 1000 κυβ. ἑκ. ὕδατος) θερμανθέντος μέχρις 80° ἑ. εἶτα δὲ ἐξαγόμεναι καὶ ἀποπλυνόμεναι διὰ σαπωνούχου ὕδατος, ἐκεῖναι μὲν παραμένουσι κεχρωματισμέναι ἐρυθρῶς, τοὐναντίον δὲ αἱ ἶνες τοῦ κοινοῦ λίνου καὶ τῆς καννάβεως ἐμφαίνονται λευκαὶ ἢ τὴν φυσικὴν αὐτῶν χροιὰν ἔχουσαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ χιονώδης Βοιχμηρία φυτὸν τῆς Σινικῆς, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν παρέχει τὴν ἐν τῇ ἐμπορίᾳ φερομένην ὑφαντικὴν ὕλην ὑπὸ τὸ ὄνομα *πόαν τῆς Σινικῆς* (Chinagrass). Αἱ ἶνες αὐτῆς εἶναι κιτρινοπράσινοι καὶ λίαν στιλπναί, εὐκόλως λευκαινόμεναι καὶ χρωματιζόμεναι· διὰ τὴν στιλπνότητα δὲ αὐτῶν χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν ὑφασμάτων, ἐχόντων μὲν τὴν ὄψιν τῶν μεταξίνων, ἀλλὰ διακρινομένων τούτων εὐκόλως ἕνεκα τῆς μικρᾶς αὐτῶν ἀντοχῆς. Αἱ ἶνες τῆς Βοιχμηρίας χρώννυνται ἀπὸ τοῦ κυανοῦ μέχρι τοῦ ἐρυθροῦ διὰ ἰωδίου καὶ θειικοῦ ὀξέος.

Ἡ ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ Musa, *κάνναβις τῆς Μανίλης* (Abaca) σύγκειται ἐκ λευκῶν ἢ κιτρίνων ἰνῶν, ὧν αἱ λευκαὶ στίλβουσιν ὡς αἱ ἶνες τῆς μετάξης. Αἱ ἶνες τοῦ εἴδους τούτου τῆς καννάβεως προσλαμβάνουσι δι' ἰωδίου καὶ θειικοῦ ὀξέος χρυσοκίτρινον χρῶμα, ὑπὸ δὲ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου λαμβάνουσιν ἀσθενῆ κιτρίνην χροιάν.

Ζωϊκαὶ δὲ ὑφαντικαὶ ἶνες συνηθέσταται εἶναι τὸ *ἔριον* καὶ ἡ *μέταξα*.

Τὸ ἔριον (μαλλίον, γαλ. laine, γερμ. Wolle καὶ ἀγγλ. wool), προερχόμενον κυρίως ἐκ προβάτων ἀποτελεῖται ἐκ λεπιδωτῶν τριχῶν εὐκόλως συμπλεκομένων καὶ λίαν ἐλαστικῶν. Ἐκ τοῦ εἴδους δὲ καὶ τῆς διαίτης τῶν προβάτων ἐξαρτᾶται ἡ λεπτότης καὶ τὸ μαλακὸν τῶν τριχῶν τοῦ ἐρίου· ἄριστον βραχύτριχον ἔριον παρέχει τὸ μερινὸν πρόβατον.

Τὸ ἀκατέργαστον ἔριον περιέχει καὶ συστατικὰ ἰδρῶτος καὶ λιπαρᾶς οὐσίας, ἅτινα ἀφαιροῦνται διὰ τῆς μεθ' ὕδατος σαπωνούχου πλύσεως. Τὸ ἔριον συνίσταται κυρίως ἐξ ὀργανικῆς τινος ἀζωτούχου καὶ θειούχου οὐσίας, ἥτις καλεῖται *κερατίνη* καὶ εἶνε διαλυτὴ ἐν τοῖς διαλύμασι τῶν καυστικῶν ἀλκαλίων. Ἀραιὰ ὀξέα ἐλάχιστον ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τὸ ἔριον, τὸ δὲ χλώριον καταστρέφει τὸ ἔριον, ἕνεκα δὲ τούτου καὶ δὲν χρησιμεύει πρὸς λεύκανσιν αὐτοῦ.

Ἔριον προσομοιάζον τῷ προβατείῳ εἶνε καὶ τὸ τῆς καμηλόκιγος τῆς νοτίου Ἀμερικῆς (Alpaka), τὸ τῆς αἰγὸς τῆς Ἀγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κόρας (Mohair), τὸ τῆς αἰγὸς τῆς Κασχεμίρης (Kashmir), τὸ τῆς προβατοκαμήλου (Vigogne), τὸ τῶν αἰγάγρων, τὸ τῆς Λάμας κ. τ. λ.

Τὸ ἔριον εἶνε θριξ ὠργανωμένη καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐντεριώνης καὶ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἀπαρτιζομένου ἐκ λεπτῶν λεπίων· τοῖς λεπίοις τῆς τριχὸς τοῦ ἐρίου ὀφείλεται ἡ τραχύτης, ἣν ἔχει ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐξ ἐρίου τριχώματος, ἧς ἕνεκα τὸ ἔριον τριβόμενον, πιεζόμενον καὶ συνθλιβόμενον τῇ συνεργίᾳ μάλιστα θερμότητος καὶ ὑγρασίας μετατρέπεται εἰς *πίλημα* (κετσέν).

Ἐκ τοῦ εἴδους δὲ τοῦ ζώου τοῦ παρέχοντος τὸ ἔριον ἐξαρτᾶται τὸ πολὺ ἢ ὀλίγον βοστρύχωμα (κατζάρωμα), καὶ τὸ πάχος τῶν τριχῶν αὐτοῦ· τὰ παχύτερα εἴδη ἔχουσι πάχος $^1/_{10}$ τοῦ χιλιοστομέτρου, τὰ δὲ λεπτότερα $^1/_{100}$ τοῦ χιλιοστομέτρου, ἔτι δὲ τὰ μὲν λεπτότερα ἔρια ἔχουσι μικρὸν βοστρύχωμα, τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα κύματα ἔχουσιν ὕψος μόλις ἑνὸς χιλιοστομέτρου· τῶν παχυτέρων δὲ τὸ βοστρύχωμα εἶνε μεγαλείτερον καὶ τὸ ὕψος τοῦ κύματος αὐτῶν φθάνει ἐνίοτε καὶ μέχρι τῶν τριῶν χιλιοστομέτρων.

Ἡ ἀξία τοῦ ἐρίου δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς λεπτότητος καὶ τοῦ βοστρυχώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ μαλακοῦ καὶ τοῦ ἰσοπαχοῦς, τῆς στερεότητος, τῆς εὐκαμψίας, τῆς ἐλαστικότητος, τοῦ χρώματος, τῆς στιλπνότητος καὶ τοῦ μήκους τῶν τριχῶν αὐτοῦ. Τὸ ἔριον, οὗτινος ἡ θριξ διαταθεῖσα ἔχει μῆκος τοὐλάχιστον ἐννέα ἑκατοστομέτρων, καλεῖται *ἔριον μακρότριχον*, χρησιμεύει δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν λείων καὶ λεπτῶν ὑφασμάτων, ἔτι δὲ καὶ εἰδῶν τινῶν τῆς πλεκτικῆς· τὰ βραχυτέραν τρίχα ἔχοντα *ἔρια* καλοῦνται *βραχύτριχα*, καταναλισκόμενα ἰδίᾳ πρὸς κατασκευὴν παχέων ὑφασμάτων. Ἔριον θανόντων ζώων εἶναι πολὺ κατωτέρας ποιότητος τοῦ ἐκ τῶν ζώντων.

Εἶδος ἐρίου κατὰ μεγάλα ποσὰ σήμερον χρησιμοποιούμενον ἔν τε τῇ κλώσει τῶν ἐξ ἐρίου νημάτων καὶ ἐν τῇ ὑφάνσει τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων εἶνε τὸ προερχόμενον ἐκ παλαιῶν μαλλίνων ῥακῶν, ἅτινα δι' ὁρμοδίων μηχανημάτων κατασχιζόμενα καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατατιλλόμενα παρέχουσιν τὸ ἔριον τῶν ῥακῶν ἢ τὸ τεχνητὸν ἔριον· διακρίνουσι δὲ καὶ τούτου δύο εἴδη τὸ *βραχύτριχον*, τὸ ἐκ ῥακῶν παχέων ὑφασμάτων λαμβανόμενον καὶ τὸ *μακρότριχον* τὸ προερχόμενον ἐκ ῥακῶν λεπτῶν καὶ πλεκτῶν ὑφασμάτων. Τὸ τεχνητὸν ἔριον ἐπεξεργάζεται ἐν ἐνώσει πάντοτε μετὰ νέου ἐρίου ἢ βάμβακος· ἐπειδὴ ὅμως εἶνε σχετικῶς εὔθρυπτον, ἡ διάρκεια τῶν ἐκ τούτου ὑφασμάτων εἶναι βραχεῖα. Μέγα δὲ μέρος τεχνητοῦ ἐρίου χρησιμοποιεῖται πρὸς νόθευσιν τοῦ καλοῦ ἐρίου καὶ ἰδίᾳ τοῦ μεταποιουμένου εἰς τὰ παχέα μάλλινα ὑφάσματα.

Ἡ *μέταξα*, (γαλ. Soie, γερμ. seide, ἀγγλ. silk), ἡ εὐγενεστέρα τῶν ὑφαντικῶν ὑλῶν, ἀποτελεῖται ἐκ λεπτοῦ καὶ στερεοῦ νήματος, ἐξ οὗ κατασκευάζουσιν εἴδη τινὰ ἐντόμων τὸ θυλάκιον (κουκούλιον), δι' οὗ προφυλάσσονται τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιδράσεων καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων μεταμορφοῦνται οἱ σκώληκες αὐτῶν εἰς χρυσαλίδας. Τὸ κάλλιστον δὲ εἶδος αὐτῆς προέρχεται ἐκ τοῦ τῆς μωρέας μεταξοσκώληκος (Bombyx Mori) τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς Σινικῆς καὶ διατρεφομένου νῦν ἐν βομβυκοτροφείοις ἐν Ἰταλίᾳ, Ἱσπανίᾳ, Σινικῇ, Ἰαπωνίᾳ, Περσίᾳ, Γαλλίᾳ, Συρίᾳ, Ἰνδίᾳ, ἐν χώραις τῆς Μεσογείου, καὶ παρ' ἡμῖν, ὅπου εὐδοκιμεῖ ἡ καλλιέργια τοῦ δένδρου τῆς μωρέας. Ὁ σκώληξ περιυφαίνεται πρὸ τῆς μεταβολῆς αὐτοῦ εἰς χρυσαλίδα ἐντὸς βομβυκίου, ὅπερ ὑφαίνει ἐκ κλωστῆς μήκους χιλίων περίπου μέτρων καὶ πλέον, ἵνα δὲ ληφθῇ ἡ μέταξα, φονεύεται ἡ χρυσαλὶς μετὰ τὴν ἐντελῆ πλοκήν, μαλακύνεται τὸ θυλάκιον (κουκούλιον) ἐντὸς ὕδατος βραστοῦ καὶ ἀνελίσσεται ἡ μέταξα ἐκ τούτου παρέχουσα τὴν *ἀκατέργαστον μέταξαν*, ἥτις διὰ νέας ἐργασίας καθίσταται ἁρμοδία πρὸς ὕφανσιν, ὅτε καλεῖται *μέταξα κατειργασμένη*. Τὰ ἀπορρίμματα τῆς ἀνελίξεως τῶν βομβυκίων παρέχουσιν εὔωνα εἴδη μετάξης (Floret, Chappe). Αἱ ἶνες τῆς μετάξης ἀποτελοῦσιν ἓν ὅλον ἀδιάσπαστον, ἄνευ συνδέσμων, λεῖον, ἐλαστικόν, στιλπνὸν καὶ ἰσχυρὸν νῆμα, ὅπερ καμπτόμενον τρίζει.

Ἡ μέταξα συνίσταται ἐκ δύο διαφόρων ὀργανικῶν οὐσιῶν, τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἰτσίνης (μεταξοϊνικῆς) καὶ τῆς *μεταξοκόλλης* (μεταξικίνης), διαλυομένων ἐν διαλύμασι καυστικῶν καὶ ἀνθρακικῶν ἀλκαλίων καὶ προσβαλλομένων πως καὶ ὑπὸ ἀραιῶν ὀξέων. Ἡ *μίταξα* εἶναι ὕλη ὑγροσκοπική, διὸ καὶ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ συνήθως πρὸ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς προσδιορίζεται τὸ ἐν αὐτῇ ὕδωρ διὰ ξηράνσεως ἐν μικρῷ θαλάμῳ θερμοκρασίας 100°ε. Ἡ *μίταξα* κέκτηται μεγάλην δύναμιν ἀπορροφητικὴν χρωματιστικῶν οὐσιῶν, εἰς τοῦτο δ' ὀφείλει τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας χρώσεις, ἃς λαμβάνουσι τὰ ἐμπορεύσιμα εἴδη ταύτης. Ἐν τῇ ἐμπορίᾳ ἀπό τινων ἐτῶν φέρονται καὶ εἴδη *ἀγρίας μετάξης* (Jussur), προερχομένης ἐξ ἑτέρων εἰδῶν μεταξοσκωλήκων, ὧν τὰ θυλάκια ὑφαίνονται μὲν ἐκ πλειόνων κλωστῶν, ἀλλ' ἀκανονίστως, διὸ καὶ δὲν ἐκτυλίσσονται, χρησιμεύουσιν ὅμως τὴν σήμερον, διότι ἐπετεύχθη ἡ τε κλῶσις καὶ ἡ ὕφανσις καὶ βραχέων τῆς μετάξης νημάτων. Τὸ χρῶμα τῆς ἀγρίας μετάξης εἶνε σκοτεινόν, τὰ καλῶς δὲ κλωσθέντα αὐτῆς νήματα ἰσχυρότερα τῶν ἐκ τῆς συνήθους μετάξης. Ἡ *μέταξα* μεταποιουμένη εἰς ὑφάσματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νοθεύεται διὰ λίνου.

Ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις περιγραφεισῶν ὑφαντικῶν ὑλῶν διὰ τῆς ἀτράκτου ἢ διὰ κλωστικῶν τροχῶν ἢ καὶ διὰ τῶν τελειοποιηθεισῶν τὴν σήμερον κλωστικῶν μηχανῶν τῶν κλωστηρίων, κατασκευάζονται τὰ νήματα καὶ ἐκ τούτων διὰ τῶν χειροκινήτων ἢ τῶν μηχανοκινήτων ἱστῶν, ἤτοι τῶν ὑφαντικῶν ἐργαλείων, ὑφαίνονται ἐν τοῖς ὑφαντουργείοις τὰ διάφορα ὑφάσματα. Ἔτι δὲ καὶ ἡ πλεκτική, ἡ ἐνεργουμένη διὰ τῶν χειρῶν ἢ εἰδικῶν μηχανημάτων, παρέχει ὑφάσματα *πλεκτὰ* (σκάλτσαι), οἷα εἶνε αἱ φλανέλαι, οἱ πλεκτοὶ ἐσωδύται, τὰ περιπόδια, τὰ πλεκτὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ παρόμοια, ἅτινα κατασκευάζονται νῦν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ μηχανῶν.

Ἡ ἐν τοῖς ὑφάσμασι κλωστὴ ἡ μὲν κατὰ μῆκος ἐν τῷ ἱστῷ τιθεμένη καὶ τὸ μῆκος τοῦ ὑφάσματος ἀποτελοῦσα καλεῖται *στήμων* (στημόνι), ἡ δὲ διὰ τῆς κερκίδος (σαΐτας) κατὰ πλάτος τοῦ στή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σέρρες

μονος διερχομένη κατὰ τὴν ἐν τῷ ἱστῷ ὕφανσιν καὶ τὸ πλάτος τοῦ ὑφάσματος καταρτίζουσα καλεῖται *κρύκη* (ὑφάδι).

Τὰ ἐκ τῶν διαφόρων ὑφαντικῶν ὑλῶν κατασκευαζόμενα ὑφάσματα φέρουσι τὸ ὄνομα τῆς συνιστώσης αὐτὰ ὑφαντικῆς ὕλης, καλούμενα *ὑφάσματα λινᾶ, βαμβακερά, καννάβινα, ἐριοῦχα* καὶ *μεταξωτά*· κατὰ τὸ εἶδος δὲ τῆς ὑφάνσεως λέγονται *λεῖα, βελουδοειδῆ, χρυσθωτά, ποικιλτὰ, κρουστὰ* κ.τ.λ.

Τὰ ὑφάσματα δὲν κατασκευάζονται πάντοτε ὅλα ἐκ τῆς ὑφαντικῆς ὕλης, ἧς τὸ ὄνομα φέρουσιν, ἀλλὰ συνήθως προσμίγνυνται τούτοις κατὰ τὴν κλῶσιν τῶν νημάτων ἢ κατὰ τὴν ὕφανσιν αὐτῶν καὶ ἀλλότριαι ὑφάνσιμοι ἴνες ἢ κλωσταὶ κατωτέρας ἀξίας· τοιαῦται νοθεύσεις ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν διακρίνονται, δι' ἐπιμόνου ὅμως ἐρεύνης, τῇ βοηθείᾳ μάλιστα διαφόρων φυσικῶν καὶ χημικῶν μέσων, περὶ ὧν θέλομεν ἐν τοῖς ἑξῆς διαλάβῃ, εὐκόλως ἐξελέγχονται.

Μεταξὺ τῶν φυσικῶν μέσων τὸ ἀσφαλέστερον εἶνε τὸ *μικροσκόπιον*, ἀλλ' ἡ διὰ τούτου ἐξέτασις ἀπαιτεῖ ἐξάσκησίν τινα καὶ τελεῖται ὑπὸ 200—300 μεγεθύνσεις, πάντοτε ὅμως ἐν συγκρίσει πρὸς μικροσκοπικὰ παρασκευάσματα ἐγνωσμένης ἀγνῆς προελεύσεως. Πρὸ τῆς ἐξετάσεως δὲ τῶν νημάτων ὑφάσματός τινος ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, δέον τὸ ὕφασμα πρῶτον μὲν νὰ ἐκπλυθῇ καλῶς πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἐπιπροσθέτων τῆς ὑφάνσεως ὑλῶν, εἶτα δὲ νὰ χωρισθῶσι τὰ νήματα τοῦ στήμονος ἀπὸ τῶν νημάτων τῆς κρόκης καὶ κεχωρισμένως νὰ ἐξετασθῶσιν, ἐν ἀνάγκῃ διὰ βελόνης ἀποτιλλόμενα εἶτα διαβρεχόμενα ὑπὸ σταγόνος ὕδατος καὶ ἐπὶ τῆς μικροσκοπικῆς ὑάλου τιθέμενα πρὸς ἐξέτασιν. Ὅσάκις τὰ νήματα τοῦ ὑφάσματος εἶνε κεχρωματισμένα πρέπει πρὸ τῆς μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως νὰ ἀποχρωματισθῶσιν, ἀποχρωματίζονται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμβαπτιζόμενα ἐν ὕδατι περιέχοντι 5 % ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ὀλίγας σταγόνας διαλύματος λευκαντικῆς ἀσβέστου.

Αἱ *ἴνες τοῦ βάμβακος* ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ἐμφανίζονται ὡς ἴνες ταινιοειδεῖς περὶ ἑαυτὰς κατὰ μῆκος ἑλικοειδῶς συνεστραμμέναι. Ἡ ἐσωτερικὴ κοιλότης αὐτῶν εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἧττον εὐδιάκριτος καὶ πλατεῖα (σχ. 1). Διάλυμα ἰωδίου (1 μέρος ἰωδιούχου καλίου, 100 μέρη ὕδατος καὶ μικρὸν ποσὸν ἰωδίου) καὶ θειικὸν ὀξὺ (μῖγμα ἐκ τριῶν ὄγκων θειικοῦ ὀξέος, δύο ὄγκων γλυκερίνης καὶ ἑνὸς ὄγκου ὕδατος) χρωννύουσι τὰς ἴνας τοῦ βάμβακος διὰ κυανοῦ χρώματος.

Αἱ *ἴνες τοῦ λίνου* κυλινδρικαὶ καὶ λεῖαι, κατὰ μῆκος ἐγκλείουσι κοιλότητα στενὴν φέρουσαν ἐνιαχοῦ ἐγκάρσια διαφράγματα· ἡ κοιλότης αὕτη εἶνε στενωτέρα τῆς τῶν ἰνῶν τοῦ βάμβακος καὶ ὑπὸ μικρὰν μεγέθυνσιν φαίνεται ὡς στενὴ γραμμή. Αἱ ἴνες τοῦ λίνου ἀπολήγουσιν εἰς ἀποστενούμενον ἄκρον ἀμβλύ. (σχ. 2) Διάλυμα δὲ ἰωδίου καὶ θειικὸν ὀξὺ χρωννύουσι τὰς ἴνας τοῦ λίνου ὅπως καὶ τὰς τοῦ βάμβακος.

Σχ. 1.

Σχ. 2.

Σχ. 3.

Σχ. 4.

Αἱ *ἴνες τῆς καννάβεως* ὁμοιάζουσι πολὺ ταῖς τοῦ λίνου, διακρίνονται δὲ τούτων διὰ τῶν συνήθως διασχιζομένων αὐτῶν ἄκρων καὶ τῆς μεγαλειτέρας αὐτῶν δυσκαμψίας (σχ. 3)· ὑπὸ μεγάλην μεγέθυνσιν αἱ ἴνες τῆς καννάβεως φαίνονται φέρουσαι ῥαβδώσεις. Διὰ διαλύματος ἰωδίου καὶ θειικοῦ ὀξέος αἱ ἴνες τῆς καννάβεως χρώννυνται κυαναῖ καὶ κυανοπράσινοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἱ *τρίχες τοῦ ἐρίου* εἶνε κυλινδρικαὶ σωληνοειδεῖς κεκαλυμμέναι ὑπὸ κεραμοειδῶς τετοποθετημένων λεπίων, ἅτινα ὑπὸ μικρὰν μεγέθυνσιν φαίνονται ὡς ἀκανόνιστοι παρακείμεναι γραμμαὶ ἢ ῥωγμαί. (σχ. 4).

Τὰ *νήματα τέλος τῆς μετάξης* συνίστανται ἐκ στιλπνῶν διπλῶν ταινιοειδῶν νημάτων, ἄνευ ἐσωτερικῆς κοιλότητος, ὅπερ διακρίνει αὐτὰ εὐκόλως τῶν φυτικῶν ὑφαντικῶν ἰνῶν.(σχ. 5) Διάλυμα δὲ σακχάρου μετὰ θειικοῦ ὀξέος χρωματίζει τὰ νήματα τῆς μετάξης, ὡς καὶ τὰς τρίχας τοῦ ἐρίου, διὰ ῥοδίνης χροιᾶς.

Σχ. 5.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΦΥΤΙΚΩΝ ΙΝΩΝ

Πάντων τῶν ἐκ φυτικῶν ἰνῶν συνισταμένων ὑφασμάτων συνηθέστατα νοθεύονται τὰ λινᾶ, ὧν ἡ ἀξία ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς λεπτότητος καὶ τῆς πυκνότητος αὐτῶν.

Ἡ τῶν ὑφασμάτων λεπτότης ἐξελέγχεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νημάτων τῶν περιεχομένων ἐν τεμαχίῳ ὑφάσματος ὡρισμένων διαστάσεων καὶ προσδιορίζεται διὰ *τοῦ ὑφασματοσκοπίου*, ὅπερ εἶνε μικρὸς φακὸς συνηνωμένος μετὰ πλακὸς ὀρειχαλκίνης ἐχούσης ὀπὴν ἐν τῷ μέσῳ διαστάσεων ἑνὸς τετραγωνικοῦ ἑκατοστομέτρου(σχ. 6).

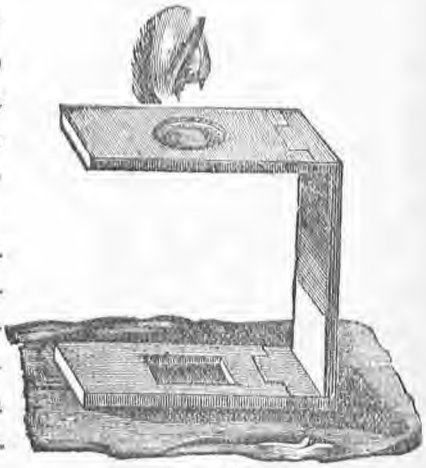

Σχ. 6.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ τὴν ὀπὴν φέρουσα πλάξ τίθεται ἐπὶ τοῦ ἐξεταζομένου ὑφάσματος, διὰ δὲ τοῦ ὑπεράνω αὐτῆς φακοῦ ἀριθμοῦνται τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ τετραγώνῳ νήματα. Τὰ λεπτότερα τῶν ὑφασμάτων εἶνε τὰ περιέχοντα ἐν ἑνὶ τετραγωνικῷ ἑκατοστομέτρῳ τὸν μεγαλείτερον ἀριθμὸν νημάτων κρόκης καὶ στήμονος.

Ἡ πυκνότης τῶν ὑφασμάτων ἐλέγχεται διὰ τῆς ἀπέναντι τοῦ φωτὸς ἐξετάσεως τοῦ ὑφάσματος, ἔτι δὲ καὶ διὰ τῆς ἁφῆς, ἀκριβέστερον ὅμως διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ βάρους ἰσομεγέθων καὶ ἰσοπαχῶν τεμαχίων τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν ὑφασμάτων· τὰ σχετικῶς βαρύτερα τῶν ὑφασμάτων εἶνε καὶ τὰ πυκνότερα.

Τὰ λινᾶ ὑφάσματα νοθεύονται συνήθως διὰ βάμβακος, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν στήμονα ἢ τὴν κρόκην τοῦ ὑφάσματος, ἐνίοτε δὲ περιέχεται εἰς ἀμφότερα, ὅπερ ὅμως σπανίως συμβαίνει, διότι δυσκόλως κατορθοῦται ἡ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτουμένη πρόκλωσις τοῦ λίνου μετὰ τοῦ βάμβακος.

Πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς νοθείας ταύτης πλύνεται καλῶς τὸ ὕφασμα μετὰ θερμοῦ ὕδατος περιέχοντος 2 % ἀνθρακικοῦ νατρίου (σόδας) καὶ ὀλίγον σάπωνα, εἶτα δὲ μεθ' ὕδατος ἐνέχοντος 2 % ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, ἵνα ἀποχωρισθῶσιν αἱ ἐπιπρόσθετοι κατὰ τὴν ὕφανσιν οὐσίαι (ἄμυλον, κόλλα, κηρός, παραφίνη), ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἀποχρώννυται τὸ ὕφασμα δι' ἐμβαπτίσεως ἐντὸς ὕδατος περιέχοντος 5 % ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί τινας σταγόνας διαλύματος λευκαντικῆς ἀσβέστου ἢ ἐντὸς ὕδατος προαναμιχθέντος μετ' ἰσοπλασίου χλωριούχου ὕδατος καὶ τινων σταγόνων ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκτίλλεται τὸ ὕφασμα κατὰ τὰ δύο αὐτοῦ ἄκρα μέχρι χιλιοστομέτρων τινῶν, ὅτε ὑποβάλλεται τὸ δεῖγμα εἰς τὰς ἑπομένας δοκιμασίας.

α') Ἐμβαπτίζεται τεμάχιον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δείγματος ἐντὸς καινοῦ ἐλαίου, οὗτινος τὸ πλεονάζον μέρος ἀποχωρίζεται πιεζομένου τοῦ δείγματος μεταξὺ χάρτου ἀπορροφητικοῦ. Αἱ ἶνες τοῦ λίνου ἐλαιωθεῖσαι καθίστανται διαφανεῖς, ὅπως ὁ ἐλαιωθεὶς χάρτης, τοὐναντίον δὲ αἱ ἶνες τοῦ βάμβακος παραμένουσιν ἀδιαφανεῖς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐὰν τὸ ἐλαιωθὲν τοῦτο δεῖγμα τοῦ ὑφάσματος τεθῇ ἐπὶ μέλανος χάρτου καὶ διὰ φακοῦ ἐξετασθῇ, φαίνεται, ἐὰν ἔχῃ τὸν στήμονα ἐκ λίνου καὶ τὴν κρόκην ἐκ βάμβακος ἢ τἀνάπαλιν, ὡς τὸ πινάκιον τοῦ ζατρικίου, διότι μόνον διὰ τῶν ἰνῶν τοῦ λίνου διαφαίνεται τὸ μέλαν χρῶμα τοῦ χάρτου. (σχ. 7).

β΄.) Ἕτερον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δείγματος τεμάχιον προπλυθὲν καὶ καλῶς ξηρανθὲν ἐμβαπτίζεται, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς λεπτότητος τοῦ ὑφάσματος, ἐπὶ ἥμισυ μέχρι δύο λεπτῶν τῆς ὥρας ἐντὸς ἀγγλικοῦ πυκνοῦ θειικοῦ ὀξέος (**E. B.=1,83 ἢ 66° Baumé**), μεθ' ὃ ἐξάγεται καὶ ἐμβαπτίζεται εἰς καθαρὸν ὕδωρ, ἐν ᾧ ἀφίεται ἐπί τινας στιγμὰς ἥρεμον, εἶτα προστριβόμενον μεταξὺ τῶν δακτύλων ἐκπλύνεται καλῶς, μετὰ δὲ τὴν ἐντελῆ αὐτοῦ ἔκπλυσιν ἐμβαπτίζεται καὶ ἐν ὕδατι περιέχοντι ὀλίγην καυστικὴν ἀμμωνίαν, μετὰ τοῦτο δὲ ἐξαγόμενον καὶ καλῶς ἐκπιεζόμενον ξηραίνεται. Τὸ θειικὸν ὀξὺ καθιστᾷ τὰς ἴνας τοῦ βάμβακος εὐδιαλύτους ἐν ὕδατι, δι' οὗ ἐξαρανίζονται αὗται προστριβόμεναι ἐν αὐτῷ καὶ ἐντελῶς ἀποπλυνόμεναι, ἐπ' ἐλάχιστον δὲ προσβάλλει τὰς ἴνας τοῦ λίνου, ἐπομένως διὰ τῆς δοκιμασίας ταύτης εὐκόλως ἀνευρίσκεται ἡ συνύπαρξις βάμβακος ἐν λινοῖς ὑφάσμασι, διότι τὰ μὲν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ βάμβακος νήματα ἐξαρανίζονται, τὰ δὲ ἐκ συγκλώσεως λίνου καὶ βάμβακος νήματα λεπτότερα καθίστανται.

Σχ. 7.

Ἐὰν τὸ τεμάχιον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δείγματος ζυγισθῇ πρὸ τῆς δοκιμασίας, μετὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης ἀναζυγισθῇ, ἐν συνυπάρξει βάμβακος θὰ δείξῃ διαφορὰν βάρους, ἥτις θ' ἀνταποκρίνηται πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐν τῷ ληφθέντι καὶ ἀρχικῶς ζυγισθέντι δείγματι περιεχομένου βάμβακος· κατ' ἀκολουθίαν ἡ δοκιμασία αὕτη ἐπιτρέπει οὐ μόνον τὸν ποιοτικὸν ἀλλὰ καὶ τὸν ποσοτικὸν προσδιορισμὸν τοῦ βάμβακος ἐν τοῖς λινοῖς ὑφάσμασιν.

γ΄) Ἐντὸς 100 μερῶν οἰνοπνεύματος παρασκευάζεται διάλυμα

ἐνὸς μέρους φουξίνης, εἰς ὃ ἐμβαπτίζεται ἐπὶ τέσσαρα λεπτὰ τῆς ὥρας τεμάχιον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δείγματος, ὅπερ εἶτα ἐξάγεται καὶ πλύνεται δι' ὕδατος, μέχρι οὗ τὸ τελευταῖον τῆς ἐκπλύσεως ὕδωρ δὲν εἶνε πλέον κεχρωματισμένον, μετὰ δὲ τοῦτο ἐμβαπτίζεται τὸ δεῖγμα ἐπὶ ἓν μέχρι τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἐντὸς κοινῆς καυστικῆς ἀμμωνίας, δι' ἧς τὰ μὲν ἐκ βάμβακος νήματα ἀποχρώννυνται, τὰ δὲ ἐκ λίνου παραμένουσι ῥοδόχροα.

Αἱ προηγούμεναι δοκιμασίαι δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν, οὐ μόνον ἐπὶ λευκῶν λινῶν ὑφασμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεχρωματισμένων, δέον ὅμως πρὸ τῆς εἰς τὰς ἀνωτέρω δοκιμασίας ὑποβολῆς τούτων νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπόχρωσις τῶν ἰνῶν τοῦ ὑφάσματος κατὰ τὰ προρρηθέντα.

Γενικῶς δὲ ἐξεταζόμενα τὰ λινᾶ ὑφάσματα πρέπει νὰ συνίστανται ἐκ στρογγύλων καὶ ἰσοπαχῶν νημάτων μὴ διακοπτομένων ὑπὸ κόμβων καὶ ἡ ὕφανσις αὐτῶν νὰ ἔχῃ ἐφ' ὅλου τοῦ τεμαχίου τὴν αὐτὴν πυκνότητα.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκ φυτικῶν ἰνῶν ὑφασμάτων δέον νὰ ἀναζητῆται καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς ὑπαρξις τοῦ *χλωρίου* καὶ τῆς *ἀσβέστου*.

Τὸ *χλώριον* παραμένει αὐτοῖς ἐνίοτε ἐκ τῆς γενομένης διὰ χλωρίου λευκάνσεως τῶν ὑφασμάτων, ἡ δὲ *ἄσβεστος* ἐκ τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς πλύσιν αὐτῶν ἀσβεστίου γάλακτος ἢ ἐκ τῆς πρὸς παραγωγὴν τοῦ χλωρίου χλωριούχου ἀσβέστου.

Πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ *χλωρίου* βράζεται τεμάχιον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑφάσματος ἐντὸς ἀραιοῦ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου χημικῶς καθαροῦ. Μετὰ τὸν βρασμὸν διηθεῖται τὸ ὑγρὸν καὶ εἰς τὸ διήθημα ἐμβάλλεται νιτρικὸν ὀξύ, μέχρι οὗ δοκιμαστικὸς κυανοῦς χάρτης τοῦ ἡλιοτροπίου διυγραινόμενος ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ γείνῃ ἐρυθρός, μετὰ τοῦτο εἰσάγεται ἐν τῷ ὑγρῷ διάλυμα νιτρικοῦ ἀργύρου, δι' οὗ ἐν ὑφάσμασιν ἐνέχουσι χλώριον παράγεται θόλωμα λευκὸν διαλυόμενον ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ.

Πρὸς ἀνερεύνησιν δὲ τῆς *ἀσβέστου*, τεμάχιον τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑφάσματος ἐμβαπτιζόμενον εἰς ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ προαραιωθὲν διὰ πολλοῦ ὕδατος κατεργάζεται ἐν αὐτῷ, εἶτα διηθεῖται τὸ ὑγρὸν καὶ προστίθεται τῷ ἀπηθήματι ἐν ἀρθονίᾳ καυστικὴ ἀμμωνία, εἶτα δὲ διάλυμα ὀξαλικοῦ ἀμμωνίου· ἡ ἐν τοῖς ὑφάσμασιν ὕπαρξις τῆς ἀσβέστου δηλοῦται διὰ τῆς παραγωγῆς λευκοῦ ἰζήματος.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκ φυτικῶν ἰνῶν ὑφασμάτων πρέπει πάντοτε νὰ προσδιορίζηται καὶ τὸ ποσὸν τῶν *ἐπιπροσθέτων* κατὰ τὴν ὕφανσιν καὶ μετ' αὐτὴν ἀλλοτρίων *οὐσιῶν*, διότι τοῦτο συνήθως μὲν ἀνέρχεται εἰς 30—40 % ἐνίοτε δὲ φθάνει καὶ μέχρι τῶν 50—60 % Πρὸς τοῦτο δὲ τεμάχιον ὑφάσματος ζυγίζεται ἀκριβῶς, μεθ' ὃ ἐμβαπτίζεται ἐπὶ 10 λεπτὰ ἐντὸς ὕδατος περιέχοντος 2 % ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ μικρόν τι ποσὸν σάπωνος, εἶτα ἐξάγεται καὶ πλύνεται καλῶς ἐν ὕδατι ζέοντι, μετὰ τοῦτο ἐμβαπτίζεται ἐπὶ 5—10 λεπτὰ ἐντὸς ὕδατος χλιαροῦ ἐνέχοντος 2 % ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος· ἐκ τούτου δὲ ἐξαγόμενον τὸ τεμάχιον πλύνεται διὰ πολλοῦ ὕδατος, ξηραίνεται καὶ ἐκ νέου ζυγίζεται· τὸ βάρος δὲ καθ' ὃ ἠλαττώθη τὸ ἀρχικὸν τεμάχιον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ βάρος τῶν ἐν τῷ δοκιμασθέντι τεμαχίῳ τοῦ ὑφάσματος ἐπιπροσθέτων τῆς ὑφάνσεως ὑλῶν.

Νῦν ἐν τοῖς ὑφαντηρίοις ἐμβάλλουσιν ἐνίοτε εἰς τὰ λινᾶ καὶ τὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα κόνιν ὀρυκτοῦ *θειικοῦ μαγνησίου*, δι' οὗ παρέχεται αὐτοῖς στιλπνότης. Ἡ τοιαύτη σύμμιξις ἀνευρίσκεται διὰ κατεργασίας τεμαχίου ὑφάσματος ἐν θερμῷ ἀπεσταγμένῳ ὕδατι καὶ διὰ διηθήσεως. Ἐν μέρει δέ τινι τοῦ ἀπηθήματος τῇ προσθήκῃ διαλύματος χλωριούχου βαρύου παράγεται λευκὸν θόλωμα, ἐν ἑτέρῳ δὲ μέρει αὐτοῦ, τῇ προσθήκῃ καυστικῆς ἀμμωνίας καὶ ὀλίγου διαλύματος φωσφορικοῦ νατρίου, παράγεται ἐπίσης λευκὸν θόλωμα, ὅταν τὸ πρὸς ἐξέτασιν ληφθὲν τεμάχιον τοῦ ὑφάσματος περιέχῃ θειικὸν μαγνήσιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Συντήρησις ὑφασμάτων ἐκ φυτικῶν ἰνῶν.

Τὰ λινᾶ ὑφάσματα καὶ μάλιστα τὰ λελευκασμένα, ἐν ὑγρασίᾳ διατηρούμενα ταχέως καλύπτονται ὑπὸ κιτρίνων κηλίδων, ἕνεκεν ἀρχομένης ἀλλοιώσεως, ὀφειλομένης κυρίως ταῖς ἀποσυνθέσεσι τῶν προστιθεμένων κατὰ τὴν ὕφανσιν τῶν ὑφασμάτων ἀμυλωδῶν καὶ κολλωδῶν οὐσιῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης δέον ὅπως τὰ λινᾶ ὑφάσματα κατατίθενται ξηρὰ καὶ συντηρῶνται ἐν ξηρασίᾳ καὶ τόποις ἐστερημένοις καὶ τῆς ἐλαχίστης ὑγρασίας. Κατὰ δὲ τὸ θέρος πρέπει νὰ ἀερίζωνται συχνάκις καὶ νὰ ἐξαπλῶνται ἐκτιθέμενα ἐν τῷ ἀέρι, ὅταν δὲ τυχαίως πως ὑγρανθῶσι, πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ταχέως ἡ ξήρανσις αὐτῶν διὰ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ἐξαπλώσεως. Τὰ λινᾶ ὑφάσματα οὐδέποτε τοποθετοῦνται πλησίον τοίχων, οὐδὲ συμπιέζονται κατὰ τὴν ἐπισώρευσιν, ἵνα μὴ παρεμποδίζηται ἡ δίοδος τοῦ ἀέρος. Τὸ μέρος τῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ ἐπισωρεύονται ταῦτα, δέον νὰ εἶνε τὸ σχετικῶς ξηρότερον, καὶ εἰ δυνατὸν νὰ προσβάλληται ὥρας τινὰς τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Αἱ αὐταὶ προφυλάξεις τηροῦνται καὶ διὰ τὰ βαμβακερὰ καὶ καννάβινα ὑφάσματα καὶ τὰ ἐκ τούτων εἴδη.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΖΩΙΚΩΝ ΙΝΩΝ.

Ἡ σπουδαιοτέρα τῶν ζωϊκῶν ἰνῶν εἶναι τὸ ἔριον, ὅπερ ἐπεξεργάζεται ἀναμιγνυόμενον ὡς τὰ πολλὰ μετὰ φυτικῶν ἰνῶν, σπανιώτερον δὲ καὶ μετὰ τεχνητοῦ ἐρίου· τὴν σήμερον σχεδὸν ἀπαραίτητος θεωρεῖται ἡ μετ' αὐτοῦ ἀνάμιξις μικροῦ ποσοῦ βάμβακος, διότι κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν διευκολύνεται δι' αὐτοῦ ἡ κλῶσις καὶ ὕφανσις τοῦ ἐρίου. Ἡ ἑτέρα ὑφάνσιμος ζωϊκὴ ὕλη ἡ μέταξα, ἐπεξεργαζομένη νῦν ἐπίσης νοθεύεται μετὰ φυτικῶν ἰνῶν ἢ καὶ ἐρίου. Ἐὰν δὲ αἱ ξέναι αὗται προσμίξεις ὑποδεικνύωνται παρὰ τοῦ πωλητοῦ, δὲν θεωροῦνται ὡς νοθεύσεις, ἄλλως πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς τοιαῦται καὶ ἐξελέγχονται ὡς ἐξῆς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πρὸ πάσης ἐξελέγξεως πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τῶν ὑφασμάτων αἱ ἐπιπρόσθετοι τῆς ὑφάνσεως ὕλαι καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀποχρωσθῶσι ταῦτα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν ἐφαρμοσθέντα καὶ ἐν τῇ ἐξελέγξει τῶν λινῶν ὑφασμάτων (ἴδε σελ. 17).

Γενικῶς αἱ ζωϊκαὶ ὑφαντικαὶ ἶνες διακρίνονται τῶν φυτικῶν διὰ τῶν ἑπομένων δοκιμασιῶν.

α') Νῆμα τοῦ ἐξεταζομένου δείγματος καίεται διαταθὲν πρὸ τῆς φλογὸς κηρίου· ἐὰν τὸ νῆμα συνίσταται ἐκ φυτικῶν ἶνῶν, καίεται εὐχερῶς καὶ μετὰ ζωηρότητος καὶ ἀπομακρυνόμενον τῆς φλογὸς ἐξακολουθεῖ καιόμενον καὶ καταλείπει μικρόν τι ποσὸν τέφρας, κατὰ τὴν καῦσιν δὲ διαχέει τὴν τοῦ καιομένου χάρτου ὀσμήν, τοὐναντίον, ἐὰν ζωϊκαὶ ἶνες ἀποτελῶσι τὸ νῆμα, δυσκόλως καίεται τοῦτο καὶ μόνον ἐπὶ τῆς φλογὸς κρατούμενον, τὸ δὲ καὶν ἄκρον τοῦ νήματος μετατρέπεται εἰς σπογγῶδες στιλπνὸν καὶ μαλακὸν ἐξ ἄνθρακος ὑπόλειμμα, δυσκόλως ἀποτεφρούμενον, καὶ ἄφθονον τέφραν καταλεῖπον· κατὰ τὴν καῦσιν δὲ τοῦ νήματος ἀναδίδεται ἡ τῆς καιομένης τριχὸς ἢ τῶν καιομένων πτερῶν δυσάρεστος ὀσμή.

Σχ. 8.

β') Ἐντὸς δοκιμαστικοῦ σωλῆνος θερμαινόμεναι μετὰ μικρᾶς ποσότητος ἐσβεσμένης ἀσβέστου αἱ ὑπὸ ἐξέτασιν ἶνες παράγουσιν, ἐὰν μὲν ὦσι ζωϊκαί, ἀτμοὺς μεταβάλλοντας τὸν ἐρυθρὸν χάρτην τοῦ ἡλιοτροπίου εἰς κυανοῦν, ἐὰν δὲ φυτικαί, παρέχουσιν ἀτμοὺς ἐρυθραίνοντας τὸν κυανοῦν χάρτην τοῦ ἡλιοτροπίου. (σχ. 8)

γ') Τὸ *νιτρικὸν ὀξὺ* (aqua forte, E. B. 1, 2—1, 3) ἢ τὸ ἐν ὕδατι διάλυμα τοῦ *πικρικοῦ ὀξέος* συμβραζόμενα μετὰ τῶν ὑπὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐξέτασιν ἰνῶν δὲν χρωματίζουσι μὲν τὰς φυτικὰς ἴνας, παρέχουσιν ὅμως ταῖς ζωϊκαῖς κιτρίνην χροιάν.

δ') Διάλυμα ἐν ὕδατι ἐνέχον 8 % *καυστικοῦ νάτρου*, ἢ κάλλεως, συμβραζόμενον μετὰ τῶν δοκιμαζομένων ἰνῶν διαλύει μὲν τὰς ζωϊκὰς ἀλλὰ καταλείπει ἀδιαλύτους τὰς φυτικὰς τὰς μὴ ἀλλοιουμένας δι' αὐτοῦ ἢ κατ' ἐλάχιστον. Ἡ δοκιμασία αὕτη δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ποσοτικὸν προσδιορισμὸν τῶν φυτικῶν ἰνῶν τῶν περιεχομένων ἐν μαλλίνῳ τινὶ ὑφάσματι, ἀρκεῖ τὸ πρὸς δοκιμασίαν δεῖγμα νὰ ζυγισθῇ πρὸ τῆς ἐμβαπτίσεως ἐν τῷ διαλύματι τοῦ καυστικοῦ νάτρου μετὰ δὲ τὸν βρασμὸν αὐτοῦ, ἀφ' οὗ καλῶς διὰ πολλοῦ ὕδατος ἀποπλυθῇ καὶ ξηρανθῇ, ἐκ νέου ζυγισθῇ· ἡ διαφορὰ τοῦ βάρους τῶν δύο ζυγίσεων ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ βάρος τῶν ἐν τῷ ληφθέντι δείγματι ζωϊκῶν ἰνῶν. Ἑτέρα μέθοδος πρὸς ποσοτικὸν προσδιορισμὸν φυτικῶν ἰνῶν ἐν μαλλίνοις ὑφάσμασιν ἐκτελεῖται διὰ βρασμοῦ τοῦ προζυγισθέντος δείγματος τοῦ ὑφάσματος ἐπὶ τεσσαράκοντα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐντὸς διαλύματος περιέχοντος ἓν μέρος μαγειρικοῦ ἅλατος, ἓν μέρος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ πέντε μέρη ὕδατος. Τὸ διάλυμα τοῦτο ἀλλοιοῖ οὕτω τὰς φυτικὰς ἴνας, ὥστε δύνανται αὗται ἀποτριβομένου τοῦ δείγματος καὶ διὰ πολλοῦ ὕδατος ἀποπλυνομένου νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἐντελῶς ἐκ τοῦ ὑφάσματος. Τὸ οὕτω ἀποτριβὲν καὶ καλῶς ἀποπλυθὲν δεῖγμα ζυγιζόμενον ἐκ νέου παρέχει διαφορὰν βάρους ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸ βάρος τῶν ἐν τῷ ὑφάσματι φυτικῶν ἰνῶν.

Εἰδικώτερον δὲ δύνανται αἱ ζωϊκαὶ ἴνες τοῦ ἐρίου καὶ τῆς μετάξης, ἀφοῦ βεβαιωθῇ διὰ τῶν προηγουμένων ἡ ζωϊκὴ προέλευσις αὐτῶν(1) νὰ διακριθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῶν ἑπομένων χημικῶν ἀντιδραστηρίων.

(1) Κατὰ τὰς ἑπομένας δοκιμασίας τὰς τελουμένας πρὸς διάκρισιν τοῦ ἐρίου ἀπὸ τῆς μετάξης, δέον αἱ ὕλαι αὗται νὰ ὦσιν ἀμιγεῖς φυτικῶν ἰνῶν, διότι ἄλλως δύναται νὰ παραπλανηθῇ ἡ ἔρευνα. Οὕτω λ. χ. ἐπειδὴ αἱ φυτικαὶ ἴνες δι' ἁπλῆς ἐμβαπτίσεως ἐν τῷ ὑδροχλωρικῷ ὀξεῖ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α') *Δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος*, δι' οὗ αἱ μὲν ἴνες τοῦ ἐρίου ἐλάχιστον ἢ καὶ οὐδόλως προσβάλλονται, αἱ δὲ τῆς μετάξης διαλύονται.

β') Διὰ διαλύματος *βασικοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου* (Ε. Β. 1, 69 λαμβανομένου διὰ θερμάνσεως 1000 μερῶν χυτοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου, 40 μερῶν ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου καὶ 850 μερῶν ἀπεσταγμένου ὕδατος), δι' οὗ ἡ μὲν μέταξα διαλύεται, τὸ δὲ ἔριον παραμένει ἀδιάλυτον. Τὸ διάλυμα τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ποσοτικὸν προσδιορισμὸν τοῦ περιεχομένου ἐρίου ἐν μεταξίνῳ τινὶ ὑφάσματι, ἀρκεῖ πρὸ μὲν τῆς ἐμβαπτίσεως νὰ ζυγισθῇ τὸ δεῖγμα μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ διαλύματι κατεργασίαν ν' ἀποτριβῇ δεόντως καὶ καλῶς νὰ ἐκπλυθῇ, εἶτα δὲ νὰ ξηρανθῇ καὶ ἐκ νέου ζυγισθῇ· ἡ διαφορὰ τοῦ βάρους τῶν δύο ζυγίσεων παρέχει τὸ βάρος τοῦ ποσοῦ τῆς διαλυθείσης μετάξης.

γ') Διὰ διαλύματος *ὀξειδίου τοῦ μολύβδου* ἐντὸς *καυστικοῦ νάτρου* (λαμβανομένου διὰ βρασμοῦ λιθαργύρου μετὰ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου ἢ διὰ προσθήκης καυστικοῦ νάτρου ἐν διαλύματι ὀξικοῦ μολύβδου μέχρι διαλύσεως τοῦ ἀρχικῶς παραχθέντος ἰζήματος), δι' οὗ τὸ μὲν ἔριον ἐμβαπτιζόμενον μελανοῦται, ἡ δὲ μέταξα παραμένει ἄχρους. Ἡ δοκιμασία αὕτη τελεῖται ἐπὶ μὴ κεχρωσμένων ὑφαντικῶν ἰνῶν.

δ') Διὰ διαλύματος *ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ* (λαμβανομένου δι' ἀναμίξεως ἀμμωνιούχου διαλύματος θειικοῦ χαλκοῦ μετὰ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου, διηθήσεως τοῦ ἰζήματος καὶ διαλύσεως τούτου ἐντὸς δεκαπέντε μερῶν καυστικῆς ἀμμωνίας) δι' οὗ τὸ μὲν ἔριον δὲν διαλύεται, τοὐναντίον δ' ἡ μέταξα.

δὲν προσβάλλονται ἢ ἐλάχιστον, ἐν δὲ τῷ διαλύματι τοῦ βασικοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου δὲν διαλύονται, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τρίχες ἐρίου· καὶ τἀνάπαλιν ἐπειδὴ αἱ αὐταὶ δὲν μελανοῦνται ἐν ἀλκαλικῷ διαλύματι ἐνώσεων τοῦ μολύβδου, διαλύονται δὲ ἐν τῷ ἐν καυστικῇ ἀμμωνίᾳ διαλύματι τοῦ ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς νήματα μετάξης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπὶ τῶν προηγουμένων ἐπιδράσεων τῶν διαφόρων χημικῶν μέσων ἐπὶ τὰς κυριώδεις ὑφαντικὰς ὕλας βασίζεται μέθοδος, δι' ἧς δύναται νὰ προσδιορισθῇ κατὰ ποσὸν ἡ μέταξα, τὸ ἔριον καὶ ὁ βάμβαξ, ὅταν συνυπάρχωσιν ἐν συμμίκτῳ ὑφάσματι. Ἐπὶ τούτῳ τέμνονται τέσσαρα τεμάχια τετραγωνικὰ ἐκ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν προξηρανθέντος εἰς 100° ἐ. ὑφάσματος, βάρους ἕκαστον δύο γραμμαρίων. Τὸ μὲν βράζεται ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐντὸς 200 κυβ. ἑκ. ὕδατος περιέχοντος 3 % ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, οὕτω δὲ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ ὑφάσματος αἱ ἐπιπρόσθετοι τῆς ὑφάνσεως ὕλαι, μεθ' ὃ πλύνεται τοῦτο καλῶς καὶ ξηραίνεται. Ἕτερον τεμάχιον ἐμβαπτίζεται ἐπὶ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας ἐν ζέοντι διαλύματι βασικοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου (E. B. 1. 69), δι' οὗ διαλύεται ἡ μέταξα, μεθ' ὃ ἐξαγόμενον τὸ δεῖγμα πλύνεται καλῶς δι' ὕδατος ὀξυνισθέντος διὰ σταγόνων ὀξέος τινός, εἶτα διὰ πολλοῦ καθαροῦ ὕδατος καὶ τέλος ξηραίνεται. Ἕτερον τεμάχιον ἐμβαπτίζεται ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐν ζέοντι διαλύματι καυστικοῦ νάτρου (8 %), εἶτα ἐξάγεται, πλύνεται καλῶς καὶ ξηραίνεται. Τὸ τέταρτον δὲ τῶν τεμαχίων ἀνέπαφον τίθεται μετὰ τῶν προηγουμένως ὡς ἀνωτέρω κατεργασθέντων δειγμάτων ἐντὸς ἀεροθερμαντῆρος (100° ἐ.) πρὸς ξήρανσιν, μεθ' ἣν ἐξαγόμενα τὰ τεμάχια ζυγίζονται ἕκαστον κατ' ἰδίαν. Τὸ ἀνέπαφον τεμάχιον θὰ ζυγίζῃ δύο γραμμάρια, τὸ τεμάχιον τὸ βρασθὲν μεθ' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ κατόπιν πλυθὲν εἶνε ἐλαφρότερον κατὰ τὸ βάρος τῶν ἐπιπροσθέτων τῆς ὑφάνσεως ὑλῶν. Τὸ τρίτον τεμάχιον τὸ ἐμβαπτισθὲν ἐν τῷ διαλύματι τοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου εἶνε ἐλαφρότερον κατὰ τὸ βάρος τῶν ἐπιπροσθέτων τῆς ὑφάνσεως ὑλῶν καὶ τὸ βάρος τῆς ἐν τῷ ὑφάσματι περιεχομένης μετάξης· τὸ δὲ βάρος τέλος τοῦ τετάρτου τεμαχίου ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ βάρος τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῷ ὑφάσματι φυτικῶν ἰνῶν καὶ ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει τοῦ βάμβακος. Αἱ παρατηρηθεῖσαι ἐπὶ τῶν διαφόρων τούτων τεμαχίων διαφοραὶ παρέχουσι κατ' ἀναλογίαν τὸ ποσὸν τῆς μετάξης τοῦ

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐρίου καὶ τοῦ βάμβακος τὸ περιεχόμενον ἐν τῷ ληφθέντι πρὸς ἐξέτασιν συμμίκτῳ ὑφάσματι.

Ἡ ἀναγνώρισις τῶν ξένων τοῦ ἐρίου ὑφανσίμων ἰνῶν, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ τεχνητοῦ ἐρίου ἐξαιρουμένου, καθίσταται εὐχερὴς καὶ διὰ τοῦ μικροσκοπίου, καθόσον οὐδεμία ἄλλη ὑφαντικὴ ἴς ἐμφαίνεται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἐρίου λεπιδωτοῦ περιβλήματος. (σχ. 9).

Σχ. 9.

Ἡ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἀναγνώρισις τοῦ τεχνητοῦ ἐρίου γίνεται δι' ἐξετάσεως τοῦ χρώματος τῶν παρατηρουμένων τριχῶν, διότι ὡς τὸ πολὺ τὸ τεχνητὸν ἔριον ἐν ὑφάσμασι μάλιστα εὐτελοῦς ποιότητος δὲν εἶνε κεχρωματισμένον, ἀλλ' ἔχει τὸ ἀρχικὸν τῶν ἐξ ὧν προῆλθε ῥακῶν χρῶμα, ὅπερ κατὰ τὴν πρόχειρον δι' ἀόπλου ὀφθαλμοῦ ἐξέτασιν δὲν διακρίνεται, καλυπτόμενον ὑπὸ ταῦ προεξέχοντος χρώματος τοῦ δείγματος, εὐχερῶς ὅμως ἀναγνωρίζεται τοῦτο κατὰ τὴν μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν· πρὸς δὲ ἡ θριξ τοῦ τεχνητοῦ ἐρίου φέρει σπάσματα καὶ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ἐμφαίνεται μετ' ἐκλεπτύνσεων ἐν πολλοῖς αὐτῆς μέρεσιν, εἶνε δὲ βραχυτέρα τῆς τοῦ νέου ἐρίου, ὡς τὰ πολλὰ δὲ ἐκ τῶν τριχῶν τοῦ τεχνητοῦ ἐρίου κατὰ τμήματα ἐλλείπουσι τὰ λέπια.

Ἡ ἐν τοῖς ὑφάσμασιν ὕπαρξις τεχνητοῦ ἐρίου δύναται νὰ ἐξευρεθῇ καὶ προχείρως σχιζομένου τεμαχίου τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑφάσματος ὑπεράνω φύλλου λευκοῦ χάρτου· ὑπάρχοντος ἐρίου τεχνητοῦ ἐν τῷ ὑφάσματι πολλαὶ βραχεῖαι τρίχες καταπίπτουσιν ἐπὶ τοῦ χάρτου, τοὐναντίον ἐπὶ ὑφάσματος συνισταμένου μόνον ἐκ νέου ἐρίου ὁ χάρτης μένει σχεδὸν καθαρός.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τεχνητοῦ ἐρίου δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς στερεότητος τῶν ἐξ ὧν συνίσταται τὸ ὕφασμα νημάτων ἢ καὶ μικρᾶς ἐκ τούτου ταινίας (ἴδε σελ. 30)· τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῆς ἐξετάσεως ταύτης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δύναται μὲν νὰ καταδείξῃ πλεόνασμα τεχνητοῦ ἐρίου ἐλαττουμένης ἐκ τούτου πολὺ τῆς στερεότητος τῶν νημάτων ἢ τῶν ταινιῶν τοῦ ὑφάσματος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ δηλώσῃ καὶ μικρὰ ποσὰ τεχνητοῦ ἐρίου ἀναμεμιγμένα μετὰ μεγάλων ποσῶν νέου ἐρίου, διότι ἐν τοιαύταις ὑφάσμασιν οὐδεμία σχεδὸν ἐλάττωσις στερεότητος παρατηρεῖται.

Ἐξέτασις ἐρεῶν.

Ὅταν τὰ ἐξ ἐρίου ὑφάσματα ἐκ τῆς μιᾶς ἢ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἐπιφανειῶν ἔχωσι χνοῶδες ἐπίστρωμα, δι' οὗ καθίστανται ἀόρατα τὰ νήματα τοῦ ὑφάσματος, καλοῦνται *ἐρέαι* (τσόχαι).

Αἱ ἐρέαι εἴτε ὑφαίνονται ἐκ νημάτων κλωσθέντων ἀπὸ βεβαμμένων ἐρίων, εἴτε ὑφανθεῖσαι ἐκ λευκῶν νημάτων βάφονται μετὰ τὴν ὕφανσιν. Αἱ ἐξ ἐρίων βεβαμμένων ἐρέαι ἔχουσι στερεότερον χρωματισμόν, διότι πρὸς βαφὴν τοῦ ἐρίου χρησιμοποιοῦνται καλῆς ποιότητος χρώματα, ἵνα ἀντέχωσι ταῦτα ἐν ταῖς ἐπεξεργασίαις τῆς ὑφάνσεως· τοιαῦται ἐρέαι ἔχουσι τὰς κατὰ μῆκος παρυφὰς (τσιμοῦχας) μετὰ διαφόρου χρωματισμοῦ τοῦ τῆς ἐρέας, ὅπερ δὲν παρατηρεῖται καὶ ἐν ταῖς μετὰ τὴν ὕφανσιν χρωματισθείσαις ἐρέαις· ἀλλὰ καὶ τὸ ἀσφαλὲς τοῦτο τεκμήριον τῶν ἐκ βεβαμμένων ἐρίων ὑφανθεισῶν ἐρεῶν ἀπομιμοῦνται οἱ βιομήχανοι καὶ εἰς τὰς ἐρέας τὰς μετὰ τὴν ὕφανσιν βαφείσας ἤτοι τὰς ἐν ὑφάσματι βεβαμμένας, δι' ἀλλοιώσεων τοῦ χρώματος τῶν παρυφῶν, ἃς ἐπιφέρουσι δι' ὀξέων ἢ καὶ ἄλλων χημικῶν μέσων κατὰ τὰ δύο μόνον ἄκρα τοῦ ὑφάσματος. Ἐν Γαλλίᾳ αἱ τοῦ στρατοῦ ἐρυθραί, κίτρινοι καὶ καστανόχροοι ἐρέαι βάφονται συνήθως μετὰ τὴν ὕφανσιν κατὰ τεμάχια καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ αἱ παρυφαὶ αὐτῶν φέρουσι τὸν τοῦ ὅλου ὑφάσματος χρωματισμόν.

Ἡ καλὴ ποιότης τῆς ἐρέας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς λεπτότητος τοῦ χρησιμοποιηθέντος ἐρίου καὶ ἐκ τῆς πυκνότητος τοῦ ὑφάσματος, τουτέστιν ἐκ τοῦ μικροῦ ἢ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν συμπλεκομένων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νημάτων, ἐκ τῆς στερεότητος τῆς ἐρέας καὶ ἐκ τῆς μονιμότητος τῆς βαφῆς.

Αἱ ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ χρησιμεύουσαι ἐρέαι, ὧν τοὺς ὅρους τῆς κατασκευῆς καὶ βαφῆς ἀκολουθοῦσι καὶ αἱ παραγγελίαι τῶν ἐρεῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διακρίνονται εἰς *λεπτοτέρας*, τὰς τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ εἰς *παχυτέρας*, τὰς τῶν στρατιωτῶν.

Πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν λαμβάνονται *ἴρια* λεπτὰ μακρότριχα ἐκ ζώντων ζώων μετ' ἐπιμελείας ἐκλελεγμένα καὶ μετὰ προσοχῆς ἀπορυπανθέντα καὶ καθαρισθέντα. Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τούτων κατὰ τὴν κλῶσιν ἢ ὕφανσιν μετὰ φυτικῶν ἰνῶν ἢ μετὰ ἀποτιλμάτων ἢ ἀπορριμμάτων μαλλίνων ἢ μετὰ ἐρίου ρακῶν (τεχνητοῦ ἐρίου) ἢ μετὰ ἐρίου ἀλωπεκιώντων ἢ θανόντων ζώων.

Τὸ *μῆκος* τῶν κατασκευαζομένων τεμαχίων τῆς ἐρέας δὲν ὑπερβαίνει τὰ τεσσαράκοντα μέτρα, τὸ δὲ *πλάτος* αὐτῶν εἶνε 1,40 μ. μεταξὺ τῶν παρυφῶν, αἵτινες ἀπαρτίζονται ἐκ δώδεκα κλωστῶν καὶ κατέχουσι πλάτος περίπου τριῶν ἑκατοστομέτρων.

Ὁ *ἀριθμὸς τῶν κλωστῶν*, τῶν περιεχομένων ἐν ἑνὶ ἑκατοστομέτρῳ ὑφάσματος, τῆς μὲν κρόκης ἐν τῇ ἐρέᾳ τῶν ὑπαξιωματικῶν εἶνε 21—22 καὶ ἐν τῇ ἐρέᾳ τῶν στρατιωτῶν 16—17, τοῦ δὲ στήμονος ἐν μὲν τῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν 19—20 ἐν δὲ τῇ τῶν στρατιωτῶν 15—16.

Τὸ κανονικὸν *βάρος τοῦ τρέχοντος μέτρου* τῆς ἐρέας (πλάτους 1,40 μ.) τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν εἶνε 740 γρμ. καὶ τὸ ἐλάχιστον 710 γρμ. τῆς δὲ ἐρέας τῶν στρατιωτῶν τὸ μὲν κανονικὸν βάρος εἶνε 840 γρμ. τὸ δὲ ἐλάχιστον 810 γρμ. Διὰ τὰς προωρισμένας εἰς κατασκευὴν περισκελίδων ἐρέας τῶν στρατιωτῶν, ὁρίζεται συνήθως ἀνώτερον βάρος (κανονικὸν μὲν 870 ἢ 890 γρμ. ἐλάχιστον δὲ 840 ἢ 860 γρμ.)· διὰ δὲ τὰς ἐρέας τῶν ἐπιρραμμάτων μικρότερον καὶ τοῦ τῶν ἐρεῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν (κανονικὸν μὲν 680 γρμ. ἐλάχιστον δὲ 650 γρμ.).

Τὸ κανονικὸν *βάρος τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου* τῆς ἐρέας τῶν ὑπαξιωματικῶν εἶνε 528 γρμ., τὸ δὲ ἐλάχιστον αὐτοῦ 507 γρμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς δὲ ἐρέας τῶν στρατιωτῶν τὸ μὲν κανονικὸν βάρος 600 γρμ. τὸ δὲ ἐλάχιστον 578 γρμ. Αἱ τῶν περισκελίδων τῶν στρατιωτῶν ἐρέαι εἶνε συνήθως ὀλίγον τι βαρύτεραι τῶν λοιπῶν ἐρεῶν τῶν στρατιωτῶν, ἔχουσαι κανονικὸν μὲν βάρος 621 ἢ 635 γρμ. ἐλάχιστον δὲ 600 ἢ 614 γρμ. αἱ δὲ τῶν ἐπιρραμμάτων ἐρέαι εἶνε ἐλαφρότεραι τῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἔχουσι κανονικὸν μὲν βάρος 485 γρμ. ἐλάχιστον δὲ 464 γρμ.

Κατὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐρεῶν πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κανονισθεισῶν ἐν τῇ παραγγελίᾳ διαστάσεων μήκους καὶ πλάτους καὶ διὰ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν νὰ προσδιορίζηται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ καταμετρηθέντος τεμαχίου τῆς ἐρέας ἐκπεφρασμένη διὰ τετραγωνικῶν μέτρων. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου καὶ τοῦ βάρους τοῦ τεμαχίου τῆς ἐρέας τοῦ εὑρισκομένου διὰ ζυγίσεως, εὐκόλως ὑπολογίζεται τὸ βάρος τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου αὐτῆς. Πρὸ τῆς ζυγίσεως τῶν τεμαχίων τῆς ἐρέας ἐξεταστέον μήπως αὕτη διετηρήθη προηγουμένως ἐν ὑγραῖς ἀποθήκαις, ἐξ ὧν δύναται νὰ προσλάβῃ ὑγρασίαν καὶ νὰ ἐπέλθῃ οὕτως αὔξησις τοῦ βάρους αὐτῆς.

Ἡ *δυναμομετρικὴ ἀντίστασις* τῶν ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ ἐρεῶν ὁρίζεται διὰ μὲν τὰς ἐρέας τῶν ὑπαξιωματικῶν κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν στήμονος εἰς 26 χιλιόγραμμα, κατὰ δὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς κρόκης εἰς 24 χλγ. Διὰ δὲ τὰς ἐρέας τῶν στρατιωτῶν κατὰ μὲν τὴν τοῦ στήμονος διεύθυνσιν εἰς 28 χλγ. κατὰ δὲ τὴν τῆς κρόκης εἰς 26 χλγ. Αἱ τῶν περισκελίδων ἐρέαι πρέπει νὰ παρέχωσι κατὰ μὲν τὴν διεύθυνσιν τοῦ στήμονος ἀντίστασιν 30 χλγ. κατὰ δὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς κρόκης 28 χλγ. Αἱ δὲ τῶν ἐπιρραμμάτων κατὰ μὲν τὴν διεύθυνσιν τοῦ στήμονος 24 χλγ. κατὰ δὲ τὴν τῆς κρόκης 22 χλγ.

Κατὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐρεῶν θεωροῦνται συνήθως ὡς ἀπορριπτέαι, αἱ ἐρέαι αἱ μὴ ἀνταποκρινόμεναι εἰς τοὺς ὅρους τῶν παραγγελιῶν, αἱ μὴ κατασκευασθεῖσαι ἐκ τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ παραγγελίᾳ ἐρίων, αἱ μὴ ἔχουσαι τὸ ὁρισθὲν πλάτος, μῆκος καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βάρος, τὸν ὁρισθέντα ἀριθμὸν τῶν κλωστῶν καὶ τὴν ὁρισθεῖσαν δυναμομετρικὴν ἀντίστασιν. Ὡσαύτως ἀπορρίπτονται αἱ ἔχουσαι κεχαλαρωμένην καὶ ἀνώμαλον τὴν ὕφανσιν μετὰ ἀραιωμάτων καὶ ἀκανονίστων ἐκ κλωστῶν συσσωρευμάτων, αἱ κακῶς ἀποπλυθεῖσαι καὶ ἀποκαθαρθεῖσαι, αἱ ἀνεπαρκῶς πιεσθεῖσαι, αἱ δεικνύουσαι ἀνομοειδὲς χνοῶδες ἐπίστρωμα, αἱ φέρουσαι κηλῖδας ἐν τῇ χροιᾷ, αἱ ἀτελῶς ἢ δι' εὐώνων βαφῶν βεβαμμέναι καὶ μὴ ἔχουσαι ὁμοειδῆ χρωματισμόν, αἱ φέρουσαι πολλὰς πτυχάς, πρὸς δὲ αἱ ἔχουσαι στιλπνὴν τὴν ἐπιφάνειαν ἐκ χρήσεως ἐπιπροσθέτων κατὰ τὴν ὕφανσιν ὑλῶν, ὧν ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ προσδιορισθῇ καὶ τὸ ποσόν, καθ' ὃν τρόπον τελεῖται ὁ προσδιορισμὸς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἐκ φυτικῶν ἰνῶν ὑφάσμασιν (ἴδε σελ. 20).

Ἡ *δυναμομετρικὴ δοκιμασία* τῶν ἐρεῶν ἐκτελεῖται ἐπὶ ταινιῶν ἐρέας πλάτους 50 χιλιοστομέτρων καὶ μήκους 250 χιλιοστομέτρων, αἵτινες δὲν τέμνονται κατὰ μῆκος διὰ ψαλίδος, ἀλλὰ σχίζονται, ἵνα ἑκάστη τούτων περιέχῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν κλωστῶν καθ' ὅλον τὸ μῆκος. Τὸ ἐν χρήσει ἐν Γαλλίᾳ ἐργαλεῖον πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἐρεῶν εἶνε τὸ τοῦ **Chevefy** δυναμόμετρον.

Παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ ὑλικοῦ τοῦ στρατοῦ ἔχουσιν ἐν χρήσει τὸ *δυναμόμετρον* τοῦ **Perreaux**, ἐφ' οὗ ἐκτελοῦνται τὰ πειράματα διὰ ταινιῶν ὑφάσματος μήκους 40 καὶ πλάτους 5 ἑκατοστομέτρων.

Τὸ δυναμόμετρον τοῦ **Perreaux** (σχ. 10) συνίσταται ἐξ ἑνὸς ὀρθογωνίου ἐκ χυτοσιδήρου, ἐφ' οὗ εἶνε προσηρμοσμένοι δύο σφιγκτῆρες προωρισμένοι νὰ συγκρατῶσι τὸ πρὸς ἐξέτασιν τῆς

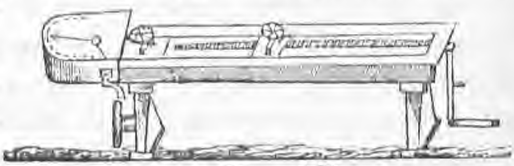

(Σχ. 10).

στερεότητος τεμάχιον ἐρέας· ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ δυναμομέτρου κεῖται πλάξ φέρουσα ὑποδιαιρέσεις, ἐφ' ὧν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δυναμομέτρου κινεῖται δείκτης· ἐπὶ τοῦ ἄλλου δὲ ἄκρου τοῦ δυ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ναμομέτρου εὑρίσκεται λαβή, ἥτις ἐν συνενώσει μετ' ἐπιμήκους κοχλίου ἐπιτρέπει περιστρεφομένη τὴν προσπέλασιν ἢ ἀπομάκρυνσιν τῶν σφιγκτήρων, δι' ἧς ἐπέρχεται ἡ τάνυσις τοῦ στερεωθέντος ἐπὶ τῶν σφιγκτήρων ὑφάσματος καὶ ἡ ἐκ ταύτης προερχομένη ἐπὶ τῆς ὑποδιῃρημένης πλακὸς κίνησις τοῦ δείκτου. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν περιστροφῶν τοῦ κοχλίου μέχρι τῆς σχίσεως τῆς ταινίας τοῦ ὑφάσματος ἐπέρχεται πάντοτε ἐπιμήκυνσις αὐτοῦ, πρέπει καὶ αὕτη νὰ προσδιορισθῇ ἐπὶ τοῦ τετοποθετημένου μεταξὺ τῶν σφιγκτήρων κανόνος τοῦ φέροντος διαιρέσεις χιλιοστομέτρων. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοκιμασίας ταύτης δέον ὁ κοχλίας τοῦ δυναμομέτρου νὰ μὴ περιστρέφηται ταχύτερον τῆς μιᾶς στροφῆς ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον, οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται διαρκούσης τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς ταινίας εὑρισκομένης ἐν ταγύσει νὰ μετακινῆται ὁ δείκτης διὰ τοῦ δακτύλου, ἡ δὲ ἐπαναφορὰ αὐτοῦ εἰς τὸ μηδενικὸν πρέπει πάντοτε νὰ γίνηται πρὶν ἢ ἡ ταινία ἐν τῷ δυναμομέτρῳ διαταθῇ.

Τὸ αὐτὸ δυναμόμετρον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ εἰς συγκριτικὰ πειράματα ἐξευρέσεως τῆς στερεότητος λινῶν, κανναβίνων καὶ βαμβακερῶν ὑφασμάτων, ἔτι δὲ καὶ ἱμάντων ἐκ δερμάτων.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑφασμάτων ἐκ φυτικῶν ἰνῶν, ἡ ἀντοχὴ αὐτῶν εἶνε τὸ μόνον γνώρισμα τῆς ὑπεροχῆς των, ἐνῷ ἡ ἐπιμήκυνσις τῶν δοκιμαζομένων ταινιῶν ἡ εἰς τὴν ἐλαστικότητα τῶν ὑφασμάτων ὀφειλομένη θεωρεῖται ὡς δευτερεύουσα ἰδιότης. Τουναντίον ἐν τοῖς μαλλίνοις ὑφάσμασιν ἡ ἐλαστικότης ἐμφαίνει τὴν ὑπεροχὴν καὶ ἡ ἀντοχὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γνώρισμα δευτερεῦον· μάλλινα δὲ ὑφάσματα ἐνέχοντα κλωστὰς συγκειμένας κατὰ μέρος ἢ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ φυτικῶν ἰνῶν δοκιμαζόμενα ἐπὶ δυναμομέτρου εὑρίσκονται μετὰ μεγάλης ἀντοχῆς καὶ μικρᾶς ἐλαστικότητος. Ἐκ τούτου δ' ἕπεται ὅτι, ὅσον ἀμιγέστερον φυτικῶν ἰνῶν εἶνε τὸ μάλλινον ὕφασμα, τοσοῦτον εἶνε μᾶλλον ἐλαστικὸν καὶ ὅσῳ ἐλαστικώτερον εἶνε, τοσούτῳ εἶνε καὶ μαλακώτερον καὶ θερμότερον, ἐν ἄλλαις λέξεσι κέκτηται τοῦτο ἁπάσας τὰς ἰδιότητας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰς παρεχούσας εἰς τὰ μάλλινα ὑφάσματα τὴν σχετικῶς μεγάλην ἀξίαν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ ἐρέα κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῆς ὑπόκειται καὶ εἰς τριβήν, διὰ τοῦτο κατὰ τὴν γενικὴν ἐξέτασιν τῶν ἐρεῶν καὶ *πειράματα τριβῆς* ἐκτελοῦνται. Πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν γίνεται χρῆσις μικρᾶς τινος συσκευῆς εὐκόλως κατασκευαζομένης ἐκ μικροῦ τινος στρογγύλου καὶ χονδροκοκκώδους ἀκονίου λίθου, οὗ ὑπεράνω τανύεται ταινία τοῦ ἐξεταζομένου ὑφάσματος, οὕτως ὥστε κατὰ τὸ ἓν μὲν ἄκρον νὰ προσαρμόζηται στερεῶς αὕτη κατὰ τὸ ἕτερον δὲ νὰ κρέμαται βάρος τι, ἵνα κατορθῶται μέρος τοῦ λίθου νὰ εὑρίσκηται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς ταινίας τοῦ ὑφάσματος καὶ κατὰ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίθου νὰ γίνηται ἐπὶ ταύτης τριβή. Ἀντὶ τοῦ ἀκονίου λίθου, ἐφ' οὗ παραμένουσι συνήθως προσκεκολλημέναι αἱ ἀποτριβόμεναι τρίχες, δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις μικροῦ κυλίνδρου σιδηροῦ φέροντος κατὰ μῆκος ῥαβδώσεις ἢ κοπτερὰς ἀμβλείας προεξοχὰς καὶ ἀντὶ τούτου δύναται πάλιν νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐκ συρμάτων ψήκτρα προσαρμοσθεῖσα ἐπὶ ξυλίνου μικροῦ τροχοῦ. Πᾶσα περιστροφὴ τοῦ λίθου, ἢ τοῦ κυλίνδρου, ἢ τῆς ψήκτρας προσβάλλει τὴν διὰ τοῦ ἀνηρτημένου βάρους πιεζομένην ἐλαφρῶς ἐπ' αὐτῶν ταινίαν τοῦ ὑφάσματος καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ μᾶλλον ἀντέχουσα εἰς τὴν τριβὴν ἐρέα θὰ εἶνε ἡ ἀπαιτήσουσα πλείονας περιστροφὰς τοῦ λίθου ἢ τοῦ κυλίνδρου ἢ τῆς ψήκτρας, ὅπως διαρραγῇ ἡ ἐξ αὐτῆς τὸ βάρος κρατοῦσα ταινία. Εὐνόητον, ὅτι τοιαῦται δοκιμαὶ τελοῦνται πρὸς παραβολὴν ἐρεῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν πρὸς σύγκρισιν λεπτῶν τε καὶ παχειῶν ἐρεῶν.

Ἔλεγχος τοῦ χρώματος τῶν ἐρεῶν.

Αἱ ἐρέαι αἱ βαθὺ χρῶμα ἔχουσαι καθίστανται μετὰ χρῆσιν ὑπέρυθροι· πρὸς πρόληψιν τούτου αἱ ἐρέαι βάφονται δι' ἰνδικοῦ (λουλάκι), ὅπερ ὅμως δὲν γίνεται πάντοτε, διότι τοῦτο εἶνε σχετικῶς βαρύτιμος κυανῆ χρωστικὴ ὕλη. Ἕνεκα τούτου κατὰ τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐξέτασιν τῶν ἐρεῶν δέον νὰ ἐξελέγχηται καὶ ἡ βαφὴ αὐτῶν, ἐπεκτείνεται δὲ ἡ ἐξέλεγξις αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν ἐχουσῶν ἀνοικτὰ χρώματα ἐρεῶν, αἵτινες φέρονται ἐν τῇ ἐμπορίᾳ δι' εὐώνων χρωμάτων βεβαμμέναι καὶ κατ' ἀκολουθίαν εὐαλλοίωτοι τὴν χροιάν.

Κυαναῖ ἐρέαι. Αἱ δι' ἰνδικοῦ βεβαμμέναι ἐρέαι ἀλλοιοῦνται τὴν χροιὰν διὰ νιτρικοῦ ὀξέος (aqua forte) καὶ γίνονται ὑποκίτρινοι, διὰ θειικοῦ δὲ ὀξέος (σπίρτο τοῦ βιτριολίου) ἢ καὶ δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (σπίρτο τοῦ ἅλατος) παραμένουσιν ἀναλλοίωτοι. Αἱ βεβαμμέναι ἐρέαι διὰ κυανοῦ τοῦ Βερολίνου δὲν ἀλλοιοῦνται μὲν ὑπὸ νιτρικοῦ ὀξέος, βραζόμεναι ὅμως ἐν διαλύματι καυστικοῦ νάτρου ἢ κάλεως παρέχουσι τούτοις τὸ τῆς σκωρίας χρῶμα.

Τὸ θειικὸν ὀξὺ παρέχει ταχὺ μέσον πρὸς ἐξέλεγξιν τοῦ κυανοῦ καὶ τοῦ τεφροκυάνου χρώματος τῶν στρατιωτικῶν ἐρεῶν (τῆς κυανέας ὀρφνῆς, τῆς γλαυκοφαίας, τῆς ἀργυροκυανέας καὶ τῆς γλαυκῆς). Ἐντὸς κάψης ἐκ πορσελάνης περιεχούσης 500 γραμ. ὕδατος χέονται 50 γραμ. θειικοῦ ὀξέος (66° καὶ ἀμιγοῦς νιτρικοῦ ὀξέος)· ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ τούτου ἐμβαπτίζεται τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν τεμάχιον τῆς ἐρέας καὶ βράζεται ἐπὶ πέντε λεπτά. Ἐὰν τὸ κυανοῦν χρῶμα τῆς ἐρίας εἶνε βαφῆς ἐξ ἰνδικοῦ ἢ ἐξ ἀνιλίνης δὲν ἀλλοιοῦται καὶ τὸ βράζον ὕδωρ παραμένει ἄχρουν, τοὐναντίον τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος ἀλλοιοῦται καὶ τὸ ὕδωρ γίνεται ἐρυθρόν, κίτρινον ἢ ἰῶδες, ἂν ἡ βαφὴ ἐγένετο δι' εὐμεταβλήτων εὐώνων χρωστικῶν οὐσιῶν.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν δὲ τοῦ κυανοῦ χρώματος, ἐὰν τοῦτο δηλαδὴ εἶνε ἰνδικὸν ἢ χρῶμα ἀνιλίνης, ἐμβάλλονται 500 γραμ. ὕδατος ἀπεσταγμένου ἐντὸς κάψης ἐκ πορσελάνης καὶ διαλύονται ἐν αὐτῷ 50 γραμ. καυστικοῦ νάτρου, τὸ διάλυμα θερμαίνεται μέχρι βρασμοῦ ἐντὸς δ' αὐτοῦ βράζοντος ἐμβαπτίζεται τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν δεῖγμα, ἀφιέμενον ἐν αὐτῷ ἐπὶ πέντε λεπτά. Τὸ τεμάχιον τῆς ἐρέας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε λεπτῶν διαλύεται ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἂν μὲν ἡ βαφὴ αὐτοῦ ἦτο ἐξ ἰνδικοῦ τὸ ὑγρὸν κτᾶται βαθεῖαν

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κυανῆν χροιάν, ἂν τοὐναντίον ἦτο ἐκ χρώματος ἀνιλίνης, τὸ ὑγρὸν γίνεται ἐπὶ βαθυχρόων ἐρεῶν ἰόχρουν, κίτρινον δὲ ἡ πορτοκαλλόχρουν ἐπὶ ἐρεῶν ἀνοικτοῦ χρώματος.

Πράσινοι ἐρέαι ἢ μελάγχλωροι. Ἡ ἐξέλεγξις τοῦ χρώματος τούτων γίνεται ὡς καὶ ἡ τοῦ τῶν κυανῶν ἐρεῶν, διότι αἱ καλῆς βαφῆς πράσινοι ἐρέαι ἔχουσιν ὡς κύριον συστατικὸν τοῦ χρώματος αὐτῶν τὸ ἰνδικόν.

Κόκκινοι ἢ ὑσγινοβαφεῖς ἐρέαι. Πρὸς δοκιμασίαν αὐτῶν διαλύονται 15 γραμ. στυπτηρίας (στύψι) ἐντὸς 500 γραμ. ὕδατος· εἰς τὸ βράζον διάλυμα τοῦτο ἐμβαπτίζεται ἐπὶ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας δεῖγμα ἐρέας βάρους 4—5 γραμ. Ἡ λαμπρότης τοῦ χρώματος τῆς καλῆς κοκκίνου βαφῆς κατὰ τὴν δοκιμασίαν ταύτην ἁπλῶς μόνον ἀμαυροῦται ἤτοι γίνεται τὸ χρῶμα σκοτεινότερον, τοὐναντίον δὲ τὸ τῆς μὴ καλῆς βαφῆς ἐντελῶς ἀλλοιοῦται.

Ἐρέαι κίτρινοι, κιτρινοπράσινοι, καστανόχροοι, ἐρυθραὶ δι' ἀλιζαρίνης, καὶ βυσσινόχροοι. Πρὸς δοκιμασίαν αὐτῶν βράζονται 8 γραμ. σάπωνος λευκοῦ ἐντὸς 500 γραμ. ὕδατος, εἰς δὲ τὸ βράζον διάλυμα ἐμβαπτίζεται τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν δεῖγμα ἐπὶ πέντε λεπτά, μεθ' ὃ ἐξαγόμενον ἐκπλύνεται καλῶς δι' ὕδατος καὶ ξηραίνεται· τὰ χρώματα τῶν καλῶν βαφῶν δὲν ἀλλοιοῦνται, τοὐναντίον ἡ χροιὰ τῶν εὐμεταβλήτων βαφῶν ἐξασθενοῦται ἢ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἀλλοιοῦται· τὸ κατὰ τὴν δοκιμασίαν ταύτην παρεχόμενον τῷ διαλύματι τοῦ σάπωνος χρῶμα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Μελαναὶ ἐρέαι. Διάλυμα ὀξαλικοῦ ὀξέος ἐν ὕδατι στάγδην χεόμενον ἐπὶ μελανῆς ἐρέας παράγει κηλῖδας ἐλαιόχρους ἂν ἡ βαφὴ κατεσκευάσθη ἐξ ἰνδικοῦ, σκοτεινοῦ δὲ κιτρινερύθρου χρώματος ἂν ἡ βαφὴ ἐγένετο δι' εὐώνων ἄλλων χρωστικῶν οὐσιῶν.

Τὰς μελανὰς ἐρέας δυνάμεθα νὰ ἐξελέγξωμεν καὶ δι' ἐμβαπτίσεως δείγματος αὐτῶν ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐντὸς βράζοντος διαλύματος 30 γραμ. στυπτηρίας, 30 γραμ. τρυγὸς ἐν 500 γραμ. ὕδατος· ἐξαγόμενον τὸ δεῖγμα ἐκπλύνεται καλῶς καὶ ξηραίνεται, καὶ ἐὰν ἡ ἐρέα εἶνε βεβαμμένη δι' ἰνδικοῦ παραμένει μελανὴ ἢ

γίνεται ὑποκύανος, ἄλλως τὸ χρῶμα αὐτῆς ἀλλοιοῦται καὶ καθίσταται τεφρόν.

Συντήρησις μαλλίνων ὑφασμάτων.

Τὰ μάλλινα ὑφάσματα ὑπόκεινται εἰς σητόβρωσιν (σκοροφάγωμα) προσβληθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ σητὸς (εἴδος ἐντόμου) τάχιστα πολλαπλασιαζομένου, φθείρονται ταχέως καὶ γίνονται σητόβρωτα. Ἐπικινδυνωδεστέρα ἐποχὴ τοῦ ἔτους εἶνε ἡ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου μέχρι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου καθ' ἣν ὡοτοκεῖ τὸ ἔντομον. Πρὸς πρόληψιν τῆς καταστροφῆς τῶν μαλλίνων εἱκῶν ἀπὸ τοῦ σητός, δέον αἱ ἀποθῆκαι αὐτῶν νὰ εἶνε φωτειναί, λίαν καθαραὶ καὶ δροσεραί, αἱ θύραι δὲ καὶ τὰ παράθυρα αὐτῶν νὰ κλείωσι καλῶς· ὁ ἀερισμὸς καὶ ὁ καθαρισμὸς τῆς ἀποθήκης νὰ γίνωνται συχνάκις, ν' ἀφαιρῆται μετ' ἐπιμελείας ὁ συλλεγόμενος κονιορτὸς καὶ εἰ δυνατὸν νὰ γίνηται τακτικῶς ἡ πλύτις τῶν σανιδωμάτων διὰ διαλύματος ποτάσσης καὶ νὰ ἐπιχρίωνται οἱ τοῖχοι δι' ἀσβεστοχρωμάτων.

Τὰ μάλλινα εἴδη καὶ ἰδίᾳ τὰ κλινοσκεπάσματα, δέον νὰ τινάσσωνται τυπτόμενα μακρὰν τῶν ἀποθηκῶν αὐτῶν διὰ μικρῶν εὐλυγίστων ῥάβδων τοὐλάχιστον δὶς τοῦ ἔτους, κατὰ τὸν Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον καὶ κατὰ Σεπτέμβριον ἢ Ὀκτώβριον· μετὰ τὸν ῥαβδισμὸν δέον διὰ καταλλήλων ψηκτρῶν νὰ τρίβωνται ἐλαφρῶς, κατόπιν δὲ νὰ στοιβάζωνται. Συντελεστικώτατον κατὰ τῆς ὑφασματοφθόρου προσβολῆς τοῦ σητὸς θεωρεῖται ἡ τοποθέτησις μεταξὺ τῶν ἐριούχων, τεμαχίων καφουρᾶς μεγέθους καρύου ἐγκεκλεισμένων ἐντὸς ἀραιοϋφοῦς ὑφάσματος, ἢ φύλλων ξηρῶν καρυᾶς, ἢ καννάβεως ἐν τῇ ἀνθήσει ἀποκοπείσης καὶ ξηρανθείσης, ἢ ἐντομαφθόρου κόνεως, ἢ τέλος κόνεως κατασκευαζομένης ἐκ πέντε μερῶν καφουρᾶς, δέκα μερῶν κόνεως ῥίζης πυρέθρου καὶ δέκα μερῶν κόνεως φύλλων ἀψινθίου (ἀψιθιᾶς). Ἐριοῦχα ὑφάσματα, οὐδ' αὐτῶν τῶν κλινοσκεπασμάτων ἐξαιρουμένων, διατηροῦνται ὡσαύτως ἀντιζόμενα δι' ὑγροῦ συνισταμένου ἐξ 100 μερῶν βάμματος ἱσπανικοῦ πεπέρεως (κοκκίνης πιπεριᾶς), 100 μερῶν πνεύματος καφουρᾶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ 5 μερῶν ἐλαίου τιφύου (λεβάντας). Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐν Ῥωσσίᾳ χρησιμεύει τὸ βάμμα τῶν κυλοκυνθίδων παρέχον κάλλιστα ἀποτελέσματα.

Μικρὰ ποσὰ μαλλίνων ὑφασμάτων δύνανται ἐπὶ μακρὸν καλῶς νὰ συντηρηθῶσι τιθέμενα ἐντὸς κιβωτίων καλῶς κλειομένων καὶ περιεχόντων τεμάχια καφουρᾶς ἢ μικρὸν στενόλαιμον δοχεῖον ἀνοικτὸν περιέχον βενζίνην ἢ πετρέλαιον ἢ θειοῦχον ἄνθρακα.

Τὰ μεταξὺ τῶν ὑφασμάτων τιθέμενα ἐντομοφθόρα ὑλικά, δέον νὰ ἀνανεῶνται συχνάκις ἰδίᾳ δὲ ἡ ἐντομοφθόρος κόνις, ἥτις ταχέως ἀποβάλλει τὰς ἐντομοφθόρους αὐτῆς ἰδιότητας καὶ ἡ καφουρά, ἥτις ἐν θερμαῖς μάλιστα χώραις ταχέως ἐξαφανίζεται ἐξαερουμένη.

Ἄριστον προφυλακτικὸν μέτρον κατὰ τῆς προσβολῆς τοῦ σητὸς εἶνε καὶ τὸ φαινικὸν ὀξύ, ὅπερ εἴτε μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς πλύσεως τῶν σανιδωμάτων μιγνύμενον εἴτε εἰς τὰ ἀσβεστοχρώματα προστιθέμενον ἢ διὰ καταρραντίσεις χρησιμοποιούμενον τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς κατὰ χειμῶνα καὶ τρὶς τοῦ μηνὸς κατὰ θέρος παρέχει ἄριστα ἀποτελέσματα. Τὸ φαινικὸν ὀξὺ ἐχρησιμοποίησαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τιθέντες αὐτὸ ἐπὶ πινακίων ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν. Καὶ μοτὸς λινοῦ (ξαντὸ) ἐντὸς φαινικοῦ ὀξέος ἐμβαπτιζόμενος καὶ ἐντὸς χάρτου περιελισσόμενος, μεταξὺ δὲ τῶν μαλλίνων εἰδῶν τοποθετούμενος καὶ κατὰ μῆνα ἀνανεούμενος παρέχει ὡσαύτως κάλλιστα ἀποτελέσματα συντηρήσεως τοῦ ἐξ ἐρίων ὑλικοῦ.

Ὅσάκις τὰ μάλλινα ὑφάσματα προσεβλήθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἔντομα καὶ ᾠὰ τοῦ σητὸς εἶνε πολυάριθμα, τὰ δὲ μνημονευθέντα μέσα μένουσιν ἄνευ ἀποτελέσματος, τότε πρέπει νὰ καταφύγωμεν εἰς τοὺς διὰ θείου καπνισμούς, εἰς οὓς ὅμως δὲν πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται τὰ εὐμεταβλήτων χροιῶν ὑφάσματα ἢ τὰ περιέχοντα ἐπιρράμματα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Τὰ πρὸς καπνισμὸν εἴδη τίθενται ἐντὸς σινδόνων καὶ μεταφέρονται ἐν δωματίῳ καλῶς κλειομένῳ, οὗτινος αἱ θύραι καὶ αἱ θυρί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δες κλείονται ἑρμητικῶς διὰ προσκολλήσεως ταινιῶν χάρτου ἐμβαπτισθέντος ἐν διαλύματι ἀμυλοκόλλης. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ δωματίου τοποθετοῦνται ἐπὶ παχέος στρώματος ἄμμου δοχεῖα πήλινα περιέχοντα ποσότητα θείου ἀνάλογον πρὸς τὴν χωρητικότητα τοῦ δωματίου ὑπολογιζομένης ταύτης διὰ πᾶν μέτρον χωρητικότητος 25 γραμ. θείου. Μετὰ δώδεκα ὥρας τῶν ἐπιράβδων ἢ σχοινίων ἐξαπλωθέντων εἰδῶν καταστρέφονται τὰ ἐν αὐτοῖς φθοροποιὰ ἔντομα καὶ ᾠὰ τοῦ σητός, τὸ δωμάτιον τότε ἀνοίγεται καὶ καλῶς ἀερίζεται, μεθ' ὃ τὰ εἴδη δέον νὰ ἐκτίθενται ἐπὶ διήμερον ἢ τριήμερον ἐν τῷ ἀέρι, εἶτα δὲ νὰ ῥαβδίζωνται νὰ ἀποτρίβωνται διὰ ψήκτρας καὶ ἐκ νέου νὰ στοιβάζωνται τηρουμένων τῶν προφυλάξεων, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἡγουμένοις διελάβομεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΕΡΜΑΤΑ

Ἡ δορὰ τῶν ζώων συνίσταται ἐκ πλειόνων στρωμάτων, ἐκ τῆς ἐπιδερμίδος τῆς μὴ περιεχούσης νεῦρα ἢ αἱματοφόρα ἀγγεῖα, ἐκ βλεννοειδοῦς τινος δικτύου καὶ ἐκ τοῦ χορίου, ἐν ᾧ εὑρηνται τὰ νεῦρα, τὰ αἱματοφόρα ἀγγεῖα καὶ οἱ μετὰ τῶν ῥιζῶν τῶν τριχῶν ὑπάρχοντες στεατογόνοι ἀδένες· κάτωθεν τοῦ χορίου κεῖται ὑπόστρωμα ἐκ συνδετικοῦ ἐλαστικοῦ ἱστοῦ περιέχοντος τοὺς ἱδρωτογόνους ἀδένας, ὧν αἱ ἐκκρίσεις διὰ σωληνίσκων μεταβιβάζονται μέχρι τῶν πόρων τῆς ἐπιδερμίδος.

Αἱ δοραὶ τῶν ζώων ἐν ὕδατι ταχέως ἄρχονται νὰ σήπωνται, πρὸς δὲ καὶ ἐν τῷ ἀέρι ταχέως ἐπέρχεται ἡ σῆψις αὐτῶν, ὅθεν ἡ βυρσοδεψικὴ σκοπὸν ἔχει τὸ μὲν νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐπερχομένην ταχέως σῆψιν τῆς δορᾶς, τὸ δὲ νὰ προλάβῃ τὴν διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῆς δορᾶς συγκόλλησιν τῶν ἰνῶν αὐτῆς καὶ οὕτω νὰ μετατρέψῃ τὴν δορὰν εἰς *βύρσαν* ἢ *σκῦτος* ἢ *δέρμα* (γαλ. cuir γερμ. Leder Ἀγγ. leather), ἤτοι ὕλην στερεάν, εὔκαμπτον, ἐλαστικὴν καὶ τῇ σήψει ἀνθισταμένην. Τὰ ἐν τῇ βυρσοδεψικῇ χρησιμεύοντα ὑλικὰ εἶνε τὸ δεψικὸν ὀξύ (διὰ σκύτη σκοτεινόχροα) ἡ στυπτηρία καὶ τὸ μαγειρικὸν ἅλας (διὰ σκύτη λευκά) καὶ τέλος τὰ ἔλαια.

Ἐν τῇ βυρσοδεψικῇ διακρίνονται αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι, δι' ὧν ἐπιδιώκεται ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ ἐξόγκωσις τῶν δορῶν, καὶ αἱ ἐργασίαι δι' ὧν κατορθοῦται ἡ δέψις αὐτῶν.

Πρὸς καθαρισμὸν πρῶτον ἐμβαπτίζεται ἡ δορὰ ἐντὸς ὕδατος καὶ καθαρίζεται διὰ ξεστῆρος ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῆς ἐπιφάνεια, εἶτα δὲ ἀποψιλοῦται καὶ ἡ ἐξωτερικὴ τριχοφόρος· μετὰ δὲ τὸν καθαρισμὸν τῶν δορῶν τελεῖται ἡ ἐξόγκωσις αὐτῶν, ἥτις φθάνει καὶ μέχρι τοῦ δεκαπλασίου δι' ἐμβαπτίσεως τῶν δορῶν ἐντὸς ὕδατος προαναμιχθέντος μετὰ μικροῦ ποσοῦ ὀξέος τινός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ δέψις τελεῖται διὰ δεψικοῦ ὀξέος· αἱ ὡς ἀνωτέρω προπαρασκευασθεῖσαι δοραὶ τίθενται κατ' ἀλλεπάλληλα στρώματα μετὰ στιβάδων βυρσοδεψικῶν ὑλῶν, οἷον φλοιῶν δρυός, πίτυος, βαλάνων, κηκίδων, ῥοῦδίου, γῆς κατεχοῦ καὶ τῶν τοιούτων, ἐντὸς λιθοκτίστων λάκκων, ἐν οἷς συγκατεργάζονται αἱ δοραὶ μετὰ τῆς δεψικῆς ὕλης καλυπτόμεναι δι' ὕδατος ἐπὶ 8—10 ἑβδομάδας, μεθ' ἃς ἐξαγόμεναι τοῦ πρώτου λάκκου τοποθετοῦνται κατ' ἀντίστροφον τάξιν εἰς ἕτερον λάκκον, ἐν ᾧ παραμένουσιν ἐπὶ 3—4 μῆνας, μετὰ ταῦτα μεταφερόμεναι εἰς ἄλλον λάκκον περιέχοντα διάλυμα δεψικῆς ὕλης κατεργάζονται ἐν αὐτῷ εἰσέτι ἐπὶ 4—5 μῆνας· μετὰ τὴν ἐν συνόλῳ δεκάμηνον ἢ δωδεκάμηνον τοιαύτην κατεργασίαν τῶν δορῶν μετατρεπομένων οὕτω εἰς δέρματα, ὑποβάλλονται ταῦτα εἰς διασκευήν τινα, ἵνα λάβωσιν ἐμπορεύσιμον ὄψιν, τουτέστι τὰ μὲν παχύτερα τῶν δερμάτων (πελματοδέρματα) διὰ σφυροκρουσίας καθίστανται πυκνότερα, τὰ δὲ λεπτότερα (βακέται καὶ βιδέλα) γίνονται ἐμπορεύσιμα δι' ἀποκοπῆς τῶν ἀνωμαλιῶν, δι' ἐκλεπτύνσεως καὶ ἐκλιπάνσεως ἐνεργουμένης δι' ἰχθυελαίων ἢ ζωϊτοῦ στέατος ἢ εἰδικῶν ἐλαίων ἐκ τοῦ πετρελαίου παραγομένων, δι' ὧν παρέχεται τοῖς δέρμασι τὸ ἀδιάβροχον, ἡ εὐκαμψία καὶ ἡ ἐλαστικότης.

Διὰ τῆς πρώτης ταύτης μεθόδου τῆς βυρσοδεψικῆς κατασκευάζονται αἱ βύρσαι τῶν πελμάτων ἢ τὰ *πελματοδέρματα* (δέρματα διὰ πάτους, γκλ. soles), οἱ δερματοϊμάντες, τὰ δέρματα τῶν ἱπποσκευῶν, τῶν σαγμάτων καὶ ἀμαξῶν πρὸς δὲ αἱ *βακέται* (vachettes), τὰ *βιδέλα*, τὰ *τελατίνια* (Jufti, cuir de roussi) τὰ ἰδίως ἐν Ῥωσσίᾳ κατασκευαζόμενα ἐκ δορῶν μόσχων, ἵππων, ἀγελάδων καὶ αἰγῶν καὶ ἄτινα ὀφείλουσι τὴν εὐωδίαν αὐτῶν εἰς ἀρωματικόν τι φυτικὸν ἔλαιον (ἔλαιον σημύδας), δι' οὗ ἐνεργεῖται ἡ λίπανσις τούτων· οὕτω κατασκευάζονται καὶ τὰ *καρχηδονικὰ* ἢ *τουρκικὰ δέρματα* (Maroquin, saffian, μαροκίνια) ἐκ δορῶν τράγων καὶ αἰγῶν, εἶνε δὲ ταῦτα λίαν μαλακά, λεπτότατα καὶ ἐπιδεκτικὰ ποικίλων χρώσεων.

Κατὰ μέθοδον ἑτέραν τῆς βυρσοδεψικῆς, ἡ δέψις τῶν δορῶν τελεῖται ἐν διαλύματι στυπτηρίας καὶ μαγειρικοῦ ἅλατος, ἐν τῷ ὁποίῳ κατεργάζονται ἐπὶ 2—3 ἡμέρας αἱ προκαθαρθεῖσαι καὶ προεξογκωθεῖσαι δοραί· οὕτω κατασκευάζονται τὰ *στυφερὰ* ἢ τὰ *στυπτηριοδέψητα* καλούμενα δέρματα καὶ ἐκ δορῶν μὲν μικρῶν ἀμνῶν καὶ αἰγῶν, τὰ τῶν χειροκτίων δέρματα (glacés), ἐκ δορῶν δὲ μόσχων, αἰγῶν καὶ ἀμνῶν δέρματα ὑποδημάτων· πρὸς δὲ τὰ δέρματα τὰ χρήσιμα εἰς ἐσωτερικὰ ἐπιρράμματα τῶν ὑποδημάτων, τὰ δέρματα τῶν ἱμάντων τῶν ραπτομηχανῶν καὶ τὰ *οὐγγρικὰ δέρματα* (hongroyé), τὰ ἰδίως πρὸς κατασκευὴν σαγμάτων χρησιμοποιούμενα. Ἀντὶ τῆς στυπτηρίας γίνεται ἐνίοτε χρῆσις τοῦ θειικοῦ σιδήρου (πρασίνου βιτριολίου), δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται *ταχυδεψία*.

Ἄλλη δὲ μέθοδος τῆς βυρσοδεψικῆς εἶνε ἡ δι' ἐλαίου, καθ' ἣν αἱ καλῶς προπαρασκευασθεῖσαι δοραὶ ἐλάφων, δορκάδων καὶ προβάτων πιεζόμεναι ἐμποτίζονται δι' ἐλαίου καὶ ἰδίως ἰχθυελαίου, μεθ' ὃ ἐκτίθενται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀέρος καὶ τῆς θερμότητος καὶ μετὰ τοῦτο ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτῶν διὰ διαλύματος ποτάσσης τὸ πλεόνασμα τοῦ ἐλαίου· τὰ οὕτω κατασκευαζόμενα δέρματα εἶνε λίαν εὔκαμπτα, δὲν εἰσδύει δὲ ὕδωρ εἰς αὐτὰ διὸ καὶ δύνανται ἄνευ βλάβης τινὸς νὰ πλυθῶσι. Τοιαῦτα εἶνε τὰ τῶν ἐργαλείων καὶ ὀργάνων δέρματα, τὰ τῆς βιβλιοδετικῆς καὶ οἱ σαγρέδες (chagrin), οἵτινες ἐκ δορῶν ἵππων καὶ ὀνάγρων κατασκευάζονται· ἔχουσι δὲ κοκκώδη ἐπιφάνειαν, ὀφειλομένην ταῖς ἀνωμαλίαις τῶν σπερμάτων φυτοῦ τινος (τοῦ λευκοῦ χηνοποδίου), ἅτινα πιέζονται ἐπὶ τῶν ἐξογκωθεισῶν δορῶν.

Ἡ *περγαμηνὴ* ἢ ἡ *διφθέρα* (parchemin), δὲν εἶνε εἶδος σκύτους ἀλλ' ἀνάλλοίωτος δορά, ἥτις διὰ βρασμοῦ μεθ' ὕδατος παρέχει ἀπόβραστμα κόλλης· πρὸς κατασκευὴν δὲ ταύτης λαμβάνονται δοραὶ μόσχων, ὄνων, χοίρων καὶ προβάτων, αἵτινες καθαίρονται καὶ μετὰ τὴν ἐν ὕδατι ἐξόγκωσιν αὐτῶν τανύονται ἐν πλαισίοις, ἐφ' ὧν ξηραίνονται εἶτα προστρίβονται, διὰ κρητίδος καὶ κισή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρεως (ἐλαφρολίθου)· τοιαῦται περγαμηναὶ χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν τυμπάνων καὶ κοσκίνων καὶ σαγμάτων πρὸς δὲ καὶ ἐν τῇ βιβλιοδετικῇ.

Τὰ *βερνικωτὰ δέρματα* (λουστρίνια, peaux vernis) κατασκευάζονται ἐκ δερμάτων διὰ δεψικῶν ὑλῶν δεψηθέντων, ἅτινα τανύονται ἐπὶ ξυλίνων πλαισίων καὶ ἐπιχρίονται διὰ βερνικίου εἰδικῆς κατασκευῆς, εἶτα ἐκτίθενται ἐν χώρῳ ὑποθέρμῳ (50 ἐ.), ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ βερνίκιον καθιστάμενον ῥοωδέστερον διανέμεται ὁμοειδῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος καὶ ἀποξηραίνεται.

Ἐξέτασις δερμάτων.

Τὰ μᾶλλον ἐν χρήσει δέρματα εἶνε τὰ διὰ δεψικῶν ὑλῶν δεψηθέντα, κατὰ τὴν ἐξέτασιν δ' αὐτῶν ἐρευνητέον, ἂν ἡ δέψις ἐγένετο ἐντελῶς ἢ ἀτελῶς· ἀτελὴς δέψις ἐπέρχεται συνήθως εἰς τὰ παχέα πελματοδέρματα, ἐν οἷς ἡ δεψικὴ οὐσία δυσκόλως εἰσδύει καθ' ὅλον τὸ πάχος τῆς δορᾶς, οὗ ἕνεκα παραμένουσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δέρματος στιβάδες ἀτελῶς ἢ καὶ οὐδόλως ὑποστᾶσαι τὴν δέψιν· τοιαύτη ἀτελὴς δέψις ἐμφαίνεται ἐπὶ προσφάτου τοῦ δέρματος τομῆς, ἥτις εἰς ἐντελῶς μὲν δεψηθεῖσαν δοράν, καθ' ὅλον τὸ πάχος εἶνε ὁμοειδής, εἰς ἀτελῶς δέ, ἀνομοιοειδὴς μετὰ σκοτεινῶν γραμμῶν κατὰ τὰ ἄκρα καὶ τὸ μέσον.

Εὐκόλως ἀναγνωρίζεται ἡ ἀτελῶς δεψηθεῖσα στιβὰς διαβρεχομένης τῆς προσφάτου τομῆς τοῦ δέρματος ὑπὸ ἀραιοῦ θειικοῦ ὀξέος ἢ ἐμβαπτιζομένων ἐπί τινα χρόνον λεπτῶν ταινιῶν τοῦ δέρματος ἐντὸς ἀραιοῦ ὀξικοῦ ὀξέος· αἱ μὴ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς δεψικῆς οὐσίας στιβάδες ἐξογκοῦνται κατόπιν τῆς διαβροχῆς καὶ καθίστανται διαφανεῖς.

Καὶ δι' ἁπλοῦ δὲ βρασμοῦ τοῦ ἐξεταζομένου δέρματος μεθ' ὕδατος ἀναγνωρίζεται τῷ μὴ καλῶς δεψηθὲν δέρμα, διότι λεπτὸν τεμάχιον τούτου βραζόμενον ἐν ὕδατι καθίσταται διαφανὲς καὶ γλοιῶδες κατὰ τὰς στιβάδας τὰς μὴ προσβληθείσας ὑπὸ τῆς δέψεως· παραμένει δὲ ἀδιαφανὲς καὶ καστανόχρουν κατὰ τὰ καλῶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δεψηθέντα μέρη αὐτοῦ· ἀτελῶς δὲ δεψηθὲν καὶ μεθ' ὕδατος βρασθὲν δέρμα μεταξὺ τῶν δακτύλων τριβόμενον εἶνε μαλακὸν καὶ γλοιῶδες, τὸ δὲ ἀπόβρασμα αὐτοῦ ψυχραινόμενον συνήθως θολοῦται, ἔχει χρῶμα κίτρινον ἢ κιτρινόφαιον καὶ συμπυκνούμενον δι' ἐξατμίσεως παράγει πηκτήν. Τοὐναντίον δέρμα ἐντελοῦς δέψεως βραζόμενον ἐν ὕδατι ῥικνοῦται (ζαρώνει) καὶ γίνεται ἀδιαφανὲς καὶ καστανόχρουν μεταξὺ δὲ τῶν δακτύλων τριβόμενον εἶνε εὔθρυπτον, καὶ τὸ ἀπόβρασμα αὐτοῦ δὲν θολοῦται μετὰ τὴν ψύχρανσίν, ἔχει χρῶμα ἐρυθρόφαιον καὶ συμπυκνούμενον δι' ἐξατμίσεως δὲν παράγει πηκτήν.

Τὰ δέρματα δέον νὰ ὦσιν εὔκαμπτα καὶ καμπτόμενα νὰ μὴ ῥήγνυνται, τεμνόμενα δὲ νὰ δεικνύωσι κατὰ τὴν τομὴν αὐτῶν τὰς ἴνας εὐδιακρίτους, διότι ἄλλως τὸ δέρμα ἔχει ἀλλοιωθῇ εἴτε διότι κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ ἐθερμάνθη πολύ, εἴτε διότι διετηρήθη ἐπὶ μακρὸν ἐν τόπῳ θερμῷ καὶ ξηρῷ χωρὶς νὰ λιπανθῇ.

Ἀπολεπτύνσεις καὶ οὐλαὶ τοῦ δέρματος προερχόμεναι ἐξ ἀτελοῦς ἐπεξεργασίας ἢ σχισμαὶ ἢ καὶ ὀπαὶ προερχόμεναι ἐκ κακῆς προπαρασκευῆς τῶν δορῶν ἢ καὶ ἐξ ἐντόμων, δέον νὰ μὴ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ ἐξεταζομένῳ δέρματι, διότι ἄλλως ἐλαττοῦται σπουδαίως ἡ ἀξία αὐτοῦ.

Τὸ ἐξεταζόμενον δέρμα δέον νὰ μὴ περιέχῃ ἐπιπροσθέτους ξένας οὐσίας ἐντεθειμένας αὐτῷ πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ βάρους του· ἡ συνηθεστέρα τῶν ὑλῶν τούτων εἶνε τὸ ὕδωρ, οὗτινος τὸ ποσὸν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 15—20 $^0/_0$· πρὸς ἀπέλασιν δὲ τοῦ πλεονάζοντος ἐν τῷ δέρματι ὕδατος, δέον νὰ διατηρηθῇ ἐπί τινας ἡμέρας τὸ ἀγοραστέον δέρμα πρὸ τῆς ζυγίσεως αὐτοῦ ἐν τόπῳ καλῶς ἀεριζομένῳ· ἂν δὲ ἐπείγῃ ἡ παραλαβὴ αὐτοῦ δύναται νὰ παραληφθῇ τοῦτο, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῇ τὸ ποσὸν τοῦ πλεονάζοντος ὕδατος ἐκ τοῦ βάρους τοῦ παραληφθέντος δέρματος. Τὸ ἐν τῷ δέρματι ποσὸν ὕδατος προσδιορίζεται ἐπὶ ὡρισμένου βάρους (10 γρμ.) κατατμηθέντος δέρματος δι' ἐξαώρου θερμάνσεως τούτου ἐν μικρῷ θαλάμῳ ἐκ λευκοσιδήρου θερμαινομένῳ (εἰς 100° ἐ.)· μετὰ ἐξά-

ωρον ξήρανσιν ζυγίζεται τὸ δέρμα· ἡ δὲ εὑρισκομένη διαφορὰ βάρους ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἐν τῷ δέρματι ὕδωρ, ἐξ οὗ ἀφαιρουμένου τοῦ ἐπιτρεπομένου ποσοῦ προσδιορίζεται τὸ ποσὸν τοῦ πλεονάζοντος ὕδατος.

Καὶ τὸ *λίπος* ὅταν περιέχηται ἐν τῷ δέρματι εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 10—15 % ἔχει βεβαίως προστεθῆ σκοπίμως πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ βάρους τοῦ δέρματος. Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ λίπους λαμβάνονται 20 γρμ. προξηρανθέντος καὶ εἰς λεπτὰ τεμάχια κοπέντος δέρματος καὶ κατεργάζονται ἐν ὑαλίνῃ φιάλῃ μετὰ πενταπλασίου ποσοῦ θειούχου ἄνθρακος· μετὰ τὴν κατεργασίαν τὸ ὑγρὸν μεταγγίζεται καὶ τὸ δέρμα ἐκ νέου κατεργάζεται μετὰ μικροῦ ποσοῦ θειούχου ἄνθρακος, μετὰ τὴν δευτέραν δὲ κατεργασίαν μεταγγίζεται καὶ πάλιν ὁ θειοῦχος ἄνθραξ, τὰ δὲ τεμάχια τοῦ δέρματος ἐκπλύνονται μετὰ θειούχου ἄνθρακος καὶ ἐκπιέζονται, πάντα δὲ τὰ προκύψαντα ὑγρὰ τῆς κατεργασίας, ἐκπλύσεως καὶ ἐκπιέσεως συνενοῦνται καὶ ἐξατμίζονται ἐπὶ ἀτμολούτρου ἐντὸς προζυγισθείσης κάψης. Ἡ αὔξησις τοῦ βάρους τῆς κάψης ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξητμίσθη ὁ θειοῦχος ἄνθραξ καὶ κατέλιπεν ὑπόλειμμά τι ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ λίπους τὸ περιεχόμενον ἐντὸς 20 γραμ. τοῦ πρὸς ἐξέτασιν ληφθέντος δέρματος. Κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἄνευ ἐξατμίσεως τοῦ θειούχου ἄνθρακος εὑρίσκεται τὸ ποσὸν τοῦ περιεχομένου λίπους διὰ ξηράνσεως τῶν κατεργασθέντων, ἐκπλυθέντων καὶ ἐκπιεσθέντων τεμαχίων τοῦ δέρματος καὶ ζυγίσεως κατόπιν αὐτῶν· ἡ ἐλάττωσις τοῦ βάρους ἀπὸ τοῦ βάρους τῶν 20 γραμ. τοῦ ληφθέντος δέρματος ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐκ τοῦ δέρματος διὰ τοῦ θειούχου ἄνθρακος ἀφαιρεθέντος λίπους.

Τὴν σήμερον πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ βάρους τῶν πιλματοδερμάτων καὶ τῶν κοινῶς καλουμένων βιδέλων οἱ ἐμπορευόμενοι ἐμβαπτίζουσι ταῦτα ἐντὸς διαλυμάτων *χλωριούχου βαρύου* ἢ *χλωριούχου ἀργιλλίου* ἢ καὶ *σταφυλοσακχάρου*· οἱ τοιοῦτοι δολισμοὶ εὐκόλως ἀνιχνεύονται διὰ κατεργασίας τοῦ δέρματος μετὰ θερμοῦ ὕδατος

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ἐξετάσεως τοῦ προκύπτοντος διαλύματος. Ἐπὶ μέρους τοῦ διαλύματος τούτου προστίθενται σταγόνες νιτρικοῦ ὀξέος καὶ διάλυμα νιτρικοῦ ἀργύρου, ἡ παραγωγὴ λευκοῦ τυρώδους ἱζήματος δηλοῖ τὴν ἐν τῷ ὑγρῷ ὕπαρξιν χλωριούχου ἅλατος· ἐπὶ ἄλλου μέρους τοῦ διαλύματος ἐπιστάζονται σταγόνες θειικοῦ ὀξέος, δι' οὗ παράγεται λευκὸν ἵζημα, ὅταν ἐν τῷ ὑγρῷ ὑπάρχῃ ἅλας βαρύου· ἐπὶ τρίτου μέρους τοῦ ἀρχικοῦ διαλύματος ἐπιχεῖται καυστικὴ ἀμμωνία, δι' ἧς ὑπάρχοντος ἅλατος ἀργιλλίου παράγεται λευκὸν ὀγκώδες ἵζημα.

Ἡ ἀναζήτησις τοῦ σταφυλοσακχάρου εἶνε δυσκολωτέρα τῶν προηγουμένων, διότι καὶ τὸ ἐν τῷ δέρματι δεψικὸν ὀξὺ ἀποσυντιθέμενον παρέχει οὐσίας ἐχούσας ἀναλόγους ἰδιότητας πρὸς τὸ σταφυλοσάκχαρον· πρὸς ἀνεύρεσιν τούτου κατεργάζεται τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν δέρμα ἐπί τινα χρόνον ἐντὸς ὕδατος χλιαροῦ, τῷ δὲ προκύψαντ ὑγρῷ προστίθεται διάλυμα ὀξικοῦ χαλκοῦ, δι' οὗ καταπίπτει τὸ ἐν διαλύσει δεψικὸν ὀξύ, εἶτα τὸ μῖγμα διηθῆται διὰ χαρτίνου ἠθμοῦ, τὸ δὲ ἀπήθημα βράζεται ἐπὶ 12—15 λεπτὰ μετὰ μίγματος διαλύματος θειικοῦ χαλκοῦ καὶ διαστήματος καυστικοῦ νάτρου (ρελιγίου ὑγροῦ)· ἂν ἐν τῷ δέρματι ὑπῆρχε σταφυλοσάκχαρον τὸ ὑγρὸν καθίσταται κεραμόχρουν, ἄλλως παραμένει κυανοῦν.

Ἐνίοτε συμπιέζονται τῷ δέρματι καὶ *στερεαὶ ἀνόργανοι οὐσίαι* πρὸς αὔξησιν τοῦ βάρους αὐτοῦ, ἀνευρίσκονται δὲ αὗται εἴτε διὰ τῆς ἐξετάσεως λεπτῆς στιβάδος ἐκ τούτου μεθ' ἁπλοῦ φακοῦ, εἴτε καὶ μικροσκοπίου, ὁπότε φαίνονται αἱ ἐπιπρόσθετοι στερεαὶ οὐσίαι Δύνανται ὅμως αὗται νὰ ἐξευρεθῶσι καὶ δι' ἀποτεφρώσεως τοῦ δέρματος καὶ προσδιορισμοῦ τῆς τέφρας αὐτοῦ. Ἡ ἀποτέφρωσις ἐνεργουμένη ἐπὶ 5 γραμ. δέρματος ἐντὸς προζυγισθέντος χωνευτηρίου ἐπιταχύνεται τῇ προσθήκῃ μικρῶν ποσῶν νιτρικοῦ ἀμμωνίου· τὸ ἐν τῷ δέρματι ἐπιτρεπόμενον ποσὸν τῆς τέφρας δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5 %, πᾶσα ὑπέρβασις τοῦ ποσοῦ τούτου δηλοῖ σύμμιξιν ἀνοργάνων οὐσιῶν.

Τὰ δέρματα δοκιμάζονται καὶ διὰ φυσικῶν μεθόδων πρὸς ἐξέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λεγξιν τοῦ *ἀδιαβρόχου* καὶ τῆς *στερεότητος* αὐτῶν· ἐπειδὴ τὸ ἀδιάβροχον τῶν δερμάτων εἶνε μία τῶν κυριωτέρων ἰδιοτήτων τοῦ δέρματος, διὰ τοῦτο μεταξὺ πλειόνων, ἐξεταζομένων δερμάτων ὡς κάλλιον πρέπει νὰ θεωρῆται τὸ βραδύτερον προσλαμβάνον διὰ τῆς ἐν ὕδατι ἐμβαπτίσεως τὸ μεῖον ποσὸν ὕδατος· εὐνόητον δὲ εἶνε ὅτι τοιαύτη δοκιμασία δέον νὰ γίνηται ἐπὶ τῶν ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν μὴ διαβρεχομένων δερμάτων.

Ἡ *στερεότης* τοῦ δέρματος προσδιορίζεται κατὰ δύο τρόπους εἴτε σχετικῶς πρὸς τὴν ἀντίστασιν ἣν δεικνύουσι τὰ δέρματα κατὰ τὴν *διάσχισιν*, εἴτε πρὸς τὴν ἀντίστασιν ἣν ἐμφαίνουσι ταῦτα κατὰ τὴν *διάρρηξιν*.

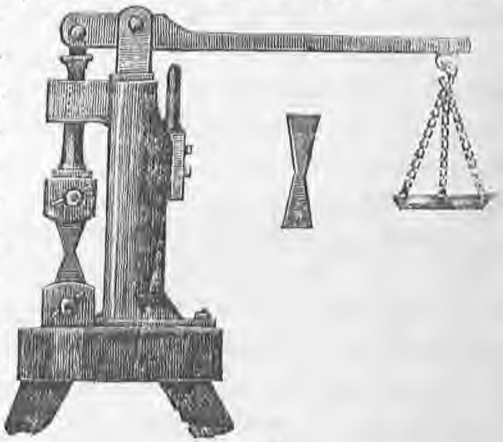

Σχ. 11.

Ἡ κατὰ τὴν διάσχισιν ἀντίστασις ἐξελέγχεται διὰ συγκριτικῶν πειραμάτων γενομένων ἐπὶ λεπτῶν ἰσοπαχῶν ταινιῶν ἑνὸς ἑκατοστομέτρου, ἀπαιτουσῶν διάφορον βάρος ὅπως διασχισθῶσιν. Ἡ ἐξεύρεσις τῆς κατὰ τὴν διάσχισιν ἀντιστάσεως δύναται νὰ τελεσθῇ καὶ διὰ δυναμομέτρου ὁμοίου τῷ χρησιμεύοντι πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς στερεότητος τῶν ἐρεῶν (σελ. 30) ἢ καὶ δι' εἰδικῶν δυναμομέτρων τῶν δερμάτων· λαμβάνεται δὲ ὑπ' ὄψιν κυρίως διὰ τὰ δέρματα τὰ πρὸς κατασκευὴν ὑμάντων (λωρίων) χρησιμοποιούμενα. Ἐν τοῖς εἰδικοῖς τῶν δερμάτων δυναμομέτροις, ὧν ἓν εἶδος παριστᾷ (τὸ σχ. 11) ἡ κατὰ τὴν διάσχισιν ἀντίστασις τῶν δερμάτων εὑρίσκεται δι' ἐξετάσεως ἰσομεγεθῶν τεμαχίων δέρματος τοῦ ἐν τῷ ξυλογραφήματι σχήματος, τοποθετουμένων μεταξὺ τῶν δύο σφιγκτήρων τοῦ δυναμομέτρου, ἄτινα ὅσῳ μεγαλείτερον βάρος ἀπαιτοῦσι νὰ τεθῇ ἐπὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς τρυτάνης τοῦ δυναμομέτρου, ἵνα διασχισθῶσιν, ἐπὶ τοσούτῳ ὡς ἔχοντα μεγαλειτέραν ἀντίστασιν διασχίσεως θεωροῦνται.

Ἡ ἀντίστασις πρὸς διάρρηξιν ἐξελέγχεται διὰ διαφόρων κάμψεων ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως τελουμένων καὶ θεωρεῖται ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πελματοδερμάτων καὶ τῶν βιδέλων, ἅτινα χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν ὑποδημάτων.

Συντήρησις δερμάτων.

Τὸ δέρμα ἐν τόπῳ θερμῷ καὶ ξηρῷ ἀπόλλυσι τὴν εὐκαμψίαν αὐτοῦ ἐν τόπῳ δὲ ὑγρῷ ἀπορροφᾷ εὐκόλως ὑγρασίαν καὶ διὰ τοῦτο δέον νὰ συντηρῆται ἐν τόπῳ οὐχὶ θερμῷ καὶ ξηρῷ οὐδὲ ὑγρῷ ἀλλὰ δροσερῷ, καὶ εἰ δυνατὸν ἐν τόπῳ, ἔνθα τὸ ποσὸν τῆς ὑγρασίας παραμένει σχεδὸν πάντοτε τὸ αὐτὸ καὶ ἡ θερμοκρασία εἶνε σχεδὸν σταθερά· κατ' ἀκολουθίαν ὑπόγειον καλῶς ἀεριζόμενον καὶ μὴ ὑγρὸν εἶνε ἡ καλλιτέρα ἀποθήκη πρὸς συντήρησιν δερμάτων. Τὰ προσλαμβάνοντα τὸ μεῖζον ποσὸν ὑγρασίας εἶνε τὰ στυφερὰ λευκὰ δέρματα τὰ δὲ ὀλιγώτερον τὰ διὰ λίπους λιπαινόμενα. Ἐν ὑγρῷ ὑπογείῳ, μετὰ 15 ἡμέρας τὰ λευκὰ στυφερὰ δέρματα αὐξάνουσι τὸ ἐκυτῶν βάρος κατὰ 30 %, τὰ πελματοδέρματα καὶ αἱ βακέτται κατὰ 11 %, τὰ δὲ βιδέλα κατὰ 12 ½ %. Δέρματα λιπανθέντα ἐν ὑγροῖς τόποις διατηρούμενα καλύπτονται ταχέως ὑπὸ εὐρῶτος (μούχλας), ὅστις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἀποσύνθεσιν τῶν ἰνῶν τοῦ δέρματος. Τὰ τοιαῦτα δέρματα δέον ἐνίοτε νὰ καθαίρωνται διὰ ψήκτρας καὶ ἐλαφρῶς κατ' ἐπιφάνειαν νὰ λιπαίνωνται καὶ πάλιν εἴτε διὰ λίπους εἴτε δι' ἐλαίων καταλλήλων, προτιμωμένων πρὸς τοῦτο τῶν ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῶν ὀρυκτῶν πετρελαίων παραγομένων ἐλαίων, ἐπειδὴ ταῦτα οὔτε ἀπορρητινοῦνται οὔτε εἰς ταγγίασιν ὑπόκεινται. Δέρματα βερνικωμένα ἢ κεχρωματισμένα δέον νὰ συντηρῶνται ἐν τόποις καλῶς ἀεριζομένοις καὶ ξηροῖς, διότι τὰ βερνίκια καὶ τὰ χρώματα τῶν δερμάτων εὐκόλως φθείρονται ὑπὸ τῆς ἐν ὑγροῖς τόποις ὑγρασίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΥΛΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ (1)

Μάλλινα Εἴδη.

(Ἱματισμὸς ἐξ ἐρέας κλινοσκεπάσματα κτλ.)

Μεταξὺ τῶν μέσων, ἅτινα ἡ πεῖρα ἀπέδειξε λυσιτελῆ πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ σητὸς ἢ τοὐλάχιστον πρὸς ἀναστολὴν τῆς φθοροποιοῦ ἐργασίας τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου ἐντόμου, τὴν πρωτίστην θέσιν κατέχει τὸ τίναγμα, τὸ ῥάβδισμα καὶ ἡ διὰ ψήκτρας κάθαρσις τῶν μαλλίνων εἰδῶν.

Τῶν μέσων τούτων γίνεται χρῆσις ἐν πάσῃ μὲν ὥρᾳ τοῦ ἔτους, συχνότερον ὅμως κατὰ τοὺς ἐαρινοὺς καὶ θερινοὺς μῆνας (Ἀπρίλιον—Σεπτεμβρίου) καθ' οὓς τὸ ἔντομον προσβάλλει δραστηριώτερον τὰ ἐν λόγῳ εἴδη.

Τὰ κλινοσκεπάσματα ἰδίᾳ δέον νὰ κτυπῶνται διὰ ῥάβδων εὐκάμπτων ἢ νὰ τινάσσωνται δὶς τοῦ ἔτους (κατὰ τὸν Μάρτιον ἕως Ἀπρίλιον καὶ τὸν Σεπτέμβριον ἕως Ὀκτώβριον).

Ἡ τοιαύτη ἐργασία δέον νὰ ἐκτελῆται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐντὸς χώρου ἢ παραπήγματος πόρρω ἀπέχοντος τῶν ἀποθηκῶν, ὥστε ὁ ἀνυψούμενος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας κονιορτὸς νὰ μὴ δύνηται νὰ εἰσχωρήσῃ ἐν αὐταῖς. Ὁπόταν δὲ κατ' ἀνάγκην ἡ ἐργασία αὕτη γίνηται ἐγγὺς ἀποθηκῶν περιεχουσῶν μάλλινα εἴδη, ἀπαραίτητον ἀποβαίνει νὰ τηρῶνται τὰ παράθυρα καὶ αἱ θύραι αὐτῶν καλῶς κεκλεισμέναι καὶ πεφραγμέναι.

Ἀμέσως μετ' ἐκάστην ἐφαρμογὴν τῶν ἐκτεθέντων μέτρων τὸ ἔ-

(1) Αἱ ὁδηγίαι αὗται ἐστάλησαν πρὸς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς ἀρχὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 22,690 Υ. Δ. ε. ε. ἐξ ἧς καὶ ἐλήφθησαν καὶ ἀνετυπώθησαν ἐνταῦθα ὡς ἔχουσιν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ πρὸς χάριν τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δαφος τῆς ἀποθήκης πλύνεται καλῶς δι' ὕδατος, ἰδιαιτέρα δὲ φροντὶς καταβάλλεται διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς βάσεως τῶν τοίχων, τοῦ μέρους τοῦ ἐδάφους τοῦ εὑρίσκομένου ὑπὸ τὰς προθήκας ἢ σκευοθήκας καὶ τῶν γωνιῶν, ἔνθα συνήθως συσσωρεύεται κονιορτός, περιέχων τὰ ᾠάρια τοῦ σητός, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκκόνισιν τῶν ὀροφῶν καὶ τῶν τοίχων, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀφίεται ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος κονιορτοῦ.

Τὰ εἴδη καθαρισθέντα ἐπαναφέρονται ἐν τῇ ἀποθήκῃ, ἀφοῦ τὸ πλυθὲν ἔδαφος αὐτῆς στεγνωθῇ τελείως.

Τὰ κλινοσκεπάσματα, διπλούμενα κανονικῶς, σωρεύονται ἐν τῇ ἀποθήκῃ οὕτως ὥστε νὰ ἐκτίθηται ὅσῳ τὸ δυνατὸν μικροτέρα ἐπιφάνεια εἰς τὴν καταστρεπτικὴν ἐργασίαν τοῦ σητός.

Πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα μέτρα τὸ σκότος(*) καὶ ὁ καθαρὸς ἀήρ εἰσι τὰ μᾶλλον συντελεστικὰ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν μαλλίνων εἰδῶν. Αἱ διὰ τὰ εἴδη ταῦτα προωρισμέναι ἀποθῆκαι, δέον πρὸς τοῦτο νὰ τηρῶνται ἀείποτε ἐν σκοτίᾳ, ἰδίᾳ ἐν ὥρᾳ θέρους, τὰ δὲ παράθυρα αὐτῶν καὶ αἱ θύραι ν' ἀσφαλίζωνται καλῶς διὰ παραθυροφύλλων πλήρων, ἐσωτερικῶς δὲ νὰ φράσσωνται εἰ δυνατὸν διὰ σάκκων συσκευασίας ἢ ἄλλων τοιούτων εἰδῶν παλαιῶν μὲν ἀπορρερυπασμένων, ἐκκονιζομένων δὲ καὶ τούτων καλῶς ἑκάστοτε ὁσάκις γίνεται ἡ κάθαρσις τῶν τε ἀποθηκῶν καὶ τοῦ ἐν αὐταῖς τηρουμένου ὑλικοῦ.

Κατὰ δὲ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον, ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε εὔδιος καὶ κατὰ τὴν θερμὴν ὥραν τοῦ ἔτους, μόνον λίαν πρωῒ δέον ν' ἀνοίγωνται τὰ παράθυρα καὶ αἱ θύραι πρὸς ἀερισμὸν τῶν ἀποθηκῶν· τούτου δ' ἕνεκα τὰ εἴδη δέον νὰ μὴ ὦσι συσεσωρευμένα πυκνῶς, ἀλλὰ τε τοποθετημένα οὕτως ὥστε νὰ διέρχηται δι' αὐτῶν ὁ καθαρὸς ἀήρ.

Ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἐφικτόν, τὰ νέα μάλλινα εἴδη δὲν πρέπει

(*) Σημείωσις. Κατὰ τὴν γνώμην εἰδικῶν ἐντομολόγων οὐχὶ τὸ σκότος ἀλλὰ τὸ φῶς συντελεῖ εἰς τὴν συντήρησιν μαλλίνων εἰδῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νὰ τηρῶνται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποθήκῃ μετὰ τοῦ ὑλικοῦ, ὅπερ ὡς προερχόμενον ἐκ παλαιοτέρων προμηθειῶν προηγεῖται ἐν τῇ σειρᾷ τῆς διανομῆς, οὐδὲ μετὰ ὑλικοῦ ἀχρήστου ἢ μεταχειρισμένου.

Δερμάτινα Εἴδη.

Ἡ τε ξηρασία καὶ ἡ ὑγρασία φθείρουσιν ἐπίσης τὰ ἐκ δέρματος εἴδη. Καὶ ἡ μὲν ξηρασία ἀποσκληρύνουσα ταῦτα, ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτῶν τὴν ἀναγκαίαν ἐλαστικότητα, ἡ δὲ ὑγρασία ἐπιφέρει τὴν εὐρωτίασιν αὐτῶν. Ἀμφότεραι δὲ ἐλαττοῦσι σπουδαίως τὴν διάρκειαν τῶν εἰδῶν ἢ καθιστῶσι ταῦτα ἀμέσως ἄχρηστα.

Ἀπαραίτητον ἑπομένως ἀποβαίνει, ὅπως τὰ εἴδη ταῦτα μὴ ἀποτίθηνται ἐν ἀποθήκῃ ὑγρᾷ, προφυλάττωνται δὲ ἀπολύτως ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ τοῦ κονιορτοῦ.

Οἱ ζωστῆρες καὶ τὰ λωρία ὅπλου ὡς καὶ τὰ λωρία ὑδροδοχείων, δέον νὰ διαιρῶνται εἰς δέματα ἐξ εἴκοσι τεμαχίων ἕκαστον, οὕτω δὲ διατεταγμένα, δέον εἴτε νὰ ἀναρτῶνται, εἴτε νὰ τοποθετῶνται σταυροειδῶς, ὥστε ἡ κυκλοφορία τοῦ ἀέρος ἐν τοῖς δέμασι νὰ ᾖ ἐφικτή.

Αἱ ἀρβύλαι, αἱ παλλάσκαι, αἱ φυσιγγιοθῆκαι, οἱ ἐκ δέρματος κολεοὶ ξιφῶν κλπ. εἴδη, ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ σχήματός των δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τακτοποιήσεως, δέον νὰ σωρεύωνται κανονικῶς. Νὰ ἀφίνηται δὲ διαστήματα διὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἀέρος.

Οἱ σωροὶ οὓς ἀποτελοῦσι τὰ ἐν λόγῳ εἴδη, δέον νὰ ἐκκονίζωνται συχνὰ ἐξωτερικῶς, ἵνα ἀφαιρῆται ἐκ τούτων ὁ καταστρεπτικὸς κονιορτός.

Λινᾶ Εἴδη.

(Περισκελίδες, ἀμπέχονα, περικνημίδες κλπ.)

Ἡ συντήρησις τῶν εἰδῶν τούτων δὲν ἀπαιτεῖ ἐξαιρετικὰς φροντίδας. Τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ βλάψῃ τὰ εἴδη ταῦτα εἶναι ἡ ὑγρασία, ὡς ἐπιφέρουσα τὴν σῆψιν καὶ καταστροφὴν αὐτῶν. Ἑπομένως διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ συντήρησις αὐτῶν, ἀρκεῖ νὰ μὴ τοπο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θετῶνται τὰ εἴδη ταῦτα ἐν ἀποθήκῃ ὑγρᾷ. Προσέτι νὰ διπλώνωνται καὶ συσκευάζωνται κανονικῶς πρὸ τῆς ἐντὸς τῶν σκευοθηκῶν τοποθετήσεώς των, νὰ ἐκκονίζωνται δὲ συχνὰ οἱ σωροὶ τῶν εἰδῶν τούτων ἐξωτερικῶς καὶ νὰ μετατοπίζωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καὶ ἐκτυλίσσωνται ὅπως ἐκτίθηνται εἰς τὸν ἀέρα.

Ξύλινα ἀντικείμενα εἰδῶν κατασκηνώσεως.

Τὰ ἐκ ξύλου ἀντικείμενα προφυλάττονται ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἐντὸς ἀποθηκῶν λιθοστρώτων καὶ καλῶς ἀεριζομένων.

Ἐπάναγκες εἶναι, ὁπόταν τὸ μῆκος καὶ σχῆμα τῶν ἀντικειμένων τὸ ἐπιτρέπωσι, νὰ σωρεύωνται ταῦτα κατὰ τάξιν σταυροειδῶς, ὥστε νὰ μένωσι μεταξύ των διαστήματα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἀὴρ νὰ δύναται νὰ κυκλοφορῇ.

Μεγαλειτέρα φροντὶς δέον νὰ καταβάλληται ὡς πρὸς τὰ σιδηρᾶ τεμάχια, ἅτινα τυχὸν ἀποτελοῦσι μέρος τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων. Μόλις ἀναφανῶσι σημεῖα σκωρίας, δέον ὅσον ἐλαφρὰ καὶ ἂν ἦνε νὰ ἀφαιρῶνται ἀμέσως, νὰ ἐπαλείφωνται δὲ τὰ ἀντικείμενα διὰ συνθέσεως ἀποτελουμένης ἐκ 2/3 λίπους προβείου καὶ 1/3 κοινοῦ ἐλαίου ἀναμεμιγμένων εἰς τὸ πῦρ.

Σχοινία.

Τὰ σχοινία παντὸς εἴδους πρέπει νὰ τοποθετῶνται εἰς τόπον πολὺ ξηρὸν ἐπὶ ξυλίνου καταστρώματος, δέον δὲ νὰ προφυλάττωνται ἐκ τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῆς ὑγρασίας.

Σκηναί.

Τὰ ἐξ ὑφάσματος ἀντικείμενα ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ν' ἀποθηκεύωνται καθ' ὁλοκληρίαν στεγνὰ ἐντὸς ἀποθήκης ὀλίγον δροσερᾶς, ἀλλ' ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὑγρασίας.

Οὐσιῶδες εἶνε προσέτι νὰ μετακινῶνται ταῦτα συχνά, νὰ ἐκτυλίσσωνται καὶ νὰ ἐκτίθηνται εἰς τὸν ἀέρα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὑφαντικαὶ ὕλαι.

Βάμβαξ 5—Λίνον 5—Κάνναβις 7—Ἰούτη ἢ κάνναβις τῆς Βεγγάλης ἢ Καλκούτης 9—Λίνον νέας Ζηλανδίας 9—Χιονώδης Βοιχμηρία 10—Κάνναβις τῆς Μανίλλης 10—Ἔριον 10—Μέταξα 12—Ἀγρία μέταξα 13—Μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ὑφανσίμων ἰνῶν 14.—

Ἐξέτασις ὑφασμάτων ἐκ φυτικῶν ἰνῶν.

Νοθεύσεις λινῶν ὑφασμάτων 17—Ἐξέλεγξις νοθεύσεων λινῶν ὑφασμάτων 17—Συντήρησις ὑφασμάτων ἐκ φυτικῶν ἰνῶν 21.—

Ἐξέτασις ὑφασμάτων ἐκ ζωϊκῶν ἰνῶν.

Διάκρισις ζωϊκῶν ἰνῶν ἀπὸ φυτικὰς 22—Διάκρισις ἐρίου ἀπὸ μετάξης 23—Χημικὴ ἀνάλυσις συμμίκτου ὑφάσματος 25—Ἀνεύρεσις τεχνητοῦ ἐρίου ἐν μαλλίνοις ὑφάσμασιν 28—Ἐξέτασις ἐρεῶν—Δυναμομετρικὴ δοκιμασία ἐρεῶν 27—Δυναμόμετρον τοῦ Perreaux 30—Ἔλεγχος τοῦ χρώματος τῶν ἐρεῶν 32—Κυανᾶ ἐρέα 33—Πράσινοι ἢ μελάγχλωροι ἐρέαι 34—Κόκκινοι ἢ ὑσγινοβαφεῖς ἐρέαι —Ἐρέαι κίτρινοι, κιτρινοπράσινοι, καστανόχροοι, ἐρυθραὶ δι' ἁλιζαρίνης καὶ βυσσινόχροοι 34—Μελαναὶ ἐρέαι 34—Συντήρησις μαλλίνων ὑφασμάτων 35.—

Δέρματα.

Μέθοδοι βυρσοδεψικῆς καὶ εἴδη δερμάτων 38—Ἐξέτασις δερμάτων 41—Διάκρισις ἀτελοῦς δέψεως 41—Προσδιορισμὸς ὕδατος ἐν τῷ δέρματι 42—Προσδιορισμὸς τοῦ λίπους ἐν τῷ δέρματι 43—Ἀνεύρεσις χλωριούχου βαρύου ἢ ἀργιλλίου ἢ καὶ σταφυλοσακχάρου ἐν τῷ δέρματι 43—Ἀνεύρεσις στερεῶν ἀνοργάνων οὐσιῶν ἐν τῷ δέρματι 44—Ἐξέτασις τοῦ ἀδιαβρόχου τῶν δερμάτων 45—Ἐξεύρεσις τῆς στερεότητος τῶν δερμάτων 45—Δυναμόμετρον τῶν δερμάτων 45—Συντήρησις τῶν δερμάτων 46.—

Ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντηρήσεως ὑλικοῦ τοῦ στρατεῦ.

Μάλλινα εἴδη 47—Δερμάτινα εἴδη 49—Λινᾶ εἴδη 49—Ξύλινα ἀντικείμενα εἰδῶν κατασκηνώσεως 50—Σχοινία 50—Σκηναὶ 50.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας